ELENCHUS
SCRIPTORUM
OMNIUM

GESNER

1551

ELENCHVS

SCRIPTORVM OMNIVM, VETERVM SCILI-cet ac recentiorū, extantium & non extantiū, publicatorū atq; hinc inde in Bibliothecis latitantium, qui ab exordio mundi usq; ad nostra tempora in diuersis linguis, artibus ac facultatib. claruerunt, ac etiamnum hodie uiuunt:

Ante annos aliquot à Clariss. uiro D. CONRADO GESNERO Medico Tigurino editus, nūc uerò primùm in Reipublicæ literariæ gratiam in compendium redactus, & autorum haud pœnitenda accessione auctus: per

CONRADVM LYCOSTHENEM RVBEAQVENSEM.

*Habes hic, candide Lector, opus planè nouum, & non bibliothecis tantū publicis ac priuatis instituendis utile, sed studiosis omnibus (ut in libri Præfatione docetur) cuiuscunq; artis ac scientiæ, ad studia in melius formanda in primis necessarium: in quo, ea quæ priori editioni accesserunt, hoc signo * notauimus.*

BASILEAE.

AD REVERENDISS. IN CHRIsto patrem ac Dominum, D. SEBASTIANUM SEMA, Collegij apud S. Ergouiæ Vrbanum, Abbatem, Conradi Lycosthenis Rubeaquensis Præfatio.

ONSTANS olim Stoicorum fuit opinio, quæ in terris gignantur, omnia ad usum hominum creari, homines autem hominum causa esse generatos. Bene quidem. nam etsi diuino orbati lumine fuerint, quo ad certam atque constantem ueri Dei cognitionem ducimur: Deum tamen, quem diuinam & intelligibilem substantiam esse credebant, ex conditione cœli, terræ, ac hominum oculis expositis creaturis, aliqua ex parte eos non agnouisse, quis rerum adeò imperitus est, qui affirmare ausit? Intellexerunt enim sapientiæ amatores, diuinam illam atque omnibus numeris absolutæ uirtutis mentem, quam naturæ ducem constituerunt, nihil omnino frustra protulisse homini, quem ter Maximus inter omnes terræ creaturas ad altissimum fastigium in hoc mundi tam uarijs ornamentis instructum theatrũ posuerit, cunctarum dominum ac gubernatorem, ut sic insitæ mentis bonitate, quamdiu in his terrenis locis perinde ut uiator & exul quidam circumuagatur, sese attollat humo, & in tanta delectissimarum rerum copia supremi artificis admirabile opus ubique contempletur ac ueneretur. Diuino igitur ingenio præditi homines, pulchritudinem ac magnitudinem uniuersi inspicientes, statim corporum cœlestium motus ac rationes inquirere cœperũt: ac à modicis illis rudibusque incrementis ad terrena cõuersi, per omnem uniuersi orbis machinam uagantes, fluuiorum à suis fontibus decursus, & ex his paludum, stagnorum, marium, insularumque ambitus, syluarum uastitates, urbiũ situs, diuersarum gentium ingenia, studia, ritus, mores, & quæ quibusque locis scitu memorabilia, posteris exponere conati sunt. His accesserunt, qui earum rerum longitudines ac latitudines, sonorum ac numerorum modos, & distinctiones earundẽ persequerent ingenio: unde & originẽ

Librorum conscribendorum prima occasio.

Artium inuentiones.

traxit, certis syllabarum numeris constans Poetica, quę mox historiæ conscribēdæ occasionem dedit. hinc totius Philosophiæ, naturæ scilicet, morum, ac rationis principia (quæ omnes artes, quibus mortalium excoluntur ingenia, continēt) quasi ex fonte dimanasse memorantur: ex quib. demū facultates quas superiores uocamus, sua postea accepisse incrementa, nemini dubium est. Cum autem à natura ita comparatum sit, ut homo ac cæteræ animantes suum genus perpetuis fœtibus conseruare in multam prosteritatem appetant, sic uiri excellentes ingenij uiribus, nihil magis exoptarunt, quàm ingenij fœtus propitia Minerua iam editos, literarum monumentis propagare ad posteros: ut sic, quod natura in gignendis corporibus studium mortalibus inuexit, hoc in nutriendis etiam animis industria & studium indefessum magno omnium emolumento suppeditaret. In id autem cum unusquisq; pro ingenij solertia neruis omnibus incumberet, ac alter alterum in scribendi certamen uocaret, partim honesta illa æmulatione, partim ambitione, uenatione laudis ac immortalitatis: tot librorum milia primùm apud Hebræos, Chaldæos, Aegyptios, ac deinde Græcos exarata sunt: ut eius ætatis hominibus, etsi non nihil omnino, parū tamē quod ad ueram solidamq; rerum cognitionem requiritur, defuisse uideretur. Verùm nihil horum librorum peruenisset ad posteros, nisi Principum atque Magnatum liberalitate ac magnificentia conseruati essent: ex quorum numero Pisistratus, qui cum Anaxagora magnum apud Athenienses librorum thesaurum collegisse fertur, inter præcipuos numeratur: cuius bibliothecam optimis ac antiquissimis libris ab Atheniēsibus mox exornatam, Xerxes Athenarum potitus in Persas asportauit: quos tamen Seleucus rex, qui Nicanor appellatus est, referendos probè curauit. Ingens postea librorum numerus in Aegypto à Ptolemæis regibus confectus est, inter quos Philadelphus, Stratonis olim discipulus, nobilem illam & omnium sermonibus celebratam bibliothecam, exquisitis undiq; omnium linguarū uoluminibus cōstruxit, quæ

Doctorum æmulatione & ambitione propagatæ artes.

Libri à quibus primùm scripti.

Principum liberalitate ac magnificentia bonæ literæ cōseruatæ.

Bibliothecæ apud Græcos primùm institutæ.

quæ ad bellum usq; Alexandrinũ durauit. Sic Eumenes Attali filius, nobilem illam bibliothecam apud Pergamenos parauit, exquisitis libris in hœdinis pellibus conscriptis, quæ deinde ex loco Pergamena dicta sunt. Nec minus etiam Romanorum in bibliothecis instituendis fuit studiũ: apud quos Sylla cum in bello Mitrhidatico relicta Asia in Pyræum properasset, ibiq; Eleusinis initiatus esset, ex Apelliconis Teij memorabili bibliotheca, omnia Aristotelis & Theophrasti, quæ extabant, uolumina, Romam deportauit: quorum Tyrannio Grammaticus maiorem partem in numerum digessisse, literis proditur. Instituit post multos annos inter alios prædiuites, suam bibliothecam Plinius Iunior Nouocomensis, libris in omni disciplinarum genere antiquissimis refertam: cuius instinctu Traianus Imperator (apud quem in magna dignatione erat) eam erexit quæ Vlpia dicta est, in qua libris lintheis gesta Principum, senatuscõsulta uerò elephantinis conscribi curabat. Eius exemplum inde Gordianus imitatus, dum pluris faceret librorum quàm argenti atque auri thesauros, bibliothecam LXII. millibus antiquissimorum uoluminum aperuit: ad quorum omnium conseruationem mox Tacitus Imperator non tantum amplissimas diuitias erogauit, sed & Cornelij Taciti uiri consularis historias, atque aliorum probatissimorum autorum lucubrationes, decies quotannis ad usum publicum transcribi, atq; in diuersas hincinde bibliothecas spargi, edito (ut apud Flauium Vopiscum legimus) edicto præcepit. Idem magnificis etiam impensis præstiterunt doctrina & eruditione excellentes Episcopi, qui posteritati magna laudis æmulatione seruientes, ut quisque fuit doctissimus, ita etiam maiorem operam in id impendit: utpote Pamphilus Cæsariẽsis presbyter, qui tantum selectissimorum librorum collegerat, ut cunctos qui bibliothecis instruendis hactenus operam indefessam dedissent, longè superauerit. siquidem propè ad triginta millia uoluminum congessisse dicitur: cuius in colligendis libris studium adeò D. Hieronymus commendat, ut maximã partem uolu-

Romanorum Imp. in bibliothecis instituẽdis studium.

Episcoporum ac Pontificum ad literas conseruandas industria.

minum Origenis sua manu descripsisse, sanctissimè affirmet. Omitto Alexandri Hierosolymitani episcopi bibliothecam, ex qua Eusebius Cæsariensis Ecclesiasticæ historiæ scribendæ materiam desumpsit: pretereo Bessarionis patriarche Cōstantinopolitani, qui sub Eugenio quarto floruit, cuius domus reuera officina bonarum artium fuit: trāseo Hilarij pontificis, ac Nicolai quinti, qui sub Friderico tertio Ro. imperatore, Vaticanam illam multorū ob incomparabiles librorum antiquissimorum thesauros encomijs celebratam, aperuit: prætermitto etiam aliorum infinitorum magnificis impensis instructas bibliothecas, quæ librorum optimorum conseruationi consecratæ fuerunt: quorum tamen minor pars, prò dolor, post tot bellorum tumultus, urbium expugnationes, incendia, & alias fluctuantis fortunæ uicissitudines perniciosissimas hodie superest. Vbi enim sunt aliquot prophetarum uaticinia, quæ olim in Israelis manibus fuerunt, & de quibus Diuus Chrysostomus in Matthæi Euangelistæ caput secundum his uerbis conqueritur: Multa ex Propheticis periere monumentis, quod ex historia Paralipomenon probare facile est. Desides enim cum essent Iudæi, nec desides modò, sed & impij, alia quidem perdiderunt negligenter, alia uerò tum incenderunt, tum conciderunt prophanè. de quorum prophanatione apud Hieremiam prophetam, de negligentia uerò in quarto Regum libro legimus: quæ adeò fuit magna, ut post multum temporis uix Deuteronomij uolumen sit repertum, in quodam loco defossum, ac iam penè deletum. Si itaque absque ulla incensione templi, absque ullo ciuitatis tumultu, sacri tamen libri uariè deperierunt, quis iam istud inter illas depopulationes uastationesque hostium, inter illa templi ac totius urbis incendia contigisse miretur? Hactenus Chrysostomus: cui & Athanasius ille Magnus, in calce Synopsis suæ, qua cùm ueteris, tum noui Instrumenti scripturam breuiter complexus est, egregiè, dum in hunc modum loquitur, consentit: Nathā, & Addo, & Achiæ Silonitæ, & Sèmei, & Iehu scripti libri in Regum libro referuntur. Sunt autem isti prophetæ

Librorum optimorū, diuersis casibus magna facta iactura.

phetæ

phetæ ex ijs, qui prophetias suas literis mandarũt, quæ tamẽ «
non reperiuntur. Sic tria milia psalmorũ Dauidis fuisse me- «
morantur in Paralipomenis, & tamen ex illis C.L. duntaxat «
ab amicis Ezechię regis selecti sunt, reliqui uerò absconditi. «
Quinq; parœmiarũ milia edita à Salomone, scriptura itẽ Pa- «
ralipomenon refert: quarũ iam nihil habetur nisi tãtum Eccle «
siasticæ, Canticũ ex plurib. mystico sensu decerptũ. Quin & «
odarũ illius quinq; milia fuere. Loquutus est insuper & de ar «
boribus, à cedro quæ est in Libano, usq; ad hysopũ quę in mu «
ris nascitur: item & de iumentis, uolucribus, serpẽtibus ac pi- «
scibus: at ista iam nusquã in Ebraicis etiã literis inueniuntur. «
Narrat Iosephus, etiã duos Prophetię libros ab Ezechele cõ «
scriptos esse, quorũ tamen unus tantũ ad nostram notitiã peruenit. Vbi sunt hodie Origenis Adamantij (ut de alijs patrũ sanctißimorũ scriptis taceã) tomi duodecim in Genesim, triginta in Esaiã, in Ezechielem uiginti quinq;? ubi triginta sex tomi commentariorum in Matthæum, quinq; in Lucam, triginta nouem in Euangelium Ioannis? ubi in Paulinas epistolas commentaria? & ut uno uerbo dicam, sex milia librorum eius, quos D. Hieronymus se non uidisse tantum, sed legisse etiam testatur? quod uix sanè credibile uideretur, nisi tanti uiri autoritas intercederet. Vbi sunt in iure ciuili (ut unius tantum autoris iacturam referam) Serui Sulpitij centum & octoginta: in medicina uerò, Galeni medicorum facile principis centum & triginta uolumina, quæ tantopere hodie desiderantur? quo terrarum angulo hodie latitant Clitomachi Carthaginensis uolumina quadraginta, Empedoclis tria & quadraginta, Attei Capitonis Romani consulis sexaginta, Theophrasti trecenta, Chrysippi philosophi septingenta, Aristarchi grammatici Alexandrini mille commentariorum? ubi demum Didymi Alexandrini, qui Ciceronis ætate floruit, & ab asiduo lucubrãdi studio Chalcenteros dictus est, plusquã tria milia & quingenta? Marci item Varronis, qui plura (ut D. Augustinus refert) sua manu conscripsit, quàm homo unquam legere potuisset? quorum tamen fere om-

nium

nium tantam iacturam fecimus, ut quorundam fragmenta tantum hinc inde magno Musarum dolore circumferantur. Nec sanè mirum est inter priuatos parietes tantos librorum thesauros perijsse, cum tam præclaris hinc inde bibliothecis longæ posteritati consecratis, dira Martis improbitas ac edacis flammæ rabies nequaquam pepercerit. Vbi enim (ut de memoratis antea nihil dicam amplius) Susiana illa bibliotheca memorabilis, quam Metasthenes Persa consuluit, cum de iudicio temporum & annalium Persarum post Berosum scriberet? ubi Asinij Pollionis, in quam Marci Varronis adhuc uiuentis imaginē magno gloriæ cumulo posuit? ubi M. Antonij, quam Cleopatræ (ut apud Plutarchum legimus) tradidit, in qua ex pergameno plusquam ducēta milia librorum fuisse memorantur? ubi Constantinopolitana illa, quæ centum & uiginti librorum milia continebat? & illa quæ à Matthia Vngariæ rege potentissimo, ac meliore fortuna digno, Budæ instituta est, quam ex media Græcia coemptis Græcis & Hebraicis libris, inæstimādis sumptibus ornauit? Non'ne omnes partim perniciosis barbarorum incursionibus ac bellorum tumultibus, partim incendijs, negligētia, ac acerbo quorūdam in literas odio, ita dissipatæ ac funditus euersæ sunt, ut non bibliothecarum modo, sed optimorum etiam in omni artiū ac disciplinarū genere librorum nomina tantum extent hodie? Principes igitur, omnesq́ alios quoscunq́ Deus ter maximus ad conseruanda bonarum artium studia, ac omnis humanæ societatis uincula in altissimum uestigium euexit, atque diuitijs opibusq́ immensis cumulauit, summa contētione anniti deceret, ut pauci etiam illi optimi libri, qui dubio procul nō absq́ peculiari diuini Numinis prouidentia nobis ab omni interitu uindicati sunt, in usum posteritatis ab omni fluctuantis fortunæ improbitate custodiātur: ne quod superest ex tantis librorum thesauris, qui uel Crœsi quoque opes adhuc facile superare uidentur, nostri etiam tēporis oscitantia ac socordia pessum eant. Suppeditabit hodie autores omnis generis ars typographica, ad literas posteris con-

Bibliothecæ euersæ ac incēsæ.

Principum ac magnatum liberalitate libri ab interitu uindicati, colligendi ac seruandi.

Ars typographica literis

ris conseruandas nostræ tempestatis hominibus diuinitus cō cessa, qua tantum una die ab homine etiam literarum imperito exprimitur, quantum uix toto anno à compluribus, penna licet properantissima, exarari esset possibile. Vindicauit hæc nobis in omni linguarum genere ab omni prorsum interitus periculo libros antiquissimos; quos precio uilissimo sui amatoribus communicat. quod inde facile æstimare licet, cū Tarquinium Priscum olim Sibyllinos libros trecētis Philippeis, Platonē diuinum planè philosophū tres Philolai Pythagorici libros decē milibus denariûm sibi emisse, Marcū aūt Popiliū Andronicū opusculū quoddam annaliū decem & sex milibus numûm uendidisse emptori, literarum monumentis sit proditum. quo precio, quis nostrûm hodie est, studiorum amore flagrans, qui optimis libris uel leuiter instructam bibliothecam sibi comparare posset?

conseruādis diuinitus donata hominibus.

Libri olim magno precio coempti.

Cæterum ad eas rectè instituendas, cum plurimum nosse iuuet, quid unusquisq; eruditorū hominum, literarū monumentis, pro ingeniorum ac temporum uarietate ad posteros transmiserit, CONRADVS GESNERVS, medicus Tigurinus, uir incomparabili eruditione ac linguarum peritia preditus, atque ad omnia bonarum artium studia excolenda & exornanda felicissimo sidere natus; bonam in hac parte operam nobis locauit: qui cum ante annos aliquot, Bibliothecam uniuersalem, hoc est, Catalogum omniū scriptorum in tribus linguis, Latina, Græca & Hebraica extantium, & non extantium, magno studio ac labore collegisset, non tantum simpliciter autorum omnium nomina, iuxta literarū ordinem, ac librorum etiam inscriptiones retulit: sed suas etiam censuras de scripti cuiusq; ratione ac usu, plerunque etiam librorū ac capitum argumenta adiecit: ut sic ad optimos quosque autores parandos, legendos ac euoluendos, studiosos omnes incenderet, malos uerò ex ipsorum manibus excuteret. Sed cum in eo scripti genere multis ingrata fuisset nimia eruditissimi uiri diligentia, tantaq; operis prolixitas: amicorum ego precibus fatigatus sum, ut opus studiosis omnibus

Huius libri utilitas.

Bibliotheca Gesneri cur in hoc compendium redacta.

tam utileq́ ac necessariũ, in breue compendiũ contrahere. quibus licet diutius quàm par esse uidebatur, restiterim: (quãdo quidẽ onus uirib. meis impar, ac à studijs meis alienũ imponere mihi uidebãtur) CHRISTOPHORI tamẽ Mylæi, eruditissimi in omni disciplinarũ genere adolescẽtis, qui tum tẽporis suũ de Scribẽda uniuersitatis rerũ historia consiliũ excudi curabat, efflagitationib. assiduis uictus, opus Dijs bene iuuantibus aggressus sum: quod quàm fœliciter absoluerim, Lectori lubẽs permitto iudiciũ, qui opere ad calcem perlecto, circiter mille & octingentos autores, in prima editione omissos, à me suis locis adiectos, facilè fatebitur. Parum tamen dubito quin hãc meam opellam nasuti ac male feriati homines, quibus nihil quod non magno cultum ingenio, numerisq́ omnibus sit absolutũ, arridet, sinistrè interpretaturi sint: quorum alij in alieno opere me curiosum fuisse, alij falcem in messem alienam misisse, pleriq́ etiam Aesopicæ corniculæ instar alienis me plumis ambitiosè ornare uoluisse clamitabunt: quorum iniquas obtrectiones & calumnias parui sanè faciam, cum conscíẽtia mihi testis sit, nihil me respexisse aliud quàm ut amicorum honestis precibus obtemperarem, & iuuarem eos qui partim breuitate gaudentes, partim æris penuria destituti, opus hactenus adeò prolixum coemere sibi non potuerunt. Neq́ credo clarissimum uirum D. Gesnerum, pro sua erga me humanitate ac beneuolentia, amici officium ægrè laturum: præsertim cum magnis suis ac infinitis penè laboribus nihil planè derogatum cupiam. Erit tamen mihi longè mansuetior, si Euangelium S. Matthæi (ut D. Aurelius Augustinus in libris de Euangelistarum consensu memoriæ prodidit) abbreuiasse Marcum, & Aurelium Augustinum, Galenum, Trogum Pompeium, Titum Liuium lacteo eloquentiæ flumine manantem, aliosq́ infinitos autores, suos abbreuiatores habuisse, apud animum suum expendat: quorum tamen scripta ubiq́ gentium ab omnibus eruditis, obuijs (ut dicitur) ulnis amplectuntur, unicè que uenerantur. Sunt enim diuersa hominum ingenia, quorum alij scripti alicuius

cuius prolixitate delectantur, alij in tanta occupationum ac lectionũ copia Laconica breuitate maximè gaudent: in quorum præcipuè gratiam hoc quantum laboris eſt, efflagitantibus amicis libenter impendi. Circumſpicienti aũt mihi ad quem potiſsimum haſce lucubrationes mitterem, cui & grata mea eſſe uoluntas, & libri argumentum maximè conuenire uideretur: tuam Celſitudinem, Reuerendiſs. Pater, doctrina & eruditione uaria cæteros tui ordinis homines non excellere tantum, ſed omnia etiam pietatis ac bonarum artiũ ſtudia magno conatu inter tuos excolere, & quantum fieri poteſt prouehere, multis ſanè hactenus rationibus intellexi. cuius rei teſtes ſunt euidentiſsimi, cùm qui tuæ fidei commiſsi, hactenus ſub optimis præceptoribus inſigniter literis ſacris ac prophanis profecerunt: tum uerò præcipuè præclara illa bibliotheca, quam auroram uerſus (quandoquidem ea amica Muſis eſſe ſolet) magnificis impenſis conſtruxiſti: ac Ioannis Oporini chariſsimi mei affinis ſtudio atq; opera, optimorum atque ſelectiſsimorum in omni diſciplinarum genere librorum magna copia hactenus exornaſti. Qua ductus occaſione, Ampliſsime Præſul, hunc autorum Catalogum, omnis generis ſcripta, quæ ab ipſo mũdi exordio uſq; ad noſtra tẽpora uſpiam exarata ſunt, ordine atq; ſumma breuitate complectentẽ, tibi potiſsimũ inſcribendũ ac dedicandũ duxi. Eſt enim ad ſacratiſsima hæc Muſarũ tẽpla erigẽda in primis accõmodatus, ut eius monitu optimis in omni ſcientiarũ genere uoluminibus, magna ex parte hactenus incognitis, iã ædificata egregiè exornent, collapſa uero aut diſsipata reſtaurent ac reficiantur. Addet igitur tibi ſponte currenti ſtimulũ, quo tam pium exornandæ bibliothecæ propoſitum ſedulò urgeas, præſentes optimorum librorum copia iuues, & apud poſteros etiam (qui tantum beneficium ampliſs. præconijs commendabunt) nominis immortalitatem aſſequaris. Octauium quippe Auguſtum operoſa ac multa quæ reliquerat monumenta, clarũ reddiderunt: ſed apud homines ſapientia præditos, multo clariorem, porticus cum bibliotheca Latina

Dedicatio libri.

Bibliotheca apud S. Vrbanũ optimè inſtituta.

Bibliothecarũ ædificia ſuos exornarunt autores.

& Græca, quo loco iam senior (ut Suetonius autor est) sæpe etiam senatum habuerat, decuriasq; iudicum recognouerat. Lucium præterea Lucullum famosa cumprimis cœnacula, summis impendijs extructa nobilitarunt: in quorum numero præcipuè refulserat Apollo, ubi cœna parari solebat quinquaginta milium sestertiûm. sed ea rerum magnificentia non tantum gloriosæ utilitatis protulit, quantum Bibliothecarum ædificia, quæ studiosis omnibus semper patebant, ac plurimos optimeq; scriptos libros gratis offerebant. Atq; ut breuitatis studio complures alios omittam, Alexander ille magnus Macedonum ac potentissimus rex, qui totum ferè orbem subegit, non tantum splendoris accepisse fertur ab Alexandrina illa arce, quam in urbis locum altissimum posuerat: quantum nominis ac tituli consecutus est à Museis, librorũq; thesauris, quos porticibus aulicis adiecerat, studiosis omnibus apertos, ut totam Alexandriam ad bonarum literarũ cultum adhortari uiderentur. Sic tuæ Celsitudini, fani Diuo Vrbano cõsecrati restaurata diuersis locis ædificia, multum sanè laudis apud posteros sunt collatura: sed multo uberiorẽ profusura gloriã noua illa Bibliotheca, quæ Musarum choro tam magnificè à te extructa est. Hinc enim ubertim ingeniorum dotes enascentur, profluent diuini bonarum literarum fructus, prodibunt ceu ex equo Troiano insignes diuini uerbi præcones, qui in tanta nostræ tempestatis pastorum penuria, populo uerbum Dei prędicent, plebem excitent ad pios cultus, qui subditos adhortentur ad obedientiam suorũ magistratuum: prohibebunt, ne perturbentur rerum in hac uitæ consuetudine ordines, ne nouę contra apertum Dei uerbum hæreses exoriantur: ut sic sana inter Christianos doctrina conseruetur, propagetur ad posteros, in communi ciuilis uitæ societate tranquillè uiuatur, atq; ubiq; sempiternæ uitæ aliquando Diuina benignitate nobis donandę, in hac lachrymarum ualle, qua uelut hospites peregrinamur, fideliter iaciãtur fundamenta. Hæ sunt utilitates, hi fructus, quos bibliotheca à tua Celsitudine instituta, suo tempore Deo cooperante suppe-

ſuppeditabit abundè: primùm, ſi libri optimi (quorũ infinitũ aceruum noſter Catalogus quaſi digito demõſtrabit) ſtudiorũ amatoribus non defuerint: deín etiam homines ad literas deſtinati, ad optimos quoſq; legendos, euoluendos, ac reuoluendos ſedulò incitentur. Deus optimus max. Celſitudini tuæ adſit, ut ad eccleſiæ ſuæ ſalutem, & promouenda, exornanda & conſeruanda bonarum artium ſtudia diu ſis incolumis. Vale, Baſileæ Rauracorum, ſexto Idus Septembris,

Anno à mundo per Chriſtum redempto

M D L I.

HIERONYMVS VVOLFIVS Lectori.

Exiguo monimenta uides immensa libello,
Stricta Lycosthenei dexteritate styli.
Magna breui spacio comprensa uolumina cernis:
Aere grauis tenui bibliotheca datur.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ Πτολεμαῖος ἄναξ τοιαύτην βιβλιοθήκην
Εἶχε ποτ', οὐ μεγάλου καίσαρος αἰπὺ κράτος.
Οἵην περ γε Λυκοσθένεος πραπίδεσσιν ἐτύχθη.
Θεσπέσιον δὲ πόθεν πλοῦτον ἄφυξε πένης;

LECTORI S. C.

Legiße libros omnium qui scripserint,
Laboriosum est, longiusq́ seculo:
Paucos, bonosq́ deligendos censeo.
Tu iudicato qui boni sint, aut mali.
Omnes tibi bonos malosq́ protulit
Gesnerus in sua libraria, libros
Quæ continet plures, crumena quàm capit
Teruncios Phokeriana. Sed modus
Phokerianæ erit pecuniæ: libro
Huic nullus est modus futurus, ni libros
Scribentium cessabit insanus labor.
Nam nescias, Gesnerianas utrùm opes
Augere plures has uelint iam maximas,
An de Phokeriano aceruo carpere.

THOMAE NAOGEORGI CARMEN ad emptorem.

Est ratio in mundo magnum & uenerabile donum,
Maius & est uerbi notitia alta sacri.
Est celebris, magnusq́; omniq́; colendus honore,
Res mundi summa qui ratione docet:
Maior & hoc longè, bene qui cœlestia nouit,
Omnibus & doctè pandere dia studet.
Quantos esse putas, horum qui præditi utroq;
Luxerunt alijs clima per omne uiris?
Omnipotens sanè multos humana docentes,
Præconesq́; sui præstitit eloquij:
Non modo præsenti uerbo, linguaq́; diserta,
Sed scriptis etiam parte in utraq; libris.
Quolibet ut pacto cæcis seruiret ubiq;,
Alteri & alterius ferret opem studium.
Qui fuerint autem, quos ediderintq́; libellos,
Et breuibus, uereq́; indicat iste liber.
Hos tu conquiras, nec spernas optima dona:
Nullus erit, prorsus qui utilitate uacet.
Si nequeas autem cunctos acquirere libros,
Hic tibi solus erit Bibliotheca liber.

FINIS.

ERRATA IN SCRIPTORVM ELENcho obiter commiſſa, ita emendabis.

Pagina 186. uerſu 9. Volaterranus, pro Volaterraniũ 298. 29. lege 1481. pro 1581. 149. 31. impreßam, 637. 21. negotio, 639. 29. à Martino quinto Pontifice exhumatũ atq; publicè exuſtum eſt. Ioannis Vuiclefi articuli 18. impugnati, etc. 642. 19. oratorias cõmentarij etc. 420. 39. tum pro tunc 971. 15. epiſtolæ. 995. 20. Cratander. 1003. 7. Polonus. 1055. 27. Timoleonte, pro Timolente. Cætera æquus lector facile emendabit.

SCRIPTORVM OMNIS GENERIS, QVORVM ET MEMORIA EXTAT, & lucubrationes in literas relatæ sunt, ad nostra usque tempora, Catalogus.

* BACVC Propheta è tribu Simeonis, ex agro Bex Zochar, qui ante Babylonicam captiuitatẽ sub Ioiakim et Zedekia regibus uixit, prophetauit cõtra Nebucadnezar, impium Babyloniæ regem, qui sua tyrannide terram Iehuda diu multumq; uexauerat. minatur Dei iustam ultionem, Hierosolymæ ruinas, & intolerabilem uastitatem. Vnde & suam prophetiam onus uocat: quam tamen subinde mitigat, consolationes & promißiones de Christo uenturo adijciens. Absoluit autem totam suam prophetiam capitibus tribus.

Abbas Vrspergensis quidã, cuius proprium nomen ignoratur, scripsit uolumen Chronicorũ, à Nino rege Aßyriorũ usq; ad Fridericũ II. Romanorum imp. ad annũ uidelicet à mũdi salute 1229. Liber excusus Augustæ Vindel. 1515. * & Argẽtinæ à Cratone Mylio, cũ cõtinuatione historiæ usq; ad nostra tẽpora, per Hedionẽ.

Abbiani cuiusdã epigrãmata sex, in Florilegio à Planude congesto habentur.

* Abdiæ Babyloniæ episcopi, Apostolorum discipuli, de historia Apostolorum libri decem, ab Africano Episcopo ex Hebraica lingua in latinam translati, extãt nondum editi, apud Vuolff. Lazium historicum Regium, & medicũ Viennensem.

Abdilazus, idem qui Alchabitius.

Abhomeron Abynzoar scripsit opus in re medica libris 3. impressum Venetijs Latinè, 1496.

Abbo Floriacensis monachus, natione Gallus, scripsit uitam Eadmundi martyris lib. 2. Super calculo Victorij lib. 1. Additiones in eundem lib. 1. De motibus stellarum lib. 1. Rudimenta puerilia. Vixit anno Christi millesimo tertio. *

Ablabius genere Gothus, scripsit de bello Gothorum, historiam. Volaterr.

Abrahami cuiusdam Iudæi libellus de natiuitatibus, à Io. Dryandro emendatus, 12. cœli figurarũ significationes tractat, ad iudiciariã astrologiam utilis. Coloniæ excusus, 1537. Idem scripsit librũ introductionis in iudicia astrorum, quem uocant Principium sapientiæ, cuius opera quædam in Latinum sermonem traduxit Petrus Apponensis.

Abba Abraam, & Abba Patritius, sancti patres, Isaci monachi Syri sermones asceticos Græca lingua interpretati sunt. Quod opus Romæ extat in Bibliotheca Vaticana.

Abrahamus de Balmis, artium & medicinæ doctor, scripsit Grammaticam Hebraicã. Castigauit etiam ueteres Auerrois traductiones, et aliquot eiusdem libros integrè conuertit, & commentarios singulis apposuit. Promittit multa in præfatione super Auerrois cõmentarijs, & Paraphrasibus Aristotelis Analyticorũ, Topicorum, &c. Edidit quoq; librum de demonstratione. impressa Venetijs.

Abrahamus Læscherus, Pausaniæ de tota Græcia libros decem in sermonem Latinum conuertit: quos excudit Ioannes Oporinus Basileæ, Anno 1550. *

Reddidit præterea libros Regum ueteris teſtamenti carmine, item Lamentationes Ieremiæ elegiaco, quæ hoc tempore edebantur eiuſdem Oporini typis. Compoſuit libros etiã Epigrammaton, in quibus ſunt tria Epicedia, & totidẽ Epithalamia. Sed plura etiã alia adhuc ab eodẽ expectamus.

Abraham Aben Ezdra Hiſpanus exarauit Hebraica commentaria in Pentateuchum, in Iſaiam, & 12. Prophetas minores, Pſalterium, Prouerbia Salomonis, Iob, Cantica canticorum, Ruth, Lamentationes Ieremiæ, Eccleſiaſten, Heſter, Danielem, Ezram, Neemiam. quæ omnia hodie typis excuſa habẽtur, Venetijs apud Bombergum. Claruit anno Do. 1217.

Rabbi Abraham, filius Leui, ſcripſit Kabala Hebraicè. Liber excuſus eſt.

Rabbi Abrahã interpretationẽ ſuam in legem Faſciculũ myrrhæ inſcripſit. Liber impreſſus Venetijs apud Bombergum.

Rabbi Abraham Prizol commentaria extant in Iob.

Abſolonis ſermones Gymnicus Coloniæ excudit.

Abſyrtus author Græcus, ſcripſit Hippiatricam, de cura equorum, ſiue ueterinariam medicinam ad Aſclepiadem. Aliquot eius capita cum alijs mulomedicis impreſſa ſunt Baſileæ, 1537.

Aburnius Valens ſcripſit fideicommiſſorum lib. 7. quorum fragmenta extant inter Pandectas iuris ciuilis. Alij Alburniũ et Eburniũ ſcribũt. Sed ἀβόρνιος οὐάλευς apud Galenũ quoq; Græcè legitur.

Accurſius Florentiæ in Italia natus, uir in utroq; iure peritißimus, primus totum ius gloßis illuſtrauit. & ſcripſit in ff. uetus, lib. 24. In ff. nouum, lib. 12. In ff. Inforciati, lib. 14. ſuper Codice, lib. 12. ſuper Inſtitutis, lib. 4. Et alia quædam legum ſtudioſis notißima.

Acacij Cæſarienſis Palæſtinæ epiſcopi Ioan. Trittenhemius uerbis ex D. Hieronymo deſumptis mentionẽ facit, et ſcripta quædã cõmemorat, ut ſæpe ſolet, ita ut dubites an adhuc alicubi extent, aut non.

Accas Haguſtaldenſis epiſcopus, ſcripſit De paßionibus ſanctorum lib. 1. Officiarium Eccleſiæ libr. 1. Ad Bedam pro illuſtrandis ſcript. epiſt. 1. Claruit anno Chriſti 714. *

Acerati Grammatici epigrãma quoddam legitur in Florilegio Planudis.

Achatius Conſtantinopolitanus patriarcha, orator inſignis, & à D. Hieronymo ad fidẽ cõuerſus, ſcripſit de fide orthodoxa librũ. Suidas et Volat. lib. 3. urb. cõ. *

Achilles Bochius, eques Bononienſis, uir doctiß. noſtra ætate floruit. Eũ Deſ. Eraſmus in Ciceroniano, inter eos qui aliquid ſuo tempore ſcripſerint, recenſet. Nos fragmẽta quædam ex eius hiſtorijs de Caroli VIII Francorũ regis ingreſſu in Italiam uidimus. Dialogũ de recta ſui cuiuſq; rectione, quem ut propediẽ unà cum alijs in publicum edatur curabimus. *

Achilles P. Gaſſarus medicus & mathematicus, ſcripſit hiſtoriarũ et Chronicorum mũdi epitomen, uelut indicem, ordine annorum à condito mundo, item ante & poſt Chriſtum. Hen. Petrus impreßit Baſileæ, 1532. Idẽ publicauit tabulã quandam mathematicã, Sciaterion pedarium inſcriptam, impreſſam Tiguri. * Extant eius quoq; Lindoienſis et Auguſtanæ urbium deſcriptiones et hiſtoriæ, Sebaſtiani Munſteri Coſmographico operi inſertæ.

Achilles author Græcus ſcripſit librũ de Vniuerſo, unde decerpta Iſagoge in Arati phænomena. Romæ ſeruatur in bibliotheca Vaticana.

Achilles Statius ſcripſit libros octo Græcè de Leucippes & Clitophontis amore.

more. Extant Romæ in Vaticana.

Achitius in philosophiam Platonis, Græcè ibidem.

* Achelnotus Cantuariẽsis episcopus, scripsit in laudẽ D. Mariæ librum unum, item librum epistolarum ad diuersos. Floruit circa annum uerbi incarnati 1038.

Achmetus scripsit opus de proportionibus singularibus.

Achmet medici, filij Habramij, peregrinantiũ uiatica libris septẽ Græco sermone descripta, habet D. Diegus Hurtadus.

Acron Agrigentinus medicus, ante Hippocratem scripsit lingua Dorica de Medicina librum. Suidas.

* Acron Grammaticus omnia Q. Horatij poemata scholijs illustrauit. habetur paßim.

Acropolites quidam Græcè scripsit librum historicum, cuius initium à capta Constantinopoli. Seruatur Romæ.

* Actius quidã Praxidica memoratur, ex quo Plinius libro 8. 14. et 18. Naturalis historiæ multa transcripsit.

Actij Synceri Sannazarij poetæ doctiß. liber de Partu uirginis, extat paßim. item Eclogæ aliquot eiusdem, & Lamentatio de morte Christi.

Actuarij Ioannis Zachariæ filij scripta in re medica Græcè omnia in bibliothecis, præsertim Italiæ, instructioribus habentur. Auicennæ de urinis librum ex Arabico sermone in Græcum conuertit. Extat eiusdem et aliud de urinis uolumen, in septem libros diuisum, quod Ambrosius Leo Nolanus Latinũ fecit. item liber de compositione medicamentorum, trãslatus à Io. Ruellio. Scripsit præterea medendi rationem omniũ corporis affectuũ à capite ad calcem, et alia quæ inuidorum manibus adhuc detinentur.

Adam' Abbas de Persema, D. Benedicti ordinis, scripsit Sermones ad fratres, lib. 1. De sanctis et diuersis materijs, lib. 1. Fertur etiam quosdam sacræ scripturæ explicuisse tractatus.

Adam Vuernerus Themarensis, Germanus natione, scripsit de diuersis rebus Carminum, lib. 1. Epistolas quoq; multas. & alia insuper complura. Claruit anno Domini 1534.

Adamannus presbyter & abbas monasterij Huensis, scripsit De locis terræ sanctæ, lib. 1. Et quasdam epistolas.

Adamantius, cognomen Origenis, de quo infrà.

Adamantius sophista physiognomonicorum libros 2. Græcè scripsit ad Constantium, partim ex Polemone alijsq; authoribus sententijs desumptis, partim experientia propria cõprobatis. * Eum latinitate donauit Ianus Cornarius, impressit Robertus Vuinther, Basileæ. Eiusdem fragmenta quædã citantur apud Aetium.

Adamus Fumanus Basilij Magni ascetica magna & parua conuertit. Gryphius Lugduni excudit.

Adamus Godham Anglus, Franciscanus, scripsit in textum Sententiarũ lib. 4. Determinationum lib. 1. Claruit anno redemptionis humanæ 1320. *

Adamus de Marisco, Anglus, ex Somersetensi comitatu oriundus, scripsit Elucidariũ scripturæ, lib. 1. Lecturas in Theologia, lib. 1. Claruit à redemptionis nostræ initio 1260. *

Adami Siberi Poematum libri 5. extant, uidelicet Proseuchon pro Ecclesia libri 2. Epinicion liber unus, Æolostichon libri duo. excusi Basileæ, anno 1551. *

Addæus Mitylenæus, & Addæus Macedon, uterq; semel in Florilegio Planudis citantur. Alicubi etiam Adæus scribitur in eodem.

* Adelardus Anglus, scripsit Quæstionum naturalium librum unum. & in re Medica quoq; plurimos. Claruit anno uirginei partus 1130.

Adelboldus episcopus Traiectensis, scripsit uitam sancti Henrici Imperatoris, lib. 1. De laude sanctæ crucis. De laude beatæ Mariæ, & alia tam metro quàm prosa. Claruit anno Do. 1027.

Adelmannus grammaticus, episcopus Brixiensis, scripsit ad Berengarium Thuronensem, de corpore et sanguine domini lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1. claruit anno Christi 1040.

Adelmus episcopus occidẽtalium Saxonum, ordinis S. Benedicti, scripsit aduersus errorem Britonum insigne & utile opus. De celebratione Paschæ, lib. 1. De uirginitate sanctorũ metricè, lib. 1. De eadem re prosaicè, lib. 1. Epistolas plures ad diuersos, lib. 1. Claruit anno Christi 680.

Adelphus abbas ordinis S. Benedicti, scripsit sermones ad fratres, lib. 1. Contra Sarracenos lib. 1.

Adilredus abbas, ordinis Cistertiensis, scripsit Speculum charitatis, lib. 1. In Lucam, hom. 1. & alia. Claruit circa annum Domini 1200.

* Adimantus quidã citatur apud Plinium lib. 1. ex quo multa in librũ 13. Naturalis historiæ transcripsit.

Adreualdus, qui & Albertus, monachus Floriacensis, ordinis S. Benedicti, scripsit miracula S. Benedicti, lib. 1. & alia. Floruit anno Do. 890.

Adrianus, uide Hadrianus.

Adrianus Papa primus, natione Romanus, libros tredecim epistolarum S. Gregorij papæ utilioribus decerptis breuiter in duos redegit, ad Leonem iuniorem & Constantinũ filium eius, imperatores Constantinopolit. scripsit De ueneratione imaginum, lib. 1. Ad Carolum Imp. lib. 1. Epistolarum ad diuersos, lib. 1. item Quodlibeta, impressa typis.

Adriani Cæsaris duo epigrammata Græca extant in Florilegio Planudis.

Adriani Barlandi dialogos, unà cum eiusdẽ opusculo de insignibus oppidis Germaniæ inferioris, Vuechelus Lutetiæ excudit. Eiusdem iocorum ueterum ac recentium libros 3. Primæ editioni nunc adiecti sunt lib. 2. cum scholijs. Eucharius Ceruicornus excudit Coloniæ, 1529. Idem Christiani hominis institutionem aphorismis descripsit. Liber exiuit Lugduni apud Frellæos, 1539. Extant eiusdem Compendiosæ institutiones artis oratoriæ Louanij impressæ: & Prouerbiales uersus ex Virgilio collecti, Basileæ.

Aedosthenis scripta citantur apud * Plinium, qui in librum quartũ Naturalis historiæ multa ex eo autore transcripsit.

Aegidij cuiusdam epigramma in Florilegio Planudis extat.

Aegidius monachus Benedictinus, natione Græcus, scripsit carminibus, De pulsibus librum 1. De urinis lib. 1. qui ambo cum expositione Gentilis de Fulgineo, impreßi sunt primũ Lugduni 1505. in 8. dein de Basileæ apud Thomã Vuolfium 1529. Vixit circa annum Do. 700.

Aegidius Bellamere scripsit Consilia in iure, quæ Romæ in bibliotheca Palatina habentur numero 148. Idem scripsit super de foro cõpetenti, c. Romana. Super §. contrahẽtes, in fine suorum consiliorũ. De pluralitate beneficiorũ. De Rota Romana.

Aegidius Bethsbrugius I. C. scripsit de usura centesima, triente, semisse.

Aegidius de Fuscarijs, uir in iure canonico doctißimus, scripsit de ordine iudiciorum libros 5. De officio tabellionis lib. 1. Quæstiones iuris uarias.

Aegidij

Aegidij de Mandelbertis disputationes 3.12.in uol. Rep.

Aegidius Maserius Parisiensis scripsit commentarios in C. Valerij Flacci Setini Balbi argonauticôn libros 8. excusos Lutetiæ apud Ascensium.

Aegidius Nettelet, decanus ecclesiæ Cameracensis, edidit opus celeberrimum, collectum ex epistolis Sancti Hieronymi presbyteri lib.4.

Aegidius de Roma, ordinis fratrū Eremitarū S. Augustini, Bituricensis archiepiscopus, scripsit multa, quorū numero recensentur in Hexameron lib.2. In Cantica canticorū lib.1. In epistolas Pauli lib. 14. Super sentētias lib.4. Expositio primæ decretalis, lib.1. De regimine principū excusus, lib.1. Quodlibeta multa, lib.1. In officiū missæ, lib.1. Laudes sapientiæ diuinæ, lib.1. De subiecto theologiæ, lib.1. De corpore Christi, lib.1. De mensura angelorū, lib.1. De cognitione angelorū lib. 1. De mortuis lib. 1. De gradibus formarum lib. 1. De prædestinatione lib.1. Theorica de esse et essentia lib.1. De generatione & corruptione lib.1. De peccato originali lib.1. De formatione humani corporis, lib.1. De potestate ecclesiastica lib. 3. Compēdium theologiæ lib.6. De renunciatione papæ, lib.1. De intellectu poßibili lib.1. De sapientia diuina in beatis lib.1. De bona fortuna lib. 1. Distinctio articulorū fidei lib.1. De carcere lib.1. Aduersus corruptorem librorum Thomæ Aquin. lib. 1. Sermones uarij, lib. 2. In omnes libros Aristotelis. Epistolæ notabiles. & alia non pauca, quorum quædam excusa sunt Venetijs, apud hæredes Octauiani Scoti: quædam Argentorati etiam. Extāt eius commentaria impressa, in Aristotelis libros Prædicamētorum, Peri hermenias, Priorum, Posteriorum, Elenchorum. Item in libros Physicorum, De anima, Metaphysicorū. Eiusdem Ægidij scripta typis excusa habentur, In artem ueterem, Quæstio defensiua opinionis de medio demonstrationis, De materia cœli contra Auerroim, Elucubrationes in Petrum Lombardum. Claruit anno Domini 1280.

Aegidius Tschudus Glaronensis, scripsit librum Germanicè de prisca ac uera Alpina Rhetia, cum cætero Alpinarū gentium tractu, mira antiquitatis obseruatione, locis illis peragratis, et optimis quibusq; in hoc genere authoribus, et uetustis ubiq; literarum ac instrumentorum, ut uocant, monumentis perlectis compositum: unà cum tabula, ubi scitißimè regionū illarum, Rhetiæ, Heluetiæ, Sedunorum, ac maioris partis alpium situs depingitur, cum Germanicis & Latinis locorum nominibus. Hunc Sebastianus Munsterus Latinum fecit. Impressus est Basileæ apud Isingrinū, 1538. Acceßit eiusdem epistola ad Beatum Rhenanum, de nomine Germaniæ.

Aelianus sophista Rom. scripsit de uaria historia lib. 14. Græcè, quos à Iusto Vulteio Vueterano nuper latinitate donatos, impreßit Oporinus, unà cum Politijs, siue rerumpublicarum descriptionibus ex Heraclide, eodem interprete. Anno 1548. Extant eiusdem de Animalium historia lib. 16. Lugduni Latinè impreßi, Petro Gyllio interprete. Præterea epistolia rustica XIX, excusa ab Aldo cū reliquis uariorum authorum epistolis. Item de re militari, siue de instruendis aciebus, Lutetiæ apud Vuechelum, et Colinæum, 1532. Vixit sub Hadriano Ro. Imp.

Aelij Antonij Nebrissensis lucubrationes hæ tradūtur. Cosmographia, Lexicō iuris ciuilis cōtra quosdam insignes Accursij errores: Lugduni, 1537. Commentarij in Auli Persij satyras, Lutetiæ apud Rob. Ste-

regem Aragonum. Hoc opus postea repurgatum, et integris periodis locupletatum ad exemplar manuscriptum, Basileæ ex cusum est anno 1532. deinde Salingiaci apud Ioan. Soterem, 1538. Inscribitur etiam Vitichindus, hæc historia. Descripsit quoq; Asiam minorẽ, et Europam, ueterũ simul ac recentium res memoratu dignas complectens, maximè quæ sub Friderico III. apud Europæos Christiani cum Turcis, Prutenis, Soldano, & cæteris hostibus fidei, tum etiam inter sese uario bellorum euentu commiserunt. Liber impressus in 8. Coloniæ, ut uidetur. Item commẽtarium in quatuor libros Antonij Panormitæ, de dictis & factis Alphonsi regis Aragonum, quo capitatim cum Alphonsinis contendit. Basileæ 1538. Epistolam de literarum studijs. Extat eiusdem Germania, qua continentur grauamina Germanicæ nationis: item Confutatio eorundem cum replicis. De concilio Constantiensi & Basiliensi: de collatione beneficiorum, cum replicis, in bulla Leonis X. de ecclesia reformanda fundatis. De concordatis principum. De officio papæ, & eius officialibus. De ueritate Christianæ religionis. Scripsit præterea profectionem Iacobi Marchionis Badensis Romam, eiusq; oratiunculam ad Papam, et responsionem Friderici III. et Maximiliani, cæterorumq; Germaniæ principum. De duobus falsarijs Romæ sub Innocentio VIII. cõbustis. Renatus Beck excudit Argentinæ 1515. * Eius opera hoc anno excudebantur Basileæ, ab Henrico Petri.

Aeschines Atheniẽsis rhetor scripsit Epistolas optima disciplina refertas, quas Aldus Venetijs impreßit Græcè, cũ plurimis aliorũ epistolis, in 4. item orationes, quas idem excudit, cum alijs 12. Rhetorũ orationibus.

* Aeschines Medicus citatur apud Plinium, qui in librum 28. Naturalis historiæ multa ex eo mutuatus est.

Aeschines Socraticus citatur apud Plutarchum in uita Aristidis. *

Aeschyli poëtæ tetrastichon elegiacum in Florilegio Planudis legitur.

Aeschylus Atheniensis, primus in lucem protulit tragœdias, teste Quintiliano: cuius tragœdias sex, Prometheũ uinctum, Septem ad Thebas, Persas, Agamemnonem, Eumenides, Supplices, Aldus impreßit Venetijs, 1518.

Aeschyli cuiusdam scripta citantur apud Plinium, qui in librum 37. Naturalis historiæ quædam ex eo autore transcripsit. *

Aeschrinon scripsit de agricultura libros, ex quibus Plinius libro 10. 14. 15. 17. & 18. multa transcripsit. *

Aesculapius philosophus Trallianus, scholia Græca scripsit in primum et secundum librum Arithmeticæ introductionis Nicomachi.

Aesopi Phrygis uitam et fabulas, Maximus Planudes conscripsit, ut suo loco dicemus.

Aetius Amidenus medicus, scripsit sermones seu libros 17. in quibus cuncta quæ ad curandi artem pertinent, congesta sunt, ex omnibus qui usq; ad eius tempora scripserant, diligentißimè excerpta, quorum octo tantum Græcè ex Aldi officina, Latinè uerò omnes Basileæ à Frobenio impreßi sunt, 1535. partim à Ioanne Baptista Montano, partim à Iano Cornario trãslati. Deinde iterũ 1542. omnes à Iano Cornario de integro uersi.

Aidanus Auuinas, insularis, ex Pictorũ sanguine natus, scripsit Commentariorũ in scripturas librum unum. Item Homelias & conciones multas. Vixit anno à Christo nato, 651. *

Africanus episcopus, Abdiæ Babyloniæ episcopi de historia sanctorum Apostolo- *

stolorum libros decem, ex Hebraica lingua in Latinam transtulit, quos manu scriptos habet Vuolfgangus Lazius, medicus & historicus Viennensis. Meminit autem Africani diuus Hieronymus subinde in epistolis, significans hunc uirum multa ex Hebraicis & Latinis traduxisse, historiasq; martyrum in literas retulisse. Floruit sub Gordiano, circa annum Domini 250.

Africanus mulomedicus, cum Absyrto, uide Aphricanus.

Africanus uetus iureconsf. scripsit Quæstionum libros nouem, quorum fragmenta in Pandectis habentur.

Africanus quidam historiographus aliquando citatur in Eusebij Chronicis, ut in Artaxerxe, & alibi.

* Africani cuiusdam scripta citantur apud Fulgentium in Mythol.

Agapetus diaconus magnæ & sacrosanctæ Dei ecclesiæ, scripsit sententias pæraeneticas numero 72. ad Iustinianum Cæsarem, Græco sermone, quam Græci Schedam regiam appellant: disserit enim de regis officio. Excusæ Basileæ apud Frobenium, cum fabulis Æsopi Græcis.

* Agapius Alexãdrinus, medicus insignis, qui Byzantij eius facultatis ludum aperuit, scripsit Cõmentarios in medicinã. Suidas.

* Agatharchides Samius scripsit aliquot libros rerum Persicarum, ex quorum secundo Xerxis & Agesilai facta recitat Plutarchus in Parallelis minoribus, cap. 3.

Agatharchidis scripta citantur apud Pliniũ, qui libro septimo Naturalis historiæ quædam ab eo mutuatus est.

Agathias Scholasticus Smyrnæus scripsit historiã illam de rebus Iustiniani principis post Procopium Cæsariensem, ea uidelicet quæ sub Belisario acciderunt, & in Italia atque Lybia gesta sunt. Composuit alios quoque libros & metricos, & oratione soluta: tum illa quæ uocantur Daphnica, & orbem nouorum epigrammatum, quæ ipse coëgit ex poetis iuxta tempus. Hæc deinde Maximus Planudes, lasciuioribus resectis, castrauit. Floruit cum Paulo Silẽtiario, atq; Macedonio consule, ac Tribuniano, Iustiniani temporibus. Extant hodieq; eius historiarum tomi Græci Romæ: Latini autem facti sunt à Christophoro Porsena, Priore S. Balbinæ, quos Heruagius Basileæ excudit 1531. cum Procopio de rebus Gothorum, & alijs quibusdam historicis. Sunt autem historiarum libri quinq;.

Agathemeri Orthonis hypotyposin Geographiæ alicubi manuscriptam extare ferunt.

Agathij Guidacerij, sacræ theologiæ regij professoris Lutetiæ Parisiorũ, peculium, excusum Lutetiæ apud Vuechelum, anno 1537.

Agathocles Chius citatur apud Plinium, qui ex eius lucubrationibus multa in librum 4. 8. 10. 14. 15. 17. & 18. Naturalis historiæ transcripsit. *

Agathon poeta scripsit Tragœdias, quibus crebrius quàm par erat, antitheta intertexebat. De quo Aelianus libro 14. de Varia historia. *

Agathon Samius scripsit historias, ex quibus quædam de Busiri ab Hercule cæso, recitat Plutarchus in Parallelis minoribus, cap. 72. *

Agatosthenes citatur à Commentatore Arati. *

Agesilaus scripsit aliquot de reb. Italicis libros, ex quorum tertio, Fuluij Stellæ & Eponæ eius filiæ, historias recitat Plutarchus in Parallelis minoribus, cap. 55. *

Aggenus Vrbicus scripsit commentaria in Iulij Frontini librum de limitum iure & agrorũ qualitate. excusa sunt cũ Theo-

dosij codice, Basil. apud Hen. Petrum, 1528.

* Aglaosthenes, *citatur apud* Higinũ, *& à commentatore* Arati.

Agnellus *episcopus scripsit epistolam ad* Arminium *de ratione fidei, in qua præcipuè* Arianam *hæresim refutat*. Henricus Petrus *excudit* Basileæ 1528. *cum uarijs diuersorum theologorum opusculis: inscripsit totum uolumen*, Antidotum *contra hæreses*.

* Agriopas Olympionicus *citatur apud* Plinium, *qui ex eo in librum octauum* Naturalis *historiæ quædam transcripsit*.

* Agrippæ *scripta citantur apud eundẽ, qui libro tertio ab eo multa mutuatus est*.

* Agrippinæ Claudij *uxoris scripta citãtur apud eundem autorẽ, qui quædã ex eius lucubrationibus in librum septimũ retulit*.

Rabbi Aha *scripsit opus de accentibus, excusum* Hebraicè.

Rabbi Aherõ *scripsit librũ* Habenoch.

Aitonus *Armenus*, Aiotoni *regis* Ar*meniæ nepos, qui fuit anno* 1290. *historiã de* Tartaris *conscripsit*.

Alanus *de insulis, natione* Germanus, *scripsit super* Sententias *lib*. 4. Oculum *sacræ scripturæ, lib*. 1. De doctrina *quoque, lib*. 1. *In quinq; libros* Moisi, *lib*. 5. *In* Cantica *canticorum lib*. 1. Quodlibeta *quoque li*. 1. *de* Parabolis, *carmine elegiaco librũ* 1. *qui* Doctrinale *altum inscribitur: sunt autem sententiæ morales*. Antelucanum, *libris* 9. Basileæ *apud* Henricũ Petrum, *anno* Domini 1536. *quamuis* Alani *nomen non sit præfixum*. Claruit *anno* Domini 1300.

Alani Porretani *regulæ iuris cœlestis, uel maximæ, id est, axiomata theologiæ, cum interpretatione, numero* 134.

Alani Restaldi *institutiones* Grammatices Hebraicæ, *excusæ* Parisijs *apud* Vuechelum.

Alani Varenij *dialogi quidam, excusi*. *

Alanus *de* Lynna Anglus, *ordinis* Carmelitani, *scripsit* De *uario scripturæ sensu lib*. 1. Moralia Bibliorum *lib*. 1. Sermones *notabiles, lib*. 1. Elucidarium *scripturæ, lib*. 1. Scriptorum Britanniæ *indices multos, enumeratos à* Ioanne Baleo *in eius uita*. Claruit *anno* Domini 1420.

Alanus *de* Rupe, *natione* Germanus, *ordinis fratrum* Prædicatorũ, *scripsit* Compendium *psalterij* Mariani, *lib*. 1. De miraculis *rosarij lib*. 1. Sermones *quoq; uarios, lib*. 1. *& alia*.

Alanus Teukesberiensis, *scripsit de exilio & uita* Beketi Cantuariensis *librũ*. Et Problematum *librũ unum*. Claruit *anno* Domini 1196. *

Alardus Amstelredamus *omnia* Rhodolphi Agricolæ *opera emendauit, & additis scholijs illustrauit*. Coloniæ 1539. Idem *scripsit epitomen in lib*. Rodolphi Agricolæ *de inuentione dialectica, impressam* Coloniæ *apud* Gymnicũ, *&* Lutetiæ *apud* Vuechelum. Descripsit *etiam* Ecclesiasten *iuxta omnes* Rodolphi Agricolæ *locos*. Similia *sacra congeßit, excusa* Coloniæ *apud* Gymnicum. Hippocratis Coi *epistolam ad* Damagetum *paraphrasticè conuertit in* Latinum *sermonem, adiuncto etiam textu* Græco. Opusculum *excusum* Salingiaci *apud* Soterem, 1539.

Albanus Torinus *medicus* Vitodurensis, Pauli Aeginetæ Enchiridion *medicinæ è* Græco *latinũ reddidit primus, cũ annotationibus, per quas translationis suæ rationẽ reddit: idq; in epistola apologetica ad* Ioan. Guinterium Andernacum, *multis argumẽtis probat*. Idem *interpretatus est etiam* Philareti *librum de pulsibus, &* Theophili *de urinis: impreßit* Henricus Petrus Basileæ,

silea, 1533. item Polybi antiquissimi medici, de seminis humani natura librum 1. excusum Basileæ, 1544. apud Ioannem Oporinum. Epiphanij episcopi Cypri de prophetarum uita & interitu commentariũ, qui unà cũ Græco textu è regione impressus est Basileæ apud Cratandrum 1529. Item Agapeti diaconi de officio regis ad Iustinianum Cæsarem libellum è Græco conuertit. Eum excudit Robertus Vuinter Basileæ. Ioan. Damasceni medici de exquisita febrium curatione compẽdiosum diegema, & Aphorismos eiusdem, ex barbara translatione, elegantiore paraphrasi illustrauit: excusa Basil. 1542. apud Robertum Vuinter. Emmanuelis Chrysoloræ epitomen Grammatices Latinam fecit, & marginibus adnotationes inscripsit: Bebelius Basileæ 1528. Cælij Apitij de re culinaria libros 10. partim suo marte, partim ad uetustum exemplar castigatos edidit, an. 1541. Basileæ: unà cum Platinæ libris de honesta uoluptate & obsonijs. Alexandri Tralliani libros interpretatus est, de quo infrà copiosius. Obijt Basileæ an. Do. 1550.

Albategni quidã Arabs epitomen Astrologiæ edidit.

* Albatenius medicus, Galeni libros in Arabum sermonem uertit, teste Ioanne Serapione, qui eodem ferè tempore uixit, anno uidelicet M.LXX. Scripsit quoque de simplicibus. Volaterranus libro 21. Vrb. comment.

Albengnefit philosophi liber de facultatibus medicinarum & ciborum, à Gerardo Cremonense ex Arabico sermone in Latinum transfusus. Impressus Argentorati 1531. cum Tacuinis sanitatis.

Albericus Roxiatus Bergomensis, I.C. professor insignis, edidit commentaria super Codice lib. 12. Super ff. ueteri lib. 24. Super ff. nouo lib. 12. super ff. inforciati lib. 14. Super institutis lib. 4. Super VI. Decretaliũ lib. 1. In Comœdias Dantis lib. 1. Claruit anno Domini 1340. Aliàs scribitur Albericus de Rosate: inuenio omnia eius scripta in iure typis excusa haberi, & quòd in totum ius scripserit. Commentarij eius super statutis, unà cum Baldi super ijsdem, exiuerunt Lugduni, & rursus aliàs cum Angelo de Perus. super ijsdẽ. Impressi sunt & Venetijs, 1491.

Albericus Vespucius mundum nouum descripsit.

Albertus Belfortis Rhæticus, medicus excellens, scripsit Rhætiæ Epiphasin, de gestis, antiquitate, nobilitate, & potẽtia Rhætorum, ubi omnis eius gentis & regionis historia ad unguem ita demonstratur, ut nihil apud Græcos aut Latinos extet, quod in medium non afferatur. Pollicetur etiam librum de abolenda morbi Gallici nomenclatura, affectusq; (iuxta Galeni censuram) explicatione & curatione, addita quoq; recentiorum ad hoc propositum Empirice. Ad hæc Epistolarum uolumen, Limacis encomium, Empiriam suam.

Alberti de Bonacursio practica in iure extat.

Albertus Brixianus monachus ordinis Prædicatorum, scripsit Summã de casibus lib. 1. Sermones uarios lib. 1. Et quædã alia.

Albertus Brunus Astensis Iureconsultus, scripsit De augmento, rebusq; abditis: De augmento & diminutione monetæ. De constitutionibus, De statutis excludentibus fœminas. De formationibus. Lecturam seorsim impressam. Consilia super feudis. Consilium, de qua moneta debet solui census principi. Consilium de filia exclusa per statum à legitima. Repertorium in materia statutorum. Cuius opera simul excusa sunt Venetijs.

Albertus Crantz Suetiam & Da-

niam descripsit. item Saxoniam, quod opus * exiuit Coloniæ, 1520. * et historiam Ecclesiasticam, quam Metropolim uocat, excusam Basileæ apud Oporinum, anno 1548. unà cum confutatione legendæ fabulosæ de Benedicto papa quarto, martyrio apud Hamburgenses coronato. Claruit anno Domini 1520.

Albertus Draco transtulit ex sacris * & profanis autoribus de usufructu, & sanctitate matrimonij, multa, in linguam Germanicam. liber impressus Marpurgi, Anno 1546.

Albertus Durerus Nurenbergensis, pictor celeberrimus, scripsit Institutionum Geometricarum libros 4. lingua Germanica, quos deinde doctus quidam Latinitate donauit, pictoribus, fabris ærarijs ac lignarijs, lapidicidis, statuarijs, & uniuersis qui circino, gnomone, libella, aut alioqui certa mensura opera sua examinant, utilißimos. Item de Symmetria, id est, proportione corporis humani, de urbibus, arcibus, castellisq; condendis & muniendis. Luteciæ apud Vuechelum, 1531.

Albertus de Eybe, natione Germanus, scripsit de re uxoria lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1. item Margaritam poeticam, impressam Basileæ, 1495. apud Ioannem de Amerbach.

Albertus de Ferrarijs Placentinus scripsit de horis canonicis, item De celebratione missarum, in primum c. tertij decretalis, qui incipit, Presbyter.

Albertus Florentinus sub Nicolao V. egregios de architectura libros conscripsit. Aliàs, ut conijcio, Leo Baptista de Albertis Florentinus nominatur. Vide infrà, item Albertus Leo.

Abertus Galioti Parmensis, canonum & legum professor insignis, scripsit Margaritam quæstionū, lib. 1. Et declarationes iudiciorum lib. 1. & alia.

Alberti Leonis nauis, in Italia impressa. Vide Albertus Florentinus.

Albertus monachus Lobiensis, & postea Gemblacensis cœnobij abbas, scripsit Vitas plurium sanctorum, lib. 1. Et quædam alia. Claruit anno Domini 880.

Albertus monachus Metensis, ordinis D. Benedicti, Gallus, scripsit historiam rerum gestarū sui tēporis, ad episcopū Metēsem, lib. 1. Et quædā alia. Vixit anno 103.

Albertus patriarcha Hierosolymitanus, descripsit statum terræ sanctæ, lib. 1. Regulam Carmelitarum, lib. 1. Floruit anno Domini 1190.

Albertus Patauinus, ordinis fratrum Eremitarum S. Augustini, Aegidij Romani quondam auditor, scripsit in Genesim lib. 1. in Exodum lib. 1. in Leuiticum lib. 1. in Numeros lib. 1. in Deuteronomiū lib. 1. In Euangelium, lib. 4. In epistolas Pauli lib. 14. Sermones de tempore lib. 1. Sermones de sanctis lib. 1. Sermones per quadragesimam lib. 1. Et quædam alia.

Albertus Pius, Comes & princeps Carporum, scripsit epistolam parœneticam ad D. Erasmum Roterodamum.

Albertus episcopus Ratisponensis, ordinis fratrum Prædicatorum, patria Sueuus, propter doctrinam & eruditionē Magnus cognominatus, scripsit innumera opuscula, è quibus recensentur, Summa theologiæ lib. 4. Super sentētias lib. 4. De quatuor coæuis lib. 1. De homine lib. 1. De bono lib. 1. De uita spiritali lib. 1. In officium mißæ lib. 1. De corpore Christi lib. 1. De eodem, xxxij. sermones lib. 1. De muliere forti lib. 1. Super libris Dionysij lib. 5. De multiplici timore, lib. 1. De laudibus sanctæ Mariæ, lib. 1. Defensorium mendicantium lib. 1. De partu hominis lib. 1. De formatione hominis lib. 1. De origine animæ

lib.

lib. 1. Super oratione Dominica lib. 1. De arte prædicandi lib. 1. De reparatione lapsi lib. 1. De adhærendo Deo lib. 1. In quinq; libros Mosi lib. 5. In Iosue lib. 1. In Iudicum lib. 1. In Ruth lib. 1. In Regum lib. 4. In Paralipomenon lib. 2. In Esdram et Neemiã, lib. 3. In Tobiam lib. 1. In Iudith lib. 1. In Hester lib. 1. In Prouerbia lib. 1. In Ecclesiasten lib. 1. In Cantica can. lib. 1. In librum Sapientiæ lib. 1. In Ecclesiasticum lib. 1. In Machabæorum lib. 2. In Iob lib. 1. In Esaiam lib. 1. In Hieremiam lib. 1. In Ezechielem lib. 1. In Danielem lib. 1. In xij. prophetas minores lib. 12. In Euangelium Matthæi lib. 1. In Euangelium Marci lib. 1. In euangelium Lucæ lib. 1. In euangeliũ Ioannis lib. 1. In epistolas Pauli lib. 14. In Apocalypsin lib. 1. Sermones de tempore lib. 1. Sermones de sanctis lib. 1. De animalibus lib. 20. Paradisus animæ lib. 1. Orationum super sententias lib. 1. Orationum super euangelia lib. 1. De differentia spirit. & animæ lib. 1. De diuinatione & prophetia lib. 1. Diuersarum quæstionum lib. 1. De natura locorum lib. 1. De causis elementorum lib. 1. De motibus animalium lib. 1. De intellectu & intelligibili lib. 1. De iuuentute & senectute lib. 1. De uita & morte lib. 1. De plantis & uegetabilib. lib. 1. Summa philosophiæ lib. 1. De unitate intellectus lib. 3. Quæstiones contra Auerroistas lib. 1. De unitate formæ lib. 1. Philosophia moralis lib. 16. De monastica lib. 5. De Oeconomica lib. 4. De politica li. 8. De arithmetica li. 1. De geometria lib. 1. De musica lib. 1. De astronomia lib. 1. De sphæra lib. 1. De astris lib. 1. Speculũ astronomiæ lib. 1. De mineralibus lib. 5. De natura deorũ lib. 1. De secretis naturæ lib. 1. De xij. alphabetis lib. 1. De magistris eligẽdis lib. 1. De somnijs lib. 1. De uniuersalibus lib. 1. De prædicamentis lib. 1. De sex principijs lib. 1. De diffinitionib. lib. 1. De causis lib. 1. De grammatica lib. 1. De rhetorica lib. 1. De medicina lib. 1. De lanificio lib. 1. De agricultura lib. 1. De aratura lib. 1. De nauigatione lib. 1. De metaphysica lib. 13. In physicam Aristotelis lib. 8. De cœlo et mundo lib. 4. De generatione et corruptione lib. 2. De scientia meteororum lib. 4. De anima lib. 1. De nutrimento & nutribili lib. 1. De somno & uigilia lib. 1. Quæstiones 15. lib. 1. De perspectiua lib. 1. In libros Aristotelis cõmentatus est, ac alia multa composuit. Eius commentarios in duodecim prophetas minores Quentel typographus excudit Coloniæ. Commentarij in quatuor euãgelia Haganoæ impreßi sunt, anno 1504. Libellus de secretis mulierum Venetijs exiuit cum commentario, 1508. Extat & libellus de causis, alius ab illo qui de causis elementorum inscribitur, quasi epitome totius philosophiæ. Super sententias Petri Lombardi libri duo tantum, duobus tomis seorsim impreßi sunt: reliqui duo inueniri non potuerunt. Omnia eius opera simul excussa, tum theologica, tum philosophica, Lugduni habentur. seorsim uerò, opusculum de natura locorum, commentarij in parua naturalia, De rebus metallicis libri quinque editi Argentorati, 1541. apud Balthasarum Beck, cum Raymundi Lullij libris de quinta essentia. Magiam quoq; huius authoris extare ferunt, & librũ Aggregationis, librum de periculo missæ, de sacramentis, de immortalitate animæ, de apprehensione, super loco Missus est. De animalibus libri 36. seorsim impreßi Venetijs, apud hæredes Octauiani Scoti, 1519. Claruit anno Domini 1280.

Albertus Pighius Campensis, Germanus, de æquinoctiorum solstitiorumq; inuentione scripsit. Item de ratione Paschalis celebrationis, deq; restitutione Ecclesiastici Kalendarij, ad Leonem x. Pon. Max.

opus impressum Parisijs. Epistola ad Leonem x. scripta anno 1520. Astrologiæ defensio Parisijs excusa est. Item liber in Prognosticatores, De controuersijs in comitijs Ratisponensibus, De componendis dissidijs. Coloniæ, 1542.

Albertus de Prusa, natione Polonus, scripsit in Georgij Purbachij theoricas cõmentariorum lib. 1. ad ephemeridas Konisperg. li. 1. et quædã alia. Claruit an. 1494.

Albertus Trotus, de perfecto clerico.

Albertuzij proportiones.

* Albinus Flaccus, natione Anglus, Eboracensis, scripsit de Trinitate et fide lib. 4. Sententiam scripturarum, Enchiridion psalmorum. Ad quæstiones Fredigisi lib. 1. Ad Eulaliam, de ratione animæ lib. 1. Ad Guidonem de uiris illust. De uirtutibus ad Carolum. In Cantica canticorum, Ecclesiasten, Euangelium Ioannis. In epistolas Pauli. In Apocalyp. Ioannis. Quæstiones in Genesim, quæ excusæ sunt Haganoæ. De adoptione filiorum Dei lib. 1. De ecclesiasticis dogmatibus. Ad Anglorum ecclesiam lib. 1. Officia per ferias lib. 1. Correctiones diuinorum. Homelias doctorum. Ad Atheslardum Cantuariensem lib. 1. Speculũ paruulorum. De proprietate nominũ Dei Dialogos ad discipulos. Acta discipulorum Gregorij. Vedasti episcopi uitam. Rhetoricam ad Carolum. De liberalibus artibus lib. 1. De rebus gestis Caroli Magni. Sermones elegantes, Commentarios plures. Epistolarum ad diuersos lib. 1. Fertur præceptor fuisse Caroli illius Magni. Floruit anno restaurationis humanæ 780.

Albionis demonstrationes instrumenti nobilissimi in astronomia extant. Floruit anno à condito mundo 2262. & ante Christi incarnationem 1701. Huius uitam eleganter descripsit Ioannes Baleus, in scriptoribus suis Anglicis.

Albius Tibullus eques Romanus, scripsit libros 4. Elegiarum, siue amorum, qui passim extant impressi & seorsim, et cum commentarijs.

Albo Floriacẽsis monasterij abbas, ordinis sancti Benedicti, scripsit super calculo Victorij, li. 1. Additionem in eundẽ, lib. 1. & quædam alia. Vixit anno Domi. 970.

Albricius Londinensis, Anglus natione, scripsit de Origine deorum, De ratione ueneni, De uirtutibus antiquorum, Canones speculatiuos. Ac in re medica & philosophia plura. Vixit anno Domini 1090. *

Albricus philosophus librũ scripsit de imaginibus deorum, quem Henricus Petrus excudit Basileæ, 1543. cum Phurnuto.

Albubater astrologus scripsit librum genethliacũ, siue de natiuitatibus, qui typis excusus est Io. Petreij, Norimbergæ 1540.

Albubetri, cognomen est Rasis medici, ut audio.

Albucasæ medici lib. 3. præcipuè ad chirurgiam pertinentes, cum uarijs instrumentis chirurgicis graphicè depictis ad uarios morbos, Hen. Petrus Basileæ excudit. Fortassis hic idem fuerit, qui Bulcasis etiã uocatur, cuius liber de præparationibus medicamentorum extat, cum operibus Mesuæ excusus. Eundem alij Seruitorem nominãt.

Albuini Caroli Magni præceptoris, commentaria in Genesim, & de ministerio sacrificij missæ, aliorumq́; ecclesiæ rituum explicatione ad Carolum Magnum, extãt Viennæ Austriæ apud Vuolf. Lazium. *

Albumasar astrologus, alio nomine Iaphar, lib. 8. scripsit de magnis coniunctionibus, annorum reuolutionibus, ac eorum profectionibus. excusi sunt Augustæ Vindelicorum, 1489.

Albumasaris flores astrologiæ, excusi Augustæ Vindelicorum, 1488. cum figuris Zodiaci, & planetarum.

Alburnius

Alburnius Valens. Vide Aburnius.

Alcæi duo uersus apud Stobæum in uituperio paupertatis. Sæpe citatur etiam * apud Athenæũ. Eius uersus in Philippi uituperium scriptos, recitat Plutar. in Q. Flaminij uita.

Alchabitij, uel Alcabitij Isagogen ad magisterium iudiciorum astrorum, uel ad scrutanda stellarum magisteria, & de Planetarum coniunctionibus librum, Ioannes Hispalensis interpretatus est. Impress. Venetijs 1491. et 1521. cum expositione Ioan. de Saxonia. & ex emendatione Antonij de Fantis medici Taruisini.

Alcidamantis orationes Aldus excudit Græcè, cum Aeschinis & aliorum orationib. Græcis. itẽ orationẽ contra dicendi magistros, cum Isocratis orationibus. Alcidamas Dioclis filius, eius qui de Musica scripsit, natus ex Elea Asiæ, philosophus, & Gorgiæ Leontini discipulus. Suidas.

* Alchymi Viennensis episcopi libri sex heroico carmine conscripti, extant Viennæ Austriæ apud Vuolfgangum Lazium, qui libros Geneseos & Exodi, & aliquot epistolas ad Fuscinã sororem comprehendũt. Huius uerò Alchymi subinde meminit in epistolis Sidonius. Huius quædam Basileæ impressa sunt, cum commentarijs Menradi Moltheri. Vocatur autem Alcimus Auitus. Cæterùm apud Seruium legimus, Q. Octauium Auitum, & Pœtelium Faustinũ, furta Virgilij adnotasse, ponentes unde quæq; carmina surriperentur, quod & Macrobius fecit. uide Auitus.

Alcinoi philosophi Platonici de doctrina Platonis liber, excusus est Romæ græcè. deinde græcè & latinè apud Vascosanum Lutetiæ, 1532. Marsilius Ficinus interpres partitur eum in 34. capita. ex quibus in Græco impresso desunt 26. 27. & 28. quæ in translatione dimidiam ferè chartam continent.

Alciphron Magnes philosophus, ex Magnesia iuxta Mæandrum, scripsit epistolas piscatorias rusticas & amatorias, quas impressit Aldus Manutius cum reliquis uariorum authorum epistolis Græcis. Inuenio eiusdẽ authoris Parasiticas quoque epistolas extare in Italia, quæ nondũ euulgatæ sint. Rusticæ enim, quamuis titulus in editione Aldina eas non promittat, inter sui prædictas tamen habentur.

Alcyonij orationem de exilio, doctè disserteq; conscriptam, Aldus impressit Venetijs. Eundem hunc esse puto, & Petrum Alcyonium, de quo infrà.

Alcmenon, uel ut ab alijs appellatur, * Alcmeon Crotoniata, Pythagoræ auditor, primus de naturæ ratione scripsit. Fauorinus & Volat. lib. 13.

Alcmæonis quædã aut uerba, aut placita in medicina, apud Stobæum in sermonibus de morbo & de sanitate citantur.

Alcuinus, siue Albinus monachus & diaconus, abbas monasterij S. Martini Thuronensis, natione Anglicus, scripsit ad Guidonem comitem de uirtutibus lib. 1. Sententiarum lib. 1. Enchiridion in quibusdam psal. lib. 1. De artibus liberalibus lib. 1. Homelias in euangelia dominicorum dierum, & festorum totius anni, unà cum multis alijs, quæ habentur impressa Basileæ per Ioan. Frobenium 1515. Et rursus apud Ceruicornum Coloniæ, 1539. adiectis aliquot homilijs postremò, & toto opere ad uetustißimos diuersarum bibliothecarum codices recognito. Eiusdem Albini cum Carolo Magno Imperatore de Rhetorica & uirtutibus disputatio per dialogismum, à Menrado Molthero restituta: ibidem excusa eodem anno. Eius in Ecclesiasten commentaria Bebelius publicauit typis suis, Basileæ 1531. Floruit an. Do. 770. plura lege in Albino

bino Flacco,ita enim ab alijs nominatur.

Aldelmus *Bladuinus Anglus, scripsit de celebratiōe paschæ lib.* 1. *De uirginū laude contra Brit. lib.* 2. *De uirginitate ad Ethelburgā lib.* 1. *De charitate mutua lib.* 1. *De admonitione fraterna lib.* 1. *De pugna uitiorum lib.* 1. *De philosophorum disciplinis lib.* 1. *De insensibilium natura lib.* 1. *Flores utriusque testamenti lib.* 2. *Homelias ad populum lib.* 1. *Dialogum metricū. De metrorum generibus. De Metaplasmo. Hymnos & odas. Epistolas ad diuersos. Diuersi generis carmina. Claruit uerò anno Domini* 709.

Aldus *Manutius Romanus scripsit Grāmaticæ Græcæ institutiones, mero sermone Græco, de uarijs declinationibus omne genus nominum & uerborum, à Marco Musuro expolitas, & post eius mortem editas cū præfatione Musuri, Venetijs* 1515. *Item institutionum Grammaticæ Latinæ libros quatuor, excussos typis in officina ipsius. item De dierum generibus, simulq; de umbris & horis quæ apud Palladium memorantur. Extant ea cum authoribus rei rusticæ impressa. Dedit & annotationes in Q. Horatium, & Homeri poema de Ranarum & murium pugna Latinis uer-*
* *bis expreßit: quemadmodū & Nazianzeni carmina, oratione prosa, sic ut uersus uersui respondeat. Multæ eius præfationes extant, plerisque libris apud ipsum excusis præpositæ. item epistola una ad Angelum Politianum, libro septimo Epistolarum ipsius habetur.*

Alemanus *Rinuccinus (aliàs Rhinucinus, & Ranutinus) Florentinus, Philostrati libros* 8. *de uita Apollonij ex Græco in Latinum transtulit, quos Aldus Venetijs Græcè Latineq; impreßit. deinde Gymnicus Coloniæ latinam solum conuersionem excudit, à Gyberto Longolio ad Græcum exemplar castigatā, & scholijs in margine illustratam, cum indice. Idem transtulit Plutarchi opusculū de mulierū uirtutibus.*

Alexandri *episcopi epistolæ de sacerdotibus non uexandis, De paßione Domini in consecratione corporis eius miscenda, De aqua cum sale populis benedicenda, De fide S. Trinitatis, Ad omnes episcopos per diuersas regiones constitutos, Ad omnes diuino sacerdotio fungentes, Basileæ apud Bebelium sunt impressæ. & Coloniæ, in uolumine Conciliorum, anno Do.* 1530.

Alexander *papa tertius, Senensis, scripsit elegātes epistolas ad diuersos, lib.* 1. *De potestate ecclesiastica librum* 1. *Et quædā alia. Vixit anno Domini* 1141.

Alexander *quintus. Vide Petrus de Candia.*

Alexander *de Ales, natione Anglus, minorita, scripsit summam Theologiæ in libros* 4. *Sententiarum liber excussus est Lugduni anno* 1515. *tomis* 4. *In Pentateuchum Mosi lib.* 5. *Commentarios in Iosue. In Iudicum. In Regum lib.* 4. *In Psalteriū. in Minores prophetas, libros* 12. *Vitā Thomæ Cantuariensis. Vitam Regis Ricardi. Annotationes Bibliorum lib.* 1. *In epistolas Pauli lib.* 14. *De factis Machumetis lib.* 1. *Repetitiones lectionum, & alia. Vixit anno à uirginus partu* 1228.

Alexander *Alesius, natione Scotus,* *
scripsit contra decretum episcoporum Scotiæ lib. 1. *Scripturas lingua materna legendas, lib.* 1. *In Psalmos aliquot, & alia multa. Claruit anno ab incarnatione Saluatoris* 1541. *Librum de uerbi autoritate, impressum Argentinæ apud Cratonem Mylium, anno Domini* 1542. *Orationem de gratitudine, & aliam de restituendis scholis, quæ impressæ sunt cum Philippi Mel. Declamationibus, apud eundem.*

Alexander *de Alexandria, ordinis fratrum*

trum minorum, composuit super Sentētias lib.4. Quæstionum uariarum lib.1. In metaphysica Aristotelis lib. 12. In libros tres de Anima. In alios etiam Aristotelis libros cōmentarios edidit, aliaq; uaria. Claruit anno 1310.

Alexandri ab Alexandro Iurisperiti Neapolitani, Genialium dierum libri sex, excusi Lutetiæ accuratius quàm antehac, apud Ioā. Petrū, 1532. cū duplici indice. Vixit hic autor tempore Frācisci Philelphi, Nicolai Perotti, Hermolai Barbari, &c.

Alexandri Aetoli tragœdias allegat Athenæus. Distichon eius habetur in Florilegio Planudis lib.4. Alexādri autem simpliciter distichon extat in tertio libro, & hexastichon in sexto.

Alexander de Antillo scripsit repetitionem rubricæ, de rescriptis in 6. Decretal. c. tibi qui.

Alexander Aphrodisieus sub Seuero et Antonino, primus omnium Aristotelem commentarijs enarrauit, & præsertim Topica. Scripsit de Anima libr. 2. Problematū libros duos, impres. Græcè forma enchiridij, Lutetiæ apud Neobarium: sed circa finē desiderātur aliquot problemata Græca, quæ tamen in Theodori Gazæ translatione Latina leguntur, impressa unà cum Aristotelis problematibus Basileæ apud Cratandrum, 1537. librū eius primū etiam Ang. Politian. latinū reddidit. Primi libri problemata sunt apud Gazam 147. apud Politianū uerò 151. Secūdi 130. apud Gazā. Scripsit etiā quæstiones naturales, de anima, morales, et lib. de fato, quæ Græcè exierunt Venetijs, 1536. apud Victorem Trin- * cauellum: latinè uersas à Gentiano Herueto, excudit Oporinus Basileæ. Opusculum de febribus ad Apollonium à Georgio Valla Placentino translatum, exiuit Basileæ 1542. Librum etiam περὶ μίξεως, id est de mixtione, qui adiectus est commentarijs in Meteora, Venetijs excusum in officina Aldina, 1527. Inuenio etiam extare lucubrationē eius, in Italia, περὶ κράσεως καὶ αὐξήσεως, à superiore, ut opinor, diuersam, nec dū editam. Cæterū habētur ab Aldo excusa Græcè, De figuris sensus et dictionis, Itē cōmentaria in Aristotelis lib. primum Analyticorum priorū, in Sophisticos elenchos, in octo libros Topicorum, in Meteorologica, unà cū opusculo de mixtione: in librum de sensu, siue sensorijs instrumentis, & rebus sensibilibus. Itē in libros de prima philosophia omnes qui extant, comentaria à Ioan. Genesio Sepulueda latinè uersa, Lutetiæ impressa extant: Græcis nōdum, quod sciam, editis. Sed & cōmentarios eiusdem in libros de Naturali auscultatione alicubi extare Venetijs, quidam asserunt.

Alexander Aug. in fragmentis Gregoriani codicis allegatur.

Alexander Benedictus Veronēsis scripsit de morbis medicandis à capite ad calcem libros 30. Aphorismorū lib.1. De peste, eius causis, & materia auxiliorum li.1. Anatomes lib.5. quos Henricus Petrus excudit Basileæ.

Alexandri Bondini medici epistola Græca extat in organum Aristotelis, quod Aldus excudit.

Alexander Cestriensis episcopus, Anglus, scripsit postillas in psalterium, & sermones multos ad clerū. Floruit an.1238. *

Alexander Chamaillardus Aristotelis libellum de Virtutibus Latinitate donauit, et habetur in postrema editione Aristotelis operum Basiliensi.

Alexander de Clipido scripsit de authoritate ecclesiæ.

Alexander episcopus Cappadociæ, scripsit epistolas, De pace ecclesiæ ad Antinoitas unam, ad Antiochenses unam, per

Clementem presbyterũ. Pro Origine contra Demetrium unam. Ad Origenem, & alias plures. Claruit anno Domini 253.

Alexander Essebiensis monachus, Anglus, scripsit de sacris diebus lib. 1. Epitomē Britannicæ historiæ. Vitam Bertellini Eremitæ. Vitã Cungari Eremitæ. Carmina et epistol. Claruisse fertur an. Do. 1360

Alexãder Hermanoctius. uide in Hermanoctio.

Alexander Imolensis, siue de Imola, I.C. Ioannis de Imola (qui claruit circa annum 1420) discipulus, scripsit super ius ciuile, siue ff. & 1. inforciati lecturam, Consilia, & Disputationẽ quæ incipit, Sigismundus. Quæ omnia typis excusa sunt, Disputatione excepta.

Alexander de Lentria, scripsit de pluralitate beneficiorum ecclesiasticorum.

Alexander Losæus Auilianus in tertium Codicis librum commẽtaria scripsit, et in §. præterea inutilis. Instit. de inutili stipul. enarratiunculã perbreuem. Gryphius Lugduni 1537. excudit.

* Alexandri Magni epistolæ fragmentum habes apud Plutarchum in eius uita. Eius epistola ad Aristotelẽ præceptorem, in qua eum repræhendit, quod Acroamaticos libros euulgasset, refertur à Themistio in præfatione super lib. Physicorum.

Alexander Myndius, de animalibus & iumentis scripsit, qui eius libri apud Athenæum citãtur. * Itẽ apud Plutarchum in uita Marij eius de uulturũ natura historia.

* Alexander Neckam Anglus, scripsit Diuinæ sapientiæ laudes, lib. 1. In Cantica Canticorum lib. 6. In Ecclesiasten lib. 2. In prouerbia Salomonis lib. 1. In Ezechielem, Corrogationes Promethei. De puritate Mariæ. De figuris & tropis. De fabulis poetarum. Carminum lib. 1. Scintillarium quoddam. In Metamorphosin Ouidij. Lectiones scripturarũ. Claruisse fertur anno Christi 1210.

Alexander Nequam, citatur in summa Alberti Magni.

Alexander de Neuo, Consilium contra Iudæos fœnerantes scripsit.

Alexander Paccius, patricius Florẽtinus, Aristotelis de Poetica lib. latinitate donauit. Impress. Basileæ 1537. apud Rob. Vuinter. Scripsit etiam quasdã tragœdias.

Alexander Piccolomineus in Aristotelis Meteorologicorum libros 4. Alexandri Aphrodisiei commentaria transtulit, et tractatum de Iride adiecit: in quo plurima tum Aristotelis, tum etiam Alexandri & Olympiodori dicta dilucidantur. Hæc excudit Hieronymus Scotus Venetijs 1540.

Alexander Polyhistor, uetustus autor, * ex cuius lucubrationibus multa trãscripsit Plinius in librum 3.4.6.9.12.13.16.36. Naturalis historiæ. scripsit aliquot de rebus Italicis libros, ex quorũ tertio Anij, Saliæ eius filiæ, & Catheti historias recitat Plutarchus cap. 77. in Parallelis minoribus.

Alexander Seton, natione Scotus, Theologus insignis, * scripsit in utramq; epistolam Petri. In canonicam Iacobi. In Actorum cap. 18. Processum suæ examinationis. Sermones ad utrumq; statum. Vixit anno Domini 1541.

Alexander Susanneus scripsit epigrãmata quædam, & de quantitate syllabarum. Impressa Lutetiæ.

Alexander Traianus Petronius Citacastellanus, philosophus & medicus, scripsit proposita seu aphorismos quosdam in philosophia logica 228. naturali 322. metaphysica 186. & in medicina 149. ad Paulum Cæsium Cardinalẽ. Libellus Venetijs impressus apud Bernardinum Venetũ, 1535

Alexandri Tralliani iatrosophistæ libri medicinales Græcè impreßi sunt Pari-

sijs à

sijs à Roberto Steph. iidem latinè uersi, Basileæ apud Henricum Petrum, Albano Torino interprete.

Alexander cognomine de Villa Dei, Dolensis, ordinis fratrum minorum, scripsit uolumen mētro leonino, de grammatica, cui titulus est Doctrinale puerorū li. 3. de Computo ecclesiastico lib. 1. de sphæra lib. 1. de arte numerandi lib. 1. Vixit anno Domini 1240

Alexādridę poetæ fabulas citat Athenæus, quatuor in locis.

* Alexarchus scripsit de rebus in Italia gestis libros aliquot, ex quorum tertio Plutarchus ca. 14. Minorū parallelorū refert Tulli Hostilij & Metij Suffetij historias.

Alexidis poetæ comici, subinde ex mutis fabulis, nempe 114. uerba citat Athenæus. Allegatur & apud Stobæum aliquoties, & in Florilegio Planudis extant eius carmina 10. libro sexto, sectione quinta.

Alexius Comnenus scripsit Nouelas, de quib. Haloader in præfat. Nouel. Iusti.

Alfenus (uel Alphenus) Varus uetus iurisconsultus, scripsit digestorum libros 40. quos deinde Paulus in epitomen redegit. Extant eorum fragmenta in Digestorum libris à D. Iustiniano concinnatis.

* Alfij Flauij scripta citantur apud Pliniū, qui in li. 9. de Naturali historia quędā ex eius lucubrationibus transcripsit.

Alfonsi Ferri Neopolitani medici, Pauli III. Pont. Maximi chirurgi primarij, de ligni sancti multiplici medicina, et uini exhibitione, libri 4. impreßi Parisijs, forma enchiridij, 1539. Vide Alphonsus.

Alfragani astronomorū peritiß. introductio astronomica, continēs omnia rudimēta astronomiæ. impres. Ferrariæ, 1439.

Algazel (author Arabs, scripsit destructiones cōtra Auerroim. et rursum Augustinus Niphus, destructiones Destructionum huius Algazel.

Algerus Corbeiensis Germanus, monachus S. Benedicti, scripsit De sacramento altaris librum, impreß. Coloniæ à Quentelo. Item de Gratia, et libero arbitrio.

Alhacen authoris perspectiuæ scriptum quoddam extare audio.

Aliander de Cosco, epistolam Christophori Colom de insulis in mari Indico nuper inuentis, ex Hispanica lingua in Latinam non inerudité uertit, anno 1493. libellus impressus.

Almannus monachus Altuillarē. cœnobij, ordinis S Benedicti, exemplo Hieremiæ prophetæ desolationem Franciæ, quæ suo tempore à Normannis uastabatur, & sui monasterij deplanxit, Alphabeto componens lib. 1. Vitam Vinardi episcopi lib. 1. Vitam S. Syndulphi lib. 1. Vitā S. Helenæ Augustæ, lib. 1. Translationē eiusdem li. 1. Vixit anno Domini 890.

Almansori principi libros suos in re medica Rasis nuncupauit.

Almansor astrologus scripsit iudicia, seu propositiones, siue capitula stellarum, 150. oblata regi magno Saracenorū. Ea trāstulit Plato Tyburtinus ex Arabico sermone in Latinū. Venetijs, anno 1493. impressa, cum quadripartito Ptolemæi.

Aloisij Marliani Mediolanensis epistola, qua calamitosa Philippi Hispaniæ regis, in Hispaniam nauigatio describitur. Liber impressus Argentinæ, 1514.

Aloisius Mundella, medicus, scripsit epistolas medicinales 23 uariarum quæstionum, & locorū insuper Galeni difficilium expositionem continentes. Anotationes in Examen simpliciū ab Antonio Musa Brasauola conscriptū. Michael Isingrinius excudit Basileæ, 1543.

Alpetragius quidam author citatur in summa Alberti Magni.

Alphanus *archiepiscopus* Salernitanus, *scripsit de unione uerbi* Dei *&* *hominis lib.1. de unione corporis et animæ lib.1. de quatuor humoribus corporis lib.1.*

Alpharabij *cuiusdam liber de compositione astrolabij extare fertur.*

Alpharus *ordinis fratrum minorum, natione Hispanus*, Ioannis Scoti *auditor, edidit quædam præclara, ex quibus extat opus magnum et insigne* Lugduni *impres. anno 1517. de planctu ecclesiæ lib.2.* Speculum *quoq; regum lib.1. super* Sententias *lib.4.* Apologiam *lib.1. & quædam alia.*

Alphei Mitylenæi *poetæ epigrammata nouē in* Florilegio Planudis *supersunt: sex in primo libro: in tertio, quarto, & sexto singula.*

Alphenus. Vide *Alfenus.*

Rabbi **Alphes** *Iudæus scripsit opus ingens* Hebraicè, *excusum à* Bābergo, *de festis, ritibus, & consuetudinibus Iudæorū.*

Alphi *(aliàs* Alcimi) Auiti *poetæ fragmenta quædam extant ex libro, quem inscripsit excellentium.* Petrus Crinitus *lib.5. cap.79. de poetis Latinis.* Vide in *Auito.*

Alphōsus *episcopus Hispalensis, ordinis fratrū* Bremitarū S. Augustini, *edidit super sentētias lib.4. Claruit anno* 1340.

Alphonsus *rex Castellæ &* Legionis, *philosophus & astronomus inter omnes sui temporis excellentissimus, scripsit utilißimas in astronomia tabulas, lib.1.* Epistolarū *ad diuersos lib.1. His accesserunt tabulæ* Elisabeth *reginæ, nuper castigatæ, et in ordinē redactæ per* L. Gauricū, *cum additionibus & nouis problematibus eiusdem* Gaurici. *Omnia simul impressa* Venetijs, *an.1524.*

Alphonsi *liber contra hæreses, impressus* Parisijs.

Alphonsus *archiepiscopus* Toletanus *in* Aristotelis *libros de* Anima *quæstiones conscripsit.* Excusæ *sunt* Florentiæ, 1477.

Alphredus Beuerlacensis *Anglus, scripsit* Historiarum *lib. 1. & de rerum naturis lib.1. Claruit circa annum Christi* 1087. *

Alphredus *Magnus Anglorum rex scripsit* Visaxonum *leges*, Regum *fortunas uarias*, Dicta *sapientum*, Facetias *& sales.* Collectiones Chronicorum. Acta *suorum magistratuum.* Manuale *meditationum.* Trāstulit *uerò in linguam Anglicam* Harmestam Pauli Orosij *lib. 7.* Gregorij *dialogos lib.4.* Molmicinas *leges lib.1.* Gesta Anglorum Bedæ *lib.5.* Boetium *de consolatione lib.5.* Psalteriū Dauidicum *lib.1.* Vixit *anno Dom.*901. *

Alphredus *Nothus et* Northumbriorum *rex, scripsit ad* Colmannū *& suos epistolas plures. Claruit anno salutis humanæ* 705. *

Alredus Rhieuallis *Anglus, monachus* Cistertiensis, *scripsit uitam* Eduardi *regis* Anglorum, *uitam* Dauidis *Gothorum regis, &* Margaritæ *reginæ.* Homelias 33. Super *onus* Babylonis Esaiæ *lib.1. de spirituali amicitia lib.1. de natura animæ lib.1. de dotibus eiusdem lib.1.* Epistolarum *lib.1.* Floruit *anno* Domini 1164. *

Aluarus Gomes *Hispanus prouerbia* Salomonis *reddidit carminibus, quæ typis excusa sunt* Basileæ *apud* Robertum Vuinter, Anno 1538.

Alypius *author Græcus* Isagogē *scripsit in* Musicam. *seruatur* Bononiæ *in bibliotheca* S. Saluatoris.

Alypij *&* Augustini *epistola ad* Paulinū *numero sexta & centesima, inter* D. Augustini *epistolas.* Eorūdem *epistola ad* Iulianam Demetriadis *uirginis matrem*, CXLIII. Eorundem et Fortunati *epistola ad* Generosum CLXV.

Amanelli *de* Claris *aquis iurisperiti* Singularia.

Amaranthi *Alexandrini* περὶ σκηνῆς *liber, citatur bis in* Athenæi *Symposiacis.*

Ama-

Amasidis Ægyptiorum regis epistolium extat apud Herodotum libro 3. ad Polycratem Sami principem in omnibus fortunatum.

Ambrosius Origenis auditor, primo Marcionites, ac deinde ab ipso Origene correctus, scripsit de sua conuersione gratias agens, ad Origenem, Epistolarũ lib.1. & quædam alia. Floruit anno 230.

Ambrosius presbyter, natione Alexandrinus, Didymi cæci quondam auditor, scripsit Cõmentariorum in Iob lib. 1. contra Apollinarem Laodicenum lib.1. Vixit anno Domini 400.

Ambrosius Ansbertus monachus & presbyter ordinis S. Benedicti, scripsit in Cantica canticorum lib. 1. in Psalterium quoq; lib.1. in Apocalypsin Ioãnis lib. 10. de Cupiditate lib.1. Epistolarum ad diuersos lib. 1. Floruit anno Domini 890.

Ambrosius Calepinus Eremitanus Bergomâs scripsit Latinæ linguæ dictionariũ, quod à multis deinde uiris doctis, diuersis temporibus, adeò & locupletatum & immutatum est, ut si iam ipse Calepinus rediret, suum opus nequaquam agnosceret.

Ambrosius Cõtarenus V. C. legatus Venetorum apud Vxmucossam regẽ Persarum, iter suũ descripsit, Venetijs impres.

Ambrosius Florentinus, ordinis Camaldulensis generalis abbas, Chrysoloræ Byzãtini philosophi Græcas literas apud Venetias docentis quondam auditor: scripsit insigne uolumen Epistolarũ ad diuersos lib.1. Orationes uarias. in Latinũ etiã ex Græco transtulit quatuor libros beati Dionysij Areopagitæ, elegãtiore & faciliori stilo. Vitam quoq; originalem beati Ioannis Chrysostomi ad Sigismundũ Imp. Item Basiliũ de uirginitate, ad Gabrielem Cardinalem, postea papam Eugeniũ quartum. Item Laertiũ de uita philosophorum, ad Cosmam de Medicis. Sed et tres libros diui Ioannis Chrysostomi ad Stagiriũ monachum arrepticium, luculento & ornato conuertit eloquio. Æneæ dialogũ Theophrastum trãstulit. D. Athanasij quædam, & Ephren Syri aliquot sermones, è Syro sermone in Græcum prius conuersas. Transtulit etiam Ioãnis Scholastici Climacem, quod opus Venetijs exiuit anno 1531. Scripsit & ipse de sacramentis, de sancto Spiritu, epistolas' que complures. Claruit anno Domini 1430.

Ambrosius Coranus scripsit orationem de conceptione Mariæ uirginis, habitam coram Sixto pontifice Max. Claruit anno Domini 1472. *

Ambrosius Choriolanus, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, scripsit diuersa, ex quib. extant in regulam sancti Augustini lib.1. eiusdem regulæ commendatio lib.1. in secundam regulam lib.1. de uita sancti Augustini lib.1. de eiusdem laudibus lib.1. orationes uariæ lib.1. Scripsit et alia plura. Vixit annò Domini 1470

Ambrosij Iuterbocensis oratio de concordia & communicatione studiorum atq; operarum inserta est Philippi Melan. declamationibus, impreßis Argentinæ apud Crat. Mylium. Oratio de ingratitudine cuculi, ibidem. *

Ambrosius Leo Nolanus scripsit opus quæstionum, tum alijs plerisq; in rebus cognoscendis, tũ maximè in philosophia et medicina scientia, impressum Venetijs 1523. Idem edidit castigationes in Auerroym, qui liber magnus est, ac totius philosophiæ thesaurus. Sunt enim quasi commentarij quidam ordine in singulos Aristotelis libros. Excusæ Venetijs, 1517. Actuarij Ioãnis Zachariæ filij de urinis libros septẽ, ex Græcis Latinos fecit. Impreßi Basileæ apud Cratandrum, 1528.

Ambrosius episcopus Mediolanensis, patria Romanus, scripsit multa præclara opuscula. Cuius opera omnia, cùm per D. Erasmum Roterodamū, tum per alios eruditos uiros, accurata diuersorum codicum collatione nunc denuò emendata, & excusa Basileæ, in officina Frobeniana, anno 1538. Claruit anno Domini 380. Cæterùm quia Opera eius tomis aliquot distincta sunt, primo quidem continentur, Ethica, hoc est, quæ ad mores Christianorū instituendos faciunt. ut Officiorum lib. 3. de uirginibus lib. 3. ad uirgines exhortatio lib. 1. institutio uirginis lib. 1. ad uirginē deuotam lib. 1. ad uirginem lapsam lib. 1. de uiduis lib. 1. de pœnitentia lib. 2. exhortatio ad pœnitentiam, de fuga sæculi lib. 1. de bono mortis lib. 1. Secūdo, ea quæ pertinent ad confutationem hæreticorum & gentium: ut sunt, de uocatione omnium gentiū lib. 2. de fide ad Gratianum lib. 5. de spiritu sancto ad eundem lib. 3. de fide contra Arianos li. 1. de incarnationis Dominicæ sacra. lib. 1. de mysterio Paschæ lib. 1. Tertius continet orationem funebrem de obitu Valētiniani imperatoris, de excessu fratris sui Satyri, de fide resurrectionis, de eodem funebrē, de morte Theodosij Imperatoris. Epistolas ad diuersos, uarijs argumentis, cōciones ad populum breuis. Quartus complectitur explanationes ueteris Testamenti: ut sunt, Hexaemerō li. 6. de paradiso li. 1. de Cain & Abel lib. 2. de Noe & arca lib. 1. de Abrahā lib. 2. de Isaac et anima lib. 1. de Iacob & beata uita lib. 1. de Ioseph patriarcha lib. 1. de benedictionibus patriarcharū li. 1. de Nabuthe Iesrabelita li. 1. de Helia et ieiunio li. 1. de Thobia li. 1. de interpellatiōe lib. 4. apologia Dauid lib. 1. de Salomone liber 1. de his qui initiantur mysterijs liber 1. de sacramentis ecclesiæ libri 6. de dignitate sacerdotali liber 1. de interpellatione Dauid lib. 1. Precationes præparantes ad missam lib. 2. Commentarij in psalmum 118. Quintus complectitur scholiorum seu commentariorum in euangelium Lucæ lib. 10. In omnes Pauli epistolas, excepta ad Hebræos. Basileæ excusi sunt tomis quinq;, an. 1538. et 1539. Parisijs, & cum enarrationibus in epistolam ad Hebræos. Creditur Hegesippum de excidio urbis Hierosolymitanæ uertisse è Græco. Porrò præter illos typis excusos, Trittēhemius refert illius in psalmos libros undecim, librū de iudicijs, de 42. mansionibus, librum hymnorum & præfationum: qui an extent, ignoratur. Sed et Cōmentarij in Esaiam, & liber contra Iulianum Pelagianæ hæreseos instauratorem, et liber de sacramento regenerationis, quos in suis scriptis Augustinus allegat, interciderūt. Diui Ambrosij homiliæ decem cum cæteris doctorum sacris homilijs habentur, quas Albinus, siue Alcuinus congessit. Librum de fide resurrectionis acephalum, impressit Henricus Petrus Basileæ, 1528.

Ambrosius Merlinus Britannus, Magorū antesignanus, scripsit Diuinationum seu obscurarum prædictionum lib. 1. quas Golfridus Monemuthensis trāstulit ex Anglico in Latinum. Claruit anno Do. 480. *

Ambrosius Pelargus Niddanus, ordinis prædicatorum, sancti Chrysostomi liturgiam conuertit. Adiecta est Doxologia Græcè simul et Latinè, quæ & in Missa, et in precibus matutinis usui fuit ueteribus. Nicenum item symbolum per eundem conuersum, cū breuib. eiusdē annotationibus. Liber impressus Vuormaciæ, 1541.

Ambrosius Opizonus scripsit super l. filiusfa. §. diui. in 2. infortiati.

Ambrosius Spiera Taruisinus, ordinis fratrū S. Mariæ, scripsit Quadragesimale de florib. sapiētiæ, impress. Venetijs, 1485.

Ambro-

Ambrosius de Vignate, scripsit de usuris: & in c.2. tertij decretalium. rubric. de parochijs.

Amedeus episcopus Lausannæ, scripsit de Maria uirginea matre homilias octo, quas Adam Petri excudit Basileæ, 1517.

Amerias Macedo glossarum scriptor ab Athenæo citatur.

Amipsiæ poetæ testimonia ex diuersis sex fabulis apud Athenæũ adducũtur. Hũc Suidas Atheniensem comicũ fuisse scribit.

Ammiani Marcellini rerum à Constantio, Iuliano et Valentiniano gestarum libri 17. extant, à quartodecimo usq; ad tricesimum, quorum postremi quatuor recẽs per Hieronymum Frobenium, cæteris adiecti sunt Basileæ 1533. Extat præterea Marcellini fragmentum de uita Thucydidis, eiusq; scribendi charactere.

Ammiani epigrammata Græca 26. extant in secũdo libro Florilegij Planudis.

Ammodeus de Castello I. C. scripsit de syndicatu.

Ammonidæ epigramma Græcum extat in 2. libro Florilegij Planudis.

Ammonius Alexandrinus, scripsit de Aris & sacrificijs. de meretriculis Athenarum. de consonãtia Iesu & Moysi lib. 1. Canonum euangelicorum lib. 1. Vnius ex quatuor lib. 1. in paßiones Apostolorũ, impressa Coloniæ. Claruit anno Do. 230.

Ammonius Hermeas scripsit cõmentarios in Aristotelis categorias, & in librum de interpretatione, quos Aldus Græcè excudit. Extãt etiã in Porphyrij librum de quinq; uocibus, excepta ex ore Ἀμμωνίου μικροῦ τοῦ Ἑρμείου, impressa græcè Romæ 1500. Ammonij lib. Græcus de similibus et differentibus dictionibus, solet appendicis uice coniungi Græcolatinis Lexicis.

Ammonius monachus Floriacensis cœnobij, ordinis S. Benedicti, natione Gallicus, scripsit ad Renaldum monachum uolumen unum. De miraculis sancti Benedicti lib. 1. Item librum de rebus Francorum, siue de origine & gestis Francorum, excusum Parisijs & Lugduni. Floruit anno Domini 990.

* Amometi scripta citantur apud Plinium, qui in librum 6. Naturalis historiæ quædam ex eo transtulit.

Amorus, citatur in summa Alberti Magni.

Amos propheta è Thecue de terra Zabulon oriundus, parens fuit Esaiæ prophetæ: eius liber diuiditur in 9. capita.

* Amphianus scripsit Tragœdias, quas citat Arati commentator.

* Amphibalus Deuanius, Britãnus theologus insignis, scripsit aduersus gentiliũ errores lib. 1. Homelias in Euangelia lib. 1. Claruit anno Do. 290.

Amphicrates, author Græcus, librũ conscripsit de uiris illustribus, ut Athenæus testatur.

Amphilochius episcopus Iconij, scripsit de spiritu sancto lib. 1. de uita & miraculis Basilij Magni. In peccatricem, quæ Dominum inunxit, & in Pharisæum, etc. Quòd desperandum non sit. Item orationes & hymnos, omnia Græcè.

* Amphilochi Atheniensis scripta citatur apud Plinium, qui in 8. 10. 12. 13. 15. et 17. Naturalis historiæ libros ex eius lucubrationibus multa transtulit.

Amphionis Thespiensis liber de Museo in Helicone, apud Athenæum citatur.

Amphidis poetæ comici Atheniensis aliquot carmina paßim apud Io. Stobæum leguntur. Eiusdẽ uerba ex 13. fabulis apud Athenæũ uarijs in locis allegantur * quẽadmodum etiam apud Higinum & Arati commentatorem. *

Amyntas quidã, ut refert Athenæus, scripsit Ἀλεξάνδρου καὶ ἀσίας σταθμούς.

Anacharsidis Scythæ sapientis apophthegma-

phthegmata et epistolium ad Crœsum regem, refert Diogenes Laertius, lib. 1. de uitis philosophorum. Eiusdem epistolas 9. impressit Aldus Venetijs, cum alijs diuersorum Græcis epistolis.

Anacleti *papæ decreta, excusa Coloniæ cum aliorum Pontificum decretis, in magno uolumine. Item Anacleti epistola 1. cum Clementis recognitionibus excusa.* *

Anacreõtis *poemata citãtur apud Plutarchum in uita Periclis, & apud Higinũ.*

* Anacreontis *cuiusdam scripta citantur apud Plinium, qui in librum septimum Naturalis historiæ multa ex eius lucubrationibus transtulit.*

Anacreontis *Teij poetæ Lyrici epigrammata 7. Græca, in Florilegio Planudis leguntur.*

Ananij *cuiusdã iãbos Athenæus citat.*

* Anasimenes *scriptor citatur apud Fulgentium in Mythol.*

* Anastasia *discipula Chrysogoni martyris, P. Romani uxor, scripsit librum epistolarum ad Chrysogonum. Volater.*

S. Anastasij *Antiochiæ ep. sermones 5. Græci seruantur in Italia, de rectis apud nos ueritatis dogmatib.* Περὶ ἀπεριγράπτου, *id est, de incircumscripto, de diuina œconomia, uel dispensatione, de paßione & impaßibilitate Christi, de resurrectione.*

Anastasius, *Apostolicæ bibliothecæ custos & instaurator, transtulit è Græco uitam Ioannis eleemosynarij lib. 1. unam Dionysij hierarchiã li. 1. Scripsit synodum septimam uniuersalem lib. 1. uitas multorum patrum lib. 1. Historiam pontificum, & alia. Floruit anno Domini 860.*

Anastasius *papa secundus, Romanus, scripsit ad Anastasium imperatorem, de pace ecclesiæ epistolam 1. extant eius decreta, cum cæteris põtificum decretis excusa Coloniæ. epist. de Ruffino habetur in 2. tomo operũ D. Hieronymi. Claruit anno 498.*

Anatolius *Alexandrinus, Laodiceæ Syriæ episcopus, scripsit insigne uolumen de pascha, & de arithmetica institutione lib. 10. Floruit anno Domini 285.*

Anatolius. *Vide Tribonianum I. C.*

Ex Anatolio *quodã scriptore Græco fragmenta leguntur paßim apud Constantinum Cæsarem de re rustica, et in mulomedicina, cum Apsyrto & alijs Basileæ impressa Græcè.*

Anaxagoras *Clazomenius, qui Athenis claruit tempore Xerxis Persarum regis, scripsit librum de regno. Huius meminit Ælianus lib. 4. de Varia historia. Scripsit etiam de motu cœli, cursu siderum, de natura rerum, & alia.*

Anaxandridis *comici testimonia ex fabulis 21. apud Athenæum reperiuntur. Citatur & apud Stobæum.*

Anaxilai *Ornithocomos allegat Athenæus, & Stobæus Myropium, fabulas.*

Anaxilai *cuiusdam scripta citantur apud Plinium, qui in 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30. & 31. libros Naturalis historiæ multa ex eius lucubrationibus transtulit.* *

Anaxilas *poeta fabulas scripsit 14. quarum mentio paßim fit ab Athenæo.*

Anaximander *composuit Heroologiam, id est heroum historiam, unde paucula quædã in Symposijs Athenæi recitãtur.*

Anaximandri *Lãpsaceni scripta citantur apud Fulgentium in Mythol. et ab Arati etiam interprete.* *

Anaximenes *Lampsacensis scripsit historias quasdam, & regum* μεταλλαγάς, *Athenæo teste. Item res priscas Græcorũ, quasq; Philippus Amyntæ filius, & postea Alexander gesserunt. Scripsit præterea librum de Atheniensibus, & historiam ignominiosam de Lacedæmonijs simul ac Thebanis. Libro autem Theopompi nomen inscripsit,* *

scripsit, cuius inimicus erat, & in ciuitates misit, ut odiosum Græcis hominem faceret. Pausanias lib. 6.

Anaximenis scripta citantur apud * Plinium, qui in librum 12. & 13. Naturalis historiæ multa ex eius uigilijs transcripsit.

Anaximenis Milesij philosophi epistolia duo ad Pythagorã, extant apud Diogenem Laërtium de uitis philosophorum.

* Anaximenem oratorẽ citat Plutarchus in uita Publicolæ.

* Anaxipolis thasius citatur apud Plinium, ex cuius lucubrationibus multa in libros 8. 10. 14. 15. 17. & 18. Naturalis historiæ transtulit.

Anaxippi poetæ fabulas quatuor Athenæus recenset.

Andocidis rhetoris Atheniensis orationes Græcas Aldus excudit, cũ alijs duodecim rhetorum orationibus. Eiusdem authoris liber de mysterijs Græcè extat etiãnum in Italia.

Andoenus, qui & Dado, episcopus Rothomagensis, natione Gallicus, scripsit ad Rupertum episcopum Parisiensem, uitam S. Eligij episcopi Nouiomensis lib. 3. & quædam alia. Claruit anno Do. 660.

Andrantus, ex Aristotelis & Theophrasti libris quædam interpretatus est, ut Athenæus scribit.

Andreas medicus scripsit de serpentibus, de quibusdam falsò creditis, ut author est Athenæus.

Andreas Albius medicus Bononiensis, edidit quiddam in re medica, & sex dialogos de aquis.

Andreas Alciatus Mediolanensis I.C. nostra ætate clarißimus, scripsit librũ emblematum, qui uarias picturas circiter centum tanquam hieroglyphica cõtinet, quorum significationem, quæ singulas sequuntur elegiaca epigrãmata argutè explicãt: eadem etiam Gallicè uersa Parisijs apud Vuechelũ impressa habẽtur. Edidit quoq; libellum de ponderibus & mensuris, Historiæ encomiũ: in P. Cornelium Tacitum castigationes, ac difficiliũ aliquot locorum expositiones. Orationem ab eo Ticini habitam, Vuechelus Parisijs excudit, quæ eadem (ni fallor) est cum ea, quæ in laudem iuris ciuilis, impressa est Haganoæ, 1530. Item de uerborum significatione lib. 4. Et in tractatum eiusdem argumenti ueterum iurisconsultorum, commentaria. Paradoxorũ ad Pratũ lib. 6. Dispunctionũ lib. 4. Correctionum in tres libros Codicis lib. 3. de eo quod interest lib. 1. Prætermissorum lib. 2. Declamationem 1. de stipul. diuisionibus commentariolum. Commentaria ad rescripta Principum, de summa trinitate, de sacrosanctis ecclesijs, de edẽdo, de in ius uocando. de pactis. de transactionibus. de V. pedũ præscriptione. de magistratibus, ciuilibus que & militaribus officijs lib. 1. Parergon iuris libros tres tantum primò ediderat, quib. postea adiecit alios. Processum iuris, apologiam contra Lodouicũ. De præsumptionibus, de rebus creditis. Ad tit. Si certum petatur, commentaria. de singulari certamine lib. 1. consilium in materiã duelli, exceptũ ex libro quinto responsorũ. In l. 1. secũdi lib. Codicis, De sententijs quæ. In c. 1. secundi decretaliũ de iudicijs. Obijt anno 1550. Eius opera partim singula seorsim à diuersis, partim simul in tomos digesta, à Gryphio & Isingrinio excusa sunt.

Alcuini ad Carolum Magnum duo dialogi, quorũ unus Dialecticẽ, alter Philosophiã comprehendit, extant Viẽnæ Austriæ apud Vuolff. Lazium manuscripti. *

Andreas Althamerus Brentius scholia scripsit in Cornelium Tacitum Rom. historicum, de situ, moribus, populisq; Germaniæ, excusa Norimbergæ, 1529. Item syl

uam Biblicorum nominū, qua propria uocabula, quorum in sacris Biblijs fit mentio, explicantur: excusam Basileæ apud Tho. * Vuolfium, 1535. Item cōciliationes locorū scripturæ, qui specietenus inter se pugnare uidentur, cēturias duas. Norimbergæ apud Petreium, anno 1535. Et alia quædam Theologica Germanicè. Claruit anno Domini 1534.

Andreas de Angelinis scripsit super 2. infortiati. & super secundum ff. Noui.

Andreæ archiepiscopi Rhodi apologia demōstratiua ex scriptis beati Thomæ, ad Bessarionem Nicææ, de diuina essentia & operatione, extat in Italia.

Andreas Barbatius Siculus, iureconsultus clariss. scripsit consiliorum uolumina 4. Super 2. ff. noui. in primum infortiati, super Clemētinis de Cardinalibus, super 2. decretalium. Rub. de testibus. c. testimonium; super 2. decretaliū Rub. de fide instr. c. dilectorum. super 1. C. Rub. c. quæ admit. super 2. C. de fideicom. l. cum acutissimi.

Andreas Brentius Patauinus, Hippocratis librum de natura hominis Latinum fecit: & eiusdem de insomnijs librum, cum præfatione ad Sixtum Pont. Max. in qua multa de somnijs disserit: huic libello subnectitur eiusdem authoris epistola ad Nic. Gupalatinum, impressa Venetijs, 1497.

Andreas Brixiensis scripsit tractatum de Cambijs.

Andreas Cambinus, de rebus Turcicis scripsit.

Andreas Camutius medicus in Gallia cisalpina, edidit propositiones quasdam in philosophia & medicina, & opusculum quoddam in quo philosophiam et theologiam conciliare conatur.

* Andreas Canonicus Ratisponensis, scripsit Chronica Boiariæ uetustiorum principum, quæ extat Viennæ Austriæ apud Vuolfgangum Lazium.

Andreæ Carolostadij conclusiones extant: item de cœlibatu, monachatu, & uiduitate liber, impressus anno 1521. Scripsit etiam nonnulla Germanicè. Obijt Basileæ, anno 1541.

Andreæ Corui libellus de Chiromantia cum figuris, impressus Venetijs.

Andreæ Danduli mentionē facit Bernardus Iustinianus, in sua Venetorum historia.

Andreas Diuus Iustinopolitanus, Homeri utrunq; poema, Theocritum, & Aristophanem, latinè ad uerbum transtulit: impress. Venetijs, & alibi.

Andreæ episcopi Cretæ sermo in Lazarum quatriduanum, in diuinam Domini resurrectionem, ἐς τὰ βάϊα. Et deinceps aliæ homiliæ festorū: omnia seruantur Græcè in Italia.

Andreas ab Exea, iuris utriusq; doctor, scripsit libellum de ærario ac fisco, et utriusq; ratiociniorum præfectura. Pactorum quoq; lib. 1. Vtrosq; Gryphius excudit Lugduni, anno 1542.

Andreas Fuluius, Sabinus, scripsit de * Antiquitatibus urbis Romæ lib. 5. De urbis eiusdem laudibus orationem. In populi Romani laudem elegiam. De Romuli & Remi expositione Eclogā, quæ simul impressa sunt Romæ per M. Valerium Doricum, anno 1545.

Andreas Gammarus I. C. scripsit de rerum permutatione super 6. decretaliū. c. Romana. §. contrahentes, & in ca. 1. eiusdem libri. Idem est qui alias Petrus Andr. Gammarus, de quo infrà.

Andreas Gratiolus Tusculanus ex Benaco, Latina fecit Eustratij episcopi Niceni commentaria in secundum librum posteriorum resolutiuorum Aristotelis. Item incerti authoris expositiones compendia-

riæ

rias in eundem. Hieronymus Scotus excudit Venetijs, anno 1542.

Andreas Guarna Salernitanus scripsit bellum Grămaticale, siue de bello inter Grammaticæ reges de principatu orationis lib. 1. Impressus Basileæ apud Robertum Vuinter.

Andreas Hyperius scripsit commentarium de honorădis magistratibus, in quo psalmus 20. Exaudiat te Dominus, &c. enarratur. Item in psalmū 12. Saluum me fac Domine, &c. in quo oratur, ut Dominus extirpatis omnibus erroribus, syncerā doctrinam ubiq; promoueat, paraphrasin, excusam Marpurgi anno 1542. & in epi- * stolas Paulinas, dispositiones doctissimas. Eiusdem libellum de ratione studij Theologici propediem in lucē edendū, speramus.

Andreas Knopken scripsit annotationes in epistolam Pauli ad Romanos.

Andreas Ianus Lascaris Rhyndacenus, ex Polybij historijs quædam excerpsit de militia Romanorum, atq; in primis de castrorum metatione, & eadem Latino sermone reddidit: ea cum eiusdem Epigrāmatis Græcis et Latinis impressa sunt Basileæ apud Robertum Vuinter, 1537.

Andreas de Isernia I. C. scripsit super feudis. De iure prothomiseos & iure congrui, cū cōmen. super autent. habita. in fi. feudorū. Ne fil. pro pat. in primo Codicis.

Andreas à Lacuna Hispanus Secobiēsis philiatros, scripsit de ratione noscendæ, præcauendæ, atq; propulsandæ febris pestilentialis, opusculum excusum Argentorati apud Ribelium, anno 1542. Item anatomicam methodum, siue de sectione humani corporis cōtemplationem, Parisijs 1535. Extāt eiusdē opuscula, Coloniæ impressa, hæc: Aristotelis libellus de uirtutibus, è græco translatus, scholijsq; & exemplis illustratus: item, ex commentarijs Græcis de re rustica Constantino Cæsari adscriptis, octo ultimi libri, in quib. animalium plurimorum natura describitur, latini ab eo facti, unà cum castigationib. translationis eorundem per Ianum Cornariū editæ: Galeni de philosophica historia lib. 1. latinè uersus: De uictus & exercitiorum ratione, max. in senectute obseruanda, tabula: Europa seipsam deplorans: Aristotelis de natura stirpium liber, latino ab eodem donatus. Eiusdem librum de mundo quoq;, aut transtulisse, aut scholijs ornasse existimatur, idq; ex præfatione ad Carolum Cæs. libris de re rustica à se conuersis præmissa. * Galeni opera omnia non ita pridem ab eo in Epitomē redacta, primùm Venetijs, ac rursum Basileæ per Isingriniū hoc anno excusa sunt. *

Andreæ Medici scripta citantur apud * Plinium, qui in uigesimum, 23. 24. 26. 27. 31. 32. 33. 34. et 35. Natural. historiæ libros multa ex eius lucubrationibus transcripsit.

Andreæ Naugerij Veneti orationes & carmina, excusa Venetijs 1530.

Andreas de Nouo Castro scripsit super Sententias: opus impressum est.

Andreæ Ornithoparchi, de arte cantandi libri 4. recogniti, Coloniæ apud Ioannem Gymnicum, 1535.

Andreas Osiander scripsit harmoniā euangelicam Græcè & Latinè, cum annotationibus & elencho harmoniæ. Liber excusus Basileæ per Frobenium, 1537. Item epistolam ad Huldricum Zuinglium apologeticam, qua docet, quam ob causam, quidq; posthac ab eo in Eucharistiæ negocio expectandum sit. Ioannes Petreius excudit Norimbergæ, 1527. Scripsit et alia multa Germanicè.

Andreas Panormitanus scripsit Σικελικὰ τὰ κατὰ πόλιν, teste Athenæo.

Andreas de Pisa, I. C. scripsit super

Inſtitutionibus Iuſtiniani, & Pandectis.

Andreas Placus ſcripſit difficiliorum & Græcarum & Hebraicarũ, omniumq́; peregrinarum dictionum in Geneſeos libro interpretationẽ. Hen. Petrus Baſileæ.

Andreas Stiborius Boius, Viennæ Auſtriæ Canonicus, & mathematum profeſſor, ſcripſit Opus umbrarum quinq; libris partialibus diuiſum, in quo diuerſarũ proiectionum ſpeculationes, inſtrumenta, et horologia noua cũ uarijs circulis ſphæræ ad diuerſas eleuationes et ſuperficies comprehendũtur. Item librũ inſtrumentorũ aſtronomicorũ primi & ſecundi mobilis, cũ canonibus proprijs & ueteribus. Clypeũ Auſtriacum cum canonibus, in quo aſtrolabij facies omni momento relucet. Libellũ de uarijs horologijs ſphæricis, concauis, columnaribus, pyramidalibus, annularibus. Libellum de uarijs compaſtis. Libellum de uarijs quadrantibus. Introductoriũ in ſenſibilem aſtronomiam, cum uarijs aſtronomicis picturis, & calẽdario aſtronomico. Arma pietatis lib. 1. Contemplationem ſpeculi pietatis. Contemplationẽ de diuerſis matrimonijs. Contemplationem ſcoue, & faciei ſaluatoris. Libellum de auctoribus mathematices. Præfationes in libros diuerſos in mathematica à ſe publicè prælectos. Determinationes quarundam quæſtionum de quolibet. Libellum primi mobilis quadripartitũ, geometricè, arithmeticè, exemplariter, & inſtrumẽtaliter, &c.

Andreas Thurinus Piſcienſis, medicus Apoſtolicus, ſcripſit epiſtolam contra Matthæum Curtium Ticinenſem medicum, de uena in curatione pleuritidis incidenda, ubi impugnat hanc Curtij concluſionẽ: In omni pleuritide in principio, corpore exiſtente pleno, fieri debet phlebotomia ex baſilica lateris dolentis. Pariſijs apud Aſcenſium. Et rurſus ad Paulum III. de curatione pleuritidis per ſectionẽ, quod opus Lugduni impreſſum eſt anno Do. 1537. Item Reſponſiones contra Matthæum Curtium de loco incidendæ uenæ in morbo coſtali, libellus Bononiæ publicatus, anno 1543. Idem ſcripſit de bonitate aquarũ fontanæ et ciſterninæ, quæ pluuialis eſt: præfert autem fontanam in hominum potu. excuſum Bononiæ an. 1543. Extat eiuſdẽ de embrocha noua, ſiue Duccia artificiali, qua ad uarios morbos curandos utuntur recentiores medici Florentini, diſſertatio.

Andreas de Traiecto, Germanus, ordinis ſancti Benedicti, ſcripſit Soliloquiorum hominis ad Deum, lib. 1. de profectu uirtutum, lib. 1. de abſtinentia carnium lib. 1. de uſu floccorum lib. 1. Epiſtolarum ad diuerſos lib. 1. Collationes uariæ librum 1. Carmina & rhythmos, & quædam alia breuia. Claruit anno Domini 1445.

Andreas Tranquillus ſcripſit in iure quædam impreſſa.

Andreas Veſalius Bruxellenſis ſcripſit paraphraſim in nonum librum Raſis ad regem Almanſorem, de affectuum ſingularum corporis partium curatione: excuſam Baſileæ in officina Roberti Vuinter, anno 1537. item Epiſtolam, qua docet uenam axillarem dextri cubiti in dolore laterali ſecandã: Rob. Vuinter excudit Baſileæ, 1539. Scripſit prætereà, de Humani corporis fabrica lib. ſeptem, cum elegantiſſimis omnium figuris: Opus impreſſum Baſileæ, in officina Ioan. Oporini, 1543. Eius etiam epiſtolam, qua rationem docet * propinãdi radicis Chynæ decocti, Baſileæ idem Oporinus impreſſit.

Androclidam citat Plutarchus in * uita Lyſandri.

Androgeus Londinenſium & Can * tiorũ comes, ſcripſit aduerſus Romanorum

tyranni-

tyrannidem lib. 1. & ad Iulium Cæsarem epistolas multas. Claruit anno cōditi mundi 3915: ante Christi uerò aduentum 48.

* Andromachi medici Neronis scripta Galenus in libris de compositione medicaminum & alijs locis citat. Et aliquādo paginas integras ex eius libris describit. Inter cæteros autem nominat librum de medicamentis compositis ad affectus extrinsecos. Apud Aetium cyphoides medicamen quoq; ad hunc autorem refertur.

* Andronis Halicarnassei historias adducit Plutarchus in uita Thesei.

Andronici scholia Græca in Homerum Venetijs reseruantur, in bibliotheca SS. Ioannis & Pauli. Fuit & alius Andronicus Rhodius, philosophus Peripateticus, cuius meminit Strabo: & alius historicus, qui res Alexandri scripsit.

Androtion citatur ab Æliano lib. 8. de Varia historia: et eius historia de Attica, à Pausania lib. 6. & 10.

* Androtionis cuiusdam de Agricultura libri citātur apud Plinium, qui in octauum, 10. 14. 15. 17. & 18. Naturalis historiæ libros multa ex ijs transcripsit.

Angelomus monachus Lexouiensis, ordinis sancti Benedicti, scripsit excellentissimum opus in libros Regum, lib. 4. ad Lotharium in Cantica lib. 1. de diuinis officijs lib. 1. & quædam alia. Eius lucubrationes in libros Regum et in Cantica canticorum excusæ sunt Coloniæ, 1530. Floruit anno Do. 830.

Angeli Andreæ Resennij Lusitani carmen eruditum & elegans, aduersus stolidos politioris literaturæ oblatratores, Frobenius excudit Basileæ 1531.

Angelus Aretinus I.C. (quem aliàs Angelum Gambilionum, uel de Gambylonibus de Aretio uocant) scripsit duo uolumina commentariorum super Iuris ciuilis institutiones ad Leonellū Estēsem Marchionem Ferrariæ. Opus typis excusum Lugduni. Item de testamentis, et clausulis testamentorum. de maleficijs in iure, & clausulis processus inquisitionalis: super 3. librum Codicis, de inuētario. Consiliorum uolumina duo. Quædam singularia. Repertorium iuris. Super tertio C. de bon. uac. lib. x. l. si uacantia.

Angelus Barbaus Plutarchi de exilio librum transtulit.

Angelus Bologninus chirurgiā ex Auicenna publicè docuit Bononiæ, & libros 2. scripsit de cura ulcerum exteriorum, et de unguentis communibus in solutione continui. impressa Basileæ, 1536.

Angelus de Clauasio, natione Italus, ordinis fratrum minorum sancti Francisci, conscripsit Summam angelicam, quod opus Venetijs impressum est, anno 1490. & Lugduni apud Theob. Pag. Additiones in eandem, lib. 1. et quædam alia. Claruit anno 1494.

Angelus Cospus Bononiēsis, homo in literis tū Græcis tū Latinis apprimè eruditus, uertit Diodori Siculi libros decimumsextum & 17.

Angeli Decembrij Mediolanēsis oratoris ad Pium II. Pont. Max. Politiæ literariæ libri 7. multijuga eruditione referti, in lucem editi Augustæ Vindelicorum, 1540.

Angelus Florentinus geographiam Ptolemæi uertit.

Angelus de Periglis, I.C. scripsit super statutis, super primo & secundo ff. noui. de uerborum obligatione in secundo ff. noui. l. 4. §. Cato. super secundo Inforciati, de Syndicatu. § proficisci. de Sutate & extraneitate. de Socida. de liber. & posthu. in secundo Inforciati. l. in suis.

Angelus Perusinus, Baldi frater, & studiorū eius socius, cōposuit cōmentaria super Codi

per Codi. lib. 9. super ff. ueteri li. 24. super ff. nouo lib. 12. super Infortiati lib. 14. super Institutis libros 4. super tribus libris Codicis. super Authenticis. Consilia, de sequestro. In 2. Codicis, unde liberi, in 3. l. qui se patris. super totum ius ciuile: sed defecit in primum Codicis, ut per Opizo. In rep. §. diui. Floruit anno Do. 1344.

Angelus Politianus scripsit Epistolarum libros 12. miscellaneorũ centuriam. 1 transtulit in latinam linguã Herodianum historicum, Enchiridion Epicteti, cum defensione ad Bartholomeum Scalam. Alexandri Aphrodisiei super nonnullis physicis dubitationibus solutionum lib. 1. Plutarchi Chæronei amatorias narrationes. Scripsit in priora Aristotelis Analytica prælectionẽ, cui titulus Lamia: & aliam, cui titulus Panepistemon. Epistolã ad Laurentium Medicen de Ira. Præfationem in Homerum. Extãt et alia multa ab eo scripta, nempe Oratio super Statij syluis, et Fabio Quintiliano. In C. Suetonij expositionem præfatio. Oratio pro oratoribus Senensium, ad Alexandrum VI. Pont. Max. Pro oratoribus Florentinorum, ad Alphonsum Siciliæ regem oratiũcula. Alia ad eundem gratulatoria. Pro prætore Florentino, ad dominos ineuntes summum magistratum. Magni Athanasij in psalmos opusculũ Latinitate donatũ. Dialectica, in qua summa rerum capita, quinq; uocum Porphyrij, et totius organi Aristotelici, delibãtur. Prælectio de dialectica, ubi eam à prima philosophia discernit, & quibus præceptoribus in ea profecerit, declarat. Prælectio in A. Persium. Sylua, cui titulus Nutricia: argumentum de poetica & poetis, carmine heroico. Sylua, cui titulus Rusticus, ab argumẽto inditus, in poetarũ Hesiodi Virgilijq; Georgicon enarratione pronunciata, uersu heroico. Sylua, cui titulus Manto, in Bucolicõn Virgilij enarrationẽ pronunciata, uersu heroico, in laudem Virgilij, ubi & eius operum argumenta proponuntur. Sylua, cui titulus Ambra, in poetæ Homeri enarratione pronũciata, eodem genere uersuum. est autem poematum Homeri periochæ. Elegia, siue Epicedion in Albieræ immaturum exitum. Epigrãmata uaria Latina & Græca: & alia. Huius lucubrationes Aldus primũ Venetijs excudit, pòst Ascẽsius Parisijs, an. 1519. unà cũ commentarijs suis in epistolas, & miscellanea: & Fr. Syluij quoq; in epistolas, cum indice, et Græcorum omniũ per Iacobum Tusanum interpretatione. Claruit anno Do. 1494.

Angelus Saxo de Brunsuico, scripsit in Canonem missæ lib. 1. Sermones uarios lib. 1. Quæstiones diuersas lib. 1. & quædam alia. Floruit anno 1481.

Anitij papæ decreta extant cum reliquis impressa Coloniæ.

Anitius Boetius Manlius Seuerinus, consul Romanus, scripsit ad Symmachum socerum suum Romanæ urbis patricium, de sancta Trinitate lib. 1. de unitate Trinitatis li. 1. de duabus naturis in Christo li. 1. de fide ad Ioan. diaconum lib. 1. de unitate & uno lib. 1. de Isagogis Porphyrij lib. 2. In secundam eiusdem editionem lib. 1. In categorias Aristotelis lib. 2. In Perihermenias eiusdem lib. 1. In editionẽ eiusdem secundam lib. 6. de diuisionibus lib. 1. de diffinitionibus lib. 1. ad categoricos syllo. introduc. lib. 1. In topica Ciceronis lib. 6. de differentijs topicis lib. 4. de syllogismo categorico lib. 2. de syllogismo hypothetico lib. 2. de hebdomadib. lib. 1. de Arithmetica li. 2. de Musica lib. 5. de philosophica cõsolatione lib. 5. in Geometriam Euclidis lib. 3. de disciplina scholarium, ut aliqui uolunt, li. 1. de locis rhetoricis lib. 1. de prædicatione potestatis lib. 1. Epistolarũ ad diuersos lib. 1.

de fide lib.1. Venetijs excusi sunt an. 1491. & Basileæ per Henricum Petrum.

* Anna Askeuue, præclari generis iuuencula, natione Angla, quæ ob fidei sincerioris confeßionē combusta est, propria manu scripsit Examinationum priorū li.1. De ultimo suo conflictu lib.1. à Ioanne Baleo postea scholijs illustratos. Vitæ finem accepit Anno 1546. 16. Iulij.

* Annio Fœcialis citatur apud Plinium, qui in Naturalis historiæ librum 36. multa ex eius libris transcripsit.

Ansbertus in Apocalyp. Coloniæ, 1536.

Ansegisus abbas Lobiensis cœnobij, ordinis S. Benedicti, & postea Senonēsis archiepiscopus, distinxit & comportauit imperatorum Caroli magni & Ludouici leges, Statuta ecclesiastica Caroli lib.2. Leges mundanas eiusdem, lib.2. Statuta ecclesiastica Ludouici lib.2. Leges mundanas eiusdem lib.2. Vixit anno Domini 840.

Anselmus archiepiscopus Cantuariensis in Anglia, ordinis sancti Benedicti, scripsit contra gentes, cur Deus homo li.2. de incarnatione uerbi contra Iud. li.1. de cōceptu uirginali lib.1. Prosologion lib.1. Monologiō lib.1. de spiritu sancto cōtra Græcos lib.1. de casu diaboli lib.1. de diuersitate sacramentorum lib.1. de fermento & azymo lib.1. de uoluntate Dei lib.1. de sancta Trinitate lib. 1. de pace & concordia lib. 1. de imagine mundi lib.2. de libero arbitrio lib.1. de gratia & libero arbitrio lib.1. Dialogum de ueritate lib.1. de similitudinibus librum 1. de mensuratione crucis li.1. meditationes de paßione Domini lib.1. de beata uita lib.1. de beata sufficiētia li.1. de bona occupatione lib. 1. de laudibus sanctæ Mariæ lib. 1. Stimulum amoris lib. 1. pro insipiente lib.1. contra insipientē lib.1. de miseria hominis lib.1. de Antichristo lib.1. Dialogū Christiani & gentilis lib.1. de octo beatitudinibus lib.1. Dialogum de paßione Domini, de membris Deo attributis lib.1. de sacramentis & officijs diuinis lib.2. prouerbia, id est, de domo cōscientiæ lib.1. in Hexameron lib.1. ad Lanfrancum archiepiscopum lib.1. de Grāmatico lib.1. de S. Ioanne Baptista lib. 1. in assumptione S. Mariæ hom.1. ad Guilhelmū Hirsaugien. epist.1. Epistolarum ad diuersos lib.1. de peccato originali lib.1. In omnes D. Pauli apostoli epistolas enarrationes, impreßa Coloniæ anno 1533. Scripsit præterea (ut Ioannes Baleus in eius uita refert) de conceptione Mariæ lib.1. de mysterijs ecclesiæ lib. 1. de prædestinatione lib. 1. de animæ origine lib.1. de imagine mundi lib.2. Dialogum de paßione. Claruit anno Do. 1061. *

Anselmus episcopus Lucensis, reliquit monimenta in Hieremiā prophetam lib.1. in psalterium quoq; lib.1. contra Guibertum antipapam lib.1. & plures epistolas ad diuersos, lib.1. Claruit an. Do. 1080.

Anselmus Laudiniensis scholasticus, nouo expositionis genere utriusq; testamēti scripturas glosa interlineali & marginali ex patrum scriptis explanauit. Scripsit etiam in psalterium commentariorum lib.1. & quasdam epistolas. Vixit an. 1110.

Anselmus monachus Remensis, ordinis sancti Benedicti, natione Gallicus, scripsit itinerarium Leonis papæ lib.1.

Anteus quidam citatur apud Pliniū, * qui in librum 12. & 13. Naturalis historiæ quædam ex eo autore mutuatus est.

Anthemij cuiusdam liber περὶ παραδόξων μηχανημάτων, Romæ extat. Anthemium Romæ cōsulem fuisse lego, sub Theodorico rege.

Antheri papæ decreta cum reliquis, impressa Coloniæ.

Anthippi, Anticlidis, Antidoti, Antigoni Carystij, Antimachi Colophonij,

phonij, ſcriptorum Græcorum teſtimonia paßim ab Athenæo citantur.

* Antiatis ſcripta citantur apud Pliniũ, qui in lib. 1.2.12.28.29. & 33. Naturalis hiſtoriæ, multa ex eius lucubrationibus tranſcripſit.

Anticlaudianus, nomen eſt libri ab Alano conſcripti. de quo ſuprà. *

Anticlidis ſcripta citantur apud Plinium, qui in 4.12.13. Naturalis hiſtoriæ libros multa ex eius libris mutuatus eſt. *

Antidami ſcripta citantur apud Fulgentium in Mytholo. *

Antigenis Iſtri hiſtorias citat Plutarchus in uita Alexandri Magni, et Plin. li. 5. *

Antigoni ſcripta idē Plutarchus adducit in Romulo.

Antigoni regis epiſtolium ad Zenonem, apud Laertium lib. 7.

* Antigoni Cymæi ſcripta citantur apud Pliniũ, qui in li. 8.10.14.15.17. et 18. multa ex eius lucubrationibus adducit.

* Antigonus quidam Toreuticen ſcripſit, ex quo idem Plinius infinita in lib. 33. & 34. Naturalis hiſtoriæ tranſtulit.

* Antimachus ſcripſit expeditionē Argiuorũ contra Thebanos carmine. huius hiſtoria citatur apud Pauſaniam in Arcadicis, & Plutarchum in uita Homeri. quem Colophonium eſſe unà cũ Nicandro affirmare auſus eſt, contra opinionem aliorum.

* Antiocheni ſcripta citãtur apud Plinium, qui in librum 5. Naturalis hiſtoriæ quædam ex eis mutuatus eſt.

Antiochus cuiuſdam urbis epiſcopus, ſcripſit contra auaritiam lib. 2. de illuminatione cæci nati lib. 1. homilias ad populum plures, lib. 1. & alia nobis incognita.

Antiochus præfectus & conſul ſub Theodoſio, contulit operam ſuam ad codicem Theodoſianum.

Antiochus Alexandrinus, Græcus ſcriptor, allegatur ab Athenæo.

Antiochus Syracuſanus Xenophanis filius, ſcripſit hiſtoriam de rebus geſtis Siculorum. Cuius meminit Pauſanias lib. 10. *

Antiochi cuiuſdam Græci epigrammata tria in ſecundo lib. Florilegij.

Antiochi monachi liber Pandectes Græcus, Romæ ſeruatur.

Antiochus philoſophus ſcripſit de Dijs immortalibus librũ, ex quo hiſtorias quaſdã recitat Plutarchus in uita Luculli. *

Antiochus Tibertus de Cheiromantia ſcripſit lib. tres, ad Octauianum Vbaldinum Merchatellæ Comitem, impreſſos Moguntiæ, 1541. Claruit anno 1494.

Antipatri ſcriptoris Græci fragmentum de nuptijs, ſermone ſoluto extat in Ioannis Stobæi collectaneis.

Antipatri poetæ epigrammata Græca circiter 90. extant paßim in Florilegio Planudis, citra adiectionem cuias fuerit.

Antipatri Boſtrẽſis epiſcopi ſermo in natiuitate, habetur Græcè in Italia.

Antipater Macedo, Alexandri ſucceſſor, ſcripſit epiſtolarum libros 2. in quibus una eſt, qua de Ariſtotelis obitu ſcribit, cuius meminit Plutarchus in uita M. Coriolani circa finem. ſcripſit præterea hiſtoriam de Perdiccæ geſtis Illyricis. Et epigrammata, quæ in Florilegio extant.

Antipatri Sidonij epigrãmata Græca 19. in Florilegio leguntur. Item non inſuaue in Homerum epigramma, in Homeri uita, quæ Plutarchi uitis adiecta eſt, in fine. ſcripſit & poſt Panætium de officijs, & nobili epigrammate in Sapphò, decimam inter Muſas eam coaptat. Ex tempore innumerabiles penè uerſus faciebat, ut teſtantur Cicero & Quintil. *

Antipatri Theſſalonicenſis epigrammata ſedecim leguntur in Florilegio.

Antipatri Tarſenſis Stoici quædam apud

apud Athenæum referuntur ex libris de superstitione, & de ira.

* Antipatri *cuiusdam scripta citantur apud Plinium, qui in librum octauum Naturalis hist. quædam ex his transcripsit.*

Antiphanis *poetæ septem epigrammata extant in* Florilegio Planudis, *ubi semel tantum* Byzantij *gentile additur.* Eius *etiam sunt testimonia apud* Ioannem Stobæum *frequentia, & apud* Athenæum *ex diuersis 105. fabulis.* Idē *ex* Antiphanis Colophonij Thebaide *fabula testimoniū profert.* Antiphanes *uarios uide apud* Suidā.

* Antiphanis *poetæ de* Bataulo *testimonium, adducit* Plutarchus *in uita Demosthenis.*

Antiphili *epigrammata 27. in Florilegio.*

Antiphili Byzantij *epigrammata 8. ibidem.*

Antipho *scripsit* Georgica, & contra Alcibiadem, *ut refert* Athenæus. *ex* Antiphonte *gnomas aliquot* Stobæus *recenset.* * & Plutarchus *etiam in* Alcibiade.

* Antiphon Philocrus *citatur apud* Fulgentium *in Mytholo.*

* Antiphon Rhamnusius, *orator antiquißimus, præcepta dicendi tradidit, teste* Fabio: *scripsit orationes, quas* Aldus *Græcè impreßit, cum Æschinis, Lysiæ, & aliorum.* Huius *uitam describit* Philostratus *in* Sophistis, *et* Plutarchus *in* x. Rhetoribus.

* Antisthenes, *citatur subinde ab Arati commentatore, & à* Plinio *lib. 36.*

Antistij *epigramma quoddam in Florilegio.*

Antistius Labeo I.C. *scripsit probabilium libros* 8. *Posteriorum libros* 10. *His libris etiam* Tribonianus *ad suos legum centones usus existimatur.* * Citātur *eius scripta sæpe apud Plin. lib. 10.*

* Antoclidis Exegetica *citat* Plutarchus *in uita* Niciæ.

Antoninus *archiepiscopus* Florentinus, *ordinis* Prædicatorū, *scripsit historiarū siue chronicorū opus, excusum* Lugduni, & Norimbergæ *per* Antonium Koberger, *an.* Dom. 1484. *Itē opus de eruditione* Confessorum, *impressum* Memmingæ *anno 1483. Capita sunt 49.*

Antonini *episcopi* Cōstantiniensis *ad* Arcadium, *actum in exilium à* Genserico *rege* Vuandalorum, *consolatoria,* Hen. Petrus Basileæ *1528. in antidoto hæresim.*

Antonini *Augusti* Itinerariū *ex* Aldi *officina prodijt. eiusdē liber* ἐκ τῶν καθ' αὑτόν, Romæ *seruatur* Græcè.

Antonij *epigrammata duo* Græca *extant in* Florilegio.

Antonius de Alexandro *scripsit in primum librum* Codicis Iustiniani.

Antonius Andreas *scripsit super 12. libros* Metaphysicorum *quæstiones, excusas, ut uidetur, an. 1495.* Parisijs. *Itē quæstiones sex principiorum super arte ueteri.*

Antonius Arena Prouincialis *de* Bragardißima *uilla de* Soleris, *ad suos cōpagnones studiantes, qui sunt de persona friantes bassas dansas in gallanti stilo bisognatas, cum guerra* Romana *totum ad longum sine require, et cum guerra* Neapolitana, & *cū reuoluta* Genuensi, & *guerra* Auenianensi, & *epistola ad falotißimam garsam pro passando lo tempus. Liber scriptus ab authore studioso iuris* Auinione, *anno 1519. uersibus elegiacis, dictionibus Latinis & Gallicis ridiculé permixtis. Eiusdem opus de bello* Maßiliensi.

* M. Antonius Antimachus *ranstulit è Græco sermone* Gemisthi Plethonis *de gestis Græcorum post pugnam ad* Mantineā *lib. duos,* Dionysij Halicarnassei *præcepta de oratione panegyrica. De oratione nuptiali, natalitia, et* Epithalamijs. *Itē* Demetrij

trij Phalerei præcepta de membris et incisis, De periodis, componendis epistolis, Characteribus dicendi. scripsit etiam orationẽ de laudibus Græcarum literarũ. Hæc unà sunt excusa Basileæ per Oporinũ an. 1540

Antonius Augustinus iurisconsultus Hispanus, scripsit Emendationum & opinionum in iure li. 4. Ad Modestinum, siue de excusationibus lib. singularem. Venetijs apud Iuntas, & Basileæ per Oporinum impressum. His libris maxima pars iuris ciuilis ex Florentinis Pandectis emendatur & declaratur.

Antonius Bauerius super institutiones. Lugduni 1523.

Antonius Becharia Veronensis, Dionysij Afri poema de situ orbis Latinè reddidit oratione prosa. Hen. Petrus excudit Basileæ, 1534.

Antonius Beniuenius de abditis nonnullis ac mirandis morborum & sanationum causis scripsit librum, impressum Basileæ apud Cratandrum, 1529. unà cũ Scribonij Largi compositionibus medicis.

Antonius Boidus scripsit super Rub. uectig. no. in. in primo Codicis.

Antonius Bonfinis, ciuis Asculanus & Recin. Hermogenis de arte rhetorica libros cum Aphthonij Sophistæ Præexercitamentis Latinitate donauit, ad Matthiã Vngariæ regem. Gryphius excudit Lugduni, 1538. Scripsit etiam rerum Vngaricarũ decades tres, id est, libros triginta, ad Vladislaum regem, demum industria Martini Brenneri Bistriciensis Transsyluani in lucem editas, unà cũ coronide Historiæ Vngaricæ Michaelis Ritij, P. Callimachi Experientis, & T. Alexandri Cortesij. Basileæ apud Rober. Vuinter, anno 1543.

Antonij de Brixia sermones, impressi in Italia.

Antonij Broickuuy à Konnickſteyn, Obseruantiæ regularis Nouimagẽsis Gardiani, enarrationes in 4. euangelia, Eucharius Coloniæ anno 1539. excudit.

Antonius Bruciolus utrunq; testamentum ex ueritate Hebraica in Italicum sermonem uulgarem transtulit. Opus impressum apud Lucantonium Giunti, Venetijs, anno 1532.

Antonius de Burges Hispanus, scripsit de emptione & uenditione, librum impressum Papiæ 1411.

Antonius de Butrio, natione Italus, patria Bononiensis, iureconsultus, edidit in iure super Decretalibus lib. 5. super Clementinis lib. 1. repertorium iuris canonici lib. 1. repertorium iuris ciuilis lib. 1. consilia elegantissima lib. 1. De emptionibus & uenditionibus, de Notario lib. 1. Huius opera impressa sunt Venetijs, anno Domi. 1532. Claruit autem anno 1408.

Antonius Campanus episcopus Aprutinus, scripsit de uita & rebus gestis Andreæ Brachij Perusini, Italicæ olim militiæ imperatoris strenuissimi libros 6. excusos Basileæ apud Nicolaũ. Brilingerũ an. 1545 *

Antonius de Canario I. C. scripsit de Insinuationibus, de excusatore, de executione instrumentorum, de excusatione sine mandato.

Antonius Castor citatur apud Plinium, qui in 21. 22. 23. 24. 25. 26. et 27. Naturalis historiæ lib. multa ex eo descripsit. *

Antonius Cermisonus, medicus, præceptor Sauonarolæ, scripsit cõsiliorum lib. 1. & de urinis.

Antonius Cope, uir equestris, Britannicè scripsit ad Angliæ reginam Catherinam, elucidationes in xx. psalmos Dauidicos. Claruit anno Christi 1548. *

Antonius Corsetus I. C. scripsit de materia Trebellianica, de priuilegijs pacis fallentias ad regulam, quod spoliatus ante omnia

omnia debet restitui.

Antonij Codri Vrcei opera, quæ extant, omnia, impressa Basileæ apud Henricum Petrum, an. 1540. Sunt autē hæc: Sermones, seu orationes 15. multiplici eruditione refertæ, uidelicet 1. de metamorphosi humana in beluas. 2. in enarratione Rhetorices ad Herennium, et Lucani. 3. In laudem Homeri. 4. utrum ducenda sit uxor. 5. in laudem Aristotelis. 6. de mendaci mortalium uita. 7. rursus in laudem Homeri. 8. in eundem. 9. in laudē uitæ pastoritiæ. 10. in laudem literarum Græcarum. 11. in Hesiodum. 12. de medio, siue mediocritate uirtutum parēte. 13. in laudem liberalium artium. 14. in laudem Virtutis. 15. pro Iuuene quodam, ad magistratus Bononienses. Epistolæ 11. partim familiares, partim Grāmatici argumenti. Syluarum libri 2. cū præfatione Philippi Beroaldi iunioris, mirè hoc opus collaudante. Satyræ duæ. Aegloga una, epigrammatum liber 1.

* Antonius Constantius Fanensis scripsit commētaria in Ouidij libros Fastorū. impressa cum alijs in eundem autorē commentarijs, Basileæ per Heruagiū, an. 1550.

Antonius Cornazanus Ferrariensis, orator & poeta, inter cætera uitā & obitum Deiparæ Virginis copiose & luculenter cecinit: elegias quasdam, atq; poemata uaria emisit, scripsit & oratione soluta uitam Bartolomæi Colonei imperatoris Venetorū maximi, orationes quoq; plurimas, atq; alia quædam.

Antonij Coruini Zytogalli, opera Latina, quæ nos uidimus (nam & Germanica quædam edidit) hæc sunt: argutissima quæq; apophthegmata ex Erasmi Roterodami opere selecta, inq; communes locos redacta, in commodum iuuentutis, præsertim Goslarianæ. Impressa Magdeburgi, 1537. Augustini & Chrysostomi theologia ex libris eorundē deprompta, inq; communes locos digesta circiter 67. Halæ Sueuorum, 1539. Postilla in Epistolas & Euāgelia cùm de Tempore, tum de Sanctis, totius anni, Cephalæus excudit Argentorati anno 1540. & 1548. Expositio Decalogi, Symboli apostolici, & Dominicæ precationis ad captum puerorum in dialogos redacta. apud Ceruicornū Marpurgi, 1537. Colloquiorum Theologicorum libri 3. in commodum theologiæ candidatorum scripti. Cephalæus Argentorati, 1539.

Antonij Democharis Ressonei in octo libros Topicorum Aristotelis Hypomnema, impressum Parysijs 1534. apud Colinæum.

Antonius Eparchus Cercyræus aliquot Polybij historiarū libros nondum aut Græcè aut Latinè euulgatos, in Latinum sermonem transtulit.

Antonius Fauentinus medicus, aphorismos Hippocratis carmine reddidit.

Antonius ordinis fratrum prædicatorum, archiepiscopus Florentinus, natione Italus, scripsit summam casuum cōscientiæ lib. 4. chronica lib. 3. instructorium cōfessorū lib. 1. de cēsura ecclesiastica li. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis librum 1.

Antonius Fortolus Ioseriensis, Galeni commentarios transtulit de dissectione uenarum, arteriarum, et neruorū, stilo satis elegāti. Libellus excusus Basileæ 1529.

Antonius Fumanelus Veronēsis medicus scripsit omnium febrium & dignoscendarum & curandarum absolutā methodum. Item consilium Chirurgicum, de caluariæ fractura, pectoris atq; pulmonis uulnere, ac inflammatione, historiam & curandi rationē pro urinæ reddendæ difficultate & angustia. Item, An mineralis aqua urinæ conueniat difficultati, in qui-

bus omnibus totius artis medicæ uniuersalia ad particularium exercitationem, summo eiusdem candidatorum usu deducuntur. Præterea de balnei ferrati facultatibus, ferriq; natura, de balneis aquæ simplicis, omnia cum præfatione Hieronymi Gemusæi: impressa Basileæ in officina Ioãnis Oporini, 1543.

Antonius Fumeus I. C. scripsit de eo quod interest, liber impressus apud Gryphium Lugduni. item de coniunctionibus, de substitutionibus.

Antonij Garronis I. C. in titulũ Pomponij de origine Iuris erudita commentaria, unà cum Gilberti Cognati Nozereni de legalis studij ratione epistola, & Iustiniani legibus de re rustica, &c. Oporinus excudit Basileæ, 1543.

* Antonius Gazius Patauinus medicus, scripsit librum de sanitate tuenda, quẽ Coronam floridam appellauit. Liber constat capitibus trecẽtis, excusus Lugduni 1514. Floruit anno Domini 1504.

Antonius Gaynerus, natione Papiensis, medicinæ doctor, scripsit de ægritudine stomachi lib. 1. de febri lib. 1. de ægritudinibus in generali lib. 1. de pleuresi lib. 1. de fluxibus lib. 1. de artetica in iuncturis lib. 1. de paßionibus calculi lib. 1. in tertium Auicennæ lib. 1. de ægritudinibus capitis, de peste, de uenenis, de ægritudinibus matricis, de balneis, de ægritudinib. iuncturarum, antidotarium. Impressa Lugduni cum additionibus Io. Falconis. Claruit anno Do. 1440.

Antonius de S. Georgio I. C. scripsit de appellationibus.

* Antonius Geraldinus poeta laureatus, scripsit Bucolica sacra 12. eclogis, quæ primùm Thomas Anshelmus Phorcæ excudit anno Do. 1507. et postea Rob. Vuinter Basileæ anno 1544. Scripsit præterea de regum Hispaniæ rebus gestis uario carminũ genere, Fastos quoq; elegiaco carmine, Heroum hymnos lyricis uersibus. Martyrum gesta & sacra mystica uersibus heroicis, ut de seipso author testatur.

Antonius Goueanus Lusitanus epigrammata quædã scripsit, et epistolas quatuor: Gryphius impreßit Lugduni, anno 1539. Virgilij opera castigauit, & Terentij comœdias suis uersibus restituit, quæ idẽ Gryphius excudit, 1541. Porphyrij quinq; uocum introductionem transtulit eleganter admodum, eodem anno apud Gryphium. Lutetiæ in lucem dedit Enarrationem in Ciceronis orationem contra Vatinium testem: & criticam logices partem, certans cum Marci Tullij topica: & in eiusdem aliquot epistolas ad Atticum, item in Terentium commentaria pollicetur, & integrã Aristotelis Organi conuersionem.

Antonius de Gradis scripsit tractatum de febribus.

Antonius Guaynerius. Vide Antonius Gaynerus.

Antonius Ianuensis, ordinis fratrum eremitarum S. August. scripsit figurarum moralium lib. 1. Floruit anno Domi. 1418.

Antonius Lenas annotationes quasdam in Valerium Maximum reliquit.

Antonij Lodouici medici Olyßiponensis quædam opera in medicina extant, impressa Olyßiponæ 1540. Item eiusdem libri quinq; de occultis proprietatibus, problematum libri quinq;, opus absolutum, iucundum, & uarium.

Antonius Mãcinellus, insignis Grammaticus, scripsit Venetijs circa annũ Domini 1490. ubi et opera eius impressa reperiuntur, Scribendi orandiq; modus: Vocum proprietas ex Donato, Aulo Gellio, Asconio Pediano, Macrobio, Rhetoricis Ciceronis, Tusculanis quæstionibus, Vegetio de re militari, Capro, Pompeio Festo,

Nonio Marcello, Tullio de Natura deorū, Tullio de Diuinatione, Lactantio Firmiano. Epitoma seu regulæ cōstructionis, hoc ordine: Personalia uerba, Impersonalia, Aduerbia localia, Infinita, Gerundia, Supina, Distributiua, Partitiua, Relatiua, Interrogatiua, Cōparatiua, Superlatiua, Participia, Figuræ. Summa declinationū quinq;, de patronymicis uarijs, Vnus, totus, solus, &c. De numeralibus. De cōpositis è duobus rectis, recto et obliquo, è duobus genitiuis. A qui et quis deducta. Cōposita pronomina. Thesaurus de uaria cōstructione uerborū et nominū iuxta ordinē alphabeti, spicea uoluminū quatuor, de declinatione, ijsdē ferè capitibus & ordine, ut suprà in summa declinationū, ijsdem quoq; uersibus repetitis: sed hic nulla est prosa oratio, & meris constat hexametris. Carmen de generibus nominum. Carmen de præteritis. Carmen de supinis. Versilogus hexametro uersu. Carmē de floribus, id est, electis uocabulis. Carmē de figuris: unamquanq; figurā uersibus explicatam scholia sermone soluto sequuntur. De poetica uirtute. Carmen de uita sua, patria, parentibus, & studijs: Laurentij Vallensis epitome, portusq; elegantiæ: Lima eiusdem. Rhetoricen ad Herennium esse Ciceronis, assertio. Commentariolus in rhetoricæ ad Herennium primū librum. Speculam de quatuor uirtutibus carmine heroico, Gymnicus excudit Coloniæ. Commentarij in Virgilij Bucolica & Georgica, cum Seruij, Christophori Landini & aliorum commentarijs, impreßi Venetijs, 1520. Præter enumerata hactenus opera, extant eiusdem authoris epigrammata quædam, libellus de arte, Donatus melior, commentarius in Odas Horatij, commentarius in carmen Epodon, & Seculare carmen, cōmentariolus in somnium Scipionis, lexicā de uerborum significatu, centiloquium, Io. Tortellij lima quædam, annotationes in Suetonium, excusæ, & in Iuuenalis Satyras.

Antonij Lulli progymnasmata Rhetorica ad Franciscum Baumensem, excusa sunt Basileæ per Ioan. Oporinum. 1550. *

Antonij Mariæ Comitis Marioragij orationem habitam in nuptijs Iacobi Philippi Sacci, præsidis senatus Mediolanēsis, qua seni quoq; uxorem ducendam esse persuadet: Caluus Mediolani excudit anno 1540. Declamatio in aleatores, ab eodem * edita. Item Decisiones, quib. Ciceronē, contra Calcagninum defendit. Antiparadoxa, Oratio de mutatione nominis. Apologia contra Marium Nizolium. Item reprehensionum lib. duos in eundem. Ea partim Mediolani, partim etiam in Germania alicubi sunt excusa. Pollicetur adhuc, paraphrasim in quatuor Aristot. de Cælo libros, et duos de Generatione & interitu, De modo proficiendi in studijs, De officio parentum & filiorū, De risu oratorio & urbano, Commentarios in lib. Cic. de perfecto oratore ad Brutum, item in partitiones, & primum de oratore. Commentarios in duos primos Georgicorum Virgilij. Præterea duodecim orationes diuersorum argumentorum, quib. nondum extremam manū addiderit: quatuor præfationes, nonnullaq; alia opuscula nondum perfecta: quæ utinam perficere aliquādo Dijs bene fauentibus, in reipub. literariæ cōmodum poßit. Floret nostra ætate, & ut perpetuò apud posteros floreat, monumentis hactenus editis abundè meritus uidetur.

Antonij Mariæ Visdomini liber de ocio & Sibyllis. Adiecti sunt etiā uarij elegi. Liber impressus Bononiæ, anno 1500.

Antonij Marinarij professionis Carmelitanæ theologi, de cōsonantia Iesu Christi & prophetarum libri tres: Parisijs im-

presi anno redemp. nostræ 1541.

Antonius monachus & abbas, natione Aegyptius, dictauit Aegyptiaco sermone ad diuersa cœnobia apostolici sensus atq; sermonis uarias epistolas, è quib. extat insignis illa, ad Arsenoitas, epist. 1. ad alia cœnobia, epist. 6. eius uitã Beatus Athanasius episcopus Alexandrinus insigni uolumine Græco sermone descripsit. Claruit anno Domini 330.

* Antonius Monachus scripsit opus, quod Melissam, idest apiculam inscripsit, quod Froschouerus Tiguri unà cum translatione Gesneri, & seorsim etiam Græcè impreßit.

Antonij de Montulmo fragmẽta quædam in astrologia extant.

Antonij Musæ de herbæ Vetonicæ remedijs 47. ad Marcum Agrippam libellum, restitutum per Gabrielem Humelbergium, & commentarijs illustratum, Froschouerus Tiguri impreßit, cum L. Apuleij libro de medicaminibus herbarũ. Eiusdem De bona ualetudine conseruanda instructio ad Mecœnatem suum, libellus excusus Norimbergæ anno 1538. cum alijs quibusdam. remedium ad anginam à Musa scriptum Galenus lib. 6. cap. 2. de compositione secundum locos recenset.

Antonius Musa Brasauolus medicus Ferrariensis, scripsit examen omnium simplicium medicamentorum: Liber impressus Romæ, anno 1536. deinde Lugduni. itẽ in octo libros aphorismorum Hippocratis & Galeni expositionem, Commentaria et annotationes. Opus excusum Basileæ in officina Frobeniana, anno 1542. De Syrupis librũ, excusum Lugduni 1540. per dialogum inter ipsum Antonium et Pharmacopolam senẽ. Scripsit præterea de catharticis medicamẽtis, quæ uel liquida sunt, uel consistentiæ mellis formã habent, aut paulo densiorem. Et in præsagiorum libros Hippocratis commentarios.

Antonius Nicellus I.C. scripsit, Quo casu citatio nõ ualeat, de gloßis contrarijs, & earum accordantijs.

Antonius dictus de Padua, natione Hispanus, Vlyßiponen. ordinis minorum, scripsit sermones de tempore lib. 2. sermones quoq; de sanctis lib. 1. Claruit an. 1230.

Antonij Panormitæ de dictis & factis Alphonsi regis Aragonum libri quatuor, excusi Basileæ apud Heruagiũ 1538. cum Aeneæ Syluij commentarijs, quæ capitatim cum Alphonsinis contendunt, & Iacobi Spiegelij scholijs.

Antonius de Parma, ordinis Camaldulen. prior generalis, scripsit sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. sermones per quadragesimam lib. 1. & quædam alia. Claruit anno Domini 1420.

Antonius de Petrucia scripsit de iure iurando l. 1. secundo Digesti uet.

Antonius de Prato Tridentinus, scripsit librũ de republica, de feudis, de secundis nuptijs, repertorium in Bar.

Antonius Rosellus, natione Tuscus, utriusq; iuris professor eximius, scripsit de monarchia mundi lib. 3. in legibus tractatus uarios, & alia complura. tractatũ de potestate imperatoris ac papæ, & Concilij: & an apud papam sit potestas utriusq; gladij, & de materia Conciliorũ, impressa Venetijs 1487. scripsit item de succeßionibus, de legitimatione spuriorum. Vixit anno Domini 1467.

Antonij Rubei commentaria in iure, impressa. Super Digest. Nou. de acqu. rer. do. l. Ea quæ ciuiliter. §. post mortem.

Antonius Saxanus scripsit funebrem orationem, habitam in exequijs illustrißimæ Margaritæ, Austriæ principis, Broaci sepultæ. Quæ est excusa cum Guilielmi *

lielmi Paradini de antiquo Burgundiæ statu libello, Basileæ apud Ioan. Oporinum, anno 1549.

* Antonius Sconbouius, Eutropij V. C. historiæ Romanæ libros x. integritati suæ post tot corruptissimas editiones restituit, impressos Basileæ apud Ioan. Oporinũ, anno 1546. Expectamus ab eodem commentaria in Cæsarem, & multa alia.

Antonius Stuppanus Rheticus auxit dispensarium medicamentorum compositorum Nicolai. Impress. Lugduni 1543.

Antonius Syluiolus Parisien. poeta et orator insignis, scripsit comœdias plures: elegiarum lib. 1. epigrammatum lib. 1. dialogos plures et graues. de Venetis triumphũ.

Antonius Thylesius Consentinus scripsit de coronarũ generibus apud antiquos commentarium, excusum Coloniæ anno 1531. Libellum de coloribus, Basileæ in fine Actuarij de urinis, apud Cratandrum. Cyclopem hexametro carmine, & Galateã elegiaco: Tiguri apud Froschouerum 1531. item Idyllia siue poematia sex, uidelicet Aeneam, Lucernam, Thetin, Charites uel Fraga, Arundinem, et Prometheum. Eius * item imber aureus Tragœdia, Idyllia siue poemata septem, Cyclops, Galatea, Lucerna, Arundo, Aeneas, Araneola, Cicindela, excusa sunt cũ eius commentarijs de Coloribus & Coronarum generibus, Basileæ apud Io. Oporinum, 1545.

Antonium Tudertinũ Def. Erasmus in Ciceroniano suo nominat, ut qui scripserit aliquid.

Antonij de Vercellis sermones, excusi.

Antonius Volscus Priuernas scripsit * commentaria in Ouidij Nasonis heroidum libros, impressa Venetijs.

Antonius Zeno Policola Venetus scripsit librum de natura humana, & de embryo, ad Senatum populumq; Venetũ, impressum Venetijs anno 1491. Item septem libros, planetarum nominibus inscriptos, de reliquis humanæ uitæ ætatibus,

Antylli multa fragmenta passim in libris Aetij proferuntur, uidelicet, de insolatione, operimento arenæ, alijsq; fomentis, quomodo uena incidenda, de incisionis magnitudine, de figura diuisionis, de cucurbitulis, de purgatione, chirurgia euersionum genarum, de dysenteria. Eius fragmẽta aliquot leguntur apud Ioan. Stobæum sermone 99. de Sanitate inscripto: uidelicet, de discrimine aeris secundum diei partes, de differentijs in ipso aere, de differentijs quæ habentur in singulis anni partibus, de locis & differentia aeris secundũ ipsos, de quatuor auxiliorum generibus, de aeris differentijs, & rursus de eisdem iuxta partes mensium.

Anytes epigrammata Græca 17. extant in Florilegio Planudis.

Aonius Palearius Verulanus scripsit de animorum immortalitate libros tres uersibus heroicis, excusos apud Gryphiũ Lugduni anno 1536. Et Basileæ apud Io. Oporinum, cum pijs aliquot poetis, anno 1551. *

Apelles Thasius citatur apud Plinium, * qui in 31. 32. & 35. Naturalis historiæ libros multa ex eius lucubrationibus descripsit.

Aphanis librum, Aristonis nomine inscriptum, citat Athenæus.

Aphricanus. Vide Africanus.

Aphricanus paradoxa scripsit, unde quædam decerpta in Geoponicis Græcis Constantino attributis leguntur.

Aphthonius sophista, progymnasmata, id est præludia, uel præexercitamẽta in artem rhetoricam scripsit, impressa Lutetiæ apud Vuechelum. anno 1531. Solent autem præponi rhetoricæ Hermogenis: proinde Suidas non simpliciter Aphthoniũ progymnasmata

gymnasmata scripsisse inquit, sed in Hermogenis artem progymnasmata. Hunc librum Reinhardus Lorichius Hadamarius scholijs et cōpluribus exemplis illustrauit.

* Apionis cuiusdā scripta citantur apud Plinium, qui ex his multa in 30. 32. 36. & 37. Naturalis historiæ libros transcripsit.

* Apion Grammaticus scripsit de Metallica medicina, ex cuius lucubrationibus multa etiam idem Plinius in librum 35. mutuatus est.

Apollas scripsit de ciuitatibus in Peloponneso, ut refert Athenæus.

Apollinaris Cremonensis sub Eugenio 4. & Francisco Sfortia, cōmentarios & practicas, ut uocant, reliquit.

Apollinaris Hieropolitanus, in Asia episcopus, scripsit apologeticum pro Christianis li. 1. aduersus gentes lib. 5. de ueritate li. 3. aduersus Cataphrygas li. 2. ex Diuo Hieronymo. Claruit anno 165.

* Apollinaris Laodiensis Syriæ præsul, in sacros libros innumerabiles cōmentarios scripsit. Vixit autem sub imperatore Theodosio, sub quo excessit. Hieronymus.

Apollinaris Laodicenus Syriæ episcopus, scripsit contra insanum Porphyrium lib. 30. Vniuersam Hebræorum scripturam (ut Suidas ait) heroicis carminibus transtulit. Fertur & psalterium heroicis carminibus transtulisse, et quædā alia. Floruit anno Domini 380.

Apollinarius scripsit epigrammata, quæ leguntur in Florilegio Planudis.

Apollodorus comes sacri consistorij sub Theodosio, cum aliquot alijs in Theodosiano codice elaborauit.

* Apollodorus Ciciensis multa scripsit in Medicina, ex cuius lucubrationibus multa Plinius in 20. 23. 24. Naturalis histo. libris mutuatus est.

Apollodorus Pergameus, Cæsaris Augusti præceptor, scripsit libros de arte Rhetorica, teste Suida. Idem citatur apud Plinium libro 15. *

Apollodori Bibliotheca, opus Græcum, extat in Italia.

Apollodori uersus iambicos non rarò citat Stobæus.

Apollodori Arithmetici distichon libro nono Athenæi.

Apollodori Atheniensis uaria scripta ab Athenæo recēsentur, de etymologijs, de dijs, περὶ ἱερατῦς & ῥηοσδίας. de nauiū catalogo, de tēperāte, de meretriculis Athenis.

Apollodori Carystij fabulas 4. Athenæus allegat.

Apollodori cuiusdam scripta citantur apud Plutarchū in uita Lycurgi à principio, & apud Pliniū, qui in 4. 24. 25. 26. 27. 29. &c. lib. transcripsit multa. *

Apollodori Geloi fabulæ 2. citantur ab eodem.

Apollodorum Lemnium M. Varro lib. 1. cap. 1. inter plantarum & agriculturæ scriptores numerat. Ex eo multa transcripsit Plinius libro 8. 14. 15. 17. & 18. Naturalis historiæ. *

Apollodorus Panetij Rhodij philosophi & Aristarchi Grammatici discipulus, Grammaticus & ipse insignis, primus Triambicū integrum inuenit, quo multa etiam scripsit. *

Apollonidæ cuiusdam habentur epigrammata Græca 23. in Florilegio Planudis, libro primo & sequentibus.

Apollonidæ senarios aliquot refert Stobæus in laude nuptiarum.

Apollonides citatur apud Pliniū, qui in librū septimū multa ex eo transcripsit. *

Apollonij scripta in medicina citantur in 16. diuersis locis apud Galenum, de compositione secundum locos, & inter cætera liber primus de facile parabilibus.

Apollonij

Apollonij collyriũ ad carbunculos recensetur apud Aetium libro 7. cap. 30. Idem Aetius alibi Apollonium Memphitem citat. Apollonij duo Antiocheni, pater et filius, medici Empirici, apud Galenum nominantur. Meminit eorundem Celsus libro 6. cap. 1. inter Chirurgiæ professores.

* Ex Apollodoro Tarentino medico multa transcripsit idem Plinius in librum 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. & 27.

* Apollodori cuiusdam scripta, qui de bestijs, & alterius qui de odoribus scripsit, citantur apud eundem Plinium, qui ex eorum lucubrationibus infinita in lib. 11. 12. & 13. transcripsit.

* Apollonius astrologus scripsit inter cætera De comicis figuris nobilem tractatum, teste Volat. lib. 3. Vrb. com.

Apollonius quidam scripsit aduersus Montanum lib. 1. de quo Hieronymus. Vixit anno Domini 180.

Apollonius senator Romæ scripsit inter alia Apologeticum pro fide nostra. Claruit anno Domini 190.

Apollonij Alexandrei Dyscoli de cōstructione libri 4. impreßi Venetijs apud Aldum, & Florentiæ anno 1515. & olim Romæ. scripsit plurima opuscula rei Grammaticæ, quæ apud Suidam enumerantur. Alius Apollonius Alexandreus, infrà dicetur in Apollonio Rhodio.

Apollonius Aphrodisieus, pontifex & historicus, scripsit de Trallibus, de Orpheo, deq́; eius sacrificijs. Suid.

Apollonius Archebuli, aut Archebij filius, scripsit de uocabulis Homericis ordine literarum. Suid.

Apollonij Iunci uerba apud Stobæum, in comparatione uitæ & mortis. extat etiam Iunci satis prolixum fragmẽtum è libro de Senectute, apud eundem Stob. in eiusdem argumenti loco.

Apollonius Molo calumnias quasdā cōtra Iudæos scripsit, ut meminit Iosephus libr. 2. aduersus Appionẽ. Ciceronis et Cæsaris præceptor fuit.

Apollonius Mys allegatur apud Galenum in secundo libro de Antidotis.

Apollonij Pergæi Conicorum liber Græcus habetur in Italia, & Latinus iam à quodam factus est.

Apollonius Pergamenus nominatur apud M. Varronem lib. 1. cap. 1. inter plantarum & agriculturæ scriptores. Ex eius * lucubrationibus multa Plinius in 8. 10. 14. 17. & 18. Naturalis historiæ libros trāscripsit, ut ipse in autorum catalogo fatetur.

Apollonij Pitanæi scripta citantur * apud Plinium, qui in 29. & 30. Naturalis historiæ libros multa ex his transtulit.

Apollonij Rhodij Argonautica impressa Venetijs apud Aldum, anno 1521. cū scholijs Græcis, quæ ex Lucilli Tarrhæi, Sophoclei, & Theonis annotationibus collecta sunt. Latinitate donata sunt à Ioan. * Hartungo, & impressa apud Oporinum Basileæ, 1549.

Apollonij Smyrnæi epigramma Græcum, in quarto libro Florilegij Planudis.

Apollonij Tyanei epistolæ, cum alijs diuersorum Græcis epistolis impressæ ab Aldo. Apollonij uerba ad Idomenẽ, ad familiares suos, apud Stobæum de continentia, & de garrulitate: ad Delium, in sermone de Veritate: ad Satyrum, in sermone de Amore sui: ad fratres, in sermone de Inuidia: ad Numenium, in Cōsolatorijs: ad Dionem, in sermone de Aßiduitate: ad Danaū, ibidem: ad Euphratem, in sermone de Iniustitia: ad Macedonem, in sermone de Ira: ad Lycum, in laude paupertatis.

Apollophanis fabulæ 3. apud Athenæum nominantur. Citantur etiam apud * Fulgentium in Mytholo.

F Apollo-

* Apollothemis *historia, in quo etiam de morte* Lycurgi *scribit, citatur apud* Plutarchum *in uita* Numæ Pompilij.

Appiani Alexandrini *sophistæ de ciuilibus* Romanorum *bellis historiarū libri quinq;. Item libri,* Illyrius, Celticus, Libycus, Syrius, Parthicus, Mithridaticus. *Omnes conuersi à* P. Cādido, *qui minister* Nicolai Pont. V. *ab epistolis fuit. impreßi* Moguntiæ 1529. *Reperiuntur ijdem libri Græcè* Romæ, *& alibi in* Italia. *Item* Augustæ Vindelicorum. Raphael Volaterranus *in* Anthropologia, Appianum *22. libros historiæ* Romanæ *composuisse scribit, quorum 9. tantum ad nos peruenerint.*

Appion *sub* Seuero *principe, in* Hexaemeron *tractatus fecit.*

Appion *Grammaticus librū edidit de luxu* Apitij, Athenæo *teste. Contra* Appionē *Grammaticum* Alexandrinū Flauius Iosephus *libros 2. scripsit de* Antiquit. Iudæorum: *& in libro secundo aliquot eius uerba ex tertio rerū* Aegyptiacarum *recēset, et multa cōtra* Iudæos *mendacia refellit.*

Appij Claudij Cæci *uitā* Bernardinus Rutilius *descripsit: ubi & orationem eius iam ætate confecti in* Senatu *habitam cōtra* Pyrrhum *recenset.*

Aprigius *ecclesiæ* Pacensis Hispaniarum *episcopus, scripsit in* Apocalypsin Ioannis *lib. 1. in* Cantica canticorum *libr. 1.* Vixit *anno 530.*

Aproniani *Grammatici aliquid extare legi, si bene memini.*

Apsinis *præcepta de arte rhetorica,* Aldus *impreßit Græcè, cum alijs 12. rhetorum orationibus.* Apsinis Gadarei *sophistæ scripta quædam in rhetorica adhuc extant.* Volat.

Apsyrtus, *uide* Absyrtus.

Ex Apuleio Constantinus *in libris de re rustica Græcè scriptis quædam mutuatus est.* Platonicum *uerò* Apuleium *in* Lucio *commemorabimus.*

Aquilæ, Theodotionis, *& 70. interpretum translatio in* Ecclesiasten, *extat cū* Olympiodori *scholijs, quæ* Latinè *impreßa sunt* Basileæ *apud* Bebeliū. Claruit Aquila *anno* Domini, 128.

Aquilani *sermones impreßi.*

Aquilius Seuerus, *in* Hispania, *de genere illius* Seueri, *ad quem* Lactantij *duo epistolarum scribuntur libri, composuit uolumen, quasi hodœporicum, totius suæ uitæ statum continens, tam prosa quàm uersibus, quod uocauit* καταστροφὴν, *siue* πεῖραν, *& sub* Valentiniano *principe obijt.*

Aquinus *ordinis fratrum prædicatorum ex* Suedia, *imitatus* Boetium, *scripsit commendatißimum opus de numerorū & sonorum proportionibus libr. 1.* Epistolas *quasdam, et quædā alia.* Claruit *an. 1494.*

Arabeti Cyri *aliquid* Græcè *extat in* Italia.

Arabij *scholastici epigrammata 7. in* Florilegio Planudis, *libro 4.*

Arari *cuiusdam fabulæ 4.* Athenæo *citantur.*

Arator *sacrosanctæ* Romanæ *ecclesiæ subdiaconus, scripsit metro, in* Actus *apostolorum li. 2. ad* Florianum *abbatē epist. 1. ad* Vigiliū *papam epist. 1.* Floruit *an. 540.*

Arati *cuiusdam historias citat* Plutarchus *in uita* Agidis. *

Arati *cuiusdam scripta citantur etiam apud* Plinium, *qui in librum 18. quædam ex ijs transcripsit.* *

Aratus Solensis *è* Cilicia, *floruit* Olympiade *124. scripsit* Phænomena, Hymnos *in* Pana, Spōdophoros, Ludos, *siue iocos,* Astrologiā *&* Astrothesiam, *in medicina quoq; quæ ad compositionem* Theriacorū *pertinent,* Anthropogoniam, Epithyticū *in* Theopropū, *in* Antigonū, Ethopœias, Epistolas,

ſtolas, Epigramma in Antigoni uxorem, Anatomen ad Pauſaniam Macedonē, Epicediū Cleombroti, Caſtigationē Odyſſeæ, ſoluta itē oratione epiſtolas. Suidas. Phænomena impreſſa Græcè cum Dionyſij geographia, & Procli ſphæra, adiectis ad uerbum conuerſionibus Latinis, & ſcholijs Ceporini, Baſileæ, 1534. Et cum commētarijs Græcis apud Ioan. Valderum, Baſileæ.

Arcadij Cæſaris frequens allegatio in Codice Theodoſij.

Arcandam, non uulgaris aſtrologi liber, de ueritatibus et prædictionibus aſtrologiæ, & præcipuè natiuitatum, excuſus Pariſijs anno 1542.

Arceſilai philoſophi dicta quædam in collectaneis Stobæi leguntur.

* Archadius Antiochenus Grammaticus, ſcripſit nonnulla in Grammatica, commemorata à Suida.

Archedemi fragmenta quædā de curandis equis, cum Abſyrto & alijs, Græcè impreſſa ſunt apud Valderum Baſileæ, anno 1537.

Archedici fabulæ 2. ab Athenæo allegantur.

Archelai Aſclepiadæ tetraſtichon libro 4. Florilegij Planudis.

Archelai Cherroneſitæ iābos & Idiophyās nominat Athenæus.

Archelaus epiſcopus Meſopotamiæ Syriæ, ſcripſit Syro ſermone diſputationem contra Manichæum. Claruit anno Domini 280.

Archelaus philoſophus Mileſius phy-
* ſicus: uide Suidam. Huius ſcripta citantur etiam apud Plutarchum in uita Cimonis.

Archelaus de Fluuijs librum ſcripſit, unde uerba quædam Stobæus in ſermone de moribus allegat.

* Archelai regis ſcripta citātur apud Pliniū, in 8. 18. 28. et 37. Naturalis hiſtoriæ.

Archemachus ſcripſit Euboica, Athenæo teſte.

Archeſtratum citat Plutarchus in uita Alcibiadis. *

Archeſtratum Gaſtronomiā, & de tibicinibus ſcripſiſſe, ab Athenæo refertur.

Archiæ epigrammata circiter 28. extant in Florilegio Planudis.

Archibius Alexandrinus Grammaticus ſub Traiano principe ſcripſit commētarios in epigrammata Callimachi. Suidas *
& Volater. lib. 13. eius ſcripta ſubinde citantur ab Arati commentatore. & à Plinio, qui in 18. Naturalis hiſtoriæ librum quædam inde tranſcripſit.

Archidami ſcripta de infinitis bellorum ſumptibus, citātur apud Plutarchum in Craſſo. *

Archidemi medici ſcripta citantur apud Pliniū in lib. 12. 13. 29. et 35. N. hiſtor. *

Archigenes Philippi, Apameus, Syriæ medicus, qui Romæ ſub Traiano uixit, ſcripſit multa tum medica, tum phyſica, cuius ſcripta hinc inde apud Galenum, Aetium, & alios citantur.

Archilochi libellus de temporibus, Baſileæ impreſſus apud Bebelium, cum Myrſili, Beroſi, & aliorum commentariolis, de antiquitatibus quibuſdam, anno 1530.

Archilochi cuiuſdam ſcripta citātur apud Plutarchū, in C. Mario et Phorcione. *

Archilochi poetæ uerſus aliquoties à Stobæo citantur. Eiuſdem Elegias & Telephum Athenæus allegat.

Archimachus citatur apud Plinium, qui in librum ſeptimū quædam ex eo tranſcripſit. *

Archimedis opera Græcè & Latinè impreſſa Baſileæ apud Ioā. Oporinum. anno 1544. cum commentarijs Græcis Eutocij Aſcalonitæ in tria prima opera, de ſphæra et cylindro lib. 2. circuli dimenſio,

lib.1.de conoidibus & sphæroidib. lib.1. de lineis spiralibus lib.1. planorum æquiponderantiũ inuenta, uel centra grauitatis planorum lib.2. de harenæ numero lib.1. Quadratura parabolæ lib.1. cõuersi sunt in Latinum à Iacobo Cremonense.

Archimedes Trallianus philosophus commentarios in Homerum reliquit, et mechanica.

* Archimedis scripta citãtur apud Plinium, qui in 1. 2. 30. 33. & 34. Naturalis historiæ libros multa ex eis transcripsit.

Archithrenij opus quoddam carminibus scriptum extat.

Archippi fabulæ 5. Athenæo commemorantur.

* Archippi scripta, in quibus filiũ Alcibiadis suggillare uidetur, citãtur apud Plutarchum in uita Alcibiadis.

Archytas Tarẽtinus Hestiæi filius, aut Mnesarchi, aut Mnasagoræ, philosophus Pythagoricus, multa uolumina conscripsit, teste Suida. Eius epistolium ad Dionysium extat apud Diogenem Laertiũ in uita Platonis, lib.3. & alterum libro 8. in Archytæ mentione ex professo. Platonis etiam ad ipsum epistolæ binæ habentur. Ex Archytæ Pythagoræi libro de uiro bono & felice, fragmẽtum, legitur in fine primi sermonis apud Stobæum: & aliud ex eodem libro, in laude senectutis: & in sermone de magistratu, ex libro de lege & iustitia.

Archytas Opsartytica descripsit, Athenæus.

* Architæ cuiusdã scripta citantur apud Plinium, qui in 8.14.15.17. & 18. multa ex eis transcripsit.

Arenæi Rhæphendarij hexastichon, in Florilegio Planudis.

Aresiæ poetæ carmen Athenæus citat libro 11.

* Aretades Cnidius scripsit Insulanorũ historias libris aliquot, ex quorum tertio Lucij Troscij & Florentiæ historias recitat Plutarchus in Parallelis minorib. cap. 20. Scripsit etiã de rebus Macedonicis aliquot libros, ex quorum tertio idem Plutarchus Darij et Ariobarzanis historias transtulit.

Aretæus Cappadox medicus, scripsit de acutis paßionibus librum Græcè, qui extat apud D. Diegum Hurtadum.

Arethæ commentaria Græca in Ioannis apocalypsin, ex diuersis sanctorum patrum monumentis collecta, exiuerunt in lucem Veronæ anno 1532. unà cum Oecumenij commentarijs in aliquot noui Testamenti tractatus.

Argentaria Pola, Lucani poetæ uxor, semel à marito incepta carmina ipsa absoluit, & epigrammata etiam doctißima conscripsit. Fulgos. lib. 8. cap. 3. *

Arianus (alias Rianus) poeta apud Stobæum per simplex r scribit debet. Vide Arrianus.

Aribo Moguntinus archiepiscopus, scripsit in psalmos 15. graduum lib. 1. ad Bernonem abbatem Epi. 1. et quasdam ad alios epistolas. Floruit anno Domini 1031.

Aristagoras citatur apud Pliniũ, qui in librum tricesimumsextum multa ex eo transcripsit de reb. Nat. *

Aristandri Athenæi scripta sæpe citantur apud Plinium, in 8.10.14. & 15. Naturalis historiæ. *

Aristandrum etiam, qui de portentis scripsit, idem Plinius citat, in 17. lib. Naturalis historiæ. *

Aristarchus Grammaticus Alexandrinus, sub Ptolemeo Philometore scripsit commentarios supra mille, ut testis est Suidas apud Volater lib.13. Vrb. comm. *

Aristarchus Grammaticus Homeri poetarum Græcorum principis scripta, in *

numerum

numerū uersuum diuisit atq; distinxit, cum ab Homero indigesta librorum moles relicta esset. Plutar. in uita Homeri.

* Aristarchi Sicyonij scripta citantur apud Plinium, qui in librum qnintum Naturalis historiæ multa ex eis transcripsit.

Aristarchi de magnitudinibus & interuallis solis ac lunæ liber Græcus Romæ seruatur.

Aristarchi senarios aliquot recenset Stobæus, in loco de Venere & amore.

Aristeas ad Philocratem fratrem de LXXII. legis Hebraicæ interpretibus librum scripsit, quem à Matthia Palmerio Pisano ex Græco in Latinum sermonē conuersum, Bebelius excudit Basileæ in 8. cum alijs quibusdam.

* Aristeas quidā citatur apud Plinium, qui librum septimum Naturalis historiæ quædam ex eo mutuatus est.

Aristides Adrianeus Sophista scripsit orationes, cuius 56. Græcè excusæ sunt Florentiæ, anno 1517. Cæterum orationes 2. de laudibus Athenarum & Romæ, ab Aldo etiam cū Isocratis operibus impressæ sunt: & eiusdem authoris De simplici oratione, & de ciuili, libros duos Aldus excudit in uolumine duodecim rhetorum. Aristidis orationes Romæ in Vaticana bibliotheca Græcè cum scholijs Græcis extant: & fortasse Sopatri sunt ea scholia, cuius præfatio in libros de rhetorica, & de quatuor oratoribus etiā in Florentina editione extat. Aristidis rhetoris capita 57. extant Romæ. Item Aristidis & Aristophanis fabulæ quædam. Physica Aristidis, ibidem. Et cuiusdā prolegomena de uita ipsius et arte dicēdi. Et sermo de Pericle Venetijs latet.

* Aristidis cuiusdam scripta citantur apud Plinium, qui in librum quartum Naturalis historiæ quædam ex eis trāscripsit.

* Aristides Milesius scripsit de rebus Siculis, libros aliquot, à quo materiam Dionysius Siculus accepit scribendi, teste Plutarcho cap. 2. Parall. Scripsit præterea de rebus in Italia gestis libros perplures, ex quibus multa se transtulisse fatetur Plutarchus in parallelis minoribus. Item de rebus Persicis, ut idem autor est.

Aristidæ Quintiliani de Musica libri 3. Græci seruantur in bibliothecis Italiæ.

Aristides philosophus Atheniensis, scripsit Apologeticū pro Christianis, Ad Adrianum principem lib. unum. Et quædā alia. Claruit anno Domini. 120.

Aristippi Cyrenensis sententiæ quædam philosophicæ habētur in Stobæi locis.

Aristobulus Iudæus, unus ex 72. ueteris Testamenti interpretibus.

* Aristobolus scripsit aliquot de rebus in Italia gestis libros, ex quorum secundo Plutarchus cap. 61. parall. de Romulo & eius nece, itē Procli figmentū mutuatus est.

* Aristocles scripsit aliquot libros de rebus Italicis, ex quorum tertio, Maximi & eius filiorum historias recitat Plutarchus cap. 51. Parallelorum minorum.

* Aristodemus scripsit collectarum fabularum aliquot libros, ex quorum tertio Plutarchus in Parallelis, de pestilentia Lacedæmoniorum & Helenæ liberatione fabulam refert, cap. 66.

* Aristogenes Thasius, medicus, scripsit ad Antigonum Macedoniæ regem libros in medicina complures. Suidas. Huius scripta citantur apud Plinium, qui in 33. 34. & 35. Naturalis historiæ libros multa ex eius lucubrationibus mutuatus est.

* Aristogiton citatur apud eundē Plin. qui ex eo in librū 27. quædam transcripsit.

Aristoclis uerba ex libro secundo Paradoxorum referuntur à Stobæo in Vituperatione Veneris.

* Aristomachi scripta citat Arati commentator

mentator anonymus.

* Aristocritus citatur apud Pliniũ, qui in librum quartum Nat. hist. multa ex eo transcripsit.

* Aristocreontis scripta citantur apud eundem, qui in librum quintum quædam ex eis mutuatus est, ut etiam in sextum.

* Aristomachus scripsit de conditura uini, ex cuius lucubrationibus Plinius multa in lib. 12. 13. & 15. Naturalis historiæ transcripsit. Scripsit & alius Aristomachus de Melliturgia, ex quo idem multa transtulit in lib. undecimum.

* Aristonicus Grammaticus Alexandrinus scripsit in Theogoniam Hesiodi, & de nominibus siue constructione apud Homerum. Suidas, et Volat. li. 13. Citãtur etiã Aristonici cuiusdam scripta apud Higinũ.

Aristonis epigrammata 3. in Florilegio Græco.

* Aristonis scripta citantur apud Plinium, qui in lib. 29. & 30. Naturalis historiæ ex eis quædam mutuatur.

Aristonis similitudines aliquoties citat Stobæus, & alibi multa huius authoris refert, sine titulo libri.

* Aristonis Philosophi scripta citat Plutarchus in uita Themistoclis.

Aristonymi Tomaria sæpius, & communes diatribas alicubi Stobæus allegat.

Aristophanis poetæ Comici fabulæ 9. cum antiquis commentarijs Græcis impressæ ab Aldo Venetijs, anno 1502. Et * rursus Florentiæ anno 1515. & Basileæ à Frobenio 1548. Sine commentarijs autem, Parisijs apud Gormontium, 1528.

Aristophanis Byzantij Grammatici, qui claruit Olympiade 157. habemus adhuc argumenta, partim prosa, partim senarijs, in aliquot Aristophanis Comici fabulas conscripta.

* Aristophanes Milesius citatur apud Plinium, qui ex eo multa in 8. 10. 14. 17. et 18. Naturalis historiæ libros transtulit.

Aristophontis senarios 4. Stobæus habet in Vituperio paupertatis.

Aristoteles Stagirita, Nicomachi filius, Alexandri Magni præceptor, ac Platonis discipulus, scripsit infinitos libros, quorum quidam extant, quidã iniuria temporum interciderunt. Eius autẽ opera quæ extant, excudit Aldus Venetijs, adiectis Theophrasti libris. Prodierunt deinde Basileæ ex officina Isingrinij, anno 1539. Latine etiam ex diuersorum translationibus impressus est Aristot. Basileæ, anno 1538. duobus Tomis. In quorũ primo Tomo sunt, Categoriæ seu prædicamẽta, Perihermenias, siue de Interpretatione lib. 2. Anatalyticon hysteron, seu resolutoriorum posteriorum li. 3. Physicæ acroaseos, seu de Naturali auscultatione lib. 8. de Cœlo lib. 4. de anima li. 3. Ioanne Argyropylo interprete. Analyticωn proteron, siue resolutoriorum priorum li. 2. Seuerino Boetio interprete. Topicorum lib. 8. Antonio Demochare interprete. Elenchorum, siue de Sophisticis redargutionibus lib. 2. Simone Grynæo interprete. de Generatione et corruptione li. 2. metereologicorum lib. 4. de sensu & sensibili lib. 1. de memoria & reminiscentia li. 1. de somno & uigilia lib. 1. de insomnijs li. 1. de diuinatione per somnum lib. 1. de longitudine & breuitate uitæ lib. 1. de iuuentute & senectute li. 1. de respiratione lib. 1. Francisco Vatablo interprete. De historia animalium lib. 9. de partibus animaliũ & eorum causis lib. 4. de generatione animalium lib. 5. Theodoro Gaza interprete. De animalium motione lib. 1. quæstionum mechanicarum lib. 1. Nicolao Leonico interprete. De communi animalium gressu li. 1. Petro Alcyonio interprete. De mundo ad Alexandrum lib. 1. Guilhelmo Budæo interprete.

prete. De coloribus lib.1. Cælio Calcagnino interprete. In secundo Tomo sunt: Ethicorum ad Nicomachum lib.10. Ioanne Argyropylo interprete. Magnorum moralium lib. 2. Georgio Valla partim, partim Gyraldo Rufo interprete. Politicorũ lib.8. Perionio et Strebæo interpretibus. Oeconomicorũ lib. 2. Leornardo Aretino interprete. Rhetoricorum ad Theodecten lib. 3. Georgio Trapezontio interprete. Rhetoricorum ad Alexandrum lib.1. Francisco Philelpho interprete. Problematum sectiones 38. Theodoro Gaza interprete. De poetica lib.1. Alexandro Paccio interprete. Metaphysicorum lib. 14. ethicorum ad Eudemũ lib.7. de mirabilibus auscultationibus, Anonymo interprete. Physiognomicõn lib. 1. incerto interprete. Desiderantur autem, De Poetis lib.3. de Rhetorica lib.1. cui titulus Gryllus. Nerinthus lib. 1. de enthymematibus rhetoricis lib.2. Artis poeticæ tractatio lib.2. de consilio lib. 1. de Homericis ambiguitatibus lib.6. Liberalium disciplinarum lib.2. parabolarum lib. 1. Inordinatorum lib.12. Olympionicæ lib.1. pythionicæ li.1. Pythionicarum lib.1. Dionysiacæ uictoriæ li.1. Pythicus, musices lib.1. de Tragœdijs lib. 1. de doctrinis lib. 1. prouerbiorum lib.1. Carmẽ ad Philoxenum. Scripsit et elegias. Quibus adiungi possunt, Mathematicus lib. 1. de magnitudine lib.1. de musica lib. 1. Sophista lib.1. Menexenus lib. 1. de scientijs lib.1. solutiones contentiosorum lib.1. diuisiones sophisticæ lib. 4. de contrarijs lib.1. de speciebus & generibus lib.1. de proprijs lib. 1. commentaria aggressoria, lib.3. de instantia lib.1. de his quæ aliquot modis dicuntur, aut iuxta additionem aut propositum lib.1. de scientia lib. 1. Diuisiones 17. diuisibilium lib. 1. de interrogando & respondendo lib. 2. de propositionibus lib.1. propositionum contentiosarum lib.4. de syllogismo li.1. de quæstionibus lib.1. methodicorum lib.8. de syllogismis lib.2. Syllogisticorum & definitionum lib.2. de Eligibili & contingenti lib.1. de his quæ ante locos sunt lib. 1. Topicon ad definitiones, lib.2. Diuisionum lib. 1. definitionum lib. 3. epicherematum lib.2. quæstiones aggressoriæ libr. 25. Artium collectio lib. 2. Ars lib.1. Argutia lib.2. compendium artis li. 1. de dictione lib.3. collectionum lib.2. aduersus Gorgiam lib.1. problematum ex Democrito. lib. 6. de Doctrina lib.1. aduersus Zenonis scita lib.1. encycliorum lib.2. de Iustitia lib. 4. de Philosophia lib. 3. de repub. lib.2. Amatorius lib.1. conuiuium lib.1. de uoluptate lib. 1. Alexander, seu de colonis lib.1. de regno lib. 1. de bono lib. 3. de perturbationibus iræ lib. 1. de imperio lib. 1. de meliori lib.1. de Affectibus lib. 1. de pulchro lib. 1. quæstionum de amicitia lib.2. politicorum lib.2. de iustis lib. 2. Iustificationum lib. 2. Iura lib.1. Lex commendatitia lib. 1. legum lib. 4. Politiæ ciuitatum lib.128. et seorsum de Democratia, Oligarchia, Aristocratia, & Tyrannide. Epistolæ ad Philippum. Selymbriorum epistolæ ad Alexandrum quatuor, ad Antipatrum nouem, ad Mentorem 1. ad Olympiadẽ 1. Ad Hephestionem 1. ad Themistagoram 1. ad Philoxenum 1. De elementis lib. 3. de motu lib. 1. de idea lib.1. quæstionum de anima lib.1. de Natura lib.3. Physicus lib. 1. de Archytæ philosophia lib. 3. de Speusippi & Xenocratis philosophia lib.1. de Timæi & Archytæ libris decerpta lib. 1. aduersus Melissi dicta lib.1. aduersus Pythagoricos lib.1. aduersus Alcmæonis placita lib.1. aduersus Xenocratem lib. 1. de Pythagoricis lib.1. de Incisionibus lib.8. exceptio incisionum lib.1. de compositis animalibus lib. 1. de fabulosis animalibus lib.1. de non gignendo, lib. 1. de plantis lib.2. Medicinaliũ lib.2.

de signis

de signis tempestatum lib. 1. astronomicus speculatiuus lib. 1. de motu lib. 1. suspectorũ problematum lib. 2. exposita generatim, li. 14. Aristotelis epistolia 6. Aldus impressit cum reliquis diuersorum epistolis Graecis. sunt autem 3. ad Philippum, & Alexandrũ 2. ad Theophrastum 1. Catalogus Graecus bibliothecae Vaticanae quendã Aristotelis librum de corpore nominat. Caeterùm apud Latinos cum reliquis Aristotelicis extant impreßi Venetijs, libelli quidam sub huius authoris nomine, De causa, de intelligẽtia, de pomo, de proprietatibus elementorum, de Nilo, de uegetabilibus, in Athenaei symposiacis Aristotelici libri citantur isti: Zωicon siue de piscibus, de cognatione, de animalium moribus, de animalium historia, de ebrietate, de plãtis, problemata physica: respublicae Aeginensium, Deliorum, Thessalorum, Colophoniorum, Crotoniatarum, Maßiliensium, Methonaeorum, Naxiorum, Syracusanorum.

* Aristoxeni historici scripta citat Plutarchus in uita Numae Pompilij.

Aristoxeni harmonicorũ libri 3. extant Bononiae in bibliotheca Saluatoris, Graecè scripti, & alibi in Italia. citatur etiam ab Atheneo & Stobaeo in sermonibus de iniustitia, de parentibus honorandis, de sanitate: alicubi etiam Aristoteles Pythagorae apophthegmata scripta allegat: proinde uidendum ne fortè confundantur.

Arlotus, Ordinis fratrum minorũ minister generalis, Hetruscus, fertur collegisse utriusq; testamenti concordantias lib. 1. Sermones uarios lib. 1. Et quaedam alia. Claruit anno 1290.

Arlunus quidam de faciliori alimento & balneis, scripsit librum, impressum Basileae apud Isingrinium. * Extant etiã Bernardini Arluni historiarum ab origine urbis Mediolanensis tres sectiones, unà cũ Ant. Maioragij praefatione, quas Deo uolente praepediẽ in lucẽ dabit Oporinus Basileae.

Armandus de Bello uisu ordinis praedicatorum, scripsit declarationem difficilium terminorũ, tam theologiae, quàm philosophiae ac logicae. Liber impressus.

Armenopulus, uide Constantinus Armenop.

Arnaldus Contades Narbonensis scripsit de bonorum posseßionibus, & in Pandectarum librum 33. epito.

Arnaldus de Solerio scripsit super De testamentis, super C. si pater, sexti Decretalium.

Arnobius, sub Diocletiano principe, presbyter, philosophus & rhetor insignis, scripsit aduersum gentes lib. 7. in psalteriũ lib. 1. de rhetorica institutione lib. 1. Ex libris aduersus gẽtes tres aut quatuor Romae impreßi sunt, anno 1543. commentarij in omnes psalmos excusi Basileae apud Frobenium. in aliquot euangelistarum locos annotatiunculae, excusae item Basileae, anno 1543. Floruit anno 300.

Arnoldus abbas Boneuallis, ordinis Cisterciensis, scripsit uitam sancti Bernardi lib. 4. & quasdam epistolas. Claruit anno Domini 1160.

Arnoldus Bostius, natione Theutonicus, ordinis fratrum beatae Mariae, scripsit de patronatu Mariae lib. 1. de illustrib. uiris Carthusiensium lib. 1. de illustrib. uiris ordinis sui lib. 1. contra Vincentiũ in nouocastro lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. de quatuor nouißimis lib. 1. carmina diuersa. Et alia complura. Floruit anno Do. 1494.

Arnoldi Ferroni Burdegalensis in consuetudines Burdegalensium commentarij, impreßi Lugduni in officina Gryphij, anno 1540.

Arnoldus Oridryus summam linguae Graecae scripsit, impressam Lutetiae in officina

cina

cina Vuecheli. Præterea de bona mente, carmine Iambico dimetro iustum librũ, de cura pauperum insigne opus. uertit carmine Hesiodi agriculturam. Scripsit & Iubilæum, cuius argumentum est sacrum, non iniucundum neq; indoctum, mira inuentionis dexteritate. Vertit & comparationem regis ac monachi ex Chrysostomo.

Arnoldus Peraxylus Arlenius, de omni studiorum & sapientiæ genere quàm optimè meritus, transtulit in Latinum sermonem quosdam ex Plutarcho de moribus commentarios, à nemine antè conuersos. Dionis Coccæi Romanæ historiæ libros 22. Olympiodori philosophi Platonici & Peripatetici commẽtarios ad Aristotelis cõmentaria. Ex sacris uerò, Chrysostomi, Theodoreti, & aliorum antea non uisas pulcherrimas conciones, tum commentarios et orationes.

Arnoldus Vesaliẽsis scripsit exegesin decalogi, impressam Coloniæ anno 1542.

Arnoldus de Villa noua, natione Gallus, Prouincialis, uel ut alij uolunt, Catalanus, scripsit speculum medicinæ, de humido radicali, de intentionibus diuersis medicorũ, de regimine sanitatis opus, quod Maginus Mediolanensis sibi uendicauit: de regimine sanitatis regis Aragoniæ, de conseruanda iuuentute, & retardanda senectute: de considerationibus operis medicinæ, de phlebotomia: Parabolas meditationis, quæ alio nomine à medicis appellantur Regulæ seu canones generales curationis morborum: de tabulis generalibus, quæ medicum informant specialiter, cum ignoratur ægritudo, de aphorismis, de parte operatiua, de regimine castra sequentium, de regimine sanitatis Salernita. breuiariũ Practicæ, cum capitulo generali de urinis, & tractatu de omnibus febribus, practicam summariam, seu Regimen ad instantiam papæ Clementis, de modo præparandi cibos & potus infirmorum in ægritudine acuta, cõpendium regiminis acutorum, regimẽ quartanæ, de cura febris hecticæ, regimen podagræ: de sterilitate tã ex parte uiri, quàm ex parte mulieris: de conceptione, de signis leprosorum, de bonitate memoriæ, de amore erotico. de maleficijs, de cautelis medicorum, de uenenis, de arte cognoscendi uenena, de dosibus theriacalibus. de graduationibus medicinarum aphorismos, de ornatu mulierum, de simplicibus medicamentis, de decoratione commentariũ super suis parabolis, de coitu, de conferentibus & nocentibus principalibus membris nostri corporis, de uinis, de aquis laxatiuis librũ, de antidotis. repetitionem super canone. uita breuis, tabulam super eodem. Expositionem super aphorismo In morbis minus periclitantur, & super cõmentario Galeni in eundẽ, cõmentariũ super textu Galeni de mala cõplexione diuersa, quæstiones super eodẽ libello: de febribus regulas generales, de pronosticatione uisionũ quæ fiunt in somnis, de astronomia, de physicis ligaturis, rosariũ philosophorum, lumen nouum de sigillis, flos florum. Epistolã super Alchimia ad regẽ Neapolitanum. præter hæc quidam ei adscripserunt tractatum de quercu et partibus eius, scilicet folio, uisco, cupulis, glandibus et gallis. Vertit Hippocratis librum de lege, ex Græco in Latinum, quæ uersio habetur in Articella medicorũ barbarorum. Quod autem non omnia præscripta opera Arnoldi genuina sint, patet in tractatu de bonitate memoriæ. Herbarium quoq; constat nõ esse Arnoldi, quoniã Arnoldus alicubi in eo citatur. Hæc impressa sunt uno li. Lug. an. 1504.

Arrianus è Nicomedia, historicus & philosophus, de Epicteti dissertationibus opus edidit trib uoluminib. et Alexandri magni historiã 8. libris descripsit: utrunq; opus

habetur excusum Venetijs & Basileæ. Alexandri uerò historia, etiam Latinè excusa est ab Oporino, ex traductione Latina Bartolomæi Facij. extat quoq; Arriani Periplus Bithyniæ, Ponto adiacentis: impressit Frobenius cũ Strabonis epitome. Eiusdem Indica, & de expeditione Cyri libri 6. Romæ habentur. Arrianum insignem iurisc ōsultum Paulus Patauinus citat, in l. Arrianus. ff. de actio. & obliga. & Vlpianus Tyrius in l. 1. §. qui autem. ff. quorum legatorũ. plures autẽ libros scripsit in iure ciuili, & præcipuè de re militari. Ipsius etiam extant leges in Pandectis Iustiniani.

Arrianus poeta Tyberij Imperat. temporibus uixit: cuius carminibus ipsum Tyberium delectatũ fuisse, Tranquillus scribit. Eius autem opera Suidas cõmemorat: metaphrasim Georgicorum Vergilij, Alexandrida, poema uidelicet de Alexandri magni gestis lib. 24. alia quoq; in Attalũ Pergamensem poemata. Fuit & tertius Arrianus, qui Maximini & Gordianorum uitam memoriæ tradidit, ut innuit Iulius Capitolinus. Quamobrem noster hic Nicomedensis, alius & posterior duobus iam nominatis uidetur. Alius est Rhianus poeta, de quo infrà.

Arrij presbyteri ad Eusebium Pamphilum epistola legitur in uita Athanasij, quã Ioannes Aretinus scripsit. Item epistola ad Eusebium Cæsariensem, qualis sit sua opinio de generatione filij Dei, propter quam ab Alexandro Papa persequutionem sustineat: præposita est Marij Victorini libris 4. de Trinitate, aduersus Arium. Basileæ apud Hen. Petrum, cum alijs uarijs.

Arrius Menander uetus I. C. scripsit de re militari lib. 4. unde quædam decerpta leguntur in Pandectis.

Arsatius Schofer scripsit enarrationes Euangeliorum Dominicalium ad dialecticam methodum & rhetoricam dispositionem accommodatas. Adiecti sunt loci Theologici, subnexis etiam aliquot propositionibus. Liber exiuit Augustæ Vindelicorum, anno 1538.

Arsendinus D. Raineri scripsit super Rubr. Soluto matri. l. si filius qui patri. in 1. Infortiati. & ibidem in rubric. de uulg. & pup.

Arsenius Archiepiscopus Monembasiæ collegit apophthegmata philosophorũ, imperatorum, rhetorum, & poetarum, ordine alphabeti iuxta nomina authorum. Liber impressus Romæ, Græcè. Idem in Euripidis tragœdias septem scripsit scholia Græca, publicata Venetijs, anno 1534. & Basileæ apud Heruagium. locos etiam aliquot communes ex Græcis authoribus collegit, quæ omnia, aut certe plæraq; ex Stobæi collectaneis, ordine tantum immutato, transcripta uidẽtur. Itẽ libellus quidam Græcus Romæ ante aliquot annos exiuit ab eodem cõsarcinatus, quo cõtinentur uaria et arguta carmina, fabularum aliquot poeticarum enarrationes, & ex Stromatibus Clementis quædam de furtis scriptorum.

Artaxerxis magni regis epistolæ tres inter Hippocratis medici epistolas extant.

Artemidori Aristophanij Glossas opsartyticas, & librum de Doride citat Athenæus.

Artemidori cuiusdam scripta citantur apud Arati commentatorem, & Plinium, qui in 1. 2. 3. et 4. Naturalis historiæ libros multa ex his transtulit.

Artemidorus philosophus Ephesius, siue Daldianus, scripsit de somniorum interpretatione libros 4. itẽ de augurijs & manuum inspectione. Eos Aldus Græcè excudit. pòst à Iano Cornario Latinè redditi, Basileæ ex officina Frobeniana prodierũt, anno 1539.

Artemon scripsit de Dionysiaco epistemate.

* Artemonis cuiusdam scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog. & Pliniũ, qui in librum 28. quædam ex eis transtulit.

* Aruiragus Tegenus Britannorũ rex, scripsit super Gennissæ cõnubio lib. 1. Epistolas multas ad proceres, ad regẽ Caratacum epistolas plures doctissimas. Claruit anno Domini 74.

* Aruncius citatur apud Pliniũ, qui in librum quintũ Naturalis historiæ, quædam ex eo transcripsit.

* Asaphus Britannus episcopus, scripsit ordinationum suæ ecclesiæ lib. 1. Et uitam Kentigerni, ac alia etiã nonnulla. Claruit anno Domini 590.

* Asarnbas citatur apud Plinium, qui in librum tricesimum septimũ Nat. hist. multa ex eo mutuatus est.

Asclepiades Prusiensis, medicorum eloquẽtissimus, scripsit in medicina multa, cuius epithemata ad capitis dolores, collyria, remedia ad aphthas, quædã ex libro cataplasmatum, & epulotica ulcerum uteri, citantur apud Aetium. A' Galeno etiã eius scripta allegantur in libro secundo de Antidotis, item in libris de compositione medicamentorum secundum genera, et secundum locos frequentissimè: & libros eius nominat, de alopecia, quintum exteriorum, &

* secundum internorum. Ex Asclepiadis monumentis Plinius se multa transtulisse fatetur in lib. 7.14.15.20.21.22.23.24.25. & 26. Naturalis historiæ.

Asclepiadæ epigrammata Græca 18. in Florilegio.

Asclepiadis Arij librum de Demetrio Phalereo citat Athenæus.

Asclepiadis Myrleani Aegyptiaca, librũ de Nestoride, & Tragodumena Athe-

* næus commemorat. Ex eo Plinius non paucain 7. Nat. historiæ librum transtulit.

Asclepiodorus citatur apud Plinium libro 35. *

Asclepius Afer episcopus, scripsit aduersum Arrianos, & Donatistas, & Homilias. Claruit anno 460.

Asclepij cuiusdã scripta citantur apud Plinium, qui in librum 11. multa ex eius lucubrationibus transcripsit. *

Asconius Pædianus uixit Neronis tẽpore, & in aliquot Ciceronis orationes commẽtarios exarauit: impressos Venetijs apud Rabbi Aser Iudæus Aldum, & alios. scripsit librũ Thalmudicum in causas quasdam forenses: impress.

Asianus Sardiensis episcopus Antonino imperatori apologeticum pro Christianis tradidit, anno Domini 173. Euseb.

Asinius Pollio scirpsit librum in quo Salustij scripta reprehendit, ut nimia priscorum uerborum affectatione oblita. Cuius meminit Suetonius de illustribus Grammaticis, cap. 9. *

Asium Samium poetam ueterẽ, semel & iterum nominat Athenæus.

Aspasius Rauennas Demetriani filius, qui uixit Alexandri Mamææ temporibus, scripsit contra Aristonem & maledicos, diuersas orationes. *

Aspasij scholia in Ethicorum Aristotelis librum septimum & octauum & secundum, ut aliqui putant, unà cum Eustratij commentarijs habemus. De tribus Aspasijs uide Volaterranum & Suidam.

Asper Grammaticus antiquus in Terentium annotationes scripsit. Vide in Aelio Donato.

Asserius Meneuiensis, natione Britannus, descripsit Historiam Britannicam. Et de rebus gestis Alphedri lib. 1. Claruit anno Domini 890. *

Asterius Arrianæ philosophus factio-

nis. scripsit regnante Constantino, in epistolam ad Romanos, & in Euangelia et psalmos, commentarios. Hieronymus.

Astesanus de Ast, ordinis fratrum minorum, scripsit Summam de casibus lib. 8. Claruit anno Domini 1330.

* Astynomus citatur apud Pliniũ, qui ex eo multa in lib. 4. et 15. Nat. hist. trãstulit.

* Astyanassa mulier impudicissima, quæ fuit una ex Helenæ ministris, de uarijs concubitus generibus aliquot uolumina scripsit, quã postmodum Philenis & Elephantis peruulgatissimæ mulieres sunt insecutæ, quæ de huiusmodi rebus nõ minus accuratè quàm turpiter commentaria reliquere. Leonicus de uaria hist. lib. 3. cap. 31.

Astydamantis Tragici Hercules Satyricus Athenæo citatur.

Athanasius Alexãdrinæ urbis episcopus, symboliũ, Quicũq; uult saluus esse, cõposuit. Scripsit Græco sermone multa opuscula, de quibus apud Latinos subiecta reperi: De psalmorũ titulis li. 3. de unitate Trinitatis li. 1. de uirginitate lib. 1. de proprijs personis Trinitatis li. 1. ad episcopos Aegypti et Libyæ li. 1. de hominis assumptione, lib. 1. de spiritu sancto lib. 1. de nominibus trinitatis lib. 1. contra Gentes lib. 2. de unica substantia trinitatis lib. 1. cõtra Arrianos lib. 1. de beatitudine fidei lib. 1. aduersus eosdem lib. 1. de professione regulæ catholicæ li. 1. de patris & filij homousio lib. 1. de unitate fidei lib. 1. dialogum cum Arriano lib. 1. de patre & filio & spiritu sancto lib. 1. Exhortatorium ad monachos lib. 1. de trinitate & spiritu sancto lib. 1. uitam sancti Antonij lib. 1. ad Luciferum episcopum lib. 1. Symbolum fidei suæ lib. 1. contra obiecta Arrianorum lib. 1. in omnes epistolas Pauli lib. 14. altercationem contra Arrium, & c lib. 1. de persecutione Arrianorũ lib. 2. contra Valentẽ & Vrsatium lib. 1. de fuga & exilio suo lib. 1. Epistolas plures ad diuersos. edidit sermones quoq;, & uarios tractatus, qui uel necdum translati sunt in Latinum, uel ad notitiam nostram non uenerunt. Eius opera aliquot Latina excusa sunt primùm Lutetiæ, anno 1520. deinde Argentinæ apud Knoblouchum 1522. & Basileæ apud Frobenium anno 1527. Postremò Ceruicornus Coloniæ cõiunxit anno 1532. sed hic non addidit commentarios in epistolas Pauli, qui in primis editionibus habebãtur, ut qui Theophylacti potius sint Bulgariæ episcopi, quàm Athanasij. extãt autem Latinè impressa in ultima editione, quæ hic sequuntur: Contra gentiles lib. 1. ad Macharium Alexandrinæ ecclesiæ presbyterũ, de incarnatione uerbi, eiusq; ad nos per corpus aduentu, disputatio atq; controuersia super fide catholica: eiusdem disputationis introductio, originem eius & Arrij perfidiã declarans. Antedictæ disputationis Laodiceæ habitæ initium, in qua interloquũtur Probus iudex, Athanasius, Arrius. In psalmos siue in uim psalmorũ, opusculum: exhortatio ad monachos. libellus qui continet miraculosam narrationem de passione imaginis Domini nostri Iesu Christi, qualiter crucifixa est in Syria, Athanasij epistola, et Aegyptiorum pontificum ad Marcum papam, pro exemplaribus Niceni Concilij, cum rescripto Marci papæ, & Iulij papæ epistola increpatoria ad Oriẽtales episcopos pro causis Athanasij, & excessibus cõtra Romanam ecclesiam. ad hæc epistola Orientalium ad Iulium papã, causantium quòd in communionem receperit Athanasium, & cæteros quos ipsi damnauerant. Iulij Papæ rescriptũ contra Orientales pro Athanasio & cæteris. Athanasij epistola & Aegyptiorum episcoporum ad Liberium Papã de oppreßionib. Arrianorum. Liberij Papæ rescripta 2. alia epistola

Athanasij & pontificum Aegyptiorum, de infestationibus Arrianorum, ad Felicẽ papam Romanũ, cum rescripto Felicis Papæ. De uarijs quæstionibus ad Antiochum principem libellus: sunt autem quæstiones 41. cum responsionibus ad singulas, Ioan. Capnione interprete. de S. spiritu ad Serapionem episcopum epistolæ 2. Des. Erasmo interprete, qui sequentia quoq; omnia conuertit. quod Nicena synodus cum uidisset malitiam Eusebij, meritò pieq; promulgauit, quæ erant aduersus Arrianam hæresim decreta. apologeticus aduersus eos qui calumniabantur, quòd in persecutione fugisset. apologeticus secũdus, de paßione Domini, ac de cruce. de hoc quod scriptũ est, Euntes in uicum qui contra uos est, inuenietis pullũ alligatũ, &c. de uirginitate, siue de exercitatione. de hoc quod dictum est in Euãgelio: Quicunq; dixerit uerbũ aduersus filiũ hominis, remittetur ei, &c. de spiritu sancto Athanasij lucubrationes, in Italiæ bibliothecis sermone Græco scriptæ extãt hodie, Sermones 32. Sermones cõtra Idola, cõtra Arrium & alios cacodoxos, interpretatio adhortatoria psalmorũ, tractatus ad Antiochũ de plurimis & necessarijs quæstionibus, quæ in sacris literis dubiæ sunt, et ab omnibus Christianis cognosci debẽt. Hæc omnia Romæ. Athanasij Lexicon Græcũ extat Venetijs in biliotheca SS. Ioãnis et Pauli. * De fide Catholica liber manuscriptus, ac nondũ editus, extat Viennæ apud Vuolfgangum Laziũ. Floruit anno Domi. 370.

Athanes scripsit Sicelica, teste Athenæo.

* Athanis cuiusdam historias citat Plutarchus in Timoleonte.

Athenæus scripsit Dipnosophistarũ, id est argutè sciteq; in conuiuio differentiũ libros 15. Hi Græcè primùm ab Aldo Venetijs, postea Basileæ apud Valderũ anno 1535. excusi sunt. Præter opus hoc, scripsit & historiam de regibus Syriæ, cuius mentio fit libro 5. ubi Alexãdri conuiuiũ describitur. Priores duo libi Dipnosophiston non extant: quæ enim habemus, epitome tantũ sunt. fuerunt & alij duo Athenæi, alter ex Seleucia Ciliciæ, Augusti tempore, Peripateticus doctißimus, de quo nonnulla ex libro 14. Strabonis Volaterranus: alter uerò Attaleus, medicus insignis, ut eo nemo inter recentiores medicos, omnem adeò medicinæ rationem memoriæ prodidisse melius à Galeno referatur. Sæpe enim illius hic meminit, præcipuè tamẽ lib. 2. de causis symptomatum, & libro de elemẽtis. Athenæi paraphrasin in Alexipharmaca Nicãdri Græcã Venetijs habet nobilißimus Cæsareæ maiestatis legatus D. Dieg. Hurtad.

Athenagoræ philosophi Christiani (qui floruit infra ducentesimum à Christo annum) liber de resurrectione, impressus Parisijs apud Vuechelum, anno 1541. Græcè & Latinè. Marsilius Ficinus etiam quædam inde decerpsit & transtulit, quæ habentur in libello edito Basileæ 1516. cum Aeneæ Platonici opere de immortalitate animæ. eiusdem legatio pro Christianis ad M. Aurelium Antoninũ, et Commodũ, Romanos imperatores, manuscripta Græcè, Bononiæ in Bibliotheca S. Salutaris extat.

Athenio scripsit Samothraces, quos citat Athenæus.

Athenoclem Cyzicenum nominat Athenæus.

Athenodorus Atheniensis philosophus, præceptor Dionysij Ariopagitæ, scripsit opus quod διαφορὰ inscripsit. Emicuit autem Augusti Cæsaris temporibus. *

Athenodori liber de serijs & iocis allegatur Athenæo.

Athenodori hexastichon in primo libro Florilegij.

* Athenodorus Sando scripsit quædã ad Octauiam Cæsaris sororem, quæ citantur apud Plutarchum in uita Publicolæ.

Attalum medicũ Galenus citat in opere de compositione secundum genera.

* Attali regis scripta citãtur apud Pliniũ, qui in 8.11.14.15.17.18.libr. Nat. historiæ. multa ex eius lucubrationibus transtulit.

* Attali Medici scripta citãtur apud eũdẽ, qui in lib.33. quædã ex eius libris descripsit.

* Atteius philologus Atheniẽsis, libertinus scripsit multa cõmẽtaria, quãquã nõ extãt. Itẽ Hylen octingentos in libros distributã. Claruit Asinij Pollionis & Salustij temporibus, quorũ præceptor fuit. Suetonius ca. 9. de Illu. Gram. eius scripta citantur apud Plin. lib. 4. Nat. hist.

* Atteius Capito scripsit librũ de senatoris officio, cuius meminit Gell. li. 4. cap. 10. Itẽ coniectaneorũ libros, qui ab eodẽ citantur lib. 14. cap. 8. & Fenestellã de Magistrat. Rom. ca. 1. Atteij Capitonis scripta citãtur apud Plinium, qui in librũ 4.14.15. & 18. multa ex eius lucubrationibus transcripsit.

Atticus Constantinopolitanus post beatum Ioã. Chrysostomum episcopus scripsit ad reginas Arcadij imperatoris filias, de fide & uirginitate li. 2. Item epistolas quasdã, et alia non pauca. Floruit an. Do. 379.

Attici Platonici πρὸς Ἀριστοτέλη διανοιχθέντα μωσῇ καὶ πλάτωνι, lib. Græcus extat apud excellentißimum uirum Diegũ Hur- * tadum Cæsareum legatum Venetijs. Attici scripta citantur apud Pliniũ, qui ex eis in librum 35. Natur. historiæ multa trãscripsit.

Auancius quidam emendationes scripsit in Statij syluas. excusæ sunt Venetijs.

Audberti homiliæ quædam extant, impressæ cum Homelijs, quas Alcuinus Leuita congeßit.

Audentius episcopus Hispanus, scripsit aduersus Manichæos, Sabellianos et Arrianos, præcipua tamẽ intentione cõtra Photinianos, qui postmodũ Bonosiaci uocati sunt.

Auempace Arabs in Aristotelem quædam scripsit. Volater.

Auempace Hispanus commentarios quosdam in Aristotelem reliquit.

Auerroys medicus, cognomento commentator, philosophus clariss. floruit circa annum Domini 1149. in omnes Aristotelis libros scripsit, ut cõmẽtatoris cognomẽ meruerit: deinde de sectis & de substantia orbis composuit. Librum Colliget dictũ, totã fermè medicinã complectẽtem edidit. Eius autem opera ferè omnia in philosophia ex castigatiõe Augustini Niphi, impressa sunt Venetijs 1496. Sunt autẽ hæc: Destructiones destructionum cõtra Algazelẽ, adiecta expositione Augustini Niphi, cũ operibus philosophicis eiusdẽ Auerroys. Cõmẽtaria in Aristotelis octo libros de physico auditu, in libros 4. de cœlo et mũdo, in libros 2. de generatione et corruptione, in libros 3. de anima. in parua Naturalia, id est, libellos de sensu & sensibili, de memoria et reminiscẽtia, de somno et uigilia, de causa lõgitudinis et breuitatis uitæ: in libros 4. Meteororũ, in libros 14. metaphysicorum, in quinq; uoces Porphyrij, in prædicamenta Aristotelis, in librum de enunciatione, in analytica priora & posteriora, in libros decem moralium ad Nicomachum. Liber de substantia orbis siue de rebus unde componitur corpus cœleste. cõmentaria super Aristotelis librum de mundo, seorsim excusa Venetijs. Eius opus de medicina inscriptũ Colliget, id est, uniuersale, diuisum in libros septẽ, impressum Venetijs, an. 1496. ex castigatione Hieronymi Suriani, unà cũ Abhomeron Abynzohar libro theysir, & antidotario. Cõmentarij in cantica Auicẽnæ, cũ textu interprete Armegando Blasij de Monte Pessulano, impreßi Venetijs an-

no 1484. Scribitur autem illic Auerroi nomen in principio libri, Aboolit Beuroist.

Aufidij Namusæ, uel Mamusæ, ueteris I.C. fragmenta in Pandectis legum habentur. Fertur autem uolumina et scripta octo æqualium & condiscipulorum suorum collecta, in 140. libros distribuisse. Aufidios multos Bernardinus Rutilius in uitis iureconsultorum commemorat.

* Augusti Cæsaris scripta citantur apud Pliniũ, qui in li. quartũ Naturalis historiæ multa mutuatus est ex eius lucubrationib.

Augustinus de Anchona, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, scripsit ad Ioan. papam xxij. opus magnum, de potestate ecclesiast. li.1. super sententias lib. 4. quodlibeta quoq; lib.1. de spiritu sancto contra Græcos lib. 1. de decem chordis lib. 1. de introitu terræ promißionis lib. 1. de potentijs animæ lib. 1. de resurrectione lib. 1. in Matthæum lib.1. in Marcũ li.1. in Lucã lib.1. in Ioannẽ lib.1. super Missus est li.1. super Magnificat li.1. in epistolas Pauli li.14. in epistolas canonicas li. 7. in Actus apostolorũ li.1. in Apocalypsin lib.1. de authoritate et præcedẽtia magni Concilij, et alia cõplura. Hic uolumẽ insigne ex scriptis diui patris Augustini incœpit, quod milleloquium prænotauit, sed morte præuẽtus imperfectũ reliquit, quod postea Barthol. Vrbinas eiusdẽ ordinis perfecit. Claruit an. Domi. 1330.

Augustinus Dathus Senensis orator & philosophus, scripsit opera uaria, impressa Senis, anno 1503. Videlicet, de immortalitate animorũ tractatus decem. Orationum libros 7. in quorũ lib.1. continentur orationes 7. de laudibus philosophiæ, inuectiua in ciuem Vrbinatem delirũ & nebulonem senem. oratio, cum librum Ciceronis de natura publicè legere incœpisset. Præfatio in Georgica Virgilij publicè enarranda præfatio publica in D. Hieronymi libros contra Iouinianum hæreticum. præfatio in publicam lectionem Tusculanarum quæstionum Ciceronis, in eiusdem Orationes prælegendas publicè. præfatio in Ciceronis officia, Valerij Maximi exempla, et lectionem quandã legalem. Oratiunculæ in prælectione Terentij Andriæ. Item, cum quarti Aeneidos Virgilij interpretationem inchoaret. Variæ orationes circa insignia Doctoratus, conferenda in Iure Ciuili, medicina, philosophia, & artibus. præfatio quædam in Tusculanas quæstiones: inuocatio Dei in principio alicuius libr iexplanandi, præcipuè lasciui. præfatio quædam de laudibus legalis sapientiæ, de sui ipsius cognitione: præfatio mendosa & imperfecta in librum Ciceronis de officijs, pro disputante, de laudibus Christianorũ theologiæ, de laudibus Virtutis: de hominis dignitate atq; præstantia, de recto hominis fine: ad discipulos, quod animus est colendus ut ager: de amicitia, de pace, ad discipulos de humana felicitate, ad eosdẽ de medio uitæ statu, quo summa consistit tranquillitas, atq; humana in terris (si qua est) felicitas continetur, de laudibus historicorum pariter & oratorũ, ad discipulos de contemptu rerum humanarum. Libri secundi orationes Theologicæ, & de laudibus Sanctorum, nempe, de laudibus D. Hieronymi, de paßione Domini. De laudibus D. Bernardini Senensis, Catharinæ Senensis, Callisti martyris, Andreæ apostoli, & sacramenti altaris. Orationes in celebritate Epiphaniorum, cum festa totius anni solennia conuocato in templum Christiano populo significantur: de laudibus Mariæ uirginis, de assumptione Mariæ uirginis oratio, coram Pontifice habita: de Saluatoris aduentu, coram eodem. Oratiunculæ ad Deum in honorẽ Bernardini Senen. Oratio, qua optimum esse asserit, ut totius uel uerbi uel operis, & à Deo

nobis

nobis origo sumatur, & in Deum consummatio referatur. inuocatio ad Deũ in principio alicuius operis peragendi laudes diuorum, Augustini, Nicolai, Margaritæ, Theodori. Libri tertij, de laudibus Senensis ciuitatis et reipub. orationes aliquot de optimis rectoribus & conseruatoribus rerumpublicarum. de ijs rebus, quas rectores Reipub. ac magistratus habere conuenit, de præclara reip. institutione. de laudibus iustitiæ, & optima regum ac ciuitatum rectorum gubernatione. de iustitiæ laudibus, cũ de more Senen. patriæ uictricia signa & passa uexilla nouis magistratibus publicè cõmendantur ab ijs, qui publico functi sunt munere. Orationes aliquot circa magistratum gerendum. Item aliquot circa gymnasiorum rectores. Alia, qua magistratus hortatur ad pacem & concordiã in quendam militari ornamento & auro à magistratu insignitum. In uiros clarissimos à magistratu aut rege summis honoribus & muneribus affectos. orationes tres, in comitijs, cum senatus sorte eligeretur, cum excellenti cuidam uiro Senensis reipub. signa conferrentur. ad Quirites, pro nouo senatore urbis, de laudibus Romanæ ciuitatis, pro senatore urbis in fine magistratus. pro associato, agente gratias comitantibus. ad commẽdandum qui bene aliquid administrauerit. commendatio sui ipsius pro labore suscepto. ad gratiam agendam, orationes 4. Canonicus in collegium patrum ascitus gratias agit. laudanda aliquorum fides in patriam. ad populum Pientinum, de laudibus Pij Senen. summi Pontificis, & Pientiæ urbis Senensium imperio subiectæ, quæ Corsinianum antea dicebatur: Libri quarti orationes decẽ circa Pij II. Senensis recens creati Pontificis maximi salutes, gratulationes, &c. sequuntur 26. orationes, quæ uaria argumenta continent. Libri quinti orationes funebres, octo. Sexti libri aliquot orationes nuptiales, ac de matrimonij laudibus. De frugalitate, ac gratiarum actiones ad cõuiuas. Septimi libri orationes Italico sermone scriptæ sunt. Scripsit autem præterea libros epistolarum 3. Stromatum opus in duos tractatus diuisum. Sermonẽ de Voluptate. Isagogicum libellum de ordine discendi. Libellum ad chariores discipulos, libellum de genio atq; hyeme geniali. Librũ de uita beata. Tractatus septem de uirtutibus. Librum de sacramentis panis et aquæ. Librum de sanctorum connubijs. Libellum Flosculorum. Platonis libellum de Halcyone aue, è Græco sermone in latinũ cõuertit.

Augustinus Dodo Frysius congessit primus opera Augustini impressa an. 1504 apud Amerpachium.

Augustinus Gadaldinus Mutinensis, in Galeni opera Latina, Venetijs excusa apud Iuntas, præfatus est.

Augustini Iustiniani Genuensis, Prædicatorij ordinis, episcopi Nebiensis Psalterium octaplum, excusum Genuæ, anno salutis 1516. In singulis folijs prima columnella habet Hebræam editionem, secundã Latinam interpretationem respondentem Hebrææ ad uerbum, tertia Latina communem, quarta Græcam, quinta Arabicã, sexta paraphrasim Chaldaicam, sed literis Hebraicis conscriptam: septima Latinam, respondentem Chaldææ. ultima continet scholia. Ad eundem modum, uniuersum uetus testamentum ac nouum parauit: ubi præter quintuplicẽ ordinẽ Hebrææ, Latinæ, Græcæ & Arabicæ linguæ, addidit etiã Chaldæam, figuris tamẽ Hebraicis, unaq; eius interpretationem cũ columnella scholiorum. Testatur hoc idem Augustinus in epistola ad Bendinellum Cardinalem.

Augustinus Niphus Philotheus Suessanus (aliquando etiam Eutychi, alias Magni, alias

gni, aliàs Magni philosophi prænomina adiunguntur. post Niphi cognomẽ aliquãdo Medicẽ, aliàs Philotheũ, aliàs Philosophum appellãt) scripsit multa, ex quibus hodie extant trãslatio & expositio libri Aristotelis de interpretatione, excusa Venetijs, anno 1537. Cõmẽtaria in duos lib. priorũ resolutoriorũ, impressa Neapoli 1526. Reperiuntur eiusdem commentaria Venetijs excusa, in libros Aristot. de sophisticis elenchis, de rhetorica, de physico auditu, de cœlo et mũdo, Meteorologica, & quartum Meteororum, physiognomica, parua naturalia. quib. adiecit de suo duos libellos, de artificiosa interpretatione somniorum, & de prophetia. Item in duodecimum Metaphysices Aristot. & Auerrois uolumen commentarij. in 3. libros de anima, in libros de Animalibus nuper editi. Itẽ cõmentationes in Auerrois lib. de substãtia orbis, et de animæ beatitudine expositio in destructiones destructionũ Auerrois contra Algazelem. De intellectu libri sex. De dæmonibus libri 3. Metaphysicarum quæstionum dilucidarium, De infinitate primi motoris liber, De immortalitate humanæ animæ libellus aduersus libellum Petri Pomponacij Mantuani philosophi, in quo ille tradidit Physicè & Peripateticè animam intellectiuam esse mortalem. Tractatus de sensu agente. De augurijs libri 2. excusi Basileæ apud Heruagium anno 1534. cum hieroglyphicis Ori. Liber de pulchro, excusus Romæ anno 1531. De calamitatibus nostrorum temporum, impress. Venetijs: et continentur hoc libro annotationes in secũdum Ptolemæi quadripartit. de re aulica libri 2. excusi 1534. Neapoli de armorum literarumq; comparatione, de inimicitiarum lucro. Apologia Socratis & Aristotelis, de morbo Gallico liber impres. Neapoli 1534. Rhetorica, Venetijs excusa 1521. de figuris stellarum Helionoricis libri duo, impreßi Neapoli anno 1526. De diebus criticis seu decretorijs liber, impressus Venetijs 1519. De falsa diluuij prognosticatione, quæ ex conuentu omnium planetarum, qui in piscibus cõtingeret an. 1524. diuulgata est, libri 3. ad Carolum V. Cæsarẽ, impreßi Augustæ Vindelicorũ, an. 1520. Eruditiones ad apotelesmata Ptolemæi, liber excusus Neapoli 1513. Dialect. ludicra, impres. Venetijs, an. 1521.

Augustini Ricij liber de motu octauæ Sphæræ, excusus in Italia.

Augustinus de Roma, ordinis S. Benedicti, scripsit librũ de suo apud Anglos profectu. Floruit anno Domini 608. *

Augustinus de Roma, ordinis eremitarum S. Augustini, scripsit super sententias, lib. 4. in epistolas Pauli omnes lib. 14. in Apocalypsin Ioannis lib. 1. de lib. arbitrio li. 1. de peccato originali lib. 1. de Christo et ecclesia lib. 1. de charitate Christi erga electos lib. 1. de perfecta iustitia ecclesiæ lib. 1. de potestate Papæ lib. 1. super lib. Ethicorũ lib. 8. Claruit anno Domini 1410.

Augustini Saturnij Lazaranei Mercurij Maioris, siue Grammaticarum institutionum libri decẽ, excusi sunt Basileæ apud Ioan. Oporinum.

Augustini Steuchi Eugubini annotationes in Pentateuchum, id est quinq; lib. Mosis, excudit Gryphius, anno 1531. Item interpretationẽ in Psalmos 18. & 138. & De perenni philosophia libri 10. unà cum libello de Eugubij urbis suæ nomine. Eiusdẽ ad Lutheranos lib. 3. impreßi in Italia: et Cosmopœia, uel de mundano opificio expositio trium capitum Genesis, in quibus de creatione tractat Moses: item à Gryphio Lugduni excusa, anno 1535.

Auicenna Hispalensis, medicus insignis, scripsit librum in quo omnem medicinam cõplecti uoluit. Item in Logicam lib. 1 & Metaphysicam, in qua se Machometi-

ſtam confitetur. Extant eiuſdē, de anima, dictus ſextus naturalium, lib.1. de animalibus, lib.1. de uiribus cordis lib.1. de theriaca li.1. canticorū lib.1. De Alchimia ad Aſſem philoſophum lib.1. Auicennæ librum de urinis Actuarius in Græcum ſermonem tranſtulit. Huius opera in re medica, excuſa ſunt Venetijs & Lugduni, ſeorſim, & unà cum cōmentarijs Gentilis, et Iacobi de partibus: & Cantica cum Auerrois commentarijs, item Venetijs.

Auitus epiſcopus Viennenſis, ſcripſit heroico & eleganti metro, de origine mundi, lib.1. de peccato originali lib.1. de ſententia dei lib.1. de diluuio mundi lib.1. de tranſitu maris rubri lib.1. de uirgin. ad Fuſcinam ſororem lib.1. Epiſtolarum ad diuerſos lib.9. Homiliarum multarum lib.1. & alia multa. Claruit anno Domini 500.

Auitus presbyter Hiſpanus, Luciani librum de reuelatione ſepulchri & reliquiarum corporis S. Stephani, Græcè ſcriptum, Latinum fecit.

Auli Cæcinnæ epiſtola ad Ciceronem, libro ſexto familiarium Ciceronis epiſtolarum legitur.

Auli Gellij Noctium Atticarum libri 20. excuſi primùm Venetijs apud Aldum: deinde Argētinæ, Coloniæ, Baſileæ, Lugduni, etiam cū Annotationib. Petri Moſellani.

Auli Hirtij (alias Hircij, aut Opij) De bellis Alexādrino, Africano, & Hiſpanienſi libri 3. impreßi ſunt cū Commentarijs C. Iulij Cæſaris, diuerſis locis.

Auli Perſij ſatyræ ſex, impreſſæ à diuerſis, partim cum ſatyris Iuuenalis, partim ſolæ, & cum commentarijs & annotationibus diuerſorum. Vixit ſub Nerone.

Aulus Sabinus poeta Ouidij temporibus ſcripſit epiſtolas, quibus Vlyſſes Penelopæ, Hippolytus Phædræ, Aeneas Didoni, Demophō Phyllidi, Iaſon Hypſipylæ, Phaō Saphoni reſpondent, ut ipſe Ouidius teſtatur in ſecundo Elegiarum libro, & de Ponto libro 3. in inuidos.

Aurelianus eccleſiæ Remenſis clericus, ſcripſit ad Bernardum archicantorem, poſtea epiſcopum, de regulis modulationum, quas tonos uel tenores appellant: et de ipſarum uocabulis uolumen inſigne, cuius titulus eſt, Tonarius regularis lib.1. ſcripſit & alia quædam. Claruit anno Domini 900.

Aurelius Arcadius Chariſius, uetus I.C. ſcripſit Libros ſingulares, de teſtibus, de officio præfecti prætorio, de muneribus ciuilibus. ex his decerpta quædam in Digeſtis legum memorantur.

Aurelij Auguſtini Hipponenſis epiſcopi omnia opera, ſumma uigilantia repurgata à mendis innumeris per Deſ. Eraſmū Roterodamum excuſa ſunt Baſileæ in officina Frobeniana. Sunt autem tomi 10. Eadē rurſus totidem tomis Lutetiæ Pariſiorum exiuerunt anno 1541. Sunt autem in Baſilienſi editione in Tomo primo: Retractationum lib.2. confeſſionum lib.13. de Grammatica li.1. principia Dialecticæ. Categoriæ decem Ariſtotelis non uerſæ, ſed decerptæ. Principia Rhetorices. De muſica lib.6. cōtra Academicos lib.3. de ordine lib.2. de beata uita liber. Soliloquiorum lib.2. de cognitione dei & animæ. De magiſtro liber. De immortalitate animæ liber. De quantitate animæ liber. De libero arbitrio lib.3. de uera religione liber. De moribus eccleſiæ catholicæ li.1. & alter de moribus Manichæorum. De geneſi contra Manichæos lib.2. Regulæ clericorum tres. In ſecūdo: Epiſtolæ 203. Epiſtola inter Bonifacium & Auguſtinum mutuo conſcripta. In Tertio: De doctrina Chriſtiana lib.4. Locutionum lib.7. De fide & ſymbolo lib.1. Enchiridiō de fide, ſpe & charitate li.1. de definitionibus orthodoxæ fidei, ſiue eccleſiaſticis dogmatibus lib.1.

de fide ad Petrũ diaconum lib.1. De trinitate lib.15. Liber de genesi ad literam, imperfectus. De genesi ad literam lib.12. de mirabilibus sacræ scripturæ lib.3. de agone Christiano liber. De opere monachorum lib.1. de spiritu & litera lib.1. de diuinatione dæmonum lib.1. de spiritu & anima lib.1. Speculum de præceptis dominicis. Quæstiunculæ de Trinitate. Interrogatio de benedictionibus filiorum Iacob patriarchæ. Sententiæ & Aphorismi 388. Tomo Quarto: De mendacio lib.1. Contra mendacium lib.1. de fide & operibus lib. 1. Quæstionum in uetus testamentum lib.17. Quæstionum Euangelicarum lib.2. Liber quæstionum Euangelicarum secundum Mattheum. De consensu euangelistarum lib.4. Octoginta triũ quæstionum diuersarum lib.1. Vigintiunius sententiarum liber. De solutione quarundam quæstionum lib.2. de octo Dulcitij quæstionibus lib.1. dialogus quæstionum 65. sub titulo Orosij percontantis, & Augustini respondentis. Liber quæstionum ueteris & noui testamenti. De cura pro mortuis gerenda lib.1. de cathechizandis rudibus liber. De incarnatione uerbi lib.2. de Trinitate et unitate liber. De essentia diuinitatis lib.1. de fide rerum inuisibilium lib.1. Liber de substantia dilectionis & amoris. Liber unus de continentia. Liber de patientia. Liber de bono siue perfectione uiduitatis. Liber de uera et falsa pœnitentia. Exhortatio de salutaribus documentis. De amicitia li.1. de sermone domini in monte, secundum Matthæum, li. 2. Expositionis epistolæ Pauli ad Romanos lib.1. Expositionis quarundam propositionum ex epistola ad Ro. liber. Expositionis epistolæ Pauli ad Galatas lib.1. Annotationum in Iob lib.1. Tomo Quinto: De ciuitate Dei lib.22. quos recognouit & commentarijs illustrauit Ludouicus Viues.

Sexto Tomo: De hæresibus ad Quoduultdeum lib.1. De quinq; hæresibus oratio, contra Paganos, Iudæos, Manichæos, Sabellianos & Arrianos. Concio ad Catechumenos, contra Iudæos, Paganos & Arrianos. Oratio aduersus Iudæos. De altercatione ecclesiæ & synagogæ dialogus. De utilitate credendi liber. Cõtra epistolam Manichæi, quam uocant fundamenti, lib.1. De duabus animabus contra Manichæos lib.1. Contra Fortunatum quendã Manichæorum presbyterum. Contra Adimantum lib.1. Cõtra Faustum lib.33. De actis cum Felice Manichæo lib.2. Contra Secundum Manichæum lib. 2. de natura boni, contra Manichæos lib.1. De fide contra Manichæos lib.1. Contra Priscilianistas & Origenistas lib.1. Contra sermonem Arianorũ liber. Contra Maximinum Arianorum episcopum lib.3. Contra Felicianum de unitate Trinitatis liber. De bono coniugali liber, cõtra Iouianũ. De sancta uirginitate. De adulterinis coniugijs lib. 2. Tractatus de Epicureis & Stoicis. Opusculum de eo quod dictum est à Deo ad Moysem, Ego sum qui sum, incerti autoris. Septimo Tomo: Psalmus contra partem Donati. Libri tres contra epistolã Parmeniani Donatistarum Carthaginens. episcopi. Contra literas Petiliani episcopi li. 3. Contra Cresconium Grammaticum lib. 4. Contra Gaudentij epistolas duas lib. 2. de baptismo contra Donatistas lib.7. de unico baptismo contra Petilianum lib.1. de unitate ecclesiæ cõtra Donatistas lib.1. Opus breuiculi collationũ cum Donatistis. Post collationem contra Donatistas lib. 1. Super gestis cum Emerito Donatistarum episcopo, sermo. De gestis cum eodem lib.1. Cõtra Fulgentium Donatistam lib. 1. de peccatorum meritis & remißione, ac de baptismo paruulorum lib.3. de natura & gratia lib. 1. de gratia Christi & peccato originali lib. 2. de nuptijs & concupiscentia lib. 2. Contra

duas epistolas Pelagianorum lib. 4. Contra Iulianum lib. 6. de anima & eius origine, lib. 4. de prædestinatione & gratia lib. 1. Prosperi epistola ad Augustinū. Hilarij epistola ad eundem de prædestinatione sanctorum lib. 1. de bono perseuerantiæ lib. 1. de prædestinatione Dei lib. 1. Liber de gratia & libero arbitrio, de correptione & gratia lib. 1. Ad articulos sibi falsò impositos. Contra Pelagianos et Cælestinos Hypognosticon libr. 6. de perfectione iustitiæ libr. 1.

Octauo Tomo: Enarrationes in psalmos mysticos. Nono Tomo: In Euangelium Ioannis: in epistolā Ioannis. In apocalypsim Ioannis homeliæ 8. Meditationū liber. De diligendo deo liber. Soliloquiorū animæ ad Deum lib. Manuale. De triplici habitaculo liber. Scalæ paradisi liber. De duodecim abusionum gradibus liber. De contritione cordis libellus. De cognitione ueræ uitæ liber. De speculo liber. De uita Christiana liber. De assumptione Mariæ uirginis liber. De disciplina Christiana liber. De decem chordis liber. De cantico nouo liber. De contemptu mundi liber. De unitate seculi libellus. Sermo de obedientia et humilitate. De bono disciplinæ opusculum. De uisitatione infirmorum lib. 2. De consolatione mortuorū sermones duo. de quarta feria, siue cultura agri Dominici sermo. De cataclysmo sermo. De tēpore Barbarico. De sobrietate et uirginitate. Speculum peccatoris. De pœnitētiæ medicina li. 1. De utilitate pœnitētiæ tractatus. De cōflictu uitiorū et uirtutū lib. 1. De quatuor uirtutibus charitatis. De laudibus charitatis. De honestate mulierum libellus. De pastorib. liber. De ouibus homelia. De symbolo fidei lib. 4. De conuenientia decem præceptorum & decem plagarū lib. 1. De rectitudine catholicæ conuersationis tractatus. De utilitate ieiunij tractatus. De creatione primi hominis tractatus. De arbore scientiæ boni et mali tractatus. De pugna animæ tractatus incerti autoris. Tractatus de Antichristo. Psalterium ad matrē. Expositio super Magnificat. Decimo Tomo: De uerbis Domini saluatoris, liber diuisus in sermones 64. secundum euangelistas Matthæum, Lucam, & Ioannem. De uerbis Apostoli sermones 35. sic inscripti, quòd potissimum Pauli uerba interpretentur, quanquam & Lucæ nonnulla & Psalmorum exponantur, & ex epistolis Iacobi & Ioannis in posterioribus aliquot sermonibus. Liber quinquaginta homiliarum. Opus sermonum 256. de tempore, secundū Dominicos, aliosq; dies, quibus aptè conueniunt, ordinatè distinctorum. Opus sermonum 50. de sanctis tam in specie quàm in genere siue communi, quorum festiuitates præcipuè sancta celebrat ecclesia, eo ordine quo occurrūt. Sermones 76. ad fratres suos in eremo cōmorātes, et quosdā alios. Opusculum de uita, conuersatione ac morte sanctæ Monicæ, matris beati Augustini.

* Aurelij Cornelij Celsi medicinæ libri 8 excusi Venetijs ab Aldo, 1528. ex emendatione Baptistæ Egnatij, unà cum opusculo Q. Sereni de medicina. et Lugduni à Gryphio, itē Salingiaci per Ioan. Soterem, ex castigatione Ioan. Cæsarij.

* Aurelius Opilius Epicuri cuiusdā libertus, qui primū philosophiā, deinde Rhetoricam, nouißimè uerò Grāmaticā docuit, scripsit uariæ eruditionis uolumina, de quibus Suetonius cap. 5. de Illustribus Grāmat.

Aurelius Prudentius Clemens, poeta Christianus, scripsit carmine & prosa, ex quib. reperi, contra Symmachū idololatrā, lib. 2. de compugnantia lib. 1. de diuinitate lib. 1. contra patripaßionos lib. 1. contra Sabellianos lib. 1. contra Iudæos lib. 1. cōtra Homuncionitas lib. 1. contra phantasmaticos lib. 1. de origine peccatorum libr. 1. in hexameron

meron lib. 6. de sancta Trinitate lib. 2. de resurrectione carnis lib. 1. hymnorum diuersorum lib. 2. de martyribus lib. 1. laudes sancti Vincentij lib. 1. de statu animæ lib. 1. laudes sancti Laurentij lib. 1. hamartigenian lib. 1. laudes Romani contra gentiles lib. 1. de spe ueniæ orationem, siue lib. 1. historiarum lib. 1. contra Marcionitas lib. 1. de animæ natura lib. 1. peristephanon lib. 1. Huius poematia aliquot excusa Basileæ apud Cratandrum, anno 1527. cum scholijs Ioan. Sichardi: & rursus ibidem apud Hen. Petrũ, & quodam in loco cum commentarijs. in quib. editionibus habentur hæc: Psychomachia, id est animi pugna, ubi uirtutes cum uitijs pugnant & uincunt. cuius partes sunt: fidei & idololatriæ pugna, itẽ pudicitiæ et libidinis, patientiæ & iræ superbiæ, et humilitatis, luxuriæ & sobrietatis, auaritiæ & largitatis, concordiæ & discordiæ. omnia uersibus hexametris. liber Cathemerinon, id est, diurnarum rerum opus. Sunt enim odæ ex uario metrorum genere à matutino ad uespertinum crepusculũ. Hymnus ad galli cantum. Matutinus. Ante cibum. Post cibum. Ad incensum cerei paschalis. Ante somnum. Ieiunantium. Post ieiunium. Omni hora. In exequijs defunctorũ. Octauo Kalend. Ianuarias. Epiphaniæ. Liber Peristephanon, id est de coronis. siue martyrio coronatis: hymnus in honorẽ sanctorũ martyrũ Hemiterij & Chelodonij, de diuo Laurentio, de Eulalia uirgine, de 18. martyribus Cæsaraugustanis, de S. Vincentio martyre, de Fructuoso episcopo Terraconensi, Augurio et Eulogio martyribus: de Quirino martyre, & episcopo Sisciana ecclesiæ: locus ubi Martyres paßi sunt, quod Baptisterium appellatur: paßio Caßiani martyris, in foro Corneliano, Romani martyris suppliciũ: de paßione Hippolyti martyris, ad Valerianum episcopum, Petri & Pauli apostolorum paßio: de Cypriano martyre & episcopo Carthaginẽsi, de Agnete uirgine. Apotheosis, id est de diuinitate. in infideles hymnus. Contra hæresim, quæ patrem paßum affirmat. Contra Vnionitas, id est, Sabellianos hæreticos. aduersus Iudæos. De natura animæ. aduersus Fantasmaticos, qui Christũ negant uerum hominis corpus habuisse: de resurrectione carnis humanæ. Hamartigenia, id est de origine peccatorũ, uersibus heroicis, aduersus Marcionem hæreticũ. Symmachi V. C. relatio, oratione prosa, ad Valentinianum, Theodosium, & Arcadium, Augustos: pro ueteri Deorum cultu aduersus Christianos: contra eundem libri 2. Enchiridion Noui et Veteris testamenti, quod & quidam Dittochæum uocant, carmine heroico. Floruit anno Domini 380.

Auruspam. quære in Ioan. Auruspa: quanquam aliquando sine prænomine legerim. unde dubitari potest, an idẽ sit author.

Ausonius Sophista scripsit epistolas, & quædam alia ad Nonnum. Suidas. *

Ausonij Pæonij poetæ liber quidam impressus. De Ausonio Gallo in prænomine Decij loquemur.

Autocrates apud Athenæum fertur Achaica scripsisse. Suidas antiquum Atheniensem Comicum fuisse scribit.

Autodorus Epicureus Heraclidẽ Ponticum arguit, contradicens ijs quæ ille de iustitia scripsit.

Autolyci de ortu et occasu lib. 2. Græci, Romæ in bibliotheca Vaticana extant.

Automedontis Cyziceni epigrammata tria legimus in Planudis anthologio.

Auxentij epistola apologetica, cum Hilarij operibus excusa.

Axionici comici sex fabulæ citantur ab Athenæo.

Aymarus Falconeus Thautanus scripsit de animi exhilaratione librũ, excusum Viennæ, anno

næ, anno 1541. & Basileæ, apud Vuinterũ.

Aymari Riuallij Allobrogis, siue Delphinensis, I.C. eruditi & eloquentis, Ciuilis historiæ iuris, siue in 12. Tab. Leges commentariorum libri 5. Historiæ itẽ Iuris Põt. libellus singularis: impreßi Moguntiæ 1533.

Azararij practica in medicina, impressa in Italia.

Azo natione Italus, Bononiensis, scripsit Summam iuris notabilem, lib 1. Super Digesto ueteri, li. 24. super Codice quoq; li. 9. præterea optimos in legibus apparatus cõfecit, et pluribus summis additiones apposuit, ac uaria scripsit quæ à doctis non ignorantur. * Eius summa in iure ciuili, impressa in Italia et alibi. Claruit anno Domini 1290.

Bachylidis epigrãma extat libro sexto Florilegij. Athenæus allegat eius amatoria. * Eius scripta citantur etiam apud Plutarchum in uita Numæ Pompilij.

* Bacchius Milesius, citatur apud Plinium, qui in 8. 10. 15. 17. & 18. Naturalis historiæ libros multa ex eo transtulit.

Bacchyllus Corinthi episcopus scripsit de pascha librum: Claruitq; sub Seuero imperatore Romano.

Baciauius aduersus querulos & osores suos librũ de fide scripsit, teste Gẽnadio.

Bachomius abbas à Trittenhemio uocatur, quẽ Gennadius Pachumium uocat. Vide infrà.

Bachonis Rogerij opera quædã extant Viẽnæ Austriæ, ut sunt perspectiua singularis, Liber de speciebus, de loco stellarum, de speculis ustorijs.

Baderi de Eucharistia liber, impressus in Germania.

Baton quidã scripsit Alexãdri ταφὰς, citatus Athenæo.

Bagorotus utriusq; iuris professor insignis, scripsit Cauillationum lib. 1. de ordine iudiciorum lib. 1.

Rabbi Bahai filij Aser expositiones in legem, lingua Hebraica, impressæ.

Balbus scripsit ad Celsum de agrimensoria, rationatoriaq;, de asse, minutisq; eius partibus, quæ à Caluo Hippocratis interprete citãtur. Item de nominibus mensurarum lib. cuius meminit Volaterranus.

Baldus Nouellus scripsit de dote, et de uerborum obligationibus.

Baldus Perusinus, iureconsultus omniũ sui temporis celeberrimus, scripsit Super codice lib. 9. super ff. ueteri li. 24. super ff. nouo lib. 12. super ff. Inforciati lib. 14. super Institutis li. 4. de usu feudorum lib. 1. super Autenti. lib. 1. super secundo Decretalium, lib. 1. Additiones Speculi, lib. 1. consilia multa, lib. 1. Et alia complura. scripsit commentarios super totum corpus Iuris Ciuilis. Item practicam Lugduni impressam, et Margaritã, seu repertoriũ. Claruit an. Do. 1423.

Balthasar Praspergius Merspurgensis scripsit de Musica chorali librum, regulis multis ac exemplis uarijs refertũ, & excusum in quarto. *

Bankinus Londinensis, Anglus, scripsit contra positiones Vuicleui lib. 1. Determinationes uarias li. 1. Sermones multos ad plebem. Claruit anno Domini 1382. *

Baptista de sancto Blasio, de Padua, uir in utroq; iure peritißimus, scripsit de priuilegijs dotalibus lib. 1. correlatiuorũ quoq; li. 1. quæstiones de arbi. c. lib. 1. super prima rubrica decre. lib. 1. de differentia inter arbitrum et arbitratorem, de arbore actionum, super tit. Instit. de actionibus. contradictionum utriusq; iuris duas centurias collectas, super decreto R. Decreti. De dote. Claruit anno Domini 1480.

Baptista Caccialupus I. C. scripsit de pensionibus, differentiam inter Ius commune & feudorum, & alia quædam.

Baptista Cimatorius I. C. scripsit super l. legatum.

l.legatum.2.Infortiati.de legatis 1.

Baptiſtæ Ferrarienſis, ordinis fratrum beatæ Mariæ de monte Carmeli, ſcripſit Opus luculentiſsimum hiſtoriarum à Chriſti temporibus uſq; ad nos, quod prænotauit Floridam lib.1. chronica ſui ordinis lib.1. de ruina Romani Imperij lib.1. de monte Syna lib.1. Vitam Mechtildis lib.3. chronica Ferrarien. lib.1. ſermones uarios lib.3. Epigrammata multa atq; diuerſa edidit. Conuertit etiam de Græco in Latinum, ſermones beati Ioannis Chryſoſtomi complures: Floruit anno Domini 1494.

* Baptiſta Fiæra Mantuanus, philoſophus et medicus archiatros, alius à Carmelita (de quo prox. loco) ſcripſit cõmentaria in Artem medicinalem diffinitiuã Galeni, itẽ de animæ immortalitate contra Põponatium, Quæſtionem de attractione medicinarum ſolutiuarum, Solutionem argumentorum ad quatuor concluſiones Marliani. Extant eiuſdem, Quæſtio de uirtute mouente pulſum, quæſtio de phlegmatico & bilioſo æqualiter febrictibus. Tractatus de loco angeli, tractatus de primo cognito. Dialogus de iuſtitia pingenda, Dialogus de prædeſtinatione, tractatus de intenſione & remiſſione. Impreſſa Venetijs. Eiuſdem uerò Euãgelicæ hiſtoriæ, ſiue de Deo homine libri 4. heroico carmine conſcripti, ad Adrianum 6. Pontificem Maxi. unà cum Hymnis aliquot, & Cœna, libello eleganti, & uarios epularum apparatus elegiaco uerſu continente, Baſileæ excuſi ſunt apud Rob. Vuinter. Floruit ante annos plus minus triginta.

Baptiſta Mantuanus, Carmelita, theologus ac poeta inſignis, metro & proſa ſcripſit multa egregia uolumina, è quibus ſubiecta feruntur. Ad patrem ſuum, de beata uita dialogus li.1. ſuburbanum, de Bucol. li.1. parthenices uita lib.3. de ſancta Catharina, lib.1. de uita Ludouici Bononien. lib.1. Vita Alberti Carmel. ſapphico lib.1. de calamitate ſuorum temporum lib.1. panegyricus Roberti lib.1. ſomniũ de eodem lib.1. ad Falconem epigrammatum lib.1. conſolatio ſuper morte lib.1. de contemptu mortis lib.1. contra poetas turpiloquos lib.1. de expugnatione Granatæ lib.4. de patientia, proſaicè lib.1. de ortu religionum lib.1. apologia pro fratre Petro lib.3. introductorium ſubtilis Scoti lib.1. orationes elegantiſsimæ lib.1. epiſtolæ multæ ad diuerſos. diuerſi generis carmina. Et alia complura opera, excuſa ſunt Pariſijs apud Aſcenſium, cum commentarijs eiuſdem, Murrhonis, & Brantij in pleraq; opera, an. 1513. Opuſcula aliquot paſſim ſeorſim exiuerunt, et apud Knoblouchiũ Argentinæ. Parthenice tertia cum tribus ſequentibus, & opus de mundi calamitatibus cum libro contra poetas impudicè ſcribentes. Claruit anno Domini 1494. In Pariſienſi autem editione continentur Parthenicæ heroidum et uirginum ſanctiſsimarum, De diua Maria li.3. de Catharina li.3. De Margarita, Agathe, Lucia, Apollonia, & Cæcilia libri ſinguli: quorum ultimus antea non editus erat in lucem. Vita ſancti Dionyſij, lib.3. carmine heroico. Vita S. Georgij, li.1. eodem carmine. Vita S. Ludouici Morbioli Bononienſis lib.1. Hymnus elegiacus in natalem Ioan. Baptiſtæ. Alius in diuum Albertum Carmelitã Siculum, carmine ſapphico Votum elegiacum ad diuam Virginem, pro recipienda ſoſpitate poſt febrim. Ad eãdem pro extinguenda peſtilentia oratio, hexametris. Tomo ſecundo: De calamitatibus ſuorum temporum, libri 3. obiurgatio cũ exhortatione ad capienda arma contra infideles, ad Potentatus Chriſtianos, de præſidentia oratoris & poetæ, de ſuſcepto theologico magiſterio, elegia contra amores illicitos, alia de natura amoris, ad iuuenes, Cõtra poetas impudicè ſcribentes: bucolica, ſeu

eglogæ

eglogæ decem, Epigrammata uaria, de contemnenda morte, & patienter ferenda.

Tomo tertio: Alphonsi Hispani, siue de Alphonso libri 6. carmen panegyricum in Robertum Seuerinatem. somnium Romanum, de eodem Roberto: Trophæi Frăcisci Gonzagæ: pro Gallorum ex Italia expulsione li. 5. de fortuna. Fr. Gonzagæ carmen heroicum. panegyricus in Brixiam dictus, hexametris. uilla Baptistæ Refrigerij in Aemilia uia, eodem genere carminis laudata, de quercu carmē heroicum. Syluarum libri 4. qui uarijs & iucundis argumentis ad diuersos conscripti sunt. Libri 3. de patientia: & De uita beata lib. 1.

Baptista Fulgosus, scripsit ad imitationem Valerij Maximi, dictorum & factorum memorabiliū lib. 9. lingua uernacula, quæ Camillus Gilinus Latinitate donauit. Liber impressus Basileæ anno Domi. 1541.

Baptista Guarinus Veronensis, Guarini doctiss. uiri filius, scripsit Opus dialogorum perpulchrum de, secta Epicurea lib. 1. de ordine docendi li. 1. de regno administrando lib. 1. in epistolas Ciceronis lib. 1. in Fastis Ouidij lib. 1. in pharsalia Lucani li. 1. in Catullum poetam lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. orationes complures lib. 1. & carmina uarij generis. In Latinū uertit, ex Xenophonte Agesilai laudationem, Orationes aliquot Demosthenis, Dionis, & Gregorij Nazanzeni ad Christum & Mariam. Claruit anno Domini 1494.

Baptista Leo Albertus Florentinus scripsit opus de architectura & pictura, in Italia uulgatum, & Argentinæ. + Extat eiusdem etiam Momus, & dē causis senatorijs in Cic. lib. 2. Officiorum explicatio, Basileæ impress. apud Rob. Vuinther. *

Baptistæ Persij egloga Thyrsis, impressa Argentinæ apud Iacobum Iucundum, anno 1540.

Baptista, cognomēto Platina, patria Cremonensis, apostolicus quondā abbreuiator, scripsit de gestis Romanorum Pontificum lib. 1. de naturis rerum lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1. de honesta uoluptate & ualetudine libros decem: de falso & uero bono dialogos 3. cōtra amores dialogum 1. Dialogum de uera nobilitate, de optimo ciue dialogos 2. panegyricum in laudem Bessarionis Cardinalis Niceni, ad Paulū II. Pont. Max. de pace Italiæ cōponenda, atq; de bello Turcis indicendo, orationem. doctorum aliquot uirorum panegyricos, siue epigrammata, in parentalia B. Platinæ: quæ unà impressa sunt Coloniæ anno Domi. 1529. Claruit anno Domini 1481. + Extant eiusdem de reb. urbis Mātuæ, Gonzagæq; familiæ, historia libris 6. conscripta, quam Deo uolente, Ioā. Oporinus breui dabit in publicum. *

Baptista de Salis, ordinis fratrum minorum, prouinciæ Ianuensis, edidit Summam Baptistinianam lib. 1. & quædam alia. Floruit anno 1494.

Baptista de S. Seuer. scripsit super Feudis. Idem fortē, qui Io. Baptista. Vide infrà.

Baptista de Valle I. C. scripsit de bello & duello.

Bardesanes, qui in Mesopotamia clarus habitus est, scripsit infinita aduersum omnes penē hæreticos qui ætate eius pullulauerāt, & multa alia super persecutione uolumina, quæ sectatores eius de Syriaca lingua uerterunt in Græcam.

Barlaam Calaber, S. Basilij monachus, utraq; lingua eruditus, multa quæ pertinent ad disciplinas, uno uolumine coegit: cuius opuscula quædam Græca apud Italos repeariuntur. Itē epistolæ, logistices lib. 5. Arithmetica demonstratio: uel, Geometrica demonstratio de numeris. Geometria. super inuentione festi paschalis theologica speculatio: sermones contra Latinos de spiritu sancto, Romæ:

cto. Romæ extant. Barlaam, Carbasilæ, et aliorum diuersorum de processione spiritus sancti opuscula, ibidem.

Bartholus. Vide Bartolus.

* Bartasones Mesopotamiæ præsul, Syriorum lingua aduersus Marcionem scripsit, Græcè uerò ad Antonium librum de fato, aliaq; complura. Euseb. lib. 4. uidetur idem esse cũ Bardesane, de quo paulo antè.

Bartolemæi nomen, multi etiam docti Bartholomæus scribunt: qui uocabuli compositionem, & Græcorum obseruant orthographiam. Barptolemæus, nos euphoniæ gratia p consonantem omittemus.

Bartholemæi euangelia censentur inter apocryphos, in decretis Pontificum.

Bartholomeus Amantius poeta, & Petrus Apianus, inscriptiones uetustas totius ferè orbis collegerũt, ut pluribus in Petro Apiano dicetur.

Bartholomæus, ordinis fratrum minorum sancti Francisci, natione Anglicus, scripsit de proprietatibus rerum lib. 19. sermones uarios lib. 1. * De rerum accidentibus lib. 1. Chronicon de sanctis lib. 1. postillas scripturarum lib. 1. & alia plura. Claruit anno Domini 1360.

Bartholomæus Argenterius, Italus, ex Galeni libris in medicinæ studiosorum gratiam multa collegit, quæ partim nuper excusa sunt Florentiæ, partim propediem excudenda speramus.

Bartholomæi Aristophili, qui post Platinã bibliothecæ Pont. Sixti præfectus est, extat oratio et uersus heroici super funere ipsius Platinæ: quæ habẽtur impressa in fine operũ Platinæ de uitis Pontificũ, &c.

Bartholomæi Arnoldi Vsingensis summa compendaria totius logicæ, uel Paruuli logicæ, tractatus 7. quasi in tabulas omnem logicam redigentes, sermone barbaro, scripti ab authore in gymnasio Erphurdiensi. Item Paruulus philosophiæ Naturalis, siue interpretatio per figuras & tabulas in epitomen physicæ, tribus tractatibus absoluta. Opus impressum Basileæ, 1507. & 1511.

Bartholomæus Blanchinus scripsit uitam Philippi Beroaldi, Parisijs impress. Alius est Ioan. Blanchinus, de quo infrà.

Bartholomæus Bologninus scripsit super Rub. C. de contrahen. l. dudum. Cod. 1.

Bartholomæus Brixianus, iuris Canonici interpres, scripsit repertoriũ decreti lib. 3. disputationes decretaliũ lib. 5. chronicam Italiæ li. 1. epistolarũ ad diuersos lib. 1. additiones ad glossas Decreti: itẽ Quæstiones Dominicales & Veneriales, numero 91. Floruit tempore Gregorij IX.

Bartholomæus de Butrigarijs I. C. extollitur à Ioan. Andreæ in addi. in ti. de accusatione, in 3. parte.

Bartholomæus ordinis Carthusiẽ. natione Germanus, scripsit Exercitium deuotionis, lib. 1. Summã uitiorum, lib. 1. de abstinentia carnium, lib. 1. de proclamationibus fratrũ, lib. 1. de iudicijs temerarijs li. 1. de iuramento, lib. 1. de uoto quoq; lib. 1. Et quædam alia. Floruit an. 1446.

Bartholomæus Cepolla Veronensis iureconsultus, scripsit Cautelas iuris causarum ciuilium, lib. 1. de simulatis contractibus, lib. 1. de prædijs urbanis, lib. 1. de prædijs rusticorum, lib. 1. de re militari, lib. 1. in 1. Cod. & in 2. de furtis l. 1. De seruitu. urb. prædio. rusticorum. Consilia criminalia. de contractibus. De imperatore militum deligẽdo. In Autent. sed nouo. Et alia quædam. Claruit anno Domini 1477.

Bartholomæi Chalci epistola ad Angelum Politianum, libro 11. Epistolarũ eius legitur, qua se scribit curaturum, ut Georgij Merulæ opera in lucem edantur.

Bartolomæus à Chassenеu I. C. scri-

psit super consuetudines Burgundiæ.

Bartolomæi Cimbriaci comœdia quæ dam excusa, apud Heruagium.

Bartolomæi Coclitis Bononiensis medicinæ distillatoris, chirurgici, physionomistæ, chiromantici, geomanticiq́;, anastasis chiromantiæ ac physionomiæ ex pluribus & pene infinitis authoribus, opus impressum Bononiæ anno 1504. Eiusdem physiognomiæ compendium, quantum ad partes capitis, gulamq́; et collum attinet, impressum Argentorati, 1533, quibus accedit Andreæ Corui Chiromantia, quanquam falsa libelli prima inscriptio, utrunq; opus Cocliti attribuat.

Bartholomeus Coloniensis, natione Germanus, scripsit opusculum de laudibus philosophiæ metro compositum, syluā carminum lib. 1. de secta Diogenis lib. 1. Epistolam mythologicā. Floruit anno Do. 1494.

Bartolomeus Cospus Bononiensis, interpretatus est Diodori Siculi historiam de illustrium regum Philippi & Alexādri, & aliorum aliquot nobilium Macedoniæ ducum præclare factis. Item, Ioan. Monachi ex libris historiarum suarum, Alexandri uitam.

B. Dardani epigrammata quædā typis excusa. Dubito autem an B litera Bartolemæum, aut aliud nomen designet.

Bartolomæus Facius Genuensis Arriani Nicomedensis libros 7. de gestis Alexandri, & unum de rebus Indicis Latinitate donauit. * Extant eiusdem de uitæ felicitate ad Alphonsum regem lib. 1. de hominis excellentia ad Nic. V. Pont. Max. lib. 1. quos Ioānes Oporinus aliquando, uolente Deo, in lucem emittet.

Bartolomæi Frexij orationes, unam pro pace, & alteram pro humanarum artium studijs, Gryphius impreßit Lugduni anno 1539.

Bartolomæi Latomi Arlunensis, oratio de laudibus eloquentiæ, dicta in auditorio, cum enarrationem actionum in Verrē auspicaretur: impressa Basileæ, cum commentarijs in orationes Ciceronis. Declamatio funebris in obitum principis Richardi, archiepiscopi Treuerensis: impressa Coloniæ 1531. carmen gratulatorium in coronationem Regis Romanorum, ad Carolū Cæsarem V. & Ferdinandum regem, fratres Augustos, libellus excusus. Oratio Lutetiæ in auditorio dicta, qua peregrinationem suam per Italiā describit, ibidem impressa apud Fran. Gryphium. Epitome cōmentariorū dialecticæ inuētionis Rodolphi Agricolæ, excusa primum Lutetiæ, deinde Basileæ, anno 1536. & Coloniæ apud Gymnicum. Commentarij in aliquot Ciceronis orationes, uidelicet pro P. Quintio, Sexto Roscio, A. Cæcinna, L. Muræna, Archia poeta: ad Quirites post reditum, pro Cn. Planco, M. Cælio, Milone, M. Marcello, Q. Ligario, Deiotaro rege: In Verrinas actiones septem, in Vatinium, in Philippicas omnes: excusi Basileæ apud Rob. Vuinter, in uolumine Commentariorum super omnes Ciceronis orationes. Cæterum enarratio orationis pro Sexto Roscio, & alterius pro A. Cæcinna, utraq; seorsim exiuit Argentorati. Annotationes in Paradoxa Ciceronis, excusæ 1534. Coloniæ apud Ioannem Prael. Annotationes in libros Ciceronis de Officijs, de Amicitia, de Senectute, de Somnio Scipionis, omnes typis publicatæ. Enarationes in Topica Ciceronis ad Trebatium, impressæ Argētorati apud Mylium, 1539. Enarrationes in Partitiones oratorias Ciceronis, Parisijs ex officina Fran. Gryphij, 1539. Eiusdem & Martini Buceri theologi scripta duo aduersaria, impressa Argentinæ anno 1544.

Bartolomæus Loguinus I.C. scripsit super

psit super Autenticis constitutionibus, opus excusum Ingolstadij anno 1542.

Bartolomæi Merulæ Mantuani, apostolici protonotarij in Ouidij libros de Ponto commentaria Venetijs impressa, anno 1507. quo etiam ab authore absoluta sunt: * Et in libros eiusdem de Tristibus, de arte amandi, et remedio, commētaria impressa Basileæ apud Heruagium, cum alijs in eundem authorem Commentarijs, anno 1550.

Bartolomæi Montagnanæ, medici & chirurgi opera, impressa Venetijs apud Octaui. Scotum 1497. Cōsilia diuersa, numero 305, tractatus tres de balneis Patauinis, de compositione & dosi medicinarum. Antidotarum.

Bartolomæus Neapolitanus I.C. fuit contemporaneus Dini, secundum Io. An. in addi. spe. in tit. de iuramento cal. & in ti. de donat.

Bartholomæus de Ossa Bergomensis, scripsit Historiarum diuersarum lib. 16. Claruit anno Domini 1340.

Bartolomæus Picenus Richardi cōfutationem Mahometis è Latino in Græcum cōuersam, rursus Latinitate donauit. Oporinus Basileæ cum Alchorano impreßit.

Bartolomæus Pisanus, ordinis fratrum Prædicatorum, scripsit summam magistruciam lib. 1. Claruit anno Domi. 1338.

Bartolomæus Platina. Vide Baptista Platina.

Bartolomæi Riccij Lugiensis apparatus Latinæ locutionis, ex bonis autoribus in suum ordinem descriptus: excusus primū in Italia, deinde Argentorati, anno 1535. * Eiusdem Barth. Ricij de Imitatione libri * tres, breui exibunt in publicum, per Ioannem Oporinum.

Bartolomæus de Saliceto iureconsultus, scripsit super Codice, lib. 9. super Institutis lib. 4. de usu Feudorum lib. 1. & alia cōplura. Claruit anno 1390.

Bartholomæi Scalæ, epistolæ tres Florētiæ scriptæ ad Angelum Politianum, leguntur in quinto libro Epistolarum eiusdem, & quinq; in duodecimo.

Bartholomæus Sozinus I.C. scripsit de regulis iuris & fallentijs: & quædam in 2. ff.n. & Infortiati 2.

Bartholomæus Syluanius Salonēsis medicus, transtulit Ammonij Hermeæ commentarios in prædicamenta Aristotelis ex Græco in Latinum. Hieronymus Scotus impreßit Venetijs, anno 1541. Vertit etiam ex Galeno quædā, & alia plurima, ut apparet ibidē ex epistola Ioannis Mariæ Catanæi, quæ nuncupatoriam ipsius sequitur.

Bartholomæus Laurētus scripsit auctariū in Chronica Naucleri, impressum Coloniæ apud Petrū Quentel, an. 1544. *

Bartholomæi Vespucij Florentini artium & medicinæ doctoris, oratio habita Patauij, anno 1506. in laudem quadruuij, ac præsertim Astrologiæ, item Annotationes nonnullæ sparsim in sphæram Ioannis de sacrobusto: impressa Venetijs 1508. cū alijs opusculis & annotationibus de sphæra.

Bartolomæus de Vrbino, ordinis fratrum Eremitarū sancti Augustini, ex opusculis sancti Ambrosij & Augustini opus singulari studio secundum alphabeti ordinē in unum comportauit, cui titulū imposuit, Milleloquium Augustini, li. 1. milleloquium Ambrosij lib. 1. de bello quoq; spirituali li. 1. & alia complura. Floruit anno Do. 1410. * Vide supra in Augustino de Anchona.

Bartolomæus Vuesthemerus, Germanus, collegit tropos insigniores utriusq; testamenti, quos Thomas Vuolfius excudit Basileæ, 1528. * & deinceps ipse etiam in * sua officina, et postremò magna accessione auctos Ioan Heruagius, hoc anno. Idē collegit Conciliationē sacræ scripturæ & pa

trum, impressam Basileæ in officina ipsius authoris, anno 1536.

Bartholomæus Zambertus Venetus, Euclidis Geometrica elementa, & commentarios in eosdem Theonis et Hypsiclis Alexãdrinorum Latinitate donauit. Opus impressum Parisijs, unà cũ Campani Galli commẽtarijs, à Michaele Pontano recognitum. Deinde Basileæ 1537. etiam quibusdam alijs adiectis. Eiusdem comœdia quædam excusa, inter libros officinæ Heruagij numeratur.

Bartolus de Saxoferrato, Iureconsultus clarissimus, scripsit commentaria super totum propè Ius ciuile. Claruit an. Do. 1355.

* Ex Basile scriptore Plinius multa in sextum Naturalis historiæ librum se trãstulisse, in autorum catalogo fatetur.

* Basilius Amerpachius Basiliensis, scripsit una cũ fratre Brunone, doctissimam in D. Aurelij Augustini opera præfationem: quæ præfigitur operum eius tomo quinto.

Basilius Ancyranus episcopus, scripsit contra Marcellum de uirginitate librum, & nonnulla alia. Hieronymus.

Basilius Cæsariensis Cappadociæ episcopus, scripsit Græco sermone de spiritu sancto lib. 1. contra Eunomium lib. 1. in hexaemerõ lib. 9. regulam monachorũ lib. 1. exhortatorium monachorum lib. 1. de institutione puerorum lib. 1. de fide lib. 1. de sermone occulto lib. 1. in plures Psalmos lib. 1. ad uirginem lapsam lib. 1. homilias complures, alios insuper tractatus, sermones et epistolas ad diuersos composuit. Eius opera, quæ extant Græcè, habentur manuscripta Bononiæ ad S. Saluatorem, & Venetijs quædam nondum publicata seruantur. Verùm de grãmatica exercitatione liber, impressus Florentiæ Græcè, anno 1515. epistolæ Græcè, Haganoæ 1538. Latinè uerò conuersa eius opera, excusa partim ab Heruagio, partim etiã Frobenio, Cornario interprete, sunt: in Hexaemeron homiliæ 11. in Psalmos homiliæ 15. aliæ homiliæ uariæ 29. de spiritu sancto liber 1. Epistolæ Basilij Magni & Gregorij Theologi, unà cũ alijs. * Quin & Græcè eadem hoc anno recudit Frobenius. Basilius Magnus et Gregorius theologus, Origenis librorum epitomen siue ἐκλογὰς confecerunt, quod opus Philocalia Origenis uocãt: aliàs, Delectus ex uarijs libris Origenis, continens quæstiones & solutiones scripturæ. Extat Romæ. Reperiuntur etiã excerpta quædam ex opere contra Eunomium, de consubstantiali Trinitate, & ex alijs sanctis in diuersa argumenta. Item expositio εἰς τ̄ ψαλτῆρα, fortè non alia quàm homiliæ istæ, quas in aliquot Psalmos habemus excusas.

Basilij Imperatoris Parænenses, siue capita necessaria, ad Leonem filiũ suum, Venetijs manuscripta extãt, & Romæ in Vaticana bibliotheca.

Basilij Zanchi Bergomatis, Canonici, ordinis Lateranensis, uerborum Latinorum ex uarijs authoribus epitome: Bernæ excusa. Eiusdem authoris Epithetorum cõmẽtarij, longè doctissimi, Romæ excusi, ordine literarum, anno 1542. * Breui multo emendatius prodibunt ex officina Ioan. Oporini, unà cum eiusdem Eclogis & epigrammatis aliquot.

Basilius Parmẽsis scripsit quædã carmine, de quibus habetur penultimũ epigrãma libri tertij Syluarũ Baptistæ Mãtuani.

Basi cuiusdam epigrammata octo extãt inter ea quæ Planudes digessit: semel dũtaxat Lollij cognomen additur. horum sex in primo libro reperies, unum in tertio, postremum in octauo.

Basiani, Ambrosij, & aliorum epistolam ad Syricium Papam, habes in decimo libro S. Ambrosij epistolarum.

Bassiani

Bassiani Landi Placentini, eruditi iuuenis iatrologia, siue dialogi 2. ad Herculē Estensem 2. Ferrariæ Ducem, quibus continetur methodus ad cognoscendos & curandos morbos: impress. Basileæ in officina Ioan. Oporini. anno 1543. De humana historia libri 2. uel de singularum hominis partium cognitione: impress. Basil. in officina eiusdē, 1542. Demosthenis orationes aliquot Latinas fecit, ex quibus unā cōtra Androtionē Oporinus excudit Bas. ubi in præfatione pollicetur Bassianus reliquas etiam se daturū, quas alij nondū uerterint.

* Bassus Græcus aliquot de Medicina libros scripsit. Volat. lib. 14.

* Batto Sinopensis scripsit de rebus Persicis, teste Strabone. Eius historias etiam citat Plutarchus in Agidis uita.

* Battiadis scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.

* Beatinij Auguris scripta citātur apud eundem Fulgentium.

* Batalus scripsit carmina lasciua, in cuius corpus deformosissimū Antiphanes poeta carmine lusit. Vide Plutar. in uita Demosthenis, ferè à principio.

Beati Rhenani Selezestadiensis, in C. Plinij naturalis historiæ libros obseruationes, excusæ Basileæ apud Ioannē Frobeniū anno 1526. rerum Germanicarū li. 3. excusi ibidē anno 1531 & 1551. Adiecta est in calce epistola eiusdē Rhenani ad Philippū Puchaimerum, de locis Plinij per S. Aquæum attactis, ubi mendæ quædam eiusdē authoris emaculantur, antehac non à quoquā animaduersæ. Annotationes in extantes Liuij libros Beati Rhenani & Sigismundi Gelenij, seorsim excusæ Lugduni 1542. Præfatus est in Cornelium Tacitum, & annotationes in eundē scripsit, editione Frobeniana. Item P. Vellei Paterculi historiæ Romanæ uolumina duo ab interitu uindicauit. Q. Sept. Flo. Tertulliani opera, quibus & singulorum librorū argumenta adiecit, & cōiecturas suas, cum adnotationibus nouis, & collatione ad uetustum exemplar: addidit & præfationem. Origenis operibus epistolā præfixit, quæ pleraq; de uita obituq; Erasmi Roterodami cognitu digna cōtinet. in omnia opera Erasmi Roterod. præfatur, ad Carolum V. Cæsarem. in Senecæ ludum de morte Claudij commentaria scripsit, cū Senecæ operibus. Ioan. Geileri Keisersbergij uitam descripsit. præfatus est in Theophrastum Aeneæ, & in Xysti gnomologiā. Epistolas duas Gregorij Nazianzeni ad Themistium, transtulit. Hæc omnia typis excusa sunt apud Frobeniū. Obijt anno Do. 1549.

Bebius Macer scriptor citatur apud Fulgentium in Mytholog. *

Beda monachus & presbyter monasterij sanctorum Petri & Pauli, quod est in Anglia, ordinis sancti Benedicti, scripsit in Genesim usq; ad Isaac, lib. 4. In Exodum lib. 1. in Leuiticum libr. 1. in Numeros lib. 1. in Deutero. lib. 1. Explicationes in Iosue li. 1. Iudicum lib. 1. de Tabernaculo Mosi lib. 3. de uasis & uestibus li. 1. In Samuelem li. 4. super principio regum lib. 3. in Regum 30. quæstiones lib. 1. de ædificatione templi li. 2. in Paralipomenon lib. 2. in Psalterium li. 1. in Prouerbia Salomonis li. 2. in Ecclesiastē lib. 1. in cantica canticorum lib. 7. in Esdrā lib. 3. in Nehemiam lib. 1. in quædam capita Esdræ lib. 1. in Tobiam lib. 1. in Iobum lib. 2. in cāticum Abacuch lib. 1. in Esaiam lib. 2. Heremiam lib. 2. Ezechielem lib. 1. Danielem lib. 1. in Minores prophetas. lib. 12. in parabolas Euangeliorum lib. 1. in Euangelium Marci lib. 4. Lucæ lib. 6. Ioannis lib. 1. Homelias Euangeliorum lib. 2. Homelias adhuc 49. in Paulum ad Romanos li. 1. Corinthios lib. 2. Galatas lib. 1. Ephesios li. 1. Philippēses lib. 1. Colossenses li. 1. Thes-

salonicenses lib. 2. ad Timotheum lib. 2. ad Titum lib. 1. ad Philomenem lib. 1. ad Hebræos lib. 1. in multa Apostoli capita lib. 1. in Acta apost. lib. 2. in epistolã Iacobi lib. 1. in epistolas Petri lib. 2. in epistolas Ioannis li. 3. in epistolam Iudæ lib. 1. in Apocalypsin Ioannis li. 4. de gratia dei lib. 1. de laude charitatis lib. 1. de paschæ celebratione lib. 1. de ordine feriarum Paschalium lib. 1. canones ad hæc inuenienda lib. 1. nomina sacrorum locorum lib. 1. Ætates sex mundi. De natura rerum lib. 1. de temporum ratione lib. 1. maius de eisdem uolumen lib. 2. lectiones in uetus testamentum lib. 1. lectiones noui testamenti lib. 1. distinctiones in Hieremiam lib. 1. distinctiones in Iobum lib. 1. de Christo & ecclesia li. 2. mansiones filiorum Israhel lib. 9. Flores Gregorij in cantica lib. 2. scintillarium ex patrum sententijs lib. 1. Anglosaxonum historiam eccles. lib. 5. de historijs sanctorum lib. 1. de paßione Felicis lib. 1. uitam Alberti episcopi lib. 2. uitam Cutberti uersibus lib. 1. chronicon sui cænobij lib. 2. ad amicos principes lib. 1. uitam Anastasij ex Græco li. 1. martyrologiũ de sanctis li. 1. de uersibus cõponendis li. 1. de schematibus & tropis lib. 1. hymnorũ diuerso carmine li. 1. pro Edeldreda carmẽ li. 1. epigrammata heroico metro li. 1. de syllabarũ quantitate lib. 1. de Orthographia li. 1. de arte Musices lib. 1. abacũ numerandi lib. 1. de cõputatione per digitos li. 1. de ratione bisextili lib. 1. de æquinoctio uernali li. 1. de saltu Lunæ li. 1. de mysterijs sacrorũ li. 1. epistolarũ ad diuersos. Hæc partim interciderunt, partim extant, ac typis excusa sunt De schematibus & tropis sacrarum literarum libellum Adamus Petrus excudit Basileæ 1527. postea Vuesthemerus ibidem, adiectis etiam locutionibus figuratis et allegorijs ex libris Augustini et Chrysostomi. Commentarij in nouum Testamentum itẽ typis excusi. Commentarij in septẽ epistolas Canonicas seorsim excusi Coloniæ. et Ascẽsius Parisijs, anno 1522. collectanea eius in epist. Pauli impreßit. Homiliæ diuisæ in duos tomos, anno 1534. Coloniæ apud Gymnicum. homiliæ 49. impressæ in uolumine homiliarũ, quas Alcuinus Leuita congeßit. opuscula aliquot de tẽporũ ratione, in lucẽ emißa Coloniæ, impensis Petri Quentell, anno 1537. quib. cõtinentur Calendarium inscriptum Ephemeris 12. mensium Romanorum, solis & lunæ cursus continens, tum stellarum inerrantiũ ortus & occasus, cũ tempestatum significatione per singulos dies, annales canones de solaris & lunaris temporis computatione, de natura rerum lib. 1. de temporum ratione lib. 1. de temporum ratione, idẽ argumentum tractans copiosius, capitibus aliquot adiectis, quæ in priore editione non erant, & historiarum usque ad hanc ætatem productione. de Paschæ celebratione ad Vuicbredam presbyterum opusculum, de ordine feriarum Paschalium, iuxta ueterum synodorum instituta, canones ad inueniendum ea quæ continentur in circulo decennouenali, circuli decennouenales descripti à beato Cyrillo, Dionysio Romano abbate, atq; Beda, & producti quoq; ad annũ 1600. alijs quibusdam adiectis nondum antea excusis. Apud Bebelium uerò Basileæ anno 1533. in Samuelem prophetam, id est, Regnorum primum libri 4. allegoricè expositi. in libros Regum, quæstionum 30. liber. in Ezram & Nehemiam prophetas libri 3. allegoricè exponentes. in Tobiam allegorica expositio. de tabernaculo, eius uasis, ac sacerdotum uestibus libri 3. Ioan. Sichardus scribit penes se esse opera Bedæ nondum impressa, hæc: Commentaria in Genesim, Exodum, Numeros, Leuiticum, Deuteronomiũ, Prouerbia Salomonis, Ecclesiasten, Cantica canticorum, Psalteriũ,

Esaiam,

Esaiam, Hieremiam, Ezechielem, Danielē, minores prophetas omnes, Ioannem. Præterea de gratia dei, de laude charitatis, de nominibus locorum noui & ueteris instrumenti, de ædificatione templi: & alia quædam. Floruit anno Domini 732.

Beda quidā Parisiensis theologus scripsit contra Erasmum & Fabrum, contra Lutheranos, de unica Magdalena. Opuscula, ni fallor, Parisijs euulgata.

Beertamus episcopus Thefelicensis natione Germanus, scripsit ad Cunonē archiepiscopum Treuerēsem insigne opus, d illusionibus dæmonum lib. 1. ad eundem e schemate lib. 1. sermones uarios lib. 1.

Bellator presbyter scripsit in librum Sapientiæ li. 7. Floruit anno Domini 840.

Ben Syræ, uetustissimi authoris Hebræi sententiæ morales, qui à Iudæis nepos Hieremiæ prophetæ fuisse creditur, cū succincto commentario: Hebraicè & Latinè, Paulo Fagio interprete. Liber impressus Isnæ, apud ipsum interpretem, anno 1542.

Benedicti primi, Pontificis, decreta extant in uolumine Conciliorum & decretorum Coloniæ impresso.

Benedicti abbatis sententiæ quædam citātur in libello Coloniæ impresso, De officio rectoris ecclesiæ, anno 1531.

Benedicti de Accoltis Aretini de bello à Christianis contra barbaros gesto, pro Iudæa & S. Christi sepulchro recuperandis lib. 4. Robertus Vuinter impres. Basileæ.

Benedictus de Barzis I.C. scripsit de instrumento Guarentigiæ.

* Benedictus Biscopius Anglus, ordinis S. Benedicti monachus, scripsit cōcordiam regularum lib. 1. Exhortationes ad eandem lib. 1. de suo priuilegio. Claruit an. Do. 703.

* Benedictus de Burgo Petri, Benedictinensium in eodem apud Anglos loco abbas, scripsit librum de Thomæ martyris miraculis. Claruit anno Domini 1200.

Benedictus Capra, Perusinus, uir in utroq; iure doctus, scripsit inter cætera super decretalibus lib. 5. consilia quoq; plura lib. 1. et quædam alia. Floruit an. Do. 1480.

Benedictus abbas Casinensis, patria Nursensis, scripsit regulam monachorum lib. 1. Vixit anno Domini 542.

Benedictus Icenus, Anglus, episcopus * Cardicensis, scripsit sermones per annum lib. 1. & Epistolas hortatorias. Claruit anno Domini 1340.

Benedictus Curtius Symphorianus eques ecclesiæ Lugdunensis, scripsit Enchiridion iuris utriusq; terminorum, excusum Lugduni anno 1543. Explanationem quoq; in Aresta amorum, impressam ibidē in officina Gryphij, anno 1533. & 1538.

Benedictus Dux scripsit Harmonias in omnes odas P. Horatij, & plura alia carminum genera: tribus & quatuor uocibus, in gratiam iuuentutis Vlmensis. Opus excusum Vlmæ, anno 1539.

Benedictus Iouius, Pauli Iouij doctiss. nostra ætate episcopi, frater scripsit epigrāmata quædam, publicata. Eiusdem, de duo * decim fontibus Comū ambientibus, et uno in urbe media libellum, heroico carmine scriptum, unà cum Querela in suū cuiusq; amorem, quæ Philautia inscribitur, propediem in lucem edet Ioan. Oporinus.

Benedictus Musinus, Antonius Gaynerius, Sanctus Pisaurensis, &c. omnes ferè sub Eugenio quarto, et Francisco Sphortia commentarios & practicas (ut uocant) rei medicæ reliquerunt.

Benedictus de Plombino exposuit aliquot titulos in prima & secunda parte ff. noui: incipiendo à titulo de manumiss. Fecit etiam solennes repetitiones. Citantur etiam quædam eius in 2. & 3. C. in l. inforciati. in 2. ff. ueteris. Item disputationes 2. quarum una

una incipit, Statuto Pisano: *& altera,* Mul*tæ disputationes eximiorum.*

* Benedictus *Schurmegistus in agro* Bernẽsi *ecclesiæ minister, scripsit præfationem in libellũ* Vuolfgãgi Vuissenburgij *de authoritate* Synodorum,*excusum* Basileæ.

Benedicti de Victorijs Fauentini,*philosophi & medici,de morbi Gallici curatione libellus, impressus* Basil. *apud* Bebelium *cũ aliquot alijs eiusdẽ argumenti opusculis.*

Beneuenuti Imolensis *libellus,qui* Augustalis *dicitur, de uitis Cæsarum : impressus* Argentinæ,an.1505.cũ S. Aurelio,*&c.*

Beno Cardinalis,Romanæ *ecclesiæ archipresbyter,scripsit uitam & gesta* Hildebrãdi. *Libellus impressus cum cõcilij* Basiliensis *descriptione per* Aneã *Syluium.*

Berengarius *Beterensis ecclesiæ episcopus, ac ecclesiæ Romanæ Cardinalis, scripsit insigne opus super summam* Hostiẽsis,*secundum ordinem alphabeti, quod uocauit* Oculum,*lib.1.de sententia excommunicationis lib. 1. alia etiam plura.* Claruit *anno* 1300.

Berengarius *natione* Cathalanus,*scripsit in* Auicennam *quasdam quæstiones, et* Hippocratem.

* Bernardinus *Arlunus.* Vide Arlunus.

Bernardinus Bogentantz Legenitius, *scripsit utriusq; cantus rudimenta.* Liber *exiuit* Coloniæ 1528.

Bernardini Caruaial Pacensis *episcopi,* Regis Hispaniæ *oratoris, oratio de eligendo summo* Pontifice, *habita* Romæ *in ecclesia* S. Petri *apud* Cardinalium *senatũ* Innocentio *octauo mortuo,*1492. *Impressa extat.*

Bernardinus *Corius, in Chronicam* Mediolanẽ.Idem *de uitis* Cæsarum *usq; ad* Henricum XII.

Bernardinus Donatus Veronẽsis, *scripsit opusculum de* Platonicæ *atq;* Aristote*licæ philosophiæ differentia : ubi* Georgij Gemisti *super eadem re libellum in dialogum redegit, & quædam de suo adiecit.* Venetijs *impressum apud* Hieronymum Scotũ Græcè & Latinè, 1540. Aristotelis Oeconomicorum *libros* 2. *Latinè reddidit, idq; aptius & elegantius opinor, quàm reliqui hactenus interpretes.* Scotus *publicauit* Venetijs,*anno* 1540.

Bernardinus Gadolus Brixianus Camaldulen. *abbas, scripsit in omnes* Bibliorum *libros commentaria, de fugiendo seculo, & amplexanda religione, tractatum unum : contra superbiam & ambitionem lib.1.opera* Hieronymi *in ordinem redegit, extant eiusdem sermones uarij,* Item Epistolæ *multæ, & quædã alia hincinde dispersa.*

Bernardinus *Gammarus scripsit quædam in primum & 2. Codicis.*

Bernardinus Iustinianus Venetus,*philosophus & orator,scripsit* Laurentij Iustiniani *patriarchæ* Veneti *auunculi sui uitã, & sanctiss. conuersationem,li.1. historiarũ quoq; lib.1.* Orationes *plures & elegantes lib.1.* Eiusdem *de origine urbis* Venetiarum *libri* 15.*excusi* Venetijs,*anno* 1534. *His libris grauissimo stilo non tantum res* Venetæ, *uerumetiam bella* Gotthorum, Longobardorum, *&* Sarracenorum *amplissimè continentur.* Adiecta *insuper diui* Marci Euangelistæ *uita.* Claruit *anno* 1470.

Bernardinus *Marmita scripsit commentarios in* Tragœdias Senecæ. *Opus impressum. aliàs* Gellij *prænomen additur.*

Bernardini Rutilij *ueterum iurisconsultorum uitæ, liber excusus* Basileæ *anno* 1537. Adiectæ *sunt & recentiorum uitæ ad nostra usq; tempora,per* Ioan. Fichardum.Rutilij *etiam lectiones matutinas & uespertinas,in iurisprudentia,adhuc desideramus.* Eiusdem *castigationes & annotationes in familiares epistolas* Ciceronis,*excudit*

cudit Rober. Vuinter Basileæ, cum uarijs aliorum annotationibus in easdem.

Bernardinus Scardæonus librum edidit de castitate, Venetijs impressum.

Bernardinus Senensis, Italus, ordinis fratrum minorum, scripsi in Apocalypsin Ioan. lib. 1. de euangelio æterno li. 1. de Christiana religione lib. 1. de conceptione sanctæ Mariæ li. 1. de passione domini lib. 1. sermones de tēpore lib. 1. sermones de sanctis li. 1. & quædam alia. Claruit anno 1443.

Bernardinus Ochinus de Senis, scripsit Italica lingua sermones aliquot, excusos Basileæ ab Isingrinio. Eiusdem de officio Christiani principis sermones tres, & declamationes sacras, in Latinum ex Italico sermonē conuersas, excudit Basileæ Ioā. Oporinus anno 1550. cū Marsilij Andreasij de amplitudine misericordiæ dei oratione. In epistolam ad Romanos, & alia quædam Latinè excusa sunt Augustæ.

Bernardinus Trebatius Vicentinus Ori Apollinis Niliaci libros 2. de hieroglyphicis notis latinos fecit. Gryphius excud. Lugduni anno 1542. et Heruagius Basileæ, cū Augustino Nipho de augurijs.

Berhnardus, aut Bernardus, pro arbitrio scribi potest. Originem uocis & compositionem Germanicam habet, cuius ratione aspiratio inseritur.

Bernhardus Breitenbachius scripsit Itinerarium terræ sanctæ. Impressum.

Bernardus Burdegalensis episcopus, postea Clemens quintus Pōtif. Vide infra.

Bernhardus de busti scripsit Defensoriū montis pietatis, cōsiliū de retrouendendo, de pacto retrouēdēdi in 1. parte Rosarij.

Bernardus abbas Clareuallensis primus, ordinis Cistertiensis, natione Burgundus, scripsit de consideratione ad Eugenium lib. 5. meditationum suarum lib. 1. de contemptu mundi ad clericos lib. 1. de gradibus humilitatis lib. 1. de gratia & libero arbitrio lib. 1. ad milites templi lib. 1. speculum uitæ religiosæ li. 1. de scala claustrali li. 1. ad Carthusienses lib. 1. de conscientia lib. 1. de ordine uitæ lib. 1. de duobus oculis animæ lib. 1. de confessione peccatorum lib. 1. de præcepto & dispensatione li. 1. ad Henricum Senonensem lib. 1. ad Hugonem S. Victoris lib. 1. contra Gerardum lib. 1. contra hæreticum ad Papam lib. 1. de miseria huius uitæ lib. 1. de tentationibus & ocio lib. 1. de uoluntate lib. 1. ad Cluniacenses Apologiā li. 1. de gradibus charitatis li. 1. de paßione domini li. 1. super Magnificat li. 1. de diligendo Deo li. 1. in psalmum, Qui habitat, lib. 1. in Cantica canticorum, homil. 86. lib. 1. super, Missus est angelus, lib. 1. ad sororem suam de modo uiuendi lib. 1. uita Malachiæ episcopi lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1. sermones plures li. 1. et multa alia quæ Lugduni, et in Italia et Parisijs impress. hactenus, multo nūc emendatius & magna cū acceßione eduntur Basileæ per Ioan. Heruagium. Floruit anno Do. 1140.

Bernardus Felicianus: uide Ioan. Bernardus.

Bernardi Syluestris epistola de cura & regimine rei familiaris, impressa in uolumine operum S. Bernardi: quia nonnulli putant eam à S. Bernardo compositā fuisse.

Bernhardus presbyter Compostellanus, scripsit super decretalibus lib. 5. casus decretalium lib. 5. Floruit anno 1250.

Bernardus monachus Corbiensis in Saxonia, ordinis sancti Benedicti, natione Germanus, scripsit ad Hartuuicum Magburgēsem archiepiscopum, luculento quidem sermone, sed amaro, uolumen, contra Henricum quartum. Claruit anno 1070.

Bernardus Dorna, natione prouincialis, Azonis Bononiensis quondam auditor, utriusq; iuris professor, scripsit de libellorū

conceptionibus li.1.et alia. Vixit an. 1240.

Bernardus abbas monasterij Cassinēsis, ordinis Benedicti, scripsit speculum monachorum lib.1. in regulam sancti Benedicti lib.1. de præceptis regularibus lib.1. sermones ad fratres lib.1.

Bernardus monachus Cluniacēsis, ordinis sancti Benedicti, omnes consuetudines Cluniacensis monasterij in unum uolumen luculento sermone congeßit, titulum præponens operi, Consuetudines Cluniacē. lib.1. & alia quædam. Claruit anno 1050.

Bernardus glossator Parmēsis, in iure.

Bernardi Gordonij, Galli natione, opera excusa Venetijs, anno 1498. sunt hæc: Practica, dicta Lilium, tractatus de decem ingenijs curandorum morborum, de regimine acutarum ægritudinum, tractatus de prognosticis, tractatus de urinis: tractatus de cautelis urinarum, libellus de pulsibus.

* Bernardus Iustinianus legatus Venetorum scripsit orationem habitam apud Sixtum 4 pontificem Max. quæ excusa est cū oratione Ambrosij de Cora, de Mariæ uirginis conceptione.

Bernardus Laurentius Tholosanus, scripsit de priuilegijs Clericorum, & de casibus in quibus iudex secularis potest capere clericum.

Bernardus Lutzenburgus, monachus Prædicatorij ordinis, scripsit catalogū hæreticorum, cui adiecit insuper Tractatū de purgatorio, an. 1527. Coloniæ impreßum.

* Scripsit etiam librum in commendationem beati Iosephi sponsi Christiferæ uirginis, et nutricij domini nostri Iesu Christi, impressam Coloniæ apud Martinum de Vuerdona, anno 1510.

Bernardus Parentinus, ordinis fratrū Prædicatorum, scripsit expositionis missæ lib.1. sermonum uariorum lib.1. & alia cō plura. Floruit anno 1340.

Bernardus Saracenus Venetus, primus recentiorum enarrationes & castigationes in Plautum scripsit, excusas Venetijs anno 1511. Adiectis etiam Ioan. Petri Vallæ & Pij Bononiensis commentarijs. Vixit tempore Georgij Vallæ.

Bernardus Veronensis commentaria edidit in epigrāmata Tibulli, quæ citat Despauterius alicubi.

Berno abbas Augiēsis cœnobij, scripsit de musica seu tonis lib.2. de instrumentis musicæ li.1. de aduētu Domini ad Aribonē li.1. de officio quoq; missæ lib.1. de ieiunio quatuor temporum lib.1. de Ieiunio sabbati li.1. de mensura monochordi lib.1. epistolarū ad diuersos lib.1. & alia. Claruit anno 1020.

Bernoldus presbyter ecclesiæ Constantiensis scripsit ordinem Romanum li.1. & alia. Vixit anno 1060.

Berosus Chaldæus scripsit libros 5. Antiquitatum, cum alijs antiquitatum scriptoribus excusos primùm Venetijs, anno 1498. Deinde Basileæ apud Bebelium anno 1530. Iosephus citat eius historias li.1. contra Appionem. & Athenæus lib.14.

Bertachinus quidam scripsit repertorium in iure, copiosius alijs. Item de episcopo, de Gabelis.

Berthorius abbas monasterij Caßinēsis, ordinis S. Benedicti, philosophus & medicus insignis, scripsit sermones elegantes, & alios insuper uarios tractatus edidit.

Bertramus Fezalen natione Anglus, scripsit in librum quartum sententiarum, Quæstiones Theologiæ, conciones ad plebem. Claruit anno Domini 1424. *

Bertramus presbyter & monachus scripsit ad Carolum regem librum de prædestinatione. Item librū de corpore & sanguine Domini, impreßū Coloniæ an. 1532. adiectis atiam D. Augustini, Ambrosij & Eusebij eadē re sententijs. Floruit an. 830.

Bertbra-

Berthramus Damianus Brunouicanus Pauli ad Romanos ep.stolã uerſu heroico reddidit. Liber impreſſus in Germania.

Bertrandus ordinis fratrum minorum patria Mediolanenſis, presbyter Cardinalis, ſcripſit ſuper ſententias lib. 4. ſermones de epiſtolis lib. 1. ſermones euangeliorum lib. 1. ſermones de ſanctis lib. 1. Floruit anno Domini 1325.

Bertrandus de Turre nobili, ſermones Quadrageſimales compoſuit. Volater. lib. 21. Vrb. commen.

Bertrutij Bononienſis methodus cognoſcendorum morborum tam particularium quàm uniuerſalium: impreſſa Moguntiæ 1534. cum artificiali medicatione Chriſtophori Heyl, &c.

Beryllus Arabiæ Boſrenus epiſcopus, ſcripſit uaria opuſcula, & maximè epiſtolas, in quibus Origeni gratias agit: ſed & Origenis ad eum literæ extant. Item dialogus Origenis & Berylli, in quo hæreſeos coarguitur. Claruit autem ſub Alexandro Mameæ filio, & Maximino & Gordiano, qui ei in imperio ſucceſſerunt. anno 235.

Beſſarion, natione Græcus, eccleſiæ Romanæ Cardinalis Nicenus, & patriarcha Conſtantinopolitanus, ſcripſit aduerſus Marcum epiſcopum Epheſinum, de ſpiritu ſancto more Græcorum male ſentientem in cõcilio Florentino, inſigne et præclarum opus, quod uocauit Confutationem li. 1. ſuper locum, Volo manere lib. 1. in philoſophiæ Platonis laudem lib. 5. laudes patriæ ſuæ lib. 2. ad Græcorum Imper. conſolationis li. 3. orationes & epiſtolas plures. in calumniatorẽ Platonis li. 4. librũ in quo ex 12 libris Platonis de legibus quàm plurima recitantur, quæ etiam in Latinum traducit: tum paſſim oſtendit, quàm perperã tralata eadem fuerint à Georgio Trapezũtio: quod ijs, qui Græcè diſcũt, exiſtimamus adiumẽto fore non mediocri. de eucharıſtia librum. Ex Ariſtotele Metaphyſicorum libros quatuordecim tranſtulit: item Theophraſti metaphyſica, & lib. 4. Xenophontis de factis & dictis Socratis memoratu dignis. Scripſit etiam Græco ſermone quædam, nempe ad Plethonem ſiue Gemiſtum, cuius diſcipulus fuit, de eo quod per ſe ſubſiſtit: & epiſtolas reſponſorias ad eundem. Claruit Anno Do. 1473. Huius opera excuſa ſunt apud Aldum Venetijs.

Bethem quidam, Arabs, ſcripſit Centiloquium, ſiue de conſuetudinibus in aſtrorũ iudicijs, & de horis planetarum. Item de ſignificatione triplicitatum ortus. Opuſcula excuſa Venetijs, 1493.

Betonis ſcripta citantur à Plinio, qui multa in librum ſextum Naturalis hiſtoriæ ex eo tranſtulit. *

Betrandus Hiſpanus ſcripſit ſuper Clementinis.

Bezutius quidã ſcripſit ſuper 2. ff. noui.

Bianoris epigrammata Græca 14. extant in Florilegio Planudis: decem in primo libro: in ſecundo autem, tertio, & quarto, ſingula.

Bibulus ſcripſit opuſculum quoddam de geſtis Bruti, cuius meminit Plutarchus in M. Bruto. *

Bilibaldis Birckheimerus ſcripſit de uera Chriſti carne & uero eius ſanguine, ad Ioannẽ Oecolampadium reſponſionem, excuſam Norembergæ apud Io. Petreium, anno 1526. Scripſit etiam de priſcorũ numiſmatum ad Nurenbergenſis monetæ ualorem, æſtimatione, libellum: excudit Huldrichus Morhardus Tubingæ, anno 1533. Itẽ Germaniæ ex uarijs authoribus perbreuem explicationem, Francofurti apud Egenolphum, anno 1532. cum Gerardi Nouiomagi hiſtorijs Germaniæ inferioris. Xeno

phontis libros 7. rerum Græcarum, Latinitate donauit. Habentur cum Latinis operibus Xenophontis, quæ Cratander Basileæ impreßit, 1534. Gregorij Nazianzeni libellum de officio episcopi Latinum fecit. eiusdem orationes 30. uertit, à Frobenio et Heruagio excusas Basileæ. ex Plutarcho transtulit opusculum, De ijs qui à Deo serò puniuntur: & aliud, quòd non oporteat mutuari. primum librum Geographiæ Cl. Ptolemæi Latinitate donatum, commentariolo insuper illustrauit: Henricus Petrus Basileæ cũ integro opere Ptolemæi impreßit.

* Bionis Solensis scripta citantur apud Plutarchum in uita Thesei, & apud Plinium. qui ex his multa in librum 5. 8. 15. 17. & 18 Naturalis historiæ transtulit.

Bisantini cuiusdam epigrammata 2. in primo libro Florilegij Græci.

Bisignetus scripsit de dubijs Rotæ.

Bithynij epistola ad Ciceronem, extat libro sexto familiariũ epistolarũ Ciceronis.

Bironti cuiusdam sermones theologici impreßi in Italia.

* Bladudus Magus, Britannorum rex, scripsit de Magia mathematica libros plures. Claruit à cõdito mundo anno 3111. ante Christum autem 852.

Blasius Andernarius, natione Gallus, ordinis fratrum beatæ Mariæ de monte Carmeli, scripsit super sentẽtias lib. 4. quæstiones & collationes lib. 1.

Blasij Astarij Papiensis medici opusculum de curandis febribus, ad Aben Hali super primã quarti traditũ, impressum Lugduni 532. & Basileæ apud Henricum Petrum, cum Clementij Clementini operibus.

* Blegabridus Syllius, scripsit diuersorum carminum librum unũ. Claruit circa annum formati Adami 3830. Ante Christum uerò 133.

Blemmidæ nomen Nicephoro aliàs postponitur, aliàs præponitur, aliàs solũ reperitur. mihi semper postponendũ uidetur, utpote cognomen Nicephori, de quo infrà.

Blondus Flauius Forliuiensis, Eugenij pontificis quarti secretarius, scripsit decades tres. de gestis Romanorum lib. 31. uel decades 3. de Roma triumphante lib. 10. de Roma instaurata lib. 3. de Italia illustrata lib. 8. epistolarum ad diuersos lib. 1. orationes uarias lib. 1. & alia complura, impressa Basileæ in officina Frobeniana, multò quàm antè castigatius, anno 1531. Claruit anno Domini 1435.

* Bochus citatur à Plinio, qui ex eo in librum 16. Naturalis historiæ multa se transtulisse fatetur.

Boethi hexastichon in primo libro Anthologij Græcè legitur.

* Boethus Ornithogoniam scripsit, cuius lucubrationes citantur apud Plinium, qui in librum decimum Naturalis historiæ multa ex eius lucubrationibus transtulit.

* Bolos Mindesius Pythagoreus, scripsit de utilitate lectionis historiarũ, de mirabilibus naturæ, et alia multa, de quibus Suidas.

Bonagarsus Pistoriensis I.C. & suæ ætatis orator clarißimus, scripsit de nobilitate uera opusculum.

Bonaguida Aretinus, uir in utroq; iure doctißimus, scripsit introductorium aduocatorum lib. 2. margaritã iuris li. 1. declarationes uariarum causarum.

Bonauentura. uide Eustachius, qui & Bonauentura de Balneo regio.

Bonauentura Castillioneus, scripsit Gallorum Insubrum antiquas sedes. Liber impressus Mediolani apud Io. Antoniũ Castillioneum, anno 1541.

Bonauentura Patauinus, ordinis fratrũ eremitarũ S. Augustini, scripsit sermones de tempore li. 1. sermones de sanctis li. 1. & alia quædam. in libros sententiarum Petri

tri

tri Lombardi, tractatus 4. excusi tomis 4. Vitam Christi, uel Meditationes deuotæ in uitam Christi, opus diuisum in capita 95. impressum.

Bonetius quidam iurisperitus, scripsit de probationibus. Liber impressus.

Boneti Iudæi annulus, instrumentum astronomicum. Libellus Marpurgi exiuit, anno 1537.

Bonicontus, Ioannis Andreæ filius, scripsit de libertate Ecclesiastica, de priuilegijs Clericorum. De appellationibus. De accusatione & inquisitione.

Bonicontrus. Vide Laurentius.

Bonifacij epistolæ 8. ad D. Augustinũ, inter Augustini epistolas impressæ leguntur, his numeris: 183.186.188.190.191.193.195.197.

Bonifacius Papa primus, scripsit Epistolarum decretalium lib. 1. Huius etiã decreta legimus in uolumine Conciliorum impresso Coloniæ. Claruit anno 422.

Bonifacius Papa octauus, natione Campanus, Benedictus ante uocatus, composuit per tres eruditißimos in iure uiros, Nouas cõstitutiones, quas appellari uoluit Sextum decretalium lib. 1. Epistolas plures ad diuersos li. 1. Floruit anno 1303.

Bonifacius Ferrarius de Valentia, natione Cathalanus, ordinis Carthusieñ. scripsit tractatum, cur in ordine Carthusiens. pauci canonizati sint, & miracula publicè non faciant, ad Bonifacium eiusdem ordinis li. 1. de approbatione ordinis lib. 1. Epistolas quasdã, et alia multa. Vixit an. 1420.

Bonifacius de Mantua, de maleficijs scripsit. Liber impressus.

Bonifacius archiepiscopus Moguntinus, natione Scotus, monachus ordinis sancti Benedicti, scripsit Epistolarum ad diuersos lib. 1. Vitam quorundam sanctorũ, li. 1. Floruit anno 755.

Bonifacius Symoneta scripsit librum de Christianæ fidei: & Romanorum Pontificum persecutionibus, impressum.

Bonifacij de Vitalinis commentarij extant super Clementinis: & Disputatio, qui casus requirant speciale mand.

Bonifacius Vuanefridus monachus Cirencestrensis, scripsit de sua fide & doctrina lib. 1. De religione sanctitatis. Pro rebus ecclesiæ. Instituta synodalia. De suis in Germania laboribus. Ad Echelbaldum Danorũ regem lib. 1. Vitam Liuini martyris. Vitas aliorum sanctorũ. De fidei unitate li. 1. Contra hæreticos li. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1. Claruit anno Domini 750. *

Bonominus Pergomensis medicus, scripsit de uenenis lib. 1. Quæstionum diuersarum lib. 1. & alia multa. Claruit temporibus Caroli imperatoris & Clementis Papæ VI. anno Christi 1301. uel ut alij, 1350.

Bonus Accursius Pisanus, Adipem elegantiarum ex Laurentij Vallæ libris studiosißimè collegit. opus impressum Coloniæ apud Ceruicornum, anno 1527.

Bonus de Curtilli I. C. scripsit de nobilitate.

Boschinus de Codega, scripsit quædã super Decretalibus.

Bosianus Cremonensis I. C. nonnihil edidisse fertur.

Bosonis de libero arbitrio librum ad Ludouicum primum imperatorem Ro. habet Viennæ Austriæ Vuolfgangus Lazius, nondum typis excusum. *

Bouini Membricij cuiusdam lucubrationes extare legi in catalogo bibliothecæ cuiusdam.

Bouslaus de Hassenstein, natione Germanus, uir nobilis, scripsit Opus præclarũ de Germanorum & Italorũ inuentis proprijs lib. 1. Carminũ quoq; li. 1. Epistolas uarias, et alia cõplura. Floruit an. Do. 1494.

Brabianus *sub imperatore Seuero edidit quædam opuscula, ad Christianũ dogma pertinentia.*

Brendanus *abbas, ex occidentali Hyberniæ regione natus, scripsit librum de legibus & obseruationibus monachorum. Claruit anno Do.* 560.

Brenlanlius *cognomento Britannus, astrologus præclarus, scripsit libros plures de astrologorum prænotionibus. Claruit an. Domini* 1344.

Brienníj, *Græca quædam scripta de Musica extant in Italia, cum Alypio eiusdẽ argumenti scriptore.*

Brigida *Laginensis, Scota natione, Reuelationum suarum scripsit libros 12. obscurissimos. Claruit apud Scotos, an. Do.* 518.

Brissonis *dialectica, à Georgio Valla opinor ex Græco traducta.*

Brocardi *Annales de Friderici primi in terra sancta rebus gestis, habet Vuolfgangus Lazius medicus et historicus Viennensis.*

Brucherius *quidam scripsit commentarios in septem Græciæ sapientum dicta, & in Catonem. Opuscula impressa, ni fallor, in Gallia.*

Bruno *ac Basilius Amerbachij, Basilienses, ac fratres germani, scripserũt in Diui Aurelij Augustini opera præfationẽ doctissimam, quæ tomo operum eius quinto præfixa est.*

Bruno *episcopus Herbipolensis, Conradi Imperatoris secundi patruelis, comportauit ex antiquorũ patrum scriptis pulchram expositionem in totum Psalterium, lib. 1. Claruit anno* 1045. *huius opera theologica in Italia excusa sunt. Alibi lego in catalogis, Brunonis commentarios in epistolas Pauli impressos, item in Psalterium: opinor autem Brunonis Herbipolensis esse.*

Bruno *archiepiscopus Ruthenorum, natione Italus, scripsit in Genesim lib. 2. & quædam alia. Vixit anno* 1008.

Bruni *Longoburgensis chirurgia magna, Opuscula impressa cum chirurgicis libris Guidonis de Caul. & aliorum, Venetijs anno* 1499. *Claruit anno* 1008.

Brutus *Iulius Dardanius, Æneæ Troij magni Latinorum regis ex Iulio Syluio & Lauiniæ nepte pronepos, Græco sermone scripsit ad Pandrasum regem epistolas, itẽ ad Troianorum profugos legum Britannicarum lib. 1. Claruit à creatione mundi anno* 2860. *ante Christum autem* 1103.

Brutus, *uide M. Brutus.*

Bulcasis *liber de præparationibus medicamentorum. Vide Albucasim suprà.*

Bulgarini *de Bulg. disputatio, incipit, Sempronius condidit testamentum. Scripsit etiam aliqua in 1. infortiati.*

Bulgario *quidã adscribunt commentaria in epistolas Pauli, sub Athanasij nomine excusa, cũ ea sint Theophylacti Bulgariæ episcopi.*

Bundúica *Bellatrix, heroici spiritus fœmina Britannica, scripsit ad urbiũ & prouinciarum municipes pro excutiendo Romanorum iugo epistolas plures ac doctissimas, & alia. Floruit anno Domini* 70.

Burchardus *Dorcestrius, descripsit Fremundi occidentalium Anglorum reguli uitam, et alia multa, quæ tamen non extant hodie. Floruit anno Domini* 870.

Burchardi *Mithobij Stereometria, ars docens certas dimensiones corporum ratione mathematica, ac Virga stereometrica cum dimenso æquatorioq; desuper affabrè confectis. Liber excusus Francoforti,* 1544.

Burckardus *episcopus Vuormaciensis scripsit ex sententijs sanctorum patrum et generalium conciliorum atq; summorum Pontificum, magnum & insigne opus post Isidorũ, uidelicet Decretorum lib.* 20. *Epistolarum*

ſtolarum ad diuerſos lib. 1. Claruit anno Domini 1020.

* Burleus quidam ſcripſit commentarios ſuper Ariſtotelis de natura libros, ac de moribus. Item ſuper arte ueteri, nimirum Lullij Hiſpani. Excuſi ſunt Venetijs.

Butas poeta & hiſtoricus, ſcripſit elegis de Romanorum rebus geſtis, cuius ſcripta ut fabuloſa reprehendit Plutarchus in uita Romuli.

C A.

Cabaſilas, quædam Græcè ſcripſit, de quibus in Nicolao Cabaſila: opinor enim eundem eſſe authorem, quanquam aliquoties ſine prænomine legerim, & alicubi Caliaſilas.

Cæcilius quidam, & aliquot alij coepiſcopi apud Cyprianum li. 1. ſcripſerunt epiſtolas, ſecundam, 11. & 12.

Cæcilij à Bilta uerba apud Cyprianũ in ſententijs epiſcoporum de hæreticis baptizandis.

Cæcilius Cyprianus eccleſiæ Carthaginenſis in Africa epiſcopus, qui alio nomine Thaſcius dictus eſt, Latino ſermone ſcripſit De gratia dei lib. 1. cõtra Demetrianũ lib. 1. de pietate et elemoſyna lib. 1. De laude martyrij li. 1. de zelo & liuore li. 1. de bono patiẽtiæ lib. 1. de moralitate li. 1. de Virginitate li. 1. de lapſis li. 1. de ſacramento calicis lib. 1. de unitate eccleſiæ lib. 1. de oratione dominica lib. 1. de uanitate idolorum li. 1. de uita Clericorum lib. 1. de duobus montibus lib. 1. ad Antonianum de Nouato lib. 1. de Iudæis ad Quirinum lib. 2. Ad Cornelium Papã epiſtolas 8. De aleatoribus lib. 1. ad Iulianum amicum ſuum lib. 1. Epiſtolarum ad diuerſos lib. 4. Eius opera ex emendatione Eraſmi Rot. excuſa ſunt Baſileæ apud Frobenium anno 1520. Videlicet Epiſtolarum lib. 4. Tractatus cõtra Demetrium. De habitu, diſciplina & cõuerſatione uirginum, Sermones ſex. Ad Fortunatum de exhortatione martyrij. Aduerſus Iudæos lib. 2. de præceptis Dominicis. Ad Iubaianum epiſtola de hæreticis baptizandis. Ad Pompeium contra epiſtolam Stephani. Ad Quirinum de ſchiſmaticis baptizandis. Sententiæ breues epiſcoporum, martyrum, confeſſorum, &c. 85. Adiuncta ſunt etiam huic editioni quæ Eraſmi Rot. iudicio falſò Cypriano aſcripta ſunt, utpote, Tractatus de Sina & Sion montibus, de reuelatione capitis beati Ioannis Baptiſtæ, Expoſitio in Symbolum apoſtolorum, Libellus de ſingularitate clericorum, De Cardinalibus operibus Chriſti, De laude martyrij, De diſciplina & bono pudicitiæ libellus: ad Nouatianum hæreticum, Quòd lapſis ſpes ueniæ non ſit deneganda: Oratio ad Deum. alia oratio, quam D. Cyprianus ſub die paßionis ſuæ dixit. Sermo Auguſtini de S. Cypriano martyre. Eadem Gryphius excudit Lugduni an. 1528. Epiſtolæ autem eius ſeorſim alibi excuſæ ſunt. Floruit ſub Valeriano & Galieno principibus, anno Domini 249.

Cæcilius Argiuus uerſificator ſcripſit librum de piſcibus. Suidas. *

Cæcilius Siculus Callantianus rhetor, ſcripſit Eclogam uocabulorum literarum ordine, quæ Suidæ Lexico accreuit, quod inſcriptio indicat. * Scripſit etiam comparationem Demoſthenis & Ciceronis. Floruit ſub Auguſto Cæſare, ad Hadrianũ uſq;.

Cæleſtini Papæ decreta, extãt in uolumine Conciliorũ cum reliquis Pontificũ decretis: item cũ Clementis recognitionibus.

Cælij Apicij de re coquinaria ſiue culinaria libri 10. excuſi olim Venetijs, deinde Baſileæ ex caſtigatione Albani Torini medici, anno 1541. unà cum Platinæ Cremonenſis de tuenda ualetudine libris 10. & eodem anno Lugduni apud Gryphium. Poſtremò Tiguri apud Froſchouerum, anno 1542.

1541. à Gabriele Humelbergio medico castigati, & annotationibus illustrati.

Cælij Aureliani Siccensis liber de morbis acutis, impressus Parisijs apud Colinæū. Eiusdem Chronion, id est, tardarum paßionum libri quinq;, excusi Basileæ apud Henricum Petrum, anno 1529.

Cælij Calcagnini opera, excusa Basileæ in officina Frobeniana, anno 1544. quorum hic elenchus est: Epistolicarum quæstionum, & epistolarum familiarium lib. 16. Iudicium uocalium. De rebus Aegyptiacis commentatio. Disquisitiones aliquot in libros Officiorum Ciceronis. De imitatione commentatio. De iudicijs liber. De Talorum, tesserarum, & calculorum ludis. De re nautica. Quod studia sunt moderanda. Ne quis se à sua umbra uinci sinat. De uerborum & rerum significatione commentatio. Collectanea uetustatis. Quod cœlum stet, terra moueatur, commentatio. De libero animi motu. De uita aulica. Encomium Pulicis. De concordia. De calumnia. De salute ac recta ualetudine. Paraphrasis trium librorum Meteororum Aristotelis. De mutuo amore. Compendium rhetoricæ. Paraphrasis in primum librum Ethicorū Aristotelis, paraphrasis in Politica Aristotelis, paraphrasis in commentationem de sensu & sensili Aristotelis. quòd Stoici dicunt magis fabulosa quàm poetæ. de Citrio, cedro & citro commentatio, in Venetæ claßis expugnationem, descriptio silentij, de Trinitate & sapientia diuina sermo per ipsum authorem in cathedrali ecclesia Agriensi publicè habitus: in sacramentum Eucharistiæ sermo, per ipsum authorē ibidem habitus. compendium Magiæ, in funere Beatricis reginæ Hungariæ oratio, in funere Herculis Strozzæ oratio, in funere Hippolyti primi Cardinalis Estensis oratio incœpta. in funere Antonij Constabilis oratio. in funere Alfonsi primi, ducis Ferrariæ tertij oratio. pro Alfonso primo, duce Ferrariæ tertio, orationes duæ. Ad Leonē Papā X. pro Hercule secundo, duce Ferrariæ quarto, oratio. pro oratoribus Fauentinis, pro eisdem. Pro Alfonso primo, duce Ferrariæ tertio. Ad Iuliū II. in laudē iurisperitiæ orationes duæ, in solēnitatibus Epiphaniæ orationes tres, pro promotore doctore oratio in collegio habita, encomion artium liberaliū. in doctoratu Rubē Hebræi, oratio. pro amico doctore in patriā redeunte, qui insignia doctoratus acceperat, oratio. Dialogi: Equitatio, De memoria, Galatea, Melone, Proteus, Rex Albaniæ, Alexāder, Piora, de mensibus. Apologi: Linelæon somatia, personati, obligatio, gigantes, super inscitia, absentia. Apologorum liber ad Ioan. Hieronymum Monferratum, oraculorū lib. quædā dictamoralia, panegyricus pro Calcagnino Protonotario apostolico.

Cælius Horatius Curio. Vide Horatium.

Cælij Secundi Curionis Itali opuscula quædam eleganter & piè cōscripta, excudit anno 1544. Ioan. Oporinus Basileæ. Sunt autē hæc: Araneus, siue de prouidētia Dei, libellus de immortalitate animorū. de liberis piè educādis, paradoxa Christiana 2. paraphrasis in principium Euangelij S. Ioannis, adhortatio ad religionem, oratio de ingenuis artibus, oratio in laudem scribarum, funebres orationes 2. laudatio cuiusdā qui pro patria occubuit, quatuor breues orationes è Græco uersæ, Bernardini Ochini sermo ex Italico uersus.

Cælius Sedulius Scotus scripsit carmē pascale lib. 5. Annotationes in omnes Pauli epistolas, impressas Basileæ apud Hen. Petri. Hymnum de Seruatore. Ad Theodosiū Cæsarem lib. 1. in editionem Donati lib. 1. in Prisciani uolumen lib. 1. exhortatorium

ad

ad fideles li.1. de Christo li.2. carmina & epistolas diuersi generis. Claruit an. 430.

Cælij Secundi Curionis extant etiam alia quædã, nẽpe, Pro uera et antiqua ecclesiæ Christi autoritate in Antoniũ Florobellũ oratio ab Oporino excusa, an.1546. De omni artificio disserẽdi atq; tractandi summa, anno 1547. Commentaria in Ioachimi Perionij de Dialectica libros 3. anno 1549. Pasquillus Ecstaticus, unà cũ alijs etiam aliquot lepidis dialogis, quibus præcipua nostræ religionis capita explicãtur. De literis doctrinaq; puerili libri.5.& Libellus de ratione docendi Grammaticam, anno 1546. Christianæ religionis institutio, anno 1549. Epitome Dialectices Ioachimi Perionij, anno 1549. Nizolij ex Cicerone obseruationes ab eo locupletatas excudit Heruagius Basileæ, an. 1547. De mẽsuris Romanorũ tractatũ idem excudit cũ Liuio, anno 1549. Eiusdem commẽtaria in Philippicas M. Tullij orationes propediem in lucem prodibũt, ex officina Frobeniana.

Cæsaris Carmenti epistola ad Angelum Politianum, lib.4. epistolarum Politiani, qua ipsum & eius Miscellanea laudat.

Cæsaris Landulphi, medici de curis febriũ opusculũ, impressum cũ practica M. Gatinariæ Lug. an.1532. et Basileæ cũ Clemẽtis operibus medicis apud Hen. Petrum.

Cæsarius episcopus Arelatensis, scripsit de gratia et libero arbitrio lib.1. sermonum ad monachos lib.1. decretum triũ conciliorum Arelat. lib.3. Floruit an. Do. 670.

Cæsarij cuiusdam sententiæ quædã citantur in libello de officio rectoris ecclesiæ, Coloniæ impresso, 1531.

Cæsarius monachus in Heisterbach ordinis Cistertiẽsis, Germanus, scripsit Opus prolixũ de miraculis & uisionibus diuersis suo tempore factis in Germania, dialogorũ de uarijs li.12. in Euangelijs domini calibus lib.2. in Euangelijs de sanctis lib. 1. sermones ad nouitias lib.1.

Cæsij Baßi cuiusdam liber inuentus, anno 1494. in cœnobio quodam Bobij Italiæ oppidi, ut in Geographia sua testatur Raph. Volaterranus.

Caietanus Vicentinus, Patauinus canonicus, scripsit in lib. Physicorum lib.8. in libros de anima lib.3. in lib. de cœlo & mũdo lib.4. in meteora lib. 4. & alia complura. Floruit anno Domini 1430. * Est & *
alius, Thomas de Vio, Caietanus: cuius esse puto commentarios in Biblia.

Caius I.C. uide T. Caius. C. litera maiuscula Caium designat.

C. Acilij historias Italicas, siue Roma *
nas, citat Plutarchus in uita Romuli.

C. Aelianus citatur apud Plinium, ex *
cuius scriptis multa in librum 8. Naturalis historiæ transtulit.

C. Asinij Pollionis epistolæ 3. ad Ciceronem, extant libro 10. Familiarium. Vide Suidam in Ἀσίννιος Πωλίων, &c. Idem de alio eiusdem nominis, in Pollione, Πωλίων, sic scribit: Asinius Pollio, Trallianus genere, scripsit bellum ciuile Cæsaris & Pompeij, &c.

C. Casßij proconsulis epistolæ 2. ad Ciceronem, libro 12. familiarium habẽtur: & una lib.15. Vide in M. Bruto.

C. Crispi Salustij opera & fragmenta quæ extãt, excudit Aldus Venetijs, Gymnicus Coloniæ, Morhardus Argentorati, Cratander Basileæ.

C. Epidicus citatur apud Plinium, *
qui in librum 17. Naturalis historiæ multa ex eo transtulit.

C. Gracchi orationes citantur apud *
Plutarchum in uita Gracchorum.

C. Heluius Cinna scripsit epigrãmata multa, & poema de Smyrna, quod decem annos elimauit. Seruius.

* C. Helius *Vestinus citatur apud Plinium, qui in lib. 2. multa ex eo transtulit.*

* C. Ictius *citatur apud Plinium, qui se ex eius lucubrationibus quædam in librum 36. Naturalis historiæ transtulisse fatetur.*

Caij *Iulij Cæsaris commentariorum de bello Gallico libri 7. habentur: octauum enim A. Hircius adiecit. De bello ciuili Pōpeiano libri 3. excusi Venetijs apud Aldū, Basileæ apud Thomā Vuolfium, an. 1521. unà cū Hircij quoq; historijs, et locorū populorumq; explicationibus, atq; picturis. Postea excusi sunt ab Heruagio Basileæ in parua charta, 1535. & Lugduni apud Gryphium non semel, & rursum Basileæ apud Brylingerum. In eundem Commentaria Antonij Schonhouij propediem exitura in lucem speramus.*

C. Iulij *Higini poeticū astronomicum, Ioā. Soter impreßit Coloniæ an. 1534. et Basileæ Heruagius an. 1535. & 1548. cū alijs.*

C. Iulij *Solini Polyhistor, siue rerum orbis memorabilium collectanea impressa Venetijs apud Aldum, Lugduni apud Gryphium, & Basileæ cum Pomponio Mela apud Robertum Vuinter. Adiectis docti cuiusdam uiri scholijs in prima 7. capita.*

* Caius *Melissus Spoleti natus, Grammaticus insignis, libellos ineptiarum scripsit centum & quinquaginta. Alios etiam diuersos edidit, & nouum genus togatorū, inscripsitq; trabeatas. Suetonius.*

C. Matij *epistola ad Ciceronem, legitur libro 11. familiarium.*

C. Pedonis *Albinouani extat Elegia de obitu Mecœnatis, cum lusibus in Priapum, ad calcem operum Virgilij.*

C. Plinius *Cæcilius Secundus Nouocomensis, Plinij Secundi ex sorore nepos, scripsit libros epistolarum sex. Panegyricū Traiano imperatori. De uiris in re militari et administranda repub. illustribus. Hæc simul impressa sunt Venetijs apud Aldum, cum Suetonij libello de claris Gramaticis & Rhetoribus, ac Iulij Obsequentis prodigiorum fragmento, anno Do. 1514. Florentiæ 1515. Basileæ apud Cratādrū 1521. Lugduni apud Gryphium anno 1539. Liber autē de uiris illustribus seorsim impressus est Argentinæ per Schurerium, anno 1514. & deinde 1517. Item Basileæ apud Oporinum, cum Annotationibus Conradi Lycosthenis Rubeaquensis, anno 1547. Coloniæ deinceps, adiectis aliquot uiris illustribus, qui ante Procam et cum Pompeio fuerūt, per Georgium Cassandrum, apud Gymnicum, anno Domini 1549. Scripsit autem Plinius alia plura, quæ tamen iniuria temporum perierunt, utpote Tragœdiam Græcā, De maris Icarij tempestatibus elegos, Hendecasyllaborum librū, Demonstratiuas orationes, in quibus Demosthenem secutus est. De Heluidij ultione libros aliquot. Claruit anno Domini 119. sub Traiano imperatore.*

C. Plinius *Secundus scripsit de historia mundi libros 37. sæpe quidem uarijsq; locis excusos, diligentißime tamen Basileæ apud Frobenium, cum indice copiosißimo. Scripsit præterea de rebus Germanicis libros, quos Augustæ Vindelicorum extare ferunt. Huius epistola ad amicos de medicina, legitur ab initio Operis Marcelli de Medicamentis. De re medica scripsit lib. 5. excusos Basileæ, cum quibusdam Sorani, Oribasij, &c. opusculis.*

Caij *Semproni liber de diuisione Italiæ & origine urbis Romæ, impressus Venetijs per Bernardinum Venetū, an. 1498. & Basileæ apud Bebelium, cum Myrsili et aliorum antiquis opusculis.*

C. Sollius *Sidonius Apollinaris episcopus Auernorum, scripsit panegyricum Anthemio Augusto, lib. 1. panegyricum Iulio Va-*

lio Valerio lib. 1. panegyricum socero suo lib. 1. ad Felicem lib. 1. Epithalamium Ruricio & Hiberiæ lib. 1. epithalamium Poleomio lib. 1. eucharisticon ad Faustum Regiensem lib. 1. epigrammatum quoq; lib. 1. ad Pontium Leontium Burgi. lib. 1. laudē Narbonensis urbis lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 9. alia multa, quæ Henricus Petrus Basileæ excudit anno 1542. cum Io. Baptistæ Pij commentarijs. Claruit anno 480.

C. Suetonius Tranquillus scripsit 12. Cæsarum uitas, excusas Lugduni per Paganellum, & Gryphium anno 1539. per Gymnicū Coloniæ, et Argentinæ an. 1520. & Basileæ per Hen. Petrum anno 1542. Scripsit etiam de Grammaticis & Rhetoribus, libellos, unà cum Plinij de uiris illustribus libro multoties expressos. Item librum de uestibus, de regibus tres, quos in breuiarium redegisse memorant Pontium Paulinum. Librum de uiris illustribus, quē tamen nonnulli Cornelio Nepoti, pleriq; non absurdè Plinio iuniori ascribunt. Traditur insuper scripsisse libellū de uitijs corporalibus. Item de arte ludicra, nec non et de Prætoribus.

C. Sulpitij Apollinaris periochæ in Terentij fabulas.

Caij Titi Probi in decimum librū Valerij Maximi memorabilium exemplorum epitome, Basileæ cum integro opere Valerij apud Hen. Petrum, 1540.

C. Trebonij epistola ad Ciceronem, libro 12. familiarium.

* C. Tuditani commentaria citantur apud Fenestellam in præfatione de Magistratibus Roma. & Gell. lib. 13. cap. 14.

C. Valerius Catullus poeta præclarus, scripsit lib. 3. quorum primus lyricos, secundus elegiacos, tertius epigrammata cōtinet, qui unà cum Antonij Parthenij Lacisij Veronensis commentarijs impreßi sunt Venetijs, per Andream de patascichis, anno Domini 1488. Sine commentarijs Basileæ apud Hen. Petri anno 1520. & alibi.

Caij Valerij Flacci Setini Balbi Argonauticorum libri 8. excusi apud Aldum Venetijs 1523. cum Ioan. Baptistæ Pij appendice ex quarto Argonauticō Apollonij, quæ octauum Valerij librum absoluit, duosq; insuper addit: & cum Orphei Argonauticis, incerto interprete. Argentinæ etiam excusi sunt, sed absq; Pij appendice, anno 1525. adiectis singulorum librorum argumētis. Item Parisijs apud Ascensium, cum Aegidij Maserij commentarijs, 1519.

C. Valgij scripta citat Plinius, ex quibus se in 23. 24. & 25. Naturalis historiæ libros multa transcripsisse, in autorum catalogo fatetur. *

Calcanei cuiusdam Consilia in iure.

Calepini cuiusdam scripta citari inuenio in 2. Infortiati de rebus dubijs. l. si is qui ducenta utrum. usq; ad finem.

Calentius poeta clarißimus, scripsit Elegiarum li. 3. Epigrammatum libellum, Epistolarum ad Hiaracum lib. 3. de Hectoris horrenda apparitione lib. 1. de bello Ranarum lib. 3. Satyram contra poetas. Satyram ad Longum, quòd nō est locus amicitiæ. Carmē nuptiale, Nouam fabulam. Impressa sunt Romæ per Ioan. Besiken, anno Domini 1503. *

Caliasilas, uide Nicolaus Cabasilas.

Calisius historicus citatur apud Plutarchum in uita C. Cæsaris. *

Calliceri distichon Græcum in secundo libro Florilegij.

Calliclis cuiusdam uersus Græci in crucem Christi & S. Georgium, cum Cyri Theodori carminibus leguntur.

Callicrates citatur apud Plinium, qui in librum tertium Naturalis historiæ multa ex eo transtulit. *

Callicratidæ Pythagorij Laconis tria fragmenta non parua, ex libro de familiarum felicitate, seruantur in Oeconomico Ioan. Stobæi.

Callimachi Cyrenæi hymni Græci cum Græcis scholijs excusi Basileæ in officina Frobeniana, anno 1532.

Callimachi epigrammata 22. sparsim in Florilegio Planudis leguntur, eiusdem aliquot carmina Stobæus citat. Carmē eius de coma Berenices à Catullo trāslatum habemus. Vide Suidam, qui multa ab eo scripta testatur: & inter cætera Ibin, poema obscurum et conuicijs plenum, contra inimicum suum Apollonium Argonauticorum authorem: quod apud Latinos
* imitatus est Ouidius. * Callimachi scripta citantur etiam apud Higinum & Fulgentiū in Mytholog. & Arati commentatorē. Itē apud Plinium, qui in lib. 4. 5. et 11. Naturalis historiæ libros multa ex his transtulit.

Alius fuit Callimachus iunior, illius ex fratre nepos, qui de insulis carmine scripsit.

* Callimachus Medicus, cùm alia, tum de coronis etiam scripsit. cuius lucubrationes citantur apud Plinium, in 21. 23. 24. 25. 26. & 27. Naturalis historiæ libris.

Callimachi Itali epistolium ad Angelum Politianum, Leopoli scriptum, tertio libro epistolarum Politiani legitur.

Callimachi, nescio an eiusdem, Hungarica historia extare fertur.

* Callinus sophista Syrius, uel Arabs, scripsit ad Lupum de Cacozelia, & rebus gestis Alexandri, & alia quædam. Suidas.

Callinij hexasticha duo in primo libro Anthologij Græci: fortè Callini legendum. Callini elegiam uersuum 22. qua milites ad pugnā hortatur, ponit Stobæus laudans audaciam. Quanquā Ioach. Camerarius orationi suæ de bello Turcico adiūctos Latinè reddens, Callimachi legit, nō Callini: nos etiam in exemplaribus Græcis manuscriptis Καλλίνυ legimus. Vide Callij.

Calliphanis scripta citātur à Plinio: * qui ex his in librum tertium Naturalis historiæ multa transtulit.

Callippus Corinthiacus, descripsit Orchomeniorum historias, quarū mentionem * facit Pausanias in Boeoticis.

Callisthenes scripsit libros aliquot transformationū, ex quorum secundo Plu- * tarchus Midæ regis & Anchuri historias recitat in Paralle. minoribus ca. 9. Scripsit præterea rerū Macedonicarum libros, ex quorū Philippi Lusci historiā idem Plutarchus eodē libro refert, cap. 15. Itē Thraciæ rerū historias, quas idem mutuatur cap. 58.

Callisthenis Sybaritæ uerba ex decimotertio libro descriptionis Galliæ, leguntur apud Stobæum, in capite de Morbo. Et * in primo capite, historia quædam ex secundo libro transformationum Callisthenis.

Callisthenis cuiusdam historiæ citantur apud Plut. in Camillo, & Phocione. *

Callistrati Græci scriptoris descriptiones 14. excusæ Venetijs apud Aldum anno 1503.

Callistratus, uetus I. C. scripsit de cognitionibus lib. 6. edicti monitorij lib. 6. de iure fisci lib. 4. institutionum lib. 3. quæstionum lib. 3. Horum fragmenta in Pandectis iuris leguntur.

Callistus, uide Calixtus.

Callistus Nicephorus, uide Niceph.

Callisti Placentini canonici regularis de necessitate bonorum operum lib. 2. De libero arbitrio libri 2. ubi et contra Lutherū quædam, ex Italico uersi, & excusi Ingolstadij, 1542.

Calixtus Papa secundus, natione Burgundus, scripsit de miraculis sancti Iacobi lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. & decreta, quæ cū cæteris excusa Coloniæ. Claruit

ruit anno Domini 1120.

Callij Argij tetrastichon extat in secundo libro Florilegij Planudis. Sed fortè Καλλίνυ legendum, ut suprà, non Καλλίυ.

Calphurnius Sura Ephemeridas uitæ Galieni senioris principis scripsit, ut autor est Pollio.

Calydonius, & aliquot alij coepiscopi, scripserunt secundam & duodecimam epistolã, libro primo epistolarũ Cypriani.

Cambra Formosa, Belini Britannorum regis nobilißima filia, inter cætera cõposuit legum Sycambrorum lib. 1. Claruit circa annum à condito mundo 3590. & ante Christum 373.

Camillus Gilinus, Baptistæ Fulgosi opus de dictis & factis memorabilibus, iuuenili adhuc ætate ex Italico Latinũ fecit.

Camilli Leonardi Pisaurensis Physici speculum lapidum, impressum Venetijs. Claruit anno 1502.

Camillus Richerius, Lodouici Cœlij Rhodogini fratris filius, patrui Antiquarũ lectionum opus recognitum, & tertia plus parte locupletatum, nuper in lucem emisit. Floruit anno 1540.

Campanus Gallus Transalpinus Euclidis elementa Geometrica transtulit, & expositione illustrauit. Heruagius impreßit Basil. 1537. eiusdem libellus de quadratura circuli, excusus in appendice Margaritæ philosophicæ. Nonnulla etiam in Astrologia composuit.

Campoli cuiusdam abbreuiationes in theologia, excusæ in Italia.

Canamusali de Baldach philosophi liber de curandis oculorum paßionibus, insuper rerum præparationibus quæ ad oculorum medicinas faciunt, & de medicaminibus ipsorum rationabiliter terminandis, impressus Venetijs 1499. cum Chirurgia Guidonis de Cauliaco, & aliorum.

Candidus Arianus scripsit ad Mariũ Victorinum Rhetorem, de Generatione diuina librum, excusum cum eius confutatione Basileæ apud Ioannem Oporinum, unà cum Ziegleri in Genesim conceptionibus, anno 1548.

Candidus, regnantibus Commodo et Seuero, in Hexaemeron pulcherrimos tractatus edidit. Hieronymus & Eusebius.

Caniclei scriptoris Græci, liber antitheticus ad Plotinum de animæ immortalitate, extat Romæ.

Canij Papæ decreta, cum aliorum decretis impressa.

Cantalitij epigrammata, & de Parthenope bis recepta liber, excusus Basileæ apud Heruagium.

Capito Lycius, historicus: uide Suidã.

Carcini fabulæ bis à Stobæo citantur. De duobus Carcinis Tragicis lege Suidam.

Carodocus Laucarbanensis, de Cambria, seu Guallia, Anglicorum Britonum prouincia oriundus, Guallorũ siue Britannorum principum succeßiones, annos, tempora & gesta à Caduuallandro ad suam usq; ætatem, doctißimè descripsit. Claruit anno Domini 1150.

Caroli quarti bulla aurea de electione Romanorum Regis, Opus impressum Coloniæ, cum decretis Pontificum.

Caroli quinti Imp. ad duo Clementis septimi Pontificis Romani breuia, responsio, qua ab ipso Pontifice appellat, petitq; generalis Christianorum omnium concilij congregationem. Adiunctæ sunt etiã ipsius Clementis literæ. Item epistola Caroli V. ad collegium Cardinalium, qua petit, ut negante seu differente Pontifice generalis Cõcilij indictionem, ipsi indicant. Instrumentum præsentationis literarum Cæsaris ad Pontificem & Cardinales, ipsis in urbe factæ. Pro Carolo V. ad ea, quæ per oratores

Clementis septimi Pontif. ac Francisci regis Francorum, & Venetorum ad generalem pacem componendam nuper proposita fuerũt, respõsio. Cratãder Basileæ excudit.

Carolus Aretinus, comœdias quasdã scripsit, unde sententias aliquot Albertus de Eyb in Margarita sua poetica delegit.

Carolus Bouillus Beromandius Samarobrinus, Quadraturã circuli suis geometricis machinamentis cõtexuit, quam philosophorum nullus antea satis exactè adinuenerat. Librũ de nihilo, magna cũ omnium admiratione perscripsit. Item in Geometriam libros sex introductorios. introductionem in scientiam perspectiuam, quæ est in appẽdice Margaritæ philosophicæ. librum de intellectu diuino, angelico & humano. librum de sensu, Artem oppositorum, librum de generatione, librum de sapiente, librum de duodecim numeris, Epistolas philosophicas complures. Librum de differentia et uitijs uulgarium linguarum, & Gallici sermonis uarietate, qui excusus est Parisijs apud Robert. Stephanum. Librum de laude Hierusalem, qui continet interpretationẽ Psalmi, Lauda Hierusalẽ dominũ, &c. De laude gentium lib. 1. qui est interpretatio Psalmi 117. De concertatione & area peccati lib. 1. qui libri unà excusi sunt Lugduni apud Gryphium, anno 1531. Scripsit etiam librum de septem uitijs humanis, cui mirabilis pictura subijcitur de ijsdem uitijs. Item rerum Geometricarum introductionũ libros 6. excusos Parisijs an. 1503. quibus adnectitur eius libellus de cubicatione sphæræ, cum cæteris.

Carolus Figulus, scripsit Methodum de herbis. Opusculum Coloniæ excusum 1540. Ichthyologiam, seu Dialogum de piscibus. Ibidem. Explicat autem circiter 20. piscium nomina, qui in Mosella flumine capiuntur, et ab Ausonio quoq; descripti sunt. Item de mustellis. Ibidem.

Caroli Girardi Castilionensis de iuris uoluminibus repurgandis Librum, Gryphius impreßit Lugduni, 1535.

Caroli Magni homiliæ æstiuales & hyemales, duabus partibus.

Carolus Phernãdus, natione Theutonicus, Brugis oppido Flandriæ ortus, scripsit in decertationẽ metricam Ruperti Gaguini, de purißima conceptione sacræ Dei genitricis et uirginis Mariæ, aduersus Vincentium de Castronouo ordinis Prædicatorum opus elegantißimum, commentariorum lib. 1. laudes ordinis Carmelitarũ lib. 1. odarum in laudem Christi lib. 4. de conceptione contra Vincentinum lib. 1. carmen iambicum de eadem lib. 1. orationem de cõcep. ad Carthusien. lib. 1. de S. Catharina orationem lib. 1. epistolarum multarũ li. 2. carmina fermè innumera lib. 1. elegias de contemptu mundi lib. 1. & alia multa. Claruit anno Domini 1494.

Carolum Ruinũ inuenio scripta quædam reliquisse in ff. nouum, & super Infortiatum. Vide in Iasone de Maino.

Carolus Stephanus libellum de Re uestiaria ex Baysio excerpsit, & ipse multa addidit, adiecta & Gallicæ linguæ interpretatione. Rob. Stephanus excudit Parisijs an. 1535. ex eodẽ Baysio de uasculis libellũ decerpsit, addita uocũ Latinarum interpretatione Gallica, ibidẽ eodem anno impressus. Eiusdem Caroli de re hortensi libellus, Gallica herbarum, florum, ac fruticũ, qui in hortis conseri solent, nomina Latinis uocibus efferre docens, ex probatis authoribus, in puerorum gratiã excusus Lugduni apud Gryphium, anno 1536. seminarium siue Plantarium earum arborũ quæ post hortos conseri solent, quarum nomina, fructus, item etiam cõserendi uocabula apud authores bene recepta eo libello declarantur,

rantur, in puerorũ gratiam: Robertus Stephanus Parisijs impreßit. Item uinetum, in quo uaria uitium, uuarum, uinorum, antiqua, Latina, uulgariaq; nomina: item ea quæ ad uitium cõsitionem, ad culturam ab antiquis rei rusticæ scriptoribus expressa sunt, ac bene recepta uocabula, nostræ consuetudini præsertim (inquit author Gallus) commoda, breui ratione cõtinentur, in adolescentulorum gratiam. Rob. Stephanus Parisijs 1537.

Carolus Valgulius è Græco transtulit ex Plutarcho Nuptialia præcepta, de morali uirtute librum. De musica librum, cui etiam annotationes adiecit. Cratander impreßit Basileæ, cum cæteris moralibus Plutarchi opusculis.

Caroli Verardi liber de expugnatione regni Granatæ, excusus Basileæ apud Henricum Petrum. Eiusdem historia Bætica etiam extat ad Raphaelem Riarium, dialogis aliquot (circiter 20.) conscripta.

Carphylidæ octostichon in tertio libro Florilegij Planudis, & hexastichon in primo, ubi Carpyllidæ scribitur.

Caruaiali Minoritæ apologia.

Caspar, uide Gaspar.

* Cassandra uirgo Veneta, scripsit carmina uaria ac doctißima, teste Fulgoso li. 8. cap. 3. rerum memorabilium.

Cassianus, uide Ioan. Caßianus.

Casfianus citatur in Græcis Geoponicis Constantini.

* Cassibellanus Helius, Britanniæ princeps, scripsit ad Iulium Cæsarem librum de Non ferenda seruitute. Claruit anno à condito seculo 3921. ante Christum uerò 42.

Casfij cuiusdam meminit Celsus li. 4. cap. 14. qui inuentor extitit nobilis pharmaci, quod Colicum inscribitur.

Casfij à Macomadibus uerba apud Cyprianum citantur in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Casfij iatrosophistæ problemata medica 83. Græcè, excusa Parisijs 1541. eadem ab Hadriano Iunio conuersa, Vuechelus impreßit eodem anno. Vide in Gesio.

Casfij Quinti epistola ad Ciceronem, legitur libro. 12. Familiarium epistolarum.

Casfitius Surrentinus, cognomine Pasciles, qui Romæ ludum Grammaticæ primùm aperuit, scripsit quædam in Grammatica. Huius uitã habes apud Suetonium & Volaterran. *

Casti à Sicca uerba apud Cyprian. in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Casuus sacerdos scripsit de octo partibus orationis, qui liber inuẽtus est in cœnobio quodam Bobij Italiæ oppidi, ut meminit Raph. Volater. in Geographia sua.

Cataldinus de Bonis Compagnis, scripsit de translatione Concilij Basiliensis, et de syndicatu. §. proficisci.

Catelliani Cottæ Iureconsf. Mediolanensis memorabilium 2. partes. Basileæ excusæ apud Oporinum.

Catharina Senensis, monialis S. Dominici, causa fuit epistolis ad Gregoriũ undecimum scriptis, & peregrinatione sumpta, ut ille Romam rediret. Scripta eius simul, & dicendi prudẽtia, cũ magna theologorum doctrina conferri possunt. *

Catharinus Politus scripsit cõtra Caietanum: liber impressus Parisijs apud Colinæum.

Catherina Anglorum regina, Henrici octaui uxor primùm, deinde D. Thomæ Seymour auunculi regis Eduardi sexti cõiunx, scripsit meditationum in psalmos librum unum. Item librum de lamentatione peccatoris, et alia. Claruit anno Do. 1548. *

Catmus Milesius paulo post Orpheum primus scripsit historiã, ut author est Suidas. Hunc *

das. Hunc Plinius ait primùm inuenisse prosam orationem. Volat. lib. 14.

Cato Saccus Papiensis I.C. scripsit in secundum Codicis. discipulum habuit Iasonem de Maino.

Catonis disticha moralia ubiq; excusa reperiuntur. Mẽtio fit in eis Virgilij, Ouidij, Lucani, qui citra Catonũ tempora prodierunt: quare neq; Censorij Catonis, nec Vticensis opusculum hoc esse potest. Plutarchus tamen in libello περὶ ἀοργησίας uocem ac dictum Catonis citans, Noli mentiri: indicare uidetur, Catonis esse id ipsum scriptum, quum sanè hoc praeceptum in eo ipso Catonis libello sit expressum. Stobaeus etiam aliquas Catonis sẽtẽtias allegat: sed ita, ut uideantur ab alijs annotatae, non à Catone scriptae.

Cebes Thebanus philosophus, Socratis discipulus, scripsit dialogos tres, Septimam, Phrynichum, & Pinacẽ, id est tabulam. Est autem narratio rerum quae apud inferos sunt: & alia quaedam. Suidas. Cebetis Thebani tabula, impressa primũ Venetijs ab Aldo, utraq; lingua: deinde Basileae 1541. cũ Galeomyomachia et batrachomyomachia, &c. Graecè & Latinè. Scripsit in eandem doctiss. commentarium Iustus Velsius, Lugduni editum. *

* Cecinna Quadrigariorum magister, & Pompeianae factionis, tempore belli ciuilis, scripsit librum criminosissimum aduersus Caesarem. Librum de procurandis fulguribus, quem Seneca se fatetur imitari.

* Cedmonus Simplex, monachus, scripsit cantica spiritualia instar psalmorum, De creatione mũdi, De humani generis origine, Epilogum totius Geneseos, Egressum Israhelis de Aegypto, Reditum in terram promissionis. In laudẽ primi cõditoris. De uerbi incarnatione. De passione Christi. De eius ascensione. De aduentu spiritus sancti. De Apostolorum doctrina. De futuro iudicio. De terrore gehennae. De paradisi delicijs. Condidit praeterea per omnes fere alias Bibliorum historias poemata doctissima. Claruit anno Domini 670.

Celestinus, uide Caelestinus, & Coelestinus.

Celsus Armachanus Archiepiscopus, & totius Hiberniae primas, scripsit multa ad Malachiam, et de successione eiusdem. Claruit anno Domini 1120.

Celsus Philosophus contra Christianorum religionem libros aliquot edidit, quibus Origenes octo uoluminibus respondit, quod opus nostra aetate conuertit in Latinũ sermonem Prior S. Balbinae. Volater.

Celsus canonicus regularis, scripsit de interdicto ecclesiastico.

Censorini libellus de die natali, impressus in officina Aldi, 1528. cũ Macrobio.

Ceolfridus Berenicius post Benedictum secundus abbas monasterij sanctorũ Petri et Pauli in Anglia, ordinis sancti Benedicti, scripsit ad regem Pictorũ de obseruatione Paschae lib. 1. Claruit an. Do. 680.

Cerealis episcopus Africanus, scripsit aduersum Arianos lib. 1. impressum Basileae apud Hen. Petrum, cum pluribus alijs cõtra haereticos opusculis. Floruit an. 460.

Chalcidius Grammaticus, Lexicon scripsit, quod obitu ipsius superueniente Iouinianus eius discipulus sibi uendicauit. Volater. Chalcidij luculenta Timaei Platonis traductio, & eiusdem argutissima explanatio, habetur impressa Parisijs apud Ascẽsium, anno 1520.

Chamaeleontis Heracleotae uaria opuscula passim ab Athenaeo citantur.

Chares Mitylenaeus scripsit historiam rerum Alexandri, & saepissimè allegatur ab Athenaeo, et à Plutarcho in uita Alexãdri. * À Stobaeo etiam Chares quidam ter aut quater

aut quater citatur.

Chariclis de agone urbano liber, citatur Athenæo.

Chariclidis Halysin idem allegat.

* Charisius Sopater, grãmaticus uetustus, à Georg. Fabricio emendatus, hoc anno apud Frobenium excudebatur Basileæ.

* Charixena mulier doctissima, scripsit diuerso carminis genere multa, testãte Aristophane in comico.

Carixeni medicamenta ad inflammationes aurium cum exulceratione, leguntur in opere Galeni de compositione medicamentorum secundum locos.

Caron Lampsacenus scripsit historias, ὅρους, Persica, quæ tria opuscula citãtur ab * Athenæo. Eius historiæ citantur etiã apud Plutarchum in uita Themistoclis.

Chasparus, uide Gaspar.

Chassenei consilia in Iure, excusa.

Chilonis Lacedæmonij, unius è numero septem sapientum, sententias habemus, cùm ab alijs, tum à Ioan. Stobæo sermone tertio descriptas. Vitã eius Diogenes Laertius narrat, cum epistolio ad Periandrum.

Chionis Platonici, qui Xenophontis tempore uixit, epistolæ Græcæ excusæ Venetijs apud Aldum, cum diuersis aliorum epistolis.

Chionidis πτωχοὺς Athenæus allegat.

Chœrili Epopœi uersus quosdam citat Athenæus libro 11. & Stobæus ex fabula eius Perseide: & Iosephus libro primo contra Appionem.

Chœrobosci Grãmatici Græci quædam excusa sunt cũ appendice Lexici Græcolatini: uidelicet, In quibus dictionibus ν addatur, uel abijciatur: &, quod nõ omnium uerborũ canones exactè inuestigari possint.

Choniates, uide Nicetas.

Choricij sophistæ encomium εἰς τοῦ προχέρον, in summum imperatorem. ἐπιτάφιος ἐπὶ προκοπίῳ σοφιστῇ γάζης. Græcè extant Romæ in Vaticana bibliotheca.

Chounradus, uide Conradus.

Chrestodori decastichõ, libro 3. Florilegij Græci: aliàs per iota inuenio primam syllabam. Christodori poetæ Thebani Copitæ ecphrasis imaginum, quæ in publico gymnasio Zeuxippi cognominato habentur. Item epigrammata aurigarũ in Hippodromo Constantinopolitano. Ex istis cõstat tota sectio quinta Florilegij Græcorum epigrammatum.

Christianus Molitoris ex Clagenfurt, scripsit in astrologia opuscula quædam, quæ apud doctos magno in precio habẽtur. Prognosticis suis magnam sibi gloriam præ cæteris suæ ætatis astrologis comparauit. Obijt anno 1495.

Christianus Frederici Imperatoris primi archicancellarius, natione Theutonicus, scripsit Frederici Imperatoris primi gesta & uitã li. 1. Epistolarum diuersarum lib. 1. orationes, & quædã alia. Floruit anno Domini 1170.

Christianus, qui et Druthmarus, monachus, presbyter Corbeiensis, ordinis Benedicti Cassinẽsis, natione Aquitanicus, præclarum & grande opus scripsit ad monachos Stapulensis & Malmondariẽ. cœnobiorum. In Euangelium Matthæi lib. 1.

Christianus Herlinus Argentinensis, Athenæi Dipnosophistarum libros ab Aldo Græcè impressos, Iacobi Bedroti communi opera usus, castigauit, indicibusq; & annotationibus illustrauit.

Christiernus Morsianus Danus, medicus, Arithmeticã scripsit, excusam Basileæ apud Hen. Petrum, anno 1536.

Christodorus. uide Chrestodorus.

Christoduli monachi contra Iudæos sermones nouem Græci, extãt Romæ in Palatina bibliotheca.

Christophori *Ballistæ Parisiensis de re medica libri 5. excusi. Concertatio in podagram uersibus elegiacis, ad D. Philippum de Platea Sedunensem episcopum: impressa Tiguri.*

Christophorus *de Barzizijs, uel de Honestis, scripsit de cognitione & cura febrium. Liber excusus Basileæ apud Hen. Petrum. Eiusdem introductoriũ, siue Ianua ad omne opus practicum medicinæ, excusum Augustæ Vindelicorum, apud Sigismundũ Grym. anno 1518.*

Christophori *de Castelliono Disputatio circa alienationem rerum mulieris prohibitam à statuto. Item Consilium, an præsumatur fœnus, quando uendens postea capit in emphyteusin: excusa. scripsit etiam aliquid super Infortiato.*

Christophorus *Clauserus Tigurinus medicus, scripsit nonnulla sermone Latino, sed nihildũ edidit. Ephemerides, siue diaria (calendaria uulgus uocat) longo tẽpore quotannis omnibus probatissimas Germanico sermone composuit. Itẽ de urinæ iudicio dialogum Germanicè, excusum Tiguri apud Froschouerum.*

Christophorus *Colõ de insulis in mari Indico nuper inuentis scripsit, quæ Alexander de Cosco ex Hispanica in Latinã linguam transtulit, an. Do. 1493. excusa. Huius prima lustratio insularum in mari Indico, excusa Basileæ apud Hen. Petrum, cum Legatione Regis Aethiopiæ ad Pontif. VII.*

Christophori *Hegendorphini libellus de instituenda uita, & corrigendis moribus iuuẽtutis, excusus Lugduni apud Gryphiũ, Parisijs apud Vuechelum & Rob. Stephanum, Basileæ apud Vuinterum, cũ alijs eiusdem argumenti opusculis. rudimenta Grammatices Donati, cum nonnullis nouis præceptiunculis, ab authore locupletata, Petrus Iordan Moguntiæ 1532. Thomas Vuolfius Basileæ 1537. Dialogi pueriles duodecim, excusi Coloniæ apud Ceruicornũ, 1535. & Tiguri apud Froschouerum, 1540. de conscribendis epistolis, Basileæ apud Vuinterum. quæ iuuenibus eloquentiæ cupidis in primis scribenda sint, ex Fabio relata, & exemplis illustrata. Item, oratio in artium liberalium laudem coram frequenti eruditorũ consessu in Neacademia Posnaniẽsi habita: impressa Haganoæ apud Secerium, 1531. dramata cõgesta in dialecticam Petri Hispani, impress. Basileæ apud Cratandrum, 1520. dramata locorum tam rhetoricorum quàm dialecticorum, ex uarijs authoribus, Argentorati 1534. Græcæ paraphraseos Nonni poetæ in euangelium S. Ioannis, traductio in Latinum sermonem: Item concio Chrysostomi de magistratibus Latinè reddita, Haganoæ apud Secerium, 1528. Enarrationes nouæ euangelij S. Marci, ab ipso conscriptæ. His accessere Conciones sex D. Chrysostomi de prouidentia diuina, eodem interprete: impressæ ibidem 1533. Aristotelis libelli de Lõgitudine & breuitate uitæ, & de Diuinatione per somnum, in Latinum translati sermonem, ac insuper scholijs illustrati: Basileæ apud Vuesthemerum, 1536. quibus adijcitur etiam textus Aristotelis Græcus. Demosthenis orationes Philippicæ quatuor, et Olynthiaca secunda Latinæ factæ, cum argumentis & œconomia dispositionis in singulas orationes: apud Secerium Haganoæ 1535. Scholia & argumenta in Familiares epistolas Ciceronis, cũ interpretatione Græcorum: Gryphius excudit Lugd. 1536. annotationes in aliquot Ciceronis orationes, nempe in Verrinas actiones quatuor priores, in Philippicas quatuor priores: Basileæ apud Vuinterum, cum aliorum annotationibus in reliquas Ciceronis orationes. Enarratio nonæ Philippicæ Ciceronis, habetur cum eiusdem epitome tyrocinij iuris. Diale-*

ctica

ctica legalis, siue differendi demonstrandiue ars, ita iuri ciuili accommodata, ut & nihilominus sit omni studiorum generi usui futura: Henricus Petrus impreßit Basileæ, 1535. De compendiaria discendi iura ciuilia ratione, consilium: Item, exegeses in Iustinianei Codicis titulos, impressæ Argentorati, anno 1539. Commentarij in sex titulos Pandectarum iuris ciuilis, nempe 1. de iurisdictione omnium iudicū. 2. quod quisq; iuris in aliū, &c. 3. Si quis ius dicenti, &c. 4. De in ius uocando. 5. Si quis in ius uocatus non ierit. 6. In ius uoca. ut eant. Adiuncto textu, et indice. Bartholomæus Vuesthemerus Basileæ, 1537. Epitome tyrocinij iuris ciuilis, in titulum libri 3. ff. scholia. Oratio de præclaris rebus gestis Iustiniani imperatoris, item Basileæ apud Vuesthemerum, 1540.

Christophorus Heyll Vuisbadēsis medicus, scripsit artificialē medicationē, quæ cōstat paraphrasi in Galeni lib. de artis medicæ constitutione, excusam Moguntiæ, 1534. cū Bertrutio de morbis noscēdis, &c.

Christophorus Hoffman concionator Ibenēsis, scripsit commentaria in epistolam Pauli ad Titum, in quibus agitur de uniuersa doctrina Christiana, & de corrigendis abusibus. Petrus Brubachius excudit Frācofurti, 1541. De pœnitentia commentariorū libros tres, excusos Halæ Sueuorū apud eundem Brubachium, anno 1540.

Christophorus Lafrāchinus, de præcellentia doctoris & militis.

Christophorus Landinus, ciuis Florentinus in Italia, scripsit in P. Vergiliū Maronem commentarios, impressos Venetijs cum Seruij cōment. anno 1520. item, in Q. Horatium commentarios, Venetijs anno 1483. Camaldulenses disputationes, excusas Argentorati anno 1508. de uita actiua et cōtemplatiua, de summo bono, et in P. Vergilij Maronis allegorias. Floruit anno 1494.

Christophorus Longolius Parisiensis, edidit orationem de diui Ludouici Francorum regis, & gentis Gallorum laudibus, ad Franciscum Valesium Delphinum. Orationem de laudibus Plinij, orationes & epistolas propè innumeras, comparationem iuris ciuilis cum re militari, elegias & Epigrammata uaria, commentaria in ius Ciuile, Historiam herbarum, Commentaria in Plinium: quædam in iure ciuili, dum illud Pictauij publicè profiteretur. quinq; orationes de laudibus urbis Romæ: & orationes duas quibus eorum accusationi respōdet, qui eum Romæ perduellionis reum egere: unam præterea ad Lutheranos orationem, & aliquot epistolas ad amicos. Reliqua omnia quæ scripsit, ipse abolenda censuit: idq; ut ita fieret, amicis moriens cōmendauit. * Perduellionis rei defensiones duæ sunt excusæ ab Aldo: Epistolarū libri 4. excusi Basileæ 1540. cū Petri Bembi, Iacobi Sadoleti, Gulielmi Budæi, Erasmi, epistolarū ad eundē Lōgolium libro 1. Adiecta etiā uita Longolij, per quendam eius studiosum cōscripta: & Lugduni apud Gryphiū cū trib. eiusdē Lōgolij orationibus oratio ad Lutheranos damnatos, qua eos ad Romanam ecclesiam reducere conatur, excusa Coloniæ apud Gymnicū, 1529.

* Christophorus Mylæus Stauiæ natus (oppidum situm est ad eum lacum, qui Lemano & Iuræ monti est uicinus) edidit Consilium de scribenda uniuersitatis rerum historia, in 5. libros distinctum. Primus est de natura, secundus de prudentia, tertius de principatu, quartus de sapientia, quintus de literatura. Referri poterunt ad hæc summa rerum genera, seruato Naturali ordine, quo quidq; aliud alio suis ad propositū finem incrementis, prius est (Methodum constructionis uocant.) quæcunq; in omni rerū natura, in usu atq; exercitatione uitæ communis, & in doctrinarum ac rerum gesta-

rum scriptoribus latißime cōtinentur. Liber impressus est Basileæ apud Ioan. Oporinum anno 1551. Scripsit etiam de relinquendis ingenij & literarum monumentis, libros 3. Primus est de rerum inuentione et cognitione, secundus de collatione & dispositione, tertius est de elocutione. Totidem libros de prisca Gallorum lingua, in quibus multa de Druidarum doctrina differuntur, & ex uestigijs hodiernæ linguæ plurima ueterum scriptorum testimonia comprobantur. Præterea de Historico lib. 3. quem suis incrementis ab ipsa infantia educit, informat, rerum cognitione instruit, & ad iustam ætatē perducit. Item librum unum de commendatione literarum, cui inserta est excultæ literis Europæ cum cæteris partibus orbis terrarum comparatio. Claruit anno 1551.

* Christophorus Palmēsis scripsit disticha, excusa Basileæ apud Rober. Vuinther. Claruit anno Domini 1486.

* Christophori Pannonij elegia ad D. Nicolaum Perrenotum à Granuilla, excusa est cum Guilielmi Paradini de antiquo Burgundiæ statu libello, Basileæ apud Ioan. Oporinum, anno 1549.

Christophorus Porsena, Romanus, scripsit epistolas ad diuersos. Vertit Origenis contra Celsum libros 8. & item Theophylactū in epistolas Pauli. Agathiæ Smyrnæi de bello Gotthorū et alijs historijs libr. 5. quos excudit Heruagius Basileæ an. 1531.

Christophorus Porcus, uel Porcius, scripsit in institutiones iuris, liber excusus Lugduni anno 1536.

Christophorus Richerius Torignens, scripsit de rebus Turcicis lib. 5. ad Gallorū regem. excudit Oporinus cum Alcorano.

Christophorus Rodolphi, scripsit Arithmeticam.

Christianus Soter Limothomæus, Galeni librum de dignotione & curatione affectuum in renibus Latinum reddidit, impressum Moguntiæ, anno 1530. apud Ioan. Schœfer.

Chromatij episcopi Romani in quintum & sextum caput Matthæi dissertatio, atq; in idem quintum declamatio: Basileæ apud Adamum Petrum, 1528. cum apologetico Symmachi, &c.

Chrysermi uerba ex secundo libro historiæ Persicæ, Ioan. Stobæus usurpat sermone 37. Et rursus sermone 98. Chrysermi Corinthij uerba ex decimotertio libro de fluuijs. * Ex Peloponnesiacis Chrysermi mutuatur Plutarchus historias etiam in Parallelis minoribus, capite 5. & 21.

Chrysippi rationes multas de situ principatus animæ, Galenus in libris de Hippocratis & Platonis decretis ad uerbum sæpe citatas refutat. Stobæus etiā aliquoties eius opiniones refert. Solēsis, aut Tarsensis fuit: uitam ipsius Diogenes Laertius scribit, uolumina ab eo septingenta quinq; conscripta testatus, quorum plurima per quosdam ordines commemorat. Athenæus quoq; uaria ex eius libris paßim testimonia producit. * Et Plutarchus in uita Arati, à principio.

Chrysippus scripsit de rebus in Italia gestis, libros aliquot, ex quorum primo, de Papyrio & Canulia filia historias recitat Plutarchus in parallelis minoribus, cap. 53.

Chrysippi Tyanei Artocopicus & Arcopœicus citantur ab Athenæo.

Chrysostomus Iauellus scripsit Compendium logicæ, philosophiam ciuilem ad mentem Platonis. philosophiam moralem, Quæstiones in libros Aristotelis. Impressa Venetijs ad signum putei, partim 1536. partim 1541.

Chrysostomi Neapolitani lepidissima de situ et moribus Olandiæ (sic enim ille uocat) epistola, excusa Coloniæ, cum historia Batauica, apud Ceruicornum, 1541.

Ciceronis filij epistolæ tres ad Tironẽ leguntur libro 16. Familiariũ Ciceronis.

Cichus (aliàs Ciccbus) Esculanus commentarios edidit in librum de sphæra Ioan. de sacro busto, sermone barbaro. Opus impressum in fol. Venetijs 1499. cum alijs quibusdam.

Cincij Alimeti scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.

Cinus. uide Cynus.

Circius Aegyptius, citatur in summa Alberti Magni.

Clari à Mascula confessoris uerba apud Cyprianũ in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Claudia Rufina nobilißima mulier, linguæ Latinè & Græcè perita, scripsit librum epigrammatũ. Elegiam in mariti obitum, & alia in utroq; scribendi genere non pauca. Claruit anno Domini 80.

Claudiani epigrammata duo in quarto libro Florilegij Planudis.

Claudianus de Saycello super 1. & 2. ff. noui. Vide infrà, an idem sit Claudius de Seixelso.

Claudianus Viennẽsis ecclesiæ presbyter, composuit tres de statu uel de substantia animæ libros, excusos Basileæ 1520. cũ alijs quibusdam apud Adamum Petrum.

Claudius quidam scripsit de iustitia et iure, super 1. ff. ueteris. l. ut uim.

Claudij Altißiodorensis summa, et Cõmẽtarij in epistolam ad Galatas, excusi Parisijs 1542.

Claudius (aliàs Claudianus) Aquem. scripsit super 1. ff. ueteris. In 1. Infortiati. In 1. & 2. Codicis. & super Feudis.

Claudius Cantiuncula, I. C. clarißimus, scripsit orationem apologeticam in patrocinium iuris ciuilis, contra affirmantes legibus cum Euangelio parum conuenire. Itẽ parænesin de ratione studij legalis, quæ est excusa Basileæ an. 1522. Topica per exempla legum ibidem impressa an. 1520. de potestate Papæ, imperatoris & concilij. Paraphrases in libros tres priores institutionum Iustinian. impressos Haganoæ, & alibi. De officio iudicis libros 2. Basileæ apud Isingri anno 1543. Claruit anno 1549.

Claudius Centinianus scripsit librum in iure ciuili tertium à P. Papirio. Volater. nium lib. 14. Vrb. com.

Claudius Clemens, natione Scotus, discipulus Bedæ, scripsit in Pentateuchũ li. 5. in aliquot capita Iudicum, enarrationes in Ruth. In Psalterium. In Euangelium Matthæi. In Paulum ad Galatas. De Euangelistarum concordia, Contra Bonifacium Anglum, & alia multa. Claruit an. Do. 810.

Claudius Claudianus poeta insignis, omnium qui fermè habentur ueterum recentißimus, Alexãdriæ Aegypti urbe oriundus, scripsit de raptu Proserpinæ libros 4. sed quartũ aut non absoluit, aut iniuria temporum ad nostram non peruenit ætatem. In tres qui extant, excusa sunt doctiß. cõmentaria Iani Parsasij, Basileæ apud Rob. Vuinter. Scripsit etiã in Ruffinum li. 2. in Eutropium lib. 2. de bello Gildonico lib. 1. de bello Getico contra Alaricum lib. 1. in consulatu Honorij Aug. li. 3. in cõsulatu Manlij Theodori lib. 1. in laudes Stiliconis lib. 3. in consulatum Aniciorum fratrum li. 1. laus uxoris Stiliconis lib. 1. laudes Herculis lib. 1. epithalamium Honorij & Mariæ. De nuptijs Honorij & Mariæ lib. 1. epithalamium Palladij & Serenæ lib. 1. deprecatio ad Hadrianum lib. 1. de senatore Veronensi, de Phœnice, de magnete lapide, de Aponis balneis, de Nilo fluuio, in Alethium quæstorem, Gigantomachiam, de Christo seruatore, de laude Christi, miracula Christi, de mulabus Galleciæ. in Curetium, in Iacobum magistrum equitum, de apro et leone, de locusta, de toro

pedine, epistolam ad Serenam, de phaleris equi Honorij, de concha, de muneribus Honorio missis, de equo Honorij, de crystallo, epistolam ad Olibrium, epistolã ad Probinum, in sphæram Archimedis: de Birrho Castoreo, de sepulchro Speciosæ, de balneis Quintianis, descriptionem portus Sarinensis, ad Aeternalem, descriptionem Armenti, descriptionẽ insulæ, de iracundo, de quadriga marmorea, de Polycaste et Perdica, de histrice, in podagricum: ad Maximum, de paupere amante, de pijs fratribus, epistolam ad Genadium, de Theodoro & Hadriano, in Sirenas. Quæ simul impressa sunt Basileæ apud Bebelium, anno 1534.

Claud. Galenus, medicorũ omnium præstantissimus, scripsit in re medica infinita, quæ simul Græcè impressa sunt Venetijs apud Aldum, deinde Basileæ anno 1538. Tomis quinq;, quorum indices singulis Tomis præfixi sunt. Ordinem autem Galeni librorum, quo legi à studiosis debent, habes apud Iacobum Syluium, & Gesnerum ex eodẽ, in maiori Bibliothecæ suæ uolumine, quò breuitati studentes lectorẽ remittimus.

Glaudius Guilliaudus (aliàs Guillandus) theologiæ doctor, scripsit Collationem in omnes Pauli epistolas, itẽ in epistolas canonicas. Gryphius impressit Lugd. 1542.

Claudij Marleti Diuionensis orationes duæ, Valentiæ habitæ: una in laudem diui Sebastiani: altera, in funere generosi adolescentis Antonij Palmerij, ex tempore recitata. Sebast. Gryphius excudit Lugd. 1528.

Claudius Ptolemæus, Pelusiensis, scripsit de Geographia lib. 8. qui Græcè excusi sunt Basileæ apud Frobenium, anno 1533. et eius compendium, apud Henric. Petrum anno 1540. Scripsit præterea magnæ constructionis mathematicæ, uulgo Almagestũ uocant, id est perfectæ cœlestium motuũ pertractationis libros. 13. impressos Basileæ apud Vualderum anno 1538. quod Latinè G. Trapezontio interprete, recognitũ per Lucam Gauricum, impressum etiam exiuit Venetijs an. 1528. Item cũ annotationibus Erasmi Osualdi Schreckenfuschij, apud Henricum Petrũ anno 1551. Scripsit præterea De iudicijs astrologicis, aut ut uulgo uocãt, quadripartitæ constructionis li. 4. quorum duo priores à Ioachimo Camerario trãslati sunt. Cẽtiloquiũ, id est, centũ sententias, quæ à Iouiano Pontano translatæ sunt. Itinerarium stellarũ à Nicolao Leonico latinè redditũ: quæ cũ alijs, quæ quidẽ Latinè extant, uno uolumine excusa sunt apud Henricum Petri Basileæ, an. 1541. Scripsit item Apotelesmatum lib. 4. De musica lib. 3. & alia. Claruit circa annum Domini 140.

Claudij Rossellet I. C. patritijq; Lugdunensis epigrammata uaria, Gryphius excudit Lugduni 1537.

Claudius de Seixelso scripsit super omnes partes ordinarias iuris ciuilis, de mane & de sero. Vide, Claudianus de Saycello.

Claudius Senarclæus, doctiss. iuuenis, scripsisse fertur historiam Ioannis Diazij Hispani, à fratre suo Alphonso impiè trucidati, quod eius cædis oculatus testis fuerit: sed ab alio quodam descripta ea, falsoq;, ut inuidiam declinaret, illi attributa, in Germania excusa est, anno 1546. cum Buceri præfatione.

Cl. Triphonius, aliàs Tryphonianus, I. C. uetus, scripsit disputationum libros 21. & Notas in Scæuolam. Inde quædam à Iustiniano in suum ius decerpta sunt.

Claudius episcopus Viennẽsis, scripsit de statu animæ li. 3. epistolas quoq;, & quædam alia. uide suprà Claudiũ Mamertum, sic enim cognominatur. Floruit anno 480.

Clæneti duos senarios, Stobæus habet sermone 97.

Cleanthis uarias sententias passim citat Sto-

tat Sto-

tat Stobæus, & Athenæus allegat eius fabulosa, ac de metalepsi.

Clearchi Peripatetici, Aristotelis discipuli uerba ex primo libro de somno, reperies apud Iosephũ libro primo contra Appionẽ.

Clearchi Solensis Peripatetici uaria ex multis opusculis Athenæus affert testimonia.

Clearchi Comici testimonijs aliquoties Athenæus utitur.

Clemens præsul Alexandrinus, præceptor Origenis, scripsit insignia uolumina, è quibus sunt: Stromatum libri 8. qui etiã hodie extant in Italiæ bibliothecis, testante Erasmo Roterodamo. Item Hypotyposeon lib. 8. aduersus gentes lib. 1. pædagogi lib. 3. qui sunt Venetijs in bibliotheca SS. Ioannis & Pauli. Præterea de Pascha lib. 1. de ieiunio disceptatio: et alius qui inscribitur, Quisnam diues ille sit, qui saluetur. De obtrectatione lib. 1. de Canonibus ecclesiasticis, & aduersum eos qui Iudæorum sequuntur errorem lib. 1. Floruit autem Seueri & Antonini filij temporibus. * Eius opera quædam hoc anno Florentiæ excusa habentur.

Clemens Romanus episcopus, scripsit recognitionum libros 10. qui interprete Rufino Torano Aquiliense excusi sunt Basileæ anno 1536. cum epistolis aliquot præsulum, et 4. Concilijs. Ex his libris D. Eusebius quædam ad uerbum descripsit lib. 6. de Euangelica præparatione. Scripsit etiam epistolas, ex quibus quatuor cum eius recognitionibus sunt excusæ.

Clemens Romanæ ecclesiæ quartus à beato Petro (ut quibusdam placet) episcopus, scripsit ad ecclesiam Corinthiorum epistolam unam, ad Iacobum quoq; apostolum epistolas duas, præterea itinerarij uitæ suæ libros decem, itẽ disputationis Petri li. unũ. Verùm hæc duo ultima uolumina inter apocrypha computantur, ut patet 15. dist. sancta Romana. Feruntur eius & aliæ epistolæ, sed apocryphæ. præterea SS. Apostolorum canones in unum congeßit, qui excusi sunt Norembergæ 1531. apud Ioã. Petreium. Claruit anno 103.

Clementis quinti Clementinarũ lib. 5. cum Iure Canonico impreßi.

Clemens Papa quintus, de Vasconia oriundus, Bernhardus Burdegalensis episcopus antè uocatus, Septimum decretalium librum composuit, quem Ioannes XXII. eius successor publicauit, qui uulgariter nominatur codex Clementinarum li. 1. Epistolarum quoq; ad diuersos lib. 1. Claruit anno 1314.

Clemens Papa sextus, patria Lemouicensis, Petrus Rogerius antè uocatus, scripsit multa, ex quibus feruntur sermones uarij lib. 1. in canonizatione Iuonis lib. 1. in approbatione Caroli regis li. 1. collationes multæ lib. 1. epistolarum ad diuersos li. 1. et quædam alia. Floruit anno 1352.

Clementis VII. Pontificis literæ. Vide Caroli V.

Clementis Papæ propositiones in metaphysica, excusæ.

Clemũdus Anglus scripsit in omnes Plinij Naturalis historiæ libros commentaria. *

Cleobuli Lindij, unius de numero septem sapientum uitam, aliquot sententias, carmina, & epistolium ad Solonem, Diogenes Laertius libro primo de uitis philosophorum proponit. Stobæus etiam sermone tertio, & alibi eius apophthegmata refert.

Cleobuline, eius filia, ænigmata scripsit hexametris, testes Athenæus & Laertius. * Scripsit & alia permulta uersibus diuersis, quæ à præclaris etiã philosophis pro testimonio in medium afferuntur, teste Fulgoso lib. 8. cap. 3. rerum memor.

Cleomedes Græcus author, scripsit libros duos de circulari inspectione, qui Græcè excusi sunt Parisijs apud Neobarium, anno 1539.

* no 1539. & Basileæ simul Græcè & Latinè per Henricum Petrum, 1548. Scripsit idem Cleomedes Arithmeticam, quæ Græcè seruatur in Italia.

Cleomenis Rhegini epistolam & dithyrambos Athenæus citat.

Cleonidæ (si rectè scribitur) harmonicũ introductoriũ Græcè, extat in Italia.

Cleon Magnes, scripsit de portentosis rebus libr. qui citatur apud Pausaniã lib. 10. *

Cleostrati Tenedij scripta citantur apud Higinum. *

Clidami exegeticum librum nominat Athenæus.

Clidemi scripta idem allegat ex tribus operibus. * Item Plutarchus in Aristide. *

Climitonus Langley Anglus, scripsit problematum sophisticorum lib. 1. de orbibus astrologicis li. 1. replicationes scholasticas, & alia multa. Claruit anno Do. 1350.

Cliniæ uersus 3. apud Stobæum sermone 62.

Clitarchi glossas & historias de Alexandro sæpe citat Athenæus.

Clitarchum historiographũ Stobæus nominat sermone 51. * Eius historias etiam allegat Plutarchus, in uita Themistoclis et Hannibalis. *

Cliti Milesij Aristotelici liber de Mileto, apud eundem.

* Clitomachus Carthaginensis Philosophus, undecim iam annos natus, cum Carneadem Athenis audiret, scripsit libros quadraginta, teste Suida. Huius uersus citat Stobæus sermone 103.

* Clitophon scripsit aliquot Gallicarũ rerum libros, ex quorum primo de Brenno & puella plebeia, historiam mutuatur Plutarchus cap. 30. Parallelorum minorum.

Ex Clitophontis quinto libro Italico historiã quandã habet Stobæus sermone 9.

* Clodius quidam scripsit temporũ breuiarium, cuius meminit Plutarchus in uita Numæ Pompilij à principio.

A Clotario latæ leges Alemannorum, excusæ in Germania.

Clytonymus scripsit rerum Italicarum libros aliquot, ex quibus quædam recitat Plutarchus in minoribus Paral. cap. 21. Item de rebus Sibariticis libros complures, ex quibus idem quædam refert cap. 43.

Clysthenes historicus citatur apud Plutar. in uita Agesilai.

Cn. Cornelij Galli, ex ijs quæ colligi potuere fragmẽtis, liber elegiacis uersibus: impressus Basileæ apud Hen. Petrum, cum Catullo, &c.

Cnei Getulici fragmenta quædam à Petro Crinito citantur.

Cn. Planci impe. cons. des. epistola ad Ciceronem libro 10. familiarium: et ibidem altera eius epistola ad Cons. præ. tri. pl. sen. popu. plebemq; Romanam. Rursus eiusdem aliæ 8. ad Ciceronem epistolæ, ibidem.

Cn. Pompeij ad senatum epistola, cũ C. Salustij scriptis excudi solet.

Coctus quidam eques, nescio quid scripsit, quod extare fertur.

Cœlestinus Papa primus, natione Romanus, scripsit inter cætera solenne decretum: contra Nestorium lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. & quædam alia. uide Cœlestinus. Claruit autem anno Domini 433.

Cœlius, uide Cælius.

Cœlius Presbyter scripsit Paschale opus, seu Mirabilium diuinorũ, siue De Christi Iesu miraculis lib. 5. Vuesthemerus excudit Basil. 1541. Itẽ hymnum de Christo, quo eius acta ab incarnatione ad ascensionem usq; complectitur.

Colmannus Anglus scripsit rerũ gestarum chronicon, Catalogum regum Anglorum, Dialogum de rebus Danicis. Claruit anno 1040. *

Colmannus

* Colmannus Scotus monachus scripsit ex antiquorum libris pro suis Quartadecimanis. Floruit anno Domini 670.

Columbanus abbas Luxouiensis, natione Anglus, scripsit cōmentaria in totum Psalterium, Epistolarū li.1. Monasteriorum methodos, & aduersus regē Theodericum adulterum lib.1. Claruit anno Domi.598.

Coluthus Thebanus Lycopolita, claruit tempore Anastasij principis, scripsit Calydonica libris sex, & encomia uersibus, & Persica. Suidas. Extat eius opusculū de Helenæ raptu carmine elegiaco, impressum cū Q. Calabri Paralipomenis, Venetijs
* apud Aldū. In utrūq; Annotationes scripsit Ioā. Brodæus, quæ propediē in lucē edētur.

Colutius Pierius è Stignano uico agri Florētini, qui in claruit post Petrarcham et Paulum Perusinum, quædam & ipse edidit, ut illis tēporibus, nō usquequaq; inepta. Raph. Volaterranus.

Cometæ scholastici octostichō in quarto libro Epigrammatum Græcorum.

Cometæ Chartularij hexastichō, ibidē.

Commodianus factus Christianus, & uolens aliquid studiorum suorū muneris offerre Christo, suæ salutis authori, scripsit mediocri sermone, aduersum paganos.

* Congellus Bamochorensis scripsit regularis uitæ Methodum. Claruit apud Anglos anno Domini 530.

* Cononis Samij scripta citantur apud Higinum.

Conradus de Altzeya oppido, Moguntinēsis diœcesis, in Palatinatu, carmine & prosa scripsit quædam. E quibus extat uolumē uersibus & rhythmis pulchra uarietate depictum, de purißima dei genitrice Maria, et redemptione generis humani figurarum opus li.1. epistolarū ad diuersos li.1. carminū quoq; li.1. & alia multa. Claruit an.1370.

Conradus Celtis Protucius, ex Francia Germaniæ oriundus, uir doctiss. scripsit ad Maximilianum Romanorū regem, in utranque M. Tullij Ciceronis rhetoricam, epitomen lib.1. de laudibus eloquentiæ lib.1. de arte uersificandi lib.1. de condendis epistolis lib.1. de situ Nurenbergæ li.1. peregrinationem Sarmaticam lib.1. carminum lib.4. amorum, qui secūdum 4. latera Ger. inscri. lib.4. panægyrin duci Bauariæ lib.1. de uita sancti Sebaldi car.1. Germaniæ situm lib.1. orationes uarias lib.1. epistolas multas ad diuersos elegantißimas metro & prosa edidit, ac diuersa epigrammata, & in cosmographia, cuius scientißimus erat. Eius epitome siue breuiarium Argentinæ impressum extat, anno 1534. & Ingolstadij 153.. cum compendio de conscribendis epistolis. De Germaniæ uerò & Norimbergæ urbis situ simul impressa habentur. Claruit anno Do.1370.

Conradus Collin in primam & tertiam partē Thomæ, excusus Coloniæ, si bene memini, apud Quentel.

Conradus Clauserus, uerbi diuini minister in agro Tigurino, iuuenis utraq; lingua doctus, Cornuti, siue Phurnuti cōmentarium de natura deorum gentilium Latinitate donauit: impressum Basileæ Græcè et Latinè 1543. Transtulit etiam cōmentarios quosdam Græcos, in epistolas Pauli. & itē *
Laonici de origine & reb. gestis Turcarum libros 10. Græcè cōscriptos. Sermones aliquot sacros edidit, excusos Tiguri apud Rodolphum Vueissenbach, anno 1551.

Conradus de Geilusen scripsit de schismate.

Conradus Gesnerus Tigurinus, uir Græcè Latineq; ac in literis humanioribus solidè doctus, medicus insignis, Dictionariū Græcolationum ex Phauorimi lexico mirū in modum auxit. Historiam plantarum ordine literarum collegit, in margine Græca quoq;, ac quandoq; Arabica uocabula

adijciens: impressum est opusculum Basileæ apud Robertum Vuinter anno 1541. & deinde Venetijs anno eodẽ, per Melchiorem Sessam. Plantarum etiam ex Oribasij operibus eodem ordine descriptiones. Item de omnibus medicamentis simplicibus quæ extra censum stirpium in celebri usu ueteribus medicis in usu fuere, breue enchiridion. De compositione medicamentorum secundum genera, epitomen: impres. Lugduni apud Frelonios anno 1542. Item de compositione medicaminum ex Galeni libris secundum locos affectos, à capite usq; ad calcem. Epitomen de urinarũ differentijs, iudicijs, ac causis. Libellum experimentorum ex Galeni operibus confecit. Medicaminum succiduorum Galeno inscriptorum tabulam latinitate donauit, adiectis Græcis cum annotationibus in quosdam locos obscuriores: libellus est excusus Basileæ anno 1540. Plantarum scripsit catalogum, in quo earum nomina Latinè, Græcè, Germanicè & Gallicè è regione posuit, secundum ordinem alphabeti, unà cum pharmacopolarum nomenclaturis. Liber impressus est Tiguri anno Domini 1542. Libellum de lacte & operibus lactarijs, cum epistola de montium admiratione, impressum Tiguri anno 1543. Transtulit è Græco sermone in Latinum, Moralẽ interpretationem errorum Vlyssis Homerici, incerti autoris. Commentationem Porphyrij Philosophi de nympharum antro in 13. libro Odysseæ Homericæ, multiplici cognitione rerum uariarũ instructissimam. Quasdã apologias pro Homero & arte poetica, fabularumq; aliquot enarrationes ex commentarijs Procli Lycij Diadochi, philosophi Platonici in libros Platonis de Repub. Hæc sunt impressa Tiguri anno 1542. Michaelis Ephesij scholia in Aristotelis opuscula De iuuẽtute et senectute, uita & morte, De lõgitudine & breuitate uitæ. De diuinatione per somnũ. impressa Basileæ apud Vuesthemerum. De syllogismis compendium authoris incerti, Basileæ apud Ioã. Oporinũ. Cassij, siue Gessij, iatrosophistæ problematũ medicorum librum. Heraclidis Pontici de allegorijs Homeri librum, & sermonem Dionis de Homero: Basileæ apud Oporinum anno 1544. Porphyrij philosophi quæstiones Homericas. Pauli Silentiarij hemijambia de thermis. Ioannis Stobæi collectanea, siue locos communes. Cyri Theodori Dialogum de amicitiæ exilio, senarijs iãbicis. Opuscula duo Platoni ascripta, unum de iusto, alterum an uirtus doceri possit. Quæ sunt impressa Tiguri anno 1543. & iterum 1547. Primã partem Melissæ Antonij monachi, Tatiani dissertationes contra Græcos cum annotationibus, et alia, Tiguri anno 1546. Martialis deinde poetæ facetissimi epigrammata ab omni uerborũ obscœnitate in adolescentiũ usum expurgauit, & in locos congessit: quibus adiecit tres Dialogos, quibus huius instituti ratio redditur. Opus excusum est Tiguri anno 1544. Ambrosij Calepini dictionarium castigauit, auxit, ac quantitatis syllabarum notas singulis dictionibus inscripsit: adiecitq; Onomasticon propriorum nominũ. Hæc simul excusa sunt Basileæ apud Curionem. In lexicon Græcolatinum, de utilitate ac dignitate linguæ Græcè præfatus est. Bibliothecam uniuersalem, siue catalogum omnium scriptorũ locupletissimũ, secundum ordinẽ alphabeti, impressum Tiguri an. 1545. magno labore congessit. Mox pandectarum, siue partitionũ uniuersalium libros 21. edidit, in quibus totius Philosophiæ ac omninum bonarum artium atq; studiorum locos communes ac ordines rerum cõplexus est. Opus est impressum etiã Tiguri anno Domini 1548. Historiam præterea animalium, qua omne genus animalium, cũ nomenclaturis uariarũ gentiũ, & figuris ad

uiuum

uiuũ depictis, magno uolumine complexus est, qui breui, ut speramus, in lucẽ prodibit. Claruit anno 1551.

Conradus Grebelius, iuuenis in utraq; lingua eruditissimus, patria Tigurinus, scripsit præfationem in Pomponium Melã, Parisijs excusum cum Vadiani commentarijs, item epigrammata quædã nondum excusa.

Conradus de Halberstat, natione Germanus, ordinis fratrum prædicatorum, scripsit Summam studentiũ li. 3. de triuio quoq; lib. 1. lecturam in Iob lib. 1. sermonum etiam lib. 1. in plures quoq; Bibliorum libros commentarios scripsisse dicitur, qui tamẽ ad manus nostras adhuc minimè uenerũt. Hic etiã fertur concordantias totius noui & ueteris testamenti primus ordinasse.

Conradus Heingarter Tigurinus, medicinæ doctor, & Caroli VIII. Francorum regis physicus, scripsit defensionem astronomiæ, quæ manuscripta extat Tiguri.

Conradus Heresbachius Germanus, transtulit quædam in posterioribus libris Grammaticæ introductionis Theodori Gazæ, quã Basileæ Curio excudit, anno 1523. item Herodoti Halicarnassei librũ de genere uitaq; Homeri. Recognouit autẽ ad Græca exemplaria, eiusdem Herodoti historiarum libros 9. & cùm in cæteris libris multa quæ deerant adiecit, tum in primo libro plus minus nouem folia: opus excusum Coloniæ, 1526. Item Strabonis Geographiam à Gregorio Tifernate & Guarino Veronensi, ut putatur, cõuersam, denuò recognouit, ac plerisq; locis de integro uertit. Similiter Thucydidis libros de bello Peloponensium, &c. excusos Coloniæ, 1527. Lexicon Græcolatinum etiã à Curione olim impressum, locupletauit.

Conradus monachus Hirsaugiensis cœnobij, in confinibus Sueuorum, ordinis sancti Benedicti, composuit Opus dialogorum insigne sub nomine Peregrini presbyteri, & Theodoræ Deo sacratæ uirginis, quod uocauit speculum uirginũ, distinctum lib. 8. in euangelia per annum lib. 1. de uita spiritus & fructu mortis lib. 1. matricularium lib. 1. de laudib. S. Benedicti metricè lib. 1. diascolon li. 1. de musica & tonis lib. 1. Claruit anno Domini 1140.

Conradi Lagi oratio de Platone, excusa Vitebergæ, 1538. et deinde cum declamationibus Phil. Mel. Argentinæ. Protestatio aduersus commentariorum suorum de doctrina iuris editionem, se inuito ab Egenolpho factam. Methodus iuris ab eo prælecta Vuitebergæ, necdum ad editionẽ absoluta, Lugduni quidẽ postea, sed primùm Frãcfordiæ ab Egenolpho, ipso inuito edita, contra quem & protestationem scripsit ad Ioan. Oporinum, ab eodẽ excusam, anno 1544. *

Conradus Leontorius, uulgariter de Leonberg, Germanus, monachus cœnobij Mulbronnensis, ordinis Cistercien. scripsit epistolarum ad diuersos lib. 1. orationes uarias, carmina multa, & quædam alia. Claruit anno 1494. *

Conradus Lycosthenes, Rubeaquensis, scripsit cõmẽtaria in Pliniũ iuniorẽ de uiris illustribus: Liber excusus est Basileæ apud Ioã. Oporinum, an. 1547. De Rubeaquensiũ Reipub. primordijs, incremẽtis, deuastationib. &c. à prima origine usq; ad nostra tẽpora librũ, ex quo Sebastianus Mũsterus ea quæ in magno Cosmographiæ suæ opere, de oppido Rubeaquensium scribit, compendiosissimè deprompsit. Iulij Obsequentis prodigiorum librum (quem hactenus ab anno tantum urbis conditæ quingentesimo quinto, uel iuxta aliorum supputationem 564. usq; ad annum 784. mancum ac imperfectum habuimus) multis locis restituit, & ea quæ ab urbis exordio usq; ad L. Scipionis cum C. Lælio consulatum, temporis iniuria *

interierunt, ex Dionysio H*alicarnasseo,* Ti*to* Liuio, *ac alijs* Romanorum *historicis, eodem obseruato ordine resarciuit atq; suppleuit. scripsit præterea librum de mulierũ præclarè dictis et factis.* Item *libellũ de priscis* Romanorũ *legibus & plebiscitis.* De *similibus factis, casibus et euentis librũ.* Calẽ*darium historicũ, in quo* Macedonũ, Ægyptio*rum,* Hebræorũ *et* Græcorũ *menses, cũ* Ro*manorũ mensibus cõferuntur, et quæ à cõdito mũdo ad nostra usq; tempora memoratu digna certis apud diuersos diebus acciderũt, commemorãtur, &c.* Clari*ßimorum philosophorum, oratorum, imperatorum, regũ, ducum, item pontificum, episcoporum, priuatorumq; hominum apophthegmata, quæ ita in locos cõmunes cõgesta sunt, ut siue publicè quid, siue priuatim sis dicturus, promptuariũ habeas, ex quo ad institutũ necessaria depromas. Similitudinum ac parabolarum, ex sacris ac prophanis authoribus locos communes, ad eundem usum collectas, adiectis ubiq; authorum locis, ex quibus petitæ sunt. Virtutum uitiorumq; omnium memorabilia exempla, ex ccc. ferè Græcis & Latinis authoribus probatißimis excerpta, inq; locos communes redacta.* Prolegome*na in* Iustini *ex* Trogo Pompeio *historias.* Annotationes *in* Valerium Maximum, *ac* L. Fenestellam *de* Romanorum *sacerdotijs ac magistratibus.* Contraxit *etiam* Conradi Gesneri Medici *clarißimi magnum ac multis laboribus congestum* Bibliothecæ *opus, in breue hoc* Compendium, *in gratiam eorum qui breuitate gaudent, ac ob æris penuriam ab emptione magni operis deterrẽtur.*

Conradus *de monte* Puellarum, *natione* Germanus, Ratisponensis *ecclesiæ canonicus, scripsit* Oeconomicam *lib. 3. monasticam ad ducem* Austriæ *lib. 1. politicã quoq; lib. 1. quæstiones uarias lib. 1. & alia multa.* Claruit *anno* Domini 1390.

Conradus *de* Mure Canonicus *ecclesiæ* Tigurinæ, *scripsit de diuersis poetarum fabulis magnum uolumen, emendauit nouũ* Græcismum. Scripsit *& carmine de* Naturis *animalium.* Libellum *de sacramentis.* Felicis *&* Regulæ *paßionem.* Libellum *de proprijs nominibus fluuiorum & montiũ.* Cathedrale Romanum. Laudes *beatæ* Virginis. Clypearium Teuthonicorum. Catalogum Romanorum pontificum *et* imperatorum. Commendatitia Rodolphi *regis* Romanorum. Claruit *anno* Domini 1273.

Conradi Neobarij *compendiosa facilisq; artis dialecticæ ratio in puerorum gratiam conscripta, à* Vuendelino Ribelio *excusa est* Argentorati 1536. Claruit *an.* 1538.

Conradus Nesenus *scripsit dialogum quendam, cuius mentio fit inter libros* Basiliensis *officinæ* Heruagij.

Conradus Pellicanus Rubeaquensis, *scripsit* Grammaticam Hebraicam. Congeßit *dictionariũ* Hebraicum, *adijciens methodicam proficiẽdi in ea lingua rationem, quam postea* Groningerus Argẽtorati *unà cũ* Margarita Philosophica *publicauit.* Scripsit *argumenta diui* Augustini *librorũ, unà cum* Augustino *impressa* Basileæ *an.* 1504. Hebraicas *uoces* D. Hieronymi *operibus, ut* Capnion Græcas, *adiecit.* Psalteriũ Hebraicum *cum interpretatione* Latina, *quæ* Græcis, *eorumq; uersioni opponũtur è regione.* In opera Cypriani, Tertuliani, *aliorumq; multorum* Theologorum *libros, elenchos cõdidit.* Trilogium *scripsit, de symbolo* Apostolico, *oratione* Dominica, *et præceptis* Decalogi. Ad Minoritas, *de charitate, humilitate, & disciplina monastica.* De *sobriè sapiendo in disciplinis liberalibus orationes.* In *omnes ueteris testamenti libros commentaria, in* Tomos *siue partes quinq; distincta.* Excudit Froschouerus Tiguri, *anno* 1536. *et* 1538. *indicem* Bibliorum, *ibidem impressum anno* 1537.

anno.1537. Scripsit Collectaneorũ in Euangelia Matthæi, Ioãnis, Marci, et Lucæ, duos libros. Annotationes in omnes Paulinas ac aliorum epistolas. hæc duobus simul Tomis excusa Tiguri, anno 1537. In Apocalypsin scripsit Germanicam interpretationẽ, quæ Erasmi Roterodami paraphrasibus coronidis uice accessit. Psalterium ad Hebraicam ueritatem transtulit, & breuibus scholijs illustrauit, impressum primùm Argentorati, deinde Tiguri, anno 1532. Transtulit in Latinum sermonem Syriacas OnKeli, Ionathæ, & aliorum Iudæorũ interpretationes omnes, præter ea quæ iam prius translata erant, in Opere Francisci Cardinalis Toletani, & in opere Augustini Iustiniani in Psalmos olim excuso. Trãstulit præterea ex Hebraicis Rabinorum plurium commentaria: utpote, Expositiones Rabbi Abrahã Aben Ezra in Genesim, Rabbi Salomonis Iarchi Galli in Genesim, eiusdem commentaria in duos libros Paralipomenon, item in Esdram & Neemiam, rabi Simeonis annotata in Paralipomenon, inserta Venetijs cõmentarijs R. Salomonis iam dicti. rabi Dauidis Chimhi commentariũ integrum in Esaiam. Commentarium nobile cuiusdam Rabini in Prouerbia Salomonis, quod inscripsit Kabuncki. rabi Salomonis expositio in Cantica canticorum. R. Mosse Gerundensis, quem nominãt Ramban, in librum Iob: in qua uersione usus est opera neophyti cuiusdam ex Iudæis, non satis feliciter: ut etiã in Talmudicis quibusdam libris numero sedecim. Commentaria R. Dauidis Chimhi in omnes duodecim prophetas: item in quinquaginta priores Psalmos, eiusdem. in Psalmos duodecim expositiones tam Rabi Salomonis Galli, quàm Rabi Abrahæ Abẽ Ezra: ut his intellectis, reliqua facilius assequãtur studiosi. Rabini cuiusdam, qui nominatur Leui Ben Gerson, ab alijs autem Magister Leo, excerpta plurima in Danielem, & in libros Iosue, Iudicum, & Samuelis. Grammatica insuper multa transtulit, tum Eliæ Leuitæ, tum aliorum quos nactus est omnium. Expositionem quoq; scripsit Germanicam in bonam Bibliorum partem Germanicè impressorum, nẽpe in quinq; libros Mosis, in prophetas, quos Iudæi uocãt priores & posteriores: Germanicos item reddidit Aristotelis libros Ethicorum, Politicorum, Rhetoricorum, De cœlo & mundo, et alios plures. Claruit anno 1551.

Conradus Peutingerus Iuris utriusq; doctor, scripsit sermones conuiuales, in quibus multa de mirandis Germaniæ antiquitatibus referuntur: opusculum excusum Argentinæ, 1506. de gentium quarundam emigrationibus Epitome, excusa Basileæ apud Heruagium, adiecta Procopio & alijs historicis, 1531.

Conradus de Rodenberg, natione Germanus, abbas monasterij S. Ioannis Baptistæ Rinaugiensis, ordinis diui Benedicti, scripsit de uinea Domini Sabaoth lib. 1. exercitium nouitiorum lib. 1. de præparatione ante missam lib. 1. de ruina ordinis orationem lib. 1. de causis ruinæ orationem lib. 1. de cura pastorali orationem lib. 1. & uarias coll. in capitulis. Floruit anno Domini 1486.

Conradus Summerhart scripsit commentaria in uniuersam physicam in quinq; tractatus diuisa: qui respondent Aristotelicis totidem libris, de physico auditu, de cœlo, de generatione & corruptione, de meteoris, & de anima: Opus excusum Basileæ 1517. de contractibus magnum uolumen, in sententias Petri Lumbardi cõclusiones, orationem ad patres in capitulo Hirsaugiensi ordinis S. Benedicti, de 12. abusibus monasticis: excusam Tubingæ 1498. Tractatum bipartitum, quòd Deus homo fieri uoluerit, quodq; Messias in lege & prophetis promissus,

missus, non solum homo, sed etiam Deus esse debuerit & debeat. impress. Tubingæ. Claruit anno 1501.

* Conradus Tgemiānus scripsit auctuarium in Chronica Naucleri, impressa Coloniæ apud Quentel, anno 1544.

Conradus Turst Tigurinus, Cæsareæ maiest. medicus & eques, scripsit opuscula genethliaca mathematicæ obseruationis natiuitatum Francisci Mariæ Sphortiæ Vicecomitis Papiæ, & Cæsaris Sphortiæ filij Ludouici Mariæ: quæ extant manuscripta apud D. Christophorum Clauserum.

Conradi Vecerij Regij Secretarij de seditionibus Siciliæ historiā, & libellum de rebus gestis Henrici VII. imperatoris, Haganoæ Secerius excudebat, cum P. Callimachi Experientis Attila. Libellum de Henrico VII. Heruagius quoq; impressi 1532.

Conradi Vuengeri Brixiensis de bello inter Sigismundum archistrategū Austriæ et Venetos libellus, impressus Basileæ apud Rob. Vuinter, 1544. cum Coriolani Cepionis historia.

Conradus de Zabernia, natione Germanus, scripsit de monochordo lib. 1. de modo bene cantandi lib. 1. de fine collectarum lib. 1. sermones multos & uarios, lib. 1. Claruit anno 1470.

Constantinus I. C. uide Tribonianū.

Constantinus monachus Casinensis cœnobij, ordinis sancti Benedicti, natione Afer, medicinæ & philosophiæ peritus, Græco, Latino & Arabico eloquio instructus, scripsit in medicinis multa opuscula, quæ apud medicos in precio habētur. Transtulit etiam antiquorum medicorum multa uolumina de Græco & Arabico in Latinum, uidelicet diætas uniuersales lib. 5. diætas particulares lib. 3. de ponderib. medicinalibus lib. 1. de urinis quoq; lib. 1. de morborum cognitione et curatione, à capite ad pedes usq;, lib. 7. de stomachi affectionibus naturalibus & præter naturam lib. 1. de uictus ratione uariorum morborum, libellum. de melancholia li. 2. de coitu librum 1. quibus prosit aut obsit, quibus medicaminibus & alimētis augeatur, impediaturúe, de animæ & spiritus discrimine, de passionibus mulierum & matricis lib. 1. Librum de chirurgia: & primùm de phlebotomia, arteriarum incisione, scarificatione, uentosis, id est cucurbitulis, oßium restitutione, et fractorum consolidatione, deinde de uarijs alijs chirurgiæ operibus: Librum de gradibus simplicium medicamentorum per singula medicamenta, de humana natura, de elephantia, de remedijs ex animalib. &c. Scripsit etiam Viaticum medicinæ lib. 1. Pantechni, aliquot Galeni in Hippocratem libros transtulit, Isaaci Hebraicum librum de diætis Latinum fecit. Eius opera Hen. Petrus excudit Basileæ 1536.

Constantini Armenopuli Nomophylacis & iudicis Thessalonicensis epitome iuris ciuilis, quæ legū Procheiron, & Hexabiblos inscribitur, primùm Parisijs apud Vuechelum Græcè, postea Latinè etiam Coloniæ excusa est apud Gymnicum, Bernardo interprete. descripsit etiam Palatij officia et metropoles, de iustitia librum, omnia Græcè. Responsum & constitutio sancti regis Constantini de Papa Romano: ibidem. *

Constantini Cæsaris frequens allegatio legitur in Codice Theodosij, et bis in fragmentis Gregoriani Codicis. Eius cōfeßio, excusa cum recognitionibus Clementis. Constātino Cæsari inscribūtur Geoponica Græca, siue libri 20. de re rustica, qui nuper unà cum Aristotelis duob. libris de plātis, excusi sunt Basileæ, 1539. apud Robertum Vuinter. idem opus de re rustica Latinum, Iano Cornario interprete, anno 1540. Basileæ ex officina Frobeniana prodiuit. de 8. ultimis libris

libris seorsim excusis, uide suprà in Andrea de Lacuna.

Constantini Constantij epistola ad Probum extat in disputatione Athanasij cõtra Arrium, & alia ad Alexandrum et Arrium in uita Cõstantini ab Eusebio scripta.

Constantinus Coptius Narniensis scripsit super 2. Decretalium, de foro competenti. c. fin.

Constantinus Lascaris Constantinopolitanus, Grammaticæ Græcæ opusculum edidit. Item libros tres Erotematum, quos Aldus Venetijs excudit Græcè & Latinè, cum uarijs aliorum opusculis Græcis et Latinis è regione: item Oporinus Basileæ, anno 1548. Partem de constructione, Vuechelus seorsim excudit Parisijs.

Constantinus cognomento Magnus, Britannorum rex, composuit Græcè et Latinè Dogma Basilicum lib. 1. quod seruatur etiamnum Romæ Græcè. Ad nationum præsides librũ. 1. confeßionum fidei lib. 1. de synodo Nicena lib. 1. de dei prouidentia li. 1. ad senatũ Romanum lib. 1. Reipublicæ leges. Nouam Ægyptiorum legẽ. Leges Christianorum. Contra gentilium superstitiones. Vitæ instituta ad filios. Epistolas diuersas, & orationes, quarũ argumenta enumerat Ioãnes Balæus in eius uita. Claruit autem anno Domini 339.

Constantini Porphyrogennetæ Nouellas apud se extare, Gregorius Haloander, in præfatione super Nouellis Iustiniani testatur.

Consulti Chirij Fortunatiani rhetoricorum libri 3. excusi Basileæ 1526. cum paraphrasi rhetoricæ Hermogenis, &c. apud Cratandrum, eiusdem dialecticum libellum Robertus Vuinter Basileæ excudit, cũ Nicephori et Georgij Vallæ dialecticis opusculis.

Cophonis cuiusdam tractatus duo excusi cum operibus Ioan. Mesuæ, de arte medendi, & seorsim Haganoæ 1532.

Corinna Thebana mulier, Myrthidis discipula, scripsit Epigrammatũ libros 5. Cuius meminit Propertius lib. 2. *

Corinthus author Græcus grammatica quædam scripsit, unde nonnulla decerpta habemus in appendice Lexici Græcolatini, de linguæ Græcæ idiomatis, seu dialectis, Attica, Ionica, Dorica, & Aeolica.

Coriolani Cepionis Dalmatæ de Petri Mocœnici imperatoris gestis libros 3. Basileæ cudit Robertus Vuinter, anno 1544. cum alijs quibusdam.

Cornelia uxor Africani, et mater Grachorum, reliquit epistolas doctißimè scriptas, unde & filiorum eloquẽtia fluxit. Meminit Fabius lib. 1. *

Corneliani contra Beronicen uerba, apud Stobæum in sermone de imprudentia.

Cornelius Romanæ urbis episcopus, ad quem octo Cypriani extant epistolæ, scripsit epistolam ad Flauianum, Antiochenæ ecclesiæ episcopum, de Synodo Romana, Italica, Aphricana: & aliam de Nouatiano, & de his qui lapsi sunt: tertiam de gestis synodi, quartam ad eundem Flauianum ualde prolixam, & Nouatianæ hæreseos causas & anathema continentem.

Cornelius natione Romanus, post Petrum 22. Romæ episcopus, ad Cyprianum Carthaginensem episcopum plures scripsit epistolas, & alias ad alios. Vide eius decreta in uolumine Decretorũ & Synodorum, excuso Coloniæ. Claruit anno Domi. 253.

Cornelij tetrastichon in quarto libro Florilegij Græci. Idem uidetur etiam Longinus cognomine dictus, ut infrà.

Cornelius à Baersdorp Gosensis scripsit methodum uniuersæ artis medicæ formulis expressam ex Galeni traditionibus, qua scopi omnes curantibus necessarij demonstrantur, in partes quinq; dissectam. Hu

bertus Crocus excudebat Brugis, 1538.

* Cornelius Celsus, de arte Rhetorica, de re militari, de re rustica, deq; medicina libros scripsit. Verùm ad nos tantum eius medicina peruenit oratorio modo conscripta. Volat. lib. 14.

Cornelius Crocus Amsterodamus, natione Germanus, transtulit aliquid ex Theodori Gazæ grammatica. extat eiusdem Comœdia sacra, cui titulus Ioseph, impressa Parisijs à Vuechelo. Ecclesia, excusa Coloniæ apud Gymnicum. farrago sordidorum uerborum, excusa cum paraphrasi siue epitome D. Erasmi Rot. in elegantias Vallæ, Friburgi 1531.

* Cornelius Donzellinus Brixianus scripsit methodũ linguæ Græcæ libris quatuor comprehensam, cum breuißimo totius Grãmaticæ cõpendio. Symboli Apostolici, Christianæ precationis & Decalogi breuem et dilucidam expositionẽ. excusa sunt Basileæ apud Ioan. Oporinum anno 1551.

* Cornelius Epicadus, Lucij Cornelij Syllæ dictatoris libertus, librum quem Sylla nouißimum de rebus suis imperfectum reliquerat, suppleuit. Suetonius Tranq.

Cornelij Frontonis de differentijs uocabulorum liber, excusus Basileæ apud Adamum Petrum, 1537. cum Q. Rhemnio Palæmone, & alijs aliquot grammaticis.

Cornelius Grapheus descripsit senatum Antuerpiæ ciuitatis à Carolo V. institutum. Liber impressus Antuerpiæ 1541.

Cornelij Longini octostichon, in sexto libro Græcorum epigrammatum. De Longino simpliciter dicto, uide infrà: nescio an idem sit cum hoc. Vide etiam suprà Cornelius simpliciter.

Cornelius Nepos Ciceronis tempore uir disertus, uitas illustrium uirorũ scripsit, quarum tantum Pomponius Atticus extat, & cũ Ciceronis operibus excudi solet. Cornelio Nepoti, aut Pomponio Attico, falsò adscripta epistola, ad Ciceronem, quæ Francisci Petrarchæ est ad Ciceronis manes: nã & istam, & aliam similem de eloquentia Ciceronis, Paulus Aemilius inter Petrarchæ lucubrationes inuenit. Impressæ sunt cum operibus Ciceronis post tertiũ librum epistolarum ad Q. fratrem. Vide suprà quædam in C. Suetonio. Daretis Phrygij historiam de bello Troiano uersibus heroicis Latinam fecit libris 6. excusam Basileæ cum Pindari Thebani epitome Iliados. &c. ibidem. Ei attribuitur etiã Periocha sex librorum Daretis sermone soluto, eodem uolumine excusa.

Cornelius Scribonius & Petrus Aegidius, præceptiones quasdam ex ueterum libris collegerunt, ad docendos principes ac magistratus, qua ratione respublicæ felicißimè gubernari queant. Alias, enchiridiõ principis ac magistratus Christiani, de principum pietate, prudentia, iustitia, clementia, ueritate, munificentia, eruditione, & uoluptatum contemptu. Libellus impressus Coloniæ apud Ceruicornum, 1541. cum historia Batauica.

Cornelius Seuerus author poematis Aetnæ, excusi cum Lusibus in Priapũ Virgilio attributis. In Senecæ cõtrouersijs etiã, & à Charisio quædam eius citantur.

Cornelius Vitellius Corinthius scripsit annotationes in Nicolai Perotti præfationẽ Plinij Secundi ad Titum Vespasianum. Itẽ librum in defensionem Plinij & Domitij Chalderini, contra Georgium Merulã Alexandrinum, quem plurimos Martialis locos perperam intellexisse ostendit. De dierum, mensium, annorumq; obseruatione librum, excusum Parisijs apud Ascensium.

Cornificius rhetoricorum ad Herennium author. Vide in M. T. Cicerone.

Cornutus (prænomine Anneus) Le-

ptites genere, emicuit Romæ sub Nerone, interfectus demum ab eo unà cum Musonio philosopho. Multa eius scripta tam in philosophia quàm in rhetorica feruntur. Vide plura apud Suidam. Cornuti breuis enumeratio τ̃ κατὰ τὴν ἑλληνικὴν θεωρίαν παραδεδομένων, extat Romæ in Vaticana bibliotheca. Item liber de dijs cœlestibus, & Phornuti de dijs gentilium: quare uidetur alius esse Cornutus, à Phurnuto: etsi quidam confundere soleant: sed nihil certi habeo. Cornuti, siue Phurnuti commentarius de natura deorum gẽtilium, excusus apud Aldum Græcè, cum fabulis Aesopi. Vide in Phornuto: sic enim solum Aldina editio habet.

Cornuti antiquißimi Grammatici in Persij Satyras commentarij, impreßi Parisijs apud Robertum Stephanum. ex Cornuto, Donato, & Aspero grammaticis decerptæ sunt annotationes in Terentiũ: impressæ Basileæ apud Frob. cum textu Terentij.

Cosmæ Hierosolymitani hymni, et alia quædam opera Græcè, seruantur in Italia.

Cosmæ Indicopleusi prologus in Psalmos, Romæ seruatur Græcè.

Cosmæ monachi distichon legitur in quarto libro Anthologij Planudis.

Cosmus Paccius Archiepiscopus Florentinus, Maximi Tyrij Platonici sermones 41. Latinos fecit: excusos Basil. 1519. in officina Frobeniana.

Cosroes Persarum rex, quanquã barbarus, philosophiã disciplinasq; omnes Græcorũ ita tenebat, ut par summis philosophis esset. Nam & Græcorum libros in Persicam linguam uertendos mandauit. Quapropter Platonis & Aristotelis disciplinã probè didicerat. Hæc Agathias.

Cottæ consulis oratio ad populum, cũ Salustij operibus excusa est.

Craterus Macedo, insignis fuit historicus, ex quo quædam de Aristidis morte recitat Plutarchus in Aristide.

Crates genere Malotes, Grãmaticus, * qui Aristophanis Grãmatici & Ptolomæi Philometoris tempore floruit, et Criticus siue Homericus appellatus est, scripsit in Homeri Iliada & Odysseam nouem commentariorum libros. Suidas & Volat. lib. 14.

Cratetis epistolæ 14. Aldus excudit in Græco epistolarum uolumine diuersorum ueterum.

Cratetis philosophi epigramma in primo Florilegij Planudis extat.

Cratetis Cynici, aliàs Posidippi, decastichõ in uitæ humanæ miseriã, in 1. li. anthologij Græcorũ epigrammatũ: & apud Stobæũ in sermone, Quòd uita sit breuis, &c.

Cratetis Critici Atticam dialectum aliquoties allegat Athenæus.

Cratetis Comici fabularum octo testimonijs Athenæus utitur. Cratetis uersus 3. apud Stobæũ in Vituperio paupertatis. Eiusdem ex Antiphane senarij 6. apud eundem de senectute. * Eius scripta citãtur etiam in * Arati Commentarijs.

Cratinus I. C. Vide Tribonianum.

Cratinum poetam Comicũ allegat Plu * tarchus in uita Solonis, & Periclis.

Cratini fabulæ nouendecim paßim ab Athenæo citantur, & quinq; Cratini iunioris.

Creophylus scripsit de finibus Ephesiorum. Athenæus.

Crescentis à Cirta uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Crescentinus Metropolita citatur ab Ant. Bonfinio in Hungaricis.

Cribellorum Mediolanensium quidam, Orphei Argonautica Latino carmine reddidit.

Crinagoræ epigrammata Græca 19. in

Anthologio paßim leguntur: nouem in 1. li. quinq; in tertio, tria in quarto, in sexto & septimo singula.

Crisolanus ecclesiæ Mediolanensis archiepiscopus, Græca & Latina eloquentia insignis, scripsit de spiritu sancto cōtra Græcos lib. 1. de sancta Trinitate lib. 1.

Crispi medicamenta ad lichenes in facie, apud Galenū lib. 4. de comp. sec. locos.

Ex Crispini libro cōtra Dionysiū uerba legūtur apud Stobæū in laude monarchiæ.

* Crispini cuiusdam scripta citantur apud Fulgentium Mytholog.

* Critias citatur apud Plutarchum in uita Lycurgi & Cimonis.

Critiæ senarij 3. apud Stobæum de adulatione, & 2. in comparatione paupertatis cum diuitijs. Athenæus Lacedæmoniorum rempublicam à Critia scriptam allegat bis libro undecimo: et alibi Critiæ Callæschri Elegias.

* Critolaus scripsit rerum Epiroticarū aliquot libros, ex quorū tertio Plutarchus, de Paulo Æmilio & Valerio Torquato historias, in parallelis minoribus ca. 12. refert. Allegatur etiam ab eodem in uita Periclis.

Critonis, siue Damippi Pythagorici, liber de prudentia & fortuna, ex quo multa adducuntur à Stobæo sermone 1. Critonis Opsartytica citantur Athenæo: item Critonis comici Philopragmon.

Critonis cataplasmata æstiua citantur apud Aetium libro 8. c. 7. remedia ad ephelides, ca. 11. ad papulas menti ca. 15. Eiusdem plurima paßim apud Galenum in libris de generali & locali medicaminum compositione ad uerbum descripta leguntur.

Critobuli sermo in paßionem Christi, Venetijs in bibliotheca Diegi Hurtadi legati Cæsaris.

Crobyli Comici fabulas quatuor Athenæus citat.

Crœsi epistoliū quoddam extat ad Cyrum regem, & Cyri responsum.

Ctesias scripsit de rebus Persicis, teste Athenæo lib. 14. & de rebus Indicis historiam, quæ citatur apud Pausaniam in Bœoticis. Item librum de montibus, cuius meminit Stobæus in sermone de morbis. * Eius etiam scripta citantur apud Plutarchum in uita Artaxerxis.

Ctesiclis Chronica semel & iterum Athenæus allegat.

Ctesiphon scripsit rerum Thebanarū aliquot libros, ex quorum tertio Plutarchus ca. 25. Parallelorum minorū, Epaminondæ et Stesimbroti eius filij historias mutuatur.

Cumanus quidam I. C. scripsit quædam in 1. & 2. ff. noui. & inter cætera de exceptio. & interd. Item quædam in 1. & 2. Infortiati. et in 2. Cod. et Cōsilia, excusa.

Curij Lanciloti Pasij Ferrariensis Laureati, Grammaticæ institutionis libri 8. impreßi Argentorati apud Schurerium, 1511.

Curtius Iunior I. C. scripsit consilia, et de feudis.

Curtius Nicia scripsit libros de Lucilio, quos etiam Satyra comprobauit. Floruit tempore Ciceronis, cui adeò familiaris fuit, ut in epistola ad Dolobellam, gloriosam eius mentionem faciat.

Curtij Senioris extant consilia, et quædam in 2. ff. uetus de iureiurando. l. admonendi, & in primum Cod. de iure calum.

Cuthbertus Farnensis in Hibernia natus, scripsit librum de uita monastica. Claruit anno Christi 687.

Cuthbertus Tōstallus Anglus, Dunelmensis Antistes, scripsit de arte supputandi libros 4. excusos Parisijs apud Robertum Stephani 1529. Claruit anno 1548.

Cyllenij Petiani epigrammata duo in primo libro Anthologij.

Cymbertus Lindesius ex illustri An-

glosaxonum familia natus, scripsit suæ gentis annales. Ad Bedā epistolas doctißimas. Claruit anno Do. 730.

Cymæus Heraclides citatur apud Plutarchum in uita Artaxerxis.

Cynthius Ioannes Baptista Gyraldus Ferrariēsis, scripsit poemata excusa Basileæ apud Robertum Vuinter, 1540. Sunt autē hæc, Epicedium de obitu diui Alfonsi Estensis principis, Hercules Estēsis dux salutatus, syluarum liber 1. cum Cælij Calcagnini hymno ad D. Hieronymū, Epithalamiū in Ioā. Sinapij nuptias, Eclogæ 3. elegiarum liber 1. epigrammatum libri 2. de corporis humani partibus nōnulla, epistola super imitatione, additur et Cæly Calcag. super eadē cōmentatio, & Lily Gregorij Gyraldi epistola.

Cynus Pistoriensis, edidit multa in iure ciuili. super codice li. 9. in prima parte ff. ueteris lib. 1. in secunda parte li. 1. additiones in reliquas li. 1. consilia, ut testatur Raph. Volaterranus, de succeßionibus, & alia plura. Claruit anno Domini 1330.

Cyprianus iuris enarrator antiquus. Raph. Volaterranus.

Cypriani à Carthagine confessoris et martyris, uerba apud Cyprianum in sententijs episcoporum de hæreticis baptisandis.

Cyprianus Vomelius, scripsit Oden ad Deum opt. max. pro tranquillando Christiani orbis statu. Item librum Miscellaneorum. Argentorati 1544.

Cyrillus episcopus Alexandrinus, scripsit in Ioannem commentariorum libros 12. quorum quatuor intermedij interierunt. Impressum est opus Parisijs, Latinitate à Trapezontio donatum, anno 1520. commētaria in Leuiticū li. 16. excusa Parisijs anno 1521. Itē præclarum opus quod thesaurus nūcupatur lib. 14. Georgio Trapezontio interprete, Parisijs anno 1521. eadem deinde opera excusa sunt Basileæ apud Cratandrum, anno 1524. edidit etiam, teste Hieronymo, uariarū ὑποθέσεων tractatus, homelias plurimas, Libros de synagogæ defectu, De fide aduersus Hæreticos. Aduersus Nestorium ἔλεγχον. De ortu & laude S. Mariæ lib. 1. de Cyclo paschali annorum 95. lib. 1. in Euāgelium commētariorum lib. 4. ad Euopium fratrem & consacerdotem 12. capitulorum siue anathematum contra Nestorium interpretationes, et oppositiones aduersus Theodoretum Cyri episcopum, excusa Basileæ apud Henricum Petri, anno 1528. cum alijs contra hæreticos scriptis. Sermonem de eo quod Verbum dei factū sit homo, excusum Basileæ in octauo, anno 1534. de exitu animæ, & secunda eius præsentia opusculum excusum Græcè, Parisijs apud Vuechelum, anno 1528. sermonem synopticum de Trinitate, & alijs argumentis, qui Græcè extat in Italia. Commētaria in Oseam prophetā, in Esaiam, & Danielem, Venetijs. De Christi mysterijs ex omnibus libris Mosis, Solutiones dogmaticarum quæstionum. Explicationem prophetæ Abacuc. De adoratione & cultu in spiritu ueritatis librum. Orationes septem. Homilias in sacrum symbolum. Cōsilium de cōcordia inter Græcos et Latinos. Ad Successum episcopū epistolas duas. Practica ante tertiam synodum. Ad D. Augustinum de miraculis S. Hieronymi. Librū τὰ γλαφυρὰ inscriptū. Opusculum de dictionibus, quæ accentu uariant. Vocabularium Græcum. Hæc omnia partim in Italia, partim Venetijs etiam hodie seruantur. Claruit anno Domini 432.

Cyrillus Hierosolymæ episcopus, Catecheses in adolescentia composuit.

Cyrillus presbyter & monachus mōtis Carmeli, natione Græcus, scripsit ad abbatē Ioachim de oraculo angelico, de processu ordinis sui lib. 1. Claruit anno Do. 1200.

Cyrmanoe Calcca liber de theologia: & alia

et alia quædã capita, quomodo suscipiẽda sit uita, aut sapiẽtia, aut bonitas Dei, et alia diuersorum. Romæ extãt Græcè. de processione spiritus sancti opusculũ Græcũ, ibidem.

Cyrus *Alexandrinus arte medicus, scripsit aduersus Nestorem eleganter & fortiter. Aduersus hæreticos lib. 1.*

Cyri *epistolium, uide Crœsi.*

Cyri *cuiusdã historia ecclesiastica Græcè seruatur in Italia.*

Cyri *differentias statuum Aldus excudit Græcè, in uolumine 12. rhetorum.*

Cyrus *Panopolita uersificator, scripsit epigrammata quæ libro 4. Florilegij habentur. Vixit autem sub Theodosio iuniore.*

Cyrus *Theodorus Prodromus scripsit pia epigrammata Græca, excusa Basileæ apud Bebelium, 1536. cum alijs quibusdam. sunt autem hæc: Argumẽta seu capita utriusq; Testamẽti tetrastichis iambicis senarijs cõscripta, et heroicis tetrastichis, quæ ubiq; iambicis eiusdem sententiæ subnectuntur: nõ quidẽ in omnes libros, sed in Pentateuchum, Iosue, Iudicum, & Regum: itẽ in 4. Euangelia, & Acta apostolorum. Quantitatem syllabarum, præsertim quod ad tres communes uocales attinet, parum diligenter obseruat. tetrasticha iambica & heroica in tres sanctos hierarchas, Gregorium, Basilium, & Chrysostomum. elegi, quibus alloquitur Paulum apostolum. Similes ad Gregorium Theologum, alij in magnum Basilium, alij in Chrysostomum, alij ad Gregorium Nyssenum, alij in S. Nicolaum. exilium amicitiæ, senarijs scriptum, in prouidentiã uersus expostulatorij. in Bareum, à quo temerè nominatus fuerat hæreticus. in imaginem uitæ. Versus monitorij ad inuidos.*

D A

* DAimachi *Platæensis scripta citantur apud Plutarchum, in uita Publicolæ & Lysandri.*

Damageti *epigammata 7. in Florilegio Planudis.*

Damascius *Stoicus philosophus Syrus, Simplicij et Elamitæ Phrygum discipulus, claruit Iustiniani tempore: scripsit* Παρεκβολὰς *in primum Aristotelis librũ de cœlo, dubitationes et solutiones de primis principijs, Commentarium in Parmenidem Platonis.*

Damastes *historicus citatur apud Plutarchum in uita Camilli.*

Damasus *Papa natione Hispanus, scripsit gesta summorum pontificum lib. 1. de fide contra hæreticos lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. diuersa carmina, & alia. Eius nomine epistolium quoddam tomo 2. operũ D. Hieronymi legitur, falsò inscriptum, ut testis est D. Eras. Rot. Eiusdem symbolum ibidem extat: & in tertio tomo epistolæ 2. ad D. Hieronymum: cum recognitionibus Clementis etiam sex eius epistolæ excusæ sunt. Vide in opere Decretorum Pontificiorum, Coloniæ cuso. Damasi brocardium, seu brocardorum liber de contrarietatibus. Claruit anno Domini 370.*

Damageron, *aliàs Damegeron, Græcus author, in Constantini libris de re rustica citatur aliquoties.*

Damiani *à Goes librũ de fide, religione, moribusq; Aethiopũ, sub imperio presbyteri Ioannis degentium, Vuechelus Parisijs excudit.*

Damippus, *uide Crito.*

Damis *Ninus, dicta factaq; Apollonij Tyanei conscripsit, unde pleraq; mutuatus est Philostratus.*

Damocharidis *Grammatici epigrammata quædam in Florilegio: nempe, Hexastichon in tertio: distichõ, et octostichon in 4.*

Damocratem *quendam citatum in Geoponicis Constantini legimus.*

Damocratis *uerba citantur aliquoties in Galeni libris de compositione medicamentorum*

torum

torum tum iuxta locos, tum iuxta genera, item in secundo de antidotis. Scribitur autem Græcè aliàs per alpha, aliàs per ἦτα quare uel Damocrates, uel Democrates reddi potest.

Democritus historicus scripsit de aciebus bellicis lib. 2. & de Iudæis librum, ubi ait Iudæos aureum asini caput adorasse, & septimo quoq; anno peregrinum aliquem minutatim concisum obtulisse. Suidas.

Damon de Byzãtio scripsit. Athenæus.

Damonis cuiusdã scripta citãtur apud Plutarchum in uita Numæ Pompilij.

Damoxeni Comici Atheniensis fabula, Syntrophi, allegatur ab Athenæo libro 3. & ἑαυτὸν πενθῶν lib. 11. Suidas.

Damostratus historicus edidit Halieuticorum libros 20. & de diuinatione per aquam, & alia quædam historica scripsit. Suidas.

Damophila mulier Græca, Pamphili uxor, scripsit libros amatorios carmine, atq; hymnos permultos. Theophrastus in uita Apollonij, & Fulgosus lib. 8. cap. 3.

Damophilus philosophus sophista, educatus à Iuliano, consul sub Marco imperatore, scripsit Philobiblum primum de libris comparatu dignis. Ad Lollium Maximum de uitis antiquorũ, & alia plurima. Suidas.

Danielis prophetæ è tribu Iuda uitam descripsit Epiphanius.

Danielis & Susannæ historia, apud Hebræos & 70. nõ habetur: è Theodotionis translatione legitur in ecclesia. Hic solus Danielẽ prophetã nominat. Hieronymus.

Daniel Barbarus, patricius Venetus, commentationes in quinq; uoces Porphyrij scripsit, excusas Venetijs in officina Aldina. 1542. Eiusdem Commentarij in tres libros rhetoricorum Aristotelis ad Theodecten, cum textus interpretatione Latina Hermolai Barbari, excusi Venetijs 1544. apud Paulum Gerardum: & Basileæ, apud Ioan. Oporinum.

Daniel Galetanus Cremonensis, scripsit commentarios in Tragœdias Senecæ, liber excusus Venetijs 1498.

Danielis Vlierdeni Bruxellani epistola, ostendens medicum non corpori solum, uerùm etiam animæ suppetias dare: Libellus excusus Basileæ, 1544. apud Frobenium.

Dantes Aligerus natione Italus, patria Florentinus, scripsit comœdiarum lib. 1. de monarchia mundi lib. 1. epistolas plures. Disputationem de aqua & terra, quæ Mantuæ olim inchoata, Veronæ decisa est. Libellus excusus Venetijs, 1508. Claruit an. 1321.

Daphnus Ephesius medicus, eximius arte, & uitæ sanctæ, Academicæ philosophiæ peritus, unus è Diphnosophistis, quorũ colloquia Athenæus descripsit.

Dares Phrygius historicus scripsit bellum Troianum Græcè, in quo ipse militauit, qui tandem capto Ilio cum Antenoris factione remãsit, ut scribit Cornelius Nepos, qui opus eius in sex libros è Græco cõuertit, uersu heroico, dicauitq; Crispo Salustio, excusum Basileæ, anno 1541. Claruit anno à creatione mundi 2840. ante Christum, 1123.

Darij regis epistolium extat apud Laertium libro 9. quo accersit Heraclitum Ephesium ad se, propter explicationem libri de Natura obscurè scripti.

Darius Tibertus poeta & eques Cæsenas, scripsit epitomen uitarum Plutarchi, quam ab innumeris mendis per Ioannem Oporinum repurgatam, Robert. Vuinter excudit Basileæ. Prius autem excusa erat Ferrariæ 1501.

Dauid Boys Anglus, Glocestriensis cœnobij monachus, scripsit De uarijs gentium ritibus lib. 1. de duplici hominum immortalitate lib. 1. aduersus Agarenorum insanias lib. 1. de uera innocẽtia lib. 1. de doctrina spi- *

ritus lib. 1. Conciones Christianas. Collegit scripta Ioannis Barnyngham, ac bibliothecæ Cantabrigiensi imposuit. Claruit anno Domini 1450.

* Dauid de Dinanto, citatur in summa Alberti Magni.

* Dauid Meneuiẽsis Britannus, scripsit cõtra Pelagianos li. 1. Homelias Euangeliorũ, atq; alia. Claruit an. Seruatoris nostri 540.

Dauid, uide Nicetæ.

* Dauid Obuge Hibernus natione, scripsit sermones per annum, Propositiones disputatas, Postillas Bibliorum. Claruit anno Christi 1320.

Dauid ordinis, ut ferunt, minorum, natione Germanus, scripsit ad nouitios, de cõpositione hominis exterioris li. 1. de compositione hominis interioris lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. & quædam alia.

* Dauid Presbyter natione Scotus, scripsit Henrici imperatoris in Italiam expeditionem lib. 1. Magistratuum insignia lib. 1. Apologiam ad Cæsarem. De regno Scotiæ lib. 1. Claruit anno 1110.

Dauidis cuiusdam extant commentaria Græca super Aristotelis prædicamenta, & quinq; uoces Porphyrij, Venetijs in bibliotheca SS. Io. & Pauli, quæstiones eius in philosophia habet D. Hurtadus à Mendoza, Venetijs, et superiora quoq; opuscula.

Dauidis regis & prophetæ hymni, siue psalmi, extant in uetere testamento, additis aliorum quoque sanctorum canticis, quorum nomina tituli indicant.

Rabi Dauid Kimhi, ut ex Rabinis Hebræorũ in uetus Testamentũ nouißimus est, præter Rabi Leui ben Gerson: sic etiam doctißimus, minimè superstitiosus, et Christianorũ lectioni aptißimus iudicatur. extãt aũt hæc eius scripta, Michlol, id est, Summæ partes duæ: altera grammaticas regulas complectitur, altera dictionarium Thalmudicum. Opus impressum Venetijs. Commentarij in libros Iosue, Iudicum, Samuelis, historiam Regum: In prophetas, Isaiam, Ieremiam, Ezechielem: & in duodecim minores prophetas: In Psalterium. Omnia Venetijs excusa sunt. Commentarij in 12. prophetas seorsim à Roberto Stephano impreßi Parisijs, à Fr. Vatablo emendati, & adnotatione locorũ scripturæ paßim citatæ illustrati, 1539. Commentarij in Amos prophetam seorsim excußi Hebraicè, cum epistola Eliæ Leuitæ ad Munsterum, Basileæ apud Henr. Petrum, 1531. Commentarij in Ioel & Malachiam. Itẽ medicina spiritualis, separatim impressa Basileæ, 1530. apud eundẽ. Cõmentarij Hebraici in Psalteriũ, impreßi Isnæ apud Paulũ Fagium, 1543. Cõmentarij in decem primos Psalmos Hebraicè et Latine è regione, per Paulum Fagium, ibidem excusi 1544.

Decius Ausonius genere Gallus, patria Burdegalensis, librum Epigrammatum magna ex parte ex Græcis poetis acceptum, in Latinos numeros conuertit. Item de ijs urbibus scripsit, quæ nobiliores atq; clariores haberentur, uario & multiplici genere carminum, ex quo poemate quædam ueluti fragmenta adhuc legũtur. Puellam nomine Bissulam multis carminibus celebrauit. Item de fluuio Mosa, & Fastorum libros absoluit. Huius opera Aldus primum Venetijs excudit: deinde Curio Basileæ, 1523. in qua editione sunt epigrammata 113. uarij & iucundi argumenti, idyllia aliquot. in Dominicã resurrectionẽ, precatio matutina ad omnipotentẽ Deũ, epicediõ in patrem, de uita eius, protrepticon ad nepotẽ de studio puerili, genethliacon ad Ausonium nepotẽ. Ecloga, in qua Heroides amatrices Cupidinem cruci affigunt, ad Paulum uaria carmina de Bissula puella Germanica, alumna sua. Mosella poemation, quo eius fluuij, & piscium ipsius

historiam

historiã eleganter complectitur. Ausonij Rosæ, quas perperam Maroni adscriptas, Hieronymus Aleander ex fide uetusti codicis authori adseruit. Ecloga de uita humana, ex Græco. epistola ad Symmachũ. Technopægnion uersuum, qui monosyllabas dictiones in principio & fine habent: aliud habentiũ in fine solum monosyllabas, & principium liberum: epistolæ uarijs carminibus scriptæ, & quædam soluto sermone, ad Gratianum imperatorem discipulum. Gratiarum actio pro consolatu, soluto sermone: de ludo septẽ sapientum, catalogus urbium nobilium, Romæ, Constantinopolis, Carthaginis, Antiochiæ, Alexandriæ, Treuerorum, Mediolani, Capuæ, Aquileiæ, Viennæ Galliæ, Emeritæ et Taraconis, Athenarum, Catinæ & Syracusarum, Tholosæ, Narbonis, & Burdigalæ. Sententiæ septem sapientum septenis uersibus explicatæ, de septem sapientibus ex Græco epigramma, singulorum patriam et dicta singulis monostichis expediẽs. de XII. Cæsarib. per Suetonium scriptis, eorum ordine, imperij tempore & mortib. Tetrasticha elegiaca de Cæsaribus, à Iulio, usq; ad tempora sua. de mensibus & 4. anni temporibus, hexastichon, de nominibus astrorum dodecastichon, præfatio in Homerum: Initia singulorum librorum utriusq; poematis Homeri, heroico uersu, et argumẽta soluta.

Decij Bruti ad M. Brutũ et C. Cassium epistola, legitur libro 11. familiarium Ciceronis: & duodecim aliæ ad Ciceronem, ibidẽ.

Decij iurisperiti duo fuerunt, ac de Philippo quidem Decio suo loco dicetur: alterius prænomen in præsentia non teneo. Alter scripsit de iustitia et iure l. ut uim. Vterq; in 2. Cod. & 2. ff ueteris.

Demachi Indica citat Athenæus.

Demadis rhetoris aliquid excudit Aldus Venetijs, in uolumine 12. rhetorum. Tribus in locis, quod sciam, à Stobæo citatur. Cicero alicubi Demadem rhetorem nihil omnino scripsisse testatur.

Demarati fragmenta ex secundo Arcadicorũ, & tertio Tragodumeni, uide apud Stobæum in sermone de Patria. Eius leguntur tres uersus in primo libro Florilegij. Itẽ *
eius historiam de Trigeminis Tegeatis & Pheneatis, quorum facta cum Curiatijs et Horatijs Romanorum gestis respondent, ex secundo Arcadicorum lib. recitat Plutarchus in Parall. cap. 32.

Demarati Corinthij scripta citantur *
apud Plutarchum in Agesilao.

Demetrij regis epistola ad Ionatham sacerdotem & gentem Iudæorum, legitur apud Iosephum lib. 13. cap. 3. Antiquitatum Iudaicarum.

Demetrij uerba ad fortitudinem instigantia, lege apud Stobæum in sermone de timiditate.

Demetrius quidam, author secundæ & duodecimæ epistolæ apud Cyprianum lib. 1. cum aliquot alijs coepiscopis.

Demetrij & Persei fratrum orationes apud Philippũ, Vuechelus excudit Parisijs.

Demetrij Aleptunini uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Demetrij Bithyni duo disticha, in 4. libro Florilegij.

Demetrius Byzãtius scripsit de poematis, quod opus aliquoties allegatur Athenæo.

Demetrij Chalcondylæ Grammaticæ Græcæ institutiones, excusæ Parisijs, 1525. *
& Basileæ ab Oporino 1546.

Demetrij Comici Siciliã Athen. citat.

Demetrius Cydonius Thessalonicen. Thomæ Aquinatis libros in Græcum uertit sermonem, qui hodie in bibliotheca Vaticana cernuntur. Scripsit & contra Eunomiũ de diuinitate filij, De processione spiritus sancti cum aliàs, tum contra Cabasilam, uel

contra

contra elenchos Cabasilæ pro S. Thoma, aduersus quem ille scripserat antea, Richardi monachi prædicatorij ordinis librum contra Mahumeticam sectam ex Latino Græcum fecit, diui Augustini quædam similiter transtulit, librum contra Palamân quędam edidit, sermones in Pentecosten, item epistolas & dialogos: quæ omnia Græcè in Italia, Romæ præsertim, adhuc extãt. Volater. lib. 15. Vrb. com.

Demetrij Ixionis etymologumena, & de Alexandrinorum dialecto libros, Athenæus citat. scripsit in grammatica quædam à Suida commemorata. Hunc ego Demetrium putauerim esse, quem Strabo genere Scepsion dicit: & Aristarchi tempore enarrationem in Homerum scripsisse, Suidas testatur. Volater. lib. 15.

Demetrij Magnetis homonyma citantur ab Athenæo.

* Demetrij Magnesij synonyma citantur apud Plutarchum in uita Demosthenis.

* Demetrij Phalerei scripta citãtur apud Plutarchum in uita Lycurgi & Aristidis.

Demetrius Phalereus, philosophus Peripateticus, Theophrasti auditor, scripsit librum de interpretatione, Græcè impressum ab Aldo, in uolumine duodecim rhetorum. Eiusdem præcepta de membris & incisis, De Periodis, eiusq; partibus, De componendis epistolis, De characteribus dicendi, excusa Latinè Basileæ apud Robertũ Vuinter, M. Antonio Antimacho interprete, cũ Gemisto Plethone, &c. idem septem sapientũ dicta collegit, quæ extant apud Stobæum in sermone de Temperantia.

Demetrij Triclinij inuentum astronomicum Græcè, D. Diegus Hurtadus habet. Quædam etiam huius authoris de metris, ac de signis communis syllabæ Græcè impressa sunt, cum commentarijs in Aristophanis co*mœdias, in principio libri. Scripsit etiã scholia in Pindarum, de quibus dicetur infrà in Pindaro.

Demetrij Scepsij τρωικὸς διάκοσμος aliquoties allegatur ab Athenæo. Vide Demetrius Ixion.

Democharis (qui fuit Demostheni amicißimus) scripta citantur apud Plutarchum in uita Demosthenis.

Demochares Rhetor pro Sophocle, & historiæ Democharis citãtur Athenæo.

Democides Medicus insignis, qui Polycratem Samiorum tyrannum curauit, librum de Medicina scripsit. Suidas.

Democrates, uide Damocrates.

Democratis sententiæ Græcæ seruantur in Italia.

Democratis & Democriti sententiæ aliquot paßim à Stobæo referuntur: & aliquando propter affinitatem literarũ confunduntur hæc nomina.

Democrides scriptor citatur apud Fulgentium in Mythol. *

Democriti Abderitæ (de quo plura Laertius) epistolium ad Hippocratem, extat cum epistolis Hippocratis, quas Aldus cũ reliquis ueterum epistolis excudit, & cum Hippocratis operibus habentur.

Democriti hexastichon in 4. libro Florilegij.

Democritus Nicomedensis philosophus doctißimus, unus ex Dipnosophistis, quorum conuiuales sermones Athenæus literis mandauit.

Democriti Ephesij liber de templo in Epheso, citatur Athenæo.

Demodoci hexastichon & disticha 2. in secundo Florilegij libro.

Demonactis senarius citatur apud Stobæum in sermone de Superbia.

Demonici librum Achelonium Athenæus nominat.

Demonis scripta citãtur apud Plutarchum *

chum in uita Thesei.

Demophili cuiusdam liber Græcus de curatione uitæ, ex Pythagoræ & aliorum sapientium dictis, Romæ extat in Vaticana.

Demophilus episcopus Constantinopolitanus. uide Suidam.

Demosthenes genere Thrax, Grammaticus insignis, Iliada Homeri & Hesiodi Theogoniam in prosam orationem conuertit. Suidas & Volat.

Demosthenes Græcorum oratorum princeps, scripsit multa, cuius orationes Græcas 62. cum argumentis Libanij, & uita autoris per Libanium & Plutarchum, excudit Aldus Venetijs, anno 1504. Seorsim autem Vlpiani commentarios in 18. orationes Deinde Heruagius Basileæ omnes eius orationes cũ Vlpiani commentarijs, quibus accesserunt deinde annotationes siue collectanea Ioan. Oporini usq; ad orationem de falso testimonio ad Aphobũ. * Demosthenis autem omnia opera, quæ ad nostram usq; ætatem peruenerunt, è Græco transtulit Hieronymus Vuolfius Oetingensis: quæ diuisa in quinq; partes, excusa sunt Basileæ apud Io. Oporinum, anno 1549. Horum prima parte continentur orationes Suasoriæ XVIII. nempe Olynthiacæ tres. In Philippum 1. de Pace. In Philippum secũda, de Halonneso, De Chersoneso, in Philippum tertia et quarta, Literæ Philippi ad Atheniẽses. Ad Philippi epistolam oratio, de Repub. ordinanda, de Classibus, De Rhodiorum libertate, pro Megalopolitis, De fœdere Alexandreo. Exordia concionum LX. Epistolæ VI. Oratio funebris, & Amatoria, quæ sunt generis demonstratiui. Secũda, orationes publicæ iudicialis generis XI. utpote de Corona, de Falsa legatione, aduersus Leptinem, in Midiã, in Androtionẽ, in Aristocratẽ, in Timocratẽ, in Aristogitonẽ duæ, in Neærã, in Theocrinẽ. Appellatio aduersus Eubulidẽ. Tertia, orationes priuatæ Iudicialis generis XXX. uidelicet, de tutela in Aphobũ duæ. in Aphobũ, de falso testimonio, Aduersus Onetorẽ, unde ui duæ. Exceptiones IX. Aduersus Zenothemin, Apaturiũ, Phormionẽ de mutua pecunia, aduersus Lacriti exceptionem, Exceptio pro Phormione, in Stephanũ testem duæ, aduersus Pantænetum, Nausimachum & Xenopithem. Aduersus Bœotum de nomine, aduersus Bœotum de dote, aduersus Spudiam de dote, aduersus Phænippum de permutatione facultatum, aduersus Macartatum, de Hagniæ hæreditate: aduersus Locharem, de hæreditate: in Euergum et Mnesibulum testes: in Olympiodorum, dati damni: aduersus Timotheũ, de ære alieno: aduersus Polyclem, de naualis præfecturæ sumptibus. De corona præfecturæ naualis. Aduersus Callippum, aduersus Nicostratum, de descriptione mancipiorum Arethusij. In Cononem, de inflictis uerberibus. aduersus Calliclem, de prædio. in Dionysodorum, dati damni. Quarta pars continet uitam Demosthenis à Libanio, Suida, Luciano & Plutarcho descriptam: & Enarrationes Vlpiani, quibus non modò uocabula, sed & historiæ quædam & artificium oratorium XVIII. orationum diligenter explicantur. His addita est Gnomologia, siue sententiarum farrago ex Demosthene, Libanio & Vlpiani enarratione, accesserunt etiam in fine annotationes doctißimæ. Quinta complectitur orationes, ab alijs interpretibus conuersas. Sunt autem hæ: Olynthiacæ tres, conuersæ à Philippo Melanchthone: item eædem, à uiro quodam docto. Prima Olynthiaca à Ioach. Camerario conuersa, secunda ab Hegendorphino, tertia ab Anonymo quodam. Philippicæ quatuor ab Hegendorphino. Philippicæ tres à quodam erudito. Philippica prima, ab anonymo. Oratio de pace, à Iustino Goblero. Oratio de curatione Reip. à Camerario.

merario. Oratio de claßib. à Io. Lonicero. Oratio de Rhodiorũ libertate, Christoph. Hegẽdorphino. Oratio Funebris, Ioã. Lonicero. Oratio de Corona, innominato quodã. eadem, à Leonardo Aretino. Oratio de emẽtita legatione, innominato. Oratio contra Leptinem, Petro Nannio. Oratio cõtra Androtionem, Baßiano Lando. Oratio cõtra Aristogitonẽ prior, Philip. Melanchthone. Oratio cõtra Aristog. posterior, Vito Vinsheimio. Contra Aphobum orationes duæ, Ioanne Lalamantio Heduo interpretibus.

* Dercillus scripsit rerum Italicarum aliquot libros, ex quorum tertio, Plutarchus in Parallelis minoribus, Fauni ab Hercule cæsi historiã recitat. Scripsit etiam librum ædificiorum, ex quo de Ilo et Mineruæ templi incendio historias, idem refert eodem libro, cap. 34.

Desiderius Erasmus Roterodamus, Germaniæ phœnix, scripsit infinita uolumina, quæ separatim primùm, deinde nouem tomis excusa sunt Basileæ in officina Frobeniana, anno 1540. in primo autem Tomo sunt: De Copia uerborum ac rerum lib. 2. Theodori Gazæ Grammatices Græcæ li. 2. priores, Latinè redditi. De Constructione octo partium orationis liber. Ex Luciano uersa opuscula. De ratione scribendi epistolis liber. Declamatio de pueris liberaliter instituendis. De ratione & ordine studiorum libellus. Declamatio in laudem Medicinæ. Declamationes Libanij ab eo uersæ. Parabolæ, siue similia. Colloquiorum familiarium liber. De recta Latini Græciq; sermonis pronunciatione. Ciceronianus Dialogus. De ciuilitate morum. Galeni paraphrastæ Menodoti exhortatio ad artium studia, Latinè reddita. Eiusdem Galeni de optimo docendi genere liber translatus. Eiusdem libellus, quòd optimus medicus idem sit & philosophus, translatus. Epitome in elegantiarum libros Laurentij Vallæ. Euripidis Hecuba et Iphigenia, Latinis carminibus expressæ tragœdiæ. Commentarius in Nucem Ouidij. Epigrammata uaria. In Secundo Tomo, Adagiorum Chiliades 4. In Tertio, Epistolæ & præfationes in diuersos authores. In Quarto, continentur, quæ ad morum institutionem pertinent, ex Plutarcho uersa: De discrimine adulatoris & amici, ad regem Angliæ. Quomodo utilitas capiatur ex inimicis, De tuenda bona ualetudine, Cum principibus philosopho maximè disputandum, Vtrum grauiores sint animi morbi, an corporis. De cupiditate diuitiarũ. Num rectè dictum sit ab Epicuro, λάθε βιώσας. De cohibẽda iracũdia. De curiositate. De uitiosa uerecundia. Apophthegmatum libri 8. Moriæ encomiũ, id est Stultitiæ laus. Ad Philippũ Burgundionũ principem, Cæsaris Maximiliani filium, de triumphali illius in Hispaniã profectione, deq; felici reditu, panegyricus gratulatorius. Gratulatorium carmen heroicum ad eundem, sub persona patriæ. Institutio principis Christiani aphorismis digesta, ad Carolum V. Isocratis libellus ad Nicoclem regem, de institutione principis, aut de regno administrando, Latinitate donatus. Declamatio de morte, in genere consolatorio. Oratio seu declamatiũcula pro episcopo respondente ijs, qui sibi nomine populi gratulati essent, & omnium nomine obedientiam quam uocant, detulissent. Querela pacis undiq; gentium eiectæ, profligatæq;. Lingua. Xenophontis rhetoris Hieron, siue tyrannus, in Latinum uersus. Carmen de senectutis incommodis, ad G. Copum Basiliensem. In Quinto: Enchiridion militis Christiani. Oratio de uirtute amplectẽda, ad Veriensem principem Adolphum. Ratio seu methodus compendio perueniendi ad ueram theologiam. Paraclesis, id est adhortatio ad Christianæ philosophiæ studium. Enarratio

primi

primi Psalmi, Beatus uir, iuxta tropologiã potißimum. Commentarius in Psalmum secundum, Quare fremuerunt gentes. Paraphrasis in tertium Psalmum, Domine quid multiplicati. Concio in quartum Psalmum, Cum inuocarem. Enarratio psalmi 14. Domine quis habitabit: qui est de puritate tabernaculi, siue ecclesiæ Christianæ. in Psalmũ 22. Dominus regit me, enarratio triplex. Vtilißima consultatio de bello Turcis inferendo, et obiter enarratus Psalmus 28. Afferte Domino filij Dei. enarratio Psalmi 33. Benedicã Domino. Enarratio psalmi 38. Dixi custodiam uias meas. Enarratio psalmi 83. De amabili ecclesiæ cõcordia liber. Concio uel expositio concionalis in Psalmum 85. Cõcio de magnitudine misericordiarum Domini. Virginis et martyris comparatio. Concio de puero Iesu. Epistola cõsolatoria ad uirgines sacras prope Cantabrigiam, qua exponitur dictum Esaiæ, In silentio & spe erit fortitudo uestra. Christiani matrimonij institutio, ad Catharinam Anglorum reginam. Vidua Christiana, ad inclytam quondã Pannoniæ Boœmiæq; reginam Mariã. Ecclesiastæ, id est, Concionatoris euangelici, aut de ratione concionandi, lib. 4. Catechismus, siue dilucida & pia explanatio symboli, quod apostolorum dicitur, Decalogi præceptorum, & Dominicæ precationis. modus orandi Deũ. Precationes aliquot nouæ, ac rursus nouis adauctæ, quibus adolescentes assuescant cũ Deo colloqui. Pæan ad uirginem matrẽ, in gratiã D. Verićsis. Obsecratio ad uirginem matrem Mariam in rebus aduersis. de contemptu mundi epistola. disputatiuncula cũ Ioan. Coleto, de tædio, pauore, tristitia Iesu, instante supplicio crucis, deq; uerbis quibus uisus est mortem deprecari: Pater, si fieri potest, transeat à me calix iste. Quomodo se quisq; debeat præparare ad mortem, liber. Ode de casa natalitia pueri Iesu, deq; paupere puerperio uirginis Deiparæ. Ode expostulationis Iesu cũ homine suapte culpa pereunte. Hymni uarij, in Christum, Michaelem angelum, Gabrielem angelum, Raphaelem angelum, omnes angelos, in Mariam et Annam. Liturgia uirginis Lauretanæ. Carmen uotiuum Genouefæ. Commentarius in hymnũ Prudentij de natali pueri Iesu. Commentariolus in hymnum eiusdem de epiphania Iesu nati. Christiani hominis institutum, uersibus heroicis, quo describuntur symbolũ fidei, sacramẽta, peccata, & uirtutes fidei. Epitaphium Odiliæ, & de eius filio.

In Sexto, nouum Testamentum complectitur, cum annotationibus. In Septimo, paraphrases in uniuersum nouum Testamẽtum. In octauo, Theologica, ex Græcis scriptoribus uersa. Ex Chrysostomo, aduersus Iudæos homiliæ 5. de Lazaro & diuite homiliæ 4. de uisione Esaiæ, homiliæ 5. de Philogonio martyre homilia 1. de orãdo Deum libri 2. de Dauide & Saule, deq; tolerantia homiliæ tres. quum presbyter esset designatus, homilia 1. quum Saturninus et Aurelianus acti essent in exilium, homil. 1. de fide Annæ, homil 2. commentariorum in Acta Apost. homil. 4. commentariorũ in D. Pauli secundam ad Corinth. epist. homil. 7. commentaria in totam D. Pauli ad Galatas epistolam. in epistolã ad Philippenses homil. 2. Ex Athanasio Archiepiscopo Alexandrino uersa: De sancto spiritu, epistolæ 2. Contra Eusebium de Nicena synodo epist. 1. Apologetici 2. aduersus eos qui calumniabantur quòd in persequutione fugisset. de paßione Domini, ac de cruce, homilia 1. de eo quod scriptũ est, Euntes in castellum quod, &c. De uirginitate, siue de exercitatione, de peccato in spiritum sanctum, de spiritu sancto liber illi inscriptus. Ex Origene: De uita, phrasi, docendi ratione & operibus Origenis, cum singulorum librorũ censuris. Fragmentum

mẽtum Origenis in Euangelium Matthæi. Ex Basilio, principium Esaiæ, de spiritu sancto liber, de laudibus ieiunij homiliæ 2. In Nono Tomo. Epistola apologetica ad M. Dorpium pro Moria, apologia ad Iacobum Fabrum Stapulẽsem de Eloim, ad Iacobum Latomum de linguis li. 1. ad Ioannẽ Briardũ Atẽsem pro encomio Matrimonij. Apol. de eo quod uerterat, in principio erat sermo. apologiæ tres ad notationes Eduardi Lei. ad Iacobũ Lopim Stunicam apologiæ, nempe ad taxationes eius in Nouum Testamentum, aduersus libellum impietatum & blasphemiarum eiusdem. appendix aduersus eiusdem libellum, cui titulum fecit Prodromos. aduersus conclusiones eiusdem, aduersus Sanctium Caranzam Theologum, de tribus locis ab illo notatis. Apologia de loco Pauli, Omnes quidem resurgemus: aduersus Nicolaum Ecmondanum. Apologiæ aliquot in Natalẽ Bedam: nempe, Prologus, Elenchus, Diuinationes, Supputationes. Item Annotatiunculæ quædam ad notulas Bedaicas. Apologia aduersus debacchationes Petri Sutoris Carthusiani, appendix respondens ad quædam Antapologiæ P. Sutoris. appendix de scriptis Iod. Clithouei. declarationes aduersus censuras theologorum Parisieñ. Responsio ad Petri Cursij defensionem, apologia ad Phimostomi cuiusdã disputationem de diuortio, Apologia ad iuuenem Gerontodidascalum. Apologia ad monachos quosdam Hispanos, siue aduersus calumnias eorum. ad epistolã Alberti Pij Carporum principis, lib. 1. Aduersus eiusdem libros 13. apologia. ad Christophorum episcopum Basiliensem liber de ciborum delectu, siue de esu carnium et hominum constitutionibus. de libero arbitrio Diatribe, seu collatio. Hyperaspistæ Diatribes libri 2. contra seruum arbitrium M. Lutheri. purgatio contra epistolam eiusdem. detectio præstigiarum libelli cuiusdam. epistola aduersus Pseudeuangelicos. epistola ad Eleutherium. epistola ad Grunnium, epistola ad fratrẽ Germaniæ inferioris, spõgia aduersus aspergines sex Huldrici Hutteni. Pantalabus, seu aduersus febricitantem quendam, aduersus mẽdacium & obtrectationem admonitio. antibarbarorum liber, aduersus impudentes quosdam gracculos. Sunt etiã authores multi industria Erasmi castigati: ut sunt Terentij comœdiæ per ipsum recognitæ, Cato cũ mimis Publianis, officia Ciceronis cum argumentis et scholijs, Tuscul. quæst. Cic. recognitæ & scholijs illustratæ, opera Senecæ, Suetonius cũ aliquot alijs historicis, Q. Curtius, Arnobius in Psalmos, totus Hieronymus cum scholijs, Cyprianus, Hilarius, Irenæus, Ambrosius, Lactãtius de opificio Dei recognitus cum scholijs, omnia opera D. Augustini, Algerus de Eucharistia, Origenis opera quotquot extãt: cuius uitã in epitomen redegit, & de doctrina, libris eius, uéq; ratione docendi, phrasi, artificio, ordineq́; quẽ sequitur, Lectorẽ monuit, censuris adiũctis.

Detmari Gengelij poemata quædam, excusa Vitenbergæ 1539.

Dexicratis fabulam ὑφ᾽ἑαυτῶν πλαττόμενοι, Athenæus citat libro 3.

Dexippus Cous medicus, discipulus Hippocratis, scripsit librum de medicina unum, item de Prognosticis. Suidas.

Dexippi philosophi Platonici extãt libri duo cõmentariorũ in prædicamenta Aristotelis. eiusdem liber Platonicarum dubitationum apud Aristotelem & solutionum, incipit, ὕπνος τις ἔχει με. extant eiusdem fabulæ Indicæ, & Ichnelates, id est Inuestigator. Descripsit etiam principes Romanos.

Dexippus Herennius appellatus orator Atheniensis, sub Valeriano usq; ad Aurelianum. Fuit & alius Dexippus Cous medicus, discipulus Hippocratis, scripsit de medicina.

dicina librũ unũ, et de prognosticis. Suidas.

Dexter Paciani filius, praefectus praetorio, scripsit ad D. Hieronymum omnimodã historiam, quam Sophronius postea è Graeco uertit.

Diadochi cuiusdã opus monasticũ Graecè, Romae seruatur. Diadochi et aliorũ quorundam capita φωτικὰ. uide Scholastici.

Dias sophista Ephesius, Philippi Macedonis tempore ponitur à Philostrato.

Dicaearchus Siculus è Messana, Geometra, scripsit de repub. Spartiatarum, quẽ librum quotannis legi in Ephororum praetorio cautum est, iuuenesq; auditum conuenire, &c. Fuit item aliter Lacedaemonius Grammaticus, Aristarchi auditor. Suidas. Dicaearchi scriptorum Athenaeus meminit, de Alcmane; de descensu in antrum Trophonij, de sacrificio in Ilio; de uita Graeciae, cuius & Suidas mentionem facit. Tripoliticum, Olympicus, de Alcaeo. Sed libro 15. non procul ab initio, perperam Milesius, pro Messenius legitur.

Dicaearchi cuiusdam scripta citantur etiam apud Plutarchum, in uita Thesei.

Dicaeoclis Gnidij Diatribas Athenaeus allegat.

Dicaeogenes poeta tragoedias & dithyrambos scripsit. Suidas. Huius senarios aliquot legimus apud Stobaeum in uituperio Veneris, & de honorandis parentibus.

Dictys Cretensis de bello Troiano libri sex, Q. Septimio Romano interprete: impreßi Basileae apud Cratandrum, 1529. cũ Darete Phrygio, & declamationibus tribus per D. Erasmum è Graeco uersis.

Didymi Graeci authoris scripta, cum Absyrto & reliquis mulomedicis, Basileae impreßis reperies: & in Geoponicis collectaneis Constantini. Suidas, Didymum quendam Alexandrinum Georgicorum libros 15. scripsisse testatur.

Didymi & Tarrhaei prouerbia, & ea quae apud Suidam, aliosq; habentur, Aldus cũ fabulis Aesopi, &c. Graecè impressit, ordine alphabeti.

Didymi antiquißimi authoris interpretatio, siue scholia in Odysseam, excusa primùm Venetijs apud Aldum, unà cum enarratione in Iliadem.

Didymus Alexandrinus plura opera & nobilia conscripsit: De spiritu sancto librum 1. quem Hieronymus in Latinum uertit, contra Arrianos lib. 2. de dogmatibus quoq; lib. 1. in epistolas canonicas lib. 7. de spiritu sancto lib. 1. in librum sancti Iob li. 1. in Esaiam prophetam lib. 18. in Osee ad Hieronymum lib. 3. in Zachariam ad eundem lib. 5. in Euangelium Matthaei li. 1. in Euangelium Ioannis lib. 1. in Psalteriũ quoq; lib. 1. Eius commentarij in epistolas Canonicas typis excusi sunt in Italia. liber de spiritu sancto inter D. Hieronymi opera extat, ab eo trãslatus. Impressus est etiam Parisijs 1500. cum Athanasio contra Arium, & alijs. Claruit anno Domini 395.

Didymus Alexandrinus, grammaticus, tempore Augusti Alexandriae natus, cognomine Calchẽterus, ob patientiam, libros supra 3500. dicitur scripsisse. Huius meminit Rufinus in epistola cõtra Hieronymum.

Didymus iunior Alexandrinus grammaticus Romae professus est: scripsit Probabilia, de orthographia, aliaq; plurima & optima.

Didymus Atteius, siue Attius, philosophus Academicus, scripsit Probabilium & sophismatum solutiones libris duobus, & alia multa. De illo Alexandrino, qui Geoponica reliquit, suprà diximus.

Didymus Claudius grammaticus, scripsit de erratis analogiae apud Thucydidem, Epitomen Heracleonis, & alia quaedam.

Didymi Fauentini aduersus Thomam

Placentinũ pro Martino Luthero oratio diserte et elegãter scripta, impressa in Germania, 1521. Capita defensionis hæc sunt. 1. Philosophia, item Scholastica Theologia reprobãtur. 2. Quatenus liceat subdito magistratum corripere. 3. De indulgẽtijs. 4. De pœnitentiæ partibus. 5. De Thurcicis bellis. 6. de Romani Pontificis monarchia.

Didymi Grammatici Exegeticum, epistolas, et de dictione corrupta libros Athe-* næus allegat. Eius commentarium tabularũ Solonis, citat Plutarchus in uita Solonis à principio.

Ex Didymo epilepticorum excitatoria, Aetius præscribit.

Diegus nomen proprium apud Hispanos: sic enim Iacobum uocant.

Diegus Hurtadus à Mendozza, scripsit paraphrasim in totum Aristotelem. De Tunetana expeditione historiam, cui ipse interfuit & præfuit. Habet multos in bibliotheca sua (quæ instructissima est) autores antiquissimos, quos propediem uolente Deo, in reipub. literariæ gratiam euulgabit.

Diegus (alias Degus) Valera Hispanus aliquid historicum edidit. citatur enim in Baptistæ Fulgosi uolumine de factis & dictis memorabilibus.

Dietembergi cuiusdam liber contra hæreticos impressus.

* Dimonis cuiusdã scripta citantur apud Plutarchum in uita Themistoclis.

Dinarchi rhetoris aliquid excudit Aldus, in uolumine orationum Aeschinis, Lysiæ, & aliorum. scripsisse fertur orationes 60. omnes iuridiciales, partim publicas, partim priuatas. Obijt post mortem Antipatri, à quo præfectus Peloponnesi constitutus fuerat. Eius aliqui opinantur esse orationem cõtra Theocrinem, Demostheni communiter inscriptam.

Dinon scripsit Persica, quæ allegantur aliquoties in Dipnosophistis Athenæi.

Dinonis cuiusdã scripta citantur apud Plutarchum in uita Artaxerxis.

Dinus de Garbo, Florentinus, edidit Cõmentaria in Galenum lib. 1. de malitia uariæ complexionis lib. 1. in Hippocra. de natura fœtus lib. 1. diuersarum quæstionum lib. 1. in Auicennam lib. 1. in philosophia etiam uaria. Quæstiones nonnullas in medicina, philosophia & theologia. Enarrauit uulgarem cantionem Guidonis de Caualcantibus, quæ de natura & motu amoris Venerei tractat. scripsit & de Chirurgia, De generatione embryi, librum de ponderibus & mensuris, impressa Venetijs. Floruit anno 1300.

Dinus Mugelanus, De mandato Bonifacij Papæ octaui primus scripsit eleganter post Archidiaconum, super sexto decretalium lib. 1. super Codice lib. 10. super ff. ueteri lib. 24. super ff. nouo lib. 12. super ff. inforтiati lib. 14. Cõsilia multa lib. 1. super Titulũ de Actionibus in Institutis. super Titulum de Regulis iuris lib. 6. De interesse, de præscriptionibus, de successionibus ab intest. de modo arguendi. Glossas contrarias, & earum accordantias. Commentarios eius in Tit. de regulis iuris, Paganus excudit Lugduni. Floruit anno Domini 1300.

Diocletianus Aug. in fragmentis Gregoriani Codicis allegatur.

Diocles Medicus Caristius, Darei Hi-* staspis tempore, commentaria in medicinam scripsit. Volat. lib. 15.

Diocles Peparethius primus Romano-* rum historias Græcis literis illustrauit, quẽ Fabius Pictor pluribus in locis, ob ueritatis studium, secutus est. citãtur eius scripta apud Plutarchum in Romulo.

Dioclis epistola præseruatiua ad Antigonum regem Græcè, extat hodieq́;. Eius Higieina bis aut ter citãtur ab Athenæo lib. 3. de piscıũ quorundã usu ad salubrẽ cibum.

Dioclis

Dioclis Athenien. comici ueteris fabulas recensent Suidas & Athenæus, Thalattan, Meluttas, & Opsartytica.

Diocridis cuiusdam disticho in 4. libro Anthologij.

Diodorus cosmographus citatur apud Plutarch. in Dione.

Diodori cuiusdã liber Græcus de ponderibus & mensuris, seruatur in Italia.

Diodori epigrammata aliquot in Florilegio Planudis.

Diodori poetæ senarios aliquot Ioan. Stobæus citat in sermonibus, de contrahendis nuptijs, & defunctis contumelia nõ afficiẽdis. Eundẽ esse puto Diodorum Sinopensem Comicum, cuius fabulas Athenæus citat, Tibicinam, Epiclerum & Panegyristas, quod & Suidas testatur.

Diodori cuiusdam Italicas glossas, & librum ad Lycophronem, idem Athenæus allegat.

Diodori Peregetæ scripta citãtur apud Plutarchum in uita Thesei.

Diodorus Siculus scripsit historiam, quam bibliothecam inscripsit. continet autem res & Romanas & uarias, libris 40. ut Suidas testatur, qui dicit eum floruisse sub Augusto & suprà, quod & ipse quoq; libro sexto testatur. De Philippi & Alexandri regum, & aliorũ aliquot nobiliũ Macedoniæ ducũ præclarè factis lib. duos, Bartolomæo (alias Angelo) Cospo Bononiensi interprete. De fabulosis Aegyptiorũ gestis, librũ 1. Pogio Florentino interprete: uolumen excusum Basileæ, 1531. apud Henricum Petrum. Historiarũ libri 5. Græci, à decimosexto ad uigesimum usq;, excusi Basileæ apud Robertum Vuinter, 1539. Extant etiamnum Græcè, præter impressos, priores quinq; libri, & reliqui à decimo usq; ad decimumsextũ, * Venetijs apud Diegum Hurtadum. Eosdem habet etiã doctissimus uir Theodorus Beza, ac ut propediẽ in lucẽ edantur, sedulò curat. Cæteros quoq; qui quintum sequuntur usq; ad decimum, in Sicilia superstites asseruari audiuimus. itẽ apud Card. S. Crucis Romæ, & Augustæ Vindelicorũ apud D. Ioan. Iacobum Fuggerum.

Diodorus, Tarsensis episcopus, scripsit cõmentaria in Paulum, & multa alia, ad Eusebij magis Emiseni characterem pertinentia. Theodoretus in historia tripartita * dicit hunc ad Iuliani & Valentis tempora usq; uixisse, & scripsisse quanta nemo alius suo tempore. inter quæ sunt, Chronica, quibus emendauit errores Eusebij, contra Aristotelem de corpore cœlesti, & quòd calidus sol. De prouidentia contra Platonẽ, quo modo uelle & non uelle in Deo. Volat. lib. 15. Vrb. commen.

Diodotus Erythræus Ephemerides Alexandri scripsit. Athenæus lib. 10.

Diogenianus scripsit collectanea prouerbiorum, siue parœmias uulgares, quæ extant Græcè Romæ: sub Hadriano principe scripsit dictionarium per ordinẽ literarum, multaq; alia in arte grammatica. Suidas & Volater.

Ex Diogene quodam catharticum pituitæ Aetius recenset.

Diogenes Babylonius scripsit leges, et de nobilitate: Athenæus. præceptor fuit Antipatri, de quo Cicero in Officijs multa.

Diogenis Tragici Semelen Athenæus citat.

Diogenis Sinopensis Cynici uitam, dicta factaq;, Diogenes Laertius libro 6. describit: permultas quoq; eius sententias Stobæus passim recitat, ut liquet ex indice: & Diogenis diatribas aliquando allegat, ubi eius dicta referuntur, nescio quo authore cõscriptas. Epistolas eius excudit Aldus, cum reliquis ueterum Græcis epistolis.

Diogenis Laertij de uitis, decretis, & responsis

respõsis celebrium philosophorum libri 10. Græci, primùm excusi Basileæ apud Frobenium, 1533. Eidem Ambrosio quodam monacho Italo interprete, Latini excusi sunt Basileæ apud Curionem, 1524.

Diogenis episcopi Amisi hexastichon in tertio libro Florilegij Græci.

* Diogenitis Brithiaci scripta citantur apud Higinum.

Diomedes Grammatici opus Cervicornus excudit Coloniæ, 1518. deinde Ioannes Soter ibidem, 1536. ab Ioanne Cæsario emendatum, scholijsq; illustratum: adiectis Donati opusculis de 8. orationis partibus, & de barbarismo, ab eodem recognitis, cũ indice.

Diomedes Guidalotus Bononiensis cõmentarios scripsit in eglogas Calphurnij et Nemesiani poetarum, uno uolumine impressos Bononiæ, 1504.

Dion Caßius, cognomento Cocceius, scripsit sub Alexandro Seuero Romanã historiam libris 8. per decades diuisis: gesta itidem Traiani, & Arriani philosophi uitam: item Persica, Getica, Enodia. Superest & epitome ab alijs facta, quorundam imperatorum ab eo descriptorum. De principe libri tres, & tractatus quidam in moralibus admodum parui. Dionis liber de uitis Cæsarum, Græcè extat in Italia. Item, Romanæ historiæ libri à 35. usq; ad 54. Romæ, et Venetijs apud D. Diegum Hurtadum Cæsaris

* Legatum à 37. ad 58. Et nuper à Roberto Stephano excusi Lutetiæ. Georgius Merula historiam de conflagratione Vesevi montis ex Dione trãstulit, quæ translatio cũ Suetonio et alijs historicis Basileæ excusa est.

Dion Prusæus sophista et philosophus, Chrysostomus cognomine, scripsit, An mundus corruptibilis sit, Herculis & Platonis encomium, ad Platonem pro Homero libros 4. De Alexandri uirtutibus libr. 8. ora-

* tiones 80. quas nuper Venetijs excusas habemus, ex editione Federici Turrisani. de poetis liber, & alia argumẽta collecta, Græcè seruãtur Romæ. Dionis historia, Troiã nõ fuisse captam, Græcè in Italia. Dionis Prusæi Getica citãtur in historia Hũgarica Antonij Bonfinij, tãquã extent. Verùm Suidas à Dione Caßio Getica scripta, testis est.

Dion Syracusanus Philosophus Platonicus, scripsit epistolas ad Platonem, & alios quosdam. extat eius epstiola ad Dionysium, prima inter Platonicas.

Dionis nescio cuius uerba aliquando citat Stobæus, ex Chryis, siue sententijs, Oeconomico, & Charidemo.

Dionothus Auonius Britannus scripsit * pro Britannorum ritibus ad Vuiciorum synodum lib. 1. Commentarios in scripturam, & alia. Claruit anno Domini 603.

Dionysiocles quidam dipnosophista, ab Athenæo introducitur in Symposiacis.

Dionysius Corinthiorum ecclesiæ episcopus, scripsit epistolas eloquentißimas ad Lacedæmonios, Athenienses, Nicomedẽses, Cretenses, ad ecclesiam Amastrianam, ad Gnoßianos, Pinytum, Soterem, & Chrysophoram sanctam fœminam. Floruit sub imperatoribus Antonino Vero et Cõmodo.

Dionysius episcopus Alexãdrinus, Origenis discipulus, scripsit de hæreticis rebaptizandis epistolas ad diuersos, ad Flauianũ Antiochenæ urbis episcopũ de pœnitentia, Epistolas, ad Romanos, ad Xistũ, Philemonem, Dionysium, Nouatianum, Didymum, Hieraclam, Hermammonem. Ad Laodicenses, de pœnitentia. Ad Originem, de martyrio. De ordine delictorum. Aduersus Sabellium. Ad Ammonem, Ad Dionysium Papã lib. 4. Ad Telesphorũ. Ad Euphranorem. Ad Armenos de pœnitentia lib. 1. canonem de pœnitentia lib. 1. de natura ad Timotheũ lib. 1. de tentationibus lib. 1. commentaria in Ecclesiastẽ li. 1. ad Basilidem. aduersus Paulum

lum Samosatenum. Ad Alexandrinam ecclesiam de exilio. ἑορταστικὰ, de pascha sermones declamatorios. De mortalitate. De sabbato, περὶ γυμνασίων. De persecutione Decij. Aduersus Nepotem episcopum lib. 2.

Dionysij Aphri de situ orbis liber Graecus uersibus heroicis, cum Latina uersione ad uerbum, excusus Basileae à Bebelio 1534. cum Arati astronomico, & Procli sphaera, * ac scholijs Iacobi Ceporini. Eundē Latino carmine expreßit Simon Lemnius Rhetus.

Dionysius Byzantius scripsit Nauigationem per Bosphorū, et de threnis, quod poema est epicedijs plenum. Suidas.

* Dionysij Carthusiani liber de quatuor hominis nouißimis, De Morte, Iudicio, Inferni poenis, & Gaudijs coeli. Item eiusdē colloquium de particulari iudicio animarum. Excusa sunt Antuerpiae apud Ioan. Stelsiū.

Dionysius Milesius historicus, scripsit de rebus gestis post Dariū libros quinq;, Descriptionem orbis, Persica sermone Ionico, Troicorū libros 3. Mythica, Cyclum historicum libris 7. Suidas.

Dionysius filius Musonij, Rhodius, aut Samius historicus, ubi etiam templi Solis sacerdos erat, scripsit historias topicas libris sex, orbis descriptionē, historiae ad erudiendum libros 10. Suidas.

Dionysius Siciliae tyrannus, scripsit tragoedias, & comoedias, & historica. Suid.

Dionysij tyranni Adonin & epistolas Athenaeus citat, quae fortè filij sunt.

Dionysius Siculi tyranni filius, et ipse tyrannus ac philosophus, reliquit epistolas, & librum de carminibus Epicharmi. Suid.

Dionysius Mitylenaeus, uersificator, scripsit de exercitu Bacchi & Mineruae, Argonautica libris 6. ea sunt soluto sermone fabulosa, ad Parmenonem. Suidas.

Dionysij cuiusdā Opsartytica et Thesmophoron fabulam, Athenaeus allegat. Idē uarijs in locis citat Dionysij Iambi librum de dialectis.

Dionysij Lepti Exegeticum, Dionysij Leuctrici, scriptum innominatum.

Dionysij Samij libros de cyclo & Cyclope. Dionysij Sinopensis Comici, Homonymos, Sozusan, Acontizomenon. Dionysij Tryphonis librum de nominibus. Dionysij Vticensis, Georgica. Dionysij Chalci, Elegias.

Dionysij cuiusdam epigrammata Graeca, tria uel 4. in primo & tertio libris Anthologij habentur. Dionysij Cyziceni in Eratosthenem hexastichon, ibidem libro 3.

Dionysij sophistae distichon & hexastichon, ibidem libro 7.

Dionysij Areopagitae opera, quae extant, Latinè excusa Parisijs, anno 1498. cū scholijs Iacobi Fabri Stapulensis. Sunt autem haec: Hierarchia coelestis & ecclesiastica, de diuinis nominibus, mystica theologia, undecim epistolae. De symbolica Theologia lib. 1. de obitu Pauli ad Timotheum. Hūc Dionysium pro religione Christiana martyrio coronatum, anno Domi. 96. apud Tritemium legimus. Eius libri, de hierarchia coelesti & ecclesiastica, & de theologia mystica, & de nominibus diuinis, & epistolae 6. cum scholijs (Maximi opinor) Graecè Romae seruantur. Eiusdē et Maximi capita diuersa de fide, & mystica theologia, ibidem. Symbolica theologia, seu significatiua, & Institutiones theologicae à Dionysio scriptae non extant.

Dionysius de Burgo sancti sepulcri, ordinis fratrum eremitarum diui Augustini, scripsit Commentaria in Valerium Maximum. In opera Vergilij: In libros Trāsformationum. In Tragoedias Senecae. In libros Politicorum et Rhetoricorū, item poeticam Aristotelis, et quaedam alia. Claruit an. 1412.

Dionysius Byzantius descripsit naui-

gationem per Bosphorum.

Dionysius Corronius præfatur in Actuarij librum de compositione medicamentorum à Ioanne Ruellio translatum, & post mortem eius à se recognitũ. Excusus est Lutetiæ & Basileæ.

Dionysius abbas Romanus, cognomẽto Exiguus, scripsit Latino sermone Cyclũ paschalem magnum lib. 1. annorum 532. de ratione festi paschalis lib. 1. transtulit autẽ de Græco in Latinũ uitam S. Bachomij abbatis, librum quoq; Gregorij Emiseni de cõditione hominis, & scripta Proterij Alexãdrini episcopi ad Leonẽ Papam, Procli episcopi Constantinopolitani de fide epistolam Latinam fecit, præfatusq; est ad Felicianum & Pastorem. Henricus Petrus excudit Bas. 1528. in Antidoto contra hæreses. Claruit anno Domini 540.

Dionysius Halicarnasseus qui sub Adriano Cæsare floruit, scripsit commẽtarios rhythmicos libris 24. Musicæ historiæ libr. 36. in quib. tibicinum, citharœdorum, et poetarum uariorum meminit. Musicæ disciplinæ, aut Diatribarum, id est, exercitationum libros 22. De ijs quæ Musicè dicta sunt in politia Platonis, libros aliquot. Suidas.

Dionysij Halicarnassei antiquitatum, siue originum Romanarum libri undecim, à Lapo Birago Florentino uersi, ac per Henricum Glareanum emendati, & illustrati annotationibus, et Chronologia temporum in Dionysij historia comprehensorum: excusi Basileæ in officina Frobeniana, anno 1532. * & anno Do. 1549. à Sigismundo Gelenio uersi. Idẽ scripsit de characteribus antiquorum oratorum. Præterea de compositione orationis & elocutione, quomodo fiant epithalamia, epitaphia, panegyrica, quæ Theodorus Gaza in Latinum conuertit. Præcepta de oratione panegyrica, nuptiali, natalitia, & de epithalamijs: ex M. Antonij Antimachi trãslatione, excusa sunt Basileæ apud Robertum Vuinter, 1539. Eius artem rhetoricã, Aldus excudit Græcè in uolumine 12. rhetorum. Extat etiam libellus, de idiomatis apud Thucydidẽ, ab initio Thucydidis Græci impress. Et De Isocratis orationibus sententia, cum eisdem impressa. Eius opera etiã Græcè nuper impreßit Robertus Stephanus Lutetiæ.

Dionysij Longini opuscula de magnitudine orationis, & de aciebus bellicis, & περὶ ὕψους ῥητορικοῦ λόγου, liber imperfectus, Græcè seruantur Romæ & Venetijs.

Dionysij Vticensis cuiusdam de agricultura liber impressus.

Dionysius Rykel, aliàs de Leeuwis, natione Germanus, ordinis Carthusien. scripsit in omnes ueteris & Noui testamenti libros cõmentaria. Item super sententias li. 4. Expositionis hymnorum lib. 1. in 7. Psalmos pœnitentiales lib. 1. de documentis autenticis lib. 1. expositionis missæ lib. 1. dialogum de celebratione lib. 1. de communione lib. 1. compendium philosophiæ lib. 1. compẽdium Theologiæ lib. 1. dialogum philosophi & theologi lib. 1. super lib. beati Dionysij li. 4. super undecim epistolas eius lib. 1. in lib. Io. Climaci, lib. 1. super Boetio de consolatu li. 5. summarium partium S. Thomæ lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. sermones ad religiosos temporis lib. 1. ad eosdem de sanctis lib. 1. de sacramento sermones 6. lib. 1. expositionis Dominicæ paßionis lib. 1. meditationis Dominicæ paßionis li. 1. de laudibus Dei li. 1. de laudib. S. Mariæ lib. 4. de fonte salutis & semitis uitæ lib. 1. de lumine Christianæ theoriæ lib. 1. de uenustate mundi lib. 1. de natura æterni & ueri dei lib. 1. de diuina essentia lib. 1. de distantia perfec. diuinæ & humanæ lib. 1. de felicitate animæ lib. 1. de beneficijs Dei lib. 1. de mutua sanctorum agnitione lib. 1. de donis spiritus sancti

tus sancti

tus sancti lib. 1. cordiale prænotatum lib. 1. de custodia cordis lib. 1. de gaudio & pace interna lib. 1. de uia purgatiua lib. 1. dial. de fide catholica lib. 1. dial. Christiani & Saraceni lib. 1. contra Magos & Vualden. li. 1. contra superstitiones lib. 1. de uitijs & uirtutibus lib. 1. contra ambitionem li. 1. contra Sarracenos lib. 3. de grauitate peccati lib. 1. de contemptu mundi lib. 1. de modo iudicandi & corripiendi lib. 1. de remedijs tentationum lib. 1. speculum peccatoris lib. 1. de quatuor nouissimis lib. 1. de reformatione interna lib. 1. de iudicio particulari lib. 1. de passionibus animæ lib. 1. de discretione spirituũ lib. 1. de profectu charitatis li. 1. de perfectione charitatis lib. 1. inflammatorium diuini amoris lib. 1. de contemplatione lib. 1. de oratione lib. 1. de meditatione lib. 1. sonus epulantis lib. 1. de modo agendi processiones lib. 1. de eleuatione mentis in Deum lib. 1. de authoritate papæ lib. 1. de potestate & iurisdictione papæ lib. 1. de authoritate concilij li. 3. de reformatione ecclesiæ lib. 1. contra symoniã lib. 2. de reformatione claustralium lib. 1. cõtra pluralitatem beneficiorum lib. 1. de regulis uitæ Christianorum lib. 1. de reformatione monialium lib. 1. de professione religiosorum lib. 1. exhortatorium nouitiorum lib. 1. de uita & regimine præsulum lib. 1. de institutione ordinis Carthusi. lib. 1. de laudibus eiusdem lib. 1. de uisitatione claustraliũ lib. 1. de uita canonicorum lib. 1. de disciplina scholarium lib. 1. de uita militarium lib. 1. de uirginitate lib. 1. de officio archidiaconorum li. 1. de officio legat. li. 1. de regimine prælatorũ li. 1. de uita & regimine curatorum li. 1. de uita nobilium li. 1. de regimine principum li. 1. dial. inter Christũ et principẽ lib. 1. dial. inter Christum & principissam lib. 1. de regimine politiæ lib. 1. dial. inter Iesum & puerum lib. 1. de uiduarum uita lib. 1. de uita coniugalium lib. 1. de uita inclusarum lib. 1. de officio mercatorum lib. 1. de uita solitaria lib. 1. dial. inter Christum & sacerdotẽ li. 1. contra proprietatem monachorum li. 1. apocalypsis sibi factæ lib. 1. epistol. ad principes lib. 1. annotationes suorum operum lib. 1. epistolarum ad diuersos li. 1. collationes pro Capitulis tres, et alia multa nobis inuisa. Deniq; libros Ioannis Cassiani, ad faciliorem stilũ propter simpliciores fratres redegit. Eius commentarij super totam scripturam, typis excusi Coloniæ apud Quentel typographũ, & pleraq; illic excusa seorsim uenduntur, cùm in utrunq; Testamentum, tum alia. Claruit anno Domini 1471.

Dionysij Papæ decreta, in uolumine Decretorum, & 4. Conciliorum impresso Coloniæ.

Dionysius Thrax citatur apud Plutarch. in uita Homeri. *

Dionysiodori Trœzenij scripta citantur apud eundem in uita Arati. *

Diophanes quidam author Græcus in Constantini Geoponicis citatur, & fragmenta quædam eius cum Absyrto & reliquis mulomedicis Græcis habentur, ut in Absyrto diximus.

Diophanti scriptoris Græci arithmetices libri duo (aliàs, sex) cum scholijs Max. Planudis, & alterius innominati, Harmonica, & quędã de numeris polygonijs: omnia Græcè seruantur in Italia.

Diophantis Lacedæmonij scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog. *

Dioscorides, uide Pedacius.

Dioscoridis librum 2. de Lacedæmoniorum republica, Athenæus libro quarto allegat.

Dioscoridis cuiusdam epigrammata Græca 13. leguntur in Florilegio Græcorũ decim in tertio libro, in primo & secundo singula.

Dioscori epistola ad D. Augustinum,

ſuper quibuſdam Ciceronis dialogorum interrogatiunculis inquirens, extat numero quinquageſimaquinta inter Diui Auguſtini epiſtolas.

Diotimi *epigrammata Græca ſex in Florilegio, quatuor in 3. libro (quamuis de uno, an Leonidæ ſit, dubitetur) in primo ſingula.*

Diotimos *duos, alterum Athenienſem, alterum Olympenum, Athenæus libro decimo nominat.*

Diotogenis *Pythagorici fragmenta duo ſatis magna, ex libro de Regno, legũtur apud Stobæũ in Admonitionibus de regno.*

Dioxippi *cuiuſdam ſcripta, comœdias opinor, Antipornoboſcũ, Hiſtoriographũ, & Philargyrum, Athenæus citat. Eius fabulas enumerat Suidas.*

Diphili *Caryſtij, medici, ut uidetur, ſententiam de cucumere Athenæus citat, ſtatim ab initio libri tertij.*

Diphili *Comici fabulas 33. uarijs in locis Athenæus allegat: Earum nomina continentur in authorum indice, qui Athenæi libris Græcis Baſileæ impreßis præfigitur. Stobæus quoq; paßim huius poetæ teſtimonijs utitur.*

* Diphili *cuiuſdam ſcripta citãtur apud Plutarchum in uita Niciæ.*

Diphili *Laodicenſis liber de Nicandri Theriacis, allegatur ab Athenæo. In catalogo qui præponitur Claudiani commẽtarijs per Ianum Parrhaſium, ſic legimus: Interpres Nicandri, quẽ pro Diphilo quidã citãt.*

Diphilus *Siphnius aliquoties allegatur ab Athenæo: ſcripſit autem de alimẽtis, quæ ſanis & ægris offeruntur.*

Dius *Pythagoricus librum de pulchritudine ſcripſit, cuius fragmentum legitur apud Stobæum, in Laude pulchritudinis.*

Dius *in Phœnicijs hiſtorijs integerrimus approbatus eſt: Ioſephus libro 1. contra Appionem, ubi etiam fragmentum ex hiſtoria Dij legitur, de Solomone & Hyramo.*

Diyllus *quidã citatur Athenæi lib. 13.*

Dolobellæ *epiſtola ad Ciceronẽ libro 9. Familiariũ Ciceronis epiſtolarum extat.*

Dominicus *Bolanus, natione Venetus, edidit opuſculum inſigne contra Marianæ puritatis detractores, De conceptione S. Mariæ lib. 1. Claruit anno 1484.*

Dominicus *de Dominicis, patria Venetus, Torcellanus & Brixianus epiſcopus, ſcripſit orationes de diuerſis li. 2. et multos tractatus. Claruit anno Domini 1478.*

Dominicus *de Flandria, ordinis fratrum Prædicatorum, ſcripſit quæſtiones metaphyſicales. Quæſtiones 20. in commentaria Thomæ Aquinatis ſuper libris poſteriorum analyticorum Ariſtotelis. & Quæſtiones 23. in opus Fallaciarũ eiuſdem: excuſas Venetijs 1496. cũ commentarijs ipſius Thomæ in eoſdem Ariſtotelis libros, & in librũ de enunciatione. Item quæſtiones & annotationes in Ariſtotelis libros de anima: excuſas Venetijs apud hæredes Octauiani Scoti, 1503. cum Thoma Aquinate in eoſdem. Floruit anno Domini 1512.*

Dominicus *de ſancto Geminiano, iureconſultus, ſcripſit in iure canonico, ſuper 6. Decretalium lib. 2. & uarias declarationes. Item Repertoriũ in iure, et ſuper ſecundo ac tertio Decretaliũ commentarios, qui extant Venetijs: & in Rub. 2. Decret. ut lite non conteſt. item Conſilia in iure, typis excuſa. Floruit e odem tempore, quo Paulus de Caſtro, & Io. de Imola.*

Dominicum *de S. Georgio Canoniſtã, Angelus author Summæ Angelicæ allegat.*

Dominicus *Machaneus orator, ſcripſit annotatiunculas in Suetonium de uiris illuſtribus, impreſſas Argentinæ apud Ioan. Knobloch, anno 1510.* *

Dominicus *Mancinus Theologus, ſcripſit*

psit elegantißimo metro De paßione Domini librũ 1. de quatuor uirtutibus, earũdemq; officijs carmine elegiaco: librum excusum cum alijs Basileæ, anno Domini 1543. Floruit anno Domini 1494.

Dominicus Melguitius scripsit Commentariolum regum gestarum Philiberti à Chalon Aurengiorum principis, cum uita Petri Terralij Bayardi, Panegyricis, et Epitaphijs: liber excusus Basileæ, apud Robertum Vuinter.

Dominicus Nanus Mirabellius, ciuis Albensis, scripsit Polyantheam, opus utilißimũ, quod partim instar lexici literariũ ordine dictiones non paucas explicat, partim de uirtutibus, uitijs, et alijs communibus locis, omne genus scriptorum sententias adfert. Excusum Basileæ apud Adamum Petrum, anno 1512. & Coloniæ 1539.

Dominici Parisiensis cuiusdam Geometricum opus extat de cõmensurationibus.

* Fr. Dominicus Soto Segobiẽsis, ordinis Prædicatorum, scripsit in Epist. Pauli ad Rom. commentaria, item de natura & gratia libros 3. unà cũ Apologia cõtra Catharinum episcopum, excusa Antuerpiæ per Ioannem Stelsium, 1550.

Domitius Calderinus, Veronẽsis, scripsit commentaria in Statij Syluas, Venetijs excusa. Item in Iuuenalem, Martialẽ, Suetonium, Ibin Nasonis, Epistolas Ciceronis, ad uersus Protheum grammaticum, Epistolarum librum, Orationes uarias. Pausaniæ historici Attica & Corinthiaca ex huius uersione Robertus Vuinter excudit Basileæ. Scripsit & aliquot libros Obseruationum, siue Annotationum in uarios authores. Claruit anno Domini 1477.

Domitij Marsi ueteris poetæ fragmẽta quædam apud Suetonium & Petrum Crinitum apparent.

Domitius Vlpianus, Alexandri principis magister & Consiliarius, reliquit ingentem numerum librorum, quibus potißimum referta sunt Iustiniani Digesta, decem libros pro tribunali, siue Omnium tribunalium, totidem de Officio procons. ad Edictũ 83. ad Leges 20. Regularum 7. Fideicommissorum 6. de adulterijs quinq;, de appellationibus 4. ad Sabinum lib. opinionum 6. de officio Cos. 3. Responsorum 2. de censibus 6. Institutorũ 2. Singulares 7. De sponsalibus, de officio præfecti uigilum, Prætoris tutelaris, Quæstoris. Regularum rursus. De officio præfecti urbi, de officio Curatoris reipublicæ. Publicarum disceptationum. Hæc ex Bernardino Rutilio, apud quem plura de huius authoris uita legito. Alibi inuenio nominatos eius libros, Ad Sabinum 51. Ad ædilium curulium edictum li. 2. Pandectas. De excusationibus tutelarum. Cæterũ libri publicarum disceptationũ, aliàs inscribuntur Quæstionum, aliàs Disputationum.

Domocridis scripta citãtur apud Fulgentium in Mytholog. *

Donatuli à Caspe uerba apud Cyprianum in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Donatus. uide Aelius Donatus.

Donatus, à quo Donatiani, sub Constante Constantinoq; principibus, scripsit multa ad suam hæresim pertinentia, & de spiritu sancto librum Arriani dogmatis.

Donatus quidam author epistolæ secundæ & duodecimæ, cum aliquot alijs coepiscopis, libro 1. epistolarum Cypriani.

Donatus Acciaiolus ciuis Florentinus, conuertit ex Plutarchi uitis Annibalem & Demetrium. Commentarios iustos in Ethica Aristotelis ad Nicomachum reliquit, doctè & eleganter conscriptos: qui primùm Florẽtiæ, deinde Parisijs excusi sunt. Eiusdẽ * commentaria in libros Politicorũ Aristotelis, Ioã. Oporinus propediẽ dabit in publicũ.

Donatus Boßius, ciuis Mediolanensis, scripsit Chronica, siue Cōditionum & mutationum humanarum libros, ab initio mundi usq; ad sua tempora. Item de episcopis & archiepiscopis Mediolanensibus usq; ad annum 1489. Volumen impressum Mediolani per Antonium Zarocum, anno 1492.

Donati à Cibaliana uerba extāt apud Cyprianum, in sententijs episcoporū de hæreticis baptizandis.

* Donati Veneti ad Iulium secundū pontificem Maximū oratio, excusa est in Italia.

Doriei poetæ Athenæus citat lib. 10. octostichon in Milonē Crotoniatā, et alibi.

Dorionis libros, Georgicum, & de piscibus.

* Dornadilla Scotorū rex, scripsit De uenatorijs legibus librum. Claruit citra annum à condito mundo 3693. ante natum uerò Christum 270.

Dorotheus quæstor. uide in Triboniano I. C.

* Dorotheus scripsit rerum Italicarum libros aliquot, ex quorum quarto Plutarchus in Parallelis minoribus, Marij & Calphurniæ eius filiæ historiam mutuatus est.

Dorothei scriptoris Græci fragmentum ex primo libro rerum Sicularum, habetur apud Ioan. Stobæum, in Vituperio tyrannidis.

Dorothei sermones nouendecim Græci, cum uitis sanctorum patrum, Antonij, Sabbæ iunioris, Euthymij, Athanasij: & de martyrio sanctorum, Eustratij, Auxentij, Eugenij, Mardacij, & Orestis, Græcè extant Romæ in Pontificia bibliotheca. Dorothei patris sancti liber quidam Græcus, & alius de dilectione, & Doctrinarū capita 21. itē opus monasticū. Omnia Græcè, ibidē.

* Dorotheus quidā scripsit libros Transformationum, ex quibus quædam transcripsit Plutarchus cap. 50. Parallelorū minor.

Dorotheus quidam citatur ab Athenæo libro 11.

Dorothei Ascalonitæ historia de Alexandro, liber περὶ μαντείας, et alius περὶ τῆς λέξεως συναγωγῆς, ab eodem allegantur: & Dorotheus Sidonius libro 11.

Dosiadis Cretica Athenæus citat.

Dositheus scripsit rerum Italicarum, Lidycarum et Pelopidarum historias libris multis, ex quibus multa mutuatur Plutarchus in Parallelis minoribus cap. 63. 65. 71. 76. 56. & 62. *

Driedonis cuiusdam libri quatuor de Ecclesiasticis scripturis, impreßi.

Dromonis poetæ fabulam Psaltriam Athenæus citat.

Drusianus (in Trittenhemij libro perperam scribitur Crusianus) natione Italus, Thadæi medici quondam auditor, scripsit Commentaria in Artem Galeni lib. 1. & quædam alia. Claruit anno Domini 1300.

Druthmarus scripsit commentaria in Euangelium Matthæi.

Drucherus quidam scripsit epigrammata typis excusa.

Dubricius Guainius Britannus, protuēda Britannorū contra Anglosaxones repub. scripsit declamationes eruditißimas. Orationem de Arthurij coronatione. Claruit anno Domini 522. *

Dudechinus presbyter ecclesiæ in Lōgenstein, scripsit peregrinationis suæ Hierosolymitanæ historiam lib. 1. epistolarum ad diuersos li. 1. et quædā alia. Claruit an. 1140.

Dunstanus Glascouiensis monachus Anglicus, scripsit contra regem Eduuicum epistolas plures. De Ordinatione cleri li. 1. Claruit anno Domini 988. *

Dunuallo Molmicius, Clotenis Cornubiensis reguli filius, Britannorū rex, scripsit Statutorum municipalium lib. 1. Legum iudiciariarū lib. 1. Claruit anno à mundo con- *

do con-

do condito 3540. Ante Christum 423.

Durandellus quidā monachus S. Dominici, scripsit aduersus Durandum eiusdem ordinis S. Thomæ impugnatorem.

Durandus de sancto Portiano, ordinis fratrum Prædicatorum, & postea Aniciensis ecclesiæ episcopus, scripsit super sententias lib. 4. de instructione cleri lib. 1. summam notabilem lib. 1. quæstiones varias li. 1. sermones diuersos li. 1. De cōcilio celebrādo.

Duridis Eleatæ octostichon in diluuiū Ephesi, libro primo Florilegij Planudis.

Duris Samius, historiā Agathoclis scripsit, item Macedonica, De finibus Samiorum, De tragœdia: Quæ omnia paßim apud * Athenæum citātur. Eius scripta allegantur etiam apud Plutarchum in uita Alcibiadis.

Dynus. uide Dinus.

Dysaniæ Cyrenæi uerba aliquot leguntur apud Athenæum bro 11

E A. E B.

* EAdmerus Anglus monachus Cantuariensis, scripsit De libertate ecclesiastica lib. 1. Vitam Anshelmi Archiepiscopi, Historiarum collectanea. Claruit an. Do. 1120.

Eberhardus Schlusinger de Gasmanstorf Franconiæ, medicus Tigurinus, scripsit de stellis comatis, earumq; iudicijs, & seorsim de illa quæ Tiguri anno Domini 1472. apparuit: item Isagogicum tractatum in astrologiam, præsertim ad electiones, maximé medicas.

Eberhardus Tappius Lunensis, scripsit Germanicorum adagiorum cum Latinis ac Græcis collatorum Centurias septē: quas Ribelius Argētinæ excudit anno 1539. Scripsit etiam Epitomen Chiliadum Erasmi, impressam 1542. Coloniæ apud Ioan. Gymnicum. Item libellum Germanicum de accipitrum et falconum natura, impressum Argentinæ.

Ecdori senarij quatuor leguntur apud Stobæum, in sermone de Ignobilitate.

Echemenis Cretica Athenæus allegat.

Eckardus primus abbas monasterij S. Laurentij quod Vraugia dicitur, in Hercynia sylua, ordinis S. Benedicti, scripsit opus insigne, ad imitationem Boetij gemino stilo compactum, quod uocauit Laternam monachorum, in libros 5. distinctum. Sermones quosdam elegantes, uariasq; epistolas ad diuersos. Claruit anno Domini 1130.

Eckardus natione Germanus, ordinis Prædicatorum, scripsit super sentētias li. 4. in Genesim lib. 1. in Exodum lib. 1. in librum Sapientiæ lib. 1. in Cantica canticorum li. 1. in euangelium Ioannis lib. 1. super oratione Dominica lib. 1. in capitulo Prædicatorum sermo lib. 1. positionum suarum lib. 1. sermones de tempore, sermones de sanctis.

Eckebertus abbas monasterij sancti Florini ordinis diui Benedicti, Treuerē. diœcesis, scripsit aduersum hæreses li. 1. in principium Euangelij Ioan. lib. 1. super Magnificat lib. 1. super Missus est angelus li. 1. de obitu sororis suæ lib. 1. meditationes lib. 1. sermones per annum lib. 2. laudes saluatoris lib. 1. epistolarū ad diuersos li. 1. Claruit an. 1160.

Eckebertus clericus Leodien. ecclesiæ, natione Germanus, scripsit metro elegāti, De ænigmatibus rusticanis lib. 2. et quædam alia. Claruit anno Domini 1060.

Ecphanthæ Pythagorici fragmentum ex libro de regno, legitur apud Ioannē Stobæum in laude monarchiæ: & alia tria ex eodem libro, in Admonitionibus de regno.

Ecphantidæ fabulam Satyros, Athenæus citat.

Edgarus Anglorum rex, edidisse fertur ad clerum Angliæ lib. 1. Sanctiones & leges lib. 1. & alia quædam. Floruit anno Domini 975. *

Eduardus III. Anglorū rex, scripsit legum Visimo nasteriensium li. 1. ad pōtifices Romanos *

Romanos epistolas plures. Claruit anno Domini 1065.

* Eduardus alius Anglorum rex, edidit Legum popularium li. 1. Immunitatum li. 1. Priuilegiorum Visimonasteriensium lib. 1. ad episcopos Romanos epistolas plures. Floruit anno Domini 1377.

* Eduardus Halle Anglus scripsit Chronicon ad regem Henricum, quod uocabat, Earundem familiarum unionem lib. 8. Claruit anno Domini 1546.

Eduardus Leus Anglus, scripsit aduersus Des. Erasmi Rot. annotationes in nouum Testamentum: quae excusae sunt Moguntiae 1520. & eodem anno Basileae apud Ioã. Frobenium, cum confutatione reprehensionum Lei per D. Erasmum, rixis et inuectiuis pro lixioribus omissis. scripsit praeterea exhibita quaedam in Consilio Caesareo, impressa. Eiusdem Epicedia aliquot clarorum uirorũ scripta, impressa. Claruit an. Domini 1544.

* Eduardus Dux Somerseti, comes Hertfordiae, &c. ad Scotos Latine & docte edidit adhortationes ad pacem amplectendam lib. 1. ad nobilitatem Scotiae epist. 1. & alia nonnulla. Floruit anno Domini 1548.

Efraem, uel Effrem, uide Ephraem.

* Egbertus Archiepiscopus Eboracensis, congessit pro Discipulorum eruditione li. 1. Homeliarũ & lectionum lib. 1. ad suae prouinciae sacerdotes lib. 1. ad Zachariam pro pallio epistolam, & alias ad diuersos. Claruit anno Domini 760.

* Egbertus Monachus, Australium, seu Sudosaxonum proles, scripsit de ritibus Catholicorum lib. 1. conciones uarias. Claruit anno Domini 729.

Egelnotus Archiepiscopus Cantuariensis ecclesiae in Anglia, scripsisse dicitur opus in laudem sanctae Mariae lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. & quaedam alia. Claruit anno Domini 1030.

Egemon Characenus uersificator, bellum Leuctricum, Thebanorum & Lacedaemoniorum scripsit. Stephanus. *

Egesippus. uide Hegesippus.

Eginhartus scriba Caroli Magni, descripsit uitam & gesta eius: quanquam non desunt qui Alcuino id opus adscribant: impressum est Basileae 1532. cũ alijs quibusdam historicis. * Eius, qui desiderabantur, aliquot libri, de Caroli Magni aduersus Chabam Hunnorum regem expeditione in Pannoniam suscepta, extant Viennae Austriae apud Vuolfgangum Lazium. *

Eguinarius Baro I. C. scripsit de diuiduis & indiuiduis obligationibus, seu stipulationibus. Gryphius impressit Lugduni, 1542. & Vuechelus Parisijs, qui aliũ quoq; huius authoris librum, De seruitutibus, publicauit. Idem & in Pandectas, & Institutiones commentaria edidit, et quaedam alia. *

Eguuinus Vuiccius, nobili apud Anglosaxones Merciorum regum genere natus, monachus Benedictinus, scripsit de primordijs sui coenobij lib. 1. de suis apparitionibus lib. 1. uitam Adelmi episcopi, & alia quaedam. Claruit anno 715. *

Einardus cancellarius Caroli Magni Imperatoris, natione Germanus, & postea monachus ordinis diui Benedicti, imitatus Bedam, qui abbreuiauit Hebraicum Psalterium, excerpendo de illo omnes uersus uerba orationis habentes: abbreuiauit & ipse Gallicanum Psalterium, excerpens de eo omnes uersus uerba orationis habẽtes. Scripsit etiam tam ex persona sui quàm Imperatoris, Epistolarũ ad diuersos li. 1. Vitã Caroli Imperatoris lib. 1. Historiam temporum lib. 1. & quaedam alia. Floruit anno 820.

Elchutus Morganensis, nobilissimi Britannorum generis auratus eques, cõtexuisse dicitur super quaestione ad Samsonem epist. 1. ad Isanum & Atroclium epist. et alia plura. *

ra. Claruit anno Domini 520.

Eleutherij Papæ decreta, cum reliquis Pontificijs decretis excusa Coloniæ.

Eleutherius Byzenus triumphum in Cop. uictoriam scripsit.

Elias, nomen proprium Hebraicum, sine aspiratione: Græci tamen & Latini eos secuti, ferè aspirant. uide Helias.

* Elias Caprolus scripsit chronica de rebus Brixianorū. Brixiæ impressa per Arundum de Amindis. Scripsit etiam defensionem statuti Brixianorum, de Ambitione & sumptibus funerum minuendis, accusantibus fratribus sancti Dominici. Liber excusus est Brixiæ, per Ioannem Antonium.

Elias Leuita Iudæus, in Germania natus, Hebraicæ linguæ Grammaticus doctissimus, superiore anno Venetijs obijt. Omnia eius Hebraica scripta Sebastianus Mūsterus Latina fecit, ut infrà dicetur. sunt autem hæc, quæ nos hactenus uidimus: Grāmatica Hebræa, cum interpretatione Latina Seba. Munsteri: excusa Basileæ in officina Frobeniana. Hebraicæ institutiones, inscriptæ Capitula Cantici, specierum, proprietatum, & officiorum: in quibus agitur de literis, punctis, & quibusdam accentibus, cum Seb. Munsteri interpretatione Latina è regione. Vocabula Hebraica irregularia, quæ uel ordine, uel coniugatione, aut tempore componuntur, pulchrè explicata, atq; in ordinē alphabeticum digesta, & per Seb. Munsterum in Latinam linguā uersa. Hen. Petrus excudit Basileæ, 1536. Composita uerborū & nominum Hebraicorum, opus editū Romæ, & nuper per Sebast. Munsterum Latinitate donatum, excusum Basileæ apud Ioānem Frobenium, 1525. Hebraicum Dictionarium uocū rariorum & peregrinarū, quod inscripsit Thisbites, in quo 712. uocū, quarū aliæ sunt Hebraicæ, aliæ Chaldaicæ, Arabicæ, Græcæ, & Latinæ, quæq; in Dictionarijs non facile inueniuntur, & à Rabbinis tamen Hebræorum in scriptis suis paßim usurpantur, origo, etymon, et uerus usus doctè explicatur: excusum Ysnæ in Algauia. 1541. apud Paulum Fagium. idem opus ibidē excusum Latinitate donatū per Paulum Fagium. Accentuum Hebraicorum liber. Item liber Traditionum, cui uberrima acceßit præfatio, quæ totā Hebraicæ linguæ explicat rationē, traditq; ea quæ Grāmaticæ hactenus deesse uidebantur. Ex his multa Latinè sunt reddita per Sebastianū Munsterū, præsertim ea quæ inexercitatum lectorem iuuare poterunt. Henricus Petrus excudit Basileæ, 1539. Commentarium in Grammaticam Rabbi Mosche Kimhi, Seb. Munstero interprete: impressum Basileæ apud Cratandrum, 1531.

Elias Vinetus scripsit scholia in Theognidis Megarensis sentētias Elegiacas, quibus & difficiliora loca explicātur, et deprauata hactenus castigantur. Excusa sunt cū Theognide à Iacobo Schegkio Latino carmine expresso, apud Ioan. Oporinum Basileæ, anno 1550. *

Elisabeth, nomen proprium fœmininum: uide Helisabet, cum aspiratione.

Elisabeth reginæ Hispaniarum tabulæ astronomicæ extant. Vide in L. Gaurico.

Elisius Calētius poeta clarißimus, scripsit Elegiarum Aurimpiæ ad Colotiū li. 4. epigrammaton libellum. Epistolarū ad Hiaracum lib. 3. de Hectoris horrenda apparitione lib. 1. de bello ranarum & murium lib. 3. Satyram contra poetas. satyram ad Longum, quòd non sit locus amicitiæ. Carmen nuptiale, & Nouam fabulam. Hæc simul impressa sunt Romæ per Ioannem à Besiken, anno 1503. *

Elluchasem Blimithar medici de Bal

dath, filij Habadum, filij Ducellani, Tacuini siue Tabulæ sanitatis tuendæ, iuxta ordinem sex rerum naturalium, cum correctionibus & facultatibus earum descriptæ. Opus impressum Argentinæ apud Ioannem Schottum, 1531.

Emanuel, uide Manuel: sic enim plerunq; apud Græcos per aphæresin scriptũ reperio.

Emondus Dinterus scripsit genealogiam ducum Burgundiæ, Brabantiæ, Flandriæ, Hollandiæ, &c. ab Hectore Troiano ad Carolum V. usq;. Libellus impressus Francofurti.

Emondus monachus Cantuariensis in Anglia, ordinis S. Benedicti, Anselmi archiepiscopi quondã auditor, scripsit de discordia, quæ fuit inter Guilhelmum Anglorũ regem, & sanctum Anselmum Cantuariensem archiepiscopum, De libertate ecclesiastica lib. 1. Vita in eiusdẽ Anselmi li. 1. & quædam alia. Claruit anno Domini 1120.

Empedoclis Agrigentini uitam & scripta Suidas recensit, et aliquot carmina. Apud Græcos interpretes Aristotelis physicorum, uideor mihi frequẽter Empedoclis uersus citatos legisse. Vide etiam Suidam.

Empodi ἀπομνημονεύματα citantur ab Athenæo.

Emporij rhetoris liber de Ethopœia & loco cõmuni, præcepto materiæ demonstratiuæ, & de specie deliberatiua, cũ alijs antiquorũ aliquot rhetorũ opusculis, impressus est Basileæ apud Frobeniũ, & Louanij.

Engelbertus abbas cœnobij Admontesis, ordinis S. Benedicti, natione Germanus, scripsit sermones elegantes lib. 1. de uitijs & uirtutibus lib. 1. & alia nonnulla.

* Eius ad Othonem & Albertum Austriæ et Styriæ duces, de principis Christiani institutione liber, extat Viennæ Austriæ apud Wolffgangum Lazium.

Engelhardus Funck de Suuobach Frãcus orientalis, carmine elegiaco scripsit De laude patriæ suæ lib. 1. de anulo sibi donato lib. 1. epistolas plures ad diuersos. Epigrammata uaria. Et alia complura. Claruit anno Domini 1494.

Enguerranus Gallus scripsit quædã, historica opinor. Numeratur enim in catalogo authorũ, ex quibus exempla sua Fulgosius, Valerij Maximi imitator, deprompsit.

Ennius poeta uetustißimus, quem ut sacros uetustate lucos adorandũ esse, Quintilianus ait, scripsit plurima, inter quæ Annales, Bellum Punicum secundum hexametris descriptum, cuius fragmenta hodie extant apud Macrobium. *

Ennodij Papæ decreta, cum cæteris Pontificijs leguntur.

Ennodij liber ad Mediolanensem episcopum quendam, & Homiliæ de sanctis. Impressus est codex in Italia.

Enodij cuiusdam uerba Petrus Crinitus aliquando citat.

Entisberi regulæ (Grammaticæ opinor, & barbaræ) impressæ olim in Italia.

Epæneti Opsartytica, & liber de piscibus, allegantur Athenæo.

Epaminondæ scripta citantur apud Plutarchum in uita Marcelli. *

Epaphroditus scripsit commentaria in Homerum, ex quibus quædam descripsit Stephanus de urbibus, ubi de Pãnonia, meminit etiam Beatus Rhenanus lib. 1. rerũ Germanicarum. *

Ephippi Comici fabulas duodecim uarijs in locis nominatim citat in Dipnosophistis Athenæus.

Ephippi Olynthij liber de Alexandri & Hephæstionis morte, citatur apud Athenæum: & historia Ephori, apud eundem.

Ephori scripta citantur apud Plutarchum in uita Alcibiadis. *

Ephraim

Ephraim, *uel* Efræm, *eremi cultor insignis, scripsit* Syro *sermone opuscula, ex quibus apud* Latinos *inueniuntur, de spiritu sancto lib. 1. de compunctione cordis lib. 1. de contritione cordis lib. 1. de pœnitẽtia li. 1. de luctaminibus seculi lib. 1. de die iudicij lib. 1. de resurrectione lib. 1. de beatitudine animæ li. 1. de cogitationibus ho. 1. de prædicatione dura ho. 1. de celebratione mysteriorum ho. 1. planctus super* Edissenam *urbem lib. 1.* Plures *etiam scripsit sermones, Orationem in laudem fletus, & uituperationem risus.* Ascetica *ad monachos* Ægypti. *De patientia epistolam. Claruit anno Do. 380.*

Ephraem *alius Græcus, abhinc annos ductos, qui uitas principum Cõstantinopolitanorum* Iambico *carmine scripsit, quod opus in bibliotheca* Vaticana *cernitur.* Volater. *lib. 15.* Vrb. commen.

* Epicharmi *comici orationẽ ad Antenorẽ citat* Plutarchus *in uita Numæ Põpilij.*

* Epicharmus Cous *auditor* Pythagoræ, *medicus insignis, scripsit de natura rerũ, deq; medicina commentarios, qui extãt Romæ in biliotheca* Vaticana. Volat. *lib. 15.*

Epicharmi *poetæ fabulas 25. paßim* Athenæus *allegat: quarum nomina ponuntur in authorum indice, quorum testimonijs* Athenæus *utitur. Citãtur et apud* Stobæum *aliquoties eius carmina.* * Epicharmi Comi- * *ci scripta citantur etiam apud* Fulgentium *in* Mythologio.

Epicratis Ambraciotæ *senarios ex quinque fabulis, idem* Athenæus *allegat.*

* Epicrates *poeta scripsit* Comœdias *multas, ex quibus fabulæ sunt* ἔμπορος καὶ ἀντιλαΐς. *ut testis est* Volat. *lib. 15.*

Epicteti *epistolæ* Græcæ *cum expositione* Simplicij *in* Italia *extant, in bibliotheca* Medicum. *Fortaßis & istas* Arrianus *conscripsit sicut* Enchiridion, *et lib. 4. de dictis ipsius, ut suprà indicauimus.* Stobæus *quoq; multas paßim* Epicteti *sententias allegat.*

Epicuri *uitam dogmata et scripta* Diogenes Laertius *per totum librum decimum enarrat, et tres eius epistolas adscribit.* Athenæus *citat librum ipsius de fine, & epistolam* περὶ ἐπιτηδευμάτων.

Epigenes, *comes & magister memoriæ sub* Theodosio, *operam suam cõtulit ad codicem* Theodosianum.

Epigenis Comici *fabulas 4.* Athenæus *allegat: & alicubi* Epigenem Ionis Chij *interpretem nominat.*

Epigoni Thessalonicensis *epigrãmata 3. legũtur in primo libro* Florilegij Græci.

Epilyci Coraliscus & Phoraliscus *fabulæ citantur* Athenæo: & Epinici Mnesiptolemus, & Hypoballomenæ.

Epimenidis *uitam, & epistolium ad* Solonem, *Diogenes Laertius lib. 1. recenset.*

Epimenidis *scripta citantur in* Arati *commentarijs.* *

Epini *in 16.* Psalmos *commentaria,* Francfordiæ.

Epiphanius Cypri Salaminæ *urbis episcopus scripsit de 80. hæresibus lib. 1. contra omnes hæreses lib. 2. de erroribus* Origenis *lib. 1. ad* Theophilum Alexandrinum *lib. 1.* Epistolarum *ad diuersos lib. 1. et quædam alia.* Acta *eius in tripartita historia leguntur. Huius epistola ad D.* Hieronymũ *de generali epistola* Theophili Alexandrini. *præponitur libris quatuor paschalibus* Theophili, *ab* Hieronymo *cõuersis. Et alia quædam in tertio tomo operum D.* Hieronymi, *legitur.* Epistola *ad* Arabas *prolixa, libro 3. ipsius* Epiphanij *contra hæreses, tomo 2. in sermone contra* Antidicomarianitas *ponitur.* Romæ *in bibliotheca pontificia seruantur* Epiphanij Panaria, *id est, contra omnes hæreses libri.* Ancyrota, *quasi anchora quædam fidei. De talento liber. Ad* Diodorum *de 12. lapidibus.* Epiphanij *monachi (nescio an*

eiusdem) liber de uita Mariæ, & temporibus uitæ ipsius. De prophetarum uita & interitu commentarius Græcus, unà cum Albani Torini interpretatione Latina è regione, Cratander excudit Basileæ 1529. cũ alijs quibusdam opusculis. Huius contra octoginta hæreses, à Cain ad Valentis & Valentiniani usq; tempora opus, Panarium, siue arcula (κιβώτιον) aut capsula medica appellatum: item Epistola, siue liber Ancoratus dictus, docens de uera fide Christiana: & Anacephalæosis, siue summa totius operis Panarij contra 80. hæreses: itẽ Libellus de mensuris ac ponderibus, & de asterisco ac obelo, deq; notis ac characteribus in diuinæ scripturæ interpretibus per Origenẽ usurpatis: hæc omnia Græcè an. 1544. excusa Basileæ. Idẽ opus Latinè ibidẽ excusum est apud Robertum Vuinter 1533. Iano Cornario medico interprete.

Epiphanius Vlpiani sophista, natione Petræus, scripsit de communicatione & discordia statuum, progymnasmata, declamationes, Δημάρχους, Polemarchicum, orationes demonstratiui generis, miscellaneas denique quasdam speculationes.

Epiphanius præsul Selybriæ, Olybriæue, aduersus imaginum concrematores librum contradictorium cõscripsit. Suidas.

Erasistratus medicus. uide Suidã. Galenus quoq; sæpe eius meminit: & libellos aliquos contra ipsum scripsit.

Erasmi Alberi iudiciũ, de spongia Erasmi Roterod. adeoq; quatenus illi conueniat cũ M. Lutheri doctrina. Libellus impres.

Erasmi Ebneri encomium formicarũ: Libellus impressus, cum Philippi Melã. declamationibus. *

Erasmus Rotẽbucher, Boius, scripsit libellũ de Ecclesiæ autoritate et potestate, excusum Norimbergæ apud Ioannem Daubmannum.

Erasmi Sarcerij Annæmontani dialectica, excusa Marpurgi apud Buchariũ Ceruicornũ 1537. Item Rhetorica, ibidẽ anno eodẽ. Cõmentarij in Iesum Syrach, quos Egenol. Francforti excudit, quemadmodum & alia plæraq; huius scriptoris opera idem singula Francforti impreßit. Item Expositiones in epistolas Dominicales ac festiuales, ad methodi formam ferè absolutæ. In quatuor Euangelistas iusta scholia, ad perpetuæ textus cohærentiæ filum, excusa Basileæ apud Vuesthmerum 1541. & Egenolphũ. Scholia in Acta apostolica, quæ commentaria fusißima poßint esse, impressa ibidem 1540. In Epist. ad Rom. ad Galatas, Ephesios, Philippenses, scholia ibidem excusa. Itẽ Methodi in præcipuos scripturæ diuinæ locos, ad nuda Didactici generis præcepta in theologorum usum composita, Egenolphus excudit Francforti, 1540. et Vuesthemerus Basileæ secũdò recognitos, anno 1528. Item Isingrinius anno 1549. Dialogus reddẽs rationem ueterum synodorum, cùm generaliũ tum prouincialium: item uisitationum, & nuper habitæ synodi & uisitationis, pro pastoribus comitatus Nassouiensis, sub D. Guilielmo Comite, simulq; explicans eiusdem uisitationis acta, quæ cognita & alijs regionibus multum utilitatis adferre possunt: impressus Francforti, 1539. De consensu ueræ ecclesiæ & SS. patrum, in primis antẽ D. Augustini super præcipuis Christianæ religionis articulis: Liber excusus Francforti apud Egenolphum 1540. *

Erasmi Stellæ Libãothani de Borußiæ antiquitatibus libri 2. impreßi Basileæ apud Ioan. Frobenium 1518. Libellus de gemmis, excusus Argentorati 1530. adiectus est etiam C. Plinij de gẽmis liber ex historia naturæ.

Eratosthenis in Arati Phænomena expositio Græca, extat Romæ in Vaticana bibliotheca.

Eratosthenis *tetrastichon elegiacum de uino, apud* Stobæum *de incontinentia.* Vide Suidam.

* Eratosthenis *cuiusdam scripta citantur apud* Plutarchum *in uita* Lycurgi.

Eratosthenis *distichon libro* 6. Florilegij *Græci, sectione* 23. &

Eratosthenis Scholastici *tetrastichō, ibidem libro* 7.

Eratosthenis Cyrenæi *poemata quædam & alia opuscula,* Athenæus *citat.* * & Higinus *in suis fabulis, itē* Arati *cōmētator.*

Ergiæ Rhodij *liber de* Rhodo, *allegatur* Athenæo.

Erhardus *monachus ordinis sancti* Benedicti, *scripsit* Commentariorum *in* Genesim *lib.* 1. *in* Exodum *lib.* 1. *in* Leuiticum *li.* 1. *in* Numeros *lib.* 1. *in* Deuteronomium *lib.* 1. Homiliarum *quoq; lib.* 1. *& alia nonnulla.*

Ericus, *nomen proprium, aliàs* Hericus: *fortaßis idem quod etiā infrà* Erycius.

Ericus *monachus, ordinis sancti* Benedicti, *scripsit metricè uitam* Germani Antisiodoren. *li.* 6. *homiliarum ad populum li.* 1. Sermones *& epistolas plures. & alia multa utroq; stilo. Eius homiliæ* 37. *extant inter homilias ueterum theologorum, quas* Alcuinus Leuita *congeßit. Claruit anno* 880.

* Erinna *poetria* Teia, *aut* Teleia, *quæ floruit* Dionis Syracusani *temporibus, scripsit* Dorica *lingua elegans poema trecentis uersibus, aliaq; epigrammata. Cuius carmina ad* Homericam *maiestatem acceßisse ferunt. De hac* Propertius *lib.* 2.

Erinnes *tetrastichon libro* 4. Florilegij *Græci, sectione* 5.

Eriphi Comici *fabulas* 3. Athenæus *citat in* 14. *lib.* Dipnosophist.

* Ermoldi Nigelli Exulis *ad* Ludouicū *primum imperatorem de rebus ab eo gestis libri* 4. *elegiaco carmine conscripti, extant* Viennæ Austriæ *apud* Vuolfgangū Laziū.

Erueus *monachus sancti* Dominici, *in logicam & philosophiam* Aristotelis *barbarè scripsit.*

Erxiæ Colophoniaca.

Erycij *in* Florilegio *Græco epigrammata* 8. *leguntur: duo in primo libro, totidem in secundo, & quatuor in tertio.*

Esaias, *iuxta* Hebræos Iesaias *scribitur.*

Esaiæ *cuiusdam opus monasticum Græcè extat* Romæ *in bibliotheca* Vaticana.

Esaias *propheta in* Hierusalem, *de tribu* Iuda *ortus, sub* Manasse *rege* Iuda *sectus in duas partes, scripsit prophetiam & uaticinia diuisa in capita* 66.

Esculei *cuiusdam astronomicus liber de ascensionibus.*

Ethelbertus Cantiorum *rex scripsit* Decreta *iudiciorum li.* 1. *ad* Gregorium *pontificem epistolas plures, & alia.* Claruit *anno* Domini 615. *

Ethelredus *monachus* Cistercienſis, *natione* Anglus, *scripsit* Speculum *charitatis,* Homelias *in* Lucam. Conciones *& epistolas plures.* Floruit *annò* Domini 1220. *

Etheluuodus Vuentanus *monachus et præsul* Vuintonensis, *scripsit de sua in presbyteros potestate lib.* 1. *ad* Ioannē *xiij. pontificem. De suis uisionibus librum.* Claruit *anno* Domini 983. *

Ethicus Hister *quidam scripsit antiquitatis historias, quæ ab* Hieronymo *in Latinum sermonem è Græco conuersæ creduntur. Has alicubi* Lilius Gregorius Gyraldus *citat, tanquam extantes.*

Euagoras Lindius *historicus. uide* Suidam.

Euagrius Monachus Macarij *familiaris, scripsit* D. Hieronymi *temporibus tractatus diuersarum hypotheseon.* Vitas *patrum,* Vitam Beati Antonij *ab* Athanasio *Græcè descriptam in Latinum sermonem transtulit. Scripsit etiam aduersum octo*

principalium uitiorum suggestiones. Octo ex sanctarum scripturarum testimonijs scripsit libros. Anachoretis etiam simpliciter uiuentibus librum centum sentētiarum per capitula digestum: & eruditis ac studiosis 50. sententiarum. Composuit & cœnobitis ac synoditis doctrinam aptam uitæ communis. Et ad uirginem Deo sacratam, libellum competentem religioni & sexui. Edidit et paucas sententiolas ualde obscuras. Scripsit etiam commentarium in prouerbia Salomonis. Verùm huius opera pleraq; è Græco in Latinum transtulit Gennadius. Claruit anno Domini 380.

Euagrius alter, scripsit altercationem Simonis Iudæi & Theophili Christiani.

Eualcis Ephesiaca Athenæus citat.

* Euangelus poeta Comicus, scripsit de re militari, ut Plutarchus in Philopœmene meminit. Item fabulam Anacalyptomenen, cuius meminit Athenæus lib. 14. et Volater.

* Euantis Samij scripta citantur apud Plutarchum in uita Solonis.

Euanthis uersificatoris hymnū in Glaucum Athenæus allegat.

Euaristi Papæ decreta, cum reliquis pontificum decretis excusa Coloniæ. Eiusdem epistolæ 2. cum Recognitionibus Clementis, impressæ Basileæ.

Euax rex Indiæ, de uirtutibus gemmarum scripsit ad Neronem: extat Ferrariæ apud Petrum Bonum.

* Euacis Arabum regis ad Tiberium Cæsarem de uiribus lapidum preciosorum liber, carmine elegiaco incerto autore trāslatus, extat Viennæ Austriæ apud Vuolff. Lazium.

Euboei Parij Parodus citatur Athenæo.

Eubulidæ dialectici Comastas allegat Athenæus.

Eubulius, idē qui Methodius: uide infrà.

Eubulus Certius, Atheniensis comicus, fabulas 24. docuit, & floruit Olympiade 101. Eius fabulas Athenæus citat uarijs in locis. Eius item distichon iambicum, apud Stobæum de dominis & seruis, extat. * Citantur alia eius scripta apud Higinū etiam. *

Eucharius Rhodion, medicus Francofurtensis, scripsit librum de Partu hominis, & obstetricatu, cum uarijs figuris nascentium ex utero partuum: item herbariū Germanicum. Almanach annorum 19. ab anno 1533. in annum 1551. & alia. Egenolphus excudit Francofurti, anno 1551.

Eucharij Synesij Romulus, carmen bucolicum, impressum Basil.

Eucherius Lugdunēsis ecclesiæ episcopus, scripsit Formularum spiritualium siue intelligentiæ librum. Quæstiones difficiliores in utrunq; testamentum. Nominum Hebraicorum & aliorum in sacris literis contentorum interpretationem. Epistolam paræneticam ad Valerianū de contemptu mūdi. Commentariolum in Genesim lib. 3. in libros Regum lib. 4. Quæ omnia excusa sunt partim apud Cratandrū, partim apud Frobenium Basileæ anno 1530. Scripsit etiam instructionum libros 2. ueteris & noui testamenti quæstionum per interrogationem & responsionem. Ibidem impressos. Cassiani quædam opuscula contraxit in compendiū. Scripsit de laude eremi ad Hilarium episcopum lib. 1. epistolas ad diuersos. Claruit anno Domini 440.

Euclides Megarensis philosophus, dialogos conscripsit, Alcibiadem, Aeschinem, Critonem, Phœnices, Lampriam, Amatoriam, item de perspectiua, De speculis, Institutiones Musicæ. Librum de Diuisionibus. Libros ψευδαρίων, id est, mēdaciorū. Elemētorum præterea Geometricorum lib. 15. qui cum Theonis commentarijs & alijs excusi sunt Basileæ Græcè apud Heruagiū anno

1533. La-

1533. Latinè uerò à Campano & Bartholomæo Zamberto conuersi. * Itē à Ioanne Scheubelio postremò illustrati anno. 1549. Parisijs apud Henricum Stephani, anno 1516. & Basileæ apud Heruagiū anno 1537. cui editioni adiecta sunt Euclidis Phænomena, Catoptrica, Optica, et Protheoria Marini, et Data Euclidis Harmonica, et Canonis κατατομὴν Græcè habet illustris uir Diegus Hurtadus Venetijs. Euclidis ænigma Geometricum in Florilegio Planudis uersibus 7. *

Eucratij à Thenis uerba extant apud Cyprianum in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Euctæi Asiam Athenæus allegat prope finem libri noni, dubitans an ab Euctæo, aut alio quopiam conscripta sit.

Eudemi Atheniēsis uerba quædam ex libro de holeribus Athenæus profert lib. 9.

Eudemus rhetor uaria scripsit, & Dictionarium ordine alphabeti, quibus utūtur rhetores & scriptores. Hoc Suidas uniuersum uidetur in suū transtulisse. primus enim nominatur Eudemus ex authoribus Lexicorum, unde Suidas suum construxit. Eiusdem Commentarios in Aristotelis libros de physico auditu, allegat Augustinus Niphus & Simplicius.

Eudoxia Theodosij iunioris uxor, carmine & prosa excellens, ad imitationem Probæ, uxoris Adelphi, Homeri carmina reflexit ad fidem Christianā, scribens Homerocentrona lib. 1. Liber impressus sine authoris nomine, cum interpretatione Latina è regione, Frācoforti apud Petrum Brubachiū 1541. cum Probæ Falconiæ centonibus Vergilianis, et Nonni heroica paraphrasi Græca in Euangelium Ioannis. Scribitur autem Εὐδοκία apud Suidam. Floruit an. Do. 423.

In Eudoxi Phænomena Hipparchi expositio Græcè, extat in Italia.

Eudoxus Gnidius philosophus, Platoni æqualis, scripsit Octaeteridem, & Astronomiā uersibus. Athenæus libro 7. sextū huius authoris librū de terræ circuitu allegat.

Euemeri Coi opus περὶ ἱερᾶς ἀναγραφῆς: cuius tertiū librū Athenæus li. 14. citat. *

Euemeri scripta citātur apud Higinū.

Eueni epigrammata duo in primo libro Florilegij, & quatuor in quarto. Eiusdē elegias aliquot apud Ioā. Stobæum inuenimus. item Eupolidis, & Euphronis.

Euenus, Eumenes Cardianus, & Eumolpus, citantur ab Athenæo, librorum autem nomina non indicantur.

Eugenis octostichon libro quarto Florilegij, sectione 27.

Eugenij ab Amanclera uerba apud Cyprianum in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Eugenius Trophimi, grāmaticus, ex Augustopoli Phrygiæ. Iam senex sub Anastasio rege Colometriam scripsit uersuum Aeschyli, Sophoclis, Euripidis, & quomodo diuersa carminum genera proferenda sint. Item de uarijs dictionibus ordine literarum, & alia quædam Grammatica. Huius quoq; Dictionariū Suidas adiecit suo, quod inscriptio indicat.

Eugenius episcopus Carthaginensis in Aphrica, scripsit Expositionem fidei catholicæ lib. 1. altercationem cum Arianis habitam lib. 1. apologeticum pro fide lib. 1. ad ecclesiam suam dum in exilium perg. epi. 1. de confeßione fidei & sanctæ Trinitatis lib. 1. Floruit anno Domini 480. *

Eugippus de historia Herulorum, eorundemq; in Norico sedibus, extat Viennæ Austriæ apud Vuolfgangum Lazium.

Eugippius presbyter & abbas descripsit uitam S. Seuerini monachi lib. 1. regulam monachorum lib. 1. Thesaurorum ex B. Augustino Tomos duos, excusos Basileæ apud

apud Rober. Vuinter, anno 1542. & Venetijs anno Domini 1543.

Eulogio cuidam Hesychius Dictionarium suum Græcum inscribit.

Eulogum Scholasticum, Græcum grãmaticum, Varinus Camers numerat inter illos grammaticos, ex quibus Amaltheæ siue Copiæ cornu librũ ab Aldo olim excusum, consarcinauit.

Eumachij Neapolitani historiam de gestis Annibalis, Athenæus allegat.

Eumeli Corinthij scripta citãtur apud Higinum.

* Eumeli scriptoris Græci, cum Absyrto & alijs Mulomedicinæ authoribus Basileæ impreßis, fragmenta leguntur. Vide in Absyrto.

Eumenij Rhetoris oratio pro scholis instaurandis coram V.P. præside Galliæ habita, excusa Basileæ apud Ioan. Frobenium anno 1520. cum multis ueterum aliquot panegyricis.

Eumolpus Eleusinius, uel Atheniẽsis, poeta antiquißimus, descripsit sacra Cereris, et mysteriorum traditionẽ ad filias suas: item Chiroscopica, id est, de manuum inspectione: & pedestri oratione librũ 1. Suidas.

Eunapij Græci authoris historia de Cæsaribus ab Herodiani tẽporibus usq; ad sua, Venetijs Græcè seruatur manuscripta. Eiusdem uitæ philosophorum & sophistarum, cùm alibi, tum apud Diegum Hurtadũ Cæsaris legatum Græcè habentur: item excerpta quædam ex uitis sophistarum.

Eunomius Cyzicenus episcopus, Arrianus, scripsit multa contra ecclesiam: cui responderunt, Apollinarius, Didymus, Basilius Cæsariensis, Gregorius Nazianzenus, & Nysenus.

Euodius episcopus in Africa, discipulus beati Augustini, scripsit uolumen de factis in Africa miraculis per reliquias ab Orosio presbytero allatas. S. Stephani martyris li. 2. & plures epistolas ad diuersos lib. 1. & quædam alia. Floruit anno Domini 420. Eius epistola ad D. Augustinum, numero nonagesima octaua, inter D. Augustini epistolas legitur.

Euodius episcopus Ticinensis, scripsit ad Symmachum Papam, De fide catholica lib. 1. & quædam alia. Eius historiæ aliquot sanctorum, carminibus conscriptæ: item epistolarum libri V. & panegyrici aliquot ad Auienum oratione soluta, extant Viennæ Austriæ apud Vuolfgangum Lazium. Clarruit autem Euodius anno Domi. 510. *

Euodus Rhodius sub Nerone uixit, mirabilis in poesi Romana. Eius libri non apparent. Suidas.

Euodi distichon libro 4. Florilegij, sectione 8. & monostichon ibid. sectione 10.

Euphanes scripsit Musas, unde senarij aliquot leguntur apud Athenæum lib. 8.

Euphanti quartum librum historiarũ de Ptolemæo, Athenæus libro 6. allegat.

Euphemius patriarcha fuit Constantinopolitanus, cuius mentio fit apud Suidam in dictione φατρία: quanquam nihil inuenio quod scripserit.

Euphorionis cuiusdam scripta citantur apud Plutarchum in uita Periclis. *

Euphorionis Chalcidensis historicos commentarios Athenæus libro 4. citat. &

Euphorionis uersificatoris aliquot fabulas, diuersis in locis.

Euphorionis uersus aliquot heroicos Stobæus habet in sermonibus De pueris, & De cõsolatione. Vide Suidam de duobus hoc nomine, altero Chalcidensi, qui multa scripsit, & altero, Aeschyli filio.

Euphronius poeta, Priapi carmẽ scripsit, ubi Deum Orneatam eũ uocat. Strabo. *

Euphori εὑρήματα, id est, librum de inuentionibus, Athenæus libro 4. citat. & ibidẽ

Euphranoris

Euphranoris *Pythagorici librum de tibijs.*

Euphronis *Comici poetæ fabulas 4. Athenæus allegat: quæ apud Suidam quoq; nominantur, & Stobæum.*

Euphronij *commentarios Athenæus citat.*

Eupithij *Atheniensis* στίξαντος τὴν καθήλου *tetrastichon lib. 1. Florilegij, sect. 17.*

Eupolemus. *uide in Clemête Alexandriæ episcopo.*

Eupolis, *uel Sosipolis Athenien. comicus, septemdecim fabulas exhibuit, et septies uicit. fabulæ eius ferũtur,* αἶγες, ἀστράτευτος, *androgyni, & aliæ. Suidas & Volater. Ex Eupolidis tredecim fabulis testimonia passim in Athenæi libris etiam. Item apud Plutarchum in uita Periclis.*

Euricius *Cordus Simesusius medicus, natione Germanus, scripsit Botanologicõ, siue Colloquium de uarijs herbis, excusum Coloniæ apud Ioã. Gymnicum 1534. Theriaca & Alexipharmaca Nicãdri poetæ Latinis uersibus heroicis reddidit elegãter. Liber impressus apud Egenolphum Francofurti, 1532. Epigrammata quoq; scripsit, præsertim à Græcis translata, & Bucolica.*

Euripides *Mnesarchi filius, Atheniensis, scripsit fabulas in uniuersum 92. ex quibus 8. Satyricæ habentur. Eius tragœdiæ duodeuiginti Græcè excusæ primùm Venetijs apud Aldum. Deinde Basileæ apud Heruagium, anno 1537. Latinè uerò ad uerbum trãslatæ à Dorotheo Camillo, Basileæ apud Ioan. Oporinum, anno 1541.*

* Euripidis *Electra tragœdia, cũ uersione Latina, ut conferri à Græcæ linguæ studiosis posit, excusa ibidem, apud eundem anno 1546.*

Euryphami *Pythagorici fragmẽtum satis prolixum ex libro de uita, legitur apud Stobæum in sermone De felicitate.*

Eurypyli *Diatribæ citãtur ab Athenæo.*

Ex Euschemi *Empolide fabula senarij aliquot referuntur libro 13. Athenæi.*

Euschemis *scriptor citatur in Arati commentarijs.* *

Eusebius *Cæsareæ Palæstinæ episcopus, bibliothecæ diuinæ cum Pamphilo martyre diligentißimus peruestigator, edidit Euangelicæ demonstrationis lib. 20. euangelicæ præparationis li. 15. Theophaniæ li. 5. ecclesiasticæ historiæ lib. 10. Chronicorum canonum omnimodã historiam, & eorum epitomẽ, euangeliorũ diaphoniã. in Esaiam lib. 10. et contra Porphyrium, qui eodem tẽpore scribebat in Sicilia, ut quidã putant, libros 30. topicorum lib. 1. apologiæ pro Origene li. 6. de uita Pãphili lib. 3. de martyribus alia opuscula. et in 150. Psalmos eruditißima commẽtaria. Scripsit patrum iussu Symbolum Nicenũ. ad Marinũ librum de duobus in ecclesia Christi uiuendi generibus. Floruit sub Constantino & Constantio imperatoribus, anno Domini 320. Eius opera, quæ extant, omnia Latinè excusa sunt Basileæ apud Henricum Petrum, anno 1542. Extat eiusdẽ liber cõtra Hieroclem, qui ex Philostrati historia cõparauit Apollonium Tyaneũ Saluatori nostro Iesu Christo, Zenobio Acciolo interprete: excudit Gymnicus Coloniæ, 1532. cum Philostrati historia, & Aldus Græcè olim Venetijs. Eusebij Pam. opera, quæ Græcè in bibliothecis Italiæ celebrioribus seruãtur: Venetijs apud D. Hurtadum, Libri 15. de præparatione Euangelica, De Euangelica demonstratione li. 10. Historiæ ecclesiasticæ lib. 10. Ecclesiasticæ theologiæ li. 5. qui sunt Disceptatio cõtra Marcellũ Ancyrẽsem. Theologia euãgelica. Historia euangelica. In uitam magni Constantini, de dogmate Græcorum. alias, In uitam Constantini sermones 5. & alibi, De uita beati Constantini regis libri 4. In*

Constantinum regē βασιλικός. Alia oratio ἀπὸ προσώπου Κωνσταντίνου. Hypothesis in Psalmos, Romæ in Vaticana. Canones seu tabulæ decem de quatuor Euangelistarum consensu, & Græcè & Latinè cùm noui Testamenti codicibus excusæ reperiuntur: Epistola ad Paulinum Tyri episcopum, qua defendit Arianam opinionem de generatione filij Dei, præponitur Marij Victorini libris 4. de Trinitate aduersus Arium. apud Hen. Petrum Basileæ cum alijs uarijs. Primum pro Origene librū à se scriptum Pamphilo martyri inscripsit, ut cōmodius tā eximij patroni sanctimonia libri περὶ ἀρχῶν, id est de principijs, Romanis cōmendaretur.

Eusebij Papæ decreta cū reliquis Pontificum, excusa. Eiusdem cū Recognitionibus Clementis, epistolæ tres item impressæ.

Eusebius Arabius sophista, Vlpiani sophistæ æmulus. Suidas.

Eusebij cuiusdam Ionici scriptoris multæ passim reliquiæ in Stobæi collectaneis saluæ sunt: primùm quidem, in sermone De imprudentia, deinde plurimis alijs.

Eusebius scripsit de crucis Domini mysterio, & Apostolorū, præcipueq; Petri cōstantiam uirtute crucis, fidei uirtute adeptā.

Eusebius Cremonensis monachus, & discipulus beati Hieronymi, scripsit ad Damasum episcopum, & Theodosium senatorem Ro. elegans & prolixum uolumen, de transitu S. Hieronymi li. 1. Claruit an. 420.

Eusebius Emesenus episcopus, innumerabiles cōfecit libros, è quibus uel præcipui sunt aduersum Iudæos, et gētes, et Nouatianos, et ad Galatas libri 10. & in euangelia homiliæ breues, sed plurimæ. Floruit temporibus Cōstantij imperatoris. Ioā. Trittenhemius eū claruisse scribit anno salutis 350.

Eusebius episcopus Mediolanen. pro fide catholica contra hæreticos fortiter pugnans scripsit epistolam, quam in causis fidei misit ad sanctum Leonem Papam. Floruit anno 450.

Eusebius natione Sardus, Vercellensis episcopus, ob confeßionem fidei à Constantio principe Scythopolim, & inde Cappadociam relegatus, sub Iuliano Imperatore ad ecclesiam reuersus, edidit in Psalmos cōmentarios Eusebij Cæsariēsis, quos de Græco in Latinum uerterat.

Eustachius, qui & Bonauentura de Balneo regio natus, ordinis fratrum minorū minister generalis, &c. scripsit super sententias lib. 4. breuiloquium li. 7. soliloquium lib. 1. itinerarij mentis in Deum li. 1. lignum uitæ lib. 1. exhortatorium ad fratrem lib. 1. de reductione artiū, &c. lib. 1. regimen conscientiæ lib. 1. itinerarij mētis in seipsum li. 1. compendium scripturarum lib. 1. de institutione nouitiorum lib. 1. centiloquium lib. 4. pharetram siue scintillarium lib. 4. de paupertate Christi contra Guil. lib. 1. de 5. festis infantiæ Christi lib. 1. de 7. donis spiritus sancti lib. 1. de excellentia eucharistiæ lib. 1. de sex alis seraphin lib. 1. ad Blancam ducissam lib. 1. illuminationum insigne opus li. 1. de trib. ternarijs peccatorum li. 1. de 7. gradib. contemplationis lib. 1. de profectu religiosorum lib. 1. de decem præceptis lib. 1. apologiam pauperum lib. 1. super oratione dominica lib. 1 legenda S. Francisci lib. 1. cōstitutiones sui ordinis lib. 1. in Genesim 7. uisionum lib. 1. in euangelium Ioannis lib. 1. in euangelium Lucæ lib. 1. de trib. quæstionibus lib. 1. de sandalijs apostolorum lib. 1. de paßione Domini lib. 3. sermones per annum lib. 2. Epistolas plures ad diuersos, & alia insuper nonnulla. Claruit anno 1283.

Eustathius, genere Pamphylius Sidites, aduersus Arianorū dogma componens multa, scripsit uolumina de Anima, de Engastrimytho aduersus Origenem, & infinitas epistolas. Claruit anno Domini 330.

Eustathius

Eustathius *Albanensis episcopus. uide Eustachius.*

Eustathius Epiphaneus *Chronicam epitomen scripsit ab Aeneæ seculo usq; ad Anastasium regem, tomis nouem.* Suidas.

Eustathius *à Knobulsdorf Prutenus, Lutetiam Parisiorum carmine descripsit.*
* *Vuechel Parisijs excudit 1543.* * *Inseruit etiã Munsterus Cosmographico suo operi.*

Eustathius *Sebastianus Macedoniam sectam incœpit, cum Basilio Ancyrano episcopo eiusdem urbis.* Suidas.

Eustathius *præsul, patria Constantinopolitanus, in Homerum & Dionysium de situ orbis commentarios edidit, Romæ nu-*
* *per, & Parisijs apud Rob. Stephanum excusos. Itẽ historiam quandã amatoriã, quæ inscribitur* καθ' ὑσμινίαν & ὑσμίνην. *Opusculũ de dialectis apud Homerum, impressum ab Aldo in lib. Cornucopiæ inscripto.*

* Eustathius *Quercetanus medicus scripsit Acroamaton in librum Hippocratis de natura hominis commentarium, et in Claudij Galeni libros tres de temperamẽtis scholia doctißima. Excusa sunt Basileæ apud Ioannem Oporinum anno 1549.*

* Eustephius *Sophista Aphrodiseus, scripsit declamationes, teste Suida.*

Eustochium. *uide Paula.*

Eustochius *sophista Cappadox, tempore Constantis regis de antiquitate Cappadociæ & aliarum gentium scripsit.*

Eustratij *Metropolitæ Niceæ commentarij Græci in secundum librum posteriorum Analyticorũ Aristotelis, excusi Venetijs apud Aldi Manutij hæredes, anno 1534. cum Ioannis Grammatici commentarijs. Eustrathij (nisi fortè legendum sit Eustathij, quod magis placet) Commentarij in Homeri Batrachomyomachiam, alicubi extant in Italia manuscripti. Eustratij et Mastoris dialogus, quomodo ornãdæ sint sanctorum imagines, Græcè extat, Romæ opinor: nescio an Eustratij, aut alterius authoris.*

Eutecnij *sophistæ paraphrasim Græcam in Alexipharmaca & Theriaca Nicãdri, & in quædam Oppiani, uidelicet de piscatione & uenatione libri, seruantur Venetijs.*

Eutocij *Ascalonitæ commentarij Græci in primum & secundum libros Archimedis de sphæra & cylindro, In circuli dimensionem, In primum & secundum æqueponderantium. impreßi Basileæ apud Ioannem Oporinum, cum Archimede Græco.*

Eutolmius *I. C. uide Tribonianum.*

Eutolmij *tetrasticha duo, lib. 3. Florilegij, & distichon libro 6. ubi & Illustrij cognomen additur, sect. 25.*

Eutropius *episcopus Valentinæ ecclesiæ, scripsit ad Licinianum episcopum cur baptizatis infantibus post hæc tribuatur Charismatis unctio, lib. 1. de coercione monachorum lib. 1. et plures epistolas ad diuersos. Claruit anno Domini 600.*

Eutropius *presbyter scripsit ad duas sorores ancillas Christi, quæ ob deuotionem pudicitiæ & amorem religionis exhæredatæ sunt à parentibus, epistolas cõsolatorias, eleganti & aperto sermone duas, nõ solum ratione, sed etiam testimonijs scripturarum munitas. Gennad. Item Chronicorum usq; ad sua tempora lib. 1. Eius de gestis Romanorum libros 10. cum Commentarijs Cæsaris, & Pauli Diaconi libris 8. ad Eutropij historiam additis, Aldus Venetijs excudit, & Basileæ Frobenius cum Pauli Diaconi de gestis Longabardorũ libris sex, anno 1532. Mox Oporinus separatim Eutropium, ab Antonio Sconhouio restitutum, an. 1545.*

Ex Euthyclis *Asotis senarij duo citantur apud Athenæum libro 3. Suidas quoq; ex Athenæo eius meminit.*

Euthydemi Athenienſis opſartytica, id eſt, condimentarios libros, deq; oleribus & ſalſamentis, Athenæus allegat.

De Euthydemo Apollonij præceptore, Suidam ſi libet, legito.

Euthymij monachi Zygadeni enarratio in omnes Pſalmos, Græcè extat Romæ in Vaticana. Veronæ autẽ commentarij ſolum in ſeptem Pſalmos excuſi ſunt. Idem Euthymius ſtudioſe collegit interpretationem Pauli epiſtolarum ex Chryſoſtomo, et alijs patribus diuerſis: quod opus Græcum
* itidem Romæ ſeruatur. Latinè uero à Ioan. Hentenio Mechlinienſi cõuerſum, Louanij & Pariſijs excuſum habetur.

Eutrandus Ticinenſis eccleſiæ diaconus, natione Italus, ex Papia ciuitate oriundus, Berengarij regis Italiæ quondam ſcriba & ſecretarius, ſcripſit inſigne opus hiſtoriam ſui temporis, & tyrannidem ipſius Berengarij libros 7. Claruit anno Do. 950.

Eutyches, author epiſtolæ ſecundæ li. 1. apud Cyprianũ, cũ aliquot alijs coepiſcopis.

* Eutyches poeta Comicus, ſcripſit fabulas multas, quæ apud Athenæum & Volaterranum enumerantur lib. 15.

* Eutychidas citatur apud Plutarchum in uita Lycurgi.

De Eutyche hæretico, uide Suidam.

Eutychiani Papæ decreta, cum cæteris impreſſa: & epiſtola eius, unà cum Recognitionibus Clementis.

* Eutychius Myon ſcripſit Proſcerum dialogum, in quo tractat, Liceat'ne homini Euangelicæ doctrinæ gnaro, papiſticis ſuperſtitionibus ac falſis cultibus externa ſocietate communicare. Excuſum Baſileæ, anno 1549.

Eutychi cuiuſdam, auditoris Priſciani, libellus de arte uerſificandi extat, neſcio an impreſſus. Eiuſdem de diſcernendis coniugationibus libri 2. impreſſi Tubingæ 1537. cum M. Victorini & Seruij quibuſdã operibus.

Euzoius apud Theſpeſium rhetorem, cum Gregorio Nazianzeno epiſcopo, adoleſcens Cæſareæ eruditus eſt, & eiuſdẽ urbis epiſcopus. Feruntur eius uarij multipliceſq; tractatus. Claruit ſub Theodoſio imp.

Eytel Vuolfius de Lapide, uir nobilis, natione Sueuus, ſcripſit De laudibus heroũ & uirorum illuſtrium lib. 1. epiſtolare cultiſsimum, et alia quædam. Floruit an. 1494.

Ezechiel propheta fuit in Chaldæa, iuxta fluuium Chebar, ſuam exordiens prophetiã ſub Iechonia rege Iehuda, unà cũ reliquis Iehudæis in captiuitatem ductus: fuitq; eodẽ tẽpore quo Ieremias, niſi quod ille Ieroſolymis, hic autem in Chaldæa prædixit Iudæorum futuram calamitatem. Vitã eius Epiphanius deſcripſit. Liber prophetiæ diuiditur in 48. capita.

Ezras, uel Eſras, uel Eſdras, librum ſcripſit, qui Paralipomenis in ueteri Teſtamento ſubijcitur, & in capitula 55. diuiditur: quamuis aliqui in duos libros diuidant, & priori decem ſolum capita tribuant.

F A.

Fabiani Papæ decreta, cum cæteris Pontificijs, excuſa Coloniæ.

Fabianus de Grochis I. C. ſcripſit de inoff. teſt. Autenti. nouiſſima.

Fabianus de monte S. Sabini, ſcripſit de alienatione rerum eccleſiaſticarum, in tractatu de emptio. item, De emptione & uendit.

Fabius Eugubinus ſcripſit in §. unde liberi. l. qui ſe patris, ſecundo Cod.

F.P. Fulgentius, in Fulgentio dicetur. non ſatis enim ſcio an per F. literam Fabius hic deſignetur: cum id prænomen huius uiri integrum nondum legerim.

Fabij Luculli ſcripta citantur apud Fulgentium Mytholog. *

Fabius Marcellus, Gargilius Martialis, Iul.

lis, Iul. Capitolinus, &c. ex antiquis Latinis principes Romanos descripsere. Volaterr.

Fabius Sabinus uetus I. C. Heliogabali tempore: sed ambigitur, an Sabinus pater ipsius, libros scripserit Iuris ciuilis 3. Epistolarũ 8. Ex Proculo singularẽ: quibus addit Riuallius, Respõsorum 3. Ad Vitellium 20. Digestorum. Ad edictum prætoris urbani quinq;.

* Fannij scripta citantur apud Plutarchum in uita Gracchorum.

Fastidius Britanniarum episcopus, scripsit ad Fatalem quendam de uita Christiana librum 1. & alium de uiduitate seruanda, & sana Deo digna doctrina. Gennad. Claruit anno salutis 420.

Faustinus presbyter, scripsit ad Faccilium Reginum aduersum Arianos et Macedonianos libros 7. Scripsit et librum, quem Valentiniano, Theodosio, et Arcadio imperatoribus pro defensione suorum, cũ Marcelliano quodam presbytero obtulit. Claruit anno Domini 390.

Faustinus quidam apud Cyprianum lib. 1. secundæ epistolæ author, cum aliquot alijs coepiscopis.

Faustus monachus & discipulus S. Benedicti, natione Italus, scripsit ad Bonifacium Pontificem, uitam S. Mauri abbatis lib. 1. Claruit anno Domini 600.

Faustus ex abbate Lirinensis monasterij, episcopus Regiensis in Gallia, egregium uolumen edidit contra pristinos errores, quod inscripsit, De gratia dei li. 1. aduersum Arrianos lib. 1. contra Anthropomorphitas lib. 1. de spiritu sancto lib. 1. ad Gratum diaconum contra Nestor. lib. 1. ad Felicem præfectum li. 1. homilias plures ad populum. Vide plura apud Gennadiũ. * Eius de ratione fidei librum, in quo etiam aliquot loci inuicẽ conferuntur, Hen. Petrus Basileæ 1528. excudit. Claruit anno 490.

Faustus, epistolæ 4. apud Cyprianum author, cum aliquot alijs coepiscopis lib. 1.

Fausti Manichæi uerba cum refutatione diui Augustini, leguntur in sexto Tomo operum Augustini per 33. disputationes, siue libros.

Fausti à Timida regia confessoris uerba, apud Cyprianum in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Federicus, uide Fridérichus.

Feldij Alexandrini uerba de splene, Cõstantinus Africanus citat libro 5. ca. 12. de cognitione & curatione morborum.

Felinus Sandeus, patria Ferrariensis, scripsit super libros Decretalium Grego. de constitutionibus, de rescriptis, de officio ordinarij, de maio. & obedien. de Treug. & pace. de Lite contesta. de probatio. de Testibus. De Testibus cog. De fide instrumẽtorũ. De præsumptionibus. De iureiurando. De exceptionibus. De præscriptionibus. De Senten. & re iudicata. De appellationibus, De accusat. & inquisitionibus. Additiones in Decretum. Ad initiatum ab abbate opus. De iure patronatus tractatum unum. De indulgentia plena sermonem, cuius thema est: Hodie mecum eris in paradiso, &c. In historia libellum unum de regibus Neapolitanis, & alia commentaria. Scripsit præterea, Quomodo puniatur conatus, quando literæ Apostolicæ noceant patronis ecclesiarum. In primum Decretal. Rubr. de electio. c. licet de uitanda. & dist. 1. c. Ius generale. Commentarij eius in libros Decretaliũ impreßi sunt.

Felix Burgundio ex Galliarum Celticarum gente alumnus, scripsit ad Honorium Archipræsulem epistolas plures. Floruit anno Domini 649. *

Felicis Capellæ scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog. *

Felix Crolandiensis, monachus Benedictinus, scripsit De uita diui Guthlaci lib. 1. *

 Claruit

Claruit anno Domini 730.

* Felicis Fidleri Philotas ecloga, ad episcopum Attrebatensem scripta. Item elegia eiusdem, de obitu D. Nicolai Perrenoti à Granuella, &c. Excusa sunt anno 1551.

Felix Papa tertius, natione Romanus, synodũ Romæ celebrans, multa ad ecclesiasticam utilitatem constituit, & scripsit Decretum synodale lib. 1. epistolas decretales plures lib. 1. Eius decreta, excusa Coloniæ cum reliquis Pontificijs: reperiuntur autem in eo uolumine tribus locis, fortè trium huius nominis Pontificum, Felicis epistola 1. cũ recognitionibus Clementis. Felicis Papæ rescriptum Athanasio & episcopis Aegyptiorum de infestationibus Arianorum, extat. Claruit anno Domini 439.

Felix quidam author trium epistolarum apud Cyprianum, cum aliquot alijs coepiscopis. Sunt autem epistolæ, secunda, quarta, & duodecima, lib. 1. Cæterùm in eo uolumine apud Cyprianum, quod de baptizandis hæreticis episcoporum sententias cõtinet, multi Felices, sed cognominibus distincti, leguntur. Felix ab Acurra, Felix à Bigai, Felix à Bussaccenis, Felix à Gurgitibus, Felix à Mazrazana, Felix ab Vtina.

Felicis Manichæi uerba cum refutatione Augustini in sexto eius operum Tomo leguntur. Vide suprà.

Felix Malleolus Tigurinus decretorum doctor scripsit multa, ex quibus ad posteros uenerunt, liber Contra ualidos mendicantes, recapitulatio eiusdem. Contra Anachoritas, Beghardos, Beginasq́; syluestres, Lollhardorũ descriptio, glossa bullarũ per Beghardos impetratarũ, de negocio monachorum, de plebanis & religiosis mendicantibus, de religiosis proprietarijs præcepta Domini prædicãtibus, tenor epistolæ de cœlis missæ, per patronos ecclesiæ Thuricẽsis, contra negligentes diuinum cultum, tractatus de nouorum officiorum diuinorum institutione. de oblatis & solutis pecunijs pro præbenda, seu beneficio in ecclesijs uel monasterijs percipiendo. Dialogus de anno Iubileo, de benedictionibus auræ cum sacramento faciendis, tractatus de exorcismis. Alius tractatus exorcismorum, seu adiurationum, de credulitate dæmonibus exhibenda, de arbore torculari ducendo in die festo, de matrimonio, seu sponsalibus, de furto reliquiarum, & alijs rebus nuper in monasterio beatæ Virginis loci Eremitarum per tres personas miraculose commisso & deducto, & finaliter reperto & recuperato. Epistola cõtra quendam superbum clericum. forma appellationis contra quendam Cardinalẽ, qui in Germania uellet intrare ecclesiam cathedralem, de libertate ecclesiastica, de boni & mali occasione, de emptione & uẽditione unius pro uiginti. de contractibus qui obstagia dicũtur, et uulgariter Gisel. doctoratus in stultitia, tenor literarũ doctoratus in stultitia. Contra iniquos iudices. Dialogus de cõsolatione iniquè suppressorũ. Paßionale. Claruit an. Do. 1454.

Felix Petantius Cancellarius Segniæ scripsit librum ad Vladislaum Hungariæ et Boemiæ regẽ, quibus itineribus Turci sint aggrediendi: qui excusus est Basileæ cum Alcorano, &c. apud Ioan. Oporinum.

Felix Pratensis Psalteriũ transtulit iuxta ueritatem Hebraicam: liber excusus Basileæ 1524. cum argumẽtis in singulos Psal. & pijs aliquot canticis.

Fenestellæ antiquißimi autoris scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog. ex quibus Plinius multa transcripsisse se fatetur li. 1. de Nat. hist. Vide Luciũ Fenestellã. *

Ferd. de Loazes I. C. scripsit super Tit. Institutionum, De iustitia & iure.

Ferdinandus Pintianus scripsit obseruationes in loca obscura et deprauata Historiæ *

storiæ naturalis C. Plinij, cum retractationibus quorundā locorū Geographiæ Pomponij Melæ, locisq; alijs non paucis in diuersis utriusq; linguæ autoribus castigatis et expositis. Liber excusus Antuerpiæ apud Martinum Nutium, anno 1547.

Fernandus Pinicianus scripsit annotationes in opera Senecæ philosophi, excusas Venetijs 1536.

Ferrandus diaconus ecclesiæ Carthaginensis, Fulgentij Ruspensis episcopi synchronos, scripsit ad Reginum comitem paræneticum, qualis esse debeat dux religiosus in actibus militaribus. Libellus excusus Argentinæ, anno 1526.

Ferrarij cuiusdam commentarij in Philippicas Ciceronis, excusi Venetijs an. 1542. Item Ferrarij cautelæ Iuris alicubi impressæ, haud scio an Ioannis Ferrarij iurisconsulti, de quo infrà.

Ferreoli presbyteri sententiæ quædam allegātur in libello de officio rectoris ecclesiæ, excuso Coloniæ 1531.

Festus Rufus scripsit epitomen rerum Romanarum, quæ extat. Nonnulli Sextum male scribunt. Volater. Vide Sextum.

* Firmicus insignis mathematicus, Augusti Cæsaris tempore scripsit tractatum in prognostica Genethliaca. Volater. lib. 16. Vrb. com.

† Flaccus Albinus Eboracensis, abbas Cantuariensis, scripsit enchiridion Psalmorum. Officia per ferias. Correctiones diuinorum. Homilias doctorum. Ad Achelardum Cantuariensem lib. 1. acta discipulorum Gregorij. De rebus gestis Caroli Magni lib. 1. Plura leges in Alcuino Diacono, ita enim ab alijs nominatur. Claruit autem anno Do. 770. secundum alios uerò, 792.

Flaualdus monachus Remensis, ordinis S. Benedicti, scripsit Gesta Remensium pontificum lib. 1. uitas quoq; multorum sanctorum lib. 1. Claruit anno Domini 454.

Flauianus episcopus Constantinopolitanus, scripsit Græco sermone, Acta cum Eutyche presbytero li. 1. cōtra eiusdem errores li. 1. ad Leonem papā de eodē epist. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. & nōnulla alia. Flauini epist. 1. cū recognitionib. Clemētis.

Flauius Arrianus. uide Arrianus.

Flauius Blondus. uide Blondus.

Flauius Clemens. uide Clemens.

Flauius Constantinus cognomēto Magnus, scripsit Dogma basilicum lib. 1. confeßionem fidei lib. 1. de Synodo Nicæna li. 1. de Dei prouidētia lib. 1. ad Senatū Ro. lib. 1. Reip. leges. Nouam Aegyptiorum legem. Leges Christianorū. Cōtra gentiliū superstitiones l. 1. Vitæ instituta ad filios li. 1. et epistolas infinitas, quas ordine numerat Ioānes Baleus in eius uita. Claruit aūt an. Do. 338. *

Flauius Iosephus, ex Hierosolymis sacerdos, Romā ueniens, septem libros Iudaicæ captiuitatis imperatoribus obtulit, qui et bibliothecæ publicæ traditi sunt. Scripsit autē & alios uiginti antiquitatum libros, ab exordio mūdi usq; ad decimumquartū annū Domitiani Cæsaris, & duos ἀρχαιότητας aduersum Appionē Grāmaticū Alexādrinū. Alius etiā liber eius, qui inscribitur περὶ αὐτοκράτορος λογισμοῦ, ualde elegans habetur, in quo et Machabæorū sunt digesta martyria. Antiquitatū libri de bello Iudaico, et de antiquitate Iudæorū cōtra Appionē, impreßi sunt Latinè primū Venetijs, an. 1499. positis ab initio singulorū capitum argumentis. Deinde Lugduni apud Gryphiū, an. 1527. postremò Basileæ in officina Frobeniana anno 1534. Eadem omnia Græcè excusa ibidē, anno 1544. Claruit an. Domini 99.

Iosephi filij Goriō historiarū Iudaicarū libri quinq; Hebraici, et Latini ex Cōstātinopolitano exēplari per Seb. Munsterū traducti, et annotationibus atq; collationibus illu

stratis

strati: opus impressum Basileæ apud Henricum Petrum, 1541.

Flauius Philostratus. uide Philostr. semel enim tantum prænomen Flauij præpositum reperi.

Flauius Vegetius Renatus scripsit libros 4. Epitomen uidelicet institutorum rei militaris, de commentarijs Catonis, Celsi, Traiani, & Hadriani principum, ac Frontini. Opus excusum Romæ 1494. cum alijs quibusdam. Item Bononiæ 1504. Coloniæ 1524. & 1532. Vuechelus etiam Lutetiæ excudit cum uarijs picturis in maiori forma, & rursus in minori absq; picturis. Vegetij Renati artis ueterinariæ, siue mulomedicinæ libri quatuor, excusi Basileæ apud Fabrum Emmeū, anno 1528. Vegetius prætextatus priores postremosq; Analyticos, non uertendo Aristotelem Latino sermone tradidit, sed transferendo Themistium.

Flauius Vopiscus descripsit uitas principum Romanorum, Aureliani, Taciti, Floriani, Probi, Firmi, Saturnini, Proculi, Bonosi, Cari, Carini, Numeriani. Opus impressum Basileæ in officina Frobeniana, cū Suetonio, & alijs.

Florentinus I.C. scripsit Institutionum libros 12. unde nonnulla citantur in Iure D. Iustiniani.

Florentius, aliàs Florentinus, author Græcus, scripsit de plantatione & agricultura, unde fragmenta decerpta adhuc seruātur Romæ in Vaticana. Multa quoq; eius in Constantini Geoponicis leguntur.

Florentius Burgonius Parisiensis Franciscanus, indicem omnium insigniter à D. Augustino dictorum auxit, qui Parisijs impressus est.

Florentius Volusenus scripsit theologicam orationē, siue commētationem piam & eruditam. Gryphius excudit Lugduni, 1539. Idem de animi tranquillitate, opus ibidem excusum, 1543. * et Basileæ apud Ioā. Oporinum cum pijs aliquot poetis an. 1551.

Florentius Vuingerniēsis monachus, Anglus, scripsit de rebus Anglorum gestis lib. 1. & alia nonnulla. Floruit an. Do. 1118.

Florianus de sancto Petro, patria Bononiensis, scripsit super Codice lib. 9. super ff. ueteri lib. 24. super ff. nouo lib. 12. super ff. inforciati lib. 14. inuenio ipsum peculiariter citari in secundum Codicis, secundum Infortiati, & Disputationes eius tres, Mulier primo uidua, Inquisitus de crimine capitali, Baro quidam de nobili. Super tit. de le. liber impressus. Floruit anno 1435.

Fœcundus episcopus Ermianēsis, scripsit opus grande & eximium eleganti stilo & magnis ueterum authoritatibus instructum: Pro defensione trium capitulorum lib. 12. Claruit anno Domini 540.

Fœlix, uide Felix.

Fontei cuiusdam scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.

Fontianum poetam, qui prouincias Romanas elegāti carmine descripserit, Beatus Rhenanus à Philippo Puchaimero, in epistola impressa cū libris eius de rebus Germanicis, tāquam apud ipsum extantē, petit.

Forcianæ quæstiones, in quibus uaria Italorū ingenia explicātur, multaq; alia scitu nō indigna: liber excusus Neapoli, 1536.

Fortanerius, uide Sertorius.

Fortunatianus Afer, Aquileiensis episcopus, imperante Constantino, in euangelia titulis ordinatis, breui & rustico sermone scripsit commentarios.

Fortunatus episcopus Pictauiēsis, scripsit eleganti carmine excidium regni Thuringorum lib. 1. ad Iuuinium de Radegunde lib. 1. ad Iustinum iuniorem lib. 1. ad Sophiā Augustam lib. 1. in persona Radegundis li. 1. in laudem Martini episcopi lib. 1. de Leontio uenerabili episcopo lib. 1. de eodem laudis lib. 1.

dis lib.1.hymnorum 77. lib. 1. de miraculis S.Martini lib.4.uitam S.Hilarij Pictauiensis lib.1.Hodœporicum uitæ suæ lib.1.uitam S.Maurilij episcopi lib.1.epistolarum ad diuersos lib.1.Carminum ad amicos lib.1. & alia multa.

Fortunatus & aliquot alij coepiscopi, apud Cyprianum libro 1. communes epistolas scribunt, secundam, quartam, & duodecimam.

Fortunati, Augustini, & Alypij epistola ad Generosum, numero 160. inter D. Augustini epistolas.

* Fortunatus quidam Matthæus nomine in Senecæ Quæstiones naturales scripsit: liber ab Aldo excusus 1522.

Fortunati à Tuccabori uerba apud Cyprianum in sententijs episcoporum, de hæreticis baptizandis.

Fortunius Gartia scripsit de fine Iuris ciuilis & canonici, super 1.ff.ueteris. De pactis c.1.Dec.1.qui liber impressus est.

Franchini Gafurij Lauden. regij Musici de harmonia Musicorum instrumentorum opus: excusum Mediolani, 1518. Eiusdē apologia contra Ioā. Spartarium & complices Musicos Bononienses. Frāchini Musica, excusa Basileæ apud Isingrinium.

Franciscus, ordinis minorum institutor & princeps, natione Italus, ex Aßisio ciuitate Italiæ oriundus, scripsit breuē Regulam minorum lib.1. testamentum breue li.1. Floruit anno Domini 1220.

Franciscus de Accoltis Aretinus, scripsit super totum Ius ciuile: opus excusum cū repertorio per Bartholū. Scripsit item Consilia, De differentia inter sententiam interlocutoriam & definitiuam, Lecturam super Decretale, Epistolas Diogenis Cynici Latinas fecit, Florētiæ excusas anno 1487. Libellum authoris incerti de thermis Puteolorum & uicinis in Italia, à se repertum & publicatum, Pio Pont. maximo dedicauit. Liber excusus Neapoli, anno 1475. Claruit anno Domini 1300.

Franciscus Accursius, Florentinus, scripsit in legibus glossulas, disputationes quoq; lib.1. et plura alia. Scripsit etiam super Instituta. Claruit anno 1300.

Franciscus de Bachone, Cathalanus, ordinis fratrū beatæ Mariæ de monte Carmeli, scripsit inter alia ingenij sui monimenta opus magnum & insigne, quod uocatur Repertorium prædicantium lib. 1. super Sententias quoq; lib. 4.

Franciscus Balbus scripsit de præscriptionibus, ubi etiam exponit locum de Confessis, 1.ff.noui.l.Gelsus.

Fran. Balduinus Atrebatius, interpres & scholiastes rusticarum legum Iustiniani Imper. Oporinus Græcè & Latinè excudit Basileæ, cum Antonio Garrone, 15[illegible]3. Idem scripsit etiā iusta commentaria in Institutiones Iustiniani, Parisijs impressa, & quædam alia. Viuit nostro seculo, unde plura adhuc eruditionis ipsius monumenta expectamus. *

Franciscus Barbarus, patricius Venetus, Chrysoloræ discipulus, scripsit de re uxoria li.2. epistolarū ad diuersos li.16. Ex Plutarcho traduxit in Latinū, uitam Aristidis & Catonis, & multorū illustrium uirorum. Scripsit etiā orationes nonnullas. De re autem uxoria libri excusi sunt Antuerpiæ, & Haganoæ apud Secerium, anno 1533. Claruit anno Domini 1454.

Franciscus Bonadus Angeriæ presbyter, &c. scripsit Dialogum, D.N.Iesu Christi, ac triumphātis eiusdem Resurrectionem ex Matthæo. Liber impressus est. Dauidis oracula ad Psalmorum seriem 150. numeris poeticis exarauit. Liber impressus an. 1531. Epistolæ Diui Pauli omnes numero quatuordecim, elegiacis uersibus ab eo para-

phrastice traductæ. Vuesthemerus excudit Basileæ 1537.

* Franciscus Boniuardus *scripsit urbis* Genuensis *historias, quarum compendiū* Sebastianus Munsterus *Cosmographico suo operi inseruit.*

Francisci Bouilli *liber super Psalmum, Deus uenerunt gentes: impressus* Noribergæ 1532.

Franciscus Brunus *scripsit de indicijs torturæ.*

Francisci Caballi Brixiensis *libri duo, de numero & ordine partium ac librorum physicæ doctrinæ* Aristotelis. *excusi* Venetijs: *Item de animali pastillos theriacos & theriacā ingrediente, liber excusus ibidem.*

Francisci Campani *quæstiones* Virgilianæ, *excusæ* Mediolani *apud* Caluum, *anno* 1540.

Franciscus Capuanus de Mārfredonia, *scripsit commentarios in Theoricas Planetarum* Georgij Purbachij. *Opus excusum* Venetijs, *anno* 1499. *cum Sphæra mundi* Io. de Sacrobusto.

Franciscus Craneueldius Nouiomagus, I. C. *in libros de ueritate fidei Christianæ* Ioan. Lodouici Viuis *præfatus est. Item* Procopij *libros* 6. *de* Iustiniani *imperatoris ædificijs Latinos fecit.* Vuechelus Parisijs *excudit* 1537. *cum* Theoderici Adamæi *annotationibus.*

Franciscus *de la* Cruce *quidā scripsit de ferijs.*

Franciscus de Curte, *ad* Io. Petri de Ferraria *utriusq; iuris practicam, additiones scripsit.* Lugduni 1515.

Franciscus Curtius *senior scripsit* Consilia *in iure*, De sequestro, & *de* Iureiurando, *super* Codice, *ff.* & Feudis, *omnia impressa.* Iunior *itē Cōsilia scripsit, ipsa quoq; excusa. Ad hæc* Francisci Curtij *scripta, sine maioris aut iunioris distinctione, ista repertio in citationibus nominata:* De moneta, De positionibus & interrogationibus, De iudicijs *liber impressus.*

Franciscus Diedus *patricius* Venetus, *scripsit Historiam sancti* Rochi *confessoris lib.* 1. *Orationes, & uarias epistolas, & quædam alia. Claruit anno Do.* 1483.

Franciscus Duarenus I. C. *scripsit de in litem iurando, iudicijsq; bonæ fidei & arbitrarijs commentarium. His adijcitur* Decretum *quoddam senatus* Biturigum. Gryphius *excudit* Lugduni, 1542.

Franciscus Emericus Viennensis *medicus, scripsit librum de medicorum auxiliorum dextro usu, ad ueram* Hippocratis & Galeni *mentem.* Petreius *excudit* Noribergæ, *anno* 1537.

Francisci Floridi Sabini *opera aliquot, excusa* Basileæ *apud* Rob. Vuinter. 1540. *Sūt autē hæc: In* M. Actij Plauti, *aliorumq; Latinæ linguæ scriptorum calumniatores* Apologia. *De* Iuris Ciuilis *interpretibus liber. De* C. Iulij Cæsaris *præstantia libri* 3. *Succisiuarum lectionū li.* 3. *multa ac uaria eruditione referti.*

Francisci Georgij Veneti Minoritani *in Scripturam sacram problemata: excusa* Venetijs, 1536. *Eiusdem de harmonia mundi liber, ibidem excusus.*

F. Iammetius Textor *interpretatus est* 23. *titulum* Pandectarum *iuris libri* 47. *de popularibus actionibus. Libellus impressus* Parisijs *apud* Michaelē Vascosanum, *anno* 1534. *Eiusdem tabula de uocis & corporis moderatione, ad rhetoricam pertinenss impressa* Parisijs *apud* Vuechelum.

Franciscus Irenicus Ettelingiacēsis *scripsit* Germanicæ *exegeseos uolumina duodecim. Item Orationem protrepticam in amorem* Germaniæ, *cum superioris operis excusatione. Opus excusum* Haganoæ *an.* 1518.

Franciscus Lambertus Auenionensis Theologus,

Theologus, scripsit Ioannis Castellani concremationem apud Metenses. Item, Cõmentaria in Oseam, De Arbitrio hominis captiuo opus excusum Argentinæ apud Ioã. Heruagium, anno 1525. Scripsit etiam Farraginem rerum Theologicarum. In duodecim Prophetas Commentaria in Cantica Canticorum Salomonis. ibidẽ excusa anno 1524. Librum de sacro & fideli coniugio, ad regẽ Fancorum. Librum quoq; scripsit quo rationes reddit cur Minoritarum conuersationẽ habitumq; reiecerit. ibidem excusum. Scripsit & regulas minoritarum, Prophetiam, Commentaria in Euangelium Lucæ, impressa ibidem.

Franciscus quidam natione Ligur, ex urbe Sauona, pontifex factus, Sixti quarti nomen accepit. Vide Sixtus.

Franciscus Lucanus Parmensis, scripsit de crimine læsæ maiestatis.

Francisci Lucij Durantini, de optima reipublicæ gubernatione libri duo. item de amplißimis laudibus Venetæ urbis, deq; eius disciplina, et recta gubernãtium ratione, liber unus: excusus Venetijs anno 1522.

Franciscus Lucus I. C. scripsit de Guelfis & Gibellinis, De tyranno, De regimine ciuitatis.

Franciscus Macærata, ordinis Minorum, scripsit argumenta singulorum capitum in septem libros Iosephi de bello Iudaico, quæ Epitomes loco sunt, in fronte Latini Iosephi Venetijs olim excusæ.

* Franciscus Malet, Theologiæ doctor, scripsit in Euangelium Ioannis. Claruit anno Domini 1548.

Franciscus Marchisius, Ticini aliquando scripsit in primam & quartam fen primi libri Auicennæ.

F. M. Gallus (nescio autem quæ prænomina literis F. M. indicentur) obscuriores aliquot C. Suetonij locos explicauit: & reliquos Imperatores usq; ad Carolum V. addidit, breuius quidem Suetonio, sed non minus scholis apta dictione, ut pollicetur inscriptio libri excusi Basileæ apud Henricũ Petrum 1537. quo etiam ipsius Suetonij libri continentur.

Francisci Marij Grapaldi Parmensis de partibus ædium, Lexicon utilißimũ excusum Basileæ apud Vualderũ 1533. & 1541. Eius sylua in dedicatione Parmæ, Iulio secundo Pont. Max. excusa est in Italia. *

Franciscus Maronis, ordinis fratrum minorum, scripsit super sententias lib. 4. de formalitatibus li. 1. quæstiones uarias lib. 1. sermones de tempore li. 1. sermones de sanctis lib. 1. Fertur etiam in diuinis uoluminibus quosdam commẽtarios, aliosq; diuersos composuisse tractatus. Claruit anno 1320.

Franciscus Martini, ordinis fratrum beatæ Mariæ de monte Carmeli, edidit de sancta & purißima conceptione gloriosæ dei genitricis & uirginis Mariæ libros 7. Floruit sub Vuenzeslao imp. anno 1390.

Franciscus Massarius Venetus, in nonum Plinij de naturali historia librum Castigationes & Annotationes scripsit, excusas Basileæ in officina Frobeniana, an. 1537.

Franciscus Mataracius Perusinus, in utraq; lingua peritißimus, scripsit sub Imperatore Friderico tertio, Epistolarũ ad diuersos lib. 1. epigrammata multa, de componendis uersibus hexametro & pentametro, impressum Noribergæ 1520. & Arithmeticam, quæ excusa est in Italia.

Franciscus Maturantius Perusinus scripsit commentarios in Philippicas orationes M. T. Ciceronis, quos Iod. Ascensius excudit Parisijs, cum Philippi Beroaldi, Georgij Trapezuntij, & suis in easdem cõmentarijs. 1529. Eiusdem commentarij in libros Officiorũ M. T. Ciceronis, & Paradoxa, Lug. excusi 1512. Commentarij in rhetoricorum

corum libros ad Herenniũ, unà cũ Antonij Mancinelli commentarijs in eosdem, & M. Fab. Victorini in Rhetoricam ueterem: excusi Venetijs, anno 1500.

Franciscus Maurolycus Messanensis Siculus, scripsit Cosmographiã in tres dialogos distinctam, in quibus de forma, situ, numeroq; tam cœlorum quàm elementorũ, alijsq; rebus ad astronomica rudimenta spectantibus, satis disseritur. Liber impressus Venetijs apud Iuntas anno 1543. Complectitur autem in his tribus Dialogis uniuersum Mathematicæ negotium, quorum argumẽta & sectiones ex ipsa Gesneri Bibliotheca petere licet, quæ nos breuitatis gratia omisimus. * Hoc anno eosdem excudere cœpit Ioan. Oporinus Basileæ. Scripsit etiam ad Petrum Bembum de Aetnæo incendio.

Francisci Menessæ libellum de accentibus, Rob. Stephanus excudit Parisijs.

Franciscus Niconitus scripsit Gre. 1. Allegationum, in qua adhuc undecim partes promittuntur. Super R. Soluto matri. l. 1. & 2. in primo Infortiati. Super Rubrica de oper. noui nunciat. in primo ff. noui.

Franciscus Niger presbyter Venetus, scripsit opus ad Leonardum Bottam equitem Mediolanensem, distinctum in lib. 14. uocat autem Grammaticam. Scripsit etiam de cõscribendis epistolis libellum. Epistolas multas, et quædã alia. Claruit an. Do. 1480.

Franciscus Niger Bassianus, Ouidij metamorphosin in epitomen phalecijs uersibus redegit: quæ Tiguri impressa est 1542. & Basileæ apud Rob. Vuinter, cum Bartolemæi Bolognini epitome in eandem, &c. 1544. Pauli Iouij historiam de rebus Turcicis, ex Italica Latinam fecit: Vuendelinus excudit Argentorati 1538. & Oporinus Basileæ cũ Alcorano, &c. 1543. Scripsit etiã Rudimenta Grammaticæ, in suorum tyrunculorum usum, ex authoribus collecta: excusa Mediolani apud Ioan. Antonium Castelleoneum, anno 1541. * Item Rhetiam, siue de situ & moribus Rhetorum libellum, excusum Basileæ apud Ioan. Oporinum anno 1547. & quædam alia.

Franciscus Pætus Fundanus scripsit Syluam in Augustinum Niphum, quæ adiuncta est Niphi commentarijs in Meteora. Scripsit præterea opus de Naturaliũ rerum principijs, iuxta Aristotelis doctrinã.

Franciscus Patricius Senensis, pontifex Caietanus, scripsit de regno & regis institutione libros 9. historiarum uarietate, et sententiarum grauitate refertissimos. Opus cum Ioãnis Sauignei scholijs impressum Parisijs anno Domini 1519. Item de institutione Reipublicæ libros etiam nouem, cũ eiusdem annotationibus, eodẽ tempore & loco impres. Scripsit præterea plura poemata.

Franciscus Pauinus scripsit De decimis & charitatiuo subsidio. Glossam super extrauagantes Ioan. 22. De potestate capituli sede uacante. De uisitatione in uulgari in baculo pastorali. Consilium in causa beati Simonis.

Franciscus Petrarcha natione Hetruscus, scripsit De præsenti mundo li. 1. Africam ad Rupertum regem. De conflictu cũ rarum li. 1. De historia Grisildis li. 1. Vitam Scipionis Africani lib. 1. de Pomerijs ad Sagemor lib. 1. & alia quædam. Basileæ impressa apud Ioan. Amerpachium, a ñno Domini 1496. ut sunt Bucolica in 12. eclogas distincta. De uita solitaria. De remedijs utriusq; fortunæ. Secretum de communi mundi contemptu, uel Colloquia trium dierum. De uera sapientia. De rebus memorandis li. 4. Libri inuectiuarum cõtra Medicũ, 4. Opus epistolarum. De studiorum suorum successibus. De septem Psalmis pœnitentialibus. Virorum illustrium epitomen, cum supplemento. Liber Augustalis. Claruit an. Do. 1374.

Franciſcus Philelphus, ex uetuſto Tolentini oppido natus, eques auratus, & poeta laureatus, ſcripſit carmine & oratione ſoluta multa, è quibus ſunt Epiſtolarũ li. 37. Epiſtolarum Græcarum lib. 39. Satyrarũ lib. 10. Sphortiados carmine heroico li. 24. carmen de laudibus Aeniciȷ Dauali. De uita & rebus geſtis Franciſci Sphortiæ lib. 1. cõuiuiorum li. 2. odarum lib. 10. de iocis & ſeriȷs hexametro uerſu lib. 1. licet Tritemius ſex enumeret. Carmen ad Paſchalem Malipperium. Oratio pro Lazaro Scarampo Comenſi epiſcopo. De Conſolatione lib. 1. oratio Coſmiaria. Oratio in Parentalibus Franciſci Sfortiæ. De legibus lib. 1. Euthyphron de pietate lib. 1. Odarum Græcis uerſibus lib. 4. de exilio lib. 3. de morali diſciplina lib. 8. Lyricorum carminum lib. 6. uita S. Nicolai Pontificis. Orationes funebres ſex: quarum Prima, parentalis de Franciſci Sphortiæ felicitate. 2. habita in funere Blãcæ Mariæ Mediolani ducis. 3. cõſolatoria ad Ia. Marcellum ſuper filiȷ obitu. 4. itẽ conſolatoria ad Petrum Philelphum de obitu matris. 5. funebris pro Philippo Borrhomeo comite. 6. pro Stephano Frederico Todeſchino. Orationes nuptiales ſeptem: quarum Prima, ſuper inita ſocietate ducis Bonæ, eiusq; filiȷ Ioã. Galeatiȷ cum Hercule Eſtenſi Ferrarienſi duce. 2. epithalamion cõtinet, habitum in nuptiȷs Beatricis Eſtenſis et Triſtani Sphortiæ. 3. in ſponſalitiȷs Theodori Plati et Heliſabet Vicecomitis. 4. in ſponſalitiȷs Petri Biragi et Heliſabet Principallis. 5. epithalamion in nuptiȷs Ioan. An. Simonettæ. 6. in deſponſione Iuliæ Marutiæ, & Raymundi Attenduli. 7. in connubio Margaretæ Arcimboldæ, & An. Cribelli. Orationes de diuerſis ad diuerſos habitæ octo. 1. ad Pium Papam Mantuæ in concione ſeu concilio ge. 2. ad Papienſes gratulatoria de creatione epiſcopi. 3. de laudibus Lazari Scarampi epiſcopi ad Comenſes. 4. pro Theodoro Plato iureconſulto. 5. oratio habita Mediolani in initio ſtudiȷ. 6. oratio gratiarum actiua ad Six. pon. maxi. 7. habita in principio Quæſtionum Tuſculanarũ Ciceronis. 8. de ſuo in urbem reditu ad Sixtum IIII. Trãſtulit etiam ex Græco in ſermonem Latinum, Rhetoricam Ariſtotelis ad Alexandrum. Ex Platone, Orationem Lyſiæ de laudibus Athenienſium. Et eiuſdẽ orationem iudicialem contra Eratoſthenẽ. Hippocratis librum de flatibus, & eiuſdem de paſsionibus corporis. Ex Plutarcho, Apophthegmata, uitam Theſei, Lycurgi, Numæ, Galbæ & Othonis, quibus in excuſis codicibus nomen interpretis nullum aſcribitur. Item Appianum Alexandrinũ, Cyri pædiã ex Xenophonte lib. 8. de repub. & legibus Lacedemoniorũ, & De Ageſilai regis Lacedæm. laudibus. Diuerſa huius opera, à diuerſis etiam excuſa ſunt, utpote Satyræ eius in Italia. De educatione puerorum Baſileæ apud Roper. Vuinter, anno 1544. Epiſtolarum libri Venetiȷs, anno 1502. Epiſtolæ ſelectiores Hagenoæ, Conuiuiorum lib. 2. Coloniæ, anno 1537. Apophthegmata, orationes, & libellus de legibus, Pariſiȷs anno Domini 1503. apud Badium. Floruit anno Domini 1581.

Franciſci Piccolominei Cardinalis Senenſis epiſtola 1. libro octauo epiſtolarum Ang. Politiani.

Franciſcus de Platea, ordinis fratrum minorum ſancti Franciſci, ſcripſit de reſtitutionibus lib. 1. de Cenſuris lib. 1. ſermones uarios, & alia. liber de Cenſura eccleſiaſtica, & alius de uſuris, impreßi ſunt Pataniȷ, anno 1473.

Franciſcus Poggius ſcripſit de poteſtate Papæ & Conciliȷ.

Franciſcus Pomzimbius ſcripſit de laniȷs, & de excellentia iuris.

Franciſcus Porcellinus iuriſperitus ſcripſit de Inuentario, & eius confectione.

Franciſcus Portus, natione Græcus, epigrammata ſcripſit uaria.

Franciſci Puccij epiſtola legitur libro ſexto epiſtolarum Angeli Politiani.

Franciſcus Puteolanus poeta Parmenſis, præfatus eſt in Ioan. Simonettæ commẽtarios de rebus geſtis Frãciſci Sphortiæ.

Franciſcus de la Ripa ſcripſit quædã ſuper tit. de Iudicijs in 2. decret. ca. 1. et cap. 2. et Rub. de reſt. ſpol. c. ſæpe. Item de peſte.

Franciſcus Robertellus Vtinenſis ſcripſit uariorum locorum annotationes in authoribus aliquot utriuſq; linguæ: nempe, In omnes Callimachi hymnos, In apophthegmata Eraſmica quædam Diogenis Cynici ex Laertio non bene uerſa. In aliquot locos Horatij, Cæſaris, Tibulli, Catulli, Propertij, Ciceronis: Rhetoricorũ, poetices, et œconomicorum Ariſtotelis. Liber impreſſus Venetijs 1543. * Eiuſdem de hiſtorica facultate diſputatio, item Laconici ſeu ſudationis explicatio, De nominibus Romanorũ, De rhetorica facultate, Explicatio in Catulli epithalamium, & quædam alia, nuper excuſa Florentiæ, extant.

Franciſcus Romæus à Caſtellione ordinis prædicatorum, ſcripſit de libertate operum & neceſſitate, aduerſus pſeudophiloſophos Chriſtianos: & breuẽ Annotationem ad animæ immortalitatẽ Chriſtianè ac Peripateticè deductã, ut habet inſcriptio. Gryphius excudit Lugduni, anno 1538.

Franciſcus Sarzoſus ſcripſit librũ qui inſcribitur Aequator planetarum.

Franciſcus Scarab. ſcripſit ſuper 2. Cod. Item ſuper 2. ff. ueteris.

Franciſcus Scilacenſis, iuriſperitus, opinor, ſcripſit de hæreticis, & de fide catholica.

Franciſcus Simenius de Ciſneros S. Balbinæ presbyter Cardinalis Hiſpaniæ, &c. Vtriuſq; teſtamenti libros multiplici lingua cũ ſua ad pontificẽ imprimi curauit, tomis ſex, anno Do. 1515. & duobus ſequentibus.

Franciſcus Sirigattus ſcripſit de ortu & occaſu ſignorum libros duos. Gryphius excudit Lugduni anno 1536.

Franciſcus Stancarus Mantuanus ſcripſit Grammaticã Ebraicam, excuſam Baſileæ anno 1546. In epiſtolam Iacobi Apoſtoli expoſitionẽ, ibidem excuſam apud Parcum an. 1547. Conciliationes quorundã locorũ ſcripturæ, excuſas ab eodẽ. De decem captiuitatibus Iudæorũ, De ſanguine Zachariæ. De Rabinorũ et Anabaptiſtarum falſa opinione, de Meſſijs. De reformatione eccleſiæ Italiæ, Cõciliationẽ Chriſti et Moſis. De locuſtis, iuxta ſcripturã & rabinos. De uocabulis Chaldaicis noui teſtamẽti. De gradibus beneficiorũ Dei, de ſeptendecim prophetis. De modo legẽdi prophetas. Catalogum regũ Iuda, & ſub quibus prophetæ & pontifices uixerint. Claruit anno 1546.

Franciſcus Syluius Ambianus Grammaticam ſcripſit, quã Robertus Steph. impreſſit Pariſijs. Itẽ Commentarios in Ciceronis libros De Senectute & Paradoxorum, excuſos apud Mich. Vaſcoſanũ. Progymnaſmatũ in artem oratoriã Centuriæ tres, Iuo Schœffer impreſſ. Mogũtiæ 1540. Eius commẽtarij in Ciceronis orationes 21. excuſi Baſileæ apud Rob. Vuinter, in magno uolumine Cõmentariorũ ſuper omnes Ciceronis orationes, anno 1539. Commentarij in duodecim libros epiſtolarum Angeli Politiani, & aliorum aliquot illuſtrium uirorum, excuſi cum operibus Ang. Polit. Pariſijs apud Iod. Badium, anno 1519.

Franciſci Tertij Cremenſis, allegationes pro teſtamento uitæ Iudæi.

Franciſci Tiſſardi opera, de Hebraicis ſtudijs, de Hebræorum ritibus, Grammatica Hebraica,

Hebraica, typis excusa sunt.

Francisci Titelamini Hasselensis, ordinis fratrũ minorum, epistola quædã apologetica, impressa. Item Compendiũ naturalis philosophiæ: Libri 12. de consideratione rerũ naturalium, earumq; ad suum Creatorẽ reductione. Opus excusum Parisijs apud Nicolaũ Buffet, an. 1543. & alibi. Cõmentarij in epistolam ad Romanos, in Psalteriũ Dauidis, item Paraphrasis in Matthæum et Ioannem, item in omnes Pauli epistolas, impressa Parisijs. De cõsideratione Dialectica libri sex, excusi Coloniæ, & Lug. an. 1548.

Francisci Valesij Galliarũ regis responsio ad protestationẽ, qua Cæsarea maiestas Romæ in eũ inuecta est: cum alijs nõnullis, ad utriusq; principis causam plenius ac certius cognoscendã. Libellus excusus in Germania, anno 1536.

Francisci Valeriolæ medici cõmentarij in 6. Galeni libros de morbis & symptomatis, excusi Lug. apud Gryphiũ anno 1540.

Franciscus Vatablus, regius Hebraicæ linguæ professor Lutetiæ, Aristotelis parua naturalia (ut uocãt) Latina fecit, quæ cum alijs operibus Aristotelis Basileæ excusa sunt. Iacobi Fabri Paraphrases in omnes physicos Aristotelis libros, recognouit: qui Parisijs impreßi sunt, 1533. Annotationes in Pentateuchũ Moysis, ex prælectionibus Fr. Vatabli, Robertus Steph. excudit Parisijs. Item in Vetus & Nouũ testamentum annotationes cum Biblijs, idem excudit 1548.

Franciscus Vicomercatus, commentariũ scripsit super tertium librum Aristotelis de anima, impressum Parisijs, an. 1543. Itẽ libros 8. Aristot. de Naturali auscultatione Latinos reddidit, et cõmentarijs illustrauit, excusos Lutetiæ per Vascosanum 1550.

Franciscus Victorius Bergomas philosophus & medicus, multa in philosophia et medicina conscripsit utraq; lingua, quæ incendio perierunt: legas præfationem Aldi Manutij, quam Græcis Alexandri Aphro. in Topica Arist. commentarijs præfixit.

Franciscus de Zabarellis, natione Patauinus, ecclesiæ Ro. presbyter Cardinalis, scripsit in Decretalibus li. 1. in Clementinis li. 1. de horis canonicis lib. 1. repetitiones uarias, & alia plura. in cuius laudem Pogius orationem habuit. Claruit anno Domini 1418.

Franco abbas cœnobij Haffligemẽsis, ordinis sancti Benedicti, scripsit de gratia Dei lib. 1. de statu futuræ gloriæ metricè li. 1. epistolarũ ad diuersos lib. 1. sermones de beata uirgine lib. 1. et quædã alia. Floruit an. 1109.

Franco scholasticus Leodiẽsis ecclesiæ, natione Germanus, scripsit ad archiepiscopum Colonien. Hermandũ secundum, opus egregiũ, de quadratura circuli lib. 1. de computo ecclesiastico lib. 1. & alia plura. Vixit anno Domini 1060.

Freculphus episcopus Lexouiensis, monachus ordinis sancti Benedicti, scripsit uolumẽ grande & insigne, continens ab exordio mundi usq; ad natiuitatem Domini nostri Iesu Christi, Rerum gestarum historiam lib. 7. Floruit anno 840.

Fridericus, nomen proprium Germanicum, ab alijs Friderichus, et Fœdericus.

Fridericus Dedekingus scripsit carmine elegiaco de simplicitate morum libros duos, in gratiam omnium rusticitatem amãtium, excusos Francfordiæ anno 1550. *

Fridericus Nausea Blãcicampianus, episcopus Viennẽsis, scripsit Regularũ de octo orationis partiũ cõstructione ex Varrone, Diomede, & alijs Grãmaticis libellũ. Scholia in opusculũ Erasmi Rot. de octo orationis partiũ constructione. Libellum de cõficiendis epistolis. Consiliorũ de puero literis instituendo li. 1. De primordijs poetices li. 1. Epigrammatum centurias. Distichorum in Lactantiũ Firmianũ li. 1. Patauinæ ciuitatis

Italiæ

Italiæ encomium. De tardiori reditu ſuo ex Italia in Germaniam lib.1.Encomium uillæ Pronumiæ. Librū Genethliacum in natiuitatem D. Maximiliani & D. Ferdinandi, Archiducū Auſtriæ. Muſices Iſagogē, Iſagogen in Arithmeticam. Dialecticæ compendium ad æmulationem Petri Hiſpani. Principiorum Dialectices librum in 6. Tomos diuiſum. Rerum Rhetoricarum libros 3. excerptorum ex libro cui nomen Rhetor. librum unum. Orationem in laudem Franciſci Philelphi. Orationem in laudem Iuridicæ facultatis. Orationem in l. edita. C. de edēdo. Orationes in laudem epiſtolarum Plinij. Pro ſedando plebeio in Germania tumultu, in præcellentem Chriſtianæ religiogionis Chriſtianiq; ſacerdotij dignitatem. Ad Eraſmum Roter. ut conferat ſe ad conuentum Spirenſem ob cauſam Religionis. Ad Fridericum ducem Saxoniæ electorem. In utranq; Ieſu Chriſti natiuitatem, in annū Iubileum Henrici Reuſſen. De reformanda eccleſia in Synodo Moguntina, in Aſſumptionē Mariæ, in annum Iubileum D. Thomæ comitis ab] Reyneck, in natiuitatem Chriſti, in Cœnobiticam uiuendi rationem. De libris nouiſſimis his temporibus tutò legendis, in ſuſceptione Caroli V. Romani imperatoris & aliorum, in Ieſu Chriſti natiuitatem, in obitum D. Catharinæ Angliæ reginæ, in obitum Eraſmi Roterodami, in exequijs D. Heliſabethæ imperatricis, Caroli V. imperatoris cōiugis. Pro ineunda in Chriſtiana religione concordia, in exequijs Heliſabethæ Ferdinandi Cæſaris filiæ. Librum de Terræmotibus. De natura commendationeq; thermarū, et fontis præſertim Aponi Italiæ, li. 1. explorationis cometarū lib. 1. rerum mirabiliū lib. 7. genethliorū, ſiue ſuper natiuitate Ioānis, Cæſaris Ferdinandi, &c. tertiogeniti li. 1. de locuſtis li. 1. topotheſiæ Coloniæ Rheni et Ratisbonæ ciuitatū li. 1. reſtitutionis & in ordinē ſeriemq; digeſtionis librorū Aeneæ Syluij librū unū. Epitomen uitarum Pij pontificis. Annotationū in Anonymi philaleti Euſebiani rapſodias lib. 1. librum interpretationis in l. edita. C. de edendo. Problematum in tit. ff. De regulis iuris lib. 1. paratitlorum libros 4. in 4. li. inſtitutionū Iuſtiniani Iſagogen, in omnes titulos pandectarū iuris ciuilis lib. 62. librum deciſionis controuerſiæ, qua controuerſum eſt, An acceptationi uigore gratiarum ſit locus, gratijs per Papam ſuſpenſis. Reſponſorum lib. 1. locorum inſignium utriuſq; iuris lib. 1. de legibus interpretandis lib. 3. quæſtionum et ſolutionum ſuper bonis per Clericos poſt mortem relictis lib. 1. primitiarum Theologicarum lib. 1. de ſacramēto Euchariſtiæ lib. 1. deciſionum & declarationum in XII. fidei articulos li. 1. uitas ſanctorum lib. 12. de diuinis in eccleſia officijs li. 1. præludiorum in libros Diuorum, librū 1. homiliarū in communes aliquot Euangeliorum locos lib. 1. interlocutoriorum in 33. articulos cuiuſdam lib. 1. ſingularium contionum lib. 1. cenſuræ, unà cum ſolutione trium quæſtionum contra Zuuinglium lib. 1. metaphraſeos in Euangelium Matthæi lib. 1. in fidei XII. articulos contra fidei aduerſarios lib. 1. miſcellaneorum pro horis Canonicis lib. 1. miſcellaneorum pro Miſſa, & eius officio lib. 1. de coniugio ſacerdotum & uotis monaſticis lib. 1. de primitijs ſacerdotalibus lib. 1. panegyricum in Mariā uirginem lib. 1. de paiientia lib. 1. annotationū in Anonymi raphodias Euſebianas li. 1. enarrationum in librum Tobiæ lib. 1. heptalogon in ferias VII. Mariæ uirginis. In Euāgelia Dominicalia per totum annum lib. 4. Chriſtianarum precationum lib. 1. homiliaticæ Apologiæ pro ſalutatione angelica lib. 1. ſuper eo quod Chriſtus ait, Reddite Cæſari quæ Cæſaris ſunt, &c. li. 1. in Pſalmos 19.

Dauidis

Dauidis lib.1.postillarum & Homeliarum per circuitum anni epitomen, in Euangelia de tempore & sanctis. In LXXVIII. Psalmos Dauidis Metraphraseos lib. 1. aduentualium sermonum lib.1. quadragesimalium sermonum lib.2. fragmentorum LI. Homeliarum lib.1. tam de tempore quàm de sanctis. Metaphraseos in Euangelium Ioannis li. 1. Pragensium concionum XXXIII. lib.1. de Christi passione lib. 1. concionum Pragensiũ XV. lib.1. de Christiano matrimonio lib.1. de aduersitatũ causis lib.1. rerũ Conciliarium lib.1. responsorum ad aliquot Germaniæ grauamina lib.1. in orationẽ Dominicam lib.1. de Concionibus contra Thurcas formandis lib. 1. catechismi Catholici lib.6. in Decalogũ enarrationes. In primum caput Ioannis, In principio erat uerbum. Secretorum de calamitatibus huius temporis lib. 1. Consolationum ad regem Ferdinandũ lib.1. Syluarum Synodalium lib.8. appendicis Synodalium syluarum lib. 3. de reconciliandis in religione dissensionibus. De consummatione seculi lib.5. consolatoriorũ sermonum lib.1. in illud, Beati qui lugent. De Antichristo lib.3. de Methodi ratione concionandi lib.3. enarrationum in librum Iudith li.1. de nouissimo die lib.3. de Noua Hierusalem lib. 3. epistolarum libros aliquot. Claruit anno 1551.

Fridericus Petrucius Senensis, scripsit de pluralitate beneficiorum, cum additionibus Lapi à Castellione. De permutatione beneficiorum. Consilia in iure, typis excusa.

Friderici Primi Romanorum imperatoris, & eius notariorum epistolæ, extant Viennæ Austriæ apud Vuolfgangum Lazium.

Friderichi imperatoris Constitutionum excerpta, cum Codice Iustiniani per Gregorium Haloandrum recognito, impressa.

Fridericus Schenk baro à Tãdenberg, scripsit interpretationes in tres libros Feudorũ. Conclusiones. Progymnasmata fori.

Froisardus (aliàs Frossardus) Gallus, scripsit historias quasdam, quæ in Gallia Parisijs excusæ sunt.

Frontonis antiqui scriptoris rei rusticæ fragmenta, citantur in Constantino adscriptis Geoponicis.

Froschij cuiusdã Musica, typis excusa.

Fructuosi episcopi sententiæ quædam citantur in libello de officio rectoris ecclesiæ, Coloniæ excuso, 1531.

Fulgentius Audax Anglus scripsit * orationes de Romanorum iniurijs. Pro uindicanda libertate. Ad Donaldum regem epistolas. Item ad regem Pictorum. Claruit anno Domini 211.

Fulgentius episcopus Ruspensis in Aphrica, scripsit de gratia dei & libero arbi. lib. 7. de sancta Trinitate lib.1. de ueritate prædestinationis lib.2. de remissione peccatorum li.2. altercationem cum Trasemundo rege lib.1. regulã ueræ uitæ lib. 1. de prædestinatione lib.3. ad Ferrandum diaconum lib.1. de continentia coniugali lib.1. de uirginitate ad Probam lib.1. de oratione ad eandem lib.1. de charitate ad Eugyppium abbatem lib.1. de pœnitentia ad Venantiam li. 1. ad Theodorum senatorem lib.1. ad Gallam uiduam lib. 1. de fide ad Donatum lib. 1. de mysterio mediatoris li.3. de sacramento incarnationis lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. sermonum multorum lib. 1. homilias quoq; innumerabiles li.1. quæstionum diuersarum lib.1. Adam sine a, Abel sine b, &c. lib. 1. mythologiarum ad Carum presbyterum lib.3. de abstrusis sermonibus lib.1. Virgilianæ continentiæ moralizam lib.1. de immensitate filij dei lib. 1. de passione Domini lib.1. Eius opera nuper apud Germanos inuenta, & recens impressa, primum Norim

bergæ apud Cobergerum, anno 1519. deinde Coloniæ impensis Godefridi Hittorpij, anno 1526. adiectis etiam Maxentij Ioannis, et alijs quibusdam opusculis, uidelicet ad Monimum libri tres: Primus, de duplici prædestinatione Dei, una bonorum ad gloriam, altera malorum ad pœnam. Secundus tres quæstiones complectens: unam, de sacrificij oblatione: alteram, de sancti spiritus missione: tertiã, de supererogatione S. Pauli. Tertius, de uera expositione illius dicti euangelici, Et uerbum erat apud Deum. Contra Arianos liber unus, cõtinens decem responsiones, ad totidem Arianorum obiectiones. Ad Trasimũdum regem libri tres: quorum Primus est de mysterio mediatoris Christi, secundus de immẽsitate diuinitatis filij Dei, tertius, de sacramento Dominicæ passionis. Epistolæ septem, quarum Prima, de coniugali debito, & uoto continentiæ à coniugibus emisso. 2. ad Gallam de consolatione super mortem mariti, deq; uiduitate. 3. ad Probam, de uirginitate simul atq; humilitate. 4. ad eandem, de oratione ad Deum, & compunctione cordis. 5. ad Eugyppium abbatem, de charitate & eius dilectione. 6. ad Theodorum senatorem, de cõuersione à sæculo. 7. ad Venantiam, de recta pœnitentia & futura retributione. ad Donatum liber unus, de fide orthodoxa, & diuersis erroribus hæreticorum, ad Populum sermones quinq;: Primus, de confessoribus & dispensatoribus Domini. 2. de duplici natiuitate Christi, æterna & temporali. 3. de laudibus Mariæ ex partu Saluatoris. 4. de sancto Stephano protomartyre, & conuersione S. Pauli. 5. de epiphania, deq; innocentium nece, & muneribus magorum. Opera Maxentij, quæ simul impressa sunt, infrà enumerabimus. Fulgentij homiliæ duæ, cum homilijs SS. patrum, excusæ olim Basileæ. Homilia de charitate Dei ac proximi, imperfecta: & epistola ad Eugyppium eiusdem argumenti, in fine Thesaurorum Eugyppij, impressæ sunt Basileæ. Mythologiarum libri tres, excusi Augustæ Vindelicorum, anno 1521. cum commentarijs Iacobi Locher Philomusi, & Parisijs apud Ioã. Lalisiau, adiectis uocum antiquarum interpretamentis per eundem Fulgentium conscriptis: & Basileæ apud Heruagium sine commentarijs, cũ Hygino, Palæphato, Arato, &c. anno 1535. & rursus apud Hen. Petrum, cum Palæphato, Phornuto & Alarico. Claruit anno Domini 500.

Fulpertus episcopus Carnotensis, inter cætera scripsisse dicitur, Epistolarum ad diuersos lib. 1. in laudibus sanctæ Mariæ li. 1. Hymnos & orationes uarias, & quædam alia. Claruit anno Domini 1010.

G A.

Gabianus quidam scripsit super loco 2. Cod. de fideicom. l. cum acutissimi.

Gabriæ Græci fabellæ tres & quadraginta ex timetris iambis, tetrastichis inclusæ, cũ Græcis Aesopi fabulis Basileæ apud Frobenium impressæ sunt.

G. Sauromanus procurator Cæsaris, * scripsit ad principes Christianos de religione & communi concordia libellum, excusum Romæ anno 1529.

Gabriel Byel Germanus, ordinis eorũ qui se fratres de communi uita appellant, scripsit librum in Canonem missæ, impressum Lugduni anno Domini 1517. Sermones de festis Christi, De festis S. Mariæ, & De sanctis insignioribus totius anni. qui excusi sunt unà Basileæ apud Adamũ Petri, anno 1519. Sermones Dominicales de tempore et de sanctis per totũ annũ. Sermones medicinales cõtra pestem & mortis timorem. Defensorium contra æmulos suos. De obedientia sedis Apostolicæ. Historiam Dominicæ passionis. Hæc uno uolumine excusa sunt

anno

anno 1519. Epitomē & collectorium circa quatuor sententiarum libros, Tubingæ editū anno 1501. duobus Tomis. Claruit anno Domini 1449.

Gabriel Cardinalis, postea Eugenius 4.

Gabrielis Gatiani Brixiani, Syntagma de eo quod interest, excusum Lugduni apud Gryphium anno 1542.

Gabriel Humelbergius Rauenspurgensis, medicus, Antonij Musæ de herba Vetonica, & L. Apuleij de medicaminibus herbarum libros, recognouit, emendauit, & commentariolum adiecit, excusum Tiguri. Scholia in librum Sexti philosophi Platonici de medicina animalium, bestiarum, pecorum, & auium: impressa ibidem 1539. Vide in Sexto. Commentaria in Q. Sereni Samonici poetæ librum medicinalem, excusa ibidem 1540. Annotationes in Apicij Cælij libros decem de opsonijs & condimentis, siue arte coquinaria, ibidem 1542.

Gabriel Perouanus scripsit Astronomiæ defensionem, quæ excusa est Mediolani 1507.

* Gabrielis Putherbei Turonici Fontebraldæi Theotimus, siue de tollendis & expurgādis malis libris, libri tres. excusi Parisijs apud Ioannē Roignij, anno 1549.

Gabriel de Spoleto, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, scripsit aduersum hæreticos lib. 1. aduersum fratricellos lib. 1. & alia quædam. Claruit anno Domini 1417.

Gabriel Zerbus, uel de Zerbis, Veronensis, scripsit Anatomē corporis humani, sermone barbaro. liber excusus est. Anatomē infantis, libellum excusum Marpurgi in Germania, 1537. cum alijs quibusdam. Item Metaphysicam in Italia excusam. Cautelas medicorum, impressas Lugduni 1525. cum Pantaleonis Pilulario & Lacticinijs.

Gaffurrus Genuensis scriptor, nominatur inter authores, unde exempla sua de rebus memorabilibus Bapt. Fulgosius collegit.

Gaietanus, idem qui suprà Caietanus, scripsit super physicis Aristotelis, super libris de cœlo, de anima, de meteoris, & regulis Entisberi, quæ omnia in Italia excusa sunt.

Gaij papæ decreta, cum reliquis pontificijs impressa Coloniæ.

Gaius sub Zephyrino Romanæ urbis episcopo, & sub Antonino Seueri filio, disputationem aduersum Proculum, Montani sectatorem, habuit, arguens eū temeritatis, super nouam prophetiam defendendam: & in eodem uolumine epistolas quoq; Pauli, tredecim tātum enumerans, decimāquartam, quæ fertur ad Hebræos, dicit non eius esse: sed & apud Romanos usq; hodie quasi Pauli apostoli non habetur.

Gaigni cuiusdam commentarij in epistolas Pauli, Lutetiæ excusi.

Galbij Basii scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog. *

Galeatius Capella scripsit de bello Mediolanensi, & rebus nuper in Italia gestis libros octo: qui excusi sunt Norimbergæ à Petreio, anno 1532. His libris describitur, quicquid bellorū in tota Italia ab anno Domini 1521. usq; ad annum 1530. inter Pontificem, Gallum, Venetos, & Cæsarē gestum est: quomodo Mediolanum à Cæsarianis recuperatum, Franciscus Sphortia eius dux restitutus, & ad extremum urbs Roma capta ac direpta sit, singulorū annorum rebus gestis, singulis libris explicatis.

Galeatij de S. Sophia opus medicinæ practicæ in nonum tractatum libri Rhasis ad Almansorem, de curatione morborum particularium, impressum Haganoæ anno 1533. Adiectus est & liber quidam introdu-

ctorius ad medicinã per Georgium Kraut, de quo inferius.

Galeottus Martius Narniensis philosophus, librum de incognitis uulgo ad Matthiam Coruinum Pannonũ regem scripsit. * Item de homine & eius partibus, impressum Basileæ apud Frobenium. Apologeticũ contra Georg Merulam. De doctrina promiscua librũ, uaria multipliciq; eruditione refertũ, excusum Florentiæ per L. Torrentinum 1548.

* Galfridus Alijeuaunt Anglus, Carmelitarum ordinis monachus, scripsit lecturam Sententiarum lib. 4. Commentarios in Lucam. Tabulam originalium. Sermones multos ad populũ. Claruit anno Do. 1340.

* Galfridus Arthurius Monemuthensis, monachus Benedictinus, scripsit De rebus Britannicis lib. 8. prædictionum Ambros. Merlini li. 1. uaticiniorum Merlini Chalcedonij li. 1. uitam Arthuri Anglorum regis. Breuiarium Gildæ. Diuersi generis carminum lib. 1. Claruit anno Domini 689.

* Galfridus Chaucerus Anglus, eques auratus, Boethium de consolatione Philosophiæ trãstulit in linguam Anglicam poemate uario. scripsit Trophæum Lombardicũ lib. 1. De principum ruina, Emblemata moralia. Amatoria carmina. De curia Veneris. Chryseidæ testamẽtum. Chryseidæ querimoniam. Laudes bonarum mulierũ. Cleopatræ uitam. Vitam Thysbes Babylonicæ. Vitã Didonis Carthaginẽsis. De Hypsipyle & Medea. Vitam Lucretiæ Romanæ. De Ariadna Cretensi. De Philomela Atheniensi. De Phyllide Thracensi. De Hypermestra Ægyptia. Somnium Chauceri. Volucrum conglobationem. Vrbanitatis florem. Misericordiæ sepulturam. De Augea & Telepho. Choream Dominarũ. De astrolabij ratione. Querimoniam Nigri militis. Fœminarum encomion. Narrationes diuersorũ, De Troilo & Chryseida. De Cæyce et Halcyona. In obitum Blanchiæ ducissæ. Tragœdias, item Comœdias multas, ac elegias poematáq; uaria. Claruit anno Domini 1450.

Galfridus Grammaticus natione Anglus, scripsit in Doctrinale Alexandri lib. 1. in Ioannis Garlandi Synonyma, in Æquiuoca eiusdem. Hortum uocabulorum lib. 1. medullam Grammatices li. 1. quæ omnia Londini & Parisijs impressa. Claruit anno Domini 1490.

Galfridus Grandfelde Anglus B. Augustini ordinis monachus, scripsit sermonũ Dominicalium lib. 1. determinationes Theologiæ. Claruit anno Domini 1370.

Galfridus Hardeby Anglus, monachus Augustinianus, scripsit aduersus Armachanum lib. 1. Ordinarium quæstionum li. 1. postillationes scripturarum lib. 1. cõciones per annum. Claruit anno Domini 1370.

Galienus Aug. in fragmentis Gregoriani codicis allegatur.

Gallus abbas monasterij Aulæ regiæ in Boœmia, ordinis Cistercienfium, natione Germanus, scripsit Dialogum inter patrem & filium quem uocauit Malogranatum, distinctum in lib. 3. Sermones ad fratres lib. 1.

Galterius episcopus Pictauiensis, ordinis fratrum minorum, scripsit per anni circulũ Sermonum lib. 2. super sententias li. 4. quodlibetorum li. 1. Claruit anno Do. 1250.

Galterus Disse, natione Anglicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ de monte Carmeli, nuncius & legatus Bonifacij papæ noni, scripsit contra Lolhardos lib. 1. de schismate quoq; li. 1. in aliquos Psalmos lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. & quædam alia. Claruit anno Domini 1390.

Galterus episcopus Magolensis, ex Insulis oppido Flandriæ oriundus, scripsit super Psalterium lib. 1. & quasdam epistolas. &

les, & alia quædam.

Galuagnus quidam I. C. scripsit Cōtra rietates, & de differentijs inter ius ciuile et canonicum.

* Galueneus Flamma scripsit quasdam historias, ex quibus Baptista Fulgosus aliquot exempla de dictis factisq; memorabilibus recitat.

Gammarus scripsit de scientia iuris: nescio an Petrus, aut Andreas Gammarus, de quibus suo loco agitur.

Gandinus scripsit de iudicijs & tortura.

Ganfredus Antisiodorensis monachus, Cistercienfis ordinis, scripsit contra Petrum Abelardū, cuius olim discipulus fuerat, li. 1. in Apocalypsin Ioannis li. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Claruit anno Domini 1160.

Ganfredus de Trano, subdiaconus ecclesiæ Romanæ, scripsit super titulos decretalium lib. 5. quæstiones uarias lib. 1. & alia quædam.

† Ganisij, siue Calisij scripta citātur apud Plutarchum in uita C. Cæsaris.

Gaon Mehar Israel, scripsit librum Therumath, id est, de oblationibus, qui inter Iudæorum Thalmudicos habetur.

Gargilius Martialis, Marius, Maximus, Suetonius Tranquillus, &c. principes Romanos descripsere. Raph. Volaterranus ab initio libri 23.

Garioponti medici antiqui libri octo, de morborum particularium à capite ad pedes, & febrium quoq; causis, accidentibus, & curationibus, excusi Basileæ apud Henricum Petrum, anno 1531. & 1536.

Garmi Babyloniorum regis epistolium ad Neogyndam Indorum regem, inter Apollonij epistolas habetur, in Græco Aldino epistolarum codice.

Garsias natione Hispanus, scripsit super decretalibus lib. 5. & in legibus plura. Claruit anno 1290.

Gaspar de Arengueria scripsit in 2. ff. ueteris. & in tit. de Iudicijs.

Gaspar Calder. scripsit in locum De pœnit. & remiss. c. nostro postulasti. in 5. Decretalium.

Gasparis Crucigeri commentarius in epistolam Pauli ad Timotheum priorem, excusus Argentorati anno 1540. Oratio de ordine discendi habita in promotione Magistrorum, coniuncta est Philipppi Melanchthonis declamationibus Argētinæ impressis apud Cratonem Mylium. Extant etiam plura alia eiusdem, Vuitembergæ excusa. *

Gasparis Contareni, patritij Veneti, de magistratibus & repub. Venetorum libri quinq; excusi Basilcæ in officina Frobeniana, anno 1543.

Gaspar Hedio, diuini uerbi minister in ecclesia Argentoratensi, scripsit historicam synopsin, qua M. Antonij Coccij Sabellici institutū persequitur ab anno Domi. 1504. quò pertigit Sabellicus, usque ad annū 1538. Impressa Basileæ apud Heruagium cum Sabellici operibus, 1538. Idē in Abbate Vrspergense, et Eusebij Ecclesiastica præstitit, præter multa alia Germanicè ab eo uersa. *

Gaspar Heldelinus scripsit Encomium ciconiæ. & transtulit ex Plutarcho primū sermonem Sympofiacum, an ad pocula philosophari conueniat: item ex Luciano Iouē Tragœdum, de contempta religione dialogum. Omnia simul Henr. Petrus excudit Basileæ.

Gaspar Megander, Tigurinus, scripsit commentaria in epistolam Pauli ad Galatas, excusa Tiguri anno 1533. item ad Ephesios commentaria, Basileæ apud Hen. Petri anno 1534. in epistolas tres ad Timotheum & Titum, Basileæ apud Rob. Vuinter, anno 1536. Collegit etiam farraginem annotationum in Genesim ex ore Zuuinglij, im-

press. Tiguri in 8. anno 1527. **Item in Exodum**, *ex ore eiusdem: quæ impressa* Tiguri *eodem anno. Item in epistolam ad* Hebræos, *& priorem* Ioannis Canonicam, Tiguri *anno 1539. cũ annotationibus in* Euangelia, *et aliquot* Pauli *epistolas. Scripsit etiam* Catechismum *in gratiam iuuentutis* Bernensis, *& commentaria in* Acta Apostolorum.

Gaspari Rodolphi, *natione Sueui, dialectica cum tabulis omnium dialecticæ partium: excusa* Argentorati *apud* Iacobum Iucundum, *1536. & 1540. cum libello* Ioan. Lod. Viuis *de Disputatione.*

Gaspar *Sasgerus* Minorita, *scripsit de matrimonij dissolubilitate contra* Lutheranum *dogma:* Tubingæ *anno 1525. Scripsit etiam* Scrutinium *scripturæ, ad tollenda in* Christiana *religione dissidia. Libellus excusus* Tubingæ.

Gasparis *Schuuenckfeldij epistola de cursu uerbi Dei,* Basileæ *excusa apud* Thomam Vuolfium. *1527. Scripsit etiã* Germanicè *opuscula quædã, hic non enumeranda.*

Gaspar Vallascus *scripsit in 1. ff. ueteris de* Iurisd. om. iud. l. imperiũ. *et in 2. eiusdem de* Iureiurando. l. admonendi.

Gaspar *Vrsinus* Velius *poeta regius, scripsit monosticha de uitis regum* Italiæ, Albanorum, Romanorum, *uirorum illustrium,* Cæsarum *ac summorum pontificum usq; ad* Carolũ *et* Ferdinandũ: *& rursus disticha* Cæsarum Romanorum, *quæ excusa sunt* Francoforti *apud* Egenolfum, *cum* Epitome Chronicorum mundi. * Eiusdem Poematum *libros 5. excudit* Frobenius *1522.*

Gasparinus *grãmaticus, patria* Bergomen. *scripsit de* Orthographia *lib. 1. epistolarũ ad diuersos li. 1. orationes uarias li. 1. in epistolas* Ciceronis *lib. 1. in eundẽ de officijs li. 1. in eundẽ de oratore lib. 1. in eundẽ de senectute li. 1. et quædã alia. Claruit an. 1420.*

Gaudentij *cuiusdam epistolas, uide in septimo tomo operum* Augustini *cum refutatione.*

Gaudentij *philosophi harmonica introductio, seruatur in* Italia Græcè.

Gaudentij Merulæ *de* Gallorum Cisalpinorum *antiquitate liber, excusus* Lugduni *apud* Gryphium *1536. Scripsit etiam in* Vitruuium *&* Plautum Annotationes, *& quædam alia nondum edita.*

Gaufredus *Anglus de præceptis* Dialectices *et* Rhetorices, *ad* Innocentiũ Pontificẽ: *extat* Viennæ Aust. *apud* Vuolf. Laziũ.

Geberus, *siue* Gebrus Arabs Syntaxim Astronomicam, *siue* Demonstratiuum opus Astrologiæ *libris* IX. De Alchymia *librũ.* De *inuestigatione ueritatis librum. Scripsit & librum* Fornatum, *Librum pietatis siue misericordiæ. Librum regni. Librum perfecti magisterij.*

Gelasius *papa primus, natione* Afer, *scripsit* Decretum *synodale li. 1. cõtra* Arianos *lib. 2. contra* Eutychem *&* Nestorem *lib. 5. hymnorum, instar* Ambrosij *lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Orationes plures & graues. & quædam alia.* Gradalia, Alleluia, *et* Tractus, *cũ præfationibus ad missam cõgruentes ordinauit, & libros sanctorum patrũ autenticos ab apocryphis sequestrauit, sicut habetur dist. 15.* Sãcta Ro. *Eius decreta cũ cæteris pontificijs impressa sunt* Coloniæ. *de duabus naturis in* Christo, *aduersus* Eutychem *&* Nestorium *liber, excũsus* Basil. *apud* Hen. Petrum *in antidoto cõtra hæreses, 1528. Floruit anno* Do. *496.*

Gellij Bernardini Marmitæ Parmensis *commentarij in tragœdias* Senecæ, *excusi* Parisijs *anno 1498. unà cum* Danielis Galetani *commentarijs in easdem.*

Geminianus, *qui &* Dominicus *de* S. Geminiano: *uide suprà.*

Geminius, *epistolæ 4. apud* Cyprianum *author, cũ aliquot alijs coepiscopis li. 1.*

Geminus

Geminus philosophus, cuius alicubi meminit Proclus Diadochus, scripsit Isagogē in Meteora, et in Phænomena Græcè: prima extat Romæ in Vaticana, altera Venetijs.

Gemini à Furnis uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Geminus Antiochenæ ecclesiæ presbyter, pauca ingenij sui monumēta composuit, sub Alexandro principe. D. Hieron.

Gemisti Plethonis de gestis Græcorum post pugnam ad Mantineam libros duos, M. Antonio Antimacho interprete, excudit Robert. Vuinter Basileæ, anno 1540. Vide Georgium Gemistum.

Gemmæ Phrysij medici & mathematici apud Louanienses, methodus arithmeticæ, impressa Antuerpiæ anno 1540. De locorum describendorum ratione, deq; distantijs eorum inueniendis: item De usu annuli astronomici, libelli impreßi ibidem cum Petri Apiani Cosmographia, 1540. Charta, siue mappa (ut uulgus uocat) qua cōtinetur generalis totius orbis descriptio, partim ex ueteribus, partim ex recentioribus collecta, et Carolo V. Aug. nuncupata; impressa anno 1540. Louanij.

Gennadius Constantinopolitanæ ecclesiæ pontifex, Danielem prophetam ex integro ad uerbum commentatus exposuit. Homilias etiam multas composuit. Moritur seniore Leone imperium tenente. Gennad. Ioan. Trittenhemius scribit, eum obijsse anno salutis 460. nihil autē scriptorum ipsius ad manus suas peruenisse.

Gennadius Maßyliensis ecclesiæ presbyter, scripsit de fide sua ad Gelasiū papam lib. 1. aduersus Nestoriū li. 6. aduersus Eutychen li. 9. aduersus Pelagiū li. 3. aduersus omnes hæreses li. 8. de illustribus uiris li. 1. de hæresi mille annorū li. 1. impressum est autē opus de illustribus uiris ecclesiasticis, cum quarto tomo D. Hieronymi: et cū Epiphanio de prophetis, ac Hieronymo de ecclesiasticis scriptoribus, &c. Basileæ apud Cratandrū.

Gennadij patriarchæ, & synodi Constantinopolitanæ epistola encyclia de Simonia, in totū orbē missa ad omnes Metropolitanos, & papam Romanū: excusa Basileæ apud Ioan. Frobenium 1518. cū Petri et Gregorij Neocæsariensis canonibus, &c. Ioan. Oecolāpadio interprete. Claruit an. 400.

Gennadij Scholarij scripta quædā Græca, Diegus Hurtadus à Mendoza in sua bibliotheca seruat, nēpe: de primo Dei cultu, de tempore & modo essentiæ intelligibilium & immortalium animarum, ad illos qui scandalum patiuntur.

Gentiani Herueti Aurelij orationes aliquot, utpote ante Olynthiacarū Demosthenis prælectionē habita oratio. Itē de radenda barba, de alēda barba, de uel radēda uel alēda barba, de ascēsu Domini, de amore in patriā. Idem Plutarchi opusculū, Quomodo * oporteat adolescentem audire poemata, Latinitate donauit, et Alexandri Aphrodisei Quæstiones naturales et morales, siue difficiliū dubitationum et solutionū libros quatuor, è Græco sermone in Latinū cōuertit, excusos Basileæ apud Io. Oporinū, an. 1548.

Gentilis Fulginas medicus, scripsit in Auicennā cōmentariorū li. 5. cōtra pestilentiā li. 1. de febribus quoq; li. 1. de gradibus medicinæ li. 1. & alia quædā. Eius in Auicennā cōmētaria duobus Tomis impressa olim Papiæ, ex quibus 7. chartæ postremæ cōtinēt Receptas, id est, medicamēta cōposita Gētilis super prima quarti Auicēnæ. Libellus de diuisione librorū Cl. Galeni, eorūq; ordine et numero, impressus olim Venetijs cū Hali cōmētario in artē Galeni. Cōmētarij super tractatu pulsuum magistri Aegidij Venetijs 1494. cum eiusdem Aegidij libello de urinis per ipsummet exposito: & Basileæ 1529.

Expositio

Expositio super tractatibus Auicennæ de lepra, & de dislocationibus ac fracturis. Vide suprà in Dino de Garbo, ubi Florentinus patria dicitur. Tractatus de proportionibus medicinarum commiscendarum, & de modo inuestigandi complexiones earum, et ad sciendum conuenientē dosim cuiuslibet medicinæ solutiuæ, &c. Impressus in Italia, anno 1485. Symphorianus Campegius addit, eum scripsisse Consiliorũ in omnes morbos librum 1.

Gentilis Papiensis scripsit Repertorium iuris.

Georgius quidam de sacrificijs Rhodijs, Athenæo citatur.

Georgij cuiusdam Græci monachi historia temporum, siue chronica, à condito mundo usq; ad regnum Nicephori Botaniatæ, extat manuscripta Venetijs in bibliotheca SS. Ioannis & Pauli: & apud Diegum Hurtadum Cæsaris legatum, ibidem.

Georgij τῆς μεγάλης ἐκκλησίας στίχοι, Romæ in Vaticana extant.

* Georgij Acanthij Kelhaimanni partitiones in M. T. Ciceronis de Rhetorica libros quatuor ad C. Herenniũ: excusæ sunt Basileæ apud Ioan. Oporinum anno 1549.

* Georgij principis ab Anhalt, præpositi Magdeburgensis ac Misnensis oratio consolatoria de dicto Christi, Nemo rapiet oues meas ex manibus meis, &c. in synodo diœcesana Mersburgensi recitata: excusa est Lypsiæ apud Valentinum Papam, anno 1550.

Georgius Aemilius Mansfeldēsis Germanus, edidit epigrãmata elegiaca ad Imagines mortis, excusas Lugduni apud Frellonios, cũ alijs quibusdam 1542. Elegiacũ carmē ad imagines in Apocalypsi Ioãnis, excusus Francfordiæ 1540. apud Egenolphum, cum enarratione. Extat eiusdē De recẽti instauratione scholæ Sygensis, in ditione comitis Nassaēsis, elegia. Querela de incẽdio arcis Freudenbergensis, et oppidi uicini eiusdē nominis, in ditione Nassaensi, facto 1540. Itē oratio Dominica cũ duobus Psalmis, omnia elegiaco carmine, impressa Frãcofordiæ apud Egenol. Scripsit etiam Annotationes in Esaiæ caput 53. De passione, morte, et resurrectione Christi. In Psalmũ Dauidis 1. 2. et 21. in Euangelia natiuitatis et trinitatis. Præterea sacra aliquot eiusdē argumẽti carmina. Quæ omnia excusa sunt Basileæ an. 1550. Euangelia etiã Dominicalia heroico carmine reddidit, adiectis breuibus argumentis. Liber excusus Coloniæ apud Mar. Gymnicum, anno 1549. Item Epistolas Dominicales & festiuales, heroico carmine, quas hoc tēpore excudebat Ioan. Oporinus, unà cum eiusdem Explicatione Euangeliorum per totum annum. Claruit anno 1550.

Georgij Agricolæ medici Bermannus, siue de re metallica Dialogus, excusus Basileæ apud Frobenium anno 1530. De mensuris & ponderibus libri quinq; Parisijs apud Vuechelum 1533. & quædam alia, à Frobenio excusa.

Georgius Benignus Archiepiscopus Nazarenus, scripsit de Dialectica magnum uolumen, excusum Romæ.

Georgij Bock Arlunensis lucubrationes, iucundæ et utiles. excusæ Basileæ apud Henricum Petrum.

Georgius Briobathus Germanus, Mathematicus insignis, scripsit Theorica. Rap. Volater lib. 21. Vrb. com.

Georgij Bruxellensis in logicam Aristotelis expositio, per omnes organi partes, sermone barbaro: cum additionibus quibusdã Thomæ Bricoti, excusa Lugduni 1504. apud Stephanum Gueynard. Eius interpretatio in Summulas Petri Hispani, cũ Thomæ Bricot quæstionibus, ibidem impressa apud Iannot de Campis, anno 1509.

Georgius Buchananus Schotus rudimenta

menta grammatices Latinæ, Thomæ Linacri ex Anglico sermone in Latinũ uertit: ea Nic. Brylingerus impreßit Basileæ, an. 1542.

Georgius Castellanus, Laurentius Valla, Pet. Candidus December, Nicolao V. Pont. in transferendis operibus acceptißimi fuerunt. Volater.

Georgius Cassander descripsit uirorũ quorundam illustrium uitas, qui ante Procã & cum Pompeio fuerunt. Quæ simul excusa sunt cum Plinij de uiris illustribus libello, Coloniæ apud Gymnicum, anno 1549. Eius oratio panegyrica in laudẽ urbis Brugarum, & studiorum humanitatis, atq; lectionis publicæ tunc primùm ea in urbe institutæ à Reuerend. patre D. Io. Albio, eiusdem urbis ciue, episcopo Cubẽsi, Brugis habita, & excusa Gandaui apud Iod. Lampertum, 1541. Tabulæ breues & expeditæ in præceptiones rhetoricas, excusæ Antuerpiæ apud Ioan. Stelsiũ, 1542. & quædã alia.

Georgij Chœrobosci de figuris poeticis libellus Græcè seruatur in Italia.

Georgius Choniates antidota Persica in Græcũ sermonem trãstulit: quem librum Diegus Hurtadus habet, Venetijs.

Cyri Georgij Chrysococcæ medici expositio εἰς τὴν σύνταξιν τῶν περσῶν, Romæ seruatur in Vaticana.

Georgius Collimitius Tãtesteterus physicus scripsit de applicatione astrologiæ ad medicinam, deq; conuenientia earundem. De ratione dierum criticorum canones. Super eadem re Axiomata nouem, de diebus criticis uestigandis ex figura cœli, & puncto temporis quo laborare cœpit infirmus. De naturis & proprietatibus planetarum compendium ex Alkabitio, Firmico, & Haly. Item de ministratione pharmacorum et phlebotomia canones postremi. Iudicium tempestatum. De portione horaria, uestiganda, tabula. Iudiciũ Albohazen Haly, de medico Astrologiæ imperito. Omnia excusa Argentorati 1531.

Georgij Collimitij et Ioachimi Vadiani scholia quædam in secundum librum Plinianæ historiæ mundi, ubi permulti errores Plinij ostenduntur, excusa Basileæ apud Hen. Petrum, 1531.

Georgij Constantini Πάτρια Constantinopolis, & liber de sapientia, Græcè seruantur apud Diegum Hurtadum.

Georgij Curionis, medicinæ professoris Vitembergæ Disputatio, siue propositiones aliquot disputandæ, ibidem impressæ.

Georgius Dartona Cretensis Homericos deorũ hymnos Latinitate donauit. Ioan. Soter excudit Salingiaci, cum reliquis Homeri operibus Latinis, 1540.

Georgius Gemistus Pletho Constantinopolitanus, multa & uaria Græcis literis mandauit, quæ in Italiæ bibliothecis seruantur: & omnia eiusdem opera Diegus Hurtadus habet. sunt autem hæc: Ad regem liber, de uirtutibus liber unus, paraphrasis in demonstrationes, epicedion in reginam Helenam, liber de generatione deorum. Aduersus librum pro dogmate Latinorum (nimirum quod ad spiritum sanctum) demonstrationes naturales de Deo, mensium & annorum ordo, ac dierum recensio, oracula magica sectatorum Zoroastris: quæ & Parisijs impressa sunt Græcè & Latinè seorsim, 1538. absq; nomine Græci interpretis, qui Georgius Gemistus est, historica et Geographica quædam huius authoris, ut sunt Chorographia Peloponnesi & Thessaliæ, idem Diegus Hurtadus habet. De gestis Græcorum post puguam ad Mantineam per capita tractatio, duobus libris explicata: Græcè impressa in Aldi officina Venetijs, deinde Latinè M. Antonio Antimacho interprete, Basileæ apud Rob. Vuinter. cum alijs quibusdam. Libellus de ijs, in quibus Aristoteli

Expositio super tractatibus Auicennæ de lepra, & de dislocationibus ac fracturis. Vide supra in Dino de Garbo, ubi Florentinus patria dicitur. Tractatus de proportionibus medicinarum commiscendarum, & de modo inuestigandi complexiones earum, et ad sciendum conuenientē dosim cuiuslibet medicinæ solutiuæ, &c. Impressus in Italia, anno 1486. Symphorianus Campegius addit, eum scripsisse Consiliorū in omnes morbos librum 1.

Gentilis Papiensis scripsit Repertorium iuris.

Georgius quidam de sacrificijs Rhodijs, Athenæo citatur.

Georgij cuiusdam Græci monachi historia temporum, siue chronica, à condito mundo usq; ad regnum Nicephori Botaniatæ, extat manuscripta Venetijs in bibliotheca SS. Ioannis & Pauli: & apud Diegum Hurtadum Cæsaris legatum, ibidem.

Georgij τῆς μεγάλης ἐκκλησίας στίχοι, Romæ in Vaticana extant.

* Georgij Acanthij Kelhaimanni partitiones in M. T. Ciceronis de Rhetorica libros quatuor ad C. Herenniū: excusæ sunt Basileæ apud Ioan. Oporinum anno 1549.

* Georgij principis ab Anhalt, præpositi Magdeburgensis ac Misnensis oratio consolatoria de dicto Christi, Nemo rapiet oues meas ex manibus meis, &c. in synodo diœcesana Mersburgensi recitata: excusa est Lypsiæ apud Valentinum Papam, anno 1550.

Georgius Aemilius Mansfeldēsis Germanus, edidit epigrāmata elegiaca ad Imagines mortis, excusas Lugduni apud Frellonios, cū alijs quibusdam 1542. Elegiacū carmē ad imagines in Apocalypsi Ioānis, excusus Francfordiæ 1540. apud Egenolphum, cum enarratione. Extat eiusdē De recēti instauratione scholæ Sygensis, in ditione comitis Nassaēsis, elegia. Querela de incēdio arcis Freudenbergensis, et oppidi uicini eiusdē nominis, in ditione Nassaensi, facto 1540. Itē oratio Dominica cū duobus Psalmis, omnia elegiaco carmine, impressa Frācofordiæ apud Egenol. Scripsit etiam Annotationes in Esaiæ caput 53. De paßione, morte, et resurrectione Christi. In Psalmū Dauidis 1. 2. et 21. in Euangelia natiuitatis et trinitatis. Præterea sacra aliquot eiusdē argumēti carmina. Quæ omnia excusa sunt Basileæ an. 1550. Euangelia etiā Dominicalia heroico carmine reddidit, adiectis breuibus argumentis. Liber excusus Coloniæ apud Mar. Gymnicum, anno 1549. Item Epistolas Dominicales & festiuales, heroico carmine, quas hoc tēpore excudebat Ioan. Oporinus, unà cum eiusdem Explicatione Euangeliorum per totum annum. Claruit anno 1550.

Georgij Agricolæ medici Bermannus, siue de re metallica Dialogus, excusus Basileæ apud Frobenium anno 1530. De mensuris & ponderibus libri quinq; Parisijs apud Vuechelum 1533. & quædam alia, à Frobenio excusa.

Georgius Benignus Archiepiscopus Nazarenus, scripsit de Dialectica magnum uolumen, excusum Romæ. *

Georgij Bock Arlunensis lucubrationes, iucundæ et utiles. excusæ Basileæ apud Henricum Petrum.

Georgius Briobathus Germanus, Mathematicus insignis, scripsit Theorica. Rap. Volater lib. 21. Vrb. com. *

Georgij Bruxellensis in logicam Aristotelis expositio, per omnes organi partes, sermone barbaro: cum additionibus quibusdā Thomæ Bricoti, excusa Lugduni 1504. apud Stephanum Gueynard. Eius interpretatio in Summulas Petri Hispani, cū Thomæ Bricot quæstionibus, ibidem impressa apud Iannot de Campis, anno 1509.

Georgius Buchananus Schotus rudi-

menta grammatices Latinæ, Thomæ Linacri ex Anglico sermone in Latinū uertit: ea Nic. Brylingerus impreßit Basileæ, an. 1542.

Georgius Castellanus, Laurentius Valla, Pet. Candidus December, Nicolao V. Pont. in transferendis operibus acceptißimi fuerunt. Volater.

Georgius Cassander descripsit uirorū quorundam illustrium uitas, qui ante Procā & cum Pompeio fuerunt. Quæ simul excusa sunt cum Plinij de uiris illustribus libello, Coloniæ apud Gymnicum, anno 1549. Eius oratio panegyrica in laudē urbis Brugarum, & studiorum humanitatis, atq; lectionis publicæ tunc primùm ea in urbe institutæ à Reuerend. patre D. Io. Albio, eiusdem urbis ciue, episcopo Cubēsi, Brugis habita, & excusa Gandaui apud Iod. Lampertum, 1541. Tabulæ breues & expeditæ in præceptiones rhetoricas, excusæ Antuerpiæ apud Ioan. Stelsiū, 1542. & quædā alia.

Georgij Chœrobosci de figuris poeticis libellus Græcè seruatur in Italia.

Georgius Choniates antidota Persica in Græcū sermonem trāstulit: quem librum Diegus Hurtadus habet, Venetijs.

Cyri Georgij Chrysococcæ medici expositio εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ὡρῶν, Romæ seruatur in Vaticana.

Georgius Collimitius Tātestteterus physicus scripsit de applicatione astrologiæ ad medicinam, deq; conuenientia earundem. De ratione dierum criticorum canones. Super eadem re Axiomata nouem, de diebus criticis uestigandis ex figura cœli, & puncto temporis quo laborare cœpit infirmus. De naturis & proprietatibus planetarum compendium ex Alkabitio, Firmico, & Haly. Item de ministratione pharmacorum et phlebotomia canones postremi. Iudicium tempestatum. De portione horaria, uestiganda, tabula. Iudiciū Albohazen Haly, de medico Astrologiæ imperito. Omnia excusa Argentorati 1531.

Georgij Collimitij et Ioachimi Vadiani scholia quædam in secundum librum Plinianæ historiæ mundi, ubi permulti errores Plinij ostenduntur, excusa Basileæ apud Hen. Petrum, 1531.

Georgij Constantini Πάτρια Constantinopolis, & liber de sapientia, Græcè seruantur apud Diegum Hurtadum.

Georgij Curionis, medicinæ professoris Vitembergæ Disputatio, siue propositiones aliquot disputandæ, ibidem impressæ.

Georgius Dartona Cretensis Homericos deorū hymnos Latinitate donauit. Ioan. Soter excudit Salingiaci, cum reliquis Homeri operibus Latinis, 1540.

Georgius Gemistus Pletho Constantinopolitanus, multa & uaria Græcis literis mandauit, quæ in Italiæ bibliothecis seruantur: & omnia eiusdem opera Diegus Hurtadus habet. sunt autem hæc: Ad regem liber, de uirtutibus liber unus, paraphrasis in demonstrationes, epicedion in reginam Helenam, liber de generatione deorum. Aduersus librum pro dogmate Latinorum (nimirum quod ad spiritum sanctum) demonstrationes naturales de Deo, mensium & annorum ordo, ac dierum recensio, oracula magica sectatorum Zoroastris: quæ & Parisijs impressa sunt Græcè & Latinè seorsim, 1538. absq; nomine Græci interpretis, qui Georgius Gemistus est, historica et Geographica quædam huius authoris, ut sunt Chorographia Peloponnesi & Thessaliæ, idem Diegus Hurtadus habet. De gestis Græcorum post pugnam ad Mantineam per capita tractatio, duobus libris explicata: Græcè impressa in Aldi officina Venetijs, deinde Latinè M. Antonio Antimacho interprete, Basileæ apud Rob. Vuinter. cum alijs quibusdam. Libellus de ijs, in quibus Aristoteli

cum Platone non conuenit, & quòd potior sit Platonis sententia: excusus Venetijs apud Scotum, cũ Bernardini Donati Veronensis Paraphrasi. Libellus contra Georgij Scholarij argumenta pro Aristotele, Bononiæ apud S. Saluatorem, sed imperfectus extat.

Georgius de Gemmyngen, natione Germanus, præpositus et canonicus Spirensis, scripsit de ratione duelli li. 1. de machinis bellicis lib. 1. de cura equorum & militum lib. 1. orationes quasdam. Annotatiunculas pro confessoribus, excusus Argentinæ apud Schureriũ, anno 1509. Claruit anno 1449.

Georgius Hauerius aliqua Erasmi adagia trãstulit, nõ ad uerbũ, sed ad phrasin Germanicam: cũ alijs quibusdã Ioã. Murmellij.

Georgius Hermonymus Machometi uitam ex Græco in Latinum uertit: Rob. Vuinter excudit Basileæ.

Georgij Ioachimi Rhetici narrationẽ primam de libris reuolutionum Nicolai Copernici Torannæi, quibus terram circa cœlum moueri asseritur, item eius encomium Borußiæ, Rob. Vuinter impreßit Basileæ, 1541. Præfationem in Arithmeticẽ excudit Crato Mylius Argentinæ, cũ Philippi Mel. declamationibus.

Georgius Ioye Bedfordiensis, transtulit ex lingua Latina in Anglicam Psalteriũ Dauidicum ex Felice, Prouerbia Salomonis, Ecclesiasten eiusdem, Esaiæ uaticiniũ, Hieremiæ prophetiam, Hortulum animæ, Melanchthonis de Coniugio librum, Zuuinglium de uera & falsa religione. Scripsit præterea sua quoq; lingua, hoc est Anglica, librum De labefactata ecclesia Mori. Ad priorem de Neuuenham lib. 1. Compendium paßionis Christi. Apologiam ad Tyndale. De cœna Domini. De baptismo et Eucharistia. Matrimonij defensionem. Onera cæremoniarum. Cõmentarios in Danielẽ. Cõtra Gardineri articulos. Refutationes eorundẽ, & alia multa. Claruit an. Do. 1548.

Georgius Kraut medicus, Galeatij de S. Sophia practicam correxit, & in lucem protulit, adiecto libro in artem paruam Galeni de principijs uniuersalibus totius medicinæ, tam theoricæ quàm practicæ, qui ex doctrina Auicennæ & aliorum congestus, ut habet inscriptio, in tabulas magna ex parte digestus est.

Georgij Lapithæ Cyprij uersus morales Græci numero 319. Venetijs, in Bibliotheca S. Antonij extant.

Georgij Lecapeni de constructione uerborum liber, excusus Venetijs, apud Aldum, anno 1526. Lecapeni & Zaridæ Andronici epistolæ technologumenæ, Ε'κλογὴ λέξεων, (nescio an eiusdem Georgij) seruantur in Italia Græcè.

Georgius Leonbergerus locos aliquot scripsit ad omnia Virgilij opera. Liber impressus Ingolstadij, anno 1542.

Georgius Lætus Ioannis Stobæi sermones à Cõrado Gesnero Latinitate donatos, in linguam Germanicam transtulit, Excusos Basileæ apud Ioan. Oporinum, an. 1551.

Georgius Macropedius Germanus scripsit comœdias et tragœdias aliquot, ex quibus apud Ioan. Gymnicũ Coloniæ excusæ sunt, Andrisca, Hecastus, Rebelles, Aluta, Asotus, Petriscus, De paßione Christi, et de Susanna. Eiusdem Bassarũ, & Lazarum mendicum, Harmannus de Borculo excudit Traiecti anno 1541.

Georgius Maior scripsit annotationes in Iustini historias, quæ impressæ sunt Coloniæ apud Gymnicũ, an. Do. 1537. et 1549. Vitas patrũ excusas Vuitembergæ 1544. cũ præfatione M. Lutheri. Tabulas in Rhetoricã Phil. Melãchthonis, et D. Erasmi Rot. libros de copia: impressas Argentorati, cum Petri Mosellani schematibus, apud Egenolphum, & Parisijs apud Vuechelũ. Elegantiores

tiores aliquot parabola, ex Erasmi Rot. similibus in puerorum usum selectas, & in locos cōmunes redactas, indicatis auctorum locis, ex quibus singulæ sunt conquisitæ: liber impressus Magdeburgi, 1537. Sētentias ueterum poetarū, per locos communes digestas, ibidem 1537. Et Argentinæ apud Ribelium anno 1538. mox etiā Parisijs in parua forma. De origine & autoritate uerbi Dei, & quæ pontificum, patrum & Conciliorū sit autoritas, admonitionem: Catalogum doctorū ecclesiæ Dei à mundi initio ad nostra tempora: Libellum excusum primùm Vuitenbergæ, & deinde Basileæ, 1550.

Georgius Merula, patria Alexandrinus, utriusq; linguæ eruditißimus, scripsit Ludouici Sphortiæ, suorumq; maiorum res gestas multis uoluminibus. Commentaria in Iuuenalem, in Statiū, atq; alios plures. emisit centurias quasdam, epistolarum libros multos. Eius commentarij in orationem Ciceronis pro Q. Ligario, impreßi Basileæ apud Rob. Vuinter, cū alijs diuersorū in omnes Cic. orationes cōmentar. in epistolam Ciceronis ad Lentulū Spintherem accurata interpretatio: cū Commētarijs Vbertini Clerici in omnes Ciceronis familiares epistolas. 1495. Venetijs impress. Annotationes breues et sparsæ in Martialis epigrammata, super ijs præcipuè locis quos Domitius Calderinus perperam exposuisse ei uisus est: impressæ Venetijs, & ipsis Domitij commentarijs paßim interpositæ, 1493. Enarrationes priscarum uocum, quæ in libris de re rustica Catonis, Varronis, Columellæ & Palladij inueniuntur, ordine literario: indicatis ubiq; locis, quibus apud illos authores leguntur: cum ijsdem authoribus excusæ Lugduni apud Gryphium 1535. De gestis ducum Mediolanensium, siue de antiquitatibus Vicecomitum, libri decem ad Ludouicum Sfortiam, excusi Romæ. Montisferrati descriptio, impressa opinor. Conflagratio Vesuui montis, ex Dione translata, & impressa primùm ab Aldo, deinde Basileæ à Frobenio cum Suetonio, &c. Ex eodem Dione transtulit uitas Cæsarū, Neruæ, Traiani, atq; Adriani: quæ etiam impreßæ sunt. Epistolæ eius duæ leguntur undecimo libro epistolarum Angeli Politiani. Claruit anno Domini 1494.

Georgius Molitoris Nurenbergensis, scripsit super sententias li. 4. de paßione domini lib. 1. sermones multos lib. 1. quæstiones uarias, & alia complura. Floruit an. 1484.

Georgius Natta scripsit in 6. Decretal. de pactis. c. quamuis. Item in Clem. de uerborum significatione. Sæpe.

Georgius Nothouer scripsit carmen contra Philomusum, scholasticæ Theologiæ contemptorem.

Georgius Præpositus Neoburgensis, uaria & iucunda in astronomia elaborauit: quæ feruntur extare Viēnæ in Austria.

Georgius Pachymerius, qui Hieromnemon cognominatur, scripsit philosophiæ cōpendiū, quod extat in bibliotheca Medicū. Eiusdem epitome totius physicæ tractationis, fortaßis idem liber superiori, Romæ extat in Vaticana bibliotheca, & expositio in logica. Historia. Cōmentarij in libros de auscultatione naturali, ibidem seruantur, & apud Diegum Hurtadum Venetijs: qui etiā habet Paraphrasin huius authoris in mechanica Aristotelis. Paraphrasis in Dionysium Areopagitā, Romæ in Vaticana. Epistolæ eius Græcæ, in quadā Italiæ bibliotheca extāt. De sex philosophiæ definitionibus. De diuisione philosophiæ, De quinq; uocibus, De decem prædicamentis, Latinè impressa Basileæ per Ioannem Oporinū, cum Porphyrij 5. uocibus, & Aristotelis prædicamentis, &c. à Ioachimo Perionio uersis.

Georgij Paneuphemi præfecti Africæ

de Aſceteria, quæ à catholica eccleſia defecerat in Alexandria: Græcè, Romæ in Vaticana.

Georgius de Peurbach Germanus, ſcripſit uaria: ſed quæ diligentia Andreæ Stiborij ad poſteros uenerunt, ſunt: Theoricæ planetarum, opus inſigne, ſex primi libri epitomatis Almageſti, tabulæ eclipſium ſuper meridiano Viennenſi, collectio tabularum primi mobilis, & quarundã noua compoſitio cum ſingulari uſu, canones aſtrolabij, introductorium in arithmeticam, extenſio organi Ptolemæi pro uſu horarum Germanicarũ ad omnia climata, cũ demonſtratione, canones gnomonis cũ noua tabula. pulcherrima cõpoſitio compaſti, cũ regula ad omnia climata. compoſitio nouæ uirgæ uiſoriæ, cũ lineis & tabula noua. inſtrumentum pro ueris coniunctionibus ſolis & Lunæ, in quo uetus inſtrumentum de inſufficientia taxat. noua tabula, ſinus de decem minutis in decẽ, per multas millenarias partes, cum uſu: quæ plurimarum rerum nouarũ in aſtronomia occaſio fuit. modus componendi & demonſtrandi tabulam altitudinis ſolis, modus deſcribendi horas ab occaſu in pariete. tabulæ æquationum motuum planetarum nouæ, nondum perfectæ. tabula noua proportionis parallelorum ad gradus æquinoctialis, cum compoſitione eiuſdem. tabula noua ſtellarum fixarum. almanach perpetuum cum canonibus reduxit ad noſtra tempora. plura de quadrantibus. Calculauit & Almanach pro annis pluribus. fecit ſphæras ſolidas, & alia plura inſtrumenta. hæc ex primo ternione libri cuiuſdam Aſtronomici deſcripſimus. Elementa arithmetices practicæ: & Algorithmus de numeris integris, fractis, regulis cõmunibus, & proportionibus. Liber excuſus Vuittembergæ apud Ioſephum Klug, 1536. cum elementis Geometricis ex Euclide, per Ioannem Vœgelin, cum præfationibus Philippi Melãchthonis. Theoricæ nouæ planetarũ cum ſuis figuris ibidem impreſſæ, 1535. Eædẽ prius excuſæ erant Ingolſtadij ex caſtigatione Petri Apiani, 1528. cũ figuris: & Venetijs anno 1495. cum expoſitione Franciſci Capuani de Manfredonia, apud Simonem Beuilaquam, et deinde cum eiuſdem commentarijs 1499. & 1491. apud Gulielmum de Tridino, ſine commentarijs. Vide plura in Franciſco Capuano, et in Ioã. de Sacrobuſto. Tractatus ſuper propoſitiones Ptolemæi de ſinubus et chordis, impreſſus Norimbergæ 1541. cum alijs quibuſdã. Tabulæ eclipſiũ, impreſſæ Viẽnæ Auſtriæ, ni fallor, cum Ioan. de Monteregio tabula primimobilis. De epitome Almageſti, partim à G. Purbachio, partim à Ioanne de Regiomonte confecta: uide in Ioan. de Reg.

ΓΕΩΡγίου πόνημα τοῦ ϗ Πισίδου, inſcriptio trimetra Iãbica libri, qui neſcio in qua Italiæ bibliotheca latet, uaria opuſcula cõtinens: de æſtate, de mari, ad eos qui leges nõ metuunt, de augmento, de ſenſibus noſtris, Phyſiologiã de plãtis, auibus, uolatilibus, natatilibus, feris, reptilibus, & herbis. De generibus animalium. De locuſta, de hirundine, de malo Punica.

Georgius Pruner ex Ruſpach, pulcherrima inſtrumenta, & libros quoſdã in aſtrorum ſcientia collectos poſt ſe reliquit, quæ Viennæ Auſtriæ in bibliotheca facultatis artium extant.

Georgius Pylander Germanus tranſtulit Hippocratis libros quatuor de morbis, quos Vuechelus excudit Pariſijs.

Georgius Riplay Anglus, ſub diui Auguſtini titulo Canonicus regularis, ſcripſit Philoſophorum decreta. De rerum temperaturis. Hiſtoriam compaſſionis Mariæ. Alcumiſtarum myſteria. Compendium Alchymiæ. Vitam D. Ioannis Brydlyngthon. Vitam Diui Bodulphi. De magia naturali. * Claruit

Claruit anno Domini 1490.

Georgius Sabinus Brãdeburgensis Phi lip. Melanchthonis gener, Isocratis orationẽ De concordia domi constituenda, & bello in Asiam transferendo cõtra Barbaros, Latinam fecit: quæ excusa est anno 1531. Edidit quoq; Poemata aliquot, excusa Argentorati apud Cratonem Myliũ, 1538. Eius etiã oratio de utilitate studiorũ eloquentiæ habita in gymnasio Francfordiensi, inserta est Philippi Melã. declamationibus excusis Argentinæ apud Crato. Mylium.

Georgius Scholarius defensionem pro Aristotele scripsit, à Georgio Gemisto refutatus, ut suprà diximus.

Georgij Sauromani equitis Germani oratio panegyrica de laudibus Maximiliani Aug. nuncupata Carolo et Ferdinando: impressa Basileæ apud Ioã. Frobeniũ, an. 1520. cũ panegyricis aliquot ueterũ. Eiusdem oratio ad principes Christianos, de religione ac communi concordia: impressa Romæ 1529.

Georgij Seyfridi Sultzuelten. diarium typis excusum.

Georgius Simler Vuimpinensis scripsit commentarium non indoctum in comœdiam Ioan. Reuchlini præceptoris sui, quæ inscribitur Sergius, uel Capitis caput, impressum Phorcæ, 1508. Scripsit etiã obseruationes de arte Grammatica. Item de literis Græcis, & diphthongis, quemadmodũ ad nos ueniãt. Quæ unà excusa sunt Tubingæ, per Thomam Anshelmum, anno 1512.

Georgius Technicus, grammaticus Græcus, numeratur inter illos authores, ex quibus suum Cornucopiæ Phauorinus Camers collegit.

Georgius Trapezontius, Apostolicus secretarius, scripsit Rhetoricorum lib. 5. excusos Basileæ apud Curionem, anno 1522. Dialecticam breuem quidem, sed absolutã, quæ est impressa Coloniæ apud Gymnicum anno 1530. & rursus ibidem, cum scholijs Nouiomagi, anno 1538. & mox Argentorati. Cõmentaria in orationes Ciceronis Philippicas: excusa Parisijs apud Ascensium, et Basileæ cũ alijs in Ciceronem commẽtarijs apud Rob. Vuinter. Cõparationes Aristotelis et Platonis, Venetijs anno 1523. Opusculũ in locũ illum Euangelij: Si uolo eum manere donec ueniam, quid ad te? & quod S. Io. Euãgelista nondum sit mortuus, impressum Basileæ, 1543. apud Rob. Vuinter, cum alijs quibusdam. Eiusdẽ in Cl. Ptolemæi centum sententias commentarium, & librum de Antiscijs, in quorum rationem fata sua reijcit. item cur astrologorum iudicia plærunq; fallant: omnia excusa Coloniæ 1544. apud Ioã. Gymnicum, cum Io. Pontani dialogo, quatenus credendum sit astrologiæ. Transtulit ex Græcis in Latinũ sermonem, Cyrilli commentarios in Euangelium Ioannis. & eiusdem Thesaurũ, siue de Trinitate libros 14. Rhetoricorũ Aristotelis libros 3. qui cũ cæteris Aristotelicis operibus Latinis habentur. Eusebij de euangelica præparatione libros, Almagestũ Cl. Ptolemæi, impressum apud Henricum Petrum. Claruit anno Domini 1435.

Georgius Valla Placentinus, scripsit multa præclara uolumina, de quibus extãt subiecta. De orthographia li. 2. de quantitate syllabarum lib. 1. de figuris oratorũ et poetarũ lib. 1. in Ciceronem de uniuersitate li. 1. in eundem de fato lib. 1. in Topicorũ li. eiusdem lib. 1. in rhetoricam ad Herennium li. 1. in Iuuenalem lib. 1. in poeticam Horatij li. 1. de ratione disserẽdi li. 2. De rebus expetẽdis & fugiendis li. 1. epistolarũ ad diuersos li. 1. Orationes uarias. Eius de expetendis et fugiendis rebus magnũ est opus, quo hæc continentur: de philosophia et mathematica in genere liber unus, de arithmetica libri 3. ubi quædam à Boetio prætermissa tractantur.

de Musica libri 5. & primo de inuentione et commoditate eius. de Geometria libri 6. in quibus elementorum Euclidis difficultates omnes ferè exponuntur, ubi etiam de Mechanicis spiritalibus, catoptricis, ac opticis, deq; quadrato circuli habetur tractatus. de tota Astrologia li. 4. in qua fabrica, usúsq; astrolabij exaratur, & quæ signorum in exhibendis medicaminibus sit habenda obseruatio. De physiologia libri quatuor, ubi & Metaphysices quædam, lectu dignissima. de medicina libri 7. ubi de simplicium natura per ordinem literarum. Problematum liber unus, de Grammatica libri 4. de Dialectica libri 3. de poetica liber unus, de Rhetorica libri 2. de Morali philosophia liber unus. de Oeconomia, siue administratione domus libri 3. in quibus de Architectura, req; rustica suus est locus. politicum unicum uolumẽ, ubi de iure ciuili ac pontificio primùm, mox de legibus in uniuersum, inde de re militari agitur. De corporis commodis & incommodis libri 3. quorum primus totus de anima, secundus de corpore, tertius uerò de urinis ex Hippocrate, ac Paulo Aegineta, deq; Galeni quæstionibus in Hippocratem. de rebus externis liber unus, ac ultimus, ubi de gloria, amplitudine, & cæteris huiusmodi. hæc summatim: sed insunt et alia plurima, quæ legendo licet cognoscere. Verùm eius lucubrationes separatim uarijs etiam locis, excusæ sunt. Nam liber de Orthographia, unà cum eiusdem de epistolari charactere, deq; imitatione atq; exercitatione præceptiunculis, Basileæ 1541. De expedita ratione argumentandi libellus, ad Nicephori imitationem: Basileæ apud Adamum Petrum, & Robertum Vuinter: & Coloniæ apud Soterem. Philosophiæ moralis compendium ex Georg. Valla, Apiarius Bernæ excudit. de inuenta medicina, & in quot partes distributa sit: Argentorati. De tuenda sanitate per uictum, & quæ secundùm cuiusq; naturam in uictu sequenda aut fugienda sint, cum P. Aegineta de ciborum facultatibus: Ibidem. de corporis partibus libellus, cum Ioan. Andernaci anatomia, Basileæ apud Rob. Vuinter, 1536. de corporis commodis & incommodis, de pulsuum differentia, Argẽtorati apud Hen. Sybold. cum Parthenij Dialogo de anatome. de uniuersi corporis purgatione: ibidẽ. De institutione rhetoris libri 2. ibidem. Commentarij in Ciceronis dialogũ de oratoria partitione, Lugduni à Gryphio. Commentarij in Almagestum Ptolemæi. Porrò ex Græcis Latinos fecit: Magnorum moralium Aristotelis lib. duos, Nemesij de natura hominis lib. 1. Alexandri Aphrodisiei de febrium causis & differentijs opusculum, Rhazæ librum de peste, & Pselli de uictus ratione, Procli Diadochi hypotyposes astronomicarũ positionum, Nicephori libellum de compendiaria arte disserendi, Cleomedis de mundo, uel de meteoris librum. & quædam alia.

Georgius Vuicelius Germanus scripsit librum pro defensione bonorum operum, excusum Lipsiæ apud Mich. Blum, anno 1532. adhortatiunculam ad congregationem concilij, Lipsiæ per Nicolaum Fabrum eodem anno, & deinde per Nicolaum Vuolrab. Confutationem responsionis Iusti Ionæ, unà cum assertione bonorum operum, Lipsiæ per Nicolaum Fabrum, anno 1533. De uera iustificatione, Lipsiæ apud eundem. De Ecclesia sanctorum, Lipsiæ apud eundem. Præconium Euãgelicæ gratiæ, Lipsiæ apud Melchiorem Lother, & Moguntiæ apud Franciscum Behem, anno 1534. Commentariolum de arbore bona, Antichristo, Intercessione diuorum & ieiunio. De die mortis Dominicæ, Lipsiæ apud Valentinum Schuman, & deinde

inde etiam apud Nicolaum Vuolrab. Orationem in laudem Hebraicæ linguæ & leges scholæ puerilis, ibidem apud Nicolaum Fabrum, & mox apud Nicolaum Vuolrab. Syllabarum siue comprehensionem locorum ex utroq; testamento de bonis operibus, Lipsiæ apud Melchiorem Lotther, & deinde Nicolaum Vulorab. Apophrasim de uoluntate Christiani hominis, Lipsiæ per Nicolaum Fabrum, & mox per Nicolaum Vuolrab. De Ecclesia Christianorum contra Iustum Ionam, Lipsiæ apud Nicolaum Fabrum. Expositionem septem psalmorum excusam Lipsiæ per Melch. Lother. De Eucharistia iuxta sensum scripturæ ac sanctorum patrum, Lipsiæ per eundem, deinde per Nicol. Vuolrab, ac mox Friburgi apud Ioannem Emmeum. De bonorum operum ad iustitiam simul ac salutem æternam necessitate libellum, Lipsiæ apud Melch. Lotther. Diuorum ex ueteri testamento ὑποδείγματα, Coloniæ per Melch. Nouesianum anno 1535. & mox Moguntiæ per Franciscum Behem. De raptu epistolæ priuatæ, & præfixa illi criminatione, contra ludum Syl. Hessi. Expostulationem cum hoste Iona, excusam Lipsiæ per Nicol. Fab. & Vuolrab. Expositionem uerbi credendi, & quot modis in sacris literis accipiatur, Lipsiæ apud Nicol. Fabrum. Catechismum Ecclesiæ, Lipsiæ apud Melch. Lotther, Friburgi per Ioannem Emmeum, & Moguntiæ apud Franciscum Behem, anno 1535. Expositionem in psalmum 120. Lipsiæ apud Melch. Lotth. Dialogum de Concilio, impressum Nurembergæ per Ioannem Petreium. De oratione, ieiunio & eleemosyna libellum, Lypsiæ per Melch. Lother, Nicol. Vuolrab, & deinceps Friburgi per Ioannem Emmeum. De pænitentia, cōfessione & potestate clauium libellos duos, impressos Lipsiæ apud Melch. Lotther, Nicolaum Vuolrab, & mox Friburgi apud Ioannem Emmeum. Libellum de Euangelio M. L. & eius ecclesia, Lipsiæ per Michaelem Blum, & Friburgi per Ioannem Emmeum, anno 1535. Conciones 30. excusas Lipsiæ per Nicolaum Fabrum, et Nicol. deinde Vuolrab, anno 1536. Apologiam contra calumniatores, Lipsiæ per Nicolaum Fabrū. & Friburgi per Ioannē Emmeum. Responsionē ad scripta Eckerlingi nomine edita, Lipsiæ excusam. Libellum de uera Iustificatione, Christianorum uita, & syncero Dei uerbo, excusum Lipsiæ apud Melch. Lott. Annotationes in Biblia Vuittenbergensium, Lipsiæ apud eundē an. 1536. De obdormitione Christianorum, Lipsiæ apud eundem, & Friburgi per Ioannem Emmeum, item Moguntiæ apud Franciscum Behem. Precationes excusas Lipsiæ per Melch. Lotter, & Moguntiæ per Franciscum Behem. Methodum concordiæ ecclesiasticæ, Lipsiæ per Nicolaum Vuolrab. Orationem de pastoribus ueris, Lipsiæ apud eundem, anno 1537. Epistolarum libros 4. Lipsiæ apud Nicolaum Vuolrab. Acta Eislebensia de remissione peccatorum, Lipsiæ apud eundem. Enarrationes Euangeliorum & epistolarum Dominicalium, excusas Lipsiæ per Nicolaum Vuolrab, Moguntiæ apud Franciscum Behem, & Coloniæ per Euchar. Ceruicornum. Enarrationes cantionum Mariæ uirginis, & Zachariæ sacerdotis, ac Simeonis iusti, cum tribus psalmis Dauidicis, excusas Lipsiæ anno 1537. Cōquestionem de calamitoso Christianorū statu, & epitaphia in mortem Erasmi Rot. Lipsiæ apud Nicolaum Vuolrab. an. 1538. De baptismo et Eucharistia homelias duas, [illegible] Lipsiæ

Lipsiæ apud eundem. Reiectionem Luteranismi, apud eundem. Querelam Euangelij cõtempti, apud eundem. Orationẽ in ueterẽ Adam, excusam Lipsiæ apud eundẽ. Martyrologion Christi, Lipsiæ apud eundẽ. Responsionẽ ad articulos Lutheri de concilio, Lipsiæ apud eundem an. 1538. Dialogorum lib. 3. de religionis dißidio, Lipsiæ apud eundem, anno 1539. Quæstiones Catechisticas excusas Moguntiæ ad D. Victorem per Frãcis. Behẽ. Typum ecclesiæ prioris, Moguntiæ per Iuonem Scheffer, & deinde per Fran. Behem, anno 1540. Hagiologium, seu de Sanctis ecclesiæ, Moguntiæ per Francis. Behẽ, anno 1541. Catechisticum examen, Moguntiæ apud Iuo. Schœffer, & deinde apud Fran. Behem. Pædagogiæ Christianæ fragmentum, ibidem apud Fran. Behem. Precationes ibidem. Catechismum, ibidem, anno 1541. Odas Christianas, ibidem. Propheticos sermones 100. ibidem. Onomasticon Ecclesiæ, ibidem. Idiomata linguæ sanctæ ueteris & noui testamenti, Moguntiæ apud eundem. Icones Christiani hominis, apud eundem. Enarrationes in Haggeum prophetam, apud eundem, anno 1541. Ecclesiasticas Demegorias ac cõciones euangeliorum ac epistolarum per totum annum, apud eundem, anno 1543. Ordinandorũ examinationes, apud eundem anno 1544. Tabulæ Cebetis expositionem, apud eundem anno 1545. Gratiarũ actiones ob Dei beneficia, apud eundem. Quadragesimale, apud eundem, anno 1545. Scripsit etiam minutiora quædam, ut Teßarodecas super negotio pacificationis. Theses de fide & operibus, Item de pœnitentia. Positiones de Concilio, Epicedion & Epitaphium Georgij ducis Saxoniæ. Viam pacis. Dialogum de Comitijs. Aduentum Cæsaris in Germaniã, &c. Scripsit etiam præfationes in Ecclesiasticos quosdam autores, utpote in D. Augustini librum de fide et operibus. In eiusdem librum de uita Christiana, &c. Collegit ex Augustino de ciuitate Dei, bona ac mala, quibus humanum genus affligitur, quæ excusa sunt Moguntiæ apud Fran. Behem anno 1542. Item Christianorum aliquot poetarum carmina theologica, excusa apud eundem. Scripsit præterea De medijs quibusdam ineundæ in Christiana religione concordiæ. Dialogum de nuptijs. Castigationes in nouum testamentum. Proloquia in hæreses. Additiones Typi Ecclesiæ, & Hagiologij. Auctuarium in postillas de tempore. Argumenta in omnes libros Iliados Homericæ. De Polygamia lib. 3. Orationem aduersus calumniosum accusatorem in genere iudiciali. Annale priuati hominis. Anacephalæosim concionum Ecclesiasticarum. Orationem Hodæporicam, Dialogum de Ecclesiæ statu. Formulas reformatorias, Compendium Grammatices. Disticha in omnes totius anni Dominicas, Versuum aliquot centurias. De igne purgatorio. Ecclesiæ incommodorum rationes. & alia multa.

Transtulit è lingua Latina in Germanicam, Concionem Basilij Magni contra fœneratores, in Psal. 14. Concionem S. Ioannis Chrysostomi contra auaritiam. Et alia contra usuram: liber excusus est Lypsiæ, apud Nicola. Vuolrab. anno 1539. Meditationes cuiusdam Itali in Psalmum 31. excusas Moguntiæ per Fran. Behemum. Dogmata ecclesiastica ex Augustino, Moguntiæ apud eundem. Erasmi Roter. libellũ de Ecclesiæ concordia, excusum Erphurdiæ per Matthæum Maler, anno 1534. S. Cypriani concionem de morte, cum exhortatione S. Ambrosij ad mortem, quæ Lipsiæ Anno 1536. & deinde Moguntiæ sunt excusa apud Fran. Behem. De Missa ueteris ecclesiæ ex Ioanne Chrysostomo, Moguntiæ apud eundem, anno 1541. De ritu bapti

zandi

zandi apud ueteres libellum ex Bibliotheca Fuldensi, excusum apud eundem. Collectas dominicales. Floruit anno 1548.

Gerardus de Bononia, ordinis fratrum beatæ Mariæ uirginis de monte Carmeli, scripsit Super sententias lib. 4. Quodlibeta lib. 1. Quæstiones ordinarias, lib. 1. Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis, lib. 1. Et alia plura. Summam theologiæ præclarā inchoauit, quam tamen morte præuentus imperfectam dereliquit. Claruit anno Do. 1317.

Gerardi Bucoldiani pro ebrietate oratio Coloniæ dicta. Eiusdem carmen de Musarum in Germaniam profectione. Liber excusus Coloniæ apud Ioā. Soterem, 1529. De inuentione seu amplificatione oratoria, seu usu locorū libri 3. excusi Lugduni apud Gryphium, 1534. Commentarij in orationē Ciceronis pro rege Deiotaro, excusi Basileæ cum Commentarijs in omnes Cic. orationes. Claruit Bononiæ anno 1535.

Gerardus Bututus Parisiensis medicus, commentarios scripsit in Constantini monachi uiaticum.

Gerardus Cremonensis, Medicus, scripsit Introductoriū medicinæ librū 1. Commentarium in uiaticum Constantini monachi lib. 1. Trāstulit canones medicinæ in Toleto de Arabico in Latinum, quos princeps Aboali edidit. Scripsit Theoricas planetarum ante Georgium Peurbachiū, quas deinde Io. è Regio monte Dialogo contra Cremonensia deliramenta inscripto refutauit. Ex Arabica lingua in latinam uertit Canones Auicēnæ quinq;, quos habemus impressos. Rhasis practicam, & Antidotarium, ut uocant. Librum Albengnesit de uirtute medicinarum et ciborum, de quo suprà. Commentarios quosdam in prognostica Hippocratis, qui cum Ioannicio olim excusi sunt, cum ueteri simul & noua textus prognosticorum translatione. Ars parua Cl. Galeni eodem interprete, ibidem habetur. Raph. Volaterranus hunc Gerardū Suclonetā uocat, ab oppido eius natali, in Cremonensi agro.

Gerardus magnus Dauentriensis, scripsit De contractibus & usuris lib. 1. De institutione nouitiorum lib. 1. De locatione curæ pastoralis, lib. 1. De conuersatione interna lib. 1. De regimine monialium lib. 1. De incommoditatibus matrimonij, lib. 1. Epistolarū ad diuersos lib. 1. Sermones uarios, lib. 1. Et alia multa. Claruit anno Do. 1384.

Gerardus de Elten, natione Germanus, scripsit inter alia, Quæstiones sententiarum lib. 1. Quæstiones disputatas lib. 1. Sermones & collationes lib. 1. Varia quoq; in philosophia, lib. 1. Et alia complura. Floruit anno Do. 1471.

Gerardus Geldenhaurius Nouiomagus, scripsit Epistolam ad Gulielmum Gelriæ principem, &c. gratulatoriam de principatuum suorum adeptione, & admonitoriam officij principis: cum historia Batauica impressam Coloniæ, 1541. Historiam Batauicam, cum appendice de uetustissima nobilitate, regibus, ac gestis Germanorum: impressam Argentorati apud Christ. Egenolpum an. 1530. Germaniæ inferioris historias, & loca aliquot declarata, libellus excusus cum Bilibaldi Pirkheymeri Germania: Francofor. apud Egenol. An. 1532. Nouiomagi ciuitatis Batauorum encomium, ex Satyris ipsius, uersibus 16. Item Historia & catalogus episcoporum Vltraiectinorum, impressa Marpurgi apud Egenolphum, 1542. cum uarijs alijs rerum Germanicarū historijs. Satyræ hexametris uersibus scriptæ, nondum editæ.

Gerardus Listrius Rhenensis, edidit Vltraiectinæ regionis seu Diœcesis, quæ Batauiæ finitima est, descriptionem elegantem

carmine hexametro, & quorundam eiusdem Diœcesis episcoporum laudes: impressam Marpurgi ab Egenolpho, cum uarijs historijs Germanicis 1542. Commentarij in Des. Erasmi Rot. encomium Moriæ, excusi Basileæ in officina Frobeniana, Anno 1522. cum Senecæ ludo de morte Claudij, &c. Et Coloniæ apud Ioannē Soterē, anno 1534. Commentarij in Dialecticā Petri Hispani, excusi Suollæ.

Gerardus Lorichius Hadamarius, scripsit theses professionis catholicæ, unà cum abusionum, superstitionum, hæreseon, & schismatum, cuiq; catholico fugiendorum, indicio, & quædam alia.

Gerardus ordinis fratrum Prædicatorum, natione Germanus, scripsit de doctrina cordis, lib. 1. Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis lib. 1.

Gerardus monachus cœnobij S. Quintini in Insula, scripsit historiam translationis coronæ et partis de cruce Domini, quas reliquias Ludouicus rex Frāciæ ab imperatore Constantinopolitano consequutus, transtulit Parisios. Scripsit etiam beatæ Helizabeth Lantgrauiæ miracula post mortem lib. 1. Responsoria & cantus de eadem lib. 1. Et quædam alia. Claruit anno Do. 1270.

Gerardus Odonis, ordinis fratrum minorum, scripsit super Sententias lib. 4. de Logica quoq; lib. 1. Quæstiones uarias lib. 1. in libros Ethicorum lib. 10. in Philosophia morali lib. 1. Hic etiam composuit officium stigmatum sancti Francisci, ordinis minorum institutoris. In multos deniq; Bibliæ libros commentarios edidisse dicitur. In libros Ethicorum Aristotelis cum textu eiusdem: opus excusum Venetijs stilo barbaro, anno 1500. Claruit anno 1330.

* Gerardi de Riedesfordia, militis templi Domini, de expeditiōe Asiatica sub Friderico primo & secundo suscepta, historia extat Viennæ Austriæ apud Vuolffgangum Lazium.

Gerardus episcopus Sauonensis, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, patria Bergomensis, scripsit super Sententias lib. 4. Quodlibeta duo lib. 1. in Cantica canticorum lib. 1. in Epistolam ad Hebræos lib. 1. In VI. Decret. de reli. do. lib. 1. Claruit anno 1340.

Gerardus de Senis, natione Italus, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, in utroq; iure lōga exercitatiōe peritus, scripsit in primum sententiarum lib. 1. de Contractibus & usura lib. 1. de præscriptionibus lib. 1. Floruit anno 1340.

Gerardus de Solo, natione Gallus, medicus, scripsit in nonum ad Almansorē lib. 1. De gradibus medicinæ lib. 1. De febribus lib. 1. Et alia multa. Introductoriū iuuenum; tractatus de gradibus, & libellus de febribus: excusa in Italia.

Gerardus Stredam, natione Germanus ordinis Carthusiensium, scripsit ad abbatem sancti Hadriani de Giraldi monte, de cura pastorali lib. 1. de decem præceptis lib. 1. de septem sacramentis lib. 1. speculum religiosorum lib. 1. Dialogū de uirtutibus lib. 1. Dialogum de uitijs lib. 1. Sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. & quædam alia. Claruit anno Do. 1443.

Gerardus Zutphaniensis, Germanus, scripsit de reformatione interiori, seu uiriū animæ lib. 1. de ascensione spiritali lib. 1. sermones uarios lib. 1.

Gerianus, epistolæ 2. apud Cyprianum autor, cum aliquot alijs coepiscopis lib. 1.

Germanicus Cæsar Arati Phænomena conuerterat, cuius adhuc extant fragmēta, quæ cum fragmentis Ciceronis, Virgilij, et Rufi Auieni carminibus in eadem, Græcis è regione positis, Ioan. Oporinus Basileæ excudi curauit, cum Ioachimi Perionij translatione.

latione Ethicorum Arist. &c. Et Heruagius cum Higino.

Germani archiepiscopi Constantinopolitani, &c. sermo Græcus de terminis uitæ, extat in quadam Bibliotheca Italiæ.

Germani Episcopi Constantinopolitani in aliquot psalmos Dauidicos commentaria, incerto interprete, extant apud Vuolff. Laziũ, historicũ et medicum Viennensem.

Germanus Brixius Antißiodorensis, canonicus Parisiensis, multa scripsit, ex quibus impressa sunt, Antimorus, carmẽ aduersus Thomã Morum Anglum, Parisiis excusum. Epistolæ gratulatoriæ quatuor, ibidẽ à Vuechelo impressæ. elegiã in obitũ Francisci Deloini: & alia quædam carmina & epistolæ. ex D. Chrysostomo transtulit dialogum de episcopatu & sacerdotio, siue de dignitate et onere episcopi libros 6. Ceruicornus excudit Marpurgi 1537. item, Homilias octo priores in epistolam Pauli ad Romanos, ex eodem, excusæ Parisiis.

Geruasius Dorabernensis, seu Cantuariensis, monachus Benedictinus, scripsit rerum in Anglia gestarum historias. Claruit anno Do. 1128.

Geruasius Riccobaldus Ferrariensis, historiam pontificũ scripsit usq; ad sua tempora, hoc est, annum Domini 1300.

Geruasius Tibelensis, nominatur inter illos scriptores, ex quibus memorabilia sua Baptista Fulgosus collegit.

Gilbertus natione Anglicus, medicus, scripsit de morbis particularibus librum 1. itẽ librũ qui inscribitur thesaurus pauperũ.

Gilbertum quendam, qui de mensuris & ponderibus scripserit, M. Fabius Caluus Hippocratis interpres allegat.

Gilbertus Cognatus Nozerenus scripsit Syntaxeos & prosodiæ tabulas Latinas, excusas cum eiusdem argumenti aliis, Basileæ apud Rubert. Vuinter. scripsit & de Orthographia et etymologia. Opus Erasmicum de conscribendis epistolis in compendium redegit. Ciceronis de oratore lib. 1. contraxit in epitomen, scholiisq; illustrauit. Ex lib. 2. Rhetoricæ truncatim decerptas orationis partes, in tabulam constrinxit. Eius extant præterea aliquot libelli: Οἰκέτης, siue de officio famulorum. Οἰκονομικὸς, siue de familiari administratione libellus ex Aristotele desumptus: quos Gryphius impreßit Lugduni 1539. Oratio in concordiæ commendationem, & discordiæ detestationem: Basileæ impressa cum epistolis aliquot Angeli Odoni, et Phileni Lunardi ad eundẽ Gilbertũ, apud Rob. Vuinter, qui & alia pleraq; eius excudit. & Ioan. Oporinus, an. 1547. itẽ oratio cõtra rhetoricam atq; eloquentiam. oratio consolatoria ad nobilißimum iuuenem Guilhelmum Mercerum discipulum suum, in mortem matris. de Legalis studii ratione epistola, cũ Ant. Garronis commentariis in tit. de origine iuris, impressa Basil. 1543. de imitatione sententia. narrationum libri tres; quorum primus Aesopicas, secundus Poeticas, tertius Tragicas continet. Illis adiectus est quartus Collectaneorum, res cognitu necessarias ex probatis autoribus complectens: excudit Basileæ Robert. Vuinter. liber epigrammatum. liber epistolarum. libellus cui titulus Chorea ludicra, in qua Asinus ad lyrã. &c. genealogia comitum de Nassou. Renati Nassonii uitam & gesta peculiari in libello memoriæ tradidit. è Luciano uertit Demonactis uitam. Collectanea eius ex M. T. Cicerone de oratore, item oratoriæ facultatis distributiones, & absoluta totius rhetoricæ methodus ex Cicerone, Quintiliano & aliis collecta, excusa sunt Basileæ apud Ioan. Oporinum. in Theologia, extat eius prælectio in D. Pauli epistolam Romanis scriptam, in qua de diui Pauli uita, no-

mine, genere, religione, doctrina, facundia, ardore animi, deq; alijs dotibus diuinis quibus inter cæteros longè præcelluit. in eandem epistolam annotationes. in Psalmum 13. Dixit insipiens in corde suo, &c. commentarius. libellus precum, cum tribus Psalmis lyrica paraphrasi tractatis: quorũ primus est de piorum beatitudine ac impiorum infelicitate: secundus & tertius, de Christi passione & resurrectione. iuxta sensum allegoricum apud Originem obseruata: Vuinterus impreßit, 1543. Dissertatio de sacrosancta synaxi. confeßio fidei suæ, senatoribus Dolanis exhibita. apologeticus pro Erasmica exomologesi. responsio ad quæstionem, Vtrum ex his quæ tropicè & figuratè in Biblijs dicuntur, poßit aliquid efficaciter probari. Rob. Vuinter excudit Basil. Emisit cum dedicatorijs epistolis, Georgij Trapezuntij in locum Euangelij, Si uolo eum manere, &c. opusculũ. Arnobij Afri in aliquot Euangelistarum locos annotationes. libellum de sacerdotio Christi è Græco uersum. formulam honestæ uitæ, siue de quatuor uirtutibus cõsarcinationẽ Martini episcopi Dumiensis, qui in huius opusculi, quod hactenus Senecæ falso inscriptũ fuit, pristinam possessionem restitutus est. commentaria Garronis in l.2. de orig. iur. Philiberti à Chalon illustris Aurengiorum principis rerum gestarum commentariolum, Dominico Melgutio autore. orationem D. Nicolai Perrenoti à Granuella, Cæsaris locum tenentis, in Vuormacensi colloquio habitam.

* Gilbertus Crab, natiõe Scotus, scripsit ex omni philosophia terminorũ moralium lib.1. pro integritate Mariæ li.1. Obijt quadragenarius anno Do.1522.

Gilberti Ducherij Vultonis epigrammatum libros 52. Gryphius excudit Lugduni, 1538.

Gilbertus episcopus Pictauiẽsis, cognomento Porreta, scripsit in totum Psalteriũ lib.1. in omnes epistolas Pauli lib.14. in Euangeliũ Ioãnis lib.1. in Boetiũ de trinitate lib.1. libros quæstionum, &c. sermones plures lib.1. & quædã alia. Eius liber de Sex principijs, cum Latinis operibus Aristotelis (statim post tractatum de Prædicamentis) impreßus est, Hermolao Barbaro interprete. Claruit anno Do.1140.

Gilbertus Folioth natione Anglus, canonicorum regulariũ Lecestriensis abbas, episcopus Herefordensis & Londinensis, scripsit pro causa Henrici Angliæ regis lib. 1. De executione mandati lib. 1. Inuectiuas in Becketum lib. 1. De superbia & elatione lib.1. obijt anno Do.1187.

Gilbertus de Hoylandia, natione Anglus, monachus Cistertiẽsis, scripsit in Cantica Canticorũ. Vitam diui Bernhardi, Homilias plures, et alia. Claruit an. Do.1200.

Gilbertus de Senpyngham Anglus, ex nobilißimo genere natus, qui Gilbertinorũ sui nominis sectam inchoauit, scripsit in suorum gratiam Statutorum monasticorum lib.1. obijt anno Do.1189.

Gilbertus Theologus, cognomento magnus, ex Anglorũ natione, Cisterciensis ordinis monachus, scripsit pro Christiano cõtra gentiles lib.1. commentarios in Psalterium. Historiam iuxta Scropum. In oraculum Cyrilli. conciones eruditißimas. Collectaneorum ex doctoribus lib. 1. commentarios scripturarum. Claruit anno Do. 1280.

Gildas Albanius ex regio Britãnorum stemmate prognatus, scripsit de Euangeliorum concordia lib. 1. Britannorum regum historias. De uictoria Aurelij Ambros. Acta Germani & Lupi, atq; alia. Obijt non longe à Sabrinæ fluuio, anno Do.512.

Gildas Badonicus cognomento sapiens, Bannochorensis monachus apud Britannos, scripsit de Britanniæ excidio lib. 1.

aduersus

aduersus sui temporis clerum. Homelias ad populũ. Obijt iã nonagenarius an. Do. 580.

Gildas Cambricus poeta Britannus, scripsit Annales suæ gentis. Historiam Aruiragi contra Iuue. Cambreidos carmen libris aliquot. Epithalamion Gennissæ. Epigrammatum lib. 6. Poemata diuersi generis. Vertit statuta Duuallonis, Leges Molmicinas, Leges Martianas in linguam latinam. Claruit anno Do. 60.

Gimundus citatur in summa Alberti Magni.

Giouæbattistæ Palatini Cittatini Romani de diuersarum linguarũ ac nationum literis pingendis libellus, Romæ excusus anno 1540.

Giptianus citatur in Tacuinis Elluchasem medici.

Girardi Ruffi commentarij in arithmeticam Boetij, typis excusi.

Giselbertus præpositus monasterij Vuest in Anglia, ordinis S. Benedicti, scripsit contra Iudæos disputationem, ad beatum Anshelmum episcopum, in Esaiam prophetam lib. 1. & quædam alia. Floruit anno 1090.

Gislebertus natione Anglus, Visimonasteriensis cœnobij præpositus & abbas, scripsit contra Iudæos lib. 1. in Esaiam prophetam commentaria. Item in Cantica Salomonis, ad Cantorem Sagiensem lib. 1. sermones ac cõciones plures. Claruit an. 1110.

Glaucippi orationem in Phocionem citat Plutarchus in Phocione.

Glycæi Sapij scripta citantur apud Plutarchum in uita Demetrij.

Godefridus Viterbiensis presbyter, scripsit grande uolumen ad Vrbanum Papam tertium, carmine & soluta oratione mixtum, de mundi principio, de uniuerso ueteri & nouo testamento, & ætatibus mundi, temporibus, gestis, ac historijs omnibus regum, quod uocauit Pantheon, distinctum in lib. 18. Claruit anno 1185.

Godelbertus presbyter, scripsit heroico metro opus per historias & allegorias, ab initio mundi usq; ad partum uirginis, distinctum in libros 4. Vixit anno Do. 500.

Godescalcus de Meschede, patria Vuestphalus, scripsit quæstiones sententiarum lib. 4. sermones & collationes lib. 1. quæstiones uarias disputatas lib. 1. et alia cõplura. Claruit anno Do. 1470.

Goffredus, uel Godefridus, uel Gothifredus, ab alijs ineptè Gaufredus, et Gothfredus, siue Gothfridus, idem nomen est.

Gordianus Aug. in fragmentis Gregoriani codicis allegatur.

Gotfredus Viterbiensis præsul scripsit historiam pontificum. Volater.

Gorgias Leontinus Rhetor scripsit orationem de laudibus Helenæ, quæ cum Isocrate Græco excusa est. item Apologiam pro Palamede, quæ Romæ extat in bibliotheca Vaticana. Eius aliquot dicta sæpenumero à Stobeo citantur. item à Plutarcho in Cimone.

Gorgiæ Atheniensis librum de scortis Atheniensibus, Athenæus allegat.

Gothardus Alemannus scripsit super Institutis.

Gothifredus Anglus historicus, nominatur inter illos, ex quibus memorabilia sua Bapt. Fulgosus decerpsit.

Gotzadini cuiusdam consilia in iure, impressa.

Gratiadeus monachus, ordinis S. Dominici, scripsit summam totius logicæ, & quæstiones super Physica magna et parua, quæ impressæ sunt in Italia.

Gratiani Augusti epistola ad sanctum Ambrosium, in quinto lib. epist. Ambrosii.

Gratianus Cæsar allegatur aliquoties in codice Theodosij.

Gratianus monachus Bononiensis, siue Classensis, ordinis S. Benedicti, patria Hetruscus, scripsit post Iuonem Carnotensem episcopum uolumen decretorū insigne ex ueterū statutis, sanctionibus & scriptis, quo iuris canonici professores usq; in præsens utuntur in scholis, ab Eugenio papa tertio approbatum. Cuius titulus est, Concordia discordantium canonum lib. 4. impressum Basileæ 1512. cum glossis Ioan. Teuthonici, annotationibus Bartolemæi Brixiensis, diuisionibus Archidiaconi, casibus à Bene. cōpositis, per Bar. Brixi. correctis et plurib. in locis extensis. Cōcordia ad Biblia: tabula marginaliū glossularū, omniū canonū, et conciliorū: margarita Decreti: additione in margine literarum, etc. Claruit an. 1120.

Gratianus Iunius uetus I. C. scripsit de potestatibus lib. 2. citatur l. 2. ff. de offic. quæsto.

Gratius poeta, qui Augusto principe floruit, scripsit de uenatione lib. 1. uersibus hexametris, quem Gryphius impreßit Lugduni 1537. cum alijs quibusdam.

τοῦ ΓΡΗγορᾶ, Πίναξ τῶν ἐκλεγέντων ἐκ τῆς καθόλου ἱστορίας ῥωμαικῆς λόγων. Liber extat Romæ in Vaticana bibliotheca.

Gregoriani codicis lib. 4. priores, & decimustertius cum breui interpretatione, impressi Basileæ apud Henricū Petrū 1528.

Gregorius papa primus, patria Romanus, scripsit ad Leandrum Hispalen. episcopum, Moralium in librū Iob. 35. de cura pastorali lib. 2. dialogorum de miraculis sanctorum lib. 4. in Cantica canticorum lib. 4. in Ezechielem prophetam lib. 2. homilias euangeliorū 40. li. 2. explanationē 4. euangeliorum bre. lib. 4. in 7. psalmos pœnitentiales lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 10: rationale diuinorū li. 1. præmiorū no. et uet. test. lib. 1. de sacramentis lib. 1. extat eius uita à Ioā. diacono descripta. Omnia eius opera typis simul excusa sunt: et seorsim Homiliæ triginta nouem in Homiliario Doctorū, Basileæ. expositio super Cantica canticorū, impressa Parisijs in sole aureo uici Sorbonici 1498. expositio super Ezechielē in li. duos & homilias 22. diuisa, ibidem. Item epistolarū partes siue libri 14. Expositio in lib. Regum, Venetijs 1538. Item in primū Regum. & Regula pastoralis ad Ioan. Archepisc. Rauennensem, diuisa in capita 65. Argentorati 1496. Claruit anno Do. 603.

Gregoriorum pontificū, primi, tertij, maioris fides, & minoris Decreta, leguntur in uolumine Decretorū & quatuor Synodorum, Coloniæ nuper impresso.

Gregorius papa secundus, patria Romanus, scripsit ad interrogata Iustiniani, responsionū lib. 1. contra Leonem Augustum lib. 1. ad Ioan. episcopum Constant. lib. 1. epistolarum ad diuersos li. 1. Claruit an. 731.

Gregorius papa tertius, scripsit inter cætera ad Imperatores Leonē & Constantinum imagines sanctorum contemnentes, cōmonitorium lib. 1. ad eosdem lib. 1. contra eosdem lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. et alia quædā. Eius aliquot sermones ac orationes excusæ sunt in Italia. Floruit an. 742. *

Gregorij noni Decretaliū lib. 5. cum concordantijs tum ad Ius ciuile, tum ad eius interpretes: et annotationibus pluribus, impreßi Basileæ apud Ioan. Amerbachiū & Frobenium, an. 1511.

Gregorij syntagma synopticum philosophiæ, Græcè extat in Italia.

Gregorij εἰς τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς, ibid.

Gregorij Alcidimi orationes quædam Græcæ, ibidem.

Gregorij Aleandri Elementale Græcum, Gymnicus impreßit Coloniæ.

Gregorius & Leonardus Aretini, de temporibus suis scripserunt, Volaterranus.

Gregorij episcopi in epistolam ad Philippen-

lippenses fragmentū: in antidoto hæreseō, Basileæ apud Hen. Petrum excuso 1528.

Gregorij archiepiscopi Cōstantinopolitani sermones uiginti nouē, et in alio uolumine octodecim: eiusdem collectio & expositio ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν, Græcè extant Romæ in Vaticana bibliotheca.

Gregorius Ariminensis, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini Prior generalis, scripsit super sententias lib. 4. in epistolas Pauli apostoli lib. 14. in epistolam Iacobi cōmentaria. sermones de tempore, et sanctis. Claruit anno Do. 1350.

Gregorius Bæticus, Iliberi episcopus, diuersos mediocri sermone tractatus composuit, & de fide elegantē librū. D. Hieron.

Gregorius patriarcha Cypri parœmias ordine alphabeti collegit, quæ extant Romæ in Vaticana bibliotheca. & fortaßis eædem sunt, quas Aldus cum Græcis Aesopi fabulis olim impreßit, ordine simili.

Gregorij Cyprij cōtra Beccū Ioannē Tomus sacræ synodi, siue Colūna orthodoxiæ, de mensuris, de fide, de prædicamentis item

Gregorij diaconi Metochitæ liber Græcus de S. spiritus proceßione, in Vaticana. Vide Metochites.

Gregorij episcopi Antiochiæ sermones Græci, in sepulturam Christi, in Iosephum Arimathæum, in triduanam Domini diuinam resurrectionem, Romæ seruantur.

Gregorius Haloander, totum corpus iuris castigauit; & ad nouam uenustatem redegit, nempe digestorū seu Pandectarum lib. 50. Codicis li. 12. ex fide antiq. exemplarium, quoad fieri potuit diligentißimè recognitos: quibus in fine operis adijciuntur, Catalogus Coss. eodem autore: Summulæ quædam nouellarum constitutionum Iustiniani, quas uulgus Authenticas appellat; sparsim per nouē Codicis libros à posteris insertæ: excerpta Constitutionum Friderichi Imperatoris, quæ sub certis alioqui titulis Codici leguntur apposita: Notæ literarū, prout per Codicis libros legendæ sunt: Variantes subinde lectiones, et notæ recogniti operis. Itē nouellarum constitutionum Dn. Iustiniani, quæ extant, et ut extant, uolumen Græcū: quibus adduntur Græci Canones SS. Apostolorum per Clementē congesti, eadem Latinè eodem Haloandro interprete. Quibus accedunt, Feudorū libri duo: & constitutiones Lotharij, Conradi, Friderichi secundi, & Henrici Imp. de pace Constantiæ facta inter Friderichū imper. & Henricū filium: Omnia Norimbergæ excusa apud Ioan. Petreium. Cæterū Institutiones eiusdē castigationis Lugduni quoq; apud Ioan. Barboum impressa, an. 1537. et apud Gryphiū ibidem 1536: eadē omnia, id est totū ius ciuile, eiusdē castigationis, impressa sunt Parisijs apud Carolum Guillard, circa an. 1540. per tomos undecim. Scripsit etiā Chronologiam consulū Romanorū, quæ Chronologiæ Glareani in Liuium adiecta est. ✕

Gregorij Lagaponi elegātiæ quædā in lingua Græca, & eiusdē opuscula de cōstructiōe, seruātur alicubi in Italia. Sed uide ne legēdū sit Georg. Lecapenus, de quo suprà.

Gregorij Metropolitani Corinthij in canones τῆς κοιμήσεως diuæ Virginis, et euangelismi: præterea in festū dominicæ antipascha: id est, in cōtrectationē Thomæ, in aßūptionem magni Dei & seruatoris Iesu, et in pentecosten, Poema in primū festū uenerabilis obitus Cosmæ monachi, Romæ in Vaticana bibliotheca Græcè seruantur.

Gregorij Morgenstern liber de peruerso mundi statu, impressus, ut meminit index Basiliensis officinæ Heruagij.

Gregorius Nazianzenus episcopus, ad triginta millia uersuum omnia opera sua composuit, è quibus, De morte fratris Cæsarij, περὶ φιλοπτωχίας, Laudes Machabæorum,

rum, Laudes Athanaſij, Laudes Maximi philoſophi poſt exilium reuerſi. Et liber hexametro uerſu, uirginitatis & nuptiarum contra ſe diſſerentium. de ſpiritu ſancto liber 1. Contra Iulianum Imperatorem lib. 1. ſcripſit præterea, ut refert Tritemius, apologetici cum fugiſſet lib. 2. de natiuitate Domini lib. 1. de ſecundis Epiphanijs lib. 1. de ſpiritu ſancto in die Pent. lib. 1. in ſemetipſum de agro regreſſus lib. 1. de Hieremia præſente imperatore lib. 1. de reconciliatione monach. lib. 1. de grandinis uaſtatione lib. 1. contra Eunomiũ libros duos. Sermones etiam & homilias plures edidit, & de diuerſis materijs uarios tractatus, qui ad notitiam meam non uenerunt. Eius orationes 38. in Latinum translatæ à Bilibaldo Pirkeymero, impreßit Baſileæ Frobenius anno 1531. Item eiuſdem libelli uel ſermones octo, Ruffino interprete, excuſi Argentoratí anno 1508. ſunt autem hi: Apologeticus lib. 1. alius ab illo quem Bilibaldus uertit, qui breuißimus eſt. de natali Domini. de luminibus uel epiphanijs. de fide Nicena, de Pentecoſte & ſpiritu ſancto in eccleſia Cõſtantinopoli. de ſemetipſo ex agro reuerſo poſt geſta contra Maximũ. de dictis Hieremiæ, præſente Imperatore, intercedente pro quodam periclitante. de reconciliatione et unitate monachorum. de grãdinis uaſtatione, tacente patre. de Arianis, quod non liceat ſemper & publicè de Deo contendere: alia eſt quam Bilibaldus tranſtulit contra Arianos. Sermones in Paſcha. in dictum Mathæi, Cũ cõſummaſſet Ieſus ſermones hos, &c. cap 19. laudes Cypriani martyris. de moderãdis diſputationibus. de amandis pauperibus. admonitorius uirginũ. laudes Maccabæorum. omnes Ioan. Oecolampadio interprete, excuſi ſunt olim Auguſtæ Vindelicorum, tribus libris ſeorſim impreßis. liber de officio epiſcopi, ſeorſim impreßus Latinè. uidetur autem idem quoq; ſuprà poni inter translatos à Bilibaldo. Eius opera latina quæ extant omnia, itemq; Græcè excuſa ſunt Baſileæ apud Ioan. Heruagiũ, an. 1550. Eius de pauperibus amandis & benignitate complectẽdis oratio, Petro Franciſco Zino interprete, cum Gregorij Niſſeæ Pontificis, magni Baſilij fratris, duabus in idem argumentum orationibus, excuſa Lutetiæ apud Vaſcoſanum anno 1550. Claruit autem anno 390.

Gregorius Neocæſarienſis, Ponti epiſcopus, Origenis auditor fuit: de cuius ſcriptis extat ad Originem Panegyricus lib. 1. interpretationum in Eccleſiaſten lib. 1. & plures epiſtolæ. Eius autem epiſtola ſiue canones 11. impreßi Baſileæ apud Ioan. Frobenium 1518. cum S. Petri Canonibus, & Gennadij epiſtola, &c. item Metaphraſis in Eccleſiaſten, Auguſtæ, & Baſileæ, cum Olympiodoro in Eccleſiaſten, & Ariſtea de 72. interpretibus legis Hebraicæ, Ioan. Oecolampadio interprete.

Gregorij Taumaturgi in Origenem panegyricus, Romæ in Vaticana bibliotheca ſeruatur. de anima liber ad Tatianum, extat apud Diegum Hurtadum Venetijs. Claruit anno Do. 240.

Gregorius Nyſſenus epiſcopus, frater Baſilij Cæſarienſis, orationes edidit aduerſus Eunomium, de diuinitate filij: Apologiam quaſi fratris Baſilij, quẽ ille defunctum manifeſtè oppugnabat, non auſus uiuum attingere. Homilias præterea in Cantica, & ad ſororem Macrinam de anima prolixum & egregium ſermonem. in Eccleſiaſten. de laudibus Stephani Protomartyris. Vitã Gregorij miraculis clari. Librum admirabilem in conſtitutionẽ hominis. Eius de creatione hominis liber, ſupplementum Hexaemeron Baſilij magni fratris, interprete Dionyſio Romano exiguo, excuſus. item de philos-

losophia, uel de homine lib. 8. interprete Io. Conone Norimontano: Mystica Mosaicæ uitæ enarratio, perfectam formulam uiuendi cuilibet Christiano præscribens, Georgio Trapezuntio interprete: excusa Coloniæ apud Nouesianum 1537. Octo libri de homine, seorsim etiam sine libro de creatione hominis, Argentorati excusi sunt 1512. Seruantur autem eius opera in Italiæ bibliothecis, Græcè, hæc: Catecheticus. Contemplatio in hominis constitutionem. In hexaemeron. Enarrationes eius in Genesim Alexander Braßicanus alicubi scribit se habere in bibliotheca sua Viennæ Austriæ. In omnes Psalmos, Romæ. Item in Ecclesiasten. Liber contra Eunomium. Eius duæ orationes de amandis & amplectendis pauperibus, cum Gregorij Nazanzeni eiusdem argumẽti oratione, excusæ sunt Parisijs apud Vascosanum, anno 1550. Claruit anno Domini 130.

Gregorij Oecomenij Grammatica Græca, extat alicubi in Italia.

Gregorij Olympiadæ expositio Græca in Cantica canticorum, & in Prouerbia, reperitur etiamnũ in Italia nondũ excusa.

Gregorius presbyter quidam, descripsit uitam Gregorij Nazianzeni, quæ ex translatione Bilibaldi Birckheimeri ab initio orationum eiusdem in uolumine supradicto impressa est.

Gregorij Proterdij compendiũ in Physica Græcum, seruatur alicubi in Italia, &

Gregorij Scholastici grammatica: itẽ

Gregorij episcopi Thessalonicæ, orationes quædam Græcæ, ibidem.

Gregorius episcopus Turonensis scripsit de laude sanctorum martyrum lib. 1. de uita quorundam confessorum lib. 2. de miraculis S. Iuliani martyris lib. 1. de miraculis sancti Martini lib. 4. Historiam Francorum lib. 10. epitomen eiusdem lib. 1. chronica ecclesiasticæ historiæ lib. 1. Claruit anno Domini 600.

Gregorij Turonensis episcopi de historia et rebus gestis Clodouei, eiusq; natorum, qui primi ex regibus Francorum fuerunt Christo uendicati, liber unus, extat Viennæ Austriæ apud Vuolfgang. Lazium. Meminere autem huius subinde in epistolis Sidonius & Euodius. *

Gregorius Tifernas, opera quædam poetica scripsit, & cũ Guarino Veronense Strabonis Geographicos libros cõuertit.

Gualdensis quidam citatur in Summa Angelica, inter iuris Canonici aut Ciuilis scriptores.

Gualterius episcopus Pictauiensis, ordinis minorum, citatur inter Summistas, in Summa Angelica.

Gualtherus Bederychuuorth, Anglus, ordinis S. Benedicti, scripsit Lecturas scholasticas, & conciones uulgares. Vixit anno Domini 1360. *

Gualtherus Britte, Anglus, Vuicleui olim discipulus, scripsit pro tollendis à clero possessionibus lib. 1. Claruit anno Do. 1390. *

Gualtherus Burleus Anglus, scripsit commentarios in sententiarum lib. 4. in Isagogen Porphyrij lib. 1. in Categorias Aristotelis li. 3. in Perihermenias lib. 2. in Ethicorum lib. 10. in logicam Scoti lib. 1. in Elenchos & Topica lib. 6. in Metaphysicam lib. 12. de uita Modernorum lib. 1. in Aristotelem de natura lib. 4. in eundem de moribus. In artem Cabalisticam Lulli. Claruit anno Domini 1330. *

Gualtherus Calenus, Oxoniensis Archidiaconus, scripsit Britannorum annales, & Epistolarum familiarium lib. 1. Claruit anno Domini 1120. *

Gualtherus Catton, Anglus, in Norduicensi Minoritarum collegio Francisci Aßisiatis obseruator, scripsit in Sententiarum *

commentarios lib. 4. quæstionum lib. 1. Vixit anno Domini 1350.

* Gualtherus Dysse Anglus, Carmelita, scripsit Lecturam Theologiæ lib. 1. contra Lolhardos lib. 1. de schismate ecclesiæ li. 1. sermones de tempore. Sermones de sanctis. Ex Augustino & Anshelmo collectaneorum lib. 1. in quosdam psalmos. Determinationes uarias. Ad ecclesiarum præsides li. 1. Claruit anno Domini 1404. quo etiam decessit.

* Gualtherus Hermenius Riffus, Argentinensis, Germanico sermone multa edidit, præsertim in re medica, anatome, pharmaceutica, & chirurgica, & in alijs diuersis artibus, quæ partim Argentinæ, partim Francfordiæ apud Christianum Egenolphum sunt excusa.

* Gualtherus Hunte Anglus, & Carmelita, scripsit commentaria in sententiarum lib. 4. euangeliorum enarrationes li. 4. uocabularium latinæ linguæ. De uigore literarum lib. 1. erga doctrices mulieres lib. 1. contra fœminarum communionem lib. 1. de præcellentia Petri lib. 1. de prædestinatis lib. 1. de religiosorum dignitate lib. 1. de autoritate ecclesiæ lib. 1. de pontificum iurisdictione lib. 3. contra Græcorum errores lib. 1. acta Conciliorum lib. 6. de processu sacri concilij lib. 1. certamina Latinorum li. 1. de Ecclesiæ symbolo lib. 1. de regalitate & pauperibus Christi lib. 3. de uniuersali pontificum dominio li. 1. de statu mendicantium lib. 1. abbreuiationes Petri Commestoris lib. 1. exceptiones XII. Chronicorum lib. 12. in Parisiensem de uirtutibus lib. 1. in eundem de uitijs lib. 1. lecturas Theologicas lib. & Sermones diuersos. Obijt decrepita ætate, anno 1478. Oxonij.

* Gualterus Iorsius Anglus, prædicatorij, seu Dominicani nominis Theologus, scripsit summam Theologiæ lib. 4. de peccato Originali lib. 1. quæstiones uarias. Claruit anno Domini 1310.

* Gualtherus Lud. Canonicus Deodatensis, scripsit declarationem speculi orbis, siue astrolabij Geographici. Liber impressus Basileæ, cum appendice Margaritæ philosophicæ.

* Gualtherus Reclusus, Anglus natione, scripsit de mundi contemptu lib. 1. de uita solitaria lib. 2. meditationes pias, & alia. Claruit anno Domini 1280.

* Gualtherus Vuynterborne Saresbueriensis, monachus Dominicanus, scripsit Quæstionum Theologicarum lib. 1. sermones multos. Claruit anno Domini 1305.

Guarinus, ab alijs Varinus scribitur, uide infra, ubi de Varino Camerte loquemur, qui nomen suum Græcè βαρῖνος scribit. Solent autem Itali & Galli Vu literæ Germanicæ, quæ ualet digamma Aeolicum, g consonantem præponere, et u simplex scribere, ut Guilhelmus pro Vuilhelmus.

Guarinus Veronensis, Chrysoloræ Byzantini auditor, scripsit ad Leonellum principem, de differentia assentatoris et amici li. 1. grammaticam quoq; breuem lib. 1. comparationem Scipionis & Gaij lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. orationes complures li. 1. carmina multa. Ex Plutarcho transtulit uitas Martij Coriolani, F. Maximi, Marcelli, Philopœmenis, T. Quintij Flaminij, Lysandri, Syllæ, Caij Marij, Eumenis, Niciæ, M. Craßi, Alexandri magni, Dionis, M. Bruti, & Homeri: item Euagoræ uitam ex Isocrate, quæ omnia cum Latinis Plutarchi uitis impressa sunt. Transtulit etiam Plutarchi librum de educandis liberis, & alterum de comparatione historiarum Græcarum & Romanarum, cum Plutarchi Moralibus (ut uocãt) impressos. Hic & Gregorius Tifernas Strabonis opus Geographicum olim transtulerunt. Guarini Vero-

ni Veronensis carmina de Polysemis & uocabulorum differentijs, & alijs quibusdam, excusa sunt Norinbergæ apud Ioan. Petreium, anno 1551. Claruit autem anno Domini 1460.

Guericus abbas Igniacensis, scripsit opus sermonum de tempore & sanctis per anni circulum, quos habuit ad fratres suos. epistolas etiam multas.

Guido monachus & abbas cœnobij de cruce sancti Leufredi, ordinis diui Benedicti, patria Aretinus, scripsit inter cætera opuscula, contra Berengarium clericũ Turonensis ecclesiæ, de corpore & sanguine Domini lib. 1. de musica quoq; lib. 2. & alia. Claruit anno Domini 1030.

Guido de Baypho, archidiaconus Bononiensis, scripsit Rosarium super decreto lib. 3. super decretalibus lib. 5. Vocatur autem alias, Guido de Bayso. cuius Cõmentarij in Ius canonicum impreßi sunt. Claruit anno Domini 1290.

* Guidonis Bonati, alias Bonacti, Foroliuiensis Mathematici, De astronomia tractatus decem, impreßi Venetijs 1506.

Guido Carthusianus scripsit de uita Hugonis Granopl. episcopi lib. 1. de Carthusianorum institutis lib. 1. epistolas B. Hieronymi emendauit, & in ordinem redegit. Claruit anno 1137.

Guidonis de Cauliaco Galli chirurgiæ tractatus septem cum antidotario, impreßi Venetijs, 1499. cum multis alijs libris chirurgicis. Scripsit etiam Formularium auxiliorum uulnerum, & ulcerum, &c.

Guido Concordiensis episcopus citatur in Summa Angelica, inter Canonici uel Ciuilis iuris scriptores.

Guido Ebroicen. ordinis fratrum Prædicatorum, præter regulas Tichonij, quædam dedit documenta ad sacræ scripturæ sensum capessendum, quæ in quorundam conuentuum bibliothecis inter cætera eius opera recollecta inueniuntur. Claruit tempore Caroli sexti Francorum regis.

Guido Ferrariensis ecclesiæ presbyter, & episcopus, scripsit carmine opus ad Clementem papam quintum super nouum & uetus testamentum, imitatus Petrum de Riga, quod uocauit Margaritam Bibliæ. Claruit anno 1310.

Guidonis Iuuenalis annotationes quædam in elegantias Laurentij Vallæ, & in A. Gellij aliquot capita interpretatio restituta, Rob. Stephanus impreßit Lutetiæ. eiusdem commentaria in Teretium impressa Lugduni, 1522.

Guido Morillonus scripsit argumenta ac scholia in epistolas Heroidum: & in Ibin Ouidij: Gryphius impreßit.

Guido papa scripsit in 1. & 2. Decret. Super omnes partes iuris ciuilis. De accusatione & inquisitione. De contractibus illicitis. De contractibus mercatorum. De literis compulsionalibus. Quibus casibus habeat locum pœnitentia. Clausulas derogatorias. Consiliorum uolumina 3. typis excusa. Consilium de pactis tempore matrimonij, quomodo succedat filia & eius filij. De seruitute negatoria. Decisiones Parlamẽti Delphinalis. De excusatore sine mandato. De inuentario cõficiendo in hæreditatibus. Quomodo laici ducis Sabaudiæ poßint trahi corã ecclesiastico. De præsumptionibus. De rescriptis. Item de statu Delphinali, Si quis per literas. Singularia super Statutum, Si quis per literas, cum commento.

Guido Perpinianus, patria Cathalanus, ordinis fratrum beatæ Mariæ de mõte Carmeli, Maioricensis, Eluensisq; ecclesiarũ episcopus, scripsit Opus tripartitum de perfectione uitæ catholicæ, ad Ioannem papam XXII. lib. 1. super sentẽtias li. 4. quodlibeta sex li. 1. quæstiones ordinarias li. 1. de concor

dantia euangelistarum lib. 1. correctorium decreti libri 3. ad Cardinalem Albanen. li. 1. in libros Physicorum lib. 8. Quæstiones de anima lib. 1. alia quoq; plura. Claruit anno Domini 1330.

Guido Rauennas presbyter historiam pontificum scripsit, & historiam de bello Gotthorum.

Guido de monte Rotherij, scripsit Manipulum curatorum lib. 3. Vixit anno 1330.

Guido de Suzaria, scripsit de actionibus causarum lib. 1. declarationes uarias. Cōmentarios in 1. & 2. ff. ueteris. Tractatum de indicijs, tortura, & tormentis.

* Guidus Posthumus Syluestris Pisaurensis, scripsit elegiarum libros duos ad Leonem pontificem Max. excusos Bononiæ per Hieronymum de Benedictis, anno 1524.

Guilhelmus, nomen proprium quod Germani per digamma Aeolicum Vuilhelmus pronunciant. Budæus etiam Græcis literis idem prænomen suum ἴλεμος scribit, melius βίλελμος scripturus. alijs etiam Guilermus.

Guilhelmus abbas sancti Theoderici, & postea monachus Clareuallensis sub diuo Bernardo ordinis Cistertien. scripsit uitam sancti Bernardi abbatis lib. 1. speculum fidei lib. 1. ænigma fidei lib. 1. sententiarum fidei lib. 1. ad Theophilum de natura animæ lib. 1. de contemplando deo lib. 1. de natura & dignitate amoris lib. 1. de sacramento altaris lib. 1. meditationes pro nouitijs lib. 1. cōtra Petrum Abelardum li. 1. in Cantica canticorum imperfectum li. 1. in epistolam Pauli ad Rom. lib. 1. & quædam alia. Claruit anno Domini 1140.

Guilermus Aegidius Selādus de Vuisselrerck, librum scripsit super cœlestiū motuum indagatione sine calculo: impressum anno 1494.

* Guilhelmus Alneuuick, ex Northumbriæ comitatu natus, ordinis S. Francisci, scripsit Schismatum elenchos. In philosophiā naturalem lib. 8. lecturam sententiarum lib. 4. Vixit anno Domini 1360.

Guilhelmus Alton, quem pleriq; de Athono uocant, natione Anglus, Dominicanus monachus, scripsit in Ecclesiasten, postillam in Matthæum, De decem uirginibus lib. 1. Vixit anno Domini 1320.

Guilhelmus Anglicus scripsit librum de urina non uisa, & alia quædam ad magiam uetitam potius quàm ueram eruditionem spectantia.

Guilhelmus de Anglia, ordinis Eremitarum D. Augustini, scripsit de futuris Anglorū malis. Claruit anno Domini 1379.

Guilhelmus Antisiodorensis episcopus, scripsit summam theologiæ, de officijs diuinis lib. 1. & alia.

Guilhelmus de Aquisgrani, Germanus, scripsit in Euangelium Ioannis lib. 1. in Canonem missæ lib. 1. de passione Domini lib. 1. quæstiones disputatas lib. 1. itinerariū terræ sanctæ li. 1. Sermones uarios lib. 1. & alia complura. Claruit anno 1485.

Guilhelmus Benedictus Cadurcensis scripsit in tertium Dec. de testamentis. c. Rainaldus.

Guilhelmus Berthon Anglus, sacræ Theologiæ doctor, scripsit determinationes in Vuicleuum. De Vuicleui iusta damnatione lib. 1. Vixit anno Domini 1381. *

Guilhelmus Bigotius Lauallensis, natione Gallus, scripsit Catoptron, ad emendationem iuuentutis factum carmen: epithalamion quoddam, & epigramma in empiricum, & alia quædā. excusa Basileæ apud Rob. Vuinter, 1536.

Guilhelmus Bont Louaniensis, scripsit de contractibus mercatorum, & de casibus ad pœnam mortis lege imponendam: & Disputationem de usuris, & de redditibus

ditibus quædam.

Guilielmi Briconeti oratio contra Maximilianum, pro Ludouico duodecimo, impressa.

Guilhelmus Budæus Parisien. scripsit orationes & epistolas quàm plurimas, Elegias & epigrammata diuersa. Annotationes in quatuor & uiginti Pandectarum seu Digestorum libros, impressas Parisijs, & Lugduni apud Gryphium. De contemptu rerum fortuitarum liber, cum Annotationibus, Argentorati 1529. de transitu Hellenismi ad Christianismũ liber, Parisijs. de studio literarum rectè & cõmodè instituendo, ad Franciscum regẽ: item de philologia libri duo, ad Henricum & Carolum Franciscum, & Carolum, Francisci regis filios: impressa Basileæ apud Vualderum, 1533. Eius Epistolæ & Latinæ & Græcæ excusæ Parisijs apud Ascensium, 1521. & Cratandrum Basileæ 1528. cum annotationibus Iacobi Tusani. Græcæ linguæ cõmentarij, excusi Parisijs, Coloniæ, & Basileæ apud Bebelium, 1530. Eius de ponderibus et mensuris quædã, prius non uisa, cum nescio quibus aliorũ opusculis impressa. Ex Græcorum scriptis Latina fecit, Aristotelis & Philonis libros de mundo, Basileæ apud Vualderum 1533. cum Cleomede. Plutarchi opuscula quædam moralia, nempe de placitis philosophorum li. 5. de tranquillitate animi lib. 1. de fortuna Romanorum li. 1. de fortuna & uirtute Alexandri lib. 2. impressa Basileæ apud Cratandrum, cum Latinis aliquot Plutarchi moralibus libris. Claruit anno Domini 1514.

Guilelmus Budæus, alius à superiore, doctor medicus: cui dialogum anatomicum Guilelmus Christianus dedicauit.

Guilhelmus Califfordiensis, natione Anglicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ de monte Carmeli, scripsit lecturam quandam lib. 1. Sermones de tempore lib. 1. Sermones de sanctis lib. 1.

Guilhelmus Cantuariensis, Anglus, monachus Benedictinus, scripsit de uita & paßione Thomæ li. 1. de uisionibus post mortem lib. 1. de miraculis eiusdem lib. 1. Vixit anno Domini 1190. *

Guilhelmus Castellus, seu Castalius, Gallus, Turonen. scripsit Sibyllinum de iudicio extremo carmen. æglogam, cui nomen Eumorphus. carmen de stultis mulierum uotis. Dialogũ in Iacobi Fabri Stapulensis laudem. elegiarum lib. 1. epigrammatum lib. 1.

Guilhelmus Caxton, Anglus, scripsit mundi Chronicõ, magni laboris opus, quod uocauit fructum temporum lib. 7. descriptionem Britanniæ lib. 1. uitam Diui Eduardi, Historiam Arthurij regis. Ex Latino uerò in Anglicum sermonem transtulit, Catalogum sanctorum Angliæ. Claruit anno Domini 1538. *†

Guilhelmus Christianus Aurelius scripsit libellum Gallicum, inscriptione Philalethes, de erroribus anatomicis partium aliquot humani corporis, in usum Chirurgorum, cũ præfatione Latina ad Guilelmum Budæum.

Guilhelmus Cockforde Anglus, Carmelita, scripsit Lecturam Theologiæ lib. 4. in Canticum Mosi, Sermones de tempore & sanctis lib. 2. postillas scripturarum. Vixit anno Domini 1380. *

Guilhelmus Conuentre, natione Anglus, Carmelitani instituti monachus, scripsit de laude Religionis li. 2. scutum Carmelitarum lib. 3. de regula & confirmatione lib. 1. præconia uirginis gloriosæ lib. 1. Annales breuiores, Elucidarium fidei, Compendium historiarum, Aduersus peccata, & Carmina diuersi generis. Vixit anno Domini 1360. *

Guilhelmus Copus Basiliensis, medicus,

eus, inter Galeni scripta transtulit, de locis affectis lib. 6. de morborum differentijs li. 1. de morborum causis lib. 1. de symptomatum differentijs & causis lib. 3. qui omnes cum Latinis *Galeni operibus, uarijs in locis excusi sunt. Item* Pauli Æ*ginetæ præcepta,* Hippocratis *prognostica.*

Guilhelmus *de Cunio, natione Gallus, scripsit super ff. ueteri. lib. 24. super Codice quoq; li. 9. super 1. & 2. Cod. De exemptionibus. De muneribus. De securitate. Claruit anno 1310.*

Guilhelmus *Delamara Anglus, minorita, scripsit super sentẽtias li. 4. Quodlibeta sophistica lib. 1. correctorium Thomæ. Additiones in Bonauenturam lib. 1. lecturas scholasticas. Vixit anno Do. 1340.*

Guilhelmus *Dorotheus Venetus transtulit è Græco in Latinum sermonem, commentaria Simplicij in decẽ Categorias Aristotelis, cum sex principijs ab eodem authore editis, 1541. excusa Venetijs. itẽ Alexãdri Aphrodisei octo libros in Topicorũ Aristotelis commentationẽ, 1541. Ioan. Grammatici Philoponi in 4. Aristotelis libros de naturali auscultatione expositionem, impressam 1539. & 1542. Venetijs.*

Guilhelmus *Duranti episcopus Miniacensis, scripsit ad Ottobonum Cardinalem S. Hadriani, postea summum pontificem Hadrianum quintum, egregium opus, quod uocauit speculum iuris, distinctũ lib. 3. repertorium iuris lib. 1. & Rationale diuinorum lib. 8. impressum Lugduni 1516. Claruit anno Domini 12,6.*

Guilhelmus *Egumonde, natione Anglus, ordinis S. Augustini. scripsit replicationes scholasticas lib. 1. sermones ad plebem. Vixit anno Domini 1390.*

Guilhelmus *Elphinston, natione Scotus, Albonensis episcopus, scripsit Antiquitates Scotorum, & Conciliorum statuta li. 1. Claruit anno Domini 1480.*

Guilhelmus *episcopus Parisiensis, patria Aluernus, scripsit de sancta Trinitate li. 1. de primo principio lib. 1. de Sacramẽtis li. 1. cur deus homo lib. 1. summam uirtutum li. 1. summã uitiorũ lib. 1. de fide & legibus lib. 1. de animabus humanis lib. 1. de bono et malo lib. 1. de uniuerso lib. 6. de professione nouitiorum lib. 1. de dono scientiæ lib. 1. de operibus uirtutum lib. 1. de 30. remedijs tentationum lib. 1. contra pluralitatem beneficiorum lib. 1. de claustro animæ lib. 1. de Rhetorica diuina lib. 1. de pœnitentia lib. 1. de dæmonibus lib. 1. in Psalterium lib. 1. in Prouerbia Salomonis lib. 1. in Ecclesiasten, lib. 1. in Cantica canticorum lib. 1. in Euangelium Matthæi lib. 1. sermones uarios li. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Claruit anno Domi. 1230. et alia nonnulla, quæ ad notitiã meam minimè uenerunt. tractatus duo de collatione & pluralitate ecclesiasticorum beneficiorum, impreßi Argentinæ apud Knoblouchum, 1507.*

Guilhelmus *Forkeon, natione Brito, ordinis S. Francisci, scripsit super sententias lib. 4. quæstiones uarias li. 1. & alia plura. Vixit anno Domini 1470.*

Guillelmus *Fulginas monachus Frãciscanus, Bonauenturæ opera in compendium redegit. Volaterranus.*

Guilielmus *Gallus, Tyrius episcopus, nominatur inter scriptores, ex quibus memorabilia sua Fulgosus decerpsit.*

Gulielmi *Gaudani cuiusdam carmina, typis uulgata.*

Guilhelmus *Geynesburg, Anglus, Franciscanus, et Vuigorniensis demum episcopus, scripsit Disceptationum scolasticarũ lib. 1. & Sermones ad utrunq; statum. Vixit anno Domini 1310.*

Gulielmus *Gnapheus Hagiensis, scripsit de filio prodigo Comœdiam, quæ impressa*

pressa est Coloniæ apud Gymnicum 1540. Eiusdem Tragico comœdia Hypocrisis inscripta, de falsa religione, ficta disciplina, & supplicio, deq; psyches calamitate, & restituta illi per ueram pœnitentiam salute: impressa Basileæ, 1544. Scripsit etiã Eloquentiæ triumphum carmine uario & erudito, excusum Coloniæ apud Martinum Gymnicum, anno 1551.

Guilhelmus Gregorius, natione Scotus, scripsit De duplici potestate lib. 1. elucidationes sententiarum lib. 4. quæstiones Vesperales lib. 1. in politica Aristotelis lib. 8. de triplici animæ potentia lib. 1. de regno Christi æterno lib. 1. de triplici principatu lib. 1. de scripturæ sensibus lib. 1. ad uocabulare Theologicum lib. 1. collectiones Sorbonicas lib. 1. de disciplina iuniorum lib. 1. de sacra synaxi lib. 1. in psalterium commentarios li. 1. sermones in Euãgelia & epistolas per anni circuitũ lib. 2. Vixit an. Do. 1527.

Guilhelmus Guarronis, uel de Vuarra, ordinis S. Francisci. scripsit super sententias lib. 4. quæstiones ordinarias li. 1. in opera Aristotelis libros plures. Lecturas scholasticas lib. 1. Vixit anno 1270.

Guilhelmus monachus Haffligemensis cœnobij ordinis sancti Benedicti, Germanus, scripsit sermones non inutiles lib. 1. uisiones cuiusdam monialis lib. 1. de uita sanctæ Lutgardis lib. 1.

Guilhelmus Hamretonius de ordine & forma iudiciorũ scripsit. Liber impressus Francoforti.

Guilhelmi Hermanni Goudensis odarum sylua extat.

Guilhelmus abbas Hirsaugiensis cœnobij, in diœcesi Spirensi, natione Germanus scripsit Cõstitutiones monachorũ li. 2. de musica & tonis lib. 1. de horologio lib. 1. de correctione psalterij lib. 1. ad S. Anselmum Canth. epi. 3. epistolarum ad diuersos lib. 1. & alia quædam. Claruit anno Domini 1090. Philosophicarum & Astronomicarum institutionum huius authoris libros 3. Hen. Petrus excudit Basileæ.

Guilhelmus Hothum Anglus, Dominicanorum per Angliam prouincialis, scripsit super sententias lib. 4. de unitate formarum li. 1. Lecturas scholasticas. Vixit anno Domini 1298.

Gulielmi Insulani Menapij Greuibrugensis, præpositi ecclesiæ D. Adalberti Aquensis, Encomium febris quartanæ, impressum 1542. Basileæ apud Ioan. Oporinum. Adiecta etiam ratione curandi febrim eandem, ex diuersis authoribus collecta. Aula, quo libello partim refelluntur & deriuantur, partim attenuantur criminationes in aulam Aeneæ Syluij & Vlderici Hutteni: Liber impressus Coloniæ, 1539. eiusdem Sylua, seu Miscellanea obseruationum linguæ Latinæ, & oratio funebris in obitum D. Erasmi Rot. impressa Basileæ apud Rob. Vuinter. Oratio suasoria ad Carolum V. Cæsarem, & Franciscum Galliarum regem, de pace et concordia inter ipsos constituenda: idem excudit 1537.

Gulielmi de Iunera, arbor Iurisdictionum.

Guilhelmus de Kayotho, ordinis fratrum Prædicatorum, Prior prouincialis in Francia, Summam Ioãnis Teuthonici, quæ confessorum dicitur, abbreuiauit, lib. 1. scripsit etiam Sermones diuersos lib. 1.

Guilhelmus Lamarensis, ordinis fratrum minorum, composuit uaria in scripturis opuscula, e quibus ista feruntur: Super sententias li. 4. correctorium operum Thomæ li. 1. additiones in Bonauenturam lib. 1. & quædam alia. Vixit anno Domi. 1208.

Gulielmi Lapidani Veruiacensis methodum dialecticam, Gryphius impreßit Lugduni.

Guilhel-

Guilhelmus de monte Laudinio, abbas monasterij Pictauiensis, ordinis diui Benedicti, scripsit de sacramentis li.1. summam de casibus lib. 1. declarationes uarias super Clementinas etiam, ut citatur in Summa Angelica, & alibi.

Gulielmi Leporei Auallonensis artẽ memoratiuam, Ascẽsius Parisijs impreßit.

Guilhelmus Lilius, Anglus, Mori olim sodalis, cum quo uertendis Græcis epigrammatibus collusit, scripsit rudimenta Grammatices lib.1. Octo partium syntaxin lib.1. de generibus nominum lib.1. de uerborum præteritis lib. 1. de formandis moribus lib.1. Apologiã ad Vuhittyngtonum li.1. & diuersi generis carmina & epistolas. Claruit anno Domini 1520. Liber eius de grammatica impressus Basileæ apud Bebelium, et Cratandrum anno 1532.

Guilhelmus Ludlyngton Anglus, scripsit in Euangelium Matthei, Determinationes Theologicas lib.1. sermones ad populũ, & alia quædam. Vixit anno Domini 1309.

Guilhelmi de Ludo Singularia quædam in iure extant.

Guilhelmus Lugdunensis, ordinis fratrum prædicatorum, ut ferunt, eiusdem ecclesiæ episcopus, scripsit super sententias li. 4. summam uirtutum lib.5. summã uitiorum lib. 8. sermones ad populum lib.1. & alia.

Guilhelmus Lynuuode Anglus, scripsit in constitutiones prouinciæ lib. 6. summam causarum lib.1. Vixit anno Do. 1360.

Guilhelmus Maklesfel, inter meridionales Anglos oriundus, scripsit problematũ lib.1. conclusiones ordinarias lib. 1. orationes ad clerum. Vixit anno Domini 1304.

Guilhelmus Malineus Brugensis, Ludouici ab Auila Alcantarensis præfecti de bello Germanico commentaria in linguam Latinam transtulit, quæ excusa sunt Antuerpiæ apud Ioan. Steelsium, anno 1550.

Guilhelmus Malmesberiensis, Benedictinus, scripsit de rebus Anglicis lib.5. pontificum uitas lib. 5. historias nouellas lib. 3. uitam Dunstani Archiepiscopi lib. 2. antiquitates Glasconiæ lib.1. de gente Vuydenorum lib.1. Claruit anno Domini 1130.

Guilhelmus Mandagoti archidiaconus Nemausensis, & Cardinalis, scripsit ad Berengariũ Beterensis ecclesiæ succentorẽ, postea episcopum, de electione prælatorum li.1. expositionem eiusdem lib. 1. Mandeston opusculũ in morali philosophia, impressum. Claruit anno Domini 1300.

Guilhelmus de Mara, natione Neustrius, olim cathedralis ecclesiæ Cõstantiensis canonicus, scripsit multa, ex quibus extant, Cõflictus in Chimæram, in quo superbiam, libidinẽ, atq; auaritiam insectatus est. Opusculũ de sacrosancta eucharistia. Paraphrasis in Musæũ de Herone et Leãdro. de amoribus li.1. de laudibus li.1. de probris li.1. næniarum ac epitaphiorũ lib.1. de diuinis li. 1. Ex quibus Conflictus in chimæram, Coloniæ apud Io. Soter an. 1526. carmine heroico, & Parisijs apud Vuechelũ. syluarum libri quatuor. impreßi etiam de tribus uitijs fugiendis, Parisijs apud Colinæum.

Gulielmus de Mara, ordinis minorũ, citatur in Sũma Angelica inter theologos.

Guilhelmus Masset, Anglus Dominicanus, cõtexuit in suorum gratiam quæstiones ordinarias. Scripsit aduersus Henricum Gandauensem lib. 1. contra corruptorium corruptorij li.1. Quæstiones de Angelis li. 1. postillas bibliorum li.1. de decem uirginibus lib.1. Vixit anno Domini 1320.

Guilhelmus monachus cœnobij S. Dionysij Parisien. ordinis sancti Benedicti, natione Gallus, scripsit historiarum uolumen lib.3. & epistolas plures ad diuersos lib.1.

Guilhelmus de Monfer. I. C. scripsit de succeßionibus regum.

Guiler-

Guilermus Morbetus Simplicij commentarios in quatuor libros Aristotelis de cœlo Latinos reddidit. Opus impressum Venetijs 1540.

Guilielmus Naso citatur in summa Angelica, inter Canonici aut Ciuilis iuris scriptores.

* Guilhelmus Nothus Anglorum rex, scripsit de die iudicij ultimo lib. 1. Leges agrarias, et epistolas ad diuersos. Claruit anno Do. 1087.

* Guilhelmus Occam, natione Anglus, Minorita, scripsit in sententias Lombardi lib. 4. Quotlibeta magna. In opera Aristotelis libros plures, Quæstiones physicorum li. 8. Dialecticam, Compendium Theologiæ, de Actibus hierarchicis lib. 1. de Scientiarũ ingressu lib. 1. Apologiam, De sacramento altaris li. 1. Opus nonaginta dierum. de fautoribus hæreticorum lib. 7. Errores Ioannis XXII. lib. 1. De paupertate Apostolorum lib. 1. & Dialogorũ lib. 1. &c. Horum quædam impressa sunt Lugduni. Claruit anno Do. 1320.

Guilhelmus de Oppẽbach, natiõe Germanus, scripsit super sententias lib. 4. Quæstiones disputatas lib. 1. Sermones etiam, & quosdam alios tractatus.

Guilielmus Paccius, Alexandri filius, de quo suprà.

* Guilhelmus Pachenton, natione Anglus, scripsit historiam Anglicæ gentis. Claruit circa annum Christi 1360.

* Guilhelmus Paganherus, uel de Pagula, scripsit lecturam sententiarum lib. 4. Placita Theologica li. 1. de perfectione intellectus lib. 1. De notitia actuali lib. 1. De ueritate formali lib. 1. de Ente rationis lib. 1. Quæstiones ordinarias lib. 1. Cantiones ad plebem, & quædã alia. Vixit an. Do. 1280.

* Guilielmus Paradinus, scripsit de antiquo statu Burgundiæ librum, excusum Basileæ apud Oporinũ an. 1550. item Rerum nostræ memoriæ lib. 4. Lugduni impressos.

Guilhelmus Paruus, Nouoburgensis Anglus, scripsit de Normannis Anglorum regibus lib. 1. commentarios scripturarum, & sermones infinitos. Vixit an. Do. 1216. *

Guilhelmus Peralt, natione Gallicus, ordinis fratrum prædicatorum, scripsit de eruditione religiosorum lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. Item commentarios de uitijs & uirtutibus, qui uberem materiam concionantibus suppeditant, quos Iacobus de Voragine postea in epitomen redegit. Volat.

Gulielmus Philander Castilioneus, scripsit castigationes atq; annotationes paucas in duodecim lib. Institutionũ M. Fabij Quintiliani, specimen quoddam futurorum in eosdem commentariorum. Gryphius impreßit Lugduni, 1535. Eædem cum M. F. Quintiliani libris, sparsim adiectæ suis locis, ab eodem Gryphio, 1536. impressæ sunt. Scripsit etiam annotationes in Vitruuium de architectura, excusas Argentinæ apud Georgium Macheropœiũ, anno 1550. & prius Venetijs. *

Guilhelmus ciuis Placentinus scripsit de uniuersali medicina libros 4. in chirurgia lib. 1. Et alia quædam. Extat eiusdem liber de scientia medicinali, pro perfectis præcipuè scriptus, qui Summa conseruationis & curationis appellatur, & uulgo Gulielmina. item Chirurgia, impressa Venetijs, 1502. apud Octauianum Scotum.

Guilielmus Postellus Barentonius scripsit alphabetum, introductionem, & legendi modum, linguarum duodecim characteribus differentium: nempe Hebraicæ, Chaldaicæ, Chaldaicæ recentioris, quam à transitu fluminis uocant: Samaritanæ, quæ prisca Hebraica est: Arabicæ, uel Punicæ, cuius integra Grãmatica sub compendio tra-

ditur: Indicæ, Græcæ, Georgianæ, Tzeruianæ, Hieronymianæ uel Illyricæ, Armenicæ, Latinæ. In singulis autē illis rarißimas Christianorum in diuersis orbis partibus agentium historias habes, quibus illæ linguæ (præter Arabicam, Hebraicam & Samaritanam) sunt in sacrorum usu ac grammaticis communes. Excudit Parisijs Dionysius Lescuier, 1538. Scripsit etiam de Originibus, seu de Hebraicæ linguæ & gentis antiquitate, deq; uariarum linguarum affinitate librum, ibidem impressum. Grammaticam Arabicam, Arabicis typis eodem loco excusam. De magistratibus Atheniensium librum, excusum Basileæ apud Ioan. Oporinum, anno 1543. Item de repub. Turcica, ad Franciscum Gallorum regem lib. 2. de Orbis terræ concordia li. 4. Basileæ apud Oporinum anno 1544. De compositione omnium dißidiorum, circa æternam ueritatem, aut uerisimilitudinem uersantium. Vocat aūt Tubæ penultimæ stridorē: libellus excusus ab eodē. Candelabri typici in Mosis tabernaculo iussu diuino expreßi breuis ac dilucida interpretatio, Venetijs * excusa, 1548. de Natiuitate mediatoris ultima, nunc futura, et toti orbi terrarum manifestanda. Absconditorum à constitutione mundi clauem, qua mens humana tam in diuinis quàm in humanis pertinget ad interiora uelaminis æternæ ueritatis. Eiusdem opus iustæ magnitudinis, quod inscribitur, Abscondita à constitutione mundi, De naturæ humanæ restitutione, in eam conditionem quam ante peccatū habebat, nunc adfutura in inferioribus, cum magno fœnore: in quo hæc continentur, Clauis scripturarum, qua ad interiora itur uelaminis: Ostium apertum æterni mysterij: Septem Sigillorum libri ab agno aperti reseratio: Euangelion æternum, seu naturæ & gratiæ coniugium: ad Concilium diuinitus coactum ubiuis: liber nondū editus, extat apud Io. Oporinum, Basileæ: aliquando in lucem edendus, cum Deus uoluerit. Quemadmodū & sequentia: Commentarium in historiam Ruth. Euangelium Iacobi fratris Iesu Christi, de admirabili natiuitate & incunabulis uirginis matris Mariæ, et ipsius Iesu, è Græco uetustißimo codice translatū. De originibus, seu de uaria, & potiß. orbi Latino ad hanc diem incognita, aut incōsiderata historia, cùm totius orientis, tum maximè Tartarorum, Persarum, Turcarum, & omnium Abrahami & Noachi alumnorū origines, & mysteria Brachmanū retegente: ubi linguarum, reconditarumq; disciplinarū, gentium, regnorumq; uerus ac legitimus ortus, progressus, consistentiaq;, & regni Christi æterni stabilimentū exponitur: ex libris Noachi & Hanochi, totiusq; auitæ traditionis à Mosis alumnis ad nostra tēpora seruatæ, & Chaldaicis literis conscriptæ. De æterno Christi in interiorib. regno, & sacro Petri primatu iam ab Adamo per Noachum, Abrahamū, Mosen & Christū ad nos usq; deducto: ex Zoharis, seu illustrationis scripturarum sententia tam clara, ut sententiæ Euangelij instar sit: è 72. Seniorum Mosis spiritu donatorū doctrina, à sancto Symeone Iusto primū publicè exposita. Admirabilis Iudæorū clausorum, seu 10. tribuū Israel, sub Turcarum & Ismaelitarū potentia reductarū historia. Demonstratio, quod præcipua eius doctrinæ quæ nomine Aristotelis circumfertur, placita, sint contra sensum et rationē tam in mente quàm humanis et diuinis literis expressam, sola autoritate maxima mundi ingenia obcæcante introducta, summiq; mali, id est, perturbatæ hactenus in uniuerso pacis causa. Chauæ, seu Euæ matris omniū uiuentium admirabiles, et super omnes doctrinas mundi, secundum Euangelicam ueteris & noui Testamenti ueritatē amplecten-

amplectendæ prophetiæ, conscriptæ à Razeiele, Adami primi parentis angelo, & ex libro Belin, id est lucis purißimæ, excerptæ. Præfixa est Apologia ad Christi ueros alumnos, ut ratio tanti exponatur mysterij: &c. De admirandis numerorum Platonicorum secretis, et diuina uirtute intelligentiæ in illis absconditæ: Ex Platonis Pythagoræq; præceptorum cõmentarijs.

Guilhelmus Puteanus, scripsit defensionem Ioan. Mesuæ medici, Aloen aperire ora uenarum, aduersum Ioan. Manardum, & Leon. Fuchsiũ, et alios impressam Lugduni 1537.

Guilhelmi de Quercu, theologi, mentionem facit, qui Ioan. Trittenhemij ecclesiasticis scriptoribus appendicem adiecit.

* Guilhelmus Ramesey, Anglus, Benedictinus, scripsit uitã Guthlaci eremitæ, & Gesta sui cœnobij. Vixit anno Do. 1360.

Guilhelmus Realis scripsit de arbore iurisdictionum.

* Guilhelmus Rhieuallensis, Anglus, monachus Cistercienfis, scripsit Chronicorum opus. Claruisse fertur an. Do. 1160.

Guilielmus Rhodiorum uicecancellarius, obsidionem Rhodi descripsit.

Guilelmus de Rouille edidit descriptiones iustitiæ & iniustitiæ.

Guilhelmus de Samuco, Carmelita, scripsit Decretales religiosorum li. 1. super sententias lib. 4. in regulam sui ordinis lib. 1. Chronica ordinis sui lib. 1. Vixit an. 1280.

* Guilhelmus Sengham, natione Anglus, scripsit de fide & legibus lib. 1. de professione nouitiorum lib. 1. Annotationes scripturarum lib. 1. Claruit anno Do. 1280.

* Guilhelmus Taylour Anglus, Vuiclefi discipulus, scripsit contra inuocationem sanctorum lib. 1. & Conciones multas. Ob fidei confeßionem Londini combustus est, anno Domini 1422.

Guillermi Tardiui Aniciensis rhetoricæ artis, & oratoriæ facultatis compendium, typis excusum in Gallia. Adijcitur et praxis exordiorum, ex grauißimis autoribus excerpta.

* Guilhelmus Thorney, Anglus, monachus Benedictinus, scripsit quorundam diuorum uitas. Vixit circa annum Domini 1334.

* Guilhelmus Thorpe, Anglus, ob sanioris fidei confeßionem in carceres coniectus, & à Londinensi antistite liberatus, scripsit ad impositos sibi articulos lib. 1. Testamentum uitæ ultimum. Glossas in Psalterium. In carcerem coniectus, non sine suspicione interijt, anno Do. 1407.

* Guilhelmus Turnerus, Anglus, omni bonarum literarum eruditione Latinus & Græcus, Rhetor & poeta clarißimus, scripsit de naturis herbarum lib. 1. Historiam auium succinctã. in Catonis disticha moralia lib. 4. Sententiarũ flores ex uarijs lib. 1. Ad unionem dißidentium lib. 1. de arte memoratiua lib. 1. in Publij Mimi uersiculos lib. 1. Pro insequenda Romana uulpe lib. 1. de Missa papistica lib. 1. de Hierosolymorum excidio lib. 1. Epigrammata diuersa. Pro Standicio ad Papum carmẽ iocosum. Epitaphium Gisberti Longolij. Transtulit Vrbani Regij collationem nouæ doctrinæ ad ueterem, in linguam Anglicam. Claruit anno Do. 1548.

* Guilhelmus Tyrius Archiepiscopus Metropolitanus, scripsit Belli sacri historias libris 23. quibus comprehendit ea quæ in terra sancta ac uniuersa penè Syria per occidentales principes Christianos ad Balduini usq; quarti regnum per annos 84. gesta sunt. Liber impressus Basileæ per Nicol. Brillingerum & Ioan. Oporinum, anno Domini 1549.

Guilelmi Varignanæ secreta sublimia ad

ad uarios curandos morbos, additis nonnullis flosculis, impressa Lugduni 1526.

* Guilhelmus Tyndale, seu Hychus, Anglus, scripsit de obedientia Christiani hominis lib. 3. in Mammonis parabolam lib. 1. Practicas prælatorum lib. 1. de ecclesia aduersus Morum lib. 1. contra Mori dialogos lib. 4. super testamento Tracij lib. 1. in tria Matthæi capita lib. 1. de sacramentis & signis lib. 1. De purgatorij parocho. Claruit anno Do. 1535.

* Guilhelmus Vuellys, Anglus, monachus S. Augustini, scripsit Actus curiosos li. 1. disputationum Theologicarum lib. 1. distinctionum in Psalterium lib. 1. postillationes Euangeliorum lib. 1. declamationum lib. 1. Obijt Linnæ, anno Do. 1421.

* Guilhelmus Vuoderforde, Anglus et minorita, scripsit contra Vuicleui Trialogum lib. 1. contra XVIII. articulos eiusdem lib. 1. Aduersus Gualtherum Britte. Determinationes Oxonienses. de Conformitate nostra ad Christũ. Quæstionũ LXXII. de Eucharistia lib. 1. de Vuicleuo damnando lib. 1. pro conseruandis cleri possessionibus, &c. uixit anno Do. 1396.

* Guilhelmus Vubyte Anglus, Vuicleui olim discipulus, scripsit de uero sacramento lib. 1. de baptismo & confirmatione lib. 1. de Confeßione & remißione. De æqualitate iurisdictionum. de Antichristi sacerdotio. de libera nubendi lege. de uirginitate et coniugio. Ad Parlamentum regium lib. 1. Speculum caputiatorum. Aduersus mendicãtes. de ciborum delectu. de ceremoniarũ abusu. de festiuitatũ obseruatione. de subtrahendis decimis. de reliquijs & tumbis. de possesionibus auferendis. de cultu sacrilego. Sermonum ad plebem lib. 1. Pro fidei confeßione autem Nordouici demum combustus est, anno Do. 1428.

Guimundus archiepiscopus Auersanus, ordinis Benedicti, scripsit ad Rogerium monachum contra errores Berengarij Thuronensis, de corpore & sanguine Domini lib. 3. & quædã alia. Claruit an. Do. 1040.

Guntherus monachus Bluonensis, ordinis sancti Benedicti, scripsit eleganti metro, de paßione sancti Cyriaci lib. 1. Opus de tribus usitatis Christianorum actibus, oratione, ieiunio, & eleemosyna, continens libros 13. pro sermonibus & collationibus publicè faciendis. impressum Basileæ apud Michaelẽ Furter, 1507. Opus de rebus gestis Imp. Cæsaris Friderichi 1. Aug. libris 10. absolutum. impressum Argentorati, cum scholijs Iac. Spiegel. 1531. Claruit anno Do. 1100.

Gundisaluus, nomen apud Hispanos usitatum.

Gundisaluus de uilla Diego, scripsit de hæreticis & Cardinalibus.

Gybertus, uide Gilbertus.

Gybertus Longolius Vtricensis, natione Batauus, scripsit scholia in Erasmi libellum de ciuilitate morum puerilium, excusa Parisijs apud Vuechelum. Annotationes ad dilucidam claramq́; lectionem quindecim libris Metamorphoseon P. Ouidij adiectas. Ioan. Gymnicus impreßit Coloniæ, 1534. et 1538. Annotationes in obscura & difficilia loca rhetoricorũ ad C. Herennium, ibidem impressæ 1535. Scholia quædã in Plautum, ibidem excusa. L. Vallæ Elegantiarum libros omnes, scholijs quibusdam, ubi hactenus mendosi fuere, illustrauit, cum alijs doctorum annotationibus: ibidẽ 1539. excusæ. de Apollonij Tyanei uita Philostrati libros, ab Alemanno Rhinuccino translatos, ad Græcum exemplar emendauit, & annotationes paßim marginibus adiecit: impressas 1532. cum Eusebio contra Hieroclem. Plutarchi opuscula aliquot moralia, hactenus non conuersa, transtulit ibidem impressa 1542, sunt autem hæc: Num seni sit gerenda

renda respublica. de parentum erga liberos amore. causarum naturalium lib. 1. disceptatio, utrum ignis an aqua, sit utilior. Stoicos magis mirabilia quàm poetas asserere. de tribus reipub. generibus, monarchia, democratia, & oligarchia. de odio & inuidia. Dialogũ de auibus, et earũ nominibus Græcis, Latinis, & Germanicis, non minus festiuum quàm eruditum, & ad intelligendos poetas utilem. Tractat autem solum de auibus, quas pulueratrices uocant: nam institutũ de reliquis etiam perscribendi mors præpediuit. ibidem impressum, 1544. circa finem, studiosorum aliquot in eius mortem epitaphia adyciuntur: et ipsius G. Longolÿ carmen elegiacum, protrepticum ad bona studia.

Gymnasius super Exodum, citatur in summa Alberti Magni.

H A.

HAbakuk propheta sub impio rege Manasse prophetauit contra Nebuchadnezar regem Babyloniæ, qui Iehuda multa damna intulerat. Vocat prophetiã suã Onus, quòd infaustum ac infelix uaticinium fuerit regno Chaldæorum. Numeratur inter prophetas minores, & absoluit suam prophetiam capitibus tribus. Eius uitam describit Epiphanius.

Hadrianus uetus I.C. de interdictis libros decem (aliàs duos) scripsit, ex quibus nihil est reliquum, nisi fortè citationes quædam in iure D. Iustiniani.

Hadriani Amerotÿ Suessionensis liber de dialectis Græcorum, impressus Parisÿs apud Vuechelum. Eiusdem de Græcorum notis arithmeticis opusculum, cum Lexico Græcolatino habetur.

Hadrianus Barlandus scripsit de rebus gestis ducum Brabantiæ librũ, impressum. Item alia quædam, de quibus alibi.

Hadriani TT. S. Chrysogoni presbyteri Cardinalis, de sermone Latino & modis Latinè loquendi liber. Eiusdem uenatio ad Ascanium Cardinalem uersibus phalecÿs. Iter Iulÿ II. Pont. Ro. uersibus heroicis. Opus excusum Coloniæ apud Alopecium, 1522. deinde apud Gymnicum ibidem, 1528. tertiò Basileæ apud Thomam Vuolfium, 1533. Venatio & iter Iulÿ, à Gryphio etiam Lugduni excusa sunt, cum Ouidÿ Halieuticis, &c. 1537. De uera philosophia libri 4. ex quatuor ecclesiæ doctoribus (Augustino, Hieronymo, Ambrosio & Gregorio) conscripti, uaria eruditione, & multa pietate referti, excusi Coloniæ apud Mel. Nouesianum, 1540.

Hadrianus Cæsar de re militari scripsit, ex cuius libris Fla. Vegetius aliqua ex parte suos commentarios collectos fatetur.

Hadriani Fini liber cõtra Iudæos, Flagellum inscriptus, & impressus.

Hadriani Iudæi liber quidã impressus.

Hadrianus Iunius Hornanus, medicus, Cassÿ iatrosophistæ medicas quæstiones ex Græcis latinas fecit, Parisÿs anno 1541. ubi & impressæ sunt, codẽ anno, apud Christianum Vuechelum, cum Græci exemplaris castigationibus in fine adiectis.

Hadrianus Pontifex, eius nominis 4. * ante suum papatum scripsit de conceptione Mariæ lib. 2. ad Petrum Pontiniacum lib. 1. de sua legatione lib. 1. Decretales epistolas. Obÿt anno Do. 1159.

Hadriani sophistæ uitam Philostratus descripsit, unde Volaterr. quædam transtulit in primo elemento Anthropologiæ suæ.

Hadriani de Traiecto, expositio in sententias P. Lombardi, impressa.

Haggai propheta, quem nostri Haggæum uocant, excitatus fuit à spiritu prophetico, postquam populus redÿt à Babylonica captiuitate: quem propheta urgens ad reædificationem templi Dei, et minans, quan-

diu illius extructioni non instarent, nihil illis prosperè successurum. Cuius historiam Epiphanius quoque in uitis prophetarum paucis attingit. Prophetia eius inter minores ueteris Testamenti prophetas in duo perbreuia capitula diuiditur.

Hagnoclis *Rhodij Coronistæ fabula, aut poemation, citatur ab Athenæo.*

Haithonus *à nonnullis scribitur, quē suprà nominauimus Aitonum.*

Hali *filius Abbas, discipulus Abimeher Moysi filij Seiar, librum conscripsit Regalis dispositionis titulo, &c. regi cuidā nuncupatum, libris 20. à Stephano philosophiæ discipulo in Antiochia ex Arabico sermone in Latinum translatum, anno Do. 1127. cum Michaelis à Capella synonymis medicis. Excusum Lugduni, 1523. apud Iacobum Myt.*

Hali *filius Abenragel Arabs, cui aliquando Albohazen prænomen additur, præter librum completum in astrorum iudicijs, scripsit etiam librum Signalium astronomiæ, & tabulas proprias 36. capitum. Liber completus de iudicijs seu fatis stellarum, impressus Venetijs apud Erhardum Ratdol, 1485. Huius opera emendata, & latinius reddita, excusa sunt Basileæ apud Henr. Petrum, opera Stupæ, 1550.*

Hali *Rodoham Aegyptij, commentarij in artem paruam Galeni, impreßi Venetijs cum Ioannitio. Eiusdem commentarij in Cl. Ptolemæi Centiloquium & Quadripartitum, ibidem excusi apud Octauianū Scotum, 1493. cum aliquot alijs astrologicis Arabum opusculis. Scripsit etiam duo opuscula, unum de proiectione radiorum, & alterum de tribus natiuitatibus, quarum primam de seipso fecit. quæ superioribus commentarijs adiuncta sunt.*

Hambaldus *natione Romanus, sacræ theologiæ professor, scripsit super sentētias lib. 1. Quodlibetorū lib. 1. Claruit anno Domini 1270.*

Hammonius *à quibusdam aspiratur, nos in prima litera sine aspiratione ponere maluimus.*

Hamularius *Fortunatus archiepiscopus Treuerensis, Germanus, monachus Luxouiensis, et R. E. Cardinalis, scripsit inter cætera, de Ecclesiasticis officijs lib. 1. ad Ludouicū de eadem re li. 4. de mysterijs missæ lib. 1 ad diuersas epistolas lib. 1. Claruit anno Domini 813.*

Hamulus *episcopus Lugdunensis in Gallia, scripsit opus insigne ad Carolum, contra Iudæos. Floruit an. Do. 830.*

Hannonis *Periplus, id est, circumnauigatio Libyæ, impressa Græcè Basileæ apud Froben. 1533. cum alijs quibusdam Græcis geographicis.*

Harmodij *Lepreatæ librum de legibus in Phigalia Athenæus citat.*

Harpocration *Mendesius, de placentis scripsit, ut meminit Athenæus. Eius dictionarium Græcum de dictionibus rhetorum per ordinem literarū, impressum Venetijs apud Aldum, cum Vlpiani commentarijs Græcis in Demosthenem. Eiusdem de dictionibus Isocratis liber, ibidem excusus cum Isocrate Græce. Suidas quatuor Harpocrationes cōmemorat, quorum ultimus is uidetur, de quo hic loquimur.*

Hartmannus *Scedel Nurenbergen. scripsit inter alia ex Iacobo Pergomensi et alijs historiographis, addens nōnulla, maximè de rebus Germanorum, opus grande et insigne, quod continet Historias temporum. Claruit anno Do. 1494.*

Harynghus *Sifridi Sinnama de Hagis Phrysiæ oriundus, qui uulgò Hermannus appellatur, scripsit super titulos Codicis lib. 12. super tit. ff. ueteris lib. 24. super tit. ff. inforciati lib. 14. super tit. ff. noui lib.*

lib.12. super tit. autenticorum lib.1. in usus feudorum lib.1. de pace constantiæ lib.1. super tit. institutionum lib. 4. super tit. Decretalium lib.5. Floruit anno Do.1494.

Haymonem & Strabonem fratres habuit Beda, doctos etiam uiros, quorum alter homilias quasdam non ineruditas, alter in Genesim scripsit. Volaterr.

Haymo Anglus, in Cantiorum comitatu non longe à Cantuaria natus, minorita, scripsit Breuiarium Romanum lib.1. in sententiarum lib.4. Sermones per annum. Vixit anno Do.1260.

Haymo Archidiaconus Cantuariensis, scripsit librum de fructu incarnationis 1. de sanctorum imitatione lib.1. Pugnam uirtutum ac uitiorum. de quibusdam martyribus. Floruit anno Do. 1040.

Haymo Fuldensis monachus, ex Anglosaxonũ genere oriundus, Bedæ consanguineus, scripsit commentaria in Genesim, Exodũ, Leuiticũ, Numeros, Deuteromiũ, Iosue, Iudicũ, Ruth, Regũ, in Paralipomenon, Tobiam, Esdrã et Nehemiam, Iudith, Iobum, Psalteriũ, Cãtica canticorũ. in Hester, Esaiam, Hieremiã, Ezechielem, Danielem, Oseam, Iobelẽ, Amos, Abdiã, Ionam, Michæã, Nahum, Abachuc, Sophoniã, Aggeũ, Zachariã, Malachiã, Homelias in euãgelia, Homelias hyemales & æstiuales, in Matthеũ, Marcũ, Lucã, Ioannẽ, in Paulũ ad Romanos, Corinthios, Galatas, Ephesios, Philippenses, Colossenses, Thessalonicenses, Timotheũ, Titum, ad Philemonem, & Hebræos. In epistolas Petri, Iacobi, Ioannis, in Acta apostolorum, in Apocalypsim Ioãnis. De uarietate librorũ lib.3. De sancta trinitate lib.1. de mundi uoluptate lib.1. Enchiridion rerũ Christianarũ lib.1. Obijt apud Halberstadienses, ubi episcopatui 13. annis præfuit, anno Do.834.

* Hayo Hermannus Phrisius scripsit epistolas quasdam.

* Hebuaber scripsit commentaria in librum quendam Platonis.

Hecatæus Abderita scripsit librum de Iudæis. de quo Suidas.

* Hecatæus de Hyperboreis populis proprios libros scripsisse dicitur, testis est Pius pontifex cap. 10. in descriptione Asiæ.

* Hecatæi Eretriei scripta citãtur apud Plutarchum in Alexandri Magni uita.

* Hecatæi Thasij hexastichon in 3. lib. Florilegij.

* Hector Boethius, Deidonatus, natione Scotus, scripsit catalogum Regum Scotiæ, Descriptiones eiusdem regni lib.1. Historias Scotorum libris 17. Aberdonensium pontificum uitas. Floruit anno Do.1526.

Hedyle poetria, Moschines Atticæ iamborum poetriæ filia, & Hedylogi Samij uel Atheniensis poetæ mater fuit. Athenæus libro septimo aliquot uersus elegos ex Scylla eius opere allegat.

Hedyli poetæ epigrammata Athenæus duobus in locis citat. Eiusdem tetrastichon legitur Anthologij Planudis lib.4. & hexastichon lib.6.

Hegemonis poetæ Philinnam fabulam Athenæus allegat: & Suidas ex Athenæo & Demosthene eius meminit.

Hegesandri Delphi opera quædam, nempe Delphi, De statuis & imaginibus, Hypomnemata, frequenter ab Athenæo citantur.

* Hegesianax Alexandrinus Troica scripsit, Athenæo teste. Eius etiam scripta citantur apud Higinum.

* Hegesias scriptor citatur apud Higinum.

* Hegesinus insignis fuit poeta, cuius carmina citantur apud Pausaniam in Bœoticis.

Hegesippi Tarentini fabulas 3. citari legimus

legimus apud Athenæum: Adelphos, Opsartytica, Philetæros. Hunc Suidas scribit Crobylum cognominari: & septimam Philippicam, quæ Demostheni inscribitur, huius esse uideri. Eius tetrasticha tria leguntur in Planudis Florilegio, duo lib. 3. & unum lib. 6. Hegesippo aliqui attribuunt orationem pro Halonneso, quæ alioqui Demosthenis esse creditur.

Hegesippus natione Iudæus, ad fidem Christi conuersus, scripsit omnes à passione Domini usq; ad suam ætatem historias, lib. 5. item de bello Parthico. Huius historias diuo Ambrosio (ut quidam uolunt) interprete, habemus excusas Coloniæ apud Ioan. Soterem.

* Helena Flauia Augusta, Cœli Britannorũ regis filia, scripsit de prouidentia Dei lib. 1. de immortalitate animæ lib. 1. de rectè uiuendi norma lib. 1. Monita pietatis lib. 1. Carmina Græca, & epistolas ad diuersos doctissimas. Obijt hæc Romæ, anno Domini 337.

Helenus, Acron, et Modestus, antiqui enarratores poematum Q. Horatij, à Volaterrano nominantur.

Helias, uide Elias.

Helias Cretensis archiepiscopus. Vide in Gregorio Nysseno.

Heliæ Capreoli de confirmatione fidei liber impressus, ut habetur in catalogo Basiliensis officinæ Heruagij.

Heliæ Hebræi Cretensis, quæstiones de primo motore, de efficientia mundi, de esse, essentia, & uno. Annotationes in plurima dicta commentatoris: Opus impressum Venetijs, anno 1506. cum alijs quibusdam, sermone barbaro.

Helias Regnier, iureconsultus celeberrimus, scripsit Casus sexti decretalium lib. 1. Casus Clementinarum lib. 1. Vixit anno Domini 1494.

Heliodorus presbyter scripsit librum 1. de naturis rerum exordialium, in quo ostendit unum esse principiũ, nec quicquam coæuum Deo, &c.

Heliodorus alius Antiochenus, edidit de uirginitate egregium & sanctis scripturis instructum uolumen. Gennad.

Heliodori uersus aliquot heroicos ex libro de spectaculis Italicis, Stobæus citat in sermone de Morbis.

Heliodori Æthiopicæ historiæ libri decem, impressi Basileæ apud Heruagium Græcè 1534. Iidem à Stanislao Vuarschei riczki equite Polono latinitate donati, hoc tempore edebãtur typis Ioan. Oporini, Basileæ 1551.

Heliogabali principis ad meretrices oratio elegantissima, ut inscribitur, impressa cum Suetonio, Spartiano, & alijs historicis, Basileæ apud Frobenium.

Helij Eobani Hessi poematum Farragines duæ, ab eodem qua fieri potuit diligentia contractæ, ac editæ Halæ Sueuorum, 1539. Sunt autem hæc: Bucolicorum Idyllia 17. cum argumentis & annotationibus. Heroidum sacrarum libri tres, Epicedia clarorum uirorum. Syluarum libri 9. in quibus plurima & uarij argumenti epigrammata ad diuersos scribuntur. Vrbis Norinbergæ, & omnium eius spectabilium partium ac ædificiorum descriptio, expeditio & uictoria Vuirtenbergensis in Sueuis, principis Hessi. Coluthi de raptu Helenæ, & iudicio Paridis poemation translatum. Loci Homerici insigniores uersi: nempe, Clypeus Achillis, Martis & Veneris adulterium, Equus Troianus, Horti Alcinoi, Thersites, Vlysses & Menelaus, Sirenes, Ate, Litæ, Equi Achillis, Eiusdem hasta, Thamyris, Cestus Veneris, Moly, Nepenthes. Præcepta salubria carmine elegiaco scripta: siue, liber de bona ualetudine conseruanda.

Elegiarum

Elegiarum libelli. Homeri Ilias Latinis uersibus heroicis reddita: excusa Basileæ apud Robertũ Vuinter, 1540. cũ Gasparis Schetti Coruini mercatoris Antuerpiani carmine ad Bobanum. Theocriti Idyllia 36. Latino carmine per H. Bobanum reddita, impressa Haganoæ, 1530. et Basileæ apud Cratandrum 1531. Ficta epistola Maximiliani imperatoris, qua respondet carmine ad epistolam Italiæ ab Vlricho Hutteno scriptã: impressa seorsim. potest autẽ referri ad Heroidum epistolas. Salomonis Prouerbia & Ecclesiastes, carmine ac paraphrasi reddita per eundem Bobanum. Psalmi non pauci ab eodem carmine redditi. Precula ad Christum. Liber excusus Basileæ apud Robertũ Vuinter. Hymnus Paschalis, quem iuuenis olim scripsit, ibidẽ impressus. Scholia in Bucolica & Georgica Virgilij: Basileæ impressa apud Vuesthemerum. Eius epistolarum familiarum libri 12. quibus non modo uita illius, sed & aliarum rerum descriptiones pulcherrimæ, scituq; dignißimæ continẽtur, ut habet inscriptio: impreßi post mortem authoris, Marpurgi Hessorũ apud Egenolphum 1543. Ab initio libri habetur elegiacum carmen Iacobi Micylli, quo uitam

* Bobani describit. Psalterium Dauidis totũ elegiaco carmine expreßit, quod cum annotationib. Viti Theodori aliquoties impressum est Argentinæ apud Cratonem Mylium. Floruit nostra ætate.

Helmandus monachus Frigidi montis, scripsit ab exordio mundi ad suam usq; ætatem historiarum libros 48. De reparatione lapsi lib. 1. sermones & epistolas plures. Claruit anno Domini 1069.

* Helpericus monachus S. Galli, ordinis Benedictini, scripsit de computo Ecclesiastico lib. 1. de Musica lib. 1. Claruit anno Domini 1069.

Helizabeth monialis abbatissa cœnobij Schonaugiẽsis ordinis S. Benedicti, scripsit uiarũ Dei utile opus. Item de XI. M. uirginum Coloniensium lib. 1. reuelationum diuersarum li. 2. ad fratrem suum Eckebertum lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. ad sanctam Hildegardem li. 1. & alia quædã. Claruit anno 1165.

Helladius Alexandrinus grãmaticus, sub Theodosio iuniore scripsit De usu omnis generis uocabulorũ ordine literarũ, Descriptionẽ ambitionis, Dionysium aut Musam, Descriptionem balnei Constantianorum, Laudem Theodosij regis. Suidas. Lexicon eius Suidæ uocabulario coniunctum est, ut operis inscriptio præ se fert.

Hellanicus Milesius historicus, circuitum terræ & historias quasdã literis mandauit. Suidas.

Hellanicus Mitylenæus historicus, filius Andromenis, cũ Herodoto apud Amyntam Macedonum regẽ uersatus, &c. plurima tum soluto tũ ligato sermone scripsit, teste Suida. Eius Athenæus multa scripta paßim commemorat, nempe Aegyptiaca, Anabasin in Ammonis, Decalioneam, Gentium nomenclaturas, Historias Carneonicas, Ctises, Phoronidem.

Hellanici cuiusdã scripta citantur apud Plutarchum in uita Thesei. *

Heluidius Auxentij discipulus, Symmachi imitator, scripsit religionis quidem librum studio, sed nõ secundũ scientiam: quo asserere uoluit sanctã Mariam post natiuitatẽ Domini, Ioseph sponso suo iunctam, et ex eius cõsortio filios suscepisse, qui fratres Dñi dicti sint: cuius prauitatẽ arguens Hieronymus, libellũ aduersus eũ edidit. Gẽnad.

Heniochi Atheniensis Comici mediæ Comœdiæ fabulas 3. Athenæus citat. Suidas autem permultas nominat. Versus octodecim ex quadam eius fabula Stobæus refert, in sermone de Repub.

Henrici IIII. Cæsaris Augusti epistolæ aliquot ad pontificem Romanum & alios principes, impressæ cum descriptione Concilij Basiliensis per Aeneam Syluium.

Henricus de Andernaco, Germanus, ordinis fratrum beatæ Mariæ de mõte Carmeli, scripsit super Sententias lib. 4. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis li. 1. quæstiones philosophiæ lib. 1.

Henricus Arnoldi, natione Saxo, monachus Carthusiensis Basileæ, scripsit multas de diuersis sanctis orationes lib. 1. sermones plures lib. 1. historias de diuersis sanctis lib. 1. concordantiã Euangelistarũ de passione Domini lib. 1. meditationes de uita Christi li. 1. de concep. immaculatæ uirginis Mariæ tract. 1. de nouitiorũ instructione tract. 1. dial. inter Iesum & Mariã tract. 1. dial. de exercitijs inter sanctam Margaretam et eius seruulum tract. 1. alium dialogum inter eosdem de cruce tract. 1. Chronica domus Carthusiensium apud Basilienses. de commendatione charitatis tract. 1. de sancta humilitate sub forma orationis tract. 1. iterum de humilitate tract. 1. Floruit an. Do. 1487.

Henricus Bebelius Iustingensis, Germanus poeta, scripsit artem condendorum carminum, quæ unà cum Racemationibus eius in carmine obseruandis, impressa est cum Iacobi Henrichmanni grãmatica, Tubingæ 1515. Eiusdem institutio puerorum, * Triumphus Veneris, impressa ibidem. Scripsit etiam commentaria epistolarum conficiendarum, contra epistolandi modos Pontij, & aliorum. Cõtra epistolas Caroli. Cõmentaria de abusione linguæ Latinæ apud Germanos, & de proprietate eiusdem. Vocabularium optimarum dictionum. Annotationes & limam in Mammetrectũ. Annotationes pro lingua Latina. De Magistratibus Romanorum, cum expositione terminorum. De nominibus artificum. De nominibus morborum corporis humani Græcis ac Latinis. De nominibus sanctorum, cum eorum interpretatione. Quarundam quæstionum expositiones. De pagis Sueuorum, et Neccaro flumine. Apologiam cum commentarijs. Retractationes eiusdem. Instructionem bene scribendi. De nominibus officiorum apud principes. De accentibus Hebraicarum dictionum. Hæc omnia uno uolumine impressa sunt Argentinæ apud Schurerium, anno 1513.

Henrici de Boerio, Singularia in iure, typis excusa, ni fallor.

Henricus Bomelius historiam de bello Traiectano scripsit, nescio an impressa.

Henricus Boyc, natione Brito, ex diœcesi Leonensi, scripsit super decretalibus lib. 5. super 6. decretalium lib. 1. super Clementinis lib. 1. Fertur etiam commentarios in Decretis edidisse, aliosq; de diuersis materijs uarios tractatus.

Henricus Brandshauu, natione Anglus, monachus Benedictinus, scripsit uitam Vuerburgæ uirginis. Vixit anno Domini 1346. *

Henricus de Bruxellis, monachus Hafsligemensis cœnobij ordinis diui Benedicti, scripsit de ratione computi lib. 1. Calend. de incensionibus lib. 1. & quædam alia.

Henricus Bullingerus, Heluetius, ecclesiæ Tigurinæ pastor & antistes uigilantißimus, scripsit uaria, quæ Tiguri apud Froschouerum impressa sunt, ut est, De hebdomadis quæ apud Danielem sunt opusculum, anno 1530. De prophetæ officio, siue prophetica functione, & quomodo dignè administrari poßit, oratio: De testamento seu fœdere Dei unico & æterno, breuis expositio. Eandem Germanicè scriptam publicauit. Vtriusq; in Christo naturæ tã diuinæ quàm humanæ contra uarias hæreses, pro confeßione Christi catholica, assertio orthodo-

xa. De

xa. De scripturæ sanctæ authoritate, certitudine, firmitate, et absoluta perfectione: deq; episcoporum, qui uerbi Dei ministri sunt, institutione & functione, contra superstitionis tyrannidisq; Romanæ antistites libri duo. De origine erroris circa inuocationem cultumq; deorum & simulachrorum, & circa cœnam Domini ac missam, libri duo. De omnibus S. Scripturæ libris, eorumq; præstantia & dignitate, expositio: quæ etiam Latinè & Germanicè Biblijs aliquot Tiguri impreßis præfixa est. Vigilij martyris & episcopi Tridentini libri 5. contra Eutychen, & alios hæreticos, correcti & scholijs illustrati. Libri sex commentariorum in Acta apostolorum. In omnes apostolicas epistolas, diui Pauli 14. et 7. canonicas, commentarij. quibus adiecti ad finem duo libelli, alter de Testamento Dei, alter uerò de utraq; in Christo natura: in euangelium secundum Matthæum commentariorum libri 12. in Euangelium secundum Ioannem Commentariorum libri decem, cum præfatione de uera hominis Christiani iustificatione, uera item & iusta bonorum operum ratione. Ad Ioannem. Cochle ide canonicæ Scripturæ & catholicæ Ecclesiæ authoritate libellum. pro solida Scripturæ canonicæ autoritate, tum & absoluta eius perfectione ueraq; catholicæ Ecclesiæ dignitate, orthodoxa Responsio. Breuis Antibole, siue responsio secunda, ad maledicam, implicatamq; Ioannis Cochlei de Scripturæ & Ecclesiæ authoritate Replicam, unà cum explicatione de sancta Christi catholica Ecclesia, ad illustrißimum principem & dominum, D. Ottonem Heinrychum, Palatinum Rheni, & utriusq; Bauariæ ducem, &c. Scripsit præterea cõmentaria in Euãgelium Marci, item Sermonum decades in aliquot Tomos diuisas. Item lingua Germanica libros, qui postea Latinè redditi sunt, nempe De omnibus sacræ scripturæ libris, eorumq; præstantia et dignitate, expositio. Item de Testamento, seu fœdere Dei unico & æterno, expositio. Aduersus omnia Catabaptistarũ praua dogmata libri 4. per Leonem Iudæ Latini facti & aucti. Institutio ægrotantium, per Diethelmum Cellarium Latinitate donata: qua paucis & simpliciter tum ægrotantes, tum qui ægrotos instituunt, docentur: & præparationis ad mortem doctrina continetur. Antiqua fides & religio, per eundem D. Cellarium in Latinum sermonem uersa. Ab eodem Germanicè scripti, Latinè nondum redditi: Prosopopæia expostulationis Dei opt. max. cum Heluetijs, qua plurima beneficia Dei benignitate eis exhibita commemorantur, ipsiq; ad resipiscendum inuitantur: indicatis etiam rationibus, quæ ad uerum Dei cultum & auitam concordiam eos perductura sint. Contra Ioannis Viennensis episcopi libellum, quem scripserat de uictoria parta inter Heluetios, anno 1531. Respõsio, qua discutitur, utrum clades nostra, fidei, sacramentorum & simulachrorum causa contigerit. Institutio matrimonij Christiani, per capita 25. diuisa, cuius est argumentũ: De sacri matrimonij institutione, quando, ubi, quomodo, & à quo institutum sit: quid sit, quomodo ritè contrahatur, quæ sint eius causæ, fructus, & decus: contrà autem, quàm indecora scortatio & adulterium. De coniugis electione: de fide, amore, & officio coniugali: de recta liberorum educatione.

Henricus Bury Sudouolcas in Clarensi cœnobio fratrum Eremitarum D. Augustini, scripsit Lecturam sententiarum lib. 4. Quæstiones Theologiæ, Sermones de Beata uirgine, Sermones de tempore. Vixit anno Domini 1380.

* Henricus Cardinalis ostiensis, adhortante Alexandro quarto in totas Decretales scripsit. Volat. lib. 21. Vrb. commen.

Henricus Cornelius Agrippa ab Netesheim, armatæ militiæ eques auratus, scripsit de Occulta philosophia libros tres, excusos Coloniæ, anno 1533. & deinde Lugduni apud Gotefridum & Marcellinum Beringios fratres, anno 1550. item De incertitudine & uanitate scientiarum declamationem inuectiuã, uel Cynicam, qua docetur, nusquam certi quicquam, perpetui, & diuini, nisi in solidis Dei eloquijs atq; eminẽtia uerbi Dei latere: impressam Coloniæ apud Eucharium Agrippinatem, anno 1531. in artem breuem Raymundi Lullij cõmentaria, impressa Coloniæ apud Ioã. Soterem, 1533. Historiam de duplici coronatione Caroli V. Ro. Imperatoris apud Bononiam. Orationes decem, quarum prima est. 1. in prælectionem Conuiuij Platonis in Ticinensi gymnasio, Amoris laudem continens. 2. in prælectionem Hermetis Trismegisti, de potestate & sapientia Dei. 3. Pro quodam doctorando. 4. ad Metensium dominos, cum in illorum aduocatũ. syndicum & oratorem acceptaretur. 5. ad senatum Lucenburgiorum, pro dominis suis Metensibus habita. 6. in salutatione cuiusdam principis & episcopi, pro dominis Metensibus scripta. 7. in salutatione cuiusdam magnifici uiri, pro dominis Metẽsibus scripta. 8. per quendam affinem suum Carmelitanum, sacræ Theologiæ baccalaureum formatum, in acceptione Regentiæ, Parisijs habita. 9. pro filio Christierni regis Daciæ, Noruegiæ, & Suetiæ, &c. in aduentu Cæsaris habita. 10. in funere D. Margaretæ Austriacorum & Burgundionum principis habita. Quæ impressa sunt Coloniæ apud Ioan. Soterem, anno 1535. Scripsit etiam De præcellantia muliebris sexus, De apparitionibus animarum. Apologiam quandam. Dialogũ de Homine. Claruit anno Domini 1538.

Heinrychus de Cosueldia, Germanus, ordinis Carthusiensis, Prior domus sanctæ Mariæ prope montem diuæ Gertrudis in Hollandia, scripsit in Exodum mysticè li. 1. in epistolam Pauli ad Roman. lib. 1. de tribus uotis substantialibus li. 2. contra uitium proprietatis lib. 1. de tribus custodijs monasticis lib. 1. de institutione nouitiorum lib. 1. circuncisiorum mysticum lib. 1. de sacramento altaris li. 1. de annunciatione Dominica li. 1. eulogium Pauli eremitæ lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Guilhelmi Parisiensis episcopi arduũ opus de uniuerso corporeo & incorporeo, seu spiritali, mira industria perlustrans, breui compendio pulchrè conclusit. Claruit anno Domi. 1410.

Henricus Dandalus, de gestis Venetorum scripsit historiam.

Henricus de Dolendorp, ordinis fratrum beatæ Mariæ de monte Carmeli, scripsit super Sententias lib. 4. Vixit anno Domini 1370.

Henricus Archiepiscopus Ebredinen. uide infrà, Henri. de Segusia.

Henrici ab Eppendorf querela ad D. Erasmum Rot. Liber impressus Haganoæ, 1531. & alia quædam.

Henricus de Erfordia, Germanus, scripsit de factis memorabilibus lib. 1. & quædam alia. Claruit anno 1350.

Henricus Buta, siue Oyta, Germanus, gymnasij Viennensis in Austria decus & complantator à principio, scripsit super Sententias lib. 4. de contractibus lib. 1. de conceptione sanctæ Mariæ lib. 1. & quosdam sermones. Floruit anno Domini 1390.

Henricus Buticus, Francus orientalis, scripsit carmine doctißimo scommata, seu urbanos & lepidos iuuenum iocos, in medicina

dicina opuſcula plura. Satyram in ſophiſtas & dialecticos, & humanitatis ſtudij inimicos: in laudes beatæ uirginis. Claruit anno Domini 1494.

Henricus Flicker ſcripſit compendiũ calculorum, ſeu proiectilium ratiocinationis, excuſum Coloniæ anno 1550.

Henricus de Gandauo archidiaconus Tornacenſis, Germanus, ſcripſit ſummam Theologiæ lib. 1. ſuper Sententias lib. 4. de uirginitate lib. 1. quodlibeta lib. 2. de pœnitentia lib. 1. in Metaphyſicam lib. 14. in Phyſicorum libros lib. 8. Claruit an. Do. 1299.

Henricus de Gauda, Germanus, ſcripſit ſuper ſententiarum lib. 1. de celebratione lib. 1. orationes uarias. Quæſtiones diſputatas. & alia quædã. Vixit anno Do. 1435.

Henricus Glareanus Heluetius, ex pago Clarona, poeta laureatus, ſcripſit multa quibus nomen ſuum poſteritati conſecrauit, quæ diuerſis locis typis excuſa ſunt. ex quib. hæc habẽtur. Ael. Donati methodus ſcholijs eius illuſtrata, ac eiuſdẽ ſubſequentibus octo tractatibus aucta. 1. de generibus nominũ. 2. de nominũ declinationibus. 3. de gradibus comparationis. 4. de heteroclitis. 5. de uerborum coniugationibus & formis: item de defectiuis & anomalis. 6. de cõſtructionis regulis & ſyntaxi. 7. de ſyllabarum quantitate, pedibus, & carminum generibus. 8. de figuris: opus impreſſum Tiguri apud Froſchouerum. Iſagoge in Arithmeticam, uel Epitome de Arithmeticæ practicæ ſpeciebus: impreſſa Friburgi Briſgoiæ, anno 1539. Deſcriptio de ſitu Heluetiæ & uicinis gentibus: de quatuor Heluetiorum pagis: pro iuſtiſsimo Heluetiorum fœdere Panegyricon: ad Maximilianũ Auguſtum Panegyricon: Omnia uerſibus heroicis, cum commentarijs Oſualdi Myconij doctis & utilibus in tria priora opuſcula: Liber impreſſus Baſileæ apud Ioan. Frobenium, anno 1519. idem quadriennio antè apud Adamum Petrum Baſileæ, ſine Myconij commentarijs exiuerat. Iſagoge in Muſicam, impreſſa Baſileæ 1516. de geographia liber unus, ab ipſo authore tertiò recognitus, impreſſus Friburgi Briſgoiæ anno 1533. iudicium in P. Terentij carmina per omnes comœdias: liber impreſſus Lugduni, anno 1540. in Q. Horatium Flaccum Annotationes, impreſſæ Friburgi Briſgoiæ, anno 1539. Eædem anno 1540. ibidem cum ipſis Horatij operibus impreſſæ ſunt, adiectis ubiq; argumentis, carminum rationibus, & alijs quibuſdam. Eædem annotationes rurſus impreſſæ ſunt ſeorſim Baſileæ, 1543. Annotationes in P. Ouidij metamorphoſes, impreſſæ. Annotationes in M. T. Ciceronis librum de ſenectute, impreſſæ Baſileæ apud Brylingerum, 1544. in C. Criſpi Saluſtij quæ adhuc extant hiſtoriarũ fragmenta, annotationes: impreſſæ Baſileæ apud Cratandrũ, 1538. in C. Iul. Cæſaris cõmentarios annotationes, excuſæ Lugduni apud Gryphium, 1540. in T. Liuium annotationes, & Chronologia in totam Romanam hiſtoriam, impreſſa Baſileæ cum ipſo Liuio: Lugduni autem ſeorſim, anno 1542. Dionyſium Halicarnaſſeum recognouit, & annotationibus illuſtrauit: & Chronologiã temporum in Dionyſij hiſtoria comprehenſorũ adiunxit, ut ſuprà diximus in Dionyſ. Elegiarum libri 2. ad Huldrychum Zuinglium, excuſi unà cum Muſica ipſius. Scripſit etiam de arte muſica libros aliquot doctiſsimos, excuſos Baſileæ apud Henricum Petri, anno 1549. item de ponderibus ac mẽſuris librum, impreſſum Baſileæ apud Iſingrinium, anno 1550. item Annotationes in Suetonium & Lucanum. Claruit Friburgi Briſgoiæ, anno 1551. *]

Henrici Grauij annotatiũculæ in Cæc. Cypriani opera, cum eiſdem impreſſa Coloniæ apud Quentel. 1544.

Henricus Gorrickem, natione Germanus, scripsit Conclusiones sententiarũ li. 4. de superstitionibus lib. 1. contra Hussitas quoq; lib. 1. de festorum celebratione lib. 1. summarium sancti Thomæ lib. 1. sermones & collationes lib. 1. quæstiones & determinationes insuper uarias, lecturas, libros et diuersos tractatus edidit. Vixit an. 1460.

Henricus Gulpen, abbas monasterij S. Aegidij Nurenbergæ, ordinis diui Benedicti, Germanus, scripsit de pœnitentia lib. 1. super de consecratione lib. 1. de passione Domini lib. 1. & quædam alia. Vixit an. 1417.

Henricus de Hachenburg, ordinis fratrum prædicatorum, natione Germanus, scripsit sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1.

Henricus de Harena, natione Anglus, patria Norduolcas, Carmelita, dictauit suis scribendarum epistolarum formulas, postea editas. Scripsitq; de ordinationibus locorum lib. 1. Obijt Stanfordiæ anno 1299.

Henricus de Hassia iunior, ordinis Carthusiensium, scripsit super Sententias lib. 4. in Genesim lib. 1. in Exodum lib. 1. in Parabolas Salomonis lib. 1. in Apocalypsin Ioannis lib. 1. dialogum inter episcopum et presbyterum lib. 1. sermones utiles lib. 1. Item librum contra disceptationes & contrarias prædicationes fratrum mendicantium, super conceptione S. Mariæ uirginis, & contra maculã S. Bernhardo mendaciter impositam, impressum alicubi in Germania. Itẽ regulas ad cognoscendam differentiam inter peccatũ mortale et ueniale: excusas cũ Antonini opere de eruditione Confessorum 1483. Præterea Theoricas planetarum, & alia quædam in Astronomia. Scripsit etiam librum de Contractibus, & de ordine censuum, qui Gersonis libris annexus est. Mortuus est anno Domini 1397.

Henricus de Herph, ordinis fratrum minorum S. Francisci, Germanus prouinciæ Colonien. scripsit uolumen magnum et insigne, de præceptis decalogi lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. sermones per aduentum lib. 1. de tribus partibus pœnitentiæ lib. 1. & quædam alia. Claruit anno Domini 1460.

Henricus de Hoyta, scripsit libellũ de redditibus, qui annexus est Gersonis etiam operibus.

Henricus de Kalkar, natione Germanus, ordinis Carthusiensis, & Prior domus S. Barbaræ in Colonia Agrippina, scripsit exercitatorium monachale li. 1. Loquagium de rhetorica lib. 1. Cantuagium de musica lib. 1. de ortu ordinis sui lib. 1. & quædam alia. Claruit anno Domini 1390.

Henricus Kaltysen, archiepiscopus ecclesiarum Mydrosiensis & Cæsariensis, ordinis fratrum Prædicatorum, patria Confluentinus, scripsit sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. sermones per quadragesimam li. 1. super Magnificat li. 1. quæstiones uarias lib. 1. collationes ad clerũ, & alia complura. Floruit an. Do. 1495.

Henricus de Langenstein, dictus de Hassia, natione Germanus, scripsit super Sententias lib. 4. in Genesim & prologum lib. 5. de Antichristo & schismate lib. 1. de eruditione sacerdotij lib. 1. de anima contemplatiua li. 1. de contemplatione li. 1. speculũ animæ lib. 1. de horis canonicis lib. 1. contra Astrologos lib. 1. super oratione dominica lib. 1. super Aue Maria lib. 1. super Symbolo Apostolorum li. 1. de contemptu mundi li. 1. contra fratrem Thelesphorum li. 1. contra quendam Vuicleffitam lib. 1. ad canonicos regulares lib. 1. de proprietate monachorum lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. in Cantica canticorum lib. 1. epistolarũ ad diuersos li. 1. Claruit an. 1400.

Henricus Northeymensis, Germanus, scripsit

scripsit opus præclarum metro & prosa ad Fredericum Marchionem Mysnæ, ac ducē Saxoniæ, quod Diomctromachiam nominauit. Item de uirtutum et uitiorum conflictu lib. 1. Claruit anno Domini 1494.

Henricus octauus Anglorū rex, scripsit ad Leonē pontificem eius nominis X. assertionem sacramentorū li. 1. ad epistolam Lutheri li. 1. de Christiani hominis institutione li. 1. de instituēda pube li. 1. sententiā de Mātuano Concilio lib. 1. de iusto in Scotos bello lib. 1. ad duces Saxoniæ, Erasmū Roterodamū et alios magni nomiisnuiros doctißimos, epistolas disertißimas. Obijt an. Do. 1547.

Henricus Panthaleon Basiliensis, scripsit scholia in aliquot Mimos Publianos recenter inuentos, & cum Catonis distichis excusos, Basileæ apud Eras. Xylotectum, anno 1544. item Comœdiam Zachæi, impressam Basileæ apud hæredes Cratandri. Chronographiam ecclesiæ, excusam apud Nicolaum Brylingerum anno 1550.

Henricus Penia, gesta Sophi Persarū regis contra Turcas, anno Domini 1514. descripsit, impressa Basileæ apud Ioan. Frobenium, 1515. cum aliquot alijs opusculis.

Henricus de Piro, Coloniēsis, ordinis Carthusiēsium, scripsit super institutis li. 4. ad nouitios quoq; li. 1. cōsilia in diuersis casibus li. 1. sermones de tēpore li. 1. sermones de sanctis li. 1. & quædam alia. Claruit an. Do. 1470.

Henricus Plantagenet, secundus eius nominis Anglorū rex, scripsit Legū & statutorū li. 1. ad Hadrianū 4. pontificem, ad Diuū Bernhardū Clareuall. Alexādrū 3. Pōt. Max. Thomā Cantuariensem Ioannē Carnotensem, Ricardum Cantuariensem, & alios, epistolas. Obijt anno Domini. 1189.

Henricus Primæus Gymnasiarcha apud Monasterienses in Germania, D. Erasmi Rot. de octo orationis partium constructione libellum scholijs illustrauit: liber impressus Tiguri, apud Froschouerum.

Henricus cognomento Prudens, ordinis Carthusiensium, Prior domus uallis iuxta Brugas in Flandria, scripsit Tetralogū deuotionis lib. 3. Claruit anno 1484.

Henrici quarti Imper. ad Pont. et alios principes epistolæ aliquot, impressæ.

Henricus Sachsius, libros tres de contrarijs in speciē utriusq; Testamēti locis, edēdos curauit: impressos Coloniæ apud Ceruicornū, 1540. cum Honorij commentarijs in libros Salomonis.

Henricus de Segusia, postea Cardinalis Hostiensis, iuris summā complexus est. Edidit præterea Lecturam in 5. libros Decretales. Floruit anno 1255.

Henricus Scotus, scripsit Frācisci Spieræ historiā, qui ob abiuratā fidei cōfeßionē in summā incidit desperationem. Excusam Basileæ, cum doctorum aliquot uirorum præfationibus, anno 1550.

Henrici Stromeri sermo panegyricus, impressus.

Henricus de Vrimaria, ordinis fratrū eremitarū S. Augustini, natione Germanus, scripsit super sentētias li. 4. quodlibeta quoque lib. 1 de decē præceptis li. 1. flores ex collatione patrū li. 24. de perfectione hominis li. 1. de incarnatione uerbi li. 1. de quadruplici instinctu lib. 1. de exēptione li. 1. expositio decre. de cele. miss. li. 1. sermones de tēpore li. 1. sermones de sanct. li. 1. in libros Ethicorū li. 10. et alia multa. Additiones eius in libros Sententiarum, cū Aegidij de Roma in eosdē commentarijs, &c. impressæ sunt Coloniæ, 1513. Claruit anno Domini 1340.

Henrici Vuelpij Lingensis in Academia Rostochiana publici artium professoris libellus, de cōmunibus & usitatis Arithmeticæ practicæ regulis, impressus Coloniæ, 1544. apud Ioan. Gymnicum. Eiusdem libellus de minutijs physicis, & practicis astrono-

astronomicæ arithmeticæ regulis, ibidem eodem tempore excusus. Claruit anno 1543.

Henricus *de* Vuerlis, *ordinis fratrum minorum, scripsit super sententias lib. 4. de potestate ecclesiastica lib. 1. sermones quoq; uarios li. 1. & alia cõplura. Vixit an.* 1490.

* Henricus Vuichyngham *Anglus, scripsit in* Esaiam *prophetam lib. 1. in* Apocalypsim Ioãnis *lib. 1. sermones de tempore & sanctis per totum annum.* De *quadruplici aduentu lib. 1. de conceptione* Mariæ *lib. 1. deceßit* Nordouici *anno* 1447.

* Hentisbertus *Anglicus, scripsit* Sophismatum *subtilißimarum lib. 1. de arte* Dialectica *lib. 1.* Grammaticæ *præceptiones, et alia.* Floruit *anno* Domini 1380.

Hephæstion *Alexandrinus Grammaticus, enchiridia scripsit uersibus, metrorum differentias, de poematum perturbationibus,* Comicarum *dubitationũ solutiones, item* Tragicarum, *& alia plurima, & de pedibus metrorum.* Suidas. *Eius autem enchiridion excusum* Venetijs, *anno* 1526. *Ex illo enchiridio desumpta epitome de nouem metris,* Aristophani *Græco cum commentarijs impresso præfixa est.* Hephæstion *interpres* Sophoclis Tragœdiarum, *ex cuius scholijs aliqua uerba citat* Calepinus *in patronymico* Pelides: *quanquam* Scholia *Græca in* Sophoclẽ *hactenus impressa anonyma sint.*

Hephæstionis *cuiusdã scripta* Athenæus *citat paulo post mediũ libri* 11. *quæ authorum nominibus suppreßis sibi adscripsit.*

Ex Hephæstionis *Thebani apotelesmaticis, & aliorum ueterum de nomenclatura & facultate duodecim partium* Zodiaci, *libellus, cum uarijs astrologicis opusculis opera* Ioachimi Camerarij *editis, & impreßis* Norimbergæ *apud* Io. Petreiũ, 1532.

Heracleon *Ephesius, in* Athenæi *Dipnosophistis ter aut quater citatur.*

* Heracleti *scripta citantur apud* Plutarchum *in uita* Romuli.

Heraclides *quidam* Grammaticus, *nominatur inter illos scriptores ex quib.* Camers Phauorinus *suũ* Cornucopiæ *scripsit.*

Heraclidæ *cuiusdam tetrastichon & octostichon in tertio libro* Florilegij Græci *leguntur: &* Heraclidæ Sinopei *hexastichon, ibidem.*

Heraclidis *fragmenta quædam in* Galeni *libris de compositione medicaminum secundum locos & genera leguntur: semel tantum* Tarentini *gentile nomen additur.* Athenæus *quoq; initio libri 3.* Dipnos. Heraclides *Tarentinus (inquit) in* Symposio *cucumerem uocat hedygæum.*

Heraclides *Comicus,* Heraclidæ *Cumani* Parasceuastica *&* Persica. Heraclidarum *duorum ex* Syracusis Opsartytica.

Heraclidæ *Syracusani liber* περὶ θεσμῶν, *in* Diphnosophistis Athenæi *allegãtur.*

Heraclides *monachus, scripsit inter cætera opus insigne de uita & conuersatione sanctorum patrum in eremo, uel in cœnobijs degentium sub regula, cuius titulus est* Paradisus. *Claruit anno* Domini 380.

Heraclides *Oxyrynchites philosophus,* Sarapionis *filius, cognomine* Lembus, *sub* Ptolemæo *sexto floruit, et* συνθήκας *ad* Antiochum *scripsit, et philosophica quædam, & alia.* Suidas. *Citatur ab* Athenæo *etiam, præsertim historia eius aliquoties.*

Heraclidæ *Pontici, qui* Aristotelis *ætate uixit, allegoriæ in* Homeri *fabulas de dijs, ex cõuersione* Con. Gesneri *in* Latinũ *sermonem, excusæ* Basileæ *apud* Ioan. Oporinum, *adiectis etiam eisdem Græcis, et alijs quibusdam raris ac elegantibus opusculis, anno* 1544. *cum castigationibus Græci textus. & olim* Venetijs *ab* Aldo, *cum Græcis* Aesopi *fabulis excusus erat.* Athenæus *libros huius authoris paßim allegat,* De iustitia, De *uoluptate,* De Musica, De *amatorijs: qui*

rijs: qui etiam à Diogene Laertio inter alios commemorantur. * Citantur & eius scripta apud Plutarchum in in uita Solonis.

Heraclidis cuiusdam liber de republica Græcè habetur in Italia. Ponticum sanè huius nominis antiquiorem, Laertius de legibus scripsisse tradit.

Heraclides Ponticus alter ex Heraclea Ponti, grãmaticus, (cuius mentionẽ iam fecimus proximè superius) Sapphico aut phalecio carmine libros tres conscripsit ualde obscuros, quos Leschas uocauit, & multa poemata uersibus. Suidas: qui & Heraclidæ Lycij sophistæ mentionem facit, de quo etiam Volaterranus Anthropolog. lib. 15. ex Philostrati sophistis: & de alijs quibusdam huius nominis.

Heracliti Ephesij uitã Diogenes Laertius describit ab initio libri noni, & epistolam Darij Hystaspis filij ipsum accersentis, cum Heracliti responso addit. Vide etiam Suidam in ἡράκλειτος, et in prouerbio Δηλίου κολυμβητοῦ. Eius epistolæ sex, excusæ Venetijs apud Aldum, in Græco uolumine epistolarum.

* Heracliti cuiusdam scripta, in quibus Hesiodum reprehendit, citantur apud Plutarchum in Camillo.

Heraclius sub commodi Seuerīq; imperio in Apostolum Cõmentarios composuit. Hieronymus.

Heranciti fabulam Xenizonta, Athenæus allegat libro 10.

Heræ Capadocis medici fragmẽta plurima, nobis salua sunt in libris Galeni de cõpositione secundum locos & genera.

Hercij cuiusdam hexastichon in tertio libro Florilegij Græci.

Herculanus, cum aliquot alijs coepiscopis, autor secundæ & duodecimæ epistolarum apud Cyprianum libro 1.

* Hereas Megarensis, citatur apud Plutarchum in uita Thesei.

Herebertus de Hoscham Anglus, scripsit de rebus gestis Becketi, quem Stephanus Langton Cardinalis D. Chrysogoni in numerum sanctorum retulit. Vixit an. 1183. *

Herennius Modestinus uetus I. C. scripsit Responsorum lib. 19. Pandectarum lib. 12. Regularum lib. 10. differentiarum li. 9. de pœnis 4. singulares 9. de præscriptionibus. de inofficioso testamento. de manumißionibus. de legatis & fideicommißis, de testamentis. de heurematicis. de enucleatis casibus. de differentia dotis. de ritu nuptiarum. Excusationum præterea sex libros dicitur reliquisse, idem fortè opus cũ eo quod de Excusatione tutelæ & curæ, fertur de Græco uertisse in Latinũ, ipsis Legum uerbis interdum positis, si qua incurrissent parum apta Latinitati. Alexãdri Imper. ætate floruit, eiq; familiaris et consiliarius fuit. Versus etiam factitauit, quorum extant in Virgilij libros argumenta, falsò quondam tributa Ouidio. Hæc Bernhardinus, Rutilius, de uitis Iureconsultorum.

Herenus de Boyo, natione Brito, ordinis fratrum beatæ Mariæ de monte Carmeli, scripsit super sententias lib. 4. Et uarias quæstiones.

Herigerus abbas Lobiensis cœnobij, ordinis sancti Benedicti, scripsit dialogum insignem sub persona sui & Adelboldi, inscriptum de dissonantia ecclesiæ lib. 1. uitam S. Vrsmari metricè lib. 1. ad Hugonem de quæstionibus lib. 1. de diuinis officijs lib. 1. gesta episcoporum Lobiensium lib. 1. de corpore & sanguine Domini lib. 1. Et alia plura. Claruit anno 590.

Hermachi uerba quædam citat Ioan. Stobæus in sermone de Morte.

Hermagoras Æolides, Carion cognominatus, scripsit Rhetoricorum libros 6. de diligentia orationis. de decoro, de elocutio- *

ne. de figuris. Floruit autem Romæ, Augusti Cæsaris temporibus. Volaterr. lib. 15. urb. com.

Hermannus. Vide Haryngbus.

Hermannus Bodius, collegit Vnionem dissidentium in sacris literis locorum, opus utilissimum, impressum Coloniæ apud Ioan. Gymnicum, 1633.

Hermannus Bonnus descripsit sanctorum quorundam martyrum uitas, impressas Halæ Sueuorum, anno 1536. Ioannis Curionis Chronicam Latinam fecit. Vide Carionem. Claruit anno Do. 1530.

Hermannus Buschius Pasiphilus Germanus, methodum Donati octo partium orationis Commentario luculentissimo illustrauit, ex Prisciano, Diomede, Seruio, Capro, Agrætio, Phoca: liber impressus Basileæ, per Thomam Platerum, 1540. Eiusdem Decimationes Plautinæ, impressæ. Epistola, primam Persij Satyram explicãs, impressa Parisijs apud Vuechelum. Ars memoratiua, nescio an publicata. Vallum humanitatis, liber impressus. in Silium Italicum annotationes excusæ, Basileæ apud Thomam Vuolfium. Commentarij in primum librum Martialis, obscœnis carminibus reiectis, excusi Coloniæ. Hypanticon uersibus heroicis, antistiti Spirensi, Georgio Comiti Palatino Rheni, super solenni suo in Spiram urbem introitu, dicatum: Cratander impressit Basileæ, 1520. De singulari autoritate ueteris & noui Instrumenti, sacrorum ecclesiasticorumq; testimoniorum farrago, in libros 2. diuisa, & impressa Marpurgi, 1529.

Hermannus monachus in Campo, Cistertiensis ordinis in diœcesi Monasteriensi, Vuestphalus, scripsit pro defensione Basiliensis concilij opusculum, De uocibus diffinitiuis in concilio generali lib. 1. de potestate papæ & concilij lib. 1. de schismate quoq; lib. 1. de neutralitate lib. 1. Claruit anno Domini 1440.

Hermannus, comes à Nuenare, scripsit de origine & sedibus priscorum Francorum, liber impressus Basileæ, 1532. cum aliquot alijs historicis, apud Heruagium. Annotationes aliquot herbarum, cum primo tomo Herbarij Othonis Brunfelsij impressæ 1530. adiecta eiusdem autoris formula quadam excudendi Herbarij, quo pacto in explicandis herbarum descriptionibus atq; uiribus procedi oporteat.

Hermannus Contractus, monachus cœnobij sancti Galli, ordinis diui Benedicti, Germanus, scripsit de musica lib. 1. de monochordo lib. 1. de sex ætatibus mundi lib. 1. de compositione astrolabij lib. 3. de utilitate astrolabij lib. 1. de eclipsibus lib. 1. de computo lib. 1. de quadratura circuli lib. 1. de conflictu rythmimachiæ lib. 1. de physionomia lib. 1. Vitas plurium sanctorum lib. 1. Hymnos & prosas uarias. Composuit etiam cantus & prosas pulcherrimas, è quibus est illa de beata uirgine Maria, Salue regina: & Alma redemptoris mater, & cæteræ quarum copiosus est numerus. Transtulit etiam nonnulla Græcorum philosophorum & Arabum astrologorum uolumina in Latinum. Eius Chronicon impressum Basileæ apud Henricum Petrum, 1535. cum Eusebio, & alijs aliquot Chronicorum scriptoribus. Claruit anno Domini 1066.

Hermannus Cruserius Campensis, aliquot Cl. Galeni libros latinitate donauit, nempe de differentijs pulsuum lib. 4. de dignoscendis pulsibus lib. 4. de causis pulsuum lib. 4. de præsagitione ex pulsibus li. 4. In primum & tertium libros Hippocratis de morbis uulgaribus, Comment. 6. In librum de salubri diæta, Commentarium. Impressi sunt omnes cum noua Galeni Latini

tmi editione, Basileæ apud Frobenium.

Hermannus Dalmata, uertit in Latinum sermonem ex Arabico, de generatione Mahumet & nutritura eius, lib.1. item Chronica mendosa & ridiculosa Saracenorum, de uita Mahumetis & successorum eius. Ioan. Oporinus impreßit Basileæ, cum Alchorano, 1543.

Hermannus magnus Legista, citatur in summa Angelica.

Hermannus Nellingaunensis Mahometis theologiam dialogo explicatam uertit. impressam Norimbergæ, 1543.

Hermannus Petra de Stutdorp, ordinis Carthusiensium, Germanus, scripsit sermones de tempore lib. 3. sermones de sanctis lib. 3. super oratione dominica sermones 50. lib. 1. de regimine monialium lib. 1. Et alia complura. Claruit anno 1428.

Hermannus de Schildis, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, edidit super primo sententiarum lib. 1. in Genesim lecturam lib. 1. Hexameron duplex lib. 2. in Cantica canticorum lib. 1. de materia Canticorum lib. 1. super oratione dominica dupliciter lib. 2. super Aue Maria lib. 1. breuiloquiũ lib. 1. de quatuor sensibus scripturæ lib. 1. expositionis missæ lib. 1. manuale sacerdotum lib. 1. de uitijs capitalibus lib. 1. claustrum animæ lib. 1. de conceptione S. Mariæ lib. 1. de modo studendi lib. 1. introductorium iuris lib. 1. de uera & falsa amicitia lib. 1. de horis canonicis lib. 1. de quinq; sensibus lib. 1. de 42. mansionibus lib. 1. contra flagellatores lib. 1. de comparatiõe missæ lib. 1. de diuisione philosophiæ metri lib. 1. super. c. Omnis utriusq; lib. 1. sermones uarios lib. 1. collationes prædicabiles lib. 1. Quæstionum diuersarum lib. 1. in Rhetoricam Aristotelis lib. 1. Floruit anno Do. 1340.

Hermannus Schottenius Hessus, scripsit tyronum literatorum confabulationes. Liber excusus Lugduni apud Frellæos. Eiusdem Vita honesta, siue uirtutis, quomodo quisque uiuere debeat, omni ætate, omni tempore, & quolibet loco, erga Deum & homines: Liber ibidem excusus 1519. Et Parisijs, adiectis alijs eiusdem argumenti. Claruit anno 1527.

Hermanni Torrentini Germani inter grammaticos suæ tempestatis & nationis ferè doctißimi, cõmentaria in primam partem Doctrinalis Alexandri, cum uocabulorum interpretatione, excusa Argentinæ, 1516. item Commentarij in Virgilij Bucolica & Georgica, impreßi Coloniæ apud Quentell typographum. Elucidarius poeticus, primum ab hoc autore scriptus, & publicatus typis, Basileæ, 1535. apud Thomam Vuolfium.

Hermanoctius prænomine Alexander I. C. scripsit in aliquot locos primi libri ff. noui. De acquir. poss. §. adipiscimur. De operis noui nunc. l. 1. De acquir. rer. do. l. ea quæ ciuiliter. §. post mortem.

Hermas, cuius D. Paulus ad Roman. meminit, dicitur autor esse libri qui appellatur Pastor, et apud quasdam Græciæ ecclesias etiam publicè legitur. Reuera utilis liber, multiq; de eo scriptorum ueterum usurpauerunt testimonia. Sed apud Latinos penè ignotus est. Hieronymus. Origenes cùm aliàs sæpe, tum etiam in commentarijs suis super Iesum Naue, eius testimonium citat. meminit et Athanasius in libro de incarnatione Christi. Pastoris nuncij pœnitentiæ mandata ac similitudines, in quibus apparuit & locutus est Hermæ, cui in principio apparuit ecclesia in figuris: Liber impressus Argentorati apud Io. Schottum, 1522.

Hermeæ cuiusdam librum de Apolline, Athenæus citat; & Hermeæ Curiensis

sis labos, et Hermeæ Methymnæi Sicelica.

Hermeæ philosophi, discipuli Syriani, ingenium & industriam Suidas laudat: apud quem plura, si libet, legito.

Hermæ Platonici hypomnema in Phœdrum Platonis cùm alibi in Italia etiãnum seruatur, tum apud Diegum Hurtadum.

Hermeas etiam Ammonij philosophi cognomen est, ab hoc diuersi.

Hermeæ historia ecclesiastica, Græcè extat Romæ in Vaticana bibliotheca.

Hermicus Lusitanus in epigrammatibus felix, in oratione soluta facilis ac promptus. Erasmus in Ciceroniano.

Hermes, uide Bartolomæi Coclitis præfationem in quintum librum suæ Anastasis. Hermæ siue Hermetis, Centiloquium, siue centum aphorismi: eiusdem liber de stellis Beibenijs, excusi Venetijs, 1493. cum tripartito Ptolemæi: & Basileæ apud Heruagiũ, cum Iul. Firmico, &c. Hermæ medici mathematica ad Ammonem Aegyptium, Græcè seruantur in Italia.

Hermes trismegistus. uide Mercurius.

Hermes philosophus Aegyptius, auditor Syriani. uide Suidam, & Volaterr.

Hermesianax Colophonius, scripsit libros elegiacos, amatorios, ex quibus plurimi uersus citantur ab Athenæo lib. 13.

Herminius librum Aristotelis de enunciatione ante Alexandrũ interpretatus est: sed liber eius qui peruenit ad nos, multis fragmentis est mutilatus.

* Hermippus Atheniensis, poeta antiquæ Comœdiæ, Myrtili Comici frater, scripsit fabulas XL. Volaterr.

Hermippi Callimachij Smyrnæi opera aliquot ab Athenæo citata legimus: de Aristotele. de Gorgia. de Hipponacte. de legislatoribus. de septem sapientibus. de Isocratis discipulis.

Hermippi Comici Parodi nouem fabulas, Athenæus multis in locis paßim allegat: earum nomina præmittuntur in autorum quos Athenæus citat, indice. Vide Suidam, qui etiam Hermippum Berytium sub Hadriano imper. multa scripsisse tradit.

Hermippus circa omnem historiam diligentißimus indagator, librum de Pythagora scripsit, ex quo nonnulla refert Iosephus libro 1. contra Appionẽ. Videtur idem esse cum Hermippo Callimachio. Hermippi cuiusdam scripta citantur etiam apud Higinum. *

Hermippi cuiusdã historias citat Plutarchus in uita Lycurgi. *

Hermocratis Phocensis sophistæ uitam Philostratus descripsit.

Hermocreontis duo tetrasticha libro primo Florilegij Græci leguntur.

Hermodori tetrastichon lib. 4. Florilegij Græci, & hexastichon lib. 1. quanquã Hermiodori aut Aristonis legitur.

Hermodorus Siculus, auditor Platonis fuit: huic uitio datum est, quod quæstui philosophiam habuerit, dicta quæ sub præceptore audiuerit colligendo, ac in Sicilia dein uenditando. Hæc ex lib. Coloniarum nuper inuento. Volaterr.

Hermodoti senarij duo apud Stobæum, in sermone pro Artibus.

Hermogenianus, uetus I. C. scripsit Epitomatum libros 6. circa Alexãdri principis tẽpora: quibus Hermogenes quoq; I.C. quidam claruit, de cuius scriptis nihil cognouimus.

Hermogeniani corporis lib. 1. cum Theodosij codice, excusus Basileæ ab Hen. Petro. Tituli sunt 2. De cauta & non numerata pecunia: Ex delictis defunctorum quemadmodum conueniantur hæredes.

Hermogenes è Tharso, sophista præclarus, scripsit artem Rhetoricã, quæ nunc in omnium manibus uersatur. de Statibus lib.

lib. 1. de Ideis lib. 2. de caua Syria lib. 2. Eius ad oratoriam praeexercitamenta, du ctu & inuersione Prisciani, Simon Colinaeus Parisijs impreßit anno 1516. Sunt autem Graeci interpretes eius quos ab Aldo habemus Venetijs excusos 1509. Syrianus, Sopater, ac Marcellinus, qui librum de Statibus explicarunt. In alijs nullum interpretis nomen exprimit. In locum progymnasmatum Hermogenis, Aphthonij pro gymnasmata succeßisse uidentur. nam & ea, iam dicto commentariorum libro cum anonymo commentario, sed erudito, praeponuntur. Rhetorica eius perfectißima, excusa Parisijs est apud Vuechelum, 1530. Continet autem, de statibus lib. 1. de inuentione tomos 4. de Ideis, id est formis & characteribus styli: quas ponit numero septem. Tractatui de ideis subnectitur satis longum caput de ciuili oratione, et de optimis apud ueteres oratoribus: Item libellus de methodo grauitatis, siue uirtutis inscriptus.

Hermolai, siue Hermolochi uerba citantur à Ioan. Stobaeo, in sermone de breuitate uitae.

Hermolaus Barbarus, patricius Venetus, archiepiscopus & patriarcha Aquilegiensis, & demum ecclesiae Ro. Cardinalis, scripsit de coelibatu lib. 2. castigationes Plinianas lib. 1. contra barbaros philosophos lib. 1. de re uxoria meretrice lib. 1. quaestiones geometriae lib. 1. conuenientia astronomiae & medi. lib. 1. Praecepta historiae conscribendae lib. 1. Compendium philosophiae lib. 1. compendium Galeni lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Orationes multiplices lib. 1. Carminum plusquam 12000. lib. 1. Et alia complura, &c. Ad Marcum Antonium Sabellicum historiographum librum edidit, de conscribendae historiae praeceptis. Rhetoricam Aristotelis, & Dialecticam uniuersam, Dioscoridem quoque interpretatus est: & elegias, epistolas, & orationes metricas, usq; ad carminum duodecim milia composuit. in Latinum uertit tractatum patriarchae Constantinopolitani responsalem de fide catholica, ad quaestiones Mahumetis magni Turcae. Plutarchum quoq; de Iside & Osiride. Et eundem, Quare oracula defecerint, quoddam Dionysij Ariopagitae opusculum. Eius epistolae aliquot leguntur inter Angeli Polit. epistolas lib. 1. 9. & 12. in quo postremo, praeter familiares epistolas ad amicos, insuper eius opuscula habentur: in Paraphrasin physices Themistij praefatio ad Anton. Galateum. In eandem ad Sixtum quartum Pont. Max. alia praefatio. In castigationes Plinianas ad Alexandrum VI. Pont. Max. praefatio. Praefatio in libros Aristotelis. Oratio ad Federicum Imperatorem & Maximilianum Regem Romanorum. Epistola ad Carondeletum, quae praefationes cum eius operibus impressae sunt, & seorsim etiam excusae Basileae apud Frobenium anno Domini 1516. Eius castigationes in Plinium, anno 1534. Castigationes in Pomp. Melam (quae prius in Italia cum Plinianis excusae erant) cum ipso Melae textu, Ioan. Petri Oliuarij commentarijs illustrato, & Solini Polyhistore, impressae Basileae apud Robertum Vuinter. Dioscoridis medicae materiae libri, Her. Barbaro interprete, excusi in Italia. Corollariorum in Dioscoridem libri quinq;, excusi Coloniae apud Ioan. Soterem, 1629. cum Dioscoride graeco ac uersione & cōmentarijs M. Vergilij. Themistij peripatetici paraphrases in aliquot Aristotelis libros admodum adolescēs latinas effecit, uidelicet: in Posteriorum libros 2. In physicorum libros 8. In libros de anima, De memoria & reminiscentia, De somno & uigilia, De insomnijs, De diuina-

uinatione per somnum: Opus excusum
* Basileæ apud Vualderum, 1533. Eiusdem compendiũ philosophiæ tam moralis, quàm naturalis, ex Aristotele: itemq; Rhetoricorũ libri eiusdem ad Theodecten ab eo translati, nuper & Venetijs, & Basileæ per Io. Oporinum sunt excusi. Claruit autem Hermolaus anno 1493.

Hermolaus Byzantius Athenæi Naucratitæ Dipnosophistarũ epitomẽ reliquit, quæ adhuc extat. Volaterr.

Hermon, qui et Hermonax, Athenæo citante, glossas Creticas scripsit.

Herodes prænomine Iulius, filius Attici, multa scripsit, quæ Suidas recenset, & Philostratus in sophistis. Eius orationes Græcas Aldus Venetijs excudit, cum Aeschinis & aliorum aliquot orationibus.

Herodis hemijambia quædam leguntur apud Stobæum, in sermone de Pueris.

Herodianus Alexandrinus grammaticus, scripsit de arte Grammatica, ut apud Volaterranum legimus. item uitas imperatorum à Commodo ad Gardianum, à Politiano in latinum sermonem traductas. Has Aldus Venetijs impressit Græcè et Latinè: item Henricus Petrus Basileæ è regione, anno 1535. Græcam solum excudit Vualderus Basileæ, 1530. minima forma, & Theodoricus Martinus Louanij, 1525. Herodiani grammatica opuscula, de magno uerbo, & alia quædam ἀνέκδοτα, in Italia extant manuscripta.

Herodici Babylonij uersus aliquot contra Grammaticos, leguntur apud Athenæum in fine libri quinti Dipnosophist.

Herodici Cratetij opuscula aliquot allegantur ab Athenæo, nempe: Comœdumena, De parasitis, et Symmicta hypomnemata, id est Miscellanea.

Herodorum Heracleoten semel atq; iterum Athenæus citat.

Herodotus Lycius, de ficubus scripsit: Athenæus. Eundem puto, qui in re medica nonnihil scriptum reliquit, cuius fragmenta aliquot in Aetij collectaneis habentur, ut de sopore, exanthematum in febribus curatio, de tremoribus in febribus, de lumbricis, de uigilijs in febribus.

Herodotus Halicarnasseus, scripsit historiarum libros 9. quos Musarum nominibus inscripsit. Item Homeri uitam, quem cum Hesiodo 400. annis ante se claruisse, alicubi scribit. Hi Venetijs apud Aldum Græcè impreßi sunt, & Basileæ apud Heruagium ex castigatione Ioachimi Camerarij, unà cum Gemisti Plethonis de gestis Græcorum post pugnam ad Mantineam. Latinè autem, Laurent. Valla interprete, per Conradum Heresbachium recogniti, exiuerunt Coloniæ, 1526. apud Euch. Ceruicornum, unà cum Homeri uita ab Herodoto scripta, eodem Heresbachio interprete. Eiusdem liber de uita Homeri, Græcè cum operibus ipsius Homeri Argentorati impreßis habetur. Claruit autem anno ab urbe condita 300.

Heron Atheniensis rhetor, iudicia Athenis acta scripsit, interpretationem Dinarchi, Commentarios in Herodotum, Xenophontem, & Thucydidem: Selectorum nominum libros tres, Epitomen Heraclidis historiarum: De priscis rhetoribus, & orationibus eorum, quibus uicerunt mutuo certantes. Suidas.

Heron Alexandrinus uaria conscripsit Græco sermone. Ioan. Alexander Braßicanus alicubi professus est, se poßidere huius autoris περὶ βελοποιίας, id est de telorum fabrica librum. Et Bononiæ in bibliotheca S. Saluatoris liber eius de machinis bellicis, cum figuris, eleganter descriptus extat. D. Diegus Hurtadus Heronis Geometrica seruat, & Pneumaticorum

libros

libros duos, & alium περὶ αὐτοματικῶν ποιητικῶν, item de re rustica librum. Mechanica Romæ condita sunt in bibliotheca Vaticana. Idem opus mirum & iucundum, nescio quo interprete in Latinam linguam conuersum, extare certum est. Pneumatica, siue spiritualia inuenta in bibliothecis Italiæ manuscripta habentur, cum figuris ducentis. Extant etiam Latinè.

Ex Herondæ Synergazomenis fabula quadam, senarius citatur Athenæo lib.3.

Herophila, quæ et Sibylla Erythræa. Vide ἡροφίλα in Suida, & infrà in Sibyllis: et in Anthropologia Volaterrani in litera E Herophila.

Herophili, aut Thessali Galenus esse putat librum de diæta uel alimentis, Hippocrati adscriptum.

Herophili in septem Psalmos periochæ, incerto interprete, extat Viennæ Austriæ apud Vuolf. Lazium.

Heropythus quidã de finibus Colophoniorum scripsit, ut meminit Athenæus li.7.

Herrandus Halberstatẽsis. Vide Steph.

Hesianax scripsit rerum Lybicarum libros aliquot, ex quorum tertio Calpurnij Crassi, et Bysaltiæ Massyli regis filiæ historias Plutarchus cap.47. parallelorũ refert.

Hesiodus Cumanus, filius Dij, scripsit Theogoniam, Aspida, Heroidum mulierum catalogum, Epicedium in quendam Batrachum. Opera item & dies. Eius poemata, quæ quidem extant, omnia Ioan. Frobenius impressit Basileæ cum Græcis Aesopi fabulis, 1521. Latinè uerò & Græcè simul è regione ad uerbum, adiecta etiã translatione Latino carmine, Oporinus excudit 1547. Eadem cum Græcis cõmentarijs impressa Venetijs, 1537. apud Trincauellũ. Sunt aũt commentarij in Opera quidem & dies, Manuelis Moscopuli, Procli, & Ioan. Tzetzis: in Dies præterea solos, Ioan. Protospatarij peculiaris libellus. In Theogonia, autoris innominati, quibus σχόλια tantum inscribitur, et Ioan. Diaconi Galeni. In Aspidem, Ioan. Diaconi Pediasimi. Opera & Dies poema Græcè solũ, Tiguri excusum, cũ Iac. Ceporini grãmatica. & Basileæ apud Isingrinium, cum Vlpij Franckeren. translatione ligata, sic ut uersus uersui respondeat. Eadem fusius aliquanto expressit heroico *
carmine Nicolaus Valla, ut Theogoniã Boninus Mombricius Mediolanensis, & Aspida Io. Ramus de Goes, Græcæ linguæ apud Viennam Austriæ professor.

Hessij cuiusdam colloquia moralia & philosophica, excusa Coloniæ apud Quentell.

Hesychius presbyter et monachus, scripsit opus insigne et magnũ quod scripsit ad Eutychianum diaconum. in Leuiticũ, quod est impressum Basileæ apud Cratandrum; corrupto nomine Isycij. Eius etiam epistola ad D. Augustinum de fine seculi & aduentu Domini, numero septuagesima nona inter D. Augustini epistolas extat. Eius sermones etiam aliquot Græci, in Italiæ bibliothecis habentur, nempe de sobrietate et uirtute, ἀρχὴ φοτισμοῦ ψυχῆς, ἀληθεῖς ὑποθῆκαι. Capita ducenta quæ inscribuntur ἀντιῤῥητικὰ καὶ εὐκτικὰ. De sobrietate hecatontas secunda. Claruit anno Do. 490.

Hesychij Grammatici Alexandrini Lexicon Græcum, impressum Venetijs apud Aldum, & Haganoæ apud Anshelmum, 1521. & Basileæ apud Cratandrum.

Hesychius Milesius, Hesychij iuridici & Sophiæ filius, sub Anastasio rege scripsit onomatologon, id est, catalogum aut tabulam celebrium in literis uirorum, & chronicam historiam in sex diastemata seu partes diuisam, quibus Romanorum principum gesta, temporis & annorum ordine

ne describuntur, & principatus tyrannorum qui per singulas gentes regnarunt, & quæ circa Byzantium acta sunt usque ad regnum Anastasij cognomento Dicori. Nullius autem ecclesiæ doctorum in catalogo uirorum disciplinis illustrium meminit. unde suspicari licet eum non Christianum, sed Græca uanitate imbutum fuisse. Suidas.

Hetrusci Messenij hexastichon in tertio libro Florilegij Græci.

Heymericus de Campo, Germanus, scripsit Compendium quæstionum lib. 1. super sententias libro 4. De esse & essentia lib. 1. Compendium diuinorum lib. 4. quæstiones uarias lib. 1. Sermones multos lib. 1. de autoritate Concilij lib. 1. Et alia complura. Claruit anno 1438.

Hicesius de materia scripsit medicaminum, opinor, aut alimentorum. Nam Athenæus non procul ab initio libri septimi, sententiam eius citat, de amiarum piscium cibo.

Hieracis cuiusdam fragmenta aliquot apud Stobæum seruantur: Suidas etiam Hieracis cuiusdam meminit, qui fuerit unus ex legatis Amphipolitarum, Athenas missorum, ut urbem & regionem traderent.

Hieremias Brachelius Germanus, scripsit commentaria in Hippocratis aphorismos, & de sectione uenæ in pleuritide, & quædam alia.

* Hieremias Brotbeyel, Astrologus, scripsit multas prognosticationes, quas uulgò practicas uocant. Vixit anno Domini 1551.

Hieremias propheta, filius Hilkijahu sacerdotis, cœpit prophetare decimotertio anno regni Iosiæ, usque ad captiuitatem Babylonicam, annis ferè quadraginta & uno. Prophetia eius in ueteri Testamento diuiditur in capita 42. Eius threni, quatuor capita sunt in ueteri Testamento: scripsit autem has lamentationes ita, ut primus uersus incipiat ab aleph, secundus à beth, & sic deinceps ordine alphabeti Hebraici per singula capita. Eas elegiaco carmine elegantiss. expressas ab Abrahamo Læschero, Ioan. Oporinus hoc anno excudit. *

Hieremias Paduanus, scripsit de autoribus scientiarum, & libris eorum. *

Hierocles philosophus Alexandrinus, scripsit commentaria in aurea Pythagoræ carmina, & de prouidentia. eius commentarij in aurea Pythagoræ carmina Latinè impreßi sunt, interprete Aurispa, Basileæ apud Henric. Petrum, 1543. De Hieroclis libro, quo Apollonium Tyaneum Domino nostro comparare nititur, suprà dictum est in Eusebio. Fragmenta quædam ex Hieroclis Oeconomico, ex libro Quomodo erga parentes agendum sit, & De amore fraterno, & Quomodo utendum sit cognatis, in Ioan. Stobæi collectaneis extant.

Hieroclem quendam Athenæus allegat libro decimoquarto, ubi de panibus et placentis agit.

Hieroclis cuiusdam capita mulomedicinæ, cum Absyrto & alijs Græcis mulomedicis Basileæ impressum, apud Vualderum.

Hieronis cuiusdam scripta citantur apud Plutarchum in uita Themistoclis. *

Hieronymi cuiusdam ad Donatum episcopum fragmentum, de historia et paßione Christi heroico uersu conscriptum, habet Vuolffgangus Lazius Viennensis medicus & historicus. *

Hieronymum quendam peripateticum Athenæus allegat: et Hieronymū alium de cithaeœdis, item Hieronymi Rhodij historicos cōmentarios, et librum de ebrietate.

Hiero-

Hieronymus Accorombonus Eugubius, professor medicinæ practicæ Patauij, scripsit tractatum de catarrho, impressum Venetijs, 1536. Itē, de usu et natura lactis, impres. Norimbergæ, 1538. Claruit an. 1536.

* Hieronymus Amphilonius scripsit de Caroli Francorum regis in Italiam aduentu libellum, excusum Romæ anno 1514.

Hieronymus Auātius poetas quosdam restituit, Catullū, Tibullū, Propertium: qui Venetijs apud Trincauellum impreßi sunt.

Hieronymus Bagolinus Veronensis scripsit annotationes in Auerroys compendium super Aristotelis priora resolutoria. Ioan. Grammatici Philoponi commentaria in Aristotelis libros de generatione & corruptione interpretatus est: liber impressus Venetijs, 1540. & Alexandri Aphrodisiensis quæstiones naturales, morales, & de fato, excusas ibidem 1541.

Hieronymus Balbus, Gurcēsis, scripsit inter cætera uolumen, cui titulum imposuit Rhetoris gloriosi, item librum ad Carolum quintum Imper. de Coronatione eius: impressum Lugduni apud Gryphiū, 1530. Eiusdē epigrammata, De rebus Turcicis ad Clementem VI. De ciuili & bellica fortitudine, et alia quædam, impressa sunt Romæ. Claruit anno 1520.

Hieronymi Baldungij medici olim Tigurini scripta quædā impressa extare audio.

* Hieronymi Borglij ad Carolum Cæsarem monarchia de capto rege Gallorum, Libellus excusus est in Italia.

Hieronymus Butigella scripsit in loca quædam 2. ff. ueteris, Si certum petatur.

Hieronymus Cagnoli scripsit de origine iuris, & quædam alia.

Hieronymi Cantalupi Mantuani, super quibusdam naturalibus quæsitis Danielis Fini, expositio, tum soluta oratione, tum etiam carminibus, ad Meteorologicos Aristotelis libros admodū utilis atq; accommodata, impressa Ferrariæ apud Franciscum Rubeum, 1536.

Hieronymus Cardanus Medicus Mediolanensis, scripsit de Consolatione li. 3. excusos Venetijs apud Heron. Scotum, anno 1543. Arithmeticam absolutißimā, impressam Norimbergæ, anno 1543. Item de Natiuitatibus, De animæ immortalitate, De subtilitate libros aliquot magnæ ac reconditæ eruditionis, Contradictionum medicorum lib. 2. et multa alia partim in Gallia, partim in Germania excusa. Floret nostra ætate, ac subinde quædam singularis eruditionis monumenta in lucem edit. *

Hieronymi Cardiani, Græci rerum Romanarum scriptoris, Dionysius Halicarnasseus in præfatione meminit.

Hieronymus Chuchalon scripsit Inuentarium in Ias. impressum cum nouo Repertorio Baptistæ Fereto.

Hieronymi Cingularij Synonymorū liber impressus Norimbergæ, & Coloniæ.

Hieronymus Donatus Patricius Venetus, scripsit Orationem ad regem Lusitaniæ, et alias quoq; uarias. epistolarum ad diuersos lib. 1. in Latinum uertit Ioannem Damascenum de immaculatis mysterijs, Dionysium quoq; de diuinis nominibus, & quasdam ipsius epistolas. Volumen etiam de anima Alexandri Aphrodisei philosophi, & alia multa. Epistolæ quædam huius in secundo & quinto libris epistolarum Angeli Politiani habentur. Claruit sub Maximiliano, anno Domini 1494.

Hieronymus Esculanus. Vide Nicolaus quartus.

Hieronymus Fracastorius medicus, de morbo Gallico lib. tres ad Petrum Bembum heroicis uersibus elegantiß. conscripsit, quos impreßit Basileæ Bebelius, 1536. Item Homocentrica, et de causis criticorum

dierum per ea quæ in nobis sunt: Liber excusus Venetijs, 1538. Item de Sympathia & antipathia lib. 1. de contagione & contagiosis morbis, eorumq; curatione lib. 3. Venetijs 1546.

Hieronymi Gebuileri exhortatio ad sacram communionem, liber impressus Basileæ apud Heruagium. eiusdem Epitomen regij ac uetustißimi ortus Caroli V. Imp. et Ferdinandi, Vngariæ ac Bohemiæ regis, omniumq; archiducũ Austriæ, ac Habsburgensium comitum, ex antiquis receptisq; authoribus, Ioannes Secerius Haganoæ excudit, 1530.

Hieronymus Gemusæus Heluetius, medicus & philosophus eruditionis præclaræ, transtulit Epitomen decem & septem librorũ Geographiæ Strabonis, incerto authore Græcè scriptam, in Latinum sermonem, Basileæ apud Valderũ, 1539. cũ ipsius Strabonis libris impressam. Præfationes doctißimas & prolixas scripsit in Græca Cl. Galeni opera, & in Almagestum Ptolemæi Latinum, et in alios quosdam libros: in Theophrasti opera Græca, in Ant. Fumanellũ de Febribus; in Aristotelis opera in quib. & censuram adiecit, et non pauca in Latinum uertit. Scripsit quoq; commentaria in Analytica posteriora, nondũ typis excusa. Obijt Basileæ anno 1544.

Hieronymus Guntius Bibracensis, scripsit Epigrammata in utraq; lingua, diuerso etiam carminum genere. Theodori Prodromi & Nicephori Xanthopuli opera in Testamentum utrunq; elaborata magnificè, ubi quædam non rarò deerant, & ab eo qui descripserat, uacua spacia relicta erant, papyro nimia uetustate tenuiter attrita, & translucente, tunc descripta quoq; à tineis & muribus corrosa & mutilata postea fuerant, iambicis & heroicis Græcis insertis, ubiq; compleuit. Itidem in Ioannis Pselli opusculo, Rhetoris, Phili & Callicis carminibus adiectis præstitit. Cũq; in his omnibus, prælo festinante prima editione, politicos, fermè inciuiles dixerit aliquis, uersus ferre cogeretur, in quibus spacia literarum uocalium, inter se, conuenientibus & legitimis numeris malè respondebant, secundæ editioni parauit perfectos & legitimos, singulis politicis eos adijciens, & asterisco suos insigniens, ut cuiq; liberum sit, quem uolet, eligere. Noni Panopolitæ operis diuini hiatus, hæroicis Græcis insertis, ex Euangelio Diui Ioannis compleuit. In Phauorini Græcum lexicon magnum, indices octodecim ternionum conscripsit: alterum dictionum præter ordinem alphabeti positarum, alterum prouerbiorum utilis argumenti & ad alia quoq; lexica. Leontij libellum de Conficienda Sphæra Arati, in Latinũ conuertit. Theonis Alexandrini commentaria in Arati Apparentia ex Græco conuertit. Claruit Basileæ anno 1551.

Hieronymus Lauterbachius Labouiensis scripsit epicedion D. Remigij Albulani, excusum Norimbergæ apud Ioannem Daubmannum.

Hieronymus Leursius Veronẽsis, Magentini commentaria in Aristotelis librum de interpretatione ex Ammonio breuiter decerpta, in Latinum sermonem uertit. Liber impressus Venetijs, 1539.

Hieronymus Lopes. Vide in Francisco Valleriola.

Hieronymus de Luca, scripsit de cambijs.

Hieronymi Manfredi medici, et astrologi, Centiloquium de medicis & infirmis, impressum Bononiæ apud Bacielierium, 1488.

Hieronymi de Marliano, Inuentarium in Ias.

Hiero-

Hieronymi Montui de humorum differentijs liber, impressus Lugduni.

Hieronymus de Padua, natione Italus, scripsit libellum pulcherrimum, Iesuida prænotatum, ad Petrum Donatum Paduanæ urbis episcopũmetricè, De paßione Domini. Claruit anno 1494.

* Hieronymi Philosophi historiæ citantur apud Plutarchum in uita Pyrrhi.

Hieronymus Præuidellus I.C. scripsit de consanguinitate & affinitate.

* Hieronymus Rotta Schreckenstein, scripsit libellum de principalitate Romanæ ecclesiæ, Impressum Ingelstadij apud Alexand. Vueyssborn, anno 1550.

Hieronymi Rupei Metinẽsis lucubrationes in Simonis Brosserij naturalis philosophiæ epitomen, quæ uice commentariorũ in re alioquin uaria & difficili esse poterunt, excusus Parisijs apud Colinæum, anno 1536. & Basileæ apud Thomam Platterum. Claruit anno Domini 1535.

Hieronymi Sauonarolæ medici opusculum de uermibus, impressum.

Hieronymus Sauonarola Ferrariensis, ordinis Prædicatorum, scripsit quadragesimale unum lib. 1. super Psalmos pœnitentiales commentum. super prophetas multos commentatus est. prophetiam quoq; emisit, qua multa de hoc nostro æuo, regnorũq; cõmotione prædixit. Alia quoq; multa scripsit. Opera eius Henricus Petrus excudit. Commentatiuncula, Mahumetanorum sectam omni ratione carere, lectu dignißima, cũ Alcorano & eius refutatione, &c. impressa Basileæ apud Ioan. Oporinum. Tractatus in quo diuiduntur omnes scientiæ, excusus cum Tho. Aquinatis commentarijs in Aristotelis libros de cœlo, Venetijs. Meditationes in Psalmum, Miserere mei Deus: & in Psalmum, In te Domine speraui. item Expositio Psalmi, Qui regis Israel intende: Gryphius excudit Lugduni cũ Dominicæ precationis explanatione, 1536. Claruit anno 1498.

* Hieronymus Spartanus depinxit carmine elegiaco militem Christianum, excusum Basileæ apud Ioannem Oporinum anno 1551.

Hieronymus Stridonensis scripsit libros infinitos, quos ipse in fine libri de ecclesiasticis scriptoribus enumerat. Verùm cum postea non pauca scripserit, quæ ab ipso annotata non sunt: eius catalogũ omittam, quẽ Tritemius Abbas descripsit: cætera adyciẽs cum singulorum librorũ initijs. Omnia eius opera Basileæ sunt in officina Frobeniana impressa, an. 1526. in tomos nouem. Primus tomus epistolarum, continet parænetica & paradigmatica. Secundus tomus epistolarum, ἐλεγκτικὰ, & apologetica. Tertius epistolarum, siue librorum epistolarium, complectitur ἐξηγηματικὰ, nempe quæ ad expositionem diuinæ scripturæ faciunt.

Quartus in tres classes diuiditur: in quarum prima continentur quædam non inerudita, nec indigna lectu sed tamen falso inscripta Hieronymo: in secunda, aliena, sed quæ suis titulis authorem testentur: in tertia, ineptißimæ cuiusdam impostoris ineptiæ, de quo meritò dubites, infantior ne sit, an indoctior, an impudentior. Quintus, commentarios in prophetas, quos maiores uocant, continet. Sextus tomus, commentarios in duodecim prophetas, quos minores uocant, iuxta utranq; translationem continet. Septimo Tomo insunt, in Ecclesiasten D. Hieronymi commentarij, Homiliæ in Cantica canticorum quatuor Origenis nomine: deniq; in Iob commentarij. Octauus commentarios in Psalterium habet. Acceßit his Psalteriũ triplici lingua,

Hebraica, Græca, & Latina. Nonus tomus complectitur cõmentarios in Matthæum & Marcum, et in D. Pauli epistolas: uidelicet ad Galatas, Ephesios, Titum, Philemonem: nec non commentarios in omnes Pauli epistolas, sed incerto authore: postremò Didymi de spiritu sancto librum, à Hieronymo uersum. Diuiduntur autem eius scripta ab Erasmo Roterodamo (qui totum opus castigauit, illustrauit scholys, singulorumq; librorum censuras adiecit) in ordines quinq;: quorum primus habet ea, de quibus nulla dubitatio est, quin ab Hieronymo sint edita. Secundus, de quibus iure quis dubitet, illius sint, nec ne. Tertius, quæ falso titulo Hieronymũ authorem mentiuntur. Atq; huius ordinis tres facit classes, quarum prima indicat erudita, nec indigna lectu. 2. impudẽtißime tributa Hieronymo, aut alijs. 3. docta, sed suis titulis authorem testantia, quæ tamen Hieronymianis lucubrationibus fuerant admixta. Quartus ordo ostendit ex Hieronymianis & alienis commixta & confusa. Quintus indicat ea quæ aut interierunt, aut certe nondum prodierunt in lucem. Erit igitur primus ordo, eorum quæ reuera sunt Hieronymi, ut est, Lausuitæ solitariæ. Vita uel institutio clerici. epitaphium Nepotiani. Institutio monachi. ad Florentinum monachum epistolæ 2. familiares. filiolæ institutio ad Lætã. de custodia uirginitatis ad Demetriadem. de seruanda uiduitate ad Saluinam: & rursus de eadem, ad Furiam. de monogamia. Infantulæ institutio. monachi institutio. De laudibus Asellæ. Marcellæ uiduæ epitaphiũ. inuitatio ad secessum Bethlehemeticum sub nomine Paulæ & Eustochij. rursus de eodem. De xeniolis mißis ad Eustochium. de eisdem ad Marcellam. Integræ senectutis laus. de custodia uirginitatis ad Eustochium. de conuersione Blesillæ. De exitu Leæ. epitaphiũ Blesillæ filiæ ad Paulam. consolatio super obitu uxoris, epitaphium Paulæ. ad Eustochium filiam, exhortatio ad perfectam uitam ad Lucinum Beticum. epitaphium Lucini Betici ad Theodoram uxorem. epitaphium Fabiolæ ad Oceanum. epistola familiaris ad Theophilum. cæcitatis consolatio ad Abigaum presbyterum. eadem de re ad Castrutium. consolatio in rebus aduersis, de relinquẽdo sæculo, ad Exuperãtium. reconciliatio materteræ Castorinæ. epistola familiaris ad Iulianum diaconum. epistola familiaris ad anachoritas Syriæ. familiaris ad uirgines Hermonenses. gratulatio de aduentu Ruffini, & laus Bonosi. familiaris ad Nitiam amicum. Bonosi laus ad Chromatiũ. familiaris ad Chrysogonũ. De humilitate, de non diuellendo matrimonio absq; mutuo consensu. de uitando suspecto contubernio. contra Sabinum uirginis sacræ sollicitatorem. de miraculo mulieris sæpius ictæ. Vita Pauli eremitæ. uita Hilarionis monachi. uita Malchi captiui monachi. catalogus scriptorum illustrium. idem opus Grecè uersum à Sophronio. de perpetua uirginitate Mariæ aduersus Heluidium. defensio uirginitatis contra Iouinianum lib. 2. aduersus eundẽ apologia ad Pammachium. aduersus defensorem Iouiniani ad Domnionem. exhortatio ad studium diuinæ scripturæ, ad Pammachium, uelitatio in errores Vigilantij Galli. aduersus Vigilantium, de uigilijs ad sepulcra martyrum. aduersus errores Montani. ad Riparium de hæresibus expugnandis. aduersus Arianorũ hypostases ad Damasum. eadem de re ad eundem. de pœnitentia lapsi episcopi, et rebaptizandis dialogi. de erroribus Origenis. ad Auitum aduersus Ioannem episcopum Hierosolymitanum, ad Pammachium. aduersus eundem, ad Theophilũ. aduersus Origenistas, ad Pammachium. expostulatio cum Ruffino, de figuratis laudibus,

aduersus

aduersus Ruffinum apologia ad Pammachium & Marcellam. aduersus eundem liber secundus. responsio ad duas inuectiuas Ruffini, aduersus Pelagianos. ad Ctesiphontem. aduersus eosdem dialogi tres. Epistola familiaris ad Marcellam. aduersus Vigilantij conuitia. quatenus legendus Origenes. ad tranquillum. aduersus Arianos de sua fide. ad Marcum. de oppreßione Origenistarum per Theophilum, ad Pammachium. de Pelagianis oppreßis, ad Augustinum et Alypium. ad eundẽ de re simili, rursum ad eundem. qui scripserint de origine animæ, ad Marcellinũ. de matrimonio post baptismũ imputato, ad Oceanum. quatenus adhibendæ literæ gentilium, ad oratorem magnum. de gradibus presbyteri & diaconi, ad Euagrium. de dißidio Petri et Pauli, ac de mendacio, ad Augustinum. inuitatio ad mutuum amorem, ad Augustinũ. simili de re, ad eundem. familiaris ad eundẽ. de cucurbita in Iona, ad eundem. aduersus calumnias æmulorum. aduersus Onasum obtrectatorẽ librorum suorum. de optimo genere interpretandi, ad Pammachium. aduersus calumniatores emendatæ scripturæ sacræ, ad Marcellam. de studio diuinæ scripturæ ad Paulinũ. In ueteris testamenti libros à se uersos præfationes, nempe in Pentateuchum, in Iosue, in libros Regum, in Paralipomena duæ præfationes, in Esdram & Neemiam, in Tobiam, in Iudith, in Hester, in Iob, in eundem è septuaginta uersum, sed additis notulis, in Prouerbia Solomonis, in Ecclesiasten, in Esaiam, in Hieremiam, in Ezecchielem, in Danielem: in duodecim prophetas, in Iobelem. in quatuor euangelia castigata, ad Damasum. de tribus quæstionibus ad eundem. de Melchisedech ad Euagrium. de 42. mansionibus. de uestibus sacerdotalibus. de terra promißionis de Ephod bad. ad Marcellam. de iudicio pueri Salomonis ad Ruffinum. de Solomone & Achaz ante tempus patribus, ad Vitalem. de Tharsis in ueteri testamento. de ordine ac titulis Psalmorum. emẽdatio Psalterij in certis locis. de decem mysticis nominib. Dei quid sint Alleluia, Amen, Maranatha. quid sit Sela, hoc est diapsalma. explanatio Psalmorũ octogesiminoni, quadragesimiquarti, & centesimi uicesimisexti. expositio primæ uisionis Esaiæ, de seraphim et calculo ardenti. quid sonet Hebræis Osanna. de prodigo filio apud Euangelistã, de tribus quæstionibus ad Amandũ. de quatuor quæstionibus ad Marcellã. de blasphemia in spiritum sanctum. ad duodecim quæstiones Hedibiæ. ad undecim quæstiones Algasiæ. in Canticum cãticorum homiliæ duæ ex Origene uersæ. expositio loci apud Paulum, Omnes quidem dormiemus, sed non omnes &c. de duabus quæstiunculis ad Paulinum. epistola familiaris ad Desyderiũ. interpretatio alphabeti Hebraici. quæstiones seu traditiones Hebraicæ in Genesim. Esaias propheta iuxta translationem Septuaginta, & iuxta ueritatem Hebraicam, unà cũ commentarijs Hieronymi in octodecim uolumina digestis. in Hieremiã iuxta utramq; editionem commentariorũ libri sex. in Ezechielem iuxta utranq; editionem lib. 14. in Danielem commentarij. in Osee libri commentariorum tres. in Iohel liber 1. in Amos libri 3. in Abdiam liber 1. in Ionam lib. 1. in Micheam libri duo. in Nahum lib. 1. in Habacuc libri 2. in Sophoniam lib. 1. in Aggeũ lib. 1. in Zachariam libri 3. in Malachiam lib. 1. in Ecclesiasten commentariorum li. 1. in Euangelium Matthæi. in Epistolam Pauli ad Gal. lib. 3. in epistolam ad Ephesios lib. 3. in epistolam ad Titum lib. 1. in epistolam ad Philemonem lib. 1. de spiritu sancto li. 1. didymi, interprete Hieronymo. Nomina Hebraica secundum ordinem literarum ex Philone. Chronica Eusebij, Hieronymo interprete

prete, unà cum his quæ ipse adiecit Hieronymus, & post hunc Prosper, & alij nonnulli. in Hieremiam homeliæ 14. in Ezechielem tredecim, ab Hieronymo uersæ. Homiliæ in Lucam trigintanouem ab Hieronymo translatæ: in epistolā Pauli ad Rom. cōmentariorum Origenis libri decem, Hieronymo interprete. Vetus Testamentum omne Hebraicæ reddidit ueritati. Psalterium bis correxit ex æditione Septuaginta. Prouerbia Solomonis & Ecclesiastē ex Hebraica ueritate transtulit. Secundus ordo τὰ ἀμφιβόλως notha cōtinet, ut sunt aliquot epistolæ. præfatiuncula in Baruch. in Machabeorum libros præfationes duæ, Traditiones Hebraicæ in lib. Regum, & Parali pomenon. Loca ex actis apostolorum. Symbolum fidei ad Damasum. Symbolum fidei ad Cyrillum. in Genesim homiliæ 17. ex Origene uersæ. in Exodum homiliæ 13. in Leuiticū homiliæ 17. in Numeros homiliæ 28. in Iesum Naue homiliæ 26. in libros Iudicum homiliæ 9. Commentariorum in Iob libri 3. in Matthæum homiliæ 36. Origenis. Duæ præfationes in psalterium. Duæ præfationes in prouerbia Salomonis. Tertius ordo, continens Pseudepigrapha, & ea tamen docta, ut est Præfatio in Iob. Præfatio in Marcum, Lucam, Ioannem. in lamētationes Hieremiæ libri 3. in prouerbia Salomonis lib. 3. in Euangelium Marci commentarius. de uirginitate ad Demetriadem. ad Geruntij filias de contemnenda hæreditate. consolatio in aduersis ad Marcellam. consolatio exilij. consolatio ægrotantis. de uiro perfecto. de cognitione diuinæ legis. de tribus uirtutibus. de assumptione Deiparæ uirginis. eadem de re sermo. de honorandis parentibus. de septem gradibus ecclesiæ. de laude uirginitatis. de membris Dei. de cereo paschali. de uera circuncisione. de celebratione paschæ, quæ eadem extat inter epistolas Augustini. in Susannam lapsam. ad Euagrium obiurgatio. De Christo militando. de decem tentationibus Israelitarum. expositio Psalmi 41. expositio Psalmi centesimi decimiseptimi. de musicis organis. de resurrectione Domini. de natiuitate Christi. de epiphania Domini sermo. de quadragesima. de esu agni. de resurrectione Domini. de uinculis Petri. de obseruatione uigiliarum. Qui Aethiopem, Exhortatio. de pœnitentia. de generibus leprarum. de filio prodigo. in Cantica canticorum homiliæ quatuor. Commentarij in epistolas Pauli. commentarij in Iob. Pseudographa indocta. de morte filiæ consolatio. de ferendis opprobrijs. de uita clericorum. Damasus Hieronymo, et Hieronymus Damaso, falsissimo utrunq; titulo. de scriptoribus aliquot ecclesiasticis. de uirtute Psalmorum. de oblatione altaris. regula monacharum. de natiuitate uirginis Mariæ, cum duabus fictitijs epistolis. de morte Hieronymi, nomine Eusebij. de transitu & laudibus Hieronymi, nomine Augustini. de miraculis Hieronymi, nomine Cyrilli. uita D. Hieronymi, incerto autore. Quartus, quæ aliena sunt ab Hieronymi, scriptis, ijs tamen inter mixta, continet: ut sunt epistola D. Epiphanij, Salaminæ Cyri episcopi. præfatio Ruffini in libros Origenis περὶ ἀρχῶν. epistola Pammachij & Oceani, ad Hieronymum. epistola Theophili Alexandrini episcopi ad Epiphaniū. Augustini ad Hieronymum epistolæ septem. Damasi ad Hieronymum epistolæ duæ. euangeliū Lucæ sine commentarijs. euangelium Ioannis. Augustini epistola ad Iulianam Demetriadis matrem. Damasi symbolum. Ruffini symbolum. epistola Pauli ad Sebastianum eremitam. apologia Pamphili pro Origene. Ruffinus de adulteratis Origenis libris. eadem de re, ex Origenis epistolis. libri περὶ ἀρχῶν Origenis, Ruffino interprete. Ruffini epistola

epistola ad Anastasium pro fide sua. Anastasij epistola de Ruffino. inuectiuarum Ruffini in Hieronymum libri duo. Augustini quæstio ex epistola Iacobi. eiusdem de ratione animæ. eiusdem de origine animarum. eiusdem de pastoribus. de ducenda uxore, titulo Valerij. catalogus scriptorum illustriũ per Gennadium. regula monachorum ex Hieronymi scriptis consarcinata. dialogus Hieronymi & Augustini. homilia de corpore & sanguine Christi, incerto authore. homilia super Euangelium Matthæi, incerto authore. laudatio Hieronymi per Petrum Vergerium. Mixta, quæ falso titulo, non unius autoris esse uidentur: ut Regulæ monachorum, et Commentarij in psalterium. Quintus, eorũ quæ perierunt, temporum iniuria, uel incuria, inuidiaúe hominum: ut sunt, libri Clementis apostolorum comitis in Latinum uersi sermonem. interpretatio in prophetam Abdiam prior, libri quatuor περὶ ἀρχῶν Origenis, Epistola quædam ad Paulam. Euangelium Hebraicum, Nazarenorum, siue Ebionitarum, quod transtulit in linguam Græcam ac Latinam, exq; eo quædam adducit. in libro Hester, quem uertit ex Hebræis, alphabetum addiderat ex minio usq; ad theta literam, diuersis in locis, ad eum modum, ordinem Septuaginta notans studioso Lectori, cum ipse Hebraicum ordinem sequi mallet. Atq; hæc laboris pars nobis perierit. Librum Iob bis uertit: primum ex editione Septuaginta, obelis iugulans, quæ apud Hebræos non haberentur: & asteriscis illustrans, quæ ex Hebræorum uoluminibus essent addita. Psalterium bis correxit, primùm Romæ agens: rursum in Bethlehemitico rure, obelis & asteriscis notans quæ superessent in editione Septuaginta, aut quæ ipse ex Hebræorum fontibus addidisset Prouerbia Salomonis & Ecclesiasten, prius ex editione Septuaginta castigarat per obelos & asteriscos. Danielem Hebraicis scriptum literis, de sermone Chaldæo, ex ipso fonte transtulit. Nouum testamentum Græcæ fidei reddidit. Condidit & Canonem 4. Euangeliorum, quid inter illos conueniret, aut dissonaret, quid cui deesset. in catalogo scriptorum illustrium testatur se scripsisse tractatus sex, à Psalmo decimo, usq; ad decimum sextum: hoc est, in singulis illius ordinis tractatus singulos. Scripturam diuinam suæ linguæ hominibus tradidit, hoc est, Dalmaticè uertit. Theophili liber paschalis eruditus & eloquens ab Hieronymo uersus, ut indicat in epistola, cuius initium, Ex eo tempore. Canon Hebraicæ ueritatis, cuius meminit in epistola ad Lucinum. Emẽdauit editionem Septuaginta, ut testatur in eadem. Bis scripsit in Matthæum, ut indicat in epistola cuius initium, Satis miror. & hactenus ordinem librorũ Hieronymi, iuxta Erasmi Rot. censuram, indicauimus quã breuissimè. epistola Hieronymi unà cum recognitionibus Clementis legitur. Hieronymi epistola ad Augustinum, numero tricesima inter D. Augustini epistolas. Hieronymi epistola ad D. Augustinum, tribus epistolis eius, de libro uidelicet uirorum illustriũ, de expositione epistolæ ad Galatas, & de sua ex Hebræo scripturarum traductione, respondens, habetur cum D. Augustini epistolis numero undecima. Item aliæ ad eundem D. Augustinum epistolæ, scilicet, XIII. XIIII. XVII. XVIII. & XXIII. ad Alypium et Augustinũ episcopos: XXVII. et XXVI. ad Augustinũ: XXVII. ad Marcellinum & Anapsychiam.

Hieronymus Tortus scripsit consilium pro Florentinis, de occiso Cardinale: coniunctum Consilijs Antonij de Butrio.

Hie-

Hieronymus *Tragus Germanus, scripsit* Herbarium *doctißimum ac elegantißimum. Disertationes ac censuras aliquot super herbis nonnullis, quæ cum primo* Tomo Herbarij Othonis Brunfelsij *impressæ sunt.*

Hieronymus *Vuildenbergius* Aurimontanus *scripsit naturalis philosophiæ in* Physicam *Aristotelis epitomen, in quo continentur* Physicorum *lib. 8. de cœlo lib. 4. de* Generatione *2.* Mereororum *4. de* Anima *tres. Liber excusus* Basileæ *apud* Ioan. *Oporinum, anno 1544. Scripsit etiam* Rationalis *& moralis philosophiæ epitomen, excusam* Basileæ *apud eundem, anno 1530. Claruit anno 1542.*

* Hieronymus *Vuolfius* Oetingensis, *ex Græco in Latinum sermonem transtulit,* Isocratis *orationes omnes, numero* XXI. *cum nouem eiusdem epistolis, additis annotationibus ac difficiliorum uocabulorum interpretationibus.* Excusa *sunt hæc* Basileæ *apud* Ioannem Oporinum, *anno 1549. Trãstulit etiam* Demosthenis *oratorũ Græciæ principis opera, quæ ad nostram usq; ætatẽ peruenerunt omnia, quæ cum* Vlpiani Rhetoris *commentarijs ab eodem conuersis, impressa etiam ab* Oporino *Tomis quinq;, anno 1550. Claruit* Basileæ *anno 1551. instituit iusta in* Isocratem *&* Demosthenem *commentaria, quæ utinã* Deo *bene fortunante absoluere aliquando liceat.*

Hieronymus *Zanetinus scripsit* Cõtrarietates *iuris ciuilis & canonici, & fori cõtentiosi, & fori conscientiæ:* De *gloßis contrarijs, & accordantijs earum:* De *mutatione ecclesiarum:* Disputationem *quæ incipit, in sacro.*

* Hieronymus *Zieglerus scripsit* Christi *Vineam, drama sacrum ex* Matthei *capite 22. argumento sumpto.* Cui *eiusdem* Ophiletes *drama aliud* Comicotragicum *adiectum est, ex eodem* Matthei Euangelio *desumptum.* Excusa *sunt* Basileæ *apud* Ioan. Oporinum. Quin *& eiusdem* Protoplastus, *siue de creatione hominis, comicotragœdia, &* Isaaci *immolatio,* Nomothesia, Samson, Heli, *siue* Pædonothia, *ab eodẽ* Io. Oporino *excusa sunt inter* Dramata *sacra ueteris testamenti. &* Cyrus *maior, drama tragicum,* Augustæ *1547.*

Hierothei *scripta, uide secundum, tertium & quartum caput* Ecclesiasticæ Hierarchiæ Dionysij.

Hilarion *monachus* Veronensis *scripsit* Paraphrasim *rhetoricæ* Hermogenis.

Hilarius *Papa, natione* Sardus, *scripsit decretum synodale lib. 1. ad episcopos* Terraconen. *prouinciæ epist. 1. ad* Ascanium Terraconen. *episcopum epist. 1. de* Cõcilio Nicæno *epist. 1. de* Concilio Ephesino *epist. 1. de* Concilio Chalcedonensi *epist. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1.* Eius *decreta, impressa* Coloniæ, *cum reliquorum* Põtificum *decretis.* Claruit *anno 462.*

Hilarius *episcopus* Arelatensis, *scripsit inter alia uitam sancti* Honorati *episcopi lib. 1. homilias penè infinitas. & quædam alia.* Claruit *anno 440.*

Hilarius *episcopus* Arelatensis, *alius à superiore, scripsit de* Trinitate *contra* Arrianos *li. 12. contra* Constantium *hæreticum lib. 1. ad* Constantium *imperatorem lib. 2. cõtra* Auxentium Arrianum *li. 1.* Epistola *ad* Apram *filiam.* De *synodis contra* Arrianos *lib. 1. in* Psalmos Dauidis *commentariorum lib. 2. in* Euangelium Matthæi *lib. 1.* Hæc *impressa sunt* Parisijs *apud* Ascensium, *anno 1510.* Mox Basileæ *apud* Frobenium, *anno 1535. ex emẽdatione* Erasmi, *cui editioni additus est liber de patris & filij unitate, qui tamen* Hilarij *non est, sed ex eius libris collecta rapsodia, idem liber etiam impressus est* Basileæ *apud* Hen. Petrum, *1526. cum uarijs*

aliorum

aliorũ theologorũ scriptis cõtra hæreticos. Scripsit præterea cõtra Dioscorũ li.1. cõtra Valentem & Vrsatium lib. 1. Defensionem Catholicæ fidei lib.1. Contra Arrianos lib. 1. Mysteriorum lib.1. De hæresibus lib.1. Hymnorum lib. 1. in librũ Iob lib. 1. in Cantica canticorum lib.1. Chronica. in psalmũ Beati immaculati tractatus 22. & alia quæ hodie desiderantur. Claruit sub Valentiano imperatore, sub quo reuersus ab exilio obijt anno Do. 1371. Hilarij ad D. Augustinum epistola, numero LXXXVIII. inter D. Augustini epistolas. Itẽ alia de reliquijs Pelagianæ hæreseos, habetur Tomo 7. operum Augustini.

Hilarij Cortesij cuiusdam epigrammata extant, impressa ni fallor.

Hilda Herenica natione Angla, scripsit aduersus Agilbertũ Parisiensem, Visaxonũ episcopum, librum 1. Meditationes pias. Floruit anno Do. 684.

Hilarij Episcopi, ad Germaniæ primæ & secundæ episcopos, contra hæreses lucubratiunculæ, extãt apud V. Lazium Medicum & historicum Viennensem.

Hildebertus episcopus Cenomanensis, & Thuronensis postmodum archiepiscopus, scripsit elegãti metro expositionem super toto missæ officio, de suo exilio lib.1. de miseria huius uitæ lib. 1. de sacramento altaris lib. 1. epistolarum ad diuersos lib.1. Hymnorum & orationum diuerso metro lib.1. epitaphium Berengarij, sui quondam præceptoris, uersibus quinquaginta duobus comprehendit. Claruit anno 1090.

Hildefonsus Toletanæ sedis post sanctum Eugenium episcopus, scripsit de sancta Trinitate lib. 1. de cognitione baptismi lib.1. de imbecillitate propria lib. 1. de progressu spiritalis deserti lib. 1. de uirginitate S. Mariæ lib.1. hymnorum diuersi generis li.1. sermones uarios li.1. annotationes actionis diurnæ lib.1. epigrammata multa lib.1. annotationum in sacris lib.1. de missa quoq; lib. 1. annotationum in sacramentis lib.1. epistolarum ad diuersos lib.1. & alia complura.

Hildegardis abbatissa cœnobij sancti Ruperti ordinis D. Benedicti, ex comitatu Spanheimẽsi, scripsit in regulã S. Benedicti lib.1. triginta quæstionum lib.1. uitã S. Ruperti confessoris lib.1. uitam S. Disibodi episcopi lib.1. Homelias 58. in Euangelijs lib.1. de sacramento altaris lib.1. Sciuias grande uolumen lib.1. uitas meritorum lib.3. simplicis medicinæ li. 1. compositæ medicinæ lib. 1. diuinorum operum lib.1. ad Colonienses lib.1. ad Treuerenses lib.1. Exhortatorium secularium lib.1. ad sorores suas lib.1. ad monachos griseos lib.1. carmina diuersa lib.1. & sancto Bernardo epist.1. epistolarum ad diuersos CXXXV. li.1. Claruit an. 1180.

S. Hildegardis de Pinguia, physicorũ libri 4. de elementorum, fluminum aliquot Germaniæ, metallorum, leguminum, fruticum, herbarum, arborum, arbustorum, piscium, uolatilium, & animantium terræ naturis & operationibus. Ioan. Schottus Argentinæ, 1544. excudit, cũ Trotulæ, Octauiani, & aliorum libris. *

Hildouinus abbas Lobiensis monasterij, ordinis sancti Benedicti, scripsit gesta abbatum Lobiensium lib.1. sermones ad fratres lib. 1. & quædam alia. Claruit anno Domini 920.

Hilduinus abbas monasterij sancti Dionysij Parisiensis, ordinis Benedicti, scripsit ad Ludouicum imperatorem utroq; stilo, uitam sancti Dionysij lib. 2. Et quædam alia. Claruit anno 840.

Hincmarus archiepiscopus Remensis, sub persona Caroli magni imperatoris scripsit ad ecclesiam Rauennatensem lib. 1. uitam sancti Remigij episcopi lib.2. ad Vua

lonem episcopum Metensem lib. 1. epistolarum multarum lib. 1. Claruit an. 800.

Hippagoræ liber de Carthaginensium republica citatur apud Athenæum.

Hipparchi poetæ fabulas Athenæus allegat, Iliadem Aegyptiam, Anasozomenos & Thaidem. Stobæus in sermone pro artibus quatuor Hipparchi senarios ex Zographo fabula citat.

Hipparchus comicus ueteris comœdiæ, fabulas scripsit de nuptijs. Suidas.

Hipparchus Nicaensis philosophus, qui sub consulibus uixit, de Arati phænomenis scripsit, & de syntaxi stellarum fixarum, & περὶ τοῦ καταστηρισμοῦ, & de menstruo lunæ motu secundum latitudinem, καὶ εἰς τοὺς ἀρίστους. Suidas. Hipparchi (aliàs Eratosthenis) expositio in Arati & Eudoxi phænomena, Græcè extat Romæ in bibliotheca Vaticana: & in quadam alia Italica bibliotheca ἱππάρχου τὰ εὑρισκόμενα, quasi plura etiam huius autoris scripta supersint.

Hipparchi Pythagorici fragmentum ex libro de tranquillitate Doricæ dialecti, legitur apud Ioan. Stobæũ, sermone Quòd euentus rerum fortiter sint ferendi.

Hipparchi Philocerdij ethica, Græcè in Italia seruantur.

Hipparchus Stagirites philosophus, Aristoteli familiaris & cognatus, scripsit, quid apud Deos sit mas & fœmina, et quæ nuptiæ, & alia quædam. Suidas.

Hippias Diopithis filius, Eliensis sophista & philosophus, Hegesidami discipulus, qui autarcian, id est uirtutem rebus suis contentam, finem bonorum definiebat, multa scripsit. Suidas. Eius librum Synagoge inscriptum, Athenæus citat lib. 13. Eiusdem scripta citantur etiam apud Plutarchum in uita Lycurgi.

Hippocratis Coi, medici uetustißimi, & omnium aliorum principis, libri qui extant, impreßi Græcè Basileæ in officina Frobeniana, 1538. & Latinè apud Cratandrum. Sunt autem hi: Hippocratis genus et uita, secundum Soranum. iusiurandum Hippocratis. de arte, de prisca medicina. de medico, mediciúe officio. de probitate & honestate. de mẽte, sensúue. de præceptis medico seruandis. de lege medici. de natura hominis liber 1. in quem Galeni duos commentarios habemus. de semine, uel genitura, Polybi liber, ut placet Galeno: & eiusdem de ratione uictus salubris. de natura fœtus. de carnibus, mẽbrorúmue creatione. de septimestri partu. de octomestri partu. de superfœtatione. de extractione fœtus in utero mortui. de pueri dentitione. de anatome. de corde. de glandibus per omnia membra. de natura oßium. de locis in homine. de cœli qualitate, siue de aere aquis et locis. de uictus ratione priuatorũ lib. 3. de languentium insomnijs. de præsagijs ex insomnijs. de alimento. de usu humidorum. de natura. de humoribus. de flatibus. de sacro morbo. de morbis libri 4. de affectibus. de internarũ partium affectibus. de uirginum natura. de morbis uirginum. de natura muliebri. de morbis mulierum libri 2. de sterilibus mulieribus. supposititia quædam calci primi libri de morbis mulierũ adscripta. de epidemijs, id est passim grassantibus morbis libri septem. de ratione uictus in morbis acutis & grauibus, ptisanæq; laudibus, libri quatuor. de iudicijs morborum, liber imperfectus. de diebus decretorijs. de morborũ septimanis diebus. de potionibus medicis. de ueratro. de lauationibus. de re uenerea. Aphorismi, id est, breues et distinctæ sententiæ, sectionibus seu libellis septem cõscriptæ. prognostica, id est præsagia, uel prænotiones, tribus libris scripta. Prorrhetica, id est, prædictiones lib. 3. Coacæ præcognitiones lib. 1. de uulneribus capitis. de uulneribus letalibus, siue perniciosis

&

& periculoſis. de fracturis. de articulis. de luxatis. de medici uulnerarij munere. mochlicon, id eſt, de curandis luxatis, ſiue de luxatorũ fractorúmue oßium repoſitione. de ulceribus. de fiſtulis. de telorũ extractione. de hæmorrhoidibus. de ſalubribus rebus. de furore, ſeu inſania. de lotij ſignis et differentijs. de melãcholia, uel atræ bilis agitatione. de uiſu, oculíue acie. epiſtolæ Hippocratis et aliorũ. ſunt aũt iſtæ: Artaxerxis regis magni epiſtola ad Pætũ. Pæti ad Artaxerxen. Artaxerxis ad Hyſtanem hyparchũ Helleſpõti. Hyſtanæ ad Hippocratẽ. Hippocratis ad Hyſtanen. ad Demetriũ. Hyſtanæ ad Artaxerxen. Artaxerxis ad Coos. Coorũ reſpõſum. ſenatus et populi Abderitarũ ad Hippocratẽ pro curando Democrito, quẽ inſanire putabãt. Hippocratis ad Abderitas. ad Philopœmenẽ. ad Dionyſiũ. ad Damagetũ. ad Philopœmenẽ iterũ. ad Crateuã herbariũ, ut ſimplicia medicamina collecta mittat. ad Damagetũ alia prolixa. Democriti ad Hippocratẽ. huic epiſtolæ ſtatim poſtponitur libellus de inſania, in quo citat et librũ de ſacro morbo à ſe ſcriptũ, & quintũ epidemiorum. Hippocratis ad Democritũ. ad eundẽ de belleboriſmo. ad filiũ Theſſalũ. Democriti ad Hippocratẽ de natura humana. Hippocratis ad Demetriũ regẽ præceptũ ſalubre. Athenienſiũ decretum in Hippocratis honorem & immunitatem. de ſimulachro genij Hippocratis ſuper tumulũ apparẽtis. Theſſali Hippocratis filij oratio, quæ legatio dicitur, habita in ſenatu Athenienſi, cum patriæ excidium deprecaretur. de ſeptimeſtri partu, fragmentũ nothũ et imperfectũ. adiectæ ſunt eidem editioni ad finem gloſſæ, ſiue obſcuriores apud Hippocratem dictiones alphabeti ordine per Galenum expoſitæ. Alios aũt ſex huius nominis medicos Suidas refert, omnes Coos, ex eadẽ familia, & medicinæ ſcriptores: unum noſtri Hippocratis auũ paternũ, duos ex Theſſalo & Dracone filijs nepotes, duos Thymbræi filios, & ultimum Praxianactis filiũ. Cæterũ hexecontabili nomine, omnes ſexaginta Hippocratis libros cõprehendit Suidas: totidẽ enim, aut circiter, habemus, etſi minima illa opuſculorũ aliquot initia nõ adnumerentur. Porrò Hippocratis duæ epiſtolæ in principio Marcelli medici, à Froben. Baſileæ excuſi. Hippocratis breuißimã diætã per ſingulos anni mẽſes, Schottus excudit Argẽtorati, 1544. cum Trotula, Hildegardi, &c. De medicamentis purgatorijs libellus, nuper inuentus, & excuſus Baſileæ apud Rob. Vuinter. epiſtolæ eius Græcæ etiã in uolumine epiſtolarum, quod Aldus olim excudit, habentur.

Hippocratis cuiuſdam ſcripta Græca in mulomedicina, cum Abſyrto & alijs Baſileæ apud Vualderum excuſa.

Hippocratis ſententia de mulieribus caſtigandis, apud Ioan. Stobæum de præceptis nuptialibus.

Hippodami Pythagorei fragmenta aliquot in Ioan. Stobæi Collectaneis extãt.

Hippolytus ſcripſit commentarios in uiſiones Danielis, & in prouerbia Solomonis. Item rationem paſchæ, temporumq́; canones, uſq; ad primum annum Alexandri Imperat. & Euſebio, qui ſuper eodem paſcha canonem decem & nouem annorum circulũ compoſuit, occaſionẽ dedit. Scripſit etiam cõmentarios in Hexaemeron, & in Exodum, & in Canticum canticorũ, in Geneſim, & in Zachariam, de Pſalmis, in Eſaiã, de Daniele, de Apocalypſi, de Prouerbijs, de Eccleſiaſte, de Saul, de Phytoniſſa, de Antichriſto, de reſurrectione, cõtra Marcionem, de Paſcha, aduerſum omnes hæreſes. Proſomilias, id eſt colloquia. de laude Domini Saluatoris, in qua præſente Origene, ſe loqui in eccleſia ſignificat, in huius æmulationem, &c.

Hippolyti Brylli de Lendenaria, opusculum de uermibus, impressum Venetijs in officina Erasmiana, 1540.

Hippolyti de Marsilijs iurisperi opera omnia impressa sunt. Seorsim autem citata reperiuntur, in primum ff. No. de re iudi. l. de unoquoq;. in primū Cod. de prob. in secundum Cod. de rapt. uirg. l. 1. Cōsilia, Consilia criminalia. de fideiussoribus. practica iuris. de quæstionibus. de siccarijs, & de parricidis. Et de fal. & l. unica. de republica. in C. de proba. & tract. Noua singularia, & alia.

* Hippolyti Papæ Romani expositio in Apocalypsin D. Ioannis, græcè extat apud Ioan. Oporinum, nondum excusa.

Hippolyti Thebani de cognatione Christi lucubratiūcula, ex opere eius Chronico decerpta, Græcè extat Romæ in bibliotheca Vaticana. Fortaßis idem hic episcopus est, de quo iam diximus ex D. Hieron.

Hipponactis Ephesij poetæ senarios aliquoties profert Ioan. Stobæus. Athenæus etiam eius Parodiam & Synonyma citat. Vide Suidam.

Hipposthenis senarius apud Stobæū in sermone de superbia: quanquam in alijs exemplaribus Hippothoontis legitur.

Hippothoontis senarij de inuidia, apud Stobæū in sermone eiusdē argumēti: itē

Hippothoi cuiusdam uersus aliquoties ab eodem citantur.

Hirnerius: uide Vuernherus.

Hirtij epistola ad Ciceronem legitur libro 15. epistolarum ad Atticum.

Histri (aliàs Istri, sine aspiratione) insignem de tragœdia librum aliquoties in recentiorum scriptis citatū legimus, tanquam adhuc extet. Citatur & ab Higino. Vide Ambrosij Calepini Dictionarium in Calathis ciuitate.

Homar, aliàs Omar, uel Aomar, astronomus insignis, scripsit librum de natiuitatibus & interrogationibus, in quo de natiuitate, de morte, de fortuna cæterisq; rebus artificiosè tractat. Liber est impressus Venetijs, anno 1503.

Homerus poeta tragicus iunior, patria Byzantius, scripsit tragœdias L X V I I. unus apud Ptolemæum è septem qui Pleiades nominātur. Hunc Hesiodi poetæ æqualem fuisse dicunt, licet nonnulli primū affirmēt. Hæc Tzezes Lycophronis interpres.

Homeri poemata Græca, nēpe Ilias, Odyssea, Hymni, et Batrachomyomachia, Venetijs apud Aldum excusa sunt, item Florentiæ, & Argentorati apud Cephalæum, anno 1534. & 1525. unà cum uita Homeri per Herodotum, Plutarchum, & Dionem. Ilias autem & Odyssea seorsim Louanij exiuere, maiusculis uersuū interuallis: item Basileæ apud Heruagium in paruo folio, adiectis commentarijs Græcis ad suos ubique uersus. Batrachomyomachia etiam cum Aesopi fabulis à Frobenijs excusa est. Plinius * tradit, Homerum de Acocorum gente priuatim uolumina condidisse. cui astipulatur Pius etiā Pontifex cap. 10. in descriptione Asiæ. Eadē paulo antè cōmemorata Homeri * opera Græcè & Latinè è regione, ut conferri à tyronibus poßint, hoc tempore excudebantur Basileæ apud Nicol. Brylingerū. Porrò Ilias ab Eobano Hesso latino carmimine expressa, & Odyssea itidem à Simone Lemnio, excusa est apud Ioan. Oporinum Basileæ 1549.

Honoratus epistolæ 2. & 4. & 12. apud Cyprianū autor, cum aliquot alijs co episcopis, lib. 1.

Honorati à Tucca uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Honoratus Bonhor, scripsit de bello & duello.

Honoratus Constantinæ Africæ ciuitatis episcopus, scripsit ad Archadiũ quendam, qui pro cõfeßione fidei catholicæ exulabat, epistolam ad labores pro Christo ferendos hortatoriam. Gennad.

Honoratus Maßiliensis episcopus, scripsit multa ad fidei sanioris propagationem, et maximè contra Hæreticorum peruersitatem, qui suo tempore Christi ecclesiam inuaserant. Gennad.

Honorius Augustodunensis ecclesiæ presbyter & scholasticus, scripsit opus ualde necessarium de Christo, de ecclesia, et de futura uita, quod uocauit Elucidarium, distinctum in lib.3. de libero arbitrio lib.1. sigillum sanctæ Mariæ lib.1. speculum ecclesiæ, siue sermonum lib.1. offendiculum de sacerdotibus li.1. summam historiarum lib.1. gemmam animæ, de officijs diuinis lib. 6. de imagine mundi lib.2. in Cantica canticorum lib.1. de luminaribus ecclesiæ, siue scriptoribus ecclesiasticis lib. 1. de corpore Domini lib.1. in hexameron lib.1. de Deo et uita æterna lib. 1. de anima lib.1. scalam cœli de gradibus uisionum lib. 1. clauem physicæ de naturis rerum lib. 1. in toto Psalterio lib.1. in Euangelia homiliarum lib.1. de Papa & Imperatore lib. 1. dialogum ex opusculis Augustini lib.1. refectionem mensium de festis lib. 1. pabulum uitæ de sanctis lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1. Huius libri de imagine mundi, de ecclesiæ lu. de temporibus: Matthesis, de philosophia mundi lib.4. de affectibus solis, de ætatibus mundi, Chronic. & de hæresibus, impreßi sunt Basileæ apud hæredes Cratandri, anno Domini 1544. Cõmentarij in libros Solomonis nunquam antea uisi, & nunc primum excusi Coloniæ apud Ceruicornum, anno 1540. cum tribus libris Oppositorum in speciem utriusq; Testamenti locorum, autoris innominati. Verùm quidam adscribunt de imagine mundi libros duos, Anshelmo Cantuariensi.

Honorij Augustodunensis Chronicon maius opus (nam epitome illius excusa tantum est) manuscriptum, nondumq; euulgatum, habet Vuolffgangus Lazius medicus & historicus Viennensis. Claruit Honorius anno 1120. *

Honorij Cæsaris aliquid in Codice Theodosij habetur.

Horatius Cœlius Curio, bonæ spei adolescens, Marsilij Andreasij Mantuani de amplitudine misericordiæ Dei orationem, & Bernardini Ochini aliquot sermones ex Italico in Latinum sermonem transtulit, excusos Basileæ apud Io. Oporinum, an. 1550. *

Horatius Romanus, Nicolai quinti Romanorum pontificis precibus fatigatus, primus fuit qui Homeri Iliadem è Græco in Latinum sermonem transferret.

Hormisda Papa, natione Campanus, scripsit decretum synodale lib. 1. ad Iustinum Augustum epist. 1. ad clericos secundæ Syriæ epist. 1. epistolas plures ad diuersos lib.1. Eius decreta cum reliquis Pontificijs excusa sunt. Epistola uerò ei falsò inscripta ad Possessorem episcopum, cum operibus Fulgentij & Maxentij impressa. Claruit anno Domini 521.

Hortensianus epistolæ 2. & 12. apud Cyprianum autor, cum aliquot alijs coepiscopis lib.1.

Hortensiani à Laribus uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Hori Apollinis Niliaci Hieroglyphica Græcè, & Latinè Bernhardino Trebatio Vicentino interprete: Petrus Vidouæus Parisijs excudit, anno 1521. Eadem Latinè solum, eodem interprete, Heruagius excudit Basileæ 1534. cum Augustini Niphi libris duobus de Augurijs.

Hosea propheta, uide Oseas.

* Hubaldus nepos Milonis monachi, insignis musicus, de multis sanctis cãtus regulari modulatione composuit: Sigisbertus in Chronicis. Sed idem uidetur esse, qui ab alijs Hugbaldus nominatur.

Hubertinus de Casali, ordinis fratrũ minorum, scripsit insigne uolumen, quod uocauit arborem uitæ crucifixæ lib. 5. sermones & epistolas, & quædam alia. Claruit anno Domini 1300.

Hubertinus clericus Crescentinas, scripsit cõmentaria in epistolas Ciceronis familiares lib. 16. in officia eiusdem lib. 3. in Metamorphoseos Nasonis li. 1. epistolarũ quoq; lib. 1. carmina multa lib. 1. quæ omnia Venetijs impressa sunt, 1491. Claruit an. 1480.

Hubertinus Florentinus, præsul Pistoriensis, olim S. Dominici monachus, scripsit commentarios in Metaphysica. Volaterr.

Hubertus, (unde Hubertinus diminutiuũ) ab alijs Humbertus, uel Hymbertus, uel Vbertus, ut etiam Vbertinus, scribi solet.

Hubertus Barlandus Galeni librum de medicamentis paratu facilibus transtulit, quæ translatio inter cætera Latina Galeni opera habetur impressa. Eiusdem Velitatio in medicina, liber impressus.

Hubertus de Bobio I. C. de ordine iudiciorũ lib. 1. Quæstiones et determinationes.

Hubertus de Bonacurso, Italus, I. C. scripsit de præludijs causarum lib. 1. Et de iudicijs quædam.

Hubertus Leonardus, episcopus Dariensis, ordinis fratrum B. Mariæ de monte Carmeli, Germanus, scripsit de Genealogia nobilium Francorum, & gestis eorum. ad Ludouicũ episcopum Leodiensem lib. 1. in euangeliũ Lucæ lib. 1. de regimine principum lib. 3. de immunitate ecclesiastica lib. 3. Contra hæreticos Niuellen. lib. 1. qui octo & uiginti propositiones principales continet. sermones uarios lib. 1. Quadragesimale li. 1. Et alia cõplura. Claruit an. Do. 1490.

Huberti Thomæ Leodij cõmentariolus de Germaniæ inferioris populis, ut Tũgris, Eburonibus, & alijs, utilis ad historiã Cæsaris de bello Gallico rectè intelligendã, Rihelius Argentorati excudit 1541. Claruit anno Do. 1540.

Hugbaldus nomen propriũ apud Germanos, ab alijs Hugualdus scribitur.

Hugbaldus monachus Eluonensis cœnobij ordinis S. Benedicti, Gallus, conscripsit ad Carolum Caluum imperatorem mirabile opus c. 36. uersuum, in quo omnia uerba ab una litera C. incipiunt: ut, Carmina clarisonæ caluis cantate camœnæ. cui titulum fecit, de laude caluorũ lib. 1. de arte musica lib. 1. gesta sancti Lebuini lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Vitas etiam multorum sanctorum descripsit, & cantus in honorem ipsorum dulci & regulari melodia cõposuit. Eius ægloga de caluis, impressa Basileæ apud Nicolaũ Lamparter, 1519. & rursum anno 1546. apud Iacobũ Parcũ. Claruit anno Do. 880.

Hugonis de sanctuario & tabernaculo Dei liber, extat Viennæ Austriæ apud Vuolffgangum Lazium. *

Hugo Argentoratensis, ordinis fratrũ prædicatorum, scripsit in sententias lib. 4. Theologicæ ueritatis compendiũ lib. 6. sermones multos. uixit circa annum Do. 1296. *

Hugo Barchinonensis, ordinis prædicatorũ ecclesiæ Ro. tituli S. Sabinæ presbyter Cardinalis, scripsit in Genesim lib. 1. in Exodum lib. 1. in Leuiticum lib. 1. in Numeros lib. 1. in Deuteronomium lib. 1. in Iosue lib. 1. in Iudicum lib. 1. in librum Ruth lib. 1. in Regum lib. 4. in Paralipomenon lib. 2. in Esdram & Neemiam lib. 3. in Tobiam lib. 1. in Iudith li. 1. in Hester lib. 1. in librum Iob lib. 1. in Psalterium lib. 1. in prouerb.

lib.1.in Ecclesiasten li.1.in Cantica canticorum lib.1. in librum sapientiæ lib.1. in Ecclesiasticum lib.1.in Esaiam prophetam lib.1. in Hieremiam lib.3. in Ezechielem lib.1.in Danielem lib. 1. in 12. prophetas minores lib.12. in libros Machabæorũ lib.2.in euangelium Matthæi lib.1.in Euangeliũ Lucæ lib.1.in Euangelium Ioannis lib 1. in epistolas apostoli Pauli lib. 14. in Actus apostolorum lib. 1. in epistolas canonicas lib. 7. in Apocalypsin Ioannis lib.1.summam de casibus lib. 1. Huius Hugonis expositionem in Psalmos egregiam, uidemus Alexandro de Ales Venetijs nuper suppositam, uniuersis scriptis libris per Germaniam & Galliam renitentibus. Floruit autem Hugo anno Domini 1240.

Hugo monachus Corbiensis, ordinis S. Benedicti, scripsit de claustro materiali lib. 1.de claustro spiritali lib.1. de claustro animæ lib. 1. de claustro paradisi lib. 1. Et quædam alia. Floruit anno Do. 1120.

* Hugo de ductona, Anglus natione, Dominicanorum instituti theologus, scripsit Scholasticorum certaminũ lib.1. Lecturas Theologiæ lib. 1. Cantionum popularium lib.1. Vixit anno 1350.

Hugo Eterianus, natione Tuscus, scripsit de hæresibus quas in Latinos Græci deuoluunt, ad Ardoinum Cardinalem lib. 1. de immortali Deo lib. 1. de anima corpore iam exuta, siue de regressu animarũ ab inferis, lib. 1. excusum Coloniæ apud Gymnicũ, anno 1540. Libri autem de hæresibus, quos Græci ad Latinos deuoluunt, tres, alio titulo, de Spiritus sancti processione cõtra Græcos, excusi sunt Basileæ apud Ropert. Vuinter, anno Domini 1543. Floruit anno Domini 1160.

Hugo Latimerus Cantabrigiensis, antistes olim Vuigorniensis, scripsit eruditam orationem, quam habuit apud totum ecclesiasticorum conuentum, antequam consultatio publica iniretur de regni statu per Euangelium reformando, sub Henrico octauo. Excusa est Basileæ apud Ropertum Vuinter, anno Domini 1537. Claruit anno Domini 1548.

Hugo de Mancestria Anglus, fratrum minorum per Angliam prouincialis, scripsit Philippi Francorum regis iussu contra quendã impostorem Fanaticorum deliria, ac compendium Theologiæ. Claruit anno Domini 1294. *

Hugo Senensis, natione Italus, scripsit super primo Auicennæ lib. 1. super Aphoris. Hippocratis lib. 1. super tegni Galeni lib. 1. Et alia complura. Eius super quarta Fen primi canonis Auicennæ commentaria, usque ad paragraphũ in capite de enæmate, Forma uerò. deinceps autem commentaria Marsilij usque ad finem: opus excusum Venetijs, anno 1485. et Papiæ 1496. cum annotationibus Iacobi de Partibus, & aliorum insignium medicorum. additum est etiam capitulum de phlebotomia, secundum expositionem Hugonis nuper inuentum. Omnia eius opera simul excusa sunt. Eiusdẽ Cõsilia seorsim excusa, et liber de Febribus seorsim. Claruit anno Domini 1430.

Hugo de Sletstadt, Germanus, scripsit Quæstionum sententiarum lib. 4. Et quædam alia. Vixit anno 1425.

Hugo Vercellen. citatur in summa Angelica, inter scriptores in iure canonico, uel ciuili: & ibidem nescio quis Hugo nominatur, qui multas glossas scripserit in Decretum.

Hugo presbyter & monachus sancti Victoris Parisiensis, ordinis canonicorum regularium Augustini, & abbas, natione Saxo, scripsit summam sententiarũ suarum lib.1. de anima Christi lib.1. de sacramentis lib.12. didascalicon lib. 6. de arra animæ li.1. de

de modo orandi lib.1. de laude charitatis li. 1. de institutione nouitiorum lib.1. in regulã sancti Augustini lib. 1. de mystica arca Noe lib.5. in Ecclesiasten hom. 16. lib.1. in Cantica canticorum li.1. in Threnos Hieremiæ lib.1. in Hierarchias Dionysij lib.14. de laude patrũ li.1. de perpetua uirginitate S. Mariæ lib.1. super Magnificat lib.1. super Tota pulchra es lib.1. de amore sponsi & sponsæ lib.1. de medicina animæ lib.1. de meditatione lib.1. de incarnatione uerbi lib.1. de sapientia Christi lib. 1. de uanitate mundi lib. 1. de substantia dilectionis lib. 1. de septem donis spiritus sancti lib.1. de disciplina lib.1. in quinq; libros Moysi lib.1. de mysterijs ecclesiæ lib.1. de spiritu & anima lib.1. de oratione dominica lib. 2. de confeßione lib. 1. in Ezechielem prophetã lib.1. epitoma philosophiæ lib.1. in quosdam Psalmos lib.1. de nuptijs & concupiscentia lib. 1. de natura Dei simplici lib. 1. de triplici uoluntate in Christo lib.1. de potestate & uoluntate Dei lib.1. de sacra scriptura lib.2. de natura animalium lib.1. de contemplatione lib.1. epistolarum ad diuersos li.1. sermones etiam composuit plures, & alios diuersos uariosq; tractatus. Omnia eius opera in Italia impressa sunt, seorsim autem lib.1. de Trinitate, Idiota, de statu religiosorum, de claustro animæ, & allegoriæ in utrunq; Testã. De institutione uerò nouitiorũ lib. de operibus triũ dierum, Soliloquium de arra animæ, de laude charitatis, de modo orandi, expositiones orationis dominicæ, de quinq; septenis, de donis S. Spit. simul excusa sunt Parisijs apud Henr. Stephanum, anno 1506. didascalicon uerò impressum cum uocabulario Vuenceslai Branck, anno 1483. Tritemius hunc Hugonem, Dionysium etiam Areopagitam exposuisse memorat. Claruit anno 1130.

* Hugo Vyrley Anglus, Nordouicensis cœnobij Carmelita, scripsit figuras historiarum, Commentarios in Matthæum, collationes XVIII. determinationes XCVI. Quæstiones ordinarias, placita Theologica, Lectiones scripturarum, sermones uarios. Vixit anno 1344.

Hugo Vuhyte, Anglus, profeßione Benedictinus monachus, scripsit historiam Petroburgensem luculentißimam. *

Hugolinus patriarcha Constantinopolitanus, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, scripsit super sententias lib. 4. quodlibetorum lib. 1. de differentia idiomatum lib. 1. sermones de tempore lib.1. sermones de sanctis lib.1. Vixit an. 1250.

Hugolinus de la Fontana, glossator iuris ciuilis. Ioan. Fichardus Hugolinum quendam in uitis iureconsultorum commemorat cum Bulgaro, et alijs, quorum nulla omnino (inquit) monumenta extant.

Hugolinus quidam comœdias aliquas scripsit, ex quibus Albertus de Eyb in Margarita sua aliquot sententias affert.

Hugutionem, qui de animalibus aliquid scripserit, nominat Steuchus cap.11. super Leuiticum annotationum, unà cum Alberto Magno.

Huldricus Mutius Huguualdus Durgeus, Basiliensis gymnasij professor, scripsit de studiorũ suorum prooemio libellum, excusum Basileæ. Item epistolam ad omnes qui Christũ ex animo quærunt, impressum Basileæ anno 1522. de Germanorum prima origine, moribus, institutis, legibus, & memorabilibus pace et bello gestis, libros 31. impressos Basileæ apud Henricum Petrum anno 1539. Et alia multa nobis incognita. Floruit Basileæ anno 1551. *

Huldrichus Huttenus, eques Francus, Germanus, multa audacter et liberè in Pontificios & Romanenses dixit & scripsit, multa etiam in principes & magistratus ciuitatum. Eius opera poetica ex diuersis eius

monu-

monumẽtis in unum collecta, Francofordiæ impressa sunt anno 1538. sunt autẽ hæc: epigrammata uaria. in tempora Iulij secundi, Satyra. ad Maximilianum Imper. exhortatorium, ut bellum in Venetos prosequatur. de piscatura Venetorum, carmẽ heroicum. Marcus, heroicũ. de nõ degeneri statu Germanorum. epistola Italiæ ad Maximilianũ Imp. responsoria Maximiliani Imp. ad Italiam, authore Helio Eobano Hesso. ad cardinalem Adrianum pro Capnione intercesßio. Triũphus Capnionis. Panegyricus in laudẽ Alberti archiepiscopi Moguntini. in Pepericorni uitam & obitum. Vtis, id est Nemo, carmẽ iucundum. Vir bonus. de arte uersificatoria. de Guaiaci ligni medicina et morbo Gallico liber, impressus Moguntiæ apud Ioan. Schœffer, 1519. flores obseruati ab H. Hutteno in libris Q. Curtij de rebus gestis Alexandri, cum eisdem impreßi sunt Coloniæ apud Ioan. Gymnicum, 1538. Eius, super interfectione propinqui sui Ioannis Hutteni equitis, à Vuirtenbergensi duce Vlrico, Deploratio, heroicis uersibus: item ad Ludouicum Huttenum, super interemptione filij Cõsolatoria oratio: item in Vlrichum Vuirtenpergensem orationes quinq; inuectiuæ. in eundẽ dialogus, cui titulus Phalarismus: item apologia pro Phalarismo, & aliquot ad amicos epistolæ: item ad Franciscum Galliarum regẽ epistola, ne causam Vuirtenpergensis tueatur, Exhortatoria, & epistolæ aliquot ad amicos: omnia hæc simul excusa in arce Stekelberk an. 1519. expostulatio cũ Des. Erasmo, impressa cũ Brunfelsij responsione ad Erasmi spongiam pro Hutteno. Audio & alias orationes ab eo editas esse, quarum tituli sint, Monitio prima, Monitio secunda, & aliæ quædam: nec dubitauerim, Dialogum illum Philalethis ciuis Vtopiẽsis de facultatibus Rhomanensibus nuper publicatis, eodem authore cõscriptũ esse: & Orationem ad Christum pro Iulio secundo Ligure Pontifice, & Pasquillos nonnullos, et alia huiusmodi opuscula apud Germanos olim excusa. itẽ Dialogus Bulla inscriptus, * siue Bullicida, Monitor primus, Monitor secundus, Prædones. Inuenio & librũ in Germania impressum, Dialogos 7. continentẽ, quorum inscriptiones sunt: Momus, Carolus, Pietatis & Superstitionis pugna, Conciliabulum Theologistarum aduersus bonarũ literarum studiosos, Apophthegmata Vadisci & Pasquilli de deprauato ecclesiæ statu, Huttenus captiuus, Huttenus illustris: Authore S. Abydeno Corallo Germano: quod nomen fictum apparet. Claruit anno 1523.

Huldrychi Regij epitome utriusq; arithmetices, impressa.

Huldricus Zuinglius Toggius, natione Heluetius, ecclesiæ Tigurinæ antistes, scripsit multa, quæ primũ separatim, post mortem autem eius in tres tomos digesta, Tiguri apud Froschouerum anno 1545. excusa sunt. In primo tomo continentur: Opus articulorum, siue conclusionum 67. parænesis ad communem Heluetiorum ciuitatem, ne Euãgelicæ doctrinæ cursum impediant, nec licitis sacerdotum connubijs offendantur. Supplicatio quorundã apud Heluetios Euãgelistarum, ad R. D. Hugonem episcopum Constantiensem, ne se induci patiatur, ut quicquam in præiudicium Euangelij promulget, néue scortationis scandalum ultrà ferat, sed presbyteris uxores ducere permittat. Apologeticus Archeteles appellatus, quo respondetur parænesi à R. D. Constantiensi ad Senatum præpositurae Tigurinæ missæ. Suggestio deliberãdi super propositione Hadriani Pontificis Rom. Nerobergæ facta ad principes Germaniæ. Apologia, qua in publicis Heluetiorum comitijs Bernæ congregatis, ad quædam falso sibi intentata crimina respondit. Epistola ad Senatum & popu-

lum, totamq́; ecclesiam Toggiorum. Epistola ad communem Heluetiorum societatem, qua docet, Compaternitatem matrimonij usum non impedire: simulq́; monet, ne sese exterorum insidijs turbari patiantur. Parænesis ad uetustißimam Suitensium rempub. ut principum amicitias & insidiosa alienigenarum munera caueat. De certitudine et claritate uerbi Dei liber unus. De Canone Missæ Epichiresis. De Canone Missæ libelli apologia. Aduersus Hieronymum Emserunt canonis Missæ assertorem, Antibolon. Ad Fridolinum Lindouerum Bremgartensem concionatorem, super publica de gratia per Christum hallucinatione Expostulatio. Christiana & orthodoxa prudentiss. Tigurinorum Cos. totiusq́; Senatus responsio, ad Constantinensem episcopum, de idolis & missa. Ad Valentinum Comparem archigrammateū Vraniensem responsio, de Euāgelio, Doctoribus, uel patrum authoritate, de Imaginibus, & Purgatorio. Isagoge in Euangelicam doctrinam, à prudentißimo Tigurinorum Senatu cunctis ecclesiarum tam in urbe quàm in agro ministris exhibita, ut ea instructi Euangelium purè prædicent. Quo pacto ingenui adolescentes formādi sint, præceptiones. Pastor, quo docetur quibus notis ueri pastores à falsis discerni poßint, & quid de utrisq́; sit statuendum. De duplici iustitia, diuina & humana, liber unus. De delectu & libero ciborum esu, de offendiculo item & scandalo liber: de casta, intemerata, semperq́; uirgine Maria, sermo. Anamnema de prouidentia Dei, ad illustrißimum Cattorum principem. Tomus Secundus continet τὰ πολεμικὰ, id est pugnas, quæ ipsi cū aduersarijs suis intercesserunt. ut est, in Catabaptistarū strophas elenchus. Ecclesiastes, id est, de ratione et officio concionandi liber, cōtra Catabaptistarū seditiosas conciones conscriptus. De baptismo & eius prima institutione, anabaptismo, et pædobaptismo, id est, paruulorū uel infantiū baptismo liber, diuisus in tres tractatus. Ad Balthazaris Huebmer Pacimontani libellum de baptismo editum responsio. Ad Petrum Gynoræum epistola, in qua de Fabro, Eccio, & Balthazare Catabaptista quædam comperies. De peccato originali declaratio, ad Vrbanum Rhegium. De tumultuū & seditionum authoribus, & quinam seditiosi meritò dicendi sint, qua deniq́; uia ad Christianam pacē commodè perueniri possit. Ad Matthæum Albertum Rutlingensiū Ecclesiasten, de cœna Dominica. De uera et falsa religione Commentarius, ad Franciscum Galliarum regem. Subsidium siue Coronis de Eucharistia. Ad Io. Bugenhagij Pomerani epistolam, contra nouum errorem, ut ille scripserat, responsio: qua Eucharistiæ negotium & Christi uerba, Hoc est corpus meum, declarantur. Ad Theobaldi Billicani epistolam responsio, eiusdem argumenti. Ad Vrbanum Rhegium epistola, super eadē re. De cœna Domini plana breuisq́; institutio, in simplicium quorundam usum conscripta, ne argutis aliorum fallacijs decipiatur. Epistola ad celeberrimam quandam Germaniæ ciuitatem, quæ tam ipsius quàm Oecolampadij scriptis aditum ad se præcluserat. Ad libellum doctoris Iacobi Struthionis de Cœna Domini contra se scriptum responsio. Respōsio breuis ad epistolā satis longā amici cuiusdam haud uulgaris, in qua de Eucharistia quæstio tractatur. Amica Exegesis, id est expositio Eucharistiæ negotij ad Mar. Lutherū. Ad Martini Lutheri sermonē in Vitenbergensi ecclesia pro substātialis corporis & sanguinis Christi in sacramento assertione, contra Suuermeros aut fanaticos publicè habitum, pia & amica apologia, seu responsio. Orthodoxa respōsio, qua Christi uerba, Hoc est corpus meum quod pro ua-

pro uobis traditur, ueterem ac unicum sensum perpetuò retinere: & M. Lutherum ultimo suo scripto de Sacramento, nec suum nec Pontificis sensum docuisse, aut confirmasse, docetur. Ad Mar. Lutheri librum, quem is Confeßionem dixit, responsio. Ad Confeßionem M. Lutheri responsio. Sermo primus Bernæ habitus, fidei suæ confeßionem, & eiusdem expositionem continens: tractat autem expositionem totius symboli apostolici, & multa obiter de corporis Dominici natura, deq; Eucharistia disserit. Sermo ultimus, quem apud Bernenses de cõstantia habuit. Ratio fidei ad Carolum Quintũ Rom. Imperatorem. Epistola ad illustrißimos Germaniæ principes Augustæ congregatos, de Eccij conuicijs. Christianæ fidei breuis & clara expositio ad Franciscum Galliarum regem scripta, paulò ante mortem eius. Ad Ioannis Eccij Heluetiorum Legatis Badenæ agentibus transmissam epistolam, Christiana responsio, qua Zuinglio intentatæ calumniæ diluuntur. Ad eiusdẽ epistolam & nouem pagorum Heluetiæ consilium Frouenfeldæ initum, breuis & extemporanea respõsio, Tigurino Senatui exhibita. S.P.Q. Tigurini ad Io. Eccium epistola saluum conductum ipsi promittens, adiuncto simul Huld. Zuinglij epistolio. Ad duodecim Heluetiorum pagos, omnesq; fœderis eiusdem socios, de Badensi Disputatione epistola. Ad Ioannis Eccij propositiones septẽ responsio prima. Ad Ioannis Eccij falsas & impias responsiones in Badensi disputatione proditas, responsio secunda. Ad Ioannis Fabri μὴ ἀπεσταλμένην ἐπιστολήν, id est nunquã transmissam epistolam Respõsio. Altera ad Ioan. Fabrum epistola, qua ad Fabri scriptum, quo Zuinglij ad duodecim Heluetiorum pagos epistolam insectatus est, respondetur. Tertia ad Ioan. Fabrum responsio, libellum ipsius mendaciorum plenißimum, quem Nouitates dixit, confutans. Ad uniuersos Christi fideles epistola, ut impium Fabri conatum, quo non nuper modò conscriptis libris, uerumetiam noui Testamenti codicibus incendium molitur, caueant. Quo pacto mendaciorum doli, quibus hoc sæculum nostrum scatet, caueri poßint, breuis, sed exacta institutio. Acta disputationis primæ, quæ R. D. Constantiensis episcopi Legatis, cum Huld. Zuinglio, & inter alios complures Tigurinæ ditionis ministros extitit, anno 1523. mense Ianuario. Acta disputationis secundæ, quæ coram uniuerso Tigurinorum senatu & uerbi ministris circiter quingentis transacta est, anno eodem, mense Octobri. Tomus Tertius ea quæ in Genesim, Exodum, Esaiam, & Ieremiam prophetas, partim ex ore illius excepta, partim ab illo conscripta sunt, unà cum Psalterio Latinitate donato, continet. De farragine annotationum in Gen. & Exodum supra diximus in Gaspardo Megandro. Psalterium ab Huldrico Zuinglio ex Ebraica ueritate sermone Latino donatum. Complanationis Isaiæ prophetæ fœtura prima, cum Apologia, cur quidq; sic uersum sit. Apposita est autem Diui Hieronymi traductio è regione uersioni Huld. Zuinglij: sic ut columnæ (ut uocant) columnis respondeant. Complanationis Ieremiæ prophetæ, fœtura prima: adiecta Apologia cur quidq; sic uersum sit, cum epistola nuncupatoria ad S.P.Q. Argentoratensem. Quartus Tomus complectitur Annotationes in quatuor Euangelistas, & Paßionis Dominicæ historiam: item in Pauli apostoli epistolam ad Romanos, Corinthios, Philippenses, Colossenses, Thessalonicenses, Hebræos: præterea in Canonicas D. Iacobi, et primã Ioãnis epistolas Annotationes, ex Hulderici Zuinglij ore exceptas. Breuis cõmemoratio mortis Christi,

ex quatuor Euangelistis, per Huldrychum Zuinglium in unam seriem concinnata. De Annotationibus in epistolam ad Hebræos, & priorem Ioannis canonicam suprà diximus in Gaspare Megandro. Scripsit præterea Epistolas multas doctrina ac pietate mira refertas, quæ unà cũ Oecolampadij epistolis impressæ sunt Basileæ apud Rob. Vuinter. Et hactenus de Zuinglij lucubrationibus, quas uel ipse Latinè scripsit, uel ab alijs, utpote Leone Iudæ, Rodolpho Gualthero, Casparo Megandro, siue è Germanico in Latinum sermonem transfusas habemus. Ipse uero pro aris ac focis fortiter pugnans, occubuit, 1531. undecimo octobris.

Humain (aliàs Humay) author Arabs, Andromachi expositor, aliquot opera Hippocratis & Galeni commentarijs suis explicauit. Hunc eundẽ esse aliqui suspicãtur, qui alio nomine Ioannicius dicitur: uide infra.

Humbertus, uide Hubertus, & Hymbertus.

Humbertus monachus Tullensis, ordinis S. Benedicti, quicquid Constantinopoli contra Nicetam monachum Græcorum errores defendentem coram imperatore Cõstantino & Michaele patriarcha disputando dixit, aut fecit, luculenter conscripsit sub nomine Romani & Constantinopolitani, Dialogorum more, lib. 1. Scripsit etiam quædam alia. Claruit anno 1150.

Humbertus ordinis Prædicatorum, patria Viennensis, scripsit super regulam S. Augustini lib. 1. summã prædicantium lib. 3. gesta fratrum prædicatorum lib. 5. de officijs sui ordinis lib. 1. de tribus substantialibus reli. lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Claruit anno 1250.

* Humfridus cognomento Bonus, regũ Anglicorum Henrici quarti filius, Penbrochiæ comes, & Glocetriæ dux, scripsit de rebus Astronomicis li. 1. Claruit anno 1447.

quo ab hostibus suis etiam culcitra plumea suffocatus interijt.

Hunibaldus Francorum historias conscripsit.

Hygini epistolæ duæ leguntur cum recognitionibus Clementis: alij Higinum scribunt. De C. Iul. Higino iam diximus.

Hypathia Alexandrina, Theonis Geo- * metræ filia, & uxor Isidori philosophi, scripsit commentaria Astronomica. Claruit autem sub Imperatore Arcadio.

Hypatij cuiusdam uerba citantur in Epiphanij episcopi scriptis Latinè impreßis Basileæ.

Hyperides Atheniensis rhetor, scripsit orationes numero 56. Suidas, qui etiam ab Antipatro rege ipsum occisum testatur. Quarta ex orationibus Aeschinis, quæ Deliaca dicitur, eius linguam & stilum mentiri uidetur, & à plerisq; Hyperidi tribuitur. Inter orationes Demosthenis, quæ de conuentis cum Alexandro inscribitur, Libanio uidetur Hyperidem authorem sapere. Athenæus eius orationes tres allegat, Deliacam, Contra Demadem, Contra Demosthenem. & apud Ioan. Stobæum etiam aliquot eius uerba & fragmenta referuntur. Eiusdem * scripta citantur apud Plutarchum in uita Demosthenis.

Hyperochi cuiusdam poetæ Κυμαϊκὰ, id est historia Cumana, citatur ab Athenæo lib. 12.

Hypsæi cuiusdam scripta semel & iterum Athenæus citat in suis Collectaneis.

Hypsiclis anaphorica Græcè extant Romæ. eadem Latinè excusa sunt cum elementis Euclidis Latinis editione Campani.

I A

IAbes author Arabs, ut uidetur, in Tacuinis Elluchasem medici citatur.

Iacobinus à S. Georgio iurisperitus, scripsit super 1. & 2. ff. ueteris, in primum

& 2. Co

dicis, super Feudis, De legatis officialibus, castris, castellanis, & confœderatis, de Inuestitura & eius clausulis.

Iacobus apostolus, qui appellatur frater Domini, cognomento Iustus, post passionem Domini ab apostolis Hierosolymorum episcopus ordinatus, unam tantum scripsit epistolam, quæ de septem Catholicis est. Hieronymus.

Iacobus I. C. Vide in Triboniano.

Rabbi Iacob scripsit libros quatuor Thurim, quorum primus inscribitur Sebah, secundus Daa uel Dia, tertius Eben baezer, & quartus Hoschen hannispat.

Iacobi monachi sermones quidã Græci in Italiæ bibliothecis seruantur, nempe in conceptionem diuæ Mariæ, de 12. tribubus Israel. Iterum in conceptionem & generationẽ, in sancta sanctorũ, Εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ ναοῦ, καὶ εἰς τὰ ἑξῆς. Εἰς τὸν χαιρετισμὸν, &c.

Iacobi Alaxini medicæ aliquot disceptationes, excusæ Parisijs apud Vuechelum.

Iacobi Alegreti Forliuiensis bucolicum carmen non indoctum extat. Blondus.

Iacobi Alkindi philosophi liber de gradibus medicaminum compositorum, impressus Argentorati, 1531. cum Tacuinis sanitatis Elluchasem, &c. Alkindi etiam de radijs stellicis opus in magia extat.

Iacobus de Altauilla, Germanus, patria Rinougiensis, scripsit super Sententias lib. 4. quæstiones quoq; uarias lib. 1. Claruit anno 1360.

Iacobus Aluarotus Patauinus scripsit commentaria super Feudis, quæ impressa sunt. Eius scripta sine prænomine citantur in ff. Vet. de pactis. l. rescriptum. §. si quis. item Consilia eiusdem. Claruit anno 1453.

Iacobus Angelus Florentinus Cl. Ptolemæi libros Latinè reddidit, nempe Cosmographiam, Quadripartitũ, et 100. fructus.

Iacobus Anglicus nomine & natione, Cistertiensis familiæ monachus, scripsit in Cantica Salomonis, Conciones Euangeliorũ, Lecturasq; scholasticas. Vixit an. 1270.

Iacobus Angelus de Scarparia uitam C. Cæsaris à Plutarcho scriptam ad Latinos deduxit: habetur inter cæteras uitas Plutarchi Latinè impressas.

Iacobi Antiquarij epistolæ aliquot, iũguntur Angeli Politiani epistolis, libro 4. 6. 9. & undecimo.

Iacobi Antonij Marcelli epistolæ quædam impressæ Basileæ apud Rob. Vuinter, cum Gilberti Cognati epistolis.

Iacobus de Ardizono scripsit Summam de Feudis.

Iacobus de Arena, Parmensis, edidit in Iure ciuili super Codice lib. 9. super ff. nouo lib. 24. super ff. ueteri lib. 12. super ff. inforтiati lib. 14. de excusationibus lib. 1. disputationes uarias lib. 1. de dilationibus in l. 1. ff. Si quis cautio. De exceptionibus, De expendio, De positionibus. De positionibus & interrogationibus, Eius Commentarij super 1. & 2. ff. Veteris, non impreßi, habentur Brixiæ in domo Gabiani. Claruit autem anno 1300.

Iacobus Baldeuini, scripsit super Codice lib. 12. super ff. ueteri lib. 24. super ff. nouo lib. 12. super ff. inforciati lib. 14. teste Tritemio. Verùm Fichardus in Iureconsultorũ uitis, nullum eum post se scriptũ reliquisse, sed per Odofredi discipuli sui scripta potißimum in memoria remansisse refert. Claruit anno 1240.

Iacobi Bedroti Pludentini, natione Germani, uiri Græcæ & Latinæ linguæ doctißimi, qui magna laude utriusq; linguæ opt. quosq; autores Argentinæ ante annos 12. professus, immatura morte præreptus est, præfatio extat in historiam Flori, & in Athenæi Symposiaca, quæ cum Christiano Herlino castigauit. Claruit anno Do. 1534.

Iacobus de Beluisio, scripsit in authēticis li.1. de usu feudorum li.1. additiones in nouellis li.1. & disputationes uarias, & alia multa. septies libros Feudorū publicè prælegit, & in illos demum Commentarios conscripsit: præterea practicā iudiciariam in Criminalibus, & librum Quæstionum edidit. Inuenio præterea huius authoris allegari scripta, De excommunicatione, Practicam Iuris, in 6. Decret. de foro compet. c. Romana. §. contrahentes. Floruit anno 1270.

Iacobus Bergomas. Vide Iacobus Philippus Berg.

Iacobus Bonus Epidaurius scripsit de raptu Cerberi libros 3. Rob. Vuinter excudit Basileæ 1544. cum Bartolomæi Bologninini Epitome in Ouidium, &c.

Iacobi Bracelli Genuensis historici libri quinq; de Bello Hispano, impreßi Haganoæ apud Ioan. Secerium, 1530. cum Ioā. Iouiani Pōtani de bello Neapolitano libris sex.

Iacobus Bugelius scripsit in aliquot M. Tullij orationes Commentarios, nempe in orationem De lege agraria contra Rullum primam. Post reditum in senatu. Pro domo sua. Pro Sestio. De prouincijs consularibus. Pro rege Deiotaro. Impreßi sunt Basileæ apud Rob. Vuinter, cum commentarijs in omnes M. Tullij orationes.

Iacobus de Butrigarijs, scripsit super Digesto ueteri, super Codicem quoq; Lecturas duas, ueterem & nouam. Item commentatus est super tit. de actionibus, in Institutionibus. Edidit etiam plurimas disputationes, ut refert Baptista Caccialupus. Floruit anno 1320. Lecturæ eius super Codicem impressæ uæneunt. Inuenio autem peculiariter ab eo scripta citari, super 1. & 2. Codicis. in primum ff. uet. Si quis cautio. l. 1. de oppositione compromißi. De renunciationibus iuris ciuilis.

Iacobus Calcus, de Papia Italiæ natus, Carmelita, scripsit de diuortio Henrici octaui Anglorum regis lib. 1. de incerto Purgatorij loco lib. 1. de impunitione spiritus lib. 1. de Genealogia Christi, lib. 1. de filio hominis lib. 1. & alia multa. Claruit anno 1533.

Iacobus de Canibus, scripsit de modo studendi in Iure.

Iacobus Candidus, scripsit Commentariorum Aquileiensium libros 8. quos Alexāder de Bidonis impreßit Venetijs, an. 1521.

Iacobi Cardinalis Papien. epistolæ in 8. lib. epistolarum Angeli Politiani. Vide Iacobi Picolomini, &c.

Iacobus Carpus, Chirurgiæ professor olim Bononiæ, scripsit Isagogen in humani corporis anatomen, quæ impressa est Argentinæ, per Henricum Sybold cum figuris.

Iacobus Ceporinus Tigurinus, uir tribus linguis doctißimus, scripsit compēdium Græcæ Grammaticæ, & Hesiodi Georgicon illustrauit scholijs, obiter Græcorū carminum rationem reddens. Ad hæc epigrammata quædam lepidiora Græca. Foschouerus excudit Tiguri, 1539. & Ceruicornus Coloniæ 1533. Extant etiam eius Scholia in Dionysij descriptionem orbis, & in Arati astronomicon, cum eisdem authoribus, impressa Basileæ apud Thomam Vuolfium, 1534. & Bebelium 1523.

Iacobus Ceratinus Lexicon Græcū auxit, excusum Basileæ apud Frobeniū, 1524.

Iacobus Cremonensis, Archimedis lucubrationes mathematicas cū Eutocij Ascalonitæ commentarijs Latinitate donauit, editas Basileæ, ut suprà est dictum.

Iacobi à cruce Bononiensis annotata in Ouidium, Virgilium, Persium, Lucanum, Papinij syluas, Senecæ tragœdias, Horatiū, Martialem, Silium Italicum, Ciceronis epistolas familiares, Rhetoricos Ciceronis, Sallustij Catilinam & Iugurtham, T. Liuium, Valer. Maximum, Suetonium, Epistolas Plinij, Te

nij, Tusculanas quæstiones, Gellium & Donatum. eiusdem Iacobi prælectio in Liuium & Silium Italicum, prælectio in Boetium Seuerinum, prælectio in Iuuenalem & Valerium Maximum: Ascensius Parisijs cum quibusdam alijs excudit olim.

Iacobus Curtius Brugensis I.C. Institutionum iuris ciuilis libros 4. ex Theophili Antecessoris paraphrasi Græca Latinos fecit. Excusi sunt Pictauij, anno 1539. item Coloniæ, & alibi.

Iacobus Curulus. Vide supra in Bartolemæo Facio.

* Iacobus Dauentriensis descripsit Phrisiam, à Sebastiano Munstero Cosmographico suo operi insertam.

Iacobi de Dondis, qui & Aggregator Patauinus cognominatur, liber aggregationis in medicina, impressus alicubi in Italia.

Iacobus Faber Stapulensis, celeberrimus nostri seculi philosophus, ac totius Galliæ decus, scripsit multa, quæ hinc inde typis excusa sunt. In artibus autem liberalibus extant: paraphrasis in logicam Aristotelis miro artificio elaborata, in physicen Aristotelis introductio & paraphrasis. in Ethicē eiusdē paraphrasis et introductio. in Oeconomica commentarius. in Politica commentarius & introductio in Arithmeticā Iordani commentarius & demonstrationes. in Seuerini Boetij libros arithmeticos epitome. in Musicam elementa quædam. in astronomicum introductorium Ioannis de sacro Busto commentarius. Astronomici theorici corporū cœlestiū li. 2. introductio in sex lib. Metaphysicos Aristot. et in eandem cōmentarius. In Theologia etiā multa traduxit & scripsit, ex quibus habentur, Ioā. Damasceni translatio, cōmentaria in Ricardū, de Trinitate. cōmentaria in Ecclesiastē. cōmentaria in epistolas Pauli. scholia in Dionysij Areopag. opera. de ornatu spiritaliū nuptiarū. cōmentaria in Hugonem de S. Victore. item Grammatica, et Grāmatographia. Arithmetica Seuerini Boetij in compendium redacta, siue Introductio in Arithmeticā speculatiuam Boetij, cum Iudoci Clichtouei cōmentario, & Astronomico libro Fabri, & quibusdam Caroli Bouilli lucubrationibus: Hen. Stephanus excudit Parisijs, 1503. eadē introductio in Arithmeticā Boetij simul et Iordani, alicubi in Germania olim excusa est sine commentarijs: item Basileæ apud Hen. Petrum, 1536. cum Christierni Morsiani arithmetica practica: et rursus apud eundē in Appendice Margaritæ philosophicæ. Commentarij in libros de sphæra Io. de Sacrobusto, excusi Venetijs, 1495. cum aliorū commentarijs in eosdem. Omnes libri Logicorum Aristotelis cum introductione Porphyrij, ad archetypos recogniti, cum nouis ad literam commentarijs: impreßi Parisijs apud Petrum Vidouæum, 1540. Philosophiæ naturalis totius ferè paraphrasis, cum introductionibus in physicam & metaphysicam: Iacobus Giuncti impreßit Lugduni, 1536. & Petrus Vidouæus Parisijs, cum scholijs Iudoci Clichthouei, uterq; ex Francisci Vatabili recognitione. Introductio eius in Ethicen, cum tribus aliorum uersionibus excusa est Parisijs apud Simonem Colinæum, anno 1535. Politicorum libri octo, & Oeconomicorum libri duo, Leonardo Aretino interprete, cum commentarijs Iacobi Fabri, & Annotationibus ad singula capita. Hecatonomiarum libri septem, eiusdem. Oeconomicorum publicorum liber unus, eodem interprete, sine commentarijs. Leonardi Aretini explanationis in Oeconomica libri duo. uolumen impressum Parisijs apud Henricū Stephanū 1506. Commentarij initiatorij in quatuor Euangelia, excusi Basileæ apud Cratandrum, anno 1523. et Coloniæ apud Ceruicornū, 1541.

in omnes

in omnes Pauli epistolas Commentarij, impressi Coloniæ. Commentarij in epistolas catholicas, Iacobi 1. Petri 2. Ioannis 3. Iudæ 1. impressi Basileæ apud Cratandrum, 1527. Quincuplex psalterium, Gallicum, Rhomanum, Hebraicum, Vetus, Conciliatum: excusum Parisijs apud Hen. Stephanum, anno 1513. Cōtemplationes idotæ, impressæ Lugduni apud Paganum. Argumenta scripsit in epistolas undecim Ignatij Antiocheni antistitis, & unam beati Polycarpi: liber impressus Basileæ 1520. apud Adamum Petri. Eiusdem de tribus Magdalenis, & de unica Magdalena liber impressus. Ioannis Damasceni de orthodoxa fide libri 4. Ia. Fabro interprete, impressi sunt Parisijs apud Hen. Stephanum, anno 1570.

Iacobi fratris præpositi Augustiniani, Historia utriusq; captiuitatis, impressa.

Iacobi Fontani iudicis appellationum populi Rhodiensis, de expugnatione Rhodi epistola ad Adrianum VI. Pont. max. impressa Basileæ, 1538. cum Iacobi Sadoleti oratione de bello Turcis inferendo. & alijs quibusdam, apud Thomam Platterum. Belli Rhodij historia tribus libris conscripta, impressa Lutetiæ apud Vuechelum.

Iacobus Forliuiensis philosophus & medicus, scripsit de extensione graduum forma. lib. 1. in primū canonem Auicennæ li. 1. in Aphoris. Hippocratis li. 1. in tegni quoq; lib. 1. & quædam alia. Eius Commentarij super aphorismos Hippocratis, in primi Canonis Auicennæ Fen duas, in librum Technæ Galeni: impressi sunt Venetijs 1490. Cōmentarij in tres libros Artis paruæ Galeni, cum quæstionibus in eosdem numero 91. Papiæ olim seorsim impressi sunt. Expositio super primo Canonis Auicennæ, cū quæstionibus 60. impressa Papiæ. Claruit an. 1430.

Iacobi Gengeri consilium de pestis regimine, præseruatione, & cura, Philippus Vlhardus excudit Augustæ 1535. Sunt autē capita 27. Claruit anno 1534.

Iacobus episcopus Genuensis, ordinis fratrum Prædicatorum, scripsit uolumen magnum de uita & gestis multorum sanctorum, quod uocauit Legendam auream, siue speculum sanctorum, uulgo dicitur Legenda seu historia Lombardica. item Mariale de sancta Maria lib. 1. chronicam Genuensium lib. 1. de opusculis S. Augustini lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. sermones quadragesimales lib. 1. sermones de sancta Maria. lib. 1. Vixit anno 1290.

Iacobus de S. Georgio, scripsit super Pandectas & Codicem.

Iacobus Gislenus Thalassius, breuissimum Dialecticæ compendium edidit, excusum Augustæ Vindelicorum apud Hen. Steiner, anno 1532. Floruit anno Domini 1536.

Iacobus de Gruytrode, Germanus, ordinis Carthusiensium, scripsit de ueris uirtutibus lib. 3. de septem peccatis mortalib. li. 1. de quatuor nouissimis lib. 1. de uita domini Iesu lib. 1. de præparatione ante missam lib. 1. de diffinitione nominis monachi lib. 1. meditationes passionis Domini li. 1. lectionarius mensæ lib. 1. speculum prælatorum lib. 1. speculum subditorum lib. 1. speculum sacerdotum lib. 1. speculum sæcularium hominum lib. 1. speculum senectutis lib. 1. colloquium Iesu & monachi lib. 1. colloquium Iesu & prælati lib. 1. colloquium Iesu & senis lib. 1. colloquium Iesu & eremitæ lib. 1. colloquiū Iesu & discipuli lib. 1. contemplatio sanctæ Mariæ lib. 1. coronula sanctæ Mariæ lib. 1. dialogus crucifixi & peccatoris lib. 1. dialogus Mariæ et peccatoris li. 1. Dialogus alius Mariæ & peccatoris lib. 1. meditationes cō passionis Mar. lib. 1. de nomine Iesu & Mariæ lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1. & alia multa. Claruit anno 1472.

Iacobus

Iacobus Hæconius Vitodurensis Ael. Donati methodum recognouit. Liber excusus Basileæ apud Hen. Petrum, 1533. Scripsit etiam de tropis & figuratè dictis scripturæ sacræ, ex Hebraicæ Græcæq; linguæ proprietate librum, apud eundem Hen. Petrum Basileæ impressum. *

* Iacobus Haryson, natione Scotus, scripsit de amplectẽda in Christiana religione concordia librum, ad Eduardum ducem Somersetensem, supremum Anglorum regis protectorem. Claruit anno 1548.

Iacobi Henrichmanni Sindelfingensis grammaticæ institutiones, impressæ Tubingæ anno 1515. cum exhortatione eiusdem ad iuuenes, ut barbariem eliminent, & eloquentiæ studeant.

Iacobus Hollerius Stempanus, scripsit de materia chirurgica librum, impressum Parisijs apud Vuechelum, anno 1543.

Iacobus Iunterbuck, Germanus, ordinis Carthusiensium, scripsit de anno Iubileo lib. 1. de causis multarum paßionum lib. 1. de moribus Christianorum lib. 1. de tripli ci statu hominum lib. 1. Cõsolationem malorum huius seculi lib. 1. de modo seruandi interdictum lib. 1. Apologeticũ religiosorum lib. 1. de cautelis diuersorum statuum lib. 1. de cognitione secretorum lib. 1. de ueritate dicenda uel tacenda lib. 1. de cogitationibus lib. 1. de contractibus lib. 1. de malis huius seculi lib. 1. de obedientia monachorum lib. 1. de arte moriendi lib. 1. de stabilitate monachorum lib. 1. de refrenatione cogitationum lib. 1. Soliloquium hominis ad animam lib. 1. de arte curandi uitia lib. 1. de septem peccatis mortalibus lib. 1. de eisdem mentalibus lib. 1. de potestate dæmonum lib. 1. de dignitate prælatorum lib. 1. de dignitate sacerdotij lib. 1. de obseruantia mandatorum lib. 3. de sabbato lib. 1. de statu securioris uitæ lib. 1. de intentionis directione lib. 1. de profectu uitæ spiritalis lib. 1. de indulgentijs lib. 1. sermones uarios lib. 1. & alia complura. Claruit anno Domini 1466.

Iacobi Kœbelij Germani declaratio astrolabij, Germanicè impressa Franckfordiæ apud Egenolfum, 1536. Scripsit & arithmeticam Germanicè, & de uirgæ uisoria, ut uocant, & alia quædam, impressa ibidem anno 1531. Claruit anno 1530. *

Iacobi Latomi de trium linguarum et studij theologici ratione dialogi duo, impressi in Germania: item de confeßione secreta liber, excusus Basileæ 1525. cum alijs quibusdam. Scripsit præterea contra articulos M. Lutheri. Responsionem ad libellũ à Luthero emissum, pro articulis à Theologis Louaniensibus damnatis. de primatu Pontificis aduersus Lutherũ. de uarijs quæstionũ generibus, quib. certat ecclesia intus & foris. de ecclesia. de ratione obligãdi humanæ legis. de confeßione secreta. Ad helleborũ Ioannis Oecolampadij responsio. de fide et operibus. de monachorum institutis, uotis & obligationibus. de trium linguarum & studij theologici ratione dialogus. Pro dialogo de tribus linguis apologia. aduersus librum D. Erasmi de sarcienda ecclesiæ concordia. confutationum aduersus Guilielmum Tindalum libri 3. de matrimonio. de quibusdam articulis in ecclesia controuersis. disputationem quodlibeticã tribus quæstionibus absolutã. Hæc omnia excusa sunt Louanij, anno 1550. apud Bartholomæum Grauium. Claruit anno 1520. *

Iacobus Lebetius Ferrariensis, canonicus regularis D. Augustini, ordinis S. Saluatoris Bononiæ: scripsit poematia quædã & epigrammata, nondum edita.

Iacobi Lernsuberi liber de dignitate iuris ciuilis, impressus Lutetiæ 1542.

Iacobus de Laude, ordinis minorũ, in sũma Angelica numeratur inter Summistas.

Iacobus Locher Philomusus, Germanus, scripsit compendium rhetorices ex Tulliano thesauro deductum. Syntaxim de componenda oratione funebri. Renatus Beck excudit Argentinæ, anno 1518. Item Epiodion de morte Plutonis et reliquorum dæmonum. Carmen de nocte, uino, & muliere. Dialogum super eminentia quatuor doctorum ecclesiæ, Gregorij, Hieronymi, Augustini, Ambrosij, uersibus sexcentis. Liber impressus. Claruit anno 1510.

Iacobus Lodoicus Strebæus Rhemensis, natione Gallus, scripsit nuper de uerborum electione & collocatione oratoria libros duos: Rob. Vuinter excudit Basileæ, * anno 1539. Scripsit præterea doctiss. commentaria in Ciceronis libros de Oratore, & Partitione oratoria. Ex Aristotele uertit libros Politicorum, Ethicorum, Analyticorum, Categorias, & quædam alia, quæ subinde iam post ipsius obitum eduntur. Claruit nostra ætate, Parisijs.

Iacobus Lopis Stunica Hispanus. uide Des. Erasmi epistolã ad Ioan. Botzhemium, operibus ipsius Erasmi præfixam.

Iacobus Lotharius in Summa Angelica citatur, inter scriptores iuris canonici, uel ciuilis.

Iacobus de Lusanna ordinis fratrum Prædicatorum S. Dominici, scripsit in Genesim lib. 1. in Exodum lib. 1. in Leuiticum lib. 1. in librũ Numerorũ lib. 1. in Deuteronomium lib. 1. Sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. sermones quadragesimales lib. 1.

Iacobus qui dicitur magnus, patria Tholetanus, ordinis fratrum eremitarum S. Augustini, scripsit uolumen egregium & insigne de sermone & inquisitione sapientiæ, quod uocauit Sophologium, distinctum in lib. 3. qui litera antiquißima sunt impressi. Claruit anno Do. 1400.

Iacobus Mantinus medicus Iudæus, ex Auicenna quædam trãstulit in linguam Latinam, quæ Venetijs impressa sunt, anno 1543. Item Auicennæ quartam Fen primi, ex Arabico in Latinum sermonem conuertit, impressam Haganoæ, 1532.

Iacobi Marthani Pictauiensis de Guilielmo Budæo cõmentatiuncula, impressa Parisijs, anno 1540.

Iacobus Marchepallu quidam, scripsit de animabus incolentibus purgatoriũ, an poßint per Papam dispensari.

Iacobus Meyerus Balliolanus, scripsit Chronica Flandriæ: Ioan. Petreius excudit Norinbergæ, 1538.

Iacobus Micyllus Argentoratensis, uir in bonis literis et utraq; lingua doctißimus, scripsit epigrammata uaria, Græca & Latina, & alia quædam, excusa Vitenbergæ 1542. epigrãmata in Icones Imperatorum, impressa Argentorati, & deinde Lugduni. Epigrammata quædam Græca, impressa Basileæ cum alijs quibusdam Græcis carminibus, 1538. apud Heruagium. Annotationes edidit in Ioan. Boccatij Genealogiam Deorum, apud eundem excusas. Ad P. V. Martialis obscuriores aliquot locos scholia per margines adiecit: excusus est liber ab eodem Heruagio, & à Froschouero nuper Tiguri. Luciani opera aliquot latinitate donauit, adiectis etiam scholijs, quæ cum omnibus Luciani scriptis per uarios interpretes traductis, Francoforti apud Egenolphum impressa sunt. Eiusdem rationem examinandorum uersuum, ad usum & exercitationem puerorum compositam, idem Egenolphus excudit Francoforti, & de Re metrica libros tres, 1539. Item Calendarium. Scripsit præterea de ruina arcis ueteris Heydelbergensis, quæ facta est * anno 1537. ad Ioachimum Camerarium carmine elegiaco, præfixis aliquot carminibus,

bus, quæ eius ruinæ annum ac diem ostendunt. Auxit etiam Philippi Melanchthonis Grammaticam, excusam absque eius nomine Francofordiæ apud Egenolphum, anno 1540. Claruit anno 1551.

Iacobus Milichius, Friburgensis Brisgauiæ, mathematum ac philosophiæ professor in schola Vitenbergensi, scripsit commentarios in secundum librum Plinij de historia mundi, qui ab ipso recogniti, Halæ Sueuorum apud Petrum Brubachium impressi sunt, anno 1538. recusi sæpius postea, etiam Parisijs. Adiecta est in fine oratio de dignitate astrologiæ, ab ipso dicta in promotione magistrorum. Item de uita Galeni oratio Philippi Melanch. declamationibus inserta: & alia de utilitate dialectices, ijsdem adiecta. Claruit anno 1551.

Iacobi minoris Hebræi prologus in Mosen, extat impressus.

Iacobus Montanus scripsit de paßione Christi, liber impressus Basileæ apud Heruagium. Item castigationes in Ambrosij Calepini Lexicon, unà cum Calepini dictionario excusas Coloniæ, apud Ioan. Prael, anno 1534. Claruit anno 1538.

Iacobus de Nigris scripsit in ff. ueteris, de officio eius. l. mandata. & l. & si prætor. & l. cognitio. Item de offic. asses. l. consiliarijs. Et rursus in eundem locum, l. omne officium. Item l. liberti. & l. si eadem. l. diem functo. Et in 2. ff. uet. Si certum petatur. l. 1. Et in 2. Inforciati, de legatis l. 1.

Iacobus Omphalius Andernacensis, natione Germanus, I.C. doctißimus, scripsit commentarios in M.T. Ciceronis orationes tres, pro A. Cecinna, pro lege Manilia, in L. Pisonem, impreßi sunt Basileæ apud Robert. Vuinter, in uolumine cõmentariorum super omnes Ciceronis orationes. Eiusdem Nomologia, Lutetiæ impressa. Itẽ de elocutionis imitatione ac apparatu librum 1. impressit Frobenius Basileæ anno 1537. Idem etiam de Officio & potestate principis in Repub. bene & sanctè gerenda libros 2. nuper edidit, Basileæ apud Oporinum, anno 1550. & de Vsurpatione legum, & eorum studijs qui iurisprudentiæ profeßionem sibi sumunt, libros 8. ibidem et eodem anno excusos. Claruit anno 1551.

Iacobus Ottherus Nemetensis, Ioannis Geyler Keysersbergij cõcionatoris Argentinensis Nauiculã, siue speculũ fatuorum collegit, cui adiecta est eiusdem Geyleri uitæ descriptio per Beat. Rhenanum. Liber impressus Argentorati, anno 1513. Sermones Ioan. Keysersbergij de oratione Dominica, ab eodem collecti, impreßi sunt Argentorati anno 1510. Claruit anno 1509.

Iacobi de Partibus opera quædam in re medica, impressa sunt in Italia, & Lugduni 1495. apud Ioan. Treschel. Commentarij in quartam Fen primi Auicennæ, excusi. Ex Io. Mesuæ operibus tabulã congeßit, ipse Sũmulam inscribit, medicaminũ compositorũ, secundũ ordinẽ alphabeti, et affectuum singulorum quibus illa medentur. Habetur excusa in appendice operum Mesuæ. In Alexãdri iatri Tralliani Sophistæ libros glossam reliquit interlinearem.

Iacobus Philippus Bergomensis, ordinis fratrũ eremitarũ sancti Augustini, scripsit opus historiarũ ab initio mundi, usq; ad an. 1486. quod uocauit Supplementũ chronicorũ, in lib. 15. diuisum. Claruit an. 1494.

Iacobus Philippi, Friburgen. & Basiliensis theologus, scripsit librum de reformatione sacerdotum. sermones sacros infinitos, & alia. Vixit anno 1495.

Iacobi Picolomini Cardinalis Papien. epistolæ elegantißimæ, rerũq; reconditarũ refertißimæ, et uariarũ historiarũ, unà cum luculẽtißimis cõmentarijs res gestas sui temporis cõtinentibus, excusæ Mediolani 1521.

* Iacobi Poggij historia de origine & rebus gestis Florentinorum, libris VIII. descripta, extat in bibliotheca Card. Grymani prope Venetias. Vide in Poggio.

Iacobus Comes Purliliarum, scripsit de generosa liberorum educatione opusculum, impress. Basileae apud Robertum Vuinter, 1541. cum alijs diuersorum eiusdem argumenti libellis. Eiusdem de re militari lib. duo, ad aetatis nostrae bellãdi ratione͂ apprime utiles ac necessarij, impressi Basileae apud eundem, anno 1537. Claruit an. 1480.

Iacobus de Rauenna Lotharingus, scripsit in Codicem lib. 9. super ff. ueteri li. 24. super ff. nouo, lib. 12. super digestis infortiati lib. 14. disputationes uarias in iure. multa simpliciter tradita à maioribus, reduxit ad dialecticum arguendi modum: ut per Cynum in l. quicunq;. C. de seruis fug. Claruit anno Do. 1300.

Iacobus Rebuffus scripsit super tribus libris Codicis.

* Iacobus Rosetus Rincauiensis, scripsit carmen aduersus Philomusum, theologos scholasticos lacerantem.

* Iacobus Ruberus Vitodurensis, doctiss. iuuenis, scripsit oratiões et epistolas aliquot eruditione singulari refertas. In Demosthenem instituerat Annotationes, & quaedam alia, quae immatura morte subreptus imperfecta reliquit. Vixit nostra aetate, ante annos plus minus 18. mortuus.

Iacobus Rueff, urbis Tigurinae chirurgus, catalogum scripsit, quo continentur medicorum ferè omnium & astrologorum nomina cum figuris. Edidit & Germanicè ephemerides, siue calendaria, ut uocant: & comoediam de Vuilhelmo Thello, foederis Heluetici autore: quae excusa est. Quatuor item alias fabulas Germanicis metris composuit, quae inscribuntur: De felici et infelici statu foederis Heluetici; de uinea Domini, quae acta est Tiguri, anno 1539. postridie Pentecostes. de stupro Paulinae, nobili ac pudicissimae matronae Romanae, dolo sacerdotum in aede Isidis illato, cuius meminit Iosephus libro 18. Antiquitatum, & Hegesippus lib. 2. de excidio Hierosolymorũ cap. 14. De passione Domini comoedia, ex quatuor Euangelistis, perpaucis praeter historiam expressam adiectis. Scripsit & interpretationes ostentorum aliquot. Claruit anno Do. 1551.

Iacobus Sadoletus episcopus Carpentoracensis, uir doctissimus, scripsit de pueris rectè ac liberaliter instituendis, impress. Basileae apud Robertum Vuinter, 1538. cum Erasmi Roterodami opusculo de Ciuilitate morum. item Argentinae apud Ioan. Albertum, 1535. Eius de Laudibus philosophiae liber, impressus Basileae apud Brylingerum. De regno Hungariae ab hostibus Turcis oppresso & capto, Homilia, item Basileae, cum Alcorano apud Ioan. Oporinum. Oratio adhortatoria de bello Turcis inferendo, ad Ludouicum Galliarum regem, impressa ibidem apud Thomam Platerum, 1538. Commentariorum in epistolam ad Romanos libri 3. Lugduni apud Gryphium (qui et alia pleraq; eius opera excudit) anno 1536. Interpretatio eius in psalmos, Miserere mei Deus, & Deus ultionum, &c. item Homiliae 2. altera de morte Frederici Fregosij Cardinalis, altera de Vngaria à Turcis capta: ibidẽ impressa sunt. Epistola ad Ioan. Sturmium, impressa Argentorati apud Ribelium, cum Sturmij epistolis de emendatione ecclesiae. epistola ad S.P.Q. Geneuensem, qua in obedientiam Romani Pontificis eos reducere conatur: impressa Argentorati apud Ribelium, 1539. cum Ioan. Caluini responsione. * Eius quoq; epistolarum libri XVI. nuper Lugduni sunt editi, adiecta eiusdem uita. Sadoletus in Catalogis

scriptorum

scriptorum in Iure citatur, super tt. de Confessis.

Iacobi Sannazarij *opera omnia, excusa Lugduni apud Gryphium, anno* 1537. *& Basileæ apud Oporinum.*

Iacobus *presbyter cognomento Sapiens, Nesibenæ Persarum ciuitatis episcopus, unus ex numero sub Maximiano persecutore Confessorum, & eorum qui in Nicena synodo Arianam peruersitatem homousion oppositione damnarunt, scripsit de fide aduersus omnes hæreses, de charitate generali, de ieiunio, de oratione, de dilectione erga proximũ speciali, de resurrectione, de uita post mortem, de humilitate, de pœnitentia, de satisfactione, de uirginitate, de ascensu animæ, de circumcisione, de azymi benedictione: de Christo, quòd filius Dei sit, et cõsubstantialis patri: de castitate aduersus gentes, de constructione tabernaculi, de gentium conuersatione, de regno Persarum, de persecutione Christianorum. Composuit & Chronicon minoris quidem Græcorum curiositatis, sed maioris fiduciæ. Moritur Constantij temporibus, secundum Gennadium. Tritemius uerò eum claruisse ait anno Domini* 330.

Iacobus *Schegkius Schorndorfensis, Germanus, publicus in Academia Tubingensi philosophiæ professor, uir utraque lingua doctißimus, scripsit philosophiæ naturalis, siue Acroamatum Aristotelis omnes disputationes, ac uniuersam tractationem, libris duobus: quibus & scholia siue Annotationes in locos obscuros adiecit, & Brotemata huius scientiæ propria, quæ uelut epitome sunt præcedentium librorum: in eorum gratiam qui primum Physicis operam dare incipiunt: opus impressum Tubingæ apud Vlricum Morhardum*, 1538. *Ex Aristotelis de anima libris* 3. *Græcis, & è prolixis Simplicij commentarijs, breues excerpsit interpretationes Græcas: excusas Basileæ apud Heruagium, anno Domini* 1544. *item Alexandri Aphrodisiei librum de mixtione interpretatus est, impressum Tubingæ. Item de causa continente librum, ibidem impressum* 1540. *de animæ principatu dialogum, Aristotelis & Galeni rationes proferens, quibus ille cordi, hic cerebro principatum attribuit: impressum Tubingæ apud Morhardum*, 1542. *cum Ioan. Velcurionis commentarijs in uniuersam physicam. Aristotelis librum de lineis insecabilibus Latinum fecit: quæ translatio in ultima editione omnium Aristotelis librorum Basileæ publicata habetur. Theognidis Megarensis sententias Elegiacas Latino carmine expressit, excusas Basileæ apud Ioan. Oporinum, unà cum Eliæ Vineti uersione ad uerbum. Extant eiusdem etiam commentarij in Aristotelis Physica, Parua naturalia, & Ethica, Basileæ excusa apud Ioan. Heruagium. Claruit anno Domini* 1551. *

Iacobi Schenck *enarratio in epistolam diui Pauli ad Titum, in Academia Lipsensi publicè prælecta, et ibidem impressa à Nic. Vuolrab, anno* 1542.

Iacobus *Schœpperus Tremonianus scripsit Monomachiam Dauidis & Goliæ, Tragicocomœdiam, excusam Tremoniæ apud Melchiorem Soter, anno* 1550. *

Iacobus *Scholl Argentinensis, uulgarem medicinæ Fasciculum, ut uocant, theses aliquot rei medicæ simplicioris breuißimè complectentem, integritati astronomicæ restituit: Liber impressus Argentorati apud Iacobum Cammerlander* 1537. *cum Astrologiæ ad medicinam breui applicatione, deq; conuenientia earundem Canonibus aliquot.*

Iacobus *Schonheintz mathematicus*

& physicus Herbipoli, scripsit apologiam Astrologiæ contra Ioan. Picum, satis elegante stilo: Liber impressus Norimbergæ anno 1502.

Iacobi Sentini Ricinensis, Appendix de quibusdam lyricis uersibus, impressa Norimbergæ, 1520. cum nescio quo poemate, ni fallor.

Iacobus Spiegelius Selestadiensis, scripsit explanationem in Ioan. Reuchlini progymnasmata: Liber impressus in Germania. Ioan. Francisci Pici carmen de mysterijs Dominicæ crucis nuper in Germaniam delapsis, enarrauit: impressum Tubingæ, 1512. Richardi Bartholini Austriados libros duodecim, & Guntheri poetæ opus de rebus gestis Cæsaris Friderici, scholijs illustrauit: uolumen publicatum Argentinæ, 1531. Antonij Panormitæ de dictis & factis Alphonsi regis Aragonū libris quatuor scholia adiecit: liber excusus Basileæ, 1538. apud Heruagium. Iuris ciuilis Lexicon ex uarijs probatorum authorum commentarijs congessit. Liber impressus aliquoties Argentorati, 1538. apud Ioan. Schottum, & Lugduni apud Gryphium 1541. & Basileæ apud Heruag. anno 1548. cum magna accessione, ac alijs aliquot opusculis in fine adiectis.

* Iacobus Sprenger, Germanus, ordinis fratrum Prædicatorum prouincialis Coloniensis, scripsit uolumen contra maleficas mulierculas, diaboli instrumenta, pro cautela simplicium, quod uocauit Malleum maleficarum, in lib. 3. distinctū. Liber impressus. Vixit anno 1494.

Iacobus de Stralen, Germanus, scripsit in Apocalypsin Ioannis lib. 1. Vixit anno Domini 1490.

* Iacobus Stuart Scotorum rex, qui postea Robertus tertius à quibusdam appellatus est, scripsit in exilio suo carminum lib. 1. cōposuit (musicus enim insignis erat) cantilenas multas, et alia. Claruit anno 1436. quo à suis etiam occisus est.

Iacobus Syluius Ambianus, medicus insignis, Gallus, scripsit de ordinis ratione in legendis Hippocratis et Galeni libris, opusculum impressum Parisijs apud Vuechelum anno 1539. & Basileæ. Galeni libros aliquot, Scholijs adiectis illustrauit: nonnullis & tabulas quasdam isagogicas præfixit. Impreßi sunt Parisijs apud Vuechelum, singuli seorsim, ut hic subijciuntur: Cl. Galeni commentarium in Hippocratis librum de natura humana. de temperamentis lib. tres, cum libello de inæquali intemperie. de naturalibus facultatibus lib. tres, cum epitome in eosdem. Introductio in pulsus ad Theutram. De pulsuum usu. de motu musculorum lib. 2. de usu partium lib. 17. de alimentorum facultatibus lib. 3. cum libello de attenuante uictus ratione. Methodum quoq; sex librorum Galeni de differentijs & causis morborum & symptomatum, in tabellas sex paulò fusius, ne breuitas obscura Lectorem remoretur & fallat, scripsit. Item de signis omnibus medicis, hoc est salubribus, insalubribus, & neutris, Commentarium omnino necessarium medico futuro: impressum Parisijs apud Vuechelum, 1539. Eiusdem Methodus medicamenta componendi, ex simplicibus, quatuor libris distributa, impressa Parisijs apud Vuechelum, 1541. de medicamentorum simplicium delectu, præparationibus, mistionis modo, lib. 3. impreßi Parisijs apud Iacob. Gasellum, 1542. in linguam Gallicam Isagoge, item Grammatica Latinogallica: opus excusum Parisijs apud Robert. Stephanum, anno 1531.

Iacobus de Theramo canonicus Aprucinus, & archidiaconus Auersanus, scripsit dialogum de redemptione generis humani, Belial uulgariter nuncupatū, quē uocauit Conso-

Consolationem peccatorum lib. 1. in Clementinis dicitur scripsisse lib. 1. & quædam alia. Vixit anno Do. 1350.

Iacobus de Thessalonia, ordinis fratrum Prædicatorum, scripsit opus insigne, de moribus hominum, & officijs nobilium ac popularium, materiam præferens De ludo schacorum li. 4. sermones uarios, lib. 1. & alia.

Iacobus Toletanus monachus eremita, fertur plurima scripsisse.

Iacobus Tusanus, natione Gallus, publicus Græcæ linguæ professor Parisijs, transtulit quædam ex Theodori Gazæ Grammatica in Latinum sermonem: Græca item, quæ in Angeli Politiani libris reperiuntur. Guilel. Budæi epistolas Græcas uertit, & scholia adiecit ex ipsius Budæi responsis. Cratander impreßit Basileæ. Fertur etiam collegisse dictionum & formularum loquendi Græcæ linguæ instructißimum dictionarium, quod propediem in lucem edendum speramus.

Iacobi Perez de Valentia Christopolitani episcopi, & ordinis Eremitarum diui Augustini, expositio in omnes psalmos Dauidis: item in Cantica officialia, seu, ut ipse scribit, ferialia simul & euangelica, et reliqua ecclesiastica, Benedictus, Magnificat, Nunc dimittis, Gloria in excelsis: & SS. Augustini & Ambrosij canticum, Te Deum laudamus, extat. Acceßit ad hæc Tractatus contra Iudæos: uolumen excusum Parisijs apud Ascensium, & Lugduni apud Steph. Gueynard. anno Domini 1512. Eiusdem expositio in Cantica canticorum Salomonis: & Quæstionis finalis discußio, utrum solus Christus sit metrum & mensura & largitor omnium bonorum, et reparator humanæ naturæ. Liber impressus Parisijs apud Ascensium, & Lugduni, 1512. Claruit anno Do. 1498.

Iacobus de Viterbio, archiepiscopus Neapolitanus, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, scripsit ad Clementem Papam quintum, de regimine Christianorum lib. 1. super sententias lib. 4. Quodlibeta quoque lib. 1. Et nonnulla alia. Vixit anno 1310.

Iacobus de Vitriaco, episcopus Achonensis, & Eccles. Rom. Cardinalis, episcopus Tusculanus, scripsit historiam orientalem lib. 1. Vitam Mariæ de Oegines lib. 3. contra Sarracenos lib. 1. de sanctis mulieribus Leodien. lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1. Claruit anno 1220.

Iacobus de Voragine, Guiliermi Peralt Galli commentarios maximos de uitijs & uirtutibus in epitomen redegit. scripsit etiam Sermones, qui typis excusi sunt.

Iacobus Vuimphelingus Sletstetensis, presbyter ecclesiæ Spirensis, scripsit uersu & prosa quædam præclara opuscula, è quibus extant: Ad Bertholdum archiepiscopum Moguntinum opus celeberrimum, elegiaco uersu elegantißimè compositum, de triplici candore, in laudem diuæ Mariæ lib. 1. præcepta rhetorices lib. 1. Laudes Spirensis ecclesiæ lib. 1. de spiritu sancto orationem lib. 1. ad regem Franciæ orationem lib. 1. de arte poetica lib. 1. Carmina uarij generis multa. Extat eius etiam Soliloquium pro pace Christianorum: liber impressus. de nuncio Angelico carmē heroicū. Ad Philippū Comitem Palatinum, heroicum. Ad Ludouicum eius primogenitum Elegia: impressa anno Domini 1494. item Stylpho: dialogi quinque impreßi. Sermo ad iuuenes qui sacris initiantur, impressus apud Heruagium. Eiusdē Elegantias maiores, Rhetoricā pro pueris, Matthias Hupfuf excudit Argentinæ, anno Domini 1515. Adolescentiam,

opus

opus egregium, continens præcepta ad mores ingenuè formandos, partim ab ipso autore scriptam, partim ex uarijs & optimis scriptoribus quinquaginta numero collectam, & in locos digestam: idem impreßit 1514. cum additionibus Gallinarij. Epitome rerum Germanicarum, opus impressum Basileæ apud Heruagium, 1532. cum Vuitichindi Saxonis historia, & alijs pluribus. Floruit apud Nemetes, an. 1494.

Iacobus Zenus, patricius Venetus, scripsit de gestis summorum pontificum li. 1. Et quædam alia. Claruit anno 1477.

Iacobus Zieglerus Landauus Bauarus, librum scripsit de constructione solidæ sphæræ, cum scholijs in opusculum Procli de sphæra: & de canonica per sphæram operatione, & de hemicyclio Berosij. Impressus est Basileæ apud Vualderum, 1536. In C. Plinij de Naturali historia librum secundum commentarium, quo difficultates Plinianæ, præsertim astronomicæ, omnes tolluntur: item Organum, quo catholica siderum, ut apud Plinium est, mira arte docetur: excusum Basileæ apud Henr. Petrum, 1531. cum alijs. Edidit etiam Terræ sanctæ, quam Palæstinam nominant, Syriæ, Arabiæ, Aegypti, & Schondiæ doctißimam descriptionem, unà cum singulis tabulis earundem regionum topographicis. item Holmiæ, planè regiæ urbis, calamitosißimam cladem, cuius titulus est: Christierni secundi regis Danmarchiæ crudelitas, perpetrata in proceres Suetiæ, & populum Holmensem. uolumen impressum Argentorati apud Vuend. Rihelium, 1536. cum alia descriptione Terræ sanctæ iuxta ordinem alphabeti, ad scripturam proximè directa, autore Vuolffgango Vueissenburgio. Scripsit etiam lib. de rebus Indicis. * item, Conceptionum in Genesim & Exodum commentaria. Super Arbitrio humano exempla & scripturas. Tractatum de raptu Pauli Apostoli in tertium cœlum, ex epistola ad Corinthios. De solenni festo Paschæ. In historiam Iudith elucubrationem, & Chronographicam censuram. Hæc unà cum alijs quibusdam libellis impressa sunt Basileæ apud Oporinum, anno 1548. Claruit an. Do. 1549. quo etiam fatis conceßit.

Iacobus Zochi, scripsit in quartum Decretalium, Qui filij sint legitimi. c. per uenerabilem: & in quintum de pœnit. & remiss. c. omnis.

Iacobi Zouitij Brædani (aliàs Driescharì, uel à Triturbis) natione Zelandi, comœdia Ruth ex uetere testamento, excusa Antuerpiæ apud Mich. Hillenium, 1533. Item ouis perdita, comœdia sacra ex nouo testamento, excusa apud Ioannem Gymnicum Coloniæ, 1539. item Didascalus comœdia, impressa Antuerpiæ an. 1540. Claruit anno 1539.

Iaderis à Midila confessoris et martyris uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptisandis.

Iafredi Cheriensis cuiusdam liber extat in Iuris sciētia, cui titulus, Semita recta, id est Conclusio.

Iamblichus libertinus scripsit Babylonica, siue de amore Rhodini et Sinonidis li. 39. Et de Zobara eunucho, amatore pulcherrimæ Mesoptæ.

Iamblichus alius ex Chalcide Syriæ philosophus, Porphyrij discipulus, scripsit librum de mysterijs Aegyptiorū, Chaldæorum, & Aßyriorum, qui Græcè seruatur in multis Italiæ bibliothecis. Idē Latinè, Marsilio Ficino paraphraste, excusus est Venetijs apud Aldū, & Basileæ apud Bebelium. 1532. cum Mercurij Trismegisti et Procli libris quibusdam. Scripsit etiam de Pythagorica secta libros 3. qui cum Simplicij commentarijs Romæ in bibliotheca Vaticana habentur.

habetur. Itē protrepicas orationes, quas Io. Alexander Braßicanus se in poſſeßione ſua habuiſſe memorat. Eius multa fragmenta, præcipuè ex epiſtolis ad Sopatrum & Dexippum, paßim in Ioā. Stobæi Collectaneis citantur.

Iambus epiſtolæ 2. & 4. apud Cyprianū author, cū aliquot alijs coepiſcopis, li. 1.

Iambi à Germaniciana confeſſoris uerba apud Cyprianum, in ſententijs epiſcoporum de hæreticis baptiſandis.

Iammetius Textor. Vide ſupra F. Iammetius.

Ianotius quidam ſcripſit de dignitate uel excellentia hominis librum, qui Baſileæ impreſſus eſt.

Ianuarius, epiſtolæ 4. & 12. apud Cyprianum author, cum aliquot alijs coepiſcopis lib. 1.

Ianuarij à Lambeſe uerba apud eundem, in ſententijs epiſcoporum de hæreticis baptiſandis.

Ianuarij Muzulenſis uerba apud eundem, eodem loco: ſunt &

Ianuarij à Vico Cæſaris.

Iani Anyſij Sententiæ morales ſingulæ ſingulis ſenarijs abſolutæ, ad Inachū Mēdozā Cardinalē, impreſſa Baſileæ, 1539. apud Robertum Vuinter, cum L. Vitruuij Roſcij libro de docendi ſtudendiq́; modo. Eiuſdem uaria poemata, et Satyras, ad Pompeium Columnā Cardinalem, impreßit Neapoli Ioan. Sultzbachius Hagenouenſis, 1531.

Ianus Antoniatus, Vide Ioannem Guinterium Andernacum, eundem enim authorem eſſe conijcio.

* Ianus Cornarius Zuiccauienſis, Germanus, uir doctißimus, partim ſcripſit proprio Marte complura, partim aliorū Græca ſcripta in Latinum ſermonem traduxit. Ex quibus ſunt de Conuiuiorum ueterum Græcorum & hoc tempore Germanorū ritibus, moribus & ſermonibus. Itē de amoris præſtantia, et de Platonis ac Xenophontis diſſenſione libellus, excuſus Baſileæ apud Ioā. Oporinum anno 1548. Vniuerſæ rei medicæ epigraphe, enumeratio, & breuis iſagoge, impreſſa Baſileæ apud Frobenium, anno 1534. De peſte libri 2. pro totius Germaniæ, imò omniū hominū ſalute, Baſileæ per Ioā. Heruagium 1551. * Marcelli authoris antiqui, de uarijs medicamentis opus, pleriſq; locis integritati ſuæ reſtituit. Macri poema de plantis, & incerti cuiuſdam authoris itidem de plantis, animalium partibus, ac terræ ſpeciebus: & Merboldi de lapidibus ac gemmis carmina emendauit, & annotationes adiecit. Hippocratis in medicina Græcos libros omnes uetuſtis exemplaribus collatos emēdauit: et eiuſdē aliquot libellos conuertit, qui impreſsi ſunt Baſileæ apud Ioā. Oporinū, 1543. His adiecit orationes duas à ſe cōſcriptas, quarū una inſcribitur Hippocrates, ſiue Doctor uerus: altera, De rectis medicinæ ſtudijs amplectēdis. Hippocratis epiſtolas trāſtulit, excuſas Coloniæ apud Gymnicū 1542. ex Cl. Galeno uertit libros 9. uidelicet de reſpirationis cauſis lib. 1. de reſpirationis utiltate li. 1. de reſpirationis difficultate libros tres, de uteri diſſectione lib. 1. de fœtus formatione lib. 1. de ſemine lib. 2. quæ translationes cum Marcelli opere de medicamentis Baſileæ apud Frobenium publicatæ ſunt, 1536. Ex eodem uertit de compoſitione pharmacorum ſecundum locos libros 10. ac totidem in eos commentariorū libros adiecit. opus excuſum Baſileæ in officina Frobeniana, 1537. Cæterum interpretatio ſeorſim enchiridij forma, aut Lugduni aut Pariſijs impreſſa eſt. Aetium medicū in Latinum ſermonem traduxit, impreſſum Baſileæ apud Frobenium: ſicut etiam Hippocratis omnia opera, ibidem excuſa. Conſtantino Cæſari inſcriptos libros 20. de agricultura,

tura, ex eius traductione, eadem officina publicauit. Adamantij sophistæ physiognomica, eodem interprete, à Rob. Vuinther impressa sunt. Parthenij etiam liber de amatorijs affectionibus Græcus & Latinus, Iano Cornario interprete, excusus Basileæ apud Frobenium: cui subnectitur oratio Cornarij in laudē peregrinationis. Basilij magni opera omnia Latina fecit, item Basilij & Gregorij Nazianzeni epistolarū uolumen. Epiphanij episcopi Constantiæ Cypri Panariū contra octoginta hæreses, Ancoram fidei, libellum de mensuris ac ponderibus, &c. Latinitate donauit, impressum apud Rob. Vuinter Basileæ. item Io. Chrysostomi dissertationem cum Basilio Magno, de episcopalis ac sacerdotalis muneris præstantia, impressam
* Basileæ apud Ioan. Oporinum 1544. Ex epigrammatis Græcorum non pauca Latino carmine expreßit, quæ aliquādo etiam edentur in lucem. Claruit anno 1551.

Ianus Damascenus: uide in Ioanne Damasceno.

Iani Damiani Senensis Elegia ad Leonem X. pōtificem de expeditione in Turcas suscipienda, impressa Basileæ apud Ioā. Frobenium, cum aliquot alijs opusculis.

Iani Dubrauij Silesij, hominis eruditi, et qui monumenta aliqua ingenij in publicum dederit, Ioachimus Vadianus meminit in cōmentarijs suis super Pomponij Melæ Sarmatia.

Ianus Lascaris. Vide Andreas Ianus.

Iani Pagnini scholia in libros Tusculanarum quæstionum Ciceronis, anno 1544. Basileæ apud Ioan. Oporinum impressa.

Iani Pannonij Quinecclesiensis episcopi Sylua panegyrica, & epigrammata quædam, excusa Basileæ apud Io. Frobeniū, 1518.

Ianus Parrhasius Consentinus, natione Italus, scripsit compendiū rhetoricæ ex optimis utriusq; linguæ authoribus exceptum,

quod Rob. Vuinter primùm impreßit Basileæ, 1539. Itē cōmentaria doctißima in opus Claudiani de raptu Proserpinæ, excusa Parisijs, 1517. & nuper Basileæ apud Rob. Vuinter. Annotationes quasdā in Metamorphosin Ouidij, & Horatij artem poeticam, excusas typis. Claruit anno 1500.

Ianus Theseus Casoperus scripsit carmine elegantißimo Amorū lib. 2. Elegiarū & Epigrammatum libros quatuor, excusos Venetijs. *

Ianus Vitalis Panormitanus, scripsit hymnos in diuinā Trinitatem, quos Ioā. Oporinus excudit Basileæ, cum alijs quibusdam. item, Triumphū Ferdinādi Francisci Dauani Aquinatis, magni Pischariæ marchionis. Lachrymas in eundē ducē: excusam Romæ. Archangeli poema, excusum Basileæ apud Rob. Vuinter, cū diuersis aliorū poematijs. Extant & epigrammata quædā eius, impressa. Theratorysion eius etiā excusum Romæ, anno 1514. Eiusdem de elementis, pietate erga Remp. Hymnus de pace, ibidem. *

Iason Argiuus historicus fuit, cuius librum de sacrificijs Alexandri in Alexandria, Athenæus citat lib. 14.

Iasonis Claud. cuiusdam præludia Feudalia extant.

Iason de Mayno, patria Mediolanensis, scripsit orationē quam Romæ coram Alexādro Papa sexto (quæ & impressa circūfertur) habuisse dicitur, itē super tit. de acti. in Institutis li. 1 super Codice quoq; li. 9. super ff. uaria scripsit li. 50. orationes et epistolas, & quædam alia. item super totū Ius ciuile Commentarios, qui omnes simul impreßi reperiuntur: Consilia tantū seorsim exiuerūt. Expositionē tituli de Actionibus, excusam Lug. 1536. Cōmentarij super Codice, Digesto ueteri, & Infortiato, circa annū 1500. partim Venetijs, partim Papiæ excusi sunt. Eius ad sereniss. Maximilianū Rom. re-

gem, in ipſius et Auguſtæ Blanchæ Mariæ nuptijs Epithalamion, proſa oratione: impreſſum Pariſijs apud Aſcenſium, cū orationibus Philippi Beroaldi, &c. Claruit anno 1519. quo & Papiæ obijt.

Iaſonis Pratenſis Zyricei, natione Germani, liber de ſterilitate arcenda & progignēdis liberis, anno 1531. impreſſus Antuerpiæ apud Mich. Hillenium. Claruit anno Domini 1530.

Iatroclis liber de placentis, citatur apud Athenæum libro 14.

* Ibyci poetæ carmina ſemel & iterum citantur apud Athenæū. et Plutarchum in collatione Numæ et Lycurgi. Vide Suidā.

Idacius Lemicæ Hiſpaniarū urbis epiſcopus, ſcripſit aduerſus Priſcillianum lib. 1. chronicorum à tempore Theodoſij lib. 1. & quædam alia. Claruit anno Domini 400.

Idacij Clari Hiſpani aduerſus Varimadū Arianum liber, & difficillimorum quorumq; locorum de Trinitate declaratio. Hen. Petrus excudit Baſileæ, 1528. cum uarijs aliorum contra hæreſes opuſculis.

Idæus Rhodius, filius Liſsi, epopœus, Homeri poeſin duplicauit, alternis carminibus inſertis: ſcripſit & alia, Rhodia uerſibus ter mille. Suidas.

* Idomeneus ſcriptor citatur ab Athenæo lib. 14. & apud Plutarchū in Pericle.

Icheus citatur in Tacuinis Elluchaſem medici.

Ieſu citatur in Tacuinis Elluchaſem medici.

Ieſu filij Hali epiſtola, ſiue tractatus tres de oculis, impreſsi Venetijs per Andreā Aſulanū, an. 1499. cū Chirurgia Guidonis &c.

Ignatius Antiochenæ eccleſiæ tertius poſt Petrum apoſtolū epiſcopus, commouente perſecutionē Traiano dānatus ad beſtias, ſcripſit unā epiſtolā ad Epheſios, alterā ad Magneſianos, tertiā ad Trallenſes, quartā ad Romanos: & inde egrediens, ſcripſit ad Philadelpheos, & Smyrneos. Paſſus eſt anno undecimo Traiani: uel, ſecūdū Trittemiū, anno ſalutis 121. Eius epiſtolæ undecim impreſſæ cū operibus Dionyſij Areopagitæ Pariſijs olim, & Baſileæ apud Adamū Petrum, 1520. et Coloniæ apud Quentel. 1536. cū Antonij magni Eremitæ epiſtolis: et Dionyſij Carthuſiani cōmētarijs in Dion. Areopagitam. Epiſtolas excudit etiā Baſileæ Henricus Petri, anno 1551. cum alijs uetuſtiſsimorum quorundam Theologorum opuſculis. *

Ignatius diaconus & ſcenophylax magnæ Eccleſiæ Conſtantinopolis, qui & Nicceæ Metropolita fuit, grammaticus, ſcripſit uitas Taraſij & Nicephori, ſanctorum & beatorum patriarcharum, epitymbios elegos, epiſtolas, iambos in Thomam Antarten, & alia multa. Suidas.

Ignatij Chortaſmeni cōmentarius Græcus ſuper logicam, Romæ extat in Bibliotheca Vaticana.

Iludolphus de Suchē, ſcripſit ad Baldeuinū Padebornenſis eccleſiæ epiſcopū, librū de terra ſancta, et ſua ad Hieroſolymitanos profectione, in quo omnia quæ per quinquēniū in Palæſtina uidit, et experiētia didicit, enumerat. Liber impreſſus litera antiquiſsima, abſq; operis titulo, ac typographi nomine. *

Innocentij (quem Ammianus Agri menſorem ſub Cōſtantino fuiſſe commemorat) librum de notis iuris, apud ſe extare Io. Sichardus teſtatur, in præfatione ſuper codice Theodoſij.

Innocentius urbis Romæ epiſcopus, ſcripſit decretum occidentalium & orientalium eccleſiarum, aduerſum Pelagianos datum, quod poſtea ſucceſſor eius Zoſimus latius promulgauit. Gennad.

Innocentius papa primus, ſcripſit decretū cōtra Pelagianos li. 1. contra Bonoſiacos

lib.1.epistolarum multarum ad diuersos li.1. Epistolam ad patres Carthaginenses, quæ est nonagesima prima inter D. Augustini epistolas, & XCIII. XCVI. et XCVII. Habetur et cum Clemẽtis Recognitionibus tres eius epistolæ impressæ: & eædẽ, ni fallor, cum pontificum decretis Coloniæ impressis. Claruit anno Domini 417.

Innocentius *papa tertius, natione Cãpanus*, Lotharius *ante uocatus, scripsit de utilitate humanæ conditionis li.2. in septem psalmos pœnitentiales lib.1. de officio missæ lib.2. de sacramento baptismi lib.1. de claustro animæ lib. 1. decretales antiquas lib. 1. sermones plures lib.1.* Epistolarum *ad diuersos lib.1.* Claruit anno 1200. Eius libri sex, *de sacro altaris mysterio, excusi* Lipsiæ in Germania, anno 1534. & Antuerpiæ apud Ioannem Stelsium, anno 1550.

Innocentius *Papa quartus*, Symbaldus *ante uocatus, natione* Italus, *scripsit de potestate ecclesiastica lib. 1. apparatum super decretalibus lib.5. regulam* Clarissarum *lib.1. autenticas quoq; lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1.* Eius *glossæ super* Decretal. *cum* Margarita Baldi, *impressæ* Lugduni, 1525. Citatur & Lectura *eius super* Decretal. *item super sexto* Decretal. & *super uno quoq; titulo.* Claruit anno 1250.

Innocentius *quintus.* Vide Petrus de Tharantasia.

Innocentij *octaui* Pont. max. *epistolia duo leguntur in* 8. *libro* Angeli Politiani: *alterum, quo gratias agit* Politiano & *ducentos aureos mittit pro* Herodiani *conuersi dedicatione: alterum, ad* Laurẽtium Medicẽ, *in commendationem* Politiani.

Ioachim *abbas* Florensis *cœnobij, ordinis sancti* Benedicti, *ex* Calabria *oriundus, scripsit in* Hieremiam *prophetam lib. 1. in* Danielem *prophetam lib. 1. in euangelium* Ioannis *lib.1. in* Apocalypsin Ioannis *lib. 8. ad* Henricum *sextum lib.1. de septem sigillis lib.1. psalterium decem chordarum lib.3. cõcordiæ lib.5. de 15. pontificibus lib.1. de futuris temporibus lib.1. epistolarum ad diuersos lib.1.* Alia *quoq; multa edidit, maximè contra* Iudæos, & *alios fidei catholicæ aduersarios.* Tractatus *autem quem scripsit contra* Petrum Lombardum *episcopum* Parisien. *in concilio generali damnatus est, ut patet in principio decretalium,* Damnamus. Claruit anno Domini 1200.

Ioachimus *Camerarius* Pabepergẽsis, *natione* Germanus, *uir solidè doctus* Græcè & Latinè, *literis humanioribus,* & *tota propè philosophia, eximium* Germaniæ *nostræ decus, scripsit præcepta uitæ puerilis, sermone soluto.* Præcepta *decoris puerilis, carmine elegiaco.* De *gymnasijs, siue exercitijs & ludis puerorum* Dialogum. Hæc *unà excusa sunt* Basileæ *apud* Rober. Vuinter, *anno* 1541. Erratũ, *siue apologiam ad amicum.* Aeolia, *siue de uentis, opusculum elegiacum, cum tribus figuris de ordine, situ et nominibus uentorum.* Phænomena, *id est, siderum & stellarum descriptiones, uersibus elegis.* Prognostica *tempestatum, elegis.* Epigrammata *aliquot de ratione uictus per* 4. *anni partes, singulos menses, et post incisam uenam,* De *operibus quæ fieri solent per* 12. *menses.* Disticha *uaria, & facetissima, quæ è* Græco *conuertit.* Hæc *simul excusa ibidẽ, an.*1536. *elegias hodœporicas quinq;.* Metallariam, Dyringiacam, & Encomiũ *uitæ rusticæ,* Nemetum, Saxonicam, Plumbariam. Elegiam Vangionicam *de morte* H. Eobani Hessi. Paraphrasim Elegiacam *loci,* Iudæam & Hierusalem *nolite timere,* &c. Libellus *impressus* Argentorati *apud* Cratonem Mylium, *anno* 1541. Orationem *funebrẽ dictam de* Eberhardo *primo duce* Vuirtembergensi, *cum aliquot epitaphijs in eundem:* Libellus *impressus* Tubingæ, *anno* 1537.

1537. Orationem de bello Turcico, & Tyrtæi carmina Græca parænetica ad pugnã, Latinis uersibus reddita. Item orationem de studio bonarum literarum: Libellus excusus Francoforti apud Egenolphum. Norica, siue de ostentis libros 2. impressos Vitebergæ apud Georgium Rhau, 1532. Elemẽta rhetoricæ, siue capita exercitationum studij puerilis & stili, ad comparandam utriusq; linguæ facultatẽ. impressa Basileæ apud Ioan. Oporinum, anno 1544. in M. Fabij Quintiliani institutionum oratoriarum libros 12. castigationes, et præcipuorum locorum primi et secũdi expositiones, ac in cæteros difficiliorum explicationes, Gymnicus excudit Coloniæ anno 1534. Commentariorum in Ciceronis Tusculanam primã, siue de morte lib. 2. & super Apollonij Tyanei de imitatione ad Scopelianum epistolam, responsum ad Ioãnem Oporinum, impres. Basileæ apud Rob. Vuinter, anno 1538. item in reliquos Tusc. quæst. libros annotationes, apud eundem. & apud Ioã. Oporinum, an. 1548. Annotaiiones in Syntaxin linguæ Græcæ Ioã. Varennij. Præfationẽ in Græca Theophrasti opera Basileæ excusa, in qua cum de præstita in hisce omnib. per chalcographũ opera, tũ de Simonis Grynæi obitu disserit: & Epicedion elegiacum Latinum, et alterum Græcum in eundem Simonem Grynæum subiungit. Thucydidis historiã Græcam, & Commentarios in eandem castigauit, ac annotationes adiecit: qui liber Basileæ apud Heruagium excusus est. idem etiã in Herodoto præstitit, ab eodẽ excuso. Epigrammata aliquot Græca scripsit, si bene memini, apud eundem excusa, cum uarijs aliquot aliorum epigram. et Idyllion quoddam Theocriti, uersibus Græcis ab eo perfectũ, in editione Haganoæ publicata legitur. Primam Demosthenis Olynthiacam, Haganoæ, anno 1524. impressam, è Græco conuertit, itẽ Aristidis πρεσβευτικὸν, et ἀντιῤῥητικὸν Libanij: Hoc est, quid dici amplius ab Vlysse legato ad Achillem, & responderi ab hoc potuerit: adiecta utriusq; Homerici loci Græca paraphrasi: liber impressus Haganoæ 1535. Scripsit commentarium de Theriacis & Mithridateis remedijs. Transtulit è Græco, Galeni de theriaca ad Pamphylianum librum, item antidota Galenem Andromachi, theriacam Antiochi, & alia quædam: libellus impressus Norimbergæ apud Ioannem Petreium, 1534. item Dionis Prusaensis sophistæ librum de non temere credendo, annotationibus illustrauit: Ioannem Petreius ibidem excudit, cum Græco textu, anno 1531. Iliadis Homericæ primum & secundum libros Latinis uersibus reddidit, & commentarios doctißimos adiecit: cũ Græco textu excusos Argentinæ, 1538. Commentaria interpretationum argumenti Thebaidos fabularum Sophoclis, excusa Haganoæ in officina Seceriana, anno 1534. Cl. Ptolemæi duos priores libros de iudicijs astrologicis, seu ut uulgo uocant, Quadripartiti, transtulit, et annotationes adiecit: liber impressus Basileæ 1541. cũ alijs. Astrologica quædam opuscula conuertit, quæ Græcè et Latinè excusa sunt Norimbergæ apud Ioan. Petreium, 1532. Sunt autem hæc: Ratio orbis Solaris, qui circulus est ductus per 12. simulachra cœli: quemq; uictum usurpare singulis mensibus cõueniat. Excerpta ex Hephæstionis Thebani iudicijs, eq; alijs ueteribus scriptoribus, de 12. cœli locorum appellationibus & effectionibus. Decreta planetarũ, seu quinq; errantium stellarum per signa Zodiaci. Quid Luna significet in unoquoq; signo. Hæc quidem Græcè & Latinè dicto uolumini insunt: cæterum Latinè tantum, Libellus Vestij Valentis Antiochei ex primo libro Floridorum: Græcè autem tantũ, Mercurij Trismegisti iatromathematica,

id est, medicationes accommodatæ ad astrologicam ratione͂, ad Ammonem Aegyptiu͂. His & præfationes addidit Ioach. Camerarius, alteram Græcam ab initio libri, altera͂ Latinam post Græcos libellos. Theodoriti ecclesiasticæ historiæ libros quinq; Latinitate donauit, impressos cum alijs ecclesiasticis historijs Basileæ apud Frobenium, anno 1544. Theognidis Gnomas eme͂dauit, ac suo nitori restituit, adiecto etiam suo comme͂tario Græco. Idem in Sententijs Iesu Siracidæ Græcis præstitit, adiectis Annotationib. Latinis: quæ ambo, unà cum libello ἀρε θμελογία ἠθικὴ inscripto, excusa sunt apud Io. Oporinu͂ 1551. quo tempore etia͂ Heruagij sumptu excusa sunt eiusdem Commentaria utriusq; linguæ, Latinæ et Græcæ, & Plauti opera ab eode͂ recognita ac restituta, unà cum ipsius Annotationibus. Claruit anno Domini 1551.

Ioachimus Fortius Ringelbergius Antuerpianus, scripsit librum de ratione studij. Elegantias de proprio usu & differentijs quarundam uocum apud Latinos. Libellum de usu uocum quæ non flectuntur. De conscribendis uersibus. Elementa Grammaticæ Græcæ. Dialecticam. Tabulas Dialecticas. Rhetoricam, & quæ ad ea spectant. De figuris & uitijs orationis. De formis dicendi. De periodis. Synonyma. De Sphæra. Institutionu͂ astronomicaru͂ li. 3. cosmographia͂. Libru͂ de te͂pore. Optica, Chaos mathematicu͂. Arithmetica͂. de Horoscopo. De Astrologia & Geomantia. De urina non uisa. De interpretatione somniorum. Experimenta. Librum de homine. &c. Hæc omnia simul excusa sunt Lugduni apud Gryphium, anno 1538. & Basileæ apud Vuesthemerum. Floruit anno Domini 1529.

Ioachimus Martinus Gandauus, Galeni libros tres de alimentorum facultatibus Latinos fecit. impressi sunt Basileæ cum cæteris Galeni Latinis operibus.

Ioachimus Mynsingerus Dentatus à Frundeck, I. C. natione Germanus, poemata aliquot edidit facili planè & elegante uena, quæ Basileæ anno 1540. apud Isingriniu͂ excusa sunt: nempe, Austriados libros duos uersibus heroicis. Batrachomyomachia͂ Homeri Latino uersu elegantiss. expreßit. Scripsit & in Institutiones Imper. Iustiniani, quæ idem Isingrinius excudit Basileæ. Floruit nostra ætate.

Ioachimus Perionius, Benedictinus Cormœriacen. natione Gallus, transtulit in Latinu͂ sermonem ex Græco, Aristotelis de moribus, quæ Ethica nominantur, ad Nicomachum filium, libros X. Scripsit co͂mentaria in eosde͂ libros, in quibus de optima imita͂di ratione, ac de co͂uerte͂dis co͂iungendisq; Græcis cu͂ Latinis præcepta traduntur. Acceßit liber Ciceronis de Vniuersitate, co͂iunctus cum ea parte Timæi Platonis, cui respo͂det: itemq; Arati Phænomena, quæcu͂q; extant à Cicerone co͂uersa, ut in utroq; genere omnes optimu͂ aucto͂re habeant, que͂ imitentur, &c. in obseruationibus super libro Ciceronis de Vniuersitate, et Arati phænomenis, multos locos corruptos restituit, et mutilos explet: in his etia͂ ubi uersus à Cicerone translati deerant, è Virgilio, sicunde nancisci licebat, supposuit: ubi uero utriusq; tra͂slatio deficeret, Germanici Auieniq; uersus Latinos adiu͂xit, atq; omnes è regione Græcoru͂. Oporinus impreßit 1547. Aristotelis de republica, qui Politicorum dicuntur, libros 8. Latinitate donauit. Accesserunt in eosde͂ libros Obseruationes: & argumentu͂, quo ordo & sententia eoru͂ librorum breuiter exponitur: Oporinus impreßit Basileæ an. 1549. Porphyrij institutiones quinq; uocum, ite͂ Aristotelis categoriæ, de interpretatione liber, Prædicame͂ta, Analytica utraque, Topicorum libri, & Elenchi, ab eode͂ conuersi,

conuersi, & Annotationibus illustrati, impressi sunt apud eundẽ Ioã. Oporinum, unà cum Blemmidæ & Georgij Pachymerij in eosdẽ libros paraphrasi, innominato interprete: & compendio de Syllogismis incerti authoris, quod C. Gesnerus transtulit. De Dialectica libros tres etiam scripsit, excusos Basileæ apud Io. Oporinũ, an. 1549. unà cũ orationib. in P. Ramũ, et cõmentarijs Cælij Secundi Curionis, qui eosdẽ libros Dialectices in cõpendium redegit. De uitis & rebus gestis Apostolorum, librũ excusum, Parisijs apud Carolum Perier, an. 1551. Topicorum Theologicorum libros duos, impressos Parisijs apud Thomã Richardũ, an. 1549. Vertit præterea ex Aristotele libros 8. De natura. De animo lib. 3. de Cœlo li. 4. de ortu & interitu li. 2. parua quæ uocãtur Naturalia. Meteorologicorũ lib. 4. adiectis in singulos Annotationib. suis, quos Lutetiæ primũ excusos, hoc tempore recudebat Io. Oporinus Basileæ 1551. qui ante annos 5. eiusdẽ Annotationes in conciones Liuianas, et Axiochũ Platonis ab eo uersum, cũ Annotationibus, impreßit. Viuit nostra ætate, & multa adhuc præclara ingenij sui monumenta posteris relicturus speratur. Claruit anno 1551.

Ioachimi Schilleri Herderensis, natione Germani, de peste Britannica liber, excusus Basileæ apud Henricum Petrum, cum libro Alexandri Benedicti de peste, anno 1531.

Ioachimus Vadianus, natione Heluetius, medicinæ doctor, poeta & orator, in lucem edidit Carmen de laudibus Cæsarum Friderici III. patris, & filij Maximiliani. Epitaphium Rudolphi episcopi Herbipolensis, &c. liber excusus Argentinæ apud Ioã. Prusz, anno 1514. Aeglogã, cui titulus Faustus, contra inuidos quosdam. elegiã de Vadianorum familiæ insignibus, à Sigismundo I. Rom. rege donatis, ad Melchiorem fratrẽ, 1517 Elegiam quã certamen suum cũ morte describit: & Oden in laudem Dominicæ resurrectionis, Viennæ publicè dictatã, anno 1510. ibidem impressam, cum Arbogasti Strub Glaronesij Heluetij orationibus, & uersibus quibusdam. Syluas de laudibus patriæ, ni fallor, inscriptas. De poetica et carminis ratione librũ Melchiorẽ ad Vadianũ fratrem, excusum Viennæ Austriæ, 1518. Cõmentaria in libros tres Pomponij Melæ de orbis situ, impressa primũ Viennæ Austriæ an. 1518. deinde Parisijs, 1530. Adiectis præterea locis aliquot ex Cõmentarijs summatim repetitis, et obiter explicatis: in quibus Ioan. Camers in Enarrationibus suis in Solinũ ab eo dissenserat: item epistola ad Rodolphum Agricolã Rhetum iuniorẽ scripta, ubi explicatur locus apud Pliniũ de Dodrante & Pygmæis, de lõgitudine Gabbaris, et quid sit uncia apud eũdem. Locus Persij ex Sat. 1. Si costam longo, &c. De Antipodibus multa, de lacu Acronio & Veneto. Locus Lucani ex libro 6. de Dorio. Locus Virgilij ex primo Georgicorum, de uertice Austrino. Hæc deinceps Basileæ etiam excusa sunt apud Cratãdrũ. Scholia in secundũ C. Plinij librũ naturalis historiæ, impressa Basileæ apud Hen. Petrũ, cũ Iaco. Ziegleri cõmentarijs in eundem librũ. Epitome triũ terræ partiũ, Asiæ, Africæ & Europæ, cõpendiariam locorum descriptionem continens: præcipuè quidem, quorum in Actis Lucas, paßim autem Euangelistæ & Apostoli meminere. Opus impressum Tiguri 1534. Aphorismorum libros sex, de consideratione Eucharistiæ, de sententijs uidelicet super hac re controuersis, de Sacramentis antiquis & nouis, deq; uerbo, symbolis & rebus: item de uero ueri corporis Domini esu, de Transubstantiationis dogmate, & ueritate corporis Christi humani, præterea qualis fuerit ritus cœnæ ueteribus: rursus per quos, quomodo, & quibus tem-

poribus

poribus is ceremoniarum acceßione auctus atq; immutatus sit: opus impressum Tiguri apud Froschouerum, anno 1536. Orthodoxam & eruditam epistolam, qua explicat quæstionem, An corpus Christi propter coniunctionem cum uerbo inseparabilem, alienas à corpore cõditiones sibi sumat. Impressam Tiguri, an. 1539. Ad D. Ioannem Zuiccium Constantiensis Ecclesiæ pastorem epistolam: in qua post explicatas in Christo naturas diuersas, & personam ex diuersis naturis unam, Iesum seruatorem nostrum, uel in gloria ueram esse creaturam, tum oraculis scripturarum sacrosanctis, tum interpretum orthodoxorum authoritate docetur et demonstratur. Præterea Antilogiam, ad D. Gasparis Schuenckfeldij argumenta, in libellum qui ab eo Summarium inscriptus est, collectam: quibus Christum Dominum in gloria receptum, amplius Creaturam nullo modo esse contendit: opusculum anno 1540. Tiguri excusum. Pro ueritate carnis, triumphantis Christi, quod ea ipsa quia facta est, & manet in gloria, Creatura, hoc est nostra caro esse non desierit, Anacephalæosim siue recapitulationem, ubi quædam amplius explicantur: & quæ multis antea exposita fuerant, breuißimè repetuntur: Tiguri excusam. Contra tredecim insignes Gasparis Schuenckfeldij errores, de cõfeßione et gloria Christi: quos partim primus introducit, partim ueteres renouare conatur: libellus Tiguri editus Germanico sermone. item aliud opusculum Germanicè scriptũ, contra eundem SchuencKfeldium, Christum in gloria creaturam amplius negantem, per eruditos quosdã fratres ex superioribus Latinis Ioachimi Vadiani libris congestũ, &c. Claruit apud Sangallenses anno 1551. quo etiã obijt.

Ioannis cuiusdam sermo Græcus ψυχωφιλὴς καὶ θαυμάσιος, Sermones duo ad Christum, Epistola didascalica de patientia & longanimitate ad omnes Christianos, quibus ipse præerat pastor: inueniuntur Græcè in Italiæ bibliothecis.

Ioannes filius Serapionis medicus, floruit tempore Isaac Beimiran, de simplicib. medicinis mira conscripsit, & totam practicam medicinæ compleuit. Antidotarium etiam celeberrimum compilauit. Symph. Campegius.

Ioannes citatur in Tacuinis Ellucbasem medici.

Ioannis Abiosi Neapolitani ex Balneolo, Dialogus in astrologiæ defensionem, cũm uaticinio à diluuio usq; ad Christi an. 1702. Liber impressus Venetijs, 1494. apud Franciscum Lapicidam. Claruit anno 1492.

Ioannes Adelphus physicus Argentinensis, scripsit interpretationem Sequentiarum: liber impressus Argentinæ 1513. Adiunguntur & hymni de tempore et de sanctis, cum interpretatione cuiusdã anonymi. Claruit anno 1512.

Ioannes de S. Ægidio Anglus natione, tam medicus quàm philosophus sua tempestate non incelebris, scripsit Practicas medicinales lib. 1. Rerum futurarum prognostica lib. 1. in Aristotelem commentarios. Claruit anno 1222.

Ioannes Aegidius Nucerienses, Ioannis à Vepria antistitis Claræuallis prouerbia Gallicana secundum ordinem alphabeti disposita Latinis uersibus (plerisq; leoninis) transtulit: Liber impressus Parisijs apud Ascensium, 1519. alternis Gallicis & Latinis. Claruit anno 1518.

Ioannes Aepinus, natione Germanus, ecclesiæ Hamburgensis pastor, scripsit in Psalmum quendam Dauidis Commentariũ, in quo de iustificatione, de uita Christiani hominis, de uotis & iuramentis, de consuetudine impiorum uitanda, de usuris, de contractibus, de redditibus, de corruptelis in iudici-

iudicio syncerè agitur: alijq; nonnulli loci diligenter explicantur. Liber impressus 1543.

* Libellum de sacris concionibus formandis, impressum cum alijs eiusdem argumenti libellis Basileæ apud Balthas. Lasium, anno 1541. librum De iustificatione hominis, De operibus legis, De fidei iustitia, & origine, De fidei discrimine & uirtute, De notis & signis iustificationis fidei & hominum iustificatorum, De imbecillitate & peccatis sanctorum, De discrimine peccatorū, De præmijs fidei & bonorum operum: cum confutationibus argumentorum quæ ab aduersarijs adduci possunt. Hæc omnia excusa sunt Francoforti apud Petrum Brubachium, anno 1551. Claruit anno Domini 1551.

Ioannis Agricolæ Hammonij, Germani, scholia copiosa in Therapeuticam methodum Cl. Galeni, impressa Augustæ Vindelicorum 1534. item in Galeni libros sex de locis affectis Commentarij, impreßi Norimbergæ, anno 1537. & Commentarij in librum G. de inæquali intemperie. Index copiosißimus simpliciū pharmacorum omniū à Dioscoride proditorum, secundum capita & libros, ordine alphabeti. Concordantiæ in authores præcipuos Simplicium medicamentorum: in quibus primo statim aspectu deprehenditur, num aliquo, & in quo loco simplex quodq; descripserit Dioscorides, Galenus, & Serapio: iuxta ordinem literarū. Ad scholiomagista quendam Enumeratio causarum, cur in Therapeuticam methodū G. scholia scripserit. Epistola ad Iacobum Gengerum Halensem medicum, de uua theriaca, de parabolanis hominibus, deq; moderatione studiorum, & alijs quibusdam. Liber impressus Basileæ apud Vuesthemerū 1539. cum Georgij Leonbergeri Epicedio, in Ioachimum Imperij Rom. Marschalchū in Bappenheim. Libri septem Aphorismorum Hippocratis iuxta literarum ordinem recitati, quo argumentum quoduis medicū, statim & primo obtuitu poßit ad oculos reuocari: Quibus apposita est perbreuis ubiq; enarratio Galeni, aut Oribasij, aut ubi ita uisum erat, utriusq; mixta. Liber sextus Epidemiorum Hippocratis, ex translatine L. Fuchsij, eodem ordine, atq; etiam difficiliorum scruporū breuibus expositiunculis atq; annotatiunculis enarratus. Idem liber iuxta supradictum literarum ordinem & filum ueteris translationis congestus, nonnullius fortaßis usus, eo quòd hæc ferè Laconicum authorem ita referat, ut uerbum uerbo reddi & transferri Latinè curauerit. Omnia ductu & auspicijs Ioā. Agricolæ Am. His accedit Circknizæ regionis descriptio per Georgium Leonbergerū: liber impressus Norimbergæ, 1537. Liber de herbis ueterū et recentiorum ordine alphabeti, impressus Basileæ apud Vuesthemerum. Nicoloi Alexandrini de compositione medicamentorū secundum locos liber, impressus primum in Germania, deinde Venetijs, apud Andream Arriuabenum, uterq; cum scholij Agricolæ Ammonij. Floruit anno 1537.

Ioannes Albertus Burerius scripsit castigationes quasdam in P. Vellei Paterculi historiæ Romanæ duo uolumina. Frobenius excudit Basileæ 1520.

Ioannes Albertus Vuidmestadius, I.C. Theologiam Mahometis & epitomen Alcorani ab alijs translatas, typis imprimi curauit, & annotationes adiecit. Idem in præfatiuncula pollicetur, se propediem editurū Alcorani libros 4. à se cōuersos. Roberti Ketenensis enim translationem, epitomen solū esse. Liber impressus Norimbergæ, 1543.

Ioannes Alcock Anglus Elygensis episcopus, scripsit Homelias ad uulgum lib. 1. abbatiam spiritus sancti lib. 1. de monte perfectionis li. 1. in psalmos pœnitentiales li. 1. meditationes pias, et alia. Claruit an. 1490.

Ioannes de Alerio, natione Tholosanus, ordinis beatæ Mariæ de mōte Carmeli, scripsit super Sentētias lib. 4. Lecturam in ecclesiasticum lib. 1. & alia plura. Floruit anno 1321.

Ioannes Alexander Brassicanus, uir de bonis literis optimè meritus: multos ante id tempus nusquam excusos autores typographis publicandos exhibuit, quorum plerisq; præfationes suas adiunxit: ut, opera Eucherij, Græca Geopnica Constantini, Saluiani episcopi librū de uero iudicio & pro* uidētia Dei, Petronij Arbitri satyras, quibus etiam scholia adiecit. Cōposuit & ipse nōnulla, ut sunt, Idyllion in Carolum electū Romanorū regem, Elegiæ, Dialogi, Xenia, Epigrammata: item Centuria quædam, et Symmicta prouerbiorum, excusa Lutetiæ apud Vuechelum. Floruit an. Domini 1536.

Ioannis Alexandrini medici & sophistæ Commētarij super Epidemiorum Hippocratis libros, impressi cum Ioannicio, siue eo libro quem Articellam uocant.

Ioannes de Abbatis uilla, archiepiscopus Bisuntinus, &c. natione Gallus, scripsit sermones de tempore lib. 2. sermones de sanctis li. 2. Eius Cōmentarij in Cantica cāticorū impressi Parisijs apud Ascensiū, an. 1521.

Ioannes Almenar Hispanus, scripsit librum de morbo Gallico, impressum Basileæ apud Ioā. Bebelium, 1536. cum alijs eiusdem argumenti libellis: & Lugduni 1539.

Ioannes Altensteig Mindelheimensis, scripsit uocabularium uocum, quæ in operibus Grammaticis plurimorum continentur, addiditq; Germanicas sæpe interpretationes: Opus impressum Argentinæ apud Ioan. Preuss. 1515. & Basileæ apud Adamū Petri anno 1514. Claruit anno 1508.

Ioannes de S. Amando, natione Gallus, scripsit super Antidotarium Nicolai, et de simplicibus lib. 1. Symph. Campegius. de usu idoneo auxiliorum ex Ioanne Amando, quædam impressa Moguntiæ, cum artificiali medicatione Christophori Heyll. 1534.

Ioannes de Anania Bononiensis, scripsit in Decretales: reliquit item Consiliorū uolumen 1. Citatur etiam nomine Archidiaconi. Mortuus est anno 1455.

Ioannes de Ancona, citatur inter Summistas in Summa Angel.

Ioannes Andreas episcopus Aleriensis, apostolicæ bibliothecæ secretarius, Nicolai Cusæ Cardinalis quondam contubernalis, scripsit in quartum decretalium li. 1. de usu feudorum lib. 1. de appellationibus lib. 1. epistolarum ad diuersos li. 1. Claruit an. 1491.

Ioannes Andreas, Bononiensis, scripsit super decretales lib. 5. super 6. decretalium lib. 1. in speculum additiones lib. 1. mercuriale lib. 1. summam de spon. & matrimo. lib. 1. super Clementinis lib. 1. de laudibus S. Hieronymi lib. 4. de arbore consanguinitatis lib. 1. Iuuenis admodum glossemata in sextum decretalium librum composuit, quapropter illa postea retractauit, interpolauitq;: deinde in Clementinas, postremò in Decretales, quod opus Nouella inscribitur, in quo ueterum scripta collegit, ordineq; digessit. Postremò autem opus additionum ad Speculum Guilielmi Durandi, quod edidit anno 1547. Summa eius super secundo Decretalium, item super quarto: ad hæc Arbor consanguinitatis, Affinitatis, & Cognationis tum legalis, tum spiritualis: liber impressus Basileæ apud Adamū Petrum, 1517. de sponsalibus & matrimonijs, alicubi in Italia. Citantur eius Lecturæ super Decretal. Disputationes Mercuriales super tit. de reg. iur. lib. 6. super singulis una. Disput. de clerico relinquente habitū, an gaudeat priuilegio. Incip. Quia sæpe quærimus. Floruit anno 1348.

Ioannes Angelus Bauarus ex Aichen, scripsit

scripsit libellum de correctione calendarij. Supputauit Ephemerides plures, & uaria prognostica. Tabulam æquationum motuum planetarum Georgij Peurbachij dum absoluere conabatur, obijt Viēnæ, 1512. Eius astrolabium planum in tabulis, continens qualibet hora atq; minuto æquationes domorum cœli, moram nati in utero matris, cum tractatu natiuitatum, & de horis inæqualibus pro quolibet climate mundi. Ioan. Bmericus excudit Venetijs, 1494.

Ioannes Angelus Odonus, natione Italus, scripsit epistolas aliquot ad Gilbertum Cognatū, quæ impressæ sunt Basileæ apud Rob. Vuinter. Claruit anno 1530.

Ioannes natione Anglicus, uir in medicinis empiricus, scripsit de morbis particularibus lib. 1. & dictus est ille liber Rosa Anglicana. Est autem practica medicinæ à capite ad pedes, ab uniuersalibus morbis ad particulares procedens. Liber impressus Venetijs apud Scotum, 1516.

* Ioannes Anglorum rex, Henrici Secūdi iunior filius, scripsit pro republica sua legum lib. 1. ad Innocentium contra Barones, & epistolas ad magni nominis uiros doctissimas. Claruit anno 1271. quo etiam ueneno per Cistertiensem monachum sublatus est.

Ioannes Annius Viterbiensis quidam, non ita dudum scripsit Antiquitates Italiæ.

Ioannes Antiochenæ ecclesiæ presbyter, Eusebij Emiseni, Diodoriq; sectator, multa componere dicitur, de quibus περὶ ἱερωσύνης tantum legi. Hieron.

Ioannes Antiochenæ parrochiæ ex grammatico presbyter, scripsit aduersum eos, qui in una tantum substantia adorandum asserunt Christum, nec acquiescunt duas in Christo confitendas naturas: simul & impugnat aliquas Cyrilli Alexandrini episcopi sententias, incautè ab illo aduersum Nestorem prolatas. Gennad. Claruit anno 480. temporibus Zenonis Aug. Eius homiliam in Chalcedone dictam, Rob. Vuinter impreßit Basileæ, 1542. cum synodicis constitutionibus.

Ioannes Antonius Campanus, episcopus Aretinus, scripsit opus de fugienda ingratitudine. De Thrasymeni lacus excellentia, De Diana elegias. Celebrauit suis carminibus Syluiam & Surianam. Scripsit orationem habitam in funere Calixti Pontificis, De regendo præterea magistratu opus, De dignitate matrimonij, Orationem funebrem habitā in funere Cardinalis Crotoniatum: orationes de sancto Stephano, et de Spiritusancto. Scripsit etiam de uita & rebus gestis Andreæ Brachij Perusini, Italicæ olim militiæ imperatoris fortißimi, libros 6. excusos Basileæ apud Brylingerum, anno 1545. Claruit anno 1477. quo etiam Senæ mortuus est. *

Ioannes Antonius Flam. Forocorneliēsis, scripsit syluarum libros 2. Epigrammatum libros 3. excusos Bononiæ, anno 1515. *

Ioannes Antonius de S. Georgio episcopus Alexandrinus, Mediolanen. citatur in Summa Angelica (nam eius authoris ætate uixit) inter scriptores Iuris Canonici, aut Ciuilis.

Ioannis Antonij Modesti, Vmbri, de laudibus Maximiliani Cæsaris, excusum est Argentinæ apud Schurerium, cum præfatione Beati Rhenani, anno 1510. *

Ioannis Antonij Piperonis Contursini Lucani I. C. de omni uero officio libri 7. excusi Neapoli, anno 1534.

Ioannes Antonius Rosellus scripsit super primum Codicis.

Ioannes Antonius de Rubeis, scripsit in 1. Infor. R. Soluto matri. l. 1. & 2.

Ioannes Apellus scripsit isagogen per Dialogum, in Iustiniani Institutiones.

Ioannes *apostolus, quem Iesus amauit plurimũ, filius Zebedæi, frater Iacobi apostoli, quem Herodes post passionem Domini decollauerat, nouissimus omnium scripsit euangelium, rogatus ab Asiæ episcopis, aduersus Cerinthum, aliosq́; hæreticos. Scripsit autem & unam epistolam, cuius exordium est: Quod fuit ab initio, quod audiuimus, & uidimus oculis nostris, &c. quæ ab uniuersis ecclesiasticis & eruditis uiris probatur. Reliquæ autem duæ, quarũ principium est, Senior electæ dominæ, & sequentis, Senior Caio charissimo, Ioannis presbyteri asseruntur. Quartodecimo autẽ anno, secundam post Neronem persecutionem mouente Domitiano, in Patmon insulam relegatus, scripsit Apocalypsim, &c. Vide Suidã, & Sophronium de uita Euãgelistæ.*

Ioannes *Arboreus Laudunensis, theologus Parisiensis, edidit Commentaria in quinq; uoces Porphyrij, in Aristotelis Categorias, & librum de interpretatione, in tota Physica.* * *Item Theosophiæ tomos duos, qui cõplectuntur utriusq; Testamenti difficiliorum locorum expositionem libris 19. uolumen excusum Parisijs. Commentaria in Cantica canticorum, & in Ecclesiasten, impressa Parisijs apud Colinæum, an. 1537.* * *In Salomonis prouerbia, Parisijs apud Ioã. Roigni, anno 1549. in quatuor Euãgelistas, Parisijs apud eundem, anno 1551.*

* Ioannes *Archicantor Romanus, scripsit librum de modulandi & legendi ritu. De Anglorum synodo li. 1. de eorundem fide li. 1. de synodo Romana li. 1. Claruit an. 679.*

Ioannes *Arculanus Veronensis scripsit Expositionem noni libri Rhazæ ad Almansorem, paucis exceptis capitulis ab eo morte præueniente non explanatis: Liber impressus Venetijs, anno 1493. Eiusdem cõmentarius super quartam Fen Auicennæ, impressus.*

Ioannis *Arelatani liber de secundis nuptijs, impressus Lugduni.*

Ioannes *Aretinus Romanæ ecclesiæ subdiaconus, Athanasij Alexandrini uitæ è pluribus locis collectæ librum edidit, teste Volater.*

Ioannes *Argyropylus Constantinopolitanus, ex Aristotele conuertit Prædicamẽta, Posteriorum analyticorũ libros 2. de naturali auscultatione libros 8. de cœlo lib. 4. qui & seorsim Venetijs impressi sunt, 1516. Ethicorum ad Nicomachum li. 10. qui cum Latinis operibus Aristotelicis Basileæ editis habentur.*

Ioannes *Argyropylus iunior Græcus, Aristotelis librũ de Interpretatione uertit.*

Ioannes *Arnoldus Bergellanus scripsit de Chalcographiæ inuentione encomion, carmine elegiaco, impressum in Germania.*

Ioannis *Arnolleti poematia quædam, Fides, spes, charitas, threnodia, &c. Rob. Vuinter excudit Basileæ, in libello uariorũ poematum.*

Ioannes *de Arnono I. C. scripsit Practicam, Cautelas, Soliloquia, Dialogos, Cõmentarios, Singularia ad statuta regni Neapolitani.*

Ioannes *Artopæus scripsit duo colloquia, alterum Sensus & rationis, alterum adulationis & paupertatis: quibus uiua humanæ uitæ imago exprimitur. Scripsit præterea de arbore scientiæ ac eruditionis, orationem doctissimam. Hæc unà excusa sunt Basileæ apud Ioan. Oporinum anno 1547. item Mineruæ apotheosin, ab eodem excusam, 1551.* *

Ioannes *de Arundine, Germanus, episcopus Vsbiten. scripsit in librum Sapientiæ lib. 1. in epistolam Pauli ad Rom. li. 1. in Beati immaculati, sermones lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. & quædam alia. Claruit anno 1490.*

* Ioannes Astoe Anglus, Ioannis Vuicleui discipulus, scripsit contra usurpationes cleri lib. 1. de recto usu sacramenti lib. 1. rationem suæ fidei lib. 1. contra mendicitatem otiosam lib. 1. & alia. Claruit anno 1382. quo etiam ad perpetuos carceres damnatus est.

* Ioannes Ashuuarbij Anglus, Vuicleui discipulus, scripsit Determinationes scholasticas, ordinarias quæstiones, placita Theologica, De triplici necessitate, contra mendicitatem, aduersus Ricardum Maydeston, & sermones infinitos. Claruit anno 1380.

Ioannes Atrocianus, natione Germanus, edidit Commentarios quosdam grammaticos in uulgarem librum Macri de uiribus herbarum: impressos Friburgi Brisgoiæ apud Emmeum, 1530. Eiusdem Elegia de bello rustico, anno redempti orbis 1525. in Germania exorto: Epigrammata aliquot selectiora, cum epistola ad bonas literas exhortatoria, excusa ibidem, 1528. Claruit anno 1528.

* Ioannes Auene Rubeaquensis, transtulit ex Gallica lingua librum cuiusdam Anonymi, De repugnantia doctrinæ Christi ac Romani Pontificis, inscriptum. In quo demonstratur per antithesin, Pontificum doctrinam ac uitam, non tantum sacrosancto Christi Euangelio non consentaneam, sed extra Dei uerbum ab hominibus traditam atq; confictã esse. Liber impressus an. 1546.

Ioannes Auentinus scripsit rudimenta Grammaticæ, de octo partibus orationis & constructione, de Græcorum declinatione, de figuris, quantitate, accentu, distinctionibus, pedibus, carminibus, ex optimis quibusq; authoribus collecta. Erhardus Sampachius excudit Augustæ Vindelicorum, 1519. Scripsit etiam numerandi per digitos manusq;, ueterum cõsuetudinis explicationẽ ex Beda, cũ picturis & imaginibus. Liber impressus Ratisbonæ, anno 1532. Illustratæ Germaniæ libr. 10. quorũ titulos ex Gesneri magna Bibliotheca petes. Claruit an. 1520.

Ioannis Augerij cuiusdam grammatica impressa.

Ioannes Augustinus Pantheus Venetus scripsit Arsettheoriam transmutationis metallicæ, cũ Voarchadumia, proportionibus, numeris & iconibus rei accommodis illustrata. Liber impressus Parisijs apud Viuantium Gaucherotium, anno 1550. *

Ioannes de Aurbach, natione Germanus, presbyter ecclesiæ Bambergensis, scripsit De sacramentis ecclesiæ lib. 1.

Ioannis Aureliani cõmentarij in Psalmum 71. & 138. impreßi Parisijs.

Ioannis Aurelij Augurelli P. Ariminensis Chrysopœiæ libri tres, carmine heroico, ad Leonem X. Pont. Max. & Gerontiecon lib. 1. Ioan. Frobenius excudit Basileæ, 1518. Eiusdem libros Iamborum tres, Sermonum duos, Carminum duos, excudit Aldus 1505. *

Ioannes Aurispa Siculus, Græcis & Latinis literis insigniter doctus, transtulit Archimedis opera, & Hieroclem.

Ioannes Baconthorpe Anglus, et Carmelita, scripsit in Magistrum sententiarum lib. 4. quæstiones ordinarias, Compendium legis Christi, Placita theologica lib. 4. determinationes lib. 1. in metaphysicam Aristotelis lib. 12. in Ethica eiusdem lib. 10. in politica lib. 8. in libros de anima lib. 3. in Meteora lib. 4. de cœlo & mundo lib. 4. de generatione & corruptione lib. 2. de sensu & sensato lib. 2. de memoria & reminiscentia lib. 2. de somno & uigilia lib. 2. de longitudine & breuitate uitæ li. 2. in Physica Aristotelis lib. 8. in Elenchos eiusdem lib. 2. in Topica lib. 4. in posteriora lib. 2. in priora lib. 2. in Perihermenias lib. 2. in prædicamenta lib. 3. sophismata quoq; lib. 1. de Sphæ *

ra iudiciali lib. 1. de multiplicatione specierum lib. 1. de conceptione Mariæ lib. 3. speculum Carmelitarum lib. 1. in regulam eorundem lib. 1. compendium iurium eorundem lib. 1. tractatum de suo ordine. De paupertate Christi lib. 1. commentaria in Genesim, Exodum, Leuiticum, Deuteronomion, in Iosue, Iudicum, Ruth, libros Regum, in Paralipomenon, Esdram & Nehemiam, in Tobiam, Iudith, Hester, Iobum, Psalterium, Prouerbia Salomonis, in Ecclesiastem, Cantica canticorum, in librum Sapientiæ, Ecclesiasticum. super Esaiam, Hieremiam, in Threnos eiusdem. in librum Baruch, in Ezechielem, Danielem, & minores prophetas omnes. super Machabæos. in Euangelium Matthæi, Marci, Lucæ, Ioannis. in Paulũ ad Romanos, Corinthios, Galatas, Ephesios, Philippenses, Colossenses, Thessalonicenses, Timotheum, Titum, Philemonem, ad Hebræos. Rursus in Paulum libros 14. in Acta apostolorum. in epistolas Canonicas. in Apocalypsim Ioannis. in Augustinum de ciuitate Dei lib. 23. in eundem de Trinitate. in Anshelmum de incarnatione uerbi lib. 1. in eundem, cur Deus homo, lib. 2. sermones uarios lib. 2. de æternitate Dei lib. 1. de fide & baptismo lib. 1. de dignitate ecclesiæ li. 1. contra idololatriam li. 1. contra Iudæos lib. 1. de potentijs animæ lib. 1. de perfectione iustitiæ lib. 1. compendium Christianæ pietatis libros quatuor, de Astrorum scientia librum 1. contra artes magicas librum 1. in canones pontificum librũ 1. de iurisdictione claustraliũ librum 1. cõtra uanitates seculi librum 1. Claruit anno Domini 1346.

* Ioannes Baleus Sudouolca Anglus, scripsit Fasciculum rerum scitum dignarum lib. 4. scriptores ab Helia lib. 2. scriptores ex Bertoldo lib. 6. additiones ad Tritemium lib. 1. collectiones Germanicas lib. 1. collectiones Gallicas lib. 1. collectiones Anglicas lib. 1. ex diuersis Bibliothecis collectaneorum lib. 1. catalogum generalium librum 1. bellum spirituale. Castellum pacis lib. 1. ad Hulliensem synodum lib. 1. ad Paleonydorum appendices lib. 1. Historiam Patronatus lib. 1. historiam Simonis Angli lib. 1. historiam Franchi Itali lib. 1. in præfationẽ fastorum Mantuan. Anglorum Heliades lib. 2. Britanniæ scriptores lib. 6. in tres Vualdenſ tomos, indices. Vitam diui Ioannis Baptistæ lib. 14. comœdiam de Christo duodenni. Comœdias de baptismo & tentatione duas. De Lazaro resuscitato unam. De pontificum consilio unam. De Simone leproso unam. De cœna Domini & pedum lotione unam. De Christi paßione duas. De sepultura & resurrectione duas. De sectis papisticis libros duos. Contra Momos & zoilos lib. 2. de Proditionibus papistarum lib. 2. in uerbi peruersores librũ 1. pro Ioanne Anglorum rege libros 2. de Thomæ Pecketi imposturis librũ 1. de promißionibus diuinis libro 1. de prædicatione Ioannis librũ 1. de Christi tentatione lib. 1. de corruptis Dei legibus lib. 1. de amoris imagine librũ 1. transtulit etiam Pammachij tragœdiam libris 4. scripsit etiam Britannico sermone in Apocalypsin Ioannis lib. 3. aduersus impostorem Standicium lib. 1. contra iurandi consuetudinem librũ 1. de homine peccati libros 2. de mysterio iniquitatis librum 1. contra Pseudochristos librũ 1. uitam Ioannis Oldecastel lib. 1. acta Anglicorum cœlibum libros 2. dialogorum lib. 1. cantiones Christianas. Contra Balbamitas lib. 1. apologiam pro Barnes lib. 1. pro Gray contra Smyth, lib. 1. ad exhortationem papisticam librũ 1. agones Annæ Askeuuæ lib. 2. ad Elizabetham reginam, Facetias & iocos. De hebdomada coram Deo. Epitome Chronicorum. De bello Vuicleui

cleui contra papistas. Episcoporum Alchoranum. Transtulit ex Anglico in Latinum sermonem, examinationē Guilhelmi Therpe. & ex Latino in Anglicum, Apologiam Sebaldi Heyden contra Salue regina, cum epistola Ioannis Pomerani ad Anglos, & alia. Floruit anno 1548.

Ioannes Balistarij, patria Cathalanus, ordinis fratrū B. Mariæ de monte Carmeli, scripsit super sententias lib. 4. de bello militantis ecclesiæ & Antichristi lib. 1. sermones uarios librum 1. & quædam alia. Claruit anno 1374.

Ioannis Baptistæ Almadiani Viterbien. carmina multa in mortem Platinæ, in fine operum ipsius Platinæ.

Ioannes Baptista Bagolinus filius, & Hieronymus Bagolinus pater, trāstulerunt Alexandri Aphrodisiei quæstiones naturales, morales, & librum de fato: ut in patris nomine diximus.

Ioannes Baptista I.C. gener Bartoli, scripsit de arbitris: liber impressus. In 1. ff. ueteris, de iust. & iure. l. omnes populi. & de offic. assess. l. diem functo. De iurisd. om. iud. l. imperium. & l. Iubere cauere. & l. 1. quod quisq; iuris. & l. de ætate. de mino. & l. more. Item in 2. ff. uet. de condi. tritic. l. in hac. & l. quod certo loco: & commodati. l. 1. si ut certo. §. si duobus uehiculum. & de iureiurando. l. admonendi. & de condit. indeb. l. frater à fratre. Item in 1. Cod. de summa trinit. l. 1. in 2. Cod. de impu. & al. sub. l. precibus: ad Orficianum. l. si qua illustris. Præterea scripsit De debitore suspecto, fugitiuo. De ludo. De pactis & constituto. De transactionibus. Repertorium in cap. 1. de feud. cogn. De modo studendi. De unionibus ecclesiarum & beneficiorum. Defensorium iuris. Allegationes. Consilium in materia possessoria, & in materia simulationis contractus. Videtur autem hic idem esse, qui et Ioan. Bapt. Caccialupus aliàs dicitur, de quo suprà.

Ioannes Baptista Confalonerius Veronensis, scripsit de uini natura, eiusq; alendi ac medendi facultate libros 2. Bebelius impressit Basileæ, 1535.

Ioannes Baptista Egnatius, Venetus, insignis bonarū literarū in patria professor, scripsit de Romanis principibus uel Cæsaribus libros tres, à Dictatore Cæsare ad Constantinum Palæologum, hinc à Carolo Magno ad Maximilianum Cæsarem. Item Annotationes in uitas Cæsarum apud Suetonium, nempe Aeliani, Spartiani, Iulij Capitolini, Lampridij, Flauij Vopisci, Trebellij Pollionis, Vulcatij Gallicani. Frobenius excudit Basileæ cum alijs historicis: & Gymnicus Coloniæ, 1519. & Aldus Venetijs, primus omnium. De origine Turcarum librum, impressum Basileæ apud Henricum Petrum. Obseruationes in Ouidium, impressas. Interpretamenta in familiares epistolas Ciceronis, excusa Mediolani, 1519. et nuper etiam Basileæ apud Rob. Vuinter, cum plurium aliorum annotationibus in easdem. Panegyricum in Francorum regem, typis excusum. Racemationes, quæ obscuriores aliquot authorum locos interpretantur. Sunt autem capita 21. Ascensius excudit Parisijs.

Ioannes Baptista Folengius, scripsit Commentarium in omnes Psalmos: Isingrinius excudit Basileæ, anno 1550. Scripsit * præterea in epistolam D. Ioannis canonicam commentaria, impressa. Claruit anno 1551.

Ioannes Baptista Gabia Veronensis, septem tragœdias Sophoclis Latinas fecit ad uerbum, & scholijs illustrauit: Liber impressus Venetijs, anno 1543.

Ioannis Baptistæ Goynei opera impressa.

Ioannes.

Ioannes Baptista Memmius Apollonij Conica transtulit.

Ioannes Baptista Montanus, medicus Veronensis, Aetij medici libros 10. transtulit: nempe septem priores, & tres postremos, postea etiam à Cornario uersos, & excusos Basileæ, apud Frobenium.

Ioannes Baptista Pius Bononiensis, in multos ueterum commentaria reliquit: sed quæ nos resciuimus, hæc sunt: Annotationes priores & posteriores, per capita diuisæ, quibus uarij authorum loci explicantur: Castigationes Ciceronis ad Hortensium: Liber impressus Parisijs apud Ascensium, 1511. cũ alijs uarijs. Annotationes in Metamorphosin Ouidij, cum Raph. Regij commentarijs in eandem, impressæ. Commentarij in Plautum, Bononiæ impreßi, et Mediolani 1500. Obseruationes in difficiliora loca comœdiarum Plauti, cum Bernardi Saraceni, & Ioan. Petri Vallæ commentarijs impressæ Venetijs, 1511. Commentarij in C. Sollij Sidonij Apollinaris poemata, excusi Basileæ. In epistolas Ciceronis ad Atticum, ibid. excusi apud Rob. Vuinter, cum alijs quibusdam. Ex quarto Argonauticorum Apollonij lib. C. Valerij Flacci Argonautica suppleuit Latinis hexametris, quartum eius librum perficiens, & insuper duos addens. Aldus excudit: uide in C. Valerio. Retractationes scripsit editionum suarum, uidelicet commentariorum in Plautum, Blegidion libros V. et Censoriarum annotationũ. Retractationes istæ adiectæ sunt ad commentarios Ioan. Baptistæ Pij in Lucretium, excusos Lutetiæ apud Ascensium 1514. Commentarij in mythologias Fulgentij, quos Iacobus Locher Philomusus in suis super easdem commentarijs secutum se fatetur. Scripsit elegiam carmine doctißimo, excusam Bononiæ apud Ioannem Antonium de Benedictis, anno 1509.

Ioannes Baptista de S. Seuerino I. C. scripsit super 2. Cod. &c. Vide Baptista de S. Seuerino.

Ioannis Baptistæ de Gazalupis, siue Caccialupus, de S. Seuerino, tractatus de modo studendi in utroq; iure per decem documenta, cum nominibus præstantiorum scribentium, & operum ipsorum tam canonistarum quàm legistarum, usq; ad sua tempora: impressus cum Sebastiani Brant expositionibus omnium titulorum utriusq; iuris.

Ioannis poetæ Barbucali epigramma de conflagratione Beryti, & alia multa, habentur in Florilegio Græco, libro 1.3.4. & sexto.

Ioannes Barnyngham Anglus, ex Gipsensuuicensi Suldouocarum comitatu collegio Carmelita, scripsit cõmentarios in textum sententiarum lib. 4. quæstiones ordinarias lib. 1. de enormitate peccati lib. 1. Claruit apud Anglos anno 1448.

Ioannes Bartolomæus Marlianus, patricius Mediolanensis, scripsit de topographia antiquæ Romæ libros septẽ: cuius Epitomẽ Thom. Platterus impres. Basileæ, 1538. cum Pomponio Læto de antiquitatibus Romæ, & libello P. Victoris de locis Romæ. Gryphius etiam excudit Lugduni, & Romæ impressus est 1534. & nuper iterum ibidem, auctus & recognitus, cum imaginibus. & deinde rursum Basileæ apud Ioannem Oporinum, etiam cum imaginibus, anno 1550. Claruit anno 1540.

Ioannes Bartholus Parisiensis, in appendice ad scriptores Ioan. Trittemij, miris laudibus celebratur: sed nihil ab eo scriptum commemoratur.

Ioannes Basolus quidam scripsit super 4. Sen. Liber impressus.

* Ioannes Bate Anglus, Carmelita, scripsit de constructione partium orationis lib. 1. Super uniuersalia lib. 1. Super prædicamenta lib. 3. in sex principia lib. 1. De anima quæstiones lib. 1. Pro introitu sententiarum lib. 1. Acta ordinaria lib. 1. Encomium theologiæ lib. 1. replicationes argumentorum lib. 1. Compendium logices lib. 1. sermones per annum lib. 1. ad clerum Oxoniensem li. 1. collationes synodales lib. 1. de Assumptione Mariæ lib. 1. Claruit anno 1429, quo etiam obijt.

Ioannes abbas monasterij S. Bauonis, ordinis diui Benedicti, natione Germanus, scripsit De esu carniū lib. 1. declarationes in regulam lib. 1. quæstiones sententiarū lib. 1.

Ioannis Becci collectio locorum Scripturæ, quibus Italorum dogmata comprobat, & alia quædam capita diuersorum sanctorum: Liber est Græcus, manuscriptus, in Bibliotheca quadam Italiæ.

* Ioannes Beckinsau Anglus, scripsit ad Henricum Anglorum regem, de absoluto regis imperio. Claruit anno 1548.

Ioannes Beetz, natione Germanus, ordinis fratrum beatæ Mariæ de monte Carmeli, scripsit in Epistolam Pauli ad Rom. lib. 1. Præceptorium diuinæ legis lib. 10. De sacramento altaris lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. Quæstiones uarias disput. li. 1. Claruit an. 1476.

Ioannes de Beka, Germanus, clericus ecclesiæ Traiectensis, edidit Chronicam Traiecten. ecclesiæ lib. 1. Claruit an. 1350.

Ioannes Beleth, Parisiensis theologus, scripsit summam de diuinis officijs lib. 1. sermones quoq; uarios lib. 1.

* Ioannes Bellenden natione Scotus, scripsit Cosmographiam, historiæ Albaniæ descriptionem lib. 1. Claruit anno 1536.

* Ioannes Benedictus canonicus Vratislauiensis & Cracouiensis, scripsit de uisionibus & reuelationibus naturalibus & diuinis libellum, excusum Moguntiæ apud Franciscum Behem, anno 1550.

Ioannis Berberij Vallauiensis Viatorium utriusq; iuris: liber impressus alicubi in Germania.

Ioannis Berceuali compendium diuini amoris.

Ioannes Bernardus Felicianus Venetus, uir Græcè & Latinè eruditus, multa transtulit ex Græcis medicis, philosophis, & theologis: & præsertim Cathenam illam auream (ut uocant) siue Oecumenij interpretationem Græcam in Acta Apostolorum, Pauli, & aliorum epistolas: Et ex Cl. Galeno libros de Hippocratis & Platonis decretis. De anatome matricis lib. 1. de fœtuum formatione lib. 1. impreßi sunt Basileæ apud Cratandrum seorsim: deinde cum omnibus Galeni Latinis operibus, ibidem apud Frobenium, & Venetijs. Pauli Aeginetæ librum sextum de chirurgia transtulit, quoniam is in prima Basiliensi uersione omissus erat: ubi deinde seorsim excusus apud Bebelium, 1533. reliquo operi additus est. Alexandri Aphrodisiensis explanationem in primum librum priorum Resolutoriorum Aristotelis Latinā fecit: quæ translatio Venetijs impressa est, anno 1543. apud Hier. Scotum. Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum libri 10. cum Eustratij, Aspasij, Michaelis Ephesij, nonnullorumq; aliorum Græcorum explanationibus nuper Latinitate donati ab eodem, adiecta eiusdem præfatione doctißima: in qua compendio quasi quodam, partim quid proponat his in libris Aristoteles, & quo ordine progrediatur: partim eius doctrinam non modo à Christiana pietate non discrepare, sed admodum utilem quoq; esse, declaratur: opus impressum Venetijs primum, 1541. apud hæredes Lucæ Ant. Iuntæ Florētini: deinde Basileæ

apud Ioan. Oporinum. Claruit anno 1546. Vide Bernardus Fel.

Ioannes Bertachinus de Firmo, iureconsultus, scripsit repertorium utriusq; iuris lib. 3. quæstiones uarias.

Ioannes Bertrã Nuenburgensis, Germanus, scripsit in prologum Bibliæ lib. 1. collationes multas ad clerum lib. 1. de ualore missarum lib. 1. quæstiones uarias. Et quædam alia. Claruit anno Do. 1494.

* Ioannes Beston, Anglus, Lynnensis cœnobij ad Carmelitas olim præpositus, scripsit compendium theologiæ moralis lib. 1. Ordinarias quæstiones lib. 1. Super uniuersalibus Holcoth lib. 1. Rudimẽta logices li. 1. sermones in Euãgelia lib. 1. sermones in epistolas lib. 1. Claruit an. 1428. quo etiã obijt.

* Ioannes Beuerlacius ex Anglosaxonum regione natus, Archiepiscopus Eboracensis, scripsit in Euangelium Lucæ, Homelias Euangeliorũ, et alia. Claruit anno 721. quo etiam obijt.

Ioannes de Blanasco, Burgundus, scripsit de actionibus aduocatorum lib. 1. & ordinẽ iudiciariũ, qui publicè extat: Variarũ quæstionũ lib. 1. cõmẽtarij eius in tt. de actionibus in Inst. impressi sunt Moguntiæ & Lugduni apud Gryph. 1542. Floruit 1256.

Ioannes Blanchinus Bononiensis, scripsit tabulas astronomicas, & canones in eas: liber impressus Venetijs, 1526. apud Lu. Ant. Iuntam, castigatus per L. Gauricum, cum eiusdem additionibus, ac nouis tabellis.

Ioannis Blanchi summa super Feudis, siue super usu feud. Liber impressus.

Ioannes de Blomẽdal, Germanus, scripsit sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. sermones per quadragesimã lib. 1. Vixit anno 1330.

* Ioannes Bluom edidit exactã descriptionẽ atq; delineationẽ quinq; columnarũ, cum symetrica earũ distributione, ad sculptorũ, pictorum, fabrorũ ærariorũ, lignariorum atq; statuariorum utilitatẽ, excusam Tiguri apud Frosch. an. 1550. Claruit Tiguri, 1551.

Ioannes Bocatius de Certaldo, patria Florentinus, edidit de genealogia Deorũ li. 14. de illustribus uiris lib. 1. de claris mulieribus lib. 1. de hæresibus Bohœmorũ lib. 1. de uictorijs Sigismundi lib. 1. de bellis imperatorum lib. 1. de montibus lib. 1. de fontib. li. 1. de fluminibus li. 1. de bellis Florẽtinorũ li. 1. de rebellione terrarum ecclesiæ lib. 1. de uictoria Tartarorum lib. 1. de stagnis et paludibus lib. 1. de nominib. maris lib. 1. bucolicorum lib. 1. de Cõstantinopoli capta lib. 1. epistolarũ ad diuersos lib. 1. et alia multa. Vernacula autẽ lingua multi eius extant libri, iocis & uanitatibus pleni: sicut liber Centũ nouorum, Corbatius, & Philostratus. * compendium in Romanã historiã breuissimum, nuper editum Argentinæ, 1535. & Coloniæ apud Gymnicum. Liber de claris mulierib. impressus Bernæ Heluetiorum, 1539. de genealogia Deorum, lib. 15. item de montium, syluarum, fontium, lacuum, fluuiorum, stagnorũ, et mariũ nominibus liber, impressus Basileæ apud Heruag. 1532. claruit an. 1375.

Ioannes Boemus Aubanus, natione Germanus, omnium gentium mores, leges, et ritus descripsit: opus absolutum tribus libris, Aphricã, Asiam, & Europã cõplectentib. impressum Friburgi Brisgoiæ, 1540. apud Emmeũ, et Lugduni apud Gryphiũ, 1541.

Ioannes Bœsenstein, Germanus, libellũ grãmaticũ Hebraicæ linguæ scripsit, qui et impressus habetur: alias cognomen eius scriptũ inuenio, Beschenstein. Claruit an. 1524.

Ioannes Boscus codega, scripsit super 2. Decretalium.

Ioannes Besianus Cremonẽsis, Iureconsultus, Asonis & Accursij præceptor, scripsit in Pandectas lib. 1. quem Odofredus uentosam summulam uocat. Item super C. lecturam.

ram. Claruit anno 1260.

Ioannes Brămart Aquensis, Germanus, scripsit super sententias lib. 4. sermones uarios lib. 1.

Ioannes Bourchier Anglus, eques auratus, scripsit Chronicorum Ioannis Froissardi li. 4. Et comœdias quasdă. Claruit an. 1523.

Ioannes Brĕtius, Germanus, multos utriusq; Testamenti libros enarrauit. scripsit autem libellum casuum quorundă matrimonialium, impressum Basileæ apud Vuesthemerum, 1536. cum præfatione D. Martini Lutheri. Item cŏmentariŭ in Exodŭ Mosi, impressum Halæ Sueuorŭ apud Petrŭ Brubachium, 1539. cŏmentariŭ in Leuiticum, impressum Francoforti, 1542. cŏmentaria in librŭ Hiob, impressa Haganoæ 1527. apud Secerium. in Amos prophetă, cŏmentarium impressum. Audio etiam aliquid in Ecclesiasten ab eo scriptum Germanicè, quod deinde ab alio quodă Latinitate donatŭ sit. in epistolam Pauli ad Philemonĕ, et in historiam Esther cŏmentariolŭ excusum Halæ Sueuorum, 1543. in Euangeliŭ secundŭ Lucam, homilias 190. excusas Francofordiæ, & Basileæ apud Rob. Vuinter 1544. in D. Ioannis Euangelion exegesim, per autorĕ nouissimè correctă: & impressam Francoforti apud Brubachiŭ, an. 1542. in Acta apostolica Homelias 122. excusas Haganoæ apud Brubachium, an. 1536. Explicationĕ psalmorum Dauidis 94. Deus ultionŭ, &c. & 130. De profundis, &c. impressam 1550. Basileæ. cŏmentariŭ in Esaiă prophetă, excusum Francoforti apud Brubachiŭ 1550. Claruit 1551.

Ioannes Breton Anglus, I.C. episcopus Herefordensis, ad cŏmunĕ Anglorŭ reipub. utilitatem conscripsit ingens opus de iurib. Anglicanis. Obijt anno 1275.

Ioănis Briesmăni, ad Casparis Schatzgeyri Minoritæ plicas responsio, pro Lutherano libello de uotis monasticis: itĕ M. Lutheri ad Briesmannum epistola de eodem. libellus impressus in Germania, 1523.

Ioannes Britannicus ex Palatiolo agri Brixiani oppido ortus, scripsit cŏmentariorum opus celeberrimŭ, in Persiŭ, in Statiŭ, in Metamor. Ouidij. epistolas quoq; uarias. & alia complura. Claruit 1493. Ioan. Brixien. annot. in Teren. excusæ Lugduni, 1522.

Ioannes Brame, Anglus, Augustinianus, scripsit sermones uulgares, & Chronicorum indicĕ. Gorlestanæ obijt mortem, anno 1449.

Ioănes de Bromyard, ordinis fratrŭ prædicatorum, scripsit summam prædicătiŭ li. 1. summam iuris mortalis lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1.

Ioannis Brucherij Trecen. in carmen Baptistæ Mantuani de fortuna Francisci Gonzagæ, cŏmentarius impressus, cum reliquis in Baptistæ opera commentarijs.

Ioănes Brunellus, scripsit de sponsalibus. in 1. decretal. de electione. c. licet deuitanda. in 5. decretal. de homicidio, c. 1. de potestate legati, & in eodĕ tractatu de Cardinalib.

Ioannes de Bruyellis, ordinis canonicorum regulariŭ S. Augustini, scripsit Rosetŭ exercitiorum spiritualium, et sacrarum meditationum lib. 2. & de illustribus uiris sui ordinis lib. 1. Vixit anno 1495.

Ioannes Bucius Aenicola, Europæ totius luculentă descriptionĕ effinxit ad formam uirginis. Vuechelus excudit Parisijs in tabula duarum chartarum, altera tantum facie impressa, ut liceat affigi ad parietem.

Ioannis Bugenhagij Pomerani in librum Psalmorum interpretatio, impressa Basileæ apud Adamum Petrum, 1524. psalterium Dauidis, & integri loci sacræ doctrinæ, ex omnibus prophetis, cum quibusdam alijs pijs Canticis: hæc Latinè conuersa ab eodem, excusa sunt Vuittenbergæ, 1544. Annotationes in epistolas Pauli ad Galatas,

tas, Ephesios, Philippen. Colossen. utramq; ad Thessalonicen. ad Timotheum utramq; ad Titum, Philemonem, & Hebræos: excusæ apud Adamũ Petrum, 1525. Publica confessio ex Christi institutione de Sacramento corporis & sanguinis Christi, qua suæ fidei de cœna Domini reddit rationem, Alexander Vueyssenhorn impreßit Augustæ Vindelicorum, 1529. Contra nouum errorem de sacramento corporis & sanguinis Domini nostri Iesu Christi epistola, eadem Germanicè impressa Vuittembergæ, 1525. epistola ad fideles in Anglia. Annotationes in Deuteronomium. in Samuelem prophetam, id est, duos libros Regum. Historiã paßi Christi & glorificati ex Euangelistis conciliatam, cum annotationibus: Adamus Petri excudit Basileæ, 1524. Expositiones in Ionã * prophetã, Vuittenbergæ apud Vitum Crentzer, anno 1550. Claruit anno eodem.

* Ioannes Burgensis monachus Benedictinus, scripsit Anglorum annales. Claruit circa annum Do. 1200.

Ioannis Buridani Logica impressa.

Ioannis Busmanni poemata quædam impressa Vuittenbergæ, 1537.

Ioãnes à sacro Busto, uide infrà in Io. S.

Ioannis Butini de quantitate syllabarũ liber impressus.

Ioannes Cæsarius Iuliacensis, Germanus, scripsit dialecticam in decem tractatus digestã, omnia ferè eius artis præcepta tam breuiter quàm luculenter complectens. opus impressum Coloniæ apud Eucharium Ceruicornum, 1532. et apud Gymnicum ibidem. Commentaria in Iodoci Clichthouei introductionem terminorũ cognitionis, impressa Parisijs apud Vuechelum. Rhetoricam ex optimis autoribus collectam, ibidem impressam, & Friburgi Brisgoiæ, 1541. apud Emmeum. Ex sex libris Caroli Bouilli Geometrici introductorij epitomen quandam collegit, quæ impressa est cum appendice Margaritæ philosophicæ, Basileæ apud Henricum Petrum. Diomedis Gramatici opus emendauit, scholijsq; illustrauit. Vide in Diomede. Castigauit & scholijs explanauit C. Plinij libros duos de medicina pisciũ, Pauli Iouij de piscibus Romanis librum, Oppiani halieutica à Laurẽtio Lippio conuersa. omnes simul impreßi sunt Argentorati, 1534. C. Plinij secundi naturalis historiæ opus uniuersum ab innumeris mẽdis uindicauit: & in septem quinarios diuisum, adiectis in singulos argumentis, & breuiusculis in margine scholijs, typis excudi curauit Coloniæ apud Ceruicornum, 1524. Seuerini Boetij de consolatione philosophiæ lib. 5. cum Ioan. Murmelij & Rodolphi Agricolæ commentarijs: opus à Ioan. Cæsario recognitum, impressum Coloniæ apud Euch. Ceruicornum, 1535. Claruit anno 1540.

Ioannes Caius Anglus scripsit de medendi methodo lib. 2. Basileæ impreßit Frobenius, anno 1544. unà cum Galeni Anatomicis, & de tuenda sanitate, Græcè, multis locis ab eodem emendatis. *

Ioannis Calceati de paßione Christi liber, impressus Lugduni apud Parmenteriũ, anno 1538.

Ioannes Calderini, patria Bononiensis, scripsit Repertoriũ iuris lib. 1. super decretalibus lib. 1. de interdicto ecclesiastico li. 1. consilia multa lib. 1. consilia eius impressa sunt, item Repertorium iuris, anno 1474. Inuenio præterea hæc eius scripta citari: Disputatio, Quæritur, quam allegat Feli. in c. graue. in 2. de offi. ord. de censura ecclesiastica. De interdicto ecclesiastico. in proœmiũ decretal. in 1. decretal. de rescriptis. c. in nostra. et c. mãdatũ. et c. ab excõmunicato. in eundẽ, de electio. c. super eodẽ. & c. cũ in iure. Et in 2. decretal. de appellatio. c. ex parte tua. Itẽ de ord. cog. c. 1. intelleximus,

&

& c. super spoliatione. Item de causa poss. & propri. c. cum dilectus. Item de probatio c. post cessationem. Item de testi. cog. c. dilectorum. Et in 3. decretal. de coha. cle. & mul. c. uestra. & de concession. praeben. c. cum in uestris. & c. postulastis. & de rebus eccl. c. si quis presbyterorum. Item de donationibus. c. propter eius. Et in 5. decretal. de raptoribus. c. de illis. & de usuris. c. nauiganti. Claruit anno 1340.

Ioannes Calphurnius Brixien. scripsit interpretationem in Heautontimorumenon Terentij, impressam Basileae apud Frobenium, cum Donati commentarijs.

Ioannes Caluinus Nouiodunensis, natione Gallus, Geneuensis ecclesiae antistes, scripsit partim latinè, partim Gallicè multa, ex quibus sunt: Institutio Christianae religionis, liber excusus primum Basileae, deinde Argentinae apud Ribelium, 1539. et 1543. et Geneuae anno 1550. Supplicatio ad Carolum Caesarem & principes Germaniae, de necessitate reformandae ecclesiae, opusculũ Geneuae impressum ab Ioan. Girardo. Responsio ad Pighiũ de libero arbitrio, ibidem impressa. Catechismus, id est, Christianae religionis institutio, Basileae apud Robert. Vuinter. Responsio ad epistolam Iacobi Sadoleti Cardinalis, quam ille scripserat ad S. P. Q. Geneuensem, ut in obedientiã Romani Pontif. eos reduceret: impressa Argentorati 1539. & 1541. & Geneuae apud Michaelem Syluium. De statu animarum post mortem liber, quo asseritur, Viuere apud Christum, non dormire animis sanctos, qui in fide Christi decedunt. Excusus ibidem, 1542. Epistolae duae: quarum prior est, de fugiendis impiorum illicitis sacris, & puritate Christianae religionis obseruãda: altera, de Christiani hominis officio in sacerdotijs papalis ecclesiae uel administrandis, uel abijciendis. Excusae sunt Basileae apud Robert. Vuinter, 1537. Epinicion Elegiacum Christo cãtatũ, 1541. impressum Geneuae, 1544. articuli à Facultate sacrae theologiae Parisien. determinati, super materijs fidei nostrae hodie controuersis, cum Antidoto: libellus impressus Geneuae, 1544. quo ludit autor aduersus Sorbonistas. Commentarius in librum Senecae de clementia ad Neronem, Parisijs ante aliquot annos excusus. Interim adulterogermanum, cui adiecta est uera Christianae pacificationis & ecclesiae reformandae ratio: Liber impressus Geneuae anno 1549. Praefatio in historiam Francisci Spierae, excusa cum alijs doctorum aliquot uirorum praefationibus in eandem historiam, Basileae anno 1550. In epistolas Pauli, et Canonicas omnes cõmentaria. Item de praedestinatione & prouidentia Dei libellum. Item de fugiendis impiorum illicitis sacris, de puritate Christianae religionis, de Christiani hominis officio in sacerdotijs papalis ecclesiae uel administrandis uel abijciendis. De uita hominis Christiani opusculum. item iusta commentaria in Esaiam prophetam. Haec omnia excusa sunt Geneuae. Libri ab eo Gallicè scripti. Institutio religionis, in Gallicam linguam ab ipso traducta, ex Latina. de necessitate reformandae ecclesiae. de coena Domini. catechismus, excusus Geneuae, an. 1541. Precationum publicarum formula, cum ratione administrandi sacramenta. Consiliũ, qualiter uiuendum sit inter papistas: impressum Geneuae, 1543. admonitio quantũ utilitatis rediret ad Christianismũ, si inuentarium reliquiarum conficeretur. cõtra communem sectam anabaptistarum. contra Libertinos, nouum genus Anabaptistarum, liber Gallicus & Latinus, Geneuae excusus. Claruit Geneuae anno 1551.

Ioannes Camerarius de Dalburg, episcopus Vuormaciensis, scripsit carmen sapphicũ de morte Rudolphi Agricolae lib. 1.

de moneta quoq; lib.1. Orationem habitam corã Innocen. papa VIII. lib.1. carmina et orationes uarias. Et plures elegantißimas epistolas. Claruit anno 1490.

Ioãnes Camers, monachus Franciscanus, scripsit annotationes in L. Florum, quibus cõmentarij uice in uniuersam Romanæ historiæ syluam uti licebit: impressæ Argentorati apud Heruagium, 1528. cum ipso Floro, & Coloniæ 1537. Scripsit item annotationes in Solinum, quæ impressæ sunt olim Viennæ. in C. Plinij naturalis historiæ libros primus conscripsit indicem, qui quidem mutatis per alias editiones folijs, inutilis esse cœpit. * Cõmentariũ eius in tabulam Cebetis, Cracouiæ impressum est ante annos 20. Scripsit etiam annotationes in Fenestellã, Claudianũ, Augustinũ de ciuitate Dei, & Eutropium, quæ subinde ab ipso au tore in Flori annotationibus citantur, & nondum fortaßis excusæ sunt. Claruit anno Domini 1528.

Ioannes Campeius Bononien. scripsit de dote tractatum lib.1. Et consilia perpulchra, cum alijs multis. Forte idẽ est cum Io. Campezio, de quo mox. Claruit an. 1484.

Ioannes Campensis, scripsit Grãmaticam Hebraicam, quæ impressa est Parisijs apud Vuechelum. Eiusdem Paraphrasis in psalmos, & in concionẽ Salomonis Ecclesiastæ, ex Hebraica ueritate, impressa est Lugduni apud Gryphium an. 1534. & Argentinæ, & Coloniæ apud Gymnicum.

Ioannes Campezius, scripsit super 2. ff. ueteris. Item de statutis excludentibus fœminas. Vide Ioan. Campeius.

Ioannes Campescen. ordinis beatæ Mariæ de monte carmeli, natione Anglicus, scripsit sermones de tempore lib.1. sermones de sanctis lib.1.

* Ioãnes Cãpusbellus natione Scotus, scripsit de rebus gestis Scotorũ. claruisse fertur anno 1260.

Ioãnes Canon. siue Canonicus cognomẽto, minorita, scripsit lecturam sententiarum lib.4. Disputationes ordinarias lib.1. in Aristotelis physica lib.8. quæstiones dialecticas lib.1. Vixit anno 1320. *

Ioannis Cantacuzeni Imperatoris Constantinopolitani, qui assumpto monachi habitu Iosaph monachus est cognominatus, contra Saracenorũ hæresim, pro Christiana religione Apologiæ quatuor: eiusdẽ contra Mahometẽ orationes quatuor: Græcè, & Latinè Rod. Vualthero Tigurino interprete, Basileæ apud Oporinũ excusæ, 1543. cum Alcorano, &c. Extant eiusdem etiam * contra Iudæos orationes, siue libri aliquot, nondũ excusi, quos propediem Io. Oporinus in lucem dabit, uolente Deo. Cõtradictiones aduersus Prochorum Cydonem, Alia capita contradictoria in eundem: Græcè extant Romæ in Palatina bibliotheca. Paraphrasis in quinq; libros Ethicorũ Aristotelis, seruatur Græcè Venetijs, in bibliotheca SS. Ioannis & Pauli. Claruit circa annum Domini 1360.

Ioannis Cantuariensis episcopi Perspectiua communis cum figuris per L. Gauricum emendata & distincta: liber impressus Venetijs, 1504. apud Ioan. Baptistam Sessam.

Ioannes Capgraue Anglus, B. Augustini ordinis monachus, scripsit commentarios in Genesim, Exodum, Leuiticum, Numeros, Deuterono. in historiam Iosuæ, in libros Regum, in Psalteriũ, in Danielẽ, super 4. Euangelia, in epistolas Pauli & Acta apostolorum, in Apocalypsim Ioannis, super sententias li.4. determinationes theologiæ. catalogum sanctorum Angliæ, Orationes ad clerum, sermones per annum, atq; alia. Claruit anno 1464. *

Ioannes Capnion, aliàs Reuchlin, natiõe Germanus, ex Phorcẽ oppido Sueuiæ, trium

trium linguarum Hebraicæ, Græcæ et Latinæ interpres, scripsit ad episcopum Vangionum Camerariū Dalburgi, Dialogum, in quo omnia secreta philosophiæ Græcæ, Hebraicæ, et Christianorū portentifica uerba explicat, quē præscripsit Capniō, uel de uerbo mirifico lib. 3. de præexercitamentis rhetoris li. 1. de diuersitate quatuor idiomatū Græcæ linguæ lib. 1. Orationē funebrem in mortē Rudolphi agricolæ. epigrāmaton et elegiarū lib. 1. epistolas quoq; et orationes scholasticas sine numero plures. multa præterea utilitati nostræ communi è Græco in Latinū uertit opuscula, ut Xenophōtis apologiā pro Socrate, Nestoriū hæreticum, confeßionem Cypriani, Proclum de beata uirgine, Luciani aliquot mortuorum dialogos, eiusdem dialogum de concilio Deorum, monomachiam Iliados Homeri de Paridis & Menelai duello in lingua Germanica metricē, Epiphanium de uita & morte prophetarum: maximum Tyrium Platonicum philosophum in oratione, Si Deus fecit bona, unde ueniant mala. Defensionem contra calumniatores suos Colonienses: liber impressus. Epistolas complures, quarum meminit etiam Ludouicus Viues, in libro suo de scribendis epistolis. ex Athanasio uertit librum de Varijs quæstionibus, & annotationes adiecit: item opusculum in Psalmos eiusdem. Progymnasmata iambis timetris scripta, quæ cum cōmentario Georgij Simler Phorcæ, 1508. apud Thomam Anshelmum excusa sunt. Breuiloquium, id est Dictionarium singulas uoces Latinas breuiter explicans per ordinem alphabeti: impressum Basileæ apud Amerbachiū, 1480. Canticū Iosephi, Esopei dictū catinus argenteus, continens sententias morales, Latinitate donauit: qui liber excusus est apud Thomam Anshelmum Tubingæ. Prius autem Hebraicè tantum exiuerat Constantinopoli, in officina Gersonis filij Moseh, sub imperio Salymon Cæsaris, anno undecimo regni eius. In septem psalmos pœnitentiales Hebraicos interpretationē de uerbo ad uerbum, et super eisdem commentariolis: liber impressus Tubingæ apud eundem, 1512. Rudimenta Hebraica, impressa Phorcæ, apud Thomam Anshelmum, 1506. de accentibus & orthographia linguæ Hebraicæ libros 3. Cardinali Adriano dicatos, impressos Haganoæ apud Thomam Anshelmum, anno 1518. De uerbo mirifico libros tres, impressos Coloniæ, & alibi. De arte Cabalistica libros tres, impressos Haganoæ apud Thomam Anshelmum, 1517. De arte Concionandi libellum ad D. Petrum præpositum in Denckendorff, impressum Basileæ cum eiusdem argumenti libellis, an. 1540. apud Balthas. Lasium. Claruit anno 1494.

Ioannes de Capistrano Apruciј oppido, ordinis fratrum minorum, Bernardini Senensis olim discipulus, scripsit de cupiditate lib. 3. contra Hußitas lib. 1. sermones uarios lib. 1. de paßione Domini lib. 1. epistolas nonnullas. Et quædam alia. Vixit an. 1450.

Ioannes Capreolus, ordinis fratrum prædicatorum, patria Tholosanus, scripsit super sententias li. 4. Sermones uarios lib. 1. Ac quædam alia. Vixit anno 1415.

Ioannes Carbonirosa Kirchouiensis, scripsit libellum de orthographia, excusum Basileæ apud Thomam Vuolfiū, an. 1530. Item tragicocomœdiam ex Daniele propheta contra idololatriam, excusam Basileæ anno 1535. Comœdiam de pijs hominum meditationibus, excusam ibidem apud Thomam Vuolf. anno 1532. Vixit anno 1548.

Ioannes Carion mathematicus, natione Germanus, scripsit libros Chronicorum secundum quatuor monarchias mundi, lingua Germanica: qui Vuittēbergæ impreßi sunt, 1538. Idem opus Latinè redditum ab Herman-

Hermanno Bonno, excusum Halæ Sueuorum per Petrum Brubachiũ, 1539. & Lugduni apud Frellæos, 1543. Floruit an. 1534. Vidimus et Ephemerides aliquot annorum, & practicas (ut uocant) astrologicas, ab hoc autore Germanicè scriptas: quarũ una continet iudicia & præsagia ab anno 1536. usq; ad 14. proximè sequentes.

Ioannes Carnotensis episcopus, patria Salesberiensis, scripsit opus insigne de nugis curialium & philosophorum, quod uocauit Polycraticon li. 8. pœnitentiale lib. 1. Vitam S. Thomæ archiepiscopi lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Eius polycraticus de nugis curialium et uestigijs philosophorum, lib. 8. impressi 1513. apud Constantinum Fradin, loci nomẽ nõ additur. Floruit an. 1140.

Ioannes episcopus Carpathius, scripsit πρὸς τοὺς ἀπὸ ἰνδίας προτρέψαντας μοναχοὺς παρακλητικὰ κεφάλαια. Item capita practica, numero 117. Περὶ ἀσκήσεως, extant Græcè in Italia.

Ioannes Carrassa scripsit de Simonia.

Ioannes Cassianus, natione Scytha, scripsit de habitu monachi, de canonico orationum atq; psalmorum modo libros tres, institutionũ librum unum, de origine & qualitate ac remedijs octo principalium uitiorum libros octo, singulos scilicet de singulis uitijs libros expediens. Digessit etiam collationes cum patribus Aegypti habitas, libris 24. aduersus Nestorem de incarnatione Domini libros septem. Obijt, Theodosio et Valentiano regnantibus, anno 435. Eius collationes patrũ, in capitula distinctæ impressæ sunt Basileæ, anno 1485. nullo interpretis nomine adscripto. de incarnatione Domini libri 7. item Basileæ, 1534. apud Cratandrum. Cassiani scripta extant etiamnum Græcè in bibliothecis Italiæ: ex quibus nominatim recensetur lib. de octo uitijs, & collationes octo, itẽ una ad Leontiũ de discretiõe.

Ioannes monachus Castellen. cœnobij, in diœcesi Eystetensi, ordinis S. Benedicti, Germanus, scripsit super regulam S. Benedicti lib. 2. breuiarium Bibliæ lib. 1. sermones de tempore lib. 2. sermones de sanctis li. 1. de passione Domini sermones 42. lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1.

Ioannes Charax Grammaticus, allegatur in Græco libro Varini Camertis, quem Cornucopiæ inscripsit: & puto aliquid eius adhuc extare.

Ioannis Chartophylacis τῆς πρώτης ἰουστινιανῆς & totius Bulgariæ, cognomento Pediasimi, liber Græcus de nuptijs, extat Romæ in Vaticana bibliotheca. Synopsis de mensione & partitione terræ, seruatur alicubi in Italia. priuatæ quædã enarrationes in Cleomedis locos aliquot obscuriores Bononiæ in bibliotheca S. Saluatoris.

Ioannes Chekus patria Cantabriensis, transtulit ex Græco sermone D. Ioannis Chrysostomi homelias cõtra obseruatores, nouilunij, de dormiẽtibus in Christo, de prouidentia Dei homelias 3. de fato homelias 3. Claruit anno 1548.

Ioannes Chelmeston Anglus, ex Eboracensi comitatu oriundus, scripsit quæstiones ordinarias lib. 1. determinationes theologicas lib. 1. sermones & collationes, ac alia multa. Claruit anno 1290.

Ioannis Cheradami cuiusdam præfationes Græcæ in nouem Aristophanis comœdias, singulæ in singulas: excusæ Parisijs apud Gormontiũ, cum ipsis comœdijs.

Ioannes Christophori, ordinis fratrũ prædicatorum, scripsit in Euangelium Matthæi lib. 1. in Marcum lib. 1. in Lucam lib. 1. in Ioannem lib. 1. in omnes epistolas Pauli lib. 14. Et alia multa. Claruit an. 1260.

Ioannes monachus & presbyter, cognomento Chrysoras, natione Damascenus ex Syria, scripsit Græco sermone contra

Leonem

Leonem imperatorē imagines sanctorum spernentem, lib.2. & quædam alia. Claruit anno 730. Est & alius Ioan. Damascenus, de quo inferius.

Ioannis Chrysostomi archiepiscopi Constantinopolitani opera, quæ hactenus uersa sunt omnia, quàm emendatissimè impressa sunt Basileæ apud Frobenium, anno 1533. Tomis quinq;. in quorum primo continentur aduersus Iudæos orationes 15. de Lazaro homiliæ 4. item de Ioseph, de uisione Esaiæ, & Osia rege lepra percusso, homiliæ 5. de beato Philogonio, deq; dignè sumenda Eucharistia. in epistolam Pauli ad Philippenses homeliæ 2. de orando Deum lib.2. in Acta Apostolorū homeliæ 4. in epistolam Pauli ad Corinthios primam homeliæ 44. in secundam homiliæ 29. in epistolam ad Galatas. liber contra gentiles, Babilæ episcopi uitā cōtinens. de libello repudij. Tomo secūdo cōtinentur homiliæ 45. item de sacerdotio libri sex. de compunctione cordis libri duo, ad beatum Demetrium. de prouidentia Dei ad Stargirium monachum arreptitium lib.3. quorum secundus de angore animi inscribitur. sermones 36. de incomprehensibili Dei natura, cōtra Anomœos, absente episcopo, homiliæ 5. Parænesis prior ad Theodorum lapsum, uel de reparatione lapsi. in dictum Apostoli, Vtinam tolerassetis paululum quiddam insipientiæ meæ. de patientia Iob, homiliæ quinq;. de pœnitentia homiliæ 10. ex quibus ea quæ antea numero secūda erat, nunc habetur inter homilias in Genesim 1. præterea homiliæ 29. diuersi argumenti. aduersus uituperatores uitæ monasticæ lib.3. Tomo tertio cōtinentur, commentariorum in Euangeliū Matthæi homiliæ 89. cōmentarij in Euagelium Matthæi, incerto autore, usq; ad caput 25. reliquorum enim explanatio desideratur. cōmentariorū in Ioannis Euangelium homiliæ 87. Tomo quarto continentur, de laudibus Pauli apostoli, homeliæ 8. Explanationis in epistolam beati Pauli ad Titum, homiliæ 6. in epistolam Pauli ad Philemonem, homiliæ 3. in epistolā beati Pauli ad Hebræos, homiliæ 34. Ex nothis editæ post eius obitum à Constantino presbytero Antiocheno: in epistolam beati Pauli ad Timotheum primam, homiliæ 18. in secundam ad eundem epistolam, homiliæ 10. homeliæ 80. ad populū Antiochenū potissimū habitæ. Tomo quinto continentur: in Genesin, uel in 50. capita Genesis, homiliæ 67. quarum prima peculiari titulo inscribitur: Sermo admonitorius, sub initium sanctæ quadragesimæ, in qua opus sex dierum enarrare cœpit. item Psegmata quædam. Post quintum Tomum sequuntur, in Acta apostolorum homiliæ 55. & omniū insigniter ab eo dictorum index. commentarij D. Chrysostomi in omnes S. Pauli epistolas, quotquot apud Græcos extant Latinitate donati, quorum bona pars, quæ hactenus desiderabatur, recens à D. Vuolfgango Musculo traducta est: opus excusum Basileæ apud Heruagium, 1536. Ex his quædam enarrationes in Frobeniana etiā editione habentur, quas Heruagius denuò impressit: ut est, Enarratio in primam ad Corinthios epistolam, in secundam ad Corinthios, in epistolam ad Hebræos, in epistolam ad Timotheum, in epistolas ad Titum et Philemonem: item in epistolam ad Romanos, Ephesios, Philippenses, Colossenses, & Thessalonicenses. dissertatio cū Basilio Magno, de episcopalis ac sacerdotalis muneris præstantia, Iano Cornario interprete, seorsim excusa est Basileæ, 1544. Ioan. Chrysost. oratio de patientia, et cōsummatione huius seculi, et secundo aduentu, &c. Ioanne Theophilo interprete, impressa Basileæ apud Rob. Vuinter. homeliæ eius duæ, habētur cum cæteris patrū uarijs homelijs ab Alcuino collectis.

Chrysostomi missa Græcolatina, impressa Parisijs, 1537. de orando Deum libri 2. Græce et Latine, Des. Erasmo interprete, impreßi Basileæ apud Frobeniũ, 1525. de prouidentia Dei oratiunculæ sex Græcæ, ibidẽ impressa 1526. de Babyla martyre oratio græca cũ duabus epistolis Des. Eras. ibidem impressa 1527. Enarrationes Græcæ in oẽs epistolas Pauli, ante aliquot annos excusæ sunt Veronæ. Epistolæ Io. Chrysostomi seorsim impressæ, Latine. D. Diegus Hurtadus multas huius autoris Græcas lucubrationes habet, & inter cæteras Epistolã in Olympiadem, & opusculum de bona & recta ordinatione. item homelias multas, Epistolarum libros duos, et cõmentarios in prophetas. Extant præterea Chrysostomi in Quadragesimæ introitum, homiliæ 33. Andriantes & magaritæ. Ethica, id est moralia. Explicationes in Esaiam, Venetijs: & aliquot alij sermones nondum editi, ibidem seruantur. Sermones 2. in Hrm (Hieremiam fortaßis legendum) manuscripti, Bononiæ in bibliotheca S. Saluatoris. Romæ in bibliotheca Pontificia conduntur Chrysostomi scriptorum uolumina quatuor Græca: & inter cætera, cõtra Theodorum sermones 2. homeliæ in προσευχὴν, à tertia usq; ad trigesimam octauam. in Ioan. Euangeliũ, et alia plura. Chrysostomi diuersa in sanctos encomia, Ioan. Alexander Braßicanus se in bibliotheca sua habere testatur. Plura de hoc scriptore, uita, moribus, ac libris eius, uide apud Suidam. Floruit autem, ut scribit Tritemius, anno Do. 411.

Ioannes Chrysostomus Soldus, scripsit uitam Salustij historici, & Summam historiæ belli Iugurthini à Salustio descripti, quam & Ascensius suis annotationibus in Salustiũ, Parisijs ab ipso excusum apposuit.

Ioãnes Chrysostomus Zanchus Bergomas, Basilij Zanchi frater, scripsit libros tres de origine Orobiorum, siue Cenomanorum, ad Petrum Bembum: et Panegyricum ad Carolum V. imperatorem, eleganti stilo.

Ioannes monachus Cistertiensis, edidit defensorium iuris.

Ioannes Cochleus Norimbergensis, scripsit rudimenta Grammatices, impressa Argentorati 1519. apud Io. Knoblauch. Aduersus nouam in ecclesia reformationem Senatus Bernẽsis apud Heluetios expostulationem, impressam Lipsiæ apud Nicolaum Fabrum, anno 1534. de canonicæ scripturæ & catholicæ ecclesiæ autoritate libellum ad Hen. Bullingerum, impressum Ingolstadij 1543. Sacerdotij ac sacrificij nouæ legis defensionem, aduersus Vuolfgangi Musculi arrosiones: ibidẽ impressam, 1544. in quatuor Andreæ Osiandri coniecturas de fine mundi, uelitationem: ibidem impressam, 1545. de animarum purgatorio, librum impressum Ingolstadij. aduersus locos communes Melanchthonis, item Philippicam sextã contra Melanchthonem, impressam. de nouis Hebræorum translationibus sacræ scripturæ, disceptationem, impressam. Eius etiam Libelli Germanici Lipsiæ impreßi, 1537. de potestate generalis concilij, triginta testimonia firma & irrefragabilia, per quinq; discrimina: Refutatio 30. articulorum, qui Vuittenbergæ disputati sunt: septuaginta sententiæ in generali concilio. De factis & dictis M. Lutheri libros aliquot, & quædam alia, Moguntiæ & Coloniæ impressa.

Ioannes Coletus Anglus, scripsit de puerili institutione lib. 1. de moribus componendis lib. 1. enarrationum in Paulum lib. 14. in prouerbia Salomonis lib. 1. in Euangelium Matthæi lib. 1. de reformidatione Christi lib. 1. in symbolum fidei lib. 1. in precationem dominicam lib. 1. conciones ordinarias lib. 1. conciones extraordinarias

lib.

lib. 1. Breuiloquium dictorum Christi. disputationem contra Eras. Roterod. Obijt anno Domini 1519.

Ioannis de Colonia Agrippina ordinis minorum, quæstiones Magistrales in Scoti uolumina, sententiarum, quodlibetorum, metaphysices, de anima, & posteriorum, excusæ Basileæ apud Adam Petrum, 1510.

* Ioannes Columbinus, scripsit carmen contra Philomusum, scholasticos theologos contemnentem.

Ioannes de Colũna, patria Romanus, ordinis fratrum prædicatorũ, archiepiscopus Messanensis, scripsit mare historiarum lib. 10. epistolas ad diuersos lib. 1. & quædam alia.

Ioannis de Concoregio Mediolanen. Lucidarium, & flos florum medicinæ nuncupatum. item Summula eiusdem de curis febrium secundum hodiernum modum & usum compilata: liber impressus Venetijs, 1501. Claruit anno 1438.

Ioannes Cono Norimbergensis, natione Germanus, ordinis Dominicani monachus, Hieronymi libris, cum primum Basileæ excuderentur, Græca addidit. Vertit orationem Gregorij Nazianzeni in Greg. Nyssenum, & Basilij Magni libellum de differentia usiæ & hypostasis: & Greg. Nysseni librum de homine natiuo splendori restituit, &c.

Ioannes episcopus Constantinopolitanus, natione Cappadox, scripsit Græco sermone ad sanctum Leandrum episcopum Hispalensem, de sacramento baptismi lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Eius libellus fidei, impressus Coloniæ, in magno uolumine quatuor Conciliorum. Claruit anno 600.

Ioannis Corasi Tolosatis, Commentarij in §. nihil commune, impreßi Lugduni apud Parmenterium, 1542.

Ioannes Cordigerus, scripsit carmen contra Placentiferum. *

Ioannis Copi de fructibus libri quatuor, impreßi Parisijs apud Vuechelum, cum Oratione eiusdem de restitutis à Francorum rege literis.

Ioannes Crestonus Carmelita Lexicon Græcum scripsit, uulgo notißimum, Baptistæ Mantuani tempore: cuius de hac re epigramma extat, ante penultimũ libri tertij Syluarum.

Ioannes Crispus de Montibus, scripsit in Arborem actionum Instit.

Ioannes Crottus de Monteferrato, scripsit super Tit. primi ff. ueteris de iustitia & iure. l. omnes populi. in 2. ff. uet. de condi. tritic. l. in hac. & l. quod certo loco. in primum ff. noui. de re iud. l. Pomponius. §. cum quis: & ibidem, de usucapio. l. si is qui pro emptione. super 2. ff. noui. in primum infortiati. R. soluto matri. l. si constante. in secundum infortiati. de legatis 1. l. nemo potest. & ibidem, de legatis 1. l. 1. & rursus de legatis. 3. l. re coniuncti.

Ioannes Cruceus Picardus, scripsit Paraphrasim in Tit. de Actionibus. de quintuplici substitutione libellum, Testandi methodum, de litera Pythagoræ: quæ omnia Gryphius coniuncta excudit Lugduni, 1536.

Ioannes Cuelliacus, scripsit in Porphyrij prædicabilia: liber excusus est Parisijs, 1539. de constitutione artis logicæ, liber ibidem excusus, 1540.

Ioannis Curopalati Synopsis historiarum, incipiens à morte Nicephoræ regis usque ad regnum Isaacij Commeni: liber est Græcus, & seruatur in bibliothecis Italiæ.

Ioannes Curtusius, Repertorium in iure edidit.

Ioannes Cuspinianus, ex orientalis Frãciæ oppido Sueinfordia oriundus, scripsit de Cæsaribus atq; imperatoribus Romanis

opus insigne, impressum Argentorati apud Cratonem Mylium 1540. adiecto indice triplici imperatorum ad finem operis. Scripsit etiam ad Ferdinandum regem Consulum historiam, item Cæsares & imperatores usq; ad Maximilianũ, sub quo etiam obijt. Eius * Consules, Ioannes Oporinus breui, uolente Deo, suis typis euulgabit.

* Ioannes Damascenus, filius Mesuæ, scripsit Canones uniuersales de correctione medicamentorum purgantium, & de purgatione in genere. de simplicibus pharmacis lib. 1. de re medica lib. 3. à Iacobo Syluio uersos, & excusos Parisijs anno 1542. Eius quædã opuscula excusa sunt Lugduni cum Antidotario Nicolai, & ratione medendi Cophonis, et Summula Iacobi de partibus. Claruit anno Do. 1158.

Ioannes monachus & presbyter Damascenus, scripsit Græcè Traditionis orthodoxæ fidei lib. 4. historiam Barlaam & Iosaphat lib. 1. scripsit etiam philosophica, & in diuinam scripturam parallelos delectos, et cantui destinatos canones cùm iambis, tum prosa. item Aphorismos medicos, de febrium causis, notis, & curationibus li. 1. de morbis ac uitijs localibus secundum loca libros 5. de compositione pharmacorum lib. 1. Opera eius medica Basileæ nuper excusa sunt apud Hen. Petrum, in sex libros diuisa: non quidem Ioannis, sed Iani Damasceni nomine. Liber de febribus curandis, & aphorismi eius ex metaphrasi Albani Torini, impreßi sunt Basileæ apud Robert. Vuinter, 1542. cum Alexandri Aphrodisei opusculo de febrium causis & differentijs. Io. Damasceni editio orthodoxæ fidei, et liber de ijs qui in fide dormierunt, & quomodo sacrificijs ac eleemosynis pro se factis adiuuentur: excusus Græcè Veronæ 1531. apud fratres Sabios. Iidem conuersi Latinè à Iacobo Fabro Stapulense, impreßi sunt Parisijs apud Hen. Stephanum, 1507. & Basileæ unà cum alijs eius operibus, apud Henricum Petri 1548. de resurrectione et de paradiso, libellus Græcè excusus Parisijs apud Vuechelum anno 1541. item Sententiæ, Parallela, Capita centum de hæresibus, Sermo de immaculato corpore Do. itẽ Logica, theologica, & philosophica uaria, liber philosophicus & dogmaticus: aliàs, capita philosophica & dogmatica, ὀκτὼ ἦχοι, Romæ extant Græcè in Pontificia bibliotheca. Libellus re rebus gestis in Perside, & Hymni quidã, seruãtur Græcè in Italia, Florentiæ opinor. Logica & theologica capita, Diegus Hurtadus habet. Volaterr. testatur hũc etiam in Aristotelem quædã scripsisse. Fuit autem, ut apud Suidam legimus, contemporaneus ei Cosmas Hierosolomitanus. Licet recentiores quidã eundem cum Mesua, aut ei contemporaneum fuisse putarint, sed falso, cum Mesuas itidem Damasco natus, sub Friderico Barbarossa uixerit, anno uidelicet Do. 1563. Damascenum floruisse Tritemius ait anno Do. 390.

Ioannes Danck de Saxonia, natione Germanus, scripsit canones Eclipsales li. 1. canones tabularum lib. 1. de astrolabio lib. 1. de incensionibus lib. 1. Claruit an. 1330.

Ioannes Dantiscus, scripsit Soteria uersibus heroicis, ad Sigismundũ de Erberstein equitem auratum, feliciter à Moscis reuersum: impressa Cracouiæ. de Sigismundi Poloniæ regis uictoria parta cõtra Vayeuodam Muldauiæ, libellus impressus Basileæ apud Frobenium. Claruit an. 1531.

Ioannes Dantzius Astensis, natione Germanus, scripsit Tabulam simpliciũ medicamentorum, quæ apud Dioscoridem & Galenum sunt. His accedũt dialogi quatuor de facultatibus simplicium in genere, deq; ijs tum ratione, tum experientia inuestigandis: quæ sunt absoluta Epitome undecim librorum

brorum Galeni de facultatibus simplicium medicamentorum. Claruit anno Do. 1544.

Ioannes Dauienus, Alexandri Aphrodisiei problemata illustrauit, quæ Neobarius nuper excudit Parisijs.

Ioannes de Deo, scripsit summam cauillationum lib. 7. Aliã prænotatam iudicium lib.4. Tabulam decreti lib.2. tabulam decretalium lib. 1. concordantiam decreti & decretal. lib.1. quæstiones uarias. Claruit Bononiæ, circa annum 1240.

Ioannis Despauterij Niniuitæ cõmentarij Grammatici, impreßi Parisijs apud Rob. Stephanum, 1537. Gymnicus etiam Coloniæ, rudimenta Despauterij, et grammaticam seorsim excudit. Versificatoria, seorsim Parisijs impressa, 1523. apud Io. Petit.

Ioannis Diaconi philosophi Pediasimi explicatio in illud quod ab Aristotele in demonstrationum libris scribitur, ὅτι οἱ δύο κύβοι κύβος, extat in quadam Italica bibliotheca Græcè. uide Io. Chartophylax: nã idẽ est.

Ioannes Dieppurg dictus de Frankfordia, natione Germanus, scripsit contra Hussitas lib.1. contra Feymeros lib.1. de contractibus lib.1. de prædestinatione lib.1. sermones multos lib.1. corã rege Angliæ orationem, coram duce Sabaudiæ orationem, coram rege Franciæ orationẽ, quæstiones uarias, epistolas complures, orationes diuersas. Claruit an. 1430.

Ioannis Dietenbergij Phimostomus, editus Augustæ, anno 1530. Adiectus est tractatus eiusdem autoris de Diuortio: opus excusum Coloniæ apud Petrũ Quentel. 1532. Vixit anno 1532.

* Ioannes Docreus scripsit de uita, passione, sepultura Christi martyris Areopagitæ Dionysij, sociorũq; eius. liber excusus est.

Ioannes Dominici, tituli sancti Sixti Cardinalis, Ragusinus dictus, patria Florentinus, ordinis fratrum Prædicatorũ, scripsit in Ecclesiasten li.1. in Cantica canticorũ li. 1. in Euangel. Matth. li.1. super magnificat lib.1. in epistolã ad Romanos li.1. Lucula noctis prænotatus lib.1. itinerariũ deuotionis lib.1. de amore charitatis lib.1. sermones de tempore lib.1. sermones de sanctis lib.1. sermones per quadragesimam lib.1. & quædam alia. Claruit anno 1418.

Ioãnes Dornstein, ordinis S. Augustini, scripsit quæstiones sententiarum lib.1. de uitijs linguæ lib. 1. sermones de tempore et de sanctis lib.2. Vixit anno 1475. *

Ioãnes Draconites, natione Germanus, professor theologiæ Marpurgi, sacros aliquot ueteris Testamenti libros ex Ebræo transtulit, & succinctis commentarijs explicauit, ex quibus hæc sunt. commentarius in Psalmos aliquot, & capitula Geneseos de Christi regno: excusa Marpurgi, 1537. in officina Egenolphi. Psalterium ex Hebræo, uersum cũ scholijs seorsim adiunctis, ibidem 1543. cõmentarius in Danielem ex Ebræo uersum, cum oratione et indice, ibidem excusus, 1544. In psalmum CXII. Laudate dominum omnes gentes, enarrationes, excusæ Ratisbonæ apud Ioannem Kol. anno 1541. * Sunt & Germanicè quædã eius nomine edita, quorum hic nulla mentio. commentaria Euangeliorũ de Iesu Christo filio Dei libri duo, quorum primo cõtinentur Euangelia ab aduentu usq; ad ascensionem: altero, ab ascensione usq; ad aduentum. Catechismus præterea adiectus est. Excusa Basileæ apud Robert. Vuinter. Claruit an. 1550. in Haßia.

Ioannis Driedonis de gratia et libero arbitrio liber, impressus Louanij 1536. de concordia liberi arbitrij, de captiuitate & redemptione humani generis, de scriptis ecclesiasticis lib.4. ibidem impreßi.

Ioannes Dryander, natione Germanus, scripsit Anatomen capitis humani, in Marpurgensi Academia publicè ab ipso exhibi-

tam: ubi et excusus est liber cũ figuris, 1536. annuli astronomici structurã atq; explicationẽ, excusam Marpurgi 1537. disputationẽ quadã medicam, typis excusam. Cylindri astronomici instrumenti explicationẽ Germanicã, editã Marpurgi 1537. Sphæræ materialis siue globi cœlestis explicationẽ Germanicã, ibidẽ impressam: cosmographiæ introductionem, cum quibusdam Geometriæ ac astronomiæ principijs, ad eam rem necessarijs: liber excusus Ingolstadij primùm, deinde Coloniæ apud hæredes Gymnici, 1544. astronomiæ atq; cosmographiæ instrumentũ unà cum canonibus. Pinxit duos globos astriferos, figuris & circulis egregiè ornatos. * De horologiorum solarium uaria compositione librum, excusum Marpurgi apud Egenolphum, anno 1543. Claruit anno 1546.

Ioannes Duns, natione Scotus, ordinis fratrum minorum, scripsit super sententias lib. 4. quodlibeta quoq; lib. 1. de cognitione Dei lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. commentarios in Euangelium et apostolum. * Scripsit præterea cõmentarios Oxonienses li. 4. reportationes Parienses lib. 4. in metaphysicam quæstionum lib. 12. quæstiones uniuersaliũ li. 1. quæstiones prædicamentorũ lib. 1. in analytica posteriora lib. 1. in Aristotelis physica lib. 8. in Categorias eiusdem lib. 1. Lecturam in Genesim lib. 1. de rerũ principio lib. 1. commentariorum in Euangelia lib. 4. in epistolas Pauli, collationes Parisienses. Tetragrãmatum lib. 1. & alia. Claruit anno 1308. Eius autem expositio super quatuor libros sententiarum Petri Lombardi, & quæstiones quodlibetales, impressa Venetijs ex castigatione Philippi de Bagnacauallo, apud Andream Asulanum, 1503. Ioan. Scoto sententiarum interpreti, primæuam sacratißimi Dionysij tralationẽ ascribunt: cum alteri cuidam Ioan. Scoto, qui istum multis seculis antecessit, & Athenis Græcè didicit, accepta referri debeat. de morte huius scriptoris, uide apud Petrum Crinitum lib. 24. de Honesta disciplina, cap. 11. ubi etiam affirmatur, Dionysij libros ab eo conuersos esse.

Ioannes de Duren, ordinis fratrum minorum S. Francisci, natione Germanus, scripsit sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. quadragesimale lib. 1. de septem peccatis mortalibus lib. 1. de occultis uitijs lib. 1. de confeßione lib. 1.

Ioannes de Duseldorp, natione Germanus, ordinis fratrũ beatæ Mariæ de monte Carmeli, prior Argentinensis, scripsit tractatus, quorum titulos nunc ad memoriam reuocare non potui. Vixit an. 1494.

Ioannes Eccius, Sueuus natione, scripsit Latinè & Germanicè multa, ex quibus sunt homiliæ, opus excusum. Tomi quatuor, nescio cuius operis. super Aggeum cõmentarius, impressus Coloniæ, 1538. apud Ioannem Soterem. de primatu Petri, siue Pontificis, aduersus Lutherum: liber impressus Coloniæ. epistola de ratione studiorum suorum scripta, & impressa Ingolstadij, 1543. ad Sigismundum Poloniæ regem, de sacrificio Missæ contra Lutheranos li. 2. impreßi 1526. de missa lib. 3. impreßi Coloniæ apud Quentelum. epistola quædam, excusa Augustæ 1529. Enchiridion locorum cõmunium aduersus Lutherum & alios, cum annotationibus P. Tilmanni: impressum Ingolstadij anno 1535. Chrysopassus, siue de prædestinatione centuriæ sex, impressæ Augustæ Vindelicorum, 1514. Postillæ, siue homiliæ de tempore & de sanctis, Germanico sermone tribus tomis conscriptæ, & editæ postremò ab autore, anno 1530. Ingolstadij 1531. epistola ad Heluetios Germanicè scripta, de fide Lutherana & Huldrycho Zuinglio,

Zuinglio, &c. impressa in oppido Landsbuot. Claruit anno 1546.

Ioannes Eligerus de Gondersleuen, natione Germanus, scripsit de compositione astrolabij lib. 1. de utilitate astrolabij lib. 1. de utilitate quadrantis lib. 1. de magnete quoq; lib. 2. de astrogemetro lib. 1. Et alia plura. Claruit anno 1350.

Ioannis Elij odæ spirituales, liber impressus: sic enim habet catalogus officinæ Heruagij.

Ioannes episcopus Camotensis scripsit contra monachos mendicantes.

* Ioannis episcopi Constantinopolitani, commentaria in epistolas D. Pauli Apostoli, & eas præcipuè quæ ad Philemonem ab illo scriptæ sunt, Mutiano Scholastico interprete, extant Viennæ Austriæ apud Vuolff. Lazium.

Ioannis episcopi Romani liber, aut potius epistola, de duabus Christi naturis aduersus Eutychianistas, apud Hen. Petrum Basileæ excusa, 1528.

Ioannes de Erdfordia, Thoringus, ordinis fratrum minorum, scripsit tabulam iuris lib. 1. summam de casibus lib. 1. Elegantes aliquot sermones.

Ioannes dictus Erigena, monachus, iubente Carolo filio Ludouici, fratre Lotharij imperatoris, transtulit in Latinum, Hierarchiam & libros Dionysij lib. 4. scripsit super eisdem lib. 4. & quædam alia. uide Ioan. Scotus. Claruit anno 850.

Ioannes Ernesti, Germanus, scripsit quæstiones sententiarum lib. 1. quæstiones disputatas lib. 1. sermones multos lib. 1. de natiuitate Domini orationem lib. 1. de ieiunio ad uniuersitatem lib. 1. orationes multas & uarias lib. 1. de autoritate concilij lib. 1. & alia complura. Vixit anno 1440.

* Ioannes Ergbom Anglus, ordinis D. Augustini, scripsit Compilationes uaticiniorum lib. 1. in carmina Ioannis Canonici lib. 1. sermones ad uulgum. Vixit anno 1490.

Ioannes Erigena Britannus natione, uel Guallus, Anglicus, scripsit de immaculatis mysterijs lib. 1. de fide contra Barbaros lib. 1. de corpore & sanguine Domini lib. 1. de instituendis nobiliũ filijs lib. 1. Visionum Dionysij lib. 1. in moralia Aristotelis li. 9. in Hierarchiam cõmentariorum lib. 4. in theologiam mysticam lib. 1. Paraphrasticos Tomos, dogmata philosophorũ. claruit an. 858. *

Ioannes Eruerueldem Monhemius, Ioannis Despauterij Grammaticã in Methodum redegit, excusam Coloniæ. item Des. Erasmi opus de conscribendis epistolis in compendium redegit: Tiguri excusum, & Basileæ apud Robertum Vuinter, 1541. Vide infrà.

Ioannes Esculanus de Esculo, ordinis fratrũ minorũ, scripsit sermones de tempore li. 1. sermones de sanctis li. 1. epistolas plures ad diuersos lib. 1. & quædam alia. Vixit anno 1270.

Ioannes Eslzer Magnutius, scripsit libellum exiguũ, in quo conatus est demõstrare, punctũ uernalis æquinoctij præcessisse arietis initium, quod in tabulis est gradibus quatuor et dimidio, an. octauo supra 1500.

Ioannes Estuidi, natione Anglicus, scripsit opus insigne astrologiæ iudicialis, de accidẽtib. mũdi, quod uulgo appellatur summa Anglicana li. 2. impres. Claruit an. 1347.

Ioannes Estuuode, uel ut alij uocant, Aschendero, natione Anglus scripsit de mundi accidentibus lib. 1. Elucidarium planetarum lib. 1. Floruit anno 1547. *

Ioãnes Fabri ab Heylbrũ, scripsit de fructibus quibus dignoscuntur hæretici, deq; eorum nominib. ex Philastrio, Epiphanio, Augustino, Eusebio, etc. et quib. armis uincendi. liber excusus anno 1551. Ingolstadij, apud Alexandrum & Sam. Vueyssenhorn. *

Ioannes.

Ioãnnes Faber, episcopus Viennensis, scripsit multa, ex quibus circunferuntur commentarij super instituta, excusi Lugduni 1534. super primum & secundum codicis, de fide & operibus, liber impressus Coloniæ apud Quentel. aduersus doctorẽ Balthasarum Pacimontanum, anabaptistarum nostri seculi primum autorem, orthodoxæ fidei catholicæ defensio, impressa Lipsiæ, de uictoria parta inter Heluetios libellus Germanicus, contra quem Hen. Bullingerus scripsit. Redargutio sex articulorũ Huld. Zuinglij, exhibita Badenæ in Heluetia, in publica disputatione, an. 1526. liber Germanicus, eodem anno impressus Tubingæ. epistola Germanica Dialogi instar composita, ad Huld. Zuinglium, qua eum redarguit, quòd in disputatione Badenæ nõ appareat. de Eucharistia libellus impressus Coloniæ, 1537. de lege Moscouitarum, Basileæ.

* Ioannes Fabricius Germanus, ex Berkenia Alsatiæ inferioris natus, scripsit dispositiones in epistolas Iacobi, Petri, Ioannis, & alias canonicas. Ac carmine historiam Vuilhelmi Thellij, ad Cõradum Pellicanum. Claruit anno 1551.

Ioannes de Faucona, inter canonici uel ciuilis iuris scriptores, in Summa Angel. citatur.

Ioannes Fauentinus, inter canonici uel ciuilis iuris scriptores citatur ibidem.

Ioannes Feldner Germanus, uaria & iucunda in Astronomia elaborauit Viennæ Austriæ.

Ioannes de Felicitate I. C. scripsit super Instituta.

Ioannes Feraldi, scripsit de priuilegijs regum Franciæ.

Ioannis Fernelij Ambianatis, Cosmotheoriæ libri duo, impreßi Parisijs apud Colinæum. de naturali parte medicinæ libri 7. ibidem impreßi anno 1542. Monalosphærium ibidem excusum, anno 1526. de proportionibus libri duo, ibidem impreßi, anno 1528. Floruit anno eodem

Ioannes Ferrarius Montanus, conscripsit annotationes in quatuor libros Institutionum Iustiniani, impressas Lugdũni apud Gryphium, 1536. commentarium de Appellationibus, supplicãdi usu, restitutione aduersus rem iudicatam, Exceptionibus quæ sententijs obijciuntur, impedimentis executionum, recusationibus iudicum, &c. Liber impressus ibidem, 1542. commentarium integrum ad Tit. Pandectarum de regulis iuris, ibidem impressum, 1537. & prius Marpurgi, 1536.

Ioannis Ferrerij Pedemontani librum de ueri poetæ significatione, contra Astrologorum omnium uanitatem, Vascosanus excudit Parisijs 1540. Eiusdem dissertatio Academica, auditum uisui præstare, contra uulgatum Aristotelis placitum, ibidem impressa 1539. item, Ciceronem poetam etiam elegantem fuisse, assertio: cum declaratione uersiculi, O fortunatã natã, etc. ibid. 1549.

Ioannes Fiberius, seu Castorius, Anglus, Visimonasteriensis collegij monachus, scripsit Annales Anglorum.

Ioannis Fichardi Francofurtensis, Perioche uitarum recentiorum iureconsultorum, ab Irnerio usq; ad Huldrichũ Zasium: præterea indices duo omnium scriptorum in iure tam Pontificio quàm Ciuili, à ueteribus & recentioribus Iureconsultis ad hæc nostra usq; tempora editorum, per Ioannem Neuizanum, Lud. Gomeßium, & Ioan. Fichardum collecti, Ioan. Oporinus impreßit Basileæ, unà cum ueterum Iurecõsultorum uitis per Bernardinum Rutilium descriptis, & eiusdem Decuria. Ex Cl. Galeni libris Græcis Latinitate donauit, de libris proprijs, de ordine librorum suorum, de præsagijs ex insomnijs, quomodo morbum simulantes

lantes sint deprehendendi. De exercitatione paruæ pilæ, Consilium in morbo comitiali. Cratander primum excudit Basileæ, 1531.

Ioannes Fischerus episcopus Roffensis in Anglia, scripsit contra Oecolampadium, contra Lutherum pro Missa, contra Clichthoueum de unica Magdalena.

* Ioannes Folshā Nordouolcus Anglus, Carmelita, scripsit Isagogē Metaphysices, Quæstiones Theologiæ, Moralitates rerum, De arte prædicandi, De matrimonio, Flores ex Chrysostomo, Collationes per annum, in Anshelmum indices. Obijt Nordouici, anno 1348.

* Ioannes Franciscus Arcuates Sutrius Iureconsultus, scripsit de aduentu Caroli Francorum regis in Italiam, libellum excusum Romæ, anno 1514.

Ioannis Frācisci Benedicti epistola, in sexto libro epistolarum Angeli Politiani legitur.

Ioannis Francisci Brancholeonis Neapolitani Dialogus de balneorū utilitate cùm ad sanitatem tuendam, tum ad morbos curandos, ex Hippocrate, Galeno, cæterisq; medicorū perißitimis decerptus, editus Parisijs apud Vuechelū, 1536. Claruit an. 1535.

Ioannes Franciscus Burana Veronensis, Aristotelis priora Resolutoria Latino sermone donauit, & commentarijs illustrauit. Vuechelus impreßit Parisijs 1539.

* Ioannes Franciscus Camœnus Perusinus, scripsit Maradouiæ libros duos, in quibus continentur Eglogæ, Epithalamiū, Elegiæ, Epicedia, & epistolæ. Heroicum carmen de raptu Philenis. Epigrāmata, Disticha, & Odas aliquot. Hæc omnia excusa sunt Venetijs per Vuilhelmum de Fontaneto, anno 1520.

Ioannes Franciscus Ozerius I.C. scripsit super Instituta.

Ioannis Francisci de Pauinis Relatio ad pont. max. de canonizatione Bonauenturæ, de Balneo regio, qua ostendit illū mereri ut inter sanctos referatur, impress. in Italia.

Ioannes de Francfordia scripsit contra Hußitas lib. 1. contra Scabinos lib. 1. de Contractibus lib. 1. de prædestinatione li. 1. orationem contra regem Franciæ. Claruit anno 1430. *

Ioannes Francfordianus, alius fortè à superiore, scripsit Aurei cōpendij ueteris et noui Testamenti libros 5. in tabulas digestos per Ioan. Ruthenum, 1541. *

Ioannes Franciscus Picus Mirandula, Galeotti Pici filius, Græcè & Latinè doctißimus, multos libros ipse conscripsit, & quæ patruus imperfecta reliquerat, ea collegit, & absoluta typographis tradidit. Scripsit autem de rerum prænotione libros 9. pro ueritate religionis contra superstitiosas uanitates. De morte Christi & propria cogitanda libros 3. de studio diuinæ & humanæ philosophiæ lib. 2. de diuini amoris imaginatione, ad Maximilianum Cæsarem. de uita Ioan. Pici patrui librum, in quo copiose de eruditione ipsius, ac scriptis tum absolutis tum inchoatis ab eo, disserit. Defensionem opusculi quod patruus scripserat de ente & uno, ad Ant. Fauentini quartam epistolam. Iustini philosophi & martyris * sermonem admonitorium gentium, ex Græco transtulit, excusum Basileæ apud Henricum Petri, anno 1551. cum alijs uetustißimorum quorundam autorum opusculis. Declarationem cap. In Christo pater, & Christus in nobis, quod ex octauo de Trinitate libro Hilarij sumptum est, & positum à Gratiano in decret. de cōse. dist. 2. Staurostichō, poema heroicū de mysterijs Dominicæ crucis, nuper in Germaniam delapsis. De fide & ordine credendi theoremata, ad Iulium II. pont. max. Epistolarum libros 4. in quibus cùm ipsius Ioan. Fr. Pici, tum aliorū ali-

quot suæ ætatis doctorum leguntur epistolæ. Scripsit præterea historiam suorum tẽporum uniuersam. De prouidentia librum. De dialectica ad filium libros 5. Hymnos carmine hexametro. Dialogum de serena conscientia. Transtulit è Græco sermone Theophrasti librum de igne Latio. Hymni heroici & opus de prouidentia, Basileæ apud Heruagium. Examen uanitatis doctrinæ gentium, & ueritatis Christianæ disciplinæ, libris sex conscriptum: quorum tres omnem philosophorum sectam uniuersim, reliqui Aristotelicam, & Aristotelicis armis particulatim impugnant, &c. Opus excusum Mirandulæ, 1520. In eius fine habetur epistola, omnia huius authoris opera recensens. De appetitu primæ materiæ lib. 1. de elementis lib. 1. de imitatione stili liber ad P. Bembum, quem scripsit Romæ, an. 1512. Item Petri Bembi de imitatione liber: opus impressum Basileæ apud Ioan. Frobenium, anno 1518.

Ioannes Franciscus Ponzinibius Placẽtinus, scripsit de statu, quãdo res dicatur habere originem à contractu. De lamijs. De excellentia utriusq; iuris.

Ioannis Francisci Purpurati opera in Iure, impressa. Eiusdem commentarij seorsim impreßi, 1531.

Ioannes Franciscus Quintianus Stoa, scripsit Threnos in mortem regis Galliarum: impreßi sunt. Eiusdem disticha in omnes fabulas P. Ouidij Metamorphoseon. Elegia & Monodia, quibus deflet Philippum Beroaldum. Threni & Monodia in reginæ Annæ immaturum fatum, & regis Scotiæ epitaphia cum Monodia: liber impressus. Disticha in Metamorphosim Rob. Vuinter impreßit, cum Bartolomæi Bolognini & Francisci Nigri compendijs in eandem. Tragœdiam de paßione Domini, Theandrothanatos inscriptam, Oporinus excudit Basileæ, cũ alijs Dramatib. sacris.

Ioannes Franciscus de Ripa, scripsit lecturas, liber impressus in Gallia. *

Ioannes Frisius Tigurinus, Maturini Corderij utilißimum opus Latinogallicum de corrupti sermonis emendatione, Latinogermanicum reddidit: quod impressum est Basileæ apud Vuesthemerum. Dictionarij Latinogallici, quod Rob. Stephanus Lutetiæ excudit, cum Latinogermanicam effecisset bonam partem, reliqua Petro Cholino absoluenda reliquit. ex D. Heinrychi Bullingeri Commentarijs in Matthæum, tractatũ de Resurrectione uernaculo sermone interpretatus est, excusum Tiguri. Dictionarij iã dicti Epitomen quoq; Latinogallicã, ab eodẽ Rob. Stephano excusam, ubi uoces nudæ locutionibus omißis in puerorũ utilitatem continentur, interpretatione Germanica auxit: ita ut ex uno libro, eoq; nõ magno, tres linguas condiscere liceat. Transtulit etiam in linguam Germanicam alium tractatum, ex Commentarijs Hein. Bullingeri in Ioãnis Euangelium, De iustificatione. Cõpẽdium Grammaticæ Græcæ Iacobi Ceporini castigauit, et auxit, adiectis ijs quæ maximè desiderabantur, cuiusmodi sunt: Nominum contractorum integra exempla, Cõparationum formulæ, Nomina mensium, Quatuor coniungationum in ω, & uerborũ in μι absoluta paradigmata. Nomina uerbalia in suum ordinem redacta, uerba anomala & defectiua. pronominum diuisio. Quædam aduerbio, præpositioni & coniunctioni addita. Constructionis ratio locupletata. Claruit apud Tigurinos anno 1551.

Ioannes Frith Anglus, Londinensis, scripsit contra purgatorium lib. 3. subsidium contra Rastel lib. 1. de fide Eucharistiæ li. 1. de cœna Domini contra Morum li. 1. de sua examinatione lib. 1. ad imitatores Euangelij li. 1. speculũ de cognitione sui ipsius lib. 1. su *

per,

super testamento Tracij lib. 1. transtulit de reuelatione Antichristi li.1. antithesin Christi ad Papam li.1. & alia. propter fidei suæ confeßionem damnatus est ad ignem Londini, anno 1533.

Ioannis Froschij opusculum rerũ Musicarum, totam eius negotij rationem mira industria & breuitate complectens, publicatum Argentorati, 1535.

* Ioannes Froßardus, Hamonius, scripsit Rerum suo tempore gestarum lib.4. de Philippa regina lib.1. Claruit anno 1400.

* Ioannes Frumentarius Anglus, monachus Benedictinus, scripsit ad Glocestriæ ducem de rebus diuersis libros plures, & commentarios scripturarum. Vixit anno 1440.

Ioannes Fust, natione Germanus, scripsit sermones de tempore lib.1. sermones de sanctis lib.1. sermones feriales per quadragesimam lib. 1. Claruit sub Carolo 4. Imp.

* Ioannes Fysher Anglus, Roffensis episcopus. scripsit in septem Psalmos pœnitentiales li.1. homelias ad plebẽ. aduersus XLI. Lutheri articulos li.1. contra captiuitatem Babylonicam lib.1. confutationes Lutheri. pro Missa, contra Oecolampadium. Defensionem sacerdotij, Conuulsionem Veleni. Precationum lib. 1. pro una Magdalena cõtra Fab. lib.3. contra Clichtoueum pro eadem lib. 1. pro defensione regis in Lutherũ lib.1. de matrimonio eiusdem lib.1. de VII. sacramentis lib.1. pro Lutheri damnatione lib. 1. Claruit anno 1535. quo, capite senex truncatus est.

Ioannes Gabriel orator Senensis, clausulas quasdam ex familiaribus epistolis Ciceronis excerpsit, ac generatim digeßit. Rob. Vuinter excudit Basileæ, 1541.

* Ioannes Godesden Anglus, scripsit Rosam Anglicam librum 1. practicas medicinæ librum 1.

Ioannis Gaguæi in epistolas Pauli, Cõmentarij, impreßi.

* Ioannes Galensis Anglus, scripsit librum de origine & progreßu & fine Mahumeti, & quadruplici reprobatione prophetiæ eius. Excusum Argentorati apud Iacobum Iucundum, anno 1550. Vide Ioannem Valensem.

Ioan. de Ganduno. uide Ioan. de Ianduno.

* Ioannes Garronis I. C. scripsit de sec. imp. De mensuris, et cuius authoritate fiãt. De moneta. De suitate & extraneitate.

Ioannes Gascoyne, Anglus, scripsit uitam magni Hieronymi lib.1. aduersus Vuicleui dogmata lib.1. Vixit anno Domi. 1381.

Ioannes Gastius Brisacensis, minister ecclesiæ Basiliensis, natione Germanus, scripsit Parabolarum siue similitudinum ac dissimilitudinũ librum ex sanctis patribus collectum, & impressum Basileæ anno 1544. collegit ex D. Augustini Hipponensis episcopi operibus in utrunq; testamentum commentaria, impressa Basileæ apud Heruagium 1542. De uirginitatis custodia, stupri uindicta, uxorum in uiros pietate & perfidia: de scortationis scelere, eiusq; pœna: de moribus ac uirtutibus uariarum gentium libros 4. excusos Basileæ apud Rob. Vuinter, anno 1544. Anabaptistarum historiam, multo quàm est edita, auctiorem. Ioã. Oecolampadij pias aliquot conciones, in Psalmos 73.74.75.76.77.78. item Libellum de inuocatione Sanctorum contra Fabrum Constantiensem, concionem ad puellos. &c. ex ore Ioãnis Oecolampadij olim exceptas, Latinitate donauit. His accedunt Historiæ tres, una de sacerdote submerso, altera de sacerdote suspenso, tertia de rustico decollato: Liber excusus Basileæ apud Rober. Vuinter, 1544. Ioannis Oecolampadij Germanica expositio in Threnos

nos Hieremiæ, ab ore concionantis excepta per eundem, & in lucē edita Basileæ 1545. * apud eundem. Conuiualium sermonum tomos 2. apud Brylingerum, 1550. propediem in lucem daturus etiā tertium et 4. eiusdem argumenti Tomum. Epigrammatum libros duos, ex Christianis poetis collectos, cum scholijs Ioan. Susenbroti, apud Brylingerū 1543. in orationē Dominicam meditationes ex patribus decerptas, Robert. Vuinther excudit 1543. in Euangelia Dominicalia locos communes, Vuesthemerus 1540. in Margaritam theologicam à Spangenbergio collectam Scholia, ex patrib. decerpta, apud Vuesthemerū 1544. n pandectas Brunfelsij exēpla adiecta, Bryling. 1551. scholia in Nouū testamentū Græcū, ex patribus, in margines adiecta, Basileæ per M. Harscher: Flores ex Liuianis oper. decerptos, in usum puerorū, per Vuesthemerum 1546. Cōcordantias Bibliorū innumeris locis corruptas recognouit, emendauit, ac restituit. Heruagius excudebat 1551. Operum Hieronymi epitomen, nudam scripturarum interpretationem complectentem, quam propediē (uolēte Deo) in lucem dabit, unà cū alijs quæ subinde meditatur. Claruit Basileæ, an. 1551.

Ioannis Gaufredi Lectura, uel Collectarius super Decretale.

Ioannes Gauuer, natione Germanus, Carmelita, scripsit super sententias lib. 4. in Exodum quoq; lib. 1. Concordiā euangelistarum lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. quadragesimale triplex lib. 3. et alia cōplura. Claruit an. 1440.

Ioannes Gazulus quidam nescio quid Astronomicum scripsit: nominatur enim in Tabulis directionum Ioannis de Monte regio.

Ioannes Geiler de Keisersberg, natione Germanus, scripsit sermones ad populum lib. 1. orationes uarias ad clerum lib. 1. & quædam alia. Magnis hic sumptibus et labore diuturno collegit opera Ioannis Gerson, quorum multa ex Gallia tādem ad nos perduxit, diuisaq; ea in tres partes ordine pulcherrimo, ac tabula utili admodum confecta, impressuræ destinauit. Eius Sermones & uarij tractatus, excusi Argentinæ apud Io. Grueninger, 1518. eius Nauicula fatuorum, ibidem anno 1510. Nauicula pœnitentiæ, Peregrinatio, Oratio Dominica, Fragmenta paßionis: omnia ibidem excusa. Claruit anno 1494.

Ioannes Gerbrādi de Leydis Carmelita, scripsit sui ordinis historias lib. decē. Sermones de tempore & de sanctis. Vixit anno 1495. *

Ioannes de sancto Geminiano, ordinis fratrum Prædicatorum, scripsit de similitudinibus rerum lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. collationum diuersarum lib. 1.

Ioannes Genesius Sepulueda Cordubēsis, natione Hispanus, descripsit res gestas Aegidij Albornotij Hispani, qui totam ferè Italiam oppressam tyrannica seruitute in libertatē asseruit, ecclesiæq; restituit, et Pontificē exulantē Auenione Romā reduxit. Descripsit quoq; fundationem collegij Hispani ab eodem Aegidio Bononiæ olim instituti. Rob. Vuinter impreßit Basileæ: prius Bononiæ excusa, 1521. per Hieronymum de Benedictis. In Metaphysicorum Aristotelis libros 12. Alexandri Aphrodisiensis Commentarios Latinitate donauit: Marcellus Silber excudit Romæ, 1527. & Colinæus Parisijs. Libros Politicorum Aristotelis Latinè conuertit, Annotationib. etiam adiectis, excusos nuper Lutetiæ. Librum quoq; de mūdo, & quosdam alios ex Aristotelicis, qui parua Naturalia inscribuntur, Latio donauit, in Italia excusos. *

Ioan. Genuensis monachus S. Dominici, scripsit

ci, scripsit Dictionarium, quod postea à Petro Aegidio auctum est, et impressum Lugduni, 1506. Claruit anno 1286.

Ioannis Geometræ hymni quatuor Græci in Mariam, Romæ extant in Bibliotheca Vaticana.

Ioannes Georgius Brandicius Vincentinus, scripsit super 5. Tit. Institut.

Ioannes de S. Georgio Bononiensis, citatur in Sũma Angelica. Claruit an. 1347.

Ioannes de Gerson, natione Gallus, cãcellarius Parisiẽsis, scripsit metro & prosa multa opuscula. Opera eius impressa sunt Lugduni apud Pag. & Argentorati per Io. Geiler Keiserspergium collecta, anno 1488. quæ in tres tomos distinguuntur: quorũ primo præfigitur index cõmunis, cui subijciuntur ea quæ spectant ad potestatem ecclesiasticam & fidem: ut sunt, de laude scriptorum: monotessaron, id est, de concordantia Euangelistarum. de potestate ecclesiastica, sermo pro uiagio regis Romanorum, de auferibilitate Papæ ab ecclesia, de modo se habendi tempore schismatis, schismata quot fuerunt, declaratio defectuum uirorum ecclesiasticorũ, de unitate ecclesiastica, de statibus ecclesiasticis, de modo uiuendi omniũ fidelium, sermo de signis ruinæ ecclesiæ, de schismate tractatus duo, de concilio generali unius obedientiæ in schismate Concilij Cõstantien. decreta eiusdem Concilij. sermo in die Circuncisionis coram Papa. epistolæ ad ducem Aurelianen. & Cardinalem Cameracensem. sermo habitus coram Alexandro Papa in die Ascensionis. sermo coram Papa Benedicto Maßiliæ. propositio facta corã Anglicis, euntibus ad Concilium Pisis. trilogus in materia ecclesiæ. sermo in festo S. Antonij, Nuptiæ factæ sunt. tractatus de nuptijs ecclesiæ. errores circa præceptum, Nõ occides. sermo in die purificationis Mariæ. sermo coram Concilio, Ambulate dum lucem. Propositio in Concilio ex parte regis Franciæ. sermo coram Commissarijs fidei de erroribus contra fidem & mores. sermo contra assertiones magistri Ioã. Parui. quæ ueritates sint de neceßitate salutis credendæ. determinationes duæ per Conciliũ Constantien. de protestatione circa materiam fidei contra hæreses diuersas. de pertinacia considerationes & signa. quomodo & an liceat in causis fidei à Papa appellari ad Cõcilium. contra Petrum de Luna. de assertione illa, Sententia pastoris iniusta timenda et tenenda est. de susceptione humanitatis Christi. cõtra tertiam partẽ libri Ioannis Ruiszbroich. de ornatu spiritualium nuptiarum. libellus fratris Ioannis de Schanbauia, qui nititur defendere quædam dicta fratris Ioannis Ruyßbroech contra Ioannem de Gerson. contra prædictam defensionem. lectiones super Marcum. propositiones de sensu literali sacræ scripturæ, & de causis errantium. de communione laicorum sub utraq; specie. de probatione spirituum. de examinatione doctrinarum. epistola ad patrem Osualdum Carthusien. epistola ad studentes Collegij Nauarræ, quid & qualiter studere debeat nouus theologiæ auditor, et contra curiositatem studentiũ. epistola ad eosdem, an monachus, pro studio lectionis posſit se subtrahere à diuinis. epistola de studio religiosorũ. de libris quorundam cautè legẽdis. de distinctione uerarũ uisionũ à falsis. trigilogium astrologiæ theologizatæ. cõtra superstitiosam obseruationẽ dierum, præsertim Innocentum. contra superstitionem cuiusdam medici sculpentis imaginem leonis. contra obseruationem dierum, quoad opera. de erroribus circa artem magicam, et articulis reprobatis. propositiones contra assertiones Matth. Grabõ, in causa fidei. de uera religione, & perfectione. Cardinalis Cameracensis responsio super eisdem. fratris Mat-

thæi Grabon conclusiones, contra quas scripsit Io. Gerson. cōtra sectam se flagellantiū. epistola missa Vincentio ordinis Prædicatorū de eadē secta. Cōtra proprietarios regulæ S. Augustini. In secundo Tomo sunt, Opuscula ad mores accommodata: Regulæ morales, quibus aliquot loci communes explicantur, de uitijs animi, & de sacramentis. Compendiū theologiæ, quod cōplectitur aliquas materias communes ad fidem & doctrinā catholicam spectantes, eidem Cancellario adscriptum, sed apparet eius non esse. primus autem eius tractatus est, de expositione articulorum fidei. secundus, de decem præceptis legis, & eorum expositione. tertius, de septē sacramentis ecclesiæ. quartus, de septem uirtutibus. quintus, de septem petitionibus contentis in oratione Dominica. sextus, de septē donis spiritus sancti. septimus, de octo beatitudinibus. octauus, de uitijs tā naturæ quàm uoluntatis: siue de septē uitijs capitalibus de peccato in Spiritum sanctū, et diuersis ipsius peccati acceptionibus. de peccato ueniali. an primi motus sint peccata. de natura delectationis, & an sit peccatum. utrum consensus in delectationem sit semper peccatum. an cōsensus in actum sit peccatum. de intentione ac fine actionis. de natura & qualitate conscientiæ. de natura, qualitate, et numero circumstantiarum. de peccati actualis & uenialis diuersis nominibus ac effectibus. aliæ peccati differentiæ, ex opere, ore, corde. & hæc omnia cōtinentur in compendio Theologiæ. Opusculum tripartitum, de præceptis Decalogi, de confessione, & de arte moriendi. de cognitione uenialiū peccatorū & mortalium. de arte audiendi confessiones. de confessione mollicici. de remedio cōtra recidiuū. de statuto Carthusiensium, quod in mortali certo confessus remittatur. auisamētum pro modo confessionis in religionibus non lapsis audiendi. de modis excommunicationum, et irregularitatum, & absolutionis ab eis. notabile de primis motibus, & de consensu. de absolutione confessionis sacramentalis. de absolutione defuncti Carthusiensis. de moderata casuum reseruatione. epistola super eodem. de potestate ligandi atq; soluendi, dialogus. resolutio super casu quodam de irregularitate. de contemptu clauium, & materia excommunicationum & irregularitatum. de cordis induratione. de indulgentijs. multarum breuium & utilium quæstionum resolutiones. de correptione proximi. de paruulis ad Christum trahendis. de contractibus. de simonia. de sollicitudine ecclesiasticorum. de testamento condendo. epistola super testamēto librorum suorum. epistola ad Carthusien. super acceleratione suffragiorum post obitum oblatorum. de anniuersario, quod sibi procurauit in ecclesia S. Pauli in Lugduno. testamentum quotidianum peregrini, id est, ipsius Ioannis Gerson. testamentum eiusdē, uersibus hexametris. epistola consolatoria super morte fratris ad fratrem. de præparatione ad Missam, & pollutione nocturna. de pollutione diurna. dialogus de cœlibatu ecclesiasticorum. carmen contra pulchritudinem corporis. contra impugnantes ordinem Carthusiensem, propter paucitatem oraculorū, & nō confirmationem. de non esu carnium apud Carthus. de temperantia in cibo et potu & uestibus prælatorum. sermo de uita clericorum. sermo in cœna Domini pro humilitate. carmen contra tumidum cor. sermo de pœnitentia. sermo de dominio Euangelico. carmen de uoluntaria paupertate. sermo ad ecclesiasticorum cautelam & eruditionem. sermo de resurrectione Christi. sermo in Concilio Remensi. de bono pastore. de uisitatione prælatorum, uel cura curatorum. sermo de quatuor domibus. sermo de omnibus sanctis, Exultabunt sancti in gloria. alius de eisdem, Beati qui lugēt, &c.

de

de eisdem, Exultate quoniam merces uestra. de eisdem, Videns Iesus turbas. sermo in die natiuitatis Domini. sermo in dominica in septuagesima. sermo de conceptione beatæ Virginis. sermo de beato Bernardo. sermo in die S. Ludouici Francorum regis. carmen optatiuum, ut lilia crescant. sermo de oratione in Concilio Cōstantiensi. sermo de Spiritu sancto. de uerbis Domini, Venite ad me omnes. causæ propter quas uoluit dimittere Cancellariam. recommendatio licentiandorum in Decretis. tractatus de nobilitate. epistola ad Papam Martinum nomine regis Franciæ. de considerationibus, quas debet habere princeps. dialogus duorū militum Franci & Angli. de puella olim in Francia equitante in armis, cuius editio Ioāni de Gerson ascribitur, sed magis apparet stilus magistri Henrici de Gorckheim. de mirabili uictoria cuiusdam puellæ de post fœtantes receptæ in ducem belli exercitus regis Francorum contra Anglicos. in Tertio tomo, ad mysticam uitam seu cōtemplationem accommodati tractatus: de consolatione theologiæ libri 4. dialogus apologeticus, in quo Volucer & Monicus colloquuntur. Carmina nonnulla. Iosephina carmina, id est, historia Iosephi sponsi Mariæ. sermo in natiuitate beatæ Virginis. carmē de differenti immunitate à peccato Christi et matris suæ. centilogium de cōceptibus animæ, sensuum, mentis, uoluntatis, &c. de uita spirituali animæ, siue sex lectiones. centilogiū de impulsibus bonis & paruis, quibus nunc potentes deponuntur, nunc exaltantur humiles. de mystica theologia speculatiua. de mystica theologia practica. de elucidatione scholastica mysticæ theologiæ. carmina de purificatione sensuum interiorum. de religionis perfectione & moderamine. de cōsilijs Euangelicis & statu perfectionis. de perfectione cordis. de meditatione. de simplificatione, stabilitione, seu mundificatione cordis. carmen de simplificatione cordis, de directione cordis, de illuminatione cordis, siue una pretiosa margarita. de oculo. de remedijs contra pusillanimitatem. de tentationib. diaboli diuersis. contra professum inobedientem. de zelo & feruore nouitiatus. de exercitijs discretis deuotorum simpliciū. documentum notabile de sacramento altaris. Epistolæ quædā, de paßionibus animæ. carmen de somnio huius uitæ. de monte contemplationis. epistolæ quædam de mendicitate spirituali, appellatio cuiusdam peccatoris à diuina iustitia ad misericordiam. de oratione, & eius ualore. decem considerationes in orando Deum. Expositio super his uerbis, Dimitte nobis debita nostra. oratio cum peccator de peccatis suis multum est anxius. de canticorum originali ratione. de canticordo. centilogium de canticis & solatio. collectorium super Magnificat. carmina super Magnificat. centilogium de meditatione crucis. carminum suorum honesta defensio. anagogicum de hymno gloriæ. epithalamiū theologi et mysticū theologiæ. super Cātica canticorū. Floruit an. Do. 1429.

Ioannis Gertophij adolescentis Germani, Recriminatio aduersus Edoardum Leum Anglum, qui ausus est primus Erasmum Rot. luto aspergere, impressa Basileæ apud Cratandrum, 1520.

* Ioannes Gigas scripsit de certitudine religionis Christianæ concionem, cui addita sunt pia quædam poemata excusa Francfordiæ ad Viadrum, apud Ioannem Eichorn, anno 1551.

Ioannes episcopus Gerundensis, natione Gothus, scripsit exhortatorium ad monachos lib. 1. additiones in Chronicam li. 1. Vixit anno 600.

* Ioannes Gilleyus, Burgundus, scripsit in laudem Hannibalis è Liuio expressam,

pressam, à rebus eius gestis, & comparatione Imperatorum Romanorum commentariolum: item Elegias duas De eremo domini à Sachet, Salinis, & Furiosa quæ Salinensem urbem præterfluit: Descriptio domus & Gilleyani agri, qui apud Sequanos uulgari nomine Pagnol dicitur. Omnia simul excusa Basileæ impensis Ioannis Oporini, apud Iacobũ Parcũ, anno 1550. Extat eiusdem carmen de consuetudine Vallisiorum, nondum in lucem editum.

* Ioannes Glodeston, Anglus, Carmelitanus, scripsit Quodlibeta uaria lib. 2. determinationes Theologiæ lib. 1. quæstiones ordinarias lib. 1. disputationes sententiarum li. 1. in Euangelium Matthæi & Ioannis. Moralitates in Matthæum. Moralitates in Psalterium. In Canonicam Ioannis. Diuisiones sermonũ. Sermones de tempore. Sermones de sanctis. Orationes ad clerum. In magistrũ sententiarum lib. 3. & alia multa. Vixit anno 1320.

Ioannes Gluel, Germanus, Carmelita, scripsit uolumen de origine & profectu ordinis sui, quod inscripsit speculũ Carmelitarum. item sermones de tempore lib. 1. quadragesimale lib. 1. sermones de sanctis lib. 1.

Cyri Ioannis Glyceri patriarchæ Constantinopolitani Technologia de recta constructione octo partium orationis, et de Orthographia opusculum: extant Græcè in Bibliotheca quadam Italiæ.

Ioannes de Gmunden, qui claruit Viẽnæ in Austria, scripsit (quæ adhuc Viennæ in bibliotheca Facultatis artium extant) tabulas de planetarum motibus, & luminarium de eclipsibus ad meridianum Viennensem. calendarium ad multos annos utile. tabulas uarias de parte proportionali. canones in tabulam tabularum. libellum de arte calculandi in minutijs physicis. tractatũ sinuum. æquatorium motuum planetarũ ex Campano transsumptum. compositionem astrolabij, & utilitates eiusdem, & quorundã aliorũ instrumentorũ. Claruit an. 1406.

Ioan. Gnandus Auenionen. I. C. scripsit de moneta.

Ioannis Gocchij presbyteri Mechliniẽsis epistola Apologetica aduersus quendam prædicatorij ordinis, declarans quid de scholasticorum scriptis, uotis & obligationibus censendum atq; tenendum sit: Dialogus de quatuor erroribus circa Euangelicam legem exortis: de uotis & religionibus facticijs, siue de libertate Christianæ religionis conclusiones nouem: De libertate Christiana. Quæ omnia in Germania sunt excusa. Claruit anno 1490.

Ioan. Godscalcus Latini sermonis obseruationes collectas (primum uerborum, deinde partium indeclinabilium) per ordinem alphabeticum digessit. Liber impressus primùm sine authoris nomine, deinde recognitus & nomine eius adiecto, Coloniæ apud Gymnicũ, anno 1540. Floruit an. 1536.

Ioannes Golein, patria Normannus, Carmelita, scripsit super Sententias lib. 4. super officio Missæ lib. 1. quæstiones uarias. & quædam alia.

Ioannes Godfrid de Odernhem, Oppẽheimensis ecclesiæ antistes, scripsit sermones de tempore ac sanctis per totum annũ. Transtulit in linguam Germanicam Ciceronem de naturis Deorum, & Augustinum de ciuitate Dei. Claruit anno 1495. *

Ioannis Grammatici Alexandrini, cognomine Philoponi, opera multa feruntur, grammatica, philosophica, arithmetica, & rhetorica, & in sacram Scripturam, & contra Seuerum. Ecclesiæ tamen doctores eum reijciunt, & orthodoxorum catalogo non dignantur: Suidas. scripsit aduersus Procli Diadochi de mundi æternitate sermones octodecim, totidem solutionum libros:

impressi

impreßi ſunt Græcè Venetijs 1535. apud Trincauellum. in Italiæ bibliothecis extant etiamnum huius autoris monumenta quædam Græca, nondum euulgata typis, nempe liber de pulſibus, commentarij in Arithmeticam Nicomachi Geraſeni, in Aſtrolabium planũ, aliàs de uſu aſtrolabij. commentarij in Elenchos Ariſtotelis, Venetijs in bibliotheca SS. Ioannis & Pauli. cõmentarij in tertium & quartum Ariſtotelis Meteorologicorũ libros. in quatuor poſteriores phyſicæ auſcultationis libros cõmentarij: nam in priores quatuor impreßi iam ſunt. Opuſculum de Atticis particulis. Technica, è quibus pars extat in appendice Lexici Græcolatini impreſſa, quæ eſt de quinq; dialectis Græcorum. commentarij Græci in quinq; uoces Porphyrij, excuſi Venetijs 1500. apud Nicolaũ Blaſtum Cretenſem. Hypomnema in duos libros Priorum Analyticorum Ariſtotelis, impreſſum Græcè Venetijs opera Victoris Trincauelli an. 1536. cum Magentini ſcholijs in eadem, aut potius paraphraſi: et ſynopſi autoris incerti de ſyllogiſmis. Eadem interpretatio huius autoris Latinè reddita, & per Theodoſium quendam recens collata, impreſſa eſt Venetijs apud Scotum, 1542. in primos quatuor Ariſtotelis de naturali auſcultatione libros cõmentariæ annotationes ex Ammonij Hermeæ colloquijs, cum proprijs nonnullis obſeruationibus: impreſſæ ſunt Græcè Venetijs apud Trincauellum anno 1535. & Latinè ibidem Guilhelmo Dorotheo interprete. Extant autem eius & in reliquos libros 4. commentarij, ut iam dictum eſt. in duos libros Ariſtotelis de generatione & interitu commentariæ annotationes, ex colloquijs Ammonij Hermeæ, cum proprijs quibuſdam meditationibus, impreſſæ Venetijs apud Aldum, 1527. cum Alexandri Aphrodiſiei commentarijs in Meteorologica, & Tractatu de mixtione. Commentariæ annotationes in tres libros de anima, Ariſtotelis, ex colloquijs Ammonij Hermeæ, cum proprijs nonnullis meditationibus: impreſſæ Venetijs apud Trincauellum, 1535. commentarij Græci in Ariſtotelis libros de generatione animalium, impreßi Venetijs apud Ioan. Antonium & fratres de Sabio, 1526. & Latinè ibidem, translati à Nicolao Petro Corcyræo. Ioannis Philoponi Grãmatici in Heſiodum cõmentarios Græcos, Alexãder Braßicanus alicubi ſe habere ſcribit.

Ioannis Grammatici diſtichon in 4. libro Florilegij Græci.

Ioãnnis Grãmatici Characis quædã extant de encliticis, Græcè. uide Io. Charax.

Ioannes Grãmaticus dictus eſt etiam, qui aliàs Ioan. Tzetzes, de quo infrà. *

Ioannis de Graßis iuriſperiti Arbor iudiciorum, de ſubſtantialibus procuratoris, de ceßione.

Ioannes Grauuer Carmelita, ſcripſit in textum ſententiarum lib. 4. in Exodum. de Concordantia Euangeliſtarum. ſermones de tempore et ſanctis. & quædam alia. Claruit concilij Baſilienſis temporibus, anno uidelicet 1440. *

Ioãnes Graye, Anglus, epiſcopus Nordujcenſis, ſcripſit opus hiſtoriarũ, quod Schalecbronicon uocare uoluit, et nonnulla alia. Claruit an. Do. 1200. *

Ioannes Grütſch, Baſilienſis, ordinis fratrum minorum, ſcripſit ſermones de tempore lib. 1. ſermones de ſanctis lib. 1. ſermones per quadrageſimã lib. 1. de paßione Domini lib. 1. & quædam alia. Vixit an. 1430.

Ioannes cognomento Groſſus, Carmelita, patria Tholoſanus, ſcripſit opus præclarum, quod ordinis Carmelitani inſtitutionem & progreſſum continens, uocatur uiridarium. feruntur et eius ſermones lib. 1. et quædam alia. Claruit anno 1400.

* Ioannes Gualensis natione Anglus, Franciscanæ professionis theologus, scripsit de regimine uitæ humanæ lib. 7. Ordinarium uitæ religiosæ. de ordinatione uniuersali. de uirtutibus antiquorum. Manipulum florum. dicta philosophorum. Historiarum memorabilium collectanea. in Apocalypsim Ioannis. Lecturam sententiarum lib. 4. Lecturas scripturarum. sermones de tempore & de sanctis. de diuersis materijs lib. 15. Claruit an. 1300.

* Ioannes Gualensis Anglus, cognomento Iunior, scripsit lecturam sententiarum lib. 4. disceptationum uel disputationum lib. 1. Vixit anno 1346.

Ioannes Guinterius Andernacus, natiōe Germanus, multa è Græcis autoribus, præcipuè uerò Galeno, à se conuersa edidit, ut sunt: de anatomicis administrationibus lib. 9. de constitutione artis medicæ. de theriaca ad Pisonem. de pulsibus ad medicinæ candidatos. introductio seu medicus. de sectis ad medicinæ candidatos. de præsagijs ex insomnijs. Hippocratis liber de uictus ratione priuatorū, cū Galeni cōmentario. Polybi de uictus ratione libellus. de semine, Galeni lib. 2. adiectis castigationibus Græci exēplaris. de facultatū naturalium substantia. quòd animi mores corporis temperaturam sequantur. de elementis. de propriorum animi cuiusq; affectuum agnitione & remedio. de optima corporis humani constitutione. de bono corporis habitu. de plenitudine. de atra bile. de tumoribus præter naturam. in librum Hippocratis de natura hominis commentarij duo. de antidotis libri 2. præfatio in methodum medendi Galeni ad Glauconem, seorsim Græcè Parisijs excusam, ubi conqueritur de medicinæ ueteris interitu. Pauli Æginetæ libri sex, qui summam rei medicæ complectuntur, ex nouissima translatione ipsius, commentarijs etiam illustrati, excusi sunt Argentorati apud Rihelium, anno 1542. Anatomicarum institutionum secundum Galeni sententiā, ad candidatos medicinæ libri 4. impressi Basileæ apud Robert. Vuinter, 1536. cum opusculo Georgij Vallæ de partibus humani corporis. Deinde recogniti & aucti per Andream Vesalium, Venetijs in decimosexto. de uictus & medicinæ ratione, cùm alio, tum pestilentiæ tempore obseruanda. Vuendelinus impressit Argentorati, 1542.

Ioannes Hagen, aliàs de indagine, natione Germanus, ordinis Carthusiensium, scripsit de laude paupertatis lib. 1. de uita religiosorum lib. 1. de casu religionis lib. 1. de uita adolescentulorum lib. 1. de humilitate & superbia lib. 1. de ornatu interiori li. 1. de accessu ad nouum hominem lib. 1. de gratia & libero arbitrio lib. 1. de correptione & gratia Dei lib. 1. de natura & gratia li. 1. de perseuerantia lib. 1. de spiritu, corpore, & anima lib. 1. de mandatis prælatorum lib. 1. de charitate lib. 1. de dilectione Dei lib. 1. de meditatione lib. 1. de inquisitione summi boni lib. 1. contra errores Bohemorum lib. 1. ad episcopum Ratispon. contra eosdem lib. 4. ad Marchionē Brandenburgensem li. 1. ad uniuersitatē Erford. lib. 1. in regulam sancti Benedicti lib. 1. de cauendis doctrinis peregrinis lib. 1. de cognitione futurorū lib. 1. de uisione Tundali li. 1. de uisione Danielis, ca. 7. lib. 1. de apparitione cuiusdā defunctæ lib. 1. de futuris prodigijs li. 1. de planctu solitarij li. 1. de cruciatu contra hæreticos li. 1. de auferibilitate sponsi ab ecclesia li. 1. de tēpore schismatis li. 1. de autoritate papæ in cōcilio li. 1. de potestate ecclesiastica li. 1. de correctione fraterna lib. 1. de paruulis nō baptizatis li. 1. de iudice contra cōscientiā iudicante li. 1. cōtra flagellatores li. 1. an sine professione religiosus li. 1. de ieiunio quintæ feriæ li. 1. de iusto et iniusto bello lib. 1.

li.1. de doctrina eccl. li.1. de auditiõe missarũ li.1. contra Ioan. Kanneman li.2. de uita spiritali lib.1. de discretione cogitationum li.1. de uera & falsa pœnitentia lib. 1. de modo confitendi lib.1. de audiendis confeßionibus lib.1. de spiritali arte memoratiua lib. 1. de quatuor sensibus scripturæ lib. 1. de contemplatione lib. 1. de interdicto lib.1. in dedicatione sermones quinq; lib. 1. ad Rudolphum episcopum Lauantinum lib.1. de falsis prophetis lib.1. de communione sub utraq; specie lib.1. epistolarũ ad diuersos lib.1. sermones quoq; uarios, lib.1. in regum, quadrupli ci sensu lib.1. In multos deniq; libros Bibliæ commentarios elegantes composuit, aliosq́; tractatus, & quæstionum solutiones penè innumeras & insignes. Eius autem chiromantia, Physiognomonia ex aspectu membrorum hominis: Periaxiomata de faciebus signorum, quid in unaquaq; domo efficiat in natis sol: Canones astrologici de iudicijs ægritudinum, astrologia naturalis, complexionum notitia iuxta dominiũ planetarũ, excusa sunt Argentorati apud Ioan. Schottum, 1534. Claruit anno 1460.

* Ioannes Hagustaldensis, septentrionalium partium Anglus, ordinis S. Benedicti, scripsit rerum in Anglia gestarũ historias, à nono anno Henrici secundi usq; ad Richardum primum. Claruit anno 1190.

* Ioannes Hamboys Anglus, musicus insignis, scripsit de arte canendi lib.1. & composuit cantiones diuersi generis dulcißimas. Claruit anno 1470.

Ioannis Haneri prophetia uetus ac noua, hoc est uera scripturæ interpretatio, de syncera cognitiõe Christi, deq́; recta in illũ fide: Liber impres. in Germania, an. 1534.

Ioannes Hannibal de canonicis Bononiensis, scripsit in primũ ff. noui, de acqui. rerum dom. l. post contractum.

* Ioannes Hantuillensis, cognomento Architrenius, scripsit de Anglorum antiquitatibus libros 6. carmine, quod opus propter materiam Archítrenium inscripsit. item epigrammata multa. de antiquitatibus autem libri impreßi sunt.

* Ioannes Harding natione Anglus, scripsit de Scoticorum regum ad Anglorũ monarchiam submißiones, Chronicorũ opus, usque ad Henrici quarti tempora. Claruit anno 1461.

Ioannes Hartungus, Prolegomena siue annotationes doctißimas, scripsit in tres priores Odysseæ Homericæ rhapsodias, impressa Francoforti apud Egenolphum, anno 1539. Transtulit etiam in Latinum ex Græco sermonem, Apologiam Græcorum de igne purgatorio, exhibitam in concilio Basiliensi, excusam cum Martini Lutheri enarrationibus in Euangelia dominicalia, Basileæ apud Heruagium, anno 1546. item Apollonij argonauticorum libros quatuor, excusos ibidem apud Io. Oporinum, anno 1550. Lexicon græcolatinum innumeris uocibus adiectis locupletauit, impressum Basileæ ab Henrico Petri 1551. in Strabone etiã græcè & latinè ab eodem excuso plurima loca, miserè deprauata prius, restituit: id quod in Aristotelis quoque operibus ab Isingrinio excusis præstitit, & Stephano propediem ex Oporini officina prodituro (si Deus uoluerit) præstitit. Expectamus ab eodem iampridẽ cœptas in totam Homeri Odysseam annotationes. Floret ætate nostra Friburgi Brisgoiæ, anno 1551.

* Ioannes Hasfurt Virdungus, natione Germanus, scripsit nouã medicinæ methodum, qua ex mathematica ratione curandi rationem ostendit. Liber impressus. Ettelingæ, anno 1532. & Haganoæ. Claruit anno Domini 1534.

* Ioãnes Hayton Anglus, scripsit annotationes in Matthæum Euangelistam, in Lu-

cam, Ioannem, in Paulum ad Corinthios, ad Hebræos, in canonicam Ioannis. Annotationes in eandem. in Apocalypsim 46 lectiones. Sermones de tempore & de sanctis. quæstiones theologiæ. Summam de uirtutibus. Claruit Lyncolniæ, anno Do. 1428.

Ioannis Henlin expositio antiphonæ seu cantici, Salue Regina, auctoribus propheticis, Bibliæ, sanctorum patrum, doctorumq; dictis ac historijs decorata. liber hac inscriptione, impressus est olim Basileæ apud Michaelem Furter, 1505.

Ioãnes Herculanus. Vide Io. Arculanus.

Ioannes Herold Hœchstettensis, ex oppido in Sueuia ad ripã Danubij sito natus, scripsit adolescens, Inuectiuam in quendam æmulum, quam Victoriam doliatoris inscripsit. item Philopseudem, apologiam uidelicet contra anonymum quendam, qui Des. Erasmi Roterod. manes lusu funebri lasciuius exagitauerat: quæ declamatio à Rob. Vuinter Basileæ excusa est 1541. Præterea scripsit iuuenis rerũ ab urbe & regno Hierosolymarum conditis libros sex, quos Nicolaus Brylingerus Guilhelmi Archiepiscopi Tyrensis de bello sacro cõmentarijs, Basileæ 1549. impressos adiecit. Chronologiam Ducum & Regum Pannoniæ, item Rerum Hungaricarum supplementum decadibus Antonij Bonfinij addidit, an. 1543. typis Vuinteri euulgatum. Strategematum Chiliades sex: De Rodolpho Habspurgen. Imp. Germ. libros octo: Vitas episcoporum Basilien. Arminiũ, siue de bello contra Turcas suscipiendo, declamationem, collegit, delineauit, inchoauit, ac partim absoluit. Epistolarum præliminariũ, & ad amicos quàm plurimas scripsit. Germanicè uerò Tragicocomœdiam, Prodromon inscriptam fecit, de Ioannis Baptistæ decollatione: item de honesto & fœdo amore libros 2. sub titulo Erosophi: item Pyrami & Thisbes tragœdiam. Transtulit ex lingua latina, Institutionem, Encomium matrimonij, Viduam, Linguam Erasmi Rot. Oeconomiæ libros ex Aristotele & Xenophonte: de educandis liberis, præcepta cõnubialia, orationem consolatoriam ad Apollonium, Plutarchi: Officium famulorum Gilberti Cognati: Christianæ fœminæ institutionẽ Ioan. Ludouici Viuis: de sacramento matrimonij: de nobilitate sexus fœminei, Regimen aduersus pestem, Cornelij Agrippæ: de fabulosis gestis, uitam Philippi & Alexandri, Diodori Siculi: Turcicam historiã Laonici Atheniensis. de sub Maguntina sede episcopatibus Germaniæ, Casparis Bruschij. de bello sacro Tyrensis cõmentarios. De tumultu anabaptistarum, Lamberti Hortensij. De ritu Turcarum, Bartholomæi Georgieuitts. Dialogos sacros Sebastiani Castalionis. De mysterio redemptionis, Ioannis Riuij. Terẽtij Andriã, rhythmis Germanicis. Ex lingua Italica trãstulit Principem, atq; de re militari libros Nicolai Mathiauell. Item qua ueneratione Philippus Hispanorũ Rex à Mediolanensibus exceptus sit. Viuit nostra ætate, anno 1551.

Ioannes Hentenius Mechliniensis Hieronymianus, interpretatus est commentaria in 4. Euãgelia ex Chrysostomo & alijs ueterum scriptis collecta per Euthymum Zigalinum. liber impressus Louanij, ex officina Rutigeri Reschij, 1544.

Ioannes Heyuuode musicus & poeta insignis, scripsit de uulgaribus Anglorum prouerbijs libros duos. Claruit Londini anno Domini 1548.

Ioannes Hierosolymorum episcopus, scripsit in obtrectatores studij sui librum, in quo ostendit se Origenis ingenium, non fidem secutum. Gennad. Scripsit & epistolas quasdam ad diuersos, & quædam alia. Claruit anno Do. 400.

Ioannes

Ioannes Hildensbemensis, natione Germanus, Carmelita, scripsit de tribus sanctis regibus lib.1. Chronicam historiarum lib.1. defensorium sui ordinis lib.1. de monstris in ecclesia lib.1. de fonte uitæ lib.1. de antichristo lib.1. contra Iudæos lib. 1. in turpia pingentem lib. 1. epistolarum octoginta lib. 1. sermones uarios lib.1. & quædam alia. Claruit anno 1270.

Ioannes de Hisdinio, scripsit in Euangelium Marci lib.1. in Euangelium Ioannis lib.1. in epistolam ad Romanos lib. 1. in epistolas ad Corinthios lib. 2. in epistolam ad Galatas lib. 1. in epistolam ad Ephesios lib. 1. in epistolam ad Philippenses lib.1. in epistolā ad Colossen. lib.1. in epistolas ad Thessalonicen. lib.2. in epistolas ad Timotheum lib.2. in epistolam ad Titum lib.1. in epistolam ad Philemonem lib. 1. in epistolam ad Hebræos lib. 1. de annunciatione dominica lib. 1. sermones aliquot lib.1. & alia multa. Claruit anno 1350.

Ioannes Hispalensis, Alchabitij Isagogen ad magisterium iudiciorū astrorum barbaro stilo Latinum fecit. Vide suprà in Alchabitio.

Ioannes Hochstratus quidam, scripsit de presbyteris, et nescio quam Apologiam, & Cabalæ destructionem: qui libri sunt impreßi alicubi in Germania. Vixit an. 1515.

* Ioannes Hofmeister, scripsit in Euangelia Dominicalia, per totum annum. item de sanctis sermones. Locos communes. Impressa sunt hæc Ingolstadij apud Alexandrum Vueyssenhorn, anno 1549. & 1551. Homelias in euangelia dominicalia & festa sanctorum, excusa apud eundem an. 1551.

Ioannes Honburgius precationes Psalmorum è uernacula lingua Latinitate donauit. Libellus excusus Francfordiæ anno Do. 1544.

Ioannis Honteri Coronensis de Cosmographiæ rudimentis libri duo, impreßi Basileæ apud Henricum Petrum, 1534. cum Dionysij Afri uersione. liber prior Astronomiæ, posterior Geographiæ principia breuißimè continet, cum catalogo de antiquis & recentioribus locorū nominibus. Eadem hæc rudimenta impressa sunt in Appendice Margaritæ philosophicæ. Tabulæ duæ in Aratum Solensem (cum eiusdem uersione, impressæ Basileæ, 1535.) quibus circuli cœlestes, & omnes siderum imagines ob oculos ponuntur. Enchiridion totius orbis terrarum comprehensum tabulis aliquot elegātißimis, impressum in Corona urbe Trāsyluaniæ, & Tiguri apud Froschouerum.

Ioannes Hoperus, Anglus, Hebraicè, Græcè & Latinè doctißimus, scripsit ad Somerseti ducem Eduardum Angliæ protectorem, de Christo & eius officio librum, contra diaboli sophistriam lib.1. Claruit apud Anglos anno 1550. *

Ioannes ecclesiæ cuiusdam Horit. archidiaconus, scripsit ad Stephanum regium quendam notarium contra Græcos, de processione spiritus sancti lib. 1. epistolas etiam uarias.

Ioānes Horneby Carmelita, scripsit defensorium sui ordinis lib. 2. Pro parto triumpho lib.1. Ordinarias quæstiones, sermones ad populū. Claruit apud Anglos, an. 1374. *

Ioānes Horologius Paduanus, Sanctus Pisauren. Benedictus Musinus, omnes ferè sub Eugenio IIII. commentarios & practicas reliquerunt.

Ioannes Hospinianus Steinanus Heluetius, scripsit carmen panegyricū in D. Magnum ab Emershofen, & aliquot Epithalamia: excusa Basileæ 1539. item quæstionū Dialecticarum lib.6. ibidem excusos in officina Vualderi, an. 1543. Vrbani Bellunensis institutionum Grammaticarum libros 2. redegit in epitomē, impressam Basileæ apud *

Hieron. Curionem, an. 1546. Scripsit præterea librum de quantitate syllabarum, & alia quæ nondum sunt typis euulgata. Claruit anno 1551.

* Ioannes Houuden Anglus, ex utroq; testamento collegit flores, ac scripsit de lyra dulcißima lib. 1. de paßione Domini lib. 1. Claruisse fertur anno 1350.

Ioannes Hugo iurisperitus, scripsit Tractatum de officijs quatuor prælatorum, ubi & de canonica portione.

Ioannes Huserus Germanus, ac Basiliensis ecclesiæ minister, digeßit indicem in opera Chrysostomi, Frobenianæ editionis. Claruit anno Do. 1530.

Ioannes Huss, quem Concilium Constantiense incẽdio damnauit, scripsit librum de unitate ecclesiæ, excusum Basileæ anno 1520. Diuiditur in capita 23. quorum argumenta leges in bibliothecæ Gesneri magno uolumine. Eiusdem etiam opuscula alia, impressa Argentorati, cum Appendice Othonis Brunfelsij, sunt hæc: de anatomia, siue de singulis membris in corpore antichristi lib. 1. de mysterijs iniquitatis antichristi fragmentum 1. de reuelatione Christi & antichristi fragmentum secundum. de abolendis sectis & traditionibus hominum lib. 1. de unitate ecclesiæ & schismate uitando li. 1. distinctus in capita 7. alius à superiori, licet eadem sit inscriptio, nisi quod hic additur de schismate uitando: alter autem simpliciter uel de Ecclesia, uel de unitate ecclesiæ inscribitur. de Euangelica perfectione lib. 1. de pernicie traditionum humanarum, fragmenta tria. de regno, populo, uita, et moribus antichristi lib. 1. fragmentorum collectanea quædam cum indice singulorum capitum. commentarius in Apocalypsim, ante centum annos editus, & impressus Vuittenbergæ adespotos, id est sine autoris nomine, anno 1528. Scripsisse fertur, præter ea quæ nos impressa uidimus, sermones ad populũ plures, & cõmentarios in Osee et Ezechielem prophetas. Claruit anno 1413.

Ioannes Huttichius, scripsit Argentinæ Compendium de Romanis imperatoribus, ibidem excusum, unà cum imaginibus ad imagines ueterum numismatum expreßis, apud Vuolfgangum Cephalæum anno 1526.

Ioannis Hypati natione Itali, editio in secundum, tertium et quartum Topicorum libros: item ad Andronicum regem, qui interrogauerat de dialectica: Eiusdem, editio de materia et constitutione syllogismorum, Methodus rhetoricæ per synopsin, id est cõpendium, Græcè extant Romæ in Vaticana bibliotheca, & Diegus Hurtadus uaria huius scriptoris dialectica opuscula habet.

Ioannes Iacobus de Canibus iurisperitus, scripsit de modo studendi in iure: itẽ de iniurijs & damno dato, uel Repressaliorum librum 1. item de executionibus ultimarũ uoluntatum, de tabellionibus.

Ioannes Iacobi, natione Gallus, scripsit de morbis particularibus lib. qui intitulatur Thesaurarium medicinæ.

Ioannes Iacobus Manlius, scripsit luminare maius, etc. Libellus excusus Lugduni, cum Quirico de Augustis, etc. an. 1528. *

Ioannis de Ianduno, Gadauensis peripatetici, quæstiones in libros physicorũ Aristotelis, quas edidit Parisijs, recognitæ, cum tribus quæstionibus Heliæ Hebræi Cretensis philosophi & medici, annexis, de primo motore, de efficiẽtia mundi, de esse, essentia, & uno: item annotationes nonnullæ in plurima Commentatoris dicta, per singulos sparßim libros physicorum notatu dignißima: opus impressum Venetijs, 1506. ab eodem Helia castigatum. & Florentiæ 1485. Eiusdem commentarij in 12. libros metaphysicorum Aristotelis, impreßi Venetijs. quæstiones

stiones in tres libros Aristotelis de anima, excusæ Vincentiæ 1486. in libros de cœlo et mundo Aristotelis, opus excusum in Italia. Scripsit & in alios quosdam Aristotelis libros.

Ioannes Igneus iurisperitus, scripsit in secundum ff. noui de regulis iuris. l. Contractus. & l. Quatenus. in primum Codicis li. 7. C. de cõtrahend. empt. l. dudum. de dona. inter ui. l. donationes. in secundum Cod. de liber. præter auten. ex causa. disputationẽ, an rex Franciæ recognoscat imperatorem.

Ioannes Imbertus Rupellanus, scripsit opus institutionum forensium Galliæ penè totius, tertiò recognitum ab autore. Anto. Vincentius impreßit Lugduni 1542.

Ioannes de Imenhusen, natione Germanus, scripsit super sententias lib. 4. sermones elegantes lib. 1. Vixit anno 1360.

Ioannes de Imola, patria Bononiensis, iurecõsultus, scripsit super tribus lib. decretalium lib. 3. super. 6. decretalium lib. 1. super Clementinis lib. 1. super ff. infortiati lib. 14. super ff. nouo. & quædam alia.

Ioannis Itali philosophi uaria ad Logicen pertinentia, Græcè supersunt apud D. Diegum Venetijs.

Ioannes Iouianus Pontanus, Alphonsi iunioris Neapolitani regis præceptor, & epistolarũ magister, philosophus, orator ac poeta insignis, scripsit multa quæ Venetijs impressa primum sunt apud Aldum, cuius editionem postea Cratãder imitatus est Basileæ, qui libros eius soluto sermone scriptos in tres tomos distinxit, anno 1538. Poemata seorsim excudit. Sunt autem in primo tomo, de obedientia libri quinq;. de fortitudine libri duo. de principis officijs, uel educandi principis præcepta ad Alphõsum Calabriæ ducem liber 1. de liberalitate, liber 1. de beneficentia. de magnificentia. de splendore, et splendidi hominis suppellectile, ornamentis, apparatu, cultu atq; ornatu corporis. de cõuiuentia. de prudentia libri quinq;. de magnanimitate libri duo. de fortuna libri tres. de immanitate et partibus eius liber. Secundo Tomo cõtinẽtur: de aspiratione lib. 2. dialogi aliquot, Charon, Antonius, Actius, Ægidius, qui diuiditur in 10. colloquia. colloquia undecim, inscriptiõe Asini, quib. autor in cuiusdã ingratitudinem inuehitur. de sermone lib. 6. de bello Neapolitano lib. 6. Tertio tomo continentur, centum Ptolomæi sententiæ in Latinum sermonem traductæ, & commentarijs illustratæ. Cæterum poemata eius extant hæc: De stellis libri quinq;. meteororum liber 1. de hortis Hesperidum, siue de cultu citrorũ malorum libri sex. Lepidina. siue pastorales pompæ 7. Bucolica, Melissæus, Mæon, & Acon. amorum libri duo. de amore coniugali lib. 3. tumulorum libri duo. de diuinis laudibus li. 1. Hendecasyllaborum, seu Baiarum lib. 2. Iambi de obitu Lucij filij. uersus Lyrici de rebus uarijs. Eridani libri duo. Dialogus Io. Pontani, quatenus credendum sit astrologiæ, impressus Coloniæ apud Gymnicum, 1544. Amorum, Tumulorum & Hencasyllaborum libri, impreßi sunt etiam Argentinæ apud Ioan. Knobloch, anno 1515. Claruit anno 1503. quo etiam obijt.

Ioannis Itrensis tractatulus de peste & epidemia, deq; præseruatione & cura ipsius, impressus est.

Ioannes Kanneman, ordinis fratrũ minorum, natione Germanus, scripsit defensorium sui lib. 1. de paßione Domini lib. 1. sermones uarios lib. 1. quæstiones quasdam lib. 1. & alia complura. Vixit anno 1460.

Ioannes de Karthan, aliàs Ketham, natione Alemannus, scripsit Fasciculum medicinæ lib. 1. de uenenis lib. 1. de anatomia & urinis lib. 1. Eius fasciculus medicinæ impressus Venetijs, 1495.

Ioannes

* Ioannes Kesselerus Gyslingensis presbyter, natione Sueuus, scripsit de laudibus diui Nicolai episcopi, carmine saphico. Item de sancto Andrea Apostolo, eodem carminis genere. Vixit anno 1495.

Ioannes Komberak, scripsit congestorium artificiosæ memoriæ librum 1. excusum Venetijs 1533. per Melch. Sessam.

Ioannes Kuefnerus Trochoreus medicus apud Salinas Oeni in Germania, congeßit pharmacopoliterion: sic enim inscripsit librum, in quo medicamẽta composita, in pharmacopolijs usitata, enumerat secundum alphabeticum ordinem singulorũ affectuum, quibus illa medentur. Liber impressus Ingolstadij, 1542. Eiusdem autoris liber, de uitanda & profliganda epidemica contagione, impressus 1544. unà cum tabula curatiua.

* Ioannes Kynyngham Anglus, scripsit lecturam sententiarum lib. 4. cõmentarios Metaphysices lib. 12. in Threnos Hieremiæ lib. 1. in Ezechielem prophetam. in Canonicam Iacobi. Scripturæ præconia. de natura Angelica. cõtra propositiones Vuicleui. Aduersus ideas eiusdem. de tẽporis ampliatione. de esse intelligibili. de natiuitate Christi. de paßione eiusdem. de Spiritu sancto. sermones de tempore & de sanctis. Obijt apud Anglos, in Eboracensi cœnobio, anno Domini 1399.

* Ioannes Lambert, seu Nicols, Anglus, patria Nordouicensis, scripsit de ueritate Eucharistiæ, argumenta pro eadem, scripturarum locos cõmunes. Claruit an. 1538.

* Ioannes de Lamshem Vuormaciensis, ordinis S. Augustini monachus Kirsgartensis, scripsit de institutione & utilitate fraternitatis rosarij D. Mariæ. Speculum missæ, speculum nouißimorum, Arram æternæ salutis, & alia. Vixit anno 1495.

Ioannis Landspergij Carthusiani sermones in præcipuis anni festiuitatibus, Petrus Quentell excudit Coloniæ, 1536. Claruit anno 1536.

Ioãnes Langer de Bolkenhan, presbyter Vratislauiensis, edidit opus insigne ad Georgium de lapide, dominum Steynauiæ, ita inscriptum, de censibus & re.emp. lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. carmina multa. & alia quædam. Claruit an. 1494.

Ioãnes de Lapide, Germanus, ordinis Carthusiensis, domus Basiliensis, scripsit quæ extant, introductoriũ grãmaticæ li. 1. Dialogũ de arte punctandi lib. 1. de propositionibus exponibilib. tract. 1. de arte dissoluẽdi sophistica argumẽta tract. 1. explanationem omnium librorum logicæ Aristotelis lib. 1. explanationem librorum physicæ eiusdem lib. 1. sex librorum Metaphysicæ eiusdem lib. 1. de his quæ ad dignum sacerdotem exiguntur tract. 1. resolutorium dubiorum circa missam occurrentium tract. 1. summarium paßionis Iesu Christi tract. 1. de ascensione Domini inter sermones Meffret. ser. 1. in sermones Meffret de cõceptione immac. uirg. tract. 1. sermones tam ad clerũ quàm ad populum plurimos. orationes & epistolas uarias li. 1. Multos præterea diuersorum autorum libros per tractatus & capitula distinxit, singulis argumenta præmittens, quibus quæ in illis sit scribentis intentio, dilucidè poßit agnosci. è quibus sunt libri Ciceronis de officijs, de amicitia, de senectute, de somnio Scipionis: item libri logicæ Aristotelis, libri eiusdem de anima, & libri Metaphysicæ. item libri Effrem diaconi, libri Ioannis Chrysostomi de compunctione cordis, libri diui Augustini de contritione cordis. liber epistolarum eiusdem, & omnes ferè libri sancti Ambrosij episcopi. explanationem eius in quinq; uoces Porphyrij, & omnes libros logicæ Aristotelis, & in Gilb. Porretanum de sex principijs, cum tractatu de

tu de propositionib. exponibilibus, & altero de arte soluẽdi importunas sophistarum argumentationes, Ioan. Amerbachius impressit Basileæ, uno uolumine. Claruit anno 1494.

Ioannes Lascaris, qui & Ianum se uocat. uide A. Ianus.

* Ioannes de Lasco Polonus, uir singularis eruditionis & pietatis, scripsit libellum de Cœna Domini, in quo explicat genuinam sententiam uerborum, Accipite, hoc est corpus meum. Claruit anno 1545.

* Ioannes Lelandus, Antiquarius Londinensis, apud Anglos, scripsit Encomiasticō, sales & iocos, Epigrammatum aliquot libros, Cygneam cantionem, Genethliacon Eduuardi principis, Nenias in mortẽ Thomæ Viati, Bononiam Gallomastigen, Encomium pacis, De antiquitatibus Britannicis lib. 50. de uiris illustribus libros 4. de pontificibus Britannicis li. 1. de insulis Britanniæ lib. 6. de nobilitate Britannica lib. 3. uitam Sigeberti regis, de Academijs Britannicis, De origine & incremento literarum, Antiphylarchiam contra Pigium, De topographia Britanniæ, De uetustis nominibus. Claruit anno Domini 1546.

Ioannis Leonis Arabis Grammatici aliquid extare, ex Iacobo Zieglero licet conijcere, qui Aegyptum suam ex illo se illustrasse scribit, quo ad recentiorum locorum situm.

Ioannes de Lignano Mediolanen. scripsit super Clementinis lib. 1. & quædam alia. Eius autem nomine citantur super 2. Decret. de amicitia, de bello & duello, de pluralitate beneficiorum, de censura ecclesiastica, de horis canonicis, de interdicto ecclesiastico, de repressalijs, disputatio de secreto, alia de permutatione.

Ioannes de Lignerijs, philosophus & astronomus, scripsit canones primi mobilis lib. 1. tabulas eiusdem li. 1. de Sphæra quoq; lib. 1. Claruit anno 1350.

* Ioannes Ludouicus Viues Valentinus, natione Hispanus, scripsit de ratione studij puerilis epistolas duas, quibus absolutissimã ingenuorũ adolescentũ & puellarũ institutionem doctissima breuitate complectitur. Introductionem ad ueram sapientiam. Satellitium animi, siue symbola, ad omnem totius uitæ, maximè principum institutionem mirè conducentia: quæ opuscula sunt impressa Basileæ apud Robert. Vuinter, anno 1537. & Lugduni apud Trechsel, an. 1532. De cõscribendis epistolis libellũ, impressum anno 1536. cũ Erasmi Rot. compendio eiusdem argumenti, & Coloniæ apud Gymnicum. De ratione studij, & legendi interpretandiq; autores. De ratione instituendi discipulos, De ratione colligendi exempla, opuscula Basileæ apud eundem impressa. Latinæ linguæ exercitationẽ, ibidem excusam, anno 1538. & 1541. cum alijs eius opusculis. In Bucolica Vergilij interpretationem, excusam apud Rob. Vuinter, anno 1539. de somnio & uigilia librũ, quem excudit Frobenius Basileæ, anno 1521. Rhetoricæ, siue de rectè dicendi ratione libros tres, item de Consultatione lib. 1. Robert. Vuinter Basileæ 1537. & Gymnicus Coloniæ. De corruptis artibus ac tradẽdis disciplinis libros 20. excusos Antuerpiæ apud Mich. Hillenium anno 1531. Brugis 1531. Coloniæ apud Gymnicum 1532. & alibi. Librum contra Pseudodialecticos, excusum Selestadij apud Lazarum Schurerium. De uirtute fucata librum excusum. De Anima & uita libros tres, Basileæ apud Rob. Vuinter, anno 1538. Declamationes sex: De præsenti statu Europæ, & bello Turcico, diuersa opuscula, impressa Basileæ apud Vuinterum, an. 1538. De concordia & discordia in humano genere libros 4. de pacificatione librum 1.

de Christianorum uita miserrima sub Turca lib.1. impressa Lugduni 1532. de subuentione pauperum, siue de humanis necessitatibus, libros duos, ibidē impressos anno 1532. & Parisijs apud Colinæum 1530. Sacrum diurnum de sudore Christi, Concionem de nostro & Christi sudore, Meditationem de paßione Christi in Psalmum 37. ibidem excusa. De institutione fœminæ Christianæ libros tres, Basileæ apud Rob. Vuinter, anno 1538. De officio mariti librum, ab eodem excusum. item, Excitationes animi in Deū, Præparationem animi ad orandum, commentaria in orationem Dominicam, Precationes & meditationes quotidianas ac generales: quæ simul excusa sunt apud eundem, anno 1540. de ueritate fidei Christianæ libros 5. excusos Basileæ apud Ioā. Oporinum, 1543. & 1544. Commentaria in Aurelium Augustinū de ciuitate Dei, impressa apud Frobenium, anno 1522. Argumenta in plerosq; libros Philosophiæ Aristotelis, (in Oporini potiss. gratiam collecta, cum is Aristotelicorum operum Latinè simul edendorum cōsilium primus cœpisset) cum ipsis operibus Aristotelis impressa Basileæ. Transtulit etiam Isocratis orationes duas, Areopagiticam & Nicoclem, impressas Basileæ apud Rob. Vuinter, anno 1538. cum alijs quibusdam eius opusculis. Scripsit præterea usum linguæ Latinæ. De communione rerum, De sudore, Progymnasmata. Item de scriptionem temporum & rerum Romanarum sub Ioannis Vuarsenij nomine Louanij editam, paucis mutatis, anno 1534. Libellum de charitate Dei & proximi, nondum editum. Desideratur etiam Farrago Epistolarum eius, & quædam alia, quæ fortaßis dante Deo aliquando publicabuntur. Claruit 1540.

Ioannes episcopus Lombariensis, Germanus, patria Basiliensis, edidit super Sententias lib. 4. sermones diuersos, & quædam alia. Multas præterea orationes & collationes fecisse dicitur ad clerum, & coram summo Pontifice, ac cœtu Cardinalium, nondum, quod sciam, editas.

Ioan. Lonicerus, Germanus, multa & suo marte scripsit, & è Græcis uertit, ut sunt hæc: Catechesis de bona Dei uoluntate erga quemuis Christianum, deq; sanctorum cultu & inuocatione: liber impressus. Methodus Græcæ grammatices, excusa Basileæ apud Vuesthemerum, 1536. Artis dicendi methodus ex optimis utriusq; linguæ authoribus deprompta: item Demosthenis oratio funebris, Græcæ linguæ encomium, Concio Cyri Persarum regis ex secūdo Cyri pædiæ apud Xenophontem: Concio Cleocriti, è secundo ἑλληνικῶν eiusdem: Vuesthemerus excudit Basileæ, 1536. Scholia in Dioscoridis libros de materia medica, cum nomenclaturis Græcis, Latinis, Germanicis & Hebraicis: liber impressus 1543. Francofurti. Compendia librorū aliquot Aristotelis, nempe De physica auscultatione, De generatione & corruptione, De longitudine & breuitate uitæ, De uita & morte animaliū, De anima, De moribus ad Nicomachum. Encomion philosophiæ naturalis. Epithalamium Græcū in Iusti Studæi gratiam, cum Latina uersione Eobani Heßi: Egenolphus excudit Marpurgi 1540. Demosthenis oratio de claßibus, siue περὶ συμμοριῶν Græca, & Latina eodem interprete, cum philosophiæ encomio, Rob. Vuinter impreßit Basileæ, 1537. Isocratis orationes ab eo translatæ & recognitæ, cum uita eiusdem ex Plutarcho, Philostrato, & Dionysio Halicarnass. impressæ Marpurgi, 1540. In Pauli ad Romanos epistolam Exegesis ueteris cuiuspiam Theologi, (cuius nomen expressum in Græco exemplari non erat, quanquam Theoduli nomen in primo

quatern-

quaternione lacerato additum esset, his uerbis, κύριε μνήσθητι θεοδούλου) eodem interprete, ex Græcis Theologis desumpta: Robertus Vuinter excudit Basileæ, 1537. Theophylacti enarrationes in omnes D. Pauli epistolas, & in prophetas aliquot minores Latinitate donauit. Nicandri Theriaca et Alexipharmaca transtulit sermone soluto, & scholia adiecit. Soter impreßit Coloniæ, 1531. Pindari Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia, ab eodem Latinè uersa oratione prosa, impressa Basileæ apud Cratandrum, 1528. Eadem deinde translatio, adhibitis enarrationibus, è Græcis scholijs; & doctißimis utriusq; linguæ authoribus, desumptis, ibidem impressa est, 1535. Lycurgi aduersus Leocratem orationem è Græcò in Latinum sermonem transtulit, excusam Basileæ apud Ioan. Oporinum, cum Demosthenis oratione de Pace.

Ioannis de Lopis Repetitio l. si pater. de hæred. institu. liber impressus anno Domini 1536.

Ioannis Lorichij Hadamarij, natione Germani, ænigmatum libellus ex uarijs authoribus cùm sacris tum profanis congestus, & carmine redditus: impressus Marpurgi 1540. apud Egenolphum. Ecclesiasticus ab eo carmine redditus, excusus Francoforti apud eundem. Iobus patientiæ spectaculum, in Comœdiam & actum Comicum redactus, excusus Marpurgi in officina Egenolphi, 1543.

Ioannes Louue Vuigoerniensis, ordinis S. Augustini, scripsit sermonum librum ad regem Henricum eius nominis sextum, Conciones per annum, Collectiones temporum, Disputationes Theologicas. Vixit anno 1436.

Ioannis Lucidi Samosathei, de emẽdationibus temporum ab orbe condito usq; ad hanc ætatem nostram, iuxta ueram ac rectam chronographiam, ex antiquis & probatißimis authoribus, liber impressus Venetijs, 1537. apud Lucam Anto. Iuntam. Insunt autem hæc: Emendationes temporum ab orbe condito, Canones in tabulam perpetuam temporum, De uero die paßionis Christi, Epitome emendationis calendarij Romani.

Ioannes Lucilius Santritter Heylbronnensis, Diui Alphonsi astronomi tabulas in ordinem facillimum redegit, & tabulis aliquot ipse addidit, cum quibusdam regulis. Scripsit etiam librum de iudicijs natiuitatũ. Hæc in sua officina excudit etiam Venetijs, anno 1494.

Ioannes Luck natione Anglus, scripsit de scripturarum ambiguis lib. 1. differtationes ueritatis. Dialogos ad Vualdenum, & alia nonnulla. Vixit anno 1420.

Ioan. Ludouicus Braßicanus natione Germanus, scripsit Cõmentaria in Angeli Politiani Nutricia, impressa Norimbergæ apud Ioan. Petreium, 1538. item Carmen hodœporicum Pannonicum ad Ioachimũ Camerar. quo describit iter suum ex Tubinga in Pannoniam, excusum Argentorati, anno 1541. cum elegijs Hodœporicis Ioachimi Camerarij, apud Cratonem Mylium. Commentaria in Ciceronis libros 3. de Legibus. & Institutiones in titulum totum ff. de re militari. Claruit anno Domini 1538.

Ioannes Lupus Segobiensis Hispanus I.C. scripsit De bello & duello. De libertate ecclesiastica. Consilium post suam rep. de donatione inter ui. & uxo. ubi defendit inculpatum de hæresi. Super loco quarti Decretal. Qui fil. sint legit. c. per ueneralem: & super Rubrica eiusdem, de don. inter uirum & uxorem. c. per uestras. Tractatum de confœderatione principum, impressum Argentinæ apud Schotum, anno 1511.

Ioannes de Lutria, Germanus, scripsit super sententias lib. 4. sermones uarios li. 1. quæstiones disputatas lib. 1. & quædam in philosophia lib. 1. Vixit anno 1479.

* Ioannes Lydgate Anglus, ordinis S. Augustini, multa transtulit è Gallico sermone in patriam linguam, & scripsit etiam suo marte multa: ut sunt, de Genealogia deorum lib. 15. de illustrium uirorum casibus lib. 9. de capta Troia lib. 6. de chorea Machabæi lib. 1. parliamentum uolucrũ, Dialogum auis & rustici, Vitam Eadmundi regis, Vitam Ethelstani regis, Acta Guidonis Vuaruuicensis. De Arthurij rotunda tabula, Aeclogas seu Bucolica, Odas, Satyras, ac alia poemata, Præceptiones linguæ Gallicè. Claruit Buriæ, anno 1470.

Ioannes Magnus Vpsaliensis archiepiscopus, scripsit historiam regionis & gentium Septentrionalium.

* Ioannes Maior, Hadyngtonensis, natione Scotus, scripsit decisiones sententiarum lib. 4. sophisticalia Parisiensia. Placita Theologica. Commentarios in Matthæum. Historiarum maioris Britanniæ lib. 6. Caxtonum Anglum transtulit lib. 7. Claruit Parisijs, anno 1520. Eius historia maioris Britanniæ, id est, tam Angliæ quàm Scotiæ, è ueterum monumentis concinnata, excusa ex Parisijs apud Ascensium. Ioan. Maioris Glegornensis, citatur in Chrysopasso Ioannis Eccij.

* Ioannes Maitrosius natione Scotus, scripsit in Euangelium Matthæi lib. 3. de officijs humanis lib. 1. de officijs diuinis li. 1. de diuisione naturæ lib. 1. de Germanis, iuxta Irenicum. Commentarios scripturarum. Vixit anno 792.

Ioan. Maire Belga, scripsit sermone Gallico Galliæ illustrationem, & de rebus Troiæ excellentibus, cum tractatu de hæresibus & concilijs, & historia de principe Syach Ysmail nominato Sophy: opus excusum est Lugduni, 1528. apud Antonium de Ry.

Ioannes Manardus medicus Ferrariensis, scripsit Epistolas medicinales typis excusas. Annotationes & censuras in medicamina simplicia & composita Mesuæ, excusas Basileæ apud Bebelium, anno 1535. & apud Isingrinum anno 1540. Annotationes & Censuram eius in medicamina simplicia & composita Mesuæ: item in primum Artis paruæ Galeni librum Commentaria, Bebelius impreßit Basileæ, 1536. Cæterum prima pars horum Commentariorum apud Cratandrum prius Basileæ impressa est, cum Psello de uictus ratione. Claruit anno Domini 1521.

Ioannes Mardeley, scripsit de glorioso Eduardi Somersetensis principis in Angliam reditu. De Scotorum ingratitudine lib. 1. Claruit anno 1548. *

Ioannes Mandeuyle Anglus, armatæ militiæ eques auratus, scripsit Itinerarium suum XXXIII. annorum. De mirabilibus mundi lib. 1. Obijt Leodij anno 1372. *

Ioannes Marre, natione Anglus, ex Eboracensi comitatu natus, Carmelita, scripsit lecturam sententiarum lib. 4. tabulam originalium, Compendium originalium, in epigrammata Martialis, contra Vuicleuistas. Obijt Doncastrij anno 1407. *

Ioan. Mariæ Catanæi, in C. Plinij Cæcilij Sec. epistolarum lib. 10. & Panegyricũ, enarrationes, impressæ Venetijs, 1500. Idem Aphthonij progymnasmata ex Græcis Latina fecit: Ioan. Frobenius excudit Basileæ, 1521. & Vuechelus Parisijs 1531. Claruit anno 1500.

Ioannes Maria Riminaldus Ferariensis, scripta quædam in Iure reliquit, mortuus anno 1496.

Ioannes Marius quidam archiducis Philippi

Philippi et regis Castellæ historiographus fuit, cuius tamē scripta hactenus edita nulla uidimus.

Ioannes de Marliano, scripsit de reactione, &c. li.1. de caliditate corporū lib.1. de Antiperistasi lib.1. & alia complura. Claruit anno 1430.

Ioannes Maronis, natione Anglicus, Carmelita, scripsit tabulam originalium li. 1. contra Vuicleffitas li.1. & quædam alia. Claruit Oxoniæ tempore Vuicleffi.

Ioan. Matthæus ex Ferrarijs de Gradi Mediolanensis, scripsit in nonum ad Almāsorem lib.1. consilia uaria lib.1. super 22. Fē tertij Canonis Auicēnæ. Eius autem practicæ prima & secunda pars, uel Commentarius textualis, cum ampliationibus & additionibus materierum in nonum Rasis ad Almansorem, adiuncto etiam textu, Papiæ, anno 1497.

Ioan. Matthæi Phrissemij scholia in Rodolphi Agricolæ Phrisij de inuentione dialectica libros 3. cum ipso Rodolphi textu emendatiore quàm antea: Ceruicornus excudit Coloniæ, 1538. Eiusdem epistola quædam cum omnibus Rodolphi Agricolæ operibus Coloniæ excusa est. Floruit Coloniæ, anno 1523.

Ioannis Mauritij, præfecturæ Burgundiæ senatoris, repetitio l.unicæ. C. quo loco mulieres munera subire soleant. Gryphius excudit Lugduni, 1538.

Ioannes de Mechlinia, Germanus, scripsit super sententias lib.4. in Psalteriū li.1. quæstiones uarias lib.1. sermones & collationes li.1. & alia cōplura. Vixit an. 1460.

Ioannes Mennlin citatur in Chronicis Ioan. Cuspiniani.

Ioannes Mensingus scripsit defensionem Missæ contra Lutheranos.

Ioannis Mesuæ opera Lugduni impressa cum Antidotario Nicolai, et ratione medendi Cophonis, et Summula Iacobi de Partibus. Canones uniuersales de correctione medicamentorum purgantium, & de purgatione in genere, in aphorismos digesti. de simplicibus pharmacis purgantibus liber, in cuius prima parte agitur de illis quæ purgant absq; ueneni suspicione, in secunda uerò de uehementibus & noxijs. Eius etiam de re medica libri tres, Iacobo Syluio medico interprete, excusi sunt Parisijs, an. 1542. Claruit anno 1158.

Ioannis Metelli Sequani mentio fit in Antonio Augustino Hispano.

Ioannis Metropolitani Ephesi scripta quædam extant Græcè in Vaticana bibliotheca Romæ, nempe Versus uarij, Epistolæ uariæ 77. Sermones uarij 14. sermo cōpositus ex diuersis canonibus apostolicis, et synodicis, & alijs Scripturæ sententijs.

Ioannis Metropolitæ Russiæ ad Archiepiscopum Romanū epistola, qua fidei suæ rationē reddidit, & Romanæ ecclesiæ multos errores reprehendit, inserta est historiæ Moschouiticæ Sigismundi Liberi Baronis, excusæ Basileæ apud Io. Oporinū, an. 1551. *

Ioannis cuiusdam Metropolitæ Russiæ, qui propheta dictus est, Canones recitantur etiam in eadem historiam. *

Ioannis Mencelli Lipsensis de perpetua doctrina regni Christi & ecclesiæ, disputatio Lipsiæ excusa, apud Valentinum Papam, anno 1549. *

Ioannis Metzleri, Germani, primæ Grammatices Græcæ partis rudimenta, Secerius excudit Haganoæ, 1534. cum carminibus Pythagoræ Græcis, & Latinè expositis. Annotationes eius in libellum Ciceronis de Senectute, impressæ sunt itē Haganoæ, & alibi. *

Ioannis Michaelis Sauonarolæ in medicinā practicam introductio, siue de compositione medicinarum liber: item catalogus,

continens tam simplicium quàm compositorum medicamentorum nomenclaturas, usum, & summam: libelli impressi Argentorati, 1533. cum Bertrutij introductione in medicinam practicam, & Bartolomæi de Montagnana artificio cõponendi medicamina. Sauonarolæ physici apud Leonellum Marchionẽ Estensem, de omnibus balneis, liber impressus Venetijs apud Christophorum de Pensis. item De arte conficiendi aquam uitæ simplicem & compositam, deq; eius admirabili uirtute ad conseruandam sanitatem, & ad diuersas humani corporis ægritudines curandas, libellus impressus Haganoæ, 1532. apud Valent. Kobiã. Eius practica impressa Venetijs, 1497. apud Octauianũ Scotũ. itẽ Canonica de febribus, Summa de pulsibus, De urinis, De egestionibus, De omnibus Italiæ balneis, Tractatus de uermibus, excusa Venetijs 1498. apud eundẽ.

Ioannis Milis Repertoriũ, impressum Basileæ apud Nicolaum Kesler, 1488.

Ioannes monachus scripsit super sexto Decretalium, & habentur Annotationes eius cum ipso textu impressæ. Ioan. monachus Cardinalis citatur in Sũma Angelica.

* Ioannis Monachi scriptoris Græci quædã extant, nempe Iambica, Historiæ, ex quibus uitam Alexandri Bartolomæus Cospus Latinam fecit. Vide Ioã. Zonaras.

* Ioannis monachi liber de Exceptionibus, in Iuris scientia.

Ioannes Monhemius natione Germanus: uide supra Io. Bruerueldẽ Monhemius. Scripsit cõpẽdiũ Grãmaticæ Græcæ, quod impressum est Coloniæ an. 1541. Elemẽtorum physiologiæ lib. 4. excusos ibidẽ, unà cum alijs ab eodẽ scriptis. Claruit an. 1540.

Ioannes Montaigne iurisperitus, scripsit De digamia, de Parlamentis, & eorum authoritate ac præcedentia: cum additionibus Nicolai Boerij, & similiter de magni consilij authoritate, &c.

Ioan. de Monteferrato, scripsit super pragmatica sanctione, cum glo. et eius commentario.

Ioan. de Montemerlo, inter canonici uel ciuilis iuris scriptores citatur in Summa Angelica.

Ioannes de Regio mõte, natione Germanus, scripsit Kalendariũ nouũ, quo promuntur coniunctiones ueræ atque oppositiones luminarium, itemq; eclipses eorundem figuratæ, loca luminarium uera quotidie horarum tam æquinoctialium quàm temporaliũ discrimina duplici instrumento ad quasuis dubitationes, ac alia plurima scitu iucũdißima. Ephemerides quas uulgo uocãt Almanach, ad 32. annos futuros. Cõmentaria magna in cosmographiã Ptolemæi: ubi exponitur fabrica usuśq; instrumẽti Meteoroscopij, quo Ptolemæus ipse uniuersos fermè numeros totius operis sui elicuit. Præterea descriptionẽ sphæræ armillaris, unà cum tota habitabili in plano. Cõmentariolũ cõtra Iacobi Angeli Florentini traductionẽ ad arbitros mittendum. Theonis Alexandrini defensionem in sex uoluminibus contra Georgium Trapezuntiũ. Commentariolũ, quo commonstrãtur placita Campani ex editione elementorũ Geometricorũ reijcienda. de quinq; corporibus æquilateris, quæ uulgò regularia nuncupantur, quæ uidelicet eorũ locum impleant corporalem, & quæ non: contra commentatorem Aristotelis Auerroem. Commentaria in libros Archimedis, eos qui Eutocij expositione carent. de directionibus contra Archidiaconum Parmensem. de distinctione domiciliorum cœli, contra Campanum & Ioannem Gazulum Ragusinum. de motu octauæ sphæræ cõtra Thebit, suosq; sectatores. Problemata astronomica, ad Almagestum totum spectantia. de cometæ magnitudine, remotioneq; à terra. de

ra. de loco eius uero, &c. problemata Geometrica omnimoda. Radij uisorij multorum generum cum usibus suis. De ponderibus et aquæductibus cum figurationibus instrumẽtorum ad eas res necessariorum. De speculis ustorijs. in officina fabrili astrarium in continuo tractatu est, opus plane pro miraculo spectandum. Ioan. de Monteregio opera quædam excusa Norimbergæ 1533. Canon in Ephemerides, Canones super Albione, astrolabio, torqueto, & quadrato geometrico. Commentarij in aliquot Archimedis geometræ libros: uidelicet de Conalibus et spiralibus, De lineis sphæralibus, De quadratura parabolæ, De arenæ numero. Compositio tabularum sinuum: quibus adiectæ sunt Tabulæ sinuum duplices, eiusdem authoris: Ioã. Petreius excudit Norimbergæ, 1541. de triangulis omnimodis libri quinq;, cũ alijs quibusdã similis argumenti libellis, Norimbergæ apud Ioãnem Petreium 1533. Tabula primi mobilis, cum Canonibus siue problematibus suis, & expositionibus eorundem, impressæ cum Tabulis eclipsium Georgij Peurbachij. Disputationes contra Gerardi Cremonensis deliramenta in Planetarum theoricas ab illo scriptas, excusæ Venetijs. Epitome in Cl. Ptolemæi magnã compositionem, continens propositiones et annotationes, quibus totum Almagestum dilucida & breui doctrina ita declaratur & exponitur, ut mediocri quoq; indole & eruditione præditi sine negotio intelligere possint: opus excusum Basileæ apud Henricum Petrum, anno 1543. cum præfatione Hieronymi Gemusæi, qua totius Astronomiæ laus continetur, & huius compendij authores commendãtur. Tabulæ directionũ, per Lucam Gauricũ castigatæ, cũ plerisq; additionibus, ac nouis tabellis, et cõpendiolo eiusdẽ Gaurici: opus excusum Venetijs apud Luc. Anton. Iuntam, an. 1524. Meteoroscopium, excũsum Marpurgi, 1537. cũ alijs quibusdã. item Calendarium ab anno 1475. usq; ad annum 1513. excusum. Eiusdem libellus de cometa, impressus Basileæ apud Oporinũ cum Ziegleri conceptionibus in Genesim. Claruit autem anno Domini 1477.

Ioan. Montdonius scripsit promptuarium utriusq; iuris duobus uoluminibus, ordine alphabeti.

Ioannes Morisotus medicus Dolanus * scripsisse se affirmat, in Catalogo Colloquijs suis adiecto & edito, De uera literarũ & accentuum origine li. 2. de octo partibus orationis lib. 1. dialecticam in tabulas digestam. Rhetoricam per tabulas. Orationes duodecim, nempe in laudem trium linguarũ unã, Galli gallinacei unã, Vnionis unã, R. Cardinalis Francisci Turnonẽsis unã, Diui Dionysij ex Michaele Syngello unã, Hippocratis 1. suasorias ad Iesum nasciturũ duas. Ex Demosthene tres, nempe Philippicã primã, de pace, Olynthiacã primã, pro Demonacte philosopho unã. De Arithmetica lib. 4. epistolarũ lib. 3. Colloquiorum li. 4. horarũ succisiuarũ li. 10. herculanæ historiæ li. 17. de poetica li. 3. de Parechemate cõtra Ciceronis calumniatores li. 1. paradoxa Ciceronis adnotata & Græcè uersa. Hippocratis Aphorismorum genuinam lectionem, & fidelem interpretationem, quam etiam adnotationibus illustrauit. Epitomẽ in libros Galeni de elementis. Librorum Galeni de temperamentis, ac libelli quoq; de inæquali intemperie epitomen, Græcè primũ, deinde Latinè cõscriptam. De decubitu ex Mathematica sentẽtia li. 1. quẽ incredibili labore excognouit, et mox Latinitate donauit. Cõmẽtaria Græca in Hippocratẽ de aẽre, aqua, locis, et de flatibus. De cõpẽdiosa medẽdi ratione li. 3. reconcinnationẽ problematũ Aristotelis, et in eadem commentaria Græca. Dialogos quatuor Ionicè descriptos. Prouerbia.

Quo iudicio legendus sit Maro lib. 1. de cæcitate lib. 3. de diuitijs lib. 2. de otio lib. 1. de uoluptate lib. 2. de calumnia lib. 1. de silentio lib. 1. de morte lib. 1. de uera hominis Philosophia lib. 3. carmine uerò scripsit Ethologiā, Eclogas 10. Eclogas aucupatorias 6. Ortali ad Catullū παραμυθίαν. Apologiam Egnatij, Canidias. Ibin. Carminum libros 7. nempe Natalia, Laudes, Sales, Infortunia, Vltiones, Nænias, Tumulos. Herculeidos li. 2. Odysseæ primū. Hesiodi opera et dies. Didus tragœdiā. Epigrammatum Christianorum lib. 3. de uita Diui Antonij lib. 4. quod opus Antoniada inscripsit. Eius colloquiorum libri quatuor Basileæ excusi sunt apud Ioannem Oporinum, * anno 1550. Interpretatio in aphorismos Hippocratis, & Annotationes in Cornelium Celsum, item Trium Galeni librorum de diebus decretorijs epitome: simul excusa sunt Basileæ, apud Oporinum, anno 1547. Marci Tullij Ciceronis Paradoxa recognouit, & Græcè uertit, additis annotationibus, quibus & recognitionis ratio exponitur, & loci aliquot difficiliores explicantur. Libellus Basileæ ab eodem excusus, anno 1547. Claruit anno 1551.

* Ioannes Multiuallis, scripsit continuationem Chronicorum Eusebij, post Mattheum & Mathiam Palmerios.

Ioan. Muntz ex Plabeirn, scripsit prognostica à stellis sumpta, quæ suo tempore præ alijs omnibus in precio erant. Obijt anno 1503.

Ioannis de Muris, Arithmeticæ speculatiuæ libri 2. emendati, & exemplis formisq; nouis declarati: Iuo Schœffer excudit Moguntiæ, 1538.

Ioan. Murmellius Ruremundensis scripsit multa, inter quæ, Isagoge in prædicamenta Aristotelis, impressa Coloniæ cum dialectica Cæsarij. Sententiæ, seu uersus sententiosi ex elegijs Tibulli, Catulli, Propertij, & Ouidij decerptæ, singulæ cum breui inscriptione argumenti: Georgius Rhau excudit Vuitembergæ, 1533. tabulæ Grammatices, impressæ Parisijs apud Vuechelum. tabulæ in artis componendorum uersuum rudimenta, ibidem excusæ, & Argentinæ apud Iacobum Iucundum, 1538. Tabularum opuscula tria in epitomen redacta, impressa Lugduni, 1542. Nucleus, Pappa, Libellus de arte uersificatoria, & alius De generibus nominum: item Commentarij, siue ecphrasis simul & scholia in A. Persij Satyras. Singula seorsim exiuerunt Coloniæ, ex officina Gymnici. Hi Commentarij in Persium antea quoq; ibidem apud Ceruicornū excusi fuerāt, 1534. cum Hermanni Buschij epistola. Commentarij in libros quinq; Seuerini Boetij de Cōsolatione philosophiæ, partim Ioan. Murmellij, partim Rodolphi Agricolæ, excusi Coloniæ apud Ceruicornum, 1535. Claruit anno Domini 1513.

Ioannes de Mylbach, natione Germanus, scripsit in epistolas Pauli lib. 13. sermones uarios lib. 1. in laudib. S. Hieronymi lib. 1. quæstiones diuersas. & alia quædam.

Ioannes Myluerton Anglus, ex Bristollensi Carmelitarum cœnobio theologus, scripsit contra Reginaldum Pecock, Sermones per annū, Symbolum suæ fidei, De paupertate Christi, librum 64. epistolarū ad diuersos. & alia multa. Obijt Londini, an. 1486. *

Ioan. Neomagus. Vide Io. Nouiomagus.

Ioannes Nider, ordinis fratrū Prædicatorū, Germanus, scripsit de contractib. mercatorū li. 1. de lepra morali lib. 1. de præceptis decalogi lib. 1. de formicis moraliter lib. 5. de consolatione timoratæ conscientiæ lib. 1. speculum perfectionis lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. quadragesimale lib. 1. & alia cōplura. libri de formicis impressi Argentinæ apud Ioan.

Schottū

Schottum, anno 1516. Claruit anno 1430.

Ioannis Naucleri præpositi Tubingensis Chronica, succinctim comprehendentia res memorabiles seculorū omnium, ac gentium, ab initio mundi usq; ad annum Christi nati, 1500. cum Auctario Nicolai Baselij ab anno Domini 1501. in annum 1514. & Appendice noua cursim memorante res interim gestas, ab anno 1515. usq; in annū post Christum natum 1544. rhapsodis partim Conrado Tigemanno, partim Bartolomæo Laurente. opus excusum Coloniæ apud Petrum Quentel, 1544.

Ioannes de Neapoli, ordinis prædicatorum, theologiæ scriptor, citatur in Summa Angelica.

Ioannes Nerutius. scripsit super Rub. secundi decretal. de re iudicata, c.1. Et super Rub. tertij decret. c. Raynutius.

S. Ioannis Nesteutæ quædam ex Canonico Græcè extant Romæ in Vaticana bibliotheca.

Ioannes Neuizanus I. C. scripsit Syluam nuptialem, & Indicem scriptorum in utroq; iure, quem auxit Lud. Gomeßius, & postremò Ioan. Fichardus.

Ioannis Niceni liber contra Armenios de rebus fidei, Græcè seruatur Romæ in bibliotheca Vaticana.

Ioannes abbas monasterij Niuicellensis, scripsit Bibliorum ac canonum concordantias lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. epistolas & quæstiones uarias.

Ioannes Noblet, Carmelita, natione Gallus, scripsit super sententias lib. 4. in epistolas canonicas lib. 7. centiloquiū ænigmatum lib. 1. sermones uarios lib. 1. Et alia complura. In multos præterea Bibliæ libros cōmentarios mirificos & elegantißimos scripsisse dicitur.

* Ioannes Nortmannus, scripsit rerum gestarum ab exordio mundi usq; ad sua tempora historias, nondum euulgatas.

Ioannes de Noto ordinis Minorum Siculus, theologiæ scriptor, citatur in summa Angelica.

Ioannes Nouiomagus, aliàs Neomagus, natione Germanus, scripsit scholia in Dialecticam Georg. Trapezuntij: Fran. Gryphius excudit Parisijs, 1537. Eiusdem Arithmetica, siue de numeris libri 3. excusi Parisijs apud Vuechelum, & Coloniæ. Vertit etiam ex Græco in Latinum, libros 8. Cl. Ptolemæi de Geographia.

Ioannes Oecolampadius natione Germanus, patria Vuinspergensis, scripsit multa, quæ hinc inde impressa sunt à diuersis. Nam eius Græcæ literaturæ Dragmata, uel Enchiridion, impressum Basileæ apud Cratandrum anno 1539. Quod non sit onerosa Christianis confeßio, paradoxon, impressum Augustæ Vindelicorū apud Sigismundum Grim, 1521. Repulsio apologiæ sacrificij Eucharistiæ, quam Ambrosius Pelargus senatui Basiliensi obtulit, impressa Basileæ apud Thomam Vuolffium, anno 1528. continetur etiam cum epistolis primi libri. Ad Bilibaldum Pirkaimerum de Eucharistia, responsio prior, impressa. Ad eundem responsio posterior, edita Basileæ apud Cratandrum, 1527. Apologetica Io. Oecolampadij, nempe de dignitate Eucharistiæ sermones duo, quorum prior habitus est in die S. Thomæ, lecto Euangelio Ioannis 21. secundus in uigilia Natalis. Ad Theobaldum Billicanum Nordlingiacensem concionatorem epistola, qui nam in uerbis cœnæ alienum sensum inferant. Ad ecclesiastas Sueuos Antisyngramma, qui nuper Halæ Sueuorum congregati fuerant: ubi respōdet ad singulas Syngrāmatis illorum, ad uerbum adiecti, sententias de cœna Dominica: opus excusum 1526. Liber de genuino sensu uer-

borum Domini, Hoc est corpus meum, ex uetustißimis doctoribus, impressus. responsio ad Cõfeßionẽ M. Lutheri de cœna christi. de gaudio resurrectionis sermo, in quo de mysterio tridui, contra sophistas. item alius in uerba Thomæ, Dominus meus & Deus meus, in quo de uera paupertate. sermo de Sacramento Eucharistiæ, quem iuuenis adhuc scripsit: Andreas Cratander excudit Basileæ, 1521. Elleborum pro Iacobo Latomo theologo, ibidẽ excusum, 1525. de paßione Domini, sermo impressus, ut habet index officinæ Basilien. Heruagij. oratio ad clerum Augustanum habita, de expostulatione Christi cum Petro, ablutionem pedum recusante: impressa cum aliquot sermonibus Greg. Nazanzeni ab eo uersis: habetur etiã circa finem epistolarum primi libri. de risu Paschali sermo, impressus. Sermo de uenerãdo & laudando Deo in Maria, impressus. enarratio in Genesim, excusa Basileæ apud Bebelium, anno 1536. Exceptæ sunt autẽ hæ annotatiunculæ ex ore Oecolãpadij in schola publica interpretantis, & accurata diligentia à studioso quopiam conscriptæ. Exegemata in librum Iob, opus eruditum, excusum Basileæ apud Henricum Petrum, 1532. in Iesaiam prophetam hypomnematon, hoc est commentariorum lib. 6. excusi Basileæ apud Catandrum, 1525. in Hieremiam prophetam commentariorum libri tres, item Enarrationes in Threnos Hieremiæ, Matthias Apiarius excudit Argentinæ an. 1533. cum præfatione Guolfgangi Capitonis. in prophetam Ezechielem Ioannis Oecolampadij commentarius, per Vuolfgangum Capitonem editus, & excusus Argentorati apud Apiariũ, cum epistola Sim. Grynæi de morte Oecolampadij, et uita ipsius per eundem Capitonem descripta. in Danielem prophetam libri duo, Ioan. Bebelius excudit Basileæ 1530. Annotationes in Ioseam, Ioelem, Amos, Abdiam, Ionam & Micheam prophetas: excusæ Basileæ apud Cratandrũ 1535. In postremos tres prophetas, Haggæum, Zachariam, & Malachiam, commentarius excusus Basileæ apud Cratandrum anno 1527. Conciones in aliquot Psalmos ex ore concionantis exceptæ, & in Latinum sermonem uersæ: impressæ 1544. apud Rob. Vuinter. enarratio in Euangelium Matthæi. conciones aliquot populares. Libellum, quòd missa non sit sacrificium: item, quòd imagines quæ ad cultum prostant, sint tollendæ è templis: Cratander excudit Basileæ, 1536. Annotationes piæ & doctæ in Euangelium Ioannis, Basileæ apud Cratandrum, 1535. Cũ præfatione Osualdi Myconij, exceptæ ex ore docentis, per Ioannem Gastium. Annotationes in epistolam Pauli ad Romanos, Basileæ prælectæ, & denuò recognitæ: Cratander excudit Basileæ 1526. Explanationes in epistolam ad Hebræos, ut ex ore prælegentis exceptæ, per quosdam ex auditoribus digestæ sunt: Ribelius excudit Argentorati, 1534. Demegoriæ, id est conciones sedecim, in epistolam primam Ioannis. Ex Græcis transtulit quæ sequuntur. Ex Ioan. Chrysostomo, omnia quæ continentur in Tomo quinto Frobenianæ editionis, ut suprà dictum est. Geneseos textus ab eo translatus secundum Septuaginta, excusus est Basileæ, 1523. Theophylacti archiepiscopi Bulgariæ, in quatuor Euangelia enarrationes, impressæ Basileæ apud Cratandrum, anno 1524. Petri Archiepiscopi Alex. & Gregorij Neocesarien. canones, cum epistola Gennadij de Simonia, & Nicephori Chartophylacis, Cõstantinopolitani archiepiscopi, de ligandi & soluendi potestate: Ioan. Frobenius excudit Basileæ 1518. & Henricus Petri anno 1551. cum alijs ueteribus theologis. Ex

Gre

Gregorio Nazanzeno sermones aliquot transtulit, quos Sigismundus Grim excudit tribus separatis libellis, circa annum Domini 1520. Augustæ Vindelicorum. Sunt autem isti: in Pascha, in dictum Matthæi cap. 19. Cum consummasset Iesus sermones hos, &c. Laudes Cypriani martyris. De amandis pauperibus ad uirginem admonitorius. laudes Machabæorum. de moderandis disputationibus. Gregorij Neocæsariensis in Ecclesiasten Solomonis metaphrasis, eodem interprete, impressa ibidem, & Basileæ apud Cratandrum, & Henricum Petrum anno 1551. cum alijs ueterum theologorum libellis. * Thalassij hecatontades quatuor de charitate, continentia, & regimine mentis: excusas Basileæ apud Henricum Petri, cum alijs quorundam theologorum ueterum opusculis, anno 1551. & Augustæ Vindelicorum apud Sigismundum Grimm, anno 1520. Annotationes in uaria D. Chrysostomi opuscula, ab ipso in Latinum uersa. Cyrilli sermo, de eo quòd Deus factus est homo, ab ipso conuersus. Ioannis Oecolampadij & Huldrychi Zuinglij epistolarum libri 4. ad hæc, Scriptorum Ioan. Oecolampadij & Huldrychi Zuingly purgatio per Theodorum Bibliandrum: utriusque uita & obitus, Simone Grynæo, Vuolgango Capitone, & Osualdo Myconio autoribus: Epigrāmata Hebraica, Græca, Latina, in eosdem: opus excusum Basileæ apud Rob. Vuinter, anno 1536. Supersunt adhuc multa uiri huius, ut Conciones in totum Psalterium, in Epistolam ad Colos. in Euangelium Marci, in Ezechielem & Danielem, Conciones item per totum annum: quæ omnia, si Deus uoluerit, per Ioannem Gastium aliquando dabuntur in publicum. Extant Germanica Ioan. Oecolampadij scripta, De sacramento Eucharistiæ, siue de genuino sensu uerborum Christi, Hoc est corpus meum, iuxta ueterum doctorum declarationem, liber ab Oecolampadio primum Latinè scriptus, deinde Germanicè redditus, Ludouico Hætzer interprete, impressus Tiguri, 1526. Modesta responsio ad Mart. Lutheri institutionem de Eucharistia, quæ continetur in præfatione super Syngramma ecclesiastarum in Sueuia, cum Antisyngrammate ad eosdem ecclesiastas: Liber excusus Basileæ apud Thomam Vuolfium, 1526. Scripsit & alias duas responsiones Germanicè ad Lutherum, eiusdem argumenti, impressas. Expositio primi capitis prophetæ Ezechielis, de officio magistratus & subditorum: liber impressus Basileæ, anno Domini 1527. Est autem alia & multo copiosior Germanica hæc expositio, quàm Latina, quæ cum integris in hunc prophetam commentarijs habetur. Expositio in Threnos Hieremiæ, excepta ab ore concionantis. Alia est autem suprà commemorata expositio Latina in hosce Threnos, ab ipso Oecolampadio delineata, deinde per Vuolfgang. Capitonem absoluta. instructio aduersus Anabaptistas, Carolum & Balthasarum. &c. Colloquium cum Anabaptistis. De sacrificio Missæ, contentio contra Augustinū Marium, de Missa responsio Senatui Basiliensi oblata. concio Bernæ habita. concio in Canticum Simeonis, Nunc dimittis, &c. Conciones in aliquot Hieremiæ capita. Catechismus, id est institutio puerorum in religione, Osualdo Myconio interprete, ex Ioannis Oporini officina prodyt. Claruit Basileæ anno Domini 1530. ubi & obdormiuit in Domino, paucis post Huldrychi Zuinglij obitum diebus, anno 1531.

Ioannes Oldencastel Anglus, armatæ militiæ eques auratus, regulus de Cobham, scripsit contra monachorū & sacerdotum *

Sodomiam li. 1. Agricolæ querimonias lib. 1. symbolum suæ fidei. Londini ob fidei confeßionem ferreis cathenis suspensus, uitam in igne finiuit, anno 1418.

Ioannes Oldendorpius natione Germanus, iurecõsultus, multa edidit hactenus, quæ impressa sunt pleraq; Coloniæ apud Gymnicum: ut sunt, Practica actionum forensium absolutißima, unde cognitio uniuersi iuris relucet, quid actor persequi, quid reus excipere poßit, secundum æquitatem, in classes nouem distincta; ob commodiorem usum: Gymnicus impreßit Coloniæ tribus Tomis distinctas, anno 1540. Variarum lectionum libri aliquot ad iuris ciuilis interpretationem, excusi Lugduni à Gryphio, 1541. & Coloniæ apud Gymnicum, 1540. Sunt autem isti: Isagoge seu elemẽtaria introductio Iuris naturalis, gentium, & ciuilis, in aliquot titulos diuisa, diuinæ tabulæ decem præceptorum enarratio ciuilis, Expositio in leges 12. tabularum, composita iuxta reliquias quæ extant apud Ciceronem in tribus libris de Legibus. In legẽ secundã ff. de origine iuris, scholia Vdalrici Zasij, adiectis aliquot ab Ioanne Oldendorpio. actionum Iuris ciuilis loci communes, ad usum forensem secundum æquißimas legislatorum sententias accommodati. de formula libelli, per quem editur actio, adiectis exemplis: siue, de formãdis libellis. formula inuestigandæ actionis, per quam unusquisq; ius suum in iudicio persequatur, cũ deliberatione æqui & boni. de probationibus dictorum factorumq; apud iudicem præstandis. annotatio de nominibus quorundam imperatorum & iurisconsultorum. de testibus liber. Vsucapionum & præscriptionum tempora ex iure ciuili, ad conseruandã omnium rerum opportunitatem. de iure singulari siue priuilegio breuis enarratio, ad cognitionem legum cum primis necessaria. de sententia seu pronunciatione iudicis, quam iurisconsulti ab effectu seu fine rem iudicatam uocant. de iure & æquitate forensis disputatio, secundum quã ciuilis disciplina, cùm in scholis, tum in iudicijs recte tractari potest: Gymnicus excudit Coloniæ, 1541. Collatio Iuris ciuilis et canonici, maximã adferens boni et æqui cognitionem. explicatio l. Diffamari. C. De ingenu. manu. de executoribus itẽ ultimarum uoluntatum: libellus ibidem excusus, eodem tempore: et Parisijs apud Vuechelum. De copia uerborum et rerum in iure ciuili, non ex desultorijs commentatorum adsertionibus, sed ex cõstantißimis iurisconsultorum sententijs, indices, secundum boni & æqui rationem concinnati, omnibus in repub. functionẽ suscipientibus, cùm in scholis, tum in foro deseruiens: opus excusum Coloniæ apud Ioan. Gymnicum, 1542. Restauratio politiæ orbis Rom. liber ibidem excusus. index Digestorum, ibidem. Claruit anno 1540.

Ioãnes Olney Anglus, monachus Carthusiensis, scripsit de miraculis diuæ Mariæ lib. 5. & Meditationes solitarias. Vixit anno 1350.

Ioannes Opizo, scripsit super 1. ff. ueteris, nondum impressus.

Ioannes Oporinus Basiliensis, natione Germanus, ex Latinæ Græcæq; linguæ professore temporum iniuria factus typographus, intra paucos annos aut excudit ipse plurimos, optimos, & rarißimos libros, aut excudi per alios curauit, idq; quàm castigatißimè. Scholia scripsit in priora aliquot capita C. Iulij Solini Polyhistoris, excusa cum Solino & Pomponio Mela, Basileæ apud Robertum Vuinter. Scholia in libros Tusculanarũ quæstionum Ciceronis, anno 1544. impressa ab ipso autore. Iuuenis collegerat in omnes Demosthenis orationes, ex diuersis doctorum lucubratio

nibus annotata quædam, quæ aliqua saltem ex parte, uideilcet ad orationẽ usq; de falso testimonio in Aphobũ, excusa sunt cum Demosthene apud Heruagium Basileæ: reliqua apud ipsum adhuc manuscripta seruantur (quemadmodũ & propriorũ nominum ex diuersis opt. quorumq; autorum scriptis Onomasticõ, magno studio annis iã aliquot ab eo collectum) per occasionẽ in publicum edenda. Collegit quoq; eodem instituto, in Laurentij Vallæ elegantiarũ libros, diuersorum doctorum censuras, iustæ magnitudinis libellum: item Annotationes & Commentaria diuersorum in omnia M.T.Ciceronis opera, seorsim tamen excusis primum ijs quæ ad Orationes, deĩn quæ ad Rhetoricos libros, pòst in Philosophicos, & Epistolas tam Familiares quàm ad Atticũ & Q. Fratrem attinebant: quæ quidem & in Italia, Galliaq;, & Basileæ semel atq; iterum sunt excusa. Eandem operã in Plinij quoq; Nat. historia, & quibusdam alijs claßicis scriptoribus incboatam, breui (si Deus uolet) & absoluet, & publico studiosorũ usui communicabit. Quin & Bucolicorum Latinorum autores, quotquot à Vergilij ætate ad nostra usq; tempora eo poematis genere sunt usi, collegit: quorum tomum primum iampridem edidit, breui daturus & alterum. id quod & in recentioribus Comicis & Tragicis, tam sacris quàm profanis, itemq; Satyrographis, et in uniuersum poetis omnibus uno aliquando uolumine coniungendis, sedulò curat. Plutarchi uitarum epitomen, prius à Dario Tiberto equite Cæsenate conscriptam, ita ab innumeris quibus scatebat mendis repurgauit, ut facilius ei fuerit de integro eam ex Plutarcho colligere: id quod ei in Pausaniæ Atticis & Corinthiacis à Domitio Calderino olim conuersis, in Arriano de rebus gestis Alexandri Magni à B. Facio latinitate donato, Themistio ab Hermolao, Thucidide & Herodoto à L. Valla Latinè uersis, & à se recognitis accidit. Annotationes ipsius in Tusculanas Cic. quæstiones, unà cum alijs excusæ sunt, mutato tamen nomine. è Græcis conuertit quædam ex Theocriti Scholiaste, in Xenophonte à Birkeimero incboata suppleuit. Hesiodi quæ extant opera ad uerbũ expreßit, adiectis etiam Annotationibus, quas tamen nondum in publicum emisit: quemadmodum & quas in totam Homeri Iliada ex Eustathio & alijs Græcorũ Latinorumq; scholijs, item quas in Melam, & poetas aliquot Latinos à se iuuene prælectos collegit, necdum sub limam reuocauit. Aristotelis opera primus omnium, ut quæ quidem Græcè extabant, Latinè etiam coniungi atq; legi à pluribus possent, partim sua ipsius, partim aliorum ad hoc ope usus, curauit: collecto etiam locuplete tam Græci quàm Latini exemplaris rerum & uerborum memorabilium Indice: quam operam prius etiam in Platone Græco, & Polluce, & Cœlij Rhodigini antiquis lectionibus, & Hermolai in Plinium castigationibus, ac pluribus alijs Basileæ editis præstiterat: nec cessat etiamnũ præstare in optimos quosq; libros, ipsius fidei atq; industriæ commissos. Viuit nostra ætate, nec desinit quicquid potest olei atq; operæ, in publicam studiosorum utilitem conferre.

Ioannes Oxenforde, Britannus, scripsit auream historiam. Pro rege Henrico 2. contra Becketũ lib. 1. orationes ac epistolas ad diuersos doctißimas. Claruit an. 1174. *

Ioannis Palæologi epistola Græca ad Alexandriæ patriarcham, extat in Italia.

Ioannes de Palomar Barchinonensis ecclesiæ archidiaconus, edidit ad Ioannẽ abbatẽ monasterij Scotorũ ordinis diui Benedicti Vuienensis, de abstinentia carnium li. 1. sermones & quæstiones. Vixit an. 1420.

* Ioannes Palſgraue Londinenſis, ſcripſit de illuſtratione Gallicæ linguæ li. 3. Annotationes uerborum ac participiorum lib. 2. Claruit anno 1530.

* Ioannes Papa Anglicus, qui eius nominis à Sabellico ſeptimus, à Platina uerò & Bocatio octauus numeratur, mulier doctiſſima, ſub habitu uirili, ſcriptis reliquiſſe perhibetur de Nigromantia librum, teſte Ioan. Baleo. Claruit Romæ in Pontificatu Maximo, anno 855.

Ioannis nomen aliquot habuere Pontifices, quorum decreta Coloniæ excuſa ſunt, cum cæteris Pontificijs.

Ioannis uiceſimi ſecundi conſtitutiones et extrauagantes quædam, cum Decretalibus impreſſæ.

Ioannes papa uiceſimus, uide in Petro Hiſpano.

Ioannis Parceuali, profeßione Carthuſienſis, compendiũ diuini amoris, excuſum Pariſijs apud Vuechelum. Claruit an. 1450.

Ioannes Pariſienſis, ordinis fratrum prædicatorum, ſcripſit ſuper ſententias lib. 4. Vixit anno 1280.

* Ioannes Parkins Anglus, in iure poſitiuo humano eruditus, ad iuuenum informationem in ea facultate neceſſariam contexuit explanationẽ XI. capitum. Io. Baleus.

Ioannes de Parma, ex Bononiæ finibus oriundus, ordinis fratrum Minorum miniſter generalis, ſcripſit ſuper ſententias li. 4. de conuerſatione religioſorum lib. 2. Vixit anno Do. 1260.

Ioãnes Paruus, ſcripſit aſſertiones quaſdam, contra quas ſcripſit ſermonem Ioannes Gerſon. Claruit autem an. Do. 1426.

* Ioannes Paſchal Anglus, ex Sudouolcarum natus familia, profeßione Carmelita, ſcripſit Homelias 67. de tempore. homelias 80. de ſanctis. de Chriſti paßione lib. 1. Conciones annuas, lectiones ſcripturarum, & diſputationes complures. Obijt apud Landauienſes anno 1361.

Ioannis Decani & canonici Patauienſis in Germania epiſtolæ duæ, an ſtatui & dignitati Eccleſiaſticorum magis conducat, admittere Synodum nationalem, piam & liberam, quàm decernere bello: impreſſæ in Germania 1540. Videtur idem * eſſe cum Roberto à Moshaim, cuius etiam huius argumenti quædam ſunt edita, & extant inter Miſcellaneas epiſtolas ad Fridericum Nauſeam Epiſcopum Viennenſem, huiuſcemodi quædam autoris huius.

Ioannes de S. Paulo, natione Gallus, ſcripſit de morbis particularibus lib. 1. de ſimplicibus lib. 1. & alia quædam.

Ioãnis Pechani Cantuarienſis eccleſiæ archipræſulis, Collectaneum bibliorum, quinq; libris ſententias diuinæ ſcripturæ ad certos titulos ſeu locos communes redigens, Melchior Noueſianus excudit Coloniæ, anno 1541.

Ioannes Peckam, Anglus, Franciſcanorum inſtituti monachus, ſcripſit commentarios ſententiarum lib. 4. Aduerſus inſipientẽ lib. 1. In Cantica canticorum lib. 1. Collectaneorum Biblicorum lib. 5. Apologiam. Statuta ſynodalia. Perſpectiuam communem. de officio Trinitatis lib. 1. ſcripturarum locos communes. de perfectione Euangelica lib. 1. de corpore Chriſti lib. 1. Et alia multa. Obijt Cantuariæ, anno 1292. Videtur idem eſſe cum proximè cõmemorato. *

Ioannes Pediaſimus. Vide Ioan. Chartophylax.

Ioannis Pedionei Rheti, Epicedium in Simonem Grynæum, unà cum epitaphijs quibuſdam, Rob. Vuinter excudit Baſileæ, 1541. Extat eiuſdem carmen de Claris oratoribus, item de bello Germanico, Ingolſtadij, niſi fallor, excuſum, 1549.

Ioannis Pelliſonis Condrienſis rudi-

menta

menta prima Latinæ Grammatices, excusa Lugduni apud Seb. Gryphium, 1535. & Lutetiæ apud Rob. Stephanum, qui & reliqua Pellisonis impreßit. Modus examinandæ constructionis in oratione, apud eosdem impressus. Despauterianæ grammatices epitome, apud eosdem impressa. Idem opus inscribitur aliàs, contextus uniuersæ Grammatices Despauterianæ, à Ioan. Pellisone autore recognitus & auctus. Oratio in laudem Cardinalis Turnonij, excusa apud Gryphium, 1534. claruit anno 1529.

Ioannis Peregrini Petroselani conuiualium sermonum liber, iocis ac salibus non impudicis, neque lasciuis refertus: quibus admixtæ sunt nonnunquam iucundæ & ueræ narrationes, eaq; omnia ex uarijs cùm ueterum tum recentium monumentis decerpta. Impressus Basileæ apud Vuestbemerum, 1542. unà cum Fortianis quæstionibus, in quibus uaria Italorum ingenia explicantur, &c. Claruit anno 1541.

Ioannes Perennius Burensis, natione Germanus, scripsit elegias de aliquot parabolis noui Testamenti, quæ excusæ sunt Vuitenbergæ.

Ioannes Perellus, natione Gallus, Theodori Gazæ librum de mensibus Atticis Latinum fecit: cui adiunxit explicationem de ratione Lunæ et epactarum, secundum Gazam, cũ tabula perfecti ambitus annorum intercalariũ, uel anni intercalaris Attici. Rob. Vuinter excudit Basileæ anno 1536. adiecto etiam Græco Theodori libello. Claruit anno 1535.

Ioannes Pessclius Tylanus. Vide in Io. Piscatorio.

Ioannis Petri Arluni cõmentatio, Vinúmne mixtum an meracum obnoxijs iuncturarum doloribus magis conueniat, edita.

Ioannes Petrus Bracchus Placentinus traduxit duas Demosthenis orationes, & Luciani dialogos quosdam. Præterea quædam scripsit carmine, & quædam ad iuscíuile pertinentia.

Ioãnis Petri de Ferrarijs, de Papia, iuris utriusq; practica, impressa Lugduni apud Stephanum Gueynard, anno 1515.

Ioannes Petrus Valla, Georgij Vallæ Placentini filius, præfatus est in opus patris de Expetendis & fugiendis rebus. Succidanea medicamina, uulgo adscripta Galeno, Latina fecit, quæ impressa habentur ex eius interpretatione. cõmentarios scripsit in Comœdias Plauti, ut à patre interpretante didicerat: impressos Venetijs, 1511. cũ Bernardi Saraceni quoq; cõmentarijs, & Pij Bononien. obseruationibus.

Ioannes Petsan, scripsit de Perspectiua, liber impressus.

Ioannes Pfeffinger Lipsensis ecclesiæ pastor, scripsit de gradibus et uocatione ministrorũ in ecclesia Dei, conclusiones ad disputandũ propositas, et excusas Lipsiæ an. 1550. apud Valentinum Papam. Item de capite V. Matthæi conclusiones, cum confeßione doctrinæ & fidei: libellus ab eodem excusus, eodem anno.

Ioannes Pheffer de Vuidenberg, natione Francus orientalis, scripsit opus insigne super epistolis Pauli, quod publicè lectũ uocauit Directorium sacerdotale lib. 13. et alia complura. Vixit anno 1490.

Ioannes Phernandus natione Germanus, scripsit de S. Ioanne Baptista lib. 1. orationes multas & uarias lib. 1. epistolarũ ad diuersos lib. 1. carmina & epigrãmata plura. Item horas sanctæ Crucis, & compaßionis S. Mariæ uirginis elegãti carmine, quæ Parisijs impres. circũferũtur. Vixit 1494.

Ioannes Philadelphiẽsis Lydus, scripsit de mensibus lib. 1. & aliũ de signis tempestatum, & mathematica nonnulla ad Gabrielum quendam hyparchum, Suidas.

Ioannes

Ioãnes Philippus de Lignamine Messanensis Siculus, scripsit ad Sixtum Papam IIII. de unoquoq; cibo & potu, utili homini, & nociuo, & eorum primis qualitatib.

Ioannis Philonij Dugonis Christianarum institutionum lib. 4. in quibus ad mores Christo & homine Christiano dignos, pacemq; & unitatem ecclesiæ eleganter, erudité, modesté euocantur summi et infimi. Alexander Vueyssenhorn excudit Augustæ Vindelicorum 1538.

* Ioannes Phreas Britannus, uertit Synesium de caluitio. Impressa est hæc uersio Basileæ apud Ioan. Frobenium, cum Moria Erasmi.

Ioannes Picardus, citatur in Chrysopasso Ioan. Eccij.

* Ioannes Pictauiensis antistes, natione Anglus, scripsit inuectiuas in Thomam Becketum, & defensionem Henrici 2. Anglorum regis. Claruit anno 1181.

Ioannes Picus, comes Mirandulanus, &c. scripsit multa, ex quibus extant. Heptaplus super principium Genesis. item, Nongentæ conclusiones philosophicæ. Apologia. item super Psalmos lib. 1. & alia. Eius opera impressa Argentinæ, anno 1504. sunt hæc: Heptaplus de opere sex dierum Geneseos, septemplici uaria enarratione compositus, & in totidem capita distinctus. deprecatoria ad Deum elegiaco carmine. Apologia tredecim quæstionum, quæ inter 900. conclusiones eius continentur. Tractatus de ente & uno. Oratio de hominis dignitate, epistolæ plures. disputationum aduersus astrologos lib. 12. Conclusiones nongentæ in omni genere scientiarum, quas olim Ioan. Picus iuuenili ardore impulsus Romæ disputandas proposuit, quarum quingētæ sunt in philosophia ueterum, Mathematica, Cabala, Magia. Hæ seorsim (cum Panepistemone Politiani) excusæ sunt Norimbergæ apud Ioan. Petreium, 1532. Opusculum de homine. de Christi regno & uanitate huius mundi. commentaria in Psalmum 15. de phantasia liber. Loci Christianam uitam breuiter complectentes. Horum aliquos impressit etiam Hen. Petrus Basileæ, 1537. Claruit anno 1494.

Ioannes Pierius Valerianus Vergiliū collatis uarijs codicibus emendauit. cuius castigationes cū ipso Vergilio excusæ sunt Parisijs apud Rob. Stephanum, 1532. & Basileæ apud Bryling. 1545. Eius poemata aliquot, impressa Basileæ apud Rob. Vuinter, 1538. sunt autem hæc: De studiorum conditione sermo. Epigrammatum lib. 1. Odarū alter. carpionis piscis lacui Verbano peculiaris fabula. Leucippi fabula. Protesilai ad Laodamiam epistola. Vitæ suæ calamitas. in Fran. Grittei obitū nænia. Præter hæc, audio Romæ nuper exiuisse libellum huius autoris de Fluuiorum significatione, & alium Ioathas inscriptum.

Ioannis Piniciani Promptuarium uocabulorum, denuò recognitum, ædium parietum, locorum, artificum, instrumentorum, multarum deniq; rerum nomina cōplectens. Addita est in calce adiectiuorum nominum & uerborum uaria significatio. Syluanus Ottmar excudit Augustæ Vindelicorum, 1524. Extat etiam eius breuis institutio de octo partibus orationis, cum Germanica interpretatione uocabulorum. item ad recté beneq; uiuendum præcepta. quotidiani colloquij sylua, ordine alphabeti, cū Germanica interpretatione. Tabula puerorum. Dialogi duo adiecti, Virtus & uitium, discipulus et Magister. Syluanus Ottmar excudit Augustæ Vindelic. 1522.

Ioannis Pini Tholosani epistola et epigrammata quædam in fine operum Antonij Codri legūtur, de laudibus ipsius Codri.

Ioãnes Pirrhus Anglebermeus, scripsit

super

ſuper tribus libris Codicis. in 2. ff. uet. de a-ctio. empt. l. ſi iactum retis. item, Si certum petatur. l. lectu. ſuper conſuetudines Aurelianenſes. de donatione mutua inter uirũ et uxorem. de regulis iuris. de ſuitate & extraneitate.

Ioannis Piſcatorij Lithopolitani epitome omnium operum D. Aurelij Auguſtini, excuſa Auguſtæ Vindelicorum apud Hen. Steiner, anno 1537. Eadem epitome recognita & aucta eſt per Ioan. Peſſelium Tylanum, cuius etiam opera recens acceſſit ex eodem Auguſtino collectus de ſeptem Sacramẽtis Tomus quartus. impreſ. Coloniæ 1539.

* Ioannes Placotomus ſcripſit commentaria in libellum Bobani Heßi de tuenda bona ualetudine. Excuſa Francfordiæ apud Egenolphum.

Ioãnes Plaeth, natione Germanus, ſcripſit ſuper primo c. Decretalium lib. 1. contra Bohœmos li. 1. quæſtiones ſententiarum lib. 1. ſermones plures. quæſtiones uarias. et quædam alia. Claruit anno 1430.

Ioannes Plagiarius de Senis, inter iuris ciuilis uel canonici ſcriptores citatur in ſumma Angelica.

Ioannes de Platea Bononienſis, citatur in ſumma Angelica. cõmentarij eius ſuper inſtit. impreßi ſunt Lugduni et Tridini 1519. itẽ ſuper trib. libris Codicis, Lugduni 1528.

Ioannis Plateari j Salernitani practica breuis, impreſſa Venetijs apud Octauiã. Scotum, 1497. cum operibus Ioan. Serapionis. item liber de medicamentis ſimplicibus, ordine alphabeti, impreſſus Lugduni, cum Nicolai præpoſiti Diſpenſario, ut uocant.

Ioannes Poblatio, ſcripſit de uſu aſtrolabij.

* Ioannes Pole, Anglus, ſcripſit uitam S. Vualpurgæ uirginis, ac de miraculis eiuſdem. Claruit anno 1430.

* Ioannes Poleſtede, Sudouolcas Carmelita, ſcripſit commentarios ſententiarum li. 4. in Ariſtotelis phyſica lib. 8. Cõciones per annum. indices in Auguſtinum. Obijt Eboraci anno 1341.

Ioannis Pollicarij Cygnæi, de recta & ordinata uocum compoſitione libri 3. ſiue Brotemata de ſyntaxi, Ioachimi Camerarij calculo approbata, impreſſa Baſileæ, 1544. Eius carmina de beneficijs quæ Deus per Martinum Lutherum orbi terrarũ contulit, excuſa ſunt Vuittenbergæ, cum hiſtoria de uita & obitu Lutheri per Philippum Mel. anno 1549. apud Ioan. Lufft. Claruit Rochlicij anno 1544. *

Ioannis Pollij Vueſphali, natione Germani, eccleſiaſtæ in Vueſphalia ſub ditione Conradi comitis ab Tenckenburg, poemata aliquot excuſa Marpurgi apud Egenolphum, uidelicet de tribus mõſtris eccleſiam uaſtantibus: de gratia Dei, fide, ſpe, & charitate: de ieiunio, prece, & cruce piorũ. Ex epigrãmatibus eiuſdẽ, panegyrica quædam ad Heroes Euangelij ſtudioſos. Epitome rerum memorabilium noſtro tempore geſtarum. Eadem Tiguri excuſa ſunt, adiectis eiuſdem autoris Eccleſiaſtomoria, digeſta ſermonibus quatuor: Epiſtola ad Eobanum Heſſum, & altera ad Iuſtum Vuintherum.

Ioannes Polltus, tranſtulit tres Galeni libellos, nempe de purgantium medicaminum facultate, de his quos purgare oporteat, &c. de ptiſana. Habentur autẽ impreßi cũ cæteris Galeni operibus Latinis. Emendauit etiam & ſuppleuit quædam in Græco exemplari deſiderata, præſertim in opuſculo de ptiſana, quod ipſe in epiſtola præfixa oſtendit.

Ioãnes cõſobrinus, Portugalẽſis natione Carmelita, ſcripſit inſigne opus tripartitum de cõtractibus et cõmutationibus, quod uocauit de iuſtitia cõmutatiua li. 4. ſermones uarios li. 1. & quædã alia. Vixit an. 1475.

Ioannes Potken præpositus ecclesiæ S. Georgij Colonien. psalterium Chaldaicum cum Aethiopicis characteribus imprimi curauit: Adiungitur etiam alphabetum, & legendi modus circa finem operis.

Ioannis Prædicatorum ordinis monachus scripsit summam confessorum, quæ citatur in summa Angelica.

Ioannes de Prato, scripsit in 2. ff. uet. Si certum petatur. l. certum. & l. omnia. & l. certi conditio. & l. si quis nec causam.

Ioannis Pselli uersus aliquot Græci in tres sanctos Hierarchas, Chrysostomum, Gregoriū, & Basiliū. Item in septē sanctas synodos: impreßi cum Cyri Theodori Prodromi epigrammatis Basileæ.

Ioannis Pupperi de libertate Christiana liber, impressus.

Ioãnes Pyrrhus, scripsit tractatum Suitatis, qui citatur à Ioan. Fichardo in uita Angeli Perusini.

* Ioannes Puruey, Anglus, Vuicleui olim discipulus, scripsit de oratione soli Deo dirigenda lib. 1. Concordiam scripturarum & canonum. de obliquo statu cleri. de libera uerbi functione. symbolum suæ fidei. Pro doctrina Vuicleui. Reuocationē septem articulorum. cōmentarium in Apocalypsim. de Eucharistiæ profanatione. Contra cleri iniustas possessiones. in Antichristi synagogam. de uero sacramentorū usu. de uerbi diuini efficacia. de potestate clauium. de uotis & mendicitate. de ministrorum correctione. Claruit anno 1421.

Ioannes Quintianus medicus, Italus, Galeni scripta nonnulla de diebus criticis redarguit. Claruit Venetijs anno 1546.

Ioãnes Quintinus Heduus, natione Gallus, Christianæ ciuitatis aristocratiā edidit, qua descriptio pontificij et regij imperij continetur, in ca. Nouit. de Iud. Obiter etiā hic aliquid annotatū in responsum Vlpiani de uero & mißo imperio. Vuech. excudit Parisijs. Eiusdem exegesis concilij cuiusdam generalis, in uno beneficiorū multitudinem uetantis, 3. li. Decret. Gregorianarum, cap. 8. Tit. 5. ibidem excusa. Melitæ insulæ descriptio, impressa Lugduni apud Gryph. 1536. & Parisijs apud Vuechelum. Tractatus de uentis & nautica buxula uentorum indice, ibidem impressus apud Vuechelum.

Ioannes de Ragusio, ordinis fratrum prædicatorum, scripsit opus instructū ad patres concilij Basiliensis, contra Hußitas lib. 1. Vixit anno 1438.

Ioannes Rainaldus, scripsit de feudis.

Ioannis Rainerij oratio de ciuitatis recta institutione, deq; reipub. trāquillitate & gloria seruanda, & de Lugdunensis urbis origine, deq; eiusdē laudibus, dignitate atq; præstantia: excusa Lugduni apud fratres Trechsel. 1532. de Remundi Pellisonis ac urbis Camberij laudibus oratio, impressa ibidem apud Gryphiū. Scholia in libros elegātiarū Laur. Vallæ, cum eisdem impressa Basileæ.

Ioannes abbas Raithensis, scripsit commendationem Ioānis Scholastici, & Climacis, libri ab eo editi, quæ cū eodem impressa habetur.

Ioannes Rastel Anglus, mathematicus insignis, scripsit de natura naturata li. 1. Astrologicos canones. Dialogos de purgatorio 3. Abrasionē Papismi. Claruit Londini, anno 1536. quo etiam obijt. *

Ioannes Raudeus Gallus, scripsit de casibus, in quibus summus pontifex non dispensat. Itē, de dispēsationib. per episcopos.

Ioannis Rauisij Textoris Niuernensis, siue Nauarrensis, Officina, uel potius naturæ historia, in qua copiose dispositū est per locos, quicquid habent autores in diuersis disciplinis plurimi, quod & ad rerum, historiarum, & uerborum cognitionem ullo modo facere potest. Vuesthemerus impressit.

sit Basileæ 1538. & Gryphius Lugduni, 1541. Cornucopiæ, quo continentur loca diuersis rebus per orbem abundantia: excusum Parisijs, & Basileæ apud Vuesthemerum 1536. unà cum libellis de re uestiaria et uascularia decerptis ex Lazaro Baysio: & alio de re hortensi. specimen epithetorum, omnibus artis poeticæ studiosis maximè utilium: liber impressus Lutetiæ, 1518. apud Hen. Stephanum, Basileæ uerò apud Vuesthemerum & Nicolaum Brylingerum, anno 1550. Epistole quoq; eius impressæ sunt Lugduni apud Paganellum.

Ioannis *Raulini sermones de sanctis, excusi typis.*

Ioannis *Raynaudus, scripsit super Rub. et c. imperialem. de probi. sen. ob. per. fred. de nobilitate. de origine iuris l. 1. l. 2.*

Ioannes *de* Regio monte. *Vide* Ioan. *de* Monte regio.

Ioannes *Regnaudus Auinionen. scripsit de suitate & extraneitate. de mensuris, & cuius autoritate fiant. Vide suprà in Ioan. Rainaldo.*

Ioannes *de Regno, natione Gallus, Carmelita, scripsit super sententias li. 4. in Euagelium Matthæi lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. quadragesimale lib. 1.*

Ioãnes *Renatus, scripsit carmen de beata Maria uirgine, & matre eius S. Anna, contra auaritiam sacerdotum & monachorum. Liber excusus Argentinæ.*

Ioannes *Reuchlin. Vide Ioan. Capnion.*

Ioannis *regis Portugalliæ epistola legitur libro 10. epistolarum Ang. Politiani.*

Ioannes *Rhellicanus Tigurinus, Gasparis Megandri catechismum è Germanico Latinum fecit, ut suprà dixi. Homeri uitam ex Plutarcho Latinitate donauit, & annotationes marginibus adiecit: in fine carmen Stockhornias, quo describit iter animi gratia factum per montem eius nominis in agro Bernensi. Robert. Vuinter excudit Basileæ 1537. in C. Iulij Cæsaris & A. Hirtij seu Opij cõmentaria de bello Gallico, Ciuili, Pompeiano, Alexandrino, Africano, & Hispaniensi, Annotationes, in quibus multa contextus loca partim exemplariorum collatione, partim coniecturis emendantur: impressæ Basileæ, 1543. Claruit anno Domini 1538.*

Ioannes *Ribittus, natione Gallus, transtulit opuscula quædam Xenophontis, quæ hactenus Latinè reddita non habebantur, nempe Symposium, de repub. Atheniensiũ, de uectigalibus, & Hipparchicum. Ea cum reliquis Latinitate donatis operibus Xenophontis, Isingrinius Basileæ excudit. Item locos aliquot communes sacros ex utroque Testamento & plurimis ueterum Græcorum, collectos ab Antonio quodam monacho, Latinos fecit, excusos Tiguri apud Froschouerum, anno Domini 1546. Floruit anno 1544.*

Ioannes *de Ripolis, theologiæ scriptor, citatur in summa Angelica.*

Ioannis *Riuij Athendoriensis Castigationes plurimorum ex Terentio locorũ, in quibus obiter quidam explicati sunt: Io. Gymnicus impressit Coloniæ, 1532. Castigationes locorum quorundã ex Bruto M. T. Ciceronis, & ex Oratore, & epistolis familiaribus eiusdem, adiecta nonnullorum explicatione: Ioan. Soter excudit Salingiaci, 1537. Descriptio Marienbergi, impressa Lipsiæ, an. 1541. De instaurata renouataq; doctrina ecclesiastica libellus, ibidem impressus. de ijs disciplinis, quæ de sermone agunt, ut sunt Grãmatica, Dialectica, Rhetorica, libri 18. excusa Lipsiæ, anno 1543. & Basileæ apud Io. Oporinum 1551. de familiari cuiusq; genio, seu de præsidio angelico libellus*

impreſſus Lipſiæ. de conſcientia lib. 3. Aſſertio communionis ſub utraq; ſpecie, contenta quatuor epiſtolis ad Io. Fabianum. epiſtola, de ſola fide. de ſpectris & apparitionibus umbrarum, ſeu de ueteri ſuperſtitione, lib. 1. de conſilio Dei in celando myſterio redemptionis humanæ libri tres, excuſi Baſileæ apud Io. Opor. 1545. *Quo pacto ſe iuuentus in hiſce religionis diſsidijs gerere debeat li. 2. impreſsi Baſileæ* 1546. *De ſtultitia mortalium in procraſtinanda correctione uitæ. de Conſolandis ægrotantibus, iiſdemq; ad mortem animandis liber: de erroribus Pontificiorũ, ſeu de abuſibus eccleſiaſticis: item excuſa Baſileæ, anno* 1546. *de ſeculi noſtri felicitate, & hominum erga Dei beneficia ingratitudine lib. 1. de titulo & inſcriptione ſalutiferæ crucis, libellus: de perpetuo conflictu piorum cum carne, mundo, diabolo, ſeu de lucta Chriſtiana: de officio paſtorali miniſtrorum eccleſiæ in pagis. De uero erga Deum amore: libri excuſi Baſileæ, an.* 1548. *de perpetuo in terris gaudio piorum, libellus excuſus Baſileæ apud eũdẽ, an.* 1551.

Ioannes Rode, *abbas monaſterij ſancti Matthiæ Treueris, ordinis diui Benedicti, ſcripſit pro reformatione monachorum conſtitutiones utiles lib. 1. de qualitate abbatis lib. 1. Vixit anno* 1439.

* Ioannes Roditon *monachus Anglicanus ex Benedictinorum inſtituto, ſcripſit in lib. ſentẽtiarũ 4. replicationes ſcholaſticas. determinationes theologiæ. Vixit an.* 1370.

* Ioãnes Rogers, *tranſtulit omnes ueteris ac noui teſtamenti libros in linguam Anglicam, ſcripſit hiſtorias à cõdito mũdo ad ſua uſq; tempora. item Indices Bibliorum. Claruit anno* 1548.

Ioannes *diaconus eccleſiæ Romanæ, ſcripſit ad Ioannem Papam ſeptimũ uitam S. Gregorij Papæ primi, lib. 4. et quædam alia. Claruit anno* 870.

Ioannes Roſſus Veruuicenſis, *Guidenici cliui accola, ſcripſit de Academijs Britannicis librum, & in Matheſi quædam nobis ignota. Claruit circa annum Do.* 1290. *

Ioannis Ruellij *medici Sueſsionenſis, natione Galli, de natura ſtirpium libri tres, impreſsi Lutetiæ apud Colinæum, & Baſileæ in officina Frobeniana, anno* 1537. *Pedacij Dioſcoridis de medica materia lib. 6. Ioanne Ruellio interprete, ab ipſo recogniti, impreſsi Baſileæ apud Iſingrinium,* 1539. *Actuarij de medicamentorum compoſitione liber, eodem interprete, impreſſus Pariſijs, & Baſileæ apud Rob. Vuinter. Scribonij Largi de compoſitione medicamentorum liber, eiuſdem opera à ſitu uindicatus, & impreſſus Baſileæ apud Cratandrum,* 1529. *Ex Apſyrto & alijs collecti ueterinariæ medicinæ libri duo, eodẽ interprete, impreſsi Pariſijs apud Simonem Colinæum,* 1530. *Claruit anno* 1536.

Ioannes de Rupe *ſciſſa, ordinis fratrum Minorum, ſcripſit in uinculis ad quendam cardinalem, Reuelationes ſuas lib. 1. ſuper ſententias quoq; lib. 4 & quædam alia. Vixit anno* 1540.

Ioannes de Rupella, *ordinis fratrum Minorum, ſcripſit ſuper ſententias lib. 4. ſummam uirtutum & uitiorum, lib. 1. de anima quoq; lib. 1. Vixit anno* 1250.

Ioannes Rusbrock, *Prior canonicorũ regularium Viridis uallis in Brabantia, natione Germanus, ſcripſit patrio ſermone ad ædificationem ſimplicium quædam opuſcula, quæ per alium poſt eius mortẽ in Latinũ cõuerſa ferũtur. de ornatu nuptiarum ſpiritualium lib. 3. de profectu religioſorum lib. 1. epiſtolas exhortatorias lib. 1. & quædam alia. Claruit anno* 1390.

Ioannis de Sacrobuſto *liber de ſphæra, impreſſus Vuittenbergæ, & olim Venetijs, cum additionibus quibuſdam. Eiuſdem autoris*

ris computus, anni & mensium descriptionem continens, simul excusa in Germania, cum præfatione Philippi Melanch. Et Parisijs apud Gulielmum Richardũ, an. 1543.

Ioannes de sancta fide Anglus, Carmelita, scripsit glossemata in Euangelium Ioannis, Encomium Ioannis, in canonicam Ioannis, collectiones scripturarum. in Euangelium Matthæi. Tabulam iuris. Cõcordantias Thomæ. Loca contrarietatum. sermones de tempore & de sanctis. Claruit Burnehamiæ, anno 1359. quo etiam obijt.

Ioannes Sandoletus, scripsit super secundo Infortiati. super tit. de legatis 1. l. hæc uerba. & 1. l. 3.

Ioannes Sapidus Selestadiensis, natione Germanus, scripsit epigrammata quædam, et Epitaphia cùm aliorum, tum Ioan. Oecolãpadij, quæ Argentorati excusa sunt. Eius Anabion, siue Lazarus rediuiuus, Comœdia noua & sacra, Argentorati, anno 1539. impressa est apud Cratonem Mylium. Et consolatio de morte Alberti Marchionis Badensis, ad Vuilhelmũ Bœcklinum præfectum Rubeaquensem, impressa Argentinæ anno 1544.

Ioannis sapientißimi, Synopsis philosophiæ: item Compendia quædam de theologia, & de meteoris, Græcè extant Romæ in Pontificia bibliotheca.

Ioannes Saracenus quidam nomine, transtulit omnes libros Dionysij martyris, excusos Coloniæ, 1536. cum commentarijs Dionysij Carthusiani in eosdẽ, apud Quent.

Ioannes Saresberiensis natione Anglus, episcopus Carnotensis, scripsit Policraticum, siue de nugis curialium & uestigijs philosophorum lib. 8. quos imprimi curauit Constantinus Frandin anno 1513. in Gallijs. Scripsit præterea opus pœnitentiale. Res gestas Becketi. Obiurgatoriam cleri. Euthetì cum carmine. de membris conspirantibus. de tyrannorum exitu. atq; uarij generis carmina. Claruit an. 1182. quo etiam obijt.

Ioannes de Saxo, ordinis fratrum Minorum, scripsit summam iuris lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis li. 1. Vide Ioan. de Saxonia. Ioan. Saxon scripsit super consuetudines Turonenses. Vixit anno 1350.

Ioannes de Saxonia, ordinis fratrum Minorum, natione Germanus, scripsit summam de casibus lib. 1. Vixit anno 1340.

Ioannes Saxonius Hattestedius, scripsit commentariolũ ad Titi Liuij Patauini historiarum ab urbe condita librum XXI. et XXII. de secundo bello Punico: impressum Basileæ apud Io. Opor. an. 1547. Eius assertio de glosis Accursianis, & Bartoli consimiliumq; doctorum cõmentarijs, absq; eis ius ciuile intelligi rectè non posse: excusa est Basileæ apud Io. Oporinum anno 1548. commentarius in orationem Ciceronis pro Sextio Roscio Amerino, item oratio de utilitate studij dicendi: itẽ alia de obseruandis legib. simul excusa sunt Basileæ apud Io. Op.

Ioannes Saxonius, alius à superiore, scripsit expositionem in Alchabitij librum de iudicijs astrorũ: impres. Venetijs, 1491.

Ioannes Schinttel, natione Germanus, uaria & iucunda in astronomia elaborauit, Viennæ Austriæ.

Ioannes Scheubelius, scripsit compendium arithmeticæ, excusum Basileæ 1549. item Euclidis sex libros priores de Geometricis principijs, unà cum demõstrationbus propositionum absq; literarum notis elaborauit, excusos Basileæ per Heruagiũ 1550.

Ioannes Schonerus Carolostadius, mathematicus, correxit & locupletauit tabulas astronomicas, quas uulgo, quia omni difficultate & obscuritate carent, resolutas uocant. Ex quibus cùm erraticorum, tum etiam fixorum siderum motus, tam ad præterita

terita quàm futura, quantumuis etiam longa secula facillimè calculari possunt. His accedit Ratio siue Apodixis 12. domorum cœli Ioannis de Monteregio, & præfatio Philippi Melanchth. in has tabulas, astronomiæ commendatoria. Ioan. Petreius excudit Norimbergæ, 1536. Præmittũtur autem his tabulis documenta generalia ex regulis Arithmeticæ de minutijs physicalibus, pro usu harum tabularum necessaria. Eiusdem Globus astronomicus, libellus excusus cum ipso instrumento.

Ioannes Schodehouen, natione Germanus, Carmelita, Prior Mechiliniẽsis, scripsit opus insigne de uitijs & uirtutibus, & omni materia prædicabili, secundum ordinem alphabeti, in duobus uoluminibus, quod uocauit Polypodium lib. 2. sermones uarios lib. 2. & alia.

Ioannes Scholasticus, abbas in monte Sina, Climacus cognomine, quod scalam scripserit 30. gradibus cœlũ petentem, opus sanè ipsa similitudine delectabile pariter et utile, conuersum postea ab Ambrosio monacho Camaldulensi. Raph. Volaterranus. Extat Græcè Romæ in Vaticana, scholijs etiã adiectis Græcis, per Heliam Cretensem. Scripsit & epistolas plures ad monachos, lib. 1. & quædã alia. Eius Climax impressus Venetijs, Ambrosio Camaldulense interprete, apud fratres de Sabio 1531.

Ioãnes de Schonhouen, natione Germanus, ordinis Canonicorũ regularium S. Augustini, scripsit exbortatorium spiritale lib. 1. de cursu monachi lib. 1. de profectu monachi lib. 1. defensorium Ioan. Rusbrog lib. 1. sermones uarios lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. & alia complura. Vixit an. 1420.

Ioannes Scotus monachus ordinis sancti Benedicti, scripsit in Euangelium Matthæi lib. 3. de officijs humanis lib. 1. de diuisione naturæ lib. 1. Vixit anno 800.

Ioannes Scotigina, Benedictinus, tempore Caroli magni, Dionysij martyris libros Latinos fecit: qui cum Dionysij Cartusiani cõmẽtarijs excusi sunt Coloniæ, 1536.

Ioannes Scylax Constantinopolitanus scripsit de Imperatoribus Constantinopolitanis. Raph. Volaterranus.

Ioannis Secundi Hagiensis Basia, impressa Lugduni apud Gryphium an. 1539.

Ioannes Segobiensis, Hispanus, librum Mahumetis quem uocant Alchoran, in nostram linguam de nouo conuertit, & ineptias eius ueris ac uiuis rationibus & argumentis explosit. Aeneas Syluius in Europa sua, cap. 42. Citatur etiam in Chronicis Ioan. Cuspiniani.

Ioannes de Selua iurisperitus, scripsit de beneficio, & de iureiurando.

Ioãnes filius Serapionis, medicus, de simplicibus medicinis mira conscripsit, & totam practicam medicinæ compleuit. Antidotarium etiam celeberrimum compilauit: uolumẽ impressum Argentorati, 1531. apud Georgium Vlricher. Eiusdem practica, dicta breuiarium: & Synonyma, siue Arabicorum uocabulorum explicationes ordine alphabeti, quæ in paucis differunt à synonymis Rasis: item librũ de simplici medicina: Octauianus Scotus impreßit Venetijs 1497. cum Ioan. Platerij practica. & Basileæ per Henricum P[illegible]trum, 1543. Claruit Leonis imperatoris tempore, circa annum uidelicet Do. 742.

Ioannes Sermoneta medicus, scripsit quæstiones in aphorismos Hippocratis, & in Technen Galeni: utrunq; opus impreßũ in Italia. Claruit Bononiæ, anno 1430.

Ioannes Serranus collegit Dictionarium Latinogermanicum, quo singulæ uoces Latinæ, Germanicè simpliciter interpretantur: impressum Norimbergæ, anno Domini 1539.

Ioannes

* Ioannes Setonus Cantabrigiensis, scripsit Erotemata dialectices. Vixit an. 1538.

Ioannes Sichardus, Germanus, egregios aliquot autores recognouit, et in lucem protulit: nempe Quintiliani oratorias institutiones ab eo castigatas, Iustini historici libros uariorũ exemplarium collatione recognitos, Aurelij Prudẽtij opera scholijs insuper illustrata, impressa apud Henric. Petrum 1540.

Ioannes Siliceus quidam reliquit aliquid scriptũ in arithmetica, ut meminit Ludouicus Viues li. 4. de Tradẽdis disciplinis.

Ioan. Simonetæ, Calabri, rerũ gestarũ Francisci Sphortiæ Mediolanensium ducis libri 31. impreßi Mediolani, an. 1486.

Ioannes Sinapius, Germanus, quædam ex Luciano Latina fecit, quæ extant impressa. * Scripsit etiam Suinfordensis urbis, patriæ suæ historias, Cosmographico operi per Sebastianum Munsterum insertas. Claruit anno 1550.

Ioannes Sintheimius, scripsit commentarios Dauentriæ, ut testatur Beatus Rhenanus in uita Des. Erasmi.

* Ioannes Sleidanus Philippi Comminei commentarios de rebus gestis Ludouici eius nominis undecimi Galliarum regis, & Caroli Burgundiæ ducis, lingua Gallica scriptos, in Latinum sermonem transtulit: excusos Argentinæ apud Cratonem Mylium, anno 1545.

Ioannes Sommerfelt, Germanus, Cracouiæ scripsit argumenta Latinæ editionis epistolarum Libanij.

Ioannes Soreth, Normannus, Carmelita, scripsit super sententias lib. 4. sermones uarios lib. 1. in regulam ordinis sui lib. 1. in eandem maius commentum lib. 1. constitutiones ordinauit lib. 1. & alia complura. Vixit anno 1471.

Ioannes Spangenbergius Herdeßianus, uerbi diuini præco Northusiæ, Psalteriũ carmine elegiaco reddidit. Liber excusus Francofordiæ. Cathechismum maiorem Mart. Lutheri per quæstiones explicauit, & Postillam Latinam: utrunq; opus excusum Frãcfordiæ. Eiusdem Margarita theologica, præcipuos locos doctrinæ Christianæ per quæstiones breuiter ac ordine explicans: Liber excusus Basileæ, apud Vuesthemerum an. Domini 1544. Sermones item de tempore, & de sanctis per circuitum totius anni: de Matrimonio librum, & alia multa, lingua Germanica. * Scripsit etiam quæstiones Musicæ, excusas Norimbergæ apud Ioan. Petreium: et multa alia, diuersis in locis excusa. Claruit an. 1548.

Ioannis Spangher Practica procedendi contra hæreticos, impressa cum Malleo maleficarum.

Ioannes Stabius Austriacus, poeta, et Maximiliani Cæsaris historicus, hæc posteris reliquisse fertur: Horoscopion uniuersale lineis helicis, item aliud lineis columnaribus. Instrumentum ascendentis cum domibus & stellis fixis ad diuersas eleuationes. instrumentũ horometrum ad omnia climata cum uario usu. Compositionem meteoroscopij, pro accipienda longitudine ciuitatis ignota, cõpendiosiori uia quàm Ptolemæus habet. Compositiones uariarum proiectionum uniuersalium Ptolemæi, pro toto globo. Varias chartas chorographicas, propria peregrinationis illustratione depictas. descriptionẽ uariorũ modorum pingendi tabulas cosmographiæ Ptolemæi, ex ueris principijs artis picturæ. Modũ distãtias miliariorũ inter diuersa loca uarijs instrumentis mensurãdi. Modũ constituẽdi tabulas cosmographiæ, quo tã ab uno loco, quàm à diuersis ad diuersa loca distãtia miliariorũ ritè inueniatur. cõstitutionẽ tabulæ cosmographicæ, sub quo gradu signi, et cuius planetæ dominio

dominio quæuis habitatio sit subiecta. Modum faciẽdi horologiũ lunare, ad quamcũq; eleuationem et superficiem in lineis helicis. & alia plura mathematica, & quædam carmine & prosa.

Ioannis Stamler presbyteri Augustensis, Germani, liber de sectis diuersarum gentium, impressus Augustæ Vindelic. 1508. est autem dialogus ab ipso adhuc iuuene eodem tempore scriptus, sermone non satis Latino & affectato, de Tartarorũ, Saracenorum, Turcorum, Iudæorum & gentilium sectis & religionibus, cum eorundem confutatione, & approbatione nostræ fidei historiarum figurarumq; per utriusque Testamenti scripturas.

* Ioannes Stanbery Carmelita, magister Oxoniensis, Bangorensis episcopus, ac Heresfordensis præsul, scripsit lecturam sententiarũ lib. 4. de laboris uniuersi præmio. de symbolo fidei. de dote ecclesiæ. de uigore decretorũ. de sanctionibus ecclesiasticis. de potestate põtificia. de discrimine iurisdictionum. de prærogatiua ecclesiastica. de uigore scripturæ sacræ. de casu & fortuna. de uario scripturæ sensu. de fato & fortuitu. de regimine celebrantium. de quatuor minimis. in Augustini confeßionale. in eundem super Ioãne. in eundem de doctrina Christiana. in Enchiridion eiusdẽ. de uisitatione infirmorum. de cura pro mortuis agenda. de laude charitatis. de disciplina Christiana. sermones multos, & alia. Ludlouuiæ obijt, anno 1464.

* Ioannes Standitius Anglus, minorita, scripsit contra Erasmi Roterodami uersiones noui testamenti. Vixit anno 1520.

Ioannis Stellæ Veneti liber de uita ac moribus summorum pontificũ à Petro apostolo usque ad Iulium secundum, id est ad annum Domini 1503. impressus Basileæ per Michaelem Furter, anno 1507.

Ioannes Stephanus, Italus, cardinalis Bononiensis, suo labore et industria effecit, ut Aristotelis magna moralia nobis communia fecerit Iacobus Faber.

Ioannis Stigelij poetæ carmina quædam extant, inter quæ, Epithalamiũ G. Sabini & Annæ filiæ Melanchthonis, in quo Apollo cum nouem Musis introducitur, excusum cum Georgij Sabini poematijs. Scripsit etiam de morte Euricij Cordi Epicedium, & alia quædam, quæ aliquando fortè simul collecta prodibunt. Vertit carmine doctißimo multos Dauidis regis Psalmos, & hymnos aliquot, excusos Lipsiæ apud Valentinum Papam, anno 1548. & 1550. Claruit anno 1542.

Ioannis Stobæi physica Græca nondum euulgata, extãt in Italia, apud Rodolphum Vincentiæ Cardinalem hoc tempore. Eiusdem Collectanea sententiarũ ex uarijs prophanis autoribus Græcis per locos digesta, excusa Venetijs per Bartolomæum Zanettum, an. 1535. et Tiguri apud Froschouerum, aliquot mendorum milibus sublatis per Conradum Gesnerum, unà cum eiusdẽ Latina interpretatione è regione an. 1543. & 1550. Basileæ per Oporinum.

Ioãnes Stockes Sudberiensis, ordinis dominicanorum, scripsit contra Carmelitas, pro sui ordinis dignitate. Ad rationes Hornebij lib. 1. Vixit anno 1373.

Ioãnis Stœfleri Iustingẽsis, opus Ephemeridũ à capite anni Christi 1532. in alios uiginti proximè subsequentes, ad ueterum imitationem accuratißimo calculo elaboratum, & excusum Tubingæ, 1533. item uariorum astrolabiorum compositionis seu fabricæ libri duo, cũ explanatione usuum eorundem, ex postrema autoris recognitione: Petrus Iordan excudit Moguntiæ, an. 1535. in Procli Diadochi sphæram mundi commentarius, excusus Tubingæ, 1534.

Ioannes

Ioan. Stumpff, uerbi minister in agro Tigurino, Germanico sermone descripsit Vniuersale Concilium Constantiense, excusum Tiguri apud Froschouerum, anno 1551. Scripsit etiam Heluetiæ historiam Germanicam, cum tabulis locorum exquisitißimè pictis. Describit autem obiter etiam Germaniam, Galliam & Italiam. Opus duobus tomis excusum, Tiguri. Claruit anno 1549.

Ioannes Sturmius, Germanus, scripsit multa, è quibus sunt: De literarum ludis rectè aperiendis liber, impressus diuersis locis 1539. & 1543. De amissa dicendi ratione, & quomodo ea recuperanda sit, libri duo: Partitionum dialecticarum libri duo. De demonstratione liber 1. qui Dialecticarũ partitionũ est tertius: impressus an. 1543. in partitiones oratorias Ciceronis Dialogi duo, apud Cratonem Mylium impreßi, 1539. Luctus ad Ioach. Camerarium, cũ epitaphijs Ioan. Sapidi: libellus excusus, 1542. Eiusdẽ & Bartolomæi Latomi amicorum epistolæ duæ, de dißidio periculoq; Germaniæ: et per quos stet, quo minus cõcordiæ ratio inter partes ineatur. item aliæ duæ epistolæ eiusdem, de emendatione ecclesiæ & religionis controuersijs, una ad Cardinales cæterosq; prælatos delectos, altera ad Iacobũ Sadoletum Cardinalem: libellus excusus Argentorati, 1540. apud Cratonem Mylium: in quosdam Platonis dialogos, excusos Argẽtinæ, præfatus est, de ratione interrogandi atq; collocandi dialectica. Ex Ciceronis epistolis libros tres in usum puerilẽ selegit. ibidem impressos anno 1539. et 1543. in orationem Ciceronis de Responsis aruspicum commentarios edidit, qui cũ reliquis diuersorum cõmentarijs in omnes Ciceronis orationes Basileæ impreßi sunt. M.T. Ciceronis orationes, & Rhetoricorum libros omnes, post Naugerianam & Victorianam correctionem emendauit: Rihelius excudit Argentorati, 1540. Eiusdem oratio de ratione dicendi, recitata in Gymnasio Argentinensi, excusa est cum tabulis partitionum oratoriarum Valentini Erythræi, Argentorati, anno 1547. de periodis libellus, anno 1551. uitam Beati Rhenani descripsit, quæ præfixa eius Germaniæ, excusa est Basileæ in officina Frobeniana, anno 1551. & plura alia, inchoata solum adhuc, quæ propediem eum & absoluturũ, & in publicum studiosorum usum editurum speramus. Claruit Argentinæ, anno 1551.

Ioan. Sulpitius Verulanus, scripsit Cõmentarios in Lucani Pharsaliam, impressos Venetijs 1505. Fl. Vegetij, Aeliani, & Frontini de re militari opuscula emendata, in publicum edi uno uolumine iuncta curauit. Extant etiam carmina eius de moribus, impressa Coloniæ apud Gymnicum: & Præludia Grammatica, impressa Parisijs.

Ioan. Surgeti iurisperiti, enchiridion militare, impressum.

Ioan. Susenbroti, Germani, Epitome troporum ac schematum, impressa Tiguri, Coloniæ, & Basileæ. eiusdem Methodum octo partium orationis, unà cum formulis declinandi nomina, ac coniugandi uerba, Froschouerus excudit Tiguri. item Grammaticæ artis partium omnium integra institutio, ex Grammaticorum coryphæis cùm alijs pluribus, tum præcipuè Thoma Linacro, accuratè concinnata, & emendata, ibidem excusa. Rudimenta Latinæ & Græcæ Grammaticæ simul coniuncta, nondum impressa. Obijt Rauenspurgi, anno 1543.

Ioan. Tacesphale, natione Anglicus, Carmelita, super Sẽtentias scripsit li. 4. in Apocalypsim Ioannis lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. & quædam alia.

Ioan. Tagautij Ambiani, medici de Chi-

rurgica institutione libri sex, excusi Parisijs apud Vuechelū, an. 1543. de medicamentis purgantibus libri duo, in gratiā Pharmacopæiæ cādidatorū, editi Parisijs apud Galeotū à Prato, 1537. Claruit Lutetiæ, 1537.

Ioan. de Tambacho, Germanus, ordinis fratrum Prædicatorum, scripsit Opus grande, quod uocauit consolationem theologiæ, in lib. 15. diuisum, de sensibilib. delicijs paradisi lib. 1. sermonum lib. 1. & quædam alia. Claruit anno 1360.

Ioannes de Teneramunda, ordinis Carthusien. scripsit de notitia Dei lib. 1. de natura & lapsu hominis lib. 1. de reparatione lapsi lib. 1. de amore Dei lib. 1. de gaudio hominis lib. 1. de sacramento altaris lib. 1. de fide Christiana lib. 1. de honore dei lib. 1. de conceptione sanctæ Mariæ lib. 1.

Ioan. Tetthingeri Tubingēsis, quatuor bella Vuirtenbergensia, quæ ante multos etiam annos, usq; ad hodiernum diem in ea regione gestæ sunt, heroico carmine diligenter descripsit. Floruit Pfullēdorphi an. 1534.

Ioannes nomine & natione Teuthonicus, Friburgo oriundus, episcopus Bosiinensis in Hungaria, scripsit summam confessorum li. 5. & quædam alia. Idem, glossator Decreti citatur in Summa Angelica. *

Ioannis Theodorici, & aliorum aliquot annotationes, obseruationes atq; censuræ in Laurentij Vallæ libros sex, de Latinæ linguæ elegantia: Balth. Lasius excudit Basileæ, 1541.

Ioannes Theophilus uertit aliquot libros Chrysostomi, quos Rob. Vuinter excudit Basileæ, 1540. Sunt autem hi: De patientia & consummatione huius sæculi, De secundo aduentu Domini, De æternis iustorū gaudijs, et malorū pœnis. De silētio, &c.

* Ioannes Teukesberi Anglus occidentalis, scripsit Sophismatū elenchos, De raritate & densitate, De altercationibus, & opus Chiromantiæ. Claruit anno 1350.

Ioannes Thanetes Anglus, monachus Benedictinus, scripsit de officijs ecclesiæ Cātuariensis. Vixit anno 1330. *

Ioannes Tholosus, Germanus, ex Francia orientali, scripsisse fertur epistolas elegantes lib. 1. & quædam in Mathematica. Claruit Ratisbonæ, anno 1454.

Ioan. Thomasini Panegyricus de ciuitate Lingonū, impres. Parisijs apud Vuechelū.

Ioannes Thorpe Anglus ex Nordouicensi Carmelitagio sophista, scripsit Consequentiarum canones. Sophismatū labyrinthos, & lecturam in Apocalypsim. Obijt Nordouici, anno 1440. *

Ioannes Thurotz Pannonius, scripsit chronicam Hungariæ lib. 3. & quædam alia. Floruit anno 1494.

Ioan. Tierrus Lingonensis, scripsit de fuga, de feudis, Consilium de ferijs, Consilium de bastardis, id est spurijs.

Ioannes Tilberius Anglus, descripsit rerum in Anglia gestarum historias. Claruit anno 1190. *

Ioannes Tinctoris, Coloniensis, scripsit dissensiones Thomæ & Scoti lib. 1. quæstiones sententiarum lib. 1. collationes quoq; uarias, & quædam alia. Vixit anno 1470.

Ioan. Tislini collectanea quædam, impressa Lugduni, 1543. commentaria in epistolas Ciceronis ad Q. fratrem, ibidem & eodem tempore impressa, apud Mich. Parmenterium. Commentaria in Ciceronis orationes pro A. Cecinna, M. Cælio, & C. Rabirio Posthumo, impressa Basileæ cum Cōmentarijs diuersorum in omnes Ciceronis orationes, apud Rob. Vuinter.

Ioan. Toletanus Archiepiscopus, citatur in Summa Alberti Magni.

Ioannes Tompson Anglus, Carmelita, scripsit lecturā sententiarum li. 4. moralitates scripturæ. in Ecclesiasticum. Postillationes in *

nes in

nes in Ioannem. Sermones de tempore & sanctis. Quadragesimale. Conciones ad clerum. De mirabilibus mundi. Abbreuiationes doctorum, & alia. Claruit apud Vuigornienses, anno 1380.

* Ioannes Tonneys Anglus, ordinis S. Augustini monachus, scripsit rudimenta Grammatices. De quantitate syllabarum. De cõpositione carminũ. Certamina scholastica. Cõcionũ li. 2. et alia. Claruit an. 1490.

Ioan. de Tornamira Gallus, scripsit super nonũ ad Almansorem lib. 1. de febribus librum 1. Commentarium super Galenũ de interioribus lib. 1. & alia quædam. Practica eius, siue Commentarius in 9. ad Almans. typis excusus est. Libellus Isagogicus ad Practicam medicinæ, habetur impressus in calce practicæ Valesci de Taranta, 1506.

Ioannes Tortellius, natione Aretinus, scripsit Commentariorũ grammaticæ li. 2. in Dialecticam li. 1. epistolas diuersas lib. 1. & alia plura. Athanasij Alexãdrini uitam ad Eugenium pontificem in Latinum transtulit, et Appianum historicum ad uerbum interpretatus est. Claruit anno 1420.

Ioannes abbas Spanheimensis Tritthemius, scripsit præter Catalogum scriptorũ ecclesiasticorum, etiam statuta eiusdem capituli lib. 1. de uisitatione monachorum li. 1. de modo seruãdi capitulum li. 1. in regulam S. Benedicti lib. 2. exhortationũ uel homiliarum ad monachos li. 2. de tentationibus claustralium & remedijs earum li. 2. de uita sacerdotum li. 1. de uitio proprietatis, uel contra peculiũ monachorum li. 1. de miseria huius uitæ li. 1. de ruina ordinis sui lib. 1. de illustribus uiris sui ordinis lib. 4. laudes ordinis Carmelit. li. 2. de laude scriptorum manualiũ li. 1. de luminaribus Germaniæ li. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. de sancta Anna li. 1. sermones uarios lib. 1. Eius ad quæstiones Rutgeri Sicambri li. 1. chronicon uolumen monasterij Spanheimensis, nõ paruũ. Chronicon monasterij Hirsaugiensis, duo uolumina magna. Chronicon successionis ducũ Bauariæ, et comitum Palatinorũ. Vitã S. Herminæ monialis, & primæ abbatissæ in horreo Treueren. De miseria prælatorum claustraliũ libros 2. Laudes S. Andreæ apostoli. Laudes S. Ioseph nutricij Domini. Laudes S. Benedicti abbatis. Laudes uitæ monasticæ. Laudes ueræ pœnitentiæ. Laudes studij diuinarum scripturarũ. Monologion hominis Deo deuoti ad seipsum. De miraculis S. matris Annæ. Ad Vdalricum canonicum Colon. super Quæstionibus in Euangelium Ioãnis. Ad eundem super Quæstionib. Psalmorum. Ad præsidentes capituli annalis de obseruantia Bursfeldensi, abbreuiauit statuta eiusdem unionis. Epitomen eiusdem. De computo ecclesiastico. Orationes in capitulis et alibi habitas 24. Sermones ad fratres Spanheimensis cœnobij 40. Sermones in diebus festis ad populum. Orationes plures supplicatorias ad Deum et sanctos. E Græco sermone traduxit in Latinum, Maximũ abbatem de incarnatione Domini: Anathemata quoq; S. Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini contra hæreticos in tertia synodo Ephesina promulgata: & eiusdem synodi quasdam epistolas. Scripsit etiam pro ædificatione monachorum, quod prænotauit De triplici regione claustraliũ li. 3. ad Maximilianum Cæs. Polygraphiæ lib. sex, & Clauem eiusdem. Respõsiones ad 8. quæstiones eiusdem Cæsaris. De septẽ intelligentijs mouentibus orbes. Variarum quæstionũ, orationum, et propositionum li. 20. de prænotionibus licitis Christiano & nõ licitis li. 2. steganographiæ lib. 8. epistolarũ lib. 1. contra maleficos, et omnes artes et superstitiones ab ecclesia prohibitas lib. 1. de causis et cura morbi caduci, ac maleficorum lib. 3. itinerarium uitæ suæ lib. 2. de peculio monialium.

Historiam siue annales de origine, regibus & gestis populi Francorum & Germanorũ, opus diuisum in tria magna uolumina, narrationem incipiens à Marcomero rege, qui populum anno ante incarnationem Domini quadringentesimo tricesimo tertio, à Scythiæ finibus in Germaniam eduxit ad ostia Rheni, usq; in uicesimum octauum et nonum annum Maximiliani Cæsaris. Epitomen eorundem trium uoluminum historiarum lib. 3. de miraculis ad memoriam S. uirginis Mariæ apud Dittelbach ostensis lib. 2. de miraculis eiusdem in urticeto apud Helprunã ostensis, libri 6. Apologeticus in Carolum Bouillum, Steganographiæ eius non intellectæ calumniatorem. De origine & regibus Francorum librum 1. Chronicon Monasterij sui, D. Iacobi apud Vuirtiburg. De uita D. Rabani archipræsulis li. 3. de eiusdem à Maguntiaco translatione in Saxoniam. Vitam S. Maximi episcopi. De origine, regibus ac ducibus Bauarorum simul et Comitum Palatinorum & Spanheimensium lib. 4. de dæmonibus & artibus profanis, maleficis, & superstitiosis laboriosum opus, diuisum in libros duodecim, in quibus omnia diabolicarum artium uaframenta explodit, confundit, & euertit. Epistolarum Herbipolensium, quas in ea scripsit abbatia, lib. 4. Eius autem Catalogus scriptorum Ecclesiasticorum, siue illustrium uirorum, usq; ad annum Domini 1494. cum appendice, quæ doctos aliquot proximis annis secutos enumerat, Petrus Quentell excudit Coloniæ, 1531. et Mogũtiæ, Petrus Fridberg, anno 1494. libri octo Quæstionum, impreßi in Oppenheim, anno 1515. Polygraphiæ libri sex, cũ Claue in eandem, impreßi apud Ioã. Haselbergũ de Aia, 1518. Docet autem his libris uarios modos scribendi epistolas, quas nemo alius legere poßit, quàm qui in his libris uersatus sit: ut cùm alij, tũ principes tutò res secretas literis mandatas quouis terrarum mittere audeant, & de aliorum arcanis uicißim certiores fieri. Vtitur autem obscuris uocabulis, nec potest intelligi quid sibi uelit, nisi quis Clauem, id est, breuem interpretationem sex libris subnexam legerit. Annales regum Francorũ, impreßi, ut audio. Eius oratio de duodecim excidijs obseruantiæ regularis, habita in capitulo annali monasterij Reinhartzbornẽsi, impressa est Moguntiæ apud Petrum Fridberg. Claruit anno 1508.

* Ioannes *Treuisa ex Glocestriensi ortus comitatu, scripsit De memorabilibus suorum temporum. De gestis Arthurij regis Britanniæ descriptionem. Hiberniæ descriptionem. Claruit anno 1460.*

Ioan. *Turnoti de dogmatibus sacræ scripturæ liber, impressus.*

Ioannes *de Turre cremata, ordinis fratrũ Prædicatorũ, episcopus Sabinensis, scripsit, ad Arsenium, in regulam sancti Benedicti lib. 1. in psalterium totum lib. 1. in Euãgelia dominicalia quæstiones lib. 1. in Euangel. de sanctis quæstiones lib. 1. de aqua benedicta lib. 1. de salute animæ lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. Lecturam super Decreto, et librum de authoritate Ecclesiæ. Claruit anno 1460.*

* Ioannes *Tylney Nordouicensis Carmelita, scripsit postillam in Apocalypsim Ioãnis, Compendium sententiarum, et alia. Vixit anno 1430.*

* Ioanes *Tyssyngton Anglus, minorita, scripsit contra Vuicleui confeßionem. De sacramentis lib. 1. de confeßione auriculari, & alia. Vixit anno 1392.*

* Ioannes *Tytleshale Nordouicẽsis, Carmelita, scripsit in magistrum sententiarum lib. 4. in apocalypsim Ioannis. Sermones de tempore & de sanctis. Vixit anno 1534.*

* Ioannes *Tzezes Grammaticus, scripsit*

psit Græcè Variarum historiarum librum uersibus politicis, quem cum Pauli Lacisij Veronensis uersione è regione excudit Ioã. Oporinus Basileæ, anno 1546. cum præfatione Nicolai Gerbelij: in qua de operis huius præstantia, ac utriusq; Tzezis, Isaacij et Ioannis, uita differit. Scripsit etiam ad Augustam in Homeri poema ἐξήγησιν, μετάφρασιν ἡμαξευμένοις στίχοις continentem. Deinde in Hesiodi opera quæ extant, commentariolum, impressum Basileæ apud Ioan. Oporinum, 1543. unà cum textu Hesiodi Græco, & interpretatione Latina ad uerbum, &c. Eius autem epigrammata quædam Basileæ excusa sunt, cum Heraclide Pontico. Claruit anno 1176.

Ioannes Valeis, natione Anglicus, Minorita, scripsit summam collationum lib. 7. super sententias lib. 4. de ordinatione uitæ lib. 1. manipulum florum lib. 1. in Apocalypsin Ioannis lib. 1. sermones uarios lib. 1. de diuersis materijs lib. 1. de cæteris nihil reperi. Eius de regimine uitæ humanæ Summa, seu Margarita doctorum, id est loci communes ad omne propositum, cum indice locupletiss. impressi Lugduni, 1511. Claruit anno 1270.

Ioan. Varennij Mechliniensis Syntaxis linguæ Græcæ, excusa Basileæ apud Rob. Vuinter, 1536. cum Ioachimi Camerarij annotatiunculis, et rursum apud Ioannẽ Oporinũ, anno 1550. Claruit anno 1532. Louanij.

Ioan. Varro, seu Guarna, præceptor Scoti, scripsit quædam non edita.

Ioan. Vassæus Meldensis, natione Gallus, nonnulla Galeni scripta Latinitate donauit, nempe: De uictus ratione in morbis acutis commentarios quatuor, quibus epistolam præfixit qua ptisanæ usum defendit cõtra Ioan. Manardum, quamuis eius nomine nõ expresso: De causis respirationis: De usu respirationis: De spirãdi difficultate libros 3. Cratander impreßit Basileæ. Claruit anno Domini 1532.

Ioan. Vatellus commentaria scripsit in poemation Musæi de amore Leandri et Herus. Vuechelus excudit Parisijs.

Ioan. Velcurio, Germanus, scripsit Cõmentarios in opus Des. Erasmi Rot. de duplici copia uerborũ ac rerũ: Prubachius excudit, & Brylingerus Basileæ, 1543. Eiusdem Epitomen siue Commentarium in uniuersam Physicam Aristotelis, libros 4. Melchior Saxo excudit Erfurdiæ, 1538. & Vlrichus Morhardus Tubingæ, anno 1542. adiecto dialogo Iacobi Schegkij de principatu animæ. Cæterũ epitome illius partis quæ est de anima, prius quoq; seorsim exiuerat Basileæ ex officina Rob. Vuinter, cum præfatione Ioannis Oporini.

Ioannes Venetus, ordinis Carthusiensium, scripsit opus præclarum, quod inscripsit, Nosce te, lib. 3. de patientia et humilitate lib. 1. speculum morientium lib. 3. coronam senum lib. 1. sermones uarios lib. 1. epistolas plures lib. 1. & quædam alia. Claruit anno 1480.

Ioannis Verneri Nurembergensis scripta quædam Mathematica, impressa Norimbergæ apud Frid. Peypum, 1522. Sunt autem hæc: super uiginti duobus elementis conicis. Cõmentarius seu paraphrastica enarratio, in undecim modos conficiendi eius problematis, quod cubi duplicatio dicitur. Præterea etiam scripsit de motu octauæ sphæræ tractatus duos. eiusdem commentatio in Dionysiodori & Dioclis problema, quo data sphæra plano sub data secatur ratione, aliàs super sectione sphæræ sub data ratione. Alius modus idem problema conficiendi, ab ipso Vernero nouißimè cõpertus.

Ioannes de Veteri aqua, aliàs de Gauda, patria Hollandinus, Carmelita, scripsit de initio ac incrementis ordinis sui. Fasci- *

culum temporum ordinis Carmelitarum li. 3. de conceptione Mariæ uirginis lib. 1. contra Vuigandum ordinis prædicatorij monachum epistolas multas. Claruit in conuentu Cassselensi, anno 1495.

Ioannis de Vigo Genuēsis, *prima pars* Practicæ *chirurgiæ quæ inscribitur* Copiosa; *impressa* Lugduni, 1519. *Deinde eius secunda pars* Lugduni, 1518. Floruit Iulij secūdi Pont. Max. *temporibus, cuius chirurgus fuit.*

Ioan. *Villanus scripsit uulgari lingua* Chronica Florentinorum, *citatur à* Bapt. Fulgoso.

Ioan. *de* Villemat *de* Sfortia, *iurisperitus, scripsit super 2. ff. u. de sicar. De acquisitionibus possess. & dominij.*

Ioan. *de* Vischijs, *scripsit de immunitate ecclesiæ.*

Ioannes *Visorius Cenomanus, scripsit* Commentarios in Topica Ciceronis ad Trebatium. *Eiusdem de inuentione & iudicio dialectices libri 2. excusi Basileæ cum dialecticis quibusdam authoris incerti progymnasmatis, apud* Rob. Vuinter.

Ioan. Vochs *Coloniensis, opusculum de omni pestilentia, & diuturna peste morbi* Gallici, *impressum in* Germania, 1537.

Ioannis Vægelin Heilpronnensis, *introductio* Geometrica *ex* Euclide *collecta, cum præfatione* Philippi Melanchth. Iosephus Klug *excudit* Vuitembergæ, 1536. *Adiecta* Georgij Peurbachij *arithmetica practica.* Egenolphus *etiā excudit* Frācoforti, 1534. *cum arithmetica* Ioannis Vuolphij Hersburgensis.

Ioan. *Vrsini medici & poetæ Prosopopœia animaliū aliquot, elegiacis uersib. descripta, impressa* Viennæ *in* Gallia, 1541. *cū scholijs* Iacobi Oliuarij. *Elegiæ de peste, et ea medicinæ parte quæ in uictus ratione cōsistit, ibidē impressæ,* 1541. *Feruntur præterea extare impressa huius authoris,* Commentaria *in* Catonis *libellū:* Ethologus *elegans de moribus: Carmina quædam de re medica, et alia plura. Sunt autem quædam excusa* Lugduni *apud* Paganum.

Ioannes Vualdeby *Anglus,* Augustinianus, *scripsit lecturam sententiarum lib. 4. quæstiones ordinarias li. 1. placita* Theologica. *Determinationes* Oxonienses. *Vixit anno* 1532. *

Ioannes *Vualsgrām, natione* Anglus, Carmelita, *scripsit super sententias lib. 4. quæstiones uarias lib. 1.*

Ioannes Vualsyngham Nordouolcus, *scripsit in sententiarū li. 4. quæstiones ordinarias in prouerbia* Salomonis. *De cursu scripturæ sacræ. De ecclesiastica potestate. & alia multa. Claruit anno* 1326. *

Ioannes *Vuellis, Anglus, Benedictinus, scripsit pro religione priuata li. 1. de authoritate cleri. De* Eucharistiæ *negatio. Cōtra* Nicolaum Herforde *lib. 1. Vixit anno* 1382. *

Ioannis Vuendestein *liber de* Musica *actiua, impressus* Coloniæ 1507.

Ioannes *de* Vuerdena, *ordinis fratrum* Minorum, Germanus, *scripsit sermones de tempore duplices li. 2. sermones de sanctis duplices lib. 2. sermones etiam per quadragesimam lib. 1.*

Ioan. *de* Vuesalia *paradoxa, quæ feruntur ex illius cōcionantis ore fuisse excerpta, impress. cum descriptione* Basiliensis Concilij *per* Aeneam Syluium. *Eiusdē examen magistrale ac* Theologicale, *præsidentibus hæreticæ prauitatis inquisitoribus: ibidem.*

Ioannes Vuicleuus, *natione* Anglus, *scripsit multa uolumina ad* Christianæ *reipublicæ utilitatem, ex quibus sunt:* Trialogorum *libri 4. sermones in epistolas lib. 4. sermones in* Euāgelia *li. 3. de religione perfectorū li. 3. de sermone domini in mōte li. 3. de* Christo & Antichristo *li. 2. de fide & perfidia* *

fidia lib. 2. de ecclesia & eius membris lib. 2. de Antichristo & eius membris lib. 2. de diabolo & eius membris lib. 2. de dominis et seruis li. 2. dialogũ ueritatis & mendacij. Confeßionẽ de Eucharistia li. 1. determinationes de Eucharistia. Grãmaticæ tropos. Abstractiones Logicales. Logicã de aggregatis. de uniuerso reali. de formis Idæalibus. de esse Ideali quorũlibet. de esse in suo prolixo. de esse intelligibili. Logicã de singulis. de physica naturali. de una cõmunis generis essentia. de essentia accidentiũ. de neceßitate futurorũ. de materia cœlestium. de temporis quiditate et ampliatione. Metaphysicã uulgarẽ & nouellã libris 12. de centro infiniti. de fonte errorum. Categorias Theologicas. de ordinatione ecclesiæ. de stipẽdijs ministrorũ. de compositione hominis. de incarnatione uerbi. de humanitate Christi. de abominatione desolationis. de diabolo millenario. de lege diuina. Glossas scripturarum, nouellas, uulgares ac manuales, de ciuili dominio ac diuino lib. 2. de terno amoris uinculo. Contra suos aduersarios lib. 6. de pontifice Romano & eius nequitijs lib. 2. de origine sectarum, ac earum perfidia li. 2. in regulam Minoritarũ, de quatuor sectis nouellis. Dialogũ de fratribus. contra mendicitatẽ ualidam. speculum de Antichristo. speculum militãtis ecclesiæ. articulorum suorum li. 1. in Matthæi Euãgelistæ capita 23. de cõuersatione ecclesiasticorum. de episcoporũ erroribus. de XXXIII. erroribus curatorum. de perfectione Euangelica. de ueritate scripturæ. supplementum Trialogi. excusationes ad Vrbanum. constitutiones ecclesiæ. aduersus consilium terræmotus. scholia scripturarum. de gradibus cleri. de clericorum ordinatione. de cura pastorali. de pœnitentia. de Hypocrisi. de blasphemia. de simonia sacerdotum. de solutione Sathanæ. concordantias doctorum. de statuendis per plebem pastoribus. de purgatorio in orationem dominicam. de precationibus sacris. de orationis efficacia. in caput XVII. Ioãnis. de Christianorum uillicatione. de non alio Christo expectãdo. de clauium potestate & usu lib. 2. de confeßione Latinorum. de remißione fraterna. de baptismo Christianorum. defensionem aduersus impios. de censura ecclesiastica. de bullis Papalibus. de Apostasia à Christo. de obedientia prælatorum. de quintuplici Euangelio. de quaternario doctorum. de quiditate hostiæ consecratæ. de ordine Christiano. lectiones in Danielem. lectiones in Apocalypsin Ioãnis. aduersus Monachum de S. Albano, Petrum Stocles, monachum Dulnelmensem lib. 3. de clericis possessionarijs. de ritibus sacramentorum. de Ecclesia uera & catholica. de præuaricatione mandatorum. de statu innocentiæ lib. 2. de unico salutis agno. de VII. donis spiritus sancti. de fide sacramentorum. de religiosis priuatis. de sacerdotio Christi, & Leuitico lib. 2. de peruerso Antichristi dogmate. de unitate Christi. atq; alia non pauca, quæ præterea à Ioanne Baleo numerantur in eius uita. Obijt in sua parœcia (post longum exilium) de Luttrauuort., anno 1387. Verùm eius corpus anno 1428. à Martino V. pontifice exhumatum atq; publicè exustum est. Articuli 18. Ioannis Vuiclefi impugnati à Vuilbelmo Vuidefordio, impreßi cũ descriptione cõcilij Basilien. per Aeneam Syluium. & ibidem aliæ propositiones eiusdem ex ipsius libris excerptæ, damnatæq; Oxoniæ, Londini, & Constantiæ in Concilio: item rationes, cur damnati sint ipsius et Ioannis Hus sequacis eius articuli.

Ioannes Vuitlich Coloniensis, scripsit in textum sententiarum lib. 4. & Lectiones in omnes epistolas Paulinas. Claruit anno 1400.

* Ioannes Vuitlingus scripsit in suo exilio Explicationẽ psalmorum Dauidis 94. Deus ultionum, & 130. De profundis. impressam Basileæ, anno 1550. Claruit anno 1551.

Ioannes Vuolphius Tigurinus, collegit Indicem Græcorũ nominũ quæ ad Geographiam pertinent, ex Ptolemæo, Pausania, Stephano, Strabone, Eusthathio, et nonnullis alijs. Vixit anno 1551.

Ioannis Vuolphij Hersburgiensis, natione Germani, rudimenta Arithmetices, quæ adhuc adolescens conscripsit: excusa Francoforti apud Egenolfum, 1534. cum Ioan. Vœgelin elementali geometrico: & Argentorati, 1540. Claruit anno 1527.

Ioannis Vulteij Remensis, natione Galli, epigrammatum libri dúo, impreßi Lugduni apud Seb. Gryphium, 1536. Claruit Lugduni anno 1536.

* Ioannes Vurotham Londinensis Carmelita, scripsit in textum sententiarũ lib. 4. in Cantica Canticorum. Sermones de tempore, sanctis, & Quadragesimales. Sermones de S. Maria uirgine XII. Vixit an. 1407

* Ioannes de Imerhusen, Theologiæ doctor, scripsit in sententiarum lib. 4. & cõmentarios in aliquot ueteris & noui testamenti libros. Vixit anno 360.

Ioannes Zacharias, Erfordensis, scripsit super Sentent. li. 4. in Genesim lib. 1. in Exodum lib. 1. in Leuiticum lib. 1. in epistolas Pauli lib. 14. sermones uarios lib. 1. & alia quædam. Vixit anno 1420.

Ioannis Zatharij cuiusdam medicina, extat Græcè in Italia.

Ioan. Zonaras monachus, historicus, historiam Græcè ab exordio mundi uniuersalem sub epitomes nomine collegit, usq; ad sua tempora, nempe Michaelis imperatoris Constantinopolitani. Hæc historia Græcè extat itẽ Romæ. Chronica historia à Iulio Cæsare usq; ad Alexium Cõnenum: quã habet Venetijs Diegus Hurtadus, & eiusdem authoris expositionem τῶν ἀναστασίμων κανόνων, Epitomen ueterum historiarum ab initio mundi. Alexandri magni uita Ioanne monacho authore, excusa est Basileæ ab Hẽrico Petro, cum aliquot libris Diodori Siculi Latinis.

Ioannicij introductio in artem paruam Galeni, impressæ in Italia cum Theophilo de urinis, & Aphorismis Hippocratis à Constantino monacho translatis, &c. et Argentorati apud Henric. Sybold.

Ioasaph monachus: uide in Ioan. Cantacuzeno.

Iob, siue Hiob Gast, scripsit Expostulationem iustitiæ, & de toleranda cruce. Ioan. Brentij commẽtarium Germanicum in Ecclesiasten Salomonis, Latinum fecit. Ioan. Secerius excudit Haganoæ, ab ipso authore recognitum, quantum ad sententiarum cognitionem satis est, 1529.

Iob quidam medicus citatur in continente Rasis.

Iobas author citatur apud Plutarchũ, in uita Syllæ. *

Iocundus quidam Vitruuij & Frontini opera Florentiæ impressa, collatione repurgauit, & auxit indice.

Iodocus Aquensis scripsit de rebus Flandrorum.

Iodocus Badius Gandensis, natione Germanus, scripsit opus metricum insigne contra uitia, quod uocauit Syluam moralem. contra Vincentium li. 1. psalterium Mariæ sapphicis lib. 1. de grammatica lib. 1. epigrammatum lib. 1. epistolas uarias. & alia complura, ex quib. habuntur, in epistolarũ compositionem Compendium isagogicum, breue & facile: item in epistolas Ciceronis familiares interpretationes, cum Compendio isagogico in easdem: excusæ Mediolani,

1519. in

1519. in Ciceronis Philippicas scholia, excusa in officina ipsius Parisijs, 1529. cum Maturantij, Philippi Beroaldi, & Georg. Trapezuntij commentarijs. commentarij in Ciceronis libros Officiorum, de Amicitia, de Senectute, et Paradoxa: excusi apud ipsum authorem, & Lugduni 1514. in libros Rhetoricorum ad Herennium, commentarij Parisijs impreßi. Expositio in historias C. Crispi Salustij, & reliqua opuscula historiarum, quae cum illis hactenus imprimi solita sunt. commentarij in Horatij poemata. commentarij & argumenta in A. Persij Satyras, cum Ioan. Britannici in easdem commentarijs. commentarij in Terentij fabulas, Lugduni, 1522. commentarij in Val. Maximi exempla, ex officina eius publicata Parisijs. in M. F. Quintiliani institutiones torias commentarij ibidem excusi. annotationes in Euangelicam historiam Iuuenci: Vuesthemerus excudit Basileae, cum Caelio Sedulio. in Philippi Beroaldi Naeniam de paßione Domini. Commentarij in Bapt. Mãtuani opera, cum eisdem impreßi. in Angeli Politiani Epistolarum & Miscellaneorum libros scholia, 1519. Epitomae, id est, cõpendia in singula capita librorum sex Elegantiarum Laur. Vallae, & subinde explanationes in eadem: impressae Argentorati apud Matthiam Schurerium, 1512. cum Lima Mancinelli. Syluae morales, ex diuersis poetis collectae per Ascensium, & interpretatione eius illustratae, impressae Lugduni apud Ioan. Trechsel, 1492. sunt autem libri 11. ex Virgilio, Odis Horatij, Persio, Iuuenale, Ennio, Baptista Mantuano, Sulpitio de moribus, Moralibus Catonis, & Alani parabolis, secundum locos cõcinnati. Idem Badius Henrici Glareani in Liuium Chronologiam in ordinem alphabeticum redegit, signatis ubiq; Olympiadũ & urbis conditae annis. liber impressus Basileae apud Isingriniũ, an. 1540. Claruit Parisijs anno 1526.

Iodocus Beyssel ius, natione Germanus, scripsit Dialogũ de optimo genere musicorum, de Christiano ambitu li. 1. epitomen stimuli amoris li. 1. de rosacea Mariae corona li. 1. rosarium metricum lib. 1. de rosarij mysterijs li. 1. rosariũ de sacramẽto altaris li. 1. gesta Flandrensium li. 1. orationes elegantißimas. epistolas quoq; plures, carmina et epigrammata multa. & quaedam alia. Claruit anno 1454.

Iodocus de Caluue, natione Germanus, scripsit Aquisgreani sermones uarios li. 1. uocabularium praedicantium li. 1. & uarios tractatus. Vixit anno 1480.

Iodocus Clichthoueus Neportuen. scripsit in Augustini Dathi elegantias commentarium. in introductionem Arithmeticam Seuerini Boetij commẽtarium. de praxi numerandi compendiũ. in Ioannem Damascenum commentarium. de uera nobilitate librum eximiũ. in paraphrasim physices Aristotelis scholia. in introductionem paratam in physicen Aristotelis cõmentarium. in introductionem paratã in libros metaphysices Aristotelis commentariũ. in introductionem elaboratam in Ethica Aristotelis commentarium. Iacobi Fabri Theorica planetarũ elucidauit commentarijs. Artẽ supputandi tã per calculos, quàm per notas arithmeticas, suis regulis eleganter expressam, excusam cũ Iacobi Fabri introductione in arithmeticam Boetij & Iordani. introductiones in singulas Dialecticae partes, Ioan. Paruus excudit Parisijs, 1537. et Mich. Vascosanus 1534. Scholia in paraphrases Fabri Stapulensis super Aristotelis tota ferè naturali philosophia, impressa cum ijsdem Parisijs 1533. fertur etiã super Ethicis et Politicis cõmentarios edidisse, qui habeantur impreßi. cõpendium ueritatis, impressum. sermones, excusi Coloniae apud Petrũ Quẽtell. libros

quatuor Cōmentariorum in eam partē Euāgelij Ioannis, super quam totidem libri Cyrilli interciderunt. Propugnaculū ecclesiæ cōtra Lutheranos, liber impressus, alius ab Antilutbero. Antilutherum. decreta concilij Senonensis. de sacramento Eucharistiæ contra Ioan. Oecolampadium. improbationē quorundā articulorū Lutheri. de laudib. trium antiquorū patrū. de ueneratione sanctorum. de bello et pace. de puritate cōceptionis B. Mariæ. de dignitate annunciationis B. Mariæ. de mystica numerorū significatione. de uera nobilitate. de uita et moribus sacerdotum. de officio regis. de neceßitate peccati Adæ. de laudibus S. Ludouici & Cæciliæ. de laude monasticæ religionis. de doctrina moriendi. omnia Parisijs apud Simonem Colineum excusa.

* Iodocus Gallus Rubeaquensis, sacræ Theologiæ doctor, ac Spirēsis ecclesiæ antistes uigilātißimus, scripsit de cognitione sui ipsius li.2. de tentatione carnis, mūdi et satanæ li.3. sermones de tempore ac de sanctis, sermones Quadragesimales. Orationes de fide, confeßione ac martyrio S. Catharinæ. de natiuitate Christi, de mißione ac officio Spiritus sancti. de baptismo Ioannis et Christi, de annunciatione dominica. Orationes habitas in academia Heydelbergēsi. Orationes ad clerum Spirensem ac Vuormaciēsem 6. dialogū de purificatione Mariæ uirginis, Moguntiæ excusum. de arte memoratiua lib. impressum, cū imaginibus. et Epigrāmata diuerso carminis genere multa, quæ cum alijs eius lucubrationibus manuscriptis partim aqud Rubeaquēses in fratrū minorū bibliotheca partim ab hæredibus eius seruantur. Claruit apud Spirenses anno 1516. quo etiam in Domino obdormiuit.

Iodocus Gartner Germanus citatur in Chrysopasso Ioan. Eccij.

Iodocus Valereus Q. Calabri poēsin de relictorū ab Homero, et Coluthi Thebani de raptu Helenæ poematiō Latinitate donauit. Gryphius excudit Lugduni anno 1541. Item Phornuti de natura deorum librum, impressum Basileæ.

Iodocus Vuillichius Resellianus, natione Germanus, multos edidit eruditos sanè libros, ex quibus à me uisi sunt, Erotematum Dialectices lib.3. Arithmeticæ lib.3. Prosodia Latina, cui nonnulla de modulatione oratoria accesserunt: excusa Lipsiæ anno 1539. de pronunciatione rhetorica liber. Scholia in Vergilij Bucolica, Vuesthemerus excudit Basil. 1540. Annotationes in Bucolica & Georgica Vergilij, impressæ cū operibus Vergilij Basileæ apud Brylingerū, 1545. Cōmentarij in Georgica Vergilij, seorsim excusi Basileæ apud Vuesthemerū, 1539. adiunctis etiā poetæ carminibus, cum epistola nuncupatoria, scripta an. 1538. ad D. Ioachimum 2. Marchionē Brandenburgensem, qua rei rusticæ laudes persequitur. Commentarius anatomicus, in quo est omnium partium corporis humani diligens enumeratio. itē de locustis dialogus, impressus Argentorati, 1544. obseruationes in Lactantium de opificio Dei, excusæ Argentorati apud Cratonē Mylium. Cōmentaria in utrāq; ad Timotheum Pauli epistolam, impressa ibidē 1542. expositiones in Euāgelia, quæ usitato more diebus dominicis & festis proponuntur, impressæ Basileæ apud Vuesthemerū, 1544. in Haggeum cōmentaria, * impressa Basileæ apud Vuesthemerum an. 1546. Cōmentaria in Vergilij opuscula de re Hortensi, & Epigrāmata Ethica, cū eius scholijs posterioribus in Vergilij bucolica, impressa Basileæ apud Ioā. Oporinum, an. 1550. Orthographiæ institutiones, excusæ Basileæ apud Iac. Parcū an. 1550. præterea scripsit Isagogē in Aristotelis, Alberti Magni & Pontani meteora, libris 3. Frācoforti ad

ti ad Viadrum apud Io. Sciurū, anno 1549. unà cum his ibidem editis: Omnium artium & disciplinarum informandarum opusculum, de formando studio in quolibet artium & prophanarum genere libellum, de pronunciatione Rhetorica, & Quæstiones de pronunciatione, experimenta publij Vergilij: Commētariolum de uerborum copia, præsertim ex Aristotele & Cicerone, chronologiam in Aeneida, Vergilij, Totius Cateseos Christianæ expositionem, in Ionam prophetam ecphrasim compendiosissimam.

Iodoci Vuinshemij, Christiani pœnitentis confessio, per Adamum Petri excusa Basileæ 1529. Floruit anno 1519.

Ioel propheta permulta super Hierusalē prophetauit, et de cōsummatione gentium. Prophetia eius in uetere Testamento tribus capitibus diuisa, ostendit quanta mala orbi immineant, præsertim Iudæis ob multa, grauiaq́; peccata: & post multa, prænunciat etiam mysteria de regno Christi, & missionem spiritus sancti pulchrè describit.

Ionas propheta Niniuē missus, cuius prophetiæ capita tria habentur in uetere Testamento.

Ionas monachus et discipulus S. Columbani abbatis, natione Scotus, scripsit uitam sancti Columbani lib. 1. uitam sancti Attalæ monachi lib. 1. uitam sancti Eustasij abbatis lib. 1. Claruit anno 630.

Ionæ Philologi dialogos aliquot in studiosæ iuuētutis informationē, Ioānes Schœffer excudit Moguntiæ, 1539. idem M. Fabij Quintil. librorū epitomē cōcinnauit, à Vuesthemero excusam Basileæ. Medicas definitiones Galeni operibus adiūctas ex Græcis Latinas fecit, seorsim excusas Parisijs apud Colinæum, 1528. deinde Basileæ cum cæteris Galenicis.

Ionathas Vzielis filius, totum uetus instrumentum in Chaldæā uertit linguā, Hebræi Targum, id est translationē uocāt, maximæ apud eos authoritatis. sunt qui Targum Hierosolymitanum ei tribuant. plura uide in Bibliotheca Gesneri.

Ionathæ epistola ad Spartiatas legitur apud Iosephum in libris Antiquitatum Iud.

Ionis Chij poetæ ex uarijs fabulis carmina, citātur passim ab Athenæo, quarum tituli habentur in authorum catalogo Symposiacis præfixo.

Ionis poetæ de moribus Periclis, autoritas citatur apud Plutarchum in uita Periclis. *

Ionis tetrastichon legitur in tertio libro Anthologiæ Planudis.

Iophon poeta. Vide Suidam.

Ior. Buci Consilium de ualiditate testamenti, & pactis dotis, incip. Et quamuis pro primo.

Iordanus citatur in Tacuinis Elluchasem medici.

Iordani cuiusdā historias sæpenumero allegat Pius pontifex in descriptione Asiæ, & præsertim cap. 29. ubi eum Iustiniani imperatoris tēporibus scripsisse memorat. *

Iordanus ordinis fratrum S. Augustini de eremo, natione Germanus, scripsit in Apocalypsin Ioannis lib. 1. apologiam ordinis sui li. 1. de passione Domini li. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. quadragesimale lib. 1. quæstiones uarias lib. 1. et alia multa. Claruit anno 1410.

Iordanus ordinis Prædicatorum, natione Germanus, ex officio Prioratus ad fratres sui ordinis scripsit exhortatorias epistolas plures, sermones ad populum li. 1. de ordinis institutione lib. 1. Vixit anno 1220.

Iordani Nemorarij, de ponderibus propositiones tredecim, et earundē demonstrationes, multarumq́; rerū rationes, Io. Petreius excudit Norimbergæ. 1533. elemēta arith

metica, & Data arithmetica. Vide in Frā. Maurolyco. quadripartitum numerorum, opus uarijs ſcatens argutijs. demonſtratio aſtrolabij. Planiſphærium, cū Arato Græco cōmentarijs Theonis explicato, &c. Baſileæ 1536. apud Valderum.

Iordanus ex monacho epiſcopus Gothorum, ſcripſit hiſtoriarum lib. 2. in quorū primo receſuit geſta Romanorum, in ſecundo uerò originem & geſta Gothorum, uſq; ad finem regni ipſorum. in libris excuſis nominatur Iornandes Caſtalio. Excuſa eſt hiſtoria eius Gothica, ſiue Getica, Auguſtæ Vindelicorum cū Paulo Diacono de geſtis Langobardorum, 1515. & Baſileæ in officina Frobeniana cum alijs quibuſdam. Claruit anno 530.

* Ioſeph Deuonius, Iſcanus, ſeu Exceſtrēſis, ſcripſit carmine opus quod Antiocheidem appellauit. de bello Troiano lib. 6. carmine heroico. Claruit anno 1173.

Ioſephus Iudæus. uide in Flauio Ioſepho.

Ioſephi cuiuſdam monachi Scythici, Collationes duæ habētur cum Ioā. Caſsiani collationibus ultimæ: eſt autem una de amicitia uera, altera de diffiniendo, id eſt, promittendo, uel non diffiniendo.

Ioſeph quidam ſcripſit Hebraicè Iccarim, id eſt fundamētorū ſeu articulorū fidei librum: impreſſus eſt cum Thalmud.

Ioſeph Eſopeus. uide in Io. Capnione.

Ioſephi Grunbeckij, natione Germani, de Mentulagra, ſiue morbo Gallico liber, impreſſus, anno 1503.

Ioſeph Hebræus, naturalis magiæ ſcriptor. Vide in Zoroaſtre.

* Ioſephus Munſterus ſcripſit de primordijs & incremētis Luneburgenſium et Lubecenſium hiſtorias, Coſmographico operi per Sebaſtianum Munſterum inſertas.

Ioſephi Rhacenditæ opera quædā Græca extant in Italia, nempe Varia philoſophica apud D. Diegū Hurtadū, quæ eadem habentur Romæ in bibliotheca Pōtificia. et inſuper, Sypnoſis uel epitome in rhetoricā, logicā, & totam philoſophiam Ariſtotelis, & in quatuor mathemata. Boetij dialectica in Græcum ſermonem tranſlata.

Ioſephus Struthius uertit libros perperam Cl. Galeno inſcriptos, de aſtrologia, et de urinis, qui cum reliquis Galeni operibus Latinis Baſileæ impreſſi ſunt.

Ioſias Simlerus Tigurinus, Quinq; columnarū deſcriptionē Ioannis Bluomi, cum ſymmetrica earum diſtributione, ex lingua Germanica in Latinam trāſtulit, excuſam Tiguri apud Foſchouerum, anno 1550. *

Ioſina Scotorum rex nonus, ſcripſit de uirtutibus herbarū li. 1. Claruit anno à cōdito mundo 3826. ante Chriſtum autem 137. *

Ioſippus, qui à quibuſdā Ioſephon appellatur, ſcripſit Hebraicè Compendiū elegans hiſtoriarū Ioſephi, ex ipſo Ioſepho, & alijs quibuſdam: cōplectens acta 70. interpretū, Geſta Machabæorum, Facta Herodum, Excidium Hieroſolymitanū. Excuſus eſt liber Hebraicè cum Sebaſt. Munſteri tranſlatione Latina è regione, Vuormaciæ apud P. Schœfer, 1529. cū R. Moſis tredecim articulis fidei Iudæorum, & libello authoris incerti de 10. captiuitatibus Iudæorum.

Ioſue, ſiue Ieſu filius Sirach, ſcripſit librum Eccleſiaſticum in uetere Teſtamento dictum, & diuiſum in capita 51. quo morales ſententiæ continentur præcipuè. apocryphus eſt, nec extat Hebraicè.

Iouinianus: uide in Chalcidio ſuprà.

Iphicratis ſcripta citantur apud Plutarchum, in uita Pelopidæ. *

Irenæus Lugdunenſis epiſcopus, ſcripſit aduerſum gentes uolumen breue lib. 1. de monarchia Dei, ſiue quod Deus non ſit cōditor malorum lib. 1. de diſciplina lib. 1. de

Ogdo-

de Ogdoade lib. 1. ad Blastum de schismate li.1. de Pascha ad Victorē papam lib.1. contra hæreses lib.5. de prædicatione apostolica lib.1. uariorum tractatuum li.1. Scripsit etiam ad Florinum episcopum ab ecclesia prolapsum. Eius autem eruditissimum opus in quinq; libros digestum, in quibus mirè retegit & cōfutat ueterum hæreseon impias ac portentosas opiniones, Valentini præcipuè & similium, ex uetustissimorum codicum collatione, quantum licuit emendatum, opera Des. Erasmi Rot. correctis ijs quæ prius suffugerant, excusum Basileæ in officina Frobeniana, 1534. Floruit potissimum Cōmodi Imperatoris temporibus. uel secundum Tritemium, anno Christi 175.

Irenæi ab Vlulis confessoris uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptisandis.

Irnerius, aliàs Guarnerius, qui primus Bononiæ ius ciuile profiteri cœpit, non glossas tantum interlineares legibus apposuit, sed & Autenticas (sic uocant) ex ipso Autenticorum Iustiniani Imperatoris uolumine, quàm breuissimè iuxta sententiam tantum desumptas, legibus Codicis eiusdem Iustiniani inseruit. Excessit è uiuis circiter annum 1190.

Isaac ex monacho Antiochenæ ecclesiæ presbyter, scripsit Syro sermone, ad imitationem sancti Effrē contra Nestorianos & Eutych li.2. exhortatoriū uitæ spiritalis lib.1. de pugna uitiorum lib.1. de accessu ad Deum lib.1. de difficultate uirtutū li.1. dialogū de profectu spiritali li.1. de ordine monasticæ uitæ li.1. de humilitate li.1. de tribus ordinib. proficientium li.1. de solitudine monachorum li. 1. de diuersis tētationibus li.1. de informatione nouitiorū lib.1. de pœnitentia li.1. carmen elegiacū super Antiochiæ desolatione li.1. Homelias plures ad pop. Eius sermones ἀσκητικοὶ Græcè extāt Romæ in Vaticana, quorū unus inscribitur, de ijs quæ faciunt ut quis Deo appropinquet. Et nimirū hic idem est Isaac, quē Trittemius cōmemorat, cum opusculo eius de accessu ad Deum.

Isaac scripsit de sancta Trinitate, & de incarnatione Domini, librum obscurissimæ disputationis, &c. Gennadius.

Isaac patris in Scythica eremo commorantis homiliæ duæ, una de qualitate orationis, altera de eiusdem iugitate, extant in Collationibus Ioan. Cassiani.

Rabbi Ishac ben Schola, magnæ apud Iudæos authoritatis, scripsit in Psalterium.

Isaac ben Sulaimen, citatur à Ioan. Serapione. uide Isacius fil. Chun.

Isaach Beimiram medicus, Salomonis medici filius, floruit etiam anno Christi, 1070. Ioan. Serapionis sæculo multa scripsit, & inter cætera in medicinis, de febribus, de urina, de diætis, de stomacho pulchros tractatus composuit: in philosophia uerò de diffinitionibus, de elementis libros quosdam edidit. Symph. Champerius.

Rabi Ishac Arama in Genesim scripsit. Eius uerba citat P. Galatinus lib.3.

Isaac monachi scholium Græcū in primam figuram descriptionis in plano, & Carmina de duodecim uentis, Diegus Hurtadus Venetijs habet. Varia eius astronomica Græcè, et inter cætera Apparatus astrolabij, extāt Romæ in bibliotheca Vaticana.

Isaac monachi Argyri methodus Geodæsiæ, id est terræ diuisionis, extat Græcè apud eundem D. Hurtadum. Præterea alibi in Italia, addito Argyri cognomine, extant: Solutio quæstionis cuiusdam Palameticæ, Τόμος τῆς παλαμῆς. Encomion martyris Demetrij. & in hoc dictum: Hæc præcipio uobis, ut ametis uos mutuò.

Ishac Abrahmi Iudæus scripsit de redemptione & salute futura, prout memorant

in lib. Exod. et prophetæ singulæ prædicũt.

Isacij filij Chunein medicinalia quædã Græcè extant Venetijs, apud D. Diegum Hurtadum.

Isacius Tzetzes, frater Ioannis Tzetzæ, de quo suprà, edidit commentarios Græcos in Alexandram Lycophronis, impressos Basileæ apud Ioã. Oporinum, unà cum Ioannis Tzetzæ de Varia historia Chiliade, anno 1546.

Isæi rhetoris Græci orationes, impressæ Venetijs apud Aldum.

Isaias propheta. Vide Esaias.

Isichius. Vide Hesychius.

Isidorus fuit unus ex socijs Triboniani, à Iustiniano adhibitis ad purgandas seligendasq́;, quibus utimur, leges.

Isidori tria hexasticha leguntur in Florilegio Græco, lib. 3. & unum lib. 1. quod tamen aliàs Philippo inscribitur & Isidori Scholastici tetrastichõ li. 6. itẽ Isidori Aegeatæ tetrastichon li. 3. hexastichon li. 6. Isidori senarius apud Stobæum de superbia.

Isidorus Characenus Parthiæ descriptionem edidit, ut citat Athenæus lib. 3.

Isidori Clarij Brixiani monachi Casinen. ad eos qui à cõmuni ecclesiæ sententia discessere, adhortatio ad concordiam. Caluus impreßit Mediolani 1540. scripsit etiã de modo diuitijs adhibendo: & uertit Bibliorum libros, adiectis annotationibus.

Isidorus Pelusiotes philosophus et orator, scripsit epistolas 3000. quibus sacra explicauit mysteria, teste Suida.

Isidorus senior, episcopus Cordubensis, scripsit ad Orosium presbyterũ Hispanũ, in quatuor libros Regũ li. 4. Claruit an. 420.

Isidorus iunior, episcopus Hispalensis, scripsit ad Braulionem episcopum, etymologiarum lib. 20. in Genesim allegoricè lib. 1. in Exodum lib. 1. in Numeros lib. 1. in Leuiticum lib. 1. in Deuteronomium lib. 1. in Iosue lib. 1. in Iudicum lib. 1. in Regum lib. 4. in Ruth li. 1. in Paralipomenõ li. 2. in Esdrã & Neemiam li. 3 in Tobiam li. 1. in Iudith lib. 1. in Hester li. 1. in Iob li. 1. in Psalterium lib. 1. in prouerbia Salomonis li. 1. in Ecclesiasten li. 1. in Cantica Canticorum lib. 1. in librum Sapientiæ li. 1. in Ecclesiasticũ lib. 1. in Esaiam prophetam lib. 1. in Hieremiã li. 1. in Ezechielem lib. 1. in Danielem prophetã li. 1. in XII. prophetas minores li. 12. in Machabæorũ lib. 2. in quatuor Euãgelia li. 4. in epistolas Pauli lib. 14. in epistolas canonicas li. 7. in Actus apostolorum li. 1. in Apocalypsin lib. 1. interpretationis noui & uet. test. lib. 1. procœmiorum li. 1. differentiarum li. 1. de ortu & obitu sanctorũ li. 1. ad sororem contra Iudæos li. 2. Synonymorum uel soliloquiorum lib. 2. de illustribus uiris lib. 1. de summo bono sententiarũ li. 3. de origine officiorũ li. 2. de sancta trinitate lib. 1. de corpore et sanguine domini li. 1. de officio missæ li. 1. decretum canonum li. 1. de computo & natura rerum li. 1. de proprietate rerum lib. 1. sermonum lib. 1. ecclesiasticorum dogmatum lib. 1. lamentum pœnitentis lib. 1. de astronomia lib. 1. historiam seu chronicam lib. 3. de cosmographia lib. 1. de grãmatica & uocabulis lib. 1. allegoriarum quoq; li. 1. de hæresibus lib. 1. epistolarum ad diuersos li. 1. Habemus etiam acta conciliorum, quæ Ioan. Gerson. ab Isidoro Hispalensi collecta esse autumat: alij pòst alia addiderunt, ut Pius Basiliense. Isidori liber de diuinis officijs, & alius De ratione & homine, impreßi. Homilia eius una breuißima, legitur inter homilias ab Alcuino leuita cõgestas. Etymologiarũ, siue Originum libri uiginti impressi in Italia. de summo bono libri três impressi Venetijs, 1583. & Lipsiæ, 1493. de natiuitate Domini, passione, & resurrectione, &c. libri [illegible]. tractatulus de uita et obitu quorundã utriusq; Testamẽti sanctorum.

rum. Allegoriæ quædã ex utroq; Testamento. liber proœmiorum in utrunq; Testamentum. Omnia hæc ex duobus antiquißimis codicibus excerpta, Secerius excudit Haganoæ, 1529. Claruit anno Domini 630.

Isidori Pelusiotæ, epistolæ centum & triginta Græcæ, extant Romæ in Vaticana: item Schedæ & historiæ diuersæ, ibidẽ.

Isidori Thessalonicæ episcopi homiliæ Græcæ in Euangelium Lucæ, Romæ seruantur in Vaticana biblioth.

Isocratis orationes Græcæ, impressæ Haganoæ apud Seceriũ, 1533. et prius Venetijs apud Aldum, unà cum epistolis quibusdam eiusdem, quæ etiã in Græco uolumine epistolarum diuersorum ueterũ, quod idem Aldus olim impreßit, habentur. Nuper etiã Venetijs prodierunt omnia Isocratis scripta Græca, ex officina Farrea. Eadem Latinè Ioan. Lonicero interprete, excusa Francfor * diæ apud Egenolphũ. Basileæ uerò ex uersione Hieronymi Vuolfij Oetingensis, adiectis eiusdem Annotationib. et Gnomologijs apud Io. Oporinum, anno 1549. Sunt autẽ Isocratis opera hæc numero 21. ad Demonicum paranesis. De regno. Nicocles, siue Cyprius. Euagoras. Encomium Helenæ. Busiris. Sophista, Panegyricus. Plataicus. Areopagiticus. Panathenaicus. Philippicus. De pace. Archidamus. De permutatione. De iugo. Aegineticus. Trapeziticus. Paragraphicus. Aduersus Lochiten. Aduersus Euthynum. Epistolæ nouem.

* Isota Nouarula uirgo Veronẽsis doctißima, præter epistolas latinißimas ad Nicolaum V. et Piũ põtifices scriptas, composuit dialogum etiam, in quo disputat, qui prius aut magis, Adã an Eua peccarit. Fulgos. li. 8. cap. 3. memorabilium.

Israelita quidã medicus, citatur in Grabadin Mesuæi.

Ister, uel Histrus, citatur ab Hygino, uide Ethicus Hister.

Istrus Callimachius scripsit Antigraphas, Attica, Argolica, Ptolemaidẽ, quæ omnia paßim ad Athenæo citantur.

Istri cuiusdam scripta citantur apud Plutarchum in uita Thesei. *

Isuardus monachus ordinis S. Benedicti, natione Gallus, iussu Caroli imperatoris magni post Eusebium, Hieronymũ, et Bedã ex scripturis ueterum comportauit gesta et paßiones sanctorum martyrum, cõfessorũ & uirginum in unum, quod nos solemus uocare martyrologium li. 1. Claruit an. 770.

Iuba rex in Africa, celebrauit inter alia herbã Euphorbiũ. Plin. li. 25. ca. 7. Iubæ regis historiã theatricã, et Libyæ descriptionẽ, Athenæus allegat. uide Iubas apud Suid.

Iuba historicus Græcus, scripsit rerum * Africanarũ libros aliquot, ex quorũ tertio Plutarchus in Parallelis minoribus, Diomedis et filiæ Calliroe historiã deprõpsit. Eius quoq; scripta citãtur ab eodem, in Romulo.

Iudæus quidam medicus citatur in Tacuinis Elluchasem, itẽ à Ioan. Mesue in Grabadin, & Ioan. filio Serapionis. Habetur et interpres quidam Ptolemæi hoc nomine.

Iudas frater Iacobi, paruã quidẽ, quæ de septẽ catholicis est, epistolã reliquit. et quia de lib. Enoch, qui apocryphus est, in ea assumit testimoniũ, à plerisq; reijcitur: tamẽ autoritatẽ uetustate iã et usu meruit, et inter sanctas scripturas cõputatur. D. Hierony.

Iudas de septuaginta apud Danielẽ hebdomadibus plenißimè disputauit, & chronographiam superiorum temporũ usq; ad decimum Seueri perduxit annum. Hieron.

Iulianitæ, aliàs Iuliani cuiusdã Bononiensis de re medica libri 3. extant Tiguri apud D. Christ. Clauserum.

Iulianus I.C. Vide Saluius Iulianus.

Iulianus Cæsar in Codice Theodosij aliquoties allegatur.

Iulianus princeps Romanus, multa sermone

sermone Græco cōposuit, ex quib. habētur. Epistolæ aliquot, impressæ Venetijs olim ab Aldo, in Græco uolumine epistolarū uariorum authorum. Orationes quædam eius custodiuntur Venetijs in bibliotheca SS. Ioan. & Pauli. Symposium extat Græcè in bibliotheca quadam Italiæ. D. Diegus Hurtadus Venetijs habet eiusdem hymnū in Solem regem. eiusdem μισοπώγωνα, & sermones quosdam sine inscriptione, & epistolas. Vide Suidam de hoc Iuliano apostata. Item de Iuliano Chaldæo philosopho, qui scripsit de dæmonibus lib. 4. & de Iuliano Theurgo illius filio, qui de rebus diuinis carmina edidit. Idē meminit Iuliani Domini Cappadocis sophistæ: & Iuliani Halicarnassei, qui de corpore Christi perperam cū Seuero senserit: nihil tamen à duobus his ultimis scriptum recenset. de Iuliani Imp. libris contra Christum, & qui eis responderint, Crinitus lib. 5. ca. 10. Iuliani regis hexastichon, item octostichon in Organum, leguntur lib. 1. Florilegij Græci.

Iuliani, sine alio cognomine, epigrammata aliquot legūtur in Florilegio Græco.

Iuliani Antecensoris epigrammata tria ibidem leguntur libro 2. Iuliani Dioclis epigramma 1. ibidem habetur libro 6.

Iulianus Aurelius Leßigniensis scripsit Commentarium in primam & secundam Horatij Satyram: item Paraphrasim in easdem: liber excusus Antuerpiæ, 1541. eiusdem libri 3. de cognominibus deorum gentilium, impreßi Basileæ apud Ioannem Oporinum 1543.

Iulianus episcopus Campanus Græco & Latino sermone scholasticus, scripsit cōtra sanctos doctores Pelagianæ opinioni conuenientia opuscula, de quibus commemorantur: aduersus sanctū Augustinū li. 4. aduersus eundem alij li. 7. altercationis partiū Dialogus. Huius Iuliani uerba inuenies in septimo Tomo operum D. Augustini, ubi ille differit cōtra duas epistolas Pelagianorum, uide ibidē in quarto Tomo librum de bono uiduitatis. Claruit anno 420.

Iulianus episcopus ecclesiæ Toletanæ Hispaniarum, natione Maurus, scripsit de sancta uirginitate lib. 1. de natura animæ lib. 8. de resurrectione quæstionum lib. 1. de contemptu mundi lib. 1. prognosticon futuri sæculi lib. 3. de uitijs & uirtutibus lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Eius Prognosticon futuri sæculi ad Idalium Barchinonēsem episcopum, impressum Lipsiæ, 1536. Florui tanno Domini 450.

Iuliani à Marcellina uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Iuliani Pomerij contra Iudæos libri tres, ad Eruigium regem, impreßi Basileæ apud Henricum Petri, cum alijs ueterum Theologorum opusculis, anno 1551.

Iuliani Taboetij actiones forenses, impressæ Lugduni apud Gryphium 1541.

Iuliani à Telepte uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Iulij cuiusdam uersus hexametros ex poemate in Bacchum, & patriam, citat Stobæus.

Iulius Africanus, cuius quinq; de temporibus extant uolumina, sub imperatore M. Aurelio Antonino, legationem pro instauratione urbis Emmaus suscepit. huius est epistola ad Origenem super Quæstione Susannæ, &c. & altera ad Aristidem, in qua super diaphonia, quæ uidetur esse in genealogia Saluatoris apud Matthæum & Lucam, plenißimè disputat. Hæc Diuus Hieronymus. Trittemius præter superiora testatur eum scripsisse, De sancta Trinitate, De circuncisione, De Attalo, De pascha, De sabbato, & alia plura

alia plura sibi ignota. Claruit anno 220.

Iulius *urbis Romæ episcopus, scripsit ad* Dionysium *quendam de incarnatione* Christi Domini *epistolã unam, &c.* Gennadius.

Iulij Papæ *decreta cum cæteris* Pontificum *decretis impressa sunt* Coloniæ.

Iulij Papæ *epistola increpatoria ad orientales episcopos, pro causis* Athanasij, *et excessibus contra* Romanam *ecclesiam, habetur cum* Latinis *operibus* Athanasij. *item rescriptum contra* Orientales *pro* Athanasio *& cæteris, ibidem.*

Iulius Aquila *uetus* I.C. *scripsit* Responsorum *librum* 1. *item de cultura uitium singularem librum, teste* Columella.

Iulij Cæsaris Scaligeri, *de causis linguæ* Latinæ *libri tredecim, excusi* Lugduni *apud* Gryphium, 1540. *De comicis dimensionibus, ibidem excusa,* 1539. *Heroes, & oratio in partu filij habita, libri ibidem excusi. commentarij in* Hippocratis *librum de somnijs, ibidem impressi,* 1539. *adiecto etiam textu ab eodem conuerso.*

Iulij Camilli, *natione* Itali, Amphitheatrum *ad* Petrum Bembum, *impressum* Basileæ *cum poematis diuersorum recentiorũ.*

Iulius Capitolinus *ad* Diocletianũ Aug. *scripsit uitas* Cæsarum *aliquot, quæ cùm alibi impressæ sunt, tum* Basileæ *in officina* Frobeniana, 1533. *cum* C. Suetonio *& alijs qui* Cæsarum *uitas descripserunt.* Cæsares, *quos* Capitolinus *descripsit, hi sunt:* Antoninus Pius, M. Antonius *philosophus,* Verus *imperator, &* Pertinax, *qui postremus post* Aelij Lampridij *historias habetur.*

Iulius Celsus, *scripsit de gestis* Cæsarum. *citatur in* Margarita *poetica* Alberti de Eyb.

Iulius Cordus *principes* Romanos *descripsit.* Raph. Volaterranus.

Iulij Dioclis *hexastichon lib.* 1. Florilegij Græci *habetur.*

Iulij Firmici Materni *iunioris* Siculi, *Matheseos, siue astronomicorum libri octo, item* M. Manilij *astronomica,* Arati Phænomena *cum* Theonis *commentarijs* Græcis, *&c.* Aldus *excudit* Venetijs, *anno* 1501. Heruagius *quoq; cum multis alijs astrologicis* Basileæ *impreßit.* Scripsit *præterea singularem librum de domino genituræ &* Chronocratore, *ut ipse testatur* Matheseos *lib.* 4. *cap.* 14. *Item lib.* 5. *cap.* 1. *pollicetur alios* 12. *astrologiæ libros. Item lib.* 7. *cap.* 6. *allegat suum de uitæ fine librum.*

Iulius Frontinus. *uide* Sextus Iul. Front.

Iulius Græcinus *duo uolumina præceptorum de uineis scripsit:* Columella.

Iulius Herodes. *uide suprà in* Herode.

Iulius Mauritianus, *uetus* I.C. *scripsit ad leges, uel de legibus libros sex.*

Iulij Montani *ueteris scriptoris fragmẽta quædam apparent in libris* P. Criniti.

Iulij Obsequentis *ab anno urbis conditæ quingentesimo quinto, prodigiorum liber imperfectus, impressus* Parisijs *apud* Rob. Stephanũ, *cum* C. Plinij Secundi *libro de uiris illust. &c.* Libellum *suæ integritati ita ex* Liuio, Dionysio, Orosio, Eutropio, *ac alijs* Romanorum *historijs restituit* Cõradus Lycosthenes Rubeaquẽsis, *ut temporis iniuria nihil planè interijsse uideatur.* *

Iulij Pauli Patauini, *sententiarum receptarũ libri quinq;, impreßi* Basileæ *ab* Hen. Petro, *cũ* Theodosij *codice.* Alia *quoq; plurima scripsit, quæ* Bernhardinus Rutilius *in uita ipsius commemorat.*

Iulius Pollux, Naucratita *genere, scripsit* Vocabulariũ *decẽ libris, quib. sanè quæ de eodẽ dici uario modo solent, collegit.* Præterea *locutiones, siue dicendi formulas.* Declamationes, Epithalamium *in* Cõmodum Cæsarẽ, *in laudem urbis* Romæ *orationem,* Tubicinem, *seu certamen* Musicum. Contra Socratem, *contra* Sinopenses, Totius Græ-

ciæ celebrationem, De Arcadia, & alia. Suidas. Vide in Iulio sophista.

Iulij Pollucis uocabularium Græcum, impressum Venetijs apud Aldum, & Florentiæ apud Bernardũ Iuntam, 1520. cum Stephano de urbibus: et Basileæ apud Rob. Vuinter, cum præfatione Simonis Grynæi ad ludimagistros, quibus hoc opus commendat, 1536. à Ioãne Oporino diligenter emendatũ, ac trib. locupletißimis indicib. auctũ.

Iulij Pomponij Sabini Grammatici, in omnia, quæ quidem extant, P. Vergilij opera, Commentarij, uaria multarum rerum cognitione referti, impreßi Basileæ apud Ioan. Oporinum, 1544.

Iulij Rufiniani liber de figuris sententiarum & elocutionis, de schematis lexeos, de schematis dianœas, impressa Basileæ in officina Frobeniana, 1521. cum alijs ueterum aliquot eiusdem argumenti libris, & Lugduni apud Gryphium.

Iulij sophistæ liber, epitome glossarum Pamphili de consuetudine Attica, Suidæ operi dictionario annexus est.

Iunianus Maius Parthenopæus, scripsit de priscorum proprietate uerborum li. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. & quædam alia. Hic liber, siue Dictionariũ Iuniani, impressus est Taruisiæ 1477. Claruit 1480.

Iunilius episcopus cuiusdam urbis in Africa, opus insigne scripsit ad Primasium episcopũ, de partibus diuinæ legis, & alia quædam. Commentarium in priora aliquot Geneseos capita, impressum Basileæ apud Rob. Vuinter, 1538. Claruit anno 440.

Iunius, epistolæ secundæ & 12. apud Cyprianum autor, cum aliquot alijs coepiscopis, lib. 1.

Iunij Iuuenalis Aquinatis Satyras 16. Aldus excudit Venetijs, cum A. Persio: & Colinæus Parisijs an. 1543. & Gryphius Lugduni cũ Persio, adiectis etiã adnotatiunculis, quæ breuis commentarij uice esse possint, 1535. & Frobenius Basileæ cum diuersorum commentarijs, anno 1551. *

Iunij à Neapoli uerba apud Cyprian. in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Iunius Paulus Patauinus, Theophili Protospatarij de fabrica humani corporis lib. 5. è Græco in Latinũ sermonem transtulit. Cõradus Neobarius excudit Parisijs, anno 1540. & Rob. Vuinter Basileæ. *

Iunius Philargyrius Latinus Grammaticus in miscellaneis Politiani nominatur.

Iunij Rabirij commentaria eruditißima in libellum D. Erasmo inscriptum de octo partium orationis constructione, Rob. Stephanus excudit Parisijs, 1535. & Vuesthemerus Basileæ, 1537. Claruit Lutetiæ 1534.

Iuo episcopus Carnotensis, scripsit post Burckardum Vuormaciensem episcopum ex canonibus sanctorum compendiosum decretum, quo ante Gratiani tempora utebantur iuristæ, quod uocauit Panormiam, distinctum in lib. 10. epistolarum ad diuersos lib. 1. & quædã alia. De determinandis patrum decretis liber unus, & epistolæ theologiæ & iuris quæstiones continentes, extant Viennæ Austriæ apud Vuolff. Laziũ. Claruit an. 1090. eius Panormia, siue decretorũ lib. Iuonis, impressus est Basileæ, 1499. *

Ister scriptor quidam citatur apud Higinum. Vide Histrum. *

Iustinianus episcopus Valentinus, inter cætera cõposuit ad quendam Rusticum nomine, de quinq; quæstionibus lib. 1. et quædam alia. Claruit anno 540.

Fl. Iustinianus Imperator, contra hæreticos uolumen clarißimum edidit, & Romanas leges amplius quàm in duobus milibus libris iacentes, per manus Ioannis Patricij, Theophili ac Dorothei consulum mirabili breuitate correxit, et in XII. Codicis et

Dige-

Digestorum libros collegit. Quatuor etiam institutionũ libros composuit, in quibus nucleus legum comprehenditur et exponitur. Nouas quoq; leges quas ipse statuerat, in unum uolumen redegit. Praeterea feruntur eius epitoma legum lib. 1. de incarnatione Domini contra Eutych. li. 5. aduersum episcopos Africanos lib. 1. Haec Tritemius. Dn. Iustiniani principis uolumen Nouellarum constitutionum, Norimbergae editum, per Ioan. Petreium, Gregorius Haloander Zuiccauiensis primus in lucem Graecè exire curauit: & cum Latina earum translatio prius planè corrupta, mutila, et barbara esset, ipse nouam ad Graeci exemplaris fidẽ translationẽ addidit. De legibus rusticis Iustiniani, liber Graecè & Latinè impressus, cum annotationibus Fr. Balduini, Lutetiae.

Iustinus ex philosopho conuersus ad catholicam fidem, scripsit pro fidei nostrae defensione contra gentes ad Anton. lib. 1. de anima lib. 1. ad Aurelium contra gentes lib. 1. Psaltes praenotatus lib. 1. itẽ aduersum gentes lib. 1. contra Tryphonem Iudaeum lib. 1. castigationum contra gentes lib. 1. contra Martionem lib. 1. de monarchia Dei lib. 1. contra omnes haereses lib. 1. Iustini philosophi & martyris admonitorius gentium lib. 1. Eius traductio Latina, Ioan. Francisco Pico Mirandulae domino interprete, impressa * est Basileae, 1528. ab Hen. Petro. & iterum anno 1551. cum alijs quibusdam uetustissimorum theologorum opusculis. Sermo paraeneticus ad Graecos, siue contra gentiles Graecos, excusus est Graecè Parisijs apud Guillardam. Moralis quaedã eius oratio, extat * Graecè in Italia. Omnia opera simul impressa graecè hoc an. Parisijs apud Rob. Steph.

Iustini cuiusdam scripta Suidae dictionario Graeco accessere. Claruit anno 150.

Iustini ex Trogo Pompeio historia, fidelissima recognitione pristinae ueritati restituta per Georgium Maiorem, cuius operam Philip. Melanchthon quoque in praefatiuncula commendat: Adiectis praeterea & Monarchijs ad calcem libri, unde quibus & quamdiu quisque regum imperarit, deprehendere facile est: Ioan. Gymnicus excudit Coloniae, 1543. Primùm autem hanc historiam excuderat Aldus, inscriptam De externis historijs: deinde Henric. Petrus Basileae, à Ioan. Sichardo ad uaria exemplaria recognitam, & Isingrinius ibidem cum scholijs: & Gryphius Lugduni, 1542. Extant in hunc autorem Prolegomena Conradi Lycosthenis Rubeaquensis, quae propediem, uolente Deo, in lucem prodibunt. *

Iustinus Goblerus Goarinus I. C. scripsit annotatiões in Basilij Magni orationẽ paraeneticã, impressam Basileae 1537. Eiusdem prosopographiarum lib. 4. in quibus personarũ illustrium descriptiones aliquot seu imagines ex optimis quibusdam autoribus selectae continentur: impreßi Moguntiae, 1537. Pilei iurisconsulti opus de ciuilium atque criminalium causarum iudicijs: item summã Othonis de ordine iudiciario emendauit & auxit: Ioan. Oporinus impreßit Basileae. Caroli V. imper. de capitalibus iudicijs constitutio, Germanicè primum euulgata, & ab eodem in Latinũ uersa, & aequo commentario aucta: item eiusdem Caroli V. Constitutio de pace publica tenenda, Vuormaciae edita, atq; è Germanica lingua eodem interprete in Latinã traducta: item in l. Respiciendum. ff. de poenis, succincta ad aequitatis commendationem explanatio, eodem autore: haec simul coniuncta Ioan. Oporinus excudit Basileae. Lubeci Chronicorum libri 3, ab Hermanno Bonno primùm Germanicè notati, deinde à Iust. Goblero in Latinum uersi & euulgati Basileae, unà cum orationibus duabus eiusdem Gobleri in

 obitum

obitum illustriss. principis Erici senioris ducis Brunsuicensis. idem etiam Demosthenis orationem de pace è Græco in Latinum sermonem transtulit, excusam cum Lycurgi aduersus Leocratē oratione, Basileæ apud Io. Opor. item cū Demosthenis Latina editione, in forma maiore, tomo postremo.

* Iustuli Spoletani opera impressa Romæ, per Iacobum Mazochium, an. 1509.

* Iusti episcopi in Cantica canticorū explanatio, excusa est Basileæ apud Hen. Pet. anno 1551. cum alijs ueterum theologorum opusculis.

Iustus Tiberiensis Iosephi tempore historiam Iudaicam, & cōmentariolos quosdam de scripturis componere conatus est, teste Hieronymo & Suida.

Iusti medici hieram, medicamentum purgans, Aetius medicus celebrat.

Iustus Orgelitanæ ecclesiæ episcopus, scripsit in Cantica canticorum lib. 1. & alia. Claruit anno 1540. Eius explanatio in Cantica à Menrado Molthero restituta, et in lucē producta, impressa Haganoæ 1529.

Iusti Ionæ, præpositi Vuittembergensis, aduersus Ioan. Fabrum scortationis patronum, pro coniugio sacerdotali defensio: impressa Tiguri, 1523. Oratio de studijs theologicis, Vuittembergæ, 1539. Annotationes in Acta apostolorū, Basileæ apud Adamum Petri, 1525. De missa priuata & unctione sacerdotum libellus Mart. Lutheri, è Germanico in Latinum trāslatus per eundem, excusus Vuitembergæ, 1534. Enarrationes nouæ Mart. Lutheri in Ionam prophetam, ab eodem Latinè redditæ, impressæ. Eiusdem Lutheri librum de Iudæis, & eorum mendacijs, Latinum fecit: Brubachius excudit Francfordiæ.

Iusti Velsij Hagani medici opuscula quædam, Oporinus excudit Basileæ, 1543. nempe orationem, Vtrum in medico uariarum

artium & scientiarum cognitio requiratur: Hippocratis de insomnijs librum translatum, Galeni de ea quæ ex insomnijs habetur affectionum dignotione: Hippocratis aphorismi 1. uerā lectionē, cum Galeni enarratione, eodem interprete. Rationem castigationis eiusdem aphorismi, ac sententiæ eius enarratio. Eius etiam in Aristotelis de uirtutibus librum cōmentaria, excusa sunt * Coloniæ apud Martinum Gymnicum, anno 1551. & in Cebetis tabulam Commentariorum lib. 6. Lugduni 1551.

Iustus Vulteius Vuetteranus, natione * Hessus, è Græco Ælianum de uaria historia, & rerum publicarum descriptiones ex Heraclide, in Latinum sermonē transtulit: liber impressus Basileæ apud Ioan. Oporinum, anno 1548. item Polyæni stratagematum ad DD. Antonium & Verum imperatores lib. 8. quibus ampliss. fœcundissimaq; rei militaris doctrina continetur: excusi Basileæ apud eundem, anno 1550. Conuertit præterea epistolas Græcas ab Aldo quondam Venetijs excusas, & in Dione libros aliquot, qui Lutetiæ Græcè sunt excusi, & quædam alia nondum edita.

Iuuentius Cælius citatur à Baptista Fulgoso inter illos scriptores, è quibus exempla sua collegit.

Iuuencus presbyter natione Hispanus, scripsit carmine de quatuor Euangelijs lib. 4. de sacramentis lib. 2. Euangelica eius historia, additis argumentis et commentarijs in eadem, excusa est Basileæ, 1541. Claruit anno 530.

K A.

Kacebras quidam citatur à Ioan. filio Serapionis.

* Karodocus Laucarbunēsis de Cabria seu Gallia, Anglicorum Britonum prouincia oriundus, scripsit de Guallorum ac Britannicorum principum successionibus, à Ca-

à Caduuallo ad sua usq; tempora, eorũ res gestas memoriæ mandans. Claruit an. 1150.

* Katerina (sic enim quidam, non per C. scribunt) Anglorum regina, Henrici octaui uxor, scripsit piißimas meditationes psalmorum, et lamentatorium peccatoris. Claruit anno 1548.

Kempo quidam Thessaliensis Hollandiæ, scripsit in secundam partem doctrinalis, ut uocant, Alexandri. Liber impressus.

* Kennethus Scotorũ rex, Alpini regis filius, scripsit Breuiarium antiquarũ legum, quibus in foris per Angliam iureconsulti utuntur. Claruit anno Do. 855.

* Kentigerus Elguensis, scripsit manuale suorum ministeriorum, de obedientia hominis lib. 1. Claruit anno Do. 560.

Kiliani Leib de sacræ scripturæ dissonis trãslationibus, libellus nuper impressus.

Kiramides naturalis magiæ scriptor. Vide in Zoroastre.

L A.

* Labeonis scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.

Labienus orator & declamator quidam apud Senecam nominatur: quanquam aliqui Labionem legant.

Lachares Atheniensis sophista, discipulus Heracleonis sophistæ Athenien. uir pius, &c. multa scripsit, quæ Suidas commemorat, rhetorica præcipue.

* Lactantius Placidus grammaticus doctiß. scripsit commentarium in libros Thebaidum Statij, excusum Venetijs 1508. Extant etiam Ouidianæ metamorphoseos fabularum argumẽta, eodem autore collecta, quæ Ouidianis interseri solent.

Lacydes Alexandri Cyrenæi philosophus, nouæ Academiæ autor, philosophica scripsit, & de natura. Suidas.

* Lælius Præconinus insignis grammaticus, scripsit uarias ad nobilißimos quosq; orationes, quarũ meminit Tranquillus cap. 2. de illust. Gram.

Lælij Taurelij Fanensis mentio facta est in Antonio Augustino Hispano.

Lælius Tifernas uertit homilias Chrysostomi de patientia, & pœnitentia. Vide infrà Lilius Tifernas.

Lambertus Hortensius Montfortius, Secesßionum ciuilium Vltraiectinaram, et bellorum usq; ad episcopatus translationem ad Burgundos, scripsit libros septem, excusos Basileæ apud Oporinum, an. 1546. item Tumultuum anabaptistarum librum unum, impressum ibidem anno 1548. *

Lambertus Leodiensis monachus S. Benedicti, scripsit uitam Heriberti Coloniensis Archiepiscopi lib. 2. Hymnorum uario carminis genere lib. 1. epigrammatum lib. 1. Vixit anno 1460. *

Lambertus de Legia ordinis S. Benedicti monachus, scripsit de uita ac miraculis S. Matthiæ apostoli carmine. de sancto Agricio lib. 1. Vixit anno 1480. *

Lamberti cuiusdam commentarius de anima, impressus.

Lamberti de Monte, quæstio magistralis, ostendens per autoritates scripturæ diuinæ, quid iuxta saniorem doctorum sententiã probabilius dici poßit de saluatione Aristotelis Stagiritæ.

Lamberti Schafnaburgensis historia de Germanorũ rebus præclarè olim gestis, itemq; rerum aliarum memoratu dignißimarũ perbreuis annotatio, ab exordio mundi repetita: Morhardus excudit Tubingæ, anno 1533.

Lampadij Luneburgensis cõpendium Musices tã figurati quàm plani cantus, ad formam dialogi, ex eruditis Musicorũ scriptis congestum: adiectis etiam regulis de concordantiarum & componendi cantus artificio, summatim omnia Musices præcepta

pta pulcherrimis exemplis illustrata, succincte & simpliciter complectens: &c. Apiarius excudit Bernæ, 1541.

Lampertinus de Ramponibus, *scripsit super* Codice *lib. 9. super ff. ueteri lib. 24. super ff. nouo lib. 12. super ff. inforciati lib. 14. & quædam alia. Claruit anno 1310.*

Lamprias Plutarchi Chæronei *filius, composuit tabulam scriptorum patris sui de omni Græca &* Romana *historia.* Suidas.

Lamprocles *dithyramborum scriptor, citatur ab* Athenæo.

Lancelotus *quidam historiam scripsit fabulosam, & historiam amatoriam.*

Lancelotus Decius I. C. *scripsit super totum* Ius *ciuile commentarios, qui habentur impreßi.* Super Codice, *& aliàs in 2. Cod. in 1. & 2. ff. ueter. & in* Rub. *1. ff. uet. de iust. & iure. l. ut uim. in 1. et 2.* Infor.

* Lãcelotus Ridley Cantuariensis, *scripsit commentarios in* Iosue, *in* Paulum *ad* Ephesios, *& ad* Philippenses, *ad* Colossenses. *in posteriores* Ioannis *epistolas. in* Canonicam Iudæ. *Claruit anno 1548.*

Lancilotus Galiaula, *scripsit in 2. ff. noui, de uerbo. obliga. l. 1.*

Lancilotus Politus, *edidit* Substitutionum *tract. 40.* Librum *de officio aduocati. in* Rub. *1.* Cod. *de iu. iur. l. quinq; pedum.*

Lanfranci Mediolanensis *parua et magna chirurgia, quas scripsit* Parisijs *sub* Philippo *rege* Gallorum, *impressæ* Venetijs, 1499. *cum multis diuersorum chirurgicis scriptis, &* Lugduni *apud* Paganum.

Landulphus *ordinis minorũ scriptor theologiæ, citatur in summa* Angelica.

Landulphus *de* Columna Romanus, *scripsit historiã pontificũ. & haud diu post* Vincentium Belluacensem, *historiam ab initio mundi usq; ad sua tempora.*

Lanfrãci Balbi *decisiões in iure, impress.*

Lanfrancus *archiepiscopus* Cantuariensis, *natione* Italus, *scripsit in epistolas* Pauli *apostoli omnes lib. 14. in* Psalterium *commentariorũ li. 1. aduersus* Berẽgariũ *li. 1.* Gesta Guilhelmi *comitis li. 1. Claruit an. 1060.* Eius *autem liber de* Eucharistiæ *sacramento contra* Berengarium, Basileæ *apud* Hen. Petri *excusus est, cum* Philastrij *catalogo hæreseon: & iterum cum alijs ueterum theologorum opusculis, anno 1551.*

Lanfrancus de Oriano, *iureconsultus, scripsit repetitionem, quoniam contra. de proba. in 2.* Decret. *lib. 1. super* Cle. *sæpe. de uerb. sig. lib. 1. in c. dispendiosam, de iudi. in* Clem. *lib. 1.* Repeti. *c.* Raynucius. *de testa. in 3.* Decretal. *lib. 1.* De *lege admonendi, de iureiu. lib. 1. de interpretatione statutorum, lib. 1. l. centurio. de uul. & pu. substi. lib. 1.* Repeti. Rub. *in 2.* Decretal. *de cam. pos. & pro. lib. 1. de appellationibus:* Repetitionem *in* Rub. *de testamentis. c.* Raynaldus. *in 3.* Decretal. Consilium *de petitione compromißi, post litem contestatam.* Defensorium *iuris, cum additionibus* Benedicti de Vadis.

Laomedontis Tardoni *de iustitia et laudibus diui* Iuonis, *ad sedem apostolicã libellus, excusus est* Romæ.

Lapus Biragus Florentinus Dionysij Halicarnassei *libros undecim* Antiquitatũ *latinitate donauit. ex* Parallelis Plutarchi *transtulit uitas* Thesei, Romuli, Lycurgi, Numæ Pompilij, Solonis, Themistoclis, Camilli, Periclis, Phocionis, Catonis Vticensis, Publicolæ, Artaxerxis, & Arati: *quæ cum reliquis excusæ sunt.*

Lapus de Castellione, *abbas* S. Miniatis, *scripsit allegationum suarum lib. 1. super* Clementinis *lib. 1. & alia complura. Citatur in summa* Angelica. Allegationes *eius impressæ sunt, scripsit etiam* Additiones *in* Friderici Petrucij *librum de pluralitate beneficiorum.* Præterea *citantur eius, scriptũ*

de

de Hospitalarijs, de canonica potestate & quarta, consilium circa inquisitores & nuncios apostolicos, quòd sunt exempti à iurisdictione ordinaria. Claruit anno 1340.

Largij Designatiani epistolium ad filios suos, in principio Marcelli medici.

Lasus Charbini Hermionen. primus de Musica librum scripsit, & dithyrambum in certamen produxit, & contentiosos sermones instituit. Suidas.

Latini, Pacati, & Drepani panegyricus Theodosio Aug. Romæ dictus, cū alijs multis panegyricis Basileæ apud Frobenium excusus.

Laudinus Bouitus Hierosolymitanus, Maumetis Turcorum imperatoris epistolas ex Syro & Græco sermone in linguam Latinam transtulit, excusas cum Symmachi epistolis Argentinæ apud Schottum, anno Domini 1510.

Laudunus. Vide Gulielmus de monte Lauduno.

Laurentius Abstemius, scripsit libros quosdam obscurorum locorum ad Guidum Vbaldum ducem. Eiusdem Hecatomythion, id est centum fabulæ Latinæ, ab ipso confictæ, ad Octauianum Vbaldinū, cum Aesopi & alijs diuersorum fabulis impressæ Argentinæ apud Knoblauchium, anno Domini 1522.

Laurentius Anglicus, scripsit contra Pseudoprophetas lib. 1. in defensionem Guilhelmi de S. Amore lib. 1. Claruit an. 1260.

Laurentius Bonicontrius Miniatensis, scripsit Fastorum lib. 1. Rerū naturaliū & diuinarum, siue de rebus cœlestibus lib. 3. heroico uersu excusos Basileæ apud Rob. Vuinter 1540. Accesserunt & eclipsium Solis ac Lunæ annis aliquot uisarum usque ad postremam anni 1540. descriptiones, per Philippum Melanch. Ioan. Stigelium, M. Acontium, Ioach. Camerarium, & Georg. Aemylium. Extat eiusdem etiam commentaria in Manilij poetæ astronomica, Basileæ apud Ioan. Oporinum. Claruit anno Domini 1494.

Laurentius Burellus Diuionensis, Carmelita. scripsit opus celeberrimum in laudem Heliæ patriarchæ Carmelitarum, quod uocauit Heliadem, De illustribus uiris sui ordinis, lib. 1. & alia complura. Claruit anno 1494.

Laurentius Calcaneus Brixianus, scripsit de commendatione studiorum lib. 1. de septem peccatis mortalibus lib. 1. de conceptione sanctæ Mariæ lib. 1. consilia quoq; plura lib. 1. & quædam alia parua. Floruit anno 1478.

Laurentij Coruini Nouoforensis idioma Latinū: sunt autem aliquot dialogi puerilium colloquiorum, ad ludum ferè literarium pertinentes, impreßi.

Laurentius Frisæus Francus orientalis, descripsit urbis Herbipolensis, eiusq; episcoporum historias, à Sebastiano Munstero Cosmographico suo operi insertas.

Laurentius Frisius, medicus, scripsit librum Germanicū de cura singulorum morborum à capite ad pedes, quem speculum medicinæ uocăt: item Synonyma materiæ medicæ, siue simplicium pharmacorum, Latinis, Græcis, & Arabicis uocabulis, opusculo itidem Germanico. Eiusdem epitome opusculi de curandis pustulis, ulceribus, & doloribus morbi Gallici. Hen. Petrus excudit Basileæ, 1532.

Laurentius Geruasij ordinis Prædicatorum, Copulata quædam super totam summam theologiæ angelici doctoris reliquit. Claruit Parisijs sub Ludouico rege XI.

Laurentius Italus, Dorobernensis in Anglia Archipræsul, scripsit de Obseruatione Paschæ lib. 1. Obijt anno 619.

Laurētius Iustinianus, natiōe Venetus, scripsit

ſcripſit lignum uitæ lib.1. de diſciplina monaſtica lib.1. de connubio uerbi & animæ lib.1. de agone Chriſti lib.1. de interiori conflictu lib.1. de complanctu eccleſiæ lib.1. de ſacramento altaris lib.1. de uita ſolitaria li.1. de contemptu mundi lib.1. de ſermone domini in cœna lib.1. de officio paſtorali lib.1. de obedientia quoq; lib.1. de gradibus perfectionis lib.1. ſermones 40. lib.1. Eius uitam Bernhardus Iuſtinianus nepos ipſius luculenter deſcripſit. Claruit anno 1410.

Laurentius Laurentianus Florentinus, uertit commentariorum Galeni in Hippocratis prædictiones libros tres: qui cum reliquis Latinis Galeni operibus Baſileæ publicati ſunt. item, Artem paruam Galeni: & de differentijs febrium libros duos, qui Pariſijs impreßi ſunt, 1539. Claruit an. 1500.

Laurentius Lippius Collenſis, Oppiani poetæ halieuticon, ſiue de piſcibus, libros quinq; Latinos fecit uerſibus hexametris, ad Laurentiũ Medicem. Eiuſdem diſticha ultra centũ, de rebus uarijs, Iacobus Camarlander excudit Argentorati, 1534. cum Pauli Iouij libro de piſcibus, &c.

Laurentij Maioli Genuenſis liber de gradibus medicinarũ, impreſſus Venetijs, anno 1497.

Laurentij Medicis epiſtola, lib. 10. epiſtolarum Ang. Politiani.

Laurẽtij Mondanarij uilla, poemation impreſſum Baſileæ apud Rob. Vuinter, cum uarijs recentiorum poetarum opuſculis.

Laurentius à Palatijs Rubeis Fanenſis, ſcripſit ſuper inſtitut. de leg. agn. ſucceſ. uel de ſucceßionibus maſculorum. §. cæterum. Item in eundem §. de ſtatutis excludentibus fœminas.

Laurentius de Pinu, citatur in ſumma Angelica, inter ſcriptores iuris canonici, uel ciuilis.

Laurentius de Rodulphis Florentinus, ſcripſit defenſorium montis pietatis, aliàs Diſputationem de materia montis pietatis. De contractibus mercatorum. in 12.q.2.c. ſine exceptione. Et in 16.q.1.c. monachi.

Laurentij Ruſij Hippiatria, ſiue Mareſcalia, in qua præter uariorum morborum plurima ac ſaluberrima remedia, quadraginta tres commodißimæ frenorum formæ excuſæ ſunt, ut nullum tam nouo oris uitio laborantem equum inuenias, cui non hinc occurrere poßis. Chriſtianus Vuechelus impreßit Pariſijs, 1531.

Laurentius Valla, patricius Romanus, ſcripſit multa hinc inde à diuerſis excuſa. Cuius opera in unum uolumen collecta, primùm impreſſa ſunt Baſileæ apud Henricũ Petrum anno 1540. Sunt autem, Elegantiarum linguæ Latinæ libri ſex. libellus de reciprocatione Sui & Suus. Antidoti in Pogium Florentinũ lib. 4. Apologus & actus ſcenicus in eundem, aduerſus eundem libellus alius. in Antonium Raudenſem annotationum libellus, ad Alphonſum regem epiſtola apologetica, quæ inſcribitur, Duo Tarquinij, &c. Inuectiuarum, ſiue recriminationum libri: in Benedictum Morandũ Bononienſem li. 2. ſiue confutatio prior & poſterior. in Bartolomæum Facium Ligurem & Anto. Panhormitam Recriminationum libri 4. in Bartoli de inſignijs & armis libellum ad Candidum Decembrem epiſtola, de Dialectica libri tres. Contra donationis, quæ Conſtantini dicitur, priuilegium, ut falſò creditum & ementitum, declamatio: Apologia pro ſe & contra calumniatores, ad Eugenium quartum Pont. max. Annotationes in nouum Teſtamentum, ex diuerſorum utriuſq; linguæ codicum collatione: de uoluptate & uero bono libri tres, de libero arbitrio ad Garſan epiſcopum Illerden. Et hactenus de illis Laurent. Vallæ ſcriptis, quæ Hen. Petrus Baſileæ uno uolumine excudit.

Scripſit

Scripsit prætereà de gestis Ferdinandi Aragonum regis, quæ historia Parisijs excusa est. Item, ut Tritemius refert, librū epistolarum. & in Fabij Quintiliani oratoriarū institutionū lib. 12. cōmentaria Elegantiarū libri cùm alibi excusi sunt, tum apud Gymnicum cum scholijs Gyberti Longolij, et aliorum doctorum annotationibus, 1539. & Basileæ apud Brylingerum cum ijsdem, & Ioã. Ræneri annotationibus, &c. Dialectica quoq; eius seorsim excusa sunt Parisijs apud Colinæum, 1530. Annotationes item in nouum Testamētum seorsim Basileæ, 1541. & de libero arbitrio, & de uoluptate seorsim. Homeri Ilias ex Laur. Vallæ translatione, excusa Lugduni apud Gryph. 1541. Herodoti Halicarnassei libri nouem historiarum, Laur. Valla interprete, excusi, ut suprà dixi. Thucydidis historiographi li. 8. ab ipso conuersi. Vide infrà. Aesopi fabulas 33. Latinas fecit. impressæ sunt Basileæ cū alijs Aesopi & aliorum fabulis Latinis. Claruit anno 1410.

Lazari Bayfij, natione Galli, Annotationes in legem 2. de captiuis et postliminio reuersis, in quibus tractatur de re nauali. Annotationes in tractatum de auro & argento legato, quibus uestimentorum & uasculorum genera explicantur: impressæ Basileæ apud Frobenium, 1537.

Leander episcopus Hispalensis, cum propter fidem catholicam esset ab Arianis relegatus in exilium, scripsit aduersum hæreticos lib. 2. contra instituta Arianorū lib. 1. de uirginitate ad Florentinam li. 1. orationes duplici editione in Psal. lib. 1. de contemptu mortis ad fratrem lib. 1. de sacrificiorum laude li. 1. epistolarum ad diuersos li. 1. Claruit anno 540.

* Lenæus Pompeij Magni libertus, qui Romæ in Carinis ad Telluris ædē docuit Grāmaticam, Salustium acerba satyra in gratiam heri sui lacerauit, lastaurum & lurconē, et nebulonē, popinonemq; appellans.

Leo papa primus, natione Tuscus, scripsit contra Eutychen presbyterum lib. 2. de symbolo Niceno lib. 1. ad Leonē Augustum lib. 1. ad inquisitiones Ianuarij episcopi li. 1. de paßione Domini homilias 24. homilias multas ad populum li. 1. ad Flauianū episcopum contra Eutychen li. 1. ad Turibium episcopum contra Priscill. lib. 1. ad Rusticum Narbonensem episcopū li. 1. ad Anastasium episcopum Thessal. lib. 1. epistolarum multarum ad diuersos lib. 1. Eius epistola ad Flauianum impressa est cum operibus Fulgentij & Maxentij, Coloniæ, 1526. Epistolæ eius uel decreta apostolica numero nonaginta septem, impressa sunt Coloniæ in uolumine Conciliorum, & Basileæ cum recognitionibus Clementis, epistolæ quinquaginta habentur. Homiliæ eius uiginti et una leguntur in opere Homiliarum, quod Alcuinus collegit. Claruit anno 461.

Leo Papa II. natione Siculus, transtulit è Græco in Latinum sextam synodum: scripsit etiam Epistolas multas ad diuersos lib. 1. & quædam similia. Floruit an. 677.

Leo Papa III. natione Romanus, scripsit inter alia, epistolarum ad diuersos lib. 1. Claruit anno 816.

Leo Papa IX. Bruno antea uocatus, scripsit ad Constantinum monachum Imperatorem, de extirpandis hæresibus lib. 1. ad patriarcham Constantinopol. lib. 1. contra errores Græcorum lib. 1. ad episcopos Aphricæ & Aegypti lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Floruit 1054.

Leonis Papæ X. epistolæ duæ, una ad Erasmum Rot. altera ad Henricum regem Angliæ, qua Erasmum ei commendat, impressæ Basileæ, 1516. apud Ioannem Frobenium. Vixit anno 1514.

Leonis Papæ cōtra hæreses liber unus *

extat Viennæ Austriæ apud Vuolff. Lazium.

Leo Græcus, uide in Methodio.

Leonis philosophi uersus quinq; in μονημέριον, in Florilegio Planudis lib. 1.

Leonis philosophi imperatoris οἰαστική, ὑποτύπωσις animarum, extant Græcè Romæ in Vaticana biblioth.

* Leonis cuiusdam scripta citãtur apud Higinum.

Leonis imperatoris leges nouellæ. Vide in Maioriano, & in Seuero.

Leo Alabãdensis scripsit historiæ Caricæ libros 4. Lyciacæ historiæ, totidem. Artem de statibus, de sacro bello inter Phocenses & Bœotos. Suidas.

Leonis Baptistæ Alberti Florentini Triuia, siue de causis senatorijs in Ciceronis locum lib. 2. de Officijs, breuis & accurata interpretatio ad Laurentium Medicen: impressa Basileæ, 1538. apud Rob. Vuinter, cũ Petri Io. Oliuarij scholijs in Somniũ Ciceronis. eiusdẽ Momus impressus Romæ, 1520. * de pictura lib. 3. impressi Argentinæ 1540. eiusdẽ opus de architectura euulgatũ est in Italia. Nauis etiã eius, sic inscriptus liber extare fertur. Eius intercionaliũ libri X. liber de commodis & incommodis literarum, Apologi centum, &c. excusi sunt in Italia.

Leo Byzantius philosophus, scripsit historiam de Philippo & urbe Byzantio libris 7. & alia quædam. Suid. Citatur etiã ab Athenæo.

Leonis Cesani Consilium de uenditione perfecta, de excusando notario à falso.

Leo Iudæ, Ecclesiæ Tigurinæ minister, ex ore H. Zuinglij annotationes in Genesin & Exodum, item in quatuor Euangelistas, paßionis Dominicæ historiã, ac in epistolas Pauli ad Romanos, Corinth. Philipp. Colossen. Thessalonic. & in Iacobi epistolam Annotationes excepit. Præterea opus articulorum, siue conclusionum H. Zuinglij è Germanico Latinum reddidit: quod cum reliquis Zuinglij operibus habetur, & seorsim Tiguri excusum est 1535. Catechismum maiorem et minorem Germanicè scripsit, distributum in uices interrogandi ac respõdendi: impressos ibidem. Veteris Testamenti libros Hebraicos, simplici & pura dictione è sacra Hebræorum lingua, consultis simul orthodoxis interpretibus, in Latinam transtulit, fide & religione summa: paßim autem per tota Biblia adnotationes & uariæ lectiones marginibus adijciuntur. Froschouerus excudit Tiguri, 1543. Historiam paßionis Domini nostri ex quatuor euangelistis coniunctam, clara & simplici expositione Germanicè scripsit, impressam Tiguri. Des. Erasmi paraphrases in nouum Testamentum, in Germanicum sermonem uertit, adiecta declaratione in apocalypsin Ioãnis per D. Conradum Pellicanum, ibidem excusas. Antea quoq; tota Biblia Germanicè reddiderat, ad Hebraicã ueritatem cũ Iudæo quodã diligẽter collata, quæ itẽ Tiguri edita sunt. Claruit apud Tigurinos an. 1540.

Leonis Scholastici Byzantij liber de diuinis & reprobis, extat in Italia.

Leo natione Tuscus, Imp. epistolarum sub Emanuele Græcorũ principe interpres, scripsit de præuaricationib. Græcorum li. 1. contra errores Græcorum lib. 1. Claruit anno 1170.

Leobini cuiusdam liber de mandatis apostolicis, impressus Parisijs.

Leodrisius Cribellus soluta oratione ac metro claruit in Italia, cum Francisco Philelfo. Æneas Syluius in descriptione Europæ, cap. 49.

Leonardi cuiusdam monachi Quadragesimale impressum in Italia. *

Leonardus Aretinus, scripsit inter cætera dialogorum insigne opus, uitã Aristotelis li. 1. de uita Ciceronis li. 1. Libellum de disputa-

disputationum exercitationisq; studiorum usu, adeoq; necessitate in literarum genere quolibet: Hen. Petrus Basileæ excudit, 1536. Rhetorica, typis excusa. libellum contra hypocritas, impressum cum Basilien. Concilio Aeneæ Syluij. Dialogum de moribus, excusum cum Iacobi Fabri paraphrasi Moralia Arist. introductionem in Aristotelis ad Eudemum moralia, cum Latinis operibus Aristotelis edita. Commentaria in Oeconomica Aristotelis, impressa Parisijs apud Ascensium. Historiam de gestis Romanorum, impressam. Commentarium rerum suo tempore in Italia gestarum, siue de rebus Italicis: librum de rebus Græcis, Gryphius excudit Lug. 1539. Historiã belli Gothorum, uel de bello Italico contra Gothos. impressam Basileæ apud Heruagium, 1531. cũ Procopio et alijs. Historiam Florentinorum, uel de gestis & laudibus Florentiæ, unde multa Antoninus archiepiscopus transtulit in sua Chronica. Raph. Volaterranus eũ edidisse scribit Græcum libellum de republica Florentinorum, ut uiri Latini non admodum inelegantem. De bello Punico li. duos, quorum prior bellũ inter Romanos et Carthaginenses primum cõtinet, hactenus apud Liuium desideratum: alter seditionem militis conductitij, et populorum Africæ à Carthaginensibus defectionem. bellum item Illyricum & Gallicum, quæ & ipsa apud Liuium desiderantur. Philippus Vlhardus excudit Augustæ Vindelic. 1537. Historiam quãdam amatoriã, quæ est cũ Aeneæ Syluij epistolis, nu. 427. impressam. Epistolarum uolumen, impressum Argentinæ apud Knoblochum, anno 1521. & Basileæ apud Hen. Petrum anno 1535. Præterea ex Græcis trãstulit in Latinum, Tractatum beati sacerdotis Basilij de instituendis discipulis, libellum Xenophontis de tyranno, & apologiã pro Socrate, Platonis Gorgiam & Phædonẽ, & quasdam epistolas: Aristotelis Oeconomicam, Ethicorum & Politicorum libros. Ex Plutarcho uitas, Pauli Aemilij, Tiberij & Caij Gracchorum, Pyrrhi, Sertorij, Demosthenis, M. Antonij, Catonis posterioris, quæ omnes impressæ sunt: Aeschinis orationem contra Ctesiphontem de Demosthenis coronatione, & Demosthenis defensionem aduersus eandem, quæ habentur in fine tomi secundi operum Ciceronis, quæ Cratander Basileæ excudit, 1528. Claruit anno 1420. Idem etiam Leonardus Brunus ab Aretio uocatur.

Leonardi Bertapalia, Paduani, chirurgia, siue Recollectæ habitæ super quarto Auicennæ: excusæ Venetijs, 1499. cum uarijs aliorum chirurgicis operibus.

Leonardus Chiensis, Mytylenes episcopus, descripsit historiam captæ à Turca Cõstantinopoleos, impressam Norimbergæ.

Leonardus de Chisano, Minorita, scripsit super sententias lib. 4. in Cantica canticorum lib. 1. summam notabilem lib. 1. sermones uarios lib. 1. Vixit anno 1370.

Leonhardus Culmannus Cræsheymensis, Germanus, scripsit Grammatices Latinæ exercitium nouum, ad formam disputandi in pueriles quæstiones redactum. Ioan. Guldemund impressit Norimbergæ, 1541. Scripsit præterea de Conuiuijs licitis & illicitis, de fugienda & uitanda crapula & ebrietate: Libellus excusus Norimbergæ, apud Valentinum Neuberum, anno 1551. Annotationes in Bucolica Virgilij, impressus Basileæ apud Brylingerum, 1545.

Leonardi Fortij Romani, libellus de re militari & uarijs instrumentis bellicis, quorũ expressæ sunt imagines, metris conscriptus in uulgari lingua Græca, qualis hodie usurpatur: excusus Venetijs 1531.

Leonhartus Fuchsius, Germanus, medicus insignis, scripsit multa, quæ ex diuerso-

rũ officinis prodierũt, ut sunt: Medicinæ methodus, seu ratio cõpendiaria perueniẽdi ad ueram solidamq; medicinam: item de usitata huius temporis componendorum miscendorumq; medicamentorum ratione libri 3. ijs qui praxin medicam exercent maximè necessarij: Isingrinus excudit Basileæ, 1541. de sanandis totius humani corporis, eiusdemq; partium tam internis quàm externis malis libri quinq;, impreßi Basileæ apud Ioã. Oporinum anno 1542. Tabulæ aliquot uniuersæ medicinæ summam et diuisionem compendio complectentes, impressæ Basileæ apud Rob. Vuinterum. Tabulæ sex in Galeni libros de morborum causis & symptomatibus, ibidem impressæ. Paradoxorum medicinæ libri 3. in quibus multa à nemine hactenus prodita, Arabũ ætatisq; nostræ medicorum errata confutantur: et obiter Sebastiano Montuo medico Riuoriensi respõdetur: Bebelius excudit Basileæ, 1535. Apologiæ tres: quarum prima docet, Aloen aperire ora uenarum. 2. aduersus Sebastianum Montuum nonnulla paradoxorum capita defendit. 3. in internis inflammationibus, pleuritide præsertim, è directo partis affectæ sanguinem mittendum esse. Item explicationes aliquot paradoxorum: Rob. Vuinter excudit Basileæ, 1538. De historia stirpium commentarij insignes, adiectis earundem uiuis plus quàm quingentis imaginibus, nunquam antea ad naturæ imitationem artificiosius effictis: itẽ succincta uocũ difficiliũ & obscurarum paßim in eo opere occurentiũ explicatio: Isingrinus excudit Basileæ, 1542. Hippocratis aphorismorum sectiones septem, è Græco in Latinum sermonem conuertit, & luculentißimis commentarijs illustrauit: adiectis Annotationibus, in quibus quotquot sunt in Galeni Commentarijs loci difficiles, ad unguem explicantur: Ioan. Oporinus excudit Basileæ, 1544. Vertit etiam aliquot Epidemiorum libros Hippocratis, & commentarios adiecit. qui iam olim impreßi sunt. Eius quoq; aduersus Christiani Egenolphi typographi Francfortani calumnias responsio, excusa est Basileæ, anno 1545. item Cornarius furens, ibidem excusus apud Erasmum Xylotectum. * Viuit nostro seculo, & subinde aliquid in rei medicæ studiosorum utilitatem meditatur, potißimum illustrandis Galeni scriptis, in quorum unum atq; alterum tomum suas iam annotationes longè doctiss. excudi curauit Parisijs.

Leonardi Iachini, medici Florentini liber de numero & entitate indicationum, impressus. Tractatum aduersus Auicennã, Mesuen, et uulgares medicos omnes, Gryphius excudit Lug. 1540. cũ alijs nouæ Academiæ Florentinæ opusculis. Galeni de præcognitione libellum ab eodem conuersum, & commentario explanatũ, idem excudit.

Leonardus Iustinianus ex Plutarcho transtulit uitas Cimonis & L. Luculli, quæ cũ cæteris Latinis Plutarchi Parallelis impressæ habentur. Scripsit & orationem funebrem in laudem Caroli Zeni.

Leonardus Legius medicus, ex multis Galeni libris flores collegit. Scripsit itẽ expositionem capituli aurei Auicennæ, intraductorium medicorum: & Summam seu Tabulam complurium ex antiquis medicis pharmacorum simplicium & compositorum, secundum ordinem alphabeticum, locorum corporis uel affectuum, quibus medentur aut nocent: opus excusum Papiæ, 1520. cum Galeni libro de paratu facilibus, et libro secretorum ex ueteri translatione.

Leonardus Pellicanus Rubeaquensis, * Cõradi Pellicani frater germanus, adolescens doctißimus, scripsit De morte serenißimæ dominæ Margaretæ, cõiungis illustrißimi principis Electoris Philippi comitis Pala-

tis Pala-

tis Palatini & Bauariæ ducis, carmen doctissimum, impressum Heydelbergæ. Item de mortuorum resurrectione, & ultimo iudicio, carmen. Et epigrammata diuersi generis multa: immatura morte abreptus apud Rubeaquenses, anno 1510.

Leonardus Portius, scripsit de ponderibus & mensuris eruditum commentariū, impressum Basileæ apud Ioan. Frobenium.

Leonardus de Vtino, ordinis fratrum Prædicatorum, scripsit sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. de legibus per quadragesimam li. 1. Claruit an. 1445.

Leonelli episcopi Concordiensis oratio habita Romæ in ecclesia S. Petri, in funere Innocentij Papæ VIII. coram cœtu Cardinalium & tota curia: impressa.

Leonides I. C. uide in Triboniano.

Leonidæ medici multa passim fragmenta in Aetij medici libris leguntur, nempe de hydrocephalis, de sutura palpebrarum, de fistulis ani, de pudendorum thymis, de testium scrotiq; inflammatione, de hydrocele, de intestinorum ramice, de brachiorum ac crurum dracunculis, de strumis, de atheromatibus & meliceride, de mammarum fistulis, de cancris mammarum, chirurgia cancri, de mamilla indurata.

Leonidæ Alexandrini carmina anathematica, ἰσόψηφα numero 32. habentur in Florilegio Græco, lib. 6. Leonidæ Tarentini epigrammata septem in diuersis libris eiusdem Florilegij extant: & Leonidæ simpliciter citra aliud cognomen, epigrammata circiter octoginta quinq;, & apud Stobæū in laude mortis senarij quinq;. Athenæus allegat Leonidæ cuiusdam Atthidem, siue Atticam historiam: apud eundem Leonides Eleus Grammaticus, unus est ex Dipnosophistis.

Leontei hexastichon Græcum libro primo Florilegij.

Leontium adolescentula Græca, scripsit contra Theophrastum, teste Fulgoso li. 8. cap. 3. memorabilium.

Leontij scholastici epigrammata Græca octodecim in Florilegio Planudis habentur, lib. 3. & 4. & Leontij, sine alio cognomine, quatuor.

Leontius Episcopus Nicopol. scripsit historiam sancti Ioannis Eleemosynarij, quam manuscriptam habet Vuolffgangus Lazius medicus & historicus Viennensis. Claruit anno 610.

Leontius I. C. Vide Tribonianum. in Geoponicis, quæ Constantino tribuuntur, adferuntur quædam ex Leontio.

Leontij cuiusdam liber, in quo aliquot fabulæ poetarum enarrantur, à quibusdam citatur.

Leontij Mechanici de cōfectione sphæræ Arati libellus Græcus, impressus cum Græco Arato, quem Aldus Venetijs, et Valderus Basileæ excuderunt.

Leophontis Heracleopolitæ scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.

Leopoldus de Austria edidit quædam in astrologia.

Leopoldi Dickij I. C. paraclesis ad omnes Christicolas in modum concionis, ut errorum pedicis illaqueatos corrigat, &c. cum epistola nuncupatoria ad Matthæum Cardinalem Saltzburgensem. impressa in Germania.

Leoprandus quidam scriptor, citatur in historia Vngarica Antonij Bonfinij.

Leosthenes Caluander sententias profanas ex diuersis scriptoribus in cōmunem puerorum usum collegit iuxta ordinē alphabeti, ut quæq; sententiæ incipiunt: authorū autem nomina non adscripsit. Gryphius excudit Lugduni 1541. cum sententijs & prouerbijs ex poetis Latinis per anonymum quendam collectis.

Leporius presbyter & monachus, Pelagiani erroris sectator primùm, postea resipiscens, scripsit correctorium aduersus hæresim li. 1. & quædam alia. Eius palinodia, & confessio orthodoxa de naturis Christi, legitur in primo libro Cassiani de incarnatione. cuius Gennadius quoq; meminit. Claruit anno 430.

Lerrandus diaconus, apud Trittemium malè legitur, pro Ferrandus.

Lesbonactis orationes, Aldus Venetijs excudit Græcè. uide Suidam.

Leschides poeta militauit cum Eumene rege. Suidas.

* Lethbertus Anglicus, scripsit Explicationes Psalmorum, ac Lecturas scripturarum. Claruit anno 1210.

Leucij à Thabeste uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Leucon poeta scripsit fabulam Phrateres. Athenæus lib. 8.

Rabi Leui ben Gerson scripsit Hebraicos commentarios in libros Iosue, Iudicum, Samuelis, & Regum: in Psalmos, Prouerbia Salomonis, Iob, & Danielem. Daniel Bombergus excudit Venetijs. Audio hunc esse recentissimũ inter Hebræorũ Rabinos.

Libanius ex Antiochia Syriæ, qui tempore Iuliani principis claruit, scripsit declamationes λόγους περὶ ἐκφράσεις, numero 39. excusas Ferrariæ anno 1517. Librum de progymnasmatis edidit, inter quæ, quas uocant ἐκφράσεις uenustè persequutus est: orationes præterea & epistolas, in quo genere princeps inter Græcos facilè apparet. Quæ omnia ad nostram usq; ætatem peruenere. Hæc Raph. Volaterranus. Eius argumenta in orationes Demosthenis, cum eisdem impressa. Oratio de seditione ciuitatis suæ ad magnum Theodosium, impressa cum Aristidis orationibus. Plurimæ eius declamationes satis crasso uolumine iã olim Romæ typis impressæ sunt: & præter illas aliæ duodecim Venetijs manuscriptæ habẽtur. Tres declamatiunculæ Græcè & Latinè Des. Erasmo interprete, excusæ sunt, 1522. apud Ioan. Frobenium, cum alijs quibusdam Lysiæ & Isocratis: & ibidem apud Cratandrum, 1529. Latinè tantum cum Dicty Creten. & Darete. eiusdem de scribendis epistolis libellus ex Græco sermone translatus, Pontico Virunio interprete, cum alijs quibusdam impressus est. Libanij ad Basilium magnum epistolæ 12. & Basilij 10. ad Libanium, impressæ cum operibus translatis Basilij: Easdem Græcè Aldus excudit cũ multis diuersorum Græcis epistolis. præter quas extant supra 400. in Italia manuscriptæ. Ἐκφράσεις septendecim Græcæ, seruantur in Italia. Quædam eius epistolæ Latinitate donatæ per Franciscum Zambicarium Bononiensem, & per Ioan. Sommerfelt emendatæ, ac argumentis illustratæ, impressæ sunt Cracouiæ, 1504.

Liberij Papæ Decreta, siue Rescripta duo ad Athanasium & Aegyptiorum episcopos, de oppressionibus Arianorum, cum Athanasij operibus habentur: item in uolumine Coloniæ publicato, quod Pontificum Decreta continet: item cum Clementis Recognitionibus Basileæ impressis.

Liberti episcopi Gericẽsis collectio de crucibus, siue de signis crucis quæ suo tẽpore & aliàs apparuerunt, & quid significent, impressæ.

Libosus epistolæ 4. apud Cyprianum author, cum aliquot alijs coepiscopis lib. 1.

Libosi ab Agra uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Licentij epistola ad D. Augustinum, numero 40. inter D. Augustini epistolas.

Licentij poetæ, natione Afri, patria Hippo-

Hippo-

Hipponensis, carmina quædam ad Augustinum leguntur, quæ à nostris Grammaticis in magno precio habita sunt, præcipueq; eius de Proteo uersus commendantur, &c. Petrus Crinitus.

Licinianus Carthaginis Spartariæ episcopus, scripsit de sacramento baptismatis lib. 1. ad Eutropium abbatem epistolarum lib.1. ad diuersos quoq; epistolarum lib.1. & quædam alia. Claruit anno 590.

Licinius Macer uetus annalium Romanorum scriptor memoratur.

Licti à Gemellis confessoris uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Licymnius Chius scriptor Græcus, citatur ab Athenæo lib.13.

Ligurinus quidam nescio quid carmine scripsisse fertur, præterea historiā de Friderico Barbarossa Cæsare Argentinæ excusam, et lib. de rebus Germanicis nondum impressum. Citatur in Chronicis I. Cuspiniani.

Lilius Ægidius Libertus Tifernas, Philonis Iudæi operum uolumina quatuor Latinitate donauit. Item Dionem de regno, & aliquot libros Chrysostomi, quæ Romæ extant in pontificis Max. bibliotheca.

Lilius Gregorius Gyraldus Ferrariensis multa fertur ex Græcis Latina fecisse, ex quibus, præter Symeonem Sethi de facultatibus cibariorū, nihil nobis uisum est. Poemata quædam eius, Gryphius excudit Lugduni. Epistola quædam eius in appēdice poematum Cynthij Ioan. Baptistæ legitur. Extat etiam Herculis uita, ab ipso iuuene conscripta. item de Musis syntagma, Epithalamia diuersorum, in nuptias Ioan. Sinapij Germani. Iudiciū uocalium ex Luciano, et Σ literæ accusatio aduersus T. Cælio Calcagnino interprete: Tau literæ responsio, eodem Cælio authore. De annis & mensibus, cæterisq; temporum partibus, dissertatio. Calendarium Romanum & Græcum, gentis utriusq; solennia, ac rerum insigniter gestarum tempora complectens: de sepulchris & uario sepeliendi ritu libellus. Item de re nautica, uel de nauigijs. de uasis, quæ ad deorum sacrificia, eorumq; ceremonias pertinent. Dialogi aliquot de poetica, et historia poetarum: omnia Basileæ impressa apud Isingrinum, 1545. De deis gentium uaria & multiplex historia, in qua simul de eorum imaginibus & cognominibus agitur, &c. opus excusum Basileæ apud Ioan. Oporinum, anno 1548. item Aenigmata pleraq; antiquorum, et Pythagoræ Symbola ab eodem explicata, unà cum libello Aduersus ingratos, et Quomodo quis ingrati nomen effugere possit. excudit Basileæ Ioan. Oporinus anno 1551. Scribit nunc historias poetarū quoq; recētiorū, et alia quædam, quæ Deo fortunante typis aliquando edentur in publicum. Claruit Ferrariæ anno 1551.

Linus primus post beatū Petrum Romanæ urbis episcopus, natione Tuscus, scripsit Græco sermone sanctorū apostolorum Petri et Pauli uno die passorū martyrium li.1. & quasdam epistolas. Claruit anno 70.

Lini Chalciden. qui Herculē literas docuerit, & Lyricam musam inuenerit: item

Lini iunioris Thebani, Suidas meminit. Decem heroici uersus Lini poetæ leguntur apud Stobæum in sermōne de prudētia, quorum ultimi tres desumpti feruntur ex libro eius de natura mundi: et in sermone de Spe, distichon eius citatur.

Lippi Brandolini Aurelij Augustiniani eremitæ, paradoxa Christiana, excusa Basileæ 1543. Eiusdem de humanæ uitæ conditione, & toleranda corporis ægritudine, ad Matth. Coruinum Hungariæ regem Dialogus, ibidem impressus. item aliquot eius carmina de morte Platinæ, in fine.

fine operum ipsius Platinæ leguntur. Præterea de ratione scribendi libri tres, in quibus Rhetoricæ præcepta à dicendi ratione ad rationem scribendi transfert. Excusi Basileæ apud Ioan. Oporinum anno 1549.

Litorij Beneuentani fragmenta quædam Græca de curandis equis, cum Absyrti mulomedicina habentur.

Liuij Andronici uerba ex Odysseæ 16. citat Calepinus, in dictione Adprimè.

Logadij medici hiera medicamentum purgans, describitur ab Aetio.

Lollianus Ephesinus sophista, discipulus Isaiæ Assyrij, sub Adriano Cæsare multa scripsit. Suidas.

Lollij hexastichon habetur libro 3. Florilegij Græci.

Lombardi Assuici epistola & dialogus de dispositione suæ uitæ ad Franc. Petrarcham extat.

Lombardus de Siricho Patauinus scripsit Supplementum ad opus Fr. Petrarchæ de uiris illustribus, cum eiusdem operibus impressum.

Longinus Cassius philosophus scripsit quædam in Homerum: item de dictionibus apud Homerum multa significantibus, Atticarum dictionum editiones duas ordine literarum, Dictiones Antimachi & Heracleonis, aliaq; multa. plura Suidas, cuius etiã Dictionario accesserunt quæ Longinus iste de dictionibus alphabeti ordine scripserat.

Longiniani ad D. Augustinum epistola, habetur cum ipsius Augustini epistolis, numero uicesima prima.

Longus quidam scripsit ποιμενικά, id est, Pastoralia, quæ adhuc Græcè extant in Italia.

Lotharius: uide Innocentius tertius.

Lucas medicus Antiochensis, Græci sermonis non ignarus, sectator apostoli Pauli, & omnis peregrinationis eius comes, scripsit Euangelium, sicut audierat: Acta uerò apostolorum, sicut uiderat, cõposuit. Vixit 84. annos. Epiphanius in uitis Euangelistarum, apud quem plura.

Lucæ monachi & presbyteri sermo ad uirgines Græcus, extat in Italia.

Lucæ monachi parecbolæ, & expositio euangeliorum, liber Græcus manuscriptus, Bononiæ in Bibliotheca S. Saluatoris.

Lucas abbas montis S. Cornelij, ordinis diui Benedicti, scripsit in Cantica Canticorum li. 1. sermones & epistolas plures. Claruit anno 1130.

Lucas Bernardus Brixianus uertit Chrysostomi homilias octoginta.

Lucas Crassus scripsit super 1. & 2. Infortiati.

Lucas Gauricus Neapolitanus, castigauit Alfonsi regis Castellæ, & Elisabet reginæ tabulas astronomicas, Ioan. de Monte regio tabulas directionum, Ioan. Blanchini tabulas, Laurentij Bonincontri libros de rebus cœlestibus: plerisq; etiam aliquid de suo adiecit. eiusdem annotationes in Cl. Ptolemæi Almagestum, typis excusæ. ephemerides per eundem castigatæ. Eiusdem schemata & prædictiones usq; ad annum 1552. & Isagoge in totam ferè astrologiam. de uentis, &c. Item fragmenta quædam breuissima de aeris qualitate, ex Theophilo. Quid lunæ peragrationes portendant, ex Hephæstionis Thebani iudicijs. de conceptu natorum & septimestri partu, ex Valente Antiocheno: opus excusum Venetijs, 1533.

Lucas de Grasijs citatur in Summa Angelica, inter scriptores Iuris can. uel ciuilis.

Lucas ordinis fratrum minorum, Italus, ex Padua oriundus, scripsit sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. alia quoq; nonulla.

Lucas Lossius scripsit annotationes scho

lasticas

lasticas in Euangelia dominicalia, & ea quæ festis diebus leguntur in ecclesia per totum annum. Adiecit etiam in singula Euangelia disticha, argumenta, doctrinas summarias, locos & obiectiones cum solutionibus Dialecticis. Liber excusus Francfordiæ apud Egenolphum, anno 1551.

Lucas de Parma, scripsit de priuilegio Fisci.

Lucæ de Penna commentarij super tribus libris Codicis, impreßi.

Lucas Schroteysen Rubeaquensis, iureconsultus clarißimus, scripsit ad equitem auratum de Affenstein præfationem doctißimam in Tancretum iureconsultum, cuius lucubrationes hactenus desideratas imprimi curauit Argentinæ, & deinde Lugduni, anno Domini 1546.

Lucianus epistolæ 4. & 12. apud Cyprianum autor, cum aliquot alijs coepiscopis, lib. 1.

Lucianus Antiochenæ Ecclesiæ presbyter, & Nicomediæ episcopus, scripsit inter cætera, de fide nostra lib. 3. & alios diuersos tractatus, sermones & homilias atq; epistolas. Multa de hoc uiro Suidas scribit, in dictione Λουκιανὸς ὁ μάρτυς. Claruit anno 240.

Lucianus ecclesiæ Hierosolymitanæ presbyter, scripsit reuelationem de inuentione S. Stephani lib. 1. Græco sermone, quã Auitus presbyter Hispanus in Latinum uertit eloquium. Claruit autem anno 410.

Luciani cuiusdam epigrammata triginta duo legũtur paßim in Florilegio Græco, præcipue 1 & 2. libris.

Lucianus Mantuanus Benedictinus Ioannis Chrysostomi commentaria in epistolam Pauli ad Romanos transtulit in Latinum sermonem. Scripsit etiam defensionem contra eos qui Chrysostomũ diuinam extenuasse gratiam, arbitrijq; libertatem extulisse accusant. Liber impressus est Brixiæ, anno 1538.

Lucianus Samosatensis, cognomine blasphemus & ἄθεος, id est impius, scripsit multa, cuius opuscula Græca, numero 171. impressa primũ Venetijs apud Aldũ 1503. postea Haganoæ et Basileæ recusa habẽtur. Latinè uero omnia à Iacobo Micyllo et alijs pluribus conuersa, apud Egenolphũ Francofordiæ 1538. sunt impressa. Oporinus anno 1545. Basileæ seorsim Græcè excudit dialogos deorum cœlestium, marinorum & inferorum, ut in scholis prælegi poßint. Ex omnibus autem eius lucubrationibus hodie extant: Somniũ, seu uita Luciani contra eum qui dixerat, Prometheus es in uerbis. Nigrinus, siue de moribus philosophorũ. iudicium uocaliũ. Timõ, siue Misanthropos. halcyon, siue de transformatione. prometheus, siue caucasus. Deorum dialogi, numero 26. Dialogi marini, numero 15. Dialogi mortuorum 30. Menippus, seu necyomantia. charon, siue contemplantes. de sacrificijs. uitarum auctio. piscator, seu reuiuiscentes. cataplus, siue tyrannus. De ijs qui mercede conducti, in diuitum familijs uiuunt. pro eo, quod inter salutandum uerbo lapsus fuerat. Hermotimus, siue de sectis. Herodotus, uel Aetio. Zeuxis, uel Antiochus. Harmonides. Scytha, uel hospes. quomodo historia scribenda sit. historia uera. Tyrannicida: cui in Latina uersione subnectitur alia declamatio à Des. Erasmo scripta, Lucianicæ respondẽs. abdicatus. Phalaris primus, & secundus. Alexander, seu Pseudomãtes. de saltatione. lexiphanes. eunuchus, seu Pamphilus. De astrologia. demonactis uita. amores. imagines. toxaris, siue de amicitia. Lucius, siue asinus. Iupiter confutatus. Iupiter Tragœdus. somnium, seu Gallus. Icaromenippus, siue Hypernephelus. bis accusatus, seu fora. de parasito, siue quòd ars sit parasitica. Anachar-

fis, seu de gymnasijs. de luctu. rhetorum praeceptor, Philopseudes, siue incredulus, hippias, seu balneum. allocutio, seu Bacchis. praefatio, seu Hercules Gallicus. de electro, seu cygnis: muscae encomium. sermo aduersus indoctum librorum copia tumentem. de non temere credendo calumniae. pseudologista, siue de apophrade, id est die atro. de domo. Macrobij. patriae encomion. de dipsadibus. dissertatio cum Hesiodo. nauigiū, seu uota. tragopodagra. ocypus. Dialogi meretricij quindecim. de morte peregrini. fugitiui. Saturnalia, in quibus dialogus est sacerdotis et Saturni: cui subnectitur Chronosolō, id est Saturnalium legum lator. Saturnales epistolae 4. symposium, uel lapithae. de Syria dea. Demosthenis encomion. Deorum cōcilium. cynicus. pseudologista. philopatris, seu qui docetur. charidemus, siue de pulchritudine. Nero, siue de foßione Isthmi. palinurus. uirtus dea. omnibus istis argumenta per Iacobum Micyllum praefixa sunt in editione Latina Egenolphi. Vixit sub Traiano Caesare, & à canibus discerptus interijt.

Lucifer Caracalitanus episcopus, &c. contra Constantinum scripsit librum, eiq; legendum misit, ac non multo pòst sub Iuliano principe Caraclas reuersus, Valentiniano regnante obijt. Hieronymus.

Lucillius poeta antiquus, Satyrarum apud Latinos autor fuit, de quo multa leges apud Quintilianum, Gel. lib. 2. & Volater. lib. 17. Vrb. com. Floruit autem secundi belli punici temporibus. *

Lucillij Graeci poetae epigrammata quinq; leguntur in primo Florilegij libro, et in secundo sex supra centum, in sexto & septimo singula.

Lucillius, Theon, & Sophocleus, Sophoclis interpretes, citantur ab Ambrosio Calepino in Endymione.

Lucillus Philalthens Simplicij commentaria in 8. libros Aristotelis Stagiritae de physico auditu Latina fecit. Scotus impreßit Venetijs, 1543.

Lucillius Tarrhaeus Apollonij interpres, in miscellan. Politiani citatur.

Lucius post Athanasium Arianae partis episcopus, solennes de pascha epistolas scripsit, & paucos uariarum hypotheseon libellos. Hieron.

Lucij Papae decreta, cum caeteris Pontificijs impressa.

Lucius epistolae 4. apud Cyprianum autor, cum aliquot alijs coepiscopis, lib. 1.

L. Anneus Seneca Cordubensis, philosophus, scripsit multa, cuius quae hodie extant omnia opera, per Des. Erasmum emendata ad uetustos codices, cum eiusdem & Beati Rhenani scholijs, illius in bonam partē operis, huius in ludum de morte Claudij Caesaris: Ioan. Heruagius excudit Basileae, 1537. Sunt autem haec: ad Ebutium de beneficentia lib. 6. De institutione uitae ad Lucilium lib. 22. epistolae 124. De diuina prouidentia, ad eundem lib. 1. de paupertate li. 1. de remedijs fortuitorum ad Gallionem lib. 1. de ira ad Nouatum lib. 3. de Clementia ad Neronem lib. 2. de uita beata, ad Gallionem fratrem lib. 2. de tranquillitate uitae ad Serenū lib. 2. de breuitate uitae ad Paulinum lib. 1. de consolatione fratris ad Polybium. de consolatione ad Mariam liber, de consolatione ad Albinam, siue Elbiam matrem lib. 1. naturalium quaestionum li. 7. declamationum lib. 10. complectentes per epitomen argumenta 74. Suasoriarum & controuersiarum lib. 6. in quibus Declamationes 35. de morte Claudij ludus nuper repertus, & elegantißimis Beati Rhenani commentarijs enarratus. Oratio ad Neronem. Caeterū falsò Senecae tribuuntur, de quatuor uirtutibus moralibus lib. 1. de moribus lib. 1. epistolae Senecae ad Paulum, & Pauli ad Senecā. Mi-

mi.

mi Publiani, cum alijs aliquot sententijs. intercidit magna pars Declamationum eius: item liber de terræmotu, quem ipse citat in naturalibus quæstionibus: liber de copia. libri complures de ritibus sacrorum Ethnicorum: de studijs moralibus lib.1. &, quòd in sapientē non cadat iniuria, lib.1. item de matrimonio lib.1. de ludis lib.1. Claruit sub Nerone, à quo interfectus est. eius declamatiões aliquot cum Rodolphi Agricolæ cōmentarijs Bebelius excudit Basileæ, 1529. Audio etiam alicubi extare librū Senecæ attributum de notis, siue scribendi per notas. Eius uerò Tragœdiæ decē, impressæ Basileæ apud Hen. Petrū, 1529. & à Gryphio Lugduni, 1538. & Venetijs, cum cōmentarijs Gellij Bernardini Marmitæ, & Danielis Gaietani: quarū inscriptiones sunt: Hercules furens, Thyestes, Thebais, Hippolytus, Oedipus, Troas, Medea, Agamemnon, Octauia, * Hercules Oeteus. Quanquā aliū à superiore Seneca, harū autorē fuisse quidā suspicātur.

Lucij ab Auasafa uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Lucij Apuleij Afri Madaurensis philosophi Platonici opera, quæ extant, excusa Basileæ apud Hen. Petrū, 1533. sunt hæc: metamorphoseos, siue de asino aureo lib.11. Floridorum lib. 4. de dogmate Platonis li.1. de philosophia li.1. de Deo Socratis li.1. Apologiæ, siue defensionis magiæ pro seipso orationes duæ. liber de mūdo ex illo uersus, qui Aristoteli tribuitur. Habetur etiānum in Aldina editione Asclepius, dialogus Mercurij Trismegisti Apuleio interprete, et Græcus liber Isagogicus Platonicæ philosophiæ. scripsit præterea, quæ interciderūt, de Conuiualibus quæstionibus, de piscibus, de gemitu animaliū, epigrāmata, et Hermagoram. Petrus Crinitus alicubi testatur, eum aliqua Platonis uertisse. L. Apuleij liber de medicaminibus herbarum, impressus Tiguri. uide in Gabriele Humelbergio. libellū etiā de Betonica, Apuleio adscribūt: qui tamē à plerisq; Antonio Musæ tribuitur. libri de asino aureo seorsim excusi sunt Parisijs apud Io. Paruū, 1510. et alibi cum Philippi Beroaldi cōmētarijs. argumēta in oēs Apul. li. Raph. Volater. li.13. Anthropologiæ suæ scripsit.

Lucij Bellantij Senen. physici liber de astrologica ueritate, & in disputationes Io. Pici aduersus astrologos responsiones, impressæ 1498. Florentiæ.

Lucij à Castragalba uerba apud Cyprian. in sentētijs episc. de hæreticis baptizandis.

L. Cælius Firmianus Lactantius, Arnobij rhetoris quondam auditor, scripsit de diuinis institutionibus contra gentes, lib.1. de origine erroris lib.1. de falsa sapientia li.1. de uera sapientia lib.1. de iustitia ad Constantinum lib.1. de uero cultu lib.1. de beata uita lib.1. de ira Dei ad Donatum lib.2. de opificio Dei, uel formatione hominis lib.1. ad Asclepiadem lib.2. de persequutione li.1. epistolarum ad Probum lib.4. epistolarū ad Seuerum lib.2. sympósion hexametro uersu li.1. epitomen librorum 7. de institut. diuinis contra gentes lib.1. Grammaticus inscriptus lib.1. de Paradiso Elegiam, aliàs Phœnix, lib.1. Hodœporicon de Africa usq; ad Nicomediam hexametris uersibus. ad Demetrianum auditorem suum epistolarum li.2. Eius opera impressa Venetijs, 1497. & Lugduni apud Gryphium, et Basileæ apud Cratandrum, 1532. & Coloniæ apud Petrum Quentel, 1544. Cæterum ex eius operibus hæc tantum extant: diuinarum institutionum lib.7. de ira Dei lib.1. de opificio Dei lib.1. epitome in libros suos, acephalos. Phœnix. carmen de pascha, uel die resurrectionis Domini. carmen de passione Domini. In quæ omnia scripsit doctissimos commentarios Xystus Betuleius Augustanus, *

quæ propediem (uolente Deo) ex Oporini officina prodibunt in publicum. Liber de opificio Dei per Erasmum recognitus, & scholijs illustratus, seorsim editus Basileæ apud Frobenium, 1529. De erratis quibusdam L. Cœlij Lactantij, uide apud Fr. Floridum Sabinum, lib. 2. cap. 4. Succisiuarum lect. Claruit anno 320.

Lucij Cornelij Balbi epistolæ quædam ad Ciceronē, habentur cum epistolis ad Atticum, lib. 8. & 9.

* Lucius Craßitius Tarentinus, ordinis libertini, cognomine Pasides, mox Pausa, cōmentario Smyrnæ edito maximè inclaruit. de quo Suetonius cap. 17. de Gram. illust.

Lucij Cuspidij testamentum, & contractus uenditionis antiquis Romanorum temporibus initus, unà cum alijs uetustis monumentis, impressum Basileæ.

Lucij Fenestellæ de magistratibus sacerdotijsq; Romanorum libellus, excusus Basileæ apud Curionem, & Bryllingerum anno 1538. item Coloniæ apud Euchariū Cerevicornum, anno 1539. * Alterius Fenestellæ, qui Tiberij Cæsaris tempore uixit, meminit Plinius lib. 33. cap. 1. Plutarchus in uita Syllæ, A. Gellius & Vlpianus lib. 1. ff. de officio Quæstoris, tit. 4. fuit autē nobilis historiæ scriptor.

Lucius Florus scripsit Titi Liuij historiarum ab urbe condita epitomen secūdum singulos libros: item rerum Romanarum ab urbe condita ad Augusti tempora, libros 4. excus. Venetijs apud Aldum, cum Polybij historiarū libris quinq;, Nic. Perotto interprete, 1521. & Argentorati apud Heruagium, 1528. cum annotationibus Ioan. Cameratis, quibus commentarij uice in uniuersam historiæ Romanæ syluam uti liceat: & rursus ab eodem Basileæ, cū Sexti Ruffi epitome historiæ Romanæ, 1532. item Coloniæ, 1537. apud Gymnicum.

Lucius Ioan. Scopa, Italus, edidit Grammaticam, siue Collectanea grammatica, impressa Venetijs. Eiusdem Spicilegium, siue Latinoitalicum dictionarium, in duas partes diuisum, ibidem excusum, 1542. item Collectanea in diuersos autorum locos, impressa. Claruit anno 1512.

L. Iunius Moderatus Columella, scripsit de uniuersa re rustica libros 13. impressos Lugduni apud Gryphium, 1535. cum Catonis, Varronis, & Palladij libris eiusdem argumenti: item Basileæ apud Heruagium.

Lucius Octacilius Pilitus, Pompeij Magni patrisq; eius res gestas descripsit. Huius uitam describit Suetonius de Claris rhetor. cap. 2. *

L. Luceij Q. filij epistola ad Cic. libro 5. Familiarium Cic. epistolarum.

Lucij Phosphori episcopi Signini epistolæ 3. leguntur lib. 3. epistolarum Angeli Politiani.

Lucij Valerij oratio de lege Oppia contra M. Portium Catonē, impressa Parisijs apud Vuechelum.

Lucij Vari fragmenta quædam apparent ex Macrobio.

Lucij Vitruuij Roscij Parmensis de docendi studendiq; modo, ac de claris puerorū moribus liber, utilis et eruditus: impressus Basileæ, 1541. apud Rob. Vuinter, cum aliquot aliorum de educatione puerili opusculis: & eiusdem de commoda ac perfecta elocutione, deq; conficiendis epistolis breue commentarium, seu isagogicon.

L. Volusij Metiani liber de asse & partibus eius, item uocabula ac notæ partium in rebus pecuniarijs, pondere, numero, mensura, excusus cum Theodosij codice Basileæ apud Henricum Petrum, 1528. in Pandectis iuris citantur huius autoris, Fideicommissorū, uel quæstionū de fideicōmißis l. 16. Publicorū li. 14. ad legem Rhodiam lib. 1.

Ludol-

Ludolphus ordinis Carthusiensis in domo Argentinen. natione Saxo, scripsit uitam Domini Iesu lib. 2. in Psalterium quoq; lib. 1. feruntur eius et alia. in Psalteriũ lucubratio excusa est Parisijs, 1506. & 1520. Lugduni apud Frellæos. 1540. Claruit anno Domini 1330.

Ludouici imperatoris epistola ad Hilduuinum, impressa.

Ludouicus Aluarus, scripsit in 2. Infortiati de legatis 1.

Ludouicus ab Auila & Zunniga, militiæ Alcantarensis præfectus, scripsit commentariorum de bello Germanico libros duos, excusos Antuerpiæ apud Ioannem Stelsium, anno 1550.

Ludouicus Berus Basiliensis, Theologiæ doctor Parisiensis, edidit librum pro Salutari hominis ad felicem mortem præparatione, ex scriptura sacra et Christianis doctoribus. item in septem Psalmos pœnitentiales, & psalmum 118. Beati immaculati, &c. pro horis Canonicis quotidiani, et ad ueram animi pacem assequendam accõmodatissimi, explanationem ad literam, per modum ferè continuæ orationis, ubiubi incipere aut finire libuerit. Cui accessit quoque Psalmi CXLIIII. Exaltabo te Deus, &c. ad literam explanatio, impressa Basileæ apud Ioan. Oporinum, anno 1551. Eiusdem, ad quæstionem ei propositam, Vtrum tempore pestis, uel alia ex causa, ad uitandam mortem, seu mortis periculum, fugere interdum liceat, nec ne? Et si quando liceat, an tunc præstet non fugere: ex sacris literis, & homini uerè Christiano consolatoria Responsio, ibidem eodem anno edita.

Ludouici Bigis Victorij, siue Pictorij, Ferrariensis, in cœlestes hymnorum epitaphiorumq; liber. Eiusdem epigrammatum lib. 2. impressi Ferrariæ, 1514. Scripsit etiã elegantissimo carmine Hippolytã Ferrariæ editam anno 1515. & Venetijs per Georgium de Ruscombus. Præterea etiam Satyrica sacra, epigrammata, elegias. Epitaphiorum item & epigrammatum libros duos, Ferrariæ per Ioannem Maziochum, anno 1514. Eiusdem Coricea, item sex libri carminum, ibidem excusi sunt.

Ludouicus Bologninus, scripsit in locum 2. ff. uet. Si certum petatur. Et in 1. ff. noui, de acquir. poss. l. naturaliter. §. nihil commune. Item in R. de acqui. rerum do. l. ea quæ ciuiliter. itẽ in R. de oper. noui nunc. l. qui uiam. & ibidem l. si finita. §. Iulianus. R. de dam. infec. Præterea edidit consilia, de indulgentijs tam plenarijs quàm simplicibus, interpretationum partes duas. de mutatione status ecclesiarum. commentaria in constitutiones regni.

Ludouici Bonacioli Ferrariensis medici, libri de affectib. uarijs circa mulieres grauidas, impressi Argentinæ apud Hen. Sybold.

Ludouicus de Bononia quidam, scripsit de gentibus meridionalibus: Sigismundus Grym impressit Augustæ Vindelic.

Ludouicus Brunus, Italus, scripsit carmine doctissimo de coronatione Maximiliani regis, lib. 1. Claruit anno 1494.

Ludouicus Burchesius, siue Burgesius, Sen. scripsit in 1. ff. uet. de iudicijs l. 1. & de arbitris, ibidem.

Ludouici Cœlij Rhodigini lectionum antiquarum lib. 30. recogniti ab auctore, atq; ita locupletati, ut tertia plus parte auctiores sint redditi: impressi Basileæ in officina Frobeniana, 1542. & 1551. Eiusdem annotationes quædam in Ouidij metamorphosin habentur impressæ.

Ludouicus Cœlius Calcagninus transtulit Aristotelis librum de coloribus, qui habetur impressus Basileæ cum cæteris Aristotelis operib. Latinis. uide sup. Cœl Calc.

Ludouicus Donatus Patricius Venetus, scripsit insigne opus ad Paulũ secundũ, super sententias lib. 4. orationes quoq; uarias lib. 1. Vixit anno 1484.

Ludouicus Gomeßius I.C. Hispanus, Ioan. Neuizani indicem scriptorum in iure locupletauit: Scripsit præterea super tit. de actionibus in Instit. in locũ 2. ff. uet. Si certum petatur. Super Clemẽtinis. super sexto Decretalium. in 5. Decretal. de accusatione c. 1. in 6. Decretal. de constitutionibus. c. 1. & c. ut animarum.

Ludouic. Gozad. scripsit in 1. Cod. de pac. inter emp. & uendi. l. 2.

Ludouici Lopadij rudimenta Græcæ linguæ, impressa Basileæ.

Ludouici Mariæ Sfortiæ ducis epistola ad Politianum, lib. 11. Politiani epistolarum habetur.

Ludouici Odaxij epistolæ binæ ad Angelum Politianum lib. 3. epistolarum Politiani habentur.

* Ludouicus Pellatanus, scripsit funebrem orationẽ in obitum Philiberti à Chalon, illustriss. Aurengiorum principis: excusam Basileæ cum Guilielmi Paradini de antiquo Burgundiæ statu libello, apud Ioannem Oporinum, anno 1550.

Ludouicus Pontanus de Roma, scripsit singularia notabilia lib. 1. Comment. in Digest. & Codicem. Consiliorum uolumen 1. singularium lib. 1. & quasdam Repetitiones. Lectura eius in iure ciu. impressa est, item prima ff. no. & secunda C. Præterea citantur Repetitiones eius, in 1. ff. uet. de arbitris. l. si hostibus. in secundum eiusdem de iureiur. l. admonendi. in 2. Cod. ad leg. Falcid. authent. similiter. in 1. infortiati. R. soluto matri. l. si uero. §. de uiro. Mortuus est anno 1439. in Concilio Basiliensi.

Ludouicus Regius scripsit Gulielmi Budæi uitã: libellus impres. Parisijs 1540. cum doctorum aliquot epigrammatis in laudem eiusdem.

Ludouicus Romanus. Vide Ludouicus Pontanus.

Ludouicus Romanus patricius, scripsit historiam quandam, in qua fertur mentionẽ facere de uarijs rebus quæ in peregrinis regionibus inueniuntur, impressa ni fallor.

Ludouici Restionis Vordingani oratio ad Bonam Sfortiam, principem Mediolanensem, &c. anno 1518. recitata in eius aduentu, Vniuersitatis Viennensis nomine, in magno tũ procerũ tum eruditorũ consessu: ibidem eo tempore impressa.

Ludouici de Rigijs aphorismi astrologici ad patriarchã Constantinopolitanũ: impreßi Norimbergæ, 1535. cum Ptolemæi tetrabiblo, &c.

Ludouicus Sardus, uel de Sard. Ferrarien. iurisperitus, scripsit de legitimatione spuriorũ, & de concubinis in eodẽ tractu.

Ludouicus Texera, scripsit super secundo Infortiati, & super tit. de rebus dub.

Ludouicus Vassæus Catalaunensis, concinnauit librum anatomes humani corporis, in 4. partes uel tabulas diuisum: impressum Parisijs apud Ioan. Foucherium, 1540.

Ludouicus Vergerius Iustinopolitanus descripsit Istriam peninsulam, insertam Cosmographiæ Sebastiani Munsteri.

Ludouici Zazarelli bombyx, impressus Basileæ.

Luitphrandi Ticinensis ecclesiæ Leuitæ, rerum ab Europæ Imp. ac regibus gestarum lib. 6. excusi Parisijs, & Basileæ, 1532.

Lupercus Berytius grammaticus, scripsit de Atticis dictionibus, quæ Suidæ dictionario inserta sunt. Floruit paulò ante tempora Claudij secundi Cæsaris, & alia multa edidit, quæ Suidas enumerat.

Lupoldus de Bebẽberg, episcopus Bambergensis, edidit librum de Germanorum ueterum

ueterum principũ zelo & feruore in Christianam religionem, Deiq; ministros, ad Rodolphum ducem Saxoniæ: excusum Basileæ, 1497. apud Ioan. Bergman de Olpe: et Parisijs 1540. item librum de translatione imperij, excusum. Claruit an. 1340.

Lupoldi secundi titulotenus Austriæ ducis fragmentum, de initijs principum Austriæ, siue Marchionum Orientalium, usq; ad patrem suum Henrichum, primum scilicet Austriæ ducem, extat Viennæ Austriæ apud Volffgangum Lazium.

Lupus de Oliueto, Hispanus, scripsit ex dictis S. Hieronymi regulam ordinis sui li. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. & quædam alia. Claruit 1420.

Lupus quispiam ex homilia Hieronymo attributa de obseruatione uigiliarum, bonam partem transcripsit in regulam monachorum, &c. Erasm. Roter.

Lupus Seruatus presbyter, ad quem Rabanus abbas Fuldensis octo libros in epistolam Pauli apostoli ad Romanos scripsisse legitur, scripsit de tribus quæstionibus li. 1. & quasdam epistolas. Vixit anno 850.

Lyceas Naucratites scripsit Aegyptiaca. Athenæus.

Lyconis Iasensis librum de Pythagora citat Athenæus.

Lycophron genere Calciden. unus è septem poetis, quos Pleiades appellarunt, scripsit fabulam Cassandram, uel Alexandram, in qua uarias recenset historias ab Hercule et rebus Troianis ad Alexandrum usq; Macedonem, & inferius, omnia breuiter scribens: ac circa finem libri compendio perstringit, quomodo Io à Phœnicibus rapta sit, unde bellum inter Barbaros et Græcos natum est. Aldus excudit Græcè Venetijs, cum Pindaro, Callimacho, & Dionysio. * Oporinus autem Basileæ, eruditissimis Isaaci Tzezis Grammatici commentarijs illustratam atq; explicatam: anno 1546.

Lycurgus rhetor Athenien. uide Suidã. Athenæus allegat orationes eius contra Lycophronem, et contra Demadem Stobæus. Orationes eius quasdã Aldus excudit Græcè. Eius ad Leocratem oratio à Io. Lonicero primũ, deinde etiã à Philippo Melanch. conuersa, edita est Basileæ et Vuittẽbergæ.

Lyci medici fragmentum de cataplasmatis cum alijs, tũ eo quod ex fermento fit, extat apud Aetium.

Lydij Catti Rauennatis poetæ opera, impressa, Romæ opinor.

Lynceus Samius Grammaticus memoratur à Suida. Athenæus citat eius Aegyptiaca, Apomnemoneumata, apophthegmata, epistolã ad Diagoram, Centaurum, obsonatricem artem, de Menandro.

Lysaniæ liber de scriptoribus iamborum, citatur ab Athenæo.

Lysias rhetor Syracusanus. uide Suidã. Sentẽtias aliquot ex orationibus eius Stobæus usurpat, & Athenæus citat librũ eius de aureo tripode. Vita eius, et orationes ab eo scriptæ quædã impressæ sunt Græcè Venetijs ab Aldo, cũ Aeschinis & aliorũ orationibus. Apologia Lysiæ pro Eratosthene adultero, et oratio funebris pro Atheniensib. qui Corinthijs aduersus Lacedæmonios auxiliũ ferẽtes prælio interire: habentur excusæ Latinè incerto interprete, cũ Libanij quibusdã Basileæ, 1522. & alibi. Lysiæ orationes 32. epitaphius sermo, & epistolæ 6. extant Græcè in quadã Italiæ bibliotheca.

Lysimachi νόστοι citat Athenæus.

Lysimachi historici fragmentum de Iudæis legitur lib. 1. Iosephi contra Appionẽ.

Lysippus fabulas scripsit, Bacchas & Thyrsocomon. Athenæus & Suidas.

Lysidis Pythagorici epistola ad Hipparchũ, excusa Venetijs ab Aldo cum alijs diuersorum Græcis epistolis.

M A.

MAcareus *scripsit* Coica, *id est* Coam *historiam. Athenæus.*

Macarius *monachus* Aegyptius, *beati* Antonij *olim discipulus, scripsit librum ad monachos, cuius argumentum exponit* Gennadius. *Eius parænetica ad monachos, extant etiam Græcè in* Italia. *Claruit an.* 350. *Vide Suidã de duobus Macarijs,* Aegyptio *& altero, quorũ discipulus fuit* Euagrius.

Macarius *alius monachus, scripsit in urbe* Romana *aduersum mathematicos librum, in quo labore orientalium quæsiuit solaria scripturarum. Gennadius.*

Macarij, *Maximi, Vrbani, & Sidonij epistolium ad Cyprianum, lib.* 3. *epistola* 14. *apud Cyprianum.*

Macarius *Mutius eques Camers, scripsit de crucis uictoria, seu de triũpho Christi: liber excusus Basileæ. epistola eius ad* Ang. *Politianum, legitur lib.* 7. *epistolarum eius.*

* Macceus *Vates, diui Patricij discipulus, natione Britãnus, scripsit de iudicijs natiuitatum lib.* 1. *De fide perseuerante lib.* 1. *Claruit anno* 460.

Macedonis *cuiusdam tetrastichon lib.* 1. *Florilegij Græci. Fortaßis idem fuerit aut Antipater Macedon, aut Philippus Macedon, quorum aliàs epigrammata in eodem opere leguntur.*

Macedonij, *aliàs simpliciter, aliàs cognomento Hypati, plurima epigrammata paßim habentur in Florilegio Græco.*

Macedonij *epistola ad Augustinum, numero* 51. *inter D. Augustini epistolas: & altera* 53.

Maecij, *uel Mæciæ, aliàs simpliciter, aliàs cognomine Quinti, octo epigrãmata extant in diuersis Anthologij locis.*

Machõ *Sicyonius tomicus citatur Athenæo, et scripta eius,* ἄγνοια, ἐπιστολὴ, χρεῖαι.

Macrobius *presbyter, & postea in urbe Roma Donatistarum occultus episcopus, scripsit librũ adhuc presbyter, in quo præcipuè agit de custodia castitatis, lib.* 1.

Macrobij *Aurelij Theodosij, interpretatio in Somnium Scipionis à Cicerone confictum: eiusdem Saturnaliorum, siue conuiuiorum libri septem: impreßi Florentiæ, anno* 1515. *& Coloniæ,* 1526. *& alibi. deinde Basileæ apud Heruagium,* 1535. *opera & industria Ioach. Camerarij ex uetustißimis manuscriptis codicibus aucti.*

Magentini *Metropolitæ enarrationẽ in librum Aristotelis de interpretatione, ex Ammonio sub breuitate congesta, Aldus excudit Græcè Venetijs.* 1503. *cum commentarijs Ammonij in eundem librum, & in prædicamenta. Eiusdem commentarij in duos libros priorum analyticorum Aristotelis, impreßi Græcè Venetijs,* 1536. *apud Bartol. Zanettum, cum Ioannis Grammatici commentarijs in eundem librum.*

Magnes *comicus Atheniensis. uide Suidam. Athenæus fabulas eius citat, Dionysiũ primum & secundum. Floruit tempore Epicharmi, docuitq́; fabulas nouẽ, uicit duabus. Volater. lib.* 17. *Vrb. com.*

Magnetius *Rabanus Maurus, natione Scotus, scripsit in omnes ueteris & noui testamenti libros: item de laude crucis. Ad Haymonen de uniuerso lib.* 22. *de uniuersali natura. de diuinis officijs. de quæstionibus Canonum. de institutione clericorum lib.* 3. *de computo dialogum. de corpore & sanguine Christi. de naturis rerum lib.* 5. *de benedictionibus Patriarcharum. de ortu & moribus antichristi. de signis natiuitatis Domini. de uirtutibus numerorũ, ac alia quàm plura, quæ præterea à Ioan. Baleo in eius uita enumerantur. Obijt anno* 856. *in monasterio D. Albani prope Maguntiam.*

Magnus, *aliàs Magninus, Mediolanen.*

Arnaldi

Arnaldi de Villa noua librum de regimine sanitatis sibi uendicauit, additis & immutatis quibusdam. impressus est.

Magnus unus ex Dipnosophistis apud Athenæum.

Magonis Carthaginensis mulomedicinæ fragmenta quædam, extant cum Absyrto. De hoc Athenæus scribit, quod terram continentem ter obiuerit, sola farina sicca sine potu uictitans.

Mahazer quidam medicus Arabs à Ioã. Serapione citatur.

Mahomet, aliàs Machumet, apud Græcos Μωάμεθ, scripsit Alcoranũ, quo uelut authentico legum diuinarum codice Agareni & Turcæ, aliiq; Christo aduersantes populi reguntur. Habetur etiã apud Christianos Arabicè scriptus, & Basileæ excusus est in Latinam linguam transfusus, cum refutationibus diuersorum scriptorum, &c. apud Ioan. Oporinum, anno 1542.

* Maiduldus Scotus, scripsit de Paschæ obseruatione. Claruit anno 690.

Maior Arabius sophista, scripsit de statibus libros 13. Suidas.

D. Maioriani A. legum nouellarum liber, impressus Basileæ cum codice Theodosii, 1528.

Malachi, ut scribunt Hebræi, uel Malachiæ prophetæ capita quatuor extant in uetere testamento. Citatur ab Euangelistis in testimonium ueritatis. Ostendit enim quàm inutiles fuerint sacerdotes legales, ducitq; nos ad unicum illum & uerum sacerdotem Christum. uide Epiphanium in uitis prophetarum.

Malacus scripsit de finibus Siphniorum. Athenæus.

Malchion Antiochenæ ecclesiæ presbyter, scripsit contra Paulum Samosatenũ, & epistolam grandẽ ex persona synodi ad Dionysium Papam. Claruit anno 270.

Malchus Byzantius sophista, scripsit historiam à regno Constantini ad Anastasium usq;, &c. uide Suidam.

Mamertini gratiarum actio de consulatu suo Iuliano imperatori, item Panegyricus Maximiano Augusto dictus, in quo Diocletiani quoq; laudes continentur, qui cum Maximiano imperauit. eiusdem genethliacus Maximiani Aug. in eius natali dictus, in quo rursus multa sunt in Diocletiani laudẽ. excusa sunt Basileæ apud Ioannem Frobenium, 1520. cum multis aliorũ Panegyricis.

Manaethos Mẽdes, sacerdos Aegypti, scripsit quomodo præparanda sint cyphi, id est, suffumigia. Suidas.

Manaethos ex Diospoli Aegypti, aut Sebẽnyta, scripsit physiologica apotelesmatica uersibus; & alia quædam astronomica. Suidas, apud quẽ inscribitur μάνωθως: aliàs Manethon sine diphthongo. Manethonis Apotelesmaticus liber extat Græcè, alicubi in Italia. Manethonis sacerdotis Aegyptiorum, de regibus Aegyptiorum libellus, angustior charta dimidia: impressus Basileæ cum Myrsilo, Beroso, &c. Multa de hoc scriptore, & fragmenta aliquot ex Aegyptiacis ipsius libris, uide apud Iosephum libro 1. contra Appionem.

Manasse quidam Chronica Græca cõscripsit, quæ Venetiis manuscripta extant. Manassæ Cyri Constantini Synopsis, uel historia Chronica politicis scripta uersibus, extat Græcè Romæ, & apud Diegum Hurtadum Venetiis.

Mandagoti cuiusdam iurisperiti liber de electionibus, impressus.

Manæchmus Alopeconnesius philosophus, item alter Sicyonius, scripserunt quædam, ille philosophica, hic historica, quæ Suidas recenset.

Manes quidã hæreticus sub Aureliano Cæsare fuit, & quædã scripsit. Vide Suidã.

Manetho. uide superius Manethos.

Manichæi epistola ad Marcellum, extat in Epiphanij Panarijs.

* Manilius Antiochenus, astrologus et poeta, Astrologiæ præcepta primus uersibus Latinis descripsit, & Augusto dedicauit: teste Plinio lib.37. & Volat. lib.17. urb. cõ. Extat & seorsim impressus, & cũ Iulio Firmico. in eundem commentaria Laurentij Bonincontri extant apud Ioan. Oporinum, aliquando in lucem edenda.

* Manilij Cræsti scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.

Manthaneus epistolæ 2. apud Cyprianum author, cũ aliquot alijs coepiscopis, li.1.

Manuel Bryennius scripsit harmonicorum lib.3. qui extant Venetijs apud Diegum Hurtadum.

Manuel Caleca scripsit librum Græcum, quo continentur scripturæ concordes. Itẽ de fide, seu de principijs catholicæ fidei iuxta traditionẽ diuinæ scripturæ te catholicorum ecclesiæ doctorum.

Manuelis Chrysoloræ Erotemata, id est Grammatica Græca, impressa Argentorati apud Knoblauchum, 1516. & Parisijs apud Vuechelum, cum Latina uersione è regione. Eiusdem epistolæ Græcæ, extant in bibliotheca Medicũ Florentiæ. Liber Græcus de antiqua & noua Roma, alicubi in Italia seruatur.

Manuelis Comneni astronomica uaria, seruantur in Italia.

Manuelis Cretensis in imagines Philostrati ἐπιμερισμοί, & in alium quendam similiter. item scheda summi philosophorum, latent in Italia.

Manuelis Moschopuli eclogæ Atticarum dictionum, siue elegantiæ Atticæ, excu Venetijs sæ ab Aldo. itẽ Grammaticæ Græcæ methodus, Basileæ apud Vualderũ, 1540. in duobcuus libris Grammaticæ Gazæ, de constructione nominum ac uerborum, & de accẽtibus: liber impressus Venetijs, 1526. Eius item commentarij in Hesiodi opera et dies, impreßi Venetijs cum Procli commentarijs in eadem, & c.1537. apud Ioan. Franciscum Trincauellũ. Protoschedia Moschõpuli, extant Græcè alicubi in Italia. Collectanea uocabulorum iuxta ordinem alphabeti, ex imaginibus Philostrati, ibidem extant. Commentatio in quadranguli inuentionem, seruatur in bibliotheca Diegi Hurtadi Venetijs. Synopsis eius in uitam Euripidis, & cõmentatiuncula de idolo, impressæ sunt ab initio Græci Euripidis.

Manuelis Palæologi imperatoris in Gallia peregrinãtis, sermo apologeticus per capita 156. ad Latinum quendã Parisijs agẽtẽ, qui in figura syllogismi ad eũ scripserat: quibus ostendit Manuel, quod syllogismus eius physicus sit, et à modo theologis obseruato alienus. Græcè seruatur Romæ, in Vaticana. Eiusdem epistolæ, ibidem.

Maphæus Vegius, patria Laudensis, scripsit de perseuerantia lib.7. in Psalmos pœnitentiales lib.1. in laudibus diuæ Monychæ matris D. Augustini li.1. epigrammata plura li.1. de re militari. Dialogum, qui dicitur Philalethes id est, de amore ueritatis: Epistolas multas. Aeneidi Virgilianæ librum decimumtertiũ addidit, qui unà cũ reliquis Virgilij libris imprimi solet. Liber hymnorum ab eo scriptus, excusus est, ut puto. de educatione puerorum & claris eorum moribus libri 6. per capita diuisi, impreßi Basileæ apud Rob. Vuinter, anno 1541. cũ L. Vitruuij Roscij & aliorum eiusdem argumenti opusculis. Claruit anno 1430.

Marbodus episcopus Redenẽsis, scripsit in Cantica canticorum lib.1. paßionem Thebeorum metricè li.1. & quædam alia. Vide Merboldus. Claruit anno 1050.

Marcellini Papæ decreta, cum reliquis pontifi-

pontificijs impressa Coloniæ. Epistolæ eius duæ, cum Recognitionibus Clementis habentur.

Marcellini epistola ad D. Augustinū, qua de certitudine fidei Christianæ dubius inquirit, extat cum D. Augustini epistolis, numero quarta.

Marcellini commentarios Græcos in Hermogenem de statibus, Aldus excudit Venetijs, cum aliorum cōmentarijs in eiusdem Hermogenis opera. Lucubratio Marcellini de uita Thucydidis, & orationis eius forma, impressa ab initio Thucydidis Græci. uide Ammianus Marcell.

Marcelli Papæ decreta, cum cæteris pontificijs impressa Coloniæ. Epistola eius unà cum recognitionibus Clementis, impressa est Basileæ.

Marcelli epistola ad Ciceronem, legitur libro 4. familiarium Ciceronis epistolarum.

Marcellus I.C. antiquus, notas scripsit in Iulianum.

Marcellus epistolæ 4. apud Cyprianum author, cum aliquot alijs coepiscopis, lib. 1.

Marcelli epistolæ duæ ad Manichæum, & fides eiusdem, in Latina Basiliensi editione operum Epiphanij, extat.

Marcellus Pergamenus rhetor librum edidit, qui inscribitur Adrianus, aut de regno. Suidas.

Marcellus Sidites medicus sub M. Antonino scripsit uersibus heroicis libros medicos 42. Suidas.

Marcelli medici fragmentum de lycanthropia, extat in libris Aetij.

Marcelli de medicamentis empiricis, physicis, ac rationabilibus à capite ad pedes, liber, ante 1200. plus minus annos scriptus, Basileæ prodijt ex officina Frobeniana, 1536. ex emendatione Iani Cornarij, adiectis aliquot Galeni libris per eundem Ianum Cornarium latinitate donatis.

Marcelus Ancyranus episcopus, sub Constante & Constantino principibus floruit, multaq; diuersarum hypotheseon scripsit uolumina, & maximè aduersum Arianos. Feruntur contra hunc Asterij & Apollinarij libri, Sabellianæ eū hæresis arguentes. D. Hieronymus.

Marcellus Marci urbis Romæ præfecti filius, Symonis Magi quondam discipulus, scripsit rogantibus Christianis, de conflictu Petri & Symonis lib. 1. ad sanctos Nereū et Achileū li. 1. de actibus Petri & Pauli lib. 1. de artibus Symonis lib. 1. de obitu sanctæ Petronellæ lib. 1. de passione sanctæ Fœliculæ lib. 1. de passione sancti Nicomedis lib. 1. alia quoq; de sanctorum gestis edidit. Claruit anno Domini 50.

Marcelli Palingenij Stellati poetæ Zodiacus uitæ, hoc est de hominis uita, studio, ac moribus optimè instituendis, lib. 12. opus mirè eruditum, planeq; philosophicum, primum in Italia, deinde Basileæ excusum, anno 1537. apud Rob. Vuinter.

Marcellus Vergilius Secretarius Florentinus, Ped. Dioscoridis de medica materia libros quinq;, & unum de uenenis Latinos fecit, & Commentarios item doctissimos adiecit. Ioan. Soter excudit Coloniæ, 1529. adiecto etiam Græco textu è regione Latinæ uersionis, et seorsim subiuncto Hermolai Barbari corollario. Translatio hæc seorsim quoq; excusa est Venetijs, & alibi. eiusdem De militiæ laudib. oratio, dicta Florentiæ: Io. Frob. excudit Basileæ, 1518.

Marcelli à Lama uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Marcionis hæretici euangelium, in Epiphanij de hæresibus lib. 1. tomo 3.

Marcocus Toniolensis, numeratur inter illos scriptores, ex quorum libris exem-

pla ſua Baptiſta Fulgoſus collegit.

Marci tribuni plebis oratio ad plebem, impreſſa Pariſÿs cum Saluſtio commentarÿs illuſtrato, apud Aſcenſium.

Marcus Euangeliſta, diſcipulus & interpres Petri, iuxta quod Petrum referentē audierat, rogatus Romæ à fratribus, breue ſcripſit euãgelium, &c. plura apud D. Hieronymum, Sophronÿ de Euangeliſtarum uita interpretem. Eius euangelium, iuxta Suidam, * titulos habet 48. capita 36. Eius uitam ex probatiorib. autoribus collectam deſcripſit Theodorus Bibliander, unà cum Proteuãgelio D. Iacobi, editã hoc an. Baſil. 1551.

Marcus Actius Plautus ſcripſit comœdias multas, quarum uiginti impreſſæ Venetÿs apud Aldum, & Lugduni apud Gryphium, 1535. item cum Commentarÿs Bernardi Saraceni, & Ioan. Petri Vallæ, ac obſeruationibus Pÿ Bononiē. Venetÿs 1511. apud Lazarum Soardum. Tragœdiarum nomina: Amphitruo, Aſinaria, Aulularia, Captiui duo, Curculio, Caſina, Ciſtellaria, Epidicus, Bacchides, Moſtellaria, Menæchmi, Miles, Mercator, Pſeudolus, Pœnulus, Perſa, Rudens, Stichus, Trinummus, * Truculētus. Eædem cum annotationib. Gilberti Longolÿ excuſæ ſunt etiã Coloniæ apud Gymnicũ, et hoc an. Baſileæ apud Heruagium, ex caſtigatione Ioachimi Camerarÿ, cum Annotationib. quoq; eiuſdem.

Marcus Anneus Lucanus Cordubenſis, L. Annei Senecæ ex fratre nepos, diuerſa poemata ſcripſit adoleſcens. poſtremo loco Pharſaliam ardenti animo aggreſſus, nõ perfecit: primos tres libros tantum cũ Polla uxore correxit, ſeptē reliquos ſi uixiſſet emēdaturus. In his ordinem ſequitur, quo res geſtæ ſunt. Eius autem Pharſalia, ſeu de bello ciuili, libri 10. excuſi Venetÿs apud Aldum, & Coloniæ apud Gymnicum, 1537. et alibi etiã cum Io. Sulpitÿ Verulani commētarÿs.

Marci Antonÿ Tribuni P. R. epiſtola ad Ciceronem, libro 10. ad Atticum.

Marci Antonÿ Coſ. epiſtola ad Ciceronem libro 14. ad Atticum.

Marci Antonÿ imperatoris epiſtola ad Hyrcanum, & edicta duo ad Tyrios, referuntur libro 14. Antiquitatum Ioſephi.

Marcus Antonius Antimachus Italus, ſcripſit orationem de laudibus Græcarũ literãrum. tranſtulit Gemiſti Plethonis libros 2. de geſtis Græcorum poſt pugnã ad Mantineã, Dionyſÿ Halicarnaſſei præcepta de oratione panegyrica, nuptiali, natalitia, et epithalamÿs: itē Demetrÿ Phalerei præcepta de membris et inciſis, de periodis, de componendis epiſtolis, de characteribus dicēdi: ac Polyæni de re militari præfationē: omnia ſimul excuſa ſunt Baſileæ apud Rob. Vuinter, 1540. Scripſit etiam epigrammatum Græcorum libros octo, & alia quædam ſoluta oratione Græcè, nondum, quod ſciã, in lucem edita. Claruit Ferrariæ, anno 1544.

Marci Antonÿ Bauariæ iuriſperiti Cõſilia, typis uulgata. Scripſit etiam ſuper 5. tit. Inſtitutionum. in 2. infortiati, de legatis 1. l. cum filio. de iureiurando: de mora.

Marcus Antonius Cainus Mediolanēſis, ſcripſit in aliquot Iuſtinianei codicis titulos ſummarias annotationes, impreſ. Frãcfor.

Marcus Antonius Gryphus inſignis grãmaticus, natione Gallus, ſcripſit multa, etſi Atteius Philologus duo tãtum uolumina de Latino ſermone reliquiſſe eũ tradat. Nam cætera ſcripta diſcipulorum eius eſſe, non ipſius, putauit Suetonius. *

Marcus Antonius Coccius Sabellicus, hiſtoriã et geſta Venetorum li. 33. edidit, itē Rhapſodiæ hiſtoricæ Enneades undecim. His accedit D. Gaſparis Hedionis hiſtorica ſynopſis, qua huius autoris inſtitutũ ſumma fide & diligētia ad annũ 1538. perſequitur. Eiuſdē quoq; Exemplorũ ethnicorum & Chri-

Christianorum, per omnes gẽtes omnibus seculis, factis dictisue insignium, libros 10. argumentis distincti, sicut Valerij Maximi: Heruagius excudit Basileæ 1538. Libri autem exemplorum seorsim excusi sunt & alibi, & deinceps Basileæ apud Henricum Petri. Eius etiam opera aliquot impressa Venetijs 1502. apud Albertinum de Lisona, sunt hæc: Epistolarũ familiarũ li. 12. in quibus & aliorum aliquot doctorum epistolæ habentur. orationes 12. de situ Venetæ urbis libri 3. de Venetis magistratibus lib. 1. de prætoris officio lib. 1. de reparatione Latinæ linguæ li. 2. de officio scribæ li. 1. de uetustate Aquileiæ li. 6. Poemata. Genethliacum Venetæ urbis. de apparatu eiusdem. de Vincentiæ ortu et uetustate. de Italiæ tumultu. de Coriolani luctu. de munitione Sontiaca. de cæde Sontiaca. de incendio Carnico. de Barione cymba, uel in naufragiũ cymbæ Petr. de origine Hunni, aliàs Vtini. de rerũ artiumq; inuẽtoribus. de laudibus Deiparæ uirginis Elegiæ 13. Annotationes priores in Plinium, Liuium, Val. Maximum, Lucanum, Papinium, Catullum. Posteriores, rursus in Pliniũ, Ciceronem, Lucanum, et Flaccũ qui Argonautica scripsit. Ascẽsius impreßit Parisijs cũ alijs quibusdã. interpretatio paraphrastica in Suetonium Tranquillũ: & annotamenta plurima, Parisijs excusa, et Basileæ apud Hen. Petrum, cum ipso Suetonij textu. Floruit autem Sabellicus anno Domini 1494.

Marcus Antonius Flaminius Italus natione, scripsit paraphrasin in duodecimũ librũ Aristotelis de prima philosophia: Ro. Vuinter excudit Basileæ 1537. cũ Io. Velcurionis compẽdio de anima. item Psalmi aliquot et hymni sacri, elegantiß. carmine expreßi, editi in Italia, et Basileæ apud Oporinum.

Marcus Antonius à Falconibus, natione Italus, multa uertisse ex Græcis fertur, nondum quod sciam edita.

Marcus Antonius Maioragius Mediolanen. scripsit contra Cœlium Calcagninum pro defensione Ciceronis. Eius reprehensionum libri duo contra Marium Nizolium, quibus acceßit Recusatio omniũ eorũ quæ Nizolius in decisionibus eiusdẽ Maioragij tanquã malè posita notauit, excusi sunt Mediolani, anno 1549. Commentaria ipsius in Ciceronis Oratorem, et Partitiones oratorias, hoc tempore excudebatur Basileæ apud Io. Oporinum. uide suprà in Antonio. *

Marcus Antonius de Marascotis, scripsit in 6. Decretaliũ de constitutionibus. c. 1.

Marci Antonij Palmyreni scholia in Academicas quæstiones, quæ Luculli titulũ præferunt, impressa Basileæ apud Ioannem Oporinum 1544.

Marci Antonij Zimaræ Sanctipetrinatis philosophi, theoremata, seu memorabilium propositionũ limitationes 129. cũ additionibus authoris, excusæ Venetijs 1539. problemata uaria 104. impres. Basileæ apud Rob. Vuinther, cũ quibusdã Aristotelis, Auerrois, & Alexãdri Aphrod. problematis. Tabulam dilucidationũ in dicta Aristotelis et Auerrois, ubi uerba & sentẽtiæ utriusq; per omnes philosophiæ partes ordine alphabeti breuiter proponuntur, cum indicatione locorum, in quibus ipsi authores de rebus quæsitis copiosius pertractãt: Scotus impreßit Venetijs 1537. Claruit anno 1523.

Marci Apicij uoluptuarij Suidas meminit, sed nihil ab eo scriptum refert. *

Marci Argentarij multa epigrammata paßim in Florilegio Græco habemus, et aliquando Argentarius tantum, sine prænomine scribitur.

Marcus Aurelius Caßiodorus monachus, & abbas cœnobij apud urbem Rauẽnatensem, ex persona tam sui quàm regis Theoderici scripsit epistolarũ ad diuersos lib. 18.

lib.28.de ratione animæ li.1.in totũ Psalterium li.1. institutionẽ diuinarum lectionum li.2.in Cantica Canticorum li.1.institutionẽ secularium literarũ li.9.historiã tripartitã cõportauit li.12. catalogũ consulũ Romanorũ li.1.de etymologijs li.1.sacerdotẽ prænotatũ li.1.de schematibus & tropis lib.1.memoriale scripturarum li.1.de orthographia li.1.cõplexiones in Apocalypsin li.1.in epistolas canonicas li.7.in actus apostolorum li.1. Eius orbis liberalium disciplinarum, typis excusus.Rhetoricæ eius cõpendiũ, Vuechelus impreßit Parisijs. Cõpendium de quatuor mathematicis disciplinis,ibidẽ excusum. Expositio quoq; super Psalterium, publicata est. Extant item eius aliquæ ad Theodoricũ epistolæ.De anima liber,excusus Basileæ apud Rob. Vuinter,cum Philippi Melancth.li.de anima. Eius Chronicõ etiã impressum Basileæ apud Hen. Petrũ, cũ Eusebij & aliorũ historijs Chronicis. Sunt autem tabulæ, quibus Consulum Romanorũ series ostenditur. Vide Beatũ Rhenanũ in præfatione in Procopiũ & alios historicos. Claruit an. 575.

Marcus Aurelius Olympius Nemesianus,patria Carthaginẽ. poeta nobilißimus, scripsit κυνηγετικὰ, ναυτικὰ, et ἁλιευτικὰ. Meminit eius Flauius Vopiscus. Vide plura apud Crinitum, & Gyraldum de uitis poetarum. Cynegetica eius,in quibus præcipuè de canibus & equis docet, & Bucolicorũ eclogas 4.amatorias,Gryphius excudit Lugd. 1537.cũ Gratio de uenatione, &c.eiusdẽ liber de aucupio latet, ut fertur, Bononiæ in bibliotheca S. Saluatoris. Floruit autẽ sub Numeriano & Diocletiano imperatorib.

Marcus Bauius poeta, quem Virgilius in Bucolicis notat,in Cappadocia moritur. Eusebius in Chronicis.

Marcus Brutus epistolas quasdã Græce scripsit,quo tempore ipse et Caßius mortuo Cæsare bellum cum Dolabella gerunt: quas quidã Mithridates dispersas coegit,ut ipse præfatur. Aldus impreßit Venetijs, cũ cæteris diuersorũ Græcis epistolis. Eiusdem epistolæ 7.Latinæ ad Ciceronem, habẽtur in libro epistolarum Ciceronis ad Brutum, & una in appendice eiusdem libri. Marci Bruti & C. Caßij prætoris ad M. Antonium conſ.epistolæ 2. libro undecimo familiarium Ciceronis epistolarum extant.

Marci Cælij epistolæ 18. ad Ciceronem extãt, ex quibus totus liber octauus familiarium Ciceronis epistolarum conficitur.

Marci Catonis ad Ciceronem epistola lib.15. familiarium epistolarum.

Marci Catonis de re rustica lib.1.excusus Lugduni apud Gryphium, et alibi,cum reliquis rei rusticæ scriptoribus.

Marcus Cornutus citatur à Fulgentio.

Marci episcopi liber ad Nicolaum quendam,extat Græcè in Italia.

S.Marci Eremitæ Gnomæ græcæ de lege spirituali, item de ijs qui se putant iustificari ex operibus:impressæ Haganoæ, 1531. cũ translatione Vincentij Obsopœi.meminit earũ idẽ Vincentius in prefatione Maximi in Hecatontades.4. de charitate.

Marcus Fabius Caluus Rauennas,omnia Hippocratis opera uertit, & scripsit Simulachrum antiquæ urbis Romæ,ad Clementem 7.excusum Romæ 1532.

Marcus Fabius Quintilianus,Institutionum Oratoriarũ libros 16.scripsit,unà cum Declamationibus aliquot,uarijs in locis excusas.sed ex recognitione Ioachimi Camerarij, & Ioan. Sichardi,aliorumq; doctorũ, itẽ expositione præcipuorũ locorũ libri primi & secundi per eundẽ Camerariũ,et annotatiunculis doctorũ in reliquorũ quoq; librorũ locis difficilioribus,Coloniæ apud Gymnicũ, et Basileæ apud Brylingerum 1550. item Lug. apud Gryphiũ,1536. cum Gulielmi Philãdri castigationib. sparsim adiectis.

Marcus

Marcus Fabius Victorinus: uide Marius.

Marcus Fuluius Nobilior, libros fastorum composuit, eosq; in æde Musarum & Herculis posuit Macrob. & Volat.

Marci Furij Bibaculi meminit Suetonius de claris grãmaticis, & P. Crinitus de poetis Latinis. Vide Gyraldũ de poetis Latinis.

Marci Gatinariæ medicinæ expositio in nonum Rhazæ ad Almansorem, de curandis morbis à capite ad pedes, excusa Lugduni, 1532. apud Vincentium de Portonarijs cũ Blasij, Cæsaris Landulphi, & Sebastiani Aquilani libellis de febribus, ac eiusdẽ Aquilani de morbo Gallico: deinde Basileæ apud Henricum Petrum, 1537.

Marci de Grandual apologia de Magdal. impressa.

D. Marci Heremitæ capitula de lege spiritali, Vincẽtio Obsopœo interprete, excudit Basileæ Henricus Petri, cum alijs ueterum Theologorum opusculis, anno 1551.

Marci Hieronymi Vidæ Cremonẽ. poetæ & Albæ episcopi, opera poetica, impressa Lug. apud Gryphium 1537. et eodẽ anno Basileæ apud Rob. Vuinter. Sunt autem hæc: Christiados, hoc est de Christi uita, gestis, ac morte li. 6. de arte poetica li. 3. de bombycũ cura ac usu li. 2. de ludo scachorum li. 1. Hymni, Odæ, Bucolica, epistola ad Ioã. Matthæum Gybertum.

Marcus Irenæus quidã nuper scripsit encomiũ Frãciæ: Crato Mylius excudit, 1539.

Marcus Hopperus Basiliẽsis, D. Andreæ præsbyteri cõcionẽ de salutatione Angelica è Græco sermone in Latinum trãstulit, excusã Basileæ apud Henricũ Petrũ cum alijs quibusdã orthodoxis scriptoribus, an. 1550. Trãstulit etiã 15. librũ Eusebij de præparatione Euangelica, excusum cũ Eusebij operibus apud eundẽ. Scripsit præterea præfationes in Damascenũ, Eusebiũ, et Strabonem.

Marci Iunioris, aliàs Pompeij, hexastichon libro 1. Florilegij Græci.

Marci Leonelli Fauentini de Victorijs, de ægritudinibus infantium liber, impressus 1544. apud Georgium Rhuffnerum.

Marci Lepidi Imper. & Pont. max. epistola ad Senat. plebemq; Romanã, libro 10. familiarium Ciceronis epistolarum. Eiusdem ad Ciceronem epistola, ibidem.

Marci à Machari uerba apud Cyprianũ, in sententijs episcoporum de hæreticis bap.

Marci Manilij Astronomicon uersibus heroicis ad Aug. Cæsarem libri quinq;, impreßi Venetijs apud Aldum cũ Iul. Firmico et alijs astronomicis: et Basileæ apud Heruagium cum eodẽ Firmico, &c. uide Manil.

Marci Marulli Spalatẽsis Euangelistariũ, sub fidei, spei et charitatis titulis in septẽ libros partitũ: impressum Coloniæ, 1532. cũ Meginhardi libro de fide. Marulli Epigrãmata typis excusa sunt. de religiose uiuẽdi institutione li. 6. per exẽpla, ex ueteri, nouoq; testamento collecta, ex authoribus quoq; D. Hieronymo presbytero, Gregorio põt. max. Eusebio Cæsariẽsi, Ioã. Caßiano, nõnullisq; alijs qui uitas conscripsere sanctorũ: digesta per capita siue locos communes 70. Petrus Quentel excudit. Coloniæ, et Ioan. Soter Salingaci, 1540. & Basileæ Adam Petri, 1513.

Marci Messalæ auguris libros citat Gellius li. 13. cap. 14. et Fenestella ex eodẽ in præfatione libelli de Magistratibus Ro.

Marcus monachus et discipulus sancti Benedicti, scripsit post beatum Gregorium Papam, heroico carmine, uitam sancti Benedicti li. 1. & quædam alia. Claruit anno 610. Vide ne hic idẽ sit cum Marco Eremita, de quo suprà dictum est.

Beati patris Marci de pœnitẽtia sermones octo, et alij sermones diuersi, Romæ extant Græce: & Opus monasticũ, ibidem.

Marcus Musurus Cretensis scripsit epigrammata gr. aliquot, præcipue in Græcos libros per Nicolaum Blastum Venetijs impressos,

pressos circa annũ 1500. itẽ præfationes aliquas prosa, ut in Etymologicõ Græcũ, &c.

Marci papæ decreta, cum reliquis impressa sunt Coloniæ. Eius de missione capitulorũ Niceni Cõcilij Athanasio & omnibus Aegyptiorũ episcopis, habentur cũ Athanasij operibus. Itẽ cũ recognitionibus Clemẽtis Basileæ impressis, epistola 1.

Marcus Popilio insignis grammaticus, natione Syrus, cõposuit multa uolumina, ex quibus opusculum annaliũ elenchorũ sexdecim millibus numûm cuidam uendidit, quos libros Orbilius suppressos redemit, uulgandosq; autoris nomine curauit.

Marci Porcij Catonis fragmẽta ex libris Originũ, de gentibus Italiæ, impressa Basileæ à Bebelio 1530. cum Myrsilo et alijs antiquiss. authoribus. Orationẽ de lege Oppia contra L. Valerium. Vuechelus excudit Parisijs.

Marci Terentij Varronis dẽ re rustica ad Fundaniã uxorem lib. 3. quos octogenarius scripsit, partim expertus, partim ut legit, partim ut à peritis audiuit. impressi cũ cæteris rei rusticæ scriptoribus Latinis. in Geoponicis Constantino inscriptis citantur fragmẽta quædã ex Varrone. Eiusdẽ de lingua Latina et de uerborũ origine ad Ciceronẽ li. 3. et de analogia lib. 3. impressi cum Cornucopiæ Perotti Basileæ. Scripsit etiã rogatu Pompeij librũ de mõdo habẽdi senatum, cuius meminit Fenestella cap. 1. de Magistratibus Ro. & Gell. li. 14. cap. 7. item libros de ædibus sacris, quorum meminit Georgius Fabricius cap. 9. suæ Romæ.

Marci Tullij Ciceronis opera primus excudit Aldus Venetijs, deinde Cratãder Basileæ, postea Heruagius ibidẽ quatuor tomis distincta, ad uetustissimorũ codicum collationẽ multis in locis ultra superiores editiones restituta. & Rob. Stephanus Parisijs 1539. ex P. Victorij codicibus, elegantissimis characteribus: et Ribelius Argẽtorati, 1540. ex emendatione Ioã. Sturmij, post postremam Naugerianã et Victorianã correctionẽ, ita ut Aldinæ editioni omnia et paginarũ et uersuum numero atq; longitudine respõdeant. Paulus Manutius Aldi filius eodẽ an. & sequẽte, Venetijs (præter Rhetorica impressa 1533) omnia de integro Ciceronis opera excudit. Primo Tomo Heruagianæ editionis continentur, uita Ciceronis ex T. Liuio. ad C. Herenniũ Rhetoricorũ lib. 4. de inuentione, quæ et uetus rhetorica, libri 2. topicorũ ad Trebatiũ lib. 1. de partitione oratoria dialogus 1. de oratore ad Q. Fratrẽ libri 3. Brutus, siue de claris oratoribus li. 1. orator ad M. Brutum, uel de perfecto oratore li. 1. de optimo genere oratorũ præfatio quædã. Aeschinis cõtra Ctesiphontẽ de coronatione Demosthenis accusatio, & Demosthenis defensio, Leonardo Aretino interprete: nã Ciceronis traductio intercidit. Secundo Tomo hæc sunt. Demosthenis et Ciceronis cõparationes ex Quintiliano et Plutarcho. orationes quinquagintaseptem, pro P. Quintio, pro S. Roscio Amerino, pro Q. Roscio Comœdo, cũ sex sequentibus in C. Verrẽ accusationibus. pro M. Fonteio oratio mutilata, pro A. Cecinna, pro lege Manilia ad P. R. pro A. Cluẽtio Habito, pro lege Agraria cõtra P. Seruiliũ Rullũ Trib. pleb. in Senatu ad P.R. pro C. Rabirio perduellionis reo ad Quirites, in L. Catilinam inuectiuæ, pro L. Murena, pro L. Flacco, pro P. Sylla, pro A. Licinio Archia poeta, ad equites Romanos antequam iret in exilium, ad Quirites post reditum suum, post reditum in senatu, pro domo sua ad pontifices, de aruspicum responsis in senatu. pro C. Plancio, pro P. Sestio, in Vatinium, pro M. Cælio, pro L. Cornelio Balbo, de prouincijs consularibus, in L. Pisonem imperfecta, pro T. Annio Milone, pro C. Rabirio Posthumo,

pro M. Marcello, pro Q. Ligario ad C. Cæsarem, pro rege Deiotaro ad Cæsarem, in M. Antonium Philippicæ. C. Crispi Salustij in Cic. oratio, M.T. Ciceronis recriminatio. Tomi tertij opera. Interpretationes Græcarum dictionũ atq; locutionum, quæ in Ciceronis scriptis reperiuntur. epistolarũ familiarium libri 16. quibus & aliorum epistolæ interferuntur. epistolarum ad T. Pomponium Atticum li. 16. uita T.P. Attici per Corneliũ Nepotem. Tomi quarti catalogus. M.T. Ciceronis ex Plutarcho uita, Achille Philerote Bocchio interprete. Academicarum quæstionum liber primus imperfectus, & quartus: colloquuntur autem Cicero, Atticus, & M. Varro. de finibus bonorum et malorum ad Brutum lib. 5. præcipuè ex Platonis sententia. Tusculanarum quæstionum ad M. Brutum lib. 5. primus, inscribitur de contemnenda morte. secundus, de tolerando dolore. tertius, de ægritudine lenienda. quartus, de reliquis animi perturbationibus. quintus, ad beatè uiuendum uirtutem seipsa esse contentam. De natura deorum lib. 3. in quibus nihil asseritur, sed philosophorum sententiæ in medio ponuntur, colloquentibus C. Cotta, C. Velleio Senatore, Q. Lucilio Balbo Stoico, & Cicerone Academico. de Diuinatione, siue sciẽtia rerum futurarum libri 2. de Fato, et de enunciationibus quæ uocantur δυνατὰ, liber mancus. de Legibus li. 2. dialogo conscripti, ad imitationem Platonis. de Officijs ad M. filium li. 3. Lælius, seu de amicitia dialogus. Cato maior, seu de senectute dialogus. Paradoxa sex ad M. Brutum, ex sententia Stoicorum, & Socratica, qualia M. Cato Bruti auunculus sæpe tractare solebat. de uniuersitate liber, ex Timæo Platonis conuersus. Q. Ciceronis de petitione consulatus ad M. Tullium fratrem liber. appendix de re militari incerto autore, quanquam uulgo Ciceroni tribuatur. Fragmentum interpretationis in Arati phænomena, quod ab eo adhuc adolescente emissum constat. Circunfertur etiam Synonymorum quidam libellus cum epistolio Ciceronis ad L. Veturium, pseudepigraphus, ut apparet, impressus. M.T. Ciceronis libros de gloria, uita beata, & quasdã orationes hactenus non uisas, Beatus Rhenanus in epistola impressa cum libris eius de rebus Germanicis, ab amico quodam tanquam apud ipsum extantes, petit.

Marci Valerij Martialis epigrãmatum lib. 14. impreßi Venetijs ab Aldo, Lugduni, & alibi, etiam cum commentarijs: & Basileæ apud Heruagium, cum annotationibus Micylli. postremò Tiguri ex repurgatione Gesneri, in locos digesta. Vixit Romæ sub Domitiano & Nerua Cæsaribus.

Marcus Varro libros de sacris ædibus scripsit, Georgio Fabricio teste, cap. 9. suæ Romæ. Vide L. Terentium Varronem. *

Marci Vigerij S. Mariæ trans Tyberim presbyteri, in Decachordum Christianum ad Iul. Pont. max. lib. 2. impreßi.

Marcus Vigerius episcopus Senogalliensis, scripsit dialogum de tollendis abusibus ecclesiæ.

Marci Vitruuij de architectura lib. 10. impreßi Venetijs, 1511. ex castigatione Ioan. Iocundi, cũ figuris & indice: & Florentiæ apud hæredes Philippi Iũtæ 1522. cũ S. Iulio Frontino de aquæductibus urbis Romæ. Ratio architecturæ antiquæ ex Vitruuio et alijs ueteribus decerpta, primum Hispanicè edita autore Iacobo Sacredo, deinde Gallicè Parisijs apud Colinæum cum figuris. Vitruuij liber de hexagonis, heptagonis, & id genus, anno 1494. inuentus in cœnobio quodam ad Bobium oppidum. Raph. Volaterranus Geographiæ lib. 4.

Mariæ cuiusdã sororis Moysi liber, alchymisticus puto, circũfertur manuscriptus.

Mardochæi *nomine epistolam quandam ad* Alexandrum *manuscriptam, uidisse se* C. Gesnerus *in* Bibliotheca *sua testatur.* Hunc *putant nonnulli scripsisse librum* Esther, *historiam ueteris* Testamēti. Extat *& inter* Thalmudica Mardochæi *scriptū de ritibus* Iudæorum.

Mares *episcopus* Bithynicæ Chalcedonis *in* Iulianum *inuehitur, apud* Suidam: *quem, si libet, consule.*

Marianus *monachus* Fuldensis, *ordinis sancti* Benedicti, *natione* Scotus, *scripsit ab initio mūdi usq; ad sua tempora Chronicam insignem lib.* 3. *de concordantia* Euangelistarum *lib.* 1. *de computo quoq; lib.* 1. *et quædam alia. Claruit anno* 1086.

Mariani Sancti Barolitani, *natione* Itali, *medici nostra ætate* Venetijs *experientia clariss. opera quædam impressa* Venetijs *apud* Iuntas, 1543. *nempe, cōmentaria in* Auicennæ *textum de apostematibus calidis, de contusione & attritione, de casu & offensione, de caluariæ curatione, compendium in* Chirurgia. *libellus de lapide renum, seorsim quoq; excusus* Parisijs *apud* Vuechelū. *libellus aureus de lapide uesicæ per incisionem extrahendo, cum figuris instrumentorum. libellus quidditatiuus de modo examinandi medicos chirurgicos. Oratio de laudibus medicinæ. In præfatione inuehitur ad uersus recentiores medicos* Græcæ *linguæ studiosos, &* Auicennā *defendit. Stilus rudis est ac barbarus. Claruit an.* Do. 1544.

Mariani *cuiusdam* Suidas *meminit, qui scripserit metaphrases* Theocriti, Apollonij, Callimachi, Arati.

Mariani Scholastici *epigrammata* 6. *extant lib.* 4. Florilegij Græci.

Marianus Scotus, *scripsit à condito mundo ad sua usq; tempora annales* Chronicorum, Buangelistarum *concordiam, de uniuersali computo, emendationes* Dionysij, *annotationes scripturarum, & alia multa.* Obijt Moguntiæ *anno* 1086.

Marianus Socinus *maior, & alter iunior, siue nepos illius, eiusdem nominis, ambo iurisperiti fuere in* Italia. *Scripta eius hæc citantur:* Fallentiæ, *impressæ.* Repertorium nouum. *consiliorum uolumina* 4. *in* 2. *infortiati de legatis* 1. *l. sciendum. super* 1. *ff. uet. lectura super* Decretal. *de iuramento calumniæ. de for. com. in* 2. Decr. *de libel. obla. de mutuis petit. de litis contesta. in* 3. Decr. *super* Rubr. *et ne cleri. uel mon. c. sententia maria. in* 5. *de accusatione. c. ueniens. &* De homicidio. *c. ad audientiam.* Item *de instantia, in c. uenerabil. de iudi. de testibus post publicationem fraternitatis, de uisitatione.* Vide Aeneam Syluium *in fine capitis* 55. *descriptionis* Europæ.

Marianus, *natione* Romanus, *patria* Zinizanensis, *ordinis eremitarum* S. Augustini, *theologus consultissimus, ac totius ordinis generalis* Prior, &c. Quanta *huius uiri doctrina, quanta eloquentiæ uis ac maiestas fuerit, partim ex sermonibus, partim ex epistolis & orationibus à se eruditissimè editis quisque dilucidè elicere potest. scripsit sermones uarios, & orationum lib.* 1. *epistolarum lib.* 1. *Claruit anno* 1500.

Mariæ Sypontini *oratio, nescio cuius argumenti, excusa est in* Italia.

Marini Barletij Scodrensis *sacerdotis, de uita, moribus, ac rebus gestis, præcipuè aduersus* Turcas, Georgij Castrioti Epirotarum *principis (qui propter celeberrima facinora* Scanderbegus, *id est* Alexāder *dominus uel magnus cognominatus fuit) libri tredecim, eleganter conscripti:* Crato Mylius *excudit* Argentorati, 1537.

Marini Becichemi Scodrensis *opera quædam impressa feruntur: nempe, prælectio in* Plinium *excusa* Lutetiæ, *cum alijs, &c. ratio scribendarum epistolarum, im-*

pressa:

pressa Basileæ,1541. apud Oporinum. castigationes eius in libros Ciceronis de oratore, de Inuentione, & in Rhetorica ad Herenniũ Rob. Vuinter excudit Basileæ,1541. cum cõmentarijs diuersorum in omnes Ciceronis libros de Arte rhetorica.

Marinus Neapolitanus philosophus & rhetor, discipulus & successor Procli, uitam eius prosa & uersibus conscripsit, quæ etiamnũ extat. Vide plura apud Suidã, qui duobus prox. locis Marini meminit.

Marinus Sanutus, patricius Venetus, scripsit de magistratibus Venetis lib.1. de uitis principum Venet. li.1. de bello Gallico libros quosdam & Latinè & uulgariter. et alia quædam. de huius uiri scriptis uide præfationem Aldi in opera Angeli Politiani.

Marinus Tyrius, libros de Geographia scripsit, unde sua Ptolemæus mutuo accepit, qui eum sæpe interpolat & corrigit. Volat. lib.17. Vrb. com.

Marius Galeota Monasteratij princeps, uertit aliquot orationes Gregorij Nazianzeni: et nescio quæ opuscula Plutarchi.

Marius Maximus principes Romanos descripsit. Raph. Volater. Politianus intercidisse conqueritur.

Marij Nizolij Brixellensis obseruationes in Ciceronem, ordine literarum digestæ, quibus omnis uerè Latinè loquendi ratio, & quot quibusq; modis unaquæq; uox distingui uariariq; possit, per exempla Ciceronis planè demonstratur: liber, qui omnium grammaticorum uicem unus cumulatè præstet, & ad quam quasi normam si cuncta eorum præcepta requirantur ac dirigantur, facile uera ne sint, an falsa, appareat. Deniq; omnibus bene dicendi atq; eloquentiæ Latinæ studiosis summè utilis ac necessarius, diligentissima cura ac maximis laboribus collectus. Accessit præterea diuersarum Ciceronis editionum collatio, qua ceu Thesei filo in singulis locis inquirendis, uti commodissimè ac citra negocium licebit. Robert. Vuinter excudit Basileæ, anno 1536. & rursus anno 1541. adiectis etiam illis uocabulis quæ Basilius Zanchus post Nizolium ex Cicerone collegerat. Et Heruagius demum anno Domini 1548. cum magna accessione uerborũ Ciceronis, per Cœlium Secundum Curionem.

Marius Philelfus, Francisci Philelfi supradicti filius, eques auratus (quales nostri milites appellãt) & laureatus poeta, scripsit inter cætera opus præclarum præceptorum Artis rhetoricæ, distinctum in li. 3. Orationes elegantes lib. 1. Epistolarum ad diuersos lib. 1. cantilenas & rhythmos. Sed & alia multa metro & prosa composuit, quæ ad me non uenerunt. Claruit anno 148.

Marij Rustici librum Domitius Calderinus, cæteris incognitum, se gloriabatur è Gallia attulisse: qui tamen codex, ne extincto quidem illo, unquam apparuit. Ang. Politianus in præfatione in Sueton.

Marius Salomonius Albertischus, eques Romanus, Baptistæ Caccialupi auditor, in gratiam Iulij medices Cardinalis instituit disputationem super lege Gallus in ff. Tit. de liberis & posthumis, quam publicè exegit in magno Cardinalium 22. Episcoporum, iureconsultorum, & omnis generis doctorum conuentu. posteaq; in iustos commentarios redactam edidit. Hortatu Leonis X. pontificis, iam senex incœperat in libros ff. exactiorem interpretationem conscribere, iamq; in librum 1. absoluerat, cum morte interceptus perijt. scripsit præterea repetitiones & tractatus aliquot, quæ uulgo impressa habentur. Item commentaria de probationibus, et libros de principatu ad Leonẽ X. plura Io. Fichardus in eius uita. Eius cõmentarioli in librum

Pandectarum iuris, cum pulcherrimis annotationibus, & inter cætera uerus & hactenus non perceptus sensus l.1. de iust. & iure. Tractatus de bono & æquo ab alijs non explicitus. Repetitio in l. ut uim. item in l. omnes populi, conciliatis ueterum & nouellorum iurisconsultorum traditionibus, commentariorum lib. 6. Tractatus de uoluntario & inuoluntario. Vera enarratio in l.1. & l. penul. de constit. princ. Similiter & in l.1. de Senatoribus, & in sequentes legum titulos usq; in finem: Cratander excudit Basileæ, 1530. In l. Gallus, & in §. Responsa prudentū paradoxa: ibidem eodem tempore excusa. Citatur quoq; scriptū eius de origine iuris l.1. & 2. & commentarius peculiaris in 1. ff. uet. usq; tt. de officio assessoris, inclusiuè.

Marius Sergius. Vide in Seruio.

Marius Victorinus Afer D. Hieronymi præceptor, ab alijs M. Fabius Victorinus nominatur, conuersus ad fidem Christi in senectute sua, scripsit contra Arianos lib. 2. de sancta Trinitate lib. 1. contra hæreticos lib. 1. de homousio quoq; lib. 1. de Trinitate hymnorum lib. 1. in epistolas apostoli Pauli li. 14. & quædam alia. libros contra Arium & hymnos, Hen. Petrus excudit Basileæ, 1528. cum uarijs aliorum opusculis contra hæreticos. Eius commentarij in Ciceronis rhetoricam ueterem, siue de inuentione libros 2. impreßi Venetijs, 1500. & Coloniæ apud Gymnicum, 1535. ex castigatione Gyberti Longolij, cum eiusdem Gyberti annotationibus in obscuros locos rhetoricorum ad Herennium; et Parisijs, 1537. apud Rob. Stephanū. Postremò Basileæ, 1541. à Rob. Vuinter, cum commentarijs diuersorum in omnes rhetoricos Ciceronis libros. Extat etiam Porphyrij Isagoge, ex translatione Victorini, cum Boetij commentarijs.

Marij Victorini grāmatici et rhetoris de enunciatione literarum, orthographia et ratione carminum siue metris comicis libri 4. excusi Basileæ apud Adam Petrum cum Rhemnio Palæmone, & alijs antiquis Grāmaticis, 1527. Extant et eius in poetica commentarij exquisitæ frugis, si integri & non mutili à studiosis haberentur. Marij Victorini Afri confutatorium Candidi Ariani de generatione diuini uerbi, excudit Basileæ Io. Oporinus, cum Ziegleri conceptionibus in Genesim, anno 1548. claruit an. 360.

Marlandes scriptor citatur apud Fulgentium in Mytholog.

Marsias autor citatur apud Plutarchum in uita Demosthenis.

Marsilius Andreasius Mantuanus, scripsit Italico sermone orationem doctißimam de amplitudine misericordiæ Dei, quam in Latinum sermonem conuersam excudit Oporinus Basileæ anno 1550.

Marsilij Physica, commentarij de generatione & corruptione, Opus de religione Christiana: libri sunt impreßi in Italia, haud scio an unius autoris. Conijcio tamen, physica & commentarios de generatione esse Marsilij de Ingen, de quo inferius.

Marsilius Ficinus, patria Florentinus, scripsit multa præclara opuscula, de quibus feruntur: Theologia notabilis lib. 1. de intellectu & intelligentia lib. 1. in conuiuium Platonis lib. 1. epistolarum lib. plures. de triplici uita lib. 3. Apologia, in qua agitur de medicina & astrologia, quòd ad sacerdotes pertineant: & de uita mundi, deq; magia et magis: qui Christum statim natum salutarunt. Item antidotum Epidemiorum & præseruationem secundæ ualetudinis: Cratander excudit Basileæ anno 1532. eiusdem opus de triplici uita, de uoluptate lib. 1. de sole & lumine li. 2. Apologia in librum suum de lumine. libellus de magis. quod necessaria sit securitas & tranquillitas animi: uno uolumine

lumine excusa sunt Venetijs apud Aldum. de animorum immortalitate & æterna felicitate li. 18. ad Laurentium Medicen, typis excusi. Epistolarū uolumen iustum, impressum in Italia, & olim in Germania. Theologiam naturalem, typis excusam. epistolā Veritatis de institutione principis ad Cardinalem Riarium: oratio Christiani gregis ad Xystum pont. Rom. declamatiuncula ad genus humanum de uitæ institutione. de officijs. oratio ad Deum theologica. Hæc Thomas Vuolff. excudit Basileæ, 1519. E Græco autem transtulit in Latinum: librum Xenocratis Platonici de morte, ad Petrum Medicem: ad Ioannem Caualcantem, Speusippi, Alcinoi, & Pythagoræ opuscula traduxit. Dionysium martyrem de mystica theologia & diuinis nominibus, quæ translatio excusa est Coloniæ, 1536. cum Dionysij Carthusiani cōmentarijs in omnes libros Dionys. martyris: et Venetijs, 1538. Latinè & Græcè cum commentarijs per ipsum Ficinum adiectis. item Plotinum, quem doctißimis insuper cōmentarijs enarrauit. Platonis opera omnia Latina fecit, & illustrauit argumentis, quæ compendiorum quoq; & commentariorum uicem præstant: impressa Basileæ in officina Frobeniana, ex recognitione Simonis Grynæi. Aeneæ Platonici Theophrastum, cuius suprà meminimus. ex Athenagoræ philosophi Græco libro de resurrectione summam in duo capita redegit; impressa olim Basileæ cum Aenea Platonico. Paraphrases in Theophrastum & Priscianum de sensu, phantasia, intellectu, et alia quædam Marsilij, Aldus excudit Venetijs. Paraphrases in Iamblichū de mysterijs Aegyptiorum, &c. Claruit anno 1490.

Marsilius de Ingen, natione Anglicus, uel (ut alij uolunt) Germanus, primus Heydelbergensis gymnasij plantator, scripsit quæstiones sententiarum lib. 4. dialecticam lib. 1. commentariorum in Aristotelem, lib. plures. & quædam alia. Claruit an. 1394.

Marsilius Patauinus edidit librum qui inscribitur Defensor pacis, de re imperatoria & pontificia, id est de potestate Papæ & imperatoris, in 3. partes sectū, impress. Basileæ 1522. cū præfatione Licentij Euangeli sacerdotis. Claruit anno 1324.

Marsilij de S. Sophia tractatus, siue receptæ, id est medicaminū particulariū compositiones super prima Fen quarti Auicennæ de febribus, unà cum cura omnium accidentium in febribus, quæ æquipollet practicæ à capite usq; ad pedes, impressæ Lugduni, 1507. Extant & cōsilia eius medica, maximè de auditu, tinnitu aurium, de sephiros, &c. Marsilij comentaria super posteriore parte quartæ Fen primi canonis Auicennæ.

Marsyas Pellæus historicus, scripsit Macedonica. Est & alter Marsyas Philippen. historicus iunior. Athenæus et Suidas. Marsyas Tabenus historicus, scripsit archæologiæ libros 12. Fabulosa lib. 7. et alia quædam de patria sua. Suidas.

Martia Proba Britannorum regina, omnibus penè liberalium artium disciplinis imbuta, patrias scripsit ac condidit leges, quas Martianas posteri uocarunt, eas Alphredus in Saxonicam deinde linguam uertit. Claruit anno à mundo condito 3615. ante Christum 348.

D. Martialis Apostoli ad Burdegalenses epistolam in XXVIII. capita distinctam, excudit Henricus Petri Basileæ, cum alijs ueterum theologorū opusculis, an. 1551.

Martiani imperatoris A. legum nouellarum liber excusus Basileæ apud Hen. Petrum, cum Theodosiano codice, 1528. cum interpretatione instar epitomes.

Martiani Minei Felicis Capellæ Carthaginen. de nuptijs Philologiæ & Mercurij lib. 2. Eiusdem de septem artibus liberali-

bus libri singuli. Henricus Petrus excudit Basileæ, 1532.

Martianus Rota medicus Venetus, translationes aliquot librorũ Galeni castigauit in editione omniũ Galeni operũ, quæ ante paucos annos Venetijs exiuerunt.

Martini Papæ epistola, cum pontificum decretis impressa.

Martini cuiusdam (fortè Prædicatorum ordinis, de quo inferius) sermones sacri, impreßi in Italia.

Martini cuiusdam legum professoris circa annũ 1190. pleræq; in iure decisiones à posteris in cõtrouersiam uocatæ, confutatæq; sunt: adeò ut alicubi Iason dicere non uereatur, Martinum nihil unquam sani uerĩq; dixisse. Ioan. Fichardus.

Martinus Acakia Catalaunensis medicus, Galeni de ratione curandi ad Glauconem libros duos Latinos fecit, & commentarios addidit: Colinæus impreßit Parisijs, 1538. Claruit anno 1530.

Martinus de Arles scripsit de superstitionibus.

* Martinus Becichemus, scripsit annotationes in lib. 1. Plinij de naturali historia.

Martini Boleri scholia in orationem Ciceronis pro A. Licinio Archia, impressa Parisijs, 1539. Claruit anno 1529.

Martini Borrhai, aliàs Cellarij, Stugardiani, Germani, de censura ueri & falsi libri tres: nempe de pronunciato lib. 1. ex Aristotelis περὶ ἑρμηνείας libro. de syllogismo libri 2. ex Aristotelis τῶν ἀναλυτικῶν προτέρων libris: Leonardus Hospinianus impreßit Basileæ anno 1541. Eius in Aristotelis Politicorum libros octo annotationes cum primis eruditas, Ioan. Oporinus excudit Basileæ, 1545. in Salomonis Ecclesiasten cõmentarium, cum præfatione ad Carolum V. Cæsarem, Rob. Vuinter excudit Basileæ 1539. Liber de operibus Dei, excusus Argentinæ. De ueteris & noui hominis ortu atq; natura, Axiomata sacrarum literarum studiosis in celebri Basiliensi Academia, ad cognoscendam ueram pietatis salutisq; rationem proposita, & impressa Basileæ, anno 1548. de usu quem desperabundi Francisci Spieræ exemplum et doctrina adferat, iudicium, excusum cum Spieræ historia Basileæ, anno 1550. de ortu, natura, usu atq; discrimine eorum iubileorum quos Deus instituit, quidq; inter hos & falsos ab aduersario confictos intersit, libellum excusum Basileæ, anno 1550. Eiusdem στοιχεῖα Mathematica, elegantiß. figuris ab Orõtio illustrata, Parisijs excusa sunt, 1550. Commentarij ipsius in tres de Arte dicendi libros Aristotelis, hoc tempore excudebantur Basileæ, sumptibus Ioan. Oporini, apud Iacobum Parcum. Floruit Basileæ, anno 1551. *

Martinus Brennerus Bistriciensis, Antonij Bonfinij rerum Vngaricarum opus nuper in lucem dedit, & epistolam præfixit. Viuit nostra ætate, & eruditionis suæ monumenta quædam posteris relicturus speratur.

Martini Bouilli elegiæ funebres, excusæ sunt Brixiæ, anno 1519. *

Martinus Bucerus natione Germanus, multa literis mandauit, cùm uernaculo, tum Latino sermone, ex quibus hactenus mihi uisa sunt: Sacrorũ psalmorum libri quinq;, ad Ebraicam ueritatem planius quàm uulgo genuina uersione in Latinum traducti, primum appensis bona fide sententijs, deinde pari diligentia adnumeratis uerbis, & argumentis adiectis. Explanatio eorundem familiaris, qua præter scopum & ordinem dictorum, singulæ propè uoces explicantur. Tractati sunt etiam aliquot loci communes ex fonte scripturarum, adhibita autoritate patrum: Georgius Vlricher excudit Argentorati anno 1532. In sacra quatuor Euangelia

gelia enarrationes, Heruagius excudit Basileæ, anno Domini 1536. Metaphrases et enarrationes perpetuæ epistolarum D. Pauli apostoli. Dissidentium in speciem locorum scripturæ, & primarum hodie in religionis doctrina controuersiarum conciliationes & decisiones 42. impress. Argentorati apud Rihelium, anno 1536. Epistola D. Pauli ad Ephesios uersa paulò liberius, bona tamen fide sententiis Apostoli appensis, cum commentario: liber excusus Argentinæ. Tzephaniah, quem Sophoniam uulgo uocant, prophetarum epitomographus, ad Ebraicam ueritatem uersus, & commentario explanatus, excusus Argentorati apud Heruagium, anno 1528. Apologia, qua fidei suæ atq; doctrinæ circa Christi cœnam, quam tum ipse tum alij Ecclesiastæ Argentoratenses profitentur, rationem simpliciter reddit: libellus impressus 1526. Præfatio in quartum Tomum Postillæ Lutheranæ, continens summam doctrinæ Christi. Epistola explicans locum 1. Corinth. 10. An nescitis quod qui in stadio currunt, usq; ad, Sed plures illorum non approbauerit Deus. cum Annotationibus in quædā paucula Lutheri. Epistola Mar. Lutheri ad Ioan. Heruagium, superiora criminans: Responsio ad hanc, M. Buceri. item ad Pomeranum satisfactio pro uersione Psalterij: liber excusus anno 1527. De uera ecclesiarū in doctrina, ceremonijs, & disciplina, reconciliatione & compositione, liber excusus Argentorati apud Rihelium, 1542. Acta Colloquij in comitijs Imperij Ratisponæ habiti, quæ continent articulos de religione cōciliatos et nō cōciliatos oēs, ut ab ipso Imperatore, ordinibusq; Imperij ad iudicandum et deliberandū propositi sunt: liber ibidem excusus, editus est etiam Germanicè. Contra episcopum Abrincensem defensio, ibidem impressa, 1536. Martini Buceri & Bartolomæi Latomi scripta duo aduersaria, ibidem impressa anno 1544. Disputata Ratisbonæ in altero colloquio, anno Domini 1546. & collocutorum Augustanæ confessionis responsa, quæ ibi cœperant, completa, de iustificatione & locis doctrinæ Euangelicæ omnibus, quos doctrina de iustificatione complectitur. Tractata & decreta de concilianda religione, in Comitijs, Ratisbonensi, anno Domini 1545. & Augustanó, anno Domini 1548. Responsio ad Stephanum episcopum Vintoniensem, Anglum, de cœlibatu sacerdotum & cœnobitarum. Hæc omnia uno uolumine impressa, anno 1548. Scripsit etiam Germanicè, de uera animarum cura librum: & Catechismum minorem, in quo explicantur articuli fidei, oratio Dominica, decem præcepta, & Sacramenta. Postremò contra scriptum Pauli III. pontif. max. ad Carolū V. Imp. quo asseruerat ille, conuocationem Conciliorum & reformationem ecclesiasticam ad Cæsarem non pertinere: omnes Argentinæ excusi sunt, primus anno Domini 1538. secundus, 1543. tertius, 1545. Summam Christianæ doctrinæ, ac ueræ religionis, quæ ad annos iam 28. Argentinæ populo annunciata est, cum responsione ad libellum famosum, in quo Argentinensis ecclesiæ ministri Anabaptisticam doctrinam profiteri, falso accusati erant: liber impressus anno Domini 1548. De uero usu missæ ueteris ecclesiæ, liber impressus Argentinæ. Obijt in Anglia, anno 1551.

Martinus Cremonensis quædam in iure scripta reliquit.

Martini Dorpij sacræ theologiæ professoris Louanij, oratio in prælectionem epistolarum D. Pauli, in qua tractat de laudibus Pauli, de literis sacris ediscendis, de eloquentia, de pernicie sophistices, de sacrorum

codicum

codicum ad Græcos castigatione et linguarum peritia: adiecta est & Des. Erasmi epistola ad Dorpium, impressa Basileæ 1520. apud Frobenium. Parænesis Isocratis Rod. Agricola interprete, ex recognitione Dorpij, excusa est Argentorati, 1520.

Martinus episcopus Braccarensis concinnauit librum capitulorū ex diuersis concilijs collectorum.

Martinus episcopus Dumiensis cœnobij rector quondā & abbas, scripsit ad Mironē regē Galitiæ de quatuor uirtutibus quas cardinales appellant, instructum uolumen, quod uocare libuit formulam honestæ uitæ. epistolarum moraliū lib.1. & quædam alia. formula autem uitæ, aliàs inscribitur Cōsarcinatio de quatuor uirtutibus, antehac Senecæ falsò attributa: impressa est Basileæ, cū præfatione Gilberti Cognati. Claruit anno Domini 540.

* Martini episcopi Hispaniensis ad Mironem regem Sueuorū, de Christiani principis institutione librum, habet Vuolffgangus Lazius medicus et historicus Viennēsis.

Martinus de Fano utriusq; iuris professor, scripsit de actionibus li.1. de iudicio causarū lib.1. de exceptionibus. de modo studendi. de negatiua probanda. Claruit an. 1300.

Martinus Frechtus scripsit annotationes in Vuitichindi Saxonis rerum ab Henrico & Ottone I. impp. gestarum libros 3. excusæ Basileæ cum alijs multis. Claruit Vlmæ Sueuorum, anno 1544.

Martinus Garrati iurisperitus, scripsit de priuilegio & rescripto.

Martinus Gregorius medicus nostro tempore Lutetiæ, aliquot Galeni librorum translationes ad Græca exemplaria castigauit, utpote Medendi methodum, introductionem in pulsus, de motu musculorum lib. 2. de usu partium lib.17. de alimentorum facultatibus lib.3. de attenuante uictus ratione lib.1. qui omnes Parisijs ante paucos annos impressi sunt.

Martini Hilacomili instructio in Chartam itinerariam, excusa Argentorati, 1511. cum luculentiore ipsius Europæ enarratione per Ringmannum Philesium.

Martinus Laudensis iurisperitus scripsit commentarios super Feudis, in 1. ff. uet. de rei uendic. de bello & duello. de Cardinalibus. de dignitate. de crimine læsæ maiestatis. de milite. de primogenitura, de moneta. de priuilegio fisci. de priuilegio rescrip. de principibus. de consiliarijs et legatis principum, & de officialibus dominorum, de castellanis & castris, de confœderatis. disputationem de legitimatione spuriorū, quæ incipit, Augerius: & aliam de præscriptionibus, incipit Laudensis.

Martinus Lutherus, natione Germanus, monachus olim Eremitarum D. Augustini Vuittenbergæ in Saxonia, & sacræ Theologiæ doctor, plurima scripsit uernaculo & Latino sermone. cuius opera omnia post autoris mortem impressa sunt Vuittenbergæ apud Ioannē Lufft, Latinè, digesta in aliquot tomos, in quorum primo cōtinentur: Decem præcepta Vuittenbergæ prædicata. Propositiones de pœnitentia & indulgentijs, & quædā aliæ disputationes. Duodecim conciones, quarū aliquæ in Latinam linguam uersæ sunt. Epistola ad Cardinalem & Archiepiscopum Moguntinensem Albertum. Propositiones Ioannis Tetzelij, quibus defendit indulgentias contra Lutherum. epistola Lutheri scripta & missa cum propositionibus de indulgentijs, ad episcopū Brandenburgensem. Alia ad D. Ioannem Stupitium Augustinianæ familiæ uicariū. Alia ad Leonem X. Pontificem dedicatoria, præmissa resolutionibus. Resolutiones disputationum de uirtute indulgentiarum. Probationes conclusionum, quas disputauit Luthe-

rus in capitulo Heydelbergẽsi. Asterisci Lutheri aduersus obeliscos Beckij, &c. Dialogus Syluestri Prieratis, sacri Palatij Apostolici magistri, contra Lutheri conclusiones, &c. Respõsio Lutheri ad Dialogũ Syluestri. Replica Syluestri Prieratis, &c. ad Martinum Lutherum. Epitome respõsionis Syluestri ad M. Lutherum, cui præmissa est Lutheri epistola ad pium lectorẽ. Protestatio Lutheri breuis, &c. Epistola Lutheri ad lectorẽ cõtra Iacobũ Hochstraten. Quod iustus etiam inter bene operandum peccet, contra Scholasticos. Instructio pro confessione peccatorum abbreuianda. Synodi Augustinianorũ de libertate Monachorũ, sentẽtia. Ad piũ lectorẽ epistola. Epistola imperatoris Maximiliani, missa ex conuentu Augustano ad Leonẽ X. põtificẽ Max. Breue Leonis X. ad Fridericum Saxoniæ ducem, &c. Aliud ad Thomam Caietanum Cardinalẽ, &c. Epistola Academiæ Vuittenbergensis ad Carolũ Miltitiũ, &c. alia eiusdẽ ad Leonem X. Ro. pontificem. Acta Lutheri apud legatũ Apostolicũ Thomam Caietanum Augustæ, &c. Epistola Lutheri ad Philippum Melanch. & breuis commemoratio rerum quæ tum Augustæ gestæ sunt. Epistolæ duæ Lutheri ad Cardinalem Caietanũ. Appellatio Lutheri prima à Caietano ad papã. Epistolæ Thomæ Caietani ad Fridericum Saxoniæ ducem. Responsio Friderici ducis ad epistolam Caietani. Lutheri epistola ad Electorem Fridericũ. Epistola Academiæ Vuittenbergensis ad Fridericum electorem. Responsio Friderici electoris ad epistolam Cardinalis Raphaelis, &c. Noua decretalis & ultima Leonis X. pontificis Ro. de indulgentijs. Appellatio secunda Lutheri, à Papa ad Concilium. Breue Leonis X. ad Degenbardũ Pfeffinger, &c. Aliud eiusdem argumenti ad Georgium Spalatinum. Acta Lutheri cum Carolo Miltitio Aldenburgi. Epistola Lutheri ad Leonem X. pont. Max. missa per Miltitium. Epistola Erasmi Roterodami ad Fridericum Saxoniæ ducem, &c. Responsio Electoris Friderici ad Erasmum. Epistola Lutheri ad fratres Ordinis minorum, conuentus Luterboccensis. Disputatio & excusatio M. Lutheri aduersus criminationes Eccij. Eccij positiones contra Martinum Lutherum. Disputatio Lipsica. sermo Lutheri Lipsiæ in arce prædicatus, &c. Resolutiones Lutheranæ super propositionibus suis Lipsiæ disputatis. Epistola Lutheri præmissa Resolutioni super propositione 13. Epistola Ioannis Eccij ad Iacobum Hochstratensem. Philippi Melanch. epistola de Lipsica disputatione. Excusatio Ioannis Eccij. Defensio Philippi Mel. contra Ioannem Eccium, ad Aegocerotẽ Emseranum Martini Lutheri additio. ad Ioannem Eccium M. Lutheri epistola super expurgat. Ecciana. Contra Eccij malignum iudicium Lutheri defensio. Articuli hæretici Ioannis Eccij. Canonicorum indoctorum Lutheran. responsio ad Ioannem Eccium. Epistola Philippi Mel. præmissa disputationibus D. M. Lutheri. Disputationes M. Lutheri ab an. Christi 1519. usq; ad annum 1545. Epistola Lutheri præmissa disputationibus Philippi Mel. Disputationes Phil. Mel. Loci doctrinæ Christianæ præcipui. Hæc omnia impressa Vuitenbergæ per Ioannem Lufft, anno 1545. In secundo Tomo, Epistola Lutheri ad Leonem X. De libertate Christiana. Tesseradecas consolatoria. Epistola Lutheri ad Fridericum Electorem Saxoniæ. Confitendi ratio Lutheri. Lutheri responsio ad schedulã inhibitionis, &c. Acta Academiæ Louaniensis contra Lutherum. Cõdemnatio doctrinalis librorũ Lutheri per Louanienses & Colonienses facta. Responsio Lutheri ad articulos, quos Louanienses & Colonienses uelut hæreticos condemna-

 runt.

runt. Ad Carolum V. imperatorem Lutheri epistola. Lutheri oblatio, seu protestatio. Epistola Lutheri ad Cardinalem & Archiepiscopū Moguntinensem Albertū. Eiusdem Alberti Cardinalis responsio. Epistola Lutheri ad episcopum Mersburgensem. Episcopi responsio. Epistola Ioannis Eccij, sedis papisticæ nuntij. Epistola Huldrichi de Hutten ad Lutherum. Exemplum responsionis scriptæ à duce Saxoniæ ad Valentinum à Dietleben. Breue Leonis X. pontificis Max. ad Fridericum Saxoniæ ducem. Appellatio Lutheri à Papa ad Concilium. Pictura Romanæ Curiæ, ex epistola quadam Huldrichi de Hutten ad Saxoniæ ducem. Bulla Leonis X. pontificis, contra errores M. Lutheri, & sequacium. De captiuitate Babylonica præludium Lutheri. Aduersus execrabilem Antichristi bullam Lutherus. Assertio omnium articulorum Lutheri per bullam Leonis pontificis nouissimam damnatorum. Axiomata Erasmi Roterodami pro causa Lutheri. Breuis commemoratio rerum Coloniæ gestarum in causa Lutheri. Responsum Friderici ducis Saxoniæ datum legatis pontificijs. Cōsilium cuiusdam ex animo cupientis esse consultū & Romani pontificis dignitati, et Christianæ religionis trāquillitati. Quare pontificis Romani et discipulorum eius libri à Luthero combusti sint. Exustionis Antichristianorum decretalium acta. Simon Hessus. Responsio Lutheri ad librum Ambrosij Catharini, cum exposita uisione Danielis 8. de Antichristo. Epistola Lutheri ad Fridericum Saxoniæ ducē, de conuentu Vuormaciensi. Cæsaris Caroli V. literæ ad Lutherum, quibus uocatur ad Comitia Vuormaciensia. Acta Lutheri corā Cæsare in comitijs Vuormaciensibus. Lutheri epistola ad imperatorem Carolum V. post abitionem ex conuentu Vuormaciæ. Alia eiusdem ferè argumenti ad Electores & omnes imperij ordines. Responsio Lutheri extemporaria ad articulos. Epistolæ duæ Huldrichi de Hutten ad Lutherum. Eiusdem epistola ad Bilibaldum Birkheymerū, in qua breuiter commemorat quid actum sit cū Luthero in conuentu Vuormaciæ. Fragmentum ex inuectiua Huldrichi ab Hutten, in Hieronymum Aleandrum. Huldrichi ab Hutten inuectiua in Martinum Caracciolū oratorem Romanum. Alia eiusdem in Cardinales, abbates, episcopos, &c. impugnantes Lutherum. ad Carolū V. imperatorem Huldrici Hutteni epistola. in incendium Lutheranum exclamatio Huldrichi Hutteni. Determinatio Theologicæ facultatis Parisiensis super doctrina Lutherana. Philippi Mel. pro Luthero apologia. Ludus Lutheri à stolida & sacrilega Sorbona damnati. Confutatio inepti & impij libelli Augustini Alueld. pro Luthero. ad requisitionem Archiepiscopi Magdeburgē super re uxoria Bartholomæi Bernardi pastoris Kembergensis responsio. Defensio eiusdem ad Fridericum electorem ducem Saxoniæ. Lutherana confutatio rationis Latomianæ, &c. de abroganda Missa priuata, Lutheri sententia. De uotis monasticis Lutheri iudicium. Epistola Lutheri ad Ioannē Brismānum de libello de Votis. Alia ad Vuolffgangum Fabricium Capitonem. Alia ad senatū Pragensem. Aduersus falso nominatum ordinē episcoporum. Epistola Lutheri ad Fridericum Electorem, de reditu ex Patmo, ad Vuitenbergenses suos, contra Henricum Angliæ regem. Sententia quorundam delectorum ab Academia Vuittenbergensi de Missa priuata. instructio Christiani Beyer. &c. informatio & deliberatio delectorū ab uniuersitate, &c. Breue Adriani VI. ad Fridericum Saxoniæ ducem Electorē. Aliud eiusdem Adriani ad Electores, principes, &

omnes

omnes ordines imperij, &c. Aliud ad Consules & Senatum Babenbergensem. Appendix Lutheri anno 23. Edictū Caroli V. Imp. de causa Lutherana. contra calumniatores & falsarios edicti Cæsarei, M. Lutherus. de instituēdis ecclesiæ ministris ad Senatum Pragensem. Quod ecclesia potestatem habeat iudicandi de quauis doctrina. de doctrinis hominum uitandis. Refutatio quarundam sententiarum, quæ pro confirmatione doctrinarum humanarum allegantur. Formula Missæ & communionis pro ecclesia Vuittembergensi. de pijs ceremonijs in cœtu ecclesiæ seruandis. de abominatione missæ priuatæ, quam Canonem uocant. interpretatio Papaselli, per Philippum Mel. D. M. Lutheri Amen. interpretatio Monachouituli per M. Lutherum. Exemplum Theologiæ, & doctrinæ Papisticæ. Aduersus armatum uirum Cocleum. Duo Breuia Clementis Papæ VII. ad Fridericum Electorem. Laurentij Campegij, legati Rom. pontificis, epistola ad eundem Fridericum Saxoniæ electorem. Duo contraria & inter se pugnantia Cæsarea edicta, cum præfatione Lutheri. Breue Clementis Papæ VII. ad regem Poloniæ. Duæ episcopales bullæ, prior pij, posterior Papistici pontificis, &c. iudicium Lutheri de Erasmo Roterodamo. De seruo arbitrio Lutheri libellus, ad Erasmum Roterodamum. Epistolæ Nicolai Ambsdorffij & M. Lutheri, de Erasmo Roterodamo. Epistola Lutheri ad D. Georgium ducem Saxoniæ. Alia eiusdem epistola ad Henricum regem Anglorum. Responsio M. Lutheri ad titulum maledici scripti Henrici regis Angliæ. Disputationes aliquot M. Lutheri, Philippi Melanthonis et aliorum, &c. Hæc ab eodem impressa sunt ibidem anno Domini 1546. In Tertio tomo continentur, præfatio M. Lutheri in uetus Testamentum. Quomodo & quo fructu libri Mose à Christianis legendi sint. Enarratio precationis, qua benedicitur populo Numeri 6. Deuteronomium Mose ex Ebræo castigatum, cum annotationibus Lutheri. Enarratio ultimorum uerborum Dauidis, D. Martini Lutheri, interprete Gaspаro Crucigero. Epistola Lutheri nuncupatoria, ad ducem Fridericum Saxoniæ electorem, præfixa operationibus eiusdem in aliquot Psalmos. Epistola Philippi Melanthonis ad Theologiæ studiosos. Piæ & doctæ operationes Lutheri in Psalmos XXII. priores. Lutheri epistola ad amicū quendam. Argumenta Psalmorū omnium à M. Luthero primum Germanicè edita, postea uersa à Iusto Iona, unà cum præfatione in librum Psalmorum. Aliquot Psalmorum publicè prælectorum enarrationes M. Lutheri, ab auditoribus eius excerptæ, & à Vito Theodoro in lucem editæ, utpote in Psalmum secundum, quadragesimum quintum, quinquagesimum primum, octogesimum secundum, nonagesimum. Enarrationes M. Lutheri in Psalmos graduum, ex prælectionibus eius collectæ, & editæ per Vitum Theodorum, cum eius præfatione. Hæc Vuittenbergæ excusa sunt, anno 1549. Quæ uerò in sequentibus tomis continentur, iam ignoramus, quandoquidem typis nondum euulgati sunt. Obijt Islebiæ, duodecimo Calend. Martij, anno 1546.

Martinus Maioris Eccius patruus, citatur in Ioan. Eccij Chrysopasso.

Martinus Merchius Neoclesianus, Syntaxin Latinam in Canones aliquot digeßit, impreßam Antuerpiæ.

Martinus Phileticus commentarios scripsit in Ciceronem de senectute, qui habentur impreßi Venetijs. eiusdem Commentarij in epistolas Ciceronis familiares, impreßi Venetijs, 1491. Isocratis de

regno gubernando liber ad Nicoclem, eodem interprete, excusus Argentorati, 1514.

Martinus ordinis fratrũ Prædicatorũ, scripsit tabulam decreti li. 1. chronicam succinctam lib. 2. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. de diuersis miraculis lib. 1. Claruit anno 1320.

Martini Polichij Mellerstadij Collectanea cõmentariorum cursus logici in omnes Aristotelis logicorum libros, & liber de sex principijs, impressa Lipsiæ, 1512. eiusdem exquisita cursus Physici collectanea, ibidẽ excusa, 1514. obijt anno 1513. Sunt autem commentarij in octo libros Physicorum, & in quatuor de cœlo & mundo.

* Martini Presbyteri Chronica uniuersalis pontificum Romanorum & Cæsarum, ad Innocẽtiũ Papam, quæ desinit in Otthonibus, extat Viẽnæ Austriæ apud Vuolffgãgum Lazium.

Martinus Ranaud Senonen. scripsit speculum iudicum.

Martinus Segonius citatur in Chronicis Ioan. Cuspiniani.

Martyris de Schismaticis Verubi à Ruficcade uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Martyrius comes et quæstor sub Theodosio, operam suam contulit ad codicem Theodosianum.

Marutius epistolæ 2. & 12. apud Cyprianum author, cum aliquot alijs coepiscopis lib. 1.

Mastor. uide suprà in Eustratio.

Masuerij cuiusdam practica in iure, et tractatus iudiciorum extant.

Masuue citatur in Tacuinis Elluchasem medici.

Masurius iuris interpres, unus ex Dipnosophistis apud Athenæum.

* Maternus Firmicus, Augusti Cæsaris temporibus insignis mathematicus, tractatum edidit in prognostica Genethliaca. Volaterranus lib. 16. urb. com. uide Iulius Mat.

Matidi. uide Tarsini.

Matris quidam scripsit Herculis Encomion. Athenæus lib. 10.

Matronianus prouinciæ Hispaniæ, cæsus est Treueris cum Priscilliano, Felicissimo, Iuliano, Euchrotia, eiusdem factionis authorib. Extant eius ingenij opera, diuersis metris edita. Hieronym.

Matthæolus Veronen. scripsit artem memoratiuam.

Matthæus, qui & Leui, ex publicano apostolus, primus in Iudæa, propter eos qui ex circuncisione crediderant, euangelium Christi Hebraicis literis uerbisq; cõposuit. Quod quis postea in Græcũ transtulerit, nõ satis certum est. Porrò ipsum Hebraicum habetur usq; hodie in Cæsariensi bibliotheca, &c. D. Hieronymus in uitis Euangelist. ex Sophronio. Euangelium Matthæi, secundũ Suidam, titulos habet sexaginta octo, capita autem trecenta quinquaginta quinq;.

Matthæus Adrianus introductionem quandam in linguam Hebraicam, & tres oratiunculas, Dominicã, Salutationẽ angelicam, & Salue regina, Latinas fecit: Gryphius impressit Lugduni.

Matthæus de Afflicto Neapolitanus, scripsit cõmentarios de iure protbomiseos, seu iure congrui: & Decisiones regij Consilij Neapol. Scripsit etiã eorum priuilegiorum quæ sibi fiscus sumit, ex optimis quibusq; scriptoribus legumq; autoribus compẽdium, excusum Basileæ apud Ioan. Oporinum, cum Omphalij libro de officio principis, anno 1550. *

Matthæus de Aquasponta, ordinis fratrum minorũ, scripsit super Sententias li. 4. inuentarium sententiarum lib. 1. in epistolam ad Rom. lib. 1. sermones plures lib. 1. & quædam alia. Scripsit etiam indices ex ordine

dine literarum in libros sententiarum. Claruit anno 1290.

Matthæus Aulæregiæ monachus, scripsit in Petrum Lumbardum, in Psalterium, in Euangelium Matthæi, commentarios in hymnos, pluraq; alia.

Matthæus Aurogallus, natione Germanus, scripsit Compendium Hebrææ Chaldææq; Grãmatices, quod excusum est Vuitenbergæ, 1525. De Hebræis urbium, regionum, populorum, fluminum, montiũ, et aliorum locorũ nominib. liber, per Matthæum Aurogallum è ueteri instrumento cõgestus, excusus Vuitembergæ, 1526. et rursus ab authore locupletatus, Basileæ apud Hen. Petrum, 1539.

Matthæus Bossus, patria Veronensis, ordinis canonicorum regularium beati Augu. scripsit Orationum librum 1. &c. Recuperationes Fesulanæ Matthæi Bosi abbatis cœnobij in Fesulano regular. Canonicorum, epistolas cõtinet 133. Epistolarum pars secunda, qua continentur epistolæ familiares 232. pars tertia 100. habet epistolas, & 6. sermones: impressa Venetijs, 1502. apud Bernardinum Venetum de Vitalibus. Epistola 95. meminit se Lucianicam declamationem è Græco in Latinum uertisse. Cæterum singulis epistolis præfiguntur argumẽta. Matthæi Bosi opera quinq; moralia & Christiana, impressa Argẽtorati apud Mathiam Schurerium, 1509. cum præliminari epistolio Ang. Politiani, laudantis uitam & eruditionem huius uiri. Sunt autem hæc: de ueris & salutaribus animi gaudijs dialogus, tribus libris seu disputationib. distinctus. de instituendo sapientia animo, siue de uero sapientiæ cultu libri 8. de tolerandis aduersis dialogi 2. de gerendo magistratu, iustitiaq; colenda opusculum, ad I. Ludouicũ Bossum I.C. in capita 20. diuisum, cum argumentis. de immoderato mulierum cultu, reprehẽsoria ad Bessarionẽ cohortatio: uel, Ne fœminea ornamenta Bononiensibus restituãtur.

Matthæus à Boue Veronen. Ioan. Alexandrei Philoponi in li. 3. Aristotelis de anima breues Annotationes, ex dissertationib. Ammonij Hermæi, cum quibusdam proprijs meditationib. Latinas fecit. Scotus impres. Venetijs, 1544.

Matthæus de Cracouia, natione Polonus, scripsit opus de prædestinatione, & quòd Deus omnia benefecerit: cuius dialogi interlocutores sunt pater et filius, quẽ uocauit Rationale diuinorum operum li. 7. de cõtractibus quoq; lib. 1. de celebratione missæ li. 1. ad episcopum Vuarmien. li. 1. epistolarũ ad diuersos lib. 1. sermones & collationes. Claruit Pragæ & Parisijs.

Matthæus Curtius Ticinensis medicus scripsit de uenæ sectione in pleuritide. Claruit anno Domini 1540.

Matthæus Doring. Germanus, citatur in Chrysopasso Ioan. Eccij.

Matthæus Ebroicen. Normãnus, ordinis fratrum Prædicatorũ, super Pentateuchum, Esaiam, & alios quàm plures ueteris ac noui testamenti libros egregiam fecit postillam, quæ in libraria cõmuni cõuentus Ebroicen. supradicti ordinis, cuius alumnus fuerat, reposita habetur.

Matthæus Florilegus Anglus, à Christi natiuitate usq; ad annum 1342. Chronicorum uolumen conscripsit, ac Flores historiarum uocauit. Claruit anno 1350. *

Matthæus Fortunatus Pannonius, in naturalib. Senecæ quæstionib. librorum 7. emendãdis elaborauit, et annotationes adiecit. Lib. impres. Ven. in officina Aldi. Claruit temporibus Caroli VI. Francorũ regis.

Matthæus Graben. uide supra in Ioã. Gersonis Tomo 1.

Matthæi Gribaldi Cõmentarij in Pandectas iuris, excusi Lugd. à Pagano. Eius- *

* dem historia de Francisco Spiera, qui homi nũ metu pulsus, Christum & cognitam ueri tatẽ abnegauit, & in summam deinde despe rationem incidit: excusa Basileæ, cum docto rum aliquot uirorum præfationibus, anno 1550.

Matthæi Guarimberti Parmensis de ra dijs & aspectibus planetarum liber in 8. ca pita diuisus, et impressus Norimbergæ, 1535. cũ Cl. Ptolemæi tetrabiblo Græca & Lati na, &c.

* Matthæus Herbenus, de Traiecto supe riori, scripsit de natura uocis ac præcepta Musicæ li. 5. de institutionibus scholasticis li. 2. diasyntherice li. 1. de captione Nigropõtis li. 1. de instauratione natalis soli Traiectẽsis oppidi. Contra Vuigandum Cauponis, de conceptione Mariæ uirginis lib. 1. Claruit anno 1495.

Matthæi Hieromonachi uaria astrono mica, de canonibus, &c. extant Romæ, Græcè.

Matthæi Lupini uersus de Troiæ destru ctione Græci, in Italia latent.

Matthæus Mathesilanus Bononien. scri psit super 1. & 2. Infortiati. de interpreta tione legum, de electione uerioris opinionis. de contrarietatibus Bart. de extensione. Sin gularia quædam. de successionibus.

Matthæus Nerutius scripsit de consan guinitate & affinitate.

Matthæus Palmerius, patria Florenti nus, scripsit plenum erroris de angelis librũ, quem pertinaciter defendens, tanquam hæ reticus condemnatus, apud Cornam ciuita tẽ exustus est. Chronicam Eusebij Cæsarien sis diligenter perlustrans emendauit, eamq; usq; ad annum Domini 1448. complens inti tulauit, Petro Cosmi de medicis li. 1. epistola rũ ad diuersos li. 1. & quædã alia. * Matthæi Palmerij temporum & historiarũ cõtinua tio impressa Basileæ 1536. cum Eusebij & aliorũ Chronicis. Trãstulit etiam Aristæi de LXXII. interpretibus ad fratrem opu sculum, excusum cum alijs quorundam ue terum Theologorũ opusculis, Basileæ apud Henricum Petri, anno 1551. Claruit autem Palmerius anno 1440.

Matthæus Parisius Anglus, ad fanum D. Albani Benedictinus monachus, scripsit de Albani fani antiquitatibus, et de rebus ge stis Anglorum lib. 1. Claruit anno 1340. *

Matthæi Philadelphiensis apud Ephe sum Metropolitani precationes, compendia riam in primis uiam ad resipiscentiam præ struentes, & ad sumptionem corporis Do minici non parum conducentes, interprete Alardo Amstelredamo, impressi Salingia ci, 1539.

Matthæus Syluaticus, patria Mantua nus, scripsit ad Robertum Siciliæ regem li brum Pandectarum medicinæ, ex omnibus antiquorum libris collectum, quo omnia me dicinæ simplicia pharmaca secundum ordi nem alphabeti describit, & uires explicat, ac innumera uocabula declarat: idq; in ua rijs linguis, Latina, Græca, Arabica, et uul go usitatis apud pharmacopolas nomencla turis. Opus impressum est Venetijs, 1480. ex emendatione Matthæi Loreti Brixien. Cla ruit anno 1320.

Matthæi Vegij declamatiunculæ im pressæ. fortè Matthæus scribitur pro Ma phæo, corruptè.

Matthæus Zellius Keisersbergensis, na tione Germanus, qui primus Argentorati Euangeliũ nostro tẽpore prædicauit, & o ptimè de ecclesia meritus est, innocentis ui tæ, ac puræ doctrinæ uir, multa scripsit præ sertim Germanicè, quæ nõ edidit: Catechis mum tamen opinor ab eo editum esse lingua Germanica. Claruit anno 1545.

Matthias Bredebachius, scholijs illu strauit Lucium Fenestellam de sacerdotijs & magi *

& magistratibus Rom. Libellus excusus Coloniæ apud Eucharium Ceruicornum, anno 1539.

* Matthias Flaccius Illyricus scripsit argumenta in psalmos L X. Dauidicos, excusa Francfordiæ apud Christian. Egenolphum, anno 1550. Admonitionem ad gentem sanctam, regaleq; Antichristi sacerdotium, de corrigẽdo canone Missæ, excusum Magdeburgi apud Michaelem Lotter, anno 1551. Christianam admonitionem de uitãdo contagio fermenti Adiaphoristarum. Libellum de cauendis in religione Christiana mutationibus. Confutationem scripti Philippi Melanch. de Adiaphoris. Epistolam ad Gregorium principem ab Anhalt, in Comitijs Cellensibus existentem. Epistolã ad amicum, de Pseudobasilio Lipsensi. Epistolam Apologeticam ad quendam pastorem, & duo somnia Philippi Melanch. Apologiam ad scholam Vitebergensem, in Adiaphororum causa. Epistolam ad Philippum Melanch. de eadem materia, & alia quædam eiusdem generis. Epistolam ad Iacobum Milichium, de mutata religione. Respõsionem ad amicum de concordia agentem. Libellum de ueris & falsis adiaphoris. Epistolam ad proceres Lubecenses exhortatoriã, ut in agnita Euangelij ueritate perseuerent. Exhortationem ad Misnicas ecclesias, de constantia in religione præstanda. Hæc omnia Magdeburgi sunt excusa, anno 1550. Libellum de uera Christi & falsa Antichristi doctrina: Magdeburgi apud Michaelem Lotther, anno 1550. contra primatum Papæ libellum ibidem excusum, apud Christianum Rhodium. Libellum contra Interimistas, Adiaphoristas, & alios Christi persecutores: impressum ibidẽ apud Michaelem Lotther, anno 1550. Claruit apud Magdeburgenses, in grauissima urbis obsidione scribens multa, anno 1551.

Matthias à Michau scripsit de gentibus septentrionalibus, siue de Sarmatia Asiana atq; Europæa, lib. 2. qui olim Augustæ Vindelicorum impreßi sunt, & nuper Venetijs cum libro Aubani Boemi de moribus omnium gentium.

Matthiæ Doringi, ordinis Minorum, Replicæ, defensiuæ postillæ Nicolai de Lyra, ab impugnationibus Pauli Burgensis, editæ cum eiusdem Nicolai Postilla.

Matthias Mosnauerus Argentinensis, redegit totum Psalterium Dauidicum in locos communes, & scripsit epigrammata diuersi generis doctißima. Vixit anno 1543. *

Matthias Mynnecomius, ordinis eorum quos uulgo cruciferos uocant, Germanus, ac ex Traiecto superiori oriundus, abbreuiauit Musicam Boethij, & Theologiam naturalem Raymundi Sebeidi. Claruit anno 1495. *

Matthias Palmerius Pisanus. Vide in Matthæo Palmerio.

Matthias Palmerius Vicentinus, Aristeæ libellum de interpretatione legis Hebraicæ per 70. Latinum fecit. Bebelius excudit Basileæ, 1536.

Matthias Theodorus Melanelius, medicus Antuerpien. librum Græcum de melancholia ex Galeni, Rufi, & Aetij Sicamij uoluminibus collectum, Latinum fecit, unà cum Stephani medici cognomento magistri, exquisitißimo oculari collyrio nunc primum Latinè edito. Liber excusus Antuerpiæ 1540.

Matthiæ Vindoniensis presbyteri historia Thobiæ, elegiaco carmine conscripta, extat Viennæ Austriæ apud Vuolffgangum Lazium. *

Maturini Corderij, natione Galli, de corrupti sermonis apud Gallos emẽdatione, et Latinè loquendi ratione, siue de Latini sermonis uarietate et modis loquẽdi li. 1. Ro. Stephanus

phanus excudit Parisijs, 1536. & Vuesthemerus Basileæ, 1537. commutata Gallicæ linguæ interpretatione in Germanicam, per Ioan. Frisium Tigurinum. eiusdem de quantitate syllabarum liber excusus. Exempla de Latino declinatu partium orationis: Rob. Stephanus excudit Parisijs. Disticha Catonis cũ Latina interpretatione hactenus nõ uisa. Epitome in singula ferè disticha. Dicta sapientum cum interpretatiuncula: Omnia recognita, nonnulla adiecta, quædam immutata, Maturino Corderio authore. Vuesthemerus excudit Basileæ, 1537. Claruit autem anno Domini 1544.

* Maugantius Genethliacus Britannus, scripsit Canones Mathematicos, atq; alia eius generis non pauca. Claruit anno 470.

* Mauri de fide Christiana, et ijs quæ ad fidem pertinent, libri quatuor ad Ludouicum primum imp. extant Viennæ Austriæ apud Vuolff. Lazium.

Mauricius episcopus Parisiensis, scripsit per circulum totius anni tam de dominicis quàm de festiuitatib. sermones ad populum lib. 2. de cura animarum ad presbyteros lib. 1. Claruit anno 1190.

Mauritius Hybernas citatur in Chrysopasso Ioan. Eccij.

* Mauricius Marganensis Anglus, scripsit diuerso carminũ genere Epigrammatũ librum. Claruit anno Domini 1210.

Maxentij ueteris theologi liber quidam impressus in Germania.

Maximianus Aug. in fragmentis Gregoriani codicis allegatur.

Maximiliani Cæsaris responsio ad Leonem X. pont. impressa in Germania.

Maximinus (aliàs Maximus) exquæstor palatij sub Theodosio, operam suam cõtulit ad codicem Theodosianum.

Maximus quidam uetus I. C. scripsit ad legem Falcidiam lib. 1. de legibus lib. 1.

Maximi Vrbani, Sidonij, & Macarij ad Cyprianum epistolium, libro 3. epistola 14. apud Cyprianum.

Maximus sub Commodo & Seuero impp. famosam quæstionem insigni uolumine uentilauit, unde malum, & quòd materia à Deo facta sit. Hieronymus.

Maximus Cæsaraugustanæ urbis episcopus, insigne uolumen & opus amœnum cõposuit, de gestis Gothorum in Hispanijs, Claruit anno 610.

* Maximus Moguntinensis episcopus, scripsit contra Arrianos qui suo tempore Christi ecclesiam inuaserant, Homelias sacras quàm plurimas. Claruit anno 1360.

Maximus philosophus Alexandrinus, & Constantinopolitanus episcopus, insignem de fide aduersus Arrianos scripsit librum, quem Mediolani Gratiano principi dedit. In huius laudem librum edidit Gregorius Nazianzenus. Extant, quæ subijciuntur, omnia Græcè in Italia & alibi, pleraq; uerò Romæ in Vaticana bibliotheca. Maximi philosophi & martyris libri 42. & in alio catalogo quodã talis inscriptio est: Maximi philosophi & martyris πράξεις 45. Maximi confessoris & philosophi enarratio in Aristotelis prædicamenta, item Definitiones diuersorum patrum, Græcè Romæ. Eiusdem dialogus Pyrrhi.

Abba Maximi confessoris capita de charitate, quæ & impressa sunt Græcè & Latinè, Tiguri apud Christophorum Froschouerum anno 1546. cum sententijs Antonij et Maximi. & deinde Basileæ ab Henrico Petri anno 1551. cum alijs ueterum Theologorum opusculis. Hecatontas (aliàs hecatontades capitum) ad Elpidium presbyterum, sacra dogmata. de quatuor impoßibilibus. quæstiones uariæ cõtra Arianos. de duabus uoluntatibus & operationibus in Christo. Eiusdem diuersa opera, quorum in catalogis

logis nomina expressa non sunt. Maximi sermones plurimi. capita diuersa de fide et mystica theologia. scholia in Dionysij Areopagitæ libros, quæ etiã Latinè reddita habētur, et cum Dionysij libris olim, ni fallor, impressa sunt. sermo ἀσκητικός. prologus in scholia addita ἐν τοῖς μετώποις cuiusdam libri, fortè Dionysij Areop. epistolæ. eiusdem encomium S. Cyrilli. opusculum in carnis assumptionem Christi. de diuersis dubijs sacræ scripturæ quæstiones 65. de diuersis dubijs in libris SS. Dionysij & Gregorij ad Thomam. ad Ioan. archiepiscopum Cyzici de uarijs dubijs. scholiũ in epigrãma quoddam Græcum, legitur in Florilegio Planudis: extant quidem scholia Græca in totum Florilegium, nescio an ab eodem cõscripta. Floruit autem Maximus philosophus Alexandrinus, anno Domini 389.

Maximus quidam Aristotelis libros duos de plantis, Arabicos olim ex Græcis factos, rursus ex Arabicis Græcos fecit, ut à nõnullis affirmari scribit Hermol. Barbarus in Corollario super Dioscoridem, cap. * 38. Editi sunt autem Basileæ Ioan. Oporini opera & Græcè & Latinè, Hier. Gæmusæo interprete.

S. Pater Maximus capita diuersa sententiarum ex sacris & profanis autoribus Græcis quàm plurimis, iuxta locos commu* nes digeßit. Quæ à Conrado Gesnero Tigurino Latinitate donata, cum Antonij monachi Melissa, excusa sunt Tiguri apud Froschouerum, Græcè separatim, & Latinè, anno 1546.

Maximus Epirota, aut Byzantius, philosophus, scripsit de insolubilibus oppositionibus, de principijs, de numeris, commentarium ad Aristotelem: & alia quædã. Suid.

Maximi Grammatici Madaurensis epistola ad D. Augustinum, religionem Christianam prophanans, &c. quadragesima tertia inter D. Augustini epistolas.

Maximus Planudes, monachus Constantinopolitanus, Problematum uolumen composuit. Scripsit commentarios in rhetoricam Hermogenis, in Theophrasti characteres, & scholia in Diophanti Arithmeticam: quæ omnia seruantur in Italia. Eiusdem Epimerismata, Ecloge, quomodo appellentur animalia tum terrestria tum aquatilia, Enarratio de dominicis thematibus Hierosolymis, Figuræ de sole & luna, Veris & hyemis encomion, Græcè extant Romæ in Vaticana. epistolæ eius Græcæ, Florentiæ extãt in bibliotheca Medicũ. Ψηφοφορία secundũ Indos, Venetijs apud Diegum Hurtadum. Epigrammata ueterum Græcorum plurimorum, quæ Agathias Scholasticus collegerat, lasciuioribus resectis, in unũ iam uulgo sparsum uolumẽ coegit. Hæc epigrammata in libros 7. digesta, Anthologij, id est Florilegij titulo, Aldus excudit Venetijs 1521. & Frobenius Basileæ 1549. cum * commentarijs Ioan. Brodei. Extant etiam Vincentij Obsopœi in eadem annotationes, excusæ apud Opor. Basileæ. Eiusdẽ Græca interpretatio distichorum Catonis, iam aliquoties cum Latinis impressa est. Aesopi fabulatoris uita & apologi per eundem conscripti, excusi Græcè Basileæ apud Ioan. Frobenium, 1521. cum aliquot alijs gnomicis scriptoribus, & rursus aliàs Græcè & Latinè è regione. In Græcum sermonem conuertit, præter disticha Catonis, Ouidij metamorphoseos librum soluto sermone, & epistolas Heroidas eiusdem: Macrobij commentarios in Somnium Scipionis, eiusdem Saturnalia: D. Augustini librum de ciuitate Dei, & alia quædam eiusdem, quæ extãt in Italia.

Maximus episcopus Taurinensis, scripsit de Euangeliorum capitulis li. 1. in actus Apostolorum lib. 1. in laudem apostolorum

lib.2. in laudem Ioannis Baptistæ lib.2.de uita Eusebij Vercellensis lib.2.de sancto Cypriano martyre lib.2. de gratia baptismi li.1. de auaritia li.1.de hospitalitate li.1.de defectu Lunæ lib. 1.de eleemosynis li.1.de uerbis Esaiæ lib.1.de passione Domini lib.1. de ieiunio quadragesimæ lib.1.de ieiunio seruorum Dei generale lib.1. de Iudæ traditione lib.1.de cruce Domini lib.1.de sepulchro Domini lib.1.de officio missæ lib.1.de accusatione Domini ho.1. de resurrectione Domini ho.4.de sancto Laurentio ho.3. de sancto Stephano ho.1. de Calendis Ianuarijs ho.1. de natali domini ho.3.de Epiphania domini ho.2.de Pascha ho.3. de Pentecoste ho.3.de pœnitentia Niniuitarũ ho.1.de non timendis hostibus carnalibus ho.1. de gratias post cibum agendo ho.1.et alia multa. Tritem. ex Gennadio. Maximi (eiusdem ni fallor) homiliæ 17.cum alijs ueterum homilijs ab Alcuino collectis,leguntur. Homiliæ Maximi, seorsim excusæ Coloniæ apud Gymnicũ.D. Ioãnis Baptistæ res, id est Euãgelicæ historiæ lib.3.nuper Basileæ cum alijs impressæ. Claruit autem anno 420.

Maximus Tyrius philosophus sub Commodo Romæ egit: scripsit de Homero, & quæ'nam apud ipsum uetus philosophia sit: An Socrates recte apologiam detrectauerit, et alias quasdam philosophicas quæstiones. Suidas. Hæ quæstiones,siue sermones uel capita 41. Græcè extant Venetijs in bibliotheca SS. Ioan. & Pauli.10. Frobenius etiam Latinè excudit olim Basileæ.

Maymo citatur in tabulis Ellũchasem medici.

Mechtildis uirgo in Germania, aliquid scripsit, cuius meminit Iacobus Faber in epistola ad B. Rhenanũ, cum Georgij Nysseni operibus, statim post octauum librum, qui est de prouidentia, Coloniæ impreßis.

Pa. Meduinus Britãnus, scripsit quædam, quorum mentionem facit Ioannes Baleus in eius uita. Claruit anno Do.180.

Meffret sermones, theologici opinor, impreßi in Italia.

Megacles scripsit de uiris illustribus. Athenæus lib.10. Apud eundem lib.10.citatur Megaclides, & Megasthenes, autor Indicæ historiæ lib.4.

Meginhardi libellus ad Guntherum, de fide, uarietate symboli, & ipso symbolo apostolico, et peste multarum hæreseon insigniorum: excusus est Coloniæ, 1532. apud Heronem Alopecium, cum M. Marulli Euangelistario.

Meheris citatur à Io.F. Serapionis.

Melancomij fragmentum extat apud Ioan. Stobæum, de laude pulchritudinis.

Melanippides Melius, Olympiade 65. scripsit dithyrambos, poemata epica, lyrica, epigrãmata, elegias, et alia plurima. Suidas duob. locis. Athenæus Marsyan eius citat li.14. uide Lilium Gyraldũ in uitis poetarum: alius est Menalippides.

Melanthius scripsit de mysterijs Eleusinijs. Athenæus.

Melanthius poeta Cimonis ducis familiaris, scripsit carmine elegiaco multa, teste Volat. Eius poemata citantur apud Plutarchum in uita Cimonis. Fuit & alius eius nominis Tragicus poeta. *

Melchiadis Papæ decreta, cum reliquis excusa Coloniæ.

Melchior Aconius, scripsit ad Ludouicum comitem à Kunigstein et Stolberg, Epicedion Erasmi Roterodami, excusum Argentinæ cũ declamationibus Philippi Mel. *

Melchior Ambach, scripsit contra ebrietatem, libellũ impressum Francfordiæ per Hermannũ Gilfrich, an. 1544. Item cõtra saltationes et choreas, librum ab eodem excusum, anno 1545. *

Melchioris Aonij Epithalamium in Georgij

Georgij Sabini et Annæ filiæ Melanchthonis nuptias, cũ Georg. Sabini poematijs excusum. scripsit etiam cõplura alia carmine. *

Melchioris Feudij de laude uitæ scholasticæ oratio, excusa est Argentinæ, cum declamationibus Philippi Mel. apud Cratonem Mylium.

Melchioris Sosteri historia belli Pannoci, excusa Augustæ Vindelicorum, 1538.

Meleagri Cynici Symposium Athenæus citat, & alibi Meleagri Gadareni Charites. Meleagri, sine alio nomine, plurima epigrammata paßim obuia sunt in Planudis Anthologio.

Melesermus, Atheniensis sophista, scripsit epistolarum meretriciarum libros 14. rusticarũ lib. 1. De re culinaria epistolarum lib. 1. Conuiualium lib. 1. Suidas.

Meletius, Eusebius, & Basilius, & reliqui, scribunt epistolam ad fratres & episcopos per Italiam ac Galliam, quæ est numero 69. inter Basilij et Gregorij epistolas.

Meletij monachi de natura hominis liber Græcus, est in Bibliotheca Diegi Hurtadi, itẽ Romæ in Vaticana. Meletij cõcionis exemplar, uide in Epiphanio latino Basileæ impresso. Meletij monachi nomine, qui prius Mahometis religionẽ professus, Achæmenides dicebatur, Ioan. Cãtacuzenus (qui ex imperatore Cõstãtinopolitano factus monachus, Ioasaph nominatus est) pro Christiana religione aduersus Saracenorum hæresim apologias quatuor scripsit, ad Musulmanum Samsatinem Sphachanem Persam. quæ apologiæ impressæ sunt Græce Basileæ cum Alcorano apud Ioan. Oporinum, cum ipsius Musulmani epistola ab initio.

Meletij Græci, totius medicinæ scriptoris, Lilius Greg. Gyraldus in præfatione super uersione sua Symeonis Sethi, tanquam adhuc extantis, mentionem facit. Vide in Mich. Psello.

Melisander Lapitharum & Centaurorum pugnam uersibus descripsit, teste Aeliano lib. 11. de Varia historia. *

Melissæ epistola 1. ad Claretam, impressa Venetijs ab Aldo, in uolumine Græcarum epistolarum.

Melissi Eubocii scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog. *

Melito Asianus, episcopus Sardensis, scripsit de pascha lib. 2. de uita prophetarũ li. 1. de ecclesia li. 1. de plasmate li. 1. de dominica die lib. 1. de corpore & anima lib. 1. de sensibus lib. 1. de baptismate lib. 1. de fide lib. 1. de ueritate lib. 1. de philoxenia lib. 1. de generatione Christi li. 1. qui Clauis inscribitur lib. 1. de prophetia sua lib. 1. de diabolo lib. 1. eclogarum lib. 6. de Apocalypsi Ioannis li. 1. de transitu sanctæ Mariæ lib. 1. * Hæc Trittemius ex D. Hieronymo, qui testatur eum præterea scripsisse περὶ ἐνσωμάτου θεοῦ lib. 1. & M. Antonino imperatori obtulisse librum pro Christiano dogmate. Historiæ uerò de transitu S. Mariæ, mentionem nullã facit. Vide in Lilio Gyraldo de uitis poetarum. Hunc etiam libros Apologeticos ad imperatores scripsisse, ait Aeneas Syluius in descriptione Asiæ, cap. 64. * Claruit an. Domini 160.

Melitus, accusator ille Socratis, scripsit Tragœdias, & de ente. Suidas. Vt durus taxatur ab Aristophane. Vide Volaterranum.

Melkinus Aualonius Britannicus uates, scripsit de antiquitatibus suæ gentis lib. 1. de Arthurij mensa rotunda lib. 1. Claruit anno Domini 550. *

Memor Tragicus citatur apud Fulgentium in Mytholog. *

Menahem Iudæus, scripsit in legem Mosis.

Menalippides poeta Melius genere, Olympiade 65. Dithyrambicorum plures *

libros, & poemata Epica, epigrammata et elegos multos scripsit. Volater.

* Menalippides *iunior*, huius ex filia nepos, etiam poeta, scripsit Lyrica et Dithyrambica. Volater.

Menalipides *Milesius scripsit fabulã Danaidum. Athenæus. Alius est Melanippides prædictus.*

Menæchmi *Sicyonij librum de artificibus, & Sicyoniaca, Athenæus allegat.*

Menandri *ueteris Comici fabulas 49. paßim Athenæus allegat: earum nomina recensentur in authorum indice qui ab Athenæo citantur, ab initio Græci operis Basileæ impreßi. Distichon Menandri in Floril. lib.3. sectione 5. Suidas quatuor Menandros commemorat, unum Atheniensem ueteris comœdiæ: & alterum quoq; Atheniensem nouæ comœdiæ poetam, qui scripserit comœdias 108. & epistolas ad Ptolemæum regem, & prosa orationes plurimas: tertiũ ex Laodicea ad Lycum fluuium, sophistã, qui commentarios in Hermogenis artem ediderit, & Minutiani progymnasmata, & alia: quartum addit Menandrum Protictorem historicum, ex cuius etiam historia aliquot uerba ibidem transcribit, de genere ipsius, studio, & historia, quam incœpit post mortem Agathiæ, imperante Mauricio.*

Menandri Comici ueteris sententiæ quædã extant Græcæ in Italia, fortaßis ex illius comœdijs collectæ. Stobæus quoq; multos uersus ex eo citat. Terentius aliquas eius fabulas traduxit. Vide Liliũ Gyraldũ de poetis.

Menandri *diuisio causarum, impressa Græcè Venetijs apud Aldum, in uolumine duodecim rhetorum: nimirum eadem Menandri rhetorica, quam audio seruari Florentiæ in biblioth. Medicum.*

Menandri *Ephesij historici fragmentum legitur apud Iosephum lib.1. contra Apionem.*

Meneclis *Bacari historiam Athenæus citat.*

Menecrates *quidam de Nicea Bithyniæ ciuitate historiam edidit, quæ citatur apud Plutarchum in Theseo.* *

Menecrates *Comicus, scripsit Manectorem & Hermioneum. Suidas, & Volat.*

Menecratis *Syracusani medici, qui Iouem se uocarit, &c. Suidas meminit: sed nihil ab eo scriptum nominat.*

Menecratis *distichon lib.1. Anthologij. Menecratis Smyrnæi hexastichõ, ibidẽ.*

Menecratis *cuiusdam de Ionica, scripta allegantur apud Aeneam Syluium in descriptione Asiæ, cap.73.*

Menelaus *Aegæus uersificator, scripsit Thebaidem libris 12. & alia. Suid. & Volater.*

Menelai *sphærica editurum se pollicetur Franciscus Maurolycus. Extant autem Latinè, nescio an etiam Græcè.*

Menesthenis *Politica, & Menetoris librum de anathematis, Athenæus citat.*

Mengi *Fauentini Commentaria super Logica Pauli Veneti, impressa.*

Menippus *Comicus, scripsit Cercopes, & alia. Suidas, & Volaterranus.*

Menippi *Cynici Arcesilaum & Symposium Athenæus citat. Vide Suidam in φαιός.*

Menodori *Brasistratij mentionem facit Athenæus.*

Menodotus *Samius scripsit de rebus excellentibus in Samo, & historiam templi Samiæ Iunonis. Athenæus.*

De Menodoti *Seueri libris Galenus de scriptis proprijs loquens, undecim libros se scripsisse testatur.*

Menophili *Damasceni ex libro Plocamidum uersus aliquot hexametros, citat Stobæus in sermone de Pulchritudine.*

Menradi *Molteri lucta Christiana, et* im

in Psalmum 50. liber impressus. Extant huius autoris aliquot lucubrationes Basileae apud Heruagiū, nondum impressae. scripsit etiam Annotationes in Alcimi Auiti de origine mundi, & transitu maris rubri, & reliqua opuscula, Basileae edita apud Vuestphemerum.

Merboldus, siue Merbodæus, uel Marbodæus, dicitur esse autor libelli cuiusdam de lapidibus ac gemmis, hexametris uersibus conscripti, impressi nuper Francfordiae apud Egenolphum, cum Macro de herbis, cum annotationibus Iani Cornarij, &c. & prius alicubi cum scholijs cuiusdā alterius. Citatur aliquando à Vincentio, et Alberto, alijsq; huiuscemodi autoribus, Liliarij, uel Lapidarij, interdum etiam Euacis nomine. Vixit aūt an. 1050. plura Lilius Gyraldus.

Mercurius Ronzius, scripsit Tragoedias quasdam, unde aliquot gnomas decerpsit Albertus de Eyb.

Mercurij Trismegisti Pymander, de potestate & sapientia Dei dialogus, & Asclepius, de uoluntate Dei, extant Graecè in Italia. excusi sunt Latinè, Pymander Marsilio Ficino interprete, alter uerò ex L. Apuleij uersione, Venetijs apud Aldum, & Basileae apud Bebelium, 1532. cum alijs quibusdam ex Iamblicho, Proclo, & Porphyrio. Mercurij Trismegisti Iatromathematica, id est medicatiōes accōmodatae ad astrologicā rationē: libellus Graecus, impressus Norimbergae, 1532. cum alijs quibusdam Astrologicis, opera Ioachimi Camerarij editis. Eiusdem (uel Orphei, secundum alios) de significationibus terraemotuum per singula zodiaci signa uersus 66. leguntur in Anthologio Graeco. Ioan. Stobaeus aliquoties fragmenta quaedam huius autoris citat, quae in praedictis dialogis non extāt. Vide Suidam.

Mercurij Viperae Beneuentani, de priscis & sacris institutis libri 15. cum oratione quadam: excusi Romae apud Marcellum Silber, 1517. De praeclarè dictis ac gestis libri 8. ibidem excusi, subiuncta itidem oratione: Humanarum diuinarumq; rerum enarrationum libri 15. cum oratione quadam, ibidem excusi.

Merlinus Britannicus, scripsit obscurarum praedictionum li. 1. quas Galfridus Monemuthensis in Latinam trāstulit linguam. Claruit anno Christi 480.

Merlinus Caledonius, aliàs Syluestris, ex Scotiae finibus oriundus, Thelesini uatis discipulus, exposuit prodigia contra Anglosaxones, & scripsit Vaticinorum lib. 1. in quibus historicè pleraq; tractat. Claruit anno Domini 570.

Merlini Coccaij poetae Mantuani Macaronicorum opera poetica, ridicula, & Italicis uocabulis ubiq; permixta, impressa in Italia per Alexandrum Paganinum, 1521. Sunt autem haec: Zanitonella, quae de amore Tonelli erga Zaninam tractat, & constat tredecim Sonolegijs, septem eclogis, & una Strambottolegia. Phantasiae Macaronicon, diuisum in 25. Macaronicis, tractans de gestis magnanimi & prudentissimi Baldi. Moschææ facetus liber tripartitus, tractans de cruento certamine muscarum & formicarū. libellus epistolarum et epigrammatum ad uarias personas.

Meryllus scripsit Boeotiorum gestorum aliquot libros, ex quorum primo, Metelli, eius filiae et Iphigeniae historias, Plutarchus capite 29. Parallelorum minorum recitat.

Mesarugie citatur à Serapione: item Meseab, uel Meseahen.

Mesomedes poeta insignis, scripsit librum in Antinoi Hadriani principis liberti laudem. Suidas.

Mesomedi uersus 7. libro 4. Florilegij Graeci.

Messahallach de receptionibus plane-

tarum: & est de interrogationibus. epistola eiusdem cum 12. capitulis de coniunctionibus planetarum. eiusdem de reuolutionibus annorum mũdi, Venetijs, 1493. cum quadripartito Ptolemaei: aliàs scribitur Messehalah. eiusdem de compositione & utilitate astrolabij liber, excusus Basileae apud Hen. Petrum, cum apendice Margaritae philosophicae. de ratione circuli & stellarum, et earum operationibus liber, excusus Basileae cũ Iulio Firmico, &c. apud Heruagium.

Messalae Coruini oratoris disertissimi de progenie Augusti Caesaris libellus, excusus Basileae apud Heruagiũ 1532. cũ L. Floro: deinde Coloniae apud Gymnicum, 1537.

Metagenis Comici uersus ex 4. fabulis allegantur apud Athenaeum. Vide Suidam.

Metasthenis Persae de iudicio temporum & annalium Persicorum, fragmentum excusum Basileae, 1530. cum Myrsilo, &c. à Bebelio.

Metochites quidam scripsit Summam totius philosophiae naturalis, item Doxologiam uersibus politicis: quae Graecè extant in Italia. Videtur idem esse Georgius Diaconus Metochit. de quo suprà.

Methodius Olympi Lyciae, uel Patarae, & postea Tyri episcopus, scripsit contra Porphyrium lib. 2. de decem uirginibus symposion lib. 1. de resurrectione contra Origenem lib. 1. de Pythonissa contra Origenem lib. 1. de exitu animae lib. 1. in Genesim lib. 1. in Cantica canticorum lib. 1. de nouissimis temporibus lib. 1. chronica quoq; lib. 1. Haec Trittemius ex Hieronymo, qui addit, eum sub Decio & Valerio in Chalcide Graeciae martyrio coronatũ esse. Eadem leguntur apud Suidam. Basileae, 1537. apud Rob. Vuinter, excusa sunt Collectanea quaedam in epistolam ad Romanos, cùm ex pluribus alijs, tum ex Methodio de resurrectione desumpta. Eiusdem Methodij, siue Eubulij uerba ex eodem libro referuntur ab Epiphanio, Tomo 1. lib. 2. de Origene, & mala ipsius fide. Claruit an. 255. S. patris μεθοδίου πατάρων, ἢ ἐκ τοῦ βιβλιογράφου λέοντος τοῦ φιλοσόφου, liber quidam hac inscriptione Graecè extat Romae. Beati Methodij liber de creatione mundi, & reuelationibus in carcere de nouissimis temporibus, excusus est cum figuris, Basileae apud Michaelem Furter, anno 1516. cum praefatione Sebastiani Brandi. Claruit anno Do. 255.

Methodij Patantzkiensis episcopi scripta citantur apud Sigismundum Liberum Baronem ab Herberstein, &c. in rerum Moscouiticarum commentarijs.

Methodij propositiones singulares in Metaphysica, impressae.

Methodius quidam, Grammaticus, nominatur inter illos autores, ex quibus Varinus Camers Cornucopiae Graecũ collegit.

Metopi Pythagorei Metapõtij fragmẽtũ ex libro de uirtute, extat apud Stobaeũ.

Metrodori decastichon in uitam humanam lib. 1. Florilegij: & distichon lib. 4. Stobaeus quoq; Metrodori cuiusdam sententias solutas bis aut ter adducit.

Metrodorus de consuetudine, Metrodori Chij Troica, Metrodorus Epicureus, & Metrodorus Sceptius περὶ ἀλειπτικῶς, citantur apud Athenaeum.

Metrophanis Smyrnaei cuiusdam liber de S. spiritu, Graecè habetur Bononiae, in bibliotheca ad S. Saluatorem.

Micha, uel Michaeas Marathides, propheta de tribu Ephraim, ab Ioram filio regis Achab praecipitatus occubuit, &c. Epiphanius in uitis prophetarum. Extant prophetiae eius capita 7. in uetere Testamento.

Michael, à quibusdam Micaelus scribitur, nomen proprium originis Hebraicae.

Michaelis cuiusdam liber Graecus de constructione, extat in Italia.

Michaelis

Michaelis Acciarij Vtianensis epistola in 12. libro epistolarum Ang. Politiani.

Michael Adam, Iudæus ad Christum conuersus, ciuis Tigurinus, sex libros Iosephi de bellis Iudaicis, capitibus 97. distinctos, Germanicè uertit, sed characteribus Hebraicis. Et eundem in modum Pentateuchum Mosis, & libros historiales ueteris testamenti interpretatus est. Excusa sunt Constantiæ, anno 1545. Claruit anno Domini 1550.

Michael Anglicus cognomine, sed natione Gallus, patria Belmontensis, utriusq; iuris professor, scripsit Aeclogarum lib. 4. ad episcopum Parisiensem, Aeclogarum ad Ludouicum Villerium lib. 2. De mutatione studiorum lib. 1. Elegiam deprecatoriam. Et diuersorum carminum libros aliquot, quæ omnia Parisijs impressa sunt. Claruit autem anno 1500.

Michael Angrianus Bononiensis, natione Italus, Carmelita, scripsit ad Cardinalē S. Mariæ Trāstyberim insigne opus, de conceptione S. Mariæ lib. 1. super toto Psalterio lib. 5. super sententias lib. 4. quæstiones sententiarum lib. 1. tabulā sententiarum lib. 1. in Euangelium Matthæi lib. 1. in Euangelium Lucæ lib. 1. tabulam moralium Gregorij lib. 1. tabulam Decreti lib. 1. quadragesimale li. 1. dictionarium incepit lib. 3. in Valerium Maximum lib. 1. in Ethicam Aristotelis lib. 1. & quædam alia. morte præuentus, hoc diuinū opus noui dictionarij non perfecit, sed ab a usq; ad c inclusiuè in tribus uoluminibus tantū perduxit. Vixit an. 1416.

Michael Bentinus, scripsit Castigationes in Nonij Marcelli tractatus de proprietate sermonum. Item in Varronis libros de lingua Latina, et de analogia, & in F. Pompeij fragmenta: Gryphius excudit Lugduni seorsim, 1534. Habentur etiam cum illis ipsis autoribus, & N. Perotti Cornucopiæ, excusæ Basileæ in officina Curionis. Idem præfatur in Horatiū Basileæ impress. à Curione.

Michael Bononien. citatur in Chrysopasso Ioan. Eccij.

Michaelis Blondi speculum iuuentutis, impressum in Italia.

Michael Buchingerus scripsit cōtra Lutheranam religionem, de imaginibus, ieiunio, eucharistia, & c. liber impres. est, 1543.

Michael de Cesena, ordinis fratrū minorū, scripsit super sentētias li. 4. in Ezech. prophetam lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. Vixit anno 1329.

Michaelis Coccinij Tubingensis de bellis Italicis li. 1. excusus Basileæ, anno 1544. apud Rob. Vuinter, cum Coriolani Cepionis historia.

Michaelis Ducæ filij Nouellas, se possidere Gregorius Haloander in præfatione in Iustiniani Nouellas scribit. Vide Gyraldum de uitis poetarum.

Michaelis Ephesij expositionem in Aristotelis libros, de memoria & reminiscentia, de somno & uigilia, de insomnijs, de diuinatione per somnum, de motu animalium, de longitudine & breuitate uitæ, iuuentute & senectute, uita & morte, respiratione et gressu animalium: excusæ sunt Venetijs in ædibus Aldi, 1527. Ex his cōmentarijs Con. Gesnerus aliquot Latinos fecit, uidelicet de longa ac breui uita, de iuuentute & senectute, uita et morte, de diuinatione per somnū: qui impressi sunt Basileæ, 1542. cum Nicolao Leonico in 1. librum de partibus animalium: & deinde Venetijs, cum Alexandri Aphrodisiei expositione in librum de sensibus, L. Philaltheo interprete. Commentarij eius in quintū librum Ethicorum Aristotelis, impressi sunt Venetijs, cum Eustrathij & aliorum commentarijs in eadem. Eiusdem expositio in sophisticos elenchos extat Florentiæ, Græcè. Item

in libros de Partibus animalium, alicubi in Italia. Cōmentarios in lib. Aristotelis de generatione animalium, Ioannis Grammatici Philoponi nomine impressos Venetijs, 1526. apud fratres de Sabio, huius Michaelis esse conijcio.

Michaelis Gabriæ epistolæ quædam Græcæ extant in Italia.

Michaelis τοῦ γλυκῦ capita plurima, theologica & philosophica, Græcè extant Romæ in Vaticana.

Michaelij grammatici hexastichon, legitur libro 4. Anthologij.

Michael Herbrant de Duren, Carmelita, natione Germanus, scripsit sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. collationes synodales lib. 1. & quædam alia. Claruit anno 1410.

Michaelis Humelbergij Rauensburgensis, Epitome Grāmaticæ græcæ, cū tabula uerborum anomalorū, excusa Basileæ apud Heruagium, 1534.

Michaelis Keinspeck Norimbergen. Musici Alexandrini, Lilium Musicæ planæ: impressum Augustæ, 1500. per Ioan. Froschouer.

Michaelis Lochmeier, natione Germani, Parrochiale curatorum.

Michael de Massa, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, scripsit super sententias lib. 4. in Esaiam prophetam lib. 1. in Euangelium Matthæi lib. 1. in Euangelium Marci lib. 1. in Euangelium Lucæ lib. 1. in Euangelium Ioannis lib. 1. de uita Christi li. 1. de paßione Domini lib. 1. de quatuor uirtutibus lib. 1. sermones uarios lib. 1. & alia multa. In multos deniq; libros bibliæ commentarios elegantes lucubrasse dicitur. Claruit anno 1350.

* Michael Medicus, natione Scotus, scripsit in gratiam Friderici 2. imperatoris, de Sphæra lib. 1. imagines astronomicas. Astrologorum dogmata. de signis Planetarum. de Chiromantia. de Physiognomia. Claruit anno Do. 1290.

Michael de Mediolano, ordinis fratrū Minorum scripsit sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. sermones per aduentum lib. 1. sermones de pœnitentia per quad. lib. 1. sermones de peccatis lib. 1. sermones de decem præceptis lib. 1. sermones de fide, de pœnitentia, & quædam alia. Claruit anno 1480.

Michael Pontanus quidam aliquid edidisse fertur.

Michaelis proconsulis & iudicis Italici liber quinquaginta titulorum iuris extare dicitur, item Prooemium operis legum breuiter comprehensarum, titulis 65. de iustitia legis, ac de supplicationibus, quæ regi offeruntur. Leges Romæ.

Michael Psellus Peripateticus, alius à Ioanne Psello, sed idem fortè cum Mich. Ephesio, scripsit de dæmonibus libros duos Græcos, quos Diegus Hurtadus Venetijs poßidet. Excusi sunt etiam Latinè in officina Aldi. Eiusdem contra Eunomium liber Græcus, Romæ in Vaticana seruatur. Pselli Monodia, epistolæ, & encomia diuersa, ibidem. Item scholia in dictum quoddam Basilij. Mich. Pselli libri duo de legibus. Ecloge utilis, ex libro parallellorum, ibidem. Pselli & aliorū uaria philosophica, ibidem. Pselli arithmeticæ speculationis compendium, quo natura & uarietas numerorum et analogia considerantur: Vuechelus excudit Parisijs, 1538. Mich. Pselli expositio in oracula quæ dicuntur Chaldaica, alia fortaßis quàm quæ superius relata est, ad Georgium Gemistum. Excusa sunt autem hæc oracula magica sectatorū Zoroastris, Lutetiæ, 1538. cum expositione adespota. Paraphrasin in Iliada Homeri, soluto sermone, ita ut singuli uersus seorsim redditi sint, Io. Oporinus noster

noster Basilien. typographus habet in codice manuscripto, cui etiam scholia passim per margines adiecta sunt. opus Græcum ex libris medicinalibus ordine alphabeti, latet Romæ in Vaticana. De uictus ratione, deq; facultatibus, & succi qualitate alimentorum lib. 2. Georgio Valla interprete: Cratander excudit Basileæ, 1529. Paraphrasis in librum Aristotelis de interpretatione, impressa Venetijs apud Aldum, 1503. cum Ammonij & Magentini in eundem librum, et rursus Ammonij in Prædicamenta enarratione. Eadem latinitate donata, cum eiusdem Pselli compendio in quinq; uoces Porphyrij & Aristotelis prædicamenta, Basileæ excusa sunt apud Rob. Vuinter, 1542. Breuis expositio in Aristotelis libros de naturali auscultatione, extat in bibliotheca Diegi Hurtadi, & alibi in Italia. Expositio item in Metaphysica Aristotelis, & in Psychogoniam Platonis, in Italia supersunt. Item Cōmentarius in Aristotelis uerba, Ars artium & scientia scientiarũ, & quomodo omnia à philosophia dependeant. Claruit sub Constantino Ducæ imperat.

Michaelis Ritij Neapolitani de regibus Francorum li. 3. de regib. Hispaniæ li. 3. de regib. Hierosolymorum lib. 1. de regibus Neapolis et Siciliæ li. 4. de regib. Vngariæ li. 2. Io. Frobenius excudit Basileæ, 1517. Vngarica eius historia impressa est etiam cum Antonij Bonfinij eiusdem gẽtis historia, Basileæ nuper. Claruit Romæ anno 1505.

Michael Sauonarola. uide Io. Michael.

Michaelis Scoti liber de physiognomonia, impressus Venetijs, 1503. apud Ioan. Baptistam Sessam.

Michaelis Serueti Hispani de Trinitatis erroribus lib. 7. excusi Basileæ, 1531.

Michaelis Sicidotis historia Græca, Romæ in Vaticana Biblioth.

Michaelis Stifelij, natione Germani, Arithmetica perfecta, cum præfatione Melanchthonis, impressa Norimbergæ apud Petreium.

Michaelis Syngeli Hierosolymitani libellus Græcus de orthodoxa fide, extat Romæ in Vaticana. Vide Suidam in Michaele, & uerba eius de Dionysio Areopagita apud eundem in Dionysio. Huius quædam nuper edita sunt Lutetiæ 1550. *

Michaelis Tarchaniotæ Marulli Constantinopolitani epigrammata & hymni: Christianus Vuechel excudit Parisijs, 1529. Excusa sunt & Argentorati. Eius quoq; hymni naturalium & epigrammata excusa sunt anno 1515. Fannij apud Soncinum. *

Michael Toxites Rheticus, scripsit Querelam anseris, uel de ingratitudine hominum Elegiam: item Epicedia quædam. impressa Argentorati 1540. Eius παίδευσις προτρεπτική ad Angliæ regem Eduardum, Basileæ excusa est apud Ioan. Oporinum, anno 1551. Meditatur etiamnum in Rhetoricos libros ad Herẽnium, itemq; complures M. T. Ciceronis orationes scholia, ex Ioan. Sturmij prælectione. item scholia in Ouidium, & quædam alia, quæ uolente Deo, subinde daturus est in publicum. Claruit Argentinæ, anno 1551.

Michaelis Vehe liber pro Missa contra Lutheranos, impressus.

Michael Verinus quidam, nescio quid scripsisse fertur.

Michael Villanouanus scripsit uniuersam rationem syruporum, ad Galeni censuram diligenter expolitam, cum expositione aphorismi Hippocratis, Concocta medicari, &c. Colinæus impressit Parisijs, 1537. ab eodem emendatum & explicatum Cl. Ptolemæum habemus.

Micreris cuiusdã obscuri authoris tractatus manuscriptus extat, alchymisticus.

Millei cuiusdam liber extat de triangu-

lis sphæricis, haud scio an excusis.

* Milo Conuerdale, ex Eboracensi patria, et Augustinianorum fratrũ sodalitio, trãstulit præter uniuersam Bibliorũ seriem in linguã Anglicam, Bullingerũ de fide antiqua. Eundẽ de Christiano matrimonio. Lutherum super Dominus regit. Osiandrũ super Qui habitat. Psalterium Ioannis Campensis. Cantus usuales Vuittenbergensium. Apologiam German. cõtra Concil. Mant. Scripsit etiam natiuo sermone Confutationem Standicij. Ordinem Christianum cœnæ Domini. Noui testamenti cõcordantias. Catechismum Christianũ. Annotationes in nouum testamentum. Claruit an. Do. 1548.

Milo monachus Benedictinus, natione Gallus, scripsit ad Carolũ Caluum Imperatorem, de sobrietate metricè lib. 1. uitam S. Amandi carmine. Epistolarum ad diuersos lib. 1. Claruit anno 870.

Miltiades, cuius Rhodon in opere suo quod aduersum Montanum, Priscillam, Maximillamq; composuit, recordatur, scripsit contra eosdem uolumen præcipuum: et aduersum Gentes Iudæosq;, libros alios, & principibus illius temporis Apologeticũ dedit. Floruit M. Antonini Commodi temporibus. Hieronymus. eadem Trittemius, qui eũ floruisse scribit anno Domini 170.

Mimnermi aliquot uersus leguntur apud Athenæum, & in collectaneis Stobæi: eiusdem distichon lib. 1. Florilegij. uide Lilium Gyraldum de poetis.

* Minicianus Sophista Athenienisis, Galieni principis tempore scripsit libros Rhetoricorum & præexercitamenta. Suidas.

* Minnerius Colophonius tibicen & poeta, scripsit elegias, quarum meminit Aeneas Syluius in descriptione Asiæ, cap. 79.

* Mintanoris Musici scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.

Minuciani liber quidam de argumentationibus Græcè extat Romæ. uide Suidam.

Minutius Felix, Romæ insignis causidicus, scripsit dialogum Christiani et Ethnici disputantium, qui Octauius inscribitur: sed & alius sub nomine eius fertur de fato, uel contra Mathematicos: qui quum sit & ipse diserti hominis, non mihi uidetur cum superioris libri stylo conuenire. Meminit huius Minutij & Lactantius in libris suis. Hieronymus. Trittemius addit, eum floruisse anno 230.

Mischion. uide Moschion.

Mithæcus edidit Opsartytica. Athenæus.

Mithridatis epistolæ, excusæ Græcè Venetijs ab Aldo, cum uarijs aliorum epistolis. Mithridatis epistola ad Arsacen, impressa cum Salustio; & commentarijs in eundem, Parisijs.

Mixtatus Patauinus historicus, nouarum rerum satis anxius inquisitor. Franc. Petrarcha lib. 4. de rebus memorandis.

Mnasalces Sicyonius scripsit epigrammata, quæ Athenæus allegat.

Mnasalci, uel Mnesalci epigrammata uaria leguntur in Anthologio.

Mnaseas scriptor citatur apud Higinum & Fulgentium in Mytholog. *

Mnasei Patarensis Europiaca, librum de Asia, & Periplum, Athenæus citat.

Mnesarchi tetrastichon libro 6. Anthologij.

Mnesimachi Comici fabulas aliquoties allegat Athenæus, quas & Suidas ex Athenæo nominat. Mnesitheus Atheniẽ. scripsit de esculentis, Athenæus.

Mnesiphili scripta citantur apud Plutarchum in Themistoclis uita. *

Mnimermus scripsit de Smyrnæorũ pugna aduersus Gygen & Lydũ, carmine elegiaco; cuius meminit Pausanias in Bœoticis. *

Mochia

Mochimus Mesopotamenus apud Antiochiam presbyter, scripsit aduersum Eutychen egregium librum: Gennadius.

Mochus quidam scripsit historiã Phoeniciæ. Athenæus lib.3.

Modesti libellus de uocabulis rei militaris ad Tacitum Augustum, impressus Parisijs apud Vuech. & Coloniæ 1532. cum Fl. Vegetio, Frontino, & Aeliano de aciebus.

Modestus scripsit aduersus Marcionem lib.1. Claruit anno 175.

Mœnas I.C. uide Tribonianum.

Moero mulier doctißima, hymnum in Neptunum scripsisse memoratur.

Molpis Lacon scripsit de Lacedæmoniorum repub. Athenæus.

Monaldus ordinis fratrum Minorum theologus, scripsit summam iuris canonici lib.1. quæstiones sententiarum lib.4. sermones uarios lib.1.

Monius iamborum poeta, unus ex Dipnosophistis apud Athenæum.

Monnullus, aliàs Munnullus, epistolæ 2. apud Cyprianum author, cũ aliquot alijs coepiscopis lib.1.

Monnulli à Girpa uerba apud Cypr. in sentẽtijs episcoporum de hæret. baptizandis.

Morbisani Turcarũ principis ad Pium papã respõsio de religione sua, impressa Basileæ cũ Alcorano, &c. apud Io. Oporinũ.

Morichus poeta scripsit tragœdias multas. Notatur autem ab Aristophane, ob gulæ uitium maximè.

Morieni cuiusdam liber alchumisticus extat, non impressus, quod sciam.

Morigia quidam numeratur inter illos authores, ex quibus Baptista Fulgosus memorabilia sua collegit.

Morsimus poeta scripsit Tragœdias, cuius ut frigidi & detestabilis poetæ meminit Aristophanes.

Moschion, aliàs Mischion, scripsit Græcè de mulierum affectibus. liber extat Venetijs in bibliotheca SS.Io. & Pauli, diuisus in capita 167. & in bibliotheca Augustæ Vindelicorum.

Moschionis poetæ senarios aliquot recitat diuersis in locis Ioan. Stobæus.

Moses propheta, & princeps populi Iudaici, libros quinq; primos ueteris Testamẽti, Pentateuchũ uocant, Hebraicè cõscripsit, qui omniũ tum in sacris tum prophanis literis uetustißimi, mirabili prouidẽtia Dei per tot sæcula semper durant. Vide Suidam.

Moses Cordubensis scripsit de sensu legis Iudæorum, in librum quem uocant Talmud. Raph. Volater. Rabbi Mosis Cõmentarij Hebraici in duobus uoluminibus, excusi Venetijs. Eiusdem liber præceptorum, & alius dubiorum, &c.

R. Mosche Kimhi filij R. Ioseph, & fratris R. Dauid Kimhi, Grammatica excusa Basileæ apud Cratandrum, 1531. cum Eliæ Leuitæ commentario, Hebraicè simul & Latinè, Seb. Munstero interprete: & rursus apud Hen. Petrum ibidem, 1536. accuratius per eundem Munsterum cum Hebraismo collata.

R. Mosis Hadarsan cõmentarios in Genesin, Pet. Galatinus semel atq; iterũ allegat.

R. Mose filij Maimon Aegyptij, tredecim fundamenta seu articuli fidei Iudæorũ, impreßi Hebraicè, Isnæ in Germania, 1540. Directorium in Theologia, impressum Hebraicè, et Latinè. Scripta eius apud Iudæos in magna existimatione sunt, & Ramban ab eisdem uocantur.

R. Moysi aphorismi in medicina.

R. Mose filij Nahaman Gerundensis Commentarius in Iob, impressus Venetijs apud Bombergum.

R. Mosche filij Neha Perusch, id est interpretatio.

Moysi cuiusdam homiliæ 2. habentur

cum Collationibus Io. Cassiani: una, De destinatione monachi ac fine: altera, De discretione.

Moschi Siculi Europa, extat Graecè cũ alibi, tum in bibliotheca Augustae Vindelicorũ. Eiusdem fugitiuus amor extat in Florilegio lib. 1. & Tetrastichon quoddam lib. 4.

Moschus Syracusanus poeta, Aristarchi familiaris, secũdus à Theocrito, scripsit Bucolica, ex quibus aliquot carmina apud Stobaeum in sermonibus de naufragio, & de Venere, eiusq; uituperio, citantur.

Mundinus citatur in tabulis Elluchasem medici.

Mundinus Bononiensis citatur à Guidone de Cauliaco, qui quidem Guido floruit anno 1363.

Mundini anatome, de omnibus humani corporis interioribus membris, excusa Argentinae, 1513.

Mundini Florentini expositio in Canones uniuersales Mesuaei, excusa Lugduni. 1525. cum alijs quibusdam.

Musaeus Eleusinus Antiphoni filius uersificator, & discipulus Orphei, scripsit ὑποθῆκα, id est uitae praecepta, ad Eumolpũ filiũ uersuum fermè 4000. Suidas, et Vol. li. 17.

Musaeus Eumolpi filius Atheniensis, primus (teste Diogene) Deorum genealogiam uersibus conscripsit.

Musaeus Ephesius uersificator tempore Eumenis & Attali Pergami regum, scripsit res Pergamenses. de Perside libros 10.

Musaei poemation heroicum de amore Erus & Leandri, excusum Parisijs, 1538. et Coloniae 1526. apud Soterem: & olim Venetijs apud Aldum, cum Orpheo. Vide Lil. Gyraldum, & apud Suidam de tribus Musaeis poetis, Eleusinio, Thebano, & Ephesio, et iterũ de Musaeo sine alio cognomine.

Musaeus presbyter ecclesiae Massiliẽsis hortatu sancti Venerij episcopi, de scripturis sanctis excerpsit lectiones & responsoria, singulis diebus festiuis totius anni apta, psalmosq; ordinauit singulis aptos temporibus in ecclesia decantandos. Scripsit etiam ad Eustasium episcopum sacramentorum li. 7. Homilias plures ad populum. & quaedã alia. uide plura apud Gennadium. Claruit anno 440.

Musęus Thebanus Thamyrae filius, ante bellum Troianum, poeta Melicus, scripsit hymnos & Cantica. Suidas.

Musęi cuiusdam scripta citantur apud Higinum.

Musanus non ignobilis inter eos qui de ecclesiastico dogmate scripserunt, sub Imperatore M. Antonino Vero, confecit librum aduersus quosdam fratres, qui de ecclesia ad Encratitarum haeresim declinauerant. Hieronymus.

Musatus nominatur inter illos scriptores, ex quibus Baptista Fulgosus memorabilia sua collegit.

Musca poetria Lyrica, scripsit epigrammata & lyricos nomos. Caelius lib. 8. cap. 1.

Museia citatur in Tacuinis Elluchasem medici.

Musicij tetrastichon lib. 1. Anthologij: sed aliàs attribuitur Platoni.

Musonius Capitonis Tyrrhenus, familiaris Apollonio Tyaneo fuit, et mutuae ipsorũ leguntur epistolae. Celebrantur sermones eius, & epistolae. Vide plura apud Suidam, qui etiam alterius cuiusdam eiusdem nominis meminit, tum in Musonio, tum in Marciano. Ioan. Stobaeus in locis communibus multa passim & prolixa fragmenta huius philosophi citat. Epistolae eius quaedam Venetijs apud Aldum in uolumine Graecarũ epistolarum excusae sunt: ubi etiam duo Musonij ad Apollonium epistolia, cum epistolis Apollonij habentur. Oratio de optimo principe, Stephano Nigro interprete, cum eiusdem

eiuſdem Stephani lucubrationibus cæteris, excuſa Baſileæ apud Hen. Petrum.

Muſulmanus. uide in Meletio.

Mutianus Scholaſticus Io. Chryſoſtomi epiſcopi Conſtantinop. commentarium in epiſtolam D. Pauli ad Hebræos Latinitate donauit: Ioã. Gymnicus impreſſit Coloniæ, 1530. Tranſtulit etiam eiuſdem commẽtaria in epiſtolas Pauli ad Philemonem, quæ extãt Viennæ apud Vuolffgangum Laziũ.

Myię epiſtola ad Phyllidem, excuſa ab Aldo in uolumine Græcarum epiſtolarum. de tribus diuerſis Myijs lege Suidam.

Mymnermus Colophonius poeta, ſcripſit elegias, quem Propertius ſe imitari fatetur. Volat. lib. 17.

Myrini tetraſtichon lib. 2. Florilegij, et hexaſtichon lib. 3.

Myro Byzantia ſcripſit Mnemoſynen. Athenæus lib. 11. Myrus hexaſtichon libro 6. Anthologij. Suidas hoc nomine duas mulieres commemorat. Scripſit etiã uaria carmine elegiaco, ut teſtis eſt Pauſanias in Bœoticis.

Myronis Prienæi Meſſeniaca Athenæus allegat. & Pauſanias lib. 4. ſcripſit autem bellum Meſſeniacum ſoluta oratione, ut Rhianus ligata.

Myrſilus ſcripſit hiſtorica paradoxa. Athenæus.

Myrſili Lesbij de origine Italiæ et Tyrrenorum liber 1. 1530. Baſileæ, cum aliquot alijs ueterum hiſtoricorum fragmentis impreſſus.

Myrtilus Athenienſis Comicus, ſcripſit Tetanopanes & Amores. Suidas. Eſt & Myrtilus unus ex Dipnoſophiſtis apud Athenæum.

N A.

Naeuius poeta Comicus ſcripſit epigrãmata, & comœdias duas in carcere, Ariolum & Leomen, itẽ tragædiam Heſionam, uide Gellium li. 1. cap. 14. & lib. 3. cap. 3. itẽ lib. 10. cap. 25. Eius ſcripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.

Nahum Elkoſæus propheta, prædixit ſubuerſionem urbis Nineuiticæ, poſt Ionã, atq; totius regni Aſſyriorũ: quæ facta putatur à Nebuchadnæzar rege Chaldæorũ anno primo imperij ſui. Prophetiæ eius capita tria in uetere teſtamento habemus. uide Epiphanium in uitis prophetarum.

Narciſſus Auguſtanus, citatur in Chryſopaſſo Ioan. Becij.

Natalis Bedda. uide Beda.

Natalis à Boea uerba apud Cyprianũ, in ſententijs epiſcoporum, de hæreticis baptizandis.

Natta Aſtenſis quidam iuriſperitus, ſcripſit in ſtatuta excludentia fœminas.

Naucratis Comici Perſis citatur ab Athenæo.

Naumachij uerſus aliquot heroici, apud Stobæum in Sermone contra nuptias, & in præceptis nuptialibus, & uituperio diuitiarum.

Nauſicrates Comicus ſcripſit Naucleros & Perſidem. Suidas, & Athenæus.

Nazabarus, naturalis magiæ ſcriptor. Vide in Zoroaſtre.

Nazarij Panegyricus dictus Conſtantino imperatori, Baſileæ apud Ioan. Frobenium, cum aliquot aliorum panegyricis.

Neanthis Cyziceni ἑλληνικά, περὶ τελετῆς ὧραι, ab Athenæo allegãtur. Suidas rhetorẽ fuiſſe ſcribit, & Philiſci Mileſij diſcipulum.

Nearchi ſcripta hiſtorica citantur à Pio pontifice, in deſcriptione Aſiæ cap. 33. & alijs præterea locis. *

Nebridij epiſtola ad D. Auguſtinum, de phantaſia & memoria inquirens, numero ſeptuageſima prima inter D. Auguſtini epiſtolas: ad eundem epiſtola 114. de amore ſuo erga ipſum.

Nectarij *epistola ad* D. Augustinum, *numero* 201. *inter* D. Augustini *epistolas.*

Neemiæ *prophetæ capita* 13. *leguntur in ueteri Testamento, nō Hebraicè, sed Græcè tantum, ex translatione quæ existimatur* 70. *interpretum.*

Nellus *quidam iurisperitus, scripsit de bannitis.*

Nemesiani *à* Tubunis *uerba apud* Cyprianum, *in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.*

Nemesij *philosophi & episcopi sermones summarij de natura hominis, Græcè extāt in* Italia, *et in bibliotheca* Augustæ Vindelicorū: *excusi sunt etiam Latinè,* Georgio Valla *interprete,* Lug. *apud* Gryphiū, 1538.

* Nennius Bannochorēsis *collegij pontifex, historiam suæ gentis &* Nennij Helij *in linguam Latinam transtulit. Claruit anno* Domini 620.

* Nennius Helius Loegriæ *dux, scripsit de* Britannorū *origine & progressu patrio sermone li.* 1. *quē deinde* Bannochorēsis *pontifex in* Latinum *uertit. Claruit anno à condito mundo* 3912. *ante Christum* 51.

Neocles Athenien. *philosophus, frater* Epicuri, *scripsit de propria hæresi.* Eiusdem *est hæc sententia* λάθε βιώσας. Suidas.

Neophronis *senarij aliquot apud* Stobæum, *de ira. uide* Suidam.

Neophyti *monachi de* 24. *literarum inuentione & allegoria, liber Græcus extat* Romæ.

Neoptolemi *distichon hexametrum apud* Stobæum, *de laude mortis.* Neoptolemi Pariani *Glossas,* Dionysiadem, *& de epigrammatis libros,* Athenæus *allegat.*

* Neotus Edulphius Einesberiensis, *scripsit ad* Martinum 2. Pont. Max. *pro* Oxoniensi *studio.* Instituta *uiuendi ad* Alphredū. *Claruit anno* Domini 883.

Nepos *de monte* Albano, *iurisperitus, scripsit de exceptionib.*

Neratius *Priscus* I.C. *antiquus, scripsit* Responsorū *libros* 3. *Membranarum lib.* 7. *Regularum libros* 15. *citantur in* Pandectis.

Neronis (*aliàs adespoton*) *distichon* Anthologij *lib.* 3.

Nesterotis *sermones, unus de scientia spiritali, alter de charismatibus diuinis, habentur in* Collationibus Io. Cassiani.

Nestoris *Cōmentarios theatricos* Athenæus *allegat.* Nestoris *aliquot carmina libro* 1. Anthologij *habentur.*

Nestor *è* Lycia *regione, pater* Pisandri *poetæ, & ipse etiam poeta Græcus,* Iliada *cōscripsit, opus mōstrosum, et* ἀστοιχέωτον. *de quo uide* Suidam, *&* Volaterranum.

Nestorij *blasphemiæ, id est duodecim anathemata, quæ totidem* Cyrilli Alexandrini *anathematismis aduersus ipsum scriptis opponuntur: item exemplar sacrilegæ expositionis* Nestorij, Hen. Petrus *excudit* Basileæ, 1528. *cum uarijs aliorū contra hæreticos scriptis. uide apud* Gennadium *in catalogo illustrium uirorum.*

Nicænetus *Samius epopœus, & epigrammatum scriptor, citatur ab* Athenæo. *Tetrastichon* Nicæneti *lib.* 3. Anthologij *legitur, & alterum lib.* 4.

Nicagoras Athenien. *sophista, scripsit uitas doctorū uirorū, de* Cleopatra *in* Troade, *de legatione ad* Philippū Romanorū *regē, sub quo uixit.* Suidas. Nicagoræ *scripta citantur etiā apud* Fulgentium *in* Mytholog.

Nicander *Chalcedonius descripsit euentus* Prusiæ. Athenæus. *Idem* Nicandrum *Thyatirenum nonnunquam citat.*

Nicander *Colophonius, uel* Aetolus, *scripsit* Aetolica, Georgica, Colophoniaca, Theriaca, Glossas, Hetærœumena, Alexipharmaca, *Medicationū collectanea, metaphrasin prognosticorū* Hippocratis, *de omnibus oraculis libros tres, & alia multa uersibus heroicis.*

heroicis. Athenæus et Suidas. Iunioris Attali, quē Romani uicerunt, tēpore floruit, grāmaticus, poeta, et medicus. Præter superiora Athenæus à Nicādro, sine alio cognomine, scripta memorat, Bœotica, Oetaica, Melissurgica, & Peripeteias: uidentur autem planè eiusdē Nicandri esse. Nicādri Theriaca, cū interpretatione innominati authoris: & Alexipharmaca, cū diuersorum authorum, quorū nomina expressa non sunt, commentarijs, omnia Græcè excusa Venetijs apud Aldum, cum Dioscoride Græco, & seorsim Coloniæ apud Ioan. Soterem, 1530. Eadem excusa sunt Latinè, per Euricium Cordum carmine reddita, & prosa per Ioan. Lonicerum cum annotationibus. de uita authoris plura habes ab initio operis, & epigrammata aliquot in eius laudem.

Nicandri tetrastichon lib. 3. Florilegij.

Nicanor Alexandrinus, grammatica aliquot opuscula edidit, quæ Suidas commemorat. Idem tres alios Nicanores nominat.

Nicanor Cyrenæus scripsit Metonomasias. Athenæus.

Nicarchi plurima epigrammata paßim leguntur in Anthologio Planud.

Nicas magnus grāmaticus in etymologias nominū & uerborum Græcorum, extat in Italia. Citatur et in Miscellaneis Politiani.

Nicasius de Voerda Mechliniensis, patria Brabātinus, scripsit super institutis li. 4. super sententias li. 4. sermones uarios lib. 1. quæstiones diuersas. Eiusdē utriusq; iuris lectura super institutionū libris 4. ad explanationē glossarum Accursij mira breuitate cōgesta, excusa Lipsiæ, 1541. Claruit an. 1492.

Niceas Romanæ ciuitatis episcopus, composuit sex cōpetentibus baptismū instructionis libellos, et ad lapsam uirginem libellum, omnibus labentibus emendationis incentiuum. Gennadius. Trittemius addit, eum floruisse anno salutis 420.

Nicephorus Blēmida scripsit de quinq; uocibus, et cur sint quinq; tantū, neq; plures aut pauciores, disquisitionē impressam nuper Basil. cū Porphyrij introductione Ioach. Perionio interprete. Rationē de cōpēdiaria arte disserendi, Georg. Valla interprete, impressam Basil. apud Rob. Vuinter. summā siue introductionē ad logicā li. 2. quæ Græcè extat in publica bibliotheca Augustæ Vindelicorū, et in multis Italiæ bibliothecis. Eius epitome philosophiæ extat Venetijs in bibliotheca SS. Io. et Pauli, manuscriptū uolumen. de sophisticis elenchis cōmentarius. liber legū. de anima. de corpore. de meteoris capita 32. de naturalibus principijs & causis. Sermo qualē oporteat esse regē. Hæc omnia Græcè extāt Romæ in Vaticana. Canones de urinis extāt Bononiæ in bibliotheca S. Saluatoris. Στιχηρὰ τῶν εγ ὑελίων, Venetijs apud Diegum Hurtadum. Demonstratio, quod indiuiduis uita præfinita non sit.

Nicephori Callisti Xanthopuli opuscula & epigrāmata, omnia senarijs (qui non quantitatē, sed numerū syllabarū obseruant, ut in singulis uersibus 12. sint) metris conscripta, præter Orationē cōfessoriā, quæ postremo loco soluta oratione habetur: Bebelius excudit Basil. 1536. cū Cyro Theodoro Prodromo, &c. eiusdem de regibus Christianorum, Romæ in Vaticana.

Nicephori Chartophylacis epistola de ligandi et soluēdi potestate, ad Theodosium monachū, excusa Basil. ab Hen. Petro, an. 1551. cū alijs ueterū Theologorū opusculis. *

Nicephori Chumni de oratione, iudicio et operatione, quid ex eis amplecti, quid fugere deceat: libellus Græcè, Romæ in Vat.

Nicephori Archiepiscopi Cōstantinopolitani de fide, καὶ κατὰ τῶν δοξαζόντων ἀδιαλοις προσκεκυνημένα κεφάλαια οθ. Προοίμιον τῶν ὑποκειμένων χρήσεων. Aduersus Mamonæ dicta contra incarnationem Christi: liber Græcus, Romæ in Vaticana.

Nicepho-

Nicephori *patriarchæ pericope ex Chronico. ibidem Græcè.*

Nicephorus *Gregoras quædam scripsit in Aristotelē. Raph. Volaterranus. Eiusdem dialexis, Florentius, aut de sapientia. Patriæ encomium. Romanæ historiæ, id est, de imperatoribus Cōstantinopolitanis libri undecim: hæc omnia Græcè uisuntur in Vaticana Romæ. Hypomnema in Synesium de insomnijs, extat apud Diegum Hurtadum Venetijs. Orationes contra Palamitas hæreticos. Historiarum compendium decem libris comprehensum, apud eundem. ad Logothetam de magno pisce, & alijs animalibus liber, habetur Florentiæ in Bibliotheca Medicum. De illis qui calumniantur astronomiam. Epistolæ. Prosphonemata. Sermones. in Cyprum. Ad magnum Logothetam. Ad eundē adhortatoria de astronomia. De morte regis Andronici Palæologi. Ad eos qui fatum statuunt, &c. omnia in uno codice extant in Italica bibliotheca quadam.*

Nicerati *hexastichon libro 1. Florilegij Græci.*

Nicetæ *Byzantij philosophi liber contra Moameth. Eiusdem expositio confirmatiua, cum demonstratione Christiani dogmatis, ex communibus prænotionibus & dialectica methodo, & naturalibus argumentis, ac syllogistico artificio producta: item contradictio epistolæ ab Agarenis missæ, ad Michaelem imperatorem Theophylacti filiū. quæ Christianorum fidem calumniatur. Romæ in Vaticana bibliotheca.*

Nicetæ *Choniatæ historia annorum 38. de regnis Manuelis Comneni in 7. tomis: Isaacij Angeli, Alexij Ducæ, qui & Murtzuphlus dictus est. Alia inscriptio: Historia à regno Ioan. Comneni ad Constantinopolin captam, ibidem extat, & apud Diegum Hurtadum Venetijs.*

Nicetæ, *qui & Dauid cognominatur, expositio in uersus Gregorij Nazianzeni, Romæ seruatur Græcè, fortè eadem cū ista, Expositio in obscuriores locos Gregorij quæ Augustæ Vindelicorum in bibliotheca publica habetur.*

Nicetæ *Mersiniotæ de sancti spiritus progressione cōmentarius Græcus, Romæ.*

Nicetæ *monachi, &c. de azymis, sabbatis, ieiunio, nuptijs, & sacerdotibus. Eiusdē liber contra blasphemam Armeniorum hæresim. extant alicubi in Italia.*

Nicetæ *Paneuphemi magistri epistolæ Græcæ, Romæ.*

Nicetæ τοῦ Σέῤῥων *canones* κατ' ἦχον. *Eiusdem alius canon, Imperatores Constantinopoli hæretici & Christiani. Ibidem Græcè.*

Nicias *Maleota scripsit historias siue fabulas, ex quibus Iolæ casum recitat. Plutarchus cap. 27. parallelorum minorum.*

Niciæ *librum de lapidibus, allegat Stobæus in sermone de morbis.*

Nicię *epigrammata quinq; in Florilegio.* Nicię *Arcadica Athenæus citat.*

Nicias *Nicenus scripsit philosophorum historiam, & successiones. Athenæus.*

Nicobule *bis apud Athenæum allegatur.*

Nicochares *Athenien. comicus, æqualis Aristophani, aliquot fabulas scripsit, quas Suidas & Athenæus nominant.*

Nicocles *poeta scripsit Acarios fabulam. Athenæus libro 8.*

Nicodemi *Heracleotæ carmina antistrephonta 14. libro 6. Florilegij Græci.*

Nicodemus *descripsit gesta Iesu Christi, quæ inuenit Theodosius magnus imperator in Ierusalem in prætorio Pontij Pilati: ex Hebraica lingua in Latinam translata, excusa sunt Antuerpiæ, 1538.*

Ex Nicolai *cuiusdam collectaneis de moribus gentium, multa citantur fragmenta in Lo-*

in locis Ioannis Stobaei.

Nicolaus rhetor, Plutarchi Nestorij cognomine, & Procli familiaris, scripsit Progymnasmata, & declamationes rhetoricas, & alia quaedam. Claruit sub Leone imperatore seniori, usq; ad Zenonem & Anastasium. Suidas.

Nicolaus Actiacus, Grāmaticus Graecus, citatur in Dictionario Ambr. Calepini, in uoce Abolla.

* Nicolaus de sancto Albano, Anglus natione, ordinis S. Benedicti, scripsit de conceptione Mariae uirginis lib. 2. ad Petrum Pontiniacum lib. 1. de sua legatione lib. 1. decretales epistolas. ad Henricum 2. contra Hybernos. à musca suffocatus interijt, anno Domini 1159.

Nicolai Alexandrini medici Graeci liber de compositione medicamentorum particularium secundum genera ordine literarum, translatus è Graeco in Latinum à Nicolao Rhegino Calabro, excusus cum breuißimis annotationibus locorum difficilium Io. Agricolae Ammonij Ingolstadij, 1541. deinde Venetijs apud Andreā Arriuabenum.

Nicolai Myrepsi medicinales lib. 24. Graeci extant in Italia: nimirum idem opus cum praedicto, quod itidem in 24. literas alphabeti diuiditur. à Leonardo Fuchsio latinitate donatum, & illustratum Annotationibus ab eodem, Basileae excudit Ioan. Oporinus anno 1549.

* Nicolaus de Alsentia, Carmelita, scripsit in Exodum, & in Apocalypsim Ioannis. in officium Missae. sermones de tempore & de sanctis. Vixit anno 1495.

Nicolai Arelatani liber de haereticis, excusus Lugduni. de secundis nuptijs, ibidem 1536.

Nicolai Artabasdae institutio ψηφοφορίας, Graecè extat apud Diegum Hurtadum Venetijs.

Nicolai Bartolomaei Lochiensis Christus Xylonicus, comoedia impressa Antuerpiae. Eiusdem ἔννοιαι, impressae.

Nicolaus Basilius. Vide in Io. Nauclero.

Nicolaus Bayarde Anglus, scripsit distinctionum theologicarum lib. 1. sermones de tempore & de sanctis. Placita theologica. Claruisse fertur anno 1410. *

Nicolaus Bellonus patricius Casalensis, ex Mōteferrato, iurisperitus, scripsit Repetitiones & Tractatus aliquot. Ioan. Oporinus impreßit Basileae, 1544. nēpe Rub. Cod. de edendo. Tractat. in Rub. Cod. qui admitti ad bonorum posses. de bonorum posseßionibus ordinarijs, & extraordinarijs. item in Rub. ff. de officio eius cui est mandata iurisd. Quaestio, ad quem sit appellandum à subconseruatore, &c. Repetitio §. item Seruiana. Instit. de actionibus. Eiusdē Supputationum iuris libri 4. quibus & nouae legum declarationes, & articulorum iuris resolutiones habentur: ibidem excusi, 1542. et 1544. apud Isingrinium, ex autoris recognitione. Super utraq; parte Institutionum lucubrationes, quas primis annis in Papiensi academia confecit: Isingrinius excudit Basileae, 1544. Volumen consiliorum 69. quo diuersae materiae tum in scholis, tum in iudicijs utilißimae, discutiūtur: ibidem excusum anno 1544.

Nicolai Beraldi Aurelij dialogus, quo rationes quaedam explicantur, quibus dicendi ex tempore facultas parari potest, deq; ipsa dicendi ex tempore facultate: Gryphius excudit Lugduni, 1534. De iurisprudentia uetere ac nouitia oratio, cum erudita ad antiquorum lectionem ac studium exhortatione: ibidem excusa, 1533. & Parisijs apud Vuechelum. Item commentarium in Politiani Rusticum. Claruit anno 1534. Aureliae. *

Nicolaus Bertrutius. Vide Bertrucius.

Nicolaus de Bibera, natione Germanus,

nus, scripsit libru, cuius titulus est occultus, quod carmine et oratione soluta composuit Erfordiæ. de cauendo malo lib.1. epistolaru ad diuersos lib.1. Vixit an. Do.1290.

Nicolaus *Boerius Iurisperitus, scripsit in locum 2.* Cod. Quomodo *& quando iud. l. consentaneum. de autoritate utriusq; regij consistorij, ubi & de præcedentia canon. et abbat. super consuetudines* Bituricen. *de custodia clauium portarum, & castrorum, consilium. De potestate legati* Franciæ. *de præcedentia et ordine graduum utriusq; fori. de seditiosis. Additiones in cōmentarium* Io. Montaigne *de parlamentis, & eorum autoritate ac præcedentia: et rursus in eiusdem librum de autoritate & præcedentia magni* Consilij, *additiones. Consilium, quomodo consobrini inter se diuidant hæreditatem patrui. Consiliu, an quæsita per mulierem nomine suo sint sua, uel filiæ. An hæredes filiæ teneantur ad dimidiam debitorum solutorum per matrem. An succedens in mobilibus, succedat in uenditis, cum pacto de recatan. incip.* Iaquelina.

Nicolaus *Borbonius* Vandoperanus, *scripsit tabulas Grammaticas. Eiusdem* Pædologiam, *siue de moribus puerorum libellum,* Gryphius *excudit* Lugduni. *Nugæ et epigrammata, excusa* Lugduni *apud* Gryphium, 1538. *et* Basileæ *apud* Cratandrum *aucta et recognita. Claruit* Parisijs *an.*1533.

Nicolaus *Cabasilas, scripsit de uita in* Christo *sermones 5. item* τίς ὁ νοῦς τῆς ἱερουργίας ὅλης ἐν κεφαλαίῳ. *Obseruationem in uisionem prophetæ* Ezechielis, *in qua super quatuor animalibus throni similitudo, & super throno species hominis. Secundam similitudinem. sermones octoginta octo. de sancti spiritus progreßione aduersus* S. Thomā. *omnia Græcè extant in* Vaticana.

Nicolaus *Cantilepus, Britānus* Carmelita, *scripsit in librum primum sententiaru. Encomiu sui ordinis. Annalium epitomen. Additiones Chronicoru. Historiam Cantabrigicā. Claruit anno* 1441. *quo etiā obijt.*

Nicolaus *(aliàs Laonicus)* Atheniensis, *scripsit libros decem historiarum de rebus turcicis, usq; ad* Mahomet *inclusiuè, ubi simul & aliarum gentium (ut* Italiæ, Galliæ, Germaniæ, *&c.) historiæ non paucæ obiter enarrātur. Habet codicem manuscriptū illustris uir* Leonardus Beck à Becken stein, *ciuis* Augustanus, *&c. et alium* Ioan. Oporinus Basileæ.

Nicolaus *Cistertien. monachus cœnobij* S. *crucis in* Austria, *scripsit opus in laudem uirginis* Mariæ, *quod uocauit imaginē sanctæ* Mariæ *lib.3. sermones uarios li.1.*

Nicolaus *Clemangis archidiaconus* Baiocensis, *scripsit opus insigne quod uocauit de fructu eremi, de corrupto ecclesiæ statu lib.1. de nouis festiuitatibus lib.1. de materia schismatis lib.1. epistolarum ad diuersos lib.1. & alia multa. Eius autem liber de corrupto ecclesiæ statu, impressus est in* Germania. *& fortè idem est tractatus de uitijs ministrorum ecclesiæ, quem suprà nominaui in appendice operum* Io. Gerson. *de lapsu et reparatiōe iustitiæ, impressus* Basileæ *apud* Cratandrum. *Claruit anno* 1417.

Nicolai *Clenardi institutiones absolutißimæ in linguam Græcam, item Annotationes in nominum uerborumq; difficultates: inuestigatio thematis, seu de uerbis anomalis: Ratio syntaxeos; meditationes Græcanicæ, in eorum gratiā qui uiua præceptoris uoce destituuntur:* Ioan. Gymnicus *excudit* Coloniæ, 1536. & 1538. *Eadem excudit* Parisijs Vuechelus, *cum annotationibus* Renati Guillonij. *Eiusdem Grammatica Hebraica, ibidem excusa.*

Nicolaus *Copernicus* Torunnæus, *scripsit Reuolutionū libros, quibus terrā circa cœlū immobile moueri asseritur. excusi* Norimber-

rimbergæ 1543. Claruit anno 1540.

Nicolaus de Crutzenach, ſcripſit quæſtiones ſentẽtiarũ li. 4. ſermones uarios li. 2. de cõceptione S. Mariæ li. 1. uixit an. 1491.

Nicolaus de Cuſa, epiſcopus Brixinenſis, &c. ſcripſit de uiſione Dei lib. 1. de pace fidei li. 1. reparationem Calendarij lib. 1. de mathematicis cõplementis lib. 1. cribrationẽ Alchorani lib. 3. de uenatione ſapientiæ li. 1. de ludo globi myſticè lib. 2. compendiũ li. 1. trialogũ de poſſ. lib. 1. de mathematica perfectione lib. 1. contra Bohœmos lib. 1. de Beryllo li. 1. de dato patris luminũ lib. 1. de quærendo Deo li. 1. de apice theoriæ lib. 1. de docta ignorantia lib. 3. de coniecturis li. 1. de filiatione Dei lib. 1. de Geneſi lib. 1. idiotam de ſapientia lib. 4. de quadratura circuli lib. 1. de fortuna lib. 1. directorium ſpeculantis lib. 1. ſermones per totum annum lib. 1. epiſtolarum ad diuerſos lib. 1. Eius opera impreſſa ſunt Pariſijs, 1514. apud Aſcenſium. liber de quadratura circuli, deq; recti ac curui commenſuratione, impreſſus Norimbergæ, cum alijs quibuſdam. Cribrationum Alcorani libri tres, Baſileæ apud Oporinũ cũ Alcorano, etc. Claruit an. 1464.

Nicolaus Damaſcenus Peripateticus, aut Platonicus, ſcripſit hiſtoriæ catholicæ libros 80. & inſtitutionem uitæ Cæſaris: item de uita propria. Vide Suidam. Athenæus hiſtoriam eius duobus locis allegat: cuius etiam fragmentum libro primo Ioſephi contra Appionem legitur. Eius Syngraphe Venetijs aſſeruatur, haud ſcio an diuerſa ab hiſtoria prædicta.

Nicolaus Dathus, Auguſtini Dathi filius, ſcripſit librum de laudibus eloquentiæ & uita patris ſui, qui operibus Auguſtini præfixus habetur: quem tamen morte præuentus non abſoluit. ſunt & carmina quædam in illo libro, in patris laudem; & alia de officio ſcribæ.

Nicolai diaconi expoſitio in tetraſtichas iambicas parœneſes Gregorij theologi. Contradictoria capita Antiſthenis & Polycratis, Græcè extant Romæ.

Nicolaus Dinckelſpule, natione Germanus, ſcripſit ſuper ſententias lib. 4. quæſtiones ſententiarum lib. 1. de ſeptem donis ſpiritus ſancti lib. 1. de decem præceptis lib. 1. ſuper oratione dominica lib. 1. de octo beatitudinibus lib. 1. de tribus partibus pœnitentiæ lib. 1. de octo uitijs capitalibus lib. 1. de ſeptem peccatis mortalibus lib. 1. de præcepto charitatis lib. 1. de peccatis linguæ lib. 1. ſermones de tempore lib. 1. ſermones de ſanctis lib. 1. ſermones morales lib. 1. & alia plura. Claruit anno 1420.

Nicolaus Donis, natione Germanus, ordinis diui Benedicti, ſcripſit opus mirandum, cum picturis & nouis tabulis, in coſmographiam Ptolemæi. ad Paulum papam II. lib. 7. de locis quoque mirandis lib. 1. epiſtolas uarias ad diuerſos. & quædam alia. Claruit anno 1470.

Nicolaus Dorbellus, ordinis fratrum Minorum S. Franciſci prouinciæ Thuronenſis, &c. ſcripſit ſuper ſententias lib. 4. ſuper ſummulis Pe. Hiſpani lib. 7. de ſcientia Mathematica lib. 1. in lib. Phyſicorum Ariſtotelis lib. 8. in lib. de cœlo & mundo lib. 2. in lib. de generatione & corruptione, lib. 2. in lib. Meteororum lib. 3. in lib. de anima lib. 3. in lib. Metaphyſicorum lib. 12. in lib. Ethicorum lib. 10. Eius liber de ſcientia Mathemat. & cõmentaria in Ethica Ariſtotelis, cum alijs intermedijs libris, excuſa ſunt Baſileæ an. 1503. Claruit aũt Dorbellus, uel ut alij Orbellus, an. D. 1455.

Nicolaus Dorbin, natione Anglicus, ordinis fratrum beatiſſimæ Mariæ Carmelita, ſcripſit ſuper ſententias lib. 4. determinationes quæſtionum li. 1. & alia quædam. Claruit Oxoniæ anno 1350.

Nicolaus Durham ex Dunelmensi septentrionalium Angliæ partium diœcesi oriundus, Carmelita, scripsit in lib. 4. sententiarum. Contra Vuicleui doctrinam lib. 1. Originalia doctorum. Vixit an. 1370.

Nicolai Ecmondani mentio facta est, operum Des. Erasmi Tomo 9.

Nicolai episcopi Modrusiensis oratio habita in funere Petri Cardinalis S. Sixti, impressa Venetijs cum rhetorica Ant. Mancinelli.

Nicolaus Erythræus Venetus I. C. indicem collegit omnium in Virgilij operibus dictionum iuxta ordinem alphabeti, quoties singulæ in illis reperiuntur, indicantem, insertis paßim etiã annotationibus perquàm eruditis. Ipsa quoq; Virgilij opera in pristinam lectionem restituit, & ad rationem sui indicis digeßit: adiectis ubiq; per margines scholijs, cùm alijs, tum quæ ad prosodiam pertinent, &c. Ab initio quoq; libellũ præfixit de ratione carminum Virgilij. Omnia ab autore edita sunt Venetijs, 1539. In præfatione pollicetur similes indices in opt. quosq; utriusq; linguæ autores: item librum de perfecti poetæ institutione: & alibi librum de equis: quorum omnium nihil adhuc uidimus excusum.

Nicolai Euerardi de Middelburgo Topica iuris, impressa Louanij, 1516.

Nicolaus Florentinus quidam, scripsit de re militari.

Nicolaus medicus, patria Florentinus, scripsit summam medicinæ lib. 1. Eius sermones medicinales octo, impreßi apud Bernardinũ de Tridino, 1491. Claruit anno 1412.

Nicolaus Gallicus, Carmelita, scripsit inter alia opus lugubre, statum ordinis sui deplorans, cũ è terra sancta fratres fuissent expulsi, quod uocauit igneam sagittam lib. 1. scripsit & alia. Claruit anno 1250.

Nicolaus Gerbelius Phorcensis, natione Germanus, I. C. uir utraq; lingua egregiè doctus, Ioan. Cuspiniani Chronica emendauit, & in ea præfatus est: idẽ propediem in eiusdẽ Consules etiã præstiturus, si Deus uoluerit. Quin et in Lycophronis Alexãdrã ab Oporino excusam, præmisit doctiß. præfationem, & utriusq; Tzezis uitam descripsit: eadem opera in Arriani quoq; historiam Græcam, de Alexandri rebus gestis, & alios aliquot autores præstita. Scripserat Isagogen in tabulã Græciæ Nicolai Sophiani, anno 1545. quam postea ita recognouit & auxit, ut in septem libros excreuerit, quibus quicquid in tota Græcia memorabile ac præcipuè dignũ cognitu apud opt. quosque autores extat, uelut uno fasce complexus est. Viuit nostro seculo, neq; desinit subinde meditari aliquid, reipub. literariæ & ornandæ et iuuandæ gratia, cui se totum uelut consecrasse uidetur, opt. atq; doctiß. uir. Claret Argentinæ, anno 1551.

Nicolaus de Gorran, ordinis fratrum Prædicatorum, scripsit super sententias li. 4. in quinq; libros Moysi lib. 5. in Esaiã prophetam, in Hieremiam, in Ecclesiasticũ, in Cantica canticorum. in Euangel. Matthæi. in Euangel. Marci. in Euangel. Lucæ. in Euangel. Ioannis, in epistolas Pauli, sermones uarios. & quædam alia. Item in Psalterium Dauidicum. Distinctiones rerum Theologicarum. In epistolas Canonicas. in Apocalypsim Ioannis, sermones per anni circuitum. Fertur etiam à suis & alios composuisse tractatus, et præcipuè in omnes Bibliorum libros explicationem. Claruit an. 1400.

Nicolaus Grimoaldus, scripsit Christum rediuiuum, comœdiam tragicam, impressam Coloniæ.

Nicolaus Herforde Anglus, Vuicleui discipulus, scripsit determinationes scholasticas, in defensionem doctrinæ Vuicleui li. 1. de fratrum apostasia à Christo lib. 1. Aduersus

uersus Petrum Stockes lib. 1. sermones quadragesimales. Claruit anno 1382.

Nicolai Iudeci Veneti eruditionē in omnis philosophiæ ac medicinæ, quæcūq; Græcis literis continetur, nodis explicandis, & Latinè transferendis, Io. Genesius Sepulueda in præfatione ad Clementem VII. pont. max. commendat. Hic Nicolaus, ubi præfatur in Boetij libros de Geometria, ueterem Euclidis interpretem arguit: & Campani etiam interpretis recentioris quædam in primum elementorum Euclidis librum errata ostendit.

Nicolaus Kenton, Anglus & Carmelita, scripsit orationes XII. ad fratres. Ad episcopum Oxoniensem lib. 1. in orationem Dominicam. in Euangelia sermones 48. in Cantica canticorum. historiam Elisei prophetæ. Vitam S. Cyrilli Græci. de Pœnitentibus suscipiendis lib. 1. & multa alia, quæ à Ioanne Baleo in eius uita enumerātur: nos breuitatis gratia præcipua tantum enumerauimus. Claruit anno Do. 1468. quo etiam Londini obijt.

Nicolaus Lackman, natione Germanus Minorita, scripsit super sententias li. 4. quæstiones uarias lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. et alia complura. Claruit anno 1440.

Nicolaus Leonicenus in Galeni opera cōmentarios edidit: item opusculum, in quo omnibus ægris salutem & uitā restitui conciliariq; posse docuit. Extant & quamplurimæ eiusdem epistolæ, quæ maximam eius doctrinam præ se ferunt, & elegantiam. quædam etiam libro 2. epistolarum Angeli Politiani, et lib. 2. epistolarum Ioan. Franc. Pici. Opera uerò medica quædam, impressa Basileæ apud Henricum Petrum, 1529. hac inscriptione, de Plinij & aliorum plurium medicorum in medicina erroribus lib. 4. item Annotationes eiusdem, de herbis & fruticibus, animalibus, metallis, serpentibus, tyro seu uipera. Eadē rursus Basileæ apud Cratand. excusa sunt, 1532. cum aliquot alijs opusculis, nēpe de tribus doctrinis ordinatis secundū Galeni sententiam lib. 1. de uirtute formatiua lib. 1. de dipsade & pluribus alijs serpentibus lib. 1. de tiro seu uipera lib. 1. de morbo Gallico lib. 1. qui eius naturam & causas, ac symptomatum quoq; proponit. Contra suarum translationum obtrectatores apologia. de curatione morbi Gallici liber excusus etiam Lugduni, apud Antonium Blanchardi, 1529. ex Claud. Galeni libris Latinos fecit, artem medicinalem, quæ & parua dicitur: Artem curatiuā ad Glauconem: de differentijs febrium libros 2. de crisibus libros 3. de motu musculorum lib. 2. & Aphorismos Hippocratis cum commentarijs Galeni.

Nicolai Leonici Thomæi, natione Itali, extant dialogi decem (Academicorū more confecti,) impressi Parisijs, 1530. apud Simonem Colinæum, & Lugduni apud Gryphium 1532. Eiusdem de uaria historia li. 3. in multa capita diuisi, iucundissimi lectu, et ad utriusq; linguæ ac historiarum multiplicem cognitionem apprimè conducibiles, impressi Basileæ 1531. & Lugduni apud Gryphium. Paraphrasis in Aristotelis libros de animalium motione ac ingressu. quæstiones aliquot naturales cum amatorijs problematibus 20. Conuersio Mechanicarum quæstionum Aristotelis, cum figuris & annotationibus quibusdam. Procli Lycij explicatio Platonis ex Timæo, ubi de animorum generatione agitur, in Latinum conuersa, cum numerorū harmoniarumq; multiplici figura. Simon Colinæus excudit Parisijs, 1530. Conuersio & explanatio primi libri Aristotelis de partibus animaliū, edita Basileæ apud Oporinum, 1542. cum aliquot commentariolis Michaelis Ephesij, ex uersione

Conradi Gesneri. Cl. Ptolemæi inerratium stellarum significationes, Nic. Leonico interprete: impressæ Basileæ cum alijs quibusdam. Argumenta in aliquot libros Aristotelis paruorum naturalium, ut uocãt, ex Michaele Ephesio ferè translata, Latinis operibus Aristotelis Basileæ nuper impressis inserta sunt. Claruit Patauij, an. 1524.

Nicolaus de Lescut, iurisperitus, scripsit tractatum de testium examinatione, Io. an. Schottus excudit Argentorati. Claruit Nancei anno 1540.

Nicolaus Liburnicus Venetus collegit Platonis gemmas, siue illustriores sententias, apud Rob. Vuinter excusas Basileæ. Et Parisijs apud Gulielmũ Cauellat an. 1550. Eiusdem exempla copiæ Latini sermonis, à quodam studioso multis in locis aucta, impressa Augustæ Vindelicorum ab Hen. Steiner, 1531. cum syntaxi Phil. Melanchthonis.

Nicolai Listhenij rudimenta Musicæ, ab autore aucta & recognita: Io. Petreius excudit Norimbergæ, 1540.

* Nicolaus de Lynna Nordouolcas, scripsit Canones tabularum, de planetarum domibus lib. 1. de Sphæra iudiciali lib. 1. Astrologorum dogmata. de figuris ac signis lib. 1. de mundi reuolutione li. 1. de usu Astrolabij lib. 1. pro ægrotantibus lib. 1. de eclypsi solis lib. 1. de astrorum iudicijs lib. 1. de genituris lib. 1. Claruit anno Domini 1360.

Nicolaus de Lyra, natione Anglicus, ordinis fratrũ Minorum, scripsit in omnes ueteris ac noui testamenti libros commentaria, & eosdem deinceps moraliter plerosq; exposuit. Scripsit præterea de corpore Christi lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. sermones de tempore lib. 1. contra Iudæos li. 1. Tractatum de idoneo ministrante & suscipiente sacramentũ altaris. excusum in Germania, cum Thomæ Aquinatis libello de eodem. Postillã, siue literalem expositionẽ super utrunq; testamentum, excusam cum additionibus Pauli episcopi Burgensis, et rursum Basileæ cum glossa ordinaria textui inserta, & expositione morali ubiq; adiecta, 1508. Item quæstiones aliquot improbantes Iudaicam perfidiam in catholica fide; item libellum contra quendã Iudæum impugnantem Christum, & eius doctrinam ex uerbis Euãgelij secundũ Matth. Claruit an. 1320.

Nicolaus Magni, citatur in Chrysopasso Ioan. Eccij.

Nicolaus Marius Panicianus Ferrariensis, scripsit multa ac diuersi generis poemata, quæ excusa sunt in Italia.

Nicolai Marij inuentariũ in iure. Alex.

Nicolai Maris Grãmatica institutio prima ac simplicissima, cum libro Prouerbiorum Salomonis, excusa Augustæ Vindelicorum, 1523. quo loco & tempore ab autore etiam scripta est.

Nicolai Massæ medici Veneti, liber de febre pestilentiali, pestichijs & morbillis, &c. excusus Venetijs 1540. apud Frãc. Bindo & Maphæum Pasinum. Eiusdẽ de morbo Neapolitano libri sex, per capita diuisi, impressi Basileæ apud Io. Bebeliũ, 1536. cum aliquot aliorũ eiusdem argumẽti opusculis.

Nicolaus de Maturellis Mutinensis, scripsit super Codice lib. 9. super ff. ueteri li. 24. super ff. nouo lib. 12. super ff. infortiati lib. 14. & quædam alia. Citatur in summa Angelica. Claruit anno 1340.

S. Nicolai episcopi Methonæ liber ad Latinos de S. spiritu, quod ex patre, non autem ex filio progrediatur: Romæ in Vaticana extat Græcè.

Nicolaus Monachus sanctæ crucis in Austria, ordinis Cisterciensis, scripsit magnum opus de laudibus Mariæ uirginis, distinctum in lib. 3. sermones de tempore & de sanctis. Claruit Constantiensis concilij temporibus, anno 1420.

Nicolaus Myrepſus. Vide Nicolaus Alexander.

Nicolaus de Neapoli, ſcripſit ſuper Codice lib. 9. ſuper ff. inforciati lib. 14. Commentarij eius ſuper tribus libris Codicis, impreßi. Scripſit præterea ſuper Inſtituta. ſuper 1. & 2. ff. noui. Claruit anno 1300.

Nicolaus Nicolai Delphi. deſcripſit nouam & exquiſitam nauigationū ad præcipuas mundi partes tabulam, magno artificio depictam, & excuſam anno 1544.

Nicolaus de Nyſe prouincialis Franciæ, ſcripſit opus ſuper ſententias, quod Reſolutio theologorum dicitur: impreſſum Rothomagi. Eiuſdem præclarißimum opus, quod inſcribitur ſumma uel Gemma prædicantium, quo plurimi ſermones eius continentur: impreſſum Baſileæ 1508.

Nicolaus de Orbelli. Vide Nic. Dorbel.

Nicolaus Oreſmius aſtrologicam ſuperſtitionem peculiari commentario inſectatur, &c. Ioan. Picus. Idem citat Nicolai Orem (iiſdem titulis) librum de proportionibus proportionum.

Nicolaus Papa primus, patria Romanus, ſcripſit inter alia uolumen epiſtolarum ad diuerſos. Claruit anno 869.

Nicolaus Papa quartus, ordinis fratrū Minorum, Hieronymus antè uocatus, natione Picenus, ſcripſit ſuper ſententias lib. 4. et quoſdam ſermones. Fertur etiam in plures Bibliorum libros commentarios utiles edidiſſe. Floruit 1291.

Nicolaus Perotus Saxoferratenſis, et Sipontinus epiſcopus, ſcripſit in Marcum Valerium Martialem poetam, opus præclarum, omnem Latini ſermonis elegantiam, rationem & enucleationem pulcherrimè complectens, quod uocauit Commentariorum linguæ Latinæ uolumen, ſiue ut uulgo appellatur, Cornucopiæ. Item de puerorum eruditione lib. 1. de generibus metrorum lib. 1. orationes, & uarias epiſtolas. Eius Cornucopiæ, ſeu Latinæ linguæ commentarij locupletißimi, cum duobus ſingularum dictionum indicibus, altero Græco, altero Latino, qui iuſti Dictionarij uicem præſtāt, excuſi Venetijs ab Aldo, & Baſileæ apud Curionem & Valderum aliquoties, cum libello eiuſdem N. Perotti in præfationem Plinij Secundi ad Veſpaſianum, & rurſum in eum ipſum libellum Cornelij Vitellij annotationibus. Eiuſdem libellus de metris ſuper odis Horatij, impreſſus eſt ab Aldo, & alijs, cum ipſius Horatij operibus. Rudimenta Grammaticæ Latinæ, Gryphius excudit Lugduni, 1541. Polybij hiſtorias Latinitate donauit: excuſæ ſunt Venetijs ab Aldo, & Lugduni 1542. Claruit anno Domini 1470.

Nicolai Perrenoti à Granuilla, Caroli V. imperatoris locum tenentis oratio in Vuormacienſi colloquio habita, excuſa Baſileæ apud Vueſthemerum, cum præfatione Gilberti Cognati.

Nicolaus Petrus Corcyræus uertit commentarios Græcos Ioan. Philopono attributos, in Ariſtot. libros de generatione animalium, impreßi ſunt Venetijs 1526. apud fratres de Sabio, quo tempore ijdem quoque commentarij Græcè apud eoſdem excuſi ſunt, cum huius Nicolai præfatione Græca.

Nicolaus Plonius Poſnonienſis ſcripſit de excōmunicatione, de irregularitate, de interdicto eccleſiaſticorum, de horis canonicis dicendis, & cautelis circa eas.

Nicolaus Poll, ſcripſit libellum de cura morbi Gallici per lignum Guayacanū: impreſſum Baſileæ apud Bebeliū, 1536. cum multis aliorū eiuſdem argumenti opuſculis.

Nicolai Præpoſiti doctoris medici Diſpenſarium ad aromatarios, ſiue introductiones in artem apothecariatus, impreſſum Lugduni,

Lugduni, 1536. apud Claudium Tupin.

Nicolaus Prucknerus, Iulij Firmici Astronomicōn libros 8. recognouit: Heruagius excudit Basileæ cum aliquot alijs libris astronomicis: edidit et prognostica aliquot annorum, impreſſa Argentinæ apud Ioan. Schottum, & Baſileæ apud Parcum. Claruit anno 1551.

Nicolai Quodi epiſtola, miranda nuncians de quodam nouo opere, breui Romæ emerſuro, cui titulus, de memorabilibus Prædicatorum & Carmelitarum: ubi illorum flagitia graphicè depinguntur. Miſſa eſt ex urbe ad Hermannū Comitem de noua aquila, impreſſa in Germania, ut habet catalogus Baſilien. officinæ Heruagij.

Nicolaus de Regio tranſtulit libellum de uiribus Centaurij minoris herbæ. Gentilis. Habemus etiam Cl. Galeni libros de uſu partium corporis humani, ex huius autoris uerſione impreſſos: & Nicolai Alexandri opus de medicamentis compoſitis, & alia quædam non pauca ab eo uerſa extant.

Nicolaus Ritzonis, patria Tholoſanus, Carmelita, ſcripſit ſermones de tempore li. 1. ſermones de ſanctis lib. 1. quadrageſimale duplex lib. 2.

Nicolaus Saguntinus, utraq; lingua diſertiſsimus, ingenio facundiaq; iuxta promptus, interpres fuit in Concilio quod ſub Eugenio IIII. inter Græcos & Latinos cùm de alijs fidei articulis, tum de S. Spiritus progreſſu, Ferrariæ & Florentiæ habitum eſt. Aeneas Syluius in deſcriptione Europæ, cap. 54. Scripſit etiam ad Pium papam de Scythis, ut idem Syluius meminit in deſcriptione Aſiæ cap. 29. Tranſtulit Plutarchi librū de ciuilibus præceptis, quæ uerſio cum reliquis Plutarchi operibus Latinis habetur: & Onoſandrū Platonicū de optimo imperatore, quē Rob. Vuinter excudit Baſileæ 1541. citatur etiā in Chronicis I. Cuſpiniani.

Nicolaus Scelſius, ſcripſit uarias lectiones epiſtolarum familiarium Ciceronis, ex collatione uetuſti codicis: liber excuſus Baſileæ apud Rob. Vuinter, cum uarijs aliorum in eaſdem annotationibus, 1537.

Nicolaus Siculus, abbas Monacen. ordinis ſancti Benedicti, dictus de Tudeſchis, Panormitanus archiepiſcopus, & demum eccleſiæ Romanæ Cardinalis, iureconſultus celeberrimus, ſcripſit ſuper decreto imperfectum lib. 1. ſuper Decretalibus lib. 5. ſuper Clementinis lib. 1. pro concilio Baſilienſi li. 1. proceſſum iudiciarium lib. 1. conſilia centū et quatuor lib. 1. diſputationes uarias, lib. 1. & alia complura.

Nicolaus Simonis Hollandus, Carmelita, ſcripſit ſermones tā de tempore quàm de ſanctis per totum annum. Vixit an. 1495 Repetitiones, Diſputationes. Inuenio citari itē præter ſuperiora conſiliorū eius uolumina duo, de poteſtate papæ, imperatoris & Concilij. in 2. Decret. de foro compe. c. ſi quis contra clericum. eiuſdem diſputatio impreſſa Venetijs 1487. Commentarij in Decretal. impreßi ſunt Mediolani circa annū 1510. Claruit anno Do. 1435.

Nicolaus Sophianus Corcyreus, ſcripſit de aſtrolabio libellum Græcum. edidit etiam tabulas Græciæ elegantiſſimè depictas, cum nominibus locorum antiquis & recentioribus, quæ primùm Romæ, & poſtea etiam Baſileæ apud Ioan. Oporinū excuſæ ſunt, unà cum Nicolai Gerbelij doctiſſima Iſagoge in eaſdem, anno 1550. Claruit anno reſtitutæ ſalutis 1548.

Nicolaus de Suſato, natione Germanus, ſcripſit quæſtiones ſententiarum lib. 1. ſermones multos, uarias quæſtiones, & alia complura. uixit anno 1417.

Nicolai Theophili diaconus, ὁ μαΐστωρ τῶν ῥητόρων, liber Græcus hac inſcriptione alicubi in Italia extat.

Nicolaus

* Nicolaus Treueth, uel Triuet, Anglus, Dominicanus, congeßit annales Anglicorū, qui à comitibus Andegauensibus originem traxerunt, incipiens ab anno 1135. usq; ad annum 1307. Scripsit etiam in declamationes Senecæ, in Ouidij transformationum libros, in Boetiū de consolatione philosophiæ, in Valerium & Rufinum. Annales ad Christum. in Augustinum de ciuitate Dei. Cōmentarios in Genesim, in psalterium, in Aristotelis problemata. de peccatis li. 1. de uirtutibus lib. 1. Claruit anno Domini 1360.

Nicolaus Valla uertit aliquot libros Iliadis Homeri: Rob. Vuinter excudit Basileæ. item Hesiodi Opera & Dies heroico uersu reddidit, non ineleganter, ad Pium II. Pont. Max. idem Oporinus, & Isingrinius ibidem, cum eodem Græco poemate, &c. et Ioan. Frobenius, 1518. seorsim.

Nicolaus de Vbaldis iurisperitus, scripsit de succeßionibus.

* Nicolaus Vdall Anglus, transtulit in linguam uernaculā Erasmi Roterodani Paraphrasin in Lucam, & acta Apostolorū, & eiusdem Apophthegmatum libros. Tragœdiam scripsit de papatu, & flores Latini sermonis. Claruit anno 1538.

Nicolai Verardi liber de locis legalibus, excusus Louanij.

Nicolaus Villagagno eques Rhodius, scripsit libellum de Caroli V. imperatoris expeditione in Africam ad Argieram. Rihelius excudit Argentorati, 1542.

Nicolaus de Vuachenheim, Germanus, scripsit quæstiones sententiarum lib. 1. sermones multos. Collationes plures, & orationes lib. 1. & quædā alia. Vixit an. 1480.

Nicolai Vuinmanni, Germani, Herculis cum Antæo pugnæ allegorica & pia interpretatio. Ioan. Petreius excudit Norimbergæ, 1537. Syncretismus, siue conspiratio nobilis Germaniæ, totiusq; Christiani orbis contra impiam Turcæ tyrannidem: Ioan. Gymnicus excudit Coloniæ, 1541. de arte natandi dialogus, impreßus Augustæ Vindelicorum, 1538. Claruit anno 1541.

Nicomachus Alexandrinus è Troia, Tragicus, scripsit undecim tragœdias, quarum nomina sunt apud Suidam. Athenæus unam ex illis Eilethyiam allegat: & alterius cuiusdam, ut uidetur, Nicomachi librum de festis Aegyptijs.

Nicomachus Atheniensis Tragicus, Euripidem & Theognin insperatò uicit: ex fabulis eius est Oedipus. Suidas.

Nicomachi Geraseni arithmeticæ libri duo, excusi Græcè, Parisijs apud Vuechelum, anno 1538. Extat & enchiridion harmonices Nicomachi, apud Diegum Hurtadum Venetijs. Ioan. Alexander Braßicanus alicubi scribit, se poßidere Nicomachi Arithmeticam & Geometriam.

Nicomachus Stagerites, Medicus, Machaonis filius, Aesculapij nepos, scripsit de medicina libros VI. & de Philosophia unum. Suidas. *

Nicomachi duo, pater & filius, ab Aristotele ponuntur, medici ambo, quorum filius scripsit commentarios in physicam patris, & VIII. Ethicorum libros ad Eudemum, qui adhuc extant apud Græcos, teste etiam Cicerone & Volat. lib. 17. *

Nicomedis librum de Orpheo Athenæus citat, et alibi Nicomedem Acanthiū.

Nicomedis (aliàs Baßi) distichon antistrephon libro 1. Florilegij.

Nicomedes epistolæ secundæ & 4. et 12. apud Cyprianū author, cum aliquot alijs coepiscopis lib. 1.

Nicomedis à Segernis uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Niconis citharœdum Athenæus allegat.

S. Niconis Canones, seu definitiones, et

particulares narrationes ad monachos pertinentes: Græcè seruantur in Italia.

Nicophon *scripsit* Pandoram, Sirenes, *&* Chirogastores. *Athenæus. apud Suidam,* Nicophron *dicitur,* Athenien. *comicus,* Aristophani *coæqualis.*

Nicostratus *Macedonum rhetor, sub Marco Antonino scripsit encomia in Marcum & alios, &c. quæ Suidas enumerat.*

Nicostrati Comici *multas fabulas Suidas nominat.* Athenæus *ex quindecim eius fabulis testimonia citat.* Nicostrati *senarij 3. leguntur apud* Stobæum *de garrulitate, & totidem in sermone de* Prosperitate.

Nicostrati *fragmentum prolixum ex libro de nuptijs apud* Stobæum *in nuptialibus præceptis, & in sermone de* Vxoris *petitione.*

Nicostrati *medici antidota citantur à* Galeno *lib. 2. de antidotis.*

Nili Scholastici *tetrastichon lib. 4. Florilegij, sectione 12.*

Nilus *historicus Græcè extat in* Italia.

Nili *episcopi & martyris gnomæ quædã selectiores, impressæ* Basileæ *apud* Rob. Vuinter, *&* Coloniæ *apud* Gymnicum.

S. Nili *orationes monasticæ* Græcæ, Romæ *in* Vaticana. *opuscula quindecim* Theologica, *et capita φωτινῆς; item liber ad* Chariclem *episcopum nimis asperum in peccatores, & dicentem quod non sola pœnitentia sufficiat ad confessionẽ: ibidẽ extãt,* Græcè.

* Ninianus Bernicius Britannus, *scripsit meditationes in* Psalterium Dauidicum. *Claruit anno Domini* 432.

Nonij Marcelli Tiburticensis, *compendiosæ doctrinæ ad filium de proprietate sermonum tractatus uarij, excusi cum* Nicolai Perotti Cornucopiæ. *item uentorum proprietates, & uocabulorum significationes: interpretatio uocabulorum aliquot per ordinem* Alphabeti: *de indiscretis generibus, siue ijs uocabulis quæ in diuersis generibus apud authores ponuntur, per ordinem literarum: de uaria significatione sermonum, siue de polysemis uocabulis, per ordinem literarum.* Nonullarum *dictionum, quæ idem significare uidentur, in significato differentiæ, sine ordine: de improprijs significationibus, siue metaphoricis: de contrarijs generib. uerborũ, ubi actiua forma ponitur pro paßiua, uel contrà. de mutata declinatione, ut fœtis pro fœtibus: de numeris et casibus: de mutatis cõiugationibus: de indiscretis aduerbijs, ut mœstiter pro mœstè. de doctorũ indagine, ubi aliquid apud authores dictum obseruatur contra consuetudinem, aut artem grammaticam: de genere nauigiorum: de genere uestimentorum: de generib. uasorum & poculorum: de genere ciborum & potuum. de genere armorum. de propinquitate: ibidem.*

Nonni *poetæ* Panopolitani Dionysiacon *libri 48. uersu heroico scripti, extant in* Italia, *apud* Diegum Hurtadum, *eiusdem metabole, id est, tralatio* S. Euangelij *secundum* Ioannem, *uersibus heroicis, excusa* Venetijs *ab* Aldo, *et* Haganoæ 1527. *apud* Secerium, *&* Francfordiæ *apud* Brubachium, 1541. *cum* Homerocentris, *&* Probæ Falconiæ Virgilianis *centonibus. Latinè conuersa est ea in* Ioannem *paraphrasis* Nonni, *à* Christophoro Hegedorphino, *&* Haganoæ *quoq; edita per* Secerium.

Nosidis *mulieris tetrastichon li. 3. Florilegij, sectione 6.*

Notgerus *episcopus* Leodien. Germanus, *scripsit sequentiarium lib. 1. de musica et symphonia lib. 1. de expositoribus sacræ scripturæ lib. 1. epistolarũ ad diuersos lib. 1. aliàs scribitur* Nodegerus. *Claruit an. Do.* 850.

Nothelmus Londinensis, *descripsit* Acta *seniorum ecclesiæ* Anglicæ. *Obijt* Archipræsul Cãtuariensis *factus, an. Do. 739.* *

Nouatianus Romanæ Ecclesiæ *presbyter, scri-*

ter, scripsit de Pascha lib. 1. de cibis Iudaicis li. 1. de Sabbato lib. 1. de instantia li. 1. de Circumcisione li. 1. de Attalo li. 1. de Sacerdote lib. 1. de sancta Trinitate lib. 1. de Oratione lib. 1. Epistolas plures ad diuersos. Hæc Tritemius ex Hieronymo, qui testatur hunc Nouatianum de Trinitate grande uolumen cõposuisse, quasi epitomen operis Tertulliani, quod pleriq; nesciẽtes Cypriani existiment. Claruit anno 250.

Nouati à Thamugade uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Numæ Pompilij scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.

Numenij librum Halieuticum Athenæus allegat. Gyraldus Numenium inter gulæ scriptores numerat.

Numenius Apameus ex Syria philosophus Pythagoricus, ostendit Platonẽ ea quæ scripsit de Deo & mundi generatione, ex Mosaicis libris suffuratum esse. ideoq; scribit: Quid enim est Plato, quàm Moses Atticissans? Suidas.

Numenius rhetor scripsit de figuris dictionis, argumenta Thucydidis, & Demosthenis sententiarum collectaneum, & Cõsolationem de Antinoo ad Cæsarem Adrianum. Suidas.

Nymphis Heracleotes scripsit de Heraclea. Athenæus.

Nymphodori Syracusani Asiæ periplus, & de mirabilibus Siciliæ liber, citãtur ab Athenæo.

O B.

Obadiæ prophetia extat in uetere testamento, paucis uersibus cõprehensa: putatur à quibusdam fuisse tempore Ahab & Izebelis. ab Epiphanio in uitis prophetarũ uocatur Abdiu: ubi plura de ipso legat, qui uolet.

Obrimi uerba ex orationibus eius pro Seuero et Protogono, alicubi citat Stobæus.

Octauianus Ferrerius Mediolanensis, scripsit quædam in Aristotelẽ, ut audio: & uertit Athenæum.

Octauianus Mirandula, natione Italus, diui Augustini canonicus regularis Lateranensis, collegit illustrium poetarũ flores, ex optimis et antiquis poetis numero 25. Opus impressum Argẽtorati apud Riheliũ, 1538. à studioso quodã in locos cõmunes digestũ.

Octauij Augusti Cæsaris uersus heroici extãt, de Virgilij Aeneide non abolenda. Vide Gyraldum de uitis poetarum.

Octauij Cleophili Phanensis poetæ uenustißimi, de Cœtu poetarũ liber elegiacus, quo nomina ueterum apud Græcos & Latinos poetarum recenset, impressus Basileæ apud Frobenium, 1518. eiusdem Anthropotheomachia, Iulia, Camilla, Sylua, Faneidis libri 3. &c. impressa Romæ. Opuscula reliquit duodeuiginti, partim metro, partim soluta oratione composita, quæ ipsemet enumerat in epistola quadam ad Fanenses, scripta eodem quo mortuus est anno. Anthropotheomachiam, Epistolas metricas ad Laurẽtium Medicen, epistolas familiares, epistolas morales, Historiam Ariminensem, de dictis factisq; memoratu dignis lib. 4. Epigrãmatum li. 6. de miseria humana li. 3. Libellũ ad amicos Ferrariẽ. Vulgarium carminum, more Tusco, in diuam Phœnicẽ lib 2. &c.

Octauij Horatiani de curationibus omnium ferè morborum, de acutis & chronicis paßionibus: De mulierũ accidentibus, eorumq; curis, deq; physica scientia, experimentorum libri 4. Ioan. Schottus excudit Argentorati, 1544.

Odericus ordinis fratrum Minorum, scripsit inter cætera, Historiam peregrinationis suæ per Asiam & Indiam lib. 1. sermones quoq; uarios li. 1. & quasdam epistolas. Claruit anno 1320.

Odilo *abbas Cluniacensis quartus, ordinis sancti Benedicti, composuit ad ædificationem fratrum suorum, sermones elegantes. Floruit anno 1048.*

Odo *quidam Mathematum peritus, scripsit analytica numerorum, & libellum de triade. Iac. Faber in præfatione sua super Latinis operibus Euclidis.*

Odo *episcopus Cameracensis, scripsit disputationem, quam habuerat cum quodam Iudæo de mysterio Dominicæ incarnationis sub dialogo, annotatis prima sui nominis litera & Iudæi secum disputantis. ad Vuilbodonem monachum lib. 1. in Canonem missæ lib. 1. de uillico iniquitatis lib. 1. homilias & epistolas plures.*

Odo *primus abbas Cluniacensis, ordinis sancti Benedicti, multos ad fratres sermones composuit. Scripsit etiam inter cætera uitam sancti Gerardi lib. 1. laudes sancti Martini lib. 1. Chronicam succinctam lib. 1. Hymnos etiam & uarios cantus in honorē sanctorum dulci et regulari melodia composuit, et libros beati Gregorij Papæ super Iob abbreuians, in unum uolumen comportauit. Claruit anno 920.*

Odoardus *citatur in Summa Angelica, inter scriptores iuris. Fortè idem est Oldradus, de quo infrà.*

Odofredus *Beneuētanus, I.C. scripsit de libellorū formatione li. 1. de ordine iudiciario lib. 1. de arte notariatus lib. 1. lecturas super Codicem et ff. Præterea de formulis actionum lib. 1. de ordine iudiciorum lib. 1. de arte notariatus lib. 1. & quædam alia. Mortuus est Bononiæ, anno 1265.*

Odi *de Odis Patauini medici, de cœnæ & prādij portione, id est, utram par sit largiorem fieri, libri duo, eruditè ac eleganter conscripti, cum parastasi Petri Toleti, impreßi Lugduni, 1538. apud Germanum Rose, cum libello prisci cuiusdam medici anonymi, de morbis puerorum, &c.*

Odo *Seuerus, ex Dacis in orietali Anglorum regione oriundus, Græca & Latina lingua doctißimus, scripsit de Eucharistia lib. 1. statuta synodalia ac poemata diuersa. Claruit anno Domini 959. quo etiā Cantuariæ obijt.*

Oecumenius *quidam ex diuersis sanctorum patrum commentarijs breues et perspicuas expositiones collegit, in Acta apostolorum, in septem epistolas canonicas, in Pauli omnes: Liber est Græcus, excusus Veronæ, 1532. Commentarij quidam in epistolam Pauli ad Romanos, per Ioannem Lonicerum è Græco conuersi, ex uarijs Græcorū theologis collecti, inter quos & Oecumenius nominatur, impreßi sunt Basileæ, 1537. apud Rob. Vuinter.*

Oenomai *distichō libro 4. Anthologij.*

Oenomaus *Gadaren. philosophus Cynicus quid scripserit, Suidas enumerat.*

Offilius *uetus I. C. scripsit Edictorum librum, de iurisdictione, de legibus uicesimæ. uide A. Offilius, in uitis Bernardini Rutilij.*

Olaus *Magnus Gotthus Lincopensis edidit tabulam amplißimam septentrionalium terrarum, & mirabilium rerum tum in ipsis tum in circumiacente Oceano contentarum, cum uarijs animalium figuris, impressam Venetijs anno 1539. unà cum libello Germanico, in quo duabus chartis omnia breuiter quæ in tabula depicta sunt, explicantur. Nam rerum in ipsa tabula inscriptiones Latinæ ferè sunt.*

Oldradus *de Laude, Italus, I.C. scripsit Consiliorum uolumen. Fertur & alias in iure ciuili multas post se lecturas reliquisse. Floruit anno 1330.*

Oliuerij *Arziganensis in Valeriū Max. Commentarij, impreßi Parisijs apud Ascensium.*

Oliuerius Malmesberiensis monachus natione Anglus, scripsit Astrologorum dogmata, Eulogium historiarum, de signis planetarum. Claruit anno Domini 1060.

Olympiadis uersus 1. apud Stobæum in sermone De ueritate.

Olympi historici scripta citātur apud Plutarchum, in uita Antonij.

Olympiodori doctissima in Ecclesiastē scholia, noua & Latinis auribus insueta tralatione inserta, Aquilæ uidelicet, Theodotionis, et Septuaginta, Zenobio Acciaiolo interprete, excusa Basileæ apud Bebeliū, 1536. cum Gregorij Neocæsariēsis metaphrasi in eundē, & Aristeæ libello de LXXII. legis Hebraicæ interpretibus. & Parisijs apud Rob. Stephanum, anno 1511. item Basileæ apud Hen. Petri, anno 1551. cū alijs ueterum Theologorum opusculis.

Olympiodori diaconi hypotheses in Hiob, Græcè extant Romæ in bibliotheca Vaticana.

Olympiodori philosophi Alexādrini, εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν ζωσίμου, ὅσα ἀπὸ ἑρμοῦ καὶ τῶν φιλοσόφων ἦσαν εἰρημένα. Liber hac inscriptione alicubi in Italia seruatur. Commentarij in Meteororum libros 4. Græci, cùm alibi in Italia, tum Florentiæ latent. cōmentaria Græca in Platonis Phædonem et Philebum, Bononiæ in Bibliotheca S. Saluatoris recondita sunt. Eadē habet illustris uir Diegus Hurtadus, Venetijs: ac insuper in Gorgiam & Alcibiadem Platonis.

Olympus Lydus ante Troiana tempora tibicen & elegorum poeta, &c. Suidas.

Olympus, natione Hispanus, episcopus, scripsit librum fidei aduersum eos, qui naturam & non arbitrium in culpam uocant, ostendens non creatione, sed inobediētia insertum naturæ malum. Gennadius.

Omar. Vide Homar.

Omeis Bentanim Halachadite, citatur à Ioanne F. Serapionis.

Omnibonus Leonicenus Vicentinus scripsit in oratorem Ciceronis lib. 3. in Quintilianum lib. 1. de laudibus eloquentiæ lib. 1. orationes multas. Commentaria in Valerij Maximi libros exemplorum, impressa Venetijs, 1482. Commentaria in Lucani Pharsaliam, excusa Venetijs, 1505. cum Ioan. Sulpitij commentarijs in eandem. Citantur etiā Omniboni scansiones: uidetur autem opus aliquod de metris uel carminibus scriptum reliquisse. Eius Commentarij in libros Ciceronis de Amicitia, & Officijs, habentur impressi, Venetijs opinor. Ex Græcis conuertit aliquot Aesopi fabulas, quæ habentur impressæ. Xenophontis de uenatione libellum, qui cū cæteris Latinis operibus Xenophontis, Basileæ 1545. apud Isingrinium excusus est. Athanasij opus contra gentes & hæreticos. Claruit anno Domini 1420.

Onasim citatur à Ioanne F. Serapionis.

Onesicrati scripta citantur apud Plutarchum in uita Alexandri Magni. *

Onesimus Cyprius, seu ut alij uolunt, Spartiata, scripsit Rhetoricam, de statuum differentia, Præexercitationes, Declamationes, & alia. Suidas. *

Onesius quidam citatur in Chronicis Ioan. Cuspiniani.

Onestæ epigrammata aliquot leguntur in Florilegio Planudis: Corinthij nomen gentile semel additum inuenio.

Onkelos, uel Ankelos, scripsit Targum, siue interpretationē Syriacam quinq; librorum Mosis, quam habemus impressam Venetijs, apud Bombergum. Sunt qui conijciant, hunc esse Aquilam Pontificum proselytum.

Onosandri Platonici de optimo Imperatore, eiusq; officio liber ad Q. Veranniū, per Nicolaum Saguntinum è Græco Latinus fa-

nus factus: impressus olim Venetijs, cum Vegetio de re militari, &c. & Basileæ apud Rob. Vuinter.

Oppianus Cilix poeta, Halieutica, id est de piscibus libros 5. edidit, & de uenatione lib. 4. impressos Venetijs apud Aldum, uersibus heroicis: cum translatione Halieuticorum per Laurentiũ Lippium, Latino carmine. Florentiæ etiam seorsim excusa sunt Halieutica Græcè. Venetijs in Bibliotheca Bessarionis, seu D. Marci, libri de piscatione & uenatione seruantur cum figuris aliquot animalium uetustis. Tradunt, eum etiam libros 5. de Aucupio scripsisse.

* Oppij cuiusdam historiæ citantur apud Plutarchum in uita Pompeij Magni.

Optatus Afer, episcopus Miluitanus, ex parte catholica, scripsit Valentiniano et Valentino principibus, aduersum Donatianæ partis calumniam libros sex, in quibus asserit, crimen Donatianorum in nos falsò retorqueri. Hieronymus. Trittemius addit, eũ floruisse anno 370. et plures epistolas, aliaq; multa scripsisse.

Orbicij cuiusdam lucubratiuncula de ordinibus exercitus, habetur Græcè in Appendice Lexici Græcolatini.

* Orbilius Pupillus Beneuentanus scripsit librum cui titulus est perialogos, continẽtem querelas de iniurijs quas professores negligentes ab ambitione parentum acciperent. Floruit tempore Ciceronis, teste Suetonio Tranquillo.

* Oræbantius poeta fuit insignis, cuius poemata ante Homerum extiterunt, ut asserunt Trœzenij. Eius Phrygiam Iliadẽ Aelianus ad sua tempora seruatã esse, libro 11. de de Varia historia commemorat.

Oribasius Sardus, uel Sardianus medicus, Iuliani Cæsaris archiater, plurimos in re medica libros Græcè scripsit, quos ex ueteribus ferè, Galeno, & alijs collegit. Fragmenta aliquot ex eius libris apud Aetiũ medicum leguntur: unum ex libris ad Eustachium & Eunapium, de simplicium medicinarum facultate: cathartica quædam, & curationem eorum qui plus æquo purgantur, & ad Ephelides. Diegus Hurtadus Venetijs habet Oribasij quatuordecim libros. Eiusdem de simplicium pharmacorum uiribus libri 4. excusi Argentorati, 1544. apud Schottum, cum Trotula, Hildegardi, &c. Fragmẽtum de uictus ratione, excusum Basileæ apud Cratandrum, 1528. cum alijs quibusdam. item Euporiston, id est, paratu facilium libri tres: & Medicaminum compositorum & trochiscorum confectio: Medicinæ compendij lib. 1. Curationum à capite ad pedes li. 1. Henricus Petrus excudit Basileæ Latinè, interprete anonymo, 1529. cum Cælio Aureliano. Commentarij in aphorismos Hippocratis, impressi Parisijs apud Colinæum, & Basileæ apud Cratandrum, 1539. per Ioannem Guinterium Andernacum castigati. De hoc ita Suidas: Oribasius Sardianus familiaris Iuliano apostatæ, & quæstor ab eo Constantinopoli creatus, scripsit ad illos quibus non est copia medicorum, libros quatuor. Ad Iulianum regem libros septuaginta duos. Epitomes eorundem libros nouem, ad Eustathium filium. Item de regno, & de passionibus. Videntur autem hi quatuor libri, quos Basileæ cum Cælio Aureliano impressos dixi, ijdem esse quos Suidas ait scriptos esse ad illos quib. copia medicorum non datur.

Oriesiesis monachus, scripsit de instructione monachorum li. 1. uide Gennadium. Claruit anno Domini 420.

Origenes, qui & Adamantius, scripsit multa, cuius opera quæ hodie extant omnia, per Erasmum Roterodamum recognita, Basileæ impressa sunt apud Frobenium, 1536. quorum prima parte continentur, in

Genesim homiliæ 17. in Exodũ homiliæ 13. in Leuiticum homiliæ 16. in Numeros homiliæ 26. in librum Iesu Naue homiliæ 26. in librum Iudicum homiliæ 9. in librum Regnorum homilia 1. in librum Iob, tractatus 3. in Psalmum 36. homiliæ 5. in Psalmũ 37. homiliæ 2. in Psalmum 38. homiliæ 2. in cantica canticorum explanationis prioris homiliæ 2. & posterioris quatuor. in Esaiam homiliæ 9. in Hieremiam homiliæ 14. in Ezechielem homiliæ 14. de principijs libri 4. Threni seu planctus Origenis. Apologia Pamphili martyris pro Origene lib. 1. Ruffini de deprauatione librorum, præcipuè Origenis, lib. 1. Secunda parte in Matthæum tractatus 38. in Lucã homiliæ 39. in diuersos noui Testamẽti libros homiliæ 10. in epistolam ad Romanos lib. 10. contra Celsum li. 8. Eadem ferè Trittemius quoq; enumerat, et insuper addit ab Origene scripta: in principium Idide homil. 2. de Helcharia lib. 1. aduersum hæreticos libros 5. in principium Ioannis lib. 1. de martyribus lib. 1. in numeris librorum & homiliarum aliquot ab editione prædicta uariat. Origenis libri 16. in Leuiticum excusi sunt etiam in Cyrillo Alexandrino. Eiusdẽ Tropologiæ à doctissimo quodam uiro olim selectæ ex commentarijs in Genesim, Exodum, Leuiticũ, Numeros, Iosue, & Iudicum, cum præfatione Iacobi Merlini theologi, qua laudes Origenis prædicat: Ioã. Soter excudit Salingiaci, 1537. itẽ homiliæ 4. impressæ in Homiliario quod Alcuinus collegit. Excusum est etiam seorsim fragmentum commentariorum Origenis in Matthæum, Des. Erasmo interprete, Basileæ apud Ioã. Frobenium. item Origenis in Matthæũ homiliæ 36. ab Hieronymo trãslatæ, inter D. Hieronymi opera habẽtur. Origenis astrolabiũ Græcè extat Romæ in Vaticana: item libri octo Græci contra Celsum. Dialogus contra Marcionistas, & epistola ad Africanum, Venetijs latent apud Diegum Hurtadum. item Commentarij in Ioannem, Commentariorum in Matthæum tomus primus, undecimus, & 12. Philocalia, apud eundem Venetijs. Ex interpretationib. in Euangelium Matthæi tomus decimus, cũ duob. subsequentib. in alia quadam Italiæ bibliotheca seruantur. Tomos 32. ex 39. illis, quorum meminit D. Hieron. idem Diegus Hurtadus nuper nactus est Græcè. Claruit, secundum Tritemium, anno Domini 261.

Orion scriptor Græcus, Grammaticus, in Cornucopiæ Græco Phauorini Camertis citatur. Orion Alexandrinus Grammaticus scripsit Anthologion, id est Florilegium, Atticarum dictionum collectanea, de etymologia, encomium Adriani Cæsaris. Suidas. & rursus: Orion Thebanus ex Aegypto, scripsit Collectanea sententiarum, siue Florilegium ad Eudociam, Theodosij regis minoris uxorem, lib. 3.

Orlandini Rudulphini Bononiensis Summa, siue ars notaria super contractu ac instrumentorum formæ & ordines, secundum subtilitates modernorum, impressa Venetijs.

Ormisda Papa. uide Hormisda.

Orontij Finei Delphinatis Protomathesis, opus uarium, ac scitu non minus utile quàm iucundum, editum Parisijs, 1532. apud Gerhardum Morrhium. insunt autem: de arithmetica practica lib. 4. de geometria lib. 2. de cosmographia, siue mundi sphæra lib. 5. proprijs ipsius authoris commentarijs elucidati: de solaribus horologijs & quadrantib. lib. 4. Omnia decentibus figuris ab ipsomet authore depictis, annotamentisq; marginalibus, et proprio singulorum indice illustrata. eiusdẽ quadrãs uniuersalis astrolabicus, seorsim impressus. demonstrationes in sex priores libr. Euclidis, ibidẽ excusæ. Orbis totius recens et integra descriptio, ad cordis humani

humani effigiem, eodem authore impressa Parisijs, 1536. apud Hieronymum Gormontium in tabula. Galliæ totius noua descriptio, Gallicè edita Parisijs apud Simonem
* Colinæum, 1525. in tabula. Noua descriptio terrarum, ad intelligentiam utriusq; testamenti maximè conducentium: excusa Parisijs anno 1536. apud Hieronymum Gormontium. Claruit anno 1546.

Orosius: uide Paulus Orosius.

Orphei plures extiterunt, de quibus uide Suidam, & Gyraldum in uitis poetarū.

Orphei Argonautica, hymni, & de lapidibus libellus, omnia Græcè heroico uersu elegantißimè scripta, Aldus excudit Venetijs, cum Musæo, anno 1517. Suidas Orpheum Crotoniatam uersificatorem, Decaeteriam, Argonautica, & alia quædam scripsisse meminit: Hymnos autem, duos Orpheos diuersos. Recenset etiā, quæ dogmata ex sacris biblijs hauserit Orpheus ille, qui floruit sub Iudicibus Iudæorum. Orphei uersus aliquot apud Stobæum leguntur. Argonautica Græcè, cum Latina interpretatione è regione eodem genere carminis, innominati interpretis, excusa sunt Basileæ apud Cratandrum, anno 1523.

Ortuuinus Gratius quidam scripsit apologiam aduersus Reuchlinum, opt. & doctiss. uirum, quæ olim excusa est.

Orus, uide Horus.

Osbertus natione Anglicus, Carmelita scripsit super Sententias lib. 4. determinationes uarias li. 1. sermones quoq; uarios li. 1.

* Osbernus Dorobernensis, natione Anglus, monachus Benedictinus, scripsit de uocum consonantijs lib. 1. uitam Dunstani Archiepiscopi. Historiam Alphei Arch. et alia. Claruit anno Domini 1020.

* Osbertus Pyckenham Anglus, ex Lynnensi Nordouolcarum cœnobio Carmelita, scripsit de Conceptione Mariæ uirginis lib. 1. postillas Bibliorum, in textū sententiarum li. 4. & alia quæ enumerantur à Ioan. Baleo in eius uita. Claruit anno 1320.

Oseas, uel Hosea secundum Hebræos, quemadmodum & Ioel, & Amos, & Micha, prophetauit cōtra decem tribus Israel. Extant libri prophetiæ eius capita 14. in Biblijs. Vide plura in Epiphanio de Vitis prophetarum.

Osius episcopus Cordubensis, ante Isidorum, ad quem Chalcidius grammaticus Timæum Platonis traduxisse memoratur, iam senex factus est Arrianus. Scripsit adhuc catholicus, ad sororem suam, de laude uirginitatis lib. 1. in concilio sententias 18. lib. 1. et plures epistolas. Claruit anno 390.

Osmundus, ex nobili Neustriorū sanguine prognatus, Sarisburiensis episcopus, scripsit uitam Adelini episcopi. de reformatione ecclesiæ lib. 1. Claruit anno Do. 1099.

Osuualdus Anglicus, Carthusianorum instituti monachus, scripsit de remedijs tentationum lib. 1. meditationes solitarias. Vixit anno 1450.

Osuualdus Berus, artium ac medicinæ doctor, physicus Basiliensis, scripsit commentaria in Apocalypsin Ioannis, & alia. Floruit Basileæ Rauracorum, an. 1551.

Osualdus Myconius Lucernanus, Heluetius, ecclesiæ Basiliensis hoc tempore uigilantißimus antistes, scripsit commentarios in poema Hen. Glareani de situ Heluetiæ, quo cum impreßi sunt Basileæ apud Ioan. Frobenium, 1519. eiusdem ad sacerdotes Heluetiæ, qui Tigurinis malè loquuntur, suasoria, ut male loqui desinant, 1524. impressa Tiguri. de uita & obitu Huldrychi Zuinglij libellum, impressum cum epistolis Zuinglij & Ioan. Oecolampadij, Basileæ, apud Rob. Vuinter, 1536. in Euangelium Marci doctam & piam expositionem, editam Basileæ apud Thomam Platterum, 1538. In Psal-

Psal. 101. Domine exaudi orationē meā, enarrationes, excusas Bernæ apud Apiariū, anno 1548. &c. Ioannis Oecolampadij catechismum è Germanico in Latinū transtulit, excusum Basileæ apud Oporinum, anno 1545. Præfatus est etiam in Oecolampadij enarrationes in Matthæum & Marcum. Habet adhuc commentaria in Ionam, Esaiam & Hieremiam prophetas, in Psalmum 129. & 142. expositiones. Commentaria in Matthæum, Lucam & Ioannem Euangelistas, sermones de Pœnitentia, de liberis rectè & ingenuè educandis, de crapula & ebrietate, de fœnore & usura, & alia multa, quæ ut ad syncerioris Theologiæ candidatorum utilitatem ac ecclesiæ Iesu Christi propagationē edantur, ex animo optamus, & speramus.

Osuualdus Odonius, Vuintoniensis episcopus, scripsit statuta synodalia. Claruit anno Do. 992. quo etiam obijt.

Otfridus monachus Vuissenburgensis cœnobij, ordinis diui Benedicti, Germanus, scripsit ad Luitbertū Moguntinen. ecclesiæ archiepiscopum octauum, in Euangelium opus grande & insigne, quod uocauit, Gratiam Theotistæ, distinctum in lib. 5. ad Ludouicum regem lib. 1. ad Salomonem episcopum lib. 1. ad monachos sancti Galli lib. 1. in Psalterium uolumina tria. de iudicio extremo lib. 1. de gaudijs regni cœlestis lib. 1. carmina diuersi generis lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Claruit anno 870.

Othones duo, uide in Iustino Goblero: & inferius, Otho Senonen.

Othonis abbatis ad Turpionem episcopum, de institutione diuina libri sex, extant Viennæ Austriæ apud Vuoffgangum Lazium.

Otho Brunfelsius Maguntinus, Germanus, medicus insignis, scripsit in Theologia ac medicina multa, quæ hinc inde à diuersis excusa sunt: uidelicet de disciplina & puerorum institutione parænesim. Catechesin, id est, Christianam institutionem puerorum in fide, literis, & moribus, ex probatissimis autoribus: impreßā Argentorati apud Egenolphum, 1529. & Parisijs apud Rob. Stephanum. Confutationem sophistices, quam collegit ex antiquis theologis: libellus impressus Selestadij. de ratione decimarum propositiones, excusas Argentinæ. item problema unum, de ratione Euangeliorum: & alterū, quare in parabolis locutus sit Christus. orationem ad Christianos principes, de bello Turcis inferendo, impressam Basileæ apud Thomam Platterum, 1538. cum alijs quibusdam. Multa eius opuscula theologica, impressa sunt cum Ioannis Huß aliquot libellis. Annotationes in 4. Euangelia & Acta apostolorum, ex orthodoxis sacrarum literarum scriptoribus congestæ, impressæ Argentorati apud Georgium Vlricherū, 1535. Loci communes ferè omnium capitum, per quatuor Euangelia & Acta apostolorum, excusi Argentinæ apud Ioan. Schottum, anno 1529. Pandectas scripturarum ueteris et noui Testamenti secundum locos communes, Vuesthemerus excudit Basileæ, 1537. Easdem etiam deinde non pœnitenda accessione auctas, adiectis exemplis, cùm ex historijs Ecclesiasticis, tum Ethnicis, idem recudit anno 1547. & Brylingerus 1551. in medicina uerò ab eo scripta, sunt hæc: Catalogus illustrium medicorū, siue de primis medicinæ scriptoribus liber, breuiter eorū scripta cōmemorans, ex Galeni, Plinij, scriptorum de re rustica libris, &c. collectus: impressus Argentorati, 1530. apud Io. Schottum. Theses seu cōmunes loci totius rei medicæ: item de usu pharmacorum, deq; artificio suppressam aluum ciendi: Georgius Vlricher excudit Argētorati, 1532. Adiecta est tabula, quæ continet medicamenta composita

ta purgantia, & præparantia ad purgationem cum dosi singulorum aßignata. Iatrion medicamentorum simplicium, continens remedia omnium morborum, qui tam hominibus quàm pecudibus accidere possunt: opus præclarum, cui hactenus par in lucem non prodijt, digestum in libros 4. ibidem excusum, 1533. Onomasticon medicinæ, continens omnia nomina stirpium, medicamentorum simplicium, aliarumq; rerum omnium ferè ad medicinam pertinentium, ac philosophiam naturalem, historias medicorum, &c. secundum ordinem literarum, ex omni autorum genere consarcinatum: præpositis à principio tabulis nominũ anatomes, & ægritudinum totius corporis humani Græcè ac Latinè: item Saladini iudicio de ponderibus medicinalibus: opus impressum Argentorati, 1534. Idem anno 1543. rursus ibidem excusum est, ab amicis quibusdam Brunfelsij, auctum & recognitum. Herbarum uiuæ icones ad naturæ imitationẽ effigiatæ, unà cum effectibus earundem, & nominibus Latinis, Græcis ac Germanicis, editæ anno 1532. cum appendice isagogica de usu & administratione simplicium, & aliquot tabulis uarij argumenti in re medica. Ioan. Schottus excudit Argentorati. Tabulæ uerò seorsim excusæ sunt Parisijs, anno 1540. apud Aegidium Corrozet, sub titulo Epitome medicinæ. Tomus secundus Herbarij excusus postea apud Schottũ cum alijs. Tertius nondum editus est. Exiuerunt et Germanicè scripti Herbarij libri ab hoc autore, cum figuris. Marcelli Virgilij commentarios in Dioscoridem, ubi uidebantur superflui & tanquã luxuriari, resecuit, ita ut nihil inesset parergon. Impreßi sunt Argẽtinæ, unà cũ textu Dioscoridis Græco et Latino. Scripsit præterea orationes patrũ utriusq; testamẽti, libellũ de decimis, libellũ de reformatione Apothecarum; Prognostica ex diuinis literis, in quibus disertè contra Astrologiam iudiciariam disserit. Præter ea non paucos bonorum authorum libros, uti Ioan. Huss, Serapionis, Rasis, Auerrois, Laurentij Phrisij, medicorũ præclarißimorum, emaculauit. Claruit Bernæ Helueticorum, anno 1534. quo etiam obijt.

Otho Frisingensis episcopus, natione Germanus, et (ut quidam scribunt) Friderici Rom. imperatoris nepos, scripsit rerum ab origine mundi ad sua usq; tempora gestarum lib. 8. De gestis Friderici primi Aenobarbi Cæsaris Augusti lib. 2. Hæc unà cum Radeuici Phrisingensis ecclesiæ Canonici lib. de gestis eiusdem Friderici, excusa sunt Argentinæ apud Schurerium, anno 1515. Scripsit de dialectica quoq; ac philosophia opuscula nonnulla, ut Aeneas Syluius in Australi sua historia refert, ac primus disputandi subtilitatem ex Aristotelis doctrina receptam ad Boiarios Australesq; detulit. Eius historia Austriaca nondum typis excusa, extat Viennæ Austriæ apud Vuolffgangum Lazium.

Otho Cerberus Pabergensis, scripsit assertionem sententiæ, Sola fides iustificat, seu de exclusiua, Sola, in loco de iustitia coram Deo. Libellus excusus est Lipsiæ 1550.

Otto Lupanus, natione Italus, uertit Luciani opusculum de dea Syria, quod etiã commentario illustrauit.

Otho Morena Laudensis citatur inter illos scriptores, ex quibus memorabilia sua Baptista Fulgosus collegit.

Otho Senonen. I.C. reliquit summam, & librum de interdictis possessorijs. Vide in Iustino Goblero suprà.

Otho Vuerdmillerus Tigurinus, scripsit de dignitate usu & methodo Philosophiæ moralis, quam Aristoteles ad Nicomachũ conscripsit, lib. 2. Hierony. Curio excudit Basileæ, 1545. itẽ Cõmentarium perquàm eruditum.

eruditum in orationem Ciceronis ad equites Romanos antequam iret in exilium, edi tum sub nomine Myliandri Tigurini, Basileæ apud Rob. Vuinter, 1539. unà cùm alio rum lucubrationibus in omnes orationes Ciceronis: et Parisijs apud Michaelem Vascosanũ seorsim, 1540. Scripsit etiã Germanica lingua aliquot opuscula, impressa Tiguri apud Froschouerum. Claruit apud Tigurinos, anno 1551.

Ottomarus Luscinius Argentoratensis, lucubrationes aliquot minimè indoctas studiosis communicauit: ex quibus sunt, Grunnius sophista, siue pelagus humanæ miseriæ, quo docetur utrũ hominis an bruti animantis natura ad uirtutem & fœlicitatem propius accedat. Knoblouchus excudit Argentinæ, 1522. Progymnasmata Græcæ literaturæ, cum auctario, quo docetur qua ratione citra præceptoris operam, Græcè discere poßis: ibidem excusa, 1523. Seria iociq;, quibus continentur, Plutarchi Commentarius docens quomodo deprehendas te certo profecisse circa uirtutem: & Epigrammatum Græcorum ueterum Centuriæ duæ, Latinitate per Luscinium donatæ, cum indice rerum per epigrammata sparsim digestarum, & epitome prædicti libelli Plutarchi: Liber excusus, 1529. Argentorati. Senarij prouerbiales Græci, à Stobæo collecti, secundum locos cõmunes, à Luscinio in senarios Latinos uersi, ibidẽ impreßi, 1521. Isocratis Parænesis ad Demonicum, & oratio de gubernando regno ad Nicoclem, eodem interprete: ibidem excusæ Græcè & Latinè, 1515. Ex Plutarchi opusculis moralibus nonnulla transtulit, quæ cũ cæteris Latinè redditis aliquot Plutarchi libris, Basileæ apud Cratandrum olim excusa sunt: uidelicet, quomodo oporteat adolescentem audire poemata, de audiendo, de amicitia cum multis, de fortuna, de uirtute & uitio, an satis sit uitium ad infelicitatem, quod uirtus per doctrinam acquiri poßit, quomodo quis sentiat se uirtute proficere, Symposiacorum liber 1. Claruit anno Domini 1515.

Otthofredus. Vide Odofredus.

Oudarius semilatinus autor, scripsit historias, in quibus Auentici ab Alemannis uastati mentionem facit. Quem in historia sua Paulus Aemilius inter primos secutus est. *

P A.

Acatus: uide in Latino.

Pacatus, qui & Minucius & Irenæus uocatus est, Alexandrinus grãmaticus, scripsit de Alexandrina dialecto, uel Hellenismo libros 7. ordine alphabeti. de Attica consuetudine in dictionibus & accentu ordine alphabeti libros 3. de proprietatibus Atticæ & Doricæ dialecti. de Atticismo. & alia multa. Suidas.

Pachumius abbas, fundator Aegypti cœnobiorum, scripsit epistolas aliquot, ad Cornelium abbatem, ad præpositos cœnobiorum, ad Syrum abbatem, ad fratres foris operantes. regulam quoq; monachorum lib. 1. Vide plura apud Gennadiũ. Tritemius Bachomium uocat. Pacomij abbatis sententiæ quædam citantur in libello Coloniæ impresso, 1531. de officio rectoris ecclesiæ. Claruit anno 390.

Pacianus in Pyrenæi iugis, Barcilonæ episcopus, scripsit uaria opuscula, de quibus est κέρβος, & contra Nouatianos. Sub Theodosio principe iam ultima senectute mortuus est. Hieronymus.

Pacificus Maximus Asculanus, scripsit multa carmine, cuius Lucretiæ libri duo, & Virginiæ libri totidem, excusi sunt per Hieronymum Soncisinum, anno 1500. * Scripsit præterea Elegiarum libros XX. de bello Spartico lib. VI. de bello Cyri regis Persarum li. 7. de bello Syllæ et Marij li. 11.

Grammaticam, de componendis carminibus. Declinationes uerborum Græcorum. Poema ad Ioannem Salualium, inuectiuam in Angelum Politianum, &c.

Frater Paduanus *de Graßis Barolita, scripsit Enchiridion scholasticum contradictionum quodlibetaliũ doctoris subtilis Scoti: impressum Venetijs 1544. ad signum cognitionis. In præfatione eodem anno scripta testatur se prius etiam Concilium Pauli, id est harmoniam ex apostolicis monumentis haustam, in lucem edidisse.*

* Pænonis *Amathusij scripta citantur apud Plutarchum in uita Thesei.*

Pæti *cuiusdam epistola, impressa cum epistolis Hippocratis: de illo enim scribit ad Artaxerxem.*

Palæphatus *Abydenus historicus, scripsit Cypriaca, Deliaca, Attica, Arabica. floruit sub Alexandro Magno, Suidas.*

Palæphatus *Aegyptius, aut Athenien. grammaticus, scripsit Aegyptiacam theologiam de fabulosis librum 1. solutiones fabulosè dictorum. Hypotheses in Simonidem. Troica, quæ alij ad Atheniensem Palæphatum, alij ad Parium referunt. Scripsit & historiam propriam. Suidas.*

* Palæphatus *Atheniensis poeta, scripsit de situ orbis, de cõtentione Mineruæ et Neptuni ad uersus mille, Veneris quoq; et amoris sermones uersibus quinq; millibus: Latonæ crinem, & alia, ut est apud Suidam & Volaterran.*

Palæphatus *Parius aut Prienensis sub Artaxerxe, scripsit apiston, id est de nõ credendis historijs libros quinq;. Eius poeticarum fabularum, siue de non credendis fabulosis narrationibus liber Græcus, impressus Venetijs ab Aldo, cum Aesopi fabulis, &c. & Basileæ apud Ioan. Oporinum Græcè & Latinè, Philippo Phasianino interprete, cum Phurnuto.*

Palamâs *quidã scripsit epistolas Græcas, quæ extant Romæ in Vaticana bibliotheca.*

Palamedes *Eleates grammaticus, scripsit de comica & tragica dictione, Onomatologon, & Commentarios in Pindarum poetam.*

Palamedis *Argiui epopœi poemata, ab Homero aliqui ferunt abolita, propter inuidiam. Vide Suidam.*

Palladæ *plurima epigrammata paßim in Florilegio Græco leguntur, et inter cætera quædam in Themistium philosophum, unde coæuum illi fuisse apparet.*

Palladius *Græcus natione, Britannorum siue Scotorũ insulæ, Hibernensis à Cœlestino Papa primus ordinatus episcopus, scripsit uitam D. Ioan. Chrysostomi, contra Pelagianos, & Homelias plures. Claruit anno Domini 431.*

Palladij *cuiusdam expositio Græca in librum Hippocratis de morbis acutis, extat Venetijs apud Diegum Hurtadum.*

Palladius *ad Lausum, liber Græcus hac inscriptione extat Romæ in Vaticana.*

Palladius *episcopus Helenopolitanus. Vide in tertio Tomo operum Des. Erasmi.*

Palladius *Methonæus sophista, sub Cõstantino rege, scripsit de festis apud Romanos, Colloquia, Sermones diuersos, Olympiacũ, Panegyricum, Iuridicialem. Suidas.*

Palladij, *urbis Suedrorum in Pamphylia magistratus, epistola ad Epiphanium, quærens de Trinitate diuina, Ancorato Epiphanij libro præponitur.*

Palladij *Rutilij Tauri Aemiliani de re rustica lib. 14. impreßi Lugduni apud Gryphium 1535. & alibi, cum Columella & reliquis rei rusticæ scriptoribus Latinis.*

Paminacij *scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.*

Pammachij *& Oceani epistola ad*

D. Hieronymum, habetur tomo 3. operum Hieronymi.

Pammasis *scripta citantur in Commentarijs Arati.*

Pamphila Epidauria Soteridæ *filia, scripsit aliquot libros; quos recenset* Suidas.

Pamphilus *presbyter, Eusebij Cæsariensis episcopi necessarius, tanto bibliothecæ diuinæ amore flagrauit, ut maximam partem* Origenis *uoluminum sua manu descripserit, &c.* Scripsit, *antequā Eusebius scriberet, apologeticum pro* Origene, et *passus est Cæsareæ Palæstinæ sub persecutione* Maximini. Hieronymus. *Trittemius scribit, eum esse passum anno* 240. *& scripsisse etiam contra Mathematicos lib.1. itē epistolas aliquot. Apologia eius pro* Origene, *habetur excusa cum operibus Origenis: & in secundo tomo operum* D. Hieronymi.

Pamphilus Amphipolites, *aut Sicyonius, aut* Nicopolites, *philosophus, cognomine* Philopragmatos, *scripsit* Icones *ordine literarum, artem grammaticam, de pictura & pictoribus claris, Georgicos libros 3.* Suidas. *in Geoponicis Constantino adscriptis etiam allegatur.*

Pamphilus Alexandrinus *grammaticus, scripsit* Pratum dictionum *quod Suidæ* Lexico *accessit: & alia multa, quæ* Suidas *enumerat. Liber eius de nominibus et glossis, ab Athenæo citatur.*

Pamphili *tetrastichon libro 3.* Florilegij, *sectione 24.*

Pamphili Saxi *opera quædam edita feruntur.*

Pamphyli *cuiusdam fragmenta mulomedicinæ, cum Absyrto et reliquis eiusdem argumenti leguntur.*

Pamphus *Atheniensibus hymnos antiquissimos scripsit, ut testatur* Pausanias *li.7.*

Ex Panchario *quædam Græcè in medicina; extant alicubi in* Italia.

Panætius Rhodius *senior, philosophus, plurimos in philosophia libros edidit.* Suidas. *Citatur ab Athenæo quoq;.*

Panætius *iunior Nicagoræ filius,* Rhodius, *philosophus* Stoicus, *Diogeni familiaris, is est quem* Cicero *secutum se testatur in libris Officiorum.*

Pancæi *cuiusdam rhetorica Græca, Romæ in Vaticana bibliotheca.*

Pancrates Arcas; *scripsit opera marina, &* Corchoreidem. Suidas.

Pancratius *sophista reliquit commentarios in artem* Minuciani. Suidas. Pancratij, *qui Leonis senioris tempore uixit ad Zenonem usq;, feruntur* Opsartytica, καθ᾽ ἑκάστην τροπήν. Idem.

Pancratij *tetrastichon lib.3.* Florilegij Græci, *& aliud lib. 6.*

Pandulphi Collenutij *Iuriscōsulti oratio ad Aug. principem* Maximilianum *Cæsarē, dicta Oeniponti in auditorio Cæsaris: impressa est Basileæ apud* Ioan. Frobenium *anno 1520. cum multis ueterū panegyricis. Eiusdem defensio contra* Leonicenum *Pliniomastigem, impressa cum secundo tomo herbarij* Othonis Brunfelsij, *præcipuè super medicamentis simplicibus. Cōpendium historiæ Neapolitanæ; excusum typis.* * *Eius dialogos quatuor, nempe* Agenoria, Misopenes, Alethia et Bombarda, *ad Herculem* Estensem *Ferrariensium ducem, excudit* Io. Oporinus *Basileæ, cum* Ioannis Artopæi *colloquijs, anno 1547.*

Panetij *philosophi scripta citantur a*pud Plutarchum *in Flāminio & Cimone.* *

Panprepus Panopolita *poeta, scripsit* * *de Etymologis & Isaurica, prosa oratione.* Volater.

Pantænus Stoicæ *sectæ philosophus, sub Seuero principe & Antonino Caracalla reliquit aliquot cōmentarios in sanctam scripturam. Vide plura apud* D. Hieronymum.

Pantaleon Bartolomæus Rauerinus, scripsit epitomen in prosodiam ex uarijs scriptoribus compendiose collectam, excusam Parisijs apud Michaelem Fezandat & Robertum Granlon, anno 1551.

Pantaleon Calderij, scripsit in locum primi Cod. de re se. uend.

Panthaleon de Vercellis, scripsit Pilularum li. 1. de lacticinijs lib. 1. qui excusi sunt Lugduni anno 1525.

Panthaleontis Magnæ Dei ecclesiæ diaconi, de luminibus sanctis (id est, de Domino Christo, & S. Ioanne eius præcursore) sermo, excusus est Basileæ apud Henricum Petrum, cum alijs ueterum theologorum opusculis, anno Do. 1551.

Panyasis Halicarnasseus uersificator: uide Suidam. Fuit & alius hoc nomine, iunior, philosophus, qui duos libros de somnijs scripsit. Suidas. Heracleadem eius citat Athenæus. Panyasidis uersus 19. legũtur apud Stobæum in sermone de Incontinentia.

Panyasis Polyarchi filius composuit uersus de Hercule, quorum meminit Pausanias lib. 10. Eius scripta citantur etiam apud Suidam.

Papias Ioannis auditor Hierapolitanus episcopus in Asia, quinq; tantum scripsit uolumina, quæ prænotauit, Explanatio sermonum Domini, &c. plura apud Hieronymũ. Trittemius scribit, eum claruisse circa annum 100. Romæ in Vaticana bibliotheca liber Græcus est hac inscriptione, τοῦ μεγάλου παπίου τοῦ νεσόγγυ.

Papias natione Lombardus, grammaticus, scripsit de ordine dicendi lib. 1. de linguæ Latinæ uocabulis lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Papiæ uocabularũ, impressum Venetijs, 1491. Claruit an. 1200.

Paphnutij episcopi Thebarum Suidas meminit, sed nihil ab eo scriptũ refert. Pafnucij collatio de triplici ad seruiendum Deo uocatione & renunciatione, habetur inter Ioan. Caßiani Collationes.

Pappus Alexandrinus philosophus tempore Theodosij senioris, æqualis Theoni, scripsit in Ptolemæi canonẽ, Chorographiam uniuersalem; in quatuor libros magnæ constructionis Ptolemæi commentarios, De fluuijs in Libya, de interpretatione somniorum. Suidas. Commentarij eius in Ptolemæum extant Græcè. Item Συναγωγῆς μαθηματικῆς βιβ. 1. in Italia extat.

Pappi Pasiphonis scripta citantur apud Plutarchum in uita Q. Flaminij.

Papyrius Fronto, uetus I. C. scripsit Responsorum libros 4. Vide Bernardini Rutilij uitas.

Papyrius Iustus, uetus I. C. constitutionum & decretorum libros 20. edidit.

Papyrij Prætextati uetusti scriptoris fragmentum de Orthographia, impressum cum Q. Rhemnij Palæmonis & aliorum opusculis Grammaticis, Basileæ apud Adamum Petrum.

Paris de Puteo iurisperitus, scripsit de bello & duello, de ludo, de milite. Eiusdem de syndicatu tractatus, impressus Lugduni.

Parmenides, uide Suidam. Stobæus aliqua Parmenidis citat.

Parmenides Eleates Anaxagoræ discipulus, primus carmine physiologiam expreßit. Emicuit Olympiade 68. Suidas, Laertius & Volat.

Parmenidæ Macedonis distichon li. 1. Florilegij. Parmenionis Macedonis multa epigrãmata paßim in Florilegio leguntur.

Parmeniscus autor citatur apud Higinum.

Parmeno Byzantius poeta citatur ab Athenæo, & Parmenonis Rhodij ars coquinaria: item Parthenij liber de uocabulis apud historicos, et Parthenius Dionysij. Suidas etiam in Dionysio Alexandrino

Par-

Parthenij grammatici meminit.

Parthenius Chius genere, filius Thestoris, scripsit de laudibus parentis sui uersibus doctissimis librum. Suidas.

Parthenius poeta Græcus, captus à Cinna, cum Romani Mithridatem uicerūt, &c. Vide Suidam: qui etiam alterius Parthenij Chij poetæ meminit, ex genere Homeri. Vide Gyraldum. Ex Parthenio poeta, Cyanippi & eius uxoris historias recitat Plutarchus cap.42. Parallelorum minorū.

Parthenius Nicæus, uel ut alij uolunt, Myrleanus poeta, elegias scripsit in Venerem, Epicedium in Aretem uxorem suam, deq; eius laudibus libros tres. Claruit Tiberij Cæsaris, qui eius literis uehementer delectabatur, temporibus.

Parthenium de fluminibus & montibus Frobenius excudit, uelut ego sentio (inquit Ianus Cornarius in præfatione super Marcelli medicamentorū libro) quanquam inscriptio Plutarchum præferat.

Parthenij Nicaensis de amatorijs affectionibus liber Græcè & Latinè, Iano Cornario interprete, impressus Basileæ apud Frobenium, 1531. Cornarius hunc eundem esse putat in præfatione sua, cū Parthenio poeta, de quo diximus.

Parthenij cuiusdam dialogus de humani corporis sectione, impressus Argentinæ apud Ren. Sybold, cum quibusdam Georgij Vallæ opusculis.

Pascalis papæ ad beatum Anselmum epistola, se de eo quod inuestituras ecclesiarum laicis indulserit, excusantis: impressa.

Pascasij de corpore & sanguine Domini liber, extat Viennæ Austriæ apud Vuolffgangum Lazium.

Pascasius Romanæ ecclesiæ diaconus (Gregorio teste) insigne uolumen contra errores Græcorum scripsit, de spiritu sancto lib.3. & quædam alia. Claruit an.500.

Eius lib.2. de spiritu sancto, quibus & symboli enarratio continetur, aduersus errores Macedonij, Arianorum, Sabellianorum, et Nouatianorum: cum Gregorij epistola ad Eugyppium, Coloniæ excusi sunt, 1539.

Pascasius Ratbertus abbas Corbiensis, ordinis S. Benedicti, scripsit de sacramento altaris lib.1. uitam S. Adelhardi episcopi li.1. in Threnos Hieremiæ prophetæ lib.1. qui in Italia impressus est. de Græco etiam nonnulla transtulit in Latinum, & alia multa composuit. Claruit an.880.

Pascasinus Siciliensis episcopus, scripsit ad Leonē papam, de quæstione paschali epist.2. ad eundē de fontis miraculo, epist.1. Acta Concilij Chalcedonen. li.1. Flor.450.

Pascentij Comitis Ariani epistola ad D. Augustinum, numero 176. inter D. Augustini epistolas. item narratio altercationis inter beatum Augustinum episcopum, & Comitē Pascentiū Arianū habitæ, in domo Anicia Hippone regio, præsente Laurētio uiro clariss. iudice ab utrisq; partibus electo.

Pastor. Vide Hermas.

Paterius Romanæ ecclesiæ notarius et secundicerius, colligens omnia diuinæ scripturæ testimonia, per quæ beatus Gregorius papa obscura suæ expositionis dilucidauit, tres libros edidit: duos uidelicet de testimonijs ueteris testamenti, & unum de testimonijs noui testamenti, ipsumq; codicē prænotauit testimoniorum lib.3. Tritemius, qui claruisse ait anno Do. 600.

Patricius Cocburnus Scotus, scripsit orationē de utilitate et excellentia uerbi Dei, excusam Parisijs apud Michaelem Fezandat & Robertum Granlon, anno 1551.

Patricius Magonius, à plerisq; ob insignes uirtutes magnus cognominatus, natiōe Britānus, scripsit ad Cereticū tyrannū librū contra gentiliū superstitiones. Obijt prope Dunēsem Vltoniē. prouinciæ ciuitatē, 491.

Patroclis

Patroclis *poetæ senarij 7. leguntur apud Stobæum in sermone de Insperatis euentibus.*

Paulæ & *Eustochij mulierum epistola ad* Marcellam, *inter* D. Hieronymi *epistolas habetur.*

Paulinus *presbyter, discipulus beati Ephrem diaconi, uiuente magistro clarus in doctoribus ecclesiæ fuit: post illius autem obitum separans se ab ecclesia, scripsit contraria fidei multa, &c. composuit tractatus de initio quadragesimæ, de die Dominico paschæ, de obedientia, de pœnitentia, de neophytis. Gennadius.*

Paulinus *presbyter, discipulus sancti Augustini Hipponensis, & postea episcopus* Nolæ *Campaniæ, scripsit uitam* S. Ambrosij *Mediol. lib. 1. Vitam* S. Felicis *Nolani episcopi lib. 1. de sacramentis quoq; lib. 1. de morte baptizati infantis li. 1. panegyricum Theodosij lib. 1. hymnorum diuerso carmine lib. 1. de contemptu mundi lib. 1. de pœnitentia lib. 1. de Benedictionibus patriarcharum lib. 1. de laude martyrum lib. 1. ad Seuerum Sulpitium epi. 4. epistolarum ad diuersos lib. 1. Paulini epistolæ & poemata impressa sunt. uersus aliquot eius legũtur apud* Pet. Crinitum *lib. 19. cap. 13. Paulini epistola ad* D. Augustinum, *inter* D. Augustini *epistolas numero 31. & aliæ 33. 35. ad Alypium. 36. Paulini et Therasiæ epistola ad Romanianum, 58. Paulini ad Augustinum. Paulini* Nolani *episcopi epistola ad Celantiam matronam, de ratione piè uiuendi, inter* D. Hieronymi *epistolas habetur. Paulini epistola ad Sebastianum Eremitam, habetur in tomo 2. operũ* Hieronymi. *Pontij Paulini epistolæ 4. ad Ausoniũ, inter opera Ausonij, qui & ipse multa ad Paulinum scripsit. Paulini episcopi autographum extat in Epiphanij operibus* Latinæ *editionis Basileæ. pleraq; eius opuscula typis excusa sunt. Extat &* D. Ambrosij *uita ab eo descripta. Claruit Paulinus presbyter, an. Do. 420.*

Paulinus *Treuirorum Archiepiscopus 28. natione Aquitanus, scripsit pro fidei nostræ certitudine contra hæreticos librum. Obijt anno 1457.*

Paulus I. C. *antiquus: uide Iulius Paulus.*

Paulus *apostolus gentium, qui antea Saulus dicebatur, extra numerum 12. apostolorum, de tribu Beniamin fuit, etc. Scripsit nouem ad septem ecclesias, epistolas, ad Romanos unam, ad* Corinthios *duas, ad Galatas unam, ad Ephesios unam, ad Philippenses unam, ad Colossenses unam, ad Thessalonicẽses duas. Præterea ad discipulos suos,* Timotheo *duas,* Tito *unã,* Philemoni *unã. Epistola autem quæ fertur ad* Hebræos, *nõ eius creditur, propter styli sermonisq; distantiam: sed uel Barnabæ, iuxta Tertullianũ: uel Lucæ euangelistæ, iuxta quosdam: uel Clementis, Romanæ postea ecclesiæ episcopi, quem aiunt sententias Pauli proprio ordinasse & ornasse sermone, &c. Vide plura apud* D. Hieronym.

Paulus *episcopus, scripsit de pœnitentia libellum, in quo dat legem pœnitentibus, ita debere dolere pro peccatis, ne supra mensuram tristitiæ, immensitate desperationis mergantur. Gennadius.*

Paulus *presbyter, natione Pannonius, scripsit de uirginitate seruanda & contemptu mundi, ac uitæ institutione, uel morum correptione, mediocri sermone, sed diuino conditos sale libros duos, ad personam cuiusdam nobilis & Christo deditæ uirginis Constantiæ nomine, &c. Gennadius.*

Paulus & *Acatius presbyteri archimandritæ, scripserũt epistolam ad Epiphanium, quæ in principio operum Epiphanij impressa est.*

Paulus *epistolæ 4. apud Cyprianum autor, cum aliquot alijs coepiscopis, lib. 1.*

Paulus

Paulus philosophus scripsit Isagogen astrologiæ, & apotelesmatica. Suidas.

Pauli quadratura, liber impressus, ut est in catalogo bibliopolij cuiusdam Veneti.

Paulus Aegineta medicus scripsit diuersos libros medicinales. Suidas. à Ioanne filio Serapionis allegatur simpliciter Pauli nomine, & similiter ab alijs medicis. Eius libri 7. Græci, collatione uetustorum exemplarium restituti, & quibusdam in locis aucti per Hieronymum Gemusæum, impreßi sunt Basileæ apud Cratandrum, 1538. cum epistola nuncupatoria Gemusæi. Latinè cõuersi ab Albano Torino Vitodurensi medico, excusi sunt Basileæ apud Ioan. Oporinũ 1551. Eosdem uertit etiã Io. Guinterius Andernacus, & adiectis cõmẽtarijs illustrauit, excusos Lugduni 1551. & Ianus Cornarius postremò, unà cum septem Dolabellarum in eundem libris, nondum excusos.

Paulus Aegyptius sophista, imperante Constantino scripsit hypomnema. Suidas. Eius liber apotelesmaticus Græcè extat in Bibliotheca Augustæ Vindelicorum.

Pauli Aemilij de gestis Francorum, liber impressus Parisijs.

Paulus Andreas, qui Chalcidicæ oppugnationi interfuit, citatur in Chronicis Io. Cuspiniani.

Pauli Aretini sacra responsoria, tum natali Domini, tum Iouis, Veneris, ac sabbati sanctis dici solita, sub musicis rhythmis: edita Venetijs apud Scotum, 1544.

Pauli Bagellardi liber de ægritudinib. infantium, impressus Venetijs.

Paulus Belmisserus physicus, duos priores libros Aristotelis de animalibus expressit elegijs Latinis 36. quæ suis capitib. respondent, excusis Romæ, 1534. Eiusdem Elegiæ 3. una ad Franciscum Galliarum regem, altera de discessu pontificis in Galliam, tertia ad Clementem pont. max. de bello in Turcas mouendo: itẽ Epithalamium Henrico F. regis Francisci: impressa Basileæ apud Rob. Vuinter, cum uarijs aliorum poematis.

Paulus de Castro, iureconsultus celeberrimus, scripsit super Codice li. 9. super. ff. ueteri lib. 24. super ff. nouo lib. 12. super ff. inforciati lib. 14. super Institutis lib. 4. consilia elegantißima lib. 1. scripsit etiam Singularia, & opus Consiliorum in duo uolumina partitum. Citatur quoq; repetitio eius in 1. ff. uet. de iudicijs. l. si de ui. Claruit an. 1437.

Paulus de Cittadinis Patauinus iurisperitus, librum edidit de rescriptis.

Paulus Collectionarius citatur in Boccatij genealogia.

Pauli Constantini Phrygionis, Germani, Chronicon regum regnorumq; omnium catalogum, & perpetuam ab exordio mundi temporum seculorumq; seriem complectens, ex optimis quibusq; Hebræis, Græcis et Latinis authoribus congestum, Ioan. Heruagius excudit Basileæ, 1534. Commentarius in Micheam prophetam, impressus Argentorati apud Cratonem Mylium, 1538. Commentarius in Exodum, typis excusus in Germania. in Leuiticum explanatio, omnia eius operis mysteria, quæ multa pulcherrimaq; sunt, ita explicans, ut cuiuis doctori ecclesiastico ad ædificationẽ maximopere sint usui futura. Hen. Petrus excudit Basileæ, 1543.

Pauli Constantinopolitani patriarchæ epistola ad Pontificem & eius Cardinales, item sermones tredecim de consubstantiali trinitate, eiusdem opinor authoris: Romæ uisuntur Græcè in Vaticana bibliotheca.

Pauli Cortesij protonotarij apostolici libri quatuor in Sententias Petri Lombardi, editi primùm in Italia, deinde Basileæ apud Ioan. Frobenium, 1513. et rursus ibidem apud Hen. Petrum. Scripsit etiam lib. 6. de principe, ut ipse fatetur in præfatione in sententias, & extat eius epistola libro 8. epistola- *

rum Angeli Politiani.

Paulus Diaconus, Aquileiensis patria, genere uerò Longobardus, rogatu Adelburgæ filiæ Desiderij regis edidit ad Chronica Eutropij lib. 2. gesta episcoporum Metensium lib. 1. uitam Gregorij papæ I. lib. 1. uitā S. Arnulphi episcopi lib. 1. uitam S. Benedicti metricè lib. 1. gesta Longobardorum li. 6. Hymnos plures diuerso metro lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Iussu Caroli ordinauit historias & lectiones per totum annum singulis festiuitatib. sanctorum congruentes. et alia multa digessit ac scripsit. Eius autem historiæ Longobardicæ libri sex impreßi Augustæ Vindelicorum, 1515. cum Iornande de rebus Gothorum: & Basileæ apud Frobenium, 1532. cum Suetonio, &c. Pauli diaconi libri 8. ad Eutropij historiam additi, excusi Venetijs apud Aldum, 1521. cū Eutropio, &c. Claruit anno Domini 780.

Paulus Eberus Kytzingensis, scripsit historiam populi Iudaici, à reditu ex Babylonico exilio, usq; ad ultimum excidium Hierosolymæ: excusam Vuittenbergæ apud Vitum Creutzer, anno 1548. Calendarium historicum, in cuius præfatione de eius utilitate, et mensium apud diuersas gentes uarietate tractat: liber impressus Vuitembergæ an. 1550. & eodem anno Basileæ apud Ioan. Oporinum, et iterum Vuittenbergæ anno 1551. Claruit anno 1550. Eiusdem argumenti liber, Ephemeris historica inscriptus, Michaele Beuthero autore, Lutetiæ excusus est 1551. Vide in Michaele.

Pauli Emiseni homilia, dicta in magna ecclesia Tybi, Græcè extat Romæ.

Paulus Fagius, Germanus, uir de literis Hebraicis optimè meritus, edi curauit libros aliquot partim Hebraicos, partim etiam à se conuersos, adiutus opera Venetijs accersiti Heliæ Leuitæ, ut ipse testatur in præfatione super Thisbiten Heliæ à se translatum: quem librum ab authore Thisbi uocatum, à numero uocum 712. quæ in hoc opere explicantur: præter hunc edidit etiam Sententias uerè elegantes, pias, mireq; cùm ad linguam discendam, tum animum pietate excolendum utiles, ueterum sapientum Hebræorum, quas Capitula aut apophthegmata patrum nominant: in Latinum ab eo uersas, scholijsq; illustratas, impressas Isnæ Latinè & Hebraicè, 1541. chartis 20. Item Sententias morales ordine alphabeti ben Syræ, uetustißimi authoris Hebræi, qui à Iudæis nepos Hieremiæ prophetæ fuisse creditur, Hebraicè, & Latinè eodem interprete, cum succincto commentario eiusdem. Accedit Tobias Hebraicè, ut is adhuc hodie apud Iudæos inuenitur (ex urbe Constantinopolitana recens trāsmissus, ita ut illic olim excusus erat) cum translatione Fagij, qui etiam puncta dictionibus in gratiam rudiorum subiecit: Liber ibidem impressus, 1542. Precationes Hebraicæ, quibus in solennioribus festis Iudæi, cum mensæ accumbunt, adhuc hodie utuntur, & quo modo, ordine, & ritu eas dicant: ex quo uidere licet uestigia quædam ritus ueteris populi. quem & Christus in cœna sua, ut eam Euangelistæ, præsertim Lucas, describunt, in quibusdā obseruauit. Paruus item tractatulus ex libro fidei Iudæi cuiusdam ad Christianismum conuersi ante annos 200. in quo obiter ostendit causas aliquot, propter quas multi Iudæi, etiamsi ueritatem agnoscant, ad fidem nostram accedere uerentur, impressæ 1542. cum translatione Fagij. Expositio dictionum Hebraicarum literalis & simplex, in quatuor capita Geneseos, pro studiosis linguæ Hebraicæ per Paulum Fagium: circa finem adijcitur paraphrasis Chaldaica Onkeli, quam Targum uocant, in eadem capita, cum uersione Latina: ibidem excusæ, 1542. Liber fidei seu ueritatis, quem doctus quidam Israelites ante

multos

multos annos edidit, ad comprobandum fidem Christianorum perfectam esse, & niti super fundamentum sacræ ueteris Scripturæ: impressus Isnæ 1542. Hebraicè, et Latinè eodem interprete. Prima quatuor capita Geneseos Hebraicè, cum uersione Germanica è regione, Hebraicis tamē characteribus exarata, eaq; iuxta usitatam Iudæorum interpretationem ad uerbum translata, unà cum succinctis in fine adiectis scholijs, et ratione legendi Hebræogermanica. Libellus impressus Constantiæ, anno 1543. Compendiaria Isagoge in linguam Hebræam, authore Paulo Fagio, impressa Constantiæ, 1543. Commentarios R. Dauid Kimhi in priores aliquot psalmos Hebraicè & Latinè ex sua uersione edidit, Eliæ Leuitæ præfationem Hebraicam in Lexicon eius Chaldaicum, quod etiam imprimēdum ipse curauit Isnæ, 1541. Claruit anno 1550. quo etiam obijt, in Anglia, paulo ante Martini Buceri mortē: uterq; non absq; suspicione ueneni.

Paulus Florus, qui res gestas Iustiniani carmine scripsit, citatur in Chronicis Ioan. Cuspiniani.

Paulus Geometra Florentinus, citatur in Ioan. Boccatij Genealogia.

Paulus Germinus sophista, scripsit, Quod Lysiæ sint duo libri, de dono Iphicratis, & commentarios in reliquos Lysiæ orationes. Suidas.

Paulus Grillandus Floren. iurisperitus, scripsit de diuersis criminibus, ubi etiam de calumniatoribus agit: aliàs, de criminibus et pœnis eorum. Eiusdem liber de Hæreticis, habetur impressus.

Paulus de Hæredia Hispanus, ex Iudæis ad Christianam fidem conuersus, scripsit de omnibus ferè mysterijs fidei librum, in quem ex arcanis Iudæorum Rabinis & Cabalisticis multa scitu dignissima in Latinum sermonem pro Christianis transtulit, impressus est in Italia ante annos plus minus sexaginta.

Pauli Hofheimeri harmoniæ poeticæ, quales sub ipsam mortem cecinit, qualesq; antehac nunquam uisæ, tum uocibus humanis, tum instrumentis accommodatissimæ: quibus præfixus est libellus, plenus doctissimorum uirorum de eodem D. Paulo testimonijs: unà cum selectis ad hanc rem locis, è poetis accommodatioribus, seorsim tum decatandis, tum prælegendis: Ioannes Petreius excudit Norimbergæ, 1539.

Pauli Iouij Comensis, medici olim, nunc episcopi Nucerini in Italia, de Romanis piscibus libellus, excusus Basileæ apud Frobenium, 1531. & alibi cum Oppiano de uenatione Latino, &c. De uita Iacobi Mutij Attendulæ, Cottignolæ, Sfortiæ, &c. liber impressus Basileæ apud Rob. Vuinter, cum Aegidij Hispani gestis per Ioan. Sepuluedam descriptis. Italicè scripsit de rebus Turcicis, uitas omnium Turcicorum imperatorum, item de ordine ac disciplina Turcicæ militiæ: quæ omnia per Frācíscum Nigrum Bassianatē Latinè reddita, Ribelius excudit Argētorati. 1537. et Ioānes Oporinus, 1543. cum Alcorano, &c. Scripsit etiam uitas duodecim Vicecomitum Mediolani principum, excusas Parisijs apud Rob. Stephanum 1549. item uitā Leonis X. Pont. Max. & Adriani, Cardinalis à Columna, & aliorum, excusas Florentinæ 1550. apud Laurentiū Torrētinum. ubi etiam Historiam nostrorum temporum, duobus tomis ab se absolutam, excudi curabat eodem hoc anno. Claruit anno 1551.

Paulus Lacisius Veronensis, transtulit Ioannis Tzezis uariarum historiarum Chiliadas, uersibus politicis Græcè conscriptas, quas excudit cum uersione è regione Ioannes Oporinus Basileæ, anno 1546.

Paulus de Lyazarijs, I. C. scripsit super

Clementinis lib.1.citatur in summa Angelica. Scripsit etiam in 1. Decr. de postul. praelat. c. & si unanimiter. de electio. & c. 1. nullus. Item in 2. Decr. de causa possess. & propri. c. 1. c. pastoral. de dolo, & c. finem litibus. de rest spol. c. 1. c. iuris. de testib. c. nuncius. & c. testimonium. Claruit anno 1340.

Pauli Maioli *commentarij in* Hippocratem, *ut audio, Venetijs impreßi sunt.*

Paulus *Malleolus Andelacensis scripsit annotationes in* Comoedias P. Terentij, *impressas* Argentinae, 1506. *cum textu Terentij, &* Petri Marsi *annotationibus: item* Lugduni 1522.

Paulus *Manutius* Aldi *filius, scripsit annotata, castigationes, & obseruationes in* Ciceronem, *praesertim in philosophiam eius, & Epistolas tam Familiares, quàm ad* Atticum. *quae ipse etiã excudit* Venetijs, 1541. *Annotationes et castigationes eius in omnes Ciceronis epistolas,* Ioan. Oporinus *excudit* Basileae, *cum aliorũ obseruationibus in easdem. Idem uertit etiam in* Demosthene *orationes aliquot, ab eodem excusas* 1550. *Asconium Pedianum quoq;, et alios authores aliquot classicos restituit, emendauit, ac illustrauit. Claruit Venetijs anno* 1551.

Paulus *de S. Maria, genere Iudaeus, fide Christianus, primò episcopus Carthaginensis, ac postea* Burgensis *in* Hispania *antistes, archicancellarius regis* Castellae *&* Legionis, *scripsit ad filium suum* Alphonsum *in postillas* Nicolai de Lyra *additiones notabiles lib. 1. scrutinium scripturarum lib. 2. & quaedam alia. Additiones impressae sunt cum* Postilla Nicolai de Lyra. *in praefatione ad* Alphonsum *filium, multa de se & uita sua perscribitur. Claruit anno* 1434.

Paulus *Marsus Piscinas poeta commentaria scripsit in* Ouidij *fastos, excusa* Venetijs, 1492. *&* Basileae *apud* Heruagium, *cum aliorum in eundem authorem commentarijs, anno* 1550.

Pauli *medici de fracturis liber, Graecè extat* Venetijs *in Bibliotheca* Diegi Hurtadi.

Paulus *de monte* Pico *scripsit in 1. ff. noui, de acqui. rer. do. l. contractus. item in 2. Inforc. de legatis. 2. l.* Titia. §. *Titia cũ nuberet. et rursus, de condi. & demon. ad legem* Falcid. *l. in quartam.*

Paulus Niauis, *Germanus, scripsit de institutione latinizandi lib. 1. uisionem cuiusdam eremitae lib. 1. colores artis* Rhetorices *lib. 1. dialogum idiotae lib. 1. epistolas breues formales lib. 1. epistolas ad idem mediocres lib. 1. epistolas quoq; longiores lib. 1. & quaedam alia.* Vixit *anno* 1494.

Paulus *de* Nongento, *citatur in* Chrysopasso Io. Eccij.

Pauli *ab* Obba *confessoris uerba apud* Cyprianum, *in sententijs episcoporum de haereticis baptizandis.*

Paulus *Orianus, scripsit in 1. ff. ueteris. de officijs eius. l. 1. eodem tit. & de officio assess. l. 1. in 3.*

Paulus *Orosius presbyter,* Hispanus, *scripsit* Apologeticum *contra* Pelagianos *lib. 1. de* Hormesda *mundi chronicam li. 7. de ratione animae lib. 1. epistolas plures ad* Augustinum *lib. 1. epistolarum quoq; ad diuersos lib. 1. in* Cantica canticorum *lib. 1.* Eius *consultatio siue commonitorium ad* Augustinum *de errore* Priscillianistarum *&* Origenistarum, *praemissa est libro* D. Augustini *contra eosdem,* Tomo 6. *Aduersus paganos historiarum libri 7. excusi* Parisijs, 1524. *apud* Ioan. Paruum, *aut* Petrum Vidaeum: *deinde* Coloniae, *apud* Ceruicornum 1536. *& alibi.*

Paulus *Paßienus antiquus poeta, meminit eius* Gyraldus *in uitis poetarum.*

Pauli *Perlugensis cuiusdam Logica, impressa.*

Paulus

Paulus de Perusio, I.C. scripsit collectanea, quæ præsertim ad physiologiam aut tropologiam fabularum poeticarum pertinent. Citatur etiam in Genealogia Boccatij, cui contemporaneus fuit. Claruit autem anno 1350.

Paulus de Perusio alius, Carmelita, scripsit super sententias lib. 4. quodlibeta quoq; lib. 1. & quædam alia. Vixit anno 1344.

Paulus Pompilius inter recẽtiores grammaticos aliquid edidit.

Pauli Ricij Israelitæ, ad Christianam fidem conuersi, & Maximiliani Cæsaris physici, Statera prudentum: liber impressus in Germania, 1532. Diuiditur in capitula siue theoremata 28. Eiusdem uaria opuscula, impressa Augustæ Vindelicorum apud Ioan. Miller, 1515. sunt autem hæc: De sexcentum & tredecim Mosaicæ sanctionis seu pentateuchi edictis liber, cuius prior pars prohibentia, posterior affirmatiua præcepta continet: singulis interpretatio breuis subiungitur. Philosophica, prophetica, ac thalmudistica pro Christiana ueritate tuenda, cum iuniori Hebræorum synagoga, mirabili ingenij acumine disputatio, in 3. diuisa tractatus, quorum capita recensentur ab initio. in cabalistarum seu allegorizantium eruditionẽ Isagoge, cum epistola contra Stephani presbyteri Cabalæ obtrectatoris epistolam. de nouem doctrinarum ordinibus, & totius Peripatetici dogmatis nexu compendium, quo exponũtur uerba Galeni ab initio Artis paruæ, quid doctrina, quid ordo, quæ ordinis necessitas atq; præstantia, quotuplex in doctrina ordo. oratio resolutiua de triplici ordine doctrinæ. Conclusiones, quibus Aristotelem triplicem doctrinæ ordinem exercuisse, & totius eius dogmatis nexum dijudicare poteris. eadem omnia (excepta Statera prudentum, & Disputatione contra Iudæos) ac insuper alia quæ iam subijcientur, impressa sunt Augustæ Vindelicorum, 1541. de cœlesti agricultura libri 4. ad Carolum V. Cæsarem, & Ferdinandum eius fratrem, de communi Sacramentorum ratione, sermo. de arcana Dei prouidentia, commentariolum in Psalmũ, Beatus uir. de anima cœli, iuxta sanctorum et philosophorum traditionem compendium. de ratione & partibus procœmij secundum rhetores capita 4. de modo indagandi statuẽdiq; cuiuslibet sciẽtiæ subiectũ. in uirulentam immanißimamq; Turcarum rabiẽ, ad principes, magistratus, populosq; Germaniæ, oratio. Ex Thalmudæorum codice excerpta farrago, ad petitionem Maximiliani Cæsaris.

Paulus Rosellus iurisperitus dialogum topicum edidit.

Paulus Serratus scripsit de uirginitate. Fortaßis idem est cum Paul. Cerrato.

Pauli Silentiarij epigrammatum magnus est numerus paßim in Florilegio Græco, in cuius etiam calce poemation eiusdem legitur, constans dimetris hemiambijs catalecticis in thermas Pythicas. Libro septimo scribit epigramma ad Agathiam Scholasticum.

Paulus Soncinnas ordinis fratrum Prædicatorum, scripsit quæstiones Metaphysicales: item super prædicabilia & prædicamenta. Vixit anno 1521.

Paulus Scriptoris Vuylẽsis, Sueuus, Minorita, scripsit explanationem in primum Sententiarum Scoti, impressam Tubingæ anno 1498. Pro ueritate catholica exilium passus triẽnio à suis monachis, rediens obijt Keiserspergæ, anno 1504. Scripsit & Logices summulas suo tempore admirabiles, quæ intercidisse cum multis alijs creduntur.

Paulus Suardus aromatarius scripsit thesaurum aromatariorum, siue Antidotarium, ordine alphabeti: liber impressus est Lugduni, 1528. apud Anto. Blanchardum,

cum Ioan. Iacobi Manlij lumine apothecariorum, &c.

Paulus *Tyrius rhetor. uide* Suidam.

Pauli Turretini *iurisperiti Disputatio quædam extat, incip.* Rex Aragonum.

Pauli *Tuccæ Parthenopæi, de obseruantia curationis febrium iuxta præceptorum eius decreta, libellus impressus in Italia,* 1532.

Paulus *Venetus, ordinis fratrum eremitarum* S. *Augustini, scripsit contra Iudæos lib.1. summam de naturalibus lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. sermones de quadragesima lib. 1. super lib. Posteriorum lib. 2. super Physicorum li. 8. super Metaphysicam lib. 12. super de anima lib. 2. summam philosophiæ lib. 1. logicam duplicem lib. 2. super de generatione et corrupt. lib. 2. super lib. Porphyrij lib. 1. super prædicamenta lib. 1. super consequentijs* Strodi *lib. 1. & alia complura.* Huius authoris *scripta, quæ in catalogis bibliopoliorum Italiæ extant, sunt:* Logica, Logica magna, Summula, Sophismata, Posteriora, Dubia. *Nominatur autem in aliquot titulis* Paulus *simpliciter.* Eius *etiam Summa philosophiæ naturalis, impressa Venetijs apud Octauiani Scoti nepotes, anno* 1502. *et Parisijs apud* Ioan. *Granion,* 1512. *Claruit anno* 1400.

* Paulus *Vergerius Iustinopolitanus, Græcis & Latinis literis apprime instructus.* Arriani *Alexandrini historias, hortatu Sigismundi Cæsaris è Græco sermone in Latinum transtulit. idem de ingenuis etiam moribus aduersus Malatestam, qui Maronis statuam in foro Mantuano deijci iusserat, nobilem inuectiuam edidit.* Æneas *Syluius in descriptione Europæ, cap. 2. uide Petrum Paulum Vergerium.*

Pausanias *Lacon historicus scripsit de* Hellesponto*, Laconica, Chronica, de Amphictyonibus, de festis apud Lacones, et quædam alia.* Suidas.

Pausanias *Cæsariensis grammaticus, æqualis Aristidis, scripsit uniuersæ Græciæ periegesin, id est, geographiam, cum eius historijs.* Raph. *Volater. apud quem uide plura. Meminit eius tanquam mali rhetoris, Philostratus in uitis sophistarum. scripsit de syntaxi lib. 1. Problematum lib. 1. & alia.* Suidas. *Pausaniæ commentarios Græcos describentes Græciam, hoc est Atticam, Corinthiacam, Laconicam, Messeniacam, Eleam, Achaicam, Arcadicã, Bœotiam, Phocensemq́; regionem:* Aldus *excudit Venetijs,* 1516. *Latinitate uerò ab Abrahamo Lœschero donatos, excudit* Ioannes *Oporinus Basileæ, anno* 1550.

Paxamus *scripsit Opsartytica ordine alphabeti:* Bœotica *lib. 2.* Dodecatechnum *de turpibus figuris,* Baphica *lib. 2.* georgica *lib. 2.* Suidas. *citatur etiam ab Athenæo, & in Geoponicis Constantino adscriptis.*

Pedacij *Dioscoridæ libri 5. de medica materia, & unus de letalibus uenenis, eorumq́; præcautione & curatione: de cane rabido, deq́; notis quæ morsus ictus'ue animalium uenenum relinquentium sequuntur, & eorum curatione:* Aldus *excudit Græcè, Venetijs cum Nicandro, &c. &* Ioan. *Bebelius Basileæ,* 1519. *& Soter Coloniæ cũ uersione Latina Marcelli, ac eiusdem Commentarijs, & Hermolai Barbari corollarijs & Schottus Argentinæ similiter, sed resectis superfluis Commentariorum Marcelli, per Othonem Brunfelsium. Latinæ uersiones seorsim diuersis interpretibus, Venetijs, Lutetiæ, & Basileæ exiuerunt.* Pedacij *Dioscoridis de curatione à capite usq́; ad pedes libri 2. Græci, extant in Bibliotheca Augustæ Vindelicorum.*

Pelagius *hæresiarches, scripsit studiosis tres necessarios de fide trinitatis libros, & pro actuali conuersatione Eulogiarum ex diuinis*

diuinis scripturis librum 1. capitulorum indiciys in modũ sancti Cypriani martyris præsignatũ. Postquam hæreticus publicatus est, scripsit hæresi suæ fauctia. Gennadius. Scripsit etiam expositiones in Paulum lib. 14. de moribus clericorum lib. 1. ad Bonifacium comitem lib. 2. ad Albinã & Melaniã lib. 1. de liberi arbitrij uigore lib. 1. aduersus autem huius errores scripserunt, Augustinus, Cyrillus, Hieronymus, Orosius, Gennadius, et alij. Claruit anno Domini 390.

Pelagij papæ decreta, cum reliquis Pontificum decretis excusa Coloniæ.

Pelagonius scriptor mulomedicinæ, cuius scriptorum fragmenta extãt cum Absyrto, & in Constantini Geoponicis.

Pelbartus Themesuuar citatur in Ioan. Eccij Chrysopasso.

Pelegrini cuiusdam sacri sermones, impressi in Italia. item historia amatoria.

Pelegrinus Moretus Mantuanus, scripsit de coloribus.

Periandri Rhodij scripta citantur in Arati commentarijs.

Periandri ueteris sapientis Græci dicta, cum reliquorum Græciæ septem sapientum sententijs referuntur à Stobæo, Plutarcho, & alijs. Epistolam quoq; eius in uita ipsius recenset Laertius.

Pericles Atheniensis primus scriptam orationem in foro recitauit, cũ antea ex tempore diceretur. Suidas.

Perictyones Pythagoricæ fragmentum Ionicè scriptum, ex libro eius de mulieris harmonia, legitur apud Stobæum in sermone, Quod parentes à liberis honorari deceat: & aliud ex eodẽ libro satis prolixum, in sermone Oeconomico Stobæi.

Perisauli Faustini poema de appetitu, item encomium stultitiæ, Libellus de honesto genere uestimentorum: extant Romæ.

Periti (aliàs Leonidæ) tetrastichon libro 4. Florilegij Græci, sectione 12.

Persæ tetrasticha tria extant libro 3. Florilegij Græci, & unum lib. 4.

Persæus Citiensis philosophus Stoicus, cognomine Dorotheus, floruit tempore Antigoni Gonatà filij Demetrij, discipulus & alumnus Zenonis philosophi. Athenæus citat huius Hypomnemata sympotica.

Perseualdi Belligenij cæci nati in priores duas F. Quintiliani declamationes adnotatiunculæ, impressæ Parisijs apud Vuechelum.

Persei atq; Demetrij fratrum orationes apud Philippum, Vuechelus excudit Parisijs.

Petellidis Gnosij scripta citantur apud Higinum. *

Petilian i Donatistæ epistola, legitur septimo Tomo operum D. Augustini.

Petricus de re medica scripsit uersus, quos Plinius libro 22. Naturalis historiæ memorat in Caucali herba. uide in Petronio.

Petronius Arbiter, Masiliensis à plerisq; existimatus, Satyricum opus uarium composuit, cuius licet fragmenta ad nos tantum peruenerint, eademq; parum castigata, multæ tamen eruditionis hominem fuisse facile cognoscimus, &c. uide plura apud Lilium Gyraldum de Latinis poetis. Alexander Brassicanus emendauit, & annotationib. illustrauit, pauloq; antea quam obiret, Ioan. Oporino excudendum transmisit. *

Petronius medicæ materiæ scriptor. Meminit eius Dioscorides in præfatione sua.

Petronius Diodotus scripsit antilegomena, id est contradicta: citatur, à Plinio.

Petronius Bononiensis Italiæ ecclesiæ episcopus, scripsisse putatur uitas patrũ Aegypti monachorũ, quos uelut normã professionis suæ monachi amplectũtur. Fertur eius nomine, de ordinatione episcopi tractatus: quẽ, patris eius Petronij esse, eloquẽtiss. uiri,

cedem

credendum, Gennadius. Trittenius scribit, historiam eius adhuc legi, & obijsse eum anno 385.

Petrus apostolus. Vide Simon Petrus.

Petrus rhetor, qui & magister & historicus, scripsit historias, ac de ciuili constitutione. Suidas.

Petrus epistolæ secundæ et quartæ apud Cyprianum author, cum aliquot alijs coepiscopis lib. 1.

Petri Venerabilis opera impres. Parisijs.

Petrus de Albano: uide Petrus Aponen.

Petrus dialecticus Parisiensis, dictus Abelardus, natione Gallus; scripsit nonnulla opuscula, è quibus extat uolumen dialectica obscuritate, multis sententijs uariū, quod uocauit Theologiam suam li. 1. & quædam alia. Claruit anno 1140.

Petrus Aegidius fertur aliquid scripsisse, præter id quod in Cornelio Scribonio diximus. eiusdem Threnodia in funus Maximiliani Cæsaris, & epitaphia de eodem Cæsare, alijsq; claris heroibus, cum aliquot epigrammatis: Mich. Hochstratanus excudit in Germania, 1519.

Petrus Alcyonius, scripsit Medicen legatum, siue de exilio librum: Aldus excudit Venetijs. ex Aristotelis philosophia naturali transtulit, De generatione & corruptione libros 2. cum præfatione ad Leonem X. pont. max. meteororum libros 4. cum præfatione ad Antonium Pratum Gallum. de sensu et sensilibus librum 1. cum præfatione in sequentes 10. libros de animalibus à se conuersos ad Octauiū Fregosium. de memoria & reminiscentia librum 1. de somno & uigilia librum. 1. de somnijs & imaginibus librum 1. de præsensione per somnum librum 1. de communi animalium motione librum 1. de communi animalium gressu librum 1. de diuturnitate & breuitate uitæ librum 1. de iuuentute & senectute, uita & obitu librum 1. de spiratione librum 1. de mundo ad Alexandrum regem librum 1. Quæ omnia impressa sunt cum Latinis operibus Aristotelis, in editione Basiliensi.

D. Petri Alexādrini episcopi et martyris, ex sermone de pœnitentia canones, de ijs qui tempore persecutionis à fide exciderūt, & deinde pœnitentiam egerunt: excudit Basileæ Henricus Petri, anno 1551. cum alijs ueterum Theologorum opusculis.

Petri archiepiscopi Alexandrini et martyris canones de pœnitentia, impreßi Basileæ.

Petrus de Aliaco, episcopus Cameracensis, &c. scripsit super sententias lib. 4. de laude sanctæ scripturæ lib. 1. in principium Marci lib. 1. de stabilitate ecclesiæ lib. 1. speculum considerationis lib. 3. compendiū contemplationis lib. 3. de spiritali schala lib. 1. in Psalterio breuiter lib. 1. in Psal. 70. meditationes lib. 1. de legibus & sectis lib. 1. de Cōcilio generali li. 1. expositionis Psalmi 70. li. 1. in Psal. 42. meditationes lib. 1. in Cantica canticorum lib. 1. in septem Psal. pœnitentiales lib. 1. de oratione dominica lib. 1. super eadem anagogicè lib. 1. super Aue Maria li. 1. super magnificat lib. 1. in canticum Zachariæ lib. 1. in canticum Symeonis lib. 1. de electione papæ lib. 1. de exercitio spirituali li. 1. de 12. honorib. S. Ioseph lib. 1. de anima & accidentib. eius lib. 1. concordiā theologiæ et astrono. lib. 2. de sacramentis ecclesiæ lib. 1. sermones uarios lib. 1. epistolas plures ad diuersos lib. 1. & quædam alia. Claruit anno Domini 1416. Commentarij eius super Sententias impreßi sunt. item liber de concordia astrologiæ cum theologia historiaq;, Basileæ ab authore conscriptus: & alia uaria in Appendice operum Ioan. Gerson, quæ suprà recensui. Quæstiones in Sphæram mundi Ioānis de sacro busto: liber impressus cum Petri Ciruelli commentarijs: de quo infrà.

Petrus

Petrus Alphonsus ex Iudæo conuersus ad fidem, Moyses antea uocatus, quem rex Alphonsus de sacro fonte leuans, suo agnomine insigniuit, scripsit sub nomine Moysi Iudæi quod fuerat, & Peri Christiani quod esse cœpit, insignem dialogum. contra Iudæos lib.1. de scientia & philosophia lib.1. & quædam alia. Cuius Petri Alphonsi dialogi excusi sunt Coloniæ apud Gymnicum. Claruit anno 1100.

Petri de Aluernia ordinis Prædicatorum, discipuli S. Thomæ Aquinatis, Commentarij in aliquot libellos Aristotelis, nempe de motibus animalium, de longitudine et breuitate uitæ, de iuuentute & senectute, de respiratione, de morte & uita: impreßi Venetijs, 1507. cum Thomæ Aquinatis commentarijs in Aristotelis libellos de sensu & sensato, de memoria, &c. Eiusdem additiones in cōmētarios Thomæ Aquinatis super libris Aristotelis de cœlo, qui morte præuentus eos non absoluerat: adiecit autem super partem tertij, & super quartum integrum commentarios suos hic Petrus Auernus. impressæ Venetijs apud Scotum, 1495.

Petrus de Ancarano, patria Bononiensis, Baldi Perusini quondam auditor, scripsit super Decretalibus lib.5. super 6. Decretalium lib.1. super Clementinis lib.1. de regulis iuris lib.1. super ff. ueteri lib.24. super ff. nouo lib.12. consilia plura lib. 1. & quædam alia. Citantur & repetitiones quædam eius: in 1. Decret. de constitu. c.1. Canonum stat. in 2. Decret. de confeßis, & de probatio. c. ex parte. & c. tertio loco. & rursus de probatio. c. in præsentia. et de foro compe. c. postulasti. Claruit anno 1410. Eius super Decret. & Clemen. impres. Lugduni, anno 1533.

Petri Andreæ Gammari Bononiensis dialecticæ legalis uel Topicorum lib.3. eiusdem de ueritate & excellentia legalis scientiæ oratio: Rob. Vuinter excudit Basileæ, 1543. uide Andreas Gammarus.

Petri Andreæ Matthæoli Senensis medici de morbi Gallici curandi ratione liber 1. per dialogum inter se & Francisc. Aligerū ab ipso conscriptus: Bebelius excudit Basileæ, 1536. cum diuersis aliorum eiusdem argumenti libellis.

Petri Anteboli Allobrogis iurisperiti, de muneribus liber extat.

Petri patriarchæ Antiochiæ ad Cōstantinopolis patriarcham sermo, & alius ad episcopum Gadrentze, extant Græcè Romæ in Vaticana bibliotheca.

Petri Apiani dicti Beneuuitz ex Leysnik, Germani, mathematici liber Cosmographicus, impressus in Germania an. 1524. cum multis & uarijs figuris ac instrumentis. inscribitur alias, instructio geographica, ac denuò excusa est Antuerp. 1540. per Gemmam Frisium restituta, cum ipsius Gemmæ opusculis duobus. Continet autem partilem quoq; descriptionem quatuor partium terræ, Europæ, Asiæ, Africæ, et Americæ: cui adiecta est descriptio regionis Peru nuper inuentæ, item de horarum noctis obseruatione libellus. Adiectus est quadrans uniuersalis, noua facie, in eundem usum fabrefactus: cuius usu, quicquid ex tabulis Sinuum computando elici poterat, sine negocio, sineq; numerorum molestiore tractatione facillimè perspicitur: Ioan. Petreius excudit Norimbergæ, 1541. Exiuerat & prius hoc instrumentum primi mobilis, sed sine quadrante. Petrus Apianus et Bartolomæus Amantius poeta, collegerunt summo studio ac maximis impēsis, liberalitate D. Reymundi Fuggeri, inscriptiones sacrosanctæ uetustatis totius ferè orbis, expreßis ubiq; figuris perquàm eleganter. liber excusus est Ingolstadij, apud ipsum Petrum Apianum, 1534. Instrumentum astronomicum repre-

sentans folium populi, excusum in Germania, 1543. Claruit anno 1551.

Petrus de Apono, *patria* Patauinus, *philosophus & medicus, scripsit opus insigne de omnimoda medicina, ad* Ioannē *papam* XXII. *lib. 1. in librum* Ioannis Mesuæ *li. 1. in problemata* Aristotelis *lib. 1. & quædam alia.* Galenum *de cholera nigra, & de regimine sanitatis, cum alijs multis transtulit. sunt qui* Cōciliatorem *appellent, ob librum ab eo scriptum, in quo ueterum præcepta medicorum simul connectit atq; conciliat.* Eius Astrolabium *planum in tabulis ascendens, continens qualibet hora atq; minuto æquationes domorum cœli, significationes imaginum, morā nati in utero matris, cum quodam tractatu natiuitatum, nec non horas inæquales pro quolibet climate mundi: liber impressus* Venetijs, 1502. *De uenenis, eorumq; remedijs liber, impressus* Marpurgi *apud* Ceruicornum, 1537. *Tractatus aliquot* Abraæ Auenzare *Latinos fecit.* Conciliator *differentiarum* 209. *philosophorū, & præcipuè medicorum: liber impressus* Venetijs *anno* 1483. *apud* Ioan. Herbort Alemannum, *cum catalogo differentiarum in calce operis. de ægritudinibus corporis humani additio ad* Grabadin, *siue medicinas particulares, id est secundum locos* Ioannis *filij* Mesuæ: *cum operibus* Mesuæ *imprimi solitæ.* Expositio *problematum* Aristotelis, *impressa* Venetijs *apud* Ioan. Herbort Alemannum, 1482.

Petri de Argelata Bononiensis, *de chirurgia libri sex, impreßi* Venetijs 1497. *apud* Octauianum Scotum.

Petrus Arlunus, *uide* Arlunus, & Io. Petrus Arlunus.

Petrus Artopœus, Germanus, *Latinæ phrasis elegantias ex præcipuis autoribus cōscripsit: liber excusus* Vuittēbergæ, 1534. *ordine alphabeti.* Eiusdem Euangelicæ *conciones* Dominicarum *totius anni, per dialectica & rhetorica artificia breuiter tractatæ, subnexis epistolarum argumentis, cum* Io. Hippini *de sacris concionibus formandis compendiaria formula præfixa, excusæ.* Psalterium *Hebraicè, Græcè, & Latinè, ad ueterum exemplarium fidelem lectionem emendatum, & explicatum. item* Latinæ, Græcæ, *et* Hebraicæ *linguæ* Grammatica, *pro incipientibus ob facilitatem, pro doctioribus ob exactam diligentiam, ita cōscripta, ut post tot & tantos uiros in hac re frustra elaborasse autor non uideatur.* Accedunt, Ionas *propheta, &* Psalmi 15. *trium linguarum, cum eiusdem* Petri *cōmentarijs:* Christiana *trium linguarum elementa: de prima rerum origine uetustißimaq; theologia, ex tribus primis capitibus* Geneseos*: in priorē* Pauli *ad* Timotheū *epistolam* Scholia, *quæ iusti* Commentarij *munere fungi possunt:* Hæc *omnia excudit* Hen. Petrus Basileæ, *an.* 1545. *De prima rerum origine & uita sanctißimorum antiquißimorumq; patrum, ex toto libro* Geneseos *breues aphorismi, excusi ab eodem, anno* 1546. Postilla, *siue* Euangeliorum *& epistolarum dominicarum & præcipuorum festorum totius anni, pro scholasticis et nouellis præconibus, perbreues annotationes: unà cum* Catechismo *scholijs quoq; illustrato:* Hen. Petrus *excudit anno* 1550. *forma sublonga.* Eiusdem Pomeraniæ *descriptio, à* Sebastiano Munstero Cosmographico *operi inserta est.* Claruit *anno* 1551.

Petrus Aureolus: *uide* Petrus de Verberia.

Petri de Bayro *opusculum de pestilentia, eiusq; curatione, per præseruatiuū regimen & curatiuum: impressum* Taurini, 1507.

Petrus de Bella Pertica, *natione* Burgundus *iureconsultus, scripsit super* Codice *lib. 9. super institutis lib. 4. super ff. ueteri*

lib.

lib.24.super ff.nouo lib.12. super ff.infortiati lib.14.centum disputationum lib.1.consilia plura. & quædam alia. Pleraq; eius scripta impressa feruntur Lugduni & Parisijs. repetitiones ab eo scriptæ sunt, in primum ff. ueteris, de edendo l.1. & l. argentarius. §. cum autem. de pactis. l.iuris gentium. de iurisd.om. iud. l. more. de ferijs l. in pecuniarijs.de officio eius l.post mortem. si quis cautio l. etsi post tres. si quis in ius uoc. l.ex quacunq;. de consti.princip.l.beficium.de his qui sunt su. l.si iudex.de transactionibus. l.qui cum tutoribus. ibidem. de procuratoribus. l si defunctus. ex qui.cau. ma. l.si hostibus. ibid. Repetitiones eius in 1. Codicis. de dona.inter ui.l.donationes. ex del.def.l.1. ex quib. ca.infa.irr.l.etsi seueri or. de fide instru. l.comparationes. de iure om.iud. l. 1. & de legibus. l. cum quæstio, de non num. pec.l.generaliter. & de usuris.l. acceptam. & si seruo extero: l. si seruus. & de rerum permut. l. ex placito. & locati. l. certi iuris. de procur.l.1. & l. exigendi. & l.inutilis. Quod cum eo. l. & qui. de rest. mil. l. qui tempore. De summa trinit.l.1. De transacta.l.siue apud acta. in 2. Codicis. De ed. d. adr.toll.l.si. Et de uerborum signif. l. cum quidam. De collatio.l.si emancipati. De confeßis. l.cõfessos: & ibid. De tempor. appell.l.per banc. Et R.quorũ ap.nõ ric.l.ab executione.et R.unde ui.l.si quis in tant.et R.uti poßidetis.l.uti poßidetis.et R.etiã ob chirog. pec.l.pignus. et R.de euictionib.l.quoniã.et R.de iniurijs. l.si nõ cõuicij. De furtis.l. falsus procur. De insti.et substi.l.si pater filium. De sententijs quæ.l.1. Extant præterea eius Singularia quædã, Cõmentarij super Feudis, Disputationes 547.quarũ initiũ est, Ita est de consuetudine in quadã ecclesia. Claruit an. 1300.

Petrus Bembus Venetus Cardinalis, uir doctißimus, & eloquentiæ Ciceronianæ summus imitator fuit, cuius aliquot opuscula impressa sunt Lugduni apud Gryphium. Epistolæ, excusæ Basileæ apud Frobenium, & Lugduni apud Paganum. De imitatione sermonis lib.1. cum Ioan. Francisci Pici quibusdam opusculis, 1518. Basileæ impressus. Benacus, poema heroicum, impressum Basileæ apud Rober. Vuinter, cum uarijs poematis. De Aetna libellus, impressus Venetijs, 1530. Claruit anno 1540.

Petrus Berthorij, patria Pictauiensis, Prior monasterij S. Eligij Parisiensis, ordinis diui Benedicti, scripsit ad Ioannem de Pratis episcopum Prenestinum, magnum et egregium opus, quod in tribus uoluminibus iam impressum est, prædicatoribus simplicioribus non inutile, quod Dictionarium appellant: sed ipse illud uocari uoluit Repertorium morale, reductorium quoque morale lib. 4. inductorium morale lib.3. breuiarium historiarum Bibliæ lib. 1. Cosmographiam scripsit lib. 1. sermones uarios lib. 2. & alia multa. Denique ad instantiam Ioannis regis Franciæ, Titum Liuium in Gallicam linguam conuertit. Feruntur eius ad diuersos epistolæ, & repertorium morale, siue dictionarium utriusque testamenti, impressum, Tomis duobus. Morale reductorium super tota Biblia per libros 34. capitibus distinctum, ubi notabiliorum historiarum ac figurarum utriusque Testamenti, præmissa compendiosa Textus summa, tropologica seu allegorica, & nonnunquam anagogica subnectitur explanatio, adiectis Bibliorum concordantijs. Adamus Petri excudit Basileæ, 1515. Claruit anno Do. 1360.

Petrus Bertrandus Cardinalis, scripsit de origine iurisdictionum, seu de duabus potestatibus, temporali & spirituali.

Petrus de Besuzio, scripsit in 2. Infort. de legatis 3. l.re coniuncti.

Petrus de Biaxio, scripsit Directorium conficiendarum electionum.

Petrus Blesensis archidiaconus Barthonensis, scripsit de amicitia Christiana lib. 1. de pœnitentia salutari lib. 1. de accelerando passagio lib. 1. de qualitate pœnitentiæ lib. 1. de studio sapientiæ lib. 1. contra deprauatorem lib. 1. exhortationem ad abbatem lib. 2. de officio episcopi lib. 1. de periculo prælatorum lib. 1. de uita clericorum curialium li. 1. epistolarum numero 194. li. 1. de præstigijs fortunæ lib. 2. Scripsit & alia plura. Claruit anno 1160.

Petrus Boherius abbas sancti Auiani, ordinis diui Benedicti, I.C. scripsit in regulam sancti Benedicti lib. 1. in speculum monachorum lib. 1. de signis locutionum lib. 1. qui cum esset decretorum doctor celeberrimus, regulam sancti Benedicti, nouo & inusitato expositionis genere cõmentatus est, omnia illius non solum capitula, sententias et dogmata, sed etiam quod amplioris industriæ est, uerba, consilia & præcepta, iuri pontificio conferens, mirabili subtilitate canonibus patrũ approbauit. Claruit an. 1360.

Petri Bolandi hymni quidam extant.

Petrus Bonomus Tergestinus, scripsit li. Epigrammaton. epistolarum indefessam congeriem. Claruit anno 1494.

Petrus Borrana de lacu maiori, de Brossago, scripsit aut locupletauit librum Venetijs impressum olim, qui inscribitur Corona preciosa, ubi è regione ponuntur uocabula Latina, Italica, Græca uetera, & Græca quorum hodie usus est. Claruit an. 1544.

Petri Brissoti medici nostri temporis liber, siue apologia, de incisione uenæ in Pleuritide morbo, impressus Parisijs apud Colinæum.

Petrus Brutus, natione Venetus, episcopus Catharensis, pro confirmatione fidei Christianæ, scripsit inter cætera ingenij sui opuscula, ad senatum Vicentinum opus celeberrimum et insigne, sanctarum scripturarum autoritatibus copiose instructum, aduersum Iudæos. Claruit anno 1485.

Petrus è Burgo S. Sepulchri, de Prospectiua picturæ librum composuit. Raph. Volaterranus.

Petrus Burrus Belgicus, patria Brugensis, scripsit odarum lib. 4. hexametrorum lib. 1. apologorum lib. 1. elegiarum lib. 2. epigrammatum lib. 1. moralium, canticorũ de duobus festis, de aduentu Domini. de uigilia Domini. de natiuitate Domini. de Circuncisione Domini. de Epiphania. de Ieiunio. de ingressu in Hierusalem. de confeßione & Eucharistia. de cœna dominica. de laude crucis. de Paßione dominica. de resurrectione dominica. de communione paschali. de inuentione crucis. de ascensione Domini. de Pentecoste. de Trinitate. de corpore Domini. de exaltatione crucis. de facie dominica. hymnos de omnibus sanctis. de festo beatæ Mariæ, epistolas & orationes non paucas. & quædam alia. Claruit an. 1507.

Petrus de Candia, natione Cretensis, ordinis fratrum minorũ, tandem summus pontifex Alexander V. nominatus, scripsit commentaria super sententias lib. 4. sermones uarios. & quædam alia. Claruit an. 1410.

Petrus Candidus December Nicolai V. magister breuium fuit, posteritati magis cognitus ob conuersum Appianum Alexandrinum, quàm suo seculo. Raph. Volater.

Petrus de Casa Lemouicensis, Carmelita, scripsit super sententias lib. 4. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis li. 1. & quædam alia. Claruit an. 1330.

Petrus Cholinus Tuginus, Heluetius, post conscriptum Dictionarium Latinogermanicum, ecclesiasticos ueteris Testamenti libros Latinè reddidit, optima fide, diligentia summa, ex collatione plurium codicum, &

& puritate Latini sermonis adhibita: quo quidem opere per typographum absoluto, anno 1542. eodem die pyßima morte functus est. Eius autem dictionarium Latinogermanicum, Froschouerus excudit Tiguri 1541. Reliquit & Grammaticam linguæ Gallicæ Latinè scriptam, & Germanicis exemplis illustratam, quæ nondum impressa est. Item de conspicilijs libellum. Claruit anno Do. 1540.

Petrus Chrysologus, episcopus Rauennas, scripsit sermones & homilias plures li. 1. Ad Eutychen presbyterum epistolam 1. & alias plures. opus Homiliarum, numero 176. excusum Coloniæ apud Melchiorem Nouesianum, 1541. Chrysologi cognomen tulit, ab aurea quadam ingenij atq; eloquentiæ ubertate. Claruit anno Do. 450.

Petri Ciruelli Darocensis Hispani commentarius in Sphærã mundi Ioannis de Sacrobusto, impressus est Parisijs, 1468. cum Petri de Aliaco quæstionibus in eundem librum. In præfatione mentionem facit Ioan. Pici Mirandulani.

Petrus abbas Cluniacensis, ordinis S. Benedicti, scripsit reuelationes multorum lib. 1. de conuersatione eremitica lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Eius epistola ad D. Bernhardum Claræuallis abbatem, de translatione Alcorani, siue Saracenorum legis, ex Arabico in Latinum: impressa Basileæ apud Ioan. Oporinum, cum Alcorano, &c. Claruit circa annum 1200.

Petrus de Colle, ordinis fratrum minorum, Germanus, scripsit de autoritate concilij lib. 1. quæstiones sententiarum lib. 1. sermones uarios lib. 1. & alia complura. Claruit anno 1440.

Petrus presbyter ecclesiæ Trecensis, cognomento comestor siue manducator, scripsit insigne opus ad Guilhelmum Senonensem archiepiscopũ, in omnes libros Bibliæ historiales, quod uocauit historiam scholasticam, distinctũ in li. 20. de laudibus sanctæ Mariæ lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. & alia complura. Eius historia scholastica, impres. an. 1473. apud Gintherum Zainer. Claruit an. 1260.

Petrus Contarenus fertur aliquid edidisse. Videtur gentilis esse Gasparis Contareni, de quo suprà dictum est.

Petrus Corneus quidam Italus, iureconsultus, scripta nonnulla reliquisse fertur. de Philippo Corneo paulo infra.

Petrus Crabbe Machlinien. ordinis D. Francisci de obseruantia, Concilia omnia ab Apostolorum temporibus in hunc usq; diem, ex uetustißimis diuersarũ regionum bibliothecis in duos tomos conscripsit. opus impressum Coloniæ, 1538.

Petri Cracouiensis Computus ecclesiasticus, uel astronomicus, impressus in Germania, 1501. per capita 9.

Petrus Crassus scripsit in 2. Decret. de resti. spol. c. cum ad sedem.

Petrus Crescẽtiensis, senator Bononiæ, scripsit de agricultura, multisq; plantarum & animalium generibus libros 12. Hen. Petrus impreßit Basileæ, 1538.

Petri Criniti opera quædam, excusa Parisijs apud Ascensium, 1513. & Basileæ ab Hen. Petro 1532. Sunt autem hæc: de honesta disciplina libri 25. diuisi in multa capita. de poetis Latinis lib. 5. in quibus multa ueterũ poetarum fragmenta referuntur. In epilogo huius operis promittit libros de grammaticis atq; oratoribus paulò mox in lucẽ prodituros: itidem in epilogo operis de Honesta discipl. libros complures epistolicarum responsionum, Poematum, siue odarum uarij argumenti lib. 2. Complura alia ab eodem Crinito composita, aiunt haberi cùm alibi locis multis, tum Ferrariæ apud Estenses principes. Eius epistolæ quædam leguntur

libro 2. epistolarum Ioan. Francisci Pici, & libro 12. epistolarum Ang. Politiani. Claruit anno Do. 1505.

Petrus Crispus, scripsit in 2. Infort. de legatis 1. l. 1.

Petri Cursij poema de urbe Faliscorum & Veientum, excusum Romæ. Eiusdem Roma, siue carmen heroicum lachrymabile, ad humani generis Seruatorem in Vrbis excidio: cum epistola ad Ludouicam, Francisci Francorum regis matrem, scripta ex Vrbis cadauere, ut ipse loquitur, an. 1527. qua petit auxilium contra milites Cæsarianos: impressa Basileæ apud Rob. Vuinter 1544. in libello uariorum poematū. liber quidam inscriptus defensio, cui respondit Des. Eras. ut suprà dictum est, Tomo nono operum Erasmi. Claruit anno 1526.

Petrus de Dacia, astronomus præclarus, scripsit de calculo, seu computo lib. 1. Calendarium quoq; lib. 1. & tabularum suarum lib. 1. Claruit anno 1300.

Petrus Daguinus Mediatus. uide in Hen. Cornelij Agrippæ præfatione in artem breuem Lullij.

Petrus Damiani ex monacho diui Benedicti episcopus Hostiensis, &c. scripsit apologeticorum lib. 3: de incontinentia sacerdotum lib. 1. de uxoribus clericorum lib. 1. regulam solitariorum lib. 1. exhortatorium ad monachos lib. 1. miraculorum sui temporis lib. 1. de profectu monachorum lib. 1. antilogion contra Iudæos lib. 1. de auaritia prælatorum lib. 1. uita Odilonis abbatis lib. 1. de terrore mortis lib. 1. de meditatione mortis lib. 1. contra episcopos symoniacos lib. 1. contra quendam episcopum lib. 1. de insolentia malignorum hominum li. 1. gratissimus, seu probatissimus lib. 1. declamationis rhetoricæ lib. 1. de naturis quorundam animaliū lib. 1. de Flora & Lucilla lib. 1. de Cassiano martyre lib. 1. de sancto Bonifacio lib. 1. de sancto Anastasio lib. 1. sermonum & homiliarum lib. 1. Claruit anno Do. 1050.

Petri Damiani presbyteri cōtra Græcos de sancti spiritus processione liber, extat Viennæ apud Vuolff. Lazium.

Petrus Dasypodius, natione Heluetius, uir utraq; lingua doctissimus, Lexicon Græcolatinum in usum iuuentutis diligenter congessit, ablatis dictionibus obsoletis, aut barbaris: & autorū testimonijs, quæ in maiorib. Lexicis habētur, ut quæ tyronibus non sint necessaria. Ribelius excudit Argentorati, 1539. Eiusdem Dictionarium Latinogermanicum, & uiceuersa Germanicolatinum, ex optimis Latinæ linguæ scriptoribus concinnatum, cum appendice uocabulorū in locos & classes aptè digestorum, quos recenset catalogus ab initio operis, Ribelius excudit Argētorati iam sæpius: magno enim studiosorū applausu non immeritò subinde distrahitur. Claruit anno 1550.

Petrus Edissenæ ecclesiæ presbyter, scripsit Syro sermone in Psalmos cōmentarios, & in Psalmos etiam metro lusit lib. 1. Homilias ad populum dictauit, uide Gennadiū. Claruit anno 450.

Petrus Eliacus, scripsit librū de potestate ecclesiastica. in septem Psalmos pœnitentiales. Meditationes in psalmū, In te domine speraui, &c. itē in psal. Iudica me Deus, etc. Meditationem in salutationē Angelicā. Alij eum uocant Petrum Aliacū, de quo suprà. Sed Baleus Eliacum appellat.

Petri Floris Hispani carmina quædam leguntur in libro Epigrammatum Scholæ Christianæ, Basileæ impresso.

Petri Francisci Pauli medici Florentini tractatus de uenæ sectione aduersus Auicennam: Lugduni apud Gryphiū, 1534. cū alijs nouæ academiæ Florentinæ opusculis.

Petrus Franciscus Zinus Veronēsis Gregorij Nazanzeni orationem de amādis & ample-

amplectendis pauperibus, & D. Gregorij Nyssenæ pontificis eiusdem argumenti orationes duas, è Græco in Latinum transtulit, excusas Parisijs apud Vascosanū, an. 1550.

Petri Galatini ordinis Minorum, opus de arcanis catholicæ ueritatis, in Hebraicis libris, præsertim in Talmud inuentis, in defensionē præstātißimi uiri Io. Capnionis, et aduersus iudaicā nostri seculi obstinationē, dialogo editum Orthonæ maris, 1518.

Petrus ordinis fratrum prædicatorum, Gallus, composuit per anni circulum, sermones de tēpore, sermones quoq; de sanctis, etc.

Petrus Gambon, iurisperitus, scripsit de seruitutibus.

Petrus Garsias de Xantiua, citatur in chrysopasso Io. Eccij, inter scriptores theol.

Petrus Gerardus iurisperitus edidit Singularia.

Petrus Gillius Albiensis, Lexicon Græcolatinū locupletauit, quod Curio impreßit Basileæ, 1532. Transtulit etiā Theodoreti cōmentaria in 12. prophetas minores, excusa Lugduni apud Gryphium an. 1533. & Parisijs apud Rob. Stephanū. idem Aeliani de animaliū historia libros 16. Latinos fecit ad Franciscum regem Gallorum, et corollaria paßim suis locis adiecit ex Porphyrio, Heliodoro, Oppiano. Eiusdē liber de pisciū Massiliensium Gallicis & Latinis nominibus, quibus & alia quædam Genuæ & Venetijs præsertim usitata, non rarò adduntur: Gryphius excudit Lugduni, 1533.

Petrus Godofredus Remeus, Io. Murmellij tabularum opuscula in epitomen redegit. Gryphius excudit Lugduni. Eiusdē erotemata siue isagoge in primas literas, ibid. 1538.

Petrus de Haliaco Germanus, Cardinalis Cameracensis in Astrologia nōnullos edidit tractatus, inter quos de Parallelis XII. (ad quos omnes Ptolomæi parallelos reducit, multaq; interpolat ac declarat) unus extat. Volaterranus lib. 21. Vrb. com.

Petrus Heliæ, scriptor iuris, citatur in summa Angelica.

Petri Herimontani paucula quædā extant de laudibus Germanorū, quos Italis cōfert et præfert: impreßa Marpurgi ab Egenol. 1542. in libello de Germanorū historijs.

Petri ab Hipponezarito martyris uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Petrus Hispanus Portugalensis, episcopus Tusculanus, &c. scripsit thesaurū pauperum lib. 1. de problematibus lib. 1. canones medicinæ lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. & quædā alia. Tractatus sex logici, cum copulatis elucidatorijs magistrorum in Bursa montis Coloniæ regentium: impreßi Coloniæ apud Hen. Quentel, 1503. Pet. Hispani Summulæ, cum interpretatione Georgij Bruxellensis, & Thomæ Bricoti quæstionibus, textuq; suppositionum, &c. Iannot de Campis excudit Lugduni, 1509. Claruit anno Domini 1275.

Petrus Iacobus iurisperitus, scripsit practicam, & librum de arbitris.

Petri Ieremiæ sermo, theologicus opinor, impressus: ut habetur in catalogo bibliopolij cuiusdam Italici.

Petrus Hœdus sacerdos Portusnaensis, scripsit Anteroticorū, siue de amoris generibus lib. 3. excusos Taruisij apud Gerbardum de Flandria, anno 1492. *

Petrus Ioannes Oliuarius Valentinus, Hispanus, cùm ex uetustis codicibus, tum ex interpretibus Græcis, castigauit Porphyrij Isagogen, Prædicamenta Aristotelis, librum de enunciatione, & priora resolutoria: Vuechelus excudit Parisijs Græcè. Annotationes in Ciceronis opus de finibus bonorum & malorum, ibidem excusæ, 1537. & Basileæ, 1544. Scholia in Ciceronis fragmentum de somnio Scipionis.

Item,

Item, Summa capita in Ciceronis philosophiam moralem: Rob. Vuinter excudit Basileæ, cum alijs quibusdam libellis, 1538. Annotationes in librum secundum historiæ naturalis Plinij, impressæ Parisijs à Vuechelo. Annotationes in Pomponij Melæ de situ orbis libros tres Lutetiæ, anno 1536. excusæ, et Basileæ apud Rob. Vuinter cum Hermol. Barbari castigationibus in eundem, & Solini Polyhistore. De prophetia & spiritu prophetico liber, impressus Basileæ apud Ioan. Oporinum, 1543. Claruit Lutetiæ anno Domini 1536.

Petrus episcopus nouæ ciuitatis, natione Italus, scripsit opus quoddam insigne, in quo omnes noui & ueteris testamenti historias ad alphabeti ordinem redegit, et ad singulas materias disposuit. super sententias li. 4. in Prouerbia Salomonis lib. 1. in Ecclesiasten etiam lib. 1. in Cantica canticorum lib. 1. & alia multa. Præterea uerò totam ferme Bibliam optimis cõmentarijs exornasse dicitur. Claruit anno Do. 1410.

* Petrus de Kyrslacken, ordinis prædicatorum, scripsit de passione Domini. Vixit anno Do. 1488.

Petrus Lauinius, scripsit tropologicam enarrationem fabularũ aliquot Metamorphoseos Ouidij, impressam Lugduni.

Petrus de Leuanderij iurisperitus libellum edidit de doctoribus.

* Petrus Leuinus Sosandrus, scripsit de octo orationis partibus libellũ, in quo Græcæ linguæ prima fundamenta breuiter complectitur. Excusus est Francoforti ad Viadrum, apud Ioan. Eichorn, anno 1551.

Petrus Lombardus episcopus Parisiensis ex scholastico, scripsit ex dictis sanctorum patrum opus, sententiarum lib. 4. in totum Psalteriũ lib. 1. in omnes epistolas Pauli lib. 14. sermones uarios lib. 1. Claruit anno 1140. Eius textus sententiarum, cum conclusionibus Henrici Gorichem, & Concordantijs Bibliæ ac canonum, nec non in principio singularum distinctionum summarijs appositis: item errores quidã Parisijs reuocati, et articuli in quibus Magister communiter non tenetur, opus impressum diuersis locis Italiæ & Galliæ.

Petrus Lucensis transtulit Plutarchi opus de rebus ac ritibus Romanorum, & aliud de rebus ac ritibus Græcorum: habentur impressa Basileæ apud Catandrũ, cum cæteris Plutarchi moralib. latinè redditis.

Petrus de Luna: uide in Ioan. Gerson, tomo eius operum primo.

Petri Mantuani Logica impressa.

Petri Marsi cõmentaria in libros 3. Ciceronis de natura deorum, impressa Basileæ apud Ioan. Oporinum, 1544. innumeris quibus scatebant mendis repurgata. Explanatio in Ciceronis libros de officijs, amicitia, senectute & paradoxis, impressa Lugduni, 1514. Scripsit etiam Annotationes in Terentium. Eius commentaria in Sylium Italicum de secũdo bello Punico, excusa Venetijs apud Baptistam de Tortis, an. 1483.

Petri Martyris ab Angleria, Mediolanensis oratoris, de insulis nuper repertis, uel de rebus Oceanicis & Orbe nouo decades 3. item legationis Babylonicæ lib. 3. Bebelius excudit Basileæ, 1533.

Petri Martyris, natione Itali, catechismus, siue Symboli expositio Italicè: libellus impressus Basileæ apud Ioan. Oporinum. Claruit in Anglia, anno 1550.

Petrus Matthæus Carrantus, librum Italicum de gestis Mutij Attendulæ, Cottignolani, & Sphortiæ, Latinitate donauit: impressus est Bononiæ. Is liber (ni fallor) à Paulo Iouio primum Italicè scriptus est: uide supra.

Petrus Mathesilanus scripsit in locũ primi Codicis, famil. hercisc. l. filiũ quẽ habentẽ.

Petrus Maurocenus, patricius Venetus, scripsit insigne uolumen, super 6. decretalium li. 1. et uarias determinationes. Claruit anno 1418.

Petri Mochij opusculum de cruciatu exilioq; Cupidinis: Vuechel. excudit Parisijs.

Petrus monachus ordinis S. Dominici, historiam scripsit sanctorum, quos Iacobus é Voragine praeterierat. Raph. Volaterranus.

Petrus de Monte, praesul Brixiensis, Iuris repertorium appellatum edidit. Raph. Volaterranus. Eiusdem opus monarchia inscriptum, extare fertur.

Petrus Mosellanus Protegensis, Germanus, scripsit multa: ex quibus extat Paedologia in puerorum usum conscripta, & aucta: dialogi sunt 37. Gymnicus impreßit Coloniae, & Froschouerus Tiguri, cum Christophori Hegendorphini dialogis 12. anno 1540. Tabulae de schematib. & tropis, impressae Argentorati. Praeceptiones de primis apud rhetorem exercitationibus, in priuatum discipulorum suorum usum scriptae: excusae Argentorati, 1534. Oratio de uariarum linguarũ cognitione paranda: impressa Basileae. Annotationes in A. Gellij Noctes Atticas, impressae Coloniae apud Soterem, 1533. & Basileae á Bebelio, & Lugd. á Gryphio. in M. Fabij Quintil. rhetoricarum institutionum libros 7. annotationes: impressae Basileae apud Adamum Petrum, 1527. & Lugduni á Gryphio. Dialectica Georgij Vallae cum scholijs Petri Mosellani: Gymnicus excudit Coloniae, & Bebelius Basileae cum ipso Georg. Vallae libello de expedita argumentatione, 1529. Scripsit etiam in aliquot Demosthenis orationes. Ex Graecis Latina fecit, Gregorij Nazianzeni sermonem de natalitijs Christi festis, qui & impressus est. Isocratis orationem de bello fugiendo, et pace seruanda: excusa est ea translatio Basileae apud Thomam Vuolphium, 1522. cum praefatione ad Fridericum Saxoniae ducem: & ibidem eodem tempore apud Frobenium Graeco textui é regione posita, sine praefatione praedicta, cũm Libanij quibusdã, per Des. Erasmum uersis. Claruit Lipsiae, circa annum Domini 1518.

Petrus Nannius Alcmarianus, transtulit orationem Demosthenis de immunitate aduersus Leptinen. Oporinus excudit Basileae, 1544. cum eiusdem oratione contra Androtionem, per Baßianum Landum uersa. Athenagorae librum de resurrectione mortuorum, eodem interprete: Vuechelus impreßit Parisijs, & Henricus Petri Basileae, cum alijs quorundam Theologorũ uetustißimorum opusculis, anno 1551. Dialogismi Heroinarũ Petro Nannio authore, ibidẽ excusi. Declamatio in eos qui negãt bellum Turcae inferendum, impressa Basileae cum alijs quibusdam eiusdem argumenti.

Petrus Niger quidam componendi leges & collocandi praecepta memoriae literarum mandauit.

Petri Noueni Salacensis opera quaedam, excusa.

Petrus Numagen Treueren. sacerdos, scripsit de Nicolao Subsyluano Heluetio, quẽ longo tempore sine cibo solitarius sanctẽ uixisse creditur: item tractatum de spirituum apparitionibus ac phantasmatibus. Extãt in Bibliotheca publica Tiguri, authoris manu conscripti. Claruit Tiguri anno 1483.

Petrus de Palude, natione Gallus, ordinis fratrum Praedicatorũ, scripsit super sententias li. 4. quaestiones uarias li. 1. & diuersos sermones li. 1. & alia multa. Multos etiã Bibliorum libros suis commentarijs ornasse dicitur, et exposuisse. Cõmentarij eius super tertio & quarto Sententiarũ, impreßi sunt Parisijs 1530. Floruit anno 1300.

Petri Papae iurisperiti Consiliũ, ad quem

ſpectet electio epiſcopi.

Petri Papei Samarites comœdia, de Samaritano euangelico: Io. Gymnicus excudit Coloniæ, 1539. cum Eraſmi Rot. carmine Bucolico.

Petrus cantor Pariſienſis, & poſtea epiſcopus, ſcripſit uolumen quod appellauit uerbum abbreuiatum. diſtinctionum aliud lib. 1. Grammaticam theologorum lib. 1. ſermones uarios lib. 1. de quibuſdam miraculis lib. 1. de ſacramentis quoq; lib. 3. Claruit anno 1200.

* Petrus Patershull Auguſtinianus, ſcripſit ſententiarum lecturam lib. 4. & Poſtillas de tempore & ſanctis per totum annum. Vixit anno 1360.

Petrus Paulus Pariſius ſcripſit in 2. Decret. de teſtibus. c. cum nuncius. item de præſcriptionibus & exceptionibus, ex eodem.

Petrus Paulus Vergerius, patria Iuſtinopolitanus, Chryſoloræ Byzantini philoſophi apud Venetias Græcas literas docentis quondam auditor, ſcripſit de geſtis Carrarien. dominorum, hiſtoriam perpulchram lib. 1. de laudib. diui Hieronymi lib. 1. qui extat cum Tomo 2. operum Hieronymi impreſſa. de geſtis principum Mantuanorum librũ, impreſſum opinor. * Scripſit etiam aduerſus Malateſtam (qui Maronis ſtatuã in foro Mantuano deijci iuſſerat) nobilẽ inuectiuam: de ingenuis moribus ac liberalibus ſtudijs libellum ad Vbertinum Carrariẽſem, impreſſum Baſileæ apud Robertum Vuinter, 1541. cum L. Vitruuij Roſcij de docendi ſtudendiq; modo, & claris puerorum moribus libello. Arriani libros de rebus geſtis Alexandri Magni Latinos fecit. Claruit anno Domini 1420.

* Petrus Paulus Vergerius iunior, Iureconſultus, epiſcopus primùm Modruſienſis, deinde Iuſtinopolitanus, Clemẽtis VII. et Pauli III. in Germania legatus, ſcripſit de Repub. Veneta librum unum, de pace eccleſiæ orationem in colloquio Vuormacienſi habitam, prælectionem & Apologiam ad gymnaſium Patauinum. Mox relicto epiſcopatu, Papa, & Italia, in Rœtiam, atq; ad Heluetios ſe contulit, ubi biennio hæc ſcripſit partim Latinè, partim Italicè: & curauit imprimenda partim Baſileæ, partim Puſclauij in Rœtia: De perſecutione facta contra Euangelium in urbe Iuſtinopolitana. Contra catalogum Ioãnis della caſa Sodomiæ patronum. Duos catechiſmos, pro uſu eccleſiæ Vicoſoprani. Octo defenſiones. Duodecim tractatus. De matrimonio miniſtrorum eccleſiæ. De anno Iubilei. Contra librum cui nomen Floſculi ſancti Franciſci. Contra librum cui titulus Roſarium. Contra librum cui titulus Miracula Virginis. De coronatione Iulij Papæ III. Quid ſit ſperandum à Concilio Tridentino, ad regem Angliæ. Quid ſperandum ex papatu Iulij III. ad eundem. De ſtatu eccleſiæ Geneuenſis. De baptiſmo. De miſſa. Vertit ex Latina in Italicam linguam, Apologiam D. Iacobi de Falleſio: & tractatum D. Bullingeri de iuſtificatione: aliumq; tractatum eiuſdem, de Concilio Tridentino. ad ducem & rempub. Venetã, de fratre Thoma Stella, ſeu Thedeſchino adultero. ad Papam Iulium III. qui librũ Mutij approbauit in Mutium ipſum ſycophantam lib. duos. Hiſtoriam Franciſci Spieræ Latinè, atq; Italicè. Claret apud Rœtos, & Heluetios, anno 1551. nec deſiſtit cotidie ſcribere contra Papiſticas ſuperſtitiones, ad gloriam Dei.

Petrus Payne, Vuicleui diſcipulus, ſcripſit de ciuili Clericorum dominio lib. 1. contra cæremoniarum ſuperſtitiones lib. 1. de utraq; ſacramenti ſpecie lib. 1. Claruit an. 1438. aduerſus hunc ſcripſit Ioan. de Turre cremata Cardinalis.

Petri Pellitarij commentarius in orationem pro Cecinna, impreſſus.

Petrus de Perpiniano, dictus Rimi, natione Cathalanus, ordinis fratrum beatæ

Mariæ

Mariæ de monte Carmeli, ſcripſit quæſtiones ſententiarum lib. 1. in totum Pſalterium lib. 1. ſermones uarios lib. 1.

Petrus de Peruſio iuriſperitus, ſcripſit de mutatione ſtatus eccleſiarum.

Petrus Philippus Corneus. uide Philippus Corneus.

Petrus Pintor Hiſpanus, patria Valentinus, ſcripſit de epidemia lib. 1.

Petri Pitati Veronenſis mathematici Almanach nouum, ſuperadditis annis V. ſupra ultimas hactenus editas Ioannis Stœfleri ephemerides, 1551. uſq; ad Chriſti annũ 1556. cum Iſagoge in Aſtronomia, de electionibus, reuolutionibus, mutatione aeris, horarijs tabulis, &c. cum Supplemento ephemeridum eiuſdem. impreſſum anno, Domini 1544. Tubingæ.

Petri Pomerani Casletenſis, de ſtudijs Sapientiæ liber ad F. Ferdinandum Aualum, ex cuſus Mediolani apud Caluum, 1542. Eiuſdem de ratione inſtituendi pueri, ad illuſtriſſ. Ioan. Comitem in Tarnouu, ibidem.

Petrus Pomponacius Mantuanus philoſophus. uide in Auguſtino Nipho, de immortalitate animæ.

Petri Pontani cæci Burgenſis ars Grammatica, impreſſa Pariſijs anno 1528.

Petri Rantæ Veromandui dialecticæ partitiones, impreſſæ Pariſijs anno 1543.

Petri Rauennatis ars memoratiua, liber impreſſus. uide Petrus Chryſologus.

Petrus de Rauenna I.C. ſcripſit Aureum alphabetum, Compendium iuris ciuilis, Compendium iuris canonici, Diſputationem de corpore ſuſpenſi in patibulo ſi manere debeat, & c. & an decimæ ſint de iure diuino. Extare dicuntur, neſcio an impreſſa.

Petrus Raymundi de Inſula graſſa, natione Gallus, Carmelita, ſcripſit ſuper Sententias lib. 4. & quædam alia. Vixit anno Domini 1343.

Petrus de Regio. uide in Haliabenragel.

Petrus clericus eccleſiæ Remenſis, dictus de Riga, ſcripſit opus metricum inſigne ſuper Biblia, quod Auroram uocauit, in Geneſim lib. 1. in Exodum lib. 1. in Leuiticum lib. 1. in Numeros lib. 1. in Deuteronomium lib. 1. in Ioſue lib. 1. in Iudicum lib. 1. in Ruth lib. 1. in Regum libros 3. in Cantica canticorum lib. 1. in quartum Regum lib. 1. in Danielem lib. 1. in Thobiam lib. 1. in Iob lib. 2. in librum Iudith lib. 1. in librum Heſter lib. 1. in libros Machabæorum lib. 1. in Euangelicam hiſtoriam lib. 1. in Actus Apoſtolorum lib. 1. Recapitulationum lib. 1. de Grammatica lib. 1. & multa alia. in præfatis autẽ opuſculis libros hiſtoriales Bibliæ mira breuitate expoſuit, obſeruata diligenter lege metri, hiſtorico allegoricoq; ſenſu ſingula declarauit.

Petrus de Riuo, Theologus Louanienſis, ſcripſit de anno, die & feria Dominicæ paſsionis libros 3. Claruit an. Do. 4951. *

Petrus Rogerius. uide Clemens Papa VI.

Petrus de Roſenhem, monachus Mellicenſis cœnobij in Auſtria, ordinis ſancti Benedicti, natione Germanus, ſcripſit opus metricum, ſuper totius Bibliæ capita, quod uocauit Roſeum memoriale diuinorum, hiſtoriam temporum, ſermones uarios. Tritemius eum claruiſſe ait anno 1427.

Petri Roſſeti poetæ Pariſienſis Chriſtus, lib. 3. eiuſdem Paulus, de laboribus beatiſsimi apoſtoli lib. 6. excuſos prius Lutetiæ per Aſcenſium & Colinæum Ioannes Oporinus recudit Baſileæ, 1577.

Petrus Salernus ſcripſit in locum 1. ff. uet. de pactis. l. reſcriptum. ſi quis pacto.

Petrus de Sancta fide, Anglus & Carmelita, ſcripſit in Petri Apoſtoli Canonicam lib. 1. in ſecundam Petri lectiones 38. Bre- *

niarium sentẽtiarum. Praeconia Petri Lombardi. Alphabetum Theologiae. Determinationes uarias. Placita Theologica. Conciones ad clerum. Sermones Capitulares. Claruit anno 1452. Nordouici.

Petrus de Saxonia, Germanus, Minorita, scripsit summam casuum lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1.

Petrus Scotus, Argentinensis, scripsit de sanctis, Ioanne Baptista, Euangelista, & Chrysostomo, carmine elegiaco. itẽ laudes Ioannis Gerson lib. 1. epistolas elegantissimas, Argentinae impressas. Claruit autem anno 1492.

Petrus archiepiscopus Senonensis, scripsit in epistolas Pauli omnes lib. 14. sermones uarios lib. 1. diuersos etiam libros Bibliorum diligenter exposuit, aliosq; tractatus et uarios & utiles scripsisse dicitur.

Petrus de Spira, ordinis eremitarum S. Augustini, Germanus, scripsit sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. super libros Ethicorum lib. 8.

Petrus de Stagno scriptor iuris, citatur in Summa Angelica.

Petri Stellae disputatio de creditore, impressa Parisijs apud Vuechelum.

Petrus Stockes scripsit contra Vuicleui articulos. Lecturam sententiarum lib. 4. Bibliorum commentarios. Contra Philippum Repyngadũ. aduersus Nicolaũ Herforde. Defensionẽ Holcoth. & alia plura, quae Ioan. Baleus in eius uita enumerat. Vixit anno 1399.

Petrus Subertus scripsit librum de uisitatione in uinea Domini.

Petrus Summontius omnes Ioan. Iouiniani Pontani obscuriores locos explicauit, & praefationes aliquot operibus eius praefixit, quae unà cum illis impressa habentur.

Petri de Superuilla Consilium, an Ecclesia possit infeudare sine consensu Domini.

Petrus Sutor Carthusianus, scripsit de translatione Bibliorũ librũ impressum. Ad huius Apologiam Des. Erasmus Antapologiam edidit, quae continetur Tomo 9. operum ipsius.

Petrus Suuanyngton Anglus, Nordouolcas, Carmelita, scripsit ordinarias quaestiones, & scripturarũ lecturas. Vixit an. 1270. *

Petrus Tartaretus Parisiensis, scripsit expositionem in totam ferè philosophiã Aristotelis: in logicam, physica, de caelo et mundo, generatione & corruptione, meteora, de anima, de sensu et sensibili, memoria et reminiscentia, somno & uigilia, longitudine & breuitate uitae, et metaphysica quaedã. Expositio totius Logicae Aristotelis seorsim excusa est, item physica: utraq; Parisijs apud Claudiũ Dauost, an. 1509. quo tempore etiã ipse author claruit. Expositio in Summulas Petri Hispani, cum textu, unà cum additionibus: ibidem & eodem tempore excusa.

Petrus de Tarãtasia ordinis Praedicatorum, scripsit super sententias li. 4. in epistolas Pauli omnes li. 14. in Psalmos quoq; li. 1. in Cantica canticorum lib. 1. Thomae Aquinatis opera in epitomen redegit. Claruit anno Domini 1275.

Petrus Textor. uide Io. Rauisius Textor.

Petrus Thomas, Carmelita, scripsit super sententias lib. 4. sermones quoq; uarios lib. 1. & quaedam alia. Claruit anno Do 1350.

Petrus Toletus medicus domus Hospitalis Lugdunẽ. Gallus, scripsit uniuersalẽ morbi articularis praecautionem & curationẽ. ad libellum Odi de Odis, de prandij & coenae ratione, seu quãtitate parastasin: Appendices in opusculũ anonymi cuiusdã de morbis puerorũ: Epistolas quasdam prodigiosas de rebus futuris. Germanus Rose impreßit Lug. 1534. Ex Latinis Gallica fecit, sextũ librũ Pauli Aeginetae de chirurgia, opusculũ Galeni de tumoribus cõtra naturã, eiusdem libellum

libellum de ratione curandi per phlebotomiam. Stephanus Doletus impreßit Lugduni, 1540. Claruit anno eodem.

Petri Trecensis historiam ecclesiasticã nondum editam, habet Vuolff. Lazius medicus & historicus Viennensis.

Petri de Tusignano consilia contra epidemiam, impressa cum fasciculo medicinæ. item de regimine sanitatis libellus, impressus Parisijs à Vuechelo.

Petrus de Vbaldis I.C. scripsit de canonica episcopali, de canonica parochiali, de collectis, de duobus fratribus et alijs quibuscunq; socijs, de muneribus, de permutatione beneficiorum, de mutatione status ecclesiarũ, de unione ecclesiarum & eius reuocatione. de præscriptionibus in 2. Decretal. c. si diligenti. Floruit anno 1344.

Petrus de Verberia, dictus Aureoli, ordinis fratrũ minorũ, et archiepiscopus Aquẽsis. scripsit super sententias li. 4. breuiarium Bibliorũ. de conceptione S. Mariæ lib. 1. sermones de tẽpore li. 1 sermones de sanctis li. 1. Citatur in Summa Angelica. Vixit an. 1317.

Petrus Vetruuius, scripsit de modo studendi in Iure.

Petrus Victor, aliàs Victorius, Ciceronis libros castigauit, & adiecit explicationes castigationum. Robertus Stephanus Parisijs excudit, cum Ciceronis operibus. Castigationes in libros de oratore, Brutum, perfectum oratorem, et rhetorica ad Herenniũ, itẽ in epistolas familiares, et ad Atticũ, Oporinus excudit Basileæ, cũ diuersis aliorum in eosdẽ Ciceronis libros commentarijs. eiusdẽ Victorij annotationes in Catonem, Varronẽ, * Columellam, excusæ Lugduni, 1542. Cõmentaria in libros tres Aristotelis de arte dicendi, excusa primùm Florentiæ, postea Basileæ excudit Ioan. Oporinus anno 1548.

Petrus de Vineis, natione Germanus, Frederici Imperatoris cancellarius, scripsit Epistolarum ex persona Imperatoris li. 6. de potestate imperiali lib. 1. Nominatur etiam inter illos scriptores, ex quibus memorabilia sua Bap. Fulgosius collegit. Claruit an. 1230.

Petrus Viretus, Orbæ natus, oppido Bernensiũ & Friburgensiũ cõmuni, edidit Gallicè dialogos sex Christianarum disputationum, impressos Geneuæ, 1544. item Necromantiam Gallicè, eodem stili genere dialogum, ibidem impressum. Eosdem dialogos in Latinam quoq; linguã ab eo conuersos aiũt, et Gallicos commentarios in Acta apostolorum parari. Claruit anno 1550.

Petrus de Vnzola, Bononiensis, I.C. scripsit super continuatione quinti, sexti, & septimi capitulorum Summæ domini Rolandini, quod uocauit Auroram nouißimam. item Consultationes uarias lib. 1.

Phacelli tetrastichon libro 3. Florilegij Græci, sectione 22.

Phædimi Heracleam citat Athenæus.

Phædon Eliensis philosophus, Socratis discipulus, &c. uide Suidam, qui & dialogos ab eo scriptos enumerat.

Phaenni tetrasticha duo, libro 3. Florilegij Græci.

Phalaridis Agrigentinorũ tyranni epistolæ aliquot Græcæ, impressæ Venetijs apud Aldum, cũ diuersis aliorum Græcis epistolis. Stobæus etiam nonnulla inde citat, et Suidas testatur eum epistolas ualde mirabiles composuisse.

Phanias, aut Phænias, Eresius philosophus, cuius libros aliquot Athenæus allegat, nempe ad sophistas, de poetis, de tyrannis Siciliæ, de plantis, magistratus Eresij, Tyrannorum cædes ex uindicta.

Phaniæ octostichõ li. 1. Florilegij Græci.

Phanias Lesbius scripsit historiarum libros, ex quibus multa recitat Plutarchus in uita Themistoclis & Solonis. *

Phanodemi historias subinde citat idem *

Plutarchus in uita Themistoclis et Cimonis.

Phanoclis poetæ uersus aliquot elegos refert Stobæus, de morte Orphei, in sermone Quod malus sit amor.

Phanocriti librum περὶ ἐυδόξου, & Phanodemi Atthidem Athenæus citat.

Phauorinus Arelatensis ex Gallia, in multitudine scribendi Plutarchi Chæronei æmulator, composuit plurima philosophica, et historica. ex quib. ferũtur de Homeri philosophia. de Socrate, et amatoria eius arte: de Platone, de philosophorũ diæta, & alia: scripsit etiam Gnomologica. Suidas. Multa ex eius scriptis paßim recitantur apud Stobæũ.

Phelli cuiusdam liber Græcus de rebus uarijs, Venetijs habetur manuscriptus.

Phemonoe prima Apollinis Delphici uates, carmen heroicum primùm inuenisse, eoq; multa scripsisse fertur. Suidas & Vol.

Pherecratis fabulas 19. Athenæus citat, quæ nominãtur in authorũ indice Athenæi, editioni Basiliẽsi præmisso. Suidas ait eũ fabulas reliquisse 17. Citatur & à Stobæo.

Pherecidis Atheniensis scripta subinde citantur apud Higinum, & Arati commentatorem: Pherecidem historicum citat Plutarch. in Theseo.

Pherecydes Syrius, Atheniensis, & Lerius, cum scriptis eorum, à Suida commemorantur. Athenæus quoq; Pherecydis historiam allegat.

Pherenicus Heracleotes epopœus, Athenæo citatur.

Philadelphus Ptolemæensis philosophus, unus ex dipnosophistis apud Athenæũ.

Philaci epigrãmata Athenæus allegat.

Philalethis Clementis Benacensis de Christi Iesu paßione, deq; illius fructu libellus, Basileæ est excusus apud Ioan. Oporinum, anno 1548. & alius, ad eos qui iniuria de natura queruntur, ibidem.

Philagrius Lycius Macrensis, Epirota genere, medicus, libros medicinales reliquit, monobiblos septuaginta, & alios nõ paucos, item commentar.um in Hippocratem. Suidas. Aetius Philagrij citat aloetica, de colliquante febre, de dulcibus consuetisq; in febri potionibus, diætam calculosorũ gracilium, de seminis in somno profluuio, collyrium quoddam ad anginas, de lienis affectionibus. de calculosis renibus, de ganglio, unctionum confectiones ad uteri suffocationem, & alia præsidia ad idem. Allegatur etiam à Ioanne F. Mesuæ.

Philareti liber de pulsibus, impressus olim cum Ioannicio, deinde cum Theophilo de urinis, Albano Torino interprete, Basileæ apud Hen. Petrum, 1533.

Philarchi historici scripta subinde citãtur apud Plutarchum in uita Camilli, Pyrrhi & Arati. (etiã apud Higinum.

Philarchi cuiusdam scripta citantur

Philastrius scripsit catalogum hæreseon, 156. Hen. Petrus excudit Basileæ, anno 1528. Claruit anno Domini 380.

Phileas episcopus Thebaidæ Aegypti, scripsit disputationem contra iudicem iniquum lib. 1. de laude martyrum li. 1. uide Hieronymum. Claruit anno 246.

Philex epigrammatum distichon Stobæus in paregoricis citat.

Philemonis Syracusij Comici Suidas meminit: idem Philemonem comicum iuniorem, filium Philemonis comici, composuisse tradit fabulas 54. Permulti Philemonis senarij paßim à Stobæo citãtur. Vtriusq; mentionem fecit Athenæus quoq;, uiginti fabulas nominatim allegans, et librum de Atticis nominibus, et alium de uarijs oraculis.

S. Philemonis anachoretæ περὶ τῆς αὐτοῦ πολιτείας lib. Græcus, seruatur in Italia.

Phileni Lunardi & Ioã. Angeli Odoni Italorum, epistolia quædam ad Gilbertũ Cognatum impressa Basileæ apud Rob. Vuinter, Claruerunt anno Domini 1536.

Philenis

Philenis impudicissima mulier, de uarijs concubitus generibus, Astyanassam imitata, aliquot libros scripsit. Leonicus lib. 1. cap. 31. de Varia historia.

Philes quidam Græcus scripsit uersus senarios, obseruato certo numero syllabarum magis quàm prosodia, ad Michaelẽ imperatorem, de animalium proprietate: impressi sunt Venetijs Græcè, cũ Arsenij Monembasiæ archiepiscopi præfatione ad Carolũ V.

Philetas Cous, tempore Philippi et Alexandri, scripsit epigrammata & elegias, &c. Suidas. Citantur uersus aliquot apud Stobæum, ex eius Pægnijs. Athenæus allegat Philetæ Atacta, & Attica.

Philetærus Athenien. Comicus, Aristophanis Comici filius, fabulas scripsit 21. quarum aliquæ nominantur à Suida. Athenæus etiam passim octo ex illis allegat.

Philinus rhetor citatur ab Athenæo.

Philippides Atheniẽ. poeta nouæ comœdiæ, olympiade 3. fabulas exhibuit 45. Suidas. Athenæus octo ex fabulis eius nominatim citat. à Stobæo etiam ter aut quater allegatur. Eiusdem scripta citantur etiam apud Plutarchum in uita Demetrij.

Philippi cuiusdam Græci poetæ, plurima passim leguntur epigrammata in Anthologio: aliquando Macedo gentile additur.

Philippus quidam Græcus author, Hori Apollinis hieroglyphica ex Aegyptio sermone in Græcum transtulit.

Philippus quidam I. C. alius à Philippo Perusino, citatur in Summa Angelica.

Philippus Alberti de Nußia Germanus, Carmelita, scripsit in Cãtica Cãticorũ, in textũ sententiarũ lib. 4. contra Vuigandũ ordinis prædicatorij monachũ, de purißima cõceptione Virg. Mariæ. uixit an. 1495.

Philippus Amphipolites historicus, scripsit Rhodiacorum libros 19. Coana libris 2. Thysiaca libris 2. & alia. Suidas.

Philippus Aug. et Philippus Cæsar. imp. in fragmentis Gregoriani codicis allegãtur.

Philippus Beroaldus, Bononiensis, scripsit multa, quæ impressa Lug. & Parisijs, 1499. sunt autẽ orationes publicè pronũciatæ 17. uarij argumẽti, et poemata uaria, quæ etiã Brixiæ excusæ sunt apud Angelũ Britãnũ. de nomine imperatorio, de terræmotu et pestilentia opusculũ impress. Basileæ apud Heruagiũ. Eius Cẽturia prima, cõtinet annotationes in Ouidũ, Horatiũ, Martialẽ, Iuuenalẽ, Papiniũ Statium, Tibullũ, Lucanũ, Plinij epistolas, Liuium, A. Gellium, Ciceronẽ, Plinij historiã naturalẽ. Apuleium, Pedianũ Asconiũ, Quintilianũ, Aemylium Probũ, D. Hieronymũ Cæsaris cõmentaria, Hieremiã prophetã & Danielẽ, Suetoniũ, Plautũ, Q. Curtiũ, Ausoniũ, Iurisconsultos, Seruiũ Grãmaticum, in Pliniũ annotationes: Ascensis excudit Parisijs cũ alijs quibusdã. Cõmentarij in Ciceronis orationes Philippicas, impressi Parisijs apud Ascensiũ, 1529. cũ ipsius Ascensij, Maturãtij, et Trapezuntij scholijs in easdẽ. item in M. Tullij Quæstiones Tusculanas, impressi Parisijs. Cõmentarij in Apuleij de asino aureo lib. 10. impressi Venetijs. Pæanes et carmẽ lugubre paßionis Domini, seorsim etiã excudit Ascensius cũ suis cõmentarijs. annotationes in P. Corneliũ Tacitũ, impressæ. Cõmentationes in C. Suetonium, impressæ Parisijs. Annotationes in libr. 13. Columellæ, quibus ordine alphabeti uocabula rustica, et alia quædã obscuriora ab eo explicantur. Gryphius excudit Lug. cum ipso Columella, &c. Explicatio in præcepta septẽ Græciæ sapientum, et in symbola Pythagoræ. Hen. Petrus excudit Basileæ, 1534. et de scribendis epistolis libellus, cum appendice Margaritæ philosophicæ, Basileæ apud Henricum Petrum. Anticategoriæ, id est mutuæ accusationes, scortatoris, aleatoris, & ebrij: Coloniæ apud Gymnicum.

Eiusdem

Epistolæ quædam eius leguntur libro 2. et 6. & 11. epistolarum Ang. Politiani: item libro 2. epistolarum Ioã. Fr. Pici. Claruit anno Domini 1510.

Philippi Beroaldi iunioris epistola, in fine operum Antonij Codri.

Philippus Callimachus, patria Florentinus, regis Poloniæ secretarius, scripsit de gestis Attilæ regis impij li. 1. historiam Polonicam contra Turcam li. 1. de moribus Tartarorum lib. 1. amorum diuerso metro lib. 1. & alia cõ plura. Eius Attila, impressus Haganoæ, 1531. uide supra in Callimacho. Claruit anno Domini 1490.

Philippus de Casso, scripsit de testamentis in 2. Codicis.

Philippi Comici fabulæ ab Athenæo citantur, Obeliaphori, Philyra, Codaniastæ. Meminit & Suidas.

* Philippi Chalcidensis scripta citantur apud Plutarchum in uita Alexandri Magni.

Philippus Comminus scripsit Gallicè historiam rerum gestarum sub rege Ludouico undecimo, in Gallia, Burgundia, Flãdria, Anglia, et Hispania: liber impressus Parisijs, 1539. apud Engillebertum de Marnef. item historias Caroli Burgundiæ ducis, excusas Argentinæ apud Cratonem Mylium, an. 1545.

Philippus Corneus I. C. Perusij natus, reliquit Commentaria in Codicem, & quatuor uolumina Consiliorum. uide plura apud Ioan. Fichardum. eiusdem etiã Cõmẽtarius super sexto Codicis, impressus fertur Papiæ, 1498. item super 2. Cod. & Repetitiones in 1. Cod. de pactis. l. si pascenda pecora. &, Si ad uendi. Autenti. Sacramenta puberum. Obijt anno 1462.

Philippus episcopus Cretensis, præclarum aduersum Marcionem edidit librum, tẽporibusq; M. Antonini Veri, & L. Aurelij Commodi claruit. Hieronymus. Trittemius addit, eum claruisse anno salutis 170.

Philippus Decius Mediolanen. iureconsultus, reliquit in utroq; iure scripta doctissima, & præterea Consiliorũ libros 4. Lecturæ eius super Decretal. et super ff. et Cod. impressæ sunt. Commentarius de regulis iuris, impressus Lugduni apud Paganum. inuenio præterea ab eo scripta citari, Cõsiliorum uolumina 4. repetition. in 1. ff. uet. de rei uenditione. item alibi commentarios super prima & secunda ff. uet. & prima & 2. Codicis. Claruit an. 1535. quo etiã Senis mortuus est.

Philippus Engẽtinus poeta Germanus, fertur scripsisse de uita Lamberti, & carmẽ in laudẽ Friburgi Brisgoiæ, cuius uniuersitatis magna cum laude professor poeticæ fuit annis aliquot. Floruit 1530.

Philippus Ferrariensis Tholosanus, episcopus Pacensis ecclesiæ in Hispania, Carmelita, scripsit sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1.

Philippi Franci Perusini Cõmentarius super sexto Decretal. impressus Lugd. 1534. Eiusdem super tit. de appellationibus, Tridini. Citatur præterea Disputatio eius in materia petitorij & possessorij.

Philippus de monte Galerio, Minorita, scripsit sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. sermones quadragesimales lib. 1.

Philippus Gerrarde, Cubicularius Eduardi sexti Anglorum regis, scripsit inuectiuam in Bibliomastiges. Claruit anno 1548.

Philippi Isangelei scripta citantur apud Plutarchum in Alexandro.

Philippus Kersbel, Carmelita, Philosophus & Theologus præclarus, scripsit cõtra uesaniam Vincentij de Nouocastro, contra purissimam conceptionem Mariæ uirginis latrantem. Mortuus est Parisijs, anno 1485.

Philippus Melanchthon natione Germanus, patria Brettanus, et totius Germaniæ summum decus & ornamentum, scripsit infinita uo-

ta uolumina, hinc inde impressa. Cuius tamen lucubrationes editas usq; ad an. 1541. Heruagius excudit Basileæ, an. 1546. Cæterum Tomus primus editionis Heruagianæ, continet hæc: Commentarium in Genesin, Commentarium in prouerbia Salomonis, Enarrationem breuem in aliquot Psalmos, nempe primũ, 2. 3. 4. 110. & deinceps usq; ad 133. Annotationes in Euangeliũ Matth. in Euangel. Ioan. in epistolã Pauli priorem ad Corinthios. Orationẽ Didymi pro Martino Luthero, aduersus Thomam Placentinum. Apologiã pro Martino Luthero aduersus Parisien. sophistas. iudicium contra Anabaptistas. de cœna Domini sententias ueterum collectas. de officio principum: uel, An principes debeant mutare impios cultus cessantibus aut prohibentibus episcopis, aut superioribus dominis. An liceat Christianis litigare. de arbore siue gradibus consanguinitatis & affinitatis. de ecclesia, & autoritate uerbi Dei, cum catalogo synodorum, & censura doctißima. de ecclesiasticis scriptoribus antiquis, sententias collectas ex utroq; Testamento de promouendo euangelio. Tomo secundo continentur, Cõmentaria in epistolam Pauli ad Romanos. Aliud commentarium, in eandem epistolam cum præfatione ad Philippum Landgrauium Haßiæ, &c. Dispositio siue methodus ordinis & locorum dialectica, in epistolam Pauli ad Romanos. Scholia in epist. Pauli ad Coloss. Loci communes theologici, siue summa religionis purè, simpliciter; & methodicè tractata per capita 39. Tomo tertio insunt: Confeßio fidei: & Apologia confeßionis, qualis à principibus quibusdam Germaniæ exhibita est Cæsari. Catechismus, qui continet explicationem decalogi, sacramentorũ, &c. Ratio breuißima concionandi à quodam docto & pio rhapsodo Phil. Melanchthonis familiari congesta; cũ dissertatione de officio concionatoris. Ratio breuis discendæ Theologiæ. Disputationes uariæ theologicæ methodo propositæ. De tribus uotis, ad Carthusianum quendam epistola. Epitome renouatæ ecclesiasticæ doctrinæ. Epistola ad Comitẽ Ioan. à Vueda. Tomi tertij opera philosophica: Commentarius de anima. In primum, secundum, tertium, & quintum libros Ethicorum Aristotelis commentarius. Philosophiæ moralis Epitome, in Politica Aristotelis commentaria. Tomo quinto continentur: Grammatica Latina, Grãmatica Græca. Dialecticæ libri 4. rhetoricæ lib. 2. in Hesiodi opera & dies enarratio. Vocabula mensurarũ & rei numariæ, cum interpretatione Germanica. Farrago epigrãmatum. Et hactenus quæ ab Heruagio impressa sunt. Liber de ecclesiæ autoritate, seorsim excusus est Vuittẽbergæ, an. 1539. & Argentorati. Commentaria in epistolam ad Ro. Argentinæ apud Cratonem Mylium, 1540. Verùm scripsit etiam alia, quæ in Heruagiana editione non habentur. ut sunt: Tabula de mensibus Græcorũ, impressa aliquoties Basileæ, in calce Lexici Græcolatini. Eclipsium Solis & Lunæ annis iam aliquot uisarum, usq; ad annũ 1540. descriptiones. liber selectarum declamationum Philippi Melanchthonis, quas conscripsit, & partim ipse in schola Vuitenbergensi recitauit, partim alijs recitãdas exhibuit. Adiectæ sunt eiusdẽ præfationes in aliquot illustres autores: Crato Mylius excudit Argentorati, 1541. Earum catalogum qui uolet uidere, Bibliothecam Gesneri, imò ipsos potius Declamationum tomos, qui tres iam editi sunt, quarto etiam propediem in lucem prodituro, inspiciat. Præter hæc uerò, ab eodem scripta extant etiam, Præmonitio ad Alcorani lectorem, cum eodem impressa Basileæ, apud Ioan. Oporinũ. Defensio coniugij sacerdotum, excusa Argẽtorati, 1542. *

Responsio ad scriptum quorundam delectorum à clero secundario Coloniæ Agrippinæ: impressa Francfordiæ apud Hermannum Gulfferich, 1543. Cōmentarius in Danielem prophetā, in quo seculi nostri status corruptißimus, & Turcicæ crudelitatis finis describitur. item in Hieremiæ prophetæ uaticinia argumentum, liber impressus nuper Basileæ. Dissertatio in locum ad Colossen. Videte ne quis uos decipiat per philosophiam inanem: excusa Basileæ ab Adamo Petri, 1527. M. Tullij Officia, ac dialogos de Amicitia & Senectute, item Paradoxa, & somnium Scipionis annotationibus illustrauit, sæpe ac diuersis in locis impressa. Argumenta & scholia eius in familiares epistolas Ciceronis, Brubachius impreßit Halæ Sueuorum, 1538. Commentarios de artificio & dispositione rhetorica in aliquas Ciceronis orationes, nempe pro S. Roscio Amerino, L. Murena, P. Sylla, Archia poeta: in quam & paraphrasin edidit. pro M. Cælio, pro Milone, pro M. Marcello: impreßi sunt Basileæ apud Rob. Vuinter, cum annotationibus diuersorum in omnes Ciceronis orationes. M. T. Ciceronis de oratore dialogi 3. paßim notis quibusdam ab eodem illustrati, unà cū scholijs in fronte adiectis, quibus loci obscuriores explicantur: Secerius excudit Haganoæ, 1530. et Gryph. Lugduni, 1535. Annotationes quædam in epistolas Ciceronis familiares, impressæ Basileæ, apud Rob. Vuinter. In historias Salustij, et alios libellos ueteres, qui cum illis imprimi solent, breues annotationes, cum alterius cuiusdā scholijs: Ioan. Gymnicus excudit Coloniæ, 1539. in singulas P. Terentij fabulas duplicia argumenta, cum scholijs perbreuibus in easdem: Brylingerus excudit Basileæ, 1540. & Gymnicus Coloniæ. Scholia & succincta quædam enarratio locorum insignium, difficiliumq; in P. Ouidij Fastorum libros 6. Brubachius excudit Halæ Sueuorum, anno 1539. Annotationes in Virgilij Bucolica, Georgica, & Aeneiden, excusæ Basileæ, apud Brylingerum, anno 1545. cum operibus Virgilij. Annotationes in Georgica, Vuesthemerus ibidem, anno 1544. excudit seorsim. Syntaxis eius, siue constructio Latini sermonis, cum libello de Periodis & Prosodia, seorsim Coloniæ à Gymnico, anno 1541. & Argentinæ à Iucundo eodem tempore, cum grammatica eius. Præfatus est in Thomæ Linacri libros de structura Latini sermonis. Scholia in pugnam ranarum & murium, excusa Basileæ, apud Robert. Vuinter. Ex Demosthene transtulit Olynthiacam primam, Philippicas quatuor, & duas orationes contra Aristogitonem: adiecit & scholia nonnulla. Ex Plutarcho uertit Sympostacorum libri septimi caput sextum. Psalmos quosdam ex Hebræo uertit: Rihelius excudit Argentorati, anno 1536. Epistola ad Ioan. Oecolampadium, de theologica disputatione Lipsica, impressa Basileæ. Elogion de Erasmo Roterod. & Mart. Luthero, impressum cum aliquot Lutheri operibus. Annotationes in Euangelia, quæ usitato more in diebus Dominicis & Festis proponuntur: adiunctæ sunt Iodoci Vuillichij in eadem Euangelia expositiones, eiusdem argumenti: Vuesthemerus excudit Basileæ, 1544. Doctrinæ Physicæ elementa, siue initia, dictata in Academia Vuitebergensi, excusa Vuitenbergæ 1549. & rursum Basileæ ex postrema autoris recognitione, apud Ioan. Oporinum, anno 1550. cum indice copioso. Scripsit & causas, quare & amplexæ sint, & retinendam ducant doctrinā, quam profitentur ecclesiæ, quæ confeßionem Augustæ exhibitam sequuntur: & cur iniquis in synodo Tridentina iudicibus non sit assentiendum: Liber excusus Argentinæ, anno 1546.

1546. *Historiam de uita & obitu Martini Lutheri, excusam Vuittenbergæ, an. 1549. apud Ioannem Lufft. Viuit nostra ætate, magna cum & laude sua, & Ecclesiæ bonarumq; literarum atque artium utilitate, quam promouere perpetuò ac sedulò curat.*

Philippus *abbas monasterij* Otterburgensis, *ordinis Cisterciensis, Germanus, scripsit in Cantica canticorum lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1.*

Philippus Cancellarius Parisiensis, *scripsit de singulis psalmis duos uel tres sermones elegantes li. 1. summã theologiæ li. 1.*

Philippus de Pergamo, *ordinis sancti Benedicti, scripsit super Ethicam Catonis lib. 1. sermones etiam scripsisse dicitur li. 1.*

Philippus *Phasianinus Bononiensis transtulit librum Palæphati de fabulosis narrationib. Hen. Petrus excudit Basileæ.*

Philippus *presbyter, cõmentatus est in Iob, edidit sermone simplici libros, & familiares epistolas. Moritur Martiano & Auito regnantibus. Gennadius. Commentarij eius in historiam Iob ad Nectarium episcopum, impreßi sunt Basileæ, apud Adam Petri, anno 1527.*

Philippi *regis Maced. epistola, cum orationibus Demosthenis ad Athenienses, & alia in oratione eiusdem de corona. Extant & aliæ eius epistolæ impressæ Venetijs, apud Aldũ, in uolumine epistolarũ græcarũ.*

Philippus Riboti, *natione Cathalanus, Carmelita, scripsit de ordinis sui prima institutione, dilatatione & confirmatione, quod uocauit de gestis Carmelitarum peculiaribus, lib. 10. de illustribus uiris Carmel. lib. 1. sermones & epistolas.*

Philippus de Soldeuilla, *natione Cathalanus, medicus, scripsit in techna Galeni lib. 1. de spiritu genitiuo lib. 1. de astronomica ueritate lib. 1.*

Philippus *sophista, scripsit de spiritibus ex opere Herodiani, ordine literarum: et de synalœphe. Suidas.*

Philippus Theangellen. *scripsit historiam Carum & Lelegum. Athenæus.*

Philippus Strozza. *Vide in Strozijs.*

Philippi *Vlstadij patricij Norinbergensis, profeßione medici, Cœlum philosophorũ, seu de secretis naturæ liber, impressus Argentorati, 1528. Eiusdem tractatus de epidemia, impressus Basileæ, apud Cratandrum, 1526. Claruit anno 1525.*

Philisci *Comici fabulas recenset Suidas. Leguntur eius & apud Stobæum aliquot senarij. Idem Suidas meminit Philisci Cercyræi tragici, qui tragœdias exarauerit 42. & Philisci Æginetæ, præceptoris Alexandri Macedonis, qui scripsit dialogos, & inter alios Codrum.*

Philiscus *Milesius rhetor, Isocratis auditor, &c. scripsit Milesiacum, Amphictyonicum, artem rhetoricam libris 2. Isocratis apophasin. Suidas.*

Philiscus, *aut Philistus, Syracusanus historicus, discipulus Eueni poetæ, scripsit Sicelica, id est de uarijs Siculorum gestis aduersus Græcos: Genealogiam de Phœnice, & alia quædam de insula Sicilia. Suid.*

Philistion *Prusaensis, scripsit comœdias Bœologicas, Misopsephistas fabulam, et Philogelon librũ. Obijt, uiuẽte Socrate, præ nimio risu. Suidas. Philistion Locrus literis mandauit Opsartytica. Athenæus.*

Philistus, *uide Philiscus paulò superius.*

Philisti *Syracusani historici scripta citantur apud Plutarchum in uita Niciæ.* *

Philisti *cuiusdam scripta citantur in Arati commentarijs.* *

Phillis *Delius, scripsit de Musica, & de tibicinibus. Athenæus.* *

Philochori *historiæ subinde citantur apud Plutarchum in Theseo.*

Philocalus Troianus quidam scripsit librum epigrammatum, quem in Italia impressum puto.

Philochorus Athenien. scripsit Atthidem, de diuinatione, Tetrapolin. Athenæus.

Philoclis comici poetæ uetusti Suidas meminit.

Philocrates, scripsit Thessalica. Athen.

Philodemus librum edidit περὶ τῶν ἐν ῥόδῳ σμινθίων. Athenæus libro 10. Vide Philomnestus.

Philodemi plurima epigrammata extant in Anthologia, præsertim lib. 7.

Philolaus fertur scripsisse ea carmina, quæ uulgo Pythagoræ tribuuntur. Ioan. Picus.

Philomnestus scripsit περὶ τῶν ἐν ῥόδῳ σμινθίων. Athenæus lib. 3. Idem lib. 10. Philodemum testatur eiusdem inscriptionis librum edidisse: in alterutro nomine forsan erratum.

Philon quidam scripsit librum metallicum. Athenæus.

Philonis uersus de antidoto (quod ab ipso Philonium adhuc uocatur, & conficitur in Seplasijs) extant apud Galenum in opere de medendo secundum locos.

Philo Biblius grammaticus edidit de libris comparandis & eligendis, libros 12. de ciuitatibus, & qui uiri è singulis nati sint, lib. 30. De regno Adriani, sub quo degebat: & alia. Claruit tempore Neronis usq; ad Macrum.

Philon quidam grammaticus citatur in Cornucopiæ Græco Varini Camertis.

Philonis tetrastichon lib. 1. Anthologij, sectione 16.

Philonis Byzantij libellus Græcus de septem spectaculis, extat etiamnū in Italia. Vide in Francisco Maurolyco.

* Philonis Comici scripta citantur in Arati commentarijs.

Philon episcopus Carpathius, scripsit commentarium in Canticum canticorum. Suidas.

Philo Iudæus, natione Alexandrinus, de genere sacerdotum, scripsit librum de prima Marci euangelistæ apud Alexandriam ecclesia, &c. uide plura apud Hieronymū, & Suidam. Enumerantur autem ijdem libri à Philone scripti, omnes à Suida, quos & Hieronymus recitat: & insuper, de uita Mosis, in Cherubim, id est flāmeā rhomphæam, in Pentateuchū Mosis, et in ipsum Mosen libros 5. Extat apud Hebræos Salomonis liber, cui Sapientia titulus, non qui nunc in manibus est, Philonis opus: sed alter, de quo in Salomone. Volumen eius ingens, plures continens libros, ad se peruenisse conuersum à Lilio Tiphernate, bibliothecæq; Vaticanæ dicatum, testatur Volaterranus. Lilius Aegidius Libellius Tiphernas edidit interpretationum Philonis Iudæi uolumina quatuor, ad Sixtum IIII. pont. max. quæ manuscripta seruantur Romæ in bibliotheca Vaticana, quorum argumenta pete ex Gesnero. extant autem Græcè adhuc libri 38. cùm alibi, tum in noua Bibliotheca Augustæ Vindelicorum. et alibi lego, sermones Philonis extare unum & quinquaginta. Illustris uir Diegus Hurtadus Venetijs, orationes Philonis seruat quadragintaocto in duobus uoluminibus. inuenio præterea librum eius Græcum haberi, de uirtutibus, fortitudine, pietate, humanitate, pœnitentia, &c. Philonis allegoriæ sacrarum legum, extant Florentiæ in bibliotheca Medicum. Philonis Iudæi Alexandrini libri aliquot, impres. Basil. apud Adā Petri, 1527. et rursus apud filiū eius Henricum, an. 1538. Sunt autem isti: Antiquitatum Biblicarum, incerto interprete, lib. 1. Trittemius hunc librum inscribit, de generationis successu. Quæstionum et solutionum in Genesin li. 1. de-

de ſtatu Eſſæorũ, id eſt monachorũ qui temporibus Agrippæ regis monaſteria ſibi fecerunt, lib. 1. de nominibus Hebraicis per ſingulos libros ueteris teſtamenti. de mundo liber, Guilielmo Budæo interprete, qui & Græcè impreſſus eſt Baſileæ apud Vualderum, 1533. cum Ariſtotele de mundo, &c. Pleraq; autem omnia Græca Philonis aſſeruãtur Romæ in bibliotheca Vaticana. Eius cõmentarij in Geneſeos et Exodi libros, incerto interprete, cum præfatione beati Hieronymi, extant Viennæ apud Vuolffgangũ Lazium. Tritemius eũ claruiſſe ſcribit anno Domini 50.

Philonis Thebani ſcripta citantur apud Plutarchum in Alexandro.

Philonidis Athenien. antiqui Comici fabulas quaſdam numerat Suidas: eiuſdem Cothurnos Athenæus allegat. Citatur nonnunquam & à Stobæo.

Philoſophus, diſcipulus Socratis & Platonis, multa conſcripſit quæ Suidas commemorat.

Philoſtephani Cyrenæi ſcripta ab Athenæo citantur: Delius, de Aſiæ ciuitatibus, de mirabilibus fluuijs. Eius hiſtoriæ allegantur etiam apud Plutarch. in Lycurgo.

Ex Philoſtorgij Ariani hiſtoria, aliquot uerſus recenſet Suidas in Apollinario, et alibi. Eiuſdem uerba multa de Gregorio, uide in Gregorio apud Suidam. Ex Philoſtorgio quædam de hiſtoria eccleſiaſtica ſuperſunt Græcè, apud Diegum Hurtadum Venetijs.

Philoſtratus, filius Philoſtrati (qui et Verus dicebatur, Lemnij ſophiſtæ, & ipſe ſophiſta) ſcripſit declamationes, epiſtolas amatorias, icones ſeu ecphraſes libris 4. Colloquia. Capras, uel de fiſtula. Apollonij Tyanei uitam libris 8. Forum. Heroicum. Vitas ſophiſtarum libris 4. Epigrãmata, & alia quædam. Suidas. Eius hiſtoriæ de uita Apollonij lib. 8. Græci, excuſi Venetijs olim ab Aldo, cum Euſebij Cæſarien. libro contra Hieroclem, Apolloniũ Chriſto æquiparantem. Eoſdem Latinè excudit Ioan. Gymnicus Coloniæ, 1532. Euſebij quidem, interprete Zenobio Accaiolo: Philoſtrati autẽ, Alemano Rhinuccino. omnia per Gybertũ Longolium ad Græcam ueritatem diligenter caſtigata, adiectis per margines ſcholijs. Claruit ſub Seuero imperatore, ad Philippum uſq;. Eiuſdem Icones, Heroica, uitæ ſophiſtarum, &c. impreſſa ſunt Græcè Venetijs apud Aldum, 1503. cum operibus Luciani.

Suidas tres Philoſtratos, omnes ex Lemno natos deſcribit: unum; qui uixit imperãte Seuero uſq; ad Philippũ: alterũ, qui Neronis tẽpore fuit: tertiũ, Neruiani filiũ, de quib. plura lege apud ipſum Suidã. Philoſtrati Icones, Græcè cum ſcholijs extant Venetijs in bibliotheca SS. Ioannis & Pauli manuſcriptæ. eædem à Stephano Nigro Latinæ factæ ſunt. Philoſtrati epiſtolæ amatoriæ, impreſſæ Venetijs ab Aldo, in uolumine Græcarum epiſtolarum. Philoſtrati tetraſtichon libro 4. Anthologij.

Philothei cuiuſdam Græci commentarij extant in aphoriſmos Hippocratis: quorum bonam partem Antonius Muſa Braſauolus in ſuos trãſtulit Cõmentarios ſuper aphoriſmis. Fortaßis hic eſt ille Theophilus, cuius & alia ſcripta Græcè in medicina habemus. Hunc Albanus Torinus latinitate donauerat, paulò antea quàm obiret, nondum in lucem editum.

Philotheus Irenæus collegit aphoriſmos ex orthodoxis patribus, Ambroſio, Auguſtino, Lactantio, &c. Rob. Vuinter excudit Baſileæ.

Philothei patriarchæ Conſtantinopolitani liber contra philoſophi Gregoræ ſcripta, κατά τε τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐκκλησίας τόμου, καὶ θείας ἐνεργείας, καὶ θεοποιοῦ χάριτος, καὶ τῆς ὁρα-

θείτης ἐν θαβωρίῳ ὑπερφυοῦς θεοφανείας τι καὶ θεότητος. Ad primum Gregoræ sermonem contradictio prima, usque ad duodecimum sermonem. Eiusdem Philothei τοῦ μεγάλου βασιλείου ῥητοῦ τοῦ ἐν τοῖς πρὸς εὐνόμιον ἀντιῤῥητικοῖς, λόγοι ἕξ. Encomia Basilij magni, Gregorij theologi, & Ioan. Chrysostomi, in omnes sanctos. Epitome œconomiæ Christi incarnati. Hæc & alia quædam Græcè condita sunt Romæ in Vaticana bibliotheca.

Ex Philothei *monachi asceticis, &c. fragmenta quædam extant in Italia.*

Philotimi Opsartyticum, *& librum de alimento, Athenæus allegat.*

Philoxenus Alexandrinus *grammaticus, qui docuit Romæ, scripsit de uerbis monosyllabis, de signis in Iliade, & alia quæ Suidas recenset. Citatur in Cornucopiæ Græco Varini Camertis.*

Philoxenus *quidam, medicus, allegatur à Galeno in opere de remedijs generalibus.*

Philoxenus Cytherius *Lyricus, scripsit Dithyrambos 24. &c. Vide Suidam. Athenæus allegat librum eius inscriptione Dipnôn.*

Philumeni *medici fragmenta in Aetij collectaneis leguntur hæc: Curatio febris ardentis, de uigilijs in febribus, de extinguenda siti, de aurium inflammatione, de hebetudine quæ à morbo contigerit, de lumborum doloribus, curatio ulceris oßis sacri in febribus, de animi deliquio, de crapula, de cura alui fluxione laborantis, de tonsillarum inflammationibus, de ulceribus earundem, de fœtus extractione siue sectione, de loculo educendo, ad mamillarum inflammationes, ad easdem induratas, de uteri inflammatione: de thymis, formicis, & uerrucis uteri.*

Philyllij *Atheniensis Comici ueteris fabulæ numerantur à Suida: earum quatuor Athenæus citat.*

Philyrini *Cinesiæ Dithyramborum poetæ meminit Suidas.*

Phlegon Trallianus *historicus, libertus Augusti Cæs. aliàs Adriani, scripsit Olympiades libris 16. &c. Vide Suidam.*

Phocionis *grammatici fragmentum quoddam legitur in Lexico Suidæ & Varini, de uarijs uermiculis.*

Phocæ *grāmatici liber quidam adhuc extat. Eum imitatus est Ael. Antonius Nebrissensis.*

Phocylides Milesius *philosophus, æqualis Theognidi, post annos 647. à bello Troiano, Olympiade 59. scripsit carmina & elegias, Parænęses siue sententias, quas aliqui inscribunt* Κεφάλαια: *subtracta sunt autē ex carminibus Sibyllinis. Suidas. Eius præcepta cùm alibi impressa sunt, tum Basileæ in officina Frobeniana, cum Græcis Aesopi fabulis. Citantur nonnunquam à Ioan. Stobæo.*

Phœnicides *scripsit fabulas, Misumenen & Phylarchum. Athenæus.*

Phœnicen *Colophonium bis allegat Athenæus, & bis eiusdem iambos.*

Phormi *Comici Atalanta ab Athenæo citatur. Vide plura apud Suidam.*

Photinus *de Gallogræcia, Sirmij episcopus, scripsit Contra gentes, & ad Valentinianum libros. Hieronymus. Nominatur Photinus inter illos theologos, ex quorum scriptis anonymos quidam collegit exegesin in epistolā Pauli ad Romanos: quæ impressa est Basileæ, apud Rob. Vuinter, 1537.*

Photij *patriarchæ descriptionis & enumerationis autorum, quotquot ipse legerat, uolumina duo Græca, extant Venetijs in ædibus D. Diegi Hurtadi à Mendozza. Nō solum autem scriptorum nomina Photius enumerat, sed etiam argumenta & summa*

librorum

librorum capita perstringit. Eiusdem purgatio & defensio ad Concilium, extat Græcè in eiusdem Diegi Hurtadi bibliotheca. κατὰ τῶν τῆς παλαιᾶς ῥώμης cap. 13. Romæ seruantur in Vaticana biblioth. in alio quodā Italicæ bibliothecæ Græco catalogo, sequentes inscriptiones inueniūtur: Photij patriarchæ epistola ad anatolicos thronos, de spiritus sancti progressu, de spiritu sancto, de septem synodis liber imperfectus.

Phraotis regis epistoliū, ad Iarchā præceptorē, et sapiētes circa ipsum. uersus sunt sex, cū Apollonij epistolis impreßi, in Græco uolumine Aldino uariarum epistolarum.

Phrynichi duo fuerunt Athenienses poetæ, alter Tragicus, alter Comicus. de utrisq; uide Suidam. Comici fabulas 11. Athenæus quoq; allegat. & Plutarchus in uita Alcibiadis. Tertij quoq;

Phrynichi Atheniensis Tragici fabulæ tres, Andromeda, Erigone, & Pyrrhicha, nominantur apud Suidam.

Phrynichus sophista Bithynus, scripsit Atticistam, siue de Atticis nominibus libros 2. Sophistici apparatus libros 47. aliàs 74. item τιθεμένων συναγωγήν. Suid. Phrynichi eclogæ Atticorum nominum & uerborū, impressæ olim Romæ ordine literarum, & Lutetiæ cum Eclogis Thomæ Magistri.

Phulami quidam citatur à Ioanne F. Serapionis.

Phurnutus, aliàs Phornutus, prænomine Polydeucos, scripsit opusculum de ærumnis Herculis, quod extat Græcè Venetijs in bibliotheca SS. Ioānis et Pauli. Eiusdē de dijs cœlestibus, seu de natura deorum gentilium Commentarius, impressus olim Græcè ab Aldo cum fabulis Aesopi: & Basileæ, apud Ioan. Oporinum, cum translatione Conradi Clauseri Tigurini. in fine libri non Phurnutus, sed κορνοῦτος scribitur. Vide in Cornuto.

Phylarchus historicus apud Athenæum persæpe citatur.

Picatrix Hispanus, Magiæ scriptor. Eiusdem liber, ni fallor, ab alijs adscribitur Alphonso.

Pictorij epigrāmatum liber impressus.

Pictorij Villingensis commentarij, in Marbodeum de gemmis, impreßi.

Pierius Alexandrinæ presbyter, Origenes iunior dictus, edidit longißimum in Osee prophetam tractatum. Vide Hieron.

Pierus Hypsila Aeginensis, scripsit argumenta in 3. libros Claudiani de raptu Proserpinæ.

Pigres Halicarnasseus, frater Artemisiæ uxoris Mausoli, poeta insignis, Iliados Homeri primis quibusq; uersibus adiecit elegos, ijsdem incipiendo literis. Suidas.

Pileus Modicensis I. C. scripsit de ordine iudiciorum lib. 1. hoc opus à Iustino Goblero emendatum & auctum, Ioan. Oporinus excudit Basileæ. Audio præterea citarī eius Disputationes, & summam de Feudis. Floruit iuxta Tritemij coniecturā, an. 390.

Pindarus Thebanus, discipulus Myrtidis mulieris, qui floruit olympiade 65. scripsit libris 17. Dorica dialecto, quæ sequuntur: Olympionicas, Pythionicas, Prosodia, Parthenia, Enthronismos, Bacchica, Daphnephorica, Pæanes, Hyporchemata, Hymnos, Dithyrambos, Scholia, Encomia, threnos, fabulas tragicas 17. Epigrammata uersibus heroicis, & sermone soluto parenæses ad Græcos, deniq; alia plurima. Suidas, qui & mortem eius & alia quædam describit: alium quoq; Pindarum Thebanum nominat, obscuriorē, ἀνεψιὸν superioris, et ipsum Lyricū. Pindari Olympia, Pythia, Nemea, & Isthmia: id est, encomia illorum qui in quatuor istis Græciæ ludorum generibus uictores extiterunt: Aldus impreßit Venetijs Græcè, et Cratāder Basileæ, 1526. Idem opus

opus cum commentarijs Græcis antiquis, et recentiorum quorundam scholijs, utrisq; anonymis, nisi quod quædam Demetrij Triclinij sunt, excusa sunt Romæ, 1515. & Francoforti apud Brubachium, 1342. cum uita Pindari secundum Thomam Magistrum.

Pindari Thebani epitome ac summa uniuersæ Iliados Homeri, heroico carmine Latino: Ioan. Secerius excudit Haganoæ, 1531. & Rob. Vuinter Basileæ anno 1541. cum Darete Phrygio, &c.

Pinon scriptor Græcus, citatur ab Athenæo.

Pinytus Cretensis, Gnosiæ urbis episcopus, scripsit ad Dionysium Corinthi episcopum, epistolam: in qua docet, non semper lacte populos nutriendos, ne quasi paruuli ab ultima occupentur die: sed & solido uesci debere cibo, ut in spiritualem proficiant senectutem. Et hic sub M. Antonino Vero, & L. Aurelio Cōmodo floruit. Hieronym.

Pinyti distichon libro 3. Anthologij, sectione 25.

Pirithus, citatur à Ioan. Stobæo.

* Pisandri Camirei (qui Eumolpi tempore ante Hesiodum uixisse dicitur) aliquot lucubrationes enumerantur apud Suidam & Volat. lib. 18. Vrb. com.

* Pisandri Physici scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.

Pisandri Heracleā Athenæus allegat. leguntur eius quædam & apud Stobæum.

Pisandri tetrastichon libro 3. Anthologij, sectione 5.

* Pisaurus Laurandeus, siue Lycaonius, sub Alexandro Mammea, scripsit uersibus de uaria historia libros LX.

Pisistrati epistolium quoddam ad Solonem, extat apud Plutarchū, aut Diogenem Laertium.

* Pisistrati scripta citantur apud Plutarchū, in uita Thesei, ex quibus multa transtulit Plinius senior in suos de Naturali historia libros.

Pisonis epistola ad Ioan. Coritium de conflictu Polonorum & Lituanorum cum Moscouitis, impressa Basileæ apud Io. Frobenium, 1515. cum Iani Damiani elegia, etc. Claruit Vilnæ anno 1514.

Pisonis scripta citantur apud Plutarchum in uita Numæ Pompilij.

Pitaci Mitylenæi, unius è septem Græciæ sapientibus dicta, à Stobæo, Plutarcho, & Laertio in eius uita annotantur. Scripsit elegiacos uersus sexcentos, & de legibus sermone soluto. uide Suidam. Scripsit præterea de molæ laudibus, cuius encomiū semper decantabat, eo quod in loco tam exiguo multi sese exercitare possent. Aelianus lib. 7. de uaria historia.

Pittheus scripsit uolumen de arte oratoria, quod à uiro quodam Epidaurio euulgatum est, ac perlectum à Pausania. Testis ipse est Pausanias in Corinthiacis.

Pij Papæ decreta, extant cū reliquorum pontificum decretis.

Pius secundus, pont. max. Vide Aeneas Syluius.

Pij Antonij Bartolini in leges castigationes, ubi septuaginta loci in iure ciuili corriguntur, & septem legum nouæ & ueræ sententiæ aperiuntur. Eiusdem de ordine imperatorum libellus: Ascensius excudit Parisijs cum quibusdam alijs.

Placentinus natione Italus, I.C. scripsit summam iudiciorū. super Codice quoq; lib. 9. Eius summa in 9. libros Codicis, impressa est Moguntiæ apud Iuonē Schœffer, 1536. Summa in Institutiones ibidem impressa, an. 1535. & Lugduni apud Frellæos recognita, 1536. De uarietate actionum libri 6. impreßi Lugduni apud Frellæos, & Moguntiæ 1530. Claruit in monte Pessulano, anno Domini 1200.

Placen-

Placentinus catalogum episcoporum Tungrensium conscripsit ex fabulosis annalibus: Hubertus Thomas Leodius in praefatione libelli de Tungris, &c. impressi Argentorati, 1541.

Platearius. uide Io. Platearius.

Platini Plati carmina quaedam leguntur in libro Epigrammatũ scholae Christianae, Basileae impresso.

Plato Comicus Athenien. uiguit cum Aristophane, Phrynicho: & multas fabulas conscripsit, quae paßim ab Athenaeo allegantur. uide Suidam. Eius scripta poetica citantur etiam apud Plutarchum in Alcibiade & Antonio.

Plato philosophus Atheniensis, θεῖος, id est diuinus cognominatus, ob raram sapientiam: eius opera Aldus excudit Venetijs Graecè, deinde & Vualderus Basileae, unà cum Graecis Procli commẽtarijs in Timaeum & Politica, adiectis etiam Graecis indicibus perquàm copiosis, anno 1534. Eadem Marsilio Ficino interprete excusa sunt Venetijs, 1517. apud Philippũ Pinciũ. Basileae uerò in officina Frobeniana, ex recognitione Simonis Grynaei. Eius libri à posteris in quaternitates nouẽ collecti: quarũ prima cõtinẽtur, Euthyphro, uel de sanctitate. apologia Socratis. Crito, uel de eo quod is egit in carcere, uel de agẽdo. Phaedo, uel de animi immortalitate, uel de anima. 2. Cratylus, uel de recta nominũ ratione. Theaetetus, uel de scientia. Sophista, uel de ente. Ciuilis, uel de regno. 3. Parmenides, uel de uno omniũ principio, & de ideis. Philebus, uel de summo bono, uel de uoluptate. Conuiuium, uel de amore. Phaedrus, uel de pulchro. 4. Alcibiades primus, uel de natura hominis. Alcibiades secundus, uel de uoto. Hipparchus, uel de studio lucrãdi, uel de lucri cupiditate. Amatores, uel de philosophia. 5. Theages, uel de sapiẽtia. Charmides, uel de tẽperãtia. Laches, uel de fortitudine. Lysis, uel de amicitia. 6. Euthydemus, uel litigiosis. Protagoras, uel de moribus sapientiae professorum. Gorgias, uel de rhetorica. Meno, uel de uirtute. 7. Hippias maior, uel de pulchro, uel de honesto. Hippias minor, uel de mendacio. Iõ, uel de furore poetico, uel de Iliade. Menexenus, uel de Attica antiquitate, uel Epitaphius. 8. Clitopho, uel exhortatorius. De republica, libri decẽ, uel de iusto. Timaeus, de mundi natura. Critias, uel Atlanticus, uel de Atlantica antiquitate. 9. Minos, uel de lege. De legibus libri duodecim. Epinomis, id est legũ appendix, uel philosophus. Epistolae duodecim, quae etiã in Graeco epistolarum uolumine ab Aldo excusae sunt. Caeterum libri falso attributi Platoni, cũ Graecis eiusdem operibus excusi: Axiochus, siue de morte dialogus, qui refertur ad Xenocratem autorem: de iusto: de uirtute, an doceri poßit: qui dialogi à Conrado etiam Gesnero conuersi, cum Ioannis Stobaei sententijs, Tiguri per Froschouerum excusi sunt. De modocus, aut de consulendo: Eryxias, aut Erasistratus, aut de diuitijs: Definitiones: Timaei Locri de natura liber Doricus. Platonis esse Phaedonem dialogum negat Panaetius, Epigrammatum Graecorum sectione prima.

Platonis iunioris distichon libro 1. Anthologij: & aliud lib. 4.

Plato I.C. uide in Triboniano.

Plato Tyburtinus quidam transtulit Almansoris iudicia, seu propositiones, ut suprà diximus in Almansore.

Platonius Grammaticus Graecus citatur in Miscellaneis Ang. Politiani: legitur aliquid scriptorum eius ab initio Aristophanis, impreßi cum commentarijs. Basilius Zãchus quoq; Platonium quendam citat inter Graecos qui extant, ex quibus ipse aliquid in sua Epitheta transcripserit.

Plinij Valeriani opus in re medica:

impressum, alicubi in Germania.

Plistonicus ab Athenæo citatur.

Plotinus Lycopolites Ammonij discipulus, diuinus philosophus, ac à quibusdam alter Plato cognominatus, scripsit de rebus philosophicis libros 54. in Enneades sex distributos, à Marsilio Ficino Florentino è Græca lingua in Latinũ uersos, & insuper doctissimis commentarijs illustratos. Ioan. Soter excudit Salingiaci, 1540. Hoc opus Græcè habet Venetijs Diegus Hurtadus. Horum autẽ 6. librorum in Enneades diuisorum argumenta petere licet ex magna Gesneri bibliotheca, cuius compendium tantum conteximus. Floruit autẽ Plotinus iam senex, sub Galieno imperatore.

Plutarchus Chæroneus ex Bœotia, qui tempore Traiani Cæsaris, & ante ipsum floruit, scripsit Parallela, id est, uitas illustrium Græci nominis ac Latini uirorum, numero 48. ita digestas, ut semper Græco homini Latinus aliquis compareretur, ut Theseo Romulus, Alexandro Cæsar. Bebelius excudit Basileæ Græcè, 1523. Prius autem Aldus excuderat Venetijs, 1519. & Philippus Iunta Florentiæ. idem opus Latinitate donatũ per diuersos interpretes, multo quàm antea castigatius, idq; Grynæi quoq; opera, excudit Isingrinius Basileæ, an. 1542. uita Homeri, authore Plutarcho, excusa est Græcè aliquoties cum ipso Homero. et seorsim Latinè uersa à Ioan. Rellicano Tigurino, apud Rob. Vuinther. Plutarchi opus de proprietate linguæ Græcæ, siue de dialectis apud Homerum, habetur impressum in appendice Lexici Græcolatini. Eiusdem Moralia opuscula Aldus excudit Græcè Venetijs, & Frobenius Basileæ anno 1542. Magnam uerò partem Latinè redditam, Cratander, & Isingrinus excuderunt, & Lutetiæ Vascosanus. Sunt autem quæ extant Græcè, hæc: De liberis educandis. quomodo oportet adolescentẽ audire poemata. de audiendo. quo'nam modo queat quis assentatorem ab amico discernere. quomodo quis sentiat se in uirtute proficere. quomodo quis iuuari possit ab inimicis. de amicitia cum multis. de fortuna. de uirtute & uitio. consolatoria ad Apollonium. sanitatis tuendæ præcepta. nuptialia præcepta. septem sapientiũ conuiuium. de superstitione. Apophthegmata regum ac imperatorum. dicteria Laconica. mulierum uirtutes. utrũ aqua an ignis utilior. res ac ritus Romanorum, capitibus 113. res & ritus Græcorum cap. 61. de placitis philosophorum libri 5. qui physicorum dogmatũ epitome sunt. Heruagius etiã seorsim excudit Basileæ, 1531. Græcè & Latinè, Gul. Budæo interprete. de cõparatione Græcorum & Romanorum capita 84. cõpendium commentarij, in quo Stoicos inopinatiora, quàm poetas asseruisse tradit. de unius, et populi, & paucorũ dominatu. Belluas ratione uti. quod ne uiuere quidem datur suauiter, secundum Epicurum. an rectè dictum sit, lateat te uixisse. an satis sit uitiũ ad infelicitatem. de amore erga sobolem. de Iside et Osiride. de ijs qui à Deo serò puniũtur. quòd uirtus acquiri possit doctrina. de laudando seipsum citra inuidiam. de cohibenda iracundia. de curiositate. de tranquillitate animi. de uitiosa uerecundia. de amore fraterno. de loquacitate. de studio erga diuitias. utrũ animi, an corporis morbi peiores. de fortuna Romanorum. de fortuna & uirtute Alexandri lib. 2. de esu carnium libri 2. quòd maximè oportet philosophum cũ principibus degere. ad principem indoctum. de morali uirtute. num seni sit gerenda respub. de capessenda republica præcepta. quod nõ oporteat mutuari. Platonicæ quæstiones. de animi potestatibus. de primo frigido. utrum Athenienses ob res bellicas, an ob doctrinam gloriosiores. de exilio. de inuidia & odio.

odio. consolatoria ad suam uxorem. de fato. de musica. compendium comparationis Aristophanis & Menandri. uitæ decem oratorum, Antiphontis, Antocidæ, Lysiæ, Isocratis, Isæi, Aeschinis, Lycurgi, Demosthenis, Hyperidæ, Dinarchi. de pugnantibus inter se Stoicorum dictis. Galbas. Otho. utra animalia prudentiora, terrena an aquatilia. de animæ generatione in Timæo. Eiusdem libri compendiũ. amatoriæ narrationes. Causæ naturales. conuiuiorum libri nouem. de facie apparẽte in circulo Lunæ. de eo quòd Pythia non dat nunc oracula carminibus. ad Colotem. de communibus conceptibus ad Stoicos. de dæmonio Socratis. de malignitate Herodoti.

Plutarchi libellum de fluminum et montium appellatione, ac rebus quæ inueniuntur in eis, Græcè: Frobenius excudit Basileæ 1533. Alium autem hunc esse Plutarchum à Chæronensi, stilus arguit: & nudũ Plutarchi nomen adscriptũ reperitur. Vide in Parthenio. Suid. Herodis sophistæ meminit, qui fuerit filius Ἀττικοῦ τοῦ πλουτάρχου.

Plutarchus Nestorij, Atheniensis philosophus, præceptor Syriani, &c. multa scripsit. Suidas. Eiusdem meminit in Nicolao rhetore, Nestorium inquiens eum cognominatum fuisse. Plutarchus quidam fertur edidisse commentarios in Nicandrum. Gyraldus.

Pogius Florentinus, scripsit de situ Indiæ regionis librum 1. in Laurentiũ Vallam lib. 2. epistolarum ad diuersos lib. 1. orationes uarias lib. 1. Præterea in concilio Cõstantiẽ. funebres orationes plurimas habuit. Scripsit etiam facetias spurcitiarũ, opus turpissimum, et aquis incendioq; dignum, quod tamen non semel impressum est cùm alibi, tum Mediolani, anno 1477. oratio de laude rei rusticæ, impressa in fine Pe. Crescentij de agricultura. Epistolæ eius duæ leguntur inter Æneæ Syluij epistolas, iuxta numeros 425. & 426. Mira & naturali facundia fuit, præsertim in accusationibus & inuectiuis, quas plures, in Philelphum potissimè scripsit. item de uarietate fortunæ, Historiam Florentinam. Conuertit quædã Diodori Siculi, & Xenophontis pædiam. in Cõcilio Constantiensi Quintilianũ et Asconiũ Pedianũ dicitur reperisse. Claruit an. 1420.

Polemon Athenien. philosophus, Xenocratis discipulus, &c. multa scripsit, ex quibus nihil extat. Suidas.

Polemon Iliensis historicus, cognomine Helladicus περιηγητής, tẽpore Ptolemæi Epiphanis edidit Ilij descriptionem libris 3. de urbibus in Phocide conditis. De urbibus in Lacedæmone. de ciuitatum Ponticarum cognatione erga Athenienses, Geographiam seu orbis terrarum descriptionẽ, & alia plurima. Suidas. Hunc Polemonẽ esse conijcio, cuius permulta opera passim ab Athenæo citantur. uide in indice Basiliensis editionis, in Athenæum Græcũ. Eius scripta citantur etiam apud Plutarchum in uita Arati. *

Polemon natus in Laodicea, rhetor et sophista, præceptor Aristidis rhetoris: eius orationes quædam Græcæ in Italia extare feruntur.

Polemon iunior sophista, & ipse sub Commodo uixit. Suidas.

Polemonis regis tetrastichon libro 4. Anthologij, sectione 18.

Polla Argentaria Lucani uxor, poeticæ peritissima, maritũ iuuit in emẽdãdis tribus primis libr. Pharsaliæ. Huius meminit Martialis, & Statius libro 2. Syluarum. *

Polles philosophus, natus Aegis ciuitate Asiæ, scripsit Symbolica, de auspicijs, arithmetica, medicamina, &c. uide Suidam.

Polliani, aliàs Proliani, quatuor epigrammata leguntur lib. 2. Anthologij.

Polliani à Mulco uerba apud Cyprianũ,

in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Pollio grammaticus, scripsit περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἁμαρτανομένων.

Pollio Alexandrinus, cognomine Valerius, philosophus, edidit Collectanea Atticarum dictionum ordine alphabeti, & alia quædã philosophica. Suidas. Huius dictionariũ Suidæ Lexico accessit, ut inscriptio testatur. Claruit tẽpore Adriani imperatoris.

Polyænus Sardianus sophista, scripsit orationes forẽses, et causarũ forẽsium hypotyposes, Triũphi Parthici lib. 3. et alia. Suid.

Polyænus Rhetor Macedo, scripsit de Thebis, de acie instruenda libros 3. & alia. Suidas. Item stratagematum ad DD. Antoninum & Verum imperatores libros 8. quibus amplis. fœcundissimaq; rei militaris doctrina continetur, è Græco sermone in Latinum à Iusto Vulteio conuersi, ac Basileæ apud Io. Oporinũ excusi sunt an. 1550. Eius uerba citantur interdum à Ioan. Stobæo, Polyæni hexastichon libro 1. Florilegij, sectione 33. alibi additur prænomen Iulij, eodem libro, sectione 25. & 31.

Polybius Lyci filius Megalopolites ex Arcadia, præceptor Scipionis Aphricani, scripsit prolixam illam historiam Romanam libris 40. incipit autem ab exilio Cleomenis Spartani, et Philippi filij Persei, successioni Macedonum coniungens Romanorum res postea gestas. Quæ Polybij historiam sequuntur, Posidonius Olbiopolita sophista persequitur. Scripsit et Strabo Amasien. res Polybij historiam sequentes, libris 43. Suidas. Eius autem historiarum libri quinq;, Græcè & Latinè, Nicolao Perotto interprete, impreßi sunt Haganoæ apud Seceriũ, 1530. dein. apud Froben. Basileæ, et Hen. Petrum, sed latinè tantum. Eius historiarũ libri priores quinq; Perotto interprete, item epitome sequentium librorum usq; ad 17. Vuolfgango Musculo interprete, excusi sunt Basileæ Græcè et Latinè seorsim, anno 1549. cum indice copioso, apud Io. Heruagium. Fragmenta duo è sexto Polybij historiarum libro, de diuersis rerum publicarum formis, deq; Romanæ præstantia, Pompilio Amasæo interprete: impressa Bononiæ, 1543. Polybij historiarum Compendij libri octodecim, extant apud Diegum Hurtadum Venetijs, & in bibliotheca publica Augustæ Vindelicorum. Libellus de militia siue castrametatione Romanorum, Græcè et Latinè conscriptus per Ianum Lascarim, ex Polybij libris. uide in Iano.

Polybi, illustris medici, Hippocratis quondam discipuli & successoris, opuscula aliquot Græca cũ Hippocratis operibus impressa sunt. Eadem Latinè Albano Torino interprete exierunt Basileæ apud Io. Oporinum, 1544. sunt autem hæc: de tuenda ualetudine, seu de ratione uictus sanorum, lib. 1. de seminis humani natura lib. 1. de morbis siue affectibus corporis libri 2. quorum utriq; sua capita præmittũtur. Polybo' ne an Hippocrati ascribendus sit liber de morbis, siue paßionibus, Galenus dubitat in Commentario super aphorismum primum, sectione 6.

Polycarpus Ioannis apostoli discipulus, scripsit ad Philippenses epistolam. uide Hieronymum & Suidam. item ad magnum Dionysium Areopagitam, & ad alias ecclesias. Suidas. Beati Polycarpi martyris epistola, cum argumento per Iacobum Fabrũ, impressa cũ epistolis Ignatij, Basileæ apud Adam Petri, 1520.

Polycarpus epistolæ 4. & 12. apud Cyprianũ author, cũ aliquot alijs coepisco. li. 1.

Polycarpi ab Adrumeto uerba apud Cyprianum in sententijs episcoporũ de hæreticis baptizandis.

Polycrates Ephesiorum episcopus, cũ cæteris episcopis Asiæ, qui iuxta quandam ueterem

ueterem consuetudinem cum Iudæis decima quarta luna pascha celebrabăt, scripsit aduersus Victorem episcopum Romanum epistolam synodicam, in qua docet se apostoli Ioannis & ueterum authoritatem sequi. Inde excerpta quædam Hieronymus proposuit, nos breuitatis causa omittimus. Floruit temporibus Seueri principis.

Polycrates Athenien. rhetor uehemēs, qui post Anytum et Melitum Socratis accusationem scripsit. Polycratis cuiusdam scripta citantur apud Plutarchum in uita Alexandri Magni. Polydeucis de elegantia, & cuiusdam monachi librum extare audio Romæ in Vaticana bibliotheca Græcè: itē Polydeucen Furnutum de fabulis Græcorum, ibidem. Videtur autē idem esse Phurnuti liber, quem superius impressum haberi scripsimus.

Polydicus semel aut iterum à Stobæo citatur: legendum est autem Polyænus.

Polydori Vergilij Vrbinatis Dialogorū de prodigijs libri tres, impressi Basileæ apud Bebelium, 1531. Adagiorum tum sacrorum tum prophanorum, opus, impressum Basileæ apud Ioan. Frobenium, 1525. et rursus apud Bebelium, ibidem. Anglicæ historiæ libri 26. apud eundem, 1534. de rerum inuentoribus libri 8. quartò iam per authorē recogniti & locupletati. Est & alia inscriptio: De inuentoribus rerum libri 3. quibus adiecti sunt quinq;, instituta omnia nostræ Christianæ religionis, aliarum'ue gentium, ac eorum primordia docentes. Rob. Stephanus excudit Parisijs, & Bebelius Basileæ, cum eiusdem Polydori Commentariolo in Dominicam precem, anno 1536. Cratander etiam, & Frobenius antea impresserant Basileæ. Emendationes Gildæ lib. 2. de patientia lib. 2. de uita perfecta lib. 1. de ueritate et mendacio lib. 1. Chrysostomi uersiones. Claruit an. 1533. quo Chronicorum suorū Henrico Anglorum regi 8. dedicauerat opus.

Polyeuctus Comicus scripsit Heniochum fabulam, teste Athenæo. Suidas.

Polyidæ uersus aliquot citat Stobæus in laude paupertatis: qui in manuscripto codice emendatiore tribuuntur Euripidi.

Polymarcus epistolæ 2. apud Cyprianum author, cū aliquot alijs coepiscopis li. 1.

Ex Polyochi Corinthiasta senarios quosdam Athenæus refert libro 7.

Polyphili Hypnerotomachia, ubi humana omnia non nisi somniū esse ostendit, atq; obiter plurima scitu digna commemorat: excusa Venetijs ab Aldo.

Polystrati hexastichon libro 3. Anthologij, sectione 5.

Polyzeli Comici fabulæ feruntur, Lauacra, Demotyndareos, Musarum natiuitas, Dionysij natiuitas, Veneris natiuitas. Suidas. Athæneus etiam Rhodiaca eius allegat.

Polyzeni Rhodij scripta citantur apud Higinum. *

Pomperius natione Maurus, cōposuit de natura animæ & qualitate eius, & de resurrectionis eius specialitate, in hac uita fidelium, & generali omnium hominum, libros 8. item, de contemptu mundi ac rerum transiturarum hortatorium, & alium de uitijs & uirtutibus. Gennadius. Pomerij (aliàs Ponserij) sermones impressi Coloniæ apud Quentel.

Pompeij Macri senarij 6. apud Stobæum, in sermone de pueris. Pompeij distichon libro 4. Anthologij: & hexastichon lib. 1. licet ibi aliàs legatur Marci iunioris. Pompeij iunioris hexastichon lib. 3. ibid.

Pompilius Amasæus, Romuli Amasæi filius, fragmenta duo è sexto libro historiarum Polybij Latina fecit. Excusa sunt Bononiæ, 1543.

Pomponius epistolæ 2. & 4. & 12.

apud Cyprianum autor, cum alijs, lib. 1.

Pomponius Atticus: uide Cor. Nepos.

Pomponij Gaurici librũ de sculptura, Petreius excudit Norimbergæ.

Pomponij Læti de Romanorum magistratibus, sacerdotijs, iurisperitis, et legib. libellus, impressus Moguntiæ, et Basil. apud Brylingerum, 1538. Eiusdem de antiquitatibus urbis Romæ libellus, excusus Basileæ apud Platterum, 1538. cum alijs diuersorum scriptis eiusdem argumenti, de exortu Maomethis liber, excusus Basileæ apud Hen. Petrum. Eadem omnia (præter librũ de Maomethe, & insuper Romanæ historiæ Compendium, ex multis dispersis apud scriptores locis in unum corpus collectum, ab interitu Gordiani iunioris usq; ad Iustinum III. & epistolæ aliquot familiares ad M. Antoniũ Sabellicum, & Ang. Politianum, & uita eius per M. Antonium Sabellicum. impressa sunt Argentorati apud Schurerium, 1515. Scripsit etiam de arte Grammatica, primo suo tyrocinio ex ueteri Grammaticorũ forma librum, excusum in Italia. & uitam Salustij, cuius libros quoq; emendauit. quæ etiã impressa habentur. Cum Varrone diu luctatus est, ut in integrum restitueret.

Pomponij Melæ, natione Hispani, ex Mellaria Beticæ oppido de situ orbis libri 3. impressi Venetijs ab Aldo, item Florentiæ, & Basileæ apud Rob. Vuinter, cum scholijs Petri Oliuarij, &c. et rursus ibidẽ cum tabulis Geographicis. D. Ioachimus Vadianus conijcit eum uixisse Claudij imperatoris tempore.

Pontiani hexastichon libro 4. Florilegij Græci, sectione 9.

Pontiani Papæ decreta, cum reliquorum pontificum decretis impressa.

Ponticus antiquus poeta haud ignobilis fuit, cuius aliquoties meminit Propertius. Gyraldus.

Ponticus Virmius (aliàs Virunius) patria Taruisinus, philosophus, scripsit in Claudianum commentaria. in Ioannis Sacrobustensis sphæram commentaria. de obscuris authorum locis & corruptis nominibus, libros tres. de miseria literarum lib. 2. carmine. de laudibus Beatricis Mediolanensis reginæ, librum unum carmine. Elegiarũ & Epigrammatũ li. 2. in Brotemata Chrysoloræ commentarium. in Achilleida Statianam commentarium. in Ouidianam meta. commentaria. in Vergilij opera commentaria. de arte diuinandi lib. 16. odyssæam Homeri transtulit in Latinum. Hymnorũ eiusdem Homeri li. 4. Euripidis tragœdias sex. in medicina traduxit Theophilum de pulsibus & urinis. item Aeneum de pulsibus & urinis. inuectiuarum lib. 1. de intitulationibus lib. 1. Apollonij argonautica in Latinũ uertit in lib. 4. alia quoq; multa & Latina fecit, & emisit. Libanij de scribendis epistolis opusculum, Pontico Virunio interprete, extat impressum, cum alijs quibusdam. Vixit sub Ludouico Sphortia.

Pontius Paulinus. uide Paulinus.

Pontius diaconus Cypriani, usq; od diẽ passionis eius, cum ipso exiliũ sustinens, egregium uolumen uitæ & passionis Cypriani reliquit. Hieronymus. apud Trittemium nõ rectè legitur Pontinus. addit autem, cum floruisse anno salutis 240. libellus hic de passione Cypriani, impressus est in frontispicio operum ipsius Cypriani.

Porcellius poeta Neapolitanus (uerùm ipse Romanus dici malebat) tantum carmina, quib. omnia refersit, natura faciebat, nõ tam bona, quàm facilia, et penè extemporalia. cui uiro admirator nõ defuit Fredericus Vrbini dux, qui res suas ab eo conscribi uoluit. Raph. Volaterranus. Porcellij, Basinij, & Trebani, poetarum opuscula Colinæus excudit Parisijs, 1539.

Por-

Porphyrionis *grammatici commentarij in Horatium, impressi & aliàs, & anno* 1545. *Basil. apud* Hen. Petrũ, *cũ* Acrone *in eũdem, adiectis etiã carminibus* Horatij.

Porphyrogenetæ *regis* Constantini *epitome de alimentis, Græca, asseruatur* Bononiæ *in bibliotheca* S. Saluatoris.

Porphyrius, *qui cõtra* Christianos *scripsit, propriè uocabatur* βασιλεύς, Tyrius *philosophus, discipulus* Amelij Plotini *discipuli, præceptor* Iamblichi, *tẽpore* Aureliani *ad* Diocletianũ *usq;, libros scripsit quàm plurimos in philosophia, rhetorica et grammatica. uide plura apud* Suidam *scripta eius enumerantem: item apud* Lilium Gyraldũ *in uitis poetarum.* Eius *autem* Isagoge *in* Aristotelis *organum, siue de quinq; uocibus, ubiq;* Aristotelis *organo præponi solet. liber* Homericarum *quæstionũ, & alius de* Nympharum *antro in* Odyssea, *impressi ab* Aldo Venetijs: *et* Argentorati *à* Ribelio, *cum commentarijs Græcis anonymis in* Homerum, 1539. *& seorsim* Romæ, *aut* Florentiæ. *Liber de diuinis & dæmonibus, Latinè opinor excusus ab* Aldo, *cum alijs quibusdam. Fragmentum quoddam ex* Porphyrio *de animæ descensu atq; ascensu, à* Marsilio Ficino *decerptum, cũ* Mercurio Trismegisto, *&c. in calce impressum est,* Basileæ *apud* Bebelium, 1532. *in* Aristotelis *categorias expositio per interrogationem et responsionem, impressa* Parisijs 1545. *Latinè reddita, ut puto. expositio in Musicam* Ptolemæi *Latinè extat, nescio an impressa.* Diegus Hurtadus Venetijs, Porphyrij *opuscula Græca habet in prædicamenta, de abstinentia ab animatis. de ascensib. ad intelligibilia. introductio in* Ptolemæi *Apotelesmaticã, quæ pars est astrologiæ. interpretatio* Harmonicorum Ptolemæi, *Comment. in primũ musicæ* Ptolomei. *& partem secundi. Cõmentaria Græca in* Quadripartitum Ptolemæi, *extant* Venetijs *manuscripta. liber de prosodia Græcus, seruatur ibidem in bibliotheca* SS. Ioannis *&* Pauli, *manuscriptus.* Porphyrij *logica sine principio, Græcè extant* Romæ *in* Vaticana. Plotini *uita, authore* Porphyrio, *cũ* Plotini *operibus à* Marsilio Ficino *Latinitate donatis, impressa est, ut suprà dixi.* Ex *libro de anima, & alijs, citantur fragmenta quædam in locis* Stobæi.

Porphyrius *quidam poeta* Latinus, Cõstantini *ætate floruit: uide* Gyraldum.

Portij Latronis, *antiqui scriptoris, declamatio contra* L. Catilinã, *impressa cum* Salustij *historijs.*

Posidippus Cassandreus *Comicus, tertio post* Menandri *mortem anno fabulas circiter* 30. *exhibuit populo.* Suidas. *Citantur ab* Athenæo *Comœdiæ eius.* 8. *& epigrammata eius aliquot in* Anthologio *leguntur. Allegat &* Stobæus. *1

Posidonius *quidam* Pompeij *res gestas descripsit, & alia quædam, cuius fidem arguit* Æneas Syluius *in descriptione* Asiæ *capite* 18. *in fine.*

Posidonius Afer, *episcopus* Calamensis, *scripsit uitam sancti* Augustini *lib.* 1. *indiculum librorum eius li.* 1. *Claruit anno* 430.

Posidonios *quatuor, cum ipsorum scriptis* Suidas *commemorat.* Athenæus *etiam* Posidonij Apamensis *historiã sæpe allegat.*

Posidonij *philosophi historiæ citantur apud* Plutarchum *in uita* Marcelli *&* Pauli Æmilij. *1

Posidonius *calumnias quasdã aduersus* Iudæos *scripsit, ut meminit* Iosephus *li.* 2. *cõtra* Appionem. *In* Aetij *medici libris citãtur* Posidonij *fragmẽta, de phrenitide, de lethargo, de caro, de cõmate, de uertiginosis, de mania, de melãcholia, de ephialta, de epilepticis, alicuius mẽbri uitio: curatio senũ et puerorũ epilepticorum, item decrepitorum & infantium: de morsis à carne rabido.*

Posis

Posis Magnes scripsit Amazonidem, et de Magnetibus. Athenæus.

Potamon Mitylenæus rhetor, filius Lesbonactis, docuit Romæ sub Tiberio, &c. uide Suidam.

Pratinas Phliasius poeta Tragicus, uide Suidam. Athenæus citat eius Dymanas, siue Caritidas.

Praxilla Sicyonia allegatur ab Athenæo libro 13. Scripsit autem uaria carmina, in quibus Adonidē inter cætera reducit ab inferis, interrogatum quid apud superos pulcherrimū reliquerit. uide Erasmum Rot. in prouerbio, Stultior Praxilla.

Primasius episcopus Africanus, & ut quidā uolunt, beati Augustini quondam discipulus multa dicitur cōposuisse opuscula, ex quib. extare dicuntur contra hæreses ad Fortunatum episcopū li. 3. in Apocal. lo. ad Castorium li. 5. de libro Apocal. B. Ioā. Eius Commentarij in Apocalypsin ex illegibili scriptura antiqua, impressi Basileæ, 1544. apud Robertum Vuinter. in epistolam ad Romanos impressi, 1537. apud Gymnicum Coloniæ. Gryphius Lugduni publicauit Primasij commentarios in epistolas Pauli, et in Apocalypsin. Claruisse aiunt an° Do. 440.

Primus epistolæ 4. & 12. apud Cyprianū author, cum aliquot alijs coepiscopis li. 1.

Primi Felicis à Migirpa uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Priscianus grammaticus, patria Cæsariensis, scripsit ad Iulianum patricium. de octo partibus orationis libros 16. de constructione earundem lib. 2. de duodecim primis Aeneidos librorum carminib. de accentibus tam nominum quàm uerborū. de ponderibus & mensuris. de præexercitamentis rhetoricorum ex Hermogene. de uersibus comicis: de declinatione nominum liber. His accedit, Rufini, uiri doctissimi, Grammatici Antiochensis, commentarium de metris comicis & oratorijs numeris. Hæc etiam impressa Parisijs & Coloniæ 1538. Hermogenis ad oratoriam præexercitamenta, interprete Prisciano, impressa seorsim Parisijs apud Colinæum, 1526. Quæ Græcè ab Hermogene scripta sunt, intercidisse puto. Scripsit etiam de Naturalibus quæstionibus ad Cosroen regem Persarum lib. 1. referente Tritemio, qui Priscianum claruisse ait anno Domini 440. Prisciano quidam falsò hactenus adscripserunt trāslationem operis Dionysij Afri de situ orbis, cum ea sit Rhemnij Palæmonis Grammatici.

Prisciani philosophi Lydi expositio librorum Theophrasti de sensu, phantasia, et intellectu, Græcè cum eisdem impressa est Basileæ, apud Ioan. Oporinum: & primum in Latinum uersa (nescio quo interprete) Venetijs apud Aldum.

Priscilianus, Abilæ episcopus, qui factione Hylatij & Ithacij, Treueris à Maximo tyranno cæsus est, edidit multa opuscula, de quibus ad nos aliqua peruenerūt, et c. Hieronymus.

Priscus Iabolenus, uetus I. C. scripsit ex Cassio libros 15. Epistolarum li. 14. ad Plautium lib. 5.

Priscus Panites genere, sophista, Theodosij iunioris epistolarum magister fuit, orator ab eo in Scythiam missus, ad Attilam Hunnorum regem. Scripsit historiam Constantinopolitanam, & ipsius Attilæ, libris 8. & declamationes, & epistolas. Suidas. Hæc historia hodie in bibliotheca Vaticana continetur. Raph. Volaterranus. Citatur in memorabilibus Baptistæ Fulgosi.

Priscus epistolæ 2. apud Cyprianum author, cum aliquot alijs coepiscopis de hæreticis baptizandis, lib. 1.

Priuatianus epistolæ 2. apud Cypriani author

author cum aliquot alijs coepiscopis, lib. 1. Apud eundem in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis, leguntur uerba Priuatiani à Suficula, & Priuati à Sufibus.

Proba Falconia Romana, Adelphi pro consulis uxor doctißima, cum Vergiliũ poetarum Latinorum principem mente teneret, eius libros solicitè percurrens, scripsit Vergiliocentones, hoc est carmen ex diuersis Vergilij uersibus & hemistichijs consarcinatum, continens descriptionem ueteris et noui testamenti: libellus excusus est Francofurti apud Petrum Brubachiũ, cum alijs, anno 1541. & separatim Basileæ, apud Iac. Parcum anno 1346. Claruit autem anno Do. 430. Vide Eudoxiam.

Probi catholica, liber inuentus in Italia, in cœnobio Bobij oppidi, circa annũ 1490. ut meminit Raph. Volaterranus in eius oppidi mentione. Nescio an fortè sit Probi grammatici, cui Valerius prænomen est, ut infrà dicetur.

Prochori Cydonæ hieromonachi scripta quædam Græca extant Romæ in Vaticana bibliotheca, nempe, Proœmiũ in quæstionem de lumine, capita undecim de lumine in Thaborio, & capita quædam dialectica de eodem lumine: Liber de essentia & operatione, cum contradictionibus Io. Cantacuzeni. Tractatus de attributis S. Ioannis theologi & euangelistæ. periodi siue miracula per Prochorum discipulum eius scripta, unum ex septem, & consobrinum Stephani protomartyris: Græcè in Italia.

Procli Constantinopolitani episcopi epistola de fide, ad uenerabiles & sanctos episcopos, presbyteros, et archimandritas per Armeniã, impressa Basileæ 1528. apud Henric. Petrum. In ea refellit præcipuè hæreses Theodori Mopsuestenæ ciuitatis episcopi, Sabellij, & Nestorij, de trinitate & Christi natura male sentientium. Eadem epistola Græcè & Latinè impressa est Parisijs apud Guillardũ. Fuere & alij Procli Constantinopolitani episcopi. Procli uerba multa referuntur ab Epiphanio.

Proclus Lycius, discipulus Syriani, ac Plutarchi Nestorij philosophus Platonicus, permulta scripsit philosophica & grammatica: Commentarios in totum Homerum, in Hesiodi opera & dies, περὶ χρηστομαθίας βιβλία γ, περὶ ἀγωγῆς β. in Remp. Platonis lib. 4. in Orphei theologiã. Symphoniã Orphei Pythagoræ, et Platonis. De oraculis libros 10. De dijs apud Homerum. Epicheremata contra Christianos 18. Librum Metroacũ. Suidas. Idem in Hegia Procli meminit. uide Proculus. Procli Epicheremata 18. contra Christianos, quibus mundum ingenitum & incorruptibilem esse contendit, cum refutatione per Ioan. Grammaticum, extant impressa. uide in Ioan. Grãmatico. Procli Diadochi libellus de sphæra, siue de circulis sphæræ, impressus Græcè & Latinè Parisijs apud Vuechelum, & Argentorati apud Rihelium, & alibi sæpe, ut cum Hygino Basileæ, et ibidem cum Arato Græcis commentarijs explicato, apud Vualderum. De usu astrolabij Proclus paucißima quædam reliquit: Viues. Conuertit ea Georgius Valla, ut suprà est dictum. Enarrationũ in primũ Euclidis libri 4. impreßi Basileæ cum Euclide Græco. Hymni quatuor Græci à Proclo Lycio compositi, unus in Solem, duo in Venerem, & alius in Musas, post Orphei hymnos impreßi habentur. Eos Gyraldus confusis nominibus Laodicensi tribuit. Procli Diadochi hypotyposis astronomicarum positionum, quæ est omnium quæ in Almagesto Ptolemæi demonstrantur compendiũ, Georg. Valla Placentino interprete, impressa Basileæ cum Cl. Ptolemæo Latino, 1541. Compendiaria de motu disputatio, posteriores quinq; Aristotelis de auscultatione

naturali libros: impressa Basileæ, apud Bebelium, 1531. & rursum Argentorati apud Ribelium cum Latina uersione Iusti Velsij. Excerpta quædam per Marsilium Ficinum ex Græcis Procli commentarijs in Alcibiadem Platonis primum, de anima & dæmone: item libellus de sacrificio & magia, eodem interprete: impressus Basileæ, apud Bebelium, 1532. cũ Mercurio Trismegisto, etc. Interpretatio in opera & dies Hesiodi, quæ circa theologiam ethnicam ferè & allegorias uersatur: impressa cum Græcis diuersorum commentarijs in opera Hesiodi, Venetijs 1537. Commentariorum in Platonis Timæum libri 5. totius ueteris philosophiæ thesaurus, in eiusdem Politicen difficiliorũ quæstionum aliquot per capita cum suis argumentis enarratio, præsertim earum quæ ad poesin, & fabulas poetarum, in primis Homeri, pertinẽt: impressa Basileæ, 1534. cum Platone Græco. Epitomen autem harum quæstionum, ex Conradi Gesneri uersione, excudit Froschouerus Tiguri. Scripsit præter hæc alia multa, quæ nondum impressa, seruantur in diuersis bibliothecis: ut est eius Christomachia, quæ conditur in Vaticana bibliotheca Romæ. de theologia secundum Platonem lib. 2. & institutio theologica elementaris in sermones 6. diuisa: ibidem, & apud Diegum Hurtadum Venetijs, item Augustæ Vindelicorum in bibliotheca, extant. Inuenitur & huiusmodi titulus in catalogo quodam: Declaratio theologicæ institutionis, cuius capita sunt 211. subiectis statim his uerbis: πρὸς τὸ μὴ συναρπάζεσθαι τοὺς ἀναγνώσκοντας ὑπὸ τῆς ἐπιφαινομένης αὐτῇ πειθανάγκης, καὶ σκανδαλίζεσθαι κατὰ τῆς ὑγιοῦς ἡμῶν πίστεως. Apparet autem sensus imperfectus. Hæc institutio aliàs inscribitur, Propositiones metaphysicæ 211. & fertur etiam Latinè extare. Ad hæc in Platonis Parmenidem libri 3. in Cratylum parecbolæ, in Platonis Alcibiadem primũ explicatio, in Parmenidem sermones sex, in libros de repub. supersunt apud Diegum Hurtadum Venetijs. Feruntur & in Aristotelis quædam, scripta Procli extare Romæ in Vaticana. Procli et Theonis tabulæ quædam in astronomia Græcè extant: forsan aliæ, quàm Hypotyposes.

Proclus Mallotes è Cilicia philosophus Stoicus scripsit cõmentarium in Diogenis sophismata, & ad Epicurum. fuit & alter Proclus Mallotes, & ipse Stoicus. Suidas.

Proclus, Procleius cognominatus, Themistionis filius, ex Laodicea Syriæ, hierophanta, scripsit theologiam in Pandoræ fabulam apud Hesiodum, in aurea carmina, in Nicomachi introductionem arithmeticæ, & alia quædam Geometrica. Suidas.

Procli Sophistæ liber Græcus de epistolico charactere, extat Romæ in Vaticana.

Procopius, Cæsariensis ex Palæstina, rhetor & sophista, scripsit historiam Romanam, bella uidelicet Belisarij, quæ circa Romam & per Libyam gesta sunt. Scripsit alterum quoq; librum appellatum anecdota, de rebus ipsius indubiè non uulgaria continentem. nam titulus indicat, non in hoc scriptum ut ederetur: ut sint operis utriusq; uolumina nouem. Liber Procopij qui uocatur ἀνέκδοτα, conuicia atq; comicos morsus in Iustinianum Cæsarem continet, & eius coniugem Theodoram, atq; adeò in ipsum Belisarium & illius uxorẽ. Suidas. Eius de reb. uel bello Gothorũ lib. 3. Christophoro Persona interprete. de bello Persico lib. 2. & alij duo de bello Vandalico, Raph. Volaterrano interprete, impreßi Basileæ apud Heruagium, 1531. cum alijs. Libri septem historiarum iam dicti, extãt etiam Græcè in Vaticana bibliotheca Romæ: et apud Diegum Hurtadum Venetijs. orationes quædã Procopij, impressæ Moguntiæ, 1538. de Iustinia-

nis:

ni imperatoris ædificijs libri sex, Francisco Granueldio interprete, cum scholijs Theodorici Adamæi, excusi sunt Parisijs. uide in Franc. Craneueldio, et in Theodoro Cynopolita. Procopij sophistæ epistolæ aliquot, mirè elegantes, impres. ab Aldo, in uolumine Græcarū epistolarū. Scribit aūt ad Philippum fratrem, Hieronymum, Macarium, Sozomenum, Pancratium, Castorem, Zachariam, Eliam episcopum, &c. Vtrum uerò à Procopio Gazæo, an Cæsariensi scriptæ sint, nescio: quoniam utriq; tribuitur sophistæ cognomen.

Procopij Gazæi sophistæ (cuius meminit Photius patriarcha) Commentarij Græci in aliquot ueteris Testamenti libros, extant apud Diegum Hurtadum, nempe in Genesin & Exodum, in Esaiam prophetam. Alibi etiam in libros Mosis, siue Penteuchū.

Procopius comes & magister memoriæ sub Theodosio, operam suam cōtulit ad codicem Theodosianum.

Proculus uetus I. C. scripsit epistolarum libros 8.

Proculi (id est Procli Lycij, de quo suprà) liber de causis, impressus Latinè cum Thomæ Aquinatis commentario Venetijs apud Scotū, 1505. cū alys eiusdem Thomæ in Aristotelis parua naturalia cōmentarijs.

Prodicus ex insula Ceo, physicus, æqualis Democrito. Meminit eius Suidas, & sententias quasdā eius alicubi refert Stobæus.

Promatidæ Heracleotis hemiambos citat Athenæus.

* Promathius scripsit historias Italicas, quæ citātur apud Plutarchū in Romulo.

Prosdocinus de Comitibus, scripsit in 2. Decretal.

Prosdocius I. C. uide Tribonianum.

Prosper episcopus Reginensis, post Fauentium, natione Aquitanicus, scripsit epigrāmatum lib. 1. de uita contemplatiua li. 3. de libero arbitrio li. 1. ad capitula Gallorū responsiones lib. 1. ad obiecta Vincentianorum lib. 1. ad excerpta Genuensiū lib. 1. summam grandem. 330. positionū lib. 1. contra Caßianū de lib. arbit. lib. 1. Chronicon historiarū li. 1. epistolarū ad diuersos lib. 1. de illustribus uiris lib. 1. de captiuitate Romæ lib. 1. epistolæ quoq; papæ Leonis aduersum Eutychen, de uera Christi incarnatione ad diuersos datæ, ab ipso dictatæ creduntur. Gennadius: apud quē uide plura, & apud Gyraldum in uitis poetarū, qui etiam de prouidentia Dei lib. 1. ab eo scriptū testatur, et alterū de ingratis, heroico carmine. Eius temporum cōtinuatio, incipiens ab an. 382. (eousq; enim ab Hieronymo producta erat historia) usq; ad annū 447. impressa Basileæ apud Hen. Petrū, cū Eusebij et aliorū Chronicis. Alicubi etiā legitur, extare librū eius de temporibus ab Adamo usq; ad seculū suū. de prædictionibus & promißionibus Dei liber in 3. partes sectus, impressus. itē de uita solitaria. epistola ad Augustinū de reliquijs Pelagianæ hæreseos, habetur Tomo 7. operum Augustini. aduersus collucatorē Pelagianum de libero arbitrio liber: Hen. Petrus Basileæ, 1528. in antidoto cōtra hæreses. Prosperi epigrammata aliquot, cum Sedulij paschalij opere impressa, apud Vuesth. Basileæ: sunt aūt hæc, de diuinis scripturis, de oratione Domini, de laudando Deū, de accelerãda conuersione, de timore, de uirginitate, de modo habendi, de diuitijs, de uera bonitate, de mali impunitate, de gaudio recto. Eius quædam opera excusa Coloniæ anno 1536. & 1540. et item Lugduni apud Gryphium, 1539. Claruit anno 406. secundum Tritemium, uel ut alij uolunt, 454.

Prosper Calanus è Sarzana Hetruriæ urbe oriundus, medicus, scripsit de tuēda ualetudine ad Herculem Gonzagam cōmentarium. Paraphrasim in Galeni librū de na-

turalibus facultatibus. Enchiridion de cautione à uenenatis, Clementi VII. pont. max. Duodeuiginti commentaria, per quæ ipse totidem illustribus & potentibus uiris in uarios morbos consilium dedit. Eius Paraphrasis in Galeni libellum de inæquali intemperie, impressa seorsim Lugd. à Gryph. Epistolæ quamplurimæ diuersis amicis de curatione certarum ægritudinum missæ, & uaria eius scripta in re medica, impressa apud Gryphium Lugduni, 1538.

Protagoras præceptor Isocratis, libri eius ab Atheniẽsibus exusti sunt, quòd de dijs dubitarent. Vide Suidam.

Proterius episcopus Alexandrinus, scripsit ad S. Leonem Papam, de celebratione paschæ epist. 3. ad Hilariũ de eadẽ re epist. 1. Epistolas plures ad diuersos. & quædam alia. Claruit anno 460.

Proxenas scripsit de republica Lacedæmoniorum. Athenæus.

Prochodromi Theages & Pericles Romæ extant Græcè.

Ptolemæus, naturalis magiæ scriptor. Vide in Zoroastre.

* Ptolemæi Anticlidis scripta citantur apud Plutarchũ in uita Alexandri Magni.

Ptolemæi quinq;, omnes Grãmatici, à Suida commemorantur cum suis scriptis, & unus Cytherius uersificator. ab Athenæo allegatur Ptolemæi regis historiarum lib. 24. Ptolemæi filij Agesarchi, historiæ de Philopatore: & Ptolemæus Aristonici. Ptolemæi tetrastichon lib. 1. Anthologij, & distichon lib. 3. Ptolemæi uerba ad Floram, in operib. Epiphanij cõtra hæreses quære.

Ptolemæi de Hispania liber, qui dictus est Argerzelli introductorius, &c. extat manuscriptus.

Ptolemæus Lagi, historiam regis Alexandri scripsit.

Ptolemæus Lucensis, scripsit magno uolumine historiam pontificum Romanorum, & breuiter attingit uiros, qui temporibus singulorum claruerunt, usq; ad Cœlestinũ V. cuius temporibus se dicit fuisse, anno 1273. Raph. Volaterranus.

Publicolæ epistola ad D. Augustinum, petens quæstionum aliquot explicationem, numero 153. inter D. Augustini epistolas.

Publij Cornelij Taciti equitis Romani, Historiæ Augustæ, siue Annaliũ ab excessu Augusti lib. 16. per Beatum Rhenanum recogniti. Castigationes suis quæq; libris adduntur. Eiusdem libellus de Germanorum populis, moribus ac situ. Dialogus de oratoribus, in quo Ciceronis Brutum imitatur. Vita Iulij Agricolæ soceri sui. Accessit etiã ab operis initio thesaurus constructionum, locutionumq;, et uocum Tacito solennium, citatis etiam ex Liuio plerunq; testimonijs, item aliorum in hunc autorem antè editæ annotationes, præfationesq;, siue Phil. Beroaldi, seu Andreæ Alciati. Frobenius excudit Basileæ, 1533. prius autem Aldus Venetijs excuderat.

Publij Fausti Andrelini Foroliuiensis poetæ, epistolæ prouerbiales & morales, excusæ Argentorati, anno 1517. & rursus 1519. Poemata eius publicata, Eclogæ 4. Disticha, quæ & seorsim cum commentario Lugduni à Pagano impressa sunt. Idem opus aliàs inscribitur hecatodistichon, excusum Parisijs anno 1525.

Publij Francisci Amerini in parentalia Platinæ carmina, in fine operum ipsius Platinæ.

Publius Furius Anthinus, uetus I. C. scripsit partis edicti libros 5.

Publius Iubentius Celsus, uetus I. C. scripsit libros 39. Digestorũ. uide Iuuentius Celsus, in uitis Bernardini Rutilij.

Publij Lentuli Pub. fi. proquæstoris ad Ciceronem epistola libro 12. Familiarium.

&

& alia ad S. P. Q. R. ibidem.

Publij Ouidij Nasonis opera, impressa Venetijs apud Aldum, cum annotationibus in omnia Ouidij opera: & Basileæ, apud Hen. Petrum, 1532. adiectis etiam fragmentis quibusdã ex libris quæ periere Epigrammatum, & carmine ad Pisonem: item cum annotationibus Glareani, apud eundem. Sũt autem hæc eius poemata: Metamorphoseon libri 15. Fastorum lib. 6. Tristium libri 5. de Ponto libri 4. Heroidũ epistolæ amatoriæ, de arte amandi libri 3. de remedio amoris libri 2. in Ibin, Consolatio ad Liuiam Augustam, de morte Drusi Neronis, filij eius qui in Germania morbo perijt. de nuce elegia. de medicamine faciei. de pulice elegia, quã constat nõ esse Ouidij. de philomela elegia, nec ea quidem Ouidij: fragmenta quædam ex epigrãmatis nuper inuenta. ad Pisonem carmen heroicum, ad quem extat & Horatij ars poetica. Sunt qui affirment, sex etiam reliquos Fastorũ libros ætate nostra inuentos esse. Præter enumerata composuit etiam Germanicũ triumphum, Medeam tragœdiam: Halieuticôn, siue de piscibus librum inchoatum, cuius fragmentum nuper impressum est à Gryphio Lugduni, cum Gratio de uenatione, & alijs. Item lingua Getica libellum de laudibus Cæsaris. Qui plura cognoscere cupit de Ouidio, uitam ab initio operum eius editam legat. Metamorphoseon opus præclarißimum (sic enim uocat Lactantius) seorsim excusum reperitur, cùm alibi, tum Coloniæ à Gymnico, 1534. cum Gyberti Longolij annotationibus per margines. Omnia Ouidij quæ habentur opera, cum diuersorum commentarijs, annotationibus ac scholijs, excusa sunt Basileæ apud Heruagium, anno 1550. ex emendatione Iacobi Micylli.

Publij Porcij poema de pugna porcorum, uersibus hexametris, impressum. Incipiunt autem omnes dictiones à p litera. Argentinæ.

Publij Rutilij Lupi de figuris sententiarum liber 1. ex Græco Gorgia uersus, & alter de figuris elocutionis: impressus Basileæ, 1521. à Frobenio, cum alijs aliquot de figuris & rhetoricis libellis. Extant & uersus quidam Rutilij, quorum meminit Pontanus in epistola ad finem Tomi 3. operũ suorum. de Publio Rutilio I. C. uide in uitis Bernardini Rutilij.

Publij Syri mimi quidam, uersiculi senarij morales, Publiani dicti, et falsò quondam Senecæ inscripti, inter opera Senecæ excusi sunt. uide Raph. Volaterran.

Publij Terentij Afri comœdiæ sex, quarum postrema editio cum diuersis annotationibus, impressa est Basileæ apud Bryllingerum, et alibi. Vita ipsius per Ael. Donatum descripta, ubiq; fabulis eius præponi solet. Phormionem & Hecyram uertit ab Apollodoro: sed Andriam, Eunuchum, Adelphos, & Heautontimorumenon, à Menandro. uide Liliũ Gyraldum in Vitis poetarũ.

Publij Vatinij imperatoris epistolæ 2. ad Ciceronem libro 5. Familiarium.

Publij Vellei Paterculi Historiæ Romanæ duo uolumina, ad M. Viniciũ Cos. progenerum Tiberij Cæsaris, per Beatum Rhenanum Selestadien. ab interitu utcunq; uindicata, Ioan. Frobenius excudit Basileæ, 1520. Accesserũt in calce castigationes quædam Ioan. Alberti Burerij. Beatus Rhenanus præfatur, & uitam autoris describit.

Publij Vergilij Maronis opera, sæpißime impressa cùm alibi, tum Basileæ apud Brylingerum, cum plurimis diuersorum annotationibus. & Venetijs cum Nicolai Erythræi indice, ut suprà dictum est. Sunt autem hæc: Bucolicorum eclogæ 10. Georgicorum libri 4. Aeneidos libri 12. quibus decimumtertium subtexuit Maphæus Vegius.

his accedunt uaria poemata, partim anonyma, partim Vergilij. in obitum Vergilij: laudes hortuli, senarijs. de uino & Venere, de liuore, de cantu Sirenum, de natali die, de fortuna, de Orpheo, de seipso, de ætatibus animaliũ, de ludo, de ærumnis & laborib. Herculis. Argumenta 12. librorum Aeneid. de Musarum inuentis, elegia in Mecœnatis obitum, epithaphia uirorum illustrium, de speculo, mira experientia, de quatuor temporibus anni, de ortu solis, de litera Pythagoræ, de signis cœlestibus, summa Bucolicorum, Georgicorum, et Aeneidos. Argumenta 12. librorum Aeneidos, quæ Ouidio Nasoni adscribuntur. Est et non. uir bonus. elegia de rosa, falsò quondam adscripta Ausonio. Culex. Diræ, id est carmen execratorium, ad Battarum. Aetna, Ciris ad Messalã. Moretum, siue descriptio condimenti sic dicti. Copa saltatrix puella. Epigrammata in Priapum, quæ quidam Vergilio, quidam Ouidio, pleriq; diuersis adscribũt. Vitam Vergilij per Ael. Donatum descriptã habemus, quæ cum Commentarijs in Vergilium excudi solet. Vide etiam Gyraldum.

Publij Victoris de locis & regionibus urbis Romæ libellus, siue tabulæ: Aldus excudit Venetijs, & Platterus Basileæ, 1538. cum Pomponio Læto de antiquitatibus Romæ. Meminit huius libelli Petrus Crinitus lib. 8. cap. 5.

* Publij Volumnij carmina citãtur apud Plutarchum in uita Marci Bruti.

Pudentiani à Cniculi uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporũ de hæreticis baptizandis.

Pupperi Gocchiani de libertate Christiana liber, impressus.

Pusilli à Lamasba uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Puteolanus uetus I.C. scripsit librum Assessorum aliquot.

Pyamonis collatio de tribus antiquis monachorum generibus, & quarto nuper exorto, impressa cum Ioan. Cassiani Collationibus.

Pylades Brixianus transtulit Genealogiam Hesiodi uersibus Latinis, libris 5. Oporinus excudit Basileæ, cum Hesiodi operibus Græcis & Latinis, &c.

Pylades Cilix scripsit de saltationibus, Italica, Comica, & Tragica. Suidas.

Pynufij sermo de satisfactione pœnitentiæ, cum Ioan. Cassiani Collationibus.

Pyrandrus scripsit aliquot libris Peloponnesiacarum rerum historias, ex cuius libro quarto Plutarchus cap. 70. Agamẽnonis, Cassandræ et Orestis historias recitat.

Pyrgion scripsit de legibus Cretensium. Athenæus.

Pyrrhon Eliensis, citatur ab Athenæo. uide Suidam quoq;.

Pyrrhus Epirotarum rex scripsit regiorum commentariorum libros, qui citantur apud Plutarchum in eius uita.

Pysandri scripta citantur apud Higinũ.

Pythagoræ librum de rubro mari, Athenæus allegat. Symbola, siue Carmina aurea, quæ circumferuntur nomine Pythagoræ, suprà dixi à Philolao esse conscripta. Vide Suidam, & Diogenem Laertium. epistoliaetiam quædam Pythagoræ extant, impressa ab Aldo.

Pythei sentẽtias citat Plutarchus, in uita Thesei, et Demosthenis.

Pythermi Ephesij historiam Athenæus allegat: item Pythæneti librũ de Aegina.

Pythocles Samius, scripsit libros Georgicorum. ex cuius libro tertio Plutarchus in parallelis minoribus Hegesistrati et Clementis historias transcripsit.

Pythonis rhetoris Byzantij meminit Suidas: sed nihil ab eo scriptũ cõmemorat.

Q. V.

Quadratus Atheniensis post Publium martyrem episcopus, cum esset doctor insignis, scripsit inter alia pro Christianis ad Adrianum principem plenum instructione Apologeticum, lib. 1. & alia nobis incognita. Hæc Trittemius ex D. Hieronymo. Claruit anno 120.

Quietus epistolæ 4. apud Cyprianum autor, cum aliquot alijs coepiscopis, lib. 1.

Quieti à Burus uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Quintilij (aliàs Quintiliani) citantur in libris Constantini de re rustica.

Quintij Aemiliani Cimbriaci carmen in Petri Hœdi Anterotica, elegantißimum, ad Cupidinem, impressum est Taruisij, anno 1492. apud Gerardum de Flandria.

Quintus nomen proprium, aut potius prænomen, per Q. literam initialem designatur.

Quintus epistolæ 2. & 4. & 12. apud Cyprianum autor, cũ aliquot alijs coepiscopis, lib. 1.

Quinti ab Aggiua uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Quintus Asconius Pedianus. uide Asconius Pedianus: aliàs Quirinus Asconius.

Quintus poeta Romanus, Homeri rhapsodiam imitatus, eodem carmine atq; eadem lingua Græcum poema scripsit usq; ad finem belli Troiani, exordiens ubi desinit Homerus, quod opus adhuc extat. Græci Κόϊντον eum uocant. Raph. Volaterranus.

Quinti Calabri derelictorum ab Homero libri 14. Aldus excudit olim Venetijs, cum Tryphiodoro de Ilij captiuitate, & Coluthо de raptu Helenæ.

Quintus Cæcilius Epeirota, Tusculi natus, Attici Sattij libertus, primus Romæ Latinè disputauit, primusq; Vergilium & alios poetas nouos perlegere cepit. Suetonius.

Quinti Ciceronis de petitione consulatus ad M. Tullium fratrem liber, impressus in fine operũ M. T. Ciceronis. Eiusdem epistola ad M. Tullium fratrem, & altera ad Tyronem, lib. 16. Familiarium.

Quinti Curtij de rebus gestis Alexandri Magni regis Macedonum libri 10. desunt autem duo priores, excusi Argentorati apud Schurerium. 1518. & Venetijs ab Aldo, 1520. & Lugduni à Gryphio: et Basileæ à Thoma Vuolfio, 1534. adiectis Des. Erasmi annotationibus, & Hulderici Hutteni in eodem autore obseruatis floribus in compendium redactis: & similiter Coloniæ apud Ioan. Gymnicum, 1538. & 1545. apud Henricum Petrum Basileæ, adiectis quæ deerãt à principio ex Arriani & Diodori Siculi historijs. item apud Frobenium duobus prioribus libris, qui desiderabantur, à nescio quo adiectis.

Quintus Ennius antiquißimus poeta Latinus. uide Gyraldum.

Quinti Fabij Luculli scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.

Quinti Fabij Pictoris de aureo seculo, & de origine urbis Romæ, eiusq; descriptione, libri 2. impreßi Basileæ à Bebelio, 1530. cum Myrsilo Lesbio, &c. Q. Fabius, Punico bello clarus scriptor rerum Romanarum Græco sermone: uide Dionysij Halicarnasei præfationem, apud Suidam nominatur Φάβιος Pictor.

Quinti Hæmiliani Cimbriaci poetæ, Epicedion in Fridericum tertium Imper. excusum Argentinæ, 1514.

Quinti Horatij Flacci, qui Cæsaris & Augusti tẽpore in urbe floruit, opera excusa Venetijs ab Aldo: Argentinæ 1498. cum cõmentarijs Iacobi Locher, Basileæ, 1527. apud

apud Curionem, cum scholijs Acronis, & rursus cum Acrone & Porphyrione apud Henricũ Petrum, 1545. Venetijs eodem anno cum plurimis diuersorum cõmentarijs. Parisijs apud Colinæum 1540. cum libello Nic. Perotti de metris odarum Horatij. Coloniæ, 1541. cum annotationibus.

Quinti Metelli Nepotis proconsulis, epistolæ duæ ad Ciceronem li. 5. Familiarium.

Quinti Mutij Scæuolæ ueteris I.C. libri 18. et ὅρων lib. 1. citatur in Digestis iuris.

* Quintus Rhemmius Palæmon Veicetinus, Grammaticus & poeta insignis, poemata uaria, nec uulgaribus metris ex tempore scripsit. Cuius uitam describit Suetonius de claris Gram. in fine.

Quinti Rhemnij Fannij Palæmonis, Grammatici antiqui, de ponderibus et mensuris libellus hexametris cõscriptus, impressus Parisijs apud Colinæum, cum Q. Sereno Samonico. Eiusdem de summa grammaticæ libellus, excusus olim Basileæ, apud Adam Petri, cum aliquot alijs antiquis grammaticis.

Quintus Septimius Romanus, Dictys Cretensis de bello Troiano libros sex Latinos fecit, ut supra diximus.

Quinti Septimij Florentis Tertulliani, Carthaginensis presbyteri, opera per Beatum Rhenanũ Seletstadiensem à situ uindicata, adiectis singulorum librorũ argumentis, nouisq; annotationibus exposita: excusa Basileæ in officina Frobeniana, 1539. Sunt autem hæc, quæ extant, eius opera: de patientia lib. 1. de uirginibus uelandis lib. 1. de carne Christi lib. 1. de habitu muliebri lib. 1. de resurrectione carnis lib. 1. de cultu fœminarum lib. 1. de præscript. aduer. hæret. li. 1. ad uxorem suam lib. 2. aduersus Iudæos lib. 1. de fuga in persequutione lib. 1. aduersus Marcionem lib. 5. ad Scapulam lib. 1. aduersus Hermogenem lib. 1. de exbortatione castitatis lib. 1. aduersus Valentinianos lib. 1. de Monogamia lib. 1. aduersus Praxeam li. 1. de pallio lib. 1. de corona militis lib. 1. Apologet. aduersus gentes lib. 1. excusus etiam ab Aldo cum Lactantio Firmiano. ad martyres lib. 1. de pœnitentia lib. 1. Tritemius præter superiora nominat etiam, Contra omnes hæreses lib. 1. cuius initium sit, Diuorum hæreticorum. Addit & alios quinq; libros, de spectaculis, de ecstasi, de pudicitia, de ieiunijs, aduersus Apolloniũ: sed horum initia, utpote non extantium, nulla apponit. Floruit circa an. 160. uel iuxta Tritemiũ, 200.

Quintus Serenus Samonicus, Gordiani iunioris præceptor fuit. Eius meminit Spartianus in Caracalla, cuius libri plurimi extant. Macrobius quoq; Saturnalium tertio, carmina quædam de urbibus deuouendis in libro quinto Reconditorum Samonici Sereni reperisse se ait. Eius aũt de medicina, siue de curandis morbis à capite ad pedes, capita 65. uersibus hexametris descripta, Aldus excudit Venetijs, & Colinæus Parisijs, 1533. cum annotationibus Io. Cæsarij, et Froschouerus Tiguri cũ cõmentarijs Gabr. Humelbergij, 1540. uide Gyraldũ, qui aliũ putat esse Q. Serenum, & alium Sammonicum Serenum.

Quinti Terentij Scauri ueteris Grammatici, de orthographia liber, impressus Basileæ, apud Adam Petri olim, cum Rhemnio Palæmone, & alijs.

Quiricus de Augustis de Thertona, artium & medicinæ doctor, scripsit Lumen apothecariorum, impressũ Lugduni, 1528. cum Ioan. Iacobi Manlij Luminari maiori, &c.

Quirinus Asconius Pedianus, uide Asconius: aliàs Quintus Asconius, quod magis placet.

Quoduultdei epistola ad Augustinũ, petentis ut hæreseon catalogum describat, ante

ante idem Augustini opus in principio Tomi sexti eius operum habetur.

R A.

* RAbbani Abbatis Fuldensis de rebus gestis à Clothario, Lodouico & Carolo Lodouici primi filijs, carmine heroico libri conscripti, extant Viennæ Austriæ apud Vuolff. Lazium.

Rabanus Anglicus monachus, summusq; theologus, præsul Meldensis, Bedæ discipulus, tempore Ludouici Pij & Gregorij V. scripsit in librum Paralipomenon 2. & Machabæos. Raph. Volaterranus, et Platina in Gregorio 4. Apparet omnino eundem esse cum sequente Rabano, quanquam diuersa quædam ceu de duobus Rabanis scribantur, cum ille Anglicus, hic Germanus dicatur, &c.

Rabanus Maurus archiepiscopus Moguntinus, ex abbate Fuldensis monasterij ordinis sancti Benedicti, natione Germanus ex ciuitate Fuldensi in Buchonia, Albini Anglici quondam auditor: scripsit in omnes ueteris ac Noui testamenti libros, item de laude sanctæ crucis lib. 2. ad Haymonem episcopum de uniuerso lib. 22. de uniuersali natura lib.1. de institutione clericorum lib.3. de diuinis officijs lib.1. de computo dialogum lib.1. ad Ludouicum regem lib.1. de quæstionibus canonum lib.1. ad Herebaldum episcopum lib.1. de benedictionibus patriarcharũ lib.1. epistolarum ad diuersos li.1. sermonum innumerabilium penè lib.1. * Addit præterea Ioannes Baleus, de corpore & sanguine Domini lib.1. de naturis rerum lib.5. de ortu & moribus Antichristi li.1. de signis natiuitatis Domini li.1. de uirtutibus numerorum li.1. Claruit anno 856. quo etiã prope Moguntiam obijt. Eius liber de institutione clericorum ad Heistulphum archiepiscopum, libri 3. de septem signis natiuitatis Domini li.1. de ortu, uita, et moribus Antichristi li.1. Thomas Anselmus excudit Phorcæ in Germania, 1505. Commentarij in Pentateuchum, excusi. itẽ in Genesim et Exodum, Coloniæ. colligit autem interpretationes ex Ambrosio, Augustino, Hieronymo, Isidoro, Beda, Gregorio, &c. quibus destitutus, suã addidit. item in Numeros li.4. in Deuteronomium li.4. excusi Coloniæ apud Io. Prael, 1532. Cõmentaria in Hierẽmiã prophetam, Hen. Petrus excudit Basileæ, 1534. de laudibus S. Crucis opus ad Sergium papam, excusum Phorcæ 1503. apud Thomam Anselmũ. Scribit Platina Rhabanũ sub Gregorio 4. põt. Romano uixisse, cum omnium Sanctorum celebritas est instituta: conditumq; ea de re à Rhabano sermonẽ, quem nũc etiã legimus.

Rabanus scripsit de sacramento Eucharistiæ libellum, excusum Coloniæ apud Ioan. Quentel anno 1551. *

Radeuicus Frisingẽsis ecclesiæ Canonicus, scripsit de rebus gestis Friderici primi Ro. imperatoris lib. 2. qui unà cum Othone Phrisingensi excusi sunt Argẽtinæ apud Schurerium, anno 1515. *

Radulphus Cicestrius ex Sudosaxiæ comitatu natus, descripsit uitam sancti Ricardi episcopi Cicestriẽsis. Vixit an. 1270. *

Radulphus Flauiacensis, monachus S. Benedicti, scripsit in Leuiticũ lib. 20. in epistolas Pauli lib. 14. Chronicorum lib. 1. historiarũ Francorũ lib.1. eius commẽtaria in Leuit. excudit Quentel, Coloniæ. *

Radulphus Hygeden, ex occidentali Anglia ortus, monachus Benedictinus, scripsit opus iuxta dierũ ac mundi ætatum numerum, quod Polychronicõ uocauit, distinctũ in lib. 6. et alia quæ enumerantur apud Baleum in eius uita. Claruit an. Do. 1342. *

Radulphus Radiptorius, Anglus minorita, scripsit in sententias lib. 4. quæstiones ordinarias lib. 1. lecturas scholasticas. *

Vixit anno Domini 1350.

* Radulphus de Rizeto, natione Anglus, uir diuinarum humanarumq; rerum doctiſsimus, ſcripſit Anglorũ Chronica, claruit anno Do. 1200.

Raimundus. Vide Raymundus.

* Ramundus Fraguier ſcripſit de religioſis ſectis ac regulis. Vide Raymundos.

Raphael Cumanus, iuris ciuilis inſignis profeſſor, ſcripſit ſuper Codice lib. 9. ſuper ff. ueteri li. 24. Conſiliorũ quoq; li. 1. et complura alia. Conſilia eius impreſſa ſunt. * Diſcipulus fuit Chriſtophori de Caſtiliano, et claruit Patauij anno Do. 1416.

Raphael Fulgoſus, natione Placẽtinus, ſcripſit ſuper Codice li. 9. ſuper ff. ueteri li. 24. ſuper ff. nouo lib. 12. conſilia multa li. 1. & quædã alia, quæ impreſſa ſunt: & commentarij ſuper 2. ff. ueteris impreſsi. Allegatur aliquãdo ſimpliciter Fulgoſius. Claruit Patauij, anno 1416.

Raphaelis Muſæi epiſtola in M. Lutheri defenſionẽ, impreſſa Baſileæ ab Adamo Petri, 1522.

Raphael de Pernionibus ſcripſit in locũ 3. Cod. de Con. fi. deb. l. inter chartulas.

* Raphael Placẽtinus Iuſtineus, ſcripſit Armeniados libros 10. cum alijs opuſculis excuſos in Italia.

Raphael Regius, natione Italus, uir doctiſsimus, ſcripſit in Quintilianũ correctiones li. 1. de laudibus eloquẽtiæ li. 1. in epiſtolam unam Plinij li. 1. cõtra Ioan. Calphurnium li. 1. in eundẽ dialogũ li. 1. orationes uarias, epiſtolas quoq; multas. eius cõmẽtaria in Ouidij Metamorphoſin impreſſa Venetijs apud Scotũ, 1493. et apud Io. Tacuinũ ibidẽ, 1518. & alibi. eius etiã trãslatio Odyſſeæ Homeri, ſermone ſoluto, impreſſa Lugduni à Gryph. 1541. ex Plutarcho tranſtulit dicteria Laconica, apophthegmata regũ ac imperatorũ. Habẽtur impreſſa cũ cæteris diuerſorũ ex Plutarcho trãslationibus, Baſileæ apud Cratandrũ, Lugduni, & alibi. Caſtigationes in Quintilianũ, impreſſæ Pariſiis apud Aſcenſiũ. Claruit autem Patauij, anno 1494.

Raphaelis Volaterrani cõmentariorũ urbanorũ octo et triginta libri, item Oeconomicus Xenophõtis eodẽ interprete: opus excuſum Baſileæ in officina Frobeniana, 1530. et rurſus 1544. Hæc antea erãt excuſa omnia Pariſiis apud Iodocũ Badium & Conradũ Reſchiũ, an. 1526. de principis ducisq; officio lib. 1. ſeorſim excuſus Baſileæ à Rob. Vuinter. et iterũ apud Oporinũ cum Onoſandri Platonici de optimo imperatore libello, an. 1541. Præter Xenophõtis Oeconomicũ, tranſtulit etiã è græco Gregorij Nazianzeni monodiam, ſeu funebrẽ orationem. Baſilij oratiũculas decẽ. Eiuſdẽ inſtituta monachorũ: ut ipſe teſtatur, mentionem faciens Gregorij Nazianzeni in Anthropologia ſua. Procopij Cæſarien. de bellõ Perſico li. 2. & de bello Vandalico totidem, impreſſos Baſileæ apud Heruagium, 1531. &c. Claruit anno 1503.

Raſis medicus. Arabs, aliàs Rhazis, à nonnullis citatur Almanſoris nomine: in libris eius impreſsis nominatur Albubetri Arazi filius Zachariæ. Rhazæ experimentatoris li. de peſtilẽtia, diuiſus in cap. 15. quæ enumerantur in præfatione Georgij Vallæ Placẽtini, qui id opus ex Arabico ſermone redditũ Græcè, Latinũ fecit: impreſ. Baſil. à Cratan. 1529. cũ Pſello de ratione uictus, &c. Opera aliquot Raſis, impreſſa Venetijs apud Bonetũ Locatellũ, 1497. cũ alijs quibuſdam R. Moſis, Damaſceni, Hippocratis, & Zoari libris. Sunt aũt hæc quæ Raſis edidit: liber inſcriptus Almãſor, eo quòd regis Manſoris Iſaac filij iuſſũ editus eſt. cuius librũ nonum And. Veſalius doctè et eleganter ex barbaro et obſcuro Latinũ fecit.

liber diuisionum translatus à Gerardo Cremonensi de Arabico in Latinũ, de iuncturarum ægritudinibus. de ægritudinibus puerorum. Aphorismi. antidotariũ. de præseruatione ab ægritudine lapidis. introductoriũ medicinæ. de sectionibus, cauterijs, et uentosis. Casus quidã, qui ad manus eius peruenerunt. synonyma, siue dictionariũ uocabulorum Arabicorum, ordine literarum. tabula omnium antidotorũ, quorum meminit Rasis in suis operibus. De proprietatibus, iuuamentis, & nocumentis 60. animalium, liber aggregatus ex dictis antiquorũ, per capita 56. Cunctorum ante se scriptorũ commẽtarios ingenti uolumine coegit, quod medici cõtinentem uocant, quòd cuncta contineat. Raph. Volaterranus. Rasis autem omnia opera, præter Continens, Basileæ excudit Henricus Petri.

★ Ratbertus Pascasius abbas Corbeiensis, scripsit de sacramẽto altaris lib. 1. uitam S. Adelhardi episcopi. in Threnos Hieremiæ prophetæ. Trãstulit etiã multa è Græco in Latinũ sermonem. Claruit an. 1480.

Rathbodus episcopus Traiectensis, natione Germanus, scripsit laudes sancti Martini li. 1. laudes sancti Bonifacij episcopi li. 1. de sancta Amalberga li. 1. homiliarum et sermonum li. 1. de S. Vuillibrordo flores li. 1. Integrum quoq; de sancti Martini translatione officium cõposuit, et uarios cantus in honore sanctorum. Claruit anno 917.

Ratherius ex monacho Lobiensis cœnobij, post Hildouinũ, episcopus Veronẽsis, scripsit de primo suo exilio li. 1. alium de secundo, prænotatũ Frenesis, li. 1. aliũ qui uocatur inefficax li. 1. de Corpore & sanguine Domini li. 1. cõtra Anthropomorphitas li. 1. agonisticõ, id est, præloquiorũ li. 6. confeßionum quoq; li. 1. uitam S. Vrsmari Lobien. li. 1. Vixit anno Do. 930.

Rathulffus, uide Radulphus.

Raymundus Barchinonensis à Gregorio 9. pont. accersitus, Decretales quæ sparsæ fuerant, in uolumen coegit, quo utuntur hodie. Scripsit quoq; Summam de pœnitentia & sponsalibus. Vide suprà in Gregorio nono, & inferius Raymundus de Pennaforti: est enim idẽ author. Claruit an. 1230.

Raymundi Cardinalis liber de actis suis Lubeci, & in Dacia, & alij uarij libelli, impreßi olim in Germania.

Raymundi Cardinalis Gurcensis, sedis apostolicæ legati, liber de dignitate sacerdotali, super omnes reges terræ, excusus absq; libri titulo et typographi nomine. ★

Raymundus de Forliuio scripsit de interpretatione legum.

Raymundus Lullius, scripsit in theologia multa, ex cuius libris Iacobus Faber Stapulensis uisus est sibi plurimum profecisse, ut ipse fatetur in quadam epistola, in principio libri Remundi eremitæ, de laudibus Mariæ, quẽ ipse Faber typographis imprimẽdũ dederat. Scripserat etiã in medicinis de febrib. cũ characterib. quibusdã et nouis tabulis elegantißimè ordinatis, & alia quædam. Claruit anno Christi, 1311. Metaphysica noua, et Philosophiæ in Auerroistas expostulatio, qui liber aliàs inscribitur, Duodecim principia philosophiæ, aut Physica: Ascensius excudit Parisijs, 1516. Prouerbiorũ libri tres, qui uaria quidẽ, præcipuè autem theologica tractant, ibidẽ excusi, eodẽ tempore. de arte cabalistica, uel, introductio in omnes sciẽtias, liber impressus. Isagoge in Rhetoricen, quæ uarias rerum uariarum & artium diuisiones ac tabulas continet. Ascensius excudit Parisijs, 1515. Astrologia, opus impressum. De secretis naturæ, siue quinta essentia, uulgò destillationem uocant, libri duo, Argentorati impreßi à Balthasare Beck, anno 1541. cum Alberti Magni de Mineralibus.

Ars magna generalis & ultima, quarumcunq; artium & scientiarum ipsius Lullij assecutrix & clauigera: Iacobus Merechal impreßit Lugduni, 1517.

Raymundus Marlianus scripsit indicem ordine literarum, quo explicat nomina populorum & locorum Gallicorum, ac finitimorum Gallijs, quæ apud Iulium Cæsarem & Tacitum leguntur: addit plærunq; uocabula hodie usurpata, & alia scitu iucunda: aliquoties iam impressa, cum commentarijs C. Iulij Cæsaris.

Raymundus de Penna forti, natione Cathalanus siue Prouincialis, iussu Gregorij papæ noni comportauit Decretales iuris li.5. summā de casibus li.3. cōstitutiones ordinis sui li.1. Citatur etiā scriptū eius de bello et duello. uide supra Raymundus Barchinonensis: est enim idē author. Claruit an. 1230.

Raymundus Sebeide, natione Hispanus, scripsit creaturarū, siue de homine li.1. quæstiones disputatas lib.1. Claruit anno 1430. Eius theologia naturalis, siue liber creaturarum, &c. impressus Parisijs, 1509. apud Ioan. Paruum, & alibi.

* Raymundus Senilis scripsit in locum 2. ff. noui, de uerborū significatione. l. eum qui uectigalis.

* Raymyri Gaditani diuinatio sideralis, excusa.

Raynaldus de Forliuio scripsit de substitutionibus.

Raynaldus Lonzone scripsit de syndicatu.

Raynerius, uide Reinherus.

Raynerius Snoygoudanus Psalterium Dauidis paraphrasi illustrauit, quæ uerbis psalmorū minusculis literis inserta est. liber excusus Lugduni, 1540. apud Frellæos. & Parisijs apud Ioannem Roygni, anno 1549. Claruit anno 1534.

Rebuffi cuiusdam extant Concordata in iure. Eiusdem Repetitio quædā impressa Parisijs, apud Cheuallon anno 1534.

Reginaldus Perock, Anglus, Asaphēsis primū, et deinde Cicestriensis episcopus, scripsit de prouidentia dei lib.1. de libertate Euāgelij li.1. de seculariū potestate li.1. contra dotationē cleri. de æqualitate ministrorum. de legibus & doctrinis hominum. de utriusq; speciei communione. contra mendicitatem impiam. Ob fidei demum confeßionem Londini ad perpetuos carceres damnatus, anno 1457. miserè interijt.

Regino, uide Rhegino.

Reinardus de Frōthouen, natione Germanus, scripsit sermones de tempore lib.1. sermones de sanctis li.1. Claruit in conuentu Confluentino, ubi & mortuus est.

Reinhardus Lorichius Hadamarius, natione Germanus, scripsit Cōmentaria in Aphthoniū, quæ impressa sunt. Des. Erasmi Rot. libellum de ciuilitate morū pueriliū in succinctas et memoriæ iuuādæ utiles quæstiones digeßit, ac locupletauit: Iacobus Iucundus excudit Argētinæ, 1538. et Thomas Platterus Basileæ, eodē tēpore. Eiusdem de institutione principū loci cōmunes, ex diuersis ijsdēq; optimis authorib. collecti, quorū cognitio nō modo ijs qui cum imperio sunt, uerùm quibusuis alijs magistratibus et subditis in primis utilis et necessaria est. Egenolphus excudit Francoforti, 1538. T. Liuij orationes omnes, ex libris de 2. bello Punico, artificio dialectico & rhetorico illustratæ. Ex ijsdem libris miscellanea, obseruationes, et apophthegmata rerum omniū memorabilium ac insignium diligēter excerpta, per Reinhardū Lorichiū: liber ibidē excusus, 1537. Scripsit deinde argumenta in omnes Liuij orationes, quæ separatim editæ sunt, quibus accesserunt orationes omnes quæ extant apud Crispum Salustiū, Q. Curtium, C. Cæsarem, Cornelium Tacitum, et Herodianum.

dianum. Hæc Marpurgi excusa sunt apud eundem, anno 1541. Claruit anno 1542.

Reinherus Forliuiensis, I. C. Bartholi de Saxoferrato præceptor, scripsit Commētaria super Digestis, impressa Lugduni. Alicubi seorsim citari inuenio cōmentarios eius super 1. & 2. ff. noui. in lectur. Alberici de iustitia & iure. l. omnes populi. itē propositiones maiores & minores. Claruit anno 1358.

Reinherus Pisanus, natione Italus, scripsit pantheologiā lib. 2. et quædā alia. Rayneriana Sūma, huius authoris, habetur impressa. Raph. Volaterranus commemorato opere Bartolomæi Pisani, quod Pisanellam uocant, subdit: Circa eandem ferè materiā laborauit Rainerius Pisanus, operibusq; suis titulum non inscripsit. Claruit anno 1300.

Remacli Fusch Lymburgi, Germani, methodus curādi morbi Hispanici, siue Gallici, per ligni Guayaci decoctum: impressa Parisijs apud Vuechelum. Eiusdē historia omnium aquarum, quæ in communi hodie practicantium sunt usu. item tractatus conditorum & specierum aromaticarum, quorum usus frequentior apud pharmacopolas est. impressæ Venetijs, 1542. eodem anno ab authore conscriptæ. Nomenclaturæ plātarum omnium, quarum hodie apud pharmacopolas usus est magis frequens, iuxta Græcorum, Latinorum, Gallorum, Italorum, Hispanorū, & Germanorum sententiam, collectæ ordine literarum, impressæ Venetijs, 1542. et præcedēte anno Parisijs.

Remigius monachus Antisiodorēsis, scripsit in cantica canticorum li. 1. in totum Psalterium li. 1. in euāgelium Matthæi li. 1. in canonē Missæ li. 1. de officijs diuinis li. 1. de festiuitatibus sanctorum li. 1. ad episcopū Eduorū li. 1. sermones quoq; plures li. 1. Donatū, et ueteres authores exposuit etiā, quæ hodie habentur. Commentarij eius in Psalmos impreßi sunt Coloniæ. Cōmentarij in Martianum Capellam de nuptijs Mercurij, extant in Bibliotheca Tigurina manuscripti. Claruit anno 880.

Renatus Castenæus D. Anselmi Archiepiscopi enarrationes in epistolas Pauli à situ uindicauit, mendisq; innumeris repurgauit.

Renatus Guillonius scripsit annotationes in Grammaticam Græcā Nicolai Clenardi, quæ cum eadem excusæ sunt Parisijs apud Vuechelum.

Renuccius quidā epistolas M. Bruti et Hippocratis Latinas fecit, ad Nicolaū V. pont. max. impressæ sunt Florentiæ anno 1487. uide ne idem sit Alemanus Rinuccinus, de quo suprà diximus.

Rhæticius Augustudunensis episcopus, sub Constantino scripsit cōmentaria in Cantica canticorum, & grande uolumen aduersus Nouatianum: Hieronymus. Trittemius addit, eum claruisse anno salutis 120. & expositionem eius in Cantica à S. Hieronymo ut ineptam reprehendi.

Rhegino abbas Prumiēsis, ordinis sancti Benedicti, Germanus, scripsit, à natiuitate Christi usq; ad sua tempora, gesta Francorum et Germanorum, historiā seu chronicā in li. 10. distinctā. de disciplina ecclesiastica li. 2. quos ex decretis sanctorū patrum, et generalium cōciliorum comportauit. Chronicon eius impressum est. Claruit anno 910.

Rheginus grammaticus scripsit librum Polymnemonem. Suidas.

Rhetorij scripta quædam Græca seruantur in Italia.

Rhianus Benæus descripsit Lacedæmoniorum cum Messenijs bellum oratione ligata. Pausanias lib. 4. *

Rhiani epopœi epigrāmata Athenæus citat. & Stobæus in Serm. de imprudentia.

Rhinton scripsit Amphitryonem & Herculem. Athenæus.

Rhodon genere Asianus, à Tatiano Romæ in scripturis eruditus, scripsit aduersus Marcionē hæreticum opus, et in Hexaemeron elegantes tractatus cōposuit, itē aduersum Phrygas insigne opus. Temporibusq; Cōmodi et Seueri floruit. Hierony. Trittemius scribit eum claruisse anno Do. 200. et scripsisse in Hexaemeron li. 6. contra Marcionē libros 3. à quibus diuersum facit aliū * ad Callistionem librum. uide Eusebium li. 5. cap. 13. Ecclesiasticæ historiæ.

Rhomanus. uide Romanus.

Richardus Anglicus, medicus, scripsit Speculū Alchimiæ, de phlebotomia li. 1. de anatomia lib. 1. de urinis lib. 1. de signis prognosticis lib. 1. & de febribus, seu signis febriū li. 1. qui impressus est Basileæ apud Hēricū Petri, cū operibus Clemētij Clemētini.

* Richardus Anglus, Canonicus ad S. Trinitatem apud Londinenses, scripsit itinerarium regis Richardi. Claruit anno 1200.

Richardus archiepiscopus Ardmacensis, et primas Hyberniæ, scripsit propositionum suarum, de quibus plura apud Tritenhemium, li. 1. sermonum etiam li. 1. quæstiones sententiarum li. 1. & quædā alia. cōtra monachos mēdicātos. Claruit an. 1370.

Richardus Bartholinus, Perusinus scripsit Austriados libr. 12. ad Maximilianum Aug. Io. Schottus excudit Argentinæ, 1531. cum scholijs Iacobi Spiegelij: & cum Gunthero de gestis Friderici Cæsaris, eiusdem Spiegelij scholijs explicato.

Richardus de Bury, episcopus Dilmelmensis, Eduardi Anglorum regis III. cācellarius, scripsit de amore librorū & institutione bibliothecæ pulcherrimum tractatū, quem Græco sermone uocauit philobiblon. Epistolas plures li. 1. & quædam alia. Claruit anno 1344.

* Richardus Clapole Anglus, Dominicanus, scripsit cōmentarios sententiarū lib. 4. Aduersus corruptorium Thomæ li. 5. de unitate formarum lib. 1. de immediata Dei uisione lib. 1. uixit anno 1310.

Richardus monachus Cluniacensis, ordinis sancti Benedicti, scripsit Historiarum temporum li. 1. epistolarum ad diuersos li. 1. Claruit anno 1163.

Richardus Cricladen. D. August. Canonicus, scripsit de Cōnubio Iacob, de testamēto patrū. Homelias uulgares. uixit an. 1360.

Richardus Douerensis, Cantuariensis episcopus, scripsit contra Petrū Blesensem, & contra Hibernensium præsulū mores. Obijt apud Halinges, anno 1184.

Richardi Eremitæ liber de emendatione peccatoris, impressus Coloniæ, 1536.

Richardus Lauinham, Carmelita, natione Anglicus, scripsit cōtra Lolhardos li. 1. de fundatione sui ordinis lib. 1. pro libro Brigidæ li. 1. sermones uarios li. 1. de logica quoq; li. 1. et uarias quæstiones li. 1. Hæc Tritemius. at Ioannes Baleus ait eum præterea scripsisse sententiarū quæstiones li. 4. Encomium uirtutis li. 1. dictionariū scripturæ li. 1. Commentarios in Esaiam, in Paulū ad Titū. Clypeū paupertatis cōtra hæreticos, sermones de tempore et de sanctis. de inuentionibus, rerū. de futurorū euētu. de proportionibus summulas Logicales. de specieb. argumentorū et sophismatū canones li. 12. de potentijs actiuis et passiuis. de potētijs animæ. Cōpendium Meteororū li. 4. de cœlo et mūdo lib. 2. speculum naturale li. 8. quæstiones physicorū li. 8. de scientia et sensu li. 1. de distantia planetarū li. 1. cōtra Ioannē Puruey li. 1. de arte obligatoria lib. 1. de proprietatibus elementorum lib. 1. compendium Gualtheri reclusi li. 1. annotationes in Tobiam. Abbreuiationes Bedæ. Historiā trium Magorum. Argumēta in epistolas Hieronymi. et alia multa, quæ breuitatis studio omitto. Claruit anno 1381.

Richardus

Richardus Fysshaker Excestriẽsis Anglus, scripsit sententiarum lib. 4. in psalteriũ Dauidis, postillas morales, et alia quæ à Baleo præterea enumerãtur. Vixit an. 1330.

Richardus Hampole ex Eboracẽsi Anglorum comitatu oriundus, theologus insignis, scripsit Explanationes in librum Iob. Elogium nominis Ihesu. de incẽdio amoris, in Threnos Hieremiæ, Regulam bene uiuendi. Claruit anno Domini 1430.

Richardus Maydescon, Carmelita, natione Anglicus, scripsit contra Lolbardos Vuicleff. li. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. cætera latẽt. Claruit Oxoniæ tempore Vuicleui.

Richardus Malumbra, patria Cremonensis, Iacobi de Arena quondam auditor, scripsit super Codice lib. 9. super institutis lib. 4. super. ff. lib. 50. quæstiones uarias li. 1. et alia multa. Vide plura in uitis Iureconsultorũ apud Fichardum. Claruit anno 1310.

Richardus de Mediauilla, natione Anglicus, Minorita, scripsit super Sententias lib. 4. super dis. decreti lib. 1. de ordine indiciorum lib. 1. in quatuor Euangelia li. 4. in epistolas Pauli li. 14. Hæc Tritemius. Ioannes uero Baleus addit, de conceptione Mariæ uirginis lib. 1. in Francisci regulam li. 1. contra Petrum Ioannem li. 1. Aliqui confundunt hunc, & Richardum ordinis Prædicatorum Alchorani interpretem, de quo suprà. Claruit anno 1290.

Richardus Moryson, ex Ostrosaxiæ comitatu oriũdus, uir in omni bonarũ disciplinarũ genere peritissimus, scripsit cõtra blasphemias Ioãnis Coclei, in Angliæ regis defensionẽ. de ruinis ex rebellione li. 1. de seditionum remedijs. & Stratagematum lib. 1. Claruit anno 1550.

Richardus Notynghã Anglus, sacræ Theologiæ doctor, scripsit lecturã sentẽtiarũ li. 4. cõclusiones ordinarias. Cõmẽtaria in Matthæum, Lucam, et Pauli epistolã ad Romanos ac Corinthios. Claruit an. 1320.

Richardus Pacæus Anglus scripsit librum de fructu et utilitate artium ac scientiarum, diuersas ad Erasmum Roterodamũ epistolas, ac orationes uarias ad principes. Claruit anno 1520. *

Richardus frater ordinis Prædicatorũ, Florentinus, cũ in Asia peregrinaretur, Alcoranũ, doctus linguam Arabicã, conuertit, contraq; cõmentarium edidit, quem Demetrius Cydonius in Græcũ postea transtulit sermonẽ. Hunc aliqui Ricoldum uocant. Cõfutatio legis Mahumeticæ, translata ex Romana lingua (qua primũ scripta erat à Richardo, barbarè tamen) per Demetrium Cydonium in Græcam, non ineleganter: deinde rursus per Bartolomæum Picenum de Montearduo, è Græco in Latinum sermonem probum & purum, ad Ferdinandum regem Aragoniæ. Ioan. Oporinus excudit Basileæ cum Alcorano, &c. Græcis & Latinis è regione positis. Colinæus etiam Parisijs seorsim Latina solum excudit.

Richardus Radulphi Oxoniẽsis gymnasij Cancellarius, &c. scripsit lecturã sentẽtiarũ li. 4. de laudibus Mariæ uirginis li. 1. quæstiones Armenorũ lib. 19. aduersus ualidos mẽdicãtes. de paupertate uaria li. 6. de intentionibus Iudæorũ lib. 1. Obijt an. 1359. *

Richardus archiepiscopus Remẽsis in Gallia, ordinis fratrum Minorum, scripsit sermones de tẽpore lib. 1. et de sanctis lib. 1.

Richardus de Senis Romanæ ecclesiæ uicecãcellarius, &c. tertius eorum qui Sextum decretalium iussu Bonifacij papæ octaui comportarunt, fertur nõnulla in iure scripsisse opuscula. Claruit anno 1300.

Richardus Smyth, doctor Oxoniensis, scripsit contra libertatem ieiunij librum 1. assertionem sacramenti altaris libros 3. defensorium sacrificij Missæ librũ unum. de *

uerita-

ueritatibus non scriptis lib.1. retrectationẽ suorum errorum. Claruit anno 1547.

Richardi Sprulij Foroiuliani poetæ Cæsarei, in diui Maximiliani Cæsaris Aug. obitum Nænia excussa.

Richardus monachus sancti Victoris Parisiensis, ordinis canonicorum regulariũ S. Augustini, scripsit de sancta trinitate lib. 6. de contemplatione lib. 5. de 12. patriarchis, uel de minori contemplatione libr. 1. in arca mystica lib. 5. in Cantica Canticorum lib. 1. de exterminatione mali lib. 1. de promotione boni lib. 1. contra Iudaizantes lib. 1. de tabernaculo fœderis lib. 1. de 24. mãsionibus lib. 1. de 4. gradibus charitatis lib. 1. de sacerdotio Melchisedech lib. 1. de 12. apparitoribus li. 1. de studio sapientiæ li. 1. de profectu monachorũ li. 1. de oratione mẽtali li. 1. de triplici holocausto li. 1. de authoritate Petri lib. 1. de potestate iudiciaria li. 1. de differentia peccatorũ lib. 1. de instructione nouitiorũ lib. 1. de spiritu blasphemiæ li. 1. de officijs ecclesiæ lib. 1. de diuersis affectibus lib. 1. epitoma totius Bibliæ lib. 1. in Apocalypsin Ioannis li. 1. in Danielem prophetam lib. 1. chronica ab initio mũdi lib. 1. de gemino pascha lib. 1. diuisionum uel exceptionũ lib. 24. de uisione Nabuchodonosor lib. 1. de sacrificio Abrahæ li. 1. de quatuor uẽtis li. 1. de uerbis Esaiæ lib. 1. de uerbis apostoli lib. 1. de actibus apostolorum lib. 1. de charitate uiolenta libr. 1. de nouitate uitæ libr. 1. Alia insuper multa composuit, epistolas, sermones, & uarios tractatus. Eius opera omnia circa annũ 1540. excusa Parisijs apud Ioannem Petit, 1518.

* Richardus Tauerner, Anglus, præter Bibliorum recognitionem, in Britannicum sermonem conuertit Sarcerij Locos communes, & Precationes ex scripturis, scripsit Catechismum fidei, et Homilias sermonum multas. Claruit anno 1548.

Richardus Tracij, de Todyngton, ex Glocestriæ comitatu, armiger, scripsit ad Henricum Anglorũ regẽ, de excæcatione cleri Papistici li. 1. de iustificatione fidei li. 1. de arte moriendi li. 1. contra articulos Papisticos li. 1. & alia. Claruit anno 1548.

Richardus Vllerscon Anglus, scripsit in symbolũ apostolorũ an. Do. 1409. Cuius opusculũ postea Ioannes Scamberij episcopus Herefordẽsis ampliauit, ac an. Do. 1463 sub alio symboli titulo promulgauit.

Richardus Vuichiensis põtifex Cisterciensis, scripsit de officijs ecclesiæ li. 1. Obijt anno Domini 1252.

Richardus Vuith Anglus, Vuiclevi discipulus, scripsit cõtra uenerationes imaginum lib. 1. Responsa 14. articulorum. Claruit anno 1390.

Ricoldus. uide Richaldus.

Ringmannus Philesius scripsit enarrationẽ Europæ. Liber impres. Argẽtinæ, 1511.

Roberti cuiusdã sermones in Theologia impreßi sunt: alias Ruberti.

Roberti cuiusdã de expeditione transmarina, & recuperatione regni Hierosolymitani, à Gotofredo Boloniẽsi facta, extat Viennæ Austriæ apud Vuolffgan. Laziũ.

Robertus Anglicus scripsit deliramẽta quædã de Magia. Vide Henricũ Corneliũ Agrippam, in præfatione super occultã philosophiam suam ad Tritemium.

Robertus Backon Anglus, Theologiæ apud Oxonienses doctor, scripsit lectiones ordinarias lib. 1. Glossas scripturarum li. 1. Vixit anno 1240.

Robertus Barnes Nordouicẽsis, scripsit Romanorũ Põtificũ uitas li. 1. sentẽtiarũ ex Ecclesiæ doctoribus li. 1. Idiomate autẽ Anglico edidit, de Sacerdotũ cõiugio li. 1. de sua per impios episcopos damnatione li. 1. de iustificatione fidei li. 1. de ecclesia uera, et eius mẽbris li. 1. de Ecclesiæ potestate et clauib. lib. 1.

li.1.de ſeruo hominis arbitrio li.1.de cõſtitutionibus humanis li. 1. de utraq; ſacramenti ſpecie lib. 1. contra inuocationem ſanctorum. indicem de dictis patrum, de Eccleſia ad Morum. De iuriſdictionum abuſu lib.1. De rebus Eccleſiæ lib. 1. & alia quædã. Pro fidei cõfeſsione, ſub Stephano Vuintonienſi epiſcopo ad ignẽ condemnatus, interijt Londini morte crudeliſsima, an.1540.

Robertus Baſton, Anglus, Carmelita, ſcripſit de bello Striuelienſi lib. 1. de Scotorum triumpho inani li. 1. Tragœdias uulgares, et Orationes ſynodales. Claruit an.1310.

Roberti Britanni encomium agriculturæ, excuſum Pariſijs apud Vuechelum. Eiuſdem orationes duæ, una de pace, altera de philoſophia, ibidem excuſæ. De Parſimonia, Pariſijs apud Colinæum.

Robertus Couuton Anglus, Frãciſcanorum ordinis, ſcripſit quæſtiones ſententiarũ lib. 4. Quodlibeta ſcholaſtica, lib. 1. & alia quædam. Vixit anno 1240.

Robertus Eboracenſis, natione Anglus, Dominicanorum inſtituti monachus, ſcripſit de Magia cæremoniali lib. 1. Correctorium Alchimiæ lib. 1. de myſterijs ſecretorum lib. 1. Claruit anno 1349.

Robertus Eliphat Anglus, Minorita, ſcripſit quæſtiones ſententiarum lib. 4. Concluſiones ordinarias lib. 1. Lecturas Theologiæ lib. 1. Vixit anno 1330.

Robertus Fabianæ Londinenſis ſcripſit hiſtoriarum concordantias lib. 7. Rerum in Anglia à Richardo primo uſq; ad ſua tẽpora geſtarũ lib. 1. de omnibus Angliæ regibus lib. 1. Annales Londinenſium lib. 1. & alia. Claruit anno 1485.

Robertus Gaguinus: uide in Ruperto.

Robertus Groſthede, epiſcopus Lincolnienſis, patria Sudouolcas, ſcripſit de diuinis nominibus lib. 1. in Hierarchiam Dionyſij lib. 6. calendarium lib. 1. commentarios in Logicam. Commentarios in Phyſica, Ethica & Meteora Ariſtotelis. In poſteriora eiuſdem. In Aſtrologiã quoq; lib. 1. de Necromantia & Goetia lib. 1. annotationes in Suidam lib. 1. de arte computi lib. 1. de computo eccleſiaſtico lib. 1. teſtamẽta patriarcharum lib. 1. de Sphæra cœleſti lib. 1. compendium ſphæræ li. 1. expoſitiones in Geneſim, in pſalterium Dauidis, in Lucam Euangeliſtam. De ceſſatione legalium lib. 1. de diſcretione ſpirituũ lib. 1. De præceptis & ſymbolo lib. 2. de ratione ſtudiorum ſuorum lib. 1. de lineis phyſicis lib. 1. & alia plura. Claruit anno 1253.

Robertus Holcoth Anglus, Dominicanorum inſtituti monachus, ſcripſit in librũ ſapientiæ Salomonis, in prouerbia eiuſdem, in cantica canticorum. in eccleſiaſten. in eccleſiaſticum. in quatuor Euangelia. De peccatis mortalibus lib. 1. moralizationes hiſtoriarum lib. 1. de ludo Scacchorum lib. 4. de impunitate peccati lib. 1. quæſtionum ſentẽtiarum lib. 4. de immortalitate animæ lib. 1. de libertate credendi lib. 1. de motibus naturalibus lib. 1. de effectibus ſtellarum lib. 1. & alia plura. Claruit anno 1349. *

Robertus Humbleton Anglus, Dominicanus, ſcripſit ſummam Theologiæ lib. 1. Aduerſus Vuicleuiſtas lib. 1. lectiones ſcholaſticas lib. 1. Vixit anno 1390. *

Robertus Iuorius Londinenſis, carmelita, ſcripſit in Eccleſiaſticum lib. 1. monumenta prouinciæ lib. 1. conciones ad clerum lib. 1. ſermones ad populũ lib. 1. lecturas ſcripturarum lib. 1. Claruit anno 1392. *

Robertus Ketenenſis ex Angloſaxonibus Britannus, & tandem Archidiaconus Papilonenſis, Alcorani libros 4. in epitomẽ redactos, ex Arabico tranſtulit in ſermonẽ Latinũ. Liber excuſus Norimbergæ, 1543. Codex authenticus doctrinæ Machumeticæ, ex Arabico uerſus per Robertum Kete-

nensem ad Petrum abbatem Cluniacēsem, de Alcorani uersione: excusus Basileæ apud Io. Oporinū, cum alijs multis de Alchorano & contra eum, &c. Clarui autem 1143.

* Robertus Kiluuarby Anglus, Oxoniensis academiæ doctor, scripsit in Isagogen Porphyrij lib. 1. in prædicamenta Aristot. lib. 3. in Perihermenias lib. 2. in sex principia Gilberti lib. 1. in priora et posteriora li. 4. in elenchos eiusdem li. 2. in Priscianum minorem lib. 1. in Boetium de consolatione lib. 5. de natura relationis lib. 1. de prædicabilibus lib. 1. Sophistriam Grammaticalem li. 1. Sophistriam logicalem lib. 1. de ortu scientiarum lib. 1. de unitate formarum lib. 1. de tempore lib. 1. de uniuersali lib. 1. in libros physicorum lib. 8. de cœlo & mundo, generatione & corruptione, meteora, & libros de anima Aristot. super eius Physicam & parua naturalia. Scripsit & alia quæ enumerantur præterea à Ioan. Baleo in eius uita. Claruit anno 1278.

* Robertus Lothoringus Herefordensis episcopus, scripsit deflorationes Mariani lib. 1. de stellarum motibus lib. 1. Mathematicas tabulas, & de Lunari computo lib. 1. Claruit anno 1095.

* Robertus Montēsis abbas, patria Normannus, addidit ad Sigeberti Gemblacensis Chronicon annales centum ferè annorum, & scripsit bella Christianorum principum lib. 8. acta conciliorum lib. 1. de suis temporibus lib. 1. Claruit anno 1112.

Robertus à Mosham, decanus Patauiensis, edidit Microsynodum Norinbergen. et quædā alia, inter Miscellaneas ad Nauseam episcopū Viennensem epistolas inserta. Vixit anno 1540.

* Robertus Ortforde Anglus, scripsit contra Henricū Gandauensem Theologū, et cōtra Aegidiū Romanū, qui scholasticos suos errores reprehenderant. Vixit 1270.

Robertus Rich. scripsit exegesim in canonem diui Augustini.

Robertus Rose, Anglus, & Carmelita, scripsit commentarios in Genesim, Exodum, Leuiticū, in Ecclesiasticum. in Paulū ad Titū. de naturis animaliū lib. 1. sermones et lecturas lib. 1. Vixit an. 1420. Nordouici.

Robertus Saluiatus nominatur inter illos, quorum epistolæ Ioan. Pici epistolis coniunctæ sunt.

Roberti Senalis episcopi Abrincensis, de uera mensurarum ponderumq; ratione opus de integro instauratum, impressum Parisijs apud Ioan. Roigny, 1535. item diuersos etiam libellos alios, ibidem excusos.

Robertus Stephanus natione Gallus, typographus Parisiensis, nō modo excudit, uerùm etiam diligentia sua ipse confecit nobilissima uolumina, quale est, Dictionariū, seu Latinæ linguæ Thesaurus, non singulas modo dictiones cōtinens, sed integras quoq; Latinè & loquendi & scribēdi formulas ex opt. quibusq; latinæ linguæ scriptorib. Opus excusum Parisijs apud autorē, diuisum in Tomos tres, an. 1542. Insertæ sunt paßim etiam Gallicæ uocabulorum interpretationes. item Lexicon Latinogallicum, quod est Epitome prædicti Thesauri: sed copiosius & diligentius singula interpretatur Gallicè. Idem rursus Gallicolatinum, ubi Gallicæ uoces præcedunt, expositio Latina sequitur. Vtrunq; ibidem impressum est. Elucidarius poeticus, non ille prior, sed totus planè alter, ac ita auctus & expolitus, ut studiosus adolescens nihil eum ijs quæ ad poetarum, tum ad oratorum spectant intelligentiam, desiderare poßit: ibidem excusus, & postea Basileæ quoq;. Claruit anno 1551.

Roberti Valturij de re militari libri 12. additis ubiq; picturis bellicis, excusi Parisijs apud Vuechelum, 1532.

* Robertus Vuackefelde, Anglus, scripsit

psit institutiones Grãmaticæ Hebraicæ lib. 1. de laudibus linguæ Hebrææ. de fide et operibus lib. 1. de Agriculturæ laudibus lib. 1. de pace li. 1. de philosophia lib. 1. Claruit 1536.

Robertus Vualsyngham Anglus, Carmelita, scripsit Elucidationes sententiarum lib. 4. quæstiones ordinarias lib. 1. quæstiones solẽnes lib. 1. quæstiones uesperales XII. Super Ecclesiasticum lib. 1. & alia. Claruit apud Nordouicenses, anno 1310.

Robertus Vubityngton Lichfeldiensis, Grammaticus sui temporis nõ uulgaris, scripsit de octo partibus orationis lib. 1. de institutione Grammaticulorum lib. 1. de concinnitate Grammatices lib. 4. de Synonymis dictionibus lib. 1. Vixit anno 1540.

Robertus Vuorsop, Anglus, ex Eboracensi patria natus, monachus S. Augustini, scripsit Introitum sententiarum lib. 1. scholasticas quæstiones li. 1. sermones populares lib. 1. Vixit anno 1350.

Roberti Vuaufeld de Hebraicæ linguæ laudibus, libellus impressus. uide Rupertos.

Rocherius de Curte, scripsit de iure patronatus, et in 1. Decret. de cõsuetudine. c. fi.

Roderici de S. Ella Hispani, oratio habita coram Sixto IIII. pont. max. anno 1477. impressa alicubi in Italia. argumentũ est, de mysterio crucis & Christi paßione.

Rodericus episcopus Palentinus, & Rodericus Toletanus, numerantur inter illos autores, ex quibus memorabilia sua Baptista Fulgosus decerpsit. Rodericus Toletanus præsul, res Hispanas posteris prodidit.

Rodericus episcop. Samorẽsis, scripsit Speculum humanæ uitæ li. 2. Claruit 1470.

Rodulphus quidam scripsit uitã Christi, liber impressus.

Rodolphus abbas sancti Trudonis in diœcesi Leodiensi, ordinis diui Benedicti, natione Germanus, scripsit cõtra Symmoniacos li. 7. Chronica quoq;. Carmina multa. Cantus etiã in laudem sanctorũ plures. Claruit an. 1115.

Rodolphus Agricola de Gruningen, natione Friso, scripsit multa, ex quibus quæ extare dicuntur, labore et industria Alardi Amstelredami excusa sunt Coloniæ apud Gymnicum, tomis duobus, an. 1539. Sunt autem in tomo 1. De inuentione dialectica libri omnes, integri, recogniti, & annotationibus illustrati. De uniuersalibus quæstiones aliquot singulares. Propædeumatum dialecticæ inuentionis opusculum, circunstantias siue attributa personarũ & rerum ad Rodolphi locos redacta, simul & exemplis aliquot explicata, cõpendio pertractans. Scholia in orationem pro lege Manilia, quibus ea potißimũ quæ ad Dialecticen pertinent, explicantur. Tomus alter continet, Aphthonij sophistæ progymnasmata, Rod. Agric. interprete. Prisciani Cæsariensis præexercitamenta, ex Hermogene translata. commentariola in aliquot L. Annei Senecæ declamationes. Hæc etiam seorsim excudit Bebelius Basileæ, 1529. item orationes Rodolphi: de natiuitate, siue immensa natalis Christi lætitia: in laudem Matthiæ Richili rectoris designati: oratio dicta in studiorum ad hyemem innouatione: oratio gratulatoria dicta Innocentio VIII. Epistolæ, inter quas etiam ea quæ seorsim aliquoties impressa est, de studio formando. ex Græcis translata: Parænesis Isocratis ad Demonicum, eiusdem de regno libellus, Luciani libellus de non credendis delationibus, eiusdem Mycillus siue Gallus, Axiochus Platoni inscriptus de contemnenda morte. Carmina & epitaphia Rodolphi. Hæc sunt quæ in Coloniẽsi editione simul excusa sunt. Scripsit preterea, ut Tritemius refert, uitam Francisci Petrarchæ, & transtulit ex Hebraico Psalterium Dionysij Ariopagitæ opera traducere incipiens, morte immatura præuentus imperfecta reliquit.

Rodol. Agricolæ, & Io. Murmellij scholia in Seuerini Boetij libros 5. de consolatione philosophiæ, impressa Coloniæ apud Ceruicornum, 1535. * De inuentione Dialectica li. 3. cum scholijs Ioannis Matthæi Phrissemij et marginalibus annotationibus, excusi sunt Coloniæ apud Eucharium Ceruicor. anno. 1535. Claruit Heydelbergæ, anno Do. 1485. quo etiam obijt.

Rodolphus Agricola iunior, poeta laureatus, scripsit congratulationem ad Sigismundũ de Erbersteyn, consiliariũ Maximiliani Cæs. fœliciter à Moschis reuersum. Impressa est Cracouiæ, 1518. cum Ioannis Dantisci Soterijs ad eundem.

* Rodolphus Auincatius, scripsit librũ carminum ad Farnesios, excusum Romæ, anno 1543.

Rodolphi Auantij libellus carminum, impressus.

Rodolphus de Auricuria, scripsit super Institut.

Rodulphus Brugensis Cl. Ptolemæi Planisphærium transtulit è Græco in Latinum sermonem, cum præfatione ad Theodoricum Platonicũ, præceptorem suum, scripta Tholosæ an. 1144. Vualderus impressit Basileæ, 1536. cum Arato Græco, cõmentarijs Græcis explicato, &c.

Rodolphus de Buxella, uico Sueuiæ, scripsit quæstiones sententiarum lib. 1. Sermones perutiles lib. 1. quæstiones uarias lib. 1. orationes plures ad patres lib. 1. & alia multa. Vixit anno 1430.

Rodolphus Gualtherus Tigurinus Heluetius, ecclesiæ Tigurinæ minister, scripsit in secundam & tertiam Ciceronis de lege Agraria contra Rullum orationem, & in Verrinam quintam, Annotationes, sub nomine Eubuli Dynateri, Basileæ impressas, apud Rob. Vuinter, cũ alijs diuersorum Annotationibus in omnes Ciceronis orationes. Iulij Pollucis Onomasticon, Latinitate ab eo donatum, excudit Rob. Vuinter Basileæ, 1541. Item Monomachia Dauidis & Goliæ, & Allegorica eiusdem expositio, Heroico carmine descripta: cum Epicedijs Eobani Hessi, Heinrichi Lasateri, Nicolai Partrigij Angli, Friderichi Pistorij Niddani, 1541. ibidem excusa. & Apotheosis Simonis Grynæi, uersibus elegis, in tabula. Epicediũ in mortem Margaritæ Blaureræ, ad Ambrosium et Thomam Blaureros fratres. De ratione syllabarum & carminis libri duo. & de Germanicæ nobilitatis studijs Elegia, ad nobilem iuuenẽ Eberardum à Bruch, 1542. Argumenta omnium tam ueteris quàm noui Testamenti capitum, Elegiaco carmine conscripta, 1543. excusa Tiguri apud Froschouerum. Ioannis Cantacuzeni Constantinopolitani regis contra Mahometicam fidem Apologias quatuor, & orationes totidem, è Græco in Latinũ transtulit, 1543. Basileæ, apud Oporinum. Eiusdẽ extat etiã collatio noui testamẽti ad Græcam ueritatẽ. Vide in Leone Iudæ. H. Zuinglij libros circiter 34. è Germanico in Latinum sermonem transtulit. Item ad Catholicam ecclesiam, omnemq; fidelium posteritatem, pro Huld. Zuinglio et operum eiusdem editione Apologiam, quæ & Zuinglij operibus præfixa & seorsim excusa extat, 1545. Orthodoxa fidei & doctrinæ confessio per Tigurinæ ecclesiæ ministros, contra Lutheri calumnias & conuicia Germanicè scripta, eodem interprete Latinitate donata est, 1545. Scripsit etiam Homelias quinq; de nouißimis temporibus & Antichristo, in locum Pauli 2. Thessal. 2. Germanicè & Latinè, apud Froschouerum excusas. Claruit Tiguri anno 1551.

Rodolphus Langius, natione Germanus, Monasteriẽsis ecclesiæ in Vuestphalia canonicus, scripsit ad Hermannum Lan-

gium eiusdẽ ecclesiæ decanum, de urbe Hierosolyma lib.2.ad decanum Colonien. carminum lib.1. de obsidione Nusien. urbis lib. 1.de tribus Magis carmen li.1.epistolas plures ad diuersos. Carmina quoq; uaria. & alia complura. Claruit anno 1494.

Rofredus patria Beneuentanus, scripsit quæstiones iuris ciuilis lib. 1. quæstiones iuris canonici lib.1. summam iuris lib. 1. Eius etiam cõmentarius de libellis impressus est Lugduni 1538. apud Matthiam Bonhomen. Allegantur etiam Disputationes eius. uide supra in Odofredo, de hoc Roffredo: uidentur enim confundi.

Rogatianus autor epistolarum aliquot apud Cyprianum, cum aliquot alijs coepiscopis, scilicet secundæ, 4. & 12. lib. 1.

Rogatiani à Noua uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Rogatus epistolæ 2. apud Cyprianum autor, cum aliquot alijs coepiscopis, lib. 1.

Rogerij Bachonis perspectiua extat.

Rogerij canonici Varadiensis historici nomen alicubi citatur.

Rogerius quidam citatur in Tacuinis Ellucbasem medici.

Rogerij liber de phlebotomia uenarum omnium, eiusq; usu ac utilitate, impressus Basileæ ab Henrico Petro. Eius practica medicinalis, impressa Venetijs, 1499. cum uarijs chirurgorum aliquot opusculis.

Rogerius monachus ordinis S. Benedicti, ad quẽ Guimundus Auersanus episcopus adhuc in cœnobio cõstitutus, libros tres contra Berengarium scripsisse dicitur, descripsit uitam Brunonis episcopi Coloniensis lib.1. & quædam alia. Rogerius quidam summista allegatur in summa Angelica. Claruit anno 1040.

Rogerij iurisperiti liber de præscriptionib. impres.

Rogerus. Vide Rugeros.

Rolandinus de Romancijs I. C. scripsit de ordine maleficiorum lib. 1. determinationes & quæstiones. Rolandina Practica impressa cum autoram. & additionibus nouis Taurini additis per Ioan. Neuizanem opinor. Rolandina summa in Germanicum sermonẽ uersa, impres. est nuper Ingolstadij.

Rolandinus Passagerius iurisperitus, scripsit de successionibus, de donatione causa mortis, de codicillis, de testamentis.

Rolandi Capelluti Chrysopolitani, philosophi Parmen. tractatus de curatione pestiferorum apostematum (uixit autor circa annum 1468.) impressus alicubi in Italia.

Rolãdus Parmensis edidit libellos 4. de chirurgia, impressos Venetijs, 1499. cum diuersis alijs chirurgis. Rolandi de ratione medendi internis externisq; morbis libros 4. Hen. Petrus excudit Basileæ: ijdẽ fortè cum superioribus.

Romanus quidã scriptor Græcus, grãmaticus, nominatur inter cæteros, ex quibus Cornucopiæ suũ Varinus Camers cõgeßit.

Romani Aquilæ de nominibus figurarum Græcis & Latinis, & exemplis earũ liber, ex Alexandro Numenio: impressus Basileæ, 1521. apud Ioan. Frobenium, cum alijs eiusdem argumenti scriptoribus.

Romulus quidam ad Tybertinum filium librum scripsit, quẽ ab imitatione apologorum Aesopi illius Phrygis, fabulas Aesopi nuncupauit: nõ, ut aliqui rati sunt, transtulit. uide Gyraldum in poetis.

Romulus Amasæus Italus, transtulit Xenophontis libros 7. de Cyri minoris expeditione, qui cum reliquis Xenophontis operibus Latinis impreßi sunt Basileæ ab Isingrinio. & Pausaniam, impressum Florentiæ anno Domini 1551.

Rosini philosophi tractatus quidam extat, in alchymia.

Rosuida nobilis mulier in Saxonia na-

ta, in Gandeshemensi cœnobio, sacremonialis, miro ingenio & doctrina claruit, & in utroq; scribendi genere admirabilis. Ad uirgines sacratas, castitatem & continentiam hortando, Latino sermone cõscripsit Comœdias sex. De gestis Ottonum panegyricum uersu hexametro. In laudes beatæ uirginis elegiaco & hexametro uersu lib. 1. itẽ passionem S. Dionysij carmine elegiaco, item de S. Gangolpho, & alijs sanctis plura. Græcæ etiam linguæ notitiam habuit. Coætanea Ioan. Anglici fuit, qui doctrina sua papatum meruit. Eadem Gyraldus.

Rubirufi architecti, libri quidam cum figuris extare feruntur in membranis descripti, in bibliotheca Des. Erasmi Rot.

* Rubij cuiusdam scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.

Rudolphus. uide Rodolphus.

Rufinus Nicaensis, unus ex Dipnosophistis apud Athenæum, medicus.

Rufini cuiusdam epigrammata, numero 28. libro 7. Anthologij.

Rufini V. D. Grammatici Antiochensis, commentarium in metra Terentiana, impressum cum Prisciano grãmatico: aliâs inscribitur, de metris comicis, & oratorijs numeris.

Rufinus monachus & Aquileiensis ecclesiæ presbyter, aliâs Ruffinus Tarmus presbyter, scripsit in Osee prophetam lib. 1. in Amos prophetam li. 1. in Iohel prophetam lib. 1. de sua fide ad Laurentium episcopum lib. 1. inuectiuarum contra Hieronymum lib. 2. de sua fide ad Anastasium lib. 1. de benedictionibus patriarcharum lib. 1. de sacramentis lib. 1. exhortationis ad Probam lib. 1. additiones ecclesiasticæ historiæ lib. 2. epistolarum ad diuersos li. 2. Denique maximam partem Græcorum bibliothecæ Latinis exhibuit: Basilij Cæsarien. Cappadociæ episcopi, Gregorij Nazianzeni, Clementis Romani recognitionum libros, Eusebij Cæsariensis Palestinæ ecclesiasticam historiam, Xysti sententias, Euagrij sententias, Pamphili martyris aduersum mathematicos: Origenis non omnia, quia & Hieronymus transtulit quædam, quæ suo prologo discernuntur. exposuit idem Rufinus symbolum, & benedictionem Iacob super patriarchas triplici, id est historico, morali, & mystico sensu. Scripsit epistolas ad timorem Dei hortatorias multas, inter quas præeminent illæ quas ad Probam dedit. Historiæ etiam ecclesiasticæ, quam ab Eusebio conscriptam, & ab isto diximus interpretatã, addidit decimum & undecimum librum. Sed & obtrectatori opusculorum suorum respondit duobus uoluminibus, arguens & conuincens se Dei intuitu & ecclesiæ utilitate, auxiliante Domino ingenium agitauisse: illum uero æmulationis stimulo incitatũ, ad obloquium stilum uertisse. Hæc Gennadius. Inter opera Hieronymi, tomo 4. Basiliensis editionis, continentur, Rufini symbolum, de quo uide etiam in præfatione Erasmi in Cyprianum. de sua fide lib. 1. inuectiuarum libri 2. Iosephum conuertit in Latinũ, cuius originalis est Mediolani in S. Ambrosij fano, Longobardis characteribus curiosissimis. Rufini opusculum de deprauatione librorũ, præcipuè Origenis, impressum cum operibus Origenis, in fine primæ partis: item Tomo 2. operum D. Hieronymi. Vertit etiam Apologeticum Pamphili martyris pro Origene, in prima parte operum Origenis, Basiliẽsis editionis. Addidit insuper suã apologiã, ubi cõtrarias sentẽtias in libris Origenis ob eorum deprauationẽ natas ostendit. Præfatio eius in libros Origenis de principijs, habetur in tertio tomo operum D. Hieronymi, adiuncta per Des. Erasmum, ut facilius intelligerentur Apologiæ D. Hieronymi. Eiusdem symbolum, ibidem.

dem. Aemulus atq; obtrectator fuit D. Hieronymi, ut Origenis adsertor, quodq; ab eo reprehensus sit, quòd eius libros περὶ τῶν ἀρχῶν, *qui contra fidem sunt, conuerterit. ex epistolis autem inter se mißis constat, quæ sit utriusq; ingenij, uitæq; ac morum differentia. Claruit anno Do. 400.*

Rufus, *aliàs per f duplex scribitur.*

Rufus *conscripsit librum ex dictis Epicteti de amicitia, qui cùm alibi apud Stobæum citatur, tum in sermone, Quod euentus rerum fortiter sint ferendi.*

Rufus *Auienus transtulit Arati Phænomena Latinis uersibus, quorum adhuc fragmenta quædam extant, impressa cum Ciceronis & Germanici translationibus in eadem: aducta Ioach. Perionij translationi Ethicorum. Præterea Dionysij Punici de situ orbis uersus ex Græcis Latinos fecit: & de oris maritimis librum edidit, carmine trimetro iambico, ad Probum uirum consularem, ad quem etiam Cl. Claudianus scripsit, &c. Seruius Grammaticus Auienum ait Vergilianas fabulas, & Liuium, iambicis uersibus descripsisse. Sunt qui hunc ipsum Auienum esse putent, quem Macrobius in Saturnalibus loquentem induxit. Extat & libellus ad Theodosium imperatorem, huius, ut putatur, Auieni: in quo plerosq; Aesopi apologos elego carmine complexus est: qui an legitimus sit, non multum esse precium operæ ut disquiramus, existimo. Hæc Gyraldus. Vide infrà de Sexto Rufo: opinor enim eundem esse, si Sextus pro Festo, ut Volaterrano Raphaeli placet, non rectè scribitur.*

Rufi *Domestici distichon libro 7. Anthologij.*

Rufus *medicus apud Ioannem F. Serapionis citatur. Extant & apud Aetium non pauca ex eius scriptis fragmenta, quem qui uolet consulat. Nos breuitatis studio libenter hoc loco plura omisimus.*

Rugerus *Bakon Anglus, Minoritani olim nominis doctor Oxoniensis, scripsit de Necromanticis imaginibus lib. 1. prognostica ex siderum cursu lib. 1. regimina cœlestium lib. 1. de excantationibus lib. 1. de occultis naturæ operibus lib. 1. de uera Astronomia lib. 1. de retardatione accidentium lib. 1. super sententias lib. 4. in Philosophiam naturalem lib. 8. in Moralem lib. 10. speculum Alchimiæ lib. 1. de Alchimistarum artibus lib. 1. de Grammatica græca lib. 1. de situ Palæstinæ li. 1. de iudicijs Astrologiæ lib. 1. sententias experimentales lib. 1. de speculi facultate lib. 1. compendium studij theologici lib. 1. de rerum mirabilibus lib. 1. de perspectiua lib. 1. Claruit anno Domini 1280.* *

Rugerus *de Houeden Anglus natione, scripsit Annales regum Angliæ, & lecturas sophisticas. Vixit anno 1190.* *

Rugerus *Onley Anglus, scripsit librũ cõtra uulgi superstitiões. Claruit an. 1442.* *

Rugerus *Suicetus Anglus, scripsit calculationes Astronomicas li. 1. Ephemerides li. 1. de arte Cabalistica lib. 1. Mathematicas commentationes. Claruit anno 1370.* *

Rugerus, *uel ut ab alijs uocatur, Rutgerus Venray, Germanus, Canonicus regularis S. Augustini, scripsit de institutione puerili lib. 2. de inquisitione beatæ uitæ lib. 2. Hymnorum de S. Maria lib. 1. de uario literarum usu lib. 2. de rebus mirabilibus lib. 2. de rebus nouis lib. 2. de metrorum generibus lib. 1. de accentibus Latinorum lib. 2. & Panegyricos 2. Claruit an. 1490.* *

Ruggandus *episcopus Metensis, Pippini regis ex sorore nepos, scripsit pro clericis Metensis ecclesiæ regulã canonicorũ li. 1. & quædam alia. Vixit anno 760.*

Rupertus. *Vide Robertus.*

Rupertus *abbas monasterij Caßinẽsis,*

ordinis

ordinis S. Benedicti, scripsit elegantes sermones lib. 1.

Rupertus abbas Tuitiensis coenobij iuxta Coloniam Agrippinã, ordinis sancti Benedicti, natione Germanus, scripsit ad Cunonem abbatem Sigebergensem, postea episcopum Ratisponensem, de uictoria uerbi Dei lib. 13. in Genesim lib. 9. in Cantica canticorum lib. 7. in librum sancti Iob lib. 10. in libros Regum de Dauid lib. 15. de sancta trinitate in uetus testamen. lib. 42. in Apocalypsim Ioannis lib. 12. aliàs 22. de officijs diuinis li. 12. Meditationes de incendio Tuitien. lib. 3. in 12. prophetas minores lib. 30. in Euangelium Matthaei lib. 8. in Euangelium Ioannis lib. 14. super regulam S. Benedicti lib. 1. Apologeticum eiusdem operis lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Deniq; fertur & alia plura scripsisse, & nouum ac uetus testamentum pro maiori parte in multis libris explanasse. Claruit anno 1124. Opera eius impressa sunt Coloniae, 1533. apud Arnoldũ Birckman & seorsim commentariorum in in Apocalypsin, lib. 22. Parisijs sub insigni Mortarij aurei.

* Ruperti abbatis Monasterij Tuitiensis in Cantica canticorum, de incarnatione Domini commentariorum lib. 7. impensis Arnoldi Birckmanni excusi anno 1550. Eiusdem de uictoria uerbi Dei libri 13. excusi Louanij anno 1551. apud Seruatium Sassenum. de diuinis officijs libri 12. excusi Coloniae anno 154?. In Euangelium Ioannis libri 14. ibidẽ an. 1541. Eius itẽ libri XXXXII. de operibus sanctae trinitatis, excusi sunt Louanij apud Seruatium Sassenum anno 1551. Eiusdem in XII. prophetas minores commentariorum libri XXXII. apud eundẽ, eodem anno. De gloria & honore filij hominis in Matthaeum lib. XIII. Item de glorificatiõe trinitatis et processione spiritus sancti libri IX. excusi Coloniae apud Io. Soter, 1533.

Rupertus rex Franciae, cantus & responsoria dulci et regulari modulamine scripsit. Eius est illa uulgata Sequẽtia, quae cantatur diebus pentecostes, de sancto spiritu, Veni sancte spiritus. respõsoriũ de S. Petro, Cornelius Centurio. de natiuitate Domini, Iudaea & Hierusalem no. & illud Alleluia, Eripe me de inimicis. Attribuitur et et haec sequẽtia, quae incipit, Sancti spiritus assit nobis gratia. Claruit anno 980.

Rupertus Gaguinus, natione Gallus, ordinis sanctae Trinitatis generalis minister, scripsit opus ad Arnoldum Bostium, Carmelitã Gandaui morantem, contra Vincentium de Castronouo, ordinis Praedicatorum, carmine. de cõceptione sanctae Mariae lib. 1. de eadem re, prosaicè lib. 1. de misera hominis conditione lib. 1. de arte metrificandi lib. 3. orationes multas elegantiss. lib. 1. epistolarum quoq; lib. 1. Epigrammata innumera. & alia complura. Fertur & Chronica scripsisse, quae excusa sunt. Claruit Parisijs anno 1494.

Rupertus natione Gallus, Carmelita, scripsit super sententias lib. 4. in epistolas Pauli lib. 14. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1.

Rupertus Holkoth, natione Anglicus, ordinis fratrum Praedicatorum, scripsit multa, è quibus ista feruntur: super sententias lib. 4. in librum sapientiae lib. 1. de septem peccatis mortalibus lib. 1. Moralizationes lib. 1. de immortalitate animae lib. 1. in Cantica canticorum lib. 1. in Ecclesiasticum imperfectè lib. 1. & alia plura. Claruit anno Domini 1349. Commentarij eius super sententias impressi sunt, item quadragesimale, ut uocant.

Rupertus de Licio, episcopus Aquilae Marsorum seu Aprucij urbis, ordinis fratrum Minorum, scripsit sermones de tempore lib. 1. de laudibus sanctorum lib. 1. de poeni-

tentia

tentia per quadragesimam lib.1.de peccatis quoq; lib.1.et quædam alia. Vixit an.1486.

Rupertus episcopus Linconiensis, scripsit summã theologiæ li.1.super libris Dionysii lib.4.summam quæ numerale dicitur lib.1.de sphæra cœlesti lib.1.de computo ecclesiastico lib.1.Calendarium pulchrum li. * 1.Numeratur à Tritemio inter illos, qui claruerunt anno 1140. Summa eius super 8.libris physicorũ Aristotelis, impressa est Venetijs, 1506.et 1504.apud Scotum: ibidem cum Thomæ Aquinatis in eosdem libros interpretatione. Eius compendium sphæræ, impressum Venetijs 1108.cum Io.de Sacrobusto de sphæra, & alijs.

Rupertus abbas cœnobij Lympurgensis, in diœcesi Spirensi, ordinis sancti Benedicti, natione Germanus, scripsit in Cantica canticorum lib.4.de contemptu mundi lib.2.de sancto Ioanne Baptista lib.1.reuelationum suarum lib.1.Scripsit quosdam sermones de sanctis, quorum corpora uel patrocinia in eodem Lympurgensi monasterio habebantur. Claruit anno 1124.

Rupertus ordinis fratrũ Prædicatorũ, edidit quædam non contemnenda, è quibus extant super sententias lib.4.sermones de tempore lib.1.sermones de sanctis li.1.Multos præterea libros Aristotelis commentarijs elegãtissimis exornauit. Vixit an.1320.

Rupertus monachus cœnobij S.Remigij in diœcesi Remensi, ordinis diui Benedicti, natione Gallicus, scripsit gestorũ in terra sancta per Christianos tempore Vrbani II.contra infideles, historiam insignem, distinctam in lib.10. Claruit anno 1120. Bellorum Christianorum principum, præcipuè Gallorũ contra Saracenos, historiam Hen. Petrus excudit Basileæ.

Rupertus de Rusia ordinis fratrum Minorum, scripsit ad Haymonem Anglicum ordinis sui ministrum generalem, declarationẽ in regulam sancti Francisci lib.1.Super sententias quoq; li.4.Sermones uarios li.1.et quædam alia. Vixit anno 1280.

Rustici diaconi contra acephalos librum, incerto interprete: Hen.Petrus excudit Basileæ, 1528.cum alijs ueterum theologorum scriptis cõtra hæreses. Defendit autem definitionẽ de fide Synodi Chalcedonensis, per dialogũ orthodoxi & hæretici.

Rutilij Galli poetæ elegia quædam iter suum continens, nuper inuenta est. Raph. Volaterranus candẽ alibi in cœnobio quodam ad Bobium Italiæ oppidum inuentam scribit. Eundem Rutilium Numantianum poetam uocans, Basilius Zanchus in dictionum Latinarum catalogo citat. Vide Gyraldum in Rutilio Gemino, qui etiam à Fulgentio citatur.

Rutilius Lupus rhetor, scripsit de arte, * Gorgiam secutus, non illum quidẽ Leontinum, sed alium sui tẽporis, cuius quatuor libros in unum suum trãstulit. Quintilian. lib.9.& Volat.lib.19.Vrb.com.

Rutilij Romani historiã Romanam Athenæus citat. Rutilius Rufus sub Scipione tribunus militum fuit, & eius temporis historiam conscripsit, teste Appiano in Romana historia. Suid. Eius historiæ citantur * etiam apud Plutarchum in uita Marcelli & Pompeij.

S A.

Sancti patris Maximi centuriæ quatuor * capitulorũ de charitate, interprete Vincentio Obsopæo, excusæ sunt Tiguri apud Froschouerum an.1546.cum sententijs Antonij & Maximi. Deinde Basileæ apud Hen.Petri, cum uetustissimorum quorundam Theologorum opusculis, anno 1551.

Sãcti patris nostri Saba typicũ ecclesiasticæ traditionis et cõsectationis diuæ Lauræ Hierosolymis: lib. Græcus hac inscriptione seruatur in quadam Bibliotheca Italiæ.

Sabbatius Gallicanæ prouinciæ episcopus, rogatus à quadã casta et Christo dicata uirgine Secunda nomine, composuit librum de fide, aduersum Marcionem, & Valentinianum eius authorem, & aduersum Eunomium, et eius magistrum Aetium, &c. hæc Gennadius, qui & argumenta eorundem librorum addit. Trittemius scribit, eum claruisse anno salutis 440.

Sabellus poeta impudicus, fuit Domitiani & Neruæ temporibus: dignus sanè cuius scripta perierint.

Sabinus uetus I. C. scripsit iuris ciuilis libros 3. uide in Fabio Sabino, eius filio.

Sabinus sophista sub Adriano Cæsare scripsit introductionem & argumentum materiæ declamatoriæ libris 4. Commentarios in Thucydidem, et Acusilaum, et alios. Suid. Hunc Aphthonij filium fuisse putant: uide in Sergio infrà.

Sabini tetrastichon libro 6. Anthologij, sectione 7.

Sabor, aliàs Sapor, rex Medorum, citatur à Mesue.

Sacas poeta fuit Tragicus. Suid. Est & Ammonij philosophi cognomen.

* Sæuius Nicanor insignis Grãmaticus, scripsit præter cõmentarios, quorum tamen pars maxima interijt, satyram quoq;, cuius meminit Suetonius Tranquillus.

Sæus scripsit de repub. Lacedæmoniorum. Athenæus lib. 4.

Sagadinus nominatur inter illos scriptores, ex quibus memorabilia sua Baptista Fulgosus collegit.

Rabbi Sahadias Geon edidit Commentarium Hebraicum in Danielem, qui extat impressus Venetijs apud Bambergum.

Saladinus de Esculo scripsit barbaro stylo compendiũ Aromatariorum, quod habetur excusum cũ Ioannis Mesuæ operibus. Eiusdem iudiciũ de ponderibus medicinalibus, impressum ab initio Onomastici Othonis Brunfelsij.

Saleius Bassus in pangendis heroicis claruit, amatus à Vespasiano, atque ab eo quinquaginta sestertijs donatus, &c. Gyraldus.

Salemuia quidam citatur à Ioanne F. Serapionis.

Saliceti Commentarij super 1. & 2. Codicis, & in Digestum uetus, impressi sunt. peculiariter autem scripta eius citantur in 1. ff. uet. & in Rub. Infortiati. 1. soluto matri. l. semel mora.

Salomonij Macrini Iuliodunẽsis, Hymnorum lib. 6. eiusdẽ Hymnorũ selectorũ li. 3. Robertus Stephanus excudit Parisijs. Carminũ libellus, 1. à Colinæo Parisijs. Carminũ uel Odarum lib. 4. quibus Odas Horatij tum carmine tum argumento imitatur: ibidem impressi 1530.

Salo, uide in Romulo.

Salomonis filij Dauid, regis Israel, libros tres in ueteri Testamen. habemus, nempe Prouerbia, Cãticum canticorũ, et Ecclesiasten. Extat apud Hebræos Salomonis liber, cui Sapientia titulus, nõ qui nunc in manibus est Philonis opus: sed alter Hierosolyma, quã uocant, secretiore lingua cõpositus, in quo uir naturæ rerũ (sicuti putatur) interpres, omnem se illiusmodi disciplinam fatetur de Mosaicæ legis penetralib. accepisse. Io. Picus in comment. super Genesin.

Salomon eben Hasem, aliàs Sulabin ebẽ Habasen, citatur à Ioanne F. Serapionis.

Salomon, naturalis magiæ scriptor. uide in Zoroastre.

R. Salomonis Iarchi Galli commentaria extant impressa Hebraicè in aliquot ueteris Testamenti libros, nempe in quinq; libros Mosis: in Iosue, Iudicum, Ruth, Samuelis, Regum, & Paralipomenon: in Isaiam, Ieremiam, Ezechielem, duodecim prophetas minores, Psalterium, Cantica canticorum,

rum, Lamentationes Ieremiæ, Ecclesiasten, Hester, Esdram, Neemiam. Claruit in Rhodo, anno Domini 1217.

Salomon episcopus Constantiensis, scripsit de septem artibus liberalibus lib. 1. et Vocabularium linguæ Latinæ. Claruit sub Lothario imperatore, anno 1350.

D. Salonij episcopi Viennensis, ad Veranium fratrẽ, in Salomonis parabolas explicationẽ, excudit Basileæ Henricus Petri, anno 1551. cũ alijs ueterum Theologorũ opusculis.

Saluianus Maßiliensis presbyter, scripsit scholastico & aperto sermone, de uirginitatis bono ad Marcellũ presbyterũ libros tres: aduersum auaritiã libros 4. de præsenti iudicio libros quinq;: & pro eorum merito Satisfactionis ad Salonium episcopum librum unũ. Expositionis extremæ partis Ecclesiastis ad Claudianum episcopũ Viennẽsem librum unũ. Epistolarum librum unũ: Et in morem Græcorum de principio Genesis usq; ad conditionẽ hominis, cõposuit uersu quasi Hexameron librũ unum: Homilias multas. Trittemius scribit eũ claruisse anno 480. de uero iudicio & prouidentia Dei, et ipsius gubernatione hominũ et rerum mũdi huius, ad S. Saloniũ episcopum Viennensem libri 8. cura Io. Alexandri Braßicani I. C. editi, ac scholijs illustrati: Frobenius excudit Basileæ, 1530. His accedunt, Anticimenon libri 3. in quibus continentur Quæstiones ueteris ac noui Testamenti, de locis in speciẽ pugnãtibus, incerto authore, per interrogationem & responsionem. Idem Saluianus præfatus est ad Salonium episcopum, in librum Timothei, cur Timotheus hoc nomen suo suppresso confinxerit, et cur ad totam ecclesiam scripserit.

Saluiani à Gazaufala martyris uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Saluius Iulianus, uetus I. C. scripsit Digestorum libros 99. ad Minutium Natalem libros 6. ad Vrserium Ferocem libros 4.

Salustij philosophi Cynici meminit Suidas, sed nil ab eo scriptum refert.

Salustius Mopseates medicus, sub Tiberio Cæsare scripsit medicinalia. Suid.

Samij tetrastichon libro 3. Anthologij, sectione 23. aliàs scribitur per duplex m. Σαμμίου, ut alibi σιμμίου.

Samothes Gigas, cognomento Dis, ex Iapheto natus, præter codices rituales, naturaliũ secreta literis quoq; mandauit. Docuit cursus astrorum, agriculturã, et alia pleraq; ad uitã moralem, politiã & oeconomiam spectantia. Obijsse fertur anno mundi conditi 1956. ante uerò Christi aduentum 2007. cum 156. annis Celtis præfuisset. Hæc Ioan. Baleus in eius uita. *

Sampsatines. uide in Io. Cantacuzeno. *

Samuel Beulanus Britannus, scripsit annotationes in historiam Nennij Britanni. Claruit anno Domini 650.

Samuelis Iudæi Israelitæ epistola prorsus Christiana et erudita, ad Rabbi Isaac Synagogæ magistrum transmissa, anno post Christum natum millesimo, de Iudæorũ uana expectatione: uel, Quod Iudæi Mesiam, qui uenit, ceu uenturum temerè expectent: impressa Coloniæ apud Ioan. Ruremundanum, 1538. & prius Argentorati apud Heruagium, 1523. & nuper etiam Germanicè reddita.

R. Samuel filius Naaman, citatur à Petro Galatino: aliàs inuenio R. Samuel Gallus. Extant eius laudes, quas scripsit in editionem secundam Bibliorum.

Samuel Edissenæ ecclesiæ presbyter, scripsit aduersum Nestorianos lib. 1. aduersum Eutychianos li. 1. aduersum Timotheanos li. 1. uide Gennadium. Claruit an. 480.

R. Samuelis Israelitæ, oriundi de ciuitate regis Marochiani, ad Rabbi Isaac, *

magistrum Synagogæ, de Mesia frustra à Iudæis expectando libellus, excusus est Basileæ apud Henricum Petrum, cum alijs ueterum Theologorum opusculis, Anno 1551.

Sanchoniathon Tyrius philosophus, tempore belli Troiani scripsit de physiologia Mercurij, quæ & translata est in Græcum sermonē, ex patria Tyriorum dialecto: Aegyptiacā theologiā, et alia quædā. Suid.

Sanctes de Arduinis ex Pisaurēsi urbe, edidit opus de omnibus naturalibus & artificialibus uenenis notabile lib. 1. de odoratione quoq; lib. 1. de prolificatione lib. 1. et quædam alia. Claruit anno 1430.

Santis Pagnini Lucensis, Prædicatorij ordinis, Hebraicæ institutiones absolutissimæ, in quatuor libros diuisæ, Antonius de Ry excudit Lugduni, 1526. Earundē abbreuiatio, excusa Lugduni à Gryphio, 1528. Isagogæ ad sacras literas liber 1. Isagogæ ad mysticos sacræ scripturæ sensus libri 18. Hugo à Porta impressit Lugd. 1536. et Petrus Quentel Coloniæ. Vtriusq; instrumenti noua translatio ex Hebraica & Græca ueritate, ferè ad uerbum. Accedit liber de interpretamentis Hebraicorum, Aramæorum, Græcorumq; nominum, sacris in literis contentorum, ordine alphabeti. Lugduni apud Antonium de Ry, anno 1528. Thesaurus linguæ sanctæ, siue Lexicon Hebraicum: ex quo nō solum uocularum significata, sed & abstrusiores quosq; sacræ scripturæ sensus, è uarijs Rabinorum commentarijs selectos, haurire licet. Sebastianus Gryphius excudit Lugd. 1529. cum indice copioso Latinarum uocū, unde quis statim quam uoluerit uocem Latinam Hebraicè redditam inueniat.

Sanctius Caranza uide in epistola Des. Erasmi ad Bozhemum, operibus eius præfixa: & operum eius Tomo 9.

Sandon Hellanici philosophus, scripsit Hypotheses in Orpheum lib. 1. Suid.

Sangæ Romani poetæ beneficio Latinum Athenæum debemus: Paulus Iouius in libro de piscibus. sed nihil huius authoris impressum reperio.

Sannyrion Athenien. Comicus, fabulas scripsit, Gelon, Danaen, Io, Psychastas, teste Athenæo in Dipnosophistis. Suid.

Sansonis cuiusdam Metaphysica impressa sunt.

Sappho Lesbia Lyrica, floruit Olympiade 42. scripsit Epigrāmata, Elegias, Iambos, Monodias, & Carminum Lyricorum libros 9. Prima plectrum inuenit. uide Suidam. Citatur ab Athenæo, & Stobæo. Distichon eius extat li. 3. Florilegij, sectione 4. et tetrastichon ibid. sectione 12. Eius de amoribus scripta citantur apud Plutarchum in uita Demetrij. Sunt autem qui dicant aliam fuisse Lesbiam, poetriā quoq;, quæ adolescētem Phaonē adamauerit, et è Leucade in aquas se demiserit. Vtracunq; fuerit, unam tantum commendant Latini poetæ, utpote Statius lib. 5. Syluarum, & alij.

Sarapion, cognomine Aelius, rhetor Alexandrinus, scripsit de erratis declamationum li. 7. Panegyricum Adriani regis. Consilia Alexandrinis. Artem rhetoricam. An Plato iure Homerum à sua repub. ablegauerit, & alia multa. Suid. idem & alterius cuiusdam Sarapionis philosophi aut theologi, sed gentilis, ut uidetur, mirabilem uitam describit. Sarapionis tetrastichō li. 3. Anthologij, sectione 6.

Sarapion θμύεως Aegypti urbis episcopus, qui ob elegantiam ingenij, cognomen Scholastici meruit, edidit aduersum Manichæum egregium librum, et de Psalmorum titulis alium, & ad diuersos utiles epistolas. Trittemius hunc Serapionem uocat, & floruisse ait anno 340. de Serapione Antiocheno episcopo infrà dicetur.

Sasgeri de libero arbitrio, liber impress.

Satij

Satij à Sicilippa uerba apud Cyprianū, in sententijs episcoporū de hæreticis baptizandis.

Satius epistolæ 2. & 4. & 12. apud Cyprianum author, cum aliquot alijs coepiscopis lib. 1.

Saturninus uetus I. C. scripsit Edictorum libros 10.

Saturnini tres diuersi, authores epistolæ cuiusdā apud Cyprianum lib. 1. cum aliquot alijs coepiscopis: item epistolæ duodecimæ, ibid. Saturnini duo, authores epistolæ 4. ibidem. Saturnini ab Itinis, & Saturnini à Tucca cōfessoris, & Saturnini à Victoriana uerba referuntur apud Cyprianū, in Sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Satyrus peripateticus scripsit uitas, & inter cæteras Philippi, & librum de characteribus: allegantur ab Athenæo. Satyri tetrastichon, & octosticha duo, libro 1. Anthologij, sectione 56. Hexastichō li. 4. sectione 12. et aliud li. 6. sectione 15. Semel legitur Satirij, & semel additur cognomē Thyilli.

Saxonis Grāmatici Sialandici, Danorum historia libri sedecim ad Andream episcopum Daniæ, excusi Basileæ apud Bebelium, 1534. item Parisiis.

Scamon scripsit de inuētis. Athenæus.

Schiarchandi, citatur in Tacuinis Elluchasem medici.

Scholarij expositio Græca in quinque uoces Porphyrij, in Aristotelis prædicamenta, de interpretatione, Priorum, et de anima libros: seruātur manuscripta Venetijs. Aliū esse puto Scholarium, de quo suprà diximus, prænomine Gennadij.

Scholastici cuiusdam, Nili, Marci monachi, Diadochi, capita φυσικὰ: item Theodori Edesseni Ascetica, & aliorum multorū diuersa capita, Græcè extant apud Diegum Hurtadum Venetijs.

Scipionis Capycij uiri doctißimi de uate Maximo libri 3. erudito carmine conscripti, Ioan. Oporinus excudit nuper Basileæ, cum alijs quibusdam Christianis poematijs. Eiusdem de principijs rerum poema eruditißimum, excusum est Lutetiæ 1548. cum li. 5. Gasparis Contareni de Elementis. *

Scipio Carteromachus Pistoriensis præfixit epistolam Græcam Thesauro, seu Cornucopiæ Græco Varini Camertis, excuso apud Aldum, Aristidis Smyrnæi orationem de laudibus urbis Romæ Latinitate donauit, quæ & impressa est latinè. Eiusdē epistola, libro 12. epistolarum Ang. Politiani.

Ex Scipionis Nasicæ epistola quædam referuntur apud Plutarchum in Paulo Aemylio. *

Scleriæ poetæ senarios Stobæus citat in sermone de incontinentia, & alios in sermone de felicitate.

Scopelianus Clazomenius sophista tēpore Neruæ, quando & Apollonius Tyanæus uixit, audiuit Nicetam: scripsit & epistolas ad eum Apollonius. Suid.

Scribonius Aphrodisius Orbilij seruus atq; discipulus, Verrij Flacci de Orthographia libros non sine insectatione studiorum morumq; eius rescripsit. Suetonius. *

Scribonij Largi, medici uetustißimi, de cōpositione medicamentorum liber, Io. Ruellij opera è tenebris erutus, & à situ uindicatus: Cratander impreßit Basileæ, 1529. cum indice capitum singulorum, quæ sunt 271. adiecto libello Antonij Beniuenij, de abditis nonnullis ac mirandis morborum & sanationū causis. Vixit ætate Tiberij Cæsaris. Commendat eū Galenus, et aliquoties medicamenta eius citat in libris κατὰ τόπους.

Scylax Cariandeus mathematicus, scripsit de circuitu & mensura maris extra columnas Herculis, telluris itē. Præterea antigraphen ad historiā Polybij. Suidas. eius scri- *

pta citantur ſæpe ab Ænea Syluio.

Scyras Tarẽtinus Italicæ Comœdiæ poeta, ſcripſit Meleagrum. Athenæus lib. 9.

Scythici Teij hiſtoriam Athenæus allegat.

Sebaldi Heyden de arte canendi, ac uero ſignorũ in cantibus uſu libri duo, excuſi Norimbergæ apud Ioã. Petreium 1537. & rurſus ibidẽ 1540. aucti et recogniti per authorem. Nomenclatura rerũ, per claſſes digeſta uarias. Formulæ colloquiorum puerilium, omnis Latinitatis & copiæ, & alia quædam huius inſtituti nõ aſpernanda. Froſchouerus excudit Tiguri.

* Sebaldus Munſterus iureconſultus, ſcripſit orationem de rebus non iudicandis ſecũdum arbitrium iudicis, ſed ſecundum ius ſcriptum: excuſam Argentinæ apud Cratonem Mylium.

Sebaſtiani Aquilani Galeni ſectatoris, de morbo Gallico liber, eiuſdẽ de febri ſanguinea ad Ludouicum de Gonzaga Mãtuæ epiſcopũ quæſtio: Henricus Petri impreßit Baſileæ, 1537. & Vincentius de Portonarijs Lugduni, 1532. cum Mar. Gatinaria.

Sebaſtiani Auſtrij Rubeaquenſis, natione Germani, explanatio in Pauli Aeginetæ librũ, uniuerſam ſuper hac re materiam amplectens, impreſſa Argentorati apud Ioan. Schotum, 1538. Cornelij archiatri Mechelingenſis liber, de puerorum infantium'ue morborum dignotione & curatione, ad Philippum Hiſpanorũ regem, archiducẽ Auſtriæ, per Sebaſtianum Auſtrium repurgatus, & ex barbaro Latinior factus, cum præfatione ad Ferdinandum Romanorum regem, &c. Philippi filium. Vueſthemerus excudit Baſileæ, 1540. Claruit Friburgi Briſgoiæ, anno Salutis humanæ. 1550. quo etiam fatis conceſsit.

Sebaſtianus Titio, aliàs Brant, Argẽtinẽſis utriuſq; iuris profeſſor, ſcripſit ſuper titulis utriuſq; iuris li. 1. roſariũ diuæ Mariæ ſapphicum. in laudẽ uirginis ænigmata uet. teſt. 4. de uirginali conceptu poſsibili. admirationẽ Mariæ adueniente angelo. ſalutationẽ angeli. de locis mirificis beatæ Virginis. cõpaſsionẽ uirginalis. conſolationẽ Chriſti ad matrẽ. de colaphis Chriſti. de ingratitudine edentiũ manna. in laudẽ ſancti Sebaſtiani. uitã ſancti Onophrij. in laudem ſancti Valẽtini. in laudẽ ſancti Iuonis. uitam ſancti Bernardi. in laudẽ ordinis Carthuſien. de contẽptu ſeculi. laudes beatæ Chriſtianæ prope Baſileam. contra aduocatos calumniantes. de captiuitate regis Maximiliani. elegiam in mortem Imperatoris Friderici. Variorum epigrammatum libr. 1. de ſtultorum nauicula, ſatyras planè diuinas carmine Latino, et rhythmis etiam Germanicis. Iuris ciuilis et canonici omniũ titulorum expoſitiones, ſiue declarationes: impreſſæ Baſileæ apud Michaelem Furter, 1505. ex recognitione authoris, cum libello Io. Baptiſtæ de Cazalupis, de modo ſtudendi in utroq; iure, & nominibus ſcriptorũ in iure. Varia carmina in laudes Sanctorum, & Epithalamion Maximiliani regis, et Blãcæ Mariæ reginæ Rom. &c.

Sebaſtianus Caſtalio, ſcripſit dialogos ſacros lib. 4. quib. præcipuæ tã ueteris quàm noui teſtamẽti hiſtoriæ tã eleganter tenellæ ætati proponũtur, ut nihil ad pietatis ac linguæ eadem opera perdiſcendæ rationẽ parari accomodatius poſſe uideatur. Ioãnes Oporinus excudit primũ Baſileæ, anno 1545. & 1548. & poſtremò 1551. ab autore recognitos, ac magna acceſsione auctos. Sibyllina oracula de Græco in Latinũ carmine heroico cõuertit, ac annotationes adiecit: liber excuſus ab eodẽ, an. 1546. pſalterium Dauidis regis, reliquaq; ſacrarum literarũ carmina et precationes, uera Latinitate donauit, additis argumentis et difficiliorũ locorũ declarationibus: excuſus eſt lib. ab eodẽ. 1547. Mo

ſem,

ſem Latinũ ex Hebræo fecit, præfationẽq; adiecit, in qua multiplex eius doctrina oſtenditur, et adnotationes, in quibus trãslationis ratio, ſicubi opus eſt, redditur, & loci diffi‑ciliores explicãtur: excuſus ab eodẽ, an. 1546. Scripſit præterea Sirillũ eclogã, de natiuitate Chriſti ſaluatoris, excuſam cũ alijs Bucolicorũ autoribus, apud eundẽ Oporinũ, anno 1546. Moſis inſtitutionẽ Reipublicæ Græco latinã, ex Ioſepho in puerorũ gratiam decerpſit, impreſſ. Baſileæ apud eundem. Ionã prophetam heroico carmine Latino deſcripſit, uitã D. Ioannis Baptiſtæ Græco carmine heroico libris 3. idẽ Opo. excudit 1548. Odæ in Pſalmos 40. et odæ in carmina Moſis duæ: excuſæ Baſileæ, cũ pijs aliquot poetis, apud Io. Oporinum, an. 1551. Poſtremò uertit tota Biblia, ita diligenter ac ſumma fide ad Hebraica & Græca exemplaria collatis ueteris ac Noui teſtamenti libris omnibus, ac inde in Latinam linguã, obſeruata ubiq; et perſpicuitatis et elegãtiæ et proprietatis ipſius ratione, ut omnes omniũ uerſiones hactenus editas lõgo poſt ſe interuallo reliquiſſe uideatur. Adiectæ ſunt etiã eiuſdẽ Annotationes, quib. et uerſionis ſuæ ratio redditur, et difficiliora loca explicantur, Baſileæ excudit Iacobus Parcus, ſumptib. Ioan. Oporini, 1551. Nouum Teſtamentum ex eiuſdem uerſione, ſeorſim eſt excuſum, eodem anno, enchiridij forma, ab Oporino. Floruit Baſileæ anno 1551.

Sebaſtiani Corradi annotationes in omnes epiſtolas Familiares Ciceronis, impreſſæ Baſileæ apud Rob. Vuinter, & Ioã. Oporinũ, cum aliorũ quoq; ſcholijs in eaſdem. in Ciceronis ad Atticum epiſtolas commentaria iuſta, excuſa Venetijs apud Scotũ, 1544. Eius emendationes & ſcholia in Valerium Maximum, unà cum Valerio ſunt excuſa Venetijs in officina Eraſmiana apud Vincentium Valgriſium, anno 1545. Extat eiuſdem in M. T. Cicerone Quaſtura, quo in libello præter ea quæ cùm ex Cicerone, tum alijs autoribus, ſupra ducenta partim reſtituuntur, partim explicantur loca, ratio quoq; mendas in omni ſcriptorum genere non temerè emendandi optima certiſſimaq; traditur: excuſum Venetijs 1537. Claruit anno 1543.

Sebaſtianus Derrerus Areſtauionenſis, I. C. ſcripſit Iuriſprudentiæ lib. 1. inſtar diſciplinæ inſtitutum, & axiomatibus magna ex parte conſcriptũ. Frellæi excudere Lugduni, 1540.

Sebaſtianus Guldebek Tigurinus, Græcæ & Latinæ linguæ peritiſſimus, uertit Heſiodi Theogoniã ad uerbum: Ioan. Oporinus excudit Baſileæ, quamuis non adiecto interpretis nomine, cum cæteris Heſiodi Græcis & Latinè redditis operibus. item Ariſtophanis comœdias omnes, adiectis etiã annotationibus, quas propediem dabit in publicum ex officina Ioannis Oporini. item Tragœdiã Greg. Nazanzeni de Chriſti paſsione, excuſam cum operibus ipſius Græcè & Latinè, editis ab Heruagio Baſileæ, anno 1550. & quædam alia, quæ apud ſe adhuc inchoata detinet, aliquando uolente Deo & abſoluenda, & in lucem edenda. Claruit Tiguri anno 1551.

Sebaſtiani Linckij declamatio de primorum ſtudiorum ordine & ratione, Ingolſtadij habita, anno 1337.

Sebaſtiani Meyer natione Germani, eccleſiaſtæ Bernenſis, & Argentoratenſis poſtea, commentarius in Apocalypſin Ioannis, noſtro huic ſæculo accõmodus: Froſchouerus excudit Tiguri.

Sebaſtiani Montui natione Galli, medici noſtri temporis, Medicinaliũ dialexeon libri duo: adiectus eſt de his quæ ad rationalis medici diſciplinam, munus, laudes, cõſilia & præmia pertinent, libellus: Michael Parmen‑

Parmenterius impreſsit Lugduni, anno Domini 1537.

Sebaldi Munſteri oratio de legibus, impreſſa in Germania, cum alijs quibuſdam.

* Sebaſtianus Lepuſculus, Baſilienſis, annotationes in octauum Topicorum librum Ariſtotelis, in academia Baſilienſi ex ore D. Simonis Grynæi exceptas edidit, excuſas Baſileæ apud Hier. Curionem, anno 1545. Floruit Baſileæ, anno 1551.

Sebaſtianus Munſterus natione Germanus, uir cùm in uarijs linguis, tum Hebraica præcipuè doctus: & uarijs ſcientijs, maximè uerò mathematicis præclarè imbutus: ingenioſis ac pijs lucubrationibus Germanicè, Latinè, et Hebraicè conſcriptis, de bonis literis omnibus, linguis, philoſophia, et theologia, optimè meritus, ſcripſit Horologiographiã, uel horologiorũ compoſitionẽ, recognitã, et auctã, adiectis multis nouis deſcriptionibus & figuris, in plano, concauo, cõuexo, erecta ſuperficie, &c. Hen. Petrus excudit Baſileæ, 1533. Organum Vranicũ, in quo explicantur theoricæ omnium planetarum, atq; eorundem ſinguli & quotidiani motus, ad annos uſq; centũ et ultra exprimuntur: Lunæ quoq; in lumine creſcentis, ſeneſcentis, & per eclipſim deficientis: item Solis deliquium patientis, omnis uarietas: quibus omnibus commodi adiecti ſunt canones: Opus ibid. excuſum, 1536. Canones ſuper nouum inſtrumentum luminarium, docentes quo pacto per illud inueniantur Solis et Lunæ medij et ueri motus, lunationes, cõiunctiones, oppoſitiones, caput draconis, eclipſes, horæ inæquales et nocturnæ æquales, ortus ſolis & occaſus, aſcendens cœli, interuallum, aureus numerus, &c. excudit Cratãder Baſileæ, 1534. Tabulas quaſdam nouas ad Geographiam Ptolemæi adiecit, quæ et excuſæ ſunt apud eundem, an. 1546. Explicationẽ tabulæ Cuſanæ, excuſam apud Cratandrum. Depictionem urbis Baſilienſis, cũ deſcriptione circumiacentis regionis. introductionem in librũ noui orbis. Coſmographiam Germanicã, cum plurimis tabulis geographicis: opus ingens, in quo perſtringuntur omnes regiones, regna, et principatus mundi, potiſsimum Germaniæ, quando orti ſint ſinguli ducatus, ciuitates, & alia dominia, & quæ in eis temporum ſucceſſu contigerunt notatu digna: conſcriptum ſermone Germanico, et impreſſum an. 1543. et rurſus 1545. inſigniter locupletatum. Scholia in libros Pomponij Melæ, et C. Iulij Solini impreſſa Baſileæ apud Iſingriniũ. Libri ad Hebraicæ linguæ cognitionem ab eo ſcripti, uel ex Hebræis translati ſunt hi: Iſagoge elementalis in Hebraicã linguã. item lect io. Hebraica ex euangelio Matthæi, impreſſa à Frobenio, an. 1535. tabula coniugationũ Hebraicarum, ibidẽ. Hebraicæ grãmaticæ præcipua illa pars, quæ eſt de uerborum coniugationibus, & eorum affixis, per chartas 6. unà cum Tabula coniugationum abſoluta, Hen. Petrus impreſsit, 1536. R. Moſche Kimhi Grammatica iuxta Hebraiſmũ uerſa. Acceſsit in eandem Eliæ Leuitæ cõmentariũ, id quoq; uerſum: Cratander excudit, 1531. Grãmatica Hebræa Eliæ Leuitæ, ſcholijs illuſtrata. itẽ inſtitutio elemẽtalis in eandẽ linguã, ex Eliæ uarijs libellis cõcinnata. quibus omnibus et Tabula cõiugationũ pulchrè explicata acceſsit. Frobenius excudit, 1537. Cõpoſita uerborum & nominũ Hebraicorũ, opus Romæ Elia Leuita authore editum, et Hebraicæ linguæ ſtudioſis neceſſarium, Io. Frobenius excudit, 1525. Hebraicæ inſtitutiones, inſcriptæ Capitula Cãtici, ſpecierũ, proprietatũ, et officiorũ, in quibus ſcilicet agitur de literis, punctis, et quibuſdã accẽtibus Hebraicis, authore Elia Leuita, ibidẽ excuſæ, an. 1527. Vocabula Hebraicã irregularia, quæ uel ordine, uel cõiugatione, aut tẽpore compo-

componuntur, in ordinem alphabeticum digesta. Hen. Petrus excudit, 1536. Accentuum Hebraicorum liber 1. ab Elia Iudæo editus. Item liber traditionum, eodem autore: Hen. Petrus excudit, 1539. Opus grammaticum Hebraicum absolutum ex uarijs Eliæ nis libris, complectens elementarium consummatum, numerandi rationem, pronominum declinationes, uerborum integras coniugationes, artificium subijciendorum affixorum, nominum uarias formulas & mutationes, cōsignificatiuorum explicationes, magistrales abbreuiationes, accentuum tractationem, metrorum compositionem. Additus est liber Tobiæ, quem Hebraicum suppeditarunt Iudæi Constantinopolitani, cum uersione et annotationibus Sebastiani Munsteri: opus ibidem excusum, 1542. Versio Latina textui Hebraico respondet è regione. dictionarium Hebraicum, siue Hebraicolatinum, ex Rabbinorum commentarijs, cum Chaldaicis uocabulis, quorū in Biblijs usus est. Frobenius impreßit, 1525. & 1535. Kalendarium Hebraicum, ex Hebræorum penetralibus, quod nō tam Hebraicè studiosis quàm historiographis & Astronomiæ peritis subseruire poterit. Ioan. Frobenius impreßit, 1527. Chaldaica Grammatica primus omnium conscripsit, item in commentaria Hebræorū regulas aliquot generales, ubi et modi loquendi Hebraicè plurimi, abbreuiaturæ Hebraicæ generales, nec nō plurimæ speciales, Latinè & Hebraicè explicatæ: opus ex eadem officina editum, 1527. Aruch, seu Dictionariū Chaldaicum, ex eadem officina. Prouerbia Salomonis iuxta Hebraicam ueritatem translata, & annotationibus grammaticis illustrata: liber excusus Basileæ, 1524. cum textu Hebraico et Latino è regione. Isaias Hebraicè & Græcè, cum duplici Latina uersione, & succincto commentario Hebraico, ex Rabi Dauid Kimbi collecto. Hebraica Biblia cum planè noua Sebastiani Munsteri translatione è regione locata, quoad fieri potuit Hebraicæ ueritati conformata, collatis ubiq; uetustissimis & probatißimis eius linguæ scriptoribus: adiectis insuper è Rabinorum commentarijs annotationibus haud pœnitendis, pulchrè & uoces ambiguas, & obscuriora quæq; elucidātibus, in tomos duos distincta: impressa Basileæ, 1535. Eadem translatio (sine Hebraico textu, ac sine commentarijs) adiectis libris apocryphis, siue ecclesiasticis è LXX. uersione, & Nouo Testamento Des. Erasmo interprete, impressa est Tiguri, 1539. Idem opus integrum, Hebraicè inquam & Latinè cum commentarijs, denuò anno 1545. excusum est. Matthæus in lingua Hebraica, cū uersione Latina, atq; succinctis annotationibus Sebastiani Munsteri, editus Basileæ ab Hen. Petro. Rabi Aben Ezræ commentariolus Hebraicus in Decalogum, cum uersione Sebastiani Munsteri è regione, impressus Basileæ à Ioan. Frobenio, 1527. Historiarum Iudaicarum libri 5. ex Iosepho Hebræo in Latinam linguam trāslati. Tredecim articuli fidei Iudæorum R. Mosis. Iosippi compendium elegans historiarum Iosephi, complectens Acta LXX. interpretum, Gesta Machabæorum, & Herodum, & excidium Hierosolymitanum. Item 10. captiuitates Iudæorum, incerti autoris: omnia Hebraicè cum Latina interpretatione Sebastiani Munsteri è regione, impressa sunt Vuormaciæ apud Petrū Schœffer, 1529. R. Symeonis logica Latina fecit. Dictionarium trilingue, in quo Latinis uocabulis in ordinem alphabeticum digestis Græca & Hebraica respondent: Hebraicis adiecta sunt magistralia & Chaldaica: Hen. Petrus impreßit, 1530. Et rursus postea, adiecto libro de Hebræis urbium, fluminum, montium, & aliorum locorum nominibus.

nibus. Colloquium cum Iudæo pertinaciter suis de Meßia opinionibus addicto, Hebraicè & Latinè cōscriptum, per Sebastianum Munsterum: Hen. Petrus excudit, 1539. * Scripsit præterea cosmographiæ uniuersalis li. 6. ad Carolum V. Romanorum imperatorem, in quibus totius orbis situs, & regionum tabulæ, nobilium ciuitatum icones & descriptiones, omnium gentiū ritus, mores, item regum & principū genealogiæ, &c. continentur. Hoc opus Latinè & Germanicè impressum est anno 1550. apud Hen. Petrum. Claruit Basileæ, anno 1551.

Sebastianus Murrho Colmariensis, scripsit inter alia, ad Iacobum Vuimphelingum Sletstetensem, breuem, sed perpulchrā epitomam de laudibus Germanorum lib. 1. in Baptistæ Mant. opera lib. 1. epistolas plures ad diuersos. & quædam alia. Prima et secunda Baptistæ Mantuani Parthenice, cū annotatiunculis Sebastiani Murrhonis in marginibus, excusæ Argētorati, 1518. apud Ioan. Knoblouchum. Epitomen rerum Germanicarum ab eo cœptam, Iacobus Vuimpfelingius absoluit. Claruit an. 1494.

Sebastianus Nouimola Duisburgen. Ioannis Despauterij Syntaxim in absolutam redegit methodum. Huic accedunt, Libellus de reciprocis, ac ordine in declaratione grāmatica seruando. Eiusdem de syncategorematis, de proprietate graduum comparationis, & de speciebus numeri libellus utiliss. Postremò Des. Erasmi de ratione studij Parænesis. Ioan. Gymnicus impreßit Coloniæ, anno 1539.

Sebastianus Sapia iurisperitus, scripsit repetitiones in aliquot Rubricas & leges primi ff. uet. scilicet de officio eius. in l. 1. eiusdem tit. in l. fin. eodem. super Rubr. de offic. assess. in l. diem functo. super Rub. de iurisd. om. iud. in l. ius dicentis. ibid. in l. cui iurisdictio. ibid. in l. imperium. ibid. in l. cum quidam. & l. fin. ibid. in l. iubere cauere. ibid. & l. more.

Sebastiani Serlij de architectura tomi duo, Venetijs impreßi.

Sebastiani Sigmarij, encomium cicadæ ad iuuenum animos rectè inflāmandos, conscriptum Viennæ Austriæ, anno 1539. et sequente anno impressum in Germania.

Secæi tetrastichon libro 7. Anthologij.

Secundiani à Tabetis martyris, & Secundini à Carpis, & Secundini à Chezas uerba, leguntur apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Secundinus epistolæ 2. & 4. apud Cyprianum author, cum aliquot alijs coepiscopis lib. 1.

Secundini Manichæi epistola ad sanctum Augustinum, sexto eius operum tomo legitur, ante librum quem Augustinus contra eundem scripsit.

Secundi hexastichon libro 1. Anthologij, sectione 33. & aliud sect. 57. & octostichon lib. 4. sect. 12.

Secundus Atheniensis sophista, cognomine Plinius, & Epiurus à quibusdam dictus, utpote filius fabri: præceptor fuit Herodoti sophistæ, & scripsit declamationes rhetoricas. Suid.

Sedatus epistolæ 4. & 12. apud Cyprianum author, cum aliquot alijs coepiscopis lib. 1.

Sedati à Tuborbo uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Sedulius presbyter. Vide Cœlius, & Ioan. Trittemium in Sedulio.

Sedulius autor epistolæ 11. apud Cyprianum, cum alijs presbyteris lib. 1.

Seleucus Alexandrinus, & alter Emisenus, uterq; Grammaticus: eorum scripta Suidas enumerat. Athenæus citat Seleuci glossas, & librum de Hellenismo: item Seleuci

leuci Tarsensis halieuticum. Nominatur etiam Seleucus inter illos grãmaticos, ex quibus suum Cornucopiæ Græcum Varinus Camers congeßit.

Sellius, uel Sillius, qui & Homerus, grãmaticus fuit ante Menandrum. Suid.

Semus Eliensis grammaticus, non pauca scripsit, de quibus lege Suidam. Hunc Athenæus uocat Semum Delium, allegãs eius Pæanes, Deliadem, & Νησιάδα.

Septimij Seueri Afri uersiculi quidam extant de laudibus Iani. Vide Gyraldum, qui & alibi imperatoris eiusdem nominis ac gentis meminit, qui uitam ipse suam tum publicam tum priuatam perscripsit, quæ nunc non extat.

Serapion. Vide Sarapion.

Serapion ex Anachoreta, ecclesiæ Antiochenæ episcopus, scripsit ad Dommonem Iudaizantem lib. 1. Ad Carinum de Montano lib. 1. de Euangelio sub nomine Petri lib. 1. epistolas breues, sed plures, li. 1. Claruit 193.

* Serapionis Ascalanitis scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.

Serapionis sermo de impugnatione omnium uitiorum, extat inter Collationes Ioan. Caßiani.

De Serapionis libris contra sectas, Galenus ait se scripsisse duos libros.

Serapionis senarij duo citantur Stobæo, in sermone de Iniustitia.

Serbidius Scæuola uetus I. C. scripsit quæstionum, aliàs uariarum quæstionum li. 20. Responsorum libros 6. regularũ libros 4. Libros singulares, de quæstione familiæ lib. 1. quæstionum publicè tractatarum lib. 1. Digestorum lib. 40.

Serenus, qui & Athenæus, cognomine Aelius grammaticus, scripsit epitomen tractatus Philonis, de urbibus, et qui in singulis claruerint, libros 3. Epitomen scriptorum Philoxeni. in Homerum lib. 1. Suidas.

Sereni de Cylindri sectione libri duo Græci, extant Romæ in bibliotheca Pontificia, et apud Diegum Hurtadum Venetijs. Feruntur etiam Latinè extare. Franc. Maurolycus Sereni Cylindrica in lucem se daturum promittit.

Sereni sermones 2. unus de spiritalib. nequitijs, alter de principatib. ac potestatibus, cum Io. Caßiani Collationibus habentur.

Serini Apomnemoneumata, id est, librũ de memorabilibus dictis, non rarò allegat Stobæus.

Sergius Zeugmateus, scripsit epitaphium sophistæ et fratri suo Sabino, & alium librum pro causidicis ad Aristidem. Suid.

Sergij monachi sermones Græci extant in Bibliotheca Augustæ Vindelicorum.

Sergius Grammaticus. Vide in Seruio.

Sertorius, quem Fortanerium nonnulli appellant, ordinis fratrum Minorum, natione Anglicus, scripsit quodlibeta disputata, lectiones theologiæ, super Augustino de ciuitate dei lib. 22. Deniq; fertur etiam in Bibliorũ libros uaria syntagmata lucubrasse. Claruit anno 1356.

Seruitor. Vide Albucasin: est enim idem autor.

Seruij Galbæ ad Ciceronẽ epistola, legitur li. 10. familiariũ Ciceronis epistolarũ.

Seruius Maurus Honoratus, idem qui Marius Sergius etiam appellatur, scripsit cõmentaria in utranq; artem Aelij Donati: Rob. Stephanus excudit Parisijs, et Adamus Petrus Basileæ, unà cũ libello de quantitate syllabarũ. Centimetrum ad Albinum de totidem carminum usitatorum generibus, excusum ab Aldo cũ Horatio & cum Io. Despauterij opere uersificatorio circa finem. Libelli duo, unus de pedibus uersuum, alter de syllabarum quantitate, impreßi Tubingæ, 1527. ab Vlricho Morhardo, cum Marij Victorini de orthographia & ratione

carminum libris 4. &c. Opusculum de litera, inuentum ante annos circiter quinquaginta in cœnobio quodã Italiæ ad Bobium oppidum. Raph. Volaterranus, in Geographia sua. Commentarij in opera P. Virgilij Maronis, cum indice eorum quæ à Seruio explicantur, excusi Parisijs, 1532. Basileæ apud Hieron. Curionem, & olim Venetijs.

Seruius Sulpitius uetus I. C. Ciceroni coniunctißimus, aliqui P. Seruium Rufum Lemoniam appellant, scripsit edictorum li. 2. ad Brutum. ad Neratium lib. 4. ad Vitellium Sabinum lib. 4. Notas in Q. Mutium Scæuolam. Extant eius epistolæ 2. ad Ciceronem, lib. 4. Familiarium epistolarum Ciceronis, doctißimè conscriptæ.

Seruus Dei episcopus, scripsit aduersum eos qui dicunt Christum in hac uita degentem nõ uidisse carneis suis oculis patrem, sed post resurrectionẽ ex mortuis, & ascensionem in cœlis, &c. Gennadius. Trittemius addit, eum claruisse anno 480. Alius est Theodulus, quanquam & hoc nomen Seruum Dei significet.

Seueriani cuiusdam ethnici Græci, tempore Zenonis imperatoris, uitam describit Suidas: & epistolas aliquot egregiè ab eo scriptas testatur.

Seuerianus Gabalensis ecclesiæ episcopus, scripsit expositionem in epistolam ad Galatas, & de baptismo & Theophaniæ solennitate libellum, in ecclesia Cõstantinopolitana, ho. 1. de morte innocentum ho. 1. Homilia eius de pace, cum suspectus esset à Ioan. Chrysost. habetur inter homilias secundi tomi Chrysostomi, quæ primo loco ponuntur, numero 18. editionis Basilien. Latinæ. Nominatur Seuerianus & inter illos theologos, ex quibus desumpta est Exegesis in Epist. Pauli ad Rom. impressa Basileæ à Rober. Vuinter, 1537. Ioan. Lonicero interprete. Conciones eius 1.... in Genesin Græcas Ioan. Alexander Braßicanus in Bibliotheca sua Viennæ se poßidere scribit. Est etiam sermo eius unus cum homilijs patrũ, quas Alcuinus Leuita collegit. Claruit anno Domini 400.

D. Seueri Aug. Nouellarum liber. Titulus est unus, cũ interpretatione. de abrogatis capitibus iniustis legis Diui Maioriani, excudit Hen. Petrus Basileæ cum codice Theodosij, 1528. Citatur etiã Seuerus in fragmentis Gregoriani codicis.

Seuerus Malacitanæ urbis episcopus, scripsit contra Vincentium Cæsaraugustanæ urbis episcopum, qui de catholica fide in Arianam prauitatem fuerat deuolutus. correctorium lib. 1. de uirginitate ad sororem lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Claruit anno 580.

Seuerus presbyter cognomento Sulpicius Aquitanicæ prouinciæ, scripsit epistolas ad amorem Dei & contemptum mundi exhortatorias: scripsit sorori suæ duas, quæ & notæ sunt: & ad Paulinum Nolanum duas, & ad alios alias. Chronica. Vitam beati Martini episcopi. Collationem Posthumiani & Galli de conuersatione monachorum orientalium, & ipsius Martini, per dialogum. Hæc ex Gennadio, qui eadem copiosius persequitur. De uita S. Martini libri 3. adhuc extant, item collatio Posthumiani & Galli. Claruit anno 420.

Seueri epistola ad D. Augustinum, numero tricesima septima, inter D. Augustini epistolas.

Seuerus poeta fuit tempore Ouidij, ad quem extat Elegia in quarto de Ponto.

Seueri sophistæ Romani, genere Afri, sub Anthemio rege historiam scribit Suidas, sed nihil ab eo scriptum refert.

Seueri medici scriptorum fragmenta legũtur in libris Aetij, nempe, Curatio communis ulcerum oculi, & confectio succi [illegible].

scenographi de carbunculis generum. de ægilope: de inurentibus tempora. de arteriæ sectione. de linimentis totius capitis.

Seuerus Sulpitius Posthumianus Rhetor, descripsit historiã S. Martini Sebariẽsis Pannonij, quam nondum typis excusam habet Vuolffgangus Lazius medicus Viennen.

Sextilius Hena Hispanus Cordubensis, uersus scripsit de Ciceronis morte.

Sextius Niger, Græcè libros aliquot de medicina scripsit. Volaterranus lib. 14.

Sextij Syllæ Carthaginensis scripta citantur apud Plutarchum in Romulo.

Sextus sub imperatore Seuero librum de resurrectione scripsit. Hieronymus.

Sextus Cæcilius Gallus iureconsultus insignis, scripsit librum de uerborum significatione quæ ad ius ciuile pertinent, cuius meminit Gellius.

Sextus Chæroneus Plutarchi sororis filius, philosophus, tempore Marci Antonini Cæsaris, discipulus Herodoti Philadelphæi, sectæ Pyrrhoniæ, scripsit ethica episceptica libris 10. item Pyrrhonia. Suidas. Eius Pyrrhoniarum hypotyposeon libri 3. Græci, extãt in biblioth. Augustæ Vindelicorũ.

Sexti empirici Sceptici sermones decem. aliàs Sceptica, siue contra omnes scientias, opus Græcum satis magnum, extat apud Diegum Hurtadum Venetijs, & ibidem in bibliotheca SS. Ioannis et Pauli. Sexti philosophi Platonici de medicina animalium, bestiarum, pecorum, & auium, liber impressus Tiguri apud Froschouerum, 1539. cum scholijs Gabrielis Humelbergij. Idem impressus est Norimbergæ apud Petreium, 1538. titulo, Sexti Placiti Papyriensis.

Sexti Pythagorici enchiridion. uide in Xysto.

Sextus Aelius I. C. scripsit Tripartita de legibus.

Sexti Aurelij Propertij Vmbri Elegiarum lib. 4. impreßi Venetijs apud Andreã Patacichis Catarensem, anno 1588. cum Tibullo & Catullo, & Basileæ apud Henricum Petrum.

Sextus Aurelius Victor, scripsit de uitis & moribus imperatorum Romanorum, à D. Cæsare Augusto usq; ad Theodosium: ex quo opere excerpta quædam et abbreuiata habemus, impressa ab Aldo, & Argentinæ apud Matthiam Schureriũ, 1505. cum præfatione Laur. Abstemij. Gryphius etiam excudit Lugduni, 1542. et Cratander Basileæ, 1530. & Frobenius cum C. Suetonio, &c.

Sexti Iulij Frontini uiri consularis strategematicôn & strategematũ lib. 3. excusi Parisijs apud Vuechelum, et Coloniæ apud Ceruicornũ, 1532. cũ Fl. Vegetio. de aquæductib. urbis Romæ li. 2. impreßi Basileæ apud Bebeliũ, 1530. cum Myrsilo Lesbio, &c. & Florentiæ, 1522. cum M. Vitruuio. Iul. Frontini liber de qualitate agrorum inuentus in cœnobio quodam Bobij oppidi in Italia. Raph. Volaterranus.

Sexti Pompeij Festi fragmentorum de significatione uerborum ueterum libri 19. impreßi cum Nicol. Perotti Cornucopiæ, & alibi.

Sextus Pomponius uetus I. C. scripsit ad Q. Mutium lectionum libros 15. ad Sabinum lib. 35. epistolarum lib. 20. ad Plautium lib. 7. Fideicommissorum lib. 5. senatusconsultorum lib. 5. Enchiridij lib. 2. regularum li. 1. Variarum lectionum, siue quæstionũ, aliàs ad edictum ex uarijs lectionibus lib. 15.

Sexti Ruffi uiri consularis epitome de historia Romana, excusa Basileæ apud Henricum Petrum, & ibidem apud Heruagium 1532. cum L. Floro: & Coloniæ apud Gymnicũ, 1537. multo quàm antea emaculatior.

Sextus Turpilius Comicus Terentio amicus fuit. Vide Gyraldum.

Sibertus de Beka, natione Germanus,

patria Gelrensis, Carmelita, scripsit super sententias lib. 4. summã censurarum noui iuris lib. 1. super regulam ordinis sui lib. 1. & quædam alia. Ordinale quoq; ordinis sui correxit. Vixit anno 1320.

Sibyllinorum Oraculorum lib. 8. uersibus heroicis Græcè conscriptos, cum annotationibus Xysti Betuleij, & alijs, excudit Basileæ Ioan. Oporinus, anno 1545. Et anno 1546. carmine heroico à Sebastiano Castalione Latinè redditos. Vide Sebastianum Castalionem. In Bibliotheca Vaticana Romæ feruntur extare libri quatuordecim Sibyllæ: est & alterius uoluminis ibidem hic titulus, ἐκ τῶν προφητικῶν σιβύλλης λόγοι θ, μέχρι τοῦ ιέ.

Sibyntius Theodectæ Phaselitæ lector et famulus, scripsit artẽ rhetoricã. Suid.

Sicardus præsul Cremonensis, scripsit historiam pontificum. Raph. Volater.

Sichardi cuiusdam summa, in iure canonico opinor, manuscripta extat.

Siculi Flacci cuiusdam scriptum in iuris prudentia, apud se extare Io. Sichardus meminit, in præfatione super codice Theod.

Sidonij, Maximi, Vrbani, & Macarij epistolium ad Cyprianum, libro 3. epistola 14. apud Cyprianum.

Sidonem Ponti filiam, hymnorum inuentricẽ, Sanchuniathon Byblius apud Eusebium asserit.

Sifridus episcopus Cirenensis, ordinis fratrum Prædicatorũ, natione Germanus, scripsit ad Theodericũ archiepiscopum Moguntinum, de Iudæorum usura lib. 1. de censibus et redẽptione li. 1. sermones et collationes li. 1. quæstiones uarias li. 1. et quædã alia.

Sigebertus monachus Gemblacensis, ordinis S. Benedicti, natiõe Gallicus, scripsit uitam S. Theoderici episcopi lib. 1. passionẽ S. Luciæ metricè lib. 1. de translatione eiusdem lib. 1. uitam Sigeberti regis lib. 1. Passionem Thebeorum li. 1. uitam S. Guiberti li. 1. gesta abbatũ Gemblacen. li. 1. uitã S. Maclouij li. 1. uitam S. Theobardi li. 1. cõtra papã Gregoriũ li. 1. apologiã ad imperatorem li. 1. contra epistolã Pascalis papæ li. 1. in Ecclesiasten heroico metro lib. 1. historiarũ post Eusebiũ li. 1. de illustribus uiris lib. 1. de cõputo ecclesiastico li. 1. sermonum quoq; li. 1. epistolarũ ad diuersos li. 1. et Chronicã, quam Trittemius usq; ad annũ Do. M.CXI. perduxisse, Volaterranus historias Pontificum ad annum usq; 1131. conscripsisse ait.

Sigismũdus Arquer Calaritanus theologiæ ac iuris utriusq; doctor, descripsit insulam Sardiniã, operi Cosmographico Sebastiani Munsteri insertam.

Sigismundi Fulginatis secretarij apostolici carmina in exequijs Platinæ, in fine operum ipsius Platinæ.

Sigismundus Gelenius, Bohemus, uir diuersis linguis & uariarum rerũ cognitione doctißimus, scripsit Lexicõ Symphonũ, quo quatuor linguarũ Europæ familiariũ, Græcæ scilicet, Latinæ, Germanicæ ac Sclauinicæ concordia consonantiaq; indicatur, partim διὰ τεσσάρων, ubi in omnibus prædictis linguis eiusdẽ significationis uocabula è regione ponuntur, quæ etiam literis et pronunciatione cõueniunt, uel omnia, uel aliqua: partim διὰ τριῶν, partim διὰ δυοῖν. Frobenius excudit Basileæ, 1537. & postea Rob. Vuinter, 1544. Annotationes eius in T. Liuium, Basileæ cum ipso Liuio excusæ, & Lugduni seorsim, 1541. Annotationes in Plinij historiam naturalem, cum eodem excusæ Basileæ. Præfatus est in Eutropij historiam. è Græco in Latinũ sermonẽ trãstulit, Dionysij Halicarnassei de gestis Romanorũ historias, excusas Basileæ, apud Frobenium an. 1549. Itẽ Iosephi Iudæi historias, ibidem an. 1550. excusas. Claruit Basileæ, an. 1551.

Sigismundus Gelous Trãsyluanus, scripsit

psit historiam Francisci Spieræ Ciuitatulani, qui ob fidei sanioris abnegationẽ in summam incidit desperationem. Excusam Basileæ, cum doctorũ aliquot uirorũ præfationibus, an. 1550. Ex Euripide uertit aliquot tragœdias, quarum una tantum excusa est, Orestes, Basileæ apud Ioan. Oporinum 1550.

Sigismundus Grossenbrot, scripsit Chronica Augustensium, quæ extãt Viẽnæ Austriæ apud Vuolf. Laziũ medicũ Vien.

Sigismundi ab Herberstein itinerarius, impressus opinor.

Sigismũdus Liber Baro in Herberstein Neyperg & Guttenhag, scripsit rerũ Moscouiticarum cõmentarios, excusos Viennæ primùm Austriæ, deinde Basileæ apud Io. Oporinum, anno 1551.

Sigismundus Lupulus Rotenburgius, collegit rudimenta prima Grammaticæ, Syntaxin Latinæ linguæ, excusam Argentinæ apud Iacobum Iucundum, 1544.

Signorolus de Homedeis, ut citatur in summa Angelica, scripsit in Rubricas primi ff. uet. de adoptionibus. l. si arrogator. & de legibus. l. princeps legibus ante sua consilia. in 2. ff. uet. de iureiurando. l. nam & postea. §. minor. In Rub. 1. ff. noui, de don. cau. mor. l. ubi ita donatur. In 1. infortiati, de iniust. rup. l. si ego. & in Rubr. soluto matri. l. si extimatis. in 2. infortiati, de legatis 2. l. peto. §. fratre. in 1. Cod. de summa trinitate. l. nemo. & l. 1. &. de iuris & facti. l. cum quis. &, de sacrosanc. eccl. Auten. ingressi. in 2. Cod. de insti. & substi. l. 1. &, de fideicom. l. post mortẽ. et, unde liberi. l. qui se patris. Præterea scripsit de præcellẽtia doctoris & militis cõsilia, ex quibus peculiariter nominatur cõsiliũ, quomodo intelligatur iuratũ super negotio lucis supposito statuto.

Silanio poeta citatur à Plutarcho.

Sileni glossas, & Sileni Calatiani Sicelica Athenæus citat.

Sillius nomen proprium, aliàs Sellius, ut suprà.

Silij Italici poetæ de bello Punico lib. 17. quibus bellorũ Carthaginensiũ ingeniosissima consilia describuntur: excusi Venetijs apud Aldum, 1523. et Basileæ apud Thomam Vuolf. cum annotationib. Hermãni Buschij. Et Venetijs cum commentarijs Petri Marsi, apud Baptistam de Tortis, an. 1483.

Sillanus de Nigris nominatur à Symphoriano Campegio inter scriptores rei medicæ.

Simachũ de Attali institutione, Simari, & alibi Simaristi synonyma, citat Athen.

Simeon Dunelmensis, scripsit de rebus gestis Anglorum lib. 1. de rebus Dunelmensium lib. 1. Claruit anno Do. 1164.

Simeon. uide Symeon, & Simon.

Simmias Rhodius Grãmaticus, & Simmias Thebanus multa scripserũt, quæ Suid. cõmemorat: Athenæus allegat Simmiæ γλωσσῶ. Simmiæ tetrastichon lib. 3. Anthologij, sectione 24. Hexasticha duo li. 7. sectione 15.

Simocatus. uide Theophylactus.

Simonis cuiusdam orationes et preces, seruantur Græcè in Bibliotheca quadam Italiæ: nisi fortè legendum est Symeonis.

Simonis Boyleau genere Galli, iuuenis in Musica eximij, Moteta quatuor uocũ, impressa Venetijs, an. 1544. apud Scotum.

Simon Brabantinus de Quercu, cantor ducũ Mediolanen. scripsit opusculũ Musices de Gregoriana & figuratiua, & contrapuncto simplici, cum exemplis. impressum in urbe Germaniæ Lãdshuot, an. 1518.

Simon Brosserius totius naturalis philosophiæ breuiss. epitomẽ edidit, excusam Lutetiæ à Colinæo, 1536. Claruit Vindocini 1536.

Simon de Cassia, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, scripsit opus insigne super euangelium totum quod uocauit, gesta Saluatoris, distinctum in lib. 15. de doctrina

ctrina Christiana lib.1. de patientia lib.1. expositionem symboli lib. 1. de speculo crucis lib.1. de disciplina spiritalium lib. 1. Raph. Volaterranus Simonem Carsulanū uocat, ex patria quam Cascinam nunc dicūt. Eius de gestis Domini Saluatoris in quatuor Euangelistas libri 15. impreßi Coloniæ apud Ceruicornum, anno 1540. Claruit anno 1340.

Simon de Cremona, ordinis fratrum eremitarū sancti Augustini, scripsit ad Antonium Germanum suum presbyterum sermones super Euangelia lib. 1. super epistolas quoq; lib.1.

* Simon Grynæus Germanus, uir scientiarum omniū et linguarū eruditißimus, ac ad promouenda bonarum artium ac pietatis studia natus, ex Græcis transtulit Agesilai uitam in Parallelis Plutarchi, quæ cum reliquis Latinè redditis Basileæ edita est. Item alium Plutarchi librum, qui inscribitur, Sit'ne rationis aliqua in bestijs uis, tum utra animantium plus huius habeant, terrestriáne an aquatica: Bebelius excudit Basileæ, 1534. adiuncto etiam Græco exemplari. Aristotelis Elenchorum libros duos, qui cū cæteris Latinis operibus Aristotelis Basileæ excusi sunt. Eiusdem de uirtutibus libellum, adiecta exactiori quadam de uirtutibus diuisione: Rob. Vuinter impreßit Basileæ. Eiusdem de mundo librum ad Alexandrum doctißimis commentarijs illustrauit: Vualderus ibidem impreßit. Annotationes in 8. librum Topicorū, exceptæ ab ore profitentis D. Simonis Grynæi, per Sebastianū Lepusculum impressæ Basileæ, 1545. apud Hieronymū Curionem, cum Græco textu, adiecta etiam tabula, qua continetur typus omnium præceptorum Aristotelicorū, quæ in octauo libro Topicorum interroganti et respondenti dantur. Homilias Chrysostomi in primam ad Corinthios, quæ post uigesimam sunt, usq; ad 44. Latinas fecit. Extat eius etiam epistola ad Oecolampadium, libro 4. epistolarum Oecolampadij et Zuinglij, numero 22. epistola de obitu Ioan. Oecolampadij, ab initio eiusdē operis impressa. Item præfationes: in Iulium Pollucem, in Absyrtum, & reliquos autores Græcos Hippiatros, in Lexicon Græcolatinum ante annos circiter quinq; editum, in Plutarchi uitas Latinè impressas: in quo opere etiam integro multa restituit, & locos aliquot declarauit, Bebelius excudit Basileæ, 1535. In easdem Græcè excusas ab eodem, item in Euclidis elementa Geometrica Græca excusa 1533. præfatio, ubi de disciplinis mathematicis egregiè differit. in Cl. Ptolemæi magnæ constructionis libros Græcos, 1538. Præfatiuncula in Hugonis Latimeri orationem de regni statu per Euangelium in Anglia reformando. opera Platonis à Marsilio Ficino uersa emendauit, & cum exemplaribus Græcis contulit, adiecta præfatiuncula. Frobenius excudit, 1539. Scripsit etiam somnium ad clarißimum uirum Iacobum Sturmium, carmine heroico, excusum Basileæ apud Rob. Vuinter, anno 1541. Extant etiam apud hæredes eius nondum excusa, cōmentaria in epistolam Pauli ad Romanos, de Cœna Domini liber, opus epistolarū, & alia quædā. Floruit Basileæ 1539.

Simon monachus Haffligemen. ordinis sancti Benedicti, abbreuiauit Moralia Gregorij papæ, lib. 10. in Cantica scripsit sermones lib. 1. uisionem cuiusdam cōuersi lib.1. sermones plures lib. 1. epistolas etiam ad diuersos lib. 1. Collegit etiam excerpta de sermonibus beati Gregorij papæ in Ezechielem. de collationibus quoq; sanctorum patrum ex Richardo sancti Victoris, de 12. patriarchis & contemplatione, & ex uarijs uaria non spernenda.

Simonis Heßi Apologia aduersus D. Roffensem, episcopum Anglicanum, super

concere

concertatione eius cum Vlrico Veleno, an Petrus fuerit Romæ, & quid de primatu Romani pontificis sit censendum. Addita est epistola de ecclesiasticorum pastorum authoritate & officijs in subditos, & subditorũ in superiores obedientia. Liber impressus in Germania.

Simon Ianuensis (aut Genuensis potius) & Abraham Iudæus, transtulerunt Ioã. F. Serapionis opus de simplicibus medicamentis ex Arabico in Latinum sermonem.

Simon Isleppus, Anglus, Archiepiscopus Cantuariensis, scripsit decreta sacerdotalis ordinis lib. 1. Claruit anno 1365.

Simon Lenius Germanus, scripsit Episodia de Ioachimo Marchione Brandeburgensi & eius coniunge, impressa anno 1531. Vertit Dionysium de situ orbis uersibus heroicis, liber excusus Venetijs, anno 1543. Odysseæ Homeri libros 24. heroico Latino carmine transtulit, quibus accessit et Batrachomyomachia Homeri, ab eodem secundũ Græcũ hexametro Latinitate donata. Basileæ apud Oporinum an. 1550. Bucolicorũ Aeglogas quinq; ab eodem excusas an. 1551. Eiusdem Ethica, siue de uirtutib. moralib. li. 4. nondum excusi, carmine scripti, extant apud Oporinum. Fatis concessit Curiæ Helvetiorum, peste grassante, anno 1550.

Simon Petrus apostolus, &c. scripsit duas epistolas, quæ catholicæ nominantur, quarum secunda à plerisq; eius esse negatur, propter styli cum priore dissonantiam. Sed & euangelium iuxta Marcum, qui auditor eius & interpres fuit, huius dicitur. Libri autem eius, è quibus unus Actorũ eius inscribitur, alius euangelij, tertius prædicationis, quartus Apocalypsis, quintus iudicij, inter apocryphas scripturas reputantur. Hæc ex D. Hieronymo.

Simon Portius philosophus insignis, scripsit Encomium de dolore capitis: & de incendio Puteolano: & alia quædam.

Simon Sothray Anglus natione, professione Augustinianus, scripsit de Ecclesiæ autoritate lib. 1. de sacramento corporis Dominici lib. 1. contra Vuicleuistas lib. 1. Floruit anno 1382.

Simon de Spira, natione Germanus, Carmelita, scripsit super Sententias lib. 4. contra Iudæos lib. 1. postillam Coloniæ lectam lib. 1.

Simon Stockius, ex Cantia Anglorum comitatu oriũdus, scripsit Homelias ad plebem lib. 1. ad Christiparem uirginem Antiph. Vixit anno 1265.

Simon Sulcerus, natione Heluetius, uir in sacris humanisq; literis, & utraq; lingua non mediocriter doctus, ecclesiastes Basiliensis, Acta synodi Bernensis è Germanico sermone in Latinum transtulit. Cratander impressit Basileæ, 1532. Collegit etiam ex utriusq; linguæ sacris ac profanis authoribus, locorum communium thesaurum, quẽ tanto studio ac artificio in certas arculas disposuit, ut de quacunq; re sit dicendum, amplissimam in promptu habeas materiã: quod opus in reipublicæ literariæ utilitatẽ editurum speramus et optamus, unà cũ alijs quæ subinde meditatur. Claruit Basileæ anno Domini 1551.

Simon Thomas. uide in Laur. Laurentiano.

Simon de Tornaco presbyter, scripsit sententiarũ suarũ li. 1. quæstiones uarias li. 1. in symbolum Athanasij lib. 1. in Boethum de Trinitate lib. 1. de rerum naturis lib. 1. de doctrina Christiana li. 1. lecturas scholasticas. Claruit anno 1216. ab alijs autẽ uocatur Simon Thuruarius.

Simonis Valamberti epigrammata, Paganus excudit Lugduni.

Simonides Cous Lyricus, et alter etiã Cous prioris ex filia nepos, et Simonides

Magnes epopœus, & Simonides Carystius, aut Bretriensis epopœus, & Simonides philosophus sub Iouiano rege, deniq; Simonides Amorginus, iambographus, omnes à Suida commemorantur. Simonidis Amorgij iambos Athenæus etiam citat. Simonidis simpliciter plurimos paßim uersus 10. Stobæus allegat. Simonidis epigrammata duo libro 1. Florilegij: & undecim, lib. 3. & sex, lib. 4. duo in sexto, unum septimo. Simonidis etiam cuiusdam scripta citantur apud Plutarchum in uita Themistoclis, Timoleonis & Agesilai.

Simplicianus Mediolanensis post sanctum Ambrosium episcopus, ad Augustinum aliosq; diuersos utiles conscripsit epistolas, quæ partim hinc inde reperiũtur. uide Gennadium. Claruit anno Domini 420.

Simplicius papa, natione Tyburtinus, scripsit ad Ioannẽ Rauẽnatis episcopũ epist. 1. ad Florentiũ et Equitiũ episcopos epi. 1. ad Seuerum episcopum epi. 1. & decreta, quæ cum cæteris pontificijs decretis impressa sunt. Claruit anno 4831.

Simplicius Philosophus insignis, ex Phrygia natus, scripsit multa, ex quibus hodie extãt tantũ in Aristotelis physicæ auscultationis libros 8. cõmẽtarij Græci, cum ipso Aristotelis textu excusi Venetijs, in officina Aldina, 1526. & Latinè Lucillo Philalthæo interprete, ibidem apud Scotum, 1543. Commentarij Græci in libros 4. de cœlo Aristotelis, unà cum textu: ibidem excusi, 1526. cõmentarij Græci in tres libros Aristotelis de anima, cũ textu: deest autem initium proœmij, ibidem excusi, 1527. cũ alijs quibusdam Alexandri, et Michaelis Ephesij. Cõmentarij Græci in decem prædicamenta Aristotelis, excusi in Italia, et Latinitate donati per Gulielmũ Dorotheum, unà cum sex principijs ab eodem authore editis: Venetijs apud Scotum, 1541. interpretatio Græca doctissima & digniβima lectu in Enchiridion Epicteti, impressa Venetijs, 1538. apud fratres de Sabio. Epicteti epistolæ Græcæ cum expositione Simplicij, extant Græcè Florentiæ, in bibliotheca Medicũ. Cõmẽtarij in Iãblichi de Pythagorica secta lib. 3. Romæ seruantur in bibliotheca Vaticana. Raph. Volater. Claruit Iustiniani Cæsaris tẽporib.

Simuli poetæ fragmentũ, quo opinatur Tarpeiã uirginem non Sabinis Capitolium prodidisse, sed Celtis, eorũ regis amore incensam, extat apud Plutarchum in uita Romuli.

Simyli uersus 12. senarios legimus apud Stobæum in sermone pro artibus.

Sinibaldus, uide supra in Innocentio quarto.

Sirach narratio impia, & uoces animalium. Liber Græcus hoc titulo, extat Romæ in Vaticana biblioth.

Siricius papa, natione Romanus, scripsit inter cætera, cõtra Iouinianũ et Auxentium li. 1 & Decreta, quæ habẽtur impressa cum reliquis Pontificijs.

Siricius sophista Neapolitanus ex Palæstina, discipulus Andromachi, qui docuit aliquandiu Athenis: scripsit Progymnasmata, & declamationes. Suidas.

Sixtus papa IIII. natione Ligur, ex Sauona urbe maritima natus, Frãciscus antea uocatus, ordinis fratrũ Minorũ minister generalis, scripsit ante pontificatum de futuris contingentibus lib. 1. de potentia dei lib. 1. de sanguine Christi li. 1. de conceptione S. Mariæ li. 1. & quædam alia. Claruit an. 1484.

Sixtorum aliquot pontificum decreta, cum cæteris Pontificijs impressa.

Sisinius Nouatianorum episcopus, uir doctus, summus philosophus, multa scripsit: bis de eo scribit Suidas, eadem repetens.

Smaragdus abbas monasterij S. Michaelis, ordinis diui Benedicti, scripsit in regulam

gulam

gulam S. Benedicti li. 1. diadema monachorum li. 1. in totũ Psalterium li. 1. in epist. & euang. per annũ li. 2. sermones quoq; plures li. 1. multos in diuinis scripturis cõmentariorum tractatus edidit. Donatũ maiorem exposuit, & multos sæcularium literarum authores explanauit. Eius postilla habetur impressa. eadem ex Gasparis Hedionis uersione Germanicè impressa est, 1536. Sunt autem Commentarij in Euangelia et epistolas per totum annum, ex patribus collecti.

Smyrnæi Bucolici (aliàs Bionis) uersus Dorici, apud Stobæum in Sermone de assiduitate.

Socrates quidã scripsit aliquot de Thraeibus libros, ex quorum secundo Plutarchus Codri Atheniensis historias recitat in Paralelis minoribus cap. 36.

Socratis Rhodij bellum intestinum, ἐμφύλιον, & librum περὶ ὅρων καὶ πυρὸς καὶ λίθων, Athenæus allegat.

Socrates quidã natione Græcus, scripsit à tempore primi Cõstantini magni imperatoris, usq; ad imperiũ Theodosij iunioris, uolumen Ecclesiasticæ historiæ, et Rerum Romanarũ epitomen. Eius historiã ecclesiasticã Græcam Rob. Stephanus excudit Parisijs an. 1545. cũ alijs quibusdam Græcis ueterum theologorũ. Feruntur autẽ esse tomi 5. qui etiã Venetijs manuscripti extant. Historia Tripartita, impressa est Basileæ apud Io. Frobeniũ 1523. cum indice. cũ Eusebij Pamphili historia ecclesiastica, Ruffino interprete: additis passim Græcis epistolis Synodorũ ac Impp. e tomis Theodoriti. scripsit historiã ad preces Theodori Sozomenicæ simillimam, quãtum ad tempus attinet. Claruit autẽ, ut Volaterr. refert, Iustiniani tẽporibus.

Soebadius Agenni Galliarũ episcopus, edidit cõtra Arianos librũ, teste Hieronym.

Solon legislator Athenien. uide Diogenem Laertium, & Suidam, & Stobæum.

Soleus iambos Athenæus allegat.

Soncini cuiusdã metaphysica, impressa in Italia.

Sopatri simpliciter, Sopatri Paphij, Sopatri Phacij Parœdi, et Sopatri Phlyacographi uaria scripta citat Athenæus, Allegat & Stobæus in sermone de magistratu multa fragmenta ex epistola Sopatri, quã ille scripsit ad Hemeriũ fratrẽ, quomodo magistratus ei cõmissus administrandus sit. de Sopatro Apameo sophista, uide his apud Suidam: item de Sopatro Comico.

Sopatri ad Alexandrum prolegomena in libros Aristidis de rhetorica, cum eisdem impressa sunt.

Sopatri quæstiones de componendis declamationibus, in causis præcipuè iudicialibus, Aldus impressit olim Græcè.

Sopatri commentarij Græci in Hermogenis Rhetorica, ibidem impressi, 1509. cũ Syriani & Marcellini quoq; commẽtarijs, & Aphthonij progymnasmatis.

Sophili Comici quinq; fabulas Athenæus citat. uide Σώφιλος apud Suidam.

Sophocles Tragicus, Atheniensis, scripsit fabulas siue tragœdias numero 33. quas nominatim allegat Athenæus. Eius aũt Tragœdiæ septem, nempe Aiax flagellifer, Electra, Oedipus tyrannus, Antigone, Oedipus Coloneus, Trachiniæ, Philoctetes: Aldus impressit Græcè Venetijs. & Secerius Haganoæ cum commentarijs Ioach. Camerarij. Sophoclis quidam esse putant Rhesum inter Euripidis tragœdias. Sophocleus, Theon, & Lucillus, Sophoclis interpretes, citantur ab Ambrosio Calepino in Endymione. Ista sanè commentaria Græca, quæ nos habemus in septem tragœdias Sophoclis, impressa in Italia, hunc unum titulum habentia Scholia antiqua ualde probatorũ interpretum, in eas quæ extãt Sophoclis tragœdias.

Sophonia propheta, uide Zephania.

Sophron Syracusius, Artaxerxis & Euripidis tempore, scripsit mimos uiriles et muliebres, &c. Suid.

Sophronis Comici octo fabulas Athenæus nominatim citat: meminit & Suidas.

Sophronius uir apprimè eruditus, laudes Bethleem adhuc puer, & de subuersione Serapis, insignem librum composuit: de uirginitate quoq; ad Eustochium, & uitam Hilarionis monachi. Hieronymi aliquot opuscula in Græcum eleganti sermone transtulit, & Psalterium quoq; et prophetas, quos Hieronymus de Hebræo in Latinum uertit. Hieronymus. idē D. Hieronymi scriptorum ecclesiasticorum uitas è Latina lingua in Græcam transtulit. liber excusus Græcè & Latinè è regione, Basileæ apud Cratandrū, 1539. cum scholijs Des. Erasmi, &c. Cyri Sophronij paraphrasis Græca in Aristotelis libros de anima, extat Florētiæ in Bibliotheca Medicum. item, in libellum de memoria, & sequentes.

Sorani Ephesij medici duo fuere, de quorum scriptis lege Suidā. Sorani autem Ephesij in artem medendi Isagoge, impressa Basileæ apud Cratandrum 1528. cum alijs quibusdam Apuleij & Plinij de re medica libris. Citatur alicubi apud Galenum in libris de compos. pharmac. secundum locos. Aetius quoq; eius fragmenta refert: Confectionem ex succo uuæ acerbæ, de gonorrhœa, de uteri imbecillitate, de uterino furore, de uteri resolutione, de uteri procidentia, œdemate, satyriasi: Quomodo fœcundæ mulieres dignoscantur: de scirrho & scirrhomate, uteri: nimirum hæc omnia ex libris quatuor muliebrium Sorani iunioris, quorum Suidas meminit, decerpta sunt. Floruit autem Troiani et Hadriani imperatorum temporibus.

Sosiades quidam conscripsit sententias septem sapientū, quas habet Stobæus in sermone de temperantia.

Sosibius Lacon grammaticus, scripsit epilytica, &c. Suidas. Athenæus Sosibij librum de Alcmane citat.

Sosibij cuiusdam scripta citantur apud Plutarchum in uita Lycurgi.

Sosicles Syracusanus tragicus, scripsit fabulas 73. &c. Suidas.

Sosicratis Ciziceni scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.

Sosicratis Diadochas, Cretica, & Philadelphos, Athenæus citat: & Sosicratis Phanagoritæ ὄιους. Sosicratis distichon iambicum apud Stobæum de philautia.

Sosimi librum de temporibus, Athenæus allegat.

Sosides Atticus scriptor citatur apud Fulgentium in Mytholog.

Sosipatri catapseudomenon Athenæus citat.

Sosiphanis distichon iambicum Stobæus recitat in sermone de ira: & sex alios senarios in serm. de superbia.

Sositheus, unus ex Pleiade poetarum, claruit olympiade 164. scripsit ligato & soluto sermone, &c. Suidas. Sosithei Tragici Daphnin, aut Lityersam, Athenæus allegat. Ex Aethlio eius fabula, distichon citatur à Ioā. Stobæo in laude audaciæ. Scripta Tragica citantur etiam apud Higinum & Arati interpretem.

Sostratus scripsit rerum Tuscanicarū aliquot libros, ex quorum secundo Aeoli & filiorum eius historias recitat Plutarchus cap. 52. Parallelorum minorum.

Sostrati librū de animalibus Athenæus allegat. Eiusdem librum Fabulosorum Stobæus, in sermone de morbis. et librum secundum, de uenatione in uituperio Veneris.

Sotades Athenien. comicus mediæ tragœdiæ. Suidas. Citantur apud Stobæum nō rarò nescio cuius Sotadis sententiæ: alicubi Sotatis legitur, pro Socratis.

Sotades Creten. Maronita, iambographus, &c. uide Suidã, qui huic attribuit Encleiomenas & Paralytrumenõ fabulas, ab Athenæo citatas, tanquam Sotadis Comici, de quo prius dictum est.

Soteris papæ decreta, cum reliquis põtificijs impressa.

Soteridas Epidaurus, scripsit de Musica libros 3. ut testis est Dionysius & Volater. lib. 19. Vrb. comm en.

Soterichus uersificator sub Diocletiano fuit: uide Suidã, qui et Soteridas duos scriptores commemorat.

Sotionis Alexandrini Diadochas, librum de sillis Timonis, Athenæus citat. Stobæus cùm alia quædã Sotionis, tum ex libro de ira allegat. Citatur etiam

Sotion, in Constantini Geoponicis. itẽ apud Plutarchum in uita Lysandri.

Sozomenus natione Græcus, scripsit nonnulla, è quibus extat opus insigne ad Theodosium iuniorem principem, à tertio consulatu Crispi & Constantini Cæsarum, usq; ad eiusdem Theodosij XVII. Historiæ ecclesiasticæ lib. 9. libri eius nouem historiæ ecclesiasticæ integri excusi sunt Græcè Parisijs apud Rob. Stephanum, cũ Eusebij, Socratis, Theodoriti, eiusdem argumenti libris. uide supra in Socrate. Claruit anno 430.

Sozomenus presbyter Pistoriensis, historiæ uniuersalis immensum edidit uolumẽ.

Sperantius comes sacri consistorij sub Theodosio, cum aliquot alijs in Theodosiano codice conscribendo elaborauit.

Sphærus, scripsit de repub. Lacedæmoniorum. Athenæus. Eius autem scripta citantur apud Plutarchum in uita Lycurgi.

Speusippi libellus de Platonis definitionibus, impressus Græcè cum Alcinoo de doctrina Platonis, Parisijs. idem, ni fallor, habetur cum Græcis operibus Platonis. Athenæus citat ὅμοια Speusippi. Eiusdem distichõ lib. 3. Anthologij, sect. 33.

Splenij philosophi de generatione hominis liber Græcus, extat Romæ in Vaticana bibliotheca.

Stanislaus Vuarscheiriczk, eques Polanus, Heliodori Aethiopicæ historiæ libros decem Latinitate donauit, quos Basileæ excudit Oporinus, anno 1551. *

Stasimi (aliàs Stasini) hexametros duos ex opere Cypriaco Stobæus recitat in sermone de Verecundia.

Statyllij Flacci hexastichon libro 4. Anthologij, sectione 12. & rursus 5. uersus lib. 6. sectione 3.

Statij Papinij Neapolitani Syluarum libri 5. Thebaidos libri 12. Achilleidos libri 2. Accedit orthographia & flexus dictionum Græcarum apud Statium, cum accentibus & generibus ex uarijs utriusq; linguæ authoribus: Henricus Petrus excudit Basileæ, 1541. Aldus etiam prius excudit Venetijs. Ab alijs scribitur Pub. Papinius Statius, quod magis probo. Vide Gyraldum dialogo quarto de poetis: qui eum scribit summo honore apud Domitianum fuisse.

Stella Aureliensis scripsit in Rubr. 1. ff. uet. de offi. procu. & legati. l. nec quicquã. §. decretum. in Rub. 2. ff. uet. de condi. tritic. l. repetitio. in Rubr. 1. Cod. de pactis. l. si creditores.

Stephani papæ decreta, cum reliquis pontificijs impressa.

Stephani Opsartytica Athenæus citat: item Stephani Comici Philolaconem.

Stephanus I.C. uide in Triboniano.

Stephanus philosophus Haliabbatis opus regale Latinitate donauit, ut suprà dixi.

Stephanus quidam grammaticus Græ-

eus scripsit de urbium & aliorum locorum nominibus, ordine alphabeti, siue Lexicon geographicum: in quo præter situs, & descriptiones locorum, gentilia etiam nomina in masculino & fœminio sexu, quæ à singulis formantur, ostendit. Excusum Florentiæ apud Iuntas, 1521. & Venetijs apud Aldum. Existimant autem plæriq; doctorum, hoc opus (quod habemus) non esse ipsius Stephani scriptum, sed epitomē inde decerptam ab Hermolao Constantinopolitano grammatico, cuius mentio facta est superius.

Stephanus Anglicus, Gymnasij Parisiensis olim decus, scripsit in libros V. Moysi libros 4. in librū Iosuæ libro 1. in librum Iudicum librū 1. in Regum libros 4. in duodecim prophetas minores libros 12. et alia insuper multa. Floruit anno 1200.

Stephanus Aquæus Bituricensis, scripsit commentarios in omnes Plinij naturalis historiæ libros, excusos Parisijs apud Galliotum Pratensem, anno 1530.

Stephanus Austerus scripsit de potestate secularium super ecclesiasticas personas, & econtrà. de recusationibus, Commentarium in Clem. de officiorum ordinaria. c. ut clericorum.

Stephanus Betrandus edidit Consiliorum in iure uolumina quatuor, quæ alicubi impressa sunt.

Stephanus de Caieta Neapolitanus, scripsit de sacramentis lib. 7. & quædam alia. Floruit anno 1480.

Stephanus Burlifer scripsit in textum sententiarum librū 1. typis alicubi excusum.

Stephanus Costa Iurisperitus, scripsit de ludo, & de sententijs excōmunicationis.

Stephanus Doletus Aurelius, natione Gallus, ad institutionem linguæ Latinæ castigatissimo stilo non pauca conscripsit intra paucos annos, partim ex officina propria, partim à Sebastiano Gryphio edita. Ex quibus uisa nobis sunt; de re nauali ad Bayfium liber. dialogus de imitatione Ciceroniana pro Christophoro Longolio, contra Des. Erasmū, impressus apud Gryphiū, 1536. orationes duæ in Tholosam. epistolarum libri duo. carminum libri duo. epistolarum amicorum ad ipsum Doletum liber 1. carminum libri quatuor, in ipsius officina impreßi. 1538. de gestis Francisci Valesij regis Francorum libri duo, quibus describitur quicquid per Gallos gestum ab anno salutis 1513. usque ad annum 1539. primum Latinè per Stephanum Doletum compositi, deinde in Gallicā linguā translati per eundem, in officina eius excusi sunt 1540. Eodē anno alter libellus itidem ab eo Gallicè scriptus, ex officina eius prodijt, De laudabili translatione ex una lingua in aliam: item de punctis & accentibus linguæ Gallicæ. Cōmentariorum linguæ Latinæ tomi duo, impreßi Lugduni apud Gryphium, anno 1536. cū præfatione autoris ad Guilielmum Budæum: Eorundem commētariorum. Epitome ab erudito quodam concinnata, impressa est Basileæ apud Rob. Vuinter anno 1537. & rursus 1540. Formulæ Latinarum locutionum illustriorum, in tres partes diuisæ: prima conflatas ex nomine & uerbo locutiones habet, secunda significationem & constructionem uerborum profert, tertia usum particularum indeclinabilium demonstrat. Ex his prima tantum hactenus impressa est, Lugduni, apud ipsum authorem, 1539.

Stephanus Dorobernensis, uel Cantuariensis, scripsit de situ & ritibus Londinensium librum 1.

Stephani Dutemplæi tabulæ in Galeni libros de morbis & symptomatibus, impressæ Lugduni apud Gryphium.

Stephani de Phedericis Brixiensis clarissimi iureconsulti, de interpretatione iuris, siue

sive legum Commentarij quatuor, impreßi Lugd. apud Frellæos fratres, an. Do. 1535.

Stephanus Fliscus de Soncino scripsit Synonyma uerborum. Eiusdem Synonyma siue uariationes sententiarum, secundum locos quosdam digestæ, & epistolis scribendis accommodatæ, excusæ.

Stephanus Fortaculus Blyterensis scripsit penum iuris ciuilis, unde quis possit depromere, quicquid usquam in iure ciuili ad rem alimentariam faciat, cum uarijs iurisprudentum responsis, noua interpretatione illustratis. Lugduni impreßit Michael Parmenterius, 1542.

Stephanus Gardyner episcopus Vuintoniensis, scripsit de uera & falsa obedientia librū 1. pseudologiæ quæstionem librū 1. contra Bucerum librum 1. aduersus Georgium Ioye librum 1. contra Turneri uulpem librum 1. institutionem Christiani librum 1. Claruit anno 1540.

Stephanus Harding Benedictinus, scripsit de Charitate librū 1. exhortationes ad monachos librum 1. Vixit anno 1135.

Stephanus, qui & Herrandus, Halberstatensis ecclesiæ episcopus, scripsit in persona Ludouici comitis epistolam ad Vualtramum episcopum Nienburgensis ecclesiæ, defendentem Henricum rebellem ecclesiæ Romanæ. defensorium papæ lib. 1. et plures epistolas ad diuersos lib. 1. & quædam alia. Claruit anno 1107.

Stephanus Hoest Laudenburgensis, ecclesiæ Spirēsis olim canonicus, natione Germanus, scripsit in libros Ethicorum libros 10. sermones & collationes librum 1. Carmina, & quædam alia. Vixit anno Domini 1471.

Stephanus Ioianensis Sinesius, scripsit historiam de domus Medicææ heroibus, ad Clementem pontificem, quæ excusa est in Italia, anno 1524.

Stephanus Langton, Anglus, diui Chrysogoni Cardinalis presbyter, & Cantuariensis præsul, scripsit in Pentateuchum Mosi libros 5. commentarios in Iosue, Iudicum, Regū libros 4. in Psalterium, in minores Prophetas. uitam Thomæ Cantuariensis, & regis Ricardi. Annotationes Bibliorum. in epistolas Pauli libros 14. de factis Machumeti librum 1. repetitiones lectionum. Claruit Cātuariæ, anno Domini 1228. quo etiam obijt. *

Stephanus quidam Iureconsultus recentior, scripsit de notis & de mutatione ecclesiarum, librum alicubi excusum. *

Stephanus ex clerico Metensis ecclesiæ episcopus Leodiensis, scripsit ad Hermannnum archiepiscopum Coloniensem, uitam S. Lamberti librum 1. ad Rupertum episcopum Metensem libr. 1. & quædam alia. Scripsit etiam cantum de sancta trinitate ex Alcuino, quo in octauis Pentecostes utimur, de inuentione S. Stephani: & cantum nocturnum, de S. Lamberto episcopo & martyre, quos omnes cum quibusdam alijs autentica & dulci modulatione composuit. Claruit anno 910.

Stephani medici, cognomento Magistri collyriū, uide in Matthia Theodoro Melanelio supra. *

Stephanus Maleretus, iureconsultus, scripsit de electionibus. ubi de potestate regia cum eam.

Stephani Nigri Mediolanensis opera quædam impressa sunt Mediolani, 1521. peculiariter autem inuenio nominari Dialogos eius ibidem excusos. Heroica Philostrati per Steph. Nigrum cōuersa, cū eiusdē obseruationib. in Pausaniā, impressa, ni fallor, in Italia. ex Græcis præterea trāstulit, Iconū Philostrati libr. 2. Aurea carmina Pythagoræ, orationē Musonij de optimo principe. Isocratis orationē de regijs munerib. Collectanea

lectanea quædam ex Athenæi Symposiacis: nempe, de belluonibus ac bibacibus, de generibus poculorum, de inuentione coronarum conuiualium, de unguētis, de musicis instrumentis, de bellarijs, de saltationibus, de parasitis, de generibus placentarum, de scortis in signibus, de uino. His accedūt, quæ ipse conscripsit: Commentaria in aurea carmina Pythagoræ. Præfationes in Homerum, Pindarum, & T. Liuium. Hen. Petrus excudit Basileæ, 1532. opus translatum ex Athenæo, inscribitur aliàs, de nimio uitæ luxu. ex Plutarcho transtulit de fraterna beneuolentia librum, & consolatoriā orationem ad Apollonium: impressa sunt Basileæ cum reliquis Plutarchi moralibus opusculis, Latinitate donatis.

Stephanus Petringonnēsis natione Anglicus, Carmelita, scripsit contra Vuicleffitas lib. 1. repertorium argumentorum lib. 1. lecturam quandam notabilem lib. 1. sermones de tempore li. 1. sermones de sanctis li. 1. & alia nō pauca. Commentarios sententiarum li. 4. repertorium argumentorum li. 1. de functione sacerdotali lib. 1. contra Nicolaū Herforde, in Eclogas Theodoli, in Aesopi fabulas. Quæstiones ordinarias. & alia. Claruit Londini, anno 1417. quo etiam obijt. Hunc Ioannes Baleus uocat cognomine Patrington.

Stephani philosophi & Oecomenici doctoris de sacra & magna scientia liber Græcus, seruatur in quadā Bibliotheca Italiæ. Vocant autem Chymisticam artem sacram.

Stephanus de Prouincia, I.C. scripsit super Clementinis lib. 1. quæstiones uarias lib. 1. citatur in Summa Angelica. Vixit anno 1330.

Stephanus Rosinus ex Augusta Vindelicorum, supputauit tabulam declinationum stellarum fixarum, & uaria prognostica.

Stephanus Salutatus Pisciensis, Philonis episcopi Carpathij in canticum canticorum interpretationem Latinitate donauit. Vuechel Parisijs excudit anno 1537.

Stesichorus Himeræus poeta lyricus, scripsit libros 26. Dorica lingua. uide Suidam. Athenæus Helenam eius et Syotheras allegat. Citatur & apud Stobæum semel ac iterum.

Stesimbroti Thasij scripta citantur apud Plutarchum in uita Themistoclis, & apud Fulgentium in Mytholog.

Sthenelum poetam Athenæus nominat libro 10.

Strenidæ Locri Pythagorici fragmentum de regno, citatur apud Stobæum in sermone de regno.

Stilpon Megarensis philosophus apud primum Ptolemæū floruit, &c. dialogos scripsit non pauciores uigenis. Suidas.

Strabonis Amasei philosophi Geographicorum libri 17. olim, ut putatur, à Guarino Veronensi ac Gregorio Tifernate Latinitate donati, ac denuò à Conrado Heresbachio recogniti, ac plerisq; locis de integro uersi. item, Epitome eorundem librorum, incerto authore, in Latinum sermonem è Græco conuersa, Hieronymo Gemusæo interprete. Opus excusum Basileæ in officina Curionis, 1539. idem opus Græcè excusum est Venetijs apud Aldum, 1516. et Latinè ibidem 1511. apud Bartolemæum de Zanis. et Basileæ Græcè et Latinè è regione duobus columnis, apud Henricū Petrum, an. 1549. Claruit temporibus Augusti et Tiberij imperatorum.

Strabus monachus Fuldensis, natione Germanus, Rabani abbatis quondā auditor et scriba, scripsit in Genesim li. 1. in Exodum li. 1. in Leuiticū lib. 1. et alia multa. Hic deniq; Strabus glossam, quæ ordinaria nūc dicitur, super totā Bibliā ex dictis sanctorū patrum

primus

primus comportasse memoratur, quam alij multis postmodum adiunctis sententijs patrũ ampliarunt. Scripsit præterea in Numeros, in libros Regum 4. in Iudith, Hester, Sapientiam, Ecclesiasticum, Hieremiam, Machabæos, Acta Apostolorum, Apocalypsim. Ad Ludouicũ Cæsarem lib. 1. de officijs Ecclesiæ lib. 1. Homelias elegantes. Claruit anno Domini 840. Vide suprà in Haymone.

Strabi Galli poetæ ad Grimaldum abbatem hortulus amœnißimus, hexametro carmine, de quarundam herbarum uiribus: impressus Argentorati apud Hen. Sybold. 1530. cum Hel. Eobani præceptis bonæ ualetudinis conseruandæ.

Strato comicus mediæ comœdiæ fuit. Suidas. Athenæus Lepnomedam eius, & Phœnicidem allegat.

Strato Lampsacenus philosophus, Theophrasto familiaris, etc. multa scripsit. Suid.

* Stratoclis scripta citantur apud Plutarchum in uita Hannibalis.

Stratonis distichon lib. 1. Florilegij, sectione 75. tetrastichon lib. 2. sectione 5. & aliud lib. 4. sect. 12. decastichon lib. 2. sect. 22. & hexastichon sect. 47.

Strattis Atheniensis Tragicus multas fabulas scripsit, quæ citantur ab Athenæo, & à Suida quoq; nominantur.

Strattis Olynthius historicus, scripsit Ephemeridũ Alexandri libros quinq;. de fluuijs, fontibus, & paludibus. De morte Alexandri. Suidas.

* Strodus Anglus, scripsit consequentiarum formulas lib. 1. sophismatum strophas lib. 1. summulas logicales li. 1. Positiones contra Vuicleuum li. 1. Claruit anno Do. 1380.

Strodi cuiusdam extant commentarij in Aristotelem barbari.

Strozæ, aliàs Strozij, pater & filius, hic Hercules, ille Titus prænomine, poetæ Ferrarienses: poemata eorum Aldus excudit Venetijs.

Successus epistolæ 2. et 4. et 12. apud Cyprianum autor, cum aliquot alijs coepiscopis, lib. 1.

Successi à Birgermaniciana uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporũ de hæreticis baptizandis.

Succius comicus citatur apud Fulgentium in Mythologicis. *

Sudines quidam citatur aliquando ab Erasmo Stella in libello de gemmis.

Suetonius Optatianus principes Romanos descripsit. Raph. Volaterranus.

Sueuius uetustus poeta scripsit Moretum, & alia poemata. Gyraldus.

Suidas quidam, uel Sudas, secundum alios, Græcum Dictionarium scripsit, cui accessere uaria aliorum Lexica. Excusum Venetijs ab Aldo, item Mediolani, & Basileæ à Frobenio.

Sulahin citatur à Ioanne F. Serapionis. Vide Salomon.

Sulpitia Romana, fœmina doctißima, heroico carmine multa scripsit, ut refert Fulgosus lib. 8. cap. 3. rerum memorabiliũ. Claruit autem Augusti Cæsaris temporib. *

Sulpitij de syllabarum quantitate liber excusus.

Sulpitij carmen hexametrum, & 70. epigrammata, inuenta in cœnobio quodam Italiæ iuxta Bobium oppidum, anno 1494. Raph. Volaterranus.

Sulpitius poeta & orator haud ignobilis, cum tribunus plebis esset, orta contentione cum C. Cæsare ædili, & L. Cæsare prætore fratribus, causa fuit bellorum ciuilium, &c. Gyraldus ex Asconio Pediano: nihil autem refert, quod ab eo scriptum extet.

Sulpitij Carthaginensis carmen quoddam excusum, in fine operum Virgilij, quæ Brylingerus Basileæ an. 1545. publicauit.

Sulpitij Victoris ad M. Silonem generum

rum de arte oratoria liber, ex Græco sermone, ut uidetur, translatus. impressus Basileæ 1521. cum diuersis aliorum ueterum libellis de figuris & rhetorica.

Sulto Germanus, theologus, citatur in Chrysopasso Ioan. Eccij.

Suniæthon scripsit historiã Phœnicũ. Athenæus.

Superianus sophista Isaurus. Suidas. sed nullum eius scriptum refert.

Susarionis senarij 4. apud Stobæum in sermone, quod nuptiæ alijs prosint, alijs obsint.

Susannæi ludorum libri, excusi Parisijs apud Colinæum.

* Sutrij Comici scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.

Syagrius scripsit de fide aduersum præsumptuosa hæreticorum uocabula, quæ ad destruenda uel immutanda sanctæ Trinitatis nomina usurpata sunt, &c. Sub huius Syagrij nomine, septem de fide & regulis fidei libros prætitulatos inueni. Gennadius.

* Syagrus poeta insignis, post Orpheum et Musæum Troianum libellum cecinit, teste Aeliano de uaria historia lib. 14.

* Syllæ scripta citãtur apud Plutarchum in eius uita.

Syluerij papæ decreta, & Syluestri papæ excerptiones ex decretis: impressa Coloniæ, cum reliquis pontificum decretis.

* Syluester Gyraldus, Cambriensis, scripsit Topographiam Hiberniæ lib. 1. distinctionum eiusdem lib. 4. Hodœporicon Cambriæ lib. 1. Itinerarium Britanniæ lib. 1. Topographiam Cambriæ lib. 2. Epitomen eius lib. 1. uitam Henrici secundi lib. 1. de institutione principis lib. 1. Speculum ecclesiasticum lib. 1. Acta regis Ioannis lib. 1. de Machumeti nequitijs lib. 1. de Visisaxonum regibus lib. 1. Anglorum Chronicon lib. 1. Pro Guidone Vuaruuicensi lib. 1. Dialogorum lib. 1. Claruit anno Domini 1190.

Syluester de Prierio Bononien. ordinis fratrum Prædicatorum, scripsit defensoriũ doctrinæ S. Thomæ. Ioan. Capeoli scripta abbreuiauit. Scripsit etiam introductorium logicæ. Item summam sermonum quæ rosa aurea nuncupatur. Item summã de casibus conscientiæ. Item malleum Scotistarũ. Item super 4. libros sententiarum. Syluestrina summa, typis excusa. Claruit anno 1512.

Syluestri de Prierio feudi Astensis, liber de ueritate Romanæ ecclesiæ contra Martinum Lutherum. Replica ad Mart. Lutherum, excusa. Vide suprà in operibus M. Lutheri.

Symbaldus, uide Innocentius quartus.

Symeon nomen proprium, à nonnullis per iota scribitur. Sunt qui perperam cum Simone confundant.

Rabi Symeon Ben Ioachim, super Leuiticum, amplißimum uolumen scripsit, in quo penè omnium rerum naturas discutiens ostendit, quo modo Moyses secundum triplicis mundi conuenientiam & rerum naturam, arcam, tabernaculum, uasa, uestes, ritus, sacrificia, & reliqua mysteria ad Deum & uirtutes cœlestes placandas, & ad expiandum horum imaginem hominem ordinauit. Rabi Simeonis commentarij Hebraici in Ezdram, Neemiam, & Paralipomenon, impreßi Venetijs apud Bambergum. R. Simeonis logica per Sebastianum Munsterum Latinè iuxta Hebraismũ uersa, ad Hebræorum commentaria legenda utilis ac necessaria. Ioan. Frobenius excudit Basileæ, 1527.

Symeon Constantinopolitanus, ludimagister, composuit Græcè metaphrastas, id est sanctorum uitas, quæ singulis mensibus propriè leguntur, habenturq́; in bibliotheca Vaticana. Simeonis metaphrastæ legendæ sanctorũ, extant Græcè in bibliothẽ Augustæ Vindelic. Claruit circa an. 1200.

Symeon

Symeonis Bestij liber Græcus de naturalium philosophorum opinionibus, seruatur in Italia. Fortè idem qui inscribitur, Simeonis magistri Physica contemplatio, in Bibliotheca Græcorum uoluminum Diegi Hurtadi apud Venetos.

Symeonis Logothetæ Gnomica, id est sententiarum collectanea: Liber Græcus in Italia.

Symeonis Mesopotamiæ sermo Græcus, de eo quod semper in animo habere debeamus diem exitus uitæ, seruatur in Italia.

Symeonis presbyteri sermones & hymni, extant Græcè in bibliotheca Augustæ Vindelicorum.

S. Symeonis noui theologi, liber Græcus de oratione, siue de tribus modis orandi: extat in bibliotheca quadam Italiæ.

Symeonis Sethi magistri Antiochiæ liber Græcus, de cibariorum (condimentorum quoq;, aromatum, odoramentorum, et aliorum quorundam simplicium) facultatibus per ordinem literarum: Michael Isingrinius excudit Basileæ, 1538. Græcè, & Latinè Lilio Gregorio Gyraldo interprete. Symeonis Seth τὸ κατὰ στεφανίτην καὶ ἰχνηλάτην, liber Græcus in bibliotheca Augustæ Vindelicorum.

Symeon Xerocerci principis capita practica & theologica centum, eiusdem gnostica & theologica capita 25. extant Græcè in bibliotheca Diegi Hurtadi, apud Venetos.

Symmachus papa, natione Sardus, scripsit decretum primæ synodi lib. 1. decretum synodi Romanæ lib. 1. gesta alterius synodi Romanæ lib. 1. de excessibus clericorũ lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. decreta eius, cũ cæteris Pontificijs impressa sunt Coloniæ, in uolumine Conciliorum 4. Claruit anno 515.

Symmachi episcopi Romani apologeticus aduersus Anastasium Imp. cum Chromatij libello: adijcitur & ecclesiæ orientalis scriptum ad eundem Symmachum.

Symmachus Patricius, senator et consul Romanus, socer Boetij, scripsit epistolarum ad diuersos lib. 1. impressum Argentorati apud Schottũ, anno 1510. cũ Machumetis Turcarum imperatoris epistolis à Laudino uersis & Venetijs. adiectis argumentis in singulas, cum astronomicis quorundã opusculis. Claruit anno 524.

Symmachi urbis præfecti epistola, persuadentis ritus ueteres circa cultũ deorum esse seruandos: ad Valentinianum, Theodosium & Arcadium Augg. habetur libro 5. epistolarum S. Ambrosij, & cum operibus Aurelij Prudentij.

Symphoriani Campegij (aliàs Champerij) Lugdunensis, natione Galli, Castigationes seu emendationes pharmacopolarũ ac Arabum medicorũ, Mesuæ, Serapionis, Rasis, Alpharabij, et aliorum iuniorum medicorum, in lib. 4. diuisæ: excusæ Lugduni, 1532. apud Ioan. Crespin. Eiusdem uaria opuscula, & aliorum quorundam, impressa Lugdun. Sunt autem hæc: de claris scriptoribus medicinæ ueteribus & recentioribus liber 1. de legum diuinarum conditoribus, unà cũ impugnatione sectæ Mahometicæ, siue Alchorani, lib. 1. Dialogus in legem Mahometicam. De corporum animorumq́; morbis, ac remedijs eorum libelli duo, quorum primus introducit in practicam Galeni, secundus curat animi ægritudines. Euangelicæ Christianæq́; religionis ex scriptis gentilium & poetarum & philosophorum, ualidißimis argumentis comprobatio. Aphorismi siue collectiones medicinales. His adijciuntur aphorismi Alex. Benedicti, Alex. Aphrodisiei de febrib. lib. 1. Georg. Valla interprete. Opuscula quædam Hippocratis And. Brentio interprete.

Eiusdē Hortus Gallicus, liber in re medica, quo recensentur simplicia medicamenta, quæ in ipsis Gallijs per diuersa loca proueniunt. Excusus est enchiridij forma. Monarchia Gallorum, liber impressus. Practica, excusa typis. Galeni campi historiales ex omnibus Galeni libris excerpti, et in quatuor libros digesti per Symph. Campegium, & eiusdem commentarijs explicati: Eiusdem libri duo de apologetica disceptatione inter Andream Turinum, & Matthæum Curtium, quibus docetur per quæ loca sanguis mitti debeat in Pleuritide; & plurimorum autorum diuersæ super eadem re sententiæ ad uerbum referuntur. Cratander impreßit Basileæ, 1532. de Dialectica, rhetorica, geometria, arithmetica, astronomia, musica, philosophia naturali, medicina, theologia, itē de legibus, politica, & ethica: Hen. Petrus excudit Basileæ 1537.

Synesius è Pentapoli Africæ philosophus Christianus, præsul Ptolemaidis factus, scripsit libros in Grammatica, philosophia, sermones regios, panegyricos uel demonstratiuos, encomium caluitij, de prouidentia sermonē mirabilem charactere Græco: et alios plurimos ac diuersos libros composuit, & admirandas epistolas. Suid. Alicubi additur Cyrenæus gentile. Eius autem omnia scripta seruantur in Italia Græcè. de interpretatione somniorū liber Græcus, impressus Venetijs ab Aldo, cum Artemidoro de somnijs: & Latinè ibidem, Mars. Ficino interprete. Caluitij laus, Latinitate donata, Ioan. Phrea interprete, impressa olim Basileæ apud Ioan. Frobenium, cum Des. Erasmi Moria, adiectis Beat. Rhenani scholijs. epistolæ eius Græcæ, excusæ Venetijs ab Aldo, in uolumine epistolarum diuersorum autorum. scribit autem ad episcopos aliquot, & alios. epistola sancti Synesij πρὸς τὴν πίστιν, id est ad fidem, extat in Italia. Synesij philosophi ad Dioscorum in librum Democriti, ueluti scholia, Græcè in Italia. sermones eius Græci extant Romæ: nominantur autem inter alios, de regno, de domo, de uita sua. seruantur etiā in Bibliotheca Augustæ Vindelicorum, de prouidentia libri 2. de regno lib. 1. de caluitio lib. 1. omnes Græcè. Synesij philosophi monasticha 2. lib. 4. Florilegij: alterum sectione 4. alterum 5.

Synesij Scholastici hexastichon, ibid. lib. 4. sect. 13.

Synthis grammatici cuiusdam barbari nomen alicubi legi.

Syriani, Sopatri & Marcellini Commentarij Græci in Hermogenis rhetorica, impreßi ab Aldo, 1509. Eiusdem autoris esse uidetur liber hac inscriptione Romæ in Bibliothecæ Vaticana conditus: Syriani sophistæ & aliorum super aliquas partes rhetoricæ: Syriani solutiones quæstionum in tertio libro metaphysicorum Aristotelis, Venetijs extant Græcè in biblioth. SS. Ioan. & Pauli. Commentaria Græca in tres posteriores libros metaphysicorū, apud Diegum Hurtadum Venetijs, & alibi in Italia.

Syricius. Vide Siricius.

Syrophanes Aegyptius citatur apud Fulgentium in Mytholog. *

T A.

TAbari citatur à Ioanne F. Serapionis.

Tacuinus quidam medicus, ante annos circiter 30. fertur quædam edidisse, impressa in Italia. Sunt & Tacuini dictæ tabulæ in re medica Elluchasemi cuiusdam.

Tages scriptor citatur apud Fulgentiū.

Tancredus doctor iuris canonici citatur in summa Angelica, scripsit Compendiosam. Tancred. prouinciale manuscriptum uidi, chartis circiter 5. in quo enumerantur omnes episcopatus prouinciatim.

Tarantinus Paternus uetus I.C. scripsit de re militari libros 4.

Tarentinus citatur in Constantini Geoponicis.

Tarrhæi & Didymi prouerbia, & ea quæ apud Suidam aliosq; habentur, Aldus excudit Venetijs Græcè, cum fabulis Aesopi, ordine alphabeti.

Tarsiani, & Mathidij, & aliorum presbyterorum epistola scripta è Pamphylia urbe Suedrorum ad S. Epiphanium, in qua petunt de fide in patrem & filium & S. spiritum edoceri, & de alijs eiusdem fidei partibus, præponitur libro Ancorato Epiphanij, de quo suprà diximus.

Taruntius philosophus & Mathematicus, Varronis impulsu, Romuli conceptionem in diem & horam deduxit, inspectisq; eius uitæ institutis, & rebus gestis, ex illis consequentiam collegit. Qua de re multa leges apud Plut. in uita Romuli.

Tatianus hæresiarches, Iustini martyris auditor, scripsit insignem librum contra gentes. Vide plura apud Hieronymum. Tatiani Aßyrij ex Hellenismo ad Christum conuersi oratio ad Græcos, qua nihil eorum quibus Græci gloriantur, in Græcia natum esse, sed omnia à barbaris inuenta, per inductionem elegante admodum sermone Græco declarat, & multa Græcorum mala recenset: Liber impressus Tiguri apud Froschouerum, cum sententijs Antonij & Maximi. Factus est martyr sub Iuliano apostata.

Taurus Berytius philosophus Platonicus, sub Antonino Pio, scripsit de differentia dogmatum Platonis & Aristotelis, de corporibus & incorporeis, & alia plurima. Suidas.

Thebit ben Corat, citatur in summa Alberti Magni. Extat liber eius de significationibus planetarum, capitis & caudæ draconis. Tebitij rudimenta quædam, et de motu octauæ sphæræ librum, & demonstrationes in Almagestum, ubi Ptolemæi demonstratio deficit: & additiones in sphærica Menelai: Franciscus Maurolycus editurum se pollicetur. Tebith naturalis magiæ scriptor. Vide in Zoroastre.

Teleclidis Comici poetæ fragmentum, extat apud Plutarchum in Nicia. ✱

Telephi Pergameni grammatici scripta multa & uaria Suidas commemorat.

Teletis librorum de autarcia, de casibus, de exilio, de imperturbatione, fragmenta in collectaneis Stobæi supersunt.

Telesillæ poetriæ Argiuæ, quam cum alijs mulieribus armatam Lacedæmonij fugerunt, Suidas meminit.

Telesphori papæ decreta, cum reliquis pontificijs impressa.

Tenarum Grammaticum Athenæus libro 15. citat.

Tenax epistolæ 4. apud Cyprianum autor, cum aliquot alijs coepiscopis lib. 1.

Tenacis ab Horreis Cæliæ, et Terapij à Bulla confessoris uerba, leguntur apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Terentianus Maurus Carthaginensis excelluit in poetica, et opus composuit uario multiplicíq; carminū genere, de literis, syllabis, pedibus et uarijs metris: impressum Francoforti apud Egenolphum, 1532. ex emendatione Iacobi Micylli. Pleraq; ex hoc opere in Aldi Manutij grammaticis institutionibus de prosodia transcripta sunt.

Terentius Clemens uetus I. C. scripsit de legibus lib. 20.

Terpander poeta primus heptachordum lyram inuenit, & carmina lyrica scripsit. Suidas. Huius carmina citantur apud Plutarchum in Lycurgo. ✱

Terpsicles scripsit de Venereis. Athen.

Tertij Damiani Vissenaci Decipolitani Theorica medicinæ & chirurgiæ, cum libello περὶ τοῦ ἱδρωνόσου, id est morbo sudori-

fico, Antonius Idumæus excudit Antuer*piæ, anno* 1541.

Tertullianus *uetus* I. C. *scripsit quæstionum libros* 3. *de castrensi peculio lib.* 1. *de senatusconsultis lib.* 1. *ad senatusconsultum* Libonianum *&* Ophitianum.

Tertullus *epistolæ undecimæ*, *&* 12. *author apud* Cyprianum, *lib.* 1. *cum alijs presbyteris.*

Thadæus Romanus, *qui res Friderici primi carmine descripsit, citatur in Chronicis* Ioan. *Cuspiniani.*

Thadæus *natione* Florentinus, *medicæ artis peritissimus doctor, scripsit in aphorismos* Hippocratis *lib.* 1. *in prognosticos eiusdem lib.* 1. *in opus acutorum eiusdem lib.* 1. *in* Tegni Galeni *lib.* 1. *in Isagogas* Iohannitij *lib.* 1. *de conseruanda sanitate lib.* 1. *consilia* * *uaria lib.* 1. *& quædam alia.* Vide Trittemium, *&* Symphorianum Campegium, *de ingenti mercede, quam à principibus uocatus in diem solebat pacisci, &c.* Claruit *anno* 1280.

Abbâ Thalassij *Libyis & Africani monachi, de amore, continentia, & gubernatione animi, ad Paulum presbyterum hecatontas prima usque ad quartam, Græcè extant.* Thalassium *Suidas in Theophilo nominat.* Hecatontades *eædem quatuor* Ioan. Oecolâpadio *interprete, impressæ sunt* Augustæ *Vindelicorum, apud* Sigismundum Grimm, 1520. *Sunt autem numero circiter* 400. *diuinæ et utiles pijs sententiæ. &* Ba* *sileæ apud* Hen. Petri, *cum alijs uetustissimorum quorundam theologorum opusculis, anno* Domini 1551.

Thaddæus Dunus Locarnẽsis, *scripsit* * *libellũ de Calendis Nonis et Idibus, itẽ de arte supputandi,* Francisci Stancari Mantuani *in epistolã* Iacobi *Canonicã expositionẽ ex Italico in Latinũ sermonẽ trãstulit. Hæc omnia excusa sunt* Basil. *apud* Parcũ 1547.

Thaletis Milesij *unius ex septem sapientibus Græciæ dicta referũtur à* Plutarcho, Stobæo, Diogene Laertio. Vide Suidam.

Thaletas Cres *aut* Illyrius, Lyricus, *ante* Homeri *ætatem carmina scripsit.* Suid.

Thaletas Cnosius *Rhapsodus edidit poemata quædam fabulosa.* Suid.

Thalli *hexasticon li.* 2. Florilegij, *sect.* 1.

Thamyris, *uel Thamyras epopœus ante* Homerum. Vide Suidam.

Theætetus Atheniensis *astrologus philosophus,* Socratis *discipulus; primus scripsit* τὰ πέντε καλούμενα στερεά. Suidas *bis de eodem opinor.*

Theanus *ex libro de uirtute Dorico citantur fragmenta apud* Stobæum *in sermone de prudentia, duobus in locis.* Theano Locris *poetria, &* Theano Metapontina, *aut* Thuria, *& alia* Cressa, *cõmemorantur à* Suida. Theanus *epistola de liberorum educatione ad* Bubulam, *Consolatoria ad* Nicostratã *zelotypã,* Admonitoria *ad* Callisto, *quomodo ancillis præesse deceat:* Aldus *excudit* Venetijs *Græcè, in uolumine epistolarum diuersorum authorum.*

Thelesinus Helius, *uates* Britannicus, *scripsit acta* Arthurij *regis.* Claruit 540.

Themisonis Pallenidẽ Athenæus *citat.*

Themistij Euphradæ *Peripatetici opera omnia, excusa Græcè* Venetijs *in officina* Aldi, 1534. *cum* Alexandri Aphrod. *libris de anima & de fato. Sunt autem hæ Paraphrases in* Aristotelis *posteriora analytica, de naturali auscultatione, de anima, de memoria & reminiscentia, de somno & uigilia, de insomnijs, de diuinatione per somnum. Eædem paraphrases excusæ sunt Latinè* Hermolao Barbaro *interprete,* Basileæ *in officina* Curionis, 1533. *item orationes eiusdem. Extant autem orationes etiam sex aliæ nondum editæ* Venetijs, *apud* Diegum Hurtadũ. Eius *sermo in calamitosè affectos*

sub

sub Valente, & in alios, Græcè extat in Italia. Meminit & Sozomenus lib. 8. tripartitæ historiæ, libri Themistij ad Valentem, in quo perorat eum esse nõ oportere crudelem in consubstantialitatis cultores, &c. Apud Stobæum etiam ex libris eius fragmenta aliquot citantur. de characteribus opusculum Græcum, Romæ in biblioth. Vaticana. Suidas præter superiores Paraphrases in Aristotem, ait eum scripsisse etiã propria quædam de scopo & inscriptione prædicamentorum lib. 1. & Dialexes.

Themistocles *Athenien. scripsit epistolas grauitate plenas. Suidas.*

Themistogenes *Syracusanus historicus, Cyri expeditionem, quæ inter Xenophontis Græcanica historia censetur, et alia quædam de patria sua composuit. Suidas.*

Theobaldus *Anglicus Carthusianus, scripsit à mundi origine ad suã usq; ætatem librum de progressu patrũ. Vixit an. 1320.*

Theobaldus *Fagorius, descripsit Biturricensium primordia & incrementa, quæ à Sebastiano Munstero cosmographico suo operi inserta sunt.*

Theobaldi *Gersachij Billicani Nordlingiacensis ecclesiastæ, scholia in Micheam prophetã, impressa Augustæ Vindelicorũ, 1524. Apologia ad Io. Stoplerũ cancellariũ Brunsuicensem, de cõmento reuocationis in religione per æmulos uulgato: impres. Vuormaciæ. epistola ad Vrbanum Regium de uerbis cœnæ Dominicæ, & opinionum uarietate, cum responso Vrbani Regij: Libellus excusus, 1526. Epitome dialecticæ, impressa Haganoæ apud Secerium, 1527. Scripsit etiam in libros Physicorum & meteororũ Aristotelis annotationes, dictatas in Academia Heydelbergensi. Clarüit an. 1544.*

Theobaldus *Thamerus scripsit tractatũ, an et quatenus Christianis in persecutionib. sit fugiendũ. excusum Marpurgi 1547.*

Theoboli *gnomas aliquas Stob. allegat.*

Theòclyti *Horas Athenæus allegat.*

Theocritus *Chius rhetor, &c. scripsit Chrias, Historiam Libyæ, & epistolas mirabiles. Suidas.*

Theocriti *historici scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog.*

Theocriti *ueteris poetæ Græci Idyllia, siue poematia uarij argumenti numero 36. hexametris uersibus scripta, dialecto Dorica; item epigrammata 19. Bipennis, Ala, & Ara. impressa Græcè Venetijs, et Haganoæ à Secerio, & Basileæ à Cratandro, 1530. et Romæ cum cõmentarijs Græcis anonymis. Vixit tempore Ptolemæi Lagoi, uide Suid. Citantur eius epigrammata 4. in diuersis Florilegij locis. Eadem Latinè. uide in Helio Eobano.*

Theoctisti *presbyteri mentionem facit Hieronymus in uitis scriptorum ecclesiasticorum, de Ambrosio Origenis contemporaneo loquẽs. Theoctisti sententiæ quædam Græcæ iuxta literarum seriem, habentur in fine collectaneorum Ioan. Stobæi.*

Theodatus *Græcis Latinisq; literis eruditus, qui inter philosophos, quib. operã impenderat, Platonẽ maximè secutus est, tẽporũ suorũ historiã scripsit: teste Caßiodoro.*

Theodectæ *Phaselitæ rhetores, pater & filius. uide Suid. Pater etiã fabulas scripsit, quarum testimonijs Stobæus utitur. Athenæus quoq; semel Theodecten citat.*

Theodericus *abbas ordinis S. Benedicti, natione Germanus, scripsit uitam S. Hildegardis lib. 4. & quasdam epistolas. Claruit anno 1200.*

Theodericus *Adamæus, scripsit scholia in Procopij lib. 6. de Iustiniani imperatoris ædificijs, qui excusi sunt Parisijs.*

Theodericus *Archiepiscopus Treuirẽsis, scripsit de laudib. Mariæ uirginis li. 1. Vitam S. Lindrudis, lib. 1. Vixit anno 1490.*

Theode-

Theoderici Dorstenij medici Botanicon, continens herbarum, aliorumque simplicium, quorum usus in medicinis est, descriptiones & imagines, ex præcipuis utriusque linguæ autoribus, cum corollario eorū quæ à Neotericis obseruata, usuque comprobata sunt: Egenolphus excudit Frācoforti, 1540.

* Theodericus Gresmund de Mechschbode, scripsit tractatum de regimine sanitatis, tempore pestis. Claruit anno 1470.

* Theodericus eiusdem cognominis, & eius filius, scripsit librum de 7. artibus liberalibus, cum annos natus esset 15. orationes et epistolas doctißimas. Liber impressus Moguntiæ apud Pet. Fridberg. an. 1494.

Theodericus de Herxen, natione Germanus, ordinis fratrum clericorum in communi uiuentium uisitator, scripsit in totum Psalterium lib. 1. super orationem dominicam lib. 1. super Aue Maria lib. 1. de paßione Domini lib. 1. de moriendi desiderio lib. 1. & alia multa. Claruit an. 1476.

* Theodericus monachus S. Albani apud Moguntiam, ordinis S. Benedicti, philosophus et poeta, scripsit ad Richardum Fuldensem abbatem, de uita & miraculis S. Benedicti lib. 1. de trāslatione eius in Galliam, ad eundem lib. 1. Vixit anno 1440.

Theodericus monachus ordinis sancti Benedicti, natione Germanus, scripsit de uita sancti Benedicti lib. 1. de translatione corporis eiusdem lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Floruit anno 1040.

Theodericus de Osenbruck, natione Germanus, Minorita, scripsit de paßiōe Domini lib. 1. Manuale simplicium lib. 1. de exercitio interiori lib. 1. & quædam alia. Claruit anno 1494.

Theodericus de Sustern citatur in Chrysopasso Ioan. Eccij.

Theodericus abbas monasterij S. Trudonis Leodiensis diœcesis, ordinis diui Benedicti, Germanus, scripsit uitā sancti Trudonis lib. 1. uitā sancti Bauonis lib. 1. uitā sancti Remoldi lib. 1. et alia plura. Vixit an. 1100.

Theodericus Vlsenius Phrysius, scripsit Elegias, epigrammata, & alia plura quæ ad posteritatem uenerunt. Claruit anno Do. 1494.

Theodocion Iudæus Ephesius sacram scripturam interpretatus est, cuius meminit Aeneas Syluius in descriptione Asiæ, ca. 78. Claruit anno Do. 180.

Theodolus presbyter natione Italus, scripsit de miraculis ueteris testamenti, & fabulis poetarum, Aeglogarum lib. 1. de consonantia scripturarum lib. 1. Floruit anno Domini 480.

Theodoli commentarius in sententias Catonis, typis olim est excusus.

Theodoli monachi opus extat de Atticismo, uel elegantia Attica. Raphael Volaterranus.

Theodontij Grammatici nomen citatum legi in Genealogia Bocatij.

Theodorici Adamæi Salembergi annotationes in Procopij rhetoris libros sex de Iustiniani imperatoris ædificijs, à Francisco Craneueldio conuersos, excusæ Parisijs, ut suprà dictum est. Eiusdem Panegyricus gratulatorius de Christiani orbis cōcordia, impressus Parisijs apud Vuechelum. de insula Rhodo, & militarium ordinum institutione liber: ibidem. Cebetis tabula Latinitate donata, ibidem.

Theodoricus: uide Theoderitus.

Theodorici Francorum regis latæ leges Riboariorū, impressæ Basileæ. Theuderici Francorum regis Suidas meminit.

Theodoricus Cortohoeuius Adagia Des. Erasmi redegit in locos communes. Liber impressus Coloniæ, 1533. apud Io. Prael.

Theodorici episcopi Ceruiensis, chirurgia secundum medicationem Hugonis de

Luca,

Luca, sermone barbaro, impressa Venetijs anno 1499. cum alijs diuersis chirurgis.

Theodoricus Gerardus Gaudanus transtulit ex Galeno librum de curandi ratione per sanguinis missionem: de sanguisugis, reuulsione, cucurbitula, & scarificatione libellum. Habentur cum cæteris Latinè redditis Galeni operibus impressa. Item de simplicium medicamentorum facultatibus libros 11. eiusdem.

Theodoricus Gresmunt de Meschede, scripsit de regimine sanitatis tempore pestis, ut dictũ est in Godescalo de Meschede.

Theodoricus Morellus Campanus scripsit Enchiridion ad uerborum copiam frugiferum, ex optimis quibusq; autoribus: præcipuè ex prouerbijs Erasmi, &c. Ioan. Gymnicus excudit Coloniæ, 1531.

Theodorici à Niem historia de schismate, quod in Ecclesia Romana inter Vrbanum papam, & Clementem antipapam eorumq; successores, per 39. annos, ab anno Christi 1379. usq; ad Concilium Constantiense durauit, in tres libros diuisa: quibus nõ solum pontificum, uerumetiam regum, principum, ac totius imperij res gestæ eius temporis magna ex parte cõtinentur. impressa Norimbergæ apud Ioan. Petreium, 1532.

Theodoricho Platonico præceptori suo, Rodulphus Brugensis nuncupat uersionem suam Planisphærij Ptolemæi.

Theodridã Syracusanũ Athenæus citat.

Theodoritus Cyri episcopus, scripsit Ecclesiasticæ historiæ lib. 1. de incarnatione Domini contra Eutychen li. 1. Eius historia nunc tripartitæ historiæ inserta est. Excudit Frobenius olim Basileæ. Sed etiã integræ Theodoreti historiæ libri 5. Græci Parisijs à Roberto Stephano impressi sunt, cum aliorum ueterum historijs ecclesiasticis: & seorsim Basileæ apud Frobenium, 1535. Eius præterea libri etiamnum Græcè in Italiæ bibliothecis reperiũtur: in Pentateuchum, Dubia & solutiones in Biblia, usq; ad Paralipomena, inclusiuè, ut uocant: aliàs, in Octoteuchum dubia & solutiones. In cantica. in Psalterium. In Hieremiam prophetam, & Threnos. in omnes D. Pauli epistolas. De constitutione humani corporis, uel de opificio Dei sermones duo. Hæc omnia apud Diegum Hurtadum Venetijs extant. Commentarius in Psalmos habetur etiam in biblioth. Augustæ Vindelicorum. Extant præterea alibi: Commentarius in uisiones Danielis, Bononiæ ad S. Saluatorẽ. in Ezechielem, ibid. opus magnum. In duodecim prophetas minores. de prouidentia sermones decẽ. Eranista, aut Polymorphus, siue contra hæreses. Hæreticæ malignitatis epitome, Romæ. Curatio Græcanicorum affectuũ. Orationes monasticæ, Romæ. cõmentarij in prophetas 12. minores Latinitate donati, impressi sunt Lugduni apud Gryphium, 1533. Petro Gillio Albiensi interprete: & Parisijs apud Hen. Stephanum. idem scripsit ad Ioannem Antiochenum reprehensionem duodecim capitum, siue anathematum, quæ Cyrillus contra Nestoriũ scripserat. Vide in Cyrillo. Ex Theodoreti & aliorum ueterum commentarijs scholia in epistolam Pauli ad Romanos, Ioan. Lonicero interprete, excusa Basileæ apud Rober. Vuinter. Meminit ipse passim in historia sua de alijs quoq; libris à se conscriptis, ut Responsionum ad Magos Persarum, & Historiæ de martyribus. Eiusdem de Euangelicæ ueritatis ex Græcorum atq; gentium philosophia cognitione, siue de Græcarum affectionum curatione, libri 12. Zenobio Acciaolo Florentino interprete: Io. Stelsius Antuerpiæ impressit, 1540. & Hen. Stephanus Parisijs. Eius Eranistes seu Polymorphus, cõtra sui temporis hæret c s:item eiusdem, hæreticorum, improbarum nugarum ac fa

bularum compendium, item diuinorum decretorum seu dogmatum epitome, Herueto Aurelio interprete, excudit Basileæ Io.Oporinus anno 1549. Claruit anno 390.

Theodoriti grammatici distichon lib. 2. Anthologij, sectione 1.

Theodoriti quædam de spiritibus, impressa cum Grammatica Vrbani.

Theodori sermo, de prosperis & aduersis huius seculi, & causis flagellorum Dei: habetur inter collationes Io. Cassiani.

Theodorus, postea Gregorius appellatus, Neocæsareæ Ponti episcopus, &c. uide Hieronymum in Theodoro, uel Suidam in Gregorio. de eo dictum est in Gregorio Neocæsariensi.

Theodori episcopi Alaniæ Ethicorum lib. 10. Græci, in bibliotheca quadã Italiæ.

Theodori Therapeutica Græcè, in Italia extant. Legendum fortè Theodoriti, cuius therapeutica, id est, curationem Græcarum affectionum habemus.

Theodori eiecti antigramma contra Ioannem Chrysostomum, Græcè superest in Italia.

Theodori Anagnostæ, id est lectoris, libri duo Græci collectaneorum ex historia ecclesiastica, impressi cum ecclesiasticis historijs ueterum theologorũ, Parisijs à Rob. Stephano.

Theodorus Ancyranus, Galatiæ episcopus, scripsit aduersus Nestorium, adhuc Ephesi positus, librum redargutionis & confutationis. Gennadius.

Theodorus Antiochenæ ecclesiæ presbyter, scripsit aduersus Apollinaristas & Eunomianos, opus magnificum & insigne, quod inscripsit, de incarnatione Domini, distinctum in lib. 15. Hi libri de incarnatione etiamnum extant Græcè in Italia alicubi.

Theodorus Heracliæ Thraciarum episcopus, edidit sub Constantino principe commentarios in Matthæum, in Ioan. in Apostolum, & in Psalterium. Claruit an. 340.

Theodorus presbyter, successor abbatis Pachumij, scripsit ad alia monasteria exhortationis scripturarum sanctarum epistolas 3. sermone digestas, &c. Gennadius. Claruit anno 420.

Theodori episcopi pars homiliæ dictæ in Chalcedone, cum essent abituri: eiusdem epistola ad Alexandrum Hieropolitanum, scripta à Chalcedone: Robertus Vuinter excudit Basileæ, 1542. cum alijs quibusdam Synodicis constitutionibus.

Theodorus archiepiscopus Cantuariensis, natione Græcus, scripsit opus de qualitate pœnitentiæ, iniungendæ his qui in multis criminibus deliquissent: cuius operis titulus est, Pœnitentiale Theodori lib. 1. epistolas nonnullas ad diuersos. Claruit an. 690.

Theodorus poeta, diuersa argumenta carminibus tractauit: et carmina ad Cleopatram scripsit. Suidas. Idem Theodori hæretici meminit, qui Christum asserebat merum fuisse hominem, &c.

Theodorus Beza Vecelius, scripsit Zographiam Ioãnis Cochleæ, excusam in Germania, anno 1549. Eiusdem poematia quædam & epigrammata excusa sunt Lutetiæ. In Dione, & Diodoro, quædam ab eo uersa feruntur, nondum edita. Floret nostro seculo, Lausannæ 1551. *

Theodorus Byzantius sophista, Logodædalus à Platone dictus, scripsit contra Thrasybulum, contra Andocidem, & alia quædam.

De Theodoro Atheo, & Theodoro Gadareo sophista, eorumq; scriptis: uide Suidam.

Theodori Atticas glossas, & Theodori Hierapolitæ librum de agonibus Athenæus citat. Theodori distichon libro 2. Anthologij,

thologij, sectione 13. & Theodori Anthi di*stichon ibid. lib.*3. *sectione* 7.

Ex Theodori *transformationibus leguntur quædam apud* Stobæum *in uituperio* Veneris. Item Myrrhæ Cyaniræ *filiæ historia apud* Plutarchum *cap.*44. *parallelorum minorum.*

Theodorus Cynulcus *philosophus* Cynicus, *unus ex* Dipnosophistis *apud* Athenæum.

Theodori Cynopolitæ *Prosopopœia: liber Græcus, in bibliotheca* Augustæ Vindelicorum.

In *magistrum* Theodorum Decapoliten *sermo quidam Græcus extat.* Eiusdem *in diuersos sanctos* καὶ ἀναλυφάδας.

Magistri Theodori *eclogæ* 33. *ex diuersis sermonibus* Chrysostomi.

Theodori *episcopi* Charran, *cognominati* Abbucoræ, *cum infideli*(*fortè colloquiū*) *de orthodoxa fide.* Interrogatio *Arabum ad Christianum*, & *aliorum ad eundem, Græcè extant in* Italia.

Theodorus Bibliander, *natione* Heluetius, *uir ut incomparabilis doctrinæ, eloquentiæ, ac tribus in linguis præstantiæ, sic pietate, moribus & uita exemplar omnibus optimum, scripsit multa, ex quibus excusa sunt, eius oratio ad enarrationem* Esaiæ *prophetæ de sermone prophetico, impressa* Tiguri *apud* Froschouerum, 1532. *Purgatio scriptorum* DD. Ioannis Oecolampadij & Huldrichi Zuinglij, *qua & acta eorum obiter defenduntur contra calumniatores: præfixa operi epistolarum eorundem impresso* Basileæ, 1536. *apud* Robertum Vuinter. *Apologia ad reuerendissimos patres ac dominos, episcopos & doctores ecclesiæ* Christianæ, *præfixa uolumini quod continet* Alcoranum & *eius confutationes et uitas* Mahumetis *atq; successorum ipsius: in qua rationes redduntur editionis* illius: Ioannes Oporinus *excudit* Basileæ, 1543. *Emendauit quoq; textum eiusdem* Alcorani, *collatis exemplaribus* Latinis & Arabibus, *et marginib. apposuit annotationes, quibus doctrinæ* Mahumeticæ *absurditas, contradictiones, origines errorum, diuinæq; scripturæ deprauationes, atque alia id genus indicātur.* Nahum *propheta ab eodē* Latinè *redditus, iuxta ueritatē* Ebraicam, *adiecta etiam exegesi, qua uersionis ratio redditur, & prophetæ sentētia explicatur:* Froschouerus *excudit* Tigurini, *anno* Domini 1534. *Expositio uaticinij de restitutione* Israelis, *de instauranda urbe* Ierusalem & *templo, terraq; diuidenda rursus inter tribus, quod ultimis octo capitibus* Ezechielis *legitur: inserta est* D. Conradi Pellicani *commentarijs in* Biblia. *Consultatio ad socios nominis* Christiani, *quānam ratione poßit ac debeat repelli dira potentia* Turcarum *à populo* Christiano: Ioan. Oporinus *impreßit* Basileæ, *anno* Domini 1542. *Relatio fidelis ad omnium ordinum reipublicæ* Christianæ *principes uiros, populumq;* Christianum*: quòd à solo uerbo filioq;* Dei *petenda sit exacta cognitio temporum præsentium & futurorum, & rerum* Antichristi, *optimaq; moderatio reipublicæ, & totius uitæ* Christianæ: *Ibidem impressa, anno* Domini 1545. *Institutionum grammaticarum de lingua* Ebraica *liber* 1. Froschouerus *excudit* Tiguri, *anno* 1535. *De optimo genere grammaticorum* Ebraicorum *lib.* 1. Hieronymus Curio *impreßit* Basileæ, 1542. *Commentariorum de sacrosancta* Ebraica *lingua, hoc est principe atq; parente omnium linguarum & literarum, li.* 24. *nondū editi. De numeris, ponderib. et mensuris diuinæ scripturæ li.* 4. *Et alia quædā Grāmatici operis, cæterū intelligentiæ sacrarū literarū seruientia. Ad hæc, Quomodo legere oporteat sacras literas,*

præscriptiões propheticæ, Apostolicæ, theologicæ, imperatoriæ et põtificiæ. item compendium doctrinæ Christianæ ex D. Aurelio Augustino ab eodem collectum. Excudit Basileæ Ioan. Oporinus, anno 1550. De ratione temporum Christianis rebus et cognoscendis & explicandis accommodata liber unus, impressus ab eodem, an. 1551. unà cum demonstrationum Chronologicarum libro alio, eodem autore: excuso apud Io. Oporinum anno 1551. Item Christiana & Catholica doctrina, fides, opera, ecclesia D. Petri Apostoli, Basileæ apud Oporinum, anno 1551. Euãgelica historia, quã scripsit B. Marcus, Petri discipulus & filius, primus episcopus Alexandriæ, unà cum uita Ioan. Marci Euangelistæ, collecta ex probatioribus autoribus per eundem Theod. Bibliand. excudebatur hoc anno 1551. Basileæ, cum Proteuangelio D. Iacobi, apud Oporinum. Claruit apud Tigurinos, anno 1551.

Theodori Diaconi liber Græcus sacrorum canonum, tum apostolorum, tum synodorum, & œcumenicorum & particularium, aliorumq; sanctorum patrum, &c. in quadam bibliotheca Italiæ.

Theodorus Diaconus ecclesiæ Romanæ, uide suprà in tertio Tomo operum Des. Erasmi.

Theodori Duca Lascari imperatoris, encomium in martyrem Tryphonem, Græcè extat alicubi in Italia.

Theodori Edesseni Ascetica, extant Græcè apud Diegum Hurtadum Cæsaris oratorem Venetijs.

Theodorus Gaza Thessalonicensis, Græcæ Latinæq; linguæ suo tempore doctissimus, scripsit multa, ex quibus extant, Introductionis Grammaticæ lib. 4. Græci diuersis locis impressi, Venetijs apud Aldũ, Basileæ apud Curionem, Parisijs apud Vuechelum, & plerunq; cum uersione Latina. Postremò Basileæ apud Nicolaum Brylingerum, 1540. De mẽsibus Atticis liber Græcus, impressus Basileæ apud Rob. Vuinter, cum Latina uersione Ioan. Perrelli. Ciceronis de senectute & Somnio Scipionis libri in Græcum sermonem ab eo translati, aliquoties iam excusi. Ex Græco ab eo in Latinum sermonem uersa, sunt hæc: Aeliani de instruendis aciebus liber, impressus Coloniæ cum alijs quibusdam. Dionysij Halicarnassei liber de compositione orationis, &c. Theophrasti de historia & causis plantarum libri 15. Aristotelis de historia animalium lib. 9. De partibus animalium & earum causis libri 4. de generatione animalium lib. 5. Problematum sectiones 38. quæ omnia cum cæteris operibus Aristotelis Latinitate donatis aliquoties iam impressa sunt. Alexandri Aphrodisiensis problematũ libri duo, excusi Basileæ apud Cratandrum, 1537. cum problematibus Aristotelis ab eodem uersis. Chrysostomi homiliæ quinq;, de incomprehensibili Dei natura: impressæ cum cæteris Chrysostomi Latinis factis operibus. Scribit autem Theodorus in præfatione super has homilias, se etiam Mauritij imperatoris libros de re militari uertisse. Obijt anno Domini 1478.

Theodori magni Logothetæ Metochitæ Physica Græca, siue commentarij in Aristotelis libros de auscultatione naturali, usq; ad librum de memoria, in uno uolumine, à libro de memoria usq; ad librum de sensu, in bibliotheca Diegi Hurtadi Cæsarei oratoris apud Venetos. Gnomicæ semeioses, id est sententiosæ obseruationes, ibidem. eiusdem Mathematica, et commentarij in Ptolemæi magnam compositionem, ibidem.

Theodorus Neocæsareæ Ponti præsul, scripsit panegyricũ Eucharistiæ, quem conuocato frequenti auditorio, ipsoq; Origene præsente recitauit. Scripsit & Meta-

phrasim

phrasim in Ecclesiasticum. Hieronymus.

Theodori *philosophi dialexis ad Nestorianum: alia dialexis eiusdem: Græcè extant in Italia.*

Theodori Prisciani *archiatri ad Timotheum fratrem Phænomenωn euporistωn, id est facilium paratu medicaminum, liber 1. Logicus, liber secundus. Gynæcea, id est, muliebria ad Saluinam, liber 3. opus editum Basileæ apud Frobenium, 1532. In præfatione testatur autor, se etiam Græcè quosdã libellos de re medica scripsisse.* Otho Brunfelsius *hunc autorem ab alijs Octauium Horatianum dici testatur, de quo suprà dictũ est.*

Theodori *Diæta, quibus uel salubriter utendum, uel cautius abstinendum sit:* Ioan. Schottus *excudit Argentorati, 1544. cum Trotula, Hildegardi, &c.*

Cyri Theodori *Prodromi in posteriora Aristotelis interpretatio, Græca: eiusdem uersus, item* περὶ ἐπιδεικτικῶν, *Interpretatio in canones in sacris Dominicis festis expositos à sanctis & doctis poetis Cosma & Ioanne: omnia extãt Græcè, Romæ in Vaticana bibliotheca. Vide in Cyro Theodoro Prodromo.*

Theodori *Reysman epistola elegiaca de Cæsaris Caroli V. in Germaniam aduentu, impressa Augustæ Vindelicorum, 1530.*

S. Theodori *Suditi ad discipulũ suum Gregoriũ de futura restitutione, liber Græcus alicubi in Italia.*

Theodosiani *codicis libri 16. excusi Basileæ apud Hen. Petrum, 1528. Eiusdem Theodosij, Valẽtiniani, Martiani, &c. Nouellarum legum liber 1. in eodem uolumine excusus. Vbiq; sanè in Nouellis Theodosio adiungitur Valentiniani nomẽ, utpote eiusdem studij ac diligentiæ in hoc opere sanciendo collegæ. Ex Theodosij Imper. libro de recta fide, ferè desumptus est liber de incarnatione uerbi unigeniti, etsi copiosiore stilo ea quæ diuinitatis & humanitatis sunt in Christo, hîc exponãtur, expendanturq́; scripturæ locis ascitis, quàm apud Theodosiũ. Rob. Vuinter excudit Basileæ, 1542. cum synodicis constitutionibus quibusdam.*

Theodosius *Trebellio Italus, scripsit pro illustrißima Basiliensi academia instaurata, orationem, impressam Basileæ apud Frobenium. Congeßit Latinæ linguæ promptuarium, excusum apud Io. Oporinum anno 1542. Claruit an. 1551.* *

Theodosius *Tripolites, scripsit carmina in uer, & alia diuersa.*

Theodosius *philosophus, scripsit sphærica libris 3. Commentarios in Theudæ capita, in Archimedis ephodion. De diebus et noctibus libros 2. descriptiones domuum li. 3. Sceptica capita astrologica, de habitationibus. Suid. Sphærica eius extãt Græcè Venetijs apud Cæsaris oratorem Diegum Hurtadum, & Romæ in Vaticana. Franciscus Maurolycus promisit se editurum Theodosij sphærica, de habitationibus, de noctibus & diebus libros. Extant & apparentia eius, ni fallor.*

Theodosius *citatur in Tacuinis Elluchasem medici.*

Theodotion *Ephesinus, Tatiani philosophi, cum adhuc fidelis esset, quondã discipulus, uir doctißimus, præter translationem scripturarum, quam ex Hebræo Latinam fecit, etiam alia quædam conscripsit opuscula, quæ tamen ad manus nostras adhuc minimè peruenerunt. Tritemius. uide suprà in Aquila & Daniele. Claruit anno 180.*

Theodulus *martyr sub Iuliano apostata fuit. Vide Suidam in Theodulo, & in Amachio.*

Cyri Theoduli *magistri uaria opuscula Græca extant in bibliotheca quadam Italiæ: nempe, Encomium in Ioan. Prodromũ, ad Athenienses in Olynthijs, de nauigatio-*

ne è Thessalonica Byzantium, & rursus Byzantio Thessalonicam. Oratio et legatione habita ad regem Andronicum Palæologum. de regno. de republica, & alia quædam. Vide infrà in Thoma Magistro.

Theodulphus episcopus Aurelianensis, à Ludouico Imperatore nesciò ob quam suspicionem innocēter missus in carcerem, hymnum, Gloria laus, cōposuit. Scripsit autem inter cætera diuerso metro, Hymnorū lib. 1. epistolarum lib. 1. Tritemius, et eadem ferè Gyraldus. Claruit anno 840.

Theodulphos plures uide in Theodolphis.

Theoduli nomen seruum Dei significat: sunt qui Theodolum scribant.

Theogenis ab Hippone regio uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Theogneti Comici fabulæ quædam citantur ab Athenæo: meminit & Suidas.

Theognis Megarensis, ex Megaris Siciliæ, claruit Olympiade 59. scripsit elegiā in Syracusanos in obsidione seruatos, ad Cyrnum quem amabat Gnomologiam elegis, & alias sententias admonitorias, omnia carmine. Fuit & Tragicus poeta Theognis, ualde frigidus, unde & Niuis cognomen meruit. Suidas. Theognidis Siculi sententiæ elegiacæ, impressæ Græcè, Basileæ apud Frobenium, 1521. cum Græcis Aesopi fabulis, &c. Allegāt elegos eius, Plato, Stobæus, Athenæus. Easdem à Ioachimo Camerario integritati suæ restitutas, & doctiss. commentario Græco illustratas, Ioan. Oporinus excudit anno 1551. quemadmodum & priore anno, latino carmine conuersas à Iacobo Scheggio, idem Basileæ. *

Theognostus numeratur inter grammaticos Græcos, ex quibus Cornucopiæ suum Varinus Camers congessit.

Theogonus, uide Theoteuctus.

Theolyti Methymnæi carmina Bacchica Athenæus allegat.

Theomnesti hippiatri scriptoris Græci quædā legūtur cū Absyrto, ut suprà dixi.

Theonæ abbatis in ulterioris Aegypti partibus sermones tres: uide suprà in collationibus Ioan. Cassiani.

Theon Abbas transtulit ex Græca lingua historiā S. Nicolai episcopi, quam manuscriptam habet Vuolffgangus Lazius medicus & historicus Viennensis.

Theon Antiochenus philosophus Stoicus, scripsit apologiam Socratis. Suidas. Vide apud eundem de Theone Alexandrino philosopho Stoico, qui floruit Augusti tempore: & de Theone Aegyptio philosopho Alexandrino, sub Theodosio maiore, & de tribus alijs eodem nomine sophistis.

Ex Theone uini bilim purgantis præparatio, apud Aetium describitur.

Theono Locrensis mulier in Lyricis præcellens, quædam Lyrico carmine ingeniose scripsisse fertur.

Theono Metapontina, uel Cressa genere, Pythagoræa, uxor Brotini Crotoniatæ, scripsit cōmentaria in philosophiam de uirtute; item poemata & apophthegmata pythagoræa. Laertius.

Theonis Alexandrini hexastichon, in Anthologij lib. 1. sect. 55. & Theonis simpliciter monostichum in hebdomadē, sect. 94. Ζεὺς, ἄρης, παφίη, μήνη, κρόνος, ἥλιος, ἑρμῆς. Eius commentarij Græci in Arati Apparentia, et prognostica tempestatum, excusa Basileæ in officina Curionis, cum ipso textu Arati, & alijs diuersorum de sphæra et astrorum ratione opusculis, 1536. Theon, Lucillus, & Sophocleus, Sophoclis interpretes, citantur ab Ambrosio Calepino in Endymione. Theonis Alexandrini commentariorum lib. 11. Græci in Cl. Ptolemæi magnæ constructionis libros, excusi Basileæ, 1538.

1538. cum eodem opere Ptolemæi. Theonis & Procli tabulæ Græcæ in Astronomia, in quadam bibliotheca Italiæ. Ephodos per epitomẽ in canones προχέιρος Ptolemæi, ibidem. Meminit huius operis Suidas etiam, et plurium aliorum.

Theonis Smyrnæi philosophi Platonici de locis mathematicis, qui ad lectionem librorum Platonis conducunt, liber Græcus, extat Bononiæ in Bibliotheca S. Saluatoris manuscriptũ. Extat quoq; apud Diegum Hurtadum Cæsaris oratorem Venetijs. Item in Italia, Theonis Smyrnæi Theologumena et Mathematica Platonis. Videntur autem diuersa esse opera.

Theonis Sophistæ progymnasmata rhetorica, uarijs exemplis ad exercendam eloquentiam instructissima, Ioan. Oporinus excudit Basileæ, 1541. Græcè, & Latinè Ioachimo Camerario interprete, qui Græcum etiam librum innumeris mendis expurgauit. Suidas tres huius nominis sophistas commemorat, qui omnes de rhetorica scripserint: sed unum tantum Alexandrinum, cognomine Aelij, progymnasmatũ autorẽ.

Theono Locrensium mulier doctissima, ac in Lyricis præcellens, multa scripsit carmine lyrico: & alia eius nominis, Metapontica, seu Cressa, commentarios in philosophia de uirtute et apophth. Pythagoræa.

Theophanis tetrastichon lib. 3. Anthologij, sectione 6. & hexastichon, sectione 22. Theophanis dictum citatur apud Stobæum de audacia, sed aliàs legitur Theophrasti.

Theophanes Mytilenæus, miles insignis, qui Albaniam procurauit, res gestas Pompeij posteritati commendauit, cum quo militasse etiam fertur. Eius scripta citantur apud Plutarchum in Pompeio, Aeneam Syluiũ in descriptione Asiæ cap. 20. 42. et 74.

Theophanis episcopi Niceæ, contra Iudæos capita. epistola didascalica ad sacerdotes et reliquos clericos, de sacerdotio, & qualem oporteat esse cui id commissum est. Epistola ad Nicaenses, quomodo oporteat Christianum præsentia omnia tum suauia tum molesta contemnere. Omnia Græcè seruantur alicubi in Italia.

Ex Theophili comici septem fabulis testimonia diuersis in locis allegat Athenæus. Meminit & Suidas fabularum eius.

Theophilus rerum Italicarũ scriptor citatur apud Plutarchum cap. 28. Parallelorum minorum, ex quo Torquati & Clusiæ historias se mutuo accepisse fatetur. *

Theophilus Alexandrinæ ecclesiæ episcopus, scripsit epistolarum lib. 1. ad Epiphanium de hæresibus li. 1. de pascha lib. 1. Contra Origenem uolumen grande. aduersum Anthropomorphitas hæreticos. Paschalem etiam recursum, quẽ magna apud Niceam Synodus post 95. annos, agi in tẽpore et die et luna secundũ statũ suũ inuenerat, additis quibusdã ipsius festiuitatis rationib. et expositionib. de fide libros. Hæc Gennad. qui & reliquorum argumenta copiosius recenset. Claruit an. 390. epistola eius ad Epiphaniũ extat in tertio Tomo D. Hieronymi operũ. libri paschales 4. D. Hierõ. interprete, Hen. Petrus impressit Basil. 1528. cum uarijs aliorum contra hæreticos operibus, impugnat aũt præcipuè in illis libris Orig. opiniones.

Theophili nescio cuius, Græca quædã scripta extant Romæ in Vaticana biblioth.

Theophilus sextus Antiochẽsis ecclesiæ episcopus sub imperatore M. Antonino Vero, librũ cõtra Marcionẽ cõposuit, et ad Autolycũ tria uolumina, et cõtra hæresim Hermogenis li. 1. et alij breues elegãtesq; tractatus ad ædificationem ecclesiæ pertinentes. in Euangelium, et in Prouerbia Solomonis commentarios. D. Hieronymus. Trittemius addit, eum claruisse anno 173. & tractatus eius apud Latinos rarò simul inueniri.

ad

ad Autolycum libri 3. contra gentes, quas laudat Eusebius in historia Ecclesiastica, Græcè extant Venetijs in bibliotheca Diegi Hurtadi.

Theophilus Cæsareæ Palæstinæ episcopus, sub Seuero principe, aduersum eos qui decimaquarta luna cum Iudæis pascha faciebant, cũ cæteris episcopis synodicã ualde utilem cõposuit epistolam. Hieronymus.

Theophilus Antecessor, institutiones Iustinianeas iuris ciuilis in Græcã linguam olim traduxit, ac fusius planiusq; explicauit. Hæ primum in lucem prodierunt, restitutæ & recognitæ cura & studio Viglij Zuichemi Phrysij, cum eiusdem doctißima præfatione ad Carolum V. Cæs. qua eximiam huius translationis utilitatem abunde declarat. Frobenius excudit Basileæ, 1534. impressæ sunt etiam Parisijs apud Vuechelum, Græcè, & Latinitate per quempiam donatæ.

Theophilus iureconsultus. Vide in Triboniano.

Theophili Protospatarij de fabrica humani corporis libri 5. siue in Galeni de usu partium libros epitome, Iunio Paulo Patauino interprete. Conradus Neobarius excudit Parisijs, 1540. et Rob. Vuint. Basileæ.

* Theophilus quidam scripsit rerum Peloponesiacarũ libros aliquot, ex cuius li. 12. Plutarchus, Pisistrati & Tlesimachi eius filij historias recitat, cap. 60. Parallelorum minorum.

Theophili quædam Græca scripta in re medica, extant in Italiæ bibliothecis, ex quibus hæc sunt: Liber de excrementis & de pulsibus, cõmentarij in aphorismos Hippocratis: Venetijs apud Diegum Hurtadũ. Vide suprà in Philotheo illo, quẽ ante alios huius nominis primum posuimus. Theophili de cognitione urinæ liber impressus Basileæ apud Hen. Petrum, 1533. cum Philareto de pulsibus, Albano Torino interprete. Idẽ impressus est cum Ioannitio, de quo suprà.

Theophili philosophi opus περὶ καταρχῶν πολεμικῶν, Græcè extat Romæ in Bibliotheca Pontificia.

Theophilus quidam pulcherrimũ de uitrificatoria librum conscripsit. Hen. Cornelius Agrippa.

Theophrasti philosophi opera Græca omnia, quæ quidẽ extabant, Io. Oporinus impreßit Basileæ 1541. cum doctißima Ioachimi Camerarij præfatione. Contenta in eo uolumine sunt hæc: Theophrasti uita, ex Diogene Laertio. de plantarum historia lib. 10. de plantarum causis lib. 6. Aristotelis de plantis lib. 2. Theophr. de lapidibus lib. 1. de piscibus lib. 1. de igne lib. 1. de uentis lib. 1. de signis aquarum & uentorum lib. 1. de uertigine oculorum lib. 1. de laboribus lib. 1. de odoribus lib. 1. de sudoribus lib. 1. Characteres morales, siue de notis li. 1. Metaphysicorum lib. 1. Prisciani philosophi Lydi expositio Theophrasti de sensu. Eiusdem, expositio Theophrasti de phantasia. Libri de historia & causis plantarum Theodoro Gaza interprete, excusi sunt Parisijs apud Vuechelum, & Basileæ apud Cratandrum. Characteres etiam, siue notæ morum à Cratãdro impressæ sunt seorsim, Græcè & Latinè, Ang. Politiano interprete. Metaphysicorum liber cum Latinis operibus Aristotelis Basileæ impreßis, translatus habetur. Reliqui libelli, quod sciam, à nemine traducti sunt, utpote magna ex parte manci & corrupti. aliquot eorum Aldus olim excudit Græcè cum Græcis operibus Aristotelis. Theophrasti librum de legibus allegat Iosephus libro 1. cõtra Appionem. Vide Suidam.

Theophrastus Bombast ex Hohenheim, natione Germanus, Eremita, utriusq; medicinæ professor, alicubi se Paracelsum uocat.

uocat. Germanicè scripsit interpretationē cometæ, qui apparuit in Heluetia an. 1531. quo & libellus Tigurij impressus est. chartam edidit Basileæ, anno 1627, qua promittit se longe alio modo omnes medicinæ partes edocturum, quàm à priscis medicis factum esset. Reliquit de chirurgia opus Germanicum: de gradibus & compositionibus receptorum ac naturalium libros 7. Latinè, ad Christophorum Clauserum. Composuit etiam ad abbatem S. Galli nescio quæ theologica opera, quæ publicata non sunt. Claruit Basileæ anno 1527.

Theophylacti archiepiscopi Bulgariæ in quatuor Euāgelia enarratio Græca, excusa Romæ, 1542. Eiusdem operis translatio, sed mutila, impres. est Coloniæ apud Petrum Quentel. in omnes D. Pauli epistolas enarrationes, Christophoro Porsena Romano interprete, excusæ primò Romæ tempore Sixti, cui interpres id nuncupauit, anno 1469. deinde Coloniæ apud Petrum Quentel, 1531. Eædem enarrationes in omnes D. Pauli epistolas, itē in prophetas aliquot minores per Ioan. Lonicerum translatæ, excusæ sunt Parisijs apud Vascosanum, 1552. Cōmentarij Theophylacti in Oseam integri, & in totum Micheam, item epistolæ ex antiquißimo codice descriptæ, allato nuper ex Patmo insula, Græcè extant in bibliotheca Diegi Hurtadi apud Venetos.

Theophylactus sophista, cognomine Simocates. Suid. Eius epistolæ Græcæ morales, rusticæ, & meretriciæ, impressæ Venetijs ab Aldo chartis ferè quinq;, in uolumine Græcarum epistolarum uariorum authorum. Simocati historia œcumenica, id est totius orbis, Græcè extat apud Diegum Hurtadum Venetijs. Eiusdē de rebus gestis Mauricij imperatoris liber Græcus, Romæ in Vaticana bibliotheca.

Theophylacti de differentijs & dubitationibus physicis liber Græcus, in bibliotheca quadam Italica.

Theophylacti monachi, &c. de sobrietate breues admonitiones, alicubi in Italia.

Theopompus Athenien. Comicus, et alius Chius, rhetor & historicus: uide Suidam. Athenæus 14. fabulas nominat Theopompi Comici, & multos paßim libros.

Theopompi Chij, & Theop. Colophonij epopœi harmation.

Theopompi cuiusdam historica scripta citantur apud Plutarchum in uita Themistoclis & Agesilai.

Theosebiæ tetrastichon libro 3. Anthologij, sectione 15.

Theoteucti, aliàs Theogoni, uel potius Theodectis, ut in manuscripto codice legi, senarij quinq; apud Stobæum in sermone de impudentia.

Theotimus quidam scripsit rerum Italicarum libros, ex cuius secundo, Horatij Coclitis et Porsenæ regis historias recitat Plutarchus cap. 16. parallelorum minorum.

Theotimus Scythiæ Tomorum episcopus, in morem dialogorum et ueteris eloquētiæ, breues commaticosq; tractatus edidit: D. Hieronymus.

Therasiæ & Paulini ad D. Augustinum epistola, numero 36. inter D. Augustini epistolas.

Theseus historicus scripsit uitas illustrium uirorum libris 5. Corinthiaca libris tribus. Suidas.

Thespis poeta tragicus, olympiade 61. claruit. uide Suidam.

Thessalus, Hippocratis filius, medicus Cous, scripsit medicinales libros sex. Suid. uide supra in Herophilo.

Thessali Hippocratis filij oratio in Atheniensium senatu habita, cum operibus Hippocratis excusa est.

Thesselis Argiua fœmina doctißima, scripsit epigrammata diuersa ac doctißima. Fulgosus lib.8.cap.3.

Thetel naturalis magiæ scriptor. uide in Zoroastre.

Theudas. uide in Theodosio philosopho.

Theuderichus, uide suprà in Theodorico.

Thobias. uide Tobias.

Thomæ patricij tetrastichon libro 5. Anthologij: & aliud Thomæ Scholastici lib. 4. sectione 31.

Thomæ Anglico quidam tribuunt Summam Logicæ Aristotelis, quæ sub Thomæ Aquinatis nomine impressa habetur, ut inferius dicam.

Thomas de Aquino, ordinis fratrum Prædicatorum, Alberti magni in conuentu Coloniensi auditor, scripsit super sententias lib. 4. summam theologiæ lib.4. contra gentiles lib.4. contra errores Græcorum lib. 1. contra Armenos et Saracenos li.1. compendium theologiæ li.3. de præceptis charitatis li.1. de fide & sacramentis li. 1. super oratione dominica lib.1. super Aue Maria lib. super symbolo apostolorum lib. de centū octo articulis lib. de xlij. articulis lib. de 36. articulis lib. de sex articulis lib.1. de differentia diuini uerbi & humani lib.1. de natura uerbi lib.1. de substantijs separatis lib. 1. contra Auerroistas de intellectu lib.1. aduersum detrectatores religionis li.1. de perfectione uitæ spiritalis lib.1. contra impugnatores ordinis lib.1. de regimine principum li.4. de forma absolutionis lib. 1. de regimine Iudæorū lib.1. expositionem primæ decretalis libr. 1. expositionem secundæ decretalis librū 1. in Esaiam prophetam lib.1. in Hieremiam li. 1. in Threnos eiusdem li.1. in Cantica canticorum lib. 1. in tres nocturnos Psal. lib.1. in Iob ad literam lib.1. continuum in euangelia lib. 4. lecturē in euāgelia lib. 4. in epistolas Pauli li.14. in canonicas li.7. de sacramēto altaris lib.1. de humanitate Christi li. 1. de dilectione Dei & proximi lib. 1. de diuinis moribus lib.1. de beatitudine lib. 1. de puritate conscientiæ lib. 1. de officio sacerdotis lib.1. de significatione missæ lib.1. de uitijs & uirtutibus lib. 1. de emptione reddituum lib. 1. de ueritate summam lib. 1. de potentia dei disput. li. 1. de actione Iudæorum lib. 1. quodlibeta 12. lib. 1. super Boetio de trinitate lib. 1. super eodem de hebdomadibus lib.1. super libris Dionysij lib. 4. de sortibus lib. 1. de iudicijs astrorum lib. 1. de æternitate mundi lib.1. de fato lib. 1. de principio indiuiduationis lib.1. de ente & essentia lib. 1. de principijs naturæ lib.1. de materia & dimensionibus li.1. de mixtione elementorum li. 1. de occultis operibus naturæ li.1. de motu cordis li.1. de instātibus li.1. de quatuor oppositis li. 1. de demonstratione lib.1. de fallacijs libr. 1. de propositionibus modalib. lib.1. de natura accidentis libr. 1. de naturis generis libr. 1. de principijs animæ lib.1. de tempore libr.1. de pluralitate formarum lib.1. de natura syllogismorum lib.1. de sensu & intellectu lib. 1. de inuentione medij lib.1. de natura luminis lib. 1. de natura loci lib.1. de uniuersalibus lib. 2. de intellectu & intelligibili lib.1. dictorum suorum concordiam li.1. sermones multos lib.1. contra Guil. de sancto amore lib.1. Iubente Vrbano papa IIII. officium festi corporis Christi cōposuit. in omnes Aristotelis ac Porphyrij libros commentatus est. Quæstiones de ueritate S. Thomæ, typis excusæ. Tractatus de corpore Christi, siue sacramēto Eucharistiæ, in Germania olim excusus. Tabula de paßione Christi, Catena aurea, Contra gentiles, Commentarij super quatuor libros Sententiarum, excusi anno 1513. Commentarij in quatuor euangelia, excusi Coloniæ anno 1535. apud Gymnicum, &

Parisijs.

Parisijs, 1537. in epistolas Pauli, Parisijs 1532. & 1526. Summa, impressa Lugduni, 1520. & Venetijs apud Scotum, 1505. & Haganoæ apud Knobloucbum, 1510. Quodlibetales Quæstiones impressæ Venetijs apud Scotum, 1501. Commentarij in Boetij libros de consolatione philosophiæ & disciplina scholarium, impreßi cum ipsis operibus Boetij. de esse et essentia. de unitate intellectus, impressa. Sūma totius Logicæ Aristotelis, exceptis topicis & elenchis, impressa Venetijs apud Simonem Biuilaquam, 1496. Alij hanc Summam tribuunt Herueo Britoni, alij Thomæ Anglico. Commentarij super Logica Aristotelis, in librum Perihermenias, & in posteriora, 1496. cum quæstionibus Dominici de Flādria, Venetijs. in octo libros Physicorum Commentarij, impreßi 1480. & 1504. apud Scotum, cum Roberti Linconiensis Summa in eosdem libros. Libri de cœlo & mundo cum translatione antiqua & Ioan. Argyropyli, illustrati interpretatione D. Thomæ Aquinatis, annotationibus textuum & commentorum Auerroys, deniq; additionibus Petri Aluerniatis, &c. Lucantonius de Iunta excudit Venetijs, 1516. Eosdem commentarios Aquinatis, & additionem Pet. de Aluernia, Scotus impresserat ibidem, 1495. Commentaria in libros de generatione & corruptione, cum textu Aristotelis, ibidem excusa, 1498. apud Petrum Liechtenstein. in libros de anima, ibidem 1503. in parua naturalia commentarij, de sensu & sensili, de memoria & reminiscentia, de somno & uigilia: cum additionibus Petri de Aluernia, & libro Procli de causis, qui & ipse Thomæ Aquinatis commentario illustratur: opus impressum Venetijs, 1505. Super Ethica Commentarij, Venetijs, 1519. cum Leonardi Aretini & Ioan. Argyropyli translationibus in metaphysica, in Politica. Nuper etiam Florentiæ sunt edita eiusdem commētaria in Apocalypsin Ioannis, apud Laurentium Torrentinum. Claruit anno 1274. *

Thomas de Argentina, ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, scripsit super Sententias lib. 4. constitutiones ordinis sui lib. 1. & quædam alia. Vixit anno 1350.

Thomas Ascheborne Anglus, monachus Augustinianus, scripsit contra Trialogum Vuicleui librū 1. de Identitate in sacramento librū 1. Quæstiones ordinarias librū 1. replicationum suarum lib. 1. lecturas Bibliorum. Vixit anno Domini 1382. *

Thomas Becket Anglus, scripsit processum ad Papam Alexandrum lib. 1. apologiam ad Gilbertum lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. Vixit anno 1171. *

Thomas Beckon ex Nordouolcarum patria natus, scripsit Olfactoriolum spirituale, Conuiuium natalitium, Documenta Christiana, Orandi methodum, Githaram Dauidicam, de belli politia, Catechismum. contra peierantes. de matrimonio Christiano. de natiuitate Christi, de Eucharistia, cōtra adulteros, & alia. Claruit anno 1548. *

Thomas Brāduandinus (aliàs Brauardinus) Anglicus, scripsit de Casa Dei (aliàs de causis Dei, & de uirtute Dei causæ causarum) contra Pelagianos, & alia quædam. à quibusdā hinc liber inscribitur, Sūma doctoris profundi Thomæ Brauardini, &c. extat Romæ in Vaticana, scriptus an. 1411. Scripsit præterea de S. Trinitate li. 1. de præscientia, uel de prædestinatione li. 1. Cōmētarios sciētiarū li. 1. Geometrica principia li. 1. placita Theologica lib. 1. sermones per annū li. 1. de saluandorū præmio li. 1. summam Theologiæ. Claruit, iuxta Volaterranum, anno Domini 1357. Baleum uerò, 1270. *

Thomæ Bricoti textus suppositionum Logicæ Petri Hispani, & quæstiones in fine singulorum librorum, &c. impressa sunt

cum Georgij Bruxellensis Logica, ut suprà dictum, Lugduni, 1504. & 1509. apud Iannot de Campis.

Thomas Brome Londinensis, scripsit lecturam Theologiæ lib. 1. encomium scripturæ lib. 1. in Paulum ad Romanos lib. 1. in præfationem Hieronymi lib. 1. & sermones de tempore. Vixit anno 1380.

Thomas Calanchus scripsit in Rubricam 1. infortiati. de uulg. & pub. l. 1. in 3. & l. hæredes. ff. de uulg. & pup.

Thomas de Cantipatro, natione Brabãtinus, Alberti magni quondam discipulus, scripsit opus de apibus mysticis, quod uocauit, bonũ uniuersale, distinctum in libros 2. de rerum natura lib. 1. uitã sanctæ Christinæ li. 1. & sunt qui scribant, eum libros Aristotelis, quorum iam usus in scholis est, transtulisse. Floruit anno 1270.

Thomas Carinus in librum Latomi.

Thomas Chabbã Anglus, scripsit summam de pœnitentia. de peccatis lib. 1. cõmentarios & sermones plures. Vixit anno 1316.

Thomas Colbij, Nordouicensis, scripsit præceptorum diuinæ legis librũ 1. Collectanea sacrorum dogmatum li. 1. in orationem dominicam lib. 1 super Miserere mei, &c. lib. 1. conciones sacras lib. 1. de ecclesiæ syncceritate lib. 1. indices in Genesim, & alia. Opus etiam Vuilhelmi Songham de fide et legibus indice decorauit. Hæc Baleus, qui scribit eum claruisse anno 1406.

Thomas Dinus, uel potius Dini de Garbo filius. uide Thom. de Garbo.

Thomas Eduuardston Anglus, monachus S. Augustini, scripsit determinationes Theologiæ lib. 1. sermones per annum, & Lecturas sophisticas lib. 1. Vixit anno 1410.

Thomas Eliota Anglus, eques auratus, scripsit ex probatissimis authoribus Bibliothecam dictionariam. Castellum sanitatis libros 4. Flores sapiẽtiæ. Vixit an. 1540.

Thomas Fargeus Vellaunius, scripsit generales quantitatis syllabarũ regulas, elegis inclusas, quas excudit Basil. Opor. an. 1550.

Thomas Faxioli, scripsit de dubijs Rotæ.

Thomas Fyle Anglus, monachus Dominicanus, scripsit conciones per annũ li. 1. scholastica certamina lib. 1. Vixit an. 1380.

Thomas de Garbo, patria Florẽtinus, Dini quondam medici filius, scripsit summã medicinæ li. 1. et quædã alia in Galenũ, impres. olim. Claruit an. 1346. uel ut alij. 1311.

Thomas Gualẽsis, ordinis fratrũ Prædicatorum, natione Anglicus, scripsit in totum Psalterium lib. 1. in Prouerbia Salomonis lib. 1. in Augustinum de ciuitate dei li. 10. in Cantica canticorum lib. 1. item Moralitates in Ouidium lib. 15. de formis ueterũ deorum lib. 1. de statu animarum post mortem lib. 1. aduersus Iconoclastas lib. 1. lecturas Bibliorum, &c. Claruit anno Domini 1410.

Thomas Gybson Anglus Græcè et Latinè doctissimus, scripsit Herbariũ, Summam prophetiarum li. 1. cõtra Alcumistas imperitos li. 1. de uario statu Britãniæ li. 5. in Astrologiam Isagogẽ li. 1. Claruit anno Do. 1548.

Thomas De Hales Anglus & Mineritæ, scripsit disputationes scholasticas, Sermones Dominicales, uitam Beatæ Mariæ uirginis. Vixit anno 1340.

Thomas de Haselbach, natione Germanus, scripsit in Esaiam prophetam lib. 1. super Sententias li. 4. de decẽ præceptis lib. 1. de quinq; sensibus hominis lib. 1. sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. & alia multa. Claruit anno. 1410. Thomas de Heselbach scriptor Annalium, citatur in Chronicis Io. Cuspiniani.

Thomas de Hibernia. Vide suprà in Ioanne Valeis.

Thomas Iorsius Anglus, monachus S. Dominici, scripsit commentarios sententiarum

rum lib. 4. in Psalterium Dauidis lib. 1. sermones per annum li. 1. Vixit anno Do. 1310.

Thomas de Kempis, natione Germanus, ordinis Canonicorum regularium sancti Augustini, scripsit de contemptu mundi lib. 4. sermones ad nouitios lib. 3. sermones ad fratres lib. 1. dialogos nouiciorum libr. 1. de uita solitaria lib. 1. de tribus tabernaculis lib. 1. de uera compunctione lib. 1. hortulum rosarum lib. 1. uallem liliorum lib. 1. alphabetum monachi lib. 1. consolationē pauperū li. 1. epitaphium monachi libr. 1. qualis debeat esse monachus lib. 1. manuale paruulorum lib. 1. doctrinale iuuenum lib. 1. de contemptu mundi alium lib. 1. epistolarum ad diuersos lib. 1. De imitatione Christi, & contemptu uanitatum mundi libri eius tres, Tiguri impressi sunt in Germanicum sermonem transfusi, nullo authoris expresso nomine, 1545. Claruit anno 1410.

* Thomas Keye, scripsit Paraphrasim in Euāgelium Marci. Claruit an. Do. 1548.

* Thomas Langforde Anglus, scripsit Chronicon uniuersale, & sermones per totum annum. Claruit anno Domini 1320.

* Thomas Leirmant, uel Ersiletonus, natione Scotus, edidit Rhythmica quædam, et ob id Rhythmicus apud Anglos cognominatus est. Vixit anno 1286.

Thomas Linacer, natione Anglus, medicinæ professor, uir utraq; lingua doctissimus, scripsit multa, ex quibus: eius Rudimenta grāmaticæ, impressa Parisijs à Rob. Stephano, & à Vuechelo ibid. & Basileæ à Brylingero, & Lugduni à Gryphio. de Latini sermonis emendata structura libri 6. omnium in hoc genere præstantissimi: Rob. Stephanus excudit Parisijs, 1527. & Vuechelus ibidem: Cratander Basileæ, 1530. Gymnicus Coloniæ, 1539. Gryphius Lugduni 1541. ¶ Ex Cl. Galeni operibus Latinitate donauit, de temperamentis lib. 3. de inæquali intemperie lib. 1. methodum medendi, uel de morbis curandis, libros 14. de sanitate tuenda libros 6. de naturalibus facultatibus lib. 3. de pulsuum usu libr. 1. hæc omnia, ex eius uersione, cum reliquis Galeni operibus Latinis, impressa sunt Basileæ. Methodus medendi ipso interprete, seorsim impressa ex Martini Gregorij recognitione, Parisijs apud Cheuallionum, 1538. Transtulit quoq; Sphæram Procli, sæpe iam excusam, & alibi, & Parisijs apud Gourmontium Græcè Latineq;. Claruit anno 1520.

Thomas Lombe Carmelita, natione Anglicus, scripsit super sententias lib. 4. contra Lollardos lib. 1. de incarnatione domini lib. 1. sermones quoq; lib. 1. & uarias quæstiones, & quædā alia. * Item Determinationes Theologiæ lib. 1. de incarnatione uerbi li. 1. lecturas scripturarū. Vixit an. Do. 1390.

Thomæ magistri grammatici Græci quædam leguntur ab initio impressorū operum Aristophanis, Euripidis, & Pindari. Eius eclogæ, siue delectus Atticorum nominum ordine alphabeti: liber impressus Parisijs. in exemplari quodā manuscripto, Theoduli nomen, nō Thomæ magistri in titulo reperitur. de Theodulo autem suprà diximus.

* Thomas Malorius Britannus, scripsit collectiones Anglicas lib. 1. teste Baleo.

Thomas Morus, natione Anglus, Luciani dialogos aliquot transtulit, qui excusi sunt Basileæ apud Frobenium, 1534. & postea Frācfordiæ cum omnibus Luciani operibus Latinis. Eiusdem Vtopia impressa Basileæ apud Io. Frobeniū. Epigrammata eius, quorum plurima uersa sunt ex Græcis, Ioā. Frobenius excudit Basil. 1520. * scripsit præterea Comœdias, Dialogos familiares, Declamationes, pro Erasmo aduersus fratrem li. 1. progymnasmata Græca, Epigrammata è Græcis. in declamationes Luciani. Dialogum promissa contra Fryth: contra Germa

nũ Brixiũ. Aduersus Cordigeram eiusdem, pro purgatorio cõtra Frith: de iustificatione operum li.1. apologiam ad Tyndale li.1. de ecclesia contra Barnes lib.1. in Martinum Dorpium lib.1. Claruit anno 1535.

Thomas Murnar, natione Germanus, scripsit Chartiludium in Instituta Iustiniani. Eadem in tabulas redegit, quæ Venetijs impressa sunt. Eius honestorum poematum laudatio, impudicorum uerò castigatio, impressa in Germania. Scripsit & orationes, & alia quædam. Vixit anno 1520.

Thomas Naogeorgus, Germanico cognomine Kirchmaier, Straubinga inferioris Bauariæ oppido nõ ignobili natus, scripsit et edidit Tragœdias quinq;, quarum nomina sunt: Pãmachius, Mercator, Incẽdia, Hamanus, Hieremias. Scripsit etiã annotationes in Canonicã Ioã. primã, prosa. Itẽ cõfutationẽ de bello Germanico in Pedionetũ trimetris scazontib. Itẽ epitomẽ Ecclesiasticorũ dogmatũ carmine hexametro heroico. Versibus ijsdẽ lib.5. Agriculturæ sacræ. Collegit etiã Rubricas, seu summas Decreti. Hæc quidem edita sunt. Satyrarũ libros decẽ, quos nondũ perfecisse dicitur. Vertit etiã è Græco Isocratis libellũ περὶ βασιλείας, qui editus est: et alia quædã nondũ edita. Adhuc uiuit, iuuenis an. natus 42. & multa adhuc scripturus fertur.

Thomas Parpalia scripsit Præludia Feudalia. in Rubri.2. ff. uet. Si certũ petatur. l. si quis nec causam. in 1. infor. in eiusdẽ Rub. soluto matri. l.1. et 2. in locũ .1. Cod. de sacro sanc. eccl. l. placet. et de trãsac. l. si quis ma.

Thomas Paynel Anglus, transtulit ex ✱ Latino sermone in Anglicum idoma, Regimen sanitatis. Vixit anno 1500.

Thomas Penketh Vuaryntonẽsis Au- ✱ gustinianus, scripsit summã Dialectices li.1. Elucidationes naturaliũ li.1. philosophantiũ præceptiones li.1. actus magistrales li.1. lecturã sententiarũ li. 4. in Metaphysicã Aristotelis li.12. placita Theo logica li. & alia quædam, Claruit anno Domini 1483.

Thomas Plonatatius patricius Cõstantinopolitanus I.C. scripsit de præstãtia doctorum, qui à Phoroneo Inachi Argiuorũ rege ad hæc usq; tẽpora nostra defluxerũt: in quibus Iureconsultorũ uitas legaliter et historicè cõplectitur. Claruit anno Domini 1508.

Thomas Radclyf Leycestriensis, mona- ✱ chus S. Augustini, scripsit lecturas scholasticas li.1. et Cõciones uulgares. Vixit an. 160.

Thomas Robertsonus, scripsit Annotationes in Regulas Gulielmi Lilij de Latinorum nominum generibus, uerborum præteritis et supinis. adiecit insuper Appendicem de nominibus heteroclicis, uerbis defectiuis, & uersibus pangendis, appositis ubiq; annotationibus. Bebelius excudit Basileæ, 1532.

Thomas Rodburnæ episcopus Mene- ✱ uiensis, scripsit Chronicon perpulchrum: et Claruit anno Domini 1412.

Thomas Ryngstede Anglus, monachus ✱ Dominicanus, scripsit lecturã sentẽtiarũ li. 4. placita theologica li.1. cõmẽtarios in psalteriũ li.1. in parabolas Salomonis. Distinctiones Theologiæ lib.1. et alia. Vixit an. 1370.

Thomas Scrope Anglus, Dromoriensis ✱ episcopus et Carmelita, scripsit de Carmelitarũ ordinis primor dijs ac dignitate li.1. de eodẽ ordine ad Eugeniũ pontificẽ li.1. catalogũ sanctorũ eiusdem lib.1. cõpendiũ historiarum & iurium lib. 9. priuilegiorum Papalium li.1. in decem præcepta commentaria. Claruit anno 1491. quo etiam obijt.

Thomas Sperman Anglus, monachus S. ✱ Dominici, scripsit in totã Genesim. in epistolã Pauli ad Hebræos, in Canonicam Iacobi, & alia. Claruit anno Domini 1290.

Thomas Spottey Anglus Benedictinẽ ✱ sis familiæ, scripsit Chronicã Cantuariorũ, huius uitam describit Ioannes Balæus. ✱

Thomas Stubes Anglus, professione Dominicanus, scripsit de Cõstitutis ecclesiæ li.1.

aduersus

aduersus impugnātes eadē li.1. de uita solitaria li.1. de arte moriēdi lib.1. Vixit an.1350.

Thomas Suuetonius Anglus, Dominicanus, scripsit Quæstiones difficiles li.1. quodlibeta duo, de Relatione lib.1. de unitate formæ li.1. in prædicamēta Aristotelis lib.3. in sex principia lib.1. in priora et posteriora li.4. in Perihermenias li.2. compendium Thomæ lib.1. breuiarium Theologiæ lib.4. summam Theologiæ lib.1. in Psalterium commentaria. Claruit anno 1290.

Thomas Valois, idem qui iam dictus est Thomas Gualensis.

Thomas Varoye, natione Scotus, scripsit de prælio Otterburnēsi li.1. Vixit an.1290.

Thomæ Venatorij natione Germani, de uirtute Christiana libri tres: Fœdericus Peypus excudit Norimbergæ, 1529. Draco mysticus, siue uenatio, uersibus hexametris, excusus Argētinæ. Aristophanis Plutū Latinis uersibus reddidit: Petreius excudit Norimbergæ, 1531. Græcè et Latinè è regione. Fertur & carmina quædā cōposuisse de cruce, et ex Epigrāmatis Græcis uertisse cōplura, itē alia quædā. Claruit Norimbergæ, 1548.

Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Xysti, aduersus Lutheranos opuscula, uidelicet de fide et operibus, de cōmunione, de cōfessione, de satisfactione, de inuocatione sanctorū: excusa Lug. 1536. apud Frellæos. Extat etiam eiusdem Summula de peccatis, et de cambijs, item defensorium montis pietatis. Vixit anno 1530.

Thomæ Vuolphij Germani epistola, cū Adolescentia Iac. Vuimpfelingij impressa.

Thomas Vualdē, Carmelita, natione Anglicus, scripsit cōtra Vuicleffitas et Hussitas opus quod uocat doctrinale ecclesiæ, distinctū in li.3. super sententias quoq; li.4. in lib. Ethicorū lib.10. in li. Physicorū li.8. in li. de cœlo et mūdo li.4. in de generatione et corr. lib.2. Meteororum lib.4. in libros de anima lib.4. Præterea in Genesim, Exodū, Leuiticū, in Salomonis sapientiā, in Paulū ad Romanos, Acta Apostolorū, in primā Petri canonicā, Sermones ad clerū Oxoniēsem, Fasciculū zizaniorū Vuicleui. de religione perfectorū li.1. de ueritate Euāgelica li.1. de corpore Christi li.1. de diuinatione li.1. de præscientia et prædestinatione li.1. de fide lib.6. defensoriū pacis lib.2. de indulgentijs li.1. de paupertate li.1. in Aristotelē de anima li.3. de decē prædicamentis li.3. sophismatū strophas lib.1. rudimenta Grammatices li.1. ad Constantiēse Conciliū li.1. & alia quæ enumerantur apud Baleū in eius uita. Claruit autem anno Do.1430. quo etiam obijt. Eiusdem de sacramentis liber, impressus.

Thomas Vuike, seu Vuicius, Canonicus Oxoniēsis, scripsit de præclarioribus principū atq; aliorū factis à Gulielmi Nothi initijs usq; ad Eduardū primū: hoc est, annum Do. 1067. et catalogum abbatum de Osney. Claruit anno 1290.

Thomas Vuyet Anglus, transtulit in Anglicam linguam Dauidis regis psalteriū. Claruit anno 1542.

Thomas Vuynterton Stāfordiensis monachus, scripsit cōtra confessionem Vuicleui li.1. de Eucharistia li.1. disputationes Theologiæ li.1. Vixit apud Anglos, an. Do. 1382.

Thomas de Vlleya patria Sudouolcus, Gippesuicēsis Carmelita, scripsit Quæstiones Theologiæ li.1. in Apocalypsim Ioānis, & alia. Vixit anno 1290.

Thomasinus patria Ferrariēsis, ordinis fratrū Prædicatorū sācti Dominici, scripsit sermones de tēpore li.1. sermones de sanctis li.1. sermones per quadragesimā li.1. et alia.

Thracesius quidam citatur in Chronicis Io. Cuspiniani.

Thraseas historicus citatur apud Plutarchum in uita Catonis Vticensis.

Ex Thrasylli Aegyptiacis quædā citantur,

tur apud Stobæum in sermone de morbis.

Thrasymachus Chalcedonius sophista, discipulus Platonis & Isocratis, scripsit rhetorica quædam, &c. Suidas. Citatur ab Athenæo quoq; Thrasymachus.

Thrisimachus scripsit ædificiorum libros, ex quorum tertio Amphiarai historiã se mutuò accepisse fatetur Plutarchus, cap. 11. parallelorum minorum.

Thucycidis Atheniensis historiographi de bello Peloponensium & Atheniensium (cui ipse interfuit, circa Olympiadem 87.) libri octo Græci, impreßi Florentiæ apud Bernardum Iuntam, 1506. cum commẽtarijs Græcis anonymis, ubiq; iuxta textum adiectis: & Basileæ apud Heruagiũ, 1540. ex castigatione Ioachimi Camerarij, cũ annotationibus eiusdem: sed in ea editione commentarij seorsim excusi sunt, non ad textum appositi.

Thuræ de Castello Bononiensis liber de balneis Porretanis, impressus olim Venetijs, cum alijs quibusdam, sermone barbaro.

Thyilli octostichon lib. 3. Anthologij, sect. 12.

Tiberianus Bæticus, scripsit pro suspicione, qua cum Priscilliano accusabatur hæreseos, apologeticum, tumenti compositoq; sermone, &c. Hieronymus.

Tiberij fragmenta quædam, impressa cum Absyrto, et reliquis hippiatris Græcis.

Tiberius philosophus & sophista uarios rhetoricos libros conscripsit, quos Suidas recẽset. Tiberij de figuris seu schematibus rhetoricis liber, extat Græce Venetijs apud Diegum Hurtadum.

Tiberij hexastichon lib. 1. anthologij, sect. 33. Tiberij Illi tetrastichon & octostichon, ibid. sect. 33.

Ticonius Afer, siue Tichonius, scripsit de bello intestino lib. 3. expositorium diuersarum causarum li. 1. regularis sacræ scripturæ lib. 1. in Apocalypsin Ioannis lib. 1. epistolas ad diuersos, & alia multa. Vide Gennadium. Claruit anno Domini 390.

Tillius. uide Tyllius.

Tilmannus Aquensis, natione Germanus, Carmelita, scripsit in euangelium Matthæi li. 1. super sententias quoq; lib. 4. sermones etiam, & uarios in Biblia cõmentarios.

Tilmannus ordinis canonicorũ regularium, scripsit de uinea spiritali li. 1. de institutione nouitiorum li. 1. & quædam parua exercitia. Vixit anno 1485.

Tilmannus de Hachenberg, Minorita Germanus, scripsit sermones de tempore libro 1. sermones de sanctis li. 1. sermones per quadragesimam lib. 1. & quædam alia. Claruit Confluentiæ.

Timachidas Rhodius scripsit carmine libros undecim conuiuiorum. Suidas. Citatur & ab Athenæo.

Timæus historicus, & Timæus Andromachi Tauromenites, uide Suidam: allegatur etiam ab Athenæo.

Timæi historici (qui se Thucydidẽ grauitate & uehementia facile superare posse dicebat) scripta citantur apud Plutarchũ in Timolente, et Nicia.

Timæus Locrus philosophus Pythagoricus, scripsit mathematica, de natura, et de uita Pythagoræ. Suidas. Extat in fine Græcorũ Platonis operum impressus libellus Timæi Locri, de natura et anima mundi, Dorica dialecto. Quinetiam in dialogo Timæo, ipsum de natura differentem Plato inducit.

Timocreontis Rhodij poetæ fragmẽtũ extat apud Plutarchũ in uita Themistoclis.

Timonidis scripta citantur apud Plutarchum in Dione.

Timonis Phliasij scripta citantur apud eundem Plutar. in uita Periclis.

Timagenes historicus scripsit Periplũ totius maris, libris quinq;, teste Suida.

Timachus

Timarchus *scripsit de Eratosthenis Mercurio, Athenæus.*

Timagoræ *librum primum de Fluuijs, Stobæus citat in sermone de Morbis.*

Timasithei *tragici fabulæ nominantur apud Suidam.*

Timocles *duo comici fuere, quorũ fabulas enumerat Suidas ex Athenæo. Citantur etiã apud Stob. senarij eius aliquoties.*

Timocreon *Rhodius Comicus ueteris comœdiæ, scripsit contra Themistoclem et Simonidem poetam. Suidas.*

Timolaus *Larissæus rhetor, singulis uersibus Iliadis Homericæ singulos de suo inseruit. Cuius poematis initium recitatur apud Suidam.*

Timomachus *in literas retulit Cypriaca. Athenæus.*

Timon *Phliasius philosophus scripsit Sillos, siue uituperia philosophorum libris tribus, teste Suida. allegantur hi Silli ab Athenæo, qui Pyrrhonium eum fuisse scribit. Eius etiam distichon legitur in Florilegij libro 2. sectione 7.*

Timothei *episcopi ad ecclesiam catholicã toto orbe diffusam libros quatuor, (in quibus asserit, Christiani hominis officium esse, ut dum in hac uita est, diuitias mũdi huius pro Dei nomine atq; bonore consumat: secundum autem, ut si id uel metu, uel infirmitate, uel causa uel necessitate aliqua præpeditus forte non fecerit, saltem moriens uniuersa dispenset) Henricus Petrus excudit Basileæ, anno 1528.*

Timotheus *I.C. Vide in Triboniano.*

Timotheus *episcopus, cõposuit librũ de Natiuitate Domini secundum carnem, quam credit in Epiphania factã. Gẽnadius.*

Timotheus *extincto ab Alexãdrinis Proterio episcopo, in locum illius non legitimè substitutus, scripsit ad Leonem Imperatorem libellum, &c. quem Gennadius rogatus à fratribus in Latinum transtulit, & Cauendum prætitulauit. Vide Gennadium.*

Timotheus *Gazæus Grãmaticus scripsit tragœdiam in Anastasium regẽ, & poemata de quadrupedibus, auibus, & serpentibus uarijs & peregrinis. Suid.*

Timotheus *Milesius Lyricus poeta, &c. Vide Suidam de scriptis eius. Athenæus Cynarion, Nautilon, & Nioben eius allegat.*

Tindarus *iurisperitus scripsit de compensationibus, & de testibus uariantibus.*

Tirami *cuiusdã historia fabulosa extat.*

Tironis *Tullij Ciceronis liberti scripta citantur apud Plutarchũ in uita Ciceronis.*

Tisberus *barbarus interpres Aristotelis, nescio quos commentarios reliquit.*

Titus *nomen per T literam apud ueteres designabatur.*

Titus *Bostrinus episcopus, sub Iuliano & Iouiano principib. fortes aduersum Manichæum scripsit libros, & nonnulla alia. Moritur autem sub Valente. Hieronymus. Trittemius addit, eum claruisse anno 340. & edidisse contra Manichæos lib. 2. Commentariorum euangelij lib. 1. Titus aduersum Manichæos, numeratur inter illos scriptores, ex quibus excerpta sunt scholia in epistolam ad Romanos impressa Basileæ, Io. Lonicero interprete, 1537. apud Robertum Vuinter. Titi episcopi Bostrensis expositio Græca in Lucam ex Chrysostomo, extat alicubi in Italia.*

Titus *Caius I.C. uetus, scripsit Institutionum libros 3. ex quibus extãt duo, impressi cum Institutionibus Iustiniani Moguntiæ apud Ioannem Schœffer, 1529. & Basileæ apud Hen. Petrum, cum Theodosij codice. Citantur præterea scripti ab eo libri, Ad edictum prouinciale lib. 32. Ad leges lib. 15. Ad edictum publicum (aliâs urbicum) qui haberi potuerunt libri 10. Aureorum, siue*

rerum quotidianarum lib. 7. Dodecadelti libri 6. aliàs 16. de manumißionibus lib. 1. Fideicõmissorum lib. 2. de uerborum obligationibus lib. 3. ad edictum ediliũ curuliũ lib. 2. libri singulares. de casibus regularum. Dotalium. ad hypothecariam formulam.

Titi Calphurnij Siculi, Bucolicorum eclogæ 7. impressæ Lugduni apud Gryphiũ, cum Gratio de uenatione, &c. & Tiguri apud Froschouerum, & Venetijs cum commentarijs. Basileæ uerò cum alijs Bucolicorum autoribus apud Oporinum.

Titi Liuij Patauini Latinæ historiæ principis decades tres cũ dimidia, unà cum emendationibus ac annotationibus doctorum quorundam uirorum, et Chronologia Hen. Glareani: Frobenius excudit Basileæ, 1535. & Gryphius Lugduni, 1542. postremò Heruagius 1549. cum præfatione Cælij, ac eiusdem libello de mensuris Romanorũ. * Lutetiæ quoq; excudisse Vascosanus dicitur cum docti cuiusdã uiri annotationibus, 1551.

Titi Lucretij Cari poetæ & philosophi antiquißimi de rerum natura libros 6. Hen. Petrus impreßit Basileæ, 1531. Aldus Venetijs, et Gryphius Lugduni, 1536. Idem opus alicubi cũ cõmentarijs Pet. Aponi, & Pij Bononiensis impressum est.

Titus Pomponius Atticus, ad quem extant Ciceronis epistolæ. Vide in Cornelio Nepote, et apud Gyraldum.

Titus Stroza. uide Strozæ.

Titi Valgij ueteris poetæ uersus quidam citantur apud Crinitum & Seruium. uide Gyraldum.

Tobias à Iudæis Constantinopolitanis in lingua Hebraica suppeditatus, impressus est Basileæ apud Hen. Petrũ, 1542. cum uersione & annotationibus Seb. Munsteri. Eodem tempore impressus est etiam Isnæ, Paulo Fagio interprete.

Torelli Saraynæ Veronẽsis Leg. doct. de origine & amplitudine ciuitatis Veronæ: eiusdem de uiris illustrib. antiquis Veronensibus, de his qui potiti fuerũt dominio ciuitatis Veronæ: de monumẽtis antiquis urbis et agri Veronensis: de interpretatione literarũ antiquarũ, ordine alphabeti digestis, etc. Ant. Putelletus impreßit Veron. 1540.

Τοῦ Τορνίκη δᾶον αἴνιγμα, Romæ in Vaticana bibliotheca.

Traiani epistolæ, libro decimo epistolarum C. Plinij. Vide suprà in titulo Fl. Vegetij de re militari. Traiani regis distichon libro 2. Anthologij, sect. 13.

Trebellius Pollio scripsit uitas, siue historias Gallieni utriusq;, triginta tyrannorum, Titi, Censorini, & Diui Claudij: impressas cum C. Suetonio & alijs, Basileæ in officina Frobeniana, 1533.

Tribonianus exquestor & exconsul, cum illustribus alijs uiris, dispersum antea infinitis uoluminibus ciuile ius, in hanc quæ post mille annos adhuc durat, breuitatem concordiamq; contraxit. Vide in uitis Bernardini Rutilij.

Triphyllius Cypri Ledrensis, siue λευτῶν episcopus, scripsit in Cantica canticorum commentarios. Claruit anno 350.

Tristanni cuiusdam (barbari scriptoris, ut uidetur) historia amatoria fabulosa extare fertur.

Tristramus Reuell Anglus, transtulit in suam linguam Paradoxa Francisci Lamberti, & abbreuiationes eiusdem in Apocalypsin Ioannis. Claruit anno 1548. *

Trogi Pompeij historias Iustinus in Epitomen redegit. Vide suprà.

Troili, Tiberij, & aliorum uaria scripta in rhetorica, extãt Græcè. Diegus Hurtadus Troili sophistæ in Hermogenis rhetorica Commentarios Græcos habet.

Troilus Maluitius iurisperitus, scripsit de ludo, de oblationibus, de sortibus, de

de episcopi dignitate, de canonizatione sanctorũ. Consiliũ de cõmenda beneficiorum.

* Troili cuiusdam orationes de scientijs, & de rusticae uitae siue Agriculturae laudibus in Vergilij Georg. excusae sunt in Italia.

Trophili uerba ex mirabiliũ auscultationũ collectaneis citantur apud Stobaeum in sermone de morbis. Quanquã in eodẽ sermone idem liber Aristoteli tribuatur.

Trotulae mulieris curandarum aegritudinum muliebrium, ante, in, et post partum lib. 1. quo foeminis accidentes paßiones, infantium & puerorum à partu cura, nutricis delectus, & huiusmodi docentur. Item dispositiones quaedam utriq; sexui cõtingentes: Experimenta deniq; uariarum aegritudinum, cum quibusdam medicamentis decorationi corporis inseruientibus: Ioan. Schottus excudit Argentinae, 1544. cum alijs quibusdam medicis.

Tryphiodorus Aegyptius grãmaticus epopoeus, scripsit Marathoniaca, Ilij captiuitatẽ, de Hippodamea, Odysseam lipogrãmaton. Suid. et iterũ, de eodem opinor: Tryphiodorus diuersa scripsit uersibus heroicis, paraphrasin parabolarũ Homeri, & alia plurima. Ilij captiuitas huius autoris impressa est Graecè Venetijs olim ab Aldo, cum Q. Calabro.

Tryphon Origenis auditor, ad quem nõnullae eius extant epistolae, scripsit lib. de uacca russa in Deuteronomio, & de dichotomimatibus, quae cum columba & turture ponuntur in Genesi. Hieronymus. Tritemius addit, eum floruisse anno 230.

Tryphon Ammonij Alexandrinus grãmaticus & poeta, plurima conscripsit opuscula grãmatica, quae apud Suidam enumerantur. Athenaeus citat librũ eius de nomenclaturis, & alium de plantis. Nominatur etiã inter istos grammaticos, ex quibus Cornucopiae suũ Varinus Camers collegit. Extat libellus eius Graecus de paßionibus dictionum, impressus cum Grammatica Vrbani, & in appendice Lexici Graecolatini.

Tryphonis Mercurij tetrastichõ in Terpen citharoedũ, &c. lib. 1. Anthologij, sect. 37.

Tuccius Marianus Florentinus scripsit uitam C. Suetonij Tranquilli, quae praeponitur uitis Caesarum Suetonij.

Tundalus Hybernus Cassellensis Carthusianus, scripsit apparitionum suarum li. 1. Vixit anno 1149. *

Tundinus scripsit de Geomantia, teste Hen. Cornelio Agrippa.

Turgotus Dunelmensis decanus, scripsit de Scotorũ regibus lib. 1. Chronica Dunelmensia lib. 1. annales sui temporis lib. 1. uitam Malcolmi regis, uitã Margaritae Angliae reginae. Vixit anno 1098. *

Turpinus archiepiscopus Remẽsis, scripsit eleganter Gesta Caroli magni li. 2. epistolarum ad diuersos li. 1. Citatur in Chronicis Ioan. Cuspiniani, & à Io. Lud. Viue. Claruit anno 830.

Tyberiani scripta citantur apud Fulgentium in Mytholog. *

Tydei Acciarini epistola libro 7. epistolarum Ang. Politiani.

Tyllij Gemini hexastichon li. 1. Anthologij, & alia duo lib. 4. Nescio an idem sit Geminus philosophus, de quo suprà. scribitur etiã per iota. nam Tillij Laureae octosti chon citatur lib. 3. Anthologij, sect. 25.

Tymnes cuiusdam epigrammata 4. leguntur in Anthologij lib. 3. & 4.

Tyrannion Amisenus, cum Theophrastus antea diceretur, ab Hestiaeo Amiseno praeceptore suo Tyrannion nominatus est. Hunc Lucullus, Mithridate debellato, Romam captiuum duxit, ubi gloria & diuitijs florens, uoluminum supra triginta millia conquisiuit, &c. Suidas, nihil autem ab eo scriptum refert.

Tyrannion Messenius philosophus scripsit de auspicijs libros tres, & alia plura. Suidas.

Tyrannion iunior Phœnix, Diocles primum dictus, scripsit libros 68. quorum aliquot grammaticos Suidas cōmemorat. Citatur in Varini Camert. Cornucop. Græco.

Tyrannus sophista scripsit de statib. & diuisione orationis libros 10. Suidas.

Tyrtæus elegiarum poëta, & tibicen, &c. circa olympiadem 35. scripsit Lacedæmonijs de republica, & admonitiones uersibus, & carminum claßicorū libros quinque. Suidas. Horum carminum, quæ ad militum animos in acie incitandum ut fortius pugnam subeāt, miro ingenio scripta sunt, non pauca adhuc leguntur apud Stobæū tribus in locis, in sermonibus de bello & audacia. & apud Pausaniam in Messen. Item apud Plutarchum in Lycurgo.

V A

Vagellij poetæ amici sui Seneca meminit.

Valēs Cæsar allegatur in Codice Theodosij.

Valentis Antiocheni Anthologicum opus, id est Florilegium (aliud à Florilegio Max. Planudis toties in hoc opere citato) Græcè extat Romæ. uide infrà, Vetti Valentis.

D. Valentiniani imperatoris Augusti legum nouellarum liber, impressus Basileæ apud Hen. Petrum, cum codice Theodosiano, 1528. Valentiniani & Martiani Impp. sanctio contra Eutychianos hæreticos, cum recognitionibus Clementis. Gyraldus Valentinianū Imp. etiam inter poetas numerat.

Valentinus Boltzius Rubeaquēsis, scripsit libellū de coloribus, eorumq; mixturis, excusum Basileæ apud Iacobum Parcū, anno 1547. & Francfordiæ apud Gilfericū Comœdias multas, utpote Cōuersionē Pauli Apostoli, ac Speculum mundi, impressas Basileæ apud Parcum. Item Comœdiam septem artium liberalium, contra abusus mundi. Paßionis Christi historiam usq; ad resurrectionem. Conciliū Christi & Papæ. Goliæ prælium contra Dauidem, Samsonis historiam, Tragœdiam Susannæ, & alias quasdam nondum typis excusas. Transtulit in Germanicā linguam omnes Terentij Comœdias, excusas Tubingæ.

Valentini epistola, folio 79. operū Latinorum Basiliensis editionis Epiphanij.

Valentini episcopi Hildesemensis statuta synodalia, impressa Venetijs, 1543. apud Io. Francesium, cum canonibus Concilij prouincialis Coloniensis, celebrati anno 1536.

Valentinus Cratoaldus scripsit commentarios in Genesin: impreßi sunt Argentinæ, 1530.

Valentinus Erythræus Lindauiensis tabulas quasdam partitionum oratoriarum M. T. Ciceronis & 4. dialogorum in easdē Ioannis Sturmij, confecit, impressas Argentinæ in officina Cratomyliana, anno 1547. & quædam alia.

Valentini Polydami de re medica libri aliquot, impreßi in Germania, 1540. Sunt autem hi: De pulsibus cum proprijs et dilucidis interpretationibus lib. 1. De urinarum iudicijs ex optimis authoribus aggregati libri 2. De quouis dolore capitis, cum experimentis aliquot & adhortationibus, ad ægrum. In laudem artis medicæ oratio ad Ioannem episcopum Lundensem. Epistolarum aliquot libellus. Promittitur & Elegiarum libellus in titulo.

Valerandi Machecrier Abbauillæi methodus poetica, impressa Parisijs apud Robert. Stephanum, 1529. Claruit anno 1530. Parisijs.

* Valeriani cuiusdam scripta citantur apud Plinium, qui in librum tertium naturalis historiæ quædam ex his transcripsit.

Valerianus Aug. in fragmentis Gregoriani codicis allegatur.

Valerij de ducenda uxore opusculũ, extat impressum inter opera D. Hieronymi.

* Valerius Antias historicus insignis citatur crebrò apud Plutarch. in Romulo.

Valerij Anselmi Ryd medici catalogus annorum & principum geminus, ab homine condito, usq; in annum à nato Christo, 1540. deductus & continuatus: opus excussum Bernæ, 1540. & anno 1550. iterum.

Valerius Cato grammaticus & poe-
* ta temporibus Syllæ claruit. Gyrald. Scripsit libellum cuius titulus est Indignatio, in quo se Burseni cuiusdam libertum ex Gallia esse profitetur. Scripsit etiam præter Grãmaticos libellos, poemata, ex quibus præcipuè probantur Lydia & Diana. Huius uitam describit Suetonius cap. 10. de Illustrib. Grammat.

Valerij Maximi factorum dictorumq; memorabilium exempla, ab illustribus electa authoribus, & in locos communes digesta libris 9. ad Tiberium Cæsarem: impressa Argentinæ apud Knoblauchum, 1521. & Lugduni apud Sebast. Gryphium, 1534. & Basileæ apud Hen. Petrum, 1540. cum Caij Titi Probi in decimum librum huius operis epitome. Item Venetijs apud Io. de Forliuio, 1482. cum Omniboni Leoniceni commenta-
* rijs. Et ibidem in officina Erasmiana apud Vincentium Valgrisium, unà cum annotationibus Sebastiani Corradi, anno 1545. Andreas Alciatus libro 4. Dispunctionum, capit. 1. scribit extare penes se quoddam Valerij Maximi opusculum, inscriptum de nominibus Romanorum.

Valerij Probi Grãmatici de literis antiquis opusculum, impressum cum Lucio Fenestella, cùm ab alijs, tum Basileæ à Curione, & Brylingero ibid. 1538. Eiusdem commentarij in Bucolica & Georgica Virgilij impreßi Venetijs, 1520. Numerat eum Viues inter præcipuos interpretes Vergilij, quanquam pauca eius supersint.

Valerij Sorani poetæ antiquißimi meminit Gyraldus.

Valescus de Taranta protomedicus regis Franciæ, scripsit tractatulum de peste et epidimia. Eiusdem Practica, uulgo dictum Philonium, de curatione morborum omne genus, à capite ad pedes, & aliorũ: impressa olim Lugduni, 1490. apud Alemannum Trechsel.

Varemũdi Luitholdi libellus, per quos steterit quo minus initum sit Haganoæ colloquium de religione: impressus.

Varinus, aliàs scribitur Guarinus.

Varini Phauorini Camertis Nucerini episcopi, Dictionarium Græcum, & totius linguæ Græcæ cõmentarius, multis uarijsq; ex authoribus collectus, impressus Romæ, deinde Basileæ apud Robert. Vuinter, 1538. Eiusdẽ Thesaurus, siue Cornucopiæ & horti Adonidis, ut habet inscriptio: sunt autem diuersa collectanea ex ueterib. Græcis grãmaticis: Aldus impreßit Venetijs, 1504. Insunt autẽ hæc: Ælij Dionysij libellus de indeclinabilibus uerbis. Ex commentarijs Eustathij & aliorum grammaticorum electa per ordinem literarum. continet autem maximè poeticas & Homericas dictiones, & quæ à communibus grammaticæ regulis recedunt, ac etymologias & formationes eorundem, &c. Formationes uerborum εἰμὶ καὶ εἶμι, id est sum & eo. De uerbis quæ sedere significant. Item de illis quæ ire significant. Ex scriptis Herodiani excerpta quædam, de magno uerbo scitu dignißima, & quæ non paßim reperies. Ex eodẽ deductiones difficulter declinatorum uerborũ. Chæ-

roboſci ad eos qui in omnibus uerbis regulas quærũt et similitudines. Eiusdẽ, in quibus ob malesonantiã attrahatur nĩ. De anomalis et inæqualib. uerbis secundũ ordinẽ alphabeti. Herodiani de inclinatis et encliticis & coen cliticis dictiũculis. Ex scriptis Cherobosci de ijs quæ inclinãtur, siue encliticis. Ælij Dionysij de eisdẽ. Et rursus anonymi de eisdem. Ex scriptis Ioan. grãmatici de idiomatibus. Eustathij de idiomatib. quæ apud Homerũ sunt. Et rursus de idiomatib. à Corintho decerpta. De fœmininis nominib. quæ desinũt in omega. Transtulit etiam apophthegmata quædam ex Io. Stobæi locis selecta: Libellus excusus est Cracouiæ in Sarmatia. 1522.

Varij Epici poetæ ante Virgil. uersus aliquot ex libro de Morte, Gyraldus citat.

* Varronis Attacini scripta citantur apud Plinium, qui ex his infinita in tertium, quartum & quintum Naturalis suæ historiæ libros mutuatus est.

Vbers Decembrius Angeli pater, Mediolanẽsis, transtulit Demosthenis et Lysiæ Platonisq; orationes & epistolas, & præter eius decem summi philosophi de R.P. libros, eiusdem argumenti libros 4. suo Marte scriptos, ad præsentem Insubrium ducem Philippum Mariam edidit. Hæc in Politia sua Angelus Decemb.

Vbertus: uide Hubertus.

Vdalricus de Argẽtina, Germanus, ordinis fratrum Prædicatorũ, Alberti magni quondã auditor, scripsit super sententias lib. 4. Sũma Theologiæ lib. 1. de Anima quoq; lib. 1. & alia multa. Vixit anno 1280.

* Vdalricus monachus S. Afræ, & Sigismũdus Grossenprot Augustensis, scripserũt Chronica Augustensiũ ad Petrũ Cardinalẽ tituli S. Vitalis episcopũ Augustẽs. uolumen habet Vuolffgãgus Lazius medicus Viẽnẽs.

Vdalricus Zasius Germanus, patria Cõstãtiensis, Iurecõsultus nostro tẽpore clariss. reliquit multa præclarè scripta, quorũ quedã ultimã manũ accepe, et ab eo edita sunt: puta Intellectus singulares, Cõmentaria in legẽ 2. De origine iuris. Tractatus Substitutionũ. Tractatus de Iudæorũ infantib. baptizãdis. Apologia cõtra Ecciũ. Itẽ cõtra Stellã Aureliensem. & Epitome in usus Feudales. Reliqua uerò post mortẽ illius edita sunt à discipulis, cõfusa adhuc, incorrecta, et reliquis scriptis propter ultimæ manus defectũ propè dissimilia, quæ sunt: Sũma in Digestũ uetus, Lecturæ in aliquot titulos primæ partus Digesti Veteris: et in titulũ, Si certũ petatur, in 2. parte. itẽ super tit. de Actionibus in Institutis. itẽ Consiliorũ lib. 2. Et restant adhuc plura eius opera, quæ et ipsa fortasse in publicum prodibunt futuris temporibus. Illa autem omnia si ab eo fuissent ipso emendata, haud dubiè longè aliã faciem fuerant habitura, quàm nunc habent. Intellectus Iuris ciuilis singulares sæpe iam excusi, et authoris additionibus locupletati. Eiusdẽ et reliqua omnia, ab ipsomet authore castigata & edita, uidelicet: Substitutionũ tractatus. Defensio nouissima contra Petrũ Stellã Aurelianensem. de Iudæorũ infantib. baptizandis, lib. 1. Apologia aduersus Ioan. Eckiũ de assertione illius dicti, Fidẽ hosti non seruandã. De usibus Feudorũ lib. 1. Orationes eius aliquot disertæ tũ in laudẽ legũ, tũ funebres Ioan. Faber Emmeus excudit Friburgi Brisgoiæ, 1529. Quæ præter hæc sub ipsius nomine edita circumferuntur, neq; sunt ab ipso recognita, neq; in lucem data, ut quæ in hoc collecta non erant, sed obiter ab ore prælegentis excepta. Ex eius autem operibus Basileæ in officina Isingrinij excusa sunt, Intellectus singulares, V suum feudorũ Epitome, Paratitla in primam Pandectarum partẽ, Consiliorũ tomi duo, Eiusdem lecturæ in Titulos, De instit. & iure, cum pluribus alijs. De re iudicata. Si cert. pet. De uerb. oblig.

De iureiurãdo, cũ multis alijs sibi adiũctis. Inst. de Actionib. De exceptionib. etc. Scholia in Põponij legẽ de orig. iuris ab authore edita. In Rhetoricã Cic. ad Herenn. enarratio, impressa Basileae, 1537. in officina Rob. Vuinter. Obijt Friburgi Brisgoiae. an. 1535.

Vdalricos plures quaere in Huldricho suprà.

Vdrus numeratur inter Dipnosophistas Athenaei.

Velij Longi de Orthographia liber, inuentus anno 1594. in coenobio quodã Bobij Italiae oppidi. Raph. Volaterranus.

* Vellei Paterculi fragmẽtũ de bello Augusti Caesaris cõtra Sueuos in Noricis et Vindelicia, extat Viennae Austriae apud Vuolffgangum Lazium.

Venantius Honorius Fortunatus, poeta Christianus, uaria opera edidit, inter quae eius poemata, et hymni cõplures, magnopere cõmendati sunt à nostris grãmaticis. Sed et libros 4. fecit de gestis diui Martini uersibus hexametris. Vide Gyraldũ, qui p̃multa eius opera enumerat, Dialogo 5. de poetis.

Venantius epistolae 4. apud Cyprianũ, lib. 1. cum aliquot alijs coepiscopis, autor.

Venantij à Tinisa confessoris uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de haereticis baptizandis.

Venceslai Bracka uocabularius extat secundum ordines rerum digestus, cum Germanica interpretatione: adiectae sunt etiam elegantiae quaedam linguae Latinae, & formulae epistolarum: opus impressum olim in Germania.

Venceslai Linck, Andreae Osiandri, Viti Theodori, & Thomae Venatorij, ecclesiastarum Norinbergensiũ epistola ad Rudbertum de Mosham, qua praecipuè tractatur iustificationis causa, de fide et operibus, cum uarijs eiusdem Rudberti libellis impressa. Claruit anno 1530.

Venceslai Philomathis de Noua domo, Musicorũ libri 4. cõpendioso carmine elucubrati Viennae Austriae, 1512. & impressi Argentinae apud Iacobum Iucundum, 1543.

Venuleius Saturninus uetus I. C. scripsit Stipulationum libros 19. Actionum li. 10. De officio proconsulis libros 4. Publicorum lib. 3. De interdictis lib. 6. De poenis paganorum lib. 1.

Veremundus presbyter, ab exordio Scotiae gentis usq; ad Malcolini Cãmoiri tempora, scripsit Scotorum antiquitates. Claruit anno 1090. *

Vergilij Porti Mutinensis physici epigrammata aliquot leguntur in fine operum Antonij Codri, de laudibus ipsius Codri.

Verres citatur apud Plinium lib. 28. qui quaedam ex eo mutuatur. *

Verrij cuiusdam scripta allegantur apud eundem lib. 33. & 35. *

Verrius Flaccus Libertinus, Grammaticus, scripsit fastos. item libros de orthographia. Floruit Tiberij Caesaris tẽporibus. ex huius lucubrationib. multa trãscripsit Plin. in 3.7.8.14.18.29. & 34. Nat. hist. libros. *

Versoris in logica Pet. Hispani commentarij barbari, impressi olim in Germania, anno 1487.

Verus episcopus Hispalensis prouinciae Beticae, scripsit uitam Eutropij episcopi lib. 1. & quaedam alia. Vixit an. 760.

Vespasiani epistolium ad Apollonium, excusum inter Apollonij epistolas.

Vestinus cognomine Iulius, sophista, scripsit epitomẽ glossarum Pamphili libris 4. &c. Vide Suid.

Vesti Valentis Antiocheni ex primo libro Floridorum excerpta quaedam, de naturis planetarum, & ratione effectionum: impressa Norimbergae, 1532. cum alijs astrologicis cura Ioach. Camerarij.

Vgo & Vgolinus, uide Hugo & Hugolinus.

Vibij

Vibij Sequestri aliquid impressum est ab Aldo Venetijs, cũ Pomponio Mela, &c.

Victor tertiusdecimus Romanæ urbis episcopus, super quæstione Paschæ, & alia quædam scribens opuscula, rexit ecclesiam sub Seuero principe annis decem. Hieronymus. Eius decreta cum reliquis Põtificijs impressa sunt.

Victoris episcopi fidei ratio, exigẽti Hunerico regi Vuãdalorum reddita: Henricus Petrus excudit Basileæ, 1528. in Antidoto cõtra hæreses.

Victoris ab Assuris confessoris, Victoris à Gor, & Victoris ab Octauo uerba, leguntur apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Victor episcopus Capuanus, scripsit cõtra errorem Victorij Aquitanici, qui docebat esse celebrandum pascha XV. Calẽdas Maij, in anno Domini, CCCCLV. Transtulit Ammonij Alexandrini, siue Tatiani, ut ipse suspicatur, cõsonantiam Euangeliorum. Vide suprà in Ammonio. Claruit an. 480.

Victor Cartennæ Mauritaniæ ciuitatis episcopus, scripsit aduersum Arianos librum 1. Aduersum Donatistas lib. 1. Ad Basilium consolatoriũ lib. 1. De pœnitẽtia quoque lib. 1. Homiliarum ad populũ lib. 2. Vide Gennadium. Claruit autem secundũ Tritemium, anno 450.

Victor epistolæ 2. & 4. & 11. & 12. apud Cyprianum author, cum aliquot alijs coepiscopis lib. 1.

Victor episcopus Cummenensis ecclesiæ Africanæ, scripsit ab initio mundi usque ad primum Iustini iunioris imperij annum, De rebus gestis & bellis Ecclesiasticis ualde utilem historiã, item Pro defensione triũ capitulorum lib. 1. Et quædam alia. Claruit anno 540.

Victor Pisanus patricius Venetus, scripsit eruditissima commentaria in Oratorẽ Ciceronis ad M. Brutũ. excusa sunt Venetijs, & Luguni apud Seb. Gryphium, 1536 & Parisijs apud Rob. Stephanum.

Beati Victoris episcopi Vticensis libri tres, historiæ persecutionum Vandalicarũ, quas in Africa olim circa D. Augustini tempora, circiter annũ Domini 430. Christiani perpessi sunt sub Genserycho & Hunerycho Vandalorũ regibus. His inseruntur Eugenij Carthaginensis episcopi Confessio fidei & S. Trinitatis: item alia Rebaptistarum opiniones redarguentia. Ceruicornus excudit Coloniæ, 1537.

Victorianus Buconius, Castellianæ urbis Mauritaniæ episcopus, scripsit aduersum Iudæos lib. 1. aduersum Arianos libr. 1. aduersum omnes hæreticos lib. 2. De Sacramentis quoq; lib. 1. Claruit anno 450.

Victoricus epistolæ 2. & 4. apud Cyprianum author, cum aliquot alijs coepiscopis lib. 1.

Victorici à Thabraca uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

De Mario Victorino rhetore, suprà dictum est.

Victorinus Leoniensis citatur à Ioanne Stœfflero.

Victorinus Maßiliensis rhetor scripsit commentariorum à principio usque ad mortem Abrahæ patriarchæ, in Genesim libros 4. & quædam alia. Floruit ann. 430.

Victorinus episcopus Pictauiensis scripsit in Genesim lib. 1. in Abacuc lib. 1. in Exodum lib. 1. in Ecclesiasten lib. 1. in Leuiticum lib. 1. in Cantica cãticorum lib. 1. in Esaiam prophetam lib. 1. in Apocalypsim lib. 1. in Ezechielem lib. 1. Aduersum omnes hæreses librum 1. & alia multa. Claruit anno 270. Hieronymus scribit, fuisse episcopum Pitabionensem. Commentaria eius in Apocalypsin Vascosanus nuper impreßit Pari-

sijs,

fijs, cũ quibuſdam Theophylacti operibus.

Victorius *natione Aquitanicus, iubente Papa Hilario ſcripſit pro inueniendo termino paſchali, Cyclum magnum annorum, 532. lib. 1. quem Dionyſius abbas emendauit poſtea: & uſq; in hanc noſtram ætatem, licet in aliquibus defecerit, tamen perſeuerat. Scripſit etiam Victorius iſte quaſdam epiſtolas. De curſu eius Paſchali plura ſcribit Gennadius. in Trittemio non rectè Victorinus legitur. Claruit autem anno Do. 460.*

* Vibij Ruffi *ſcripta allegantur apud Plinium, qui in librum decimum quartũ, 15. et 19. quædam ex his tranſcripſit.*

* Vibij Ruffini *ſcripta citantur apud eundem, qui in uigeſimumprimũ Naturalis hiſtoriæ librum paucula ex his excerpſit.*

Vigilantius *presbyter natione Gallus, expoſuit prauo ingenio ſecundã Danielis uiſionẽ, et alia locutus eſt friuola, quæ in Catalogo hæreticorum neceſſariò exponentur. Gennadius.*

Vigilij *Papæ decreta, cum reliquis Pontificijs impreſſa.*

Vigilius *epiſcopus, ſcripſit ad quendã Simplicianum in laudem martyrum libellum, & epiſtolam continentẽ geſta ſui temporis apud Barbaros martyrum. Gennad.*

Vigilius *diaconus compoſuit ex traditione patrum, monachorum regulam, quæ in cœnobio ad profectum fratrum in cõuentu legitur breuiato & aperto ſermone, totius monaſticæ profeßionis in ſe tenentem diſciplinam. Gennadius. Trittemius addit, eum claruiſſe anno 420.*

Vigilij *Martyris & epiſcopi Tridentini libri quinq;, quos ille ante mille annos cõtra Eutychen & alios hæreticos, parum piè de naturarum Chriſti proprietate & perſonæ unitate ſentientes conſcripſit: Froſchouerus impreßit Tiguri, 1539.*

Viglius *Zuichemus Friſius I.C. Theophili Anteceſſoris Inſtitutiones iuris ciuilis in Græcum ſermonem translatas, in lucem eruit, ac ſtudioſis publicas fecit, cum doctißima præfatione ad Carolum V. Cæſ. uide ſuprà in Theophilo. ſcripſit etiam commentaria in decem titulos ſecundi libri Inſtitutionum Iuris ciuilis, impreſſa Baſileæ in officina Frobeniana, anno 1534. Claruit anno Domini 1533.*

Vincentinus *quidam numeratur inter ſcriptores, à quibus memorabilia ſua collegit Baptiſta Fulgoſus.*

Vincentius *iuriſperitus (fortè qui Herculanus cognominatur, de quo inferius) ſcripſit de bello Italico.*

S. Vincentij *ſermo impreſſus.*

Vincentius *presbyter natione Gallus, commentatus eſt in Pſalmos. Claruit anno Domini 450.*

Vincentius *monachus & presbyter monaſterij Lirinenſis inſulæ, natione Gallus, ſcripſit contra omnes hæreticos lib. 2. Trittemius ex Gennadio. qui eum claruiſſe ait anno Do. 430. Eius pro catholicæ fidei antiquitate & uniuerſitate, liber impreſſus Baſileæ ab Hen. Petro, 1528. cum alijs uarijs contra hæreticos ſcriptis.*

Vincentius *epiſtolæ 4. apud Cyprianũ autor, cum aliquot alijs coepiſcopis lib. 1.*

Vincentij *Barſij Carmelitæ Mantuani poetæ Sylua, excuſa Bononiæ anno 1524. cum elegijs. item Alba Labyrinthus, Parmæ, anno 1519.* *

Vincentius *Gallus natione Burgundus, Beluacenſis, ordinis Prædicatorum, ſcripſit ſpeculum hiſtoriale lib. 32. ſpeculum naturale lib. 33. ſpeculum morale lib. 3. ſpeculum doctrinale lib. 13. de gratia Dei quoq; lib. 4. de laudibus ſanctæ Mariæ lib. 1. de laudibus S. Ioannis Euang. lib. 1. de Inſtitutione puerorum lib. 1. conſolationem ſuper mortuo lib. 1. epiſtolarum ad diuerſos lib. 1.*

Claruit anno 1240. Eius autem quatuor specula, in totidem permagnis uoluminibus, impressa sunt olim Basileæ apud Ioan. Amerbachium. Item isti: De gratia siue mysterio redemptionis humanæ libri 4. ex patrum dictis concinnati. de gestis, moribus, & uita uirginis Mariæ lib. 1. ex authenticis patrum scriptis collectus. de sancto Io. Euangelista lib. 1. de regularium puerorum eruditione, quomodo et in quibus libris potissimũ Christiani sint instituendi, lib. 1. Consolatorius de morte amici, siue de specialibus generalibusq; consolationis præceptis, & potissimum in aduersitatibus quæ in amicorum morte uersantur.

Vincentij Cingault iurisperiti, consilium de alienatione iustitiæ, uel iurisdictionis.

Vincentius Ferrarius de Valentia, ordinis fratrum Prædicatorum, scripsit sermones de tempore lib. 1. sermones de sanctis lib. 1. sermones per quadragesimam li. 1. Vixit anno 1418.

Vincẽtius Gruner, natione Germanus, scripsit super officio missæ lib. 3. quæstiones disputatas li. 1. et quædã alia. Vixit an. 1410.

Vincẽtius Herculanus iurisperitus, scripsit super 1. & 2. ff. noui. super 1. & 2. infortiati, disputationem quæ incipit, Perusinus quidam.

* Vincentij Lupani de magistratibus et præfecturis Francorũ cõmentarij, excusi sunt Parisijs apud Gulielmũ Nigrũ an. 1551.

Vincentius Obsopœus, natione Germanus, partim suis, partim aliorum scriptis ab interitu uindicatis, et in lucẽ editis bene meritus: inter quæ sunt, compendiosa explicatio Græca incerti autoris, in errores Vlyssis, per contemplationem moralem, cum Græco Symposio Xenophontis: edita Haganoæ apud Seceriũ, 1531. Precationes Græcè per eundem editæ. in Demosthenis orationes, castigationes ac diuersæ lectiones, uetustissimi cuiusdam exemplaris subsidio collectæ: non solum editioni Aldinæ, sed etiam postremæ Basiliensi ex officina Heruagij, accõmodatæ, Ioan. Petreius excudit Norimbergæ, 1534. Annotationes in quatuor libros Græcorum epigrãmatum, impressæ Basileæ apud Io. Oporinum, cum indice. Homeri Iliados libri aliquot, partim à Nicolao Valla, partim à Vincentio Obsopœo uersi, excusi Basileæ.

Vincẽtius ab Ocha Bononiẽsis, scripsit in Rub. 1. infortiati. soluto matri. l. 1. & 2.

Vincentius de Palleot, iurisperitus, scripsit de dote.

Vincentij à Thibari uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis.

Vindaonij quædã citantur in Geoponicis Constantini.

Vindiciani comitis archiatrorum librũ de expertis remedijs, ad Valentinianum Imperatorem, Marcellus trãstulit in suum, de quo suprà dixi, & Vindiciani præfationem ab initio apposuit.

Virdumni cuiusdam Epitome Almagesti extat Viennæ Austriæ.

Viridarij somnium de potestate Papæ, & principum secularium.

Visitarinus scripsit in Rubr. primi Infort. soluto matri. l. 1.

Vitaliani Papæ Decreta, cum reliquorum Pontificum Decretis impressa.

Vitalis de Cabanis iurisperitus, scripsit de clausulis.

Vitalis à Furno de re medica liber impressus.

Vitalis Hemans iurisperitus, scripsit de collationibus.

Vitalis Nemausensis, scripsit in 3. Decret. de parrochijs. C. Ioannes.

Vitardus scriptor citatur à Raphaele Volaterrano lib. 16. Anthropologiæ, ubi de

Gildæ

Gildardo & Medardo episcopis loquitur.

Vitellionis Mathematici doctißimi περὶ ὀπτικῆς, id est, de natura, ratione, et proiectione radiorum uisus, luminum, colorum, atq; formarum, quam uulgò perspectiuam uocant, libros 10. Ioan. Petreius excudit Norimbergæ, 1535.

Vitellius Afer, Donatianorum schisma defendẽs, scripsit aduersus gentes lib. 1. quòd odio sint mundo serui Dei lib. 1. aduersum nostros querimoniarum lib. 1. Trittemius ex Gennadio. Claruit anno 360.

Vitus Amerbachius, Germanus, uir nostro tempore doctißimus, scripsit Antiparadoxa cum orationibus de laudibus patriæ, et de ratione studiorum. Commentaria in Ciceronis tres libros de officijs: Gryphius impreßit Lugduni: & Crato Mylius Argentorati recognita & aucta, 1539. & Oporinus Basileæ anno 1551. Eiusdem Paraphrasis in orationẽ Ciceronis pro Archia poeta, impressa Vuittenbergæ, 1539. Duplex interpretatio in poemata Pythagoræ & Phocylidis: Argentorati, 1539. apud Mylium. interpretatio in Meteora Io. Iouiani Pontani, ibidem excusa, eodem tempore. de anima li. 4. ibidem, anno 1542. cum præfatione autoris ad regem Christianum scripta Vuitenbergæ, anno 1541. cum indice. * Epigrammata & Epitaphia diuersa, excusa Basileæ apud Ioannem Oporinum, anno 1550. Expositiões in Ouidij libros de Tristibus, et de Ponto, impressæ cum alijs in eundem autorem commentarijs, Basileæ apud Heruagium, anno 1550. Expositiones partitionum oratoriarum, & præfationis de optimo genere dicendi M. T. Ciceronis: excusæ apud Oporinum. Enarratio in orationem Ciceronis pro Milone, & annotationes in Topica Ciceronis, ab eodem, anno Domini 1550. de philosophia naturali lib. 6. ab eodem, anno Domini 1548. ad Andream Alciatum epistola de furto per lancem & licium concepto, ab eodem, anno Do. 1548. Variorum carminum libellus, ab Oporino excusus anno 1550. Claruit Ingelstadij, anno 1551.

Vitus Theodorus, concionator Norimbergensis, collegit & diuulgauit commentarium M. Lutheri in Micham prophetam, & annotationes in 11. capita Genesis (quibus & præfationem apposuit) cum alijs coadiuuantibus. Eiusdem annotationes, quæ cõmentarij uice esse possunt, in Psalterium Dauidis carmine redditum per Bobanum Hessum: excusæ Argentorati à Mylio, anno 1539. & Basileæ apud Robertum Vuinter. * Oratio, quæ de studio linguarum in academia Vuittenbergensi ab eo pronunciata est, habetur impressa cum declamationibus Philippi Melanchthonis. Claruit anno Domini 1536.

Viti Vuinsemij natione Germani declamatio, in qua recitatur, quomodo Guelphus dux Bauariæ liberatus sit periculo in obsidione Vuinsbergensi, consilio honesto, sed uafro, coniugis suæ: impressa cum declamationibus Philippi Melan. Demosthenis contra Aristogitonem oratio secunda, eodem interprete, impressa Haganoæ, anno 1527. Philippi Melanchthonis syntaxis à Vito Vuinsemio locupletata, ut sit ad usum scholarum accommodatior, cum præfatione Philip. Melanchthonis. Argentorati apud Mylium, 1538. * Eius uerò in Homerum præfatio, oratio funebris D. Sebaldi Munsteri, & aliæ de adolescentum studijs in gymnasio Vuittenbergensi pronunciatæ, insertæ sunt Philippi Melanchthonis declamationibus, impreßis Argentinæ apud Cratonem Mylium. Floruit anno 1530.

Viuio Held, nobilis Groningensis, natione Phrysius, scripsit dialecticam.

Vlpiani Emeseni, et Vlpiani Antiocheni

sophistarum, cum eorum scriptis Suidas *meminit. idem de* Vlpaino *fratre* Isidori *philosophi multa, sed nullum eius scriptum commemorat.* Vlpiani Gazæi *nomen solum affert.*

Vlpiani *commentaria Græca in* 18. De*mosthenis orationes, cum eisdem excusa.* Vlpianum I.C. *in* Domitio *require.*

Vlpianus Tyrius, *unus ex* Dipnosophi*stis* Athenæi, *κειτόκειτος cognomine.*

Vlpianus de Zanis Bononiensis, *scripsit super* Institut. *de iure natur.*

Vlpius Franekerensis *natione* Frisius, Hesiodi *opera & dies carmine reddidit, ita ut singulos Græcos uersus singulis Latinis exprimeret, ut inseruiret illis qui utranq; linguam conferre cupiunt.* Michael Isingrinius *impreßit* Basileæ, 1540. *Græcis & Latinis è regione positis. Scripsit & collectanea quædam* Prouerbiorum, *quæ in* Chiliadibus Erasmi *non habentur, et alia quædam imperfecta, ob mortem autoris.*

Vlpius Marcellus *uetus* I.C. *scripsit* Digestorum *lib.* 31. *ad leges lib.* 6. *responsorum lib.* 1. *In hunc notas edidit* Martianus.

* Vlrichus Coccius *scripsit indicem & præfationē in opera* Diui Gregorij Pontificis, *quæ excusa sunt* Basileæ *in officina* Frobeniana, *anno* 1551.

Vlrichus: *uide* Huldrichus.

Vmbertus Viennensis Theologus, *hoorarum modum, quo nunc ordo utitur, instituit, ac libros plurimos de uita religiosorum edidit.* Raph. Volaterranus. *lib.* 21.

* Vmbricius Melior *citatur à* Plinio, *qui in librum decimum ex eo autore quædā mutuatus est.*

* Vmbricius *quidam de disciplina* Hetrusca *aliquot libros scripsit, ex quibus multa mutuatur* Plinius *in librum* Naturalis histo*riæ undecimum.*

* Vmfridus Neckton, Nordonolcas, Car*melita, scripsit sermones* Dominicales 14. *quæstiones* Theologiæ *lib.* 1. *Lecturas scholasticas.* Obijt *anno* Do. 1303.

Voconius Castellani Mauritaniæ *oppidi episcopus, scripsit aduersus ecclesiæ inimicos* Iudæos *&* Arianos, *et alios hæreticos.* Composuit *etiam sacramentorum egregium uolumen.* Gennadius.

Volcatius, *aliàs* Vulcatius Gallicanus *quintùm consul, scripsit uitas* Impp. *ad* Diocletianum. *Eius tantum extat nunc,* Auidij Cassij *uita, impressa cum* C. Suetonio Basi*leæ in officina* Frobeniana, 1533.

Volcatij Sedigiti *de comicis poetis* Latinis *senarij* 13. *ab initio* Comœdiarum Terentij *habentur.*

Volusiani *epistola ad* D. Augustinum, *inquirens de dubijs quibusdam conceptionis & humanæ naturæ* Christi, *cum* D. Augustini *epistolis habetur numero secunda.*

Volusius Metianus: *uide suprà in* L. Volusio.

S. Vranophronis *liber Græcus, continens parænetic os sermones, in bibliotheca quadam* Italiæ.

Vrbani Papæ *decreta cum reliquis* Pontificijs *impressa.*

Vrbani, Maximi, Sidonij, & Macarij *epistolium ad* Cyprianum *lib.* 3. *epistola* 14. *apud* Cyprianum.

Vrbani Bellunensis *monachi* Franciscani, Institutionum Grammaticarum *in linguam Græcam libri duo, impreßi* Basileæ *in officina* Curionis, 1535. & 1539.

Vrbanus Regius, Germanus, *scripsit collationem doctrinæ nouæ, siue religionis* Romanæ *ad ueterem euangelicam & apostolicam, impressam in* Germania, 1526. *Idē prophetias ueteris* Testamenti *de* Christo *collegit et explicauit, liber impressus* Francofordiæ, 1542. *Fortè idem liber est qui inscribitur de regno* Christi, *impressus* Hamburgi.

Burgi. Eiusdem libellus consolatorius, ad eos qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, cum enarratione succincta Psalmi 123. impressus 1543. Responsio ad duos libros, primum & tertium de Missa Io. Eccij, quibus Missam esse sacrificiũ ex scripturis ostendere, et aduersæ partis obiecta diluere conatur. Item epistolæ duæ, una Ioan. Eccij, altera Vrbani: Henricus Steiner excudit Augustæ, 1529. Liber de Missa, impressus Hamburgi 1536. Commentarius in Psal 47. Hamburgi. de fide & resurrectione liber, impressus Francofordiæ. * Loci communes Theologici ex patribus ac scholasticis neotericis collecti, et excusi Francofordi apud Petrum Brubachium, anno 1545. cum præfatione Pomerani. Scripsit etiã lingua Germanica multa. Claruit anno 1534.

Vrsinus monachus, scripsit opus insigne de non rebaptizandis hæreticis, &c. Gennadius.

Vrsonis cuiusdam liber extat de somniorum expositione: Item de urinis, cuius liber ab Aegidio eiusdem argumenti scriptore citatur. Claruit anno 440.

* Vrsula Cynosura, doctissima matrona, genere Britanna, Dionothi Cornubensium principis filia, scripsit de archanis uisionibus lib. 1. documenta fidei lib. 1. epistolas quoq; tam ad doctores Græcos quàm Latinos. Huius uitam describit Ioannes Baleus Sudouolcas, qui eam claruisse scribit anno Domini 390.

Vthei uerba quædam citantur apud Io. Stobæum in sermone de Prosperitate.

Vualafridus abbas sancti Galli, ut dicitur, natione Germanus, scripsit uitam sancti Galli prosaicè lib. 1. eandem postea metricè lib. 1. de officijs diuinis lib. 1. epistolas plures ad diuersos. Claruit anno 700.

Vualdensium confeßio & apologia fidei ad Vladislaũ regem Vngariæ. Eorundem excusatio contra binas literas doctoris Augustini datas ad regem, impressæ in Germania, cum Aeneæ Syluij opere de concilio Basiliensi, &c.

Vuandelbertus diaconus & monachus Prumiensis cœnobij, ordinis S. Benedicti, scripsit ad Marcuardum abbatem quendam, uitam S. Goaris presbyteri lib. 1. Miracula eiusdem lib. 1. Martyrologium metricè lib. 1. Vixit anno 850.

Vuenefridus Bonifacius Londinensis, * episcopus Moguntinus, scripsit de sua fide et doctrina lib. 1. de religione sanctitatis lib. 1. pro rebus ecclesiæ lib. 1. Instituta synodalia lib. 1. de suis in Germania laboribus lib. 1. uitam Liuini martyris lib. 1. uitam aliorum sanctorum. de fidei unitate lib. 1. contra hæreticos lib. 1. interfectus est in clade ad Bornæ ripam à Frysijs, anno 755.

Vuenericus episcopus Vercellensis, natione Germanus, scripsit de discordia regni & sacerdotij lib. 1. Vixit anno 1080.

Vuernerus Roleuinck de Laer, patria Vuestphalus, ordinis Carthusiensium, scripsit opus grande super omnes epistolas Pauli, quod uocauit doctrinam Pauli, distinctum in lib. 14. de uita quoq; Pauli lib. 7. de ualore missarum lib. 1. de regimine principum lib. 1. de studio Theologiæ lib. 1. Fasciculum temporum lib. 1. Paradisum conscientiæ lib. 1. sermones multos lib. 1. & alia complura. de sacramento eucharistiæ & fructu missarum, libellus impressus Coloniæ apud Gasparem Genepæum, 1535. Fasciculus etiã impressus olim in Germania, sine nomine autoris, ex diuersis aliorum chronicis collectus, & ueluti in tabulas digestus, sermone parũ Latino. Vixit anno 1494.

Vuernherus, alias Hirnerius, ius ciuile glossulis primus exposuit, et sine exemplo cæteris illuminandi iuris exemplum dedit. Extant eius glossulæ et monimenta præcla-

ra in legibus, quæ apud professores huius industriæ notißima sunt. Vide suprà in Irnerio. Claruit anno 1200.

Vuesseli, id est Basilij, Groningensis, natione Frisij, de moribus ueterum hæreticorum liber, impressus Lipsiæ, 1537. De causis incarnationis, de magnitudine et amaritudine dominicæ paßionis libri duo: impress. Antuerpiæ. Farrago rerum Theologicarũ, de Dei prouidentia: de causis, mysterijs, & effectibus Dominicæ incarnationis & paßionis: de dignitate & potestate ecclesiastica. De uera obedientia, & quantum obligent mandata & statuta prælatorum. de sacramento pœnitentiæ, & quæ sint claues ecclesiæ: de potestate ligandi & soluendi. Quæ sit uera communio sanctorum. de thesauro ecclesiæ: de participatione & dispensatione huius thesauri: de fraternitatibus, &c. de purgatorio, quis & qualis sit ignis purgatorius: de statu & profectu animarum post hanc uitam, &c. de eisdem ferè rebus, eiusdem aliquot epistolæ: Adamus Petri excudit Basileæ, 1523.

* Vuicbertus Deirus ex Anglosaxonia natus, scripsit uitam Ceolfridi abbatis, ad Gregorium 2. Pont. Max. Vixit an. 724.

* Vuichardi Baronis à Bolbeym Austriaci, Salzeburgensis primum decani, ac deinde episcopi, Chronicon Austriæ usque ad annum Domini 1312. habet Vuolfgangus Lazius medicus & historicus Viennensis, nondum typis excusum.

Vuilbertus episcopus Carnotensis, scripsit insigne opusculum de hac prophetia, Non auferetur sceptrum de Iuda. contra Iudæos lib. 1. de Natiuitate sanctæ Mariæ ser. 1. sermones uarios lib. 1. Claruit circa annum 1100. teste Tritemio.

* Vuilfridus Holme Anglus, scripsit de Lyncolniensium & Eboracensium rusticorum tumultu per Angliam, & de utraq; Borealium cõmotione li. 1. ad Merlini prædictiones lib. 1. Claruit anno 1548.

Vuilfridus Ripanensis, scripsit aduersus Colmannum de ratione Paschæ lib. 1. de clericorum tonsura lib. 1. Vixit anno 710.

Vuilhelmus. Vide Guilhelmus.

Vuilhelmus Orem, scripsit opusculum de moneta, quod Gersonis operibus appendicis uice adiectum est.

Vuilhelmi Vuidefordi ordinis Minorum liber contra 18. articulos Ioan. Vuiclephi Angli, ad Thomam Cantuariensem archiepiscopum, sub quo damnatus est Vuiclephus, anno Domini 1396. impressum cũ Aenea Syluio de concilio Basiliensi, &c.

Vuilibaldus Episcopus, scripsit uitam Bonifacij Vuenefridi, uitam Vualburgæ sororis, &c. Vixit anno 760.

Vuilleramus abbas Mersburgen. ordinis S. Benedicti, natione Germanus, scripsit de nuptijs Christi & ecclesiæ, in Cãtica canticorum lib. 3. Claruit anno 1070.

Vuillibaldus primus episcopus Eistetensis, natione Scotus, scripsit uitam sancti Bonifacij episcopi lib. 1. Vixit anno 760.

Vuillibrotus Clemens, Frisonum, Sclauonum & Batauorum archiepiscopus, scripsit de sua peregrinatione lib. 1. Homelias & epistolas plures doctißimas. Claruit anno 736.

Vuinandus de Stega Bacheracensis ecclesiæ pastor, scripsit uolumen in Hebræorum libros ueteris testamenti, distinctum in lib. 4. et in quinq; lib. Mosi. Claruit 1440.

Vuindichinus monachus Corbeiensis cœnobij in Saxonia, ordinis sancti Benedicti, natione Germanus, ab exordio Saxonum usq; ad mortem Ottonis Imperatoris primi, scripsit ad Mechtildam eius filiam, historiam Saxonum li. 3. gesta Ottonis I. li. 1. Paßionem Teclæ uirginis metricè li. 1. uitã Pauli primi eremitæ li. 1. Claruit anno 950.

bius de rebus gestis Saxonum, & Henrici primi, & Ottonis primi, aliorumq; succedentium imperatorum lib. 3. impreßi Basileæ apud Heruagium, 1532. cum annotationibus Martini Frechti, & alijs diuersorum historicis opusculis.

Vulcatius. uide Volcatius.

Vuolfgangus Anemœcius, M. T. Ciceronis officia plus centum locis castigauit & restituit. Brylingerus impreßit Basileæ, anno 1544.

Vuolfgangus Fabricius Capito, Germanus, ecclesiæ Argentoratensis minister, scripsit multa, inter quæ, institutionum Hebraicarum lib. 2. excusi Angentorati apud Cephalæum 1525. Epistola ad Albertum archiepiscopum Moguntinum, &c. Parænesis prior ad Theodorum lapsum, ex Chrysostomo translata cum præfatione ad eundem Albertum: simul excusa Basileæ. Eadem parænesis, & homilia in dictum Apostoli, Vtinam tolerassetis paululũ quiddam insipientiæ meæ: ab ipso translatæ, cum cæteris operibus Chrysostomi, per diuersos traslatis, impressæ. De formando à puero theologo, epistola excusa in fronte Physicorũ Iacobi Summerhart. Vita Ioannis Oecolampadij per eundem descripta, eiusdem Oecolampadij & Zuinglij epistolarum uolumini præponitur. Responsio de Missa, matrimonio, & iure magistratus in religionem, ab ipso recognita: Ribelius excudit Argentorati, 1540. Explicatio doctißima in Hexemeron opus Dei, ab eodem excusa, anno Domini 1539. Enarrationes in Habakuk prophetam: Argentorati apud Cephalæum, anno 1525. Commentarij in Hoseam prophetam, excusi ibidem. Precationes Psalmorum ex eius translatione, Ribelius ibidem excudit, anno 1536. Claruit Argentinæ, anno Do. 1532.

* Vuolfgangus Drechslerus, scripsit Chronicõ de Saracenis & Turcis, excusum Argentinæ apud Iacobũ Iucundũ an. 1550.

Vuolfgangus Lazius philosophus, & medicus Viennẽsis, ac Regius historicus, scripsit rerum Viennensium cõmentarios in libros quatuor distinctos, excusos Basileæ apud Io. Oporinum, anno 1546. Commentariorum Reipublicæ Romanæ illius, in exteris prouincijs bello acquisitis constitutæ, libros duodecim, de rebus Austriacis libros aliquot, & alia multa posteritati consecranda, quæ dante Deo Opt. Max. breui lucem uidebunt. Habet adhuc autores uetustißimos, quos ex uetustioribus cœnobijs Austriæ utriusq;, Carinthiæ, Styriæ, Cilij, Sueuiæ, Heluetiæ, Brisgaudiæ, Alsatiæ, Suntgauiæ, & Nigræ syluæ, inter tineas non sine situ & literarum iactura hactenus delitescentes, collegit, manuscriptos, eosq; in usum republicæ literariæ typis excudendos amicis (cum ad propaganda studia literarum natus sit) lubenter communicabit. Viuit magna cum laude Viennæ Austriæ, anno Domini 1551. *

Vuolfgangus Musculus Dusanus, Germanus, Ioannis Chrysostomi in aliquot D. Pauli epistolas commentarios Latinitate donauit: Heruagius impreßit Basileæ, 1536. cum cæteris per alios conuersis in reliquas Pauli epistolas eiusdem Chrysostomi commentarijs. Eiusdem sermones duo contra Missam Ratisbonæ habiti, Vuitenbergæ excusi. in Euangelistam Matthæum commentarij tribus tomis digesti: impreßi Basileæ, 1544. apud Heruagium. Anticochlæus primus, aduersus libellum Ioan. Cochlæi, pro sacerdotij ac sacrificij nouæ legis defensione editum: impressus Augustæ Vindelicorum, apud Philip. Vlhardum, 1544. Proscerus, Liceátne homini Christiano, Euangelicæ doctrinæ gnaro, papisticis superstitionibus ac falsis cultibus externa societate *

societate communicare, dialogi 4. excusi anno 1549. commentaria in totum Euangelium Ioannis, excusa Basileæ apud Heruagiũ, anno 1547. in Polybij Græci historia libros aliquot, itemq; in Nazianzeno ab alijs non uersa, ipse transtulit, & Basileæ excudit Heruag. 1550. Enarrationes in totũ Psalterium Dauidis regis, impressas apud eundem anno 1551. Claruit Bernæ Heluetiorum, anno Domini 1551.

* Vuolfgangus Vogelmannus, scripsit urbis Nordlingiensis historias, Cosmographico operi per Monsterum insertas.

Vuolfgangus Vueissenburgius mathematicus & theologus, ecclesiæ Basiliensis minister, edidit Terræ sanctæ descriptionẽ iuxta ordinẽ alphabeti, quæ ad scripturam proxime directa est: Ribelius excudit Argentorati, cum Iacobi Ziegleri eiusdem argumenti libro & tabulis, &c. ut suprà dictum est. Descriptio Terræ sanctæ per eundem in tabulas septem chartarum digesta, ita ut in parietem affigi poßit, cum libello eandem declarante, ibidem excusa est, 1538.

* Excusa etiam est eius de autoritate synodorum oratio, quam pronunciauit in synodo Basiliensi, anno 1545. Claruit Basileæ, anno 1551.

* Vuolfhelmus abbas Brunsuuilerensis, scripsit contra Berengarium Thuronensem de sacramento altaris. Epigrammatum lib. 1. Obijt anno Domini 1491.

* Vuunefridus Anglus, qui Bonifacius mutato nomine deinde dictus est, scripsit epistolã ad Zachariam pontificem Ro. ex qua quædam transcripsit Beatus Rhenanus li. 1. descriptionis Germaniæ, ubi de statu ueteris Germaniæ ante Iulium Cæsarem scribit.

X A.

Xanthus poeta & legatus Stesichori Himeræi, scripsit carmina, quæ citantur ab Aeliano lib 4. de Varia historia.

Xanthus Lydus scripsit Lydiaca. Athenæus. Vide Suidam.

* Xanthus Sardianus antiquißimus scriptor fuit, cuius meminit Aeneas Syluius in descriptione Asiæ, cap. 64.

* Xanthi cuiusdam scripta citantur apud Plinium, qui in librum 25. & 26. Naturalis historiæ multa ex his transcripsit.

Xarcha Indus, citatur à Ioan. F. Serapionis. Fortè Iarcha legendum.

* Xenagoræ scripta citantur apud Plinium lib. 4. et 7. Naturalis historiæ.

Xenarchi Comici fabulæ, Pentathlon, Priapus, Purpura, Scythæ, Somnus, citãtur Athenæo. Meminit & Suidas.

* Xenias Athenæus allegatur apud Plinium lib. 12. Naturalis historiæ.

Ex Xenocharti Didymis senarij aliquot apud Athenæum.

Xenocratis dicta aliquot à Stobæo citantur. Sunt qui Axiochum dialogũ de morte Platonis uulgo creditum, in Xenocratem referãt, si bene memini. Videbis apud Suid.

Xenocratis tetrastichon libro 4. Florilegij, sectione 12.

* Ex Xenocratis Ephesij lucubrationibus quædam transcripsit Plinius in librum 12. & 13. Naturalis historiæ.

* Xenocrates Medicus clarißimus, doctißimos in arte medica libros conscripsit, ex cuius uoluminib. Plinius in 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 33. 34. & 35. Naturalis historiæ infinita mutuatus est.

* Xenocrates, qui de Toreutice scripsit, citatur etiam apud eundem lib. 33. Naturalis historiæ.

Xenocriti octostichon libro 3. Florilegij, sectione 22.

Xenophanis Colophonij elegias & Parodas, Athenæus allegat. Elegos eius aliquot Suidas refert.

* Xenophanis Colophonij Physici poemata

mata de psillis, citatur apud Æneã Syluium cap. 18. in descriptione Asiæ Minoris.

* Xenophontis cuiusdã scripta citantur apud Plinium, qui quædam in librum decimumquintum ex his mutuatus est.

Xenophon Antiochensis historicus scripsit Babylonica: sunt autem amatoria. Suidas.

Xenophon Ephesius et Xenophon Cyprius, uterq; suæ gentis historias amatorias scripserunt, &c. Suidas.

Xenophon Grylli filius, Atheniensis, Socratis discipulus, primus scripsit uitas philosophorum, &c. uide his apud Suidã. Eius opera Græca omnia, excusa Venetijs apud Aldum, & Florentiæ, & Halæ Sueuorum apud Brubachiũ, an. 1540. cum præfatione Phil. Melanchthonis. insunt autem hæc: uita authoris ex Diogene Laertio, in cuius fine plures alij Xenophontes enumerantur. de institutione Cyri regis libri 8. de Cyri ascensu, siue expeditione in Persidem, libri 7. quorum argumentum habes in uita authoris apud Laertium. de rebus Græcorum libri 7. Lacedæmoniorum respublica, qui liber non est integer: citãtur enim quædam in Collectaneis Stobæi ex hoc libro, quæ hic non reperias. Atheniensium respublica. de factis & dictis Socratis memoratu dignis lib. 4. Oeconomica. de Agesilai regis Lacedæmoniorum laudibus oratio. Apologia pro Socrate. Hieron, siue de uita tyrãnorum. Vectigalia, siue de redditibus liber: de arte equestri, equis emendis, pullis informandis, & equo bellicoso. Hipparchicus, siue de officio præfecti equitum, & equis ad usum belli comparandis. de uenatione. Symposium, siue conuiuium philosophicum. Hæc omnia Latinè etiam an. 1545. excusa sunt Basileæ apud Isingrinum. & iterum anno 1550. in Collectaneis Stobæi etiam fragmenta quædam ex epistolis Xenophontis leguntur, & apud eundem in sermone de temperantiá, non rectè legitur Xenophanis, pro Xenophontis. Symposium Xenophontis, seorsim excusum Haganoæ, 1531. apud Seceriũ. Xenophontis paralipomena adhuc extant. Est autem historia Peloponnesiaci belli, ac eorum quæ Athenienses post Thucydidem gesserunt. Raph. Volaterr. Excusa sunt Græcè Venetijs ab Aldo.

Xenophontis Lampsaceni scripta citantur apud Plinium libro 1. qui in librum tertium & sextum Naturalis historiæ multa ex his transcripsit. *

Xystus, aliàs Xistus scribitur, alij cum Sexto confundunt.

Xystus urbis Romæ episcopus, decretum Synodi aduersum Nestorium habitum uolumine describens ad orientis et occidentis ecclesias dedit, cõfirmans duabus in Christo manentibus perfectè naturis, unam filij Dei credendam esse personam. Similiter etiam Xystus successor Cœlestini, pro eadẽ re, & ad ipsum Nestorium, & ad orientis episcopos, aduersus errorem eius succidendum sententias direxit. Gennadius. Xysti epistola impressa Basileæ cum Recognitionibus Clementis, cum alijs Pontificum epistolis: habetur etiam, ni fallor, cum Decretis Pontificum Coloniæ excusis.

Xysti philosophi, aliàs Sexti Pythagorici enchiridion, sententiæ piæ & Christianæ, impressæ Basileæ, à Beato Rhenano recognitæ ad antiquum exemplar, quod apud diuam Fidem Selestadij habetur.

Xystus Betuleius Augustanus, Germanus, doctissimus utriusq; linguæ, & poeta, Augustæ Vindelicorum hoc tempore iuuentutem bonis literis instituit. Scripsit multa, ex quibu Iudith, Drama comicotragicum, quod est exemplũ reipub. rectè institutæ, excusum Augustæ. à Philippo Vlhardo. eiusdem Susanna comœdia tragica, impres-

ſa Tiguri apud Froſchouerum, 1528. Ludus de uera nobilitate. uide in Bonagarſo Piſtorienſe. Commentarij eruditiſsimi in Ciceronis libros de Officijs, amicitia, & ſenectute, cum præfatione ad Senatum Auguſtanum: qua docetur, quod cuiuſq; in republica hominis officium ad iuuanda literarum ſtudia ſit: impreßi Baſileæ apud Ioã. Oporinũ, 1544. Annotationes & collationes quædã in carmina Sibyllina, ut in Sibyllis dictũ eſt. Symphonia in nouum teſtamentum Græcũ, concordantiarũ inſtar, excuſa Baſileæ ab Oporino, 1548. Scripſit etiam commentarium in Paradoxa Cic. & libros de Natura deorũ, excuſum Baſileæ apud Ioan. Oporinum. in lib. eiuſdem de Diuinationibus commentarium, & in opera Lactantij Firmiani, propediem, unà cum multis alijs, quæ ſubinde meditatur, uolente Deo, in publicum dabit.

Z A

Zachariæ filij Barachiæ prophetia Hebraicè ſcripta, habetur in uetere teſtamento. uide Epiphanium in uitis prophetarum.

Zacharias Papa, natione Græcus, quatuor libros dialogorum beati Gregorij Papæ magni de Latino in Græcum tranſtulit. Scripſit etiam de ſua uena Latino ſermone, ad diuerſos epiſtolas lib. 1. in quibus ad ſanctum Bonifacium archiepiſcopum Moguntinum plures extant. epiſtolæ eius impreſſæ ſunt cum Decretis Pontificum Coloniæ. Claruit anno 752.

Zachariæ Scholaſtici (aliàs ſophiſtæ) & epiſcopi Mitylenenſis, Dialogus qui inſcribitur Ammonius, aut philoſophus, Græcè extat Venetijs apud Diegum Hurtadum, itẽ lib. de mundi æternitate. Fertur et Romæ quippiam Zachariæ philoſophi extare.

Zacharias Babylonius, naturalis magiæ ſcriptor: uide in Zoroaſtre.

Zachariæ Chryſopolitani harmonia euangelica, impreſſa Coloniæ.

Zachariæ Lilij Vincentini canonici regularis, de ſitu orbis libellus, ſiue Orbis breuiarium, impreſſum Venetijs.

Zacharias Preyerius, Faſtorum tabulam congeßit ex libris Ouidij, et aliorum: impreſſam Ingolſtadij, 1542.

Zacharias Triuiſanus: uide in Franciſco Barbaro.

Zoctalias ſcriptor, citatur apud Plinium, qui in librum trigeſimumſeptimũ Naturalis hiſtoriæ multa ex eius lucubrationibus tranſcripſit.

Zahel Bembiz Iſmaelitæ authoris Arabis libri, De interrogationibus, De electionibus, De temporum ſignificationibus in iudicijs: impreßi Venetijs, anno 1493. cum quadripartito Ptolemæi: & poſtea Baſileæ apud Heruagiũ cum Iul. Firmico. Aliàs ſcribitur Zael, aliàs Zeel. Vide in Zoroaſtre.

Za νεῶ octoſtichon libro 3. Florilegij, ſectione 22. fortaſsis legendum ψᾶ, ut infrà.

Zarida Andronicus: uide ſuprà in Georgio Lecapeno.

Zarottus quidam ſcripſit commentaria in Ibin Ouidij Naſonis, quæ cũ aliorum commentarijs impreſſa ſunt Baſileæ apud Heruagium, anno 1550.

Zeid ſcriptor Arabs, citatur à Ioan. Meſue.

Zelotæ epigrammata duo, libro 1. Florilegij, ſectione 57.

Zeneus Chius, ſcripſit de Chio inſula. Athenæus.

Zeno, uide ſuprà in Sulpitio Victore.

Zenonis ſcripta citantur apud Plinium, qui ex his multa in librum 35. Naturalis hiſtoriæ tranſtulit.

Zeno Cittieus ſcripſit de repub. Athenæus. Zenonis uerba citat Galenus libro 2. de Hippocratis & Platonis dogmatibus. Apud Suidam:

Suidam multi Zenones, cum suis scriptis commemorantur.

Zenobia Palmirenensium regina, rerum Alexandrinarum historiam non illaudato stilo in compendium redegit. Fulgosus lib. 8. cap. 3. rerũ mem. ex Poll. Trebellio.

Zenobij grammatici distichon, libro 4. Florilegij, sectione 27. Citatur etiam in Cornucopiæ Græco Varini Camertis. Prouerbiorum Græcorum compendium à Zenobio collectum, impressum est Haganoæ, 1535. uide Suidam.

Zenobius Acciaiolus Florentinus, transtulit Eusebij librum contra Hieroclem, & Olympiodori, scholia in Ecclesiasten, quæ excusa sunt Basileæ apud Bebelium, anno 1536. Parisijs apud Robertum Stephanum an. 1511. et Basileæ iterũ apud Henricum Petri, anno 1551. cum alijs ueterum Theologorum opusculis. item Theodoreti Cyrensis libros duodecim de Græcarum affectionum curatione. Eiusdem epistola ad Io. Franciscum Picum, legitur primo epistolarum Pici.

Zenodotus Ephesius, & Zenodotus Alexandrinus. uide Suidam. Zenodoti epitomas, Athenæus allegat. Extant & Prouerbia Zenodoti, impressa. Zenodoti distichon libro 1. Florilegij, sectione 27.

Zenophanis liber Syngenicus, citatur ab Athenæo libro 10.

Zenotenus naturalis magiæ scriptor. uide infrà in Zoroastre.

Zenzelinus doctor iuris canonici, citatur in Summa Angelica.

Zephaniæ è tribu Symeon (nostri Sophoniam scribunt) in uetere Testamento legitur prophetia. uide Epiphanium in uitis prophetarum.

Zephyrini Papæ decreta cum reliquis Pontificijs impressa: & epistola eius unà cum Recognitionibus Clementis, Basileæ.

Zoar cuiusdam libellus de cura calculi, impressus Venetijs, 1497. cum Rasi ad Almansorem, &c.

Zoilus Amphipolites Homeromastix. uide Suidam.

Zoilus grammaticus, unus ex Dipnosophistis apud Athenæum.

Zoili Macedonis scripta, citantur apud Plinium lib. 13. Naturalis historiæ. *

Ex Zoili cuiusdam scriptis multa Plinius in librum duodecimum Naturalis historiæ transtulit. *

Zonæ hexastichon lib. 1. Florilegij, sectione 20. & octostichon sect. 60. & alia duo hexasticha libro 6. sect. 14. & 15.

Zopyrionis dictionarium à litera alpha usq; ad delta, Suidæ Lexico accessit.

Zopyrus Byzantius, scripsit libros historiarum, ex cuius libro 3. Plutarchus se Philonomiæ historiam mutuò accepisse, cap. 68. Parallelorum minorum fatetur. *

Zoroastres astronomus Persomedes sub Nino rege Assyriorum, annis quingentis ante bellum Troianum, primus Magorum scripsit de natura libros 4. de lapidibus preciosis li. unũ, et Asteroscopica apotelesmatica libris 5. Suidas. Vide Lilium Gyraldum de poetis. Magica oracula Græca magorum à Zoroastre, uersibus hexametris, cum scholijs Græcis: excusa Parisijs apud Lodoicum Tiletanum, 1538. Græcè, & rursus Latinè ibidem. Citatur etiam Zorastres in Geoponicis Constantini.

Ex Zoroastris lucubrationib. multa mutuatus est Plinius in li. 18. et 37. Natural. historiæ. *

Zoromasdres Chaldæus sapiens, scripsit mathematica & physica. Suidas.

Abba Zosimi scripta Græcè extant Romæ, in bibliotheca Vaticana.

Zosimus Alexandrinus philosophus scripsit Chymeutica, siue Chirocmeta ad Theosebiam sororem libris XXVIII. ordine literarum, & uitam D. Platonis, teste Suida.

Zosimus Ascalonita, scripsit commentaria in Demosthenem, quæ Græcè seruantur Romæ in bibliotheca Vaticana.

Zosimus Gazeus, aut Ascalonites, sophista, scripsit librum de Rhetoricis dictionibus, qui liber Suidæ dictionario accessit.

Zosimus papa natione Græcus, scripsit pro statu ecclesiastico epistolarum ad diuersos librum unum, de Pascha ad Hilarium lib. 1. de sacerdotio ad Essytium li. 1. et decreta, quæ cum reliquis pontificijs excusa sunt.

Zosimi à Tharissa uerba apud Cyprianum, in sententijs episcoporum de hæreticis baptizandis extant.

Zosimi Thasij hexastichon extat in Florilegij lib. 1. sectione 55. & li. 6. sectione 15.

Zosimi cuiusdam historiarum libri quinque Græci, alicubi seruantur in Italia.

Zyzymi scriptoris rerum Turcicarum meminit Andreas Alciatus, in præfatione Castigationum suarum in P. Cornelium Tacitum.

FINIS.

AD CANDIDVM LECTOREM DE
usu huius Indicis.

SCRIPTORVM nomina, quæ bina trinaúe singulorum erant, inuertimus, ut facilius suo quæq; loco inuenirentur: multi enim cognomina sciũt, prænomina nesciunt. Nos autem plerosq; omnes eo in loco reposuimus, quē primum elementum prænominis postulabat. Horatium in Quinto, Quintilianum in Marco. Sunt præterea qui multa cognomina habent, ut Q. Septimius Florens Tertullianus, quæ omnia in hoc Indice posuimus, ut si quis uel unum eorũ meminerit, statim proprium authoris locũ reperiat. Foliorum numerum adijcere nihil opus erat, cum ordo literarum satis per se clarus sit. Quærendum est autem semper quod posterius ponitur nomen, ut in Tullio Cicerone Marco, quæres Marc. Tullium Cieronem, &c.

arcxates

B

Barſius

curtius.

flaccus

gatina-

landul-

mala•

de

Peri-

pompeius

S

de

ulsenius

INDEX.

FINIS.

BASILEAE, PER IOANNEM OPORInum, Anno Salutis humanæ M. D. LI. Mense Septembri.

